

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

C. 432 #882

Palm-
2/-

H/10
1/24-

W. Atfield

~~~~~

6000856990

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΩΝΙΚΟΝ
ἙΛΛΗΝΟΠΡΩΜΑΙΚΟΝ :
DICTIONARIUM IONICUM
GRÆCO-LATINUM,

QUOD

INDICEM IN OMNES HERODOTI LIBROS
CONTINET,

CUM

VERBORUM ET LOCUTIONUM

In his observatu dignarum

ACCURATA DESCRIPTIONE,

*Quæ varias Ionicæ Linguae Proprietates, Regulasque diligentissime notatas,
et Herodoteis Exemplis illustratas, demonstrat.*

A

M. ÆMILIO PORTO.

EDITIO NOVA

OXONII,

IMPENSIS J. PARKER,

Veneunt apud J. MAWMAN, LAW et WHITTAKER, et R. PRIESTLEY, Londini.

MDCCCXVIII.

304. e. 177.

Excudebant S. et J. Collingwood.

IN hac Editione Lexici Ionici Exempla Herodotea non ad *paginas et paginarum lineas* Editionis H. Stephani, 1570. (quas in libro suo notavit Æm. Portus,) sed ad *Libros et Librorum Capita* accommodavimus; necnon σφάλματα *Typographica* pro virili correximus.

Quoniam vero in *Capitum serie* describenda sequimur Editionem Reizianam, quæ, præsertim in Libro nono, ab Editione Galeana, Wesselingiana, &c. aliquantulum discrepat; illud, ne alicui fiat impedimento, lectores admonitos esse velimus.

ÆMILIUS PORTUS

FRANCISCI PORTI CRETENSIS F.

LECTORIBUS GRÆCÆ LINGUÆ STUDIOISIS

S. P. D.

INTER ceteras Dialectos (Græcæ Linguæ studiosi Lectores) quæ plerosque propter multiplicem obscuritatis difficultatem a Græcarum literarum studiis deterrent, omnes, qui Græcos auctores volutant, Ionicam et Doricam sine controversia principem locum tenere confitentur. Quamvis autem ante nos et alii nominis non ignoti, nec vulgaris doctrinæ viri, satis prolixè scriptis eadem sint persecuti, nullus tamen eorum hæc adhuc ita tractavit, ut cunctas Ionismorum et Dorismorum partes certis præceptionibus comprehensas, et in perspicuum ordinem reductas, nobis reliquerit, ad quarum normam omnia facile dirigantur, quæ vel Ionice vel Dorice leguntur, aut quæ nos ipsi scribere cupimus. Quinetiam scriptores isti plurima silentio præterierunt, quorum cognitio non solum iis, qui liberalibus rerum humanarum disciplinis, et ingenuis artibus operam navant, est maxime necessaria: sed illis etiam, qui S. S. Theologiæ seriis meditationibus, et assiduīs exercitationibus, animum addicunt. Quantum enim detrimentum hæc Literarum Græcarum ignoratio miseris superiorum ætatum mortalibus attulerit, quantum nunc etiam sexcentis terrarum populis, et nationibus afferat, quæ nominis Christiani professione gloriantur, quid opus est narrare? Videamus, et attente perpendamus ea, quæ fidelissimis historiæ monumentis produntur. Videamus quid usus ipse, virtutis vitæque præstantissimus Magister, quotidie nobis clarissima voce dictet, ac imperet. Hoc usi Præceptore, si recte monenti morem geramus, commodis honorique nostro melius consulemus. Ut igitur ego, pro mearum virium tenuitate, Lectores discendi cupidos et Linguæ Græcæ studiosos juvarem, et difficultatibus liberarem, quæ Juniores potissimum ob celeres animorum motus, et quendam ætatis mentisque fervorem, a Græcis Musis avertebant, aut ad majora properantes

retardabant, hoc IONICUM GRÆCO-LATINUM DICTIONARIUM, quod accuratissime conscripsi, nunc primum typis curavi mandandum. Verum ut omnes intelligant, qua fide, qua diligentia, quo studio, laboriosum ac molestum opus, divina gratia fretus, confecerim, quid in eo præstiterim, dicere non gravabor.

Hoc opus perpetuam Herodotæ Latinæ versionis, Græci textus multis in locis, emendationem, Ionicæ Linguæ proprietates et formationes ad minime dubia præcepta summatim revocatas, utque facilius a quovis inveniatur, elementorum ordine descriptas, simplicium, et compositorum vocabulorum fidelem interpretationem, atque dilucidam integrarum *φράσεων* explanationem, τοῖς φιλέλλησι, καὶ φιλομούσοις, abunde suppeditat. Idem etiam plurimas voces Græcas, tam simplices quam compositas continet, ac probabiliter explanat, quas in aliis Lexicis, et Thesauris, vel omnino prætermittas, vel perperam explicatas, fuisse constat. Quoniam autem Suidas, Jul. Pollux, et alij, qui vel Græca tantum, vel etiam Græco-latina, Lexica jampridem composuerunt, Herodoteis exemplis suas interpretationes passim confirmant; sed vel in ipso librorum nomine numeroque per imprudentiam sæpissime labuntur, vel in allatorum locorum verbis gravissime peccant, ideo paginas et paginarum lineas in hoc meo Dictionario notavi, ut veram horum lectionem et correctionem ex ipsius Herodoti fontibus confestim hauriamus. Sequor autem Henrici Stephani codicem, et editionem in fol. anni 1570. quod omnium, quæ ad hunc usque diem in lucem prodierunt, sit emendatissima. Prior numerus paginam, posterior lineam significat. Librorum nomen, et numerum, brevitatis causa consulto non adscripsi. Lectores tamen illud scire volo (quod etiam suo loco diligenter a me notatur) Herodotum non semper, nec in omnibus, ac iisdem nominibus, verbis, aut locutionibus, eodem ἰωνισμῷ constanter uti: sed modo Ionicam, eamque variatam, modo Atticam, modo communem, Doricam etiam Linguam liberius usurpare; ita tamen, ut in ejus scriptis Ionica inter alias Dialectos palam emineat, atque dominetur. Unde factum, ut Ionice locutus censeatur. Sic etiam Pindarus, sic et Theocritus, carmen Doricum scripsisse dicitur, quod in utriusque carmine Dorismus præcipue dominetur. Idem est de multorum aliorum scriptis sentiendum. At Homerus omnes Dialectos per suum poema dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem

Poetæ doctrinam, et poeticæ venæ felicitatem, commendat. Herodotus vero τῶν ἰωνισμῶν mira varietate, frequentia, suavitæ, καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ φράσεων ποιητικωτέρων καινοπρεπείᾳ, vel ipsum Hippocratem longe superavit, cujus Œconomiam typis Wechellianis nuper excusam habemus, ubi quicquid in Hippocratis operibus observatu dignum videtur, fuse declaratur, ut actum agere non sit opus. Illic tamen ipse τοῦ ἰωνισμοῦ proprietates, et præcepta, non exponuntur, verba nec Herodotea nec phrases explicantur, ut in nostro Lexico Lector manifeste factum videbit, et sine magno labore, magno tamen cum fructu, cognoscet. Quamobrem etiam in Ionicæ Dialecti proprietatibus describendis, auctoritatem Herodoti ceteris anteposui. Quam autem feliciter in his præstandis sim versatus, ipse non dicam, ne proprias merces importune laudibus efferre videar, quasi (quod non pauci malæ fidei mercatores apud imperitos facere consueverunt) earum extrudendarum desiderio flagrem. Liberum iudicium cuilibet relinquam: peritis tamen et æquis alienorum laborum æstimatoribus hoc nostrum opus haud ingratum fore confido. Doricum etiam Lexicum a me pari diligentia, cura, studioque conscriptum, Linguae Græcæ studiosis jam exhibeo fruendum. Valet, vestrorumque commodorum fautoribus favete. Datum Heidelbergæ, Cal. Sept. 1602.

LEXICON IONICUM.

A Ion. pro α comm. *ἰπιτραφίδης*, pro *ἰσθηφθέντες*, i. educati. i. 7. *αἶ*, pro *ἴδω*, utinam. i. 27. *μέγας*, pro *μέγας*, magnitudo. i. 51. i. 70. *ἰστιάμαι*, pro *ἰστιάμαι*. i. 74. incidere. *μέγας*. i. 178. *ἰτάμω*, pro *ἰτάμω*. i. 186. *ἰπιτρέπω*, pro *ἰπιτρέπω*. iii. 81. *ἰπρέπωμαι*, pro *ἰπρέπωμαι*. ii. 80. *τρέπουσι*, pro *τρέπουσι*. ii. 92. *ἰπιτρέφονται*, pro *ἰπιτρέφονται*. iii. 155. *ἄτερος*, pro *ἴτερος*, alter. iv. 11. *τραφίδης*. iv. 12. conversi. [Idem fit Dorice, ut *αἶα*, *πῶα*, *ὄα*. pro *εἶα*, *πῶα*, *ὄα*. Theocritus Idyllio i. sæpius, et alibi passim.]

α in ι Ionice in multis conversum. *κρίσσι*, pro *κρίσσι*. i. 47. *ἴρην*, pro *ἄρην*. i. 109, 192. ii. 35. *καταρίσται*. ii. 39. pro *καταρίσται*. *πλαρίσται*, pro *πλαρίσται*. ii. 41. vide *κρίσσι*. vide *φουτί*. *ἰπτιν*, pro *ἰπτιν*, *ἰπτιν*. vii. 117. *ὄπιν*, pro *ὄπιν*. ix. 50, 51. Vide *ἴω* pro *αἶω*.

α pro communi η ab Ionibus sæpe usurpari. *μισαμβρίη*, pro *μισαμβρίη*. i. 6, 142. ii. 8, 99. iv. 33. *λάμβασαι*, pro *λήψαι*. i. 199. *ματρί*, pro *ματρί*. ii. 64. *ματρός*, pro *ματρός*. ii. 64. *λαμφθῆναι*, pro *λαμφθῆναι*. ii. 89. *ἀπολαμφθῆναι*, pro *ἀπολαμφθῆναι*. ii. 115, 120. *μισαμβρίη*. ii. 158. *δαλαμμένος*, pro *δαλαμμένος*. iii. 117. iv. 68. vide *λάμψομαι*. *πακτῆν*, pro *πακτῆν*, et *καταπακτός*, pro *καταπακτός*. vide suo loco.

α pro η Ion. in verborum temporalibus augmentis, quod fortasse

fit, quod Iones hæc augmenta non raro negligant, vel quod α sonantius, quam η . *ἄφθῃ*, pro *ἡφθῃ*, accensum est. i. 19. *ἄφατο* τῷ θεῷ, templum incendit. i. 19. *ἄμειστο*, pro *ἡμειστο*. i. 35. *ἄμειφατο*. i. 37. vide *αὐξήσεις χρονικά*.

α pro $\circ$ ab Ionibus interdum usurpari. *ἄρῳδιῷ*, pro *ὀρῳδιῷ*. i. 9, 80, 111. vide suo loco.

ἄβελῃ, η , δ . Ion. pro com. *ἄβελῃ*. Temeritas, inopia consilii. vii. 210. *ἀπολείται ἡ Ἑλλάς ἄβελῃσι*. viii. 57. Græcia propter [suam] temeritatem peribit. Vel, ob inopiam consilii, ut et viii. 74.

ἄβελότατα. Adverbium Herodoteum. Inconsultissime, inconsideratissime. vii. 9.

ἄβελως. com. Inconsiderate, temere. iii. 71.

ἄβελος. com. Delicatus, mollis, lautus. i. 71. *ἄβρότατοι*. iv. 104.

ἄβρωτος, η , δ καὶ η . Non voratus. *νεκρὸς ἄβρωτος*. Ctesias Pers. 5. cadaver non voratum.

ἄβυσσος. com. δ *καλὴ ἄβυσσος*. Immensæ profunditatis. *Νεῖλα πηγὰς ἄβυσσους*. Nili fontes immensæ profunditatis. ii. 28.

ἀγαγὼν τὴν μελίτην εἰς πᾶξιν. Ctesias Pers. 10. Cogitationem, vel consilium aliquod in actum perducere. Vel, Quod cogitavimus, ad exitum, vel ad finem perducere. *Gallice, Mener à quelque fin ce que nous avons prémédité, ou pensé. Effectuer, mettre en effet quelque conseil, ou délibération.*

ἀγαθοεργία, ης, ἡ. Herodot. ac poet. vocab. Beneficentia, beneficium. iii. 160.

ἀγαθοεργοί. Ion. et poet. Benefici, benemeriti de aliquibus. Quinam apud Spartanos sic appellarentur, et quot essent numero. i. 67. et deinceps.

ἀγαθοεργία, ης, ἡ. Ion. pro com. εὐεργεσία. Beneficium. Vel, forte facinus. αἱ ἀγαθεργίαι ἰς τὸ πρόσω μεγάλῃος καὶτα τιμῶνται ἐν τοῖσι Πέρσῃσι. Beneficia, vel fortia facinora, ad honorum incrementa acquirenda multum valent. iii. 154.

ἀγαίοσθαι. Ion. et poet. ἀγαίω, καὶ ἀγαίομαι (ut docet Eustat.) τὸ ἐκπλήττω, καὶ τὸ θαυμάζω, καὶ τὸ μίμφομαι, ἢ τὸ ἀγῶ παρῆχθῃ. Objurgare, admirari, succensere, indignari, irasci, invidere, æmulari, male consultum alicui velle. οἱ δὲ ἀγαίομενοι, καὶ φθοιόεντες αὐτῇ. Illi vero male consultum ipsi volentes, ac invidentes. viii. 69.

ἀγαλλοσθαι. Ion. et poet. Re aliquo delectari, exultare, præ nimio gaudio vehementer saltare. Dictum enim hoc, παρὰ τὸ ἀγαῖν ἀλλοσθαι. iv. 64. ix. 110.

ἀγασθαι, comm. Admirari, suspicere. ὑμῖν ἀγάμηδα τὴν προνοήν. viii. 144. Valla: Vestram providentiam gratam habemus. Æm. P. Suspiciamus, admiramur, quasi dicat: quia præter morem vos nostris commodis, ac saluti nunc provide consulere videmini.

ἀγαυρός, α, όν. Ion. et poet. ab ἀγανός, inserto ρ, vel ab α intendente, et γαυρός. Consule Eust. Splendidus, illustris, comtus, ornatus, magnificus, voce clara præditus, valde strepens, insolens, superbus. ἀγαυρότατα, καὶ μεγαλοπρεπέτατα. Valla: Cum maximo strepitu, et ambitiosissime. Ego vero, Insolentissime, et magnificentissime. Vel, superbus et splendidissime. vii. 57.

ἀγγρασίου, ου, τό. Nomen barbarum, et Persicum. Eustath. ἄγγρασι, οἱ

ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. καὶ βαρβαρικὴ ὄσα ἡ λέξις ἐπιχωρίῃσι τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ἐν τῷ ἀγγρασίῳ. 1854. 27. Idem, ἀγγραφορεῖν, τὸ φορτία φέρειν ἐκ διαδοχῆς. παρὰ τὸ ἀγγρας, ζήτη. καὶ ἀγγραρεύσθαι, τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ ὑπηρεσίαν τινα ἄγεισθαι. παρὰ τὸ ἀγγρας. ζήτη. Suidas vero sic, ἀγγρας. ὅτως ἐκάλει οἱ Πέρσαι τὰς βασιλείας ἀγγίλους. σίμπτῃ τῷ πιετοτάτῳ ἀγγρασι παρὰ τὸν Βαβυλῶνιοι. Idem, ἀγγρασι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ὠσαυδαι. τὰ δὲ ὀνόματα περιεικῆ. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Φρυκτὸς δὲ Φρυκτὸν διῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς Ἑταιμπε. Sed apud Æsch. p. ex H. S. typ. 185. legitur ἀπ' ἀγγίλῃ πυρὸς. Quare hoc exemplum est controversum. Subjicit idem Suid. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῷ φορτηγῷ, καὶ ὅλως ἀναισθήτῳ, καὶ ἀνδραπυώδῳ. καὶ τὸ ἀγγραφορεῖν, ἐπὶ τῷ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγραρεύσθαι καλῶσιν ὥσπερ ἡμεῖς τῶν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινα ὑπηρεσίαν ἄγεισθαι. Idem, ἀγγρασία, καὶ ἀγγρας. ἐργάτης, ὑπηρετής, ἀχθοφόρος. καὶ ἀγγρασία ἀνάγκη ἀκούσιον λόγῳ. καὶ ἐκ βίας γινόμενη ὑπηρεσία, &c. Vide et vulgata Græco-lat. Lexica. Ab hoc autem nomine ἀγγραφος formatur τὸ ἀγγραφῖος, ου, quod Ionice ἀγγραφῖος vocatur. Quid autem hoc esset, et quomodo fieret, Herodotus viii. 97, 98. his verbis docet: καὶ ἐπιμπε ἰς Πέρσας ἀγγίλιοντα τὴν παροῦσαν σφι συμφορῇ. τετίνῃ δὲ τῷ ἀγγίλῳ ἔξιν ὠδὴν ὃ, τι θᾶσσοι παραγίνεσθαι θητόν ἰόν. ὅταν τοῖσι Πέρσῃσι ἐξέρχεται τοῦτο. λέγουσι γὰρ ὡς ὅσῳ αἱ ἡμέραι ἢ ἡμέραι ὅδῃ, τοσούτοι ἴπποι τε, καὶ ἄνδρες διεγᾶσι κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἐκέρχῃ τιταγμένοι. τὰς οὗτι νηπὶς, ἐπ' ὁμῶς, οὐ καῦμα, ἢ νὺξ ἰέρῃ μὴ οὐ κατανοῦσαι τοὺς προκείμενους ἐνὺτ' ὁρόμῳ τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὲ πρῶτος δραμῶν παραδίδωι τὰ ἰταλιμαῖα τῷ δευτέρῳ, ὃ δὲ δεύτερος, τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνδεῦτεν ἥδη κατ' ἄλλων διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατὰ τὴν ἑλλήσιν ἢ

λαμπροφωρία, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπι-
ταύουσιν. τὸ τοῦ δράμματος τῶν ἵππων
καλῶσιν Πέριαι ἀγγραρίων. Valla
totum hunc locum bene vertit.
Eum consule. Itali hoc patrio
sermone vocant, *la posta*, unde
locutio, *correre la posta*, et an-
dar in *posta*, quod nihil aliud est,
quam per equos dispositos cur-
rere. Nomen enim Italicum a
Latino formatum, et a ponendo
ductum, quasi postam barbaram
diceret, quod equi, quibus in iti-
nere conficiendo utitur, in certis
locis sint posti, id est, positi, et
collocati. Per syncopen enim hoc
est dictum, ut et Virgil. Georg.
iii. 527. Munera, non illis e-
pulæ nocuere repostæ, pro re-
positæ. Virgil. Æn. iii. 364. Ita-
liam petere, et terras tentare
repostas, pro repositas. Idem
Æn. vi. 59. Tot maria intravi
duce te, penitusque repostas
Massylum gentes, &c. Et ipsi
equi sic dispositi, vocantur ab
Italis, *Cavalli di posta*. Hinc et
Galli dicunt, *la poste, chevaux
de poste, aller en poste, courir
en poste*, et *courir la poste*.
Quis autem, quando primum,
et cur veredos, sive veredarios
equos (sic enim a Latinis ap-
pellantur) instituerit, Xenoph.
Cyropæd. lib. viii. ex Weche-
lianis typis p. 232. C. D. E.
aperte declarat. κατιμάδομεν δὲ
αὐτὸ [τῷ Κύρῳ] καὶ ἄλλο μὴ χᾶτμα
πρὸς τὸ μέγιστος τῆς ἀρχῆς, ἐξ οὗ
ταχίως ἡδυνάτο τὰ σώματα ἀπί-
χοντα ὅπως ἔχοι. σκεψάμενος γὰρ,
πόσῃ αἱ ὁδοὶ ἵππους κατανοῦσι τῆς
ἡμέρας ἱλαυνόμενος, ὥς διαρκεῖν, ἰ-
ποιήσατο ἵππωνας τοσούτου διαλείπον-
τας, καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς κατίσθαι,
καὶ τοὺς ἐπιμελεμένους τούτων. καὶ
ἄνδρα ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τόπων ἵταξε, τὸν
ἐπιτήδειον παραδίδουσαι τὰ φερόμενα
γράμματα, καὶ παραδιδόναι, καὶ
παραλαμβάνειν τὰς ἀπαιτούμενας ἵπ-
πους, καὶ ἄλλους εἰμύτιν νιαλεῖς.
ἔτι δ' ὅτι ἐπὶ ταῖς νύκτας φασὶν ἰσ-

σθαι ταύτην τὴν πορείαν, ἀλλὰ τῷ
ἡμερῶν ἀγγέλῳ τὸν νυκτιρὸν διαδί-
χισθαι. τούτων δὲ ὅτως γιγνομένων,
φασὶν τινὰς θᾶττον τῶν γιγνόμενων αὐτῇ
τὴν πορείαν αὐτόττιν. εἰ δὲ τὸ τοῦ ψεύ-
δοιται, ἀλλ' ὅτι γὰρ τῶν ἀνδρῶν
περὶ τὴν πορείαν αὐτῇ ταχίως, τὸ τοῦ ἡμέ-
ρου. ἀγαθὸν δὲ, ὡς τάχιστα, ἵκασιν
αἰσθανόμενοι, ὡς τάχιστα ἐπιμελιῖσθαι.
Vide Latinam Leunclavii versi-
onem. Hæc Herodoti loco mag-
nam afferunt lucem. Quamob-
rem etiam hic scribenda censui.
ἄγγελος, ὁ. Nuntius, legatus. i. 3.
ἐμύψαντα ἄγγελον κατιπιῖν. Nun-
tio legatove misso denuntiare
aliquid. i. 20. [pro eodem ἀπί-
στον dicit. i. 21.] i. 36, 69, 81,
141. et alibi passim.

ἄγγελος. Internuntius. δ' ἀγγέλιον
πάντα χρεῖσθαι. Per internuntios
omnia transigere. i. 99. ἀνὴρ ἀγ-
γέλιον, sine internuntio. iii. 118.
[hic ἰσαγγελεὺς alias vocatur. vide
suo loco.]

ἄγγελη, ης, ἡ. Ionice, pro communi
ἄγγαλιᾷ. Peculiari quodam modo
apud Herodotum sumitur pro
præcipua potestate renuntiandi
oraculi, quod quis audivit. οἱ
Δελφοὶ ἔδωσαν Κροίσῳ προματηήην,
ἄγγελην, καὶ προιδρίην. Delphi
Cræso dederunt in oraculo con-
sulendo primas partes, et in ora-
culo renuntiando prærogativam,
ac in sedendo principem locum.
i. 54.

ἄγγελιηφόρος, ὁ. Ionice, pro com-
muni ἀγγελιαφόρος. Nuntius, inter-
nuntius. i. 120. iii. 118, 126.
iv. 71.

ἄγγηιον, ου, τό. Ionice et poetice,
pro communi ἀγγεῖον, vas. iv. 2.

ἄγω. Commune quidem verbum,
si literas vocis spectes: at signifi-
catio non communis: sed qui-
busdam, ut et Herodoto, satis
familiaris, pro ἡγῖσθαι, νομίζειν.
Ducere, existimare. πολλὰν ἐνε-
δν ἄγω αὐτὸν μίσου ἀνδρὸς Μήδου.
Ipsam longe infra mediocritis
conditionis viros ducens. i. 107.

[eodem modo sumitur apud Xenophontem. 673. C.] οὐδαμὲς μίζοντας ὑμῶν ἄξω. Nullos vobis majores ducam. Nullos in majore pretio, quam vos, habebo. vii. 150.

ἄγω, et ἄγισθαι. Ducere, existimare, habere in aliquo loco, pretio, honore.

ἄγισθαι ἐν τιμῇ. Ionica, et Herodotea locutio. In pretio habere. τῆς αὐτῶν ἐκείνῳ οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134. οὐ μάλιστα ἐν τιμῇ πάντων ἄγονται. ii. 83. Quod omnium maxime honorant. ἐν ἐδμῇ μοίρῃ μεγάλην αὐτὸν ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant, eum non magni faciebant. ii. 172.

ἄγω, com. Facere pro ducere, existimare. περὶ πλείους ἦγον τὰ τῷ θεῷ πορούμεν. ix. 7. Valla : Quæ festa Dei celebrare plurimi faciebant. Sed hoc verba sonant, Plurimi faciebant [res] illas Dei parare, i. illa Dei festa celebrare.

ἄγω, com. pro φέρω. Sic et apud Lat. καταχρηστικῶς agere, et ducere, pro ferre. κρηττέρα χάλκῳ ἦγον. i. 70. ὁ κρηττὴρ ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις. i. 70. ii. 63.

ἄγω, καὶ φέρω, com. Agere, et ferre. (διαρπάζω. i. 88.) diripere, populari. i. 88. ἄγον, καὶ ἔφειρον ἅπαντας. Omnes agebant, ac ferebant. Omnes populabantur. i. 166. ἔφειρον, καὶ ἦγον πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλους φέρον, καὶ ἄγουσιν. vi. 42.

ἄγω. Celebrare, com. ἀγούσιν ὁρτήν Ἀπατέρια, diem festum Apaturia celebrant. i. 147. ἄγισκον ὁρτήν. i. 148, 183.

ἄγω interdum accipi videtur pro οἰκῆν, incolere, habitare. ἐδδαμὲν δὲ σφίνας ἐτὶ παρατησάμενοι Λίβυες, ὡς ἀμείνους χωρὶν ἄξουσι, ἀνέλασαν ἐκλυπεῖν. iv. 158. Valla : Hunc locum sex annis quum incoluissent, septimo deserendum putaverunt, admonitu Libyum, ut in meliorem transirent. Sed a

verbis Græcis nimium recessit. Sic enim hæc sunt vertenda. Septimo vero anno cum Libyes ipsos rogassent, vel monuissent, ut meliorem locum incoleant, persuaserunt ipsis ut [hunc, quem incolebant,] desererent. Senius : Cum eos monuissent de sedibus mutandis, ut in meliores se conferrent, rem ipsis persuaserunt, ac effecerunt ut pristinum domicilium relinquerent, et in melius migrarent. Nisi locum sic accipias, dicendum ἰλλαπτακὴ esse loquendi genus, ἀπὸ τῷ, ὡς κατ' ἀμείνους χωρὶν ἄξουσι τὸν βίον. κατ' ἐστὶν ἐν ἀμείνῳ χωρὶν τὸν βίον διάξουσι. Ut in meliore loco vitam degerent. Vel sic, ὡς εἰς ἀμείνους χωρὶν αὐτοὺς ἄξουσι, vel ἄξουσι. Ut ipsos in meliorem locum ducerent. Hanc postremam conjecturam ipsa Herodoti verba sequentia confirmant. Statim enim subjicitur, ἦγον δὲ σφίνας ἐτιύθειν οἱ Λίβυες, ἀναστήσαντες, πρὸς ἰσπέρην, καὶ τὸν κάλλιρον τῶν χώρων. Valla : Ita illinc eos Libyes vespere versus, et ad locorum speciosissimum abduxerunt. Æ. P. Libyes autem ipsos illinc excitatos, occidentem versus, et in pulcherrimum, vel amoenissimum [omnium] locorum duxerunt. Quamobrem τὸ ἄξουσι ad Libyas referetur, qui se facturos pollicebantur, quod postea re ipsa præstiterunt.

ἀγίρειν, comm. Cogere, colligere. ἦγειρον δατίας ἐκ τῶν πολίων. Munera ex civitatibus collegerunt. i. 61. τὰ χρήματα ἦγειρον. Pecunias collegit. i. 62.

ἀγίρειν. vii. 48. Vide ἐγίρειν, et ἐπύγρειν.

ἀγλατίειν, ὡν. Ion. et poet. Suidas. ἀγλατεῖν, ὡς ἄγος, καὶ ἰαγίειν τινὰς ἀπειλάμεν. Ut piaculum, et aliquos piaculo obstrictos expellere. Idem, ἰὰν μὴ δατίω, τὸ τὰ ἄγῃ ἀπειλάμεν. ἰὰν δὲ ψυλῶς, ἀπὸ τοῦ ἀπειλάμεν, sic enim po-

tius quam ἀπειλάσει ibi scribendum videtur. id est, Ac si verbum hoc cum aspero spiritu legatur, significat piacula expellere. Si vero cum tenui, simpliciter expellere. Affert autem pro exemplo hunc Herodoti locum, qui exstat v. 72. ἀγλατίαι ἱπτακόσια ἐπίσια Ἀθηναίων. Valla: Septingentas familias militares Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit. Sed potes ita longe simplicius locum interpretari, septingentas Atheniensium familias, ut piaculo obnoxias, expellit. Vel, septingentas Atheniensium familias eiecit. Nam τὸ ἀγλατίαι, ut docet idem Suidas, sæpe significat τὸ ἀπλῶς διόκειν, καὶ φυγαδεύειν, interdum et ἰπινάττειν, id est, imperare, quinetiam ἰερίζειν apud Herodotum. Sed hanc postremam significationem nullo exemplo confirmat. Lib. v. 73. de hac ipsa re verba faciens Herodotus, ita loquitur, τὰ ἱπτακόσια ἐπίσια τὰ διωχθέντα. Septingentas familias expulsas. Unde patet verum esse quod a nobis ante dictum.

ἀγνίσιν. Ion. pro communi ἄγιν, ducere. iii. 11. δῶρα ἀγίνου, dona adducebant, afferebant. iji. 99, 97. vi. 74. vii. 25, 33. viii. 105.

ἀγνύειν. Per sanctimoniam a re aliqua abstinere, sibi que temperare. ἀγνύουσι ἔμφλοχοι μηδὲν κτείνου, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. Per sanctimoniam ab omnis animalis cæde sibi temperant, præter quam eorum, quæ in sacrificiis immolant. i. 140.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. com. Inhumanitas, imperitia. πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπέμενοι. Valla: Per imperitiam resistentes. iv. 93. v. s. ad imperitiam conversi. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης, præ imperitia, propter imperitiam. vii. 9.

ἀγνωμοσύνη διαχρᾶσθαι. Herodotea locutio, pro com. ἀγνομοσύνη, ἐλιγυρῶν, καταφρονεῖν, contemnere,

negligere, ἀγνωμοσύνη διαχρᾶντο. Hæc negligebant, contemnebant, non curabant. vi. 10.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Contumacia. ἰλπίζων σφίαις ὑπὸ σφίαις τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4. Sperans ipsos de contumacia remissuros.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Fastus. Superbia. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης. ix. 3, 4. Valla: Animi fastus.

ἀγνωμοσύνη. Ingrata memoria, quæ vulgo ingratitude vocatur. Perfidia. Improbilas. Iniquitas. ἀγνωμοσύνη χρησάμενοι. v. s. Ingratitudo usi. i. Per animi ingrati vitium. v. 83. vel per perfidiam. Nam ab illis defecerant, a quibus beneficium non contemnendum acceperant.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. comm. Pertinax. Gallice, opinidtre. Μαρδοκίου δὲ [γνώμη ἦν] ἰσχυροτέρη τι, καὶ ἀγνομοσύνη, καὶ οὐδαμῶς συγγνωσκόμενη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia erat ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. com. Inhumanus. V. Hom. 21.

ἀγοράσιος ἀνδραποός. comm. Circumforaneus, mercenarius, ac vilis homo. i. 93.

ἀγορεύειν, Ion. et poet. pro com. ἀπαγορεύειν, concionari. καὶ σφί ἄλλοις ἡγορεύοντο. Et ipsis alii concionabantur. vi. 11.

ἀγορεύ. Forum iudiciale, et ipsa iudicia, quæ in eo exercentur. ἀγορεύει δίκαις ἡμέραις ἐκ ἑκαταί σφί. v. s. Forum iudiciale decem dierum non statuitur ipsis, id est, Iudicia per decem dies ab ipsis non exercentur. Per decem dies est iustitima apud ipsos. vi. 58. Quod ex sequentibus patet, εἰς ἀρχαιρείαν συνέλκει. Nec ullus magistratus creatus considet, i. e. Nec ullus est magistratuum consessus. vi. 58.

ἀγρεύειν, comm. Venari, capere, captare. ἰχθὺς ἀγρεύειν. Pisces venari, capere. ii. 95.

ἄγρη, Ionice, pro communi ἄγρη,

præda. Feræ in ipsa venatione captæ. Ferinæ carnes. Gallice, *La venaison*, vel *De la venaison*. i. 73. ἰλόντες ταύτην τὴν ἀγρὴν. ix. 39. Hac præda capta.

ἀγρῇ, ης, ῆ. Ionice, pro communi ἀγρᾷ, venatio. Gallice, *Chasse*. τῶν Σκυθῶν ἐν ἀγρῇ φοιτοῦνται. Cum Scythæ ad venationem irent, velarent. i. 73.

ἀγρυπνίᾳ, ης, ῆ. Ionice, pro communi ἀγρυπνία, vigilia, qua fit ut dormire nequeamus. ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἵχετο. Darius vigiliis detinebatur, id est, dormire non poterat. iii. 129.) (ὑπνίου ἰλάγχαι somno fruebatur, dormiebat. iii. 130.

ἀγχισα. Ionice et poetice, pro communi ἔγγισα, sive ἔγγύτατα, proxime. τῶν ἀγχισα οἰκίοντων σφίσι, qui proxime se habitant. i. 134. v. 79. ἀγχισα τῷ βωμῷ. ix. 81.

ἀγχίστροφα βουλευέσθαι. Herodotea locutio. Sententiam superiori contrariam habere. Consilium, vel sententiam mutare. In consilio sententiaque mutanda celerem esse. Inconstantem, ac levem, et quodammodo volubilem, ac versatilem esse. vii. 13.

ἀγχιδνῶ. Ex propinquiore loco, prope, cominus. iv. 31.

ἀγχοτάτω. Adverb. Ionice et poetice, pro communi ἔγγύτατα, vel ἔγγισα, proxime. ἀγχοτάτω τῷ μεγάρῳ, proxime templum. ii. 169. iv. 35. οἱ ἀγχοτάτω προσήκοιτες, maxime necessarii. vel, proximi quique. iv. 73. ἀγχοτάτω τῆς Ἑρτρίας. vi. 102. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν. vii. 64, 73, 74, 80, 89. viii. 122, 135.

ἀγχοτάτω τῷ κρητῆρος. viii. 122. Proxime craterem.

ἀγχότερος, ης, ον. Ion. pro com. ἔγγύτερος, α, ον. Propior, propinquior, vicinior. vii. 175.

ἀγχῷ, cum dativo. ἀγχῷ τῇ ἵππῳ. Prope equam. iii. 85. ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρησι. qui

maxime similes erant gladiis Ægyptiis. vii. 91.

ἀγχῷ, cum genitivo. Prope. ἀγχῷ τῆς Τίρυνδος. Prope Tiryntem. vi. 77.

ἀγχόμαλος μάχη. Ctes. Pers. 2. Pugna æquo Marte commissa.

ἀγωγεύς, ἰως. Ion. et Att. Deductor. ἀνδρὲς ἀγωγίς. ii. 175.

ἀγωνία ποιῆσθαι. ἀγωνίζεσθαι. Prælium facere, præliari, pugnare. ix. 63.

ἀγωνίδαται. Ion. pro com. ἡγωνισμένοι εἰσὶ. ἀγωνίς ἀγωνίδαται. ix. 26. Certamina decertata sunt. Vide δαται.

ἀγωνίᾳ, ης. Ion. et poet. pro com. ἀγῶνι, ἀγῶνος. Certamen. ii. 91.

ἀγώνισμα. Com. Certamen. Prælium. Præclarum facinus, pro quo certamen suscipitur. Decus. Laus. Res præclara, dignaque certamine. Res pro qua obtinentur homines inter se certare debent. Palma. Certaminis præmium. Consule nostrum indicem Græcum in Thucyd. ubi τῷ ἀγωνίσματος varias significaciones, easque raras discas. Ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιῶνται. Hoc in præclari facinoris loco ponunt. Hoc præclarum certamen esse ducunt. i. 140.

ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Inscius, imperitus, ignarus. ἵλαι τῶν ἱρῶν ἀδαήμονα. viii. 65. Sacrorum imperitum esse. Com. ἐκ εἰδῶς, ἄπειρος.

ἀδαής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄπειρος. Imperitus) (ἱμπίρος. ii. 49. τῶν ἴσσαι ἀδαίς. Quorum erant imperiti. v. 90. Quorum erant ignari. ἀδαίς τουτίων τῶν ἀνδρῶν. ix. 46. Horum virorum imperiti. [Ibidem συνωπύμους dicitur ἄπειροι τυύτων. et, Σπαρτιητέων οὐδαὶς πεπειρηται Μήδων. et ix. 46.]

ἀδείᾳ, ης, ῆ. Ion. pro com. ἀδεία, ας. Vacuitas metus. ἀσφάλεια. quæ vulgo securitas vocatur. Latinis incolumitas, locus, statusve rerum tutus, et omnis metus

expers. *ἰν ἀδίκη ἰών*. viii. 120. Quod metus esset expers. Quod in tuto jam esset, ac proinde nihil formidaret. *ἰν ἀδίκη ἢ ποινυμένῳ τὸ λέγειν*. ix. 42. Quod non putarent tutum esse, [vel, periculo vacare,] loqui, [et libere proferre quod sentirent.]

ἀδῆν. Ion. et poet. pro com. *ἀφίσκιν*. Placere. *σφι ἀδῆν*. sibi placere, vel placuisse. iii. 45. *Σπαρτιάτῃσι ἀδῆσις*. Spartanis placebis. v. 39.

ἀδελφικόνος, ὁ. H. V. Fratricida. iii. 65.

ἀδελφός, ὁ. Ion. et poet. pro com. *ἀδελφός*. Frater. iii. 61, 62, 63, 64, 65. passim. ut et *ἀδελφεῖν*, pro com. *ἀδελφῆ*.

ἀδῆν. com. Satis, abunde. ix. 39.

ἀδῆμι, *αἰς*, *οἰ*. Optat. aor. 2. act. Eustath. *ἀδοί*, ὁ ἔστιν ἀρίσκει, δυνάμις αἰρίστος ἀπὸ τοῦ ἡδὼ δέματος, ὅτι φιλεῖται ἰωνικῶς, καὶ συγγέλλει τὴν παραλήγουσαν ὡς δυνάμις αἰρίστος ἰν τῷ, καὶ οἱ ἀδοί αὐτῷ μίμναι. Ὀδυσσ. Z. 1561. 51. Apud Herodotum tamen aspero spiritu notatum legitur. ix. 79. *ἰγὼ δ' ὡς τότε ἰδὺκα μήτι Αἰγινήτῃσι ἀδοίμι, μήτι τοῖσι ταῦτα ἀρίσκειται*. Ego igitur hac de causa neque Aeginetis placeam, [i. placere cupio,] neque illis, quibus hæc placent.

ἀδρηστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. *ἀδρατος*. ὁ μὴ δρᾶν ἐθέλων, ἢ ἰσθδός. Qui non vult, aut non solet fugere. Non fugitivus, a fuga alienus. Mancipii epithetum. *παρὰ τὸ α γερητιῶν, καὶ τὸ δρᾶν, τὸ φεύγειν*. *Ἀνδράποδα ἀδρησα μάλιστα*. Mancipia a fuga maxime aliena. Minime fugitiva. iv. 142. *ἀδρὸς καρπός*. Fruges adultæ. i. 17. sic *παιδίος ἀδρὸν*. Puer adultus. iv. 180.

ἀδρός. Ion. et poet. Copiosus. *ἀδρὸν χιόνα*. Nivem copiosam. iv. 31. *ἀδρῖνισθαι*. com. Augescere, adolescere, crescere. i. 193.

ἀδυναμία, *ης*, ἡ. Ion. pro com. *ἀδυναμία*. Impossibilitas. Imbecillitas,

per quam aliquid nullo modo fieri potest. viii. 111.) (*Δύναμις*, ἡ. ibid. *Οὐδένος γὰρ τῆς ἐνυτῶν ἀδυναμίας τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρίσσω*. [Dicebant] enim Atheniensium potentiam sua impotentia, vel impossibilitate potentiorē nunquam fore. Sed impotentia apud Cicer. et laudatos linguæ Latinæ scriptores aliud significat, nimirum quam Græci *ἀκράτεια* vocant, de qua Cic. Tuscul. Quæst. I. iv. c. 9. iidem [animorum motus] inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi a temperantia, et moderatione plurimum dissidentem. Quidam tamen de recentioribus hanc vocem, ut et alteram impossibilitatis, usurpare non dubitant, ut Græci vocabuli vim melius exprimant, quod alia vocabula his commodiora non reperiuntur. At qui puritatis, et elegantiae Lat. sunt studiosi, τὴν ἀδυναμίαν vocant infirmitatem, et imbecillitatem. Ego quoque sic appellandam censeo: sed addendum aliquid, quod nominis Græci naturam *ἰμφοτικώτερον* explicet, ita videl. Imbecillitas, vel infirmitas, per quam aliquid fieri non potest. Steph. cum Vall. prolixitatis vitandæ caussa, reique commodius explicandæ gratia, nomen Impossibilitatis retinet.

ἀδυνασίη, *ης*, ἡ. Ion. pro com. *ἀδυνασία*. Barbare impotentia, quæ Latine imbecillitas vocatur, qua fit ut aliquid facere non possimus. iii. 79. *ἀδυνασίας ἀνάγκη κρίσσω ἔφω*. Necessitas imbecillitate potentior est. vii. 172.

ἀδυνάτως ἔχων. Herodotea locutio, pro qua diceretur *ἀλλας ἀδυνατῶν, ἀσθενῶν*. Infirmum esse. Adversa valetudine laborare, Ægrotare. V. Hom. 34.

ἀδολίην, *εἴς*. Ion. pro com. *ἀδολίη*. Certare. *κακῶς ἀδολίον πρὸς τοὺς*

Τεγεάτας. Male contra Tegeatas certabaut. Rem in bello adv. T. suscepto infelicitè gerebant. i. 67.

αἰθλαίν. Ion. et poet. pro com. αἰθλῆν. Certare. v. 22.

αἰθλος, υ, ὁ. Ion. et poet. Certamen. Labor. ἰκτιλισαίτην τῶν Περσίων τὸν προκείμενον αἰθλον. Cum Persæ propositum certamen, ac laborem perfectissent. i. 126.

αἰθλοφόρος, ὁ. Ion. et poet. Victor. Qui præmium ex certaminibus abstulit. i. 31.

αἰδύν. Ion. et poet. pro com. αἶδν. quod altero formatum sublato υ, et subscripto ι. Canere, cantare. αἶσσαι. Cecinisse. αἶσας. Cum cecinisset. i. 24. αἶδουσι. Canunt. ii. 60; 79. αἶδοντες. ii. 79. τοὺς αἰδομένους. iv. 35.

αἰκίη, ἡ. Ion. pro com. αἰκίαια. unde αἰκία, et αἰκίζωμαι. Indignitas, contumelia, injuria, quæ præter alicujus dignitatem, meritaque fit. Quicquid præter decorum sive verbis, sive factis fit. Αὐτὸς τρηχῆως κάρτα περίσσει αἰκίη. Ipsos asperere admodum, ac indigne tractavit. i. 73. dicitur et αἰκίη. τὸν τοῦδε παῖδα αἰκίη τοῖδε παρισκίῃν ἰτάλμασας; Hujus filium tali contumelia afficere ausus es? i. 115.

αἶνας, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo et αἶνας, et αἶνας. i. 145. Sed αἶνας est etiam com. Semper fluens, perpetuo fluens, perennis. λίμνη αἶνας. Lacus perennis. i. 93.

αἶρω, et αἶρωμαι. Ion. et poet. pro com. αἶρω, et αἶρωμαι. Tollere, attollere, suscipere. Οἱ τῷ βαρβαρῷ πόλεμον αἶρωμενοι. vii. 132. Qui bellum adversus barbarum susceperunt. αἰρώμενοι autem est præsens loco aor. I. medii, αἶρωμινοι, κατὰ χρόνῳ ἑναλλαγῇ. Αἶρωμινος πόλεμον αὐτῶν. vii. 156. Qui bellum adversus ipsam suscepèrant. Qui bellum ipsi intulerant. τὰ ἰστία αἰρώμενοι, viii. 94. sub-

latis velis.

αἶρω, et αἶρωμαι. Ion. et poet. pro com. αἶρω, et αἶρωμαι. Tollere. ἰστία αἶρωτο ὡς ἀπιδυσόμενοι. viii. 56. Vela sustulerunt ut celeriter abituri.

αἶσμα, τοσ, τό. V. H. pro quo com. ᾄσμα, τοσ. Cantus, cantio, carmen. ii. 79.

αἶων, οστος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἀνέσιος.) (ἰαὼν, ἰανέσιος. Invitus, nolens. Qui præter animi sententiam aliquid facit. Ἀέωντες ἦμενοι. vii. 222. Inviti manserunt. Ibidem συνανήμους dicitur eadem linea κατ' ἰσότησιν, καὶ ὁ βυλόμενος.

αἰωπτίμ, αῖν. V. H. et poet. pro com. ἀνελπίτων. Desperare. In vulgatis Lexicis Herodoto tribuitur; sed nec liber, nec libri locus notatur, nec Latina interpretatio additur. hoc enim tantum scribitur. ἀλπτίοντες. ἀνελπίστους. Ex Herodoto Suidas. Varin. Ἀελπτίοντες τῆς Ἑλλάδος ὑπερβαλίσσαι [τὸν Πέρσην.] vii. 168. Desperantes fore ut Græci [Persam] superarent.

αἰωπτος, ὁ καὶ ἡ. com. sed poeticum. Insuperatus. ἐξ αἰωπτε. Ex insperato. i. 111.

αἶξιν. Ion. et poet. pro com. αἶξιν. Augere. πλῆθος αἶξιν. Multitudinem popularem augere. iii. 80.

αἰεδόντες. Particip. aor. I. pass. Ionic. et poet. ab αἶρω, pro comm. αἶρω, solvo portu, ex portu discedo. Ἀειδόντες ἐκ τῶν Οἰνουσσῶν, ἔκπαι [ἐκ Κέρρας.] Ex Oëussis solvèntes, Cyrum navibus petierunt. i. 165. αἰεδόντες πλέουσιν. Solvèntes navigare. i. 170.

αἰεδνῆς, αῖσα, ἴν. Ion. et poet. particip. aorist. I. pass. ab αἶρω, αἶρω. Tollo, attollo, levo, excito. ἰδαῖν τα αἰεδνῆς οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο. ix. 52. Valla: Plerique sumtis utensilibus abhæcesserunt. Αἶ. P. Tunc plerique surgentes, [excitati, se loco mōvèntes, illinc] abierunt, vel, Tunc plerique cum surrexissent, [cum loco se mō-

vissent, illinc] abierunt. Sic et Galli, *Alors plusieurs s'étant levés, s'en allerent.*

ἄζηλος, ὁ καὶ ἡ. *Æmulationis expertus. Quem nullus æmulatur. Contemptus, vilis, neglectus, turpis, fœdus.* vii. 140.

ἀζήμιος. com. Nulla mulota mulcatus. Nulla clade accepta. Sine damno. i. 212.

ἀηδέστερος, ὁ. comm. Injucundior, insuavior, ingratior. ab ἀηδής, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀηδές. quod compositum ex α privante particula, et nomine ἡδύς, ἡδυῖα, ἡδύ. gratus, a, um. jucundus, a, um. vel ex verbo ἡδύν, Delecto. φάς ἐδύν οἱ ἀηδέστερον ἴσασθαι. Dicens sibi nihil ingratius fore. vii. 101.

ἀηδής, καὶ τὸ ἑ. Ion. et poet. Injucundus, insuavis, ingratus, molestus. i. 136.

ἀθανατίζω. comm. Immortalitate donare, immortalem esse, immortalem vivere, se immortalem ducere. Γίτας τὴς ἀθανατίζοντας. v. s. Getas immortalizantes. i. se immortales esse ducentes. iv. 93. ἀθανατίζουσι τόνδε τὸν τρόπον. ἔτι ἀποδείκνυσι ἐνὺνδε νομίξουσιν, ἴσται τε τὸν ἀπολλύμενοι παρὰ Ζάμωλιν [δαίμονα.] iv. 94. Hic τῷ ἀθανατίζω interpretationem habemus. Γίται οἱ ἀθανατίζοντες. v. 4.

ἀθάνατος μελιδωτός. Immortalis eurator. vii. 31. Quinam autem ἀθάνατοι μελιδωτοὶ apud Persas, et cur ita vocarentur, docet Herodotus his verbis. vii. 83. Ἐκαλίοντο δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὗτοι ἐπὶ τῷδε. εἴ τις αὐτὸν ἐξέλινε τὸν ἀργυρὸν, ἢ δαμάτω βιασθῆις, ἢ νύσῃ, ἄλλος ἀνὴρ αἰαίετο, καὶ ἐγίνοντο ὑδάμα, ἔτι πλεῖντες μυρίων, ἔτι ἰλάσσοντες, &c. Vide Vallæ versionem, quæ bene habet hoc loco. vii. 211. ἰνδαῦτα Μαρδόνιος ἐξέλινετο πρῶτες μὲν Πέρσαις πάντας τὰς δαυαίτας καλομένους. viii. 113.

Ἀθηναῖη. Ion. et poet. pro communi ἀθήνη. i. 19, 22, 66. iv. 180.

Ἀθηναίων. viii. 100. ὑποκρινόμενοι αὐτῶν

[τὸν Πίρην] δημοτὸν βαλόντι ἐν τῷ Ἀθηναίων. Si codex mendo caret, hoc figurate dictum, ἀπὸ τῷ ἐκ τῶν Ἀθηναίων. vel ἑλλησπυκῶς intelligendum, ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων. Nec enim commodè diceret, Fugere ex Atheniensibus. At (nisi fallor) ἐκ τῶν Ἀθηναίων scribendum, quod Ionice pro com. Ἀθηνῶν prolatum fuerit. Vide ἱερυδραίων. ix. 15. Quod pro ἱερυδρίων dictum videtur, ab ἱερυδραῖ, ὄν. com. et Ion. ἱερυδρίων. Error ex pronuntiationis affinitate natus. Dicitur autem non solum in singulari ἱερυδρά, ἄς, ἡ. ut apud Stephanum: sed etiam in plur. αἱ ἱερυδραῖ, ὄν. ut apud Herod. ix. 22. ἐς ἱερυδρὰς ταχθίστες. Illic de eadem urbe agitur. Infra tamen ix. 107. De eodem Xerxe-verba faciens Herodotus, eodem modo nomen hoc scriptum usurpat, ἐξ Ἀθηναίων φυγάν. Sed et illic Ἀθηναίων, pro Ἀθηνῶν scribendum videtur, ut et lib. ii. 7. Quam lectionem, conjecturamque nostram Valla sua versione confirmat. Vertit enim, Athenis illuc profugerat.

ἀθυμία, ἡ, ἡ. Ion. pro comm. ἀθυμία. Animi dejectio. Animi demissio. i. 37.

ἀθυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui animum non habet. Non animosus. Ignavus. vii. 11.

ἀδύωσις, ἡ, ἡ. ἀπύλωσις (καταδίκη. Absolutio, qua quis innocens pronuntiatur, et mulctæ fit immunis.) (Condemnatio, ἀδύωσις μὲν παρὰ τῶν κριτῶν, καταδίκη δὲ παρὰ βασιλέως [γίνεται.] Ctes. Pers. 60. v. s. A iudicibus quidem [illorum fit] absolutio, a rege vero, condemnatio. i. Illi a iudicibus quidem absolvantur, a rege vero condemnantur. Ab ἀδύωσις (de quo vulgata Lexica) formatur verbum ἀδυῶν, ὦ. ἀδυῶσω. τὸ ἀδύω ἀποφαινομαι καὶ ἀπολύνω ὡς ἀδύω. Hinc istud verbale ἀδύωσις.

αἷ. Ion. et poet. pro com. αἷ. Uti-
nam. i. 27.

αἶατο. Ion. terminatio 3. pers.
plur. verborum in μι, pro comm.
in αὐτο desinente, in optat. mo-
dis. ut ἰσαῖατο, ἰσαῖατο. ἰσαῖατο, ἰσαῖ-
ατο. Quod fit sublato ι, et inserto
α. Vide ἰπανῖαατο, συναῖαατο,
pro συναῖαατο. Sic enim legen-
dum videtur. v. 37. non autem
συναῖαατο. Vide suo loco. δναῖ-
ατο, pro δναῖατο. vii. 103.

αἶατο. Interdum Ionice (si modo
codex mendo caret) etiam in
tertia sing. opt. modi verborum
in μι, pro com. in αὐτο desinente.
ut ἰσαῖατο, pro ἰσαῖατο, inserto α.
Vide ἰπανῖαατο. iv. 166.

αἶατο. Ion. terminatio tertiæ per-
sonæ plur. aor. I. med. pro
comm. αὐτο in optat. γινῖαατο,
gustarint, pro γινῖαατο. ii. 47.
διξαῖατο, pro διξαῖατο. iii. 38. ἀνα-
κτησαῖατο, pro ἀνακτησαῖατο. iii. 75.
τισαῖατο. iii. 75. ἰνδιξαῖατο. iii. 128.

αἶα. Ion. et poet. in nominibus 2.
declin. simpl. pro comm. η. Ἀθη-
ναίη, Minerva, pro Ἀθήνη. i. 19,
22. ἀναγκαίη, Necessitas, pro
ἀνάγκη. i. 11, 74. iii. 75. vii. 104.

αἶγῆ, ης, ἡ. Ion. Caprina pellis. iv.
189. ubi αἶγιδας vitiose scriptum
videtur pro αἶγίας, quod ad mar-
ginem notatur, et sequentibus
Herodoti verbis confirmatur, ἡ
δὲ τῶν αἶγιων τετύνει αἶγιδας οἱ Ἑλ-
λαες μετωνόμασαν. iv. 189. Ab istis
autem caprinis pellibus, quas
Græci vocant αἶγίας, Græci τὰς
αἶγιδας, i. scuta caprinis pellibus
tectata denominarunt.

αἶγιαλός, ὅ, δ. Ion. et poet. vocabu-
lum, quod et apud Thucydidem
reperitur. Vide nostrum Græco-
lat. indicem. Pro eodem αἶγῆ, ης,
ἡ. dicitur συνωπύμας. littus. vii. 59.
Eustath. consule. vii. 59, 100,
115, 188. ix. 98, 99, 102, 106.

αἶγιππος, ὁ καὶ ἡ. αἶγιποδος. Pedibus
caprinis præditus. λόγῳ οἰκίῃ
ταῦτα τὰ ἔρεα αἶγιποδας ἄνδρας.
Homines pedibus caprinis præ-

ditos in his montibus habitare
dicunt. iv. 25.

αἶδρη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro
comm. αἶδρη. Inscientia, igno-
rantia. vi. 69.

αἶδιν. Ion. et poet. pro com. καίιν.
Urere, cremare. iv. 61.

αἶκιν, αἶκιν, τό. N. H. pro com.
αἶκιν, ας. Fæda verberatio, pul-
satio, læsio. κάκωσις, Vexatio,
dammum. Maleficium, quo quis
afficitur. Contumelia, injuria,
ἰκνοχότας ἀπὸ τῆ Αἰγινητίαν αἶκιν.
Valla: Ut ab Æginetis lædendis
abstinerent. v. 89. v, s. ab Ægi-
netarum læsione abstinentes, i.
Ab Æginetis maleficio afficien-
dis abstinentes.

αἶψα, ης, ἡ. H. V. Laus, honor, ex-
istimatio. ἰόντα ἐν αἶψῃ μεγίστη. in
maximo honore. In maxima
existimatione existentem. Qui
in maxima existimatione erat.
iii. 74. Valla perperam hunc lo-
cum vertit, quod maxima fla-
grabat invidia. Verba Græca,
quæ præcedunt, et ipse sensus
hanc interpretationem respuunt.
ἐν αἶψῃ μεγίστῃ εἶναι. viii. 112. In
maximo honore esse. τοῖσι μετ'
ἰκύνον ἐν αἶψῃ ἰῶσι Περσίων. ix. 16.
Valla: Iis Persis, qui secundum
eum in honore sunt,

αἶψως. Ion. et poet. pro comm. σφέ-
δρα. δυνῶς. μεγάλως. πάν. λίαν. Ve-
hementer, admodum, valde. iv.
61, 76.

αἰορπάτα. Vocabulum Scythicum,
quod Græce sonat ἀνδροτόνω. i.
Viricidæ. αἰορ γὰρ οἱ Σκύθαι καλέ-
ουσι τὸν ἄνδρα. τὸ δὲ παρὰ, κτείνου.
Sic autem Amazones a Scythis
appellabantur. iv. 110.

αἶρε. 3. pers. imperf. Ion. pro com.
αἶρε, hæcque pro ἦρε. capiebat.
ab αἶρεν, ὦ. Ion. et Æol. verso
aspero in tenuem. i. 162.

αἶριν, αἶν. com. τοῖς κρέαςι χρᾶται
ὁ, τι μιν ὁ λόγος αἶριν. Carnibus
utitur [ad id, ad] quodcumque
animus ipsum capit, i. ad quod
animus ipsum impellit. i. 132. ὡς

ἐμὴ γνώμη αἰρεῖν. Ut mea sententia fert. ii. 43.

αἰρεῖν κατ' ἄκρης. Funditus evertere. Herodotea locutio. Vide κατ' ἄκρης αἰρεῖν. vi. 18.

αἰρεῖν τι παρὰ τινος. Herodotea locutio, pro com. ἀφαιρεῖσθαι τι τινός, vel τινὶ, vel τινά. Auferre aliquid ab aliquo. Aliquid alicui auferre, eripere. Σίγιον, τὸ εἰλη Πισίστρατος αἰχμὴ παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit, v. 94.

αἰρεσις. Optio. Gall. Choix. δίδωμι σοι αἰρεσιν, ὁποῖόν τι βούλαιοι τραπέσθαι. Optionem tibi do, utram ad viam te velis convertere. i. 11. διακρίναί τινα αἰρεσιν. Ion. ἀπὸ τοῦ περιαιρεῖσθαι. Aliquam optione eligere. i. 11.

αἰρεῖν. Ion. et pbet. pro com. ἀφανίζειν. Ex hominum conspectu tollere, delere, perdere, interficere. Ἀἰρώμεν μιν. Ipsam perdet. iii. 69. Magnum Etymol. 43. 10. ἄριστος, ὁ ἀγιωτος, καὶ ἀφανής. καὶ αἰρώσθαι, [τὸ ἀφανίζειν.] γίγναι δὲ ἀπὸ τῶ ἴσθμι ἰσθός, καὶ κατὰ γένησιν αἰρος, ὅθεν τὸ αἰρώω, ὡ. καὶ αἰροῦμαι ἢ ἀπώλια. Pind. Pyth. Od. iii. v. 67. αἰρώσιν ὕλαν. Vastavit, absumsit sylvam. Illic agitur de igne.

αἰσχύνω. Deducus, ignominia. τὸ το μὲγαν αἰσχύνει φέρι. Hoc magnam affert ignominiam. i. 10.

αἰάτος. Attica, Ionica, et poetica terminatio superlativi gradus in αἰάτος com. desinentis. Ut, μισαί-ατος, pro inusitato μισώατος. iv. 17. Consule Eustath. in αἰάτος term.

αἰτεῖν δίκας. Vide δίκη.

αἰτερος. Attica, Ionica, et poet. terminatio comparativi gradus in αἰτερος com. desinentis. ut, μισαί-τερος, pro inusitato μισώτερος. iv. 17. πλεσιαπτερος, pro inusitato πλεσιαπτέρω. Propius. iv. 112. σχολαίτερος, pro σχολώτερος, inusitato. Tardius. ix. 6. Consule Eustath. in αἰτερος term.

αἰτιατική ἀπτικῶς, καὶ ἰωνικῶς ἀπὸ τῆς γενικῆς κοινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ τῷ ὡς. ὡς συνίστα Ἀρταφέρνης. ἀπὸ τοῦ, ὡς συνίστος Ἀρταφέρνης. vi. 2.

αἰτιατική ἀπὸ τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τῶν ἀπαρμυφάτων. Vide ἀπαρμυφάτα ἀπὸ τῶν παρὰ τινος, ἢ ἀορίστων. Item ὡς cum infinitivis, &c.

αἰτήν variis modis ab Herodoto usurpatum. ἔχων τινὰ ἐν αἰτῇ, pro αἰτιᾶσθαι. Aliquem culpae, aliquem accusare. ἔρα μὴ σιωπῶν ἐν αἰτῇ σχῆς. Vide ne te ipsum culpes, accuses. v. 106. αἰτὴ ἴσχυς Ἀθηναίοισι. ἀπὸ τῷ, Ἀθηναίως. hoc-que ἀπὸ τοῦ, οἱ Ἀθηναῖοι ἴσχυν αἰτῇ. Athenienses culpam sustinuerunt, insinulati fuerunt. vi. 115. Μαρδόνιος ἐν αἰτῇ τιθέντις. viii. 99. Mardonium in culpa ponentes, i. Mardonio culpam tribuentes.

αἰτῇν ἔχων. Ion. pro com. αἰτίας ἔχων. Culpam sustinere. Culpari, accusari. ἔχων αἰτῇν φόρον. Cædis culpam sustinebant. Cædis accusabantur. Cædis nomine culpabantur. v. 70. καὶ ὑπαλλαγὴν vero dicitur et αἰτῇ ἔχων τινά. Τὸν Κλειμένηα ἔχει αἰτῇ φοιτᾷ παρὰ τῷ Ἰσαγόρῳ γυναῖκα. ἀπὸ τοῦ, ὁ Κλειμένης ἔχει αἰτῇ φοιτᾷ. &c. Cleomenes culpabat quod ad Isagoræ uxorem frequenter iret. v. 70. Sic φοῦσαι αὐτοὺς αἰτῇ ἔχει Ἀλκμαιωνίδας. ἀπὸ τοῦ, Ἀλκμαιωνίδας αἰτῇ ἔχουσι φοῦσαι αὐτούς. Alcæmonides culpantur, accusantur quod eos interfecerint. v. 71. αἰτίας μεγάλας ἔχων. Magnam culpam sustinuerunt Valde culpati sunt. Vehementér accusati fuerunt. v. 73. ἐν αἰτῇ μεγάλη ἔχων αὐτήν. V. H. c. 2. Ipsam vehementer culpabat, vel accusabat, objurgabat.

αἰχμῇ, ἢ. Ion. et poet. pro com. δόρυ. Hasta, lancea. i. 52, 214, 215. ii. 106, 111. iii. 78. μετῆκον οἱ τὰς αἰχμᾶς. Hastas in ipsius gratiam deposuerunt. iii. 128,

iv. 71. v. 49. vii. 61, 63, 64, 67, 69, 77, &c.

αἰχμή. Ion. et poet. τὰ ὄπλα. ὁ πόλεμος. Σίγειον, τὸ ἵλε Πισίστρατος αἰχμὴ παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, siue bello, Mitylenæis abstulit. v. 94. ἐπιιδὴ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους κακῶς ἢ αἰχμὴ ἐγήκει. vii. 152. Cum ipsis adversus Lacedæmonios cuspis male stetit, i. Cum prælum adversus Lacedæmonios ipsis non fuisset secundum. Vel, Cum in prælio cum Lacedæmoniis commisso rem infelicitè gessissent. Sic enim Eustathius hoc elegantissimum, at rarissimum loquendi genus interpretatur Iliados H. v. 259. Hæc sunt ejus verba, quæ maximam huic loco lucem afferent, Ἀνεγάρμθη δὲ οἱ αἰχμή. φανῶς αἰχμὴν λέγει τὸν τοῦ δόρατος σίδηρον, ὃς καὶ ἐπιδορατὶς λέγεται. ἄλλως μίττω, ὥσπερ τὸ δόρυ ἐστὶν ὅτι πώλεμον σημαίνει, ὡς δηλοῖ τὸ, δουρὶ κλυτὸς, ἥγουσι περιώνυμος ἐν πολέμῳ, αὐτῷ καὶ τὸ αἰχμή. διὰ καὶ ταυτὸν δερσάλετον εἰπεῖν, καὶ αἰχμάλετον. ἐν οἷς δηλοῦται ὁ ἐν πολέμῳ ἀλούς. Λέγει δὲ πον καὶ Ἡρόδοτος περὶ τιμῶν ὡς κακῶς αὐτοῖς ἢ αἰχμὴ ἐγήκει πρὸς τοὺς αἰῶνα, ἥγουσι ἰδυρυχρήδη αὐτοῖς ὁ πώλεμος. ταῦτο δὲ καὶ ἐν τοῦ παρακωλαυδοῦντος εἰρηται. παρακωλουδαὶ γὰρ τοῖς ἐν μάχῃ δυσυχοῦσι, κακῶς αὐτοῖς ἐγναίαι τὴν αἰχμήν. i. Incurvata verò est, ac reflexa cuspis. Manifeste αἰχμὴν vocat ipsum hastæ ferrum, quod et ἐπιδορατὶς, i. cuspis appellatur, quæ in extrema hastæ parte ponitur. Alias tamen, quemadmodum δόρυ, i. hasta bellum nonnunquam significat, ut declarat illud loquendi genus, δουρὶ κλυτὸς, hasta inclutus, i. bello clarus, sic etiam αἰχμή. Quamobrem idem est dicere δερσάλετον, et αἰχμάλετον, i. hasta, vel cuspidè, i. armis, belloque captum. Dicit autem quodam in loco et Herodotus de quibusdam, quod ipsis hastarum cuspis adver-

sus quosdam male stetit, i. quod bellum, vel prælum infelicitè ab ipsis gestum fuisset. Hoc autem etiam a consequenti dictum est. Illos enim, qui rem in prælio gesserunt infelicitè, hoc sequitur, ut hastarum cuspis ipsis male stet. Hinc βημαχμή, ἢ συμμαχία. De qua suo loco.

αἰχμοφόρος, ὁ. Idem ac δορυφόρος. Principis satelles armatus. Custos corporis hastatus. i. 8. Miles hastatus, quod Gall. dici potest *picquier*, vel *halebardier*. i. 103, 215. vii. 40, 41, 55, 103.

αἶων, ἄνος, ὁ. Hinc Latin. ævum. Sic enim more prisco æFon scribebatur ut *Εἰός*, et *Εἰῆς*, pro com. οἶος, et ἀήρ. Qua de re consule Dionysium Halicarnasæum lib. antiq. R. I. pag. ex Wecheli Francof. typis. 16. 22. et deinceps. τελευτᾷ τὸν αἶωνα. Vitam finire. i. 32. τὸν αἶωνα διαφέρειν. Vitam traducere. iii. 40.

αἶωνα τελευτᾷ. Vitam finire. ix. 17. τελευτήσαντας τὸν αἶωνα. ix. 27. Qui vitam finierant. Qui mortem obierant.

ἀκατάψευτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Non ementitus, non fictus. iv. 191. θηρία ἀκατάψευτα. Non ementitæ fera.

ἀκνῆσθαι. com. Mederi, curare, sanare. Ἀνίσασθαι τὴν ἀμαρτανά. Peccatum sanare. Delicto mederi. i. 167.

ἀκέραιος, ὁ καὶ ἡ. comm. Integer, illæsus, intactus, non vastatus, non corruptus. τὴν πόλιν ἀκέραιον ἔμειλλεν ἀπολάμψασθαι. Urbem intactam, ac nullis maleficiis affectam erat recepturus, vel intactam, non vastatam, non dileptam. iii. 146.

ἀκηκόωντες. Ion. et Att. præst. med. participium formatum ab ἀκήκοα, ab ἀκούω. Audio. i. 69. προσκηκόοσι. v. 86. ἀκήκοας. v. 106. ἀρροακήκοι. viii. 79.

ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. idem

ac *ἀκέραιος*. Intactus, illæsus, intemeratus, non vastatus, non corruptus. Eustath. *ἀκέραια κτήματα, τὰ ἀκέραια, ἢ τὰ μὴ χειρόμενα πρὸς βίαν, καὶ ληρηνῆς. ἀκέραιον ἴδιον, τὸ καὶ ἀρδν, τὸ μὴ ἔχον κηρὰ. ἀκέραιος, ὁ ἀκέραιος, καὶ σῶος, ἐν τοῦ α γερητικοῦ, καὶ τῷ κῆρ, καὶ τῷ ᾠτῃ σύγκριται, ἢ παρὰ τὸ καίμεσθαι κατὰ γένησιν.* Hæc ille. *ἐμπόριον ἀκέραιον.* Emporium intemeratum. iv. 152. *ἀκέραιος, ὁ καὶ ὁ. Ion. et poet.* Non mixtus, purus, sincerus, innoxius. *σμίρνης ἀκέραιου.* Smyrnæ puræ. ii. 86. *χευρὸς ἀκέραιος.* Aurum purum. vii. 10. *ἀκέραιος, ὁ καὶ ὁ. com.* Per præconem vel caduceatorem non denuntiatus. Ut *ἀκέραιος πώλεμον Ἀθηναίοισι Αἰγυπτίαις ἐπέφερον.* Æginetæ bellum Atheniensibus non indictum, non denuntiatum intulerunt. v. 81. *ἀκίβηλος, ου, ὁ καὶ ὁ. N. H.* Incorruptus, sincerus, purus. καὶ τὸ μὴ ἡμέτερον αὐτῷ ἀκίβηλος ἐννέμεται ἐπὶ τῷ Ἑλληνί. ix. 7. Valla: Et hæc quidem nostra sunt, quæ in Græcos præstamus officia. In vulg. vero Lex. ita, Nostrium officium, seu beneficium, et obsequium adeo sincerum Græcis impenditur. Æ. P. Et nostra quidem [opera,] quæ est adeo sincera, in Græcos impenditur. Vel, et nostrum quidem [officium, ac beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos impenditur. Subaudiendum enim videtur vel ἔργον, vel *ἐπιγύγισμα*, quod ad illud ἀκίβηλος referatur. Vide *ἐμμεν*. *ἀκινάκης, α, vel ιος, ὁ.* Persicum vocabulum, quo gladius significatur. iii. 118. *σπασάμενος τὸν ἀκινάκῃα.* stricto acinace. *Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκῃα καλέουσι.* Persicum enssem, sive gladium, quem acinacem [Persæ] vocant, [in mare] projecit. vii. 54. *σπασάμενος τοὺς ἀκινάκῃας.* iii. 128. iv. 62. *ἀκινάκῃ.* iv. 62. *ἀκινάκῃα.* iv. 70. viii. 120.

legitur *ἀκινάκῃ*, ut a recto primæ declin. simpl. *ἀκινάκης, ου.* ut in vulgatis Lex. scribitur. Sed fortasse est *τροπή* τῆς α διφθόγγου in ἡ Ἀττικῇ, καὶ Ἰωνικῇ, ut apud Eurip. in Hippolyto, v. 1289. *ἀφανῇ*, pro *ἀφανῖ*. et in Ione, v. 1154. *χρυσήρη*, pro *χρυσήρη*. Vel, si nulla est diphthongi *τροπή*, res (ut ante dictum) accipietur. Quod confirmatur ab Herodoto, qui lib. ix. 80. τὸς ἀκινάκας dicit. Sic et Pausanias in Λακωνικοῖς, 99. 43. τὴν *σαίδα* τῷ ἀκινάκῃ παίει. *σπᾶται τὸν ἀκινάκῃα.* ix. 107. gladium stringit. Gallice, *Il tire, il dégaine son épée.*

ἀκλιῶς. Ion. et poet. pro com. *ἀδξως.* Inglorie, sine gloria, cum ignominia. v. 77.

ἀκούῃ. Vide *ἀκούῃ*.

ἀκοντίζειν. Jaculari. Jaculis petere. Ion. et comm. *ἀκοντίζειν τὸν σὺν.* Aprum jaculis petens. i. 43. *ισακοντίζειν.* Jacula conjicere. i. 43. iv. 114.

ἀκόντιον, τό. Jaculum, telum. i. 34.

ἀκοντιστὴς, ὅ, δ. com. Jaculator. viii. 90.

ἀκόσμος. V. H. quod in vulgatis Lexie. sine ullius scriptoris auctoritate legitur. *Εὐαδὲ, tarpiter, deformiter. ἀκόσμος οἴχεσθαι.* Turpiter abire. vii. 220.

ἀκούειν. com. Audire, nominari, haberi, ferri, existimari. *Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικῆ εἶναι Ἑλλήνων παῖδας.* Argivi Græcorum primi musica esse ferebantur. Cæteris Græcis musica præstare putabantur. Inter Græcos musica principes esse credebantur. iii. 131. *Φαῖς ἄμμιόν με ἀκούσιν.* ix. 79. Dicens me melius auditurum.

ἀκούσαι γυναῖκα καλῶν, παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι δῖτος μίγιστος ἔστι. ix. 107. Audire se muliere ignaviorem esse, apud Persas maximum est dedecus. Vel, Si quis muliere ignavior appelletur, [ac habeatur, hoc] maxima censetur ignominia.

ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πῶς. vi. 86. Propter justitiam optime audire. ἀκούειν κακῶς. Male audire. Vel probris ac maledictis ab aliquo peti. ἢ μὴ ἀκούσαντα πρὸς σὺ κακῶς. Me probris ac maledictis a te petitum. Sic enim apte locus hic verti potest. vii. 16. ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἕλλήνων ἄριστα Αἰγινήται. viii. 93. Æginetæ in hoc navali prælio Græcorum omnium optime audiverunt. ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τι, καὶ φιλοξενίῃ μακρῶ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. V. Hom. c. 7. Propter justitiam et hospitalitatem longe optime omnium hominum in Ithaca [degentium] audiebat. φῶς ἄμεινον με ἀκέσισθαι. ix. 79. Dicens me melius auditurum.

ἀκούειν cum genitivo, pro ὑπακούειν, καὶ πείθεσθαι. Parere, morem gerere, obtemperare, imperio ac potestati alicujus subjectum esse. οἱ Αἰγινήται Ἐπιδαυρίων ἦκουσιν, τὰ τι ἄλλα, καὶ δίκας, διαβαίνοντες ἐς Ἐπιδαυρον, ἰδίδασάν τι, καὶ ἰλάσμενον παρ' ἀλλήλων. Æginetæ Epidauriis parebant, cum aliis in rebus, tum etiam [in hac, quia] in Epidaurum transeuntes, [apud Epidaurios] jure inter se disceptabant et rei, et actores. v. 83.

ἀκουή, ἥ. Rumor, fama. ἀκουή ἰγορίων. Rumore, famaue sciens, vel accipiens. ii. 29. vel cognoscens, pro eodem dicitur et ἀκού. παραλαβόντες ἀκοῇ λέγομεν. Dicimus, quæ fama accepimus. ii. 148. ὅσοι ἤμετι ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἶόν τ' ἰγνόμεθα ἀκοῇ ἐκίσθαι. Quam longissime auditu, vel fama vere, vel accurate pervenire potuimus. iv. 16.

ἀκρατοποσία, ἥ, ἢ. N. H. pro com. αἰρατοποσία. Meri potatio. Meraci vini potus. vi. 84.

ἀκρατοπότης, υ, δ. N. H. pro comm. αἰρατοπότης. Meri potator. Merum vinum potans. vi. 84.

ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem

passive sumitur, et de eo dicitur, qui aliquid re non judicata facit. De quo nullum factum est judicium. Qui causam non dixit. Ut, ἄκριτος ἴδαναι. Indicta causa obiit. ἄκριτος ἰζημιώθη. Indicta causa, nulloque judicio facto mulctatus est. Interdum tamen active sumitur pro eo, qui de alio nullum fecit judicium. Qui de re aliqua judicare noluit. οὐ βουλομένην δὲ ταῦτα κρίνει τῶν Ἑλλήνων φθόρῃ, ἀλλ' ἀποπλῶνται ἰκάτων ἐς τὴν ἰωνῶν ἀκρίτων, ὅμως. viii. 124. Quamvis autem Græci invidiæ stimulis acti de his judicare nollent, sed singuli in suam patriam abirent nullo [his de rebus] judicio facto, tamen, &c. Hic aperte videmus hæc ἄκριτον ἀποπλῶναι, et οὐ βούλεισθαι κρίνειν, συνανύμως ab Herodoto poni, ita ut οὐ βούλεισθαι κρίνειν sint τῶν ἀκρίτων ἀποπλῶναι interpretatiō. Quod minime παράδοξον. Nam et apud Sophoclem ἐν τῇ Φιλοκλήτῃ, v. 688. ἀμφίπληκτος, pro ἀμφοτέρωθεν πλήτων accipitur, quod et a scholiaste notatum. Sic apud Hom. Odys. A. v. 38. πολύτλητος dicitur ὁ πολλὰ τλᾶς, καὶ παδάς. Sic νημιστὴς, pro νημιστή, καὶ νημιστῶν. Eustath. Sic et λαλητὴς, pro λαλῶν. Eustath. ἐν λαλητῶν ζῶν. Sic et in Sophoclis Ἀντιγόῃ, v. 645. ἀνωφίλητα τέκνα, τὰ ἀνωφιλῆ, καὶ μηδὲν τὸς γονεῖς ὠφελῦτα vocantur. Sic etiam ἐν Τραχυνίαις ejusdem poetæ, v. 453. Legitur μεμπτός, ἀντὶ τῷ μεμψόμενος. Sic apud Moschum Idyll. vii. ver. 7. αἰείρατος, ὁ μὴ ἐρῶν. qui non amat, ab amore alienus. et in Ara Simmiæ, v. 10. Διόκριτος, ὁ τὰς διὰς κρίνας. Sic apud Pind. Olymp. Ode vi. v. 113. ψευδῶν ἄγνωτος, pro ὁ μὴ γινώσκων ψεύδαι. ὁ ψεύδασθαι μὴ εἰδώς. Sic ἀναμάρτητος, ὁ μηδὲν ἀμαρτήσας. Sic et Sophocl. Ajace, v. 254. λιθόλευτος, pro λίθοις λένων, καὶ λιθοβολῶν, &c. Quæ profecto

digua sunt, quæ diligenter observentur. Vide ὀνόματα πολλά εἰς κτος, γος, καὶ τος.

ἀκρίτως. com. Sine judicio facto. Nullo judicio facto. Causa non cognita. Indicta causa. κτείνου τινος ἀκρίτως. Aliquos indicta causa interficere. iii. 80.

ἀνυπολόγιστοι ἔπαισι. Ion. et poet. atque adeo com. Velitare verbis. Altercationibus velitari. viii. 64. ἀνυπολόγια, τά. Ion. et poet. Opima spolia. Spoliorum primitiæ. Frugum primitiæ. Primitiæ. ἀνυπολόγια ταῦτα καταγαγεῖν. Has primitias consecrare. i. 86, 90.

ἀνυπολόγια, ον, τά. Ion. et poet. τὰ ἄκρα θιγὲς τινος, ὃ ἐστὶ σπυροῦ. καὶ τὰ λάφυρα, καὶ αἱ ἀπαρχαί. Eustath. q. d. Alicujus acervi summitates, et spolia, et primitiæ [rerum aliquarum.] Τοῖσι θεοῖσι ἐξιδόν ἀνυπολόγια. viii. 121. [Prædæ] primitias Diis exemerunt, [exemptasque consecrarunt.] viii. 121, 122.

ἀνυπολόγος, ὁ καὶ ὁ. N. H. Summe insanus, maxime insanus, supremum insanus. v. 42.

ἄνυρος, ὁ. comm. Summus, eximius, præstans. ὄργην οὐκ ἄνυρος ἀνὴρ. Vir, qui iram superare nequit. Impos iræ. Qui iram continere, frænareque nequit. i. 73. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄνυρος. Mentis compos non erat. v. 124. εἰς τὰ πολέμια ἄνυροι. In rebus bellicis sunt eximii. Rebus bellicis excellent, sunt præstantes. vii. 111.

ἀλκωντήριον πῆδος. viii. 121. Navis fragmentum. Valla truncam navis partem vocat.

Ἀλαζόνες, ον, οἱ. Gens Scythiæ proxima, ut docet Stephanus ἐν τῷ περὶ πόλεων. Valla vocat Alizonas: at τὸ τῶν Ἀλκωνίων ἱστὸς differt ab ista gente. iv. 52. Consule Steph. Strabonem, Plin. Volaterr. Hom. II. B. in navium catalogo, v. 856. αὐτὰρ Ἀλκωνίων Ὀδῖος, καὶ Ἐπίερος ἤρχον.

ἀλαίη Ἀθηναίη. πῆδος ἀλαίης Ἀθηναίης ἐν Τεγῇ. i. 66. ix. 70.

ἀλγύν. Ion. et poet. pro com. λυπεῖσθαι. Dolere. ἀλγήσας. ix. 22. Cum doleret. Cum dolore sensisset.

ἀλίζασθαι. Ion. et poet. κατὰ συγκοπήν pro ἀλεξήσασθαι, hocque pro com. ἀπύσασθαι. Propulsare, repellere. vii. 207.

ἀλίζω, et ἀλίζισθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπομάχισθαι. Resistere. Vim illatam propulsare, τὸς ἀλεξιμένους ἰφύονουσιν. Eos interfecit, qui resistebant. i. 211. ii. 63. Consule Eustath.

ἀλίζω, et ἀλίζισθαι. μ. ἀλεξήσω, et ἀλεξήσομαι. Infinit. med. ἀλεξήσασθαι, καὶ κατὰ συγκοπήν ἀλίζασθαι. Arcere, propulsare. Ion. et poet. pro com. ἀπωθεῖν, καὶ ἀπύσασθαι. καὶ ἀποκρούσθαι. ὡς ἀλεξήσομένους. Ut [hostem] propulsaturos. viii. 81. ὡς ἐλεξήσομενοι. viii. 108.

ἀλίζεις, ιος, ὁ. N. H. quod in vulgat. Lex. sine cujusquam auctoritate scriptum legitur. Defensio, propulsatio. πρὸς ἀλίζησιν τραπομένους. Ad defensionem, vel, ad vim propulsandam conversos. Vide ἀλκή. ἀλεξήσομενος, η, ον. viii. 108. Vide ἀλίζω.

ἀλίζομαι. Ion. et poet. Propulso. ii. 63. τὸν κρατὸν τῶν Μήδων ἀλίζασθαι. vii. 207. Medorum exercitum propulsare. σφίρας ἀλεξιόμενες. vii. 225.

ἀλεξόμενοι χρόνοι ἐπὶ συχρόν. ix. 119. Ad multum tempus [hostem] propulsantes. Se diu defendentes.

ἀλινῆ, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀλινῆς, ἥς. Eustath. ἡ ἑκκλισις. ἐν τῷ ἀλίνω, κατὰ περιστολήν συλλαβῆς. Declinatio, vitatio [alicujus mali,] ab ἀλίνω, declino, vito, assumpta syllaba ρη. Levamen, remedium. Αὐτοὶ τινε ἀλινῆν εὕρουνται. ix. 6. Ipsi remedium aliquod invenient. ἀλινθεῖ λόγῳ. Re. vera. v. 41. Vide λόγος. Res.

ἀλινθίως. Ion. pro com. ἀλινθῶς. Vere. i. 11, 158. ii. 56, 156. iii. 156.

ἀληθίζομαι. Ion. et Herodot. verbum pro com. ἀληθύνειν. Verum dicere, vere loqui. i. 136. ἀληθίζονται τι. Aliquid vere dicunt. iii. 72. ἀληθίζομαι. ibid.

ἀληθισμένος σῖτος. Frumentum molitum. vii. 23. παρὰ τὸ ἀλῆθιν. Molo.

ἀλήτης, adjective sumtum. βίος ἀλήτην εἶλεν. Vitam mendicam elegisti, sequi maluisti. iii. 52.

ἀλῆς, ὁ καὶ ἡ. com. pro συναθροισμένος. Congregatus, confertus, frequens. ἱς ἐν χειρὶν ἰσάγουσιν ἀλίας. In unum locum frequentes ducebant. i. 196. ἀλῆς ἱσάσι. frequentes, vel congregati stabant. ii. 63. iii. 13. Ἀλῆσι γὰρ σφι ἐστὶ Ἀτλαντες ἄνομα, ἐν δὲ ταύτῃ αὐτῶν ἄνομα ἔδδιν κίεται. Ipsi enim universis nomen est Atlantes, singulis vero nullum est nomen. i. commune nomen ipsis est Atlantes, singuli vero nullum proprium nomen habent. iv. 184. vii. 104, 157, 211, 225. viii. 23.

ἀλίζιν, et συναλίζιν. Congregare, cogere, colligere, contrahere. Ion. et poet. pro quo com. ἀγείρειν, συναγείρειν. ὅπως μὲν ἀλίσθουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. Ne congregarentur Athenienses. i. 63. ἀλίσσας τέτους. His congregatis. i. 77. ἀλίσθησαι. i. 79. ταύτας ἀλίσσας. i. 80. ἀλίσσας πάντα. i. 119. ὁ Κῦρος τὰ μὲν συνάλισσι. Cyrus has quidem [gentes] congregavit. i. 125. πάντα συναλίσσας ἱς τούτῳ. i. 126. τοὺς βασιλείας ἀλίσθουσιν. Reges congregatos. iv. 118. ἀλίσθοντες. congregati. v. 15. κρατὸν ἀλίσσιν. Cogere copias. vii. 12. ἔσαν ἀλίσθουσαι. Erant congregati. vii. 172. ἀλίσθουσαι κρατὶ. Exercitus congregatus. vii. 208.

ἀλῆς, ης, ἡ. N. H. pro com. συναθροισίς. ἐκκλησία. Congregatio, concilio. ὁ Κῦρος ἀλῆν τῶν Περσῶν ἐποίησεν. i. 125. Cyrus Persarum congregationem fecit. Concionem Persar. convocavit. Persas ad concionem convocavit. ἀλῆν

κονισάμενοι. Concione convocata, coacta. v. 29, 79. ἀλῆς συναθροισίς. συλλογομένης. vii. 134. Concione saepius congregata, sive convocata, vel concione saepius coacta. ἄλλος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Ex sale confectus. Οἶκία ἱς τῶν ἀλῶν χόνδρον οἰκοδομῶνται. Domus ex salis grumis aedificatae sunt. iv. 185. Valla, micia: at male. ἄλλοι τοῖχοι. Parietes ex sale confecti, ex salis grumis confecti. iv. 185.

ἀλῆς. Ion. et poet. Robur. Vires. ἱς ἀλῆν τρέφονται. Poetica locutio. Gall. Se mettre en défense. Ad vim propulsandam se convertere. ii. 45. πρὸς ἀλῆν ἱστράποντο. Ad vim propulsandam se converterunt. iii. 78. iv. 125. Vide ἀλῆς. Πρὸς ἀλῆν ἐκ ἱστράποντο οἱ βαρβάροι. ix. 102. Barbari ad [hostilem] vim propulsandam se non converterant.

ἀλῆς μετῴσθαι. Poet. locutio. Fortitudinis recordari. οὗτοι τις αὐτῶν ἀλῆς ἱμῶντο. ix. 70. Nec ullus ipsorum fortitudinis est recordatus.

ἄλκιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀνδρείος. οὐδὲν ἔθνος ἦν τοῦτον τὸν χρόνον ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. Tunc nulla gens erat robustior ac fortior Lydia gente. i. 79, 99. πολλὸν ἀλκιμώτερος. i. 103. ἄλκιμος ἔθνος. i. 201. ἀλκιμοῖσι. ii. 102. τὰ πολέμια ἄλκιμος. Rebus bellicis strenuus. iii. 4. ἱς ἀλῆν ἄλκιμος. Robore strenuus. iii. 110. v. 49. vii. 10.

ἀλλάσσειν, sive ἀλλάττειν. Alteram com. alterum Att. Mutare, permutare, commutare. τὰ οἰκία κατὰ ἀλλάξασθαι τοῖσι πηλοσίοισι. ἀπὸ τοῦ, τοῖς τῶν πηλοσίων κακῶς. vii. 152. Domestica mala cum vicinis. i. cum vicinorum malis commutare.

ἀλλ' ἢ. Nisi τοῦ ἱμαλλεὶ οὐδὲς ἄρξην ἀλλ' ἢ ἐκείνη. ix. 109. Cui nullus erat imperaturus nisi illa.

ἀλλῃ. Ion. poet. et com. Alibi,

αἷο. *ἀποτίμψας ἄλλως ἄλλη*, pro ἀλλοχόσας. Cum alios alio dimisisset. i. 46.

ἀλλολοφωγή. Ion. et Herod. vocabulum. Mutua depastio, qua fit ut alii alios edant. iii. 25.

ἀλλόθροος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄλλοσθής, καὶ ἄλλόγλωσσος. Alienigena, peregrinus, exterius. i. 78. *πρωτὸς ἀλλόθροος*. iii. 11.

ἀλλοῖος. Ion. pro com. ἄλλος. Alius. *ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σοῦ οἱ Σπαρτιῖται βολύσωνται*. Ne quid aliud de te Spartani statuunt. v. 40.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε. ix. 109. *ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε*.

ἀλλοφρονεῖν, εἶν. Ion. et poet. Alienatam mentem habere. Mentem a recta ratione alienam habere. De sano mentis statu deturbatum esse. *ἀλλοφρονῆσαι*. v. 85.

ἀλλοφρονεῖν, εἶν. Ion. et poet. Aliud sentire, aliud in animo habere. *Οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπιμπον [συμμάχην]*. vii. 205. Illi vero, aliud in animis habentes, [societatem, socios, auxilium] miserunt. At v. 85. *ἀλλοφρονεῖν* accipitur pro a mente alienari, de sano mentis statu deturbari. Vide suo loco.

ἀλογεῖν. Ion. ac H. V. pro com. καταφρονεῖν, καὶ ὀλιγοψύχῃ. Negligere, contemnere, spernere. *Πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας*. Omni consilio neglecto, vel contempto. iii. 125. *ἀλογήσαντες τῶν ἐπιτελών*. viii. 46. Neglectis mandatis. viii. 116.

ἀλογία. Ion. pro com. καταφρόνησις. Contemptio, qua fit ut alicujus nullam, vel perexiguam rationem habeamus. *ἔχουν ἐν ἀλογίᾳ*, pro κατηλογεῖν: utraque est Herodotea locutio. Contemnere. ii. 141. Lat. interpres per imprudentiam vertit, Contemptui habens, pro habentem, qui accusativus jungendus cum pronomine praecedente, eum. Vel cæcus hoc videat. Et tamen Lynceus hic, ut et in sexcentis aliis locis, oculis captus fuit, nec tantam erroris

molem animadvertit. Consule pag. 63. *ἀλογίην ἔχον τοῦ χρητήριου*. Oraculum contemserant. iv. 150. *τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίᾳ ἔχων*. Lucum contemnens. vi. 75. *ἀπήλαυνε ὀπίσω κατ' ἥσυχίην*. ἔτι γὰρ τις ἰδὼν, ἀλογίης τε ἰνικέρησε πολλῆς. vii. 208. Valla: Per otium sese recipit. Nemo enim illorum insequabatur: sed hominem magno contemptui habebant. Æ. P. Per otium retro cessit, [ac se recepit.] Nullus enim [ipsum] insequabatur, contemtionemque [sui] magnam nactus est. Vel, in contemtionem magnam incidit. Hoc verba sonant: sed hic est sensus, Per otium se recepit, quia nullus eum insequabatur, qui cogeret eum festinari. Hoc autem accidit, quia nullis inter Lacedæmonios erat, qui speculatoris hujus adventum, aut discessum ullo modo curaret. Sed omnes pariter et ipsum, et ipsius speculationem magnopere contemnebant. Lexicum Græco-lat. *ἰγκυρίω*, et *ἰγκυρίω μ.* *ὄρω*, et *ὕρω*. Incido, obviō. Herod. *ἰνικέρησε ἀλογίης*. Contemptui habuit. Sed et in ipsa scribendi ratione, et in interpretatione graviter est peccatum, ut ex his, quæ supra diximus, aperte patet. Hæc igitur Lexicis hujusmodi fides inconsiderate semper est adhibenda. Vide *ἰγκυρίω*. ἐν ἀλογίᾳ ποιεῖμαι τοὺς Μήδων πολέτους. vii. 226. Valla: Parvi faciens Medorum turbam. Æ. P. Quod Medorum multitudinem nullo modo curaret, vel, Quia M. m. contemnebat.

ἀλυκτάζειν. V. H. Quod in vulgatis Lexicis Herodoto quidem tribuitur: sed nec liber, nec locus, nec ullum exemplum notatur. Valla vertit, Opprimi. Sed idem videtur significare, quod τὸ ἀλυκτεῖν, εἶν, unde τὸ ἀλυκτάζειν, τὸ δυσφορεῖν, ὁ παρὰ τὸ ἀλύειν, de quibus Eustathius. Aliquid mo-

leste ferre, turbari. Animo perplexo esse. Quod ex Hesychii verbis aperte colligitur, qui dicit, ἀλυντάζει, πρίπτεται, φοβείται, ἀπορεῖ. λύσει μὴ ὑρίσκει. vide vulgata Lex. Græco-lat.

ἀλυντάζειν οἷα ἐν ἁλίῳ χρόνῳ περιφρονεῖται, καὶ πολλὰ μυριάδες κατελυμμένα ἀνθρώπων. ix. 70. Valla: Videlicet oppressi intra exiguum tempus, et tot myriadibus interceptis exterriti. Æ. P. Tristabantur, [gravi mœrore tenebantur, animo vehementer perplexo erant,] quippe quod in exiguo tempore, [exiguo temporis spatio] territi, [metu consternati] essent, et multæ mortalium myriades [ab hostibus] interceptæ essent. Sed marginis lectio melior videtur, ἐν ἁλίῳ χρόνῳ, in exiguo loco. Loci enim angustia impediebant, ne Persæ suarum copiarum multitudine adversus Græcos uterentur, et plus ipsis oberant, quam proderant.

ἀλύσατο τὴν ζώνην. viii. 120. Fortasse legendum ἰλύσατο, quod Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ ἰλυσσι dicitur, zonam solvit. ἀλύει enim, quod longe alias significationes habet, nihil ad rem præsentem facere videtur. Si tamen codex mendo caret, jam τὸ ἀλύσατο neglecto temporalis incrementi ponetur Ἰωνικῶς ἀντὶ τῆ ἀλύων, καὶ ἀγαλλόμενος, εἴτα περιχαρὲς ἵλυσσι. Exultans zonam solvit. Cur? ὡς ἐν ἀδείῃ ἰών. Quod tunc in tuto esset, ac extra metum omnem. Quid autem proprie ἀλύων significet, vide apud Suidam et Eustath.

ἀλώτιμος, ὁ καὶ ἡ. com. qui capi, qui expugnari potest. iii. 153.

ἄμα cum participiis venuste positum ad tempus, quo simul aliquid fit, indicandum. κτίζοντες ἄμα τὴν πόλιν. v. 8. simul urbem condentes. i. Dum urbem conderent. iv. 160.

ἄμα μὲν, ἄμα δέ. Simul quidem, si-

mul vero. Partim quidem, partim vero. ix. 3.

ἄμαθης, ὁ καὶ ἡ. Imperitus, ineptus. i. 33.

ἄμαξιον. V. H. Plaustris transire, permeare. ἰσχυροὶ Αἰγυπτῶς ἄμαξιον ἐμύνοντο. Effecerunt ut tota Ægyptus plaustris permeari posset. ii. 108.

ἄμαξις, ἰδος, ἡ. Ion. Plostellum. Parvum plaustrum, parvus currus. iii. 13.

ἄμαξις, ὅ, ἡ. com. Iter, qua vehiculum agi potest. Via currui agendo apta. παρὰ τὸ ἄγιν ἄμαξας. Vehiculum, currum, plaustrum agere. vii. 176. ἄμαξις μόνη. vii. 200.

ἄμαυρεῖν. Com. Obscurare. Vide vulgata Græco-lat. Lex. ὁ ἥλιος ἄμαυρώθη. ix. 10. Sol obscuratus est.

ἄμαχητι. com. Sine prælio. i. 174. ii. 102. iii. 15. iv. 11, 93, v. 94. vii. 235. οὐκ ἄμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέφεται. ix. 2. Ut totam Græciam sine prælio subigeret.

ἄμαχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀμάχτος, καὶ ἀνάλκτος. Qui oppugnari vel expugnari nequit.) (ἰπίμαχος. i. 84. Inexpugnabilis. v. 3.

ἀμβολάδην. Ion. et poet. pro ἀνταβολάδην. Cum fervore quodam, et ebullitione, vel exæstuatione. Dictum de aquis, quæ ex suis fontibus in altum cum quodam impetu salient, qualem in alienis cernimus, quum igne subjecto fervent, ac exæstuant. τὸ ὕδωρ ζεῖ ἀμβολάδην. Aqua fervet exæstuens. iv. 181. Sic et apud Homer. II. φ'. 362. ὡς δὲ λιθεὶς ζεῖ ἔνδον ἐπιγύμνος περὶ πολλῶν, κνίσσῃ μηλόμοτος ἀπαλοτριφίης σιόλοιο, πάντοδ' ἀμβολάδην. ὑπὸ δὲ ξύλας καθέκασα κίπται. Quam similitudinem Virgil. Æn. vii. 461. videtur imitatus, Sævita amor ferri, et scelerata insania belli, Ira super: magno veluti quum flamma

sonore Virgea suggeritur costis undantis aheni, Exultantque æstu latices : furit intus aqua vis. Fumidus atque alte spumis exuberat amnis : Nec jam se capit unda : volat vapor ater ad auras. Hæc verba nobis hunc Herodoti locum integrum explicant ac illustrant.

ἀμβώσας, Ion. pro com. ἀναβοήσας, vociferatus, edito clamore. i. 8. ἀμβώσαντες. iii. 38. vii. 18.

ἀμειβοσθῆναι τι. Ion. et poet. pro com. ἀποκρινοσθῆναι τι, aliquid respondere. Gratiam referre. ὁ δὲ ἀμειβεται τοιάδι. Ille vero talia respondet, tale responsum dat. i. 9. ὁ δὲ ἀμειβετο. Ille vero respondit. i. 35. Κροῖσός μιν ἀμειβετο τοῖσδε. Croesus his verbis ei respondit. i. 35. ταῦτα ἀμειψατο. Hæc respondit. i. 37. ἀμειβεται τοῖσδε, i. 38, 39, 40. οφείλεις χρηστοῖς με ἀμειβοσθαι. Debes beneficio vicissim dato gratiam mihi referre. i. 41, 42. τοῖστοις ἀμειψατο Κροῖσος. i. 43. Talia Cræso respondit. i. 115. ὁ δὲ ἀμειβεται αὐτοῦς τοῖσδε. Ille vero hæc ipsis respondet. i. 120. ii. 73. ταῦτα τῶς φίλως ἀμειψατο. ii. 173. ἴσασι ἀντὶ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖς ἔργοις ἀμειψομαι. Ut te pro bono consilio, bonis factis remunerem. iv. 97. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος. viii. 58. Nihil ad hæc respondens. Nullo responso ad hæc reddito.

ἀμήντος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Expers iræ. Sine ira. Non iratus. Non infensus. ix. 94.

ἀμηχανίην, ἰν. Ion. et poet. pro comm. ἀπορίην. Inopia laborare. χρημάτων οὐδενός ἀμηχανήσεις. Nullius rei inopia laborabis. i. 35.

ἀμηχανία, ης, ἡ. Ion. et poet. Inopia. Impossibilitas. πωρὴν τι, καὶ ἀμηχανίην, [δύο διὸς ἀχρήστους.] viii. 111. [2.] [duas Deas inutiles,] Paupertatem et impossibilitatem. Pro eodem dicitur et ἀδυναμία. viii. 111.) (δύναμις. ibid. Vide

ἀδυνασία.

ἀμήχανον. Ion. et poet. pro com. ἀδύνατον, ἢ δυσχερέστατον. Impossibile. Quod nullo modo vel difficillime fieri potest. i. 48, 204. v. 3.

ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀδύνατος. Impossibilis. De re dicitur, quæ nullo modo fieri potest. ὁ, τι διὸ γινώσκειν ἐκ τῶ δαδὲ. ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνδρώπῃ. ix. 16. v. s. Quod a Deo fieri oportet, impossibile [est] homini [id a se] avertere. Sensus, Quicquid a Deo decretum semel est, id a nullo mortalium ullo modo averti, declinari, vitarique potest.

ἀμειξή χρημάτων ab Herod. vocatur ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia, q. d. Rerum immixta, si loqui sic liceret. ii. 136. Alii tamen pecuniarum inopiam sic appellari putant, quod fortasse durius videatur, si vim verborum perpendas attente.

ἄμμα, τος, τό. com. Nexus, nodus. ἀπάφας ἄμματα ἐξήκοντα ἐν ἱμάντι. Cum 60. nodos in loro nexuisset. iv. 98. λύντι ἄμμα. Solvite nodum. iv. 98. τῶν ἁμμάτων. ibid.

Ἀμμὴν Αἰγύπτου καλεῖται τὸν Δία. Ægyptii Jovem vocant Ammoum. ii. 42.

ἀμοιβή, ἧς, ἡ. com. Retributio, præmii pœnæve relatio, talio, hostimentum, ut veteres loquebantur. Quid autem hostire, quid hostimentum, docet Festus. Gall. la pareille, unde locutio, Rendre la pareille. Par pari referre. Plautus in Asin. 67. A. Par pari datum hostimentust, opera pro pecunia. Hostimentust, pro hostimentum est, more prisco dictum. In Lat. Lex. vitiose legi videtur. Pari pari datum hostimentum est, opera pro pecunia. Quod enim ante dictum a Plauto

verbis communibus, Par pari datum, id per illa sequentia verba jam obsoleta, *συνηύμας* est expressum, hostimentust. Quid autem hoc? Opera pro pecunia. Qui enim opera pro pecunia dat, is hostit, is hostimentum facit, is par pari dat, ac refert. in *ἀμοιβῇ ἀσχήμονα γινώσθαι*. In vice rependenda inhonestum esse. vii. 460. Gallice, *Etre déshonnéte en rendant la pareille*, vel, *à rendre la pareille*.

ἀμπαύομαι, Ion. et poet. ac Herod. V. [pro comm. *ἀπαυάομαι*. ii. 95.] Quiesco, requiro. i. 181. *ἀμπαύσθαι* ἰσὶ τῆς κλῆσις, in lecto quiescere. i. 182.

ἀμπαυσῆριος. Ion. poet. et Herod. V. ad quiescendum factus. *ῥῆκοι ἀμπαυσῆριοι*. Sedes ad quiescendum factæ. Sedilia ad quiescendum facta. i. 181.

ἀμπέλινος καρπός. Ion. et poet. Fructus vitis, i. vinum. i. 212. *οἶνος ἀμπέλινος*. Vinum, quod ex vitibus fit. ii. 37, 60.

ἀμπαυσις, ἡ. com. quod formatum ex *ἀνάπαισις*, quam vocem legimus apud Pind. Olymp. Od. 9. v. 78. [λέγουσι]. *Ζητὸς, τίχραις ἀνάπαισις ἐξαίφνης ἀπτόνι ἰλιῖν*. Hoc vero dictum *παρὰ τὸ ἀναπίπναι, κατὰ συγκλήν, καὶ προκλήν τοῦ σ εἰς τ*. Vide Magnum Etym. pag. 86. Maris reciprocatio, quam Virgil. *Æn.* libr. xi. 624. versibus elegantissimis ita describit: Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus Nunc ruit ad terras, scopulosque superjacet undam Spumæus, extremamque sinu perfundit arenam: Nunc rapidus retro, atque æstu revoluta resorbens Saxa, fugit, littusque vado labentis reliquit. Fit autem hæc *ἀμπαυσις*, quum post exundationem aqua ad mare revertitur, et reciprocando subidit, et quodammodo resorbetur ab immenso maris alveo, unde prius exundarat. Re-

cessus aquarum æstu littora constituentium) (*πλημμύρη, καὶ πλημμυρίς*. vii. 198. Consule Eustath. *ἀμπαυσις τῆς θαλάσσης μεγάλη*. viii. 129.) (*πλημμυρίς τῆς θαλάσσης μεγάλη*. viii. 129. vide et Hippocratis *Œconomiam* in voce *ἀμπαυσις*, et Lexicum Pindaricum a nobis conscriptum.

ἀμύνειν, Ion. et poet. Propulsare. *τὰ ἀμύνοντα* sub. ὅπλα. Arma propulsatoria, quæ et *ἀμυντήρια* vocantur, quibus vim, quæ nobis infertur, propulsamus. iii. 155.

ἀμύνειν, et composita. Ion. et poet. Opem ferre. pro comm. *βοηθεῖν*. *ἱταμύνοντα*, opem ferrent. i. 82. *αὐτοῖσι ἀμύνειν*, ipsis opem ferre. viii. 87. ix. 6. *ἀμύνοντες*, opem laturi. ix. 60. *ἱταμύνειν*. ix. 61.

ἀμύνεσθαι, et composita. com. Propulsare. Se defendere. Resistere. ἢ *ἀμύνεσθαι*. Si vim propulsarit. Si se defenderit. i. 80. *τὰ ἀπαμυνόμενους ἀπὸ τῶν ἐφθαλαμῶν*, quæ ab oculis propulsantes. iii. 110. *ἡμύνοντο τὴν Δαρίου γατιήν*. Darii copias propulsabant. iii. 158. iv. 174. v. 27. *ἀπαμύνεσθαι*. v. 86, 101. *τὴν πεινὴν ἀπαμύνεσθαι*, paupertatem propulsare. vii. 102. ix. 17, 22, 36, 37, 60, 63.

ἀμυνῶσι, 3. pers. plur. fut. Ion. pro com. *ἀμυνῶσι*, opem ferent. ix. 6. *ἀμύνοντα, ἀμυνόντων, τὰ*. Ion. *κατ' ἱλλεψίν τῷ ὅπλα*, arma, quibus ad vim propulsandam utimur, quæ alias *ἀμυντήρια* vocantur, q. d. propulsatoria. *ἔχοντες μὲν τῶν ἀμυνόντων*, sub. ὅπλα. Nullum armorum genus habeant, quibus vim illatam propulsent. iii. 155. Illud vero *ἀμυνόντων* est genitivus pluralis futuri *ἀμυνῶν*, εἰς, εἶ, unde particip. *ἀμυνῶν, ἀμυνόντων, &c.*

ἀμύσσειν. Ion. et poet. pro comm. *σπαράττειν*, laniare, lacerare, pun gere. iii. 76. *ἀμύσσει τὰς μήτρας*, uterum lacerat. iii. 108. *ἀμύσει*. Ion. et poet. cum dativo,

loco τῆς περι, cum genit. ἀμφὶ μὲν τῷ ἰσχυρὸν τοῦτο ἔχεται ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομοῖσθαι. Lat. interpres, Atque de horum ritibus hunc in modum dictum sit. Sed verba Græca nullo prorsus modo declarantur. Hoc enim illa sonant, Ac de hoc quidem more habeat [se res,] ut et initio moribus est recepta. i. Sed quod ad hunc quidem morem attinet, sic se habeat, ut et initio habebat, quum res in morem istum transire cœpit, quum res hoc more confirmari cœpit. Nam q. d. ego morem hunc mutare nec volo, nec possum. i. 140. iii. 32. ἀμφὶ ἀπὸ τῆς ἰμῆς. pro περι ἀπὸ τοῦ τῆς ἰμῆς. Quod ad meum discessum attinet. v. 19. ἀμφὶ τῇ ἰδῶ ταύτῃ. v. 52. vi. 62.

ἀμφιάζειν. Verbum, quod apud solum Ctesiam reperitur, nec in vulgatis Lexicis, ullius auctoritate confirmatum explicatur, in quibus hæc tantum traduntur, ἀμφιάζω, σκεπάζω, cooperio. Sed idem valet ac τὸ ἀμφιπνέειν, de quo Eustath. induere. τὴν ἑαίαν τοῦτον ἀμφιπνέουσαι. Ctes. Pers. 10. Illius vestem induisse. ἀμφιάζεται ὁ μάγος. Ctes. Pers. 10. Induitur, vestitur magus. Hinc verbale, τὸ ἀμφίασμα, τοῦ. Indumentum, vestis, Ctes. Pers. 10.

ἀμφισβασία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφισβήτησις, dissentio, disceptatio, altercatio, contentio, controversia. ἰς ἀμφισβασίας τοῖσι λόγοισι ἀπικνέσθαι. In controversiam atque disceptationem venire cum iis, qui [aliquid] dicunt. iv. 14. pro eodem dicitur et ἀμφισβησις. viii. 81.

ἀμφίβλητρον, τό. Ion. et poet. Verriculum, retis genus, dictum παρὰ τὸ ἀμφιβάλλειν, quod pisces hinc inde, ac undique complectatur. i. 141. ii. 95.

ἀμφιβολία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφιβολία, αἰ. Ambiguitas, hæsitatio, dubitatio, inopia consilii.

pro quo συνωπύμηναι dicitur ἀπερία. Vide suo loco. Ἀθηναῖοι καὶ περὶ ἀμφιβολίᾳ ἔχοντο. Athenienses quamvis inopia consilii laborarent. v. 74. Valla: Athenienses etsi ancipiti bello districti. Sed licet hic sensus sit commodus, tamen verbis Græcis non respondet.

ἀμφιδίαι, εἰς. Catenæ, annuli, armillæ. περισκελίδες. ἀμφιδίας περι τῶς πόδας δίδοντες. Catenas pedibus injicientes. ii. 69.

ἀμφιδέξιος, ὁ. Ambidexter. Comm. μεταφορικῶς, ambiguus, incertus. ἀμφιδέξιοι χριστήριον, ambiguum oraculum. v. 92.

ἀμφιλαφής, καὶ τὸ ἀμφιλαφής. Proprie dicitur de rebus, quæ adeo sunt magnæ, ut eas non una, sed duabus manibus amplecti possit. Ingens, magnus, copiosus, frequens. Dictum quasi ἀμφιλαβής, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβῆναι. quod utrinque res capi, tenerique possit, aut debeat. ἐλέφαντας ἀμφιλαφίας. Elephantos ingentes. Alii vero sic appellari putant elephantos, qui dentibus utrinque prominentibus sunt præditi, quod non absurdum. iii. 114. ὄρεος βρονταὶ ἀμφιλαφίαι γίνονται. Æstate, tonitrua crebra, sive frequentia, fiunt, eduntur, iv. 28. χιὼν ἀμφιλαφής. Copiosa nix. iv. 50. φοῖνικες ἀμφιλαφίαι. Amplæ palmæ. iv. 172. Pindarus Olymp. Od. 9. v. 122. ἀμφιλαφής δύναμις. Amplia facultas. Magnum Etymologicum, 91. 21. ἀμφιλαφής] τὸ δασύ, τὸ ἑκατέρωθεν λαττόν] ἀμφιλαφής [δ' εἴρηται οἰονὶ ἀμφιλαβής] κατὰ συγγένειαν τοῦ β εις φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ, [vel potius, παρὰ τῇ ἀφῇ.] οἰονὶ τὸ τῇ ἀφῇ ἑκατέρωθεν ἑκατέρωθεν, διὰ τὴν δασύτητα, ὅ ἐστι πολλὴ καὶ δαφιλής. At Fr. P. comment. pag. 49. ἀμφιλαφὴ δύναμις, ancipitem dicendi facultatem appellari tradit, quæ res propositas vel laudare, vel vi-

tuperare possit. Vel etiam, quæ non simplici, sed multiplici ratione res laudare possit.

ἀμφιπυλῖν, Ionice et poetice. Famulari. Famulum, ministrum esse. Servire alicui. *ἀμφιπυλῖσαν ἱρὸν Διός*. In Jovis templo ministrantem, ministerio fungentem. ii. 56.

ἀμφίπυλος, ὁ καὶ ἡ. Famulus, famula, minister, ancilla. Ionice et poetice. ii. 131. *τὰς ἀμφιπύλους*, v. 92. ancillas. ix. 76.

ἀμφίρρυτος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Circumfluus. Vel, qui aquis hinc inde alluitur. Epithetum loci. iv. 163. [pro quo *συνιόνυμς* dicitur ὁ καὶ ἡ *περίρρυτος*. i. 174. et *περίρρυτος*. iv. 42, 45.] *δοκίμω ἀμφίρρυτοι τὴν Κυρήνην εἶναι*. Existimans Cyrenen esse circumfluam, id est, Circumflua domus appellatione Cyrenen ab oraculo significatam fuisse. iv. 164.

ἀμφίς. Ion. et poet. pro comm. *χωρίς*, et *ἄνω*, sine, absque, cum gen. *πολύ λώϊοι ἀμφίς ἔμμεναι*. sub. *ἦτις, ἦγονυ φωνῆς*. Longe satius est [eum] sine [voce] esse. i. 85.

ἀμφισβησία, *ης*, ἡ. Ion. pro comm. *ἀμφισβήτησις*. pro quo et *ἀμφισβασίη*, *ης*, de quo suo loco. Dissentio, disceptatio, altercatio, controversia, contentio. *λόγων ἀμφισβησίη*. viii. 81. Verborum disceptatio, controversia, contentio, altercatio.

ἀμφισβητῶν τινι. Differre ab aliquo. ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι *ἀμφισβητῶν*. ix. 74. Alter rumor, qui prius dicto, [qui a superiore, et ante dicto rumore] differt.

ἀμφορίας μὴ ἐξοπτήσης. Quid sibi velit hoc oraculum Arceilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps.

ἀμνηστως. V. H. Inculcate. Irreprehensibiliter. Sine reprehensione. iii. 82.

ἀν particula non expressa: sed

subaudita, vim futuri denotans. *ἰλπίζων ἀνακτήσασθαι*. i. 50. *ἰλπίζω ἡμίονοι ἐδάμῃ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύον Μήδων*: sub. *ἀν*, pro *βασιλεύσαν*. i. 55. *οἱ ἠπιγέθη μὴ πολυπραγμονῶν*. sub. *ἀν*, pro *πολυπραγμοσύνην*. iii. 15. vide *ἠπιγέθη*. *ἠπιλήσει πολὺ μιν χρόνος παρθενύσθαι*. sub. *ἀν*, pro *παρθενύσθαι*. Minatus est fore ut ipsa multum tempus, diu, in virginitate permaneret, vel, diu virgo maneret. iii. 124. *τιταῖν*. sub. *ἀν*, pro *τίξιν*. iii. 151. *γρᾶνύσασθαι*, sub. *ἀν*. iv. 136. *ὑποτιλέιν*. sub. *ἀν*, pro *ὑποτιλέσιν*. iv. 201. *ἰπιτιλέσθαι*. sub. *ἀν*, pro *ἰπιτιλεσθῆσθαι*. vi. 140. *ἀνασχίσθαι*, sub. *ἀν*, pro *ἀνασχίσσθαι*. vii. 149. *ἰλίσθαι*. sub. *ἀν*, pro *αἰρήσθαι*. vii. 149. *γινέσθαι*. sub. *ἀν*, pro *γινέσθαι*. viii. 60.

ἀν particula cum verbis, aut participiis conjuncta, et expressa, vim futuri denotans. *τὸ ἂν τοι προδίδω*. pro ὃ ἂν σοι προδῶ, ἦγονυ προδῆσω. Quod tibi proponam. i. 108. *ἰοδιδάτας ἂν οὐ παύσασθαι*. pro ὃ παυθήσιν. [Dicunt enim illi, si quid boni ipsis apponeretur, ipsos] edere non cessaturos, [nullum edendi finem facturos. Edendi finem non ante facturos, quam omnes cibos et bellaria consumerent.] i. 133. *ποιήσω ἂν*, pro *ποιήσω*. ii. 26. *οὐδ' αὐτὸν τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέιν δοκίμω*. Ne ipsum quidem Deum adeo perite jaculaturum puto. iii. 35. *ἔρδω ἂν*, pro *ρίξω*, καὶ *ποιήσω*. iii. 38. *ἂν πείθισθαι*, pro *πείσασθαι*. iii. 53. *ἂν γινέσθαι*, pro *γινήσθαι*. vi. 129. *μάχισθαι ἂν*, pro *μαχηῖσθαι*, vel *μαχησίσθαι*. vii. 103. *εὐρῶν ἂν*, ix. 90. pro *εὐρήσω*.

ἀν particula interdum redundans. *πολλαχῇ ἂν ἴσχωσι ἐμωυτόν*. Sæpe me ipsum continui. i. 42.

ἀνά. Ion. et poet. pro comm. *κατὰ*, cum accus. In. *ἀνὰ δόματα*, in pedibus. i. 85. *ἀνὰ τὴν ἡπειρον*. In continente. i. 96, 97, 100. *ἀνὰ τὸ*

πιδος, in planitie, per planitiem. i. 184, 193, 194. ii. 4, 62, 135. ἀνὰ χρόνον. Ad aliquod tempus, aliquandiu, per aliquod temporis spatium. i. 173. v. 27.

ἀναβαθμὸς, ὁ. com. Gradus, quales sunt in scalis, quarum beneficio in summas ædiam partes ascendimus. ii. 125. Hos et κρύσσας et βωμίδας a nonnullis vocari tradit Herodotus ibidem.

ἀναβαίνειν. Ion. et poet. pro com. ἀναβιβάζειν, imponere. Gallice, *Faire monter*. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέθηκεν. Viros in camelos imposuit. i. 80.

ἀναβαίνειν. Dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. οἱ μὲν [ἵπποι] ἀναβαλόντες τὰς θηλείας, ἐκταυόσιοι. αἱ δὲ βαυόμιναι, ἰξαισχίλιαι, καὶ μύριαι. ἀνέβαινε γὰρ, &c. i. 192.

ἀναβαίνειν ἢ τυραννὸς ἢ τινα διλαῖ. Tyrannis ad aliquem ascendere vult, pro, Tyrannis ad aliquem devolvitur, ac pervenit. i. 109. ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἢ βασιλείῃ. vii. 205. Regnum ad Leonidem est devolutum. Ad L. pervenit.

ἀναβαίνειν interdum apud Herodotum pro ἀποβαίνειν, evenire, eventum habere. ἢ τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνειν βασιλεῖ τὰ σπράγματα. Si regi res eveniant, ut tu dicis. Si regis res eum habeant exitum, eum eventum, quem tu dicis. vii. 10.

ἀναβάλλεσθαι. com. Differre. ἀνέβαλλοντο ἐς τὴν ὑπεραίην ὑποκρίνασθαι. ix. 8. Responsum in diem sequentem distulerunt. ὑποκρίνασθαι jam positum pro τὴν ὑπόκρισιν, quod exstat ix. 9. ἐξ ἡμέρας ἐς ἡμέραν ἀναβάλλομενοι. ix. 8. De die in diem differentes responsum.

ἀναβιβάζειν, com. Imponere. vulgo, Facere ascendere. τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους ἀναβιβάσας. Cum pueros in equos imposuisset. i. 63. ἀνέβισαν ἐπ' αὐτὴν. In ipsam [pyram] imposuit. i. 86. ἀνέβισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πύργον. Ipsum turrin as-

cendere jusserunt. iii. 75. ἀνέβισαν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀψίδας. Ipsos in fornices imponunt. iv. 72. ἵππους ἀναβιβάζουσι ἐπ' ἵππων. In equos imponunt. ibid.

ἀναβολή, ἤ, ἡ. comm. Dilatio. Rei peragendæ in aliud tempus dilatio. ἐκ τῆς ἐς ἀναβολὰς ποιούσης τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Valla: Non tam sibi differendum abitum putaverunt. Æ. P. Discessum non amplius distulerunt. Est autem Herodoteum loquendi genus, τὴν ἀναχώρησιν ἐς ἀναβολὰς ποιῶσθαι. Discessum differre. In aliud tempus discessum differre. Vel, In longum t. d. d.

ἀνάγειν τὰς νῆας. Herodotea locutio. q. d. τὰς νῆας ἄνω, τετρίην εἰς τὸ πέλαιος ἄγειν. Naves in altum, in pelagus ducere. Quod communiter ἀνάγεισθαι, τουτέστιν ἄνω, καὶ εἰς πέλαιος ἄγεισθαι. Navibus in altum ferri. Solvere portu, et in altum provehi.) (καταγαγεῖν τὰς νῆας, κατὰγεισθαι, καταίρειν. Naves ad littus deducere. Ad littus deferri. Ad terram appellere. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμόν. viii. 57. Naves per altum ad isthmum deducere. Vide ἀπείρειν. ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα. viii. 70. Naves per altum ad Salamina duxerunt. Vel, adversus Sal. dux. ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἰσθμῆς κίρας. viii. 76. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμόν. viii. 79, 83.

ἀντιγυμνέοισι δέ σοφι, αὐτίκα ἐπειλάτο. αἱ βάρβαροι. viii. 84. Ipsi vero solventibus, [et in altum tendentibus] barbari confestim instare cœperunt. vel, In illos in altum tendentes confestim invecti sunt, eosque cœperunt urgere. ἀνῆγον τὰς νῆας. ix. 96. ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἡπειρὸν τὰς νῆας. ibid. Et ipsi classem per alium ad terram deduxerunt, [vel, reduxerunt.]

ἀναγινώσκουσιν. Hoc verbum apud Herod. peculiare, nec aliis com-

munus significationes habet. Sæpe enim accipitur pro *αναπειθῆναι*, suadere, persuadere. *χρόνῳ δὲ, ὡς ἀνέγνωσιν, ἐνοικίωσθαι*. Interpres, Ibi-que aliquandiu habitans, ubi rem cognovit, &c. Sed vertendum potius, Tandem vero, vel, Interjecto autem aliquo temporis spatio, postquam [Liches fabrum ferrarium] persuasisset, [cum rem fabro ferrario persuasisset, in ejus ædibus non amplius conductis, at emtis] habitavit. i. 68. sic enim locus accipiendus, *ἐπιθεὶ ἀνέπεισε τὸν χαλκία τὴν αὐτὴν ἑαυτῷ ἐκιδόσαι, καὶ πωλεῖν, ἔτι δὲ ἐν αὐτῇ ἐκίετο μισθώσῃ, ἀλλ' ἐκδοτῶ, τατίῃ ἐκιδόμενῃ, καὶ πεπραμένῃ, καὶ πεπωλημένῃ ἐνοικίωσθαι, ἦγεν ἔκτισιν.*

ἀναγνώσκων, πείθειν, ἀναπειθῆναι, ὁρμᾶν, παρορμᾶν, παροξύνειν. Suadere, persuadere, impellere, incitare, instigare, sollicitare. *τίς σε ἀνδρώπων ἀνέγνωσε, πωλείμην ἀντὶ φίλου ἡμοὶ καταστῆναι;* Quis mortalium tibi suasit, ac persuasit, ut pro amico fieres mihi hostis? Quis te mortalium impulit ad inimicitias mecum suscipiendas pro amicitia, quam mecum colere poteras? i. 87. *οἱ μὲν ἀνέγνωσαι μετῴμαι τὸν Κύρον.* Qui ita persuaserant ut Cyrum dimitteret. i. 128. *ταῦτοι τὸν ἄνδρα ἀνέγνωσαν ὁ μάγος Πατιζίδης, ὡς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξῃ.* Cum magus Patizithes huic viro persuasisset, fore ut ipsi omnia conficeret, [quæ necessaria erant ad id peragendum, quod peragere statuerat.] iii. 62. *ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσῳ ἡμυχαιῶτο ἐστὶ τῇ θυγατρὶ.* Valla: Iste ab uxore deceptus rem de filia nefariam commentus est. Sed male. Vertendum enim, Ille vero ab uxore persuasus, vel uxoris verbis adductus, ac ab ea impulsus, nefarium facinus adversus filiam molitus est. Quod autem *ἀναγνώσκων* hic pro *πείθειν*, id est, persuadere,

sit accipiendam aperte patet ex præcedentibus Herodoti verbis, ubi de hac muliere dicit, *πείθει τὸν ἄνδρα, &c.* quibus statim subjicit, *ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, τατίῃ πωσθεὶς, vel ἀναπεισθεὶς.* *Ἀνέγνωσαι [αὐτοὺς ταύτην τὸν χρόνον] ἐκιδόσαι.* Persuaserunt ipsis ut hunc locum relinquerent. iv. 158. *τούτους ἀνέγνωσας ἅμα ἐκείνοισι ἐπιστάει.* His ad illos comitandos inductis. v. 106. *ἐπ' Ἀθηναίων ἀναγνωσθέντα χρήμασι.* Pecuniis ab Atheniensibus inductum. vi. 50. *Πυθῖν ἀνέγνωσε λέγειν τὰ περὶ Δημάργτου γινόμενα.* Pythiam induxit ad dicendum ea, quæ Demarato contigerunt. vi. 75. *οὗτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσε ἐπιστάει τοῖσι δισπότῃσι.* Iste servos ad dominos invadendos induxit. vi. 83. *ἀναγνώσθαι Ξέρξης κραταύειν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι.* Xerxes ad bellum Græciæ faciendum inductus est. vii. 7, 10, ad fin. *ἀνέγνωσε Ἀθηναίους.* vii. 144. Induxit Athenienses. Persuasit Atheniensibus. vii. 165. *δίσσας μὴ ἀναγνωσθῆναι Ξέρξης ποιεῖν ταῦτα.* vii. 236. Veritus ne Xerxes ad hæc faciendum impelleretur, vel induceretur. *ἀναγνώσας Εὐρυβιάδα μεταβολαῖν ἐσθλαῖ.* viii. 57. Eurybiadem ad sententiam mutandam inducere. *ἀνέγνωσε τὸν Εὐρυβιάδα.* viii. 58, 100, 110.

ἀνάγκη. Necessitas. Gravis difficultas, Angustia. Quæstiones. Tormenta, quæ Galli vocant *la torture*. Unde *donner la torture*, quæstionem habere. *ἰς μεγάλας ἀνάγκας ἀπεικτεῖσθαι.* Ad magnas angustias redigi. i. 116. *ἀγόμενος ἰς τὰς ἀνάγκας.* Ad tormenta ductus. Vel, quia [a satellitibus jussu Regis] abducebatur ad quæstionem, et tormenta. i. 116. Hoc patet ex illo *βασιλεῖ,* et ex sequentibus.

ἀναγκαῖον, ἢ, ἰσχυρὸν, et post. pro communi ἀνάγκῃ. Necessitas.

ἀναγκαίῃ ἰδού τινα. Aliquem necessitate implicare. Necessitatem alicui imponere. Aliquem necessitatis vinculis ligare. i. 11. ἀναγκαίῃ περιουσίῃ. Proposita necessitas. i. 11, 138. ἀναγκαίῃ κατ' ἑλπίδα Κῆρας. Caras invasit necessitas. ii. 152. [ἴφρ] ἀναγκαίῃ μιν καταλαμβάνειν. Dixit necessitatem se invasisse. iii. 75. ἀναγκαίῃ ἰξέγγμα. Necessitate cogor. vii. 96. οὐδὲ μῆς ἴσους ἀναγκαίῃς. Nulla necessitate cogente. vii. 99, 104, 172. ὅτ' ἀναγκαίως ἰχόμενοι. vii. 233. A necessitate detenti. Necessitatis vi coacti. ibid. ὅτ' ἀναγκαίως μίξιος κατέβηχθε. viii. 92. Majori necessitate estis obstricti. ix. ἀναγκαίῃ ἀπικαθίσταται. viii. 109. Ad necessitatem redactus. ὅτ' ἀναγκαίως μαγάλας ἰχόμενοι. ix. 15. v. s. a necessitate magna detentus : id est, Vi magnæ necessitatis coactus, vel magnæ necessitatis vi compulsus. ἐπόμεθα ἀναγκαίῃ ἰνδιδμεῖν. ix. 16. Necessitate illigati sequimur. Vel, Necessitatis vinculo ligati sequimur. ὅτ' ἀναγκαίως. ix. 17. Præ necessitate.

ἀναγκαίως. Comm. Necessario. ἀναγκαίως ἰχμ. Necesse est. i. 89. vii. 51, 229. viii. 140, 144. ix. 27.

ἀναγνώσις. Ionice, pro communi ἀναγνώσει, Agnitio. τὸν Ἀσυνάγια ἰσθμὶ ἀνάγνωσις αὐτοῦ. Aasyagem ipsius agnitio subiit. i. 116.

ἀναδαινεῖν et ἀναδαινοῦμαι, Ion. et poet. pro com. διαίρειν, διανομεῖν. Dividere, distribuere. γὰρ ἀναδαινομένης. Dor. pro com. γῆς ἀναδαινομένης. Agro diviso. iv. 159.

ἀναδασμός, ὤ, ὀ. Ion. et poet. pro com. διαίρεσις, διανομή. Divisio, distributio. ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ [αὐτῆς] οἱ Κυρηναῖοι ἰτακαλάειν. Ipsos Cyrenæi ad agri divisionem accersebant. Ipsos accersebant agri portionem singulis daturi. iv. 159. ἀνέγνω

πάντα ἄνθρωποι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. iv. 163. Quemlibet virum proposita rei agrariæ spe cogeabat. Quemlibet agrorum dividendorum spe proposita congregabat. Quemlibet ad se sequendum sollicitabat, futuram agrorum divisionem ipsis proponens.

ἀναδιδόναι. Ion. pro com. ἀνέδιδοναι. Recipere, polliceri, promittere. ἀναδιδόνους ἐπαχίρας παρέβην τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos Athenas. v. 91.

ἀναδίδει, pro ἀναδίδει, ostendisse. vi. 121. ἀναδίδας, pro ἀναδίδας. vi. 124.

ἀναδίδασθαι, pro ἀναδίδασθαι, ἀναδίδει, ostendisse. vi. 116, 123. ἀναδιδόναι, pro ἀναδιδόναι. vi. 124.

ἀναδιδόναι τὸν πατρίην ix. ἐκκαίδηστος θῆν. Herodotea locutio. Super familiæ genus ad sextum decimum usque Deum referre, ac inde quasi catena quadam religatum, ac pendens repetere. Quod intelligendum propter perpetuam annorum seriem, quæ facit ut anno ex annis quodammodo colligati pendeant, ut in catenis annulos cum annulis connexos, ac alios ex aliis pendentes videmus. ii. 143. ὅτι ix. θεῶν, ὅτι ix. ἡρώων ἀνέδιδον αὐτοῖς. Nec ad Deum, nec ad Heroem ipsos, ipsorumque genus retulerunt. ii. 143.

ἀναδιδάσκων. Com. Suid. πάντων ἀνδράων. ἐπιτακτικὸν γὰρ ἐστὶ τὸν ἢ ἀνδρῶν. Valde docere. Nam præpositio ἀνὰ jam vim intendentis habet. Edocere. Vel dedocere, quod quis ante didicit, quasi dicat, Iterum docere, ut ἢ ἀνὰ iterationem denotet. Ex alicujus animo avellere, quod ante didicit, et aliquid novi cum docere. A priore ad aliam sententiam traducere. Sic ἀναμνήσκων, priorem sententiam ex

animo evellere, et novam inserere. Veterem opinionem evellere, et novam inserere. ἀνδράσκειτο Εὐρυβιάδης. viii. 63. Valla: Edocebatur Eurybiades. Æ. P. Edoctus sententiam mutavit.

ἀναδραμῖν. Comm. Crescere, augeri. ἀνά τι ἴδραμοι αὐτίκα. Statimque creverunt. Interpres Latinus, discurrerunt. Stephanus, excurrerunt. Uterque male vocem hanc nunc intellexit, ac ideo male vertit. i. 66. Quid sit ἀναδραμῖν, docet Eustath. his verbis: ἀναδραμῖν λήγεται ζῶν, ἢ φυτὸν, ἤγουν ἄνω δραμῖν, ὃ ἰσιν αὐξηθῆναι. Idem, ἀναδραμῖν λέγονται σμῦδιγίς, ἀπὸ τοῦ ἐξοικνωθῆναι, καὶ ἐκνασθῆναι.

Hoc igitur verbum sæpe μεταφορικῶς dicitur et de animalibus, et de plantis, quæ celeriter sursum currunt, succrescunt, ac in altum crescendo feruntur. Dicitur et de vibicibus, quæ inflantur, intumescunt, ac surgunt. Hinc ἀναδρομή, ἢ καδ' ἡλικίαν αὐξησις. Homerus Iliad. σ. cum Eustathii comment. pag. 1129. τίκον υἱὸν ἀμύμονά τι. κρατερὸν τι ἐξοχὸν ἡρώων. ὃ δ' ἀνδραμῖν ἱρῶϊ ἴσος. id est, Peperi filium bonumque fortemque, præstantissimum heroum. Hic vero crevit plantæ similis. Quamvis autem hoc ἀναδραμῖν proprie de corporis incremento dicatur, hic tamen μεταφορικῶς pro potentia, virium, et opum incrementis est sumendum. Idcirco sequitur illud verbum ἐνδυναθῆναι, quod ab Herodoto subjicitur ut præcedentis explicatio. Significat enim, Rerum omnium copia abundarunt. Rem feliciter gesserunt. αἱ δὲ [Συρήκουσαι] παρ' αὐτῇ ἀνά τ' ἴδραμοι, καὶ ἀνέβλασαν. vii. 156. Valla: Ea civitas confestim excucurrit, atque propagata est. Stephanus melius: Incrementum vigoremque assumpsit. Æm. P. Syracusæ vero confestim creverunt et floruerunt. Vel, Incre-

mentum ceperunt, et vires assumserunt. ἀνά τι ἴδραμοι οἱ Φωκαῖς, καὶ ἰσίδωνοι τὰ ὄπλα. vii. 218. Et excurrerunt Phocenses, et induerunt arma. Sed hic scribendum videtur Φωκίς, ut paulo superius et inferius. Nam ab urbe Ioniz Φώκαια, quæ et Φωκίη Ionice, deducitur nomen gentile Φωκαῖνς, et Φωκαῖνς, ἴς, et Φωκαῖτης. At ἀπὸ τῆς Φωκίδος regione circa Parnassum sita, Φωκίς, ἴς. De quibus hoc loco verba fiunt.] ὅρῳ βλαστὸν ἐκ τοῦ γαλίου ὅσον τι σπηχραῖον ἀναδραμυκότεα. viii. 55. Valla: Aspexerunt fruticasse, edito a stipite virgulto cubiti instar. Æ. P. Viderunt virgultum ex stipite ut cubitale, id est, cubiti magnitudine, editum. Vel, Ramum ex arboris trunco propemodum cubiti magnitudine excrevisse viderunt. Vel, Germen fere cubitali magnitudine ex stipite natum viderunt. Vel surculum, &c.

ἀναδραμῖν. Commune. Recurrere aliquo, unde discessimus. Redire. παλινδρομῆσαι, καὶ ἰς τὸ χωρίον ἀναδραμῖν, ὅθεν ἀπηγάγομεν. V. Hom. 19. Recurrere, et in locum redire, unde solverant.

ἀναζυῖλαι. Commune. Movere. Castra movere. Solvere. Discedere. Proficisci. ἀναζυῖλαι τὰς νῆας. Cum classe discedere. Classem ex aliquo loco in alium ducere. Hinc verbale ἀναζυγή, ἤ, ἢ. Castrorum mutatio. Discessus. Profectio. Consule Suidam. ἢ ἀναζυγῆς πρὸς τὸν ἰσθμὸν τὰς νῆας. viii. 60. Si classem ad Isthmum abduxeris, ὡς χρεὼν εἴη ἀναζυγῆντας τὴν ταχίστην πάντα τὸν στρατὸν, ἵσται ἐς τὸ ταῦχος τὸ Θηβαίων. ix. 41. Valla: Expediens esse contractis quam primum copiis ire ad mœnia Thebana. Æm. P. Oportere quam primum omnibus coplis [illinc] abductis ad Thebanorum urbem ire. ὡς χρεὼν εἴη ἀναζυγῆντας τὸ

γρατέοντες, ἵναί τις ἐς τὸ Θηβαίων ἄστυ.
ix. 58. Quod necesse esset motis
castris in Thebanorum urbem
ire, [Thebas petere.]

ἀναδρώσκουσιν. Vide δρώσκουσιν.

ἀναίνοθαι. Ion. et poet. Recusare.
Nolle aliquid facere. κείνου ταῦτ'
ἀναινομένου. ix. 53. Illo hæc recu-
sante.

ἀναιρεῖν, et ἀνελαιν. Responsum red-
dere. Proprie tamen de Deo vel
oraculo dicitur ἀνέλε τὸ χρηστήριον.
Oraculum dedit hoc responsum.
i. 13. οἱ μάντιες ἀναιρεῖν τοῦτον εἶπαι.
Vates responderunt hunc esse.
vi. 69. ἀνελαιν τάδε. Hæc respon-
disse. vii. 148.

ἀναιρεῖσθαι ἀγῶνας. Certamina sus-
cipere. Victoriam ex certaminibus
reportare. Sed μετωνυμικῶς
ἀγῶν pro palma, et victoria, quæ
ex ipso certamine reportatur,
hic accipitur. ἀνέλε ἡ Πυθίη [αὐ-
τὸν] ἀγῶνας τὰς μεγίστας ἀναιρεῖσθαι
εἶπεν. ix. 33. Valla: Respondit
Pythia quinque ipsum maximas
palmas e certaminibus reportaturum.
Æ. P. Pythia respondit
[ipsum] quinque maxima certa-
mina suscepturum. Quamvis e-
nim Vallæ versio sic alias accipi
commodissime possit, hic tamen
non possit. Quod ex ipsius He-
rodoti verbis aperte colligitur,
quæ subijcitur, ὁ μὲν δὲ ἀμαρτὴν
τῷ χρηστηρίῳ, προσεῖχε τοῖσι γυμνασί-
οις, ὡς ἀναιρεσόμενος γυμνικοὺς ἀγῶ-
νας. id est, Ille vero non intel-
lecto oraculo, gymnasiis, [et lu-
dicris exercitationibus] sedulam
operam navabat, ut victorias ex
gymnasticis certaminibus reporta-
turus. Et paulo post, μαδόντες δὲ
Λακεδαιμόνιοι οὐκ εἰς γυμνικοὺς, ἀλλ'
εἰς ἀγῶνας ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενίου
μαρτύριον. id est, Cum autem La-
cedæmonii intellexissent oracu-
lum Tisameni non ad gymnica,
sed ad bellica certamina spectare.
Quænam autem fuerint ista quin-
que gravissima certamina, vide

ix. 35. τίαν ἀναιρεῖσθαι καλλίστην ἀπα-
σίαν τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ix. 64. Vic-
toriam, omnium, quas nos sci-
mus, pulcherrimam est adeptus.

ἀναιρεῖν, vel ἀναιρεσθαι πόλεμον τινα.
Herodotea locutio. Bellum ad-
versus aliquem suscipere. Ἐκαταῖος
οὐκ ἴα πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσῶν
ἀναιρεῖσθαι. Hecæteus bellum ad-
versus Persarum regem suscipi
non sinebat. v. 36.

ἀναιρεῖν, et ἀναιρεσθαι. Ion. pro
com. συλλαμβανεῖν. De mulieri-
bus dictum, quæ semine virili
intra matricem suscepto prolem
concipiunt. ἐν γὰρ σὺ νυκτὶ ταύτῃ
ἀναιρεῖσθαι. vi. 69. Te enim hac
nocte concepisti. v. s. suscipio.

ἀναιρεῖν et ἀναιρεσθαι. Suscipere.
Sequi. τὸν γυναικῶν τινος σινοῦτῃ
σφαλερωτέρην ἀναιρεῖ. Sententiam
tibi periculosiorem suscepisti, se-
quutus es. vii. 16. ἀναιρεῖσθαι autem
Ion. dictum pro com. ἀνῆλθαι.

ἀναισιμονεῖν. Ion. et poet. pro com.
δαπανᾶν, et ἀναλίσκειν. Impendere.
Consumere. Absumere. εἰς τί τι-
μήναι ἀναισιμονεῖνται. Quinque dies
[in hoc iter] impenduntur. In-
terpres Latinus sensum, non ver-
ba secutus, vertit, Est quinque
dierum longitudine, &c. Sed
ἀναισιμονεῖν (ut docet Eustathius)
παρὰ τὸ δόν ἀναλίσκειν σημαίνειν δο-
κεῖ. αἰσιμονεῖν γάρ, τὸ εἰς τὰ αἶσα,
ὃ εἰς καθήκοντα, δαπανᾶν. Quam-
vis autem hoc verbum proprie in
res minime necessarias, et parum
honestas sumtum facere signifi-
cet, γυνικῶς tamen (ut et ex hoc
Herodoti loco patet) pro consu-
mere, et impendere sumitur,
i. 72. Consule Suidam. ἐκ τῆς
τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμονεῖται. Terra
egesta ex fossa consumpta est. i.
179. τὸν χοῦν ἀναισιμονεῖται. Aggerem
consumebat. i. 185. ἡμέραι αἰσιμονε-
μύνται τισσαράκοντα. ii. 11. ἐν τῷ
παραπαισθημένῳ χρόνῳ. In ante
consumto tempore. ii. 11. μῆνες

αἰσισμύμενοι. ii. 31. οἶνος ἀμπέλου
 αἰσισμῶται. Vinum ex vitibus
 productum consumitur. ii. 60. αἰ-
 σισμῶδη. ii. 125. αἰσισμῶνται. ii.
 134. ταῦτα αἰσισμῶνται. iii. 6. ἐς τὴν
 φρουρίαν ἴπποι τὴν Κιλίκην ἱκατὸν
 τάλαντα αἰσισμῶσι. In equitatum,
 qui Ciliciam custodiebat, centum
 talenta absumebantur. iii. 90. ἵνα
 μὴ τὸν σίτον αἰσισμῶσιν. Ne fru-
 mentum consumerent. iii. 150.
 αἰσισμῶσθαι. iv. 35. προσαισισ-
 μωτο συλλά. v. 34. αἰσισμῶνται.
 v. 53. αἰσισμῶνται. viii. 41.
 αἰσισμῶμα, αἰσισμῶματος, τό. N.
 H. pro com. ἀνάλωμα, δαπάνημα,
 sumtus, impensa, expensa. v.
 31.
 ἀνακᾶπτειν. V. H. [pro quo συνή-
 κως, καὶ κοινῶς dicitur καταπίειν.
 ii. 93.] Deglutire, devorare, ab-
 sorbere. ii. 93.
 ἀνέκωδος, ὁ καὶ ἡ. com. Spinis ca-
 rens. κῆτος ἀνέκωδος. Cete spinis
 carentia. iv. 53.
 ἀνακίσσας. Ion. pro comm. ἀνάκιν-
 νται, dicatī, consecratique sunt. i.
 41.
 ἀνακίσσας. Commune. Incumbere.
 γνοὺς ὁ Διόκεος ἐς ἑαυτὸν πᾶν ἀνακί-
 σμω. Deioces, cum cognovisset
 totum [Judicioium exerceodo-
 rum onus] in se incumbens.
 ἀνακινδυνύειν. Com. Iterum pericli-
 tari. Periculum iterum adire, sub-
 ire, facere. τί σε πάντως δίδι ναυμα-
 χήσας ἀνακινδυνύειν; Quid omnino
 te praeliis navalibus iterum peri-
 olitari, [quid belli fortunam ite-
 rum pugnis navalibus tentare, et
 periclitari] oportet? viii. 68. ix.
 26, 41.
 ἀνακλίνειν. Poet. pro com. ἀνοίγειν,
 aperire. αὐτὰρ ἀνακλίνουσα θύραι.
 πλάτος γὰρ ἴσιν. V. Hom. 33. At
 aperiimini fores. Opulentia enim
 ingreditur.
 ἀνακροτίζειν. Comm. Ejaculari. iv.
 181.
 ἀνακρίνειν, et ἀνακρίσθαι. Comm.
 Rem aliquam accurate exami-

nare, perpendere, agitare. In-
 quirere. Disputare. Rixari. Al-
 tercari. τοὺς δὲ ἀνακροτίζουσας πρὸς
 ἑαυτοὺς ἡὺς καταλάμβαναι. xi. 56.
 Hos autem inter se disputantes,
 [et altercantes] aurora depre-
 hendit.

ἀνακρίσις, ἡ. comm. Inquisitio. In-
 dagatio. Interrogatio. οὐδὲ ἀνακρί-
 σις ἤξιντα τὸν φέροντα τὴν ἀγγέλιον.
 Ne interrogatione quidem di-
 gnūm iudicavit eum, qui nun-
 tium attulerat. iii. 53.

ἀνακρίσις, ιος, ἡ. com. Apud Hero-
 dotum accipi videtur interdum
 pro sententia, quam quis rebus
 accurate disquisitis, et diligenter
 examinatis dicit. ἐν τῷ ποταμῷ τῇ ἀνα-
 κρίσει. viii. 69. Valla: Gaudebant
 ejus quam dixerat sententia. Æm.
 P. Illa [Artemis] sententia de-
 lectabantur. Quamvis enim id
 proprie significet ἡ ἀπάκρισις (ut
 patet ex verbo ἀνακρίσειν, unde
 nomen hoc formatum) quod ante
 declaratum, sæpe tamen, ut hic
 etiam, γενικῶς pro γνώμῃ sumitur.
 Herod. statim rem indicat, quum
 subjicit, ἰσχυρὰ δὲ ἀντιλέγεσθαι αἰ-
 γυῶμαι ἐς Εἰρήνην, κάρτα τι ἦσθαι τῇ
 γνώμῃ τῆς Ἀρtemidis.

ἀνακροῦσθαι ἐπὶ σπύρμῃ. viii. 84.
 vide σπύρμη.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Benevolentiam
 alicujus sibi conciliare. ἐπὶ τῷ τὸν
 θεῷ τῷ τοιοῦτο ἀνακτᾶσθαι. Sperans
 fore ut his Deum placaret, ejus-
 que benevolentiam sibi concili-
 aret. i. 50.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Recuperare. ἀνα-
 κτᾶσθαι ὅπῃ τὴν τυραννίδα. i. 61.
 Tyrannidem iterum recuperare.
 Sed illud ὅπῃ πλεονάζει, sic et
 adverbium iterum, vel rursus: ut
 apud Liv. retro redire. ἀνακτᾶσθαι
 τὴν ἀρχήν. iii. 73. ἀνακτασμένω
 ὅπῃ τὴν ἀρχήν. iii. 75.

ἀνακχεῖν, Herodoteum et Thuey-
 didem vocabulum. Summissis,
 lectisque velis in alto fluctuare,
 imminente tempestate, anchoris

navem utrinque distinentibus, ne nimis agitur. Retinere, inhibere, stabilire, firmare. Ἀνακλιῶντες τὰς ἡσας. Navibus in alto, jactis anchoris, retinentes. Vel, ubi naves, jactis anchoris, in alto propter tempestatem inhibuissent. vi. 116. ἵνα ἀνακλιῶν τὸν τόπον τῶν ὀπλων. Ut stabiliret funes armamentorum. vii. 36. Ἀνακλιῶντες τὰς σφύρας ἐς γῆν, τρέφαντες πάντα μεταπηδόν. vii. 100. fortasse melius hæc ita distinguenterentur, ἀνακλιῶντες, τὰς σφύρας ἐς γῆν τρέφαντες πάντα μεταπηδόν. Vertes autem, Naves anchoris in mare jactis firmarant, cum omnes [navarchi suorum navium] proras terram versus in frontem, vel æquatis frontibus convertissent. Si nihil mutandum, locum ita Latine redemus, Anchoris in mare jactis proras ad terram, [i. terram versus.] firmarant, cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digessissent, vel in frontem, aut æquatis frontibus [ad terram] convertissent. Lector et lectionem et interpretationem libere sequatur, quancumque voluerit. Vide μέλωπιδόν. Ἀνακλιῶντες τὰς ἡσας. vii. 168. Valla: Naves in statione statuere. Æ. P. Naves anchoris in mare jactis firmarunt. Vide vulgata Lexica in τῷ ἀνακλιῶν, et ἀνακλιῶν. Suidas ait ἀνακλιῶν proprie dici de navibus, quæ, exorta tempestate in mari, contractis velis fluctuant, ventis non resistentes.

ἀνακλιῶν μεταφορικῶς interdum accipitur apud Herodotum pro, in aliquo loco quiete manere. ἀνακλιῶν, θύλων εἶδέναι τὸ παρ' Ἀθηναίων, οὐκ οἶον τι ποιήσουσι. ix. 13. Quiete manebat, scire cupiens quidnam Athenienses facturi essent, quid facere statuissent. Hoc exsequentibus patet, καὶ οὗτοι ἐπήμουν ὑπὲρ ἐφ' ἑνὶ γῆν γῆν Ἀσλίην. Nec vasta-

bat, nec lædebat agrum Atticum. ἀνακλιῶν. loc. pro comm. ἐπιμαλῶν. φροτιστικῶς. μετὰ φροτίδος. ἀνακλιῶν ἔχουν τιός. Solicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur. i. 24. Στίρω [πᾶς τις] ἀνακλιῶν ἔχουν. viii. 109. Sementis quicunque curam gerat. De semente facienda quisque sit sollicitus.

ἀναλαμβάνειν. comm. Vires recolligere. Vires pristinas resumere. Subaudiendus autem casus personæ, de qua verba fiunt. Ἀνάλαβόν τε, καὶ ἀναμαχίσαντο οἱ Κῆρες. Cares pristinas vires vel animos resumserunt, prælumque redintegrarunt. v. 121. [Alias ἀναλαμβάνειν ὁ ἱατρός τὸν νοσούντα λέγεται, quum medicus ægroto pristinas vires aliquo salutari pharmaco restituit.] Hæc enim idem valent ac si dixisset Herodotus, ἀνάλαβον ἑαυτὰς. Vel, ἀνάλαβον τὴν διασποράν, δύναμι. Vires dispersas, disjectas vires resumserunt. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, vel emendare.

ἀναλαμβάνειν αὖσαν τὴν ἐπινοηθῆσαν οἱ αἰτίην. Herodotea locutio. vii. 231. Omnem culpam sibi objectam delere. Varias τοῦ ἀναλαμβάνειν significationes in vulgatis Lexicis vide, ut hujus locutionis a re medica sumtæ vim melius intelligas. Medicus enim ægrotos ἀναλαμβάνειν dicitur, id est, reficere, recreare, in pristinum secundæ valetudinis statum restituere, eorumque corpus, quod a morbo corruptum, et occupatum fuerat, ex morbi manibus recipere, receptumque salutiferis remediis corroborare. Sic ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem ignaviam corrigere. Priorem ignaviam culpam sarcire. Vide κακότης.

ἀναλαμβάνειν. comm. Recuperare. τὴν ἀρχὴν ἀναλαβαῖν. Regnum recu-

perare. iii. 73. ὡς ἀνιλάδουσι τοὺς
δαίμονας. ix. 51. Ut recuperarent
servos.

ἀναλαμβάνειν τὴν προτέραν κακότητα.
viii. 109. Priorem calamitatem
reparare, emendare.

ἀναλίσσασθαι. commun. [pro quo et
συλλέγειν συνήνικας dicitur. iii. 130.]
τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλίων
στατήρας ἀνάλιντο. Stateras ex phi-
alis excidentes colligebat. iii. 130.

ἀναλίσχειν. Ion. et poet. simplex,
λίσχειν. unde Gallicum, *Lécher*,
Italicum, *Leccare*. i. 74.

ἀναλκις, ἴδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
pro com. ἀσθενής. Infirmus, im-
becillus, ignavus. ii. 102.

ἀνάλωτος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpugna-
bilis. Qui capi non potest. τείχος
ἀνάλωτον. viii. 51. Inexpugna-
bilis murus.

ἀναμάξιλος. Qui nullis plaustris per-
meari potest. Epithetum loci. ii.
108.

ἀναμάρτητος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est
sine peccato. Qui nullum pec-
catum commisit. v. 39.

ἀναματός. vi. 58. Quid sibi velit
non constat. Ad marginem nota-
tur pro vocabulo ἀναματόυς, quod
est in ipso textu, ἀναγκαστός. q. d.
coactus. Valla vertit, Necessarios
quosque.

ἀναμάττειν. f. ξω. Ion. et poet. Lu-
ere, et eluere. τὰ πρότερον ἰγὼ ἔ-
ψηξα, καὶ ἰμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φί-
ρω. Priora [facinora] ego feci,
et meo capite luens fero, eluo.
i. 155. Quod loquendi genus ex
Homero videtur sumtum. Sic
enim ille ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσεύς T.
92. Ἐρδουσα μέγα ἔργον, ὁ σὴ κε-
φαλῇ ἀναμάξεις. Perpetrans ma-
gnum facinus, quod tuo capite
lues, elues.

ἀναμάχισθαι. com. Iterum pugnare,
prælium redintegrare, pugnam
instaurare, denuo pugnare. οἱ
Κᾶρες ἀνιμαχίσαντο. v. 121. Cares
repugnarunt. Valla; sed male.
Vertendum enim, Prælium redin-

tegrarunt; vel, Pugnam instau-
rarunt. sic et viii. 109.

ἀνάμισος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui est me-
dius in aliquo loco, πόλις ἀνάμισος
vocat Herodotus urbes in me-
diterraneis sitas. ii. 108.

ἀναμιμίχεται. Ion. 3. plur. perf. p.
pro comm. ἀναμιμιγμένοι ἰσίοι. Per-
mixti sunt. i. 146. ἰθνα ἀναμιμί-
χεται, πρό ἀναμιμιγμένα ἰσίοι. Gen-
tes permixtae sunt. Vide χαταί
terminationem Ionicam 3. pers.
plur. perf. pass.

ἀναμίξ. Adverb. com. Promiscue.
Gal. *Pêle mêle*. i. 103. vii. 40, 41.
ἀναμίμιος, η, ον. Ion. pro com. ἀνημ-
μίος. Amictus, a, um. Vestitus,
a, um. Indutus, a, um. Λοντῖας
ἀναμίμιος. Leonum pellibus in-
duti. vii. 69.

ἀναμίσιος. Ion. et poet. pro com.
ἀναμιμήσκων. Recensere. Comme-
morare. τῆς μητρὸς ἀναμίσται τὰς
μητέρας. Matris matres, i. avias
recenset, commemorat. i. 173.

ἀναξυρίς, ἴδος, ἡ. com. Subligacu-
lum. Gallice, *Brayer*, vel *Brayes*.
Bracca, Latine, a Græco ῥάκος.
q. d. ῥάκκαι. et Æolice præfixo
β, βράκκαι. ut ῥόδον, βρόδοι. Rosa.
συντίνας ἀναξυρίδας φορέουσι. Co-
riacea subligacula, vel coriacea
braccas ferunt. i. 71. Italice
Braghe vocantur. Græce dicun-
tur etiam per simplex α βράκκια,
βράκη. quod melius indicat suam
originem, quam alterum vocabu-
lum, ubi geminum exstat α. The-
ocritus ἐν ἡλικάντῃ. Idyll. 28. pag.
ex H. Steph. typis' 240. Πόλλα δ'
οἷα γυναικὶς φορέουσ' ὑδάτινα βράκη.
id est, Multas autem [conficies]
braccas aquatiles, [vel aquei, et
cærulei coloris, vel molles,] qua-
les mulieres gestant. iii. 86. v.
49.

ἀναξυρίδες, ον, αι. Tibialia. Tibiarum
tegmina, quæ Gall. vocantur, *Bas
de chausses*. Περὶ τὰ σκέλια ἀναξυ-
ρίδας [ἴχον.] Circa crura [habe-
bant] tibialia. vii. 64. Valla vertit,

Femoralia. Quare τὰ σκέλια non pro cruribus, at pro femoribus ipsis sumsit. Quid σκέλος quid μῦς, docent Lexica. Ἀλεξυρίδας ἰδιότυπος. vii. 64. Femoralia induerant.

ἀναπνέειν σκέλους. viii. 60. Apertum, et patens pelagus.

ἀναπνέειν. comm. ab ἀναπνέειν. ἀναπνέειν. μ. ἀναπνέειν. ab ἀναπνέειν, ὤ. τὸ ἀνοίγειν. Aperire. Ἀναπνέειν τὰς πόδας. Apertis portis. iii. 146. 158.

ἀναπνέειν apud Herodotum peculiariter accipi videtur interdum ἀντὶ τοῦ φέειν, πᾶσιν, ὑπερίκειν. q. d. μέτρον κακῶν ἀνάπνέειν φέειν. Mensuram malorum plenam ferre. Multa mala ferre, pati, tolerare. Τὴν δαιμόνιον παραβάτης, τῷ ἀναπνέειν; Quo Deorum offenso, quo numine læso, hæc patimur? vi. 12.

ἀναπνέειν, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Att. pro comm. ἀναπνέειν, πᾶσιν, μετὰ. Plenus, refertus. ἡέρα πτενέειν ἀναπνέειν. Aerem pennis oppletum. iv. 31.

ἀναπνέειν, ὁ. Ion. et poet. pro com. πᾶσιν. Navigatio. ii. 8. hinc per contractionem ἀναπνέειν. ii. 4.

ἀναπνέειν. Ion. et poet. idem ac ἀναπνέειν, ἀναπνέειν, ἀναπνέειν, ἀναπνέειν τὰς νῆας, de quibus loquendi generibus vide suo loco. Solvere. Solvere portu. Discedere ex portu, et in altum navigare. ἵππαι δὲ παρόντων ἀναπνέειν, αἰῶνοι τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. viii. 70. Postquam autem [classis præfecti] solvendum nuntiarunt, [illi, qui navibus vehebantur,] naves per altum adversus Salamina duxerunt.

ἀναπνέειν, ὡ. com. Respirare, recreari. ἀναπνέειν ἐκ τῆς ναυτοῦ. Ex naufragio respirare. viii. 12.

Vel, ut Cic. diceret, A naufragii metu respirare. Sic enim ille in orat. de Arusp. responsis. 255. A. Postquam respirare vos a

metu cædis, emergere auctoritatem vestram a fluctibus illis servitutis, &c.

ἀναπνέειν. com. Pedem referre. μεταφορικῶς; vero significat ἀναπνέειν ἐξιστάειν τι. Aliquid diligenter examinare ταῦτα πολλὰς λόγων. Eadem sæpius dicere, repetere. ὅσα μὲν ἄλλα αἰτιόδοι ἐνὶ τῷ πλάττειν τὸν Ἀλεξάνδρου. pro κατὰ πλάττειν τὸν Ἀλεξάνδρου ταῦτα ὅσα μὲν ἄλλα πάλιν ἐλεγε. v. s. Nullo alio in loco se ipsum revocavit in Alexandri erroribus. vel quod attinet ad Alexandri errores. i. Nusquam alibi hunc Alexandri errorem repetit. alii, Nec usquam alibi retractat hunc errorem Alexandri. ii. 116. Uterque sensus est bonus. ἀναπνέειν τὸν κύρκα. Præconem diligentius interrogans, sciscitans, examinans. v. 92. §. 6. Quoniam autem qui aliquem accuratius interrogant, eum sæpius ad se revocant, pedemque referre jubent, ideo factum ut τὸ ἀναπνέειν non solum ἀντὶ τοῦ τὴν πόδα ἀναπνέειν, ὅπως φέειν, καὶ ὅπως χυρῖν sumatur; sed etiam μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναπνέειν ἐξιστάειν, καὶ ταῦτα πολλὰς ἱστορίας, ut hic videmus. Alias revocare, retractare. Valla parum fideliter locum hunc videtur interpretatus; nam (ut cætera silentio præteream) τὸ ἀναπνέειν vertit, Interambulans. Quod quam bene, vel cæcus videat.

ἀναπνέειν. Ion. Bona spe replere, et excitare, atque quodammodo alis ad avolandum instruere. ἀναπνέειν αὐτὴν. Postquam eam bona spe replevisti. ii. 115. Alias idem est ac quod Galli dicunt, *Enlever, et emporter*. q. d. sublinem vel sublatum absportare.

ἀναπνέειν. com. Explicare, evolvere, aperire, resignare. Ἐκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπνέειν ἱστορίας. Singulas literas resignans, aperiens, [quæ in his continebantur,]

inspiciebat. i. 48. ἀνοπύξας τὸ βιβλίον. Explicato, aperto libello. i. 125.

ἀνάνυστα γίνονται [τὰ ἐπράγματα.] ix. 109. Res resciscuntur. Res patiantur.

ἀνάνυστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. De quo aliquid est auditum ac rescitum. Quod nobis innouit. ταῦτα ἀνάνυστα γινόμενα. Cum hæc innouissent. vi. 64, 66.

ἀναρπάξω, et ἀναρπάσσομαι. com.

In altum rapere, sursum rapere, abripere, absportare. Nonnāquam μεταφορικῶς accipitur pro facile superare ac in nostram potestatem redigere. Metaphora videtur sumta ut ab aquilis, quæ prædam in terris raptam, in aerem volatu veloci portant, ac dilaniatam vorant. Sic etiam Galli dicunt, *Enporter une ville de premier assaut*, i. primò assultu (ut loquitur Virgil. *Æn.* v. 442.) urbem aliquam in suam potestatem redigere. Sed ἰμπατικώτατος est hoc loquendi genus, nobisque rei peractæ facilitatem sub oculos quodammodo spectandam subijcit. Καὶ οὗτοι μὲν βοῇ τι, καὶ βίβλιν ἐπύκνουν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἑλλήνας. ix. 59. Valla: Et isti quidem cum vociferatione ac tumultu instabant Græcis, tantum exspecturi. *Æ. P.* Ac isti quidem cum vociferatione strepituque Græcos invaserunt, at [eos] abrepturi, [i. in suam potestatem facile redacturi, vel, facile superaturi, ac arbitrata suo tractaturi.]

ἀναρπάσσειν, ὅρας, ὁ. Ion. [pro com. ἀνηρπάξω. vi. 36.] Qui absportavit aliquid. ρεφανθόμενος ἀγῶνας ἀναρπάσσειν. Qui ex certaminibus pro præmio coronam abstulerat, absportarat. v. 102. Vel, Qui ex certaminibus, in quibus corona victori datur, victor discesserat.

ἀναρπαστήν. Vide *πρωτίην*, iñ.

ἀνάρπτος, α, ov. Ion. et poet. Indi-

gnus. Non ferendus. ἀνάρπτος ἐπὶ γήματα ἦν ἀνάρπτος ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ. Res indignas, et minime ferendas, se a tuo servo perpersum dicebat. i. 114. ἰπποκρίδης πρὸς Καμβύσιν ἀνάρπτος. iii. 74. A Cambyse res indignas passus fuerat. v. 89, 90. ὡς ἀνάρπτος ἐπὶ ἀλλὰ τι, καὶ ἀνάρπτος ἐπὶ αὐτῷ. ix. 37. Quippe qui multa, ac indigna [facinora ab eo in se perpetrata] passi fuissent. ὁ δὲ διωὶ τι, καὶ ἀνάρπτος ἰπποκρίδης. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [et minime ferendam] censebat.

ἀνάρπτος. Ionic. et poetic. pro eo, quod animo nostro non placet, quod injucundum est, pro calamitate. Οὐδὲν ἀνάρπτος ἐπὶ γήματα οὐκ ἐπύκνουν. Nulla res injucunda, nulla calamitas accidit. iii. 10. ἰπποκρίδης πρὸς Καμβύσιν ἀνάρπτος. Res indignas a Cambyse pertulit. iii. 74. v. 89, 90.

ἀναρπάζω. comm. Suspendere. Parare. Præparare. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρπάζειν ἐπὶ τὴν Αἰγινέτας κακῶς. vi. 88. Cum animadvertisset Athenienses ad Æginetis male faciendum esse paratos, vel ad Æginetas maleficiis afficiendos paratos esse. Vide *ἀρτίην*, ἢ. ἀνάρπταις ἐπὶ αὐτῷ στρατεύσασθαι. Ad bellum ipsis inferendum sum paratus. Vel, Animo feror ad bellum ipsis inferendam. vij. 8. §. 3. pro eodem dicitur *παραρπάζω*, et *παραρπασθαι*, pro quo *παρασκευάζω* alias. *παραρπάζω* στρατὸν τι, καὶ τὰ πόσφορα τῇ στρατῇ. Exercitum, exercituique res necessarias præparabat. vij. 20.

ἀναρχία, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀναρχία, ας. Magistratus defectus. Rerum status, in quo nullus est magistratus, cui pareatur. In rebus militaribus ἀναρχία dicitur, quum milites nullum habent ducem, cui pareant: vel quum habent quidem, sed omnes omnia pro libidine petulantius faciunt. *Α-*

αρχὴς ἰούσης. ix. 23. Cum nullus esset dux. Hoc enim ita vertendum, ut patet ex ix. 22. αὐτίκα [αὐτὸν] ἰποδισαι, ὥς σφίς οὐδὲς ἦν ὁ τάσσων. Statim [ipsum] desiderarunt, cum nullus esset qui eos in ordinem redigeret, [qui ipso- rum aciem instrueret, ipsosque duceret] Valla: Sensem potius, quam verba videtur expressisse.

ἀσποκολοπιζῶν. Palo transfigere aliquid, eumque palo transfixum, ac affixum relinquere, ita tamen ut humi palus stet erectus. Italice dicitur *Impalare*. Gal. *Empaler*. Supplicii genus Turcis, Tartarisque familiarissimum. i. 128. Interp. Latinus vertit, patibulis affigere, quod Herodoti mentem, Græcique vocabuli vim non satis explicat. ἀσποκολοπιῶσθαι μίλλοντας. Palis transfigendos. Gallice, *Qui devoient être empalés*. Valla: Quum essent patibulis suffigendi. iii. 132. τρισχάλις ἀσποκολόησι. iii. 159. ἀσποκολοπιῶσθαι. iv. 43. ἀσποκολόησι. ibid. Vallā: In crucem sustulit. iv. 202. Μαρδόνιος ἀσποκολοπίσας. ix. 78.

ἀιάσπατος, ὁ καὶ ἡ. Qui ex aliquo loco evellitur, extrahitur. Qui ex suis pristinis sedibus in alias habitandi causa per vim transportatur. Παιόνας ἀσπάτους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν. Pæonas ex Europa extractos in Asiam transportare. v. 12. ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης ἀιάσπατος ἰποῖσας. Me a mari revulsisti, retraxisti. v. 106. τὰς παρθένους ἐκ τῆς Βάκτρα ποιήσομεν ἀσπάτους. Virgines Bactra per vim transportabimus. vi. 9. 32. Νέσων ἐν τῇσι τὰς ἀσπάτους καλομένους κατοικίξει βασιλεῖς. vii. 80. In his insulis rex eos collocat, qui vocantur ἀσπάτοι. q. d. evulsi, scilicet ex suis antiquis sedibus, et in alias habitandi causa translati. Sic et Ctes. Pers. c. 9. Αὐτὸν εἰς Σῶσα ἀσπάτους ἰποῖσαςτο. Ipsum ex suis sedibus extractum

Susa transportavit. Idem Pers. c. 39. ἀσπάτους γίνεται εἰς τὴν ἰμβρὰν [θαλάσσαν].

ἀιάσας, ἰος, ἡ. Ex suis pristinis sedibus expulsio, et in alium locum translatio. Καλεῖοντο περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης. ix. 106. ἀπὲρ τῶν Ἰώνων. Consultabant de Ioni- bus movendis ex suis sedibus, et alio transportandis. Vide sequentia.

ἀιάσματος, ὁ καὶ ἡ. Ex suis sedibus expulsus. Eversus. comm. Συρίως ἀιάσάτους ἰποῖσεν. ἀπὲρ τῶ ἀντήσεν, ἀντήρην. Syros funditus evertit. i. 76. ὑπὸ ἀνομίας ἀιάσματος ἰσόμεθα. Ab iniquitate evertamur. Vel propter injustitiam ex nostris sedib. expellamur. i. 97. πάντῃ σφι ὑπὸ ὕμνος ἀιάσματα ἦν. Omnia propter injurias ab ipsis eversa fuerant. i. 106. μὴ ἀιάσάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδεις. Ne Sardeis everteret. i. 155. pro eodem dicitur, ἐξανα- γῆσαι. ibid. τὰ κάτω τῆς Ἀσίας ἀιά- σματα ἰποῖται. Inferiores Asia partes evertebat. i. 177. Νίνην ἀιάσάτου γενομένης. Eversa Nino. i. 178. τοῦτους ἀιάσάτους ἰποῖσας ἐκ τῆς Αἰγύπτου παρὰ βασιλῆα. Hos ex Ægypto summos ad regem transportarunt. iv. 204. ἀιάσματος τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι. Græciam funditus evertere. vii. 56. ἀιάσματος ἐκ τῶν οἰκίων ἰγίοντο. funditus ex suis sedibus eversi sunt. vii. 118.

ἀιάσματος γίνεσθαι. ἀΐσασθαι. Ex suis sedibus expelli, et alio transferri. Ἰωνίην γινόμεναι ἀιάσματος. ix. 106. ἀπὲρ τοῦ, τοὺς Ἰωνας ἀιάσάτους γινέ- σθαι. Iones ex suis sedibus moveri et alio transferri.

ἀΐσασαυρίζω, pro ἀΐσασαυρῶν. In crucem tollere. Cruci figere. Cruci affigere. ἀΐσασαυρίζω ὑπὸ Παρυσάτιδος. Ctes. Pers. c. 58. A Parysatide cruci affixus est.

ἀΐσασμιν. Vestes sursum tollere, et pudenda revelare ac ostentare. Dictum de mulieribus impudicis, quæ vestes pudenda tegentes re-

ducunt, tollunt, ac ostendunt, quæ tegenda. αἱ δὲ ἀναστρέφονται. ii. 60.

ἀνασχεῖν, ἀίσχην, ἀίχην, ἀίσιαι, ἀνατίλλειν. Exoriri, nasci, fieri, creari. Vide ἀίχην. v. 106. vii. 14.

ἀνασχετός, ἢ, ὅν. com. Tolerabilis, ferendus.) (οὐδαμῶς ἀνασχετός. Quod nullo modo ferri potest. iii. 81. οὐκ ἀνασχετός ὕβριν φαίνει. Injuriam non ferendam ostendens. iii. 127.

ἀνασχετός, ἢ, ὅν. comm. Ferendus, tolerandus, tolerabilis. Οὐκ ἀνασχετός ποιησάμενος. [sub. πρῆγμα.] vii. 163. Rem non ferendam ratus.

ἀνασχίζειν. com. Dividere, discindere, findere, aperire. Gallice, *Fendre, ouvrir*. Ἀνασχίσας τοῦτου τὴν γαστέρα. Cum hujus ventrem aperuisset. i. 123. τὸν λαγὸν ἀίσχισι. Leporem aperuit. i. 124. [pro eodem dicit et διελίυν. i. 123.] iii. 35. τὴν πηδὺν ἀνασχοδιῶσαι. Ventrem apertum. iv. 71.

ἀνασώσασθαι. comm. Recuperare. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Priusquam Thyreas recuperassent. i. 82. οἱ Μῆδοι τὴν ἀρχὴν ἀνασώσαντο. Medi regnum recuperarunt. i. 106. τὴν ἡγεμονίην κατὰ τὸ κρατερόν ἀνασώσασθαι. Principatum pervim, vel totis viribus recuperare. iii. 65. μηδ' ἀνασωσαμένοις τὴν ἀρχὴν, μηδ' ἐπιχειρήσας ἀνασώζειν. iii. 65, 73, 140. vi. 107.

ἀνατίλλειν, et compos. ἱπανατίλλειν. Oriri. Exoriri. De solis ortu dictum. Comm. ἡλίου ἱπανατίλλοτος. Exoriente sole. iii. 84. ἡλίου ἀνατίλλοτα. iv. 40, 45.

ἀνατίλλειν de fluviorum ortu, et origine dictum. ἐκ ταύτης ἀνατίλλειν ὁ Ὑπανὸς ποταμός. iv. 52. Ex hac oriens, nascens, Hypanis fluvius.

ἀνατιδίνειαι. Commune quidem verbum: sed peculiaris apud Herodotum exstat ejus significatio, pro ἰῶ, sino, permitto. Οὐ γὰρ ἂν

οἱ πυραμίδα ἀνίσθαι [οἱ Αἰγύπτιοι] ποιήσασθαι τοιαύτην. Nec enim [Ægyptii ei] permisissent talem pyramidem sibi exstruere. ii. 134. Hunc locum Valla non intellexit. Vertit enim, Neque enim talem pyramidem illa sibi facere destinasset. Sed verba Græca sensum alium indicant, quem nos expressimus fideliter.

ἀνατιδίνειαι. comm. Dedicare, consecrare, dedicatum ponere, consecratum collocare. ἀνέθηκε ἰς τὸ Ἑραῖον. iv. 88. ἀντὶ τῷ ἀνατιθεμένῳ ἐν τῷ Ἑραίῳ ἱθνεῖν. In Junonis templo consecrata posuit. χαλκήϊον ἀνέθηκεν ἰς τὸ Ἑραῖον. Ahenum consecratum in Junonis templo collocarunt. iv. 152.

ἀνατιμᾶν. V. H. de quo vulgata Græco-latina Lexica hæc tantum tradunt, Ἀνατιμᾶσας. ὑπερβαλλόμενος, τῇ τιμῇ. Hesychius. q. d. Exuperans pretio. Unde patet τὸ ἀνατιμᾶν id significare, quod Galli sua lingua feliciter exprimunt, *Surfaire quelque chose*, id est, Supra modum rem aliquam æstimare. Vel, *Hausser le prix de quelque chose*. ὑπὲρ τὸ μέτρον τὴν τιμὴν αἶρειν, τατίςιν αὖξιν. Præter modum pretium attollere, id est augere. ὁ δὲ, ὅριον περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιότηας φίλοι αὐτὸν προσδίδασθαι, μαδῶν τοῦτο, ἀνατίμα, σημαίνειν σφι, ῥίς, ἢ μιν πολυήτην σφίτεροι ποιήσονται, τῶν πάντων μεταδιδότες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλω μισθῷ δ' οὐ. ix. 33. Valla: Hic animadvertens Spartiatas plurimi facere ipsius amicitiam, abnuebat, &c. Æ. P. Hic autem animadvertens Spartanos magni facere ipsum [sibi] amicum adjungere, [id est, Spart. suam amicitiam plurimi facere, et eam sibi conciliare vehementer cupere,] hoc [inquam] animadvertens, [suam amicitiam et ipse] longe majoris æstimabat, [id est, æstimare cœpit.] Hanc interpre-

tationem Herodotus ibid. manifeste confirmat his verbis, οὐδ' οὕτω ἴσθι ἔτι ἀρκέεισθαι τοῖς τοῖσι μοῖροις. Sed est loquendi genus a mercatorum moribus sumtum. Horum enim plerique, quum aliquas merces raras, et humanæ vitæ necessarias penes se solos habent, eas magno vendunt. Quod si frequentem hominum numerum ad has emendas undique convenire videant, lucri cupiditate flagrantes confestim earum pretium præter modum augent. Hæc autem ita melius Gallice redderentur, *Quand il eut apperçu que les Lacédémoniens faisoient grand cas de s'adjoindre un tel personnage pour ami, et qu'ils prisoient son amitié, il haussa le prix de sa marchandise, vel, il commença à priser davantage sa marchandise, et à faire du rencheri.* Quid autem hæc aliud significant, quam, tunc in conditionibus se longe, quam ante, difficiliorem præbere, et majora petere cœpit? Cur? Herodotus ix. 35. caussam affert. οἱ γὰρ Σπαρτιῖται ἰδόντο διωῶς τοῦ Τισαμενοῦ, [δὲ καὶ] πάντως συνιχθῆναι αἱ. i. Spartani enim Tisameno magno opere indigebant. [Quamobrem etiam] ei omnino concesserunt [quæcunque petierat.]

ἀνατρέπειν. Evertere. πορρίζους ἀντρέψιν. Radicitus evertit. i. 32.

ἀναφανίδειν. Ion. et poet. pro com. φανερῶς. Palam, manifeste. ii. 46.

ἀναφέρειν. comm. Referre, renuntiare. Κροῖσος ἐκέλευσεν αὐτοῦς πάντα παρ' ἐωτὸν ἀναφέρειν. Cræsus eos omnia ad se referre jussit. i. 47. ἰπὼ ἀννιχθῆντα τὰ διοκρόπεια ἐπέδωκε ὁ Κροῖσος. Postquam Cræsus oracula ad se relata audivit. i. 54. ταῦτα ὡς ἀννιχθῆντα ἤκουσαν. Postquam hæc renuntiata audiverunt. i. 66. ἀννικᾶμενον. i. 86. Vide suo loco. ἀννίκαν. Retulerunt. i. 91. τωτὶν ἀννιχθῆντων. His [verbis ad

eum] relatis, i. 213.

ἀναφέρειν. In altum ferre. Sursum ferre. Ex loco depresso in editum ferre. Eruiere. ἡ ψάμμος ἀναφρομένη. Arena, quæ eruitur, quæ ex terræ visceribus extrahitur. iii. 102.) (καταφέρειν.

ἀναφρίσθαι, et ἀννιχθῆναι apud Herodotum interdum dicitur de iis, qui vel ob animi deliquium, vel ob ingentem animi consternationem ex se ipsis quodammodo exiverunt, deinde ad se redeunt, animique dissipatas vires recolligunt. Μόγος κατὰ ἀννιχθῆναι, εἶπεν. Vix tandem ad se reversus, dixit. i. 116. Sic et Galli, *A peine finalement étant retourné à soi.* At ἀννιχθῆναι εἰς τὰς πόλεις. In urbes reversi. i. 141.

ἀναφέρειν. Referre. τὸ πρῶγμα εἰς πόλιν ἀναφέρειν. Rem ad plures referre. iii. 71. πάντα εἰς τὸ κοινὸν ἀναφέρειν. Omnia ad rempub. refert. Vel, Ad communem utilitatem refert. iii. 80. περὶ σπονδῶν αἰοῖσιν εἰς τὰς πόλιν. De fœderibus ad plures, [i. ad populum, dixerunt] se relatueros. vii. 149.

ἀναφέρειν. comm. Miscere, confundere, turbare. πάντα ἢ ἀναπιφυρμένα. Omnia erant mixta, et confusa. i. 103. αἵματι ἀναπιφυρμένον. Sanguine conspersus. iii. 157.

ἀναχωρεῖν ἢ βασιλεῖν εἰς τὴν λέγεται. Regnum ad aliquem devenire dicitur, quum quis eo potitur jure hereditario. ἢ βασιλεῖν ἀναχωρεῖν εἰς τὸν πατέρα τὸν ἐκείνου. Regnum ad ejus filium devenit. vii. 5.

ἀναχωρεῖν, ἰος, ἢ. comm. Reditus. Reversio. ἀναχωρεῖν γινώμενης. ix. 22. v. s. Cum reversio fieret. i. Cum rediretur, cum milites ex conflictu redirent, reverterentur.

ἀναψύχειν. comm. Refrigerare, recreare, reficere. Τὰς νῆας ἀνέψυχον. Naves reficiebant. vii. 59. Sic et Xenophon. 441. C.

ἀνδάνειν. Ion. et poet. pro com. ἀρίσκειν. Placere. Sic autem for-

matur ἦδν. Delecto, voluptate afficio, ἡδάνω, ἀδάνω, ἀνδάνω. ἐκείνη ἡμῖν ἡδάνω. viii. 29. Illa nobis placebant. vii. 172.

ἀνδραγαθία, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀνδραγαθία. Viri boni officium, probitas, forte facinus, strenuitas. iv. 65. virtus. v. 39, 42. vi. 128. vii. 166.

ἀνδραποδίζισθαι. com. Homines in servitute abstrahere. i. 66. τὴν πόλιν ἡνδραποδίστατο. Urbis incolae in servitutem abstraxit. i. 76. pro eodem dicit et ἀνδραποδίζειν. τὴν Ἀρείονα ἡνδραποδίσαν. i. 151. ἐξανδραποδίσασθαι σφίας. i. 155. ἀνδραποδισδίντας. i. 156. προσεξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους. i. 156. ἐξανδραποδίσαντε Πριηνίαις. i. 161. αὐτοὺς ἡνδραποδίσαντο. iii. 59. μηδὲνα ἀνδραποδίζισθαι. Nullum in servitutem abstrahere. iii. 147. ἐξανδραποδισάμηναι τοὺς λαιπούς. Reliquis in servitutem abstractis. iv. 203, 204. v. 27. &c. προσπνδραποδίσαι. vii. 29.

ἀνδρεῖσθαι. comm. Virum fieri. Ad ætatem virilem pervenire. Ætatem virilem habere. i. 123. ἐξανδραμῆναι. Virum factum. Qui ad virilem ætatem pervenit. ii. 64. ἀνδρωθῆναι. Ad ætatem virilem pervenisse. iv. 10. ἡνδρωθῆ. iv. 155. ἀνδρωθίντι. v. 92. §. 5. ἀνδρωθίντας. vi. 52. ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρωθίσωσι. Ut filii ad ætatem virilem pervenirent. vii. 149. Sed ibi fortasse legendum ἀνδρωθίσωσι. Si codex sanus, dicemus Ionice : ante prius ω insertum, quod observandum. Vide ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν, ὄντος.

ἀνδρωθίσωσι. Ion. pro ἀνδρωθῶσι. vii. 149. Vide ἀνδρεῖσθαι. Vide ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν. ὄντος.

ἀνδρῶν. Ion. pro com. ἀνδρῶν. vii. 187.

ἀνδρῶν, ὄντος, ὁ. Ion. Cubiculum virorum. pro commun. ἀνδρῶν, ὄντος. Locus, ubi viri versantur. i. 34. iii. 77, 78, 121, 123. iv. 95.

Vide ἀνδρωθίσωσι, pro ἀνδρωθῶσι. ἀνδρῆς, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνδρεία,

ας. Virilitas, fortitudo. vii. 99.

ἀνδρόσφιγξ, ἀνδρόσφιγγος, ὁ. Apud Herodotum accipi videtur pro statua, quæ viri, et sphingis speciem, ac figuram habet. ii. 175.

ἀνδρόφαγιν, εἰς. V. H. Humana carne vesci. iv. 107.

ἀνέκωσιν. Ion. pro com. ἀνέκωσιν. i. 10. ἀνέκωσας, pro ἀνέκωσας. iii. 14. ἀνέκωσι. iii. 155. ἀνέκωσι ἅπαν τὸ στρατόπεδον. ix. 28. Totus exercitus vociferatus est.

ἀνείδωτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀβούλιτος. Involuntarius. Non voluntarius. Qui præter voluntatem suam aliquid facit, vel patitur. Rebus tributum, significat rem, quæ præter animi nostri voluntatem accidit. Inopinata. Insperata. ἐπὶ συμφορῇ ἐπέσσι ἀνείδωτον. In calamitatem non voluntariam, inopinatam, insperatam incidit. vii. 88. Valla vertit, Insciens : quod Græci vocabuli vim non expressit. Ἀνείδωτον. Ingratum, injucundum, triste. τὺτο τοῖσι Ἀθηναίοις συνέτυχεν ἀνείδωτον γένεσθαι. vii. 133. Hoc Atheniensibus triste contigit.

ἀνιμένος. Vide ἀνίσταται, et ἀνίσταται.

ἔπιμι ἐκείνῳ τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239. Valla : Redeo ad narrationem, unde mihi discessum est. Æ. P. Ad illam orationis partem redeo, unde prius sum digressus. Vel, Ad illum orationis partem revertor, unde oratio mea prius est digressa. Sic enim verba Græca melius exprimentur, quæ verbis aliis ἰσοδυναμῶσιν haud inepte sic reddi possent. Ἀνιμίς εἰς ἐκείνῳ τοῦ λόγου μέρος, ἥπερ, ἐν ᾧ μέρει, ὁ λόγος πρότερόν μοι ἐξέλιπε. q. d. In qua parte prius oratio mea defecit, interrupto cursu cessavit.

ἄνω. Ion. et poet. pro communi ἀνών. Conficere. Perficere. Absolvere. Finire. πέμπτη ἔτι ἀνόμενῳ. vii. 20. Valla : Quinto anno ineunte. sed male. dicendum enim, exeunte, vel desinente, vel sub anni quinti fidem.

ἀνίρην. Ion. et poet. pro comm. *πλέειν*. Nectere. *Ἀνίρας τὸν χαλινὸν τῷ ἵππῳ, πρὸ τοῦ ἀνχίνας σφίον ἴδουσι*. Valla: Lora frāni equini ad cervices ipsorum alligavit. iii. 118. Sensus quidem est bonus: at Græca verba parum fideliter explicantur. Sic enim hæc verenda, Cum equini frāni lora nexuisset, circa cervices ipsorum [ea] ligavit. Vel, Equini frāni loris, quæ nexuerat, cervices ipsorum illaqueavit.

ἀνιρῶσαι τὰς ἡᾶς. ix. 96. Naves in terram subducere. Vel simpliciter, classem subducere. Sic enim et Virgil. *Æn.* lib. i. v. 555. Quassatam ventis liceat subducere classem. *τὰς ἡᾶς ἀνιρῶσαι*. ix. 97. Classem subduxerunt.

ἀνίκαθιν. com. Ab origine, antiquitus, a prisco genere. *Ἀνίκαθιν γένος ἰόντος φοίνιος*. Qui antiquitus erat genere Phoenix. Hæc ab interprete sunt prætermissa. i. 170. ii. 43. *τὰ ἀνίκαθιν*. idem. v. 55, 62, 65, 66, 92. §. 2. vi. 35, 125. *ἀνίκαθιν ἀπὸ Μελάμπος*. vii. 221. Qui antiquitas a Melampode genus ducebat.

ἀνιπίκας. Tulisse. *ἀνιπίκας*. iv. 62.

ἀνιπικᾶμος. Ion. et poet. Cum repetisset [hoc Solonis dictum.] *παρὰ τὸ ἀναφέρειν*, quod hic accipitur pro aliquid repetere, et crebro, vel sæpius proferre. i. 86.

ἀνιπικᾶμος. Qui absportavit. *ἀνιπικᾶμος τὰ ἔχον ἐξιχώρησι*. Cum haberet quæ in discessu absportarat. iii. 148.

ἀνιπικᾶς, αἶτος, ὁ. Qui retulit. *ἀνιπικᾶτος Ὅτανιν τοὺς λόγους*. Cum Otanes verba retulisset. iii. 70.

ἀνιπυχθίς. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro, Ad se reversus. Sic et Galli, *Etant retourné à soi-même*. i. 116. Hoc autem dicitur de iis, qui vel animi deliquium ante sunt passi, vel aliquo graviore metu consternati,

ut quodammodo de mentis statione exierint, deinde eodem redierint. At *ἀνιπυχθίτης ἰς τὰς πόλεις*. In urbes reversi. i. 141.

ἀνιμοι. *Ἐνδ' ἀνιμοι πνίονσι κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης*. Quid hoc significet, vide i. 68.

ἀνιόλαι. Ion. ut ab *ἀνίωμαί*, pro com. *ἀνιῖται*, ab *ἀνίωμαί*. Laxo, remitto, sino, permitto, reservo ad aliquid, rei alicui destino. *ἀνιόται ἰς τὸ μάχμον*. Lat. interpretes sic, Rei militari vacant: sed vim locutionis non expressit. ii. 165. Dicendum potius, Ad res militares reservantur: vel, Rebus militaribus destinantur. Sed Gallice melius, *Sont laissés pour la guerre. Lesquels on laisse pour s'addonner aux armes*. ii. 167. *τοὺς ἰς τὸν πόλεμον ἀνιμένους* dicit: quod apertius. q. d. Eos, quibus permisum est rei militari operam dare. Rebus bellicis destinatos.

ἀνιμένοι ἰς τὸ ἐλευθερον. Barbari dicerent, Laxati ad libertatem. Latine, solute ac libere viventes. vii. 103. Vel, cum ipsis permitatur libere vivere. Cum libere vivendi potestatem habeant. Vel fortasse scribendum *ἀνιῖται*, ut *ἀφίῖται*, quod utrumque Ἀττικῶς dictum pro comm. *ἀνιῖται*, et *ἀφίῖται*. De quibus Grammatici in verbis anomalis.

ἀνιπυγῆμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Imperitus. ix. 62.

ἀνιπιθίδος. Ion. et Herodoteum vocabulum. Ineptus, inconcinuus, adversus, malus. *Τοῖσι ὅπως τὸ μῆλον ἀνιπυθίδος ἴσθαι*. Quibus quoties aliquid mali est eventurum. i. 175.

ἀνιπῖαισι. Ion. et poet. pro comm. *ἀνιπᾶσαι*. Resurrexerunt. iii. 62. *οἱ τεθνήκτες ἀνιπῖαισι*. Mortui resurrexerunt.

ἀνιπῖς. Ion. pro comm. *ἰπυπυγῆς*. Qui insurrexit in aliquem. *Ὁδτος ἡπυπῖαισι Σμῆδιν τὸν Κύρου βασιλῆα ἀνιπῖαισι*, pro *ἰπυπυγῆται*, vel *ἰπυπῖται*.

αἰσακῆτα. Valla: Itaque pro certo habebant Smerdin Cyri per rebellionem regnare. Æ. P. Isti credebant Smerdin Cyri filium, regem insurrexisse [in Cambysen, i. facta in eum conspiratione, armisque sumtis regnare.] iii. 66.

ἀνιδύνως. Adverbium, quod apud solum Herodotum reperitur, et iis tribuitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. οἱ λειπογράφοι, quod Herodoto tribuendum, id Hermogeni per imprudentiam tribuitur, vertuntque, Impune. Inconsiderate. Sine iudicio. Sed nec ullum Hermogenis locum, nec ulla verba notant. Unde patet quantum his vulgatis Lexicis, et ῥαψωδιῶν αὐτοσχιδιάσμασι sit tribuendum. At quid hoc aliud est, quam lectoribus fucum facere? Nos vero Herodoti locum integrum hic notabimus, ut rei veritas appareat. κῶς δ' αἶν εἴη χρέμα κατηγρημένον μοναρχίῃ, τῇ ἔξει ἀνιδύνως ποιεῖν τὰ βούλεται; Quomodo vero res bene ordinata fuerit monarchia, cui licet impune, nullisque rationibus cuiquam mortalium redditus, facere quidquid libet? iii. 80. Gallice, *Sans rendre compte. Sans être sujet à pas une reddition de comptes. Sans être tenu de rendre compte de ses dits et faits, de ses paroles et actions.*

ἀνίχιν, ἀνασχῆν. Ion. pro quibus alias ἀνίσχιν, ἀνίται, et ἀνατίλλειν dicitur συναντῆν. Vide suo loco. Exoriri. Nasci. Fieri. Creari. Accidere. Evenire. Contingere. Πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα, ἢ μικρὸν ἱμαλλε λυπηρὸν ἀνασχῆσιν. Rem, ex qua tibi aliqua vel magna, vel parva molestia esset exoritura. id est, quæ tibi aliquam vel parvam, vel magnam molestiam esset creatura, paritura, allatura. v. 106. τάδε τοι ἐξ αὐτίων προσδόκα ἀνασχῆσιν. vii. 14. Hæc tibi hinc

eventura exspecta.

ἀνίχιν. com. Emergere ex aquis) (Δύναι. Aquas subire. Δύτης, ὃς δὲ ἐς θάλασσαν, οὐ πρότερον αἰόσχεσθαι ἢ ἀπικεῖτο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 9. Urinator, qui cum mare subiisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenisset.

ἀνίχισθαι. Ion. et com. pro ἵκομένῃ. φέρειν. Sustinere. Ferre. Tolerare. ἵππος οὐκ αἰσχεται τὴν ἰδίην τῆς καμήλου ὀρίων. Equus cameli speciem ac figuram sustinere non potest, quam eam videt. i. 80. δουλῶσύνῃ οὐκ ἀνιχόμενοι. Servitutum non ferentes. i. 169. ἀνιχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα. Hyemem constanter ferunt. iv. 28. ἀνίχεν ὀρίων. Patienter fer, tolera. v. 19. εἰ ἡνίοχοιο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένηος. Si se a Cleomene regi passus fuisset. Si sub Cleomenis regno vivere sustinisset. Si Cleomenis regnum æquo animo ferre potuisset. v. 48. τρήκοτα ἔτια οὐκ ἀνίσχοντο. Triginta annos non exspectarunt, vel sustinuerunt. v. 89. τῶν ἵππων οὗτοι ἀνιχομένοι τὰς καμήλους. Quod equi camelos nullo modo ferre possent. vii. 87. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχίσθαι τὸν Σπαρτητίων τὴν πλοσιξίην. vii. 149. Argivi dixerunt se non perpersuros Spartanorum insolentiam, vel superbiam. Οὐκ ἡνίοχοιο σιγῶν. viii. 26. Non potuit continere silentium. Tacere non potuit.

ἀνίχης. Vide ἀνίχιν.

ἀνίχης, ὃ καὶ ἡ. Ion. et Atticum, pro comm. ἀφῶνος, ὃ ἀνι τῆς ἱας, ἡγουν φωνῆς ὢν. Qui sine voce est. Mutus. Οὐ πολλὰν χρόνον ἀνίχης κακῶν ἦν. v. 27. Valla: In malis faciendis non diu delituit. Sed verba Græca nihil huiusmodi significant. Hoc enim (si modo codex est sanus) sonant, Non diu sine voce malorum fuit. id est, Non diu sine doloribus et vociferationibus fuit, quas mala solent hominibus extorquere. Verum

suspignor fortasse legendum *ἄνω κακῶν*. id est, Non diu sine malis fuit. Non diu malorum expers fuit : sed brevi suorum scelera pœnas dedit. Eustathius. *ἄνω*, ὁ ἄφρων, παρὰ τὸ [α γρηγορῶν, καὶ τὸ] αὖν, ἄνους, καὶ ἀποβολῇ τῆς ν, ἄνας, καὶ ἀττικῶς ἄνω. Insertum autem est, suavitatis causa. Hæc etymologia verisimilior.

ἀπηγοῦμαι. V. H. ἀπὲρ τῆς ἀπηγοῦμαι, quod comm. Narrare. v. 4.

ἀήκειν. τῷτο ἐς οὐδὲν ἀήκει. Hoc nullius est momenti. Gallice sic, *Ceci vient à néant*. id est, n'importe rien. ii. 104. οὐκ ἐς τῷτο θρασίου ἀήκει τὰ Ἑλλήνων πρὸς γράματα. Res Græcorum, i. ipsi Græci non eo audaciæ processerunt. vii. 9. οὐ γὰρ ἐς τοσούτοις ἐνθουσίαις ἀήκει τῷτο. Haud enim eo stultitiæ processit hoc. vii. 16.

ἀήκειν ἐς τὰ μέγιστα ἀρίστης πέρι, τὰ ἐς τὸν πύκαμον. Herodotea locutio. v. s. In rebus bellicis, quod attinet ad virtutem, ad maxima ascendere. pro, Sua virtute ad summam rei bellicæ laudem evadere. Vel, Ad summum rei bellicæ fastigium sua virtute evadere. v. 49. *χρήμασι ἀήκοντες ἐς τὰ πρῶτα*. vii. 134. Opibus inter primos. v. s. Qui ad prima pecuniis ascenderant. id est, Qui principem inter suos cives locum obtinebant ob suas opes. *πρῶτον ἀρετῆς ἀήκειν*. vii. 237. In virtute ulterius progredi, vel progressum esse. Magnum in virtute progressum facere, vel fecisse. [ἄλγοι] Ἀδριῶς ἵσαι γυναικῶς ἐς ταμέλιστα ἀήκοντας. viii. 111. [Dicebant] Andrios ad extremam soli tenuitatem, [ac inopiam] redactos esse. Vel extrema soli inopia laborare. Vide *γυναικῶς*.

ἀήκειν ἐς τὰ φρονῶν πρῶτα. Ad summum prudentiæ fastigium pervenire. vii. 13. Herodotea locutio.

ἀήκετος, ὁ καὶ ἡ. comm. Insanabilis.

Gravissimus. proprie de morbis dicitur, transfertur et ad quodvis malum, quod est gravissimum. iii. 154. vi. 12.

ἀηκέτως. comm. Insanabiliter, incurabiliter, gravissime. [Αὐτοὺς] ἐλυμήνατο ἀηκέτως. viii. 28. Ipsos insanabili clade affecerunt.

ἀηκέτως. commun. Gravissime. Atrocissime. Crudelissime. iii. 155.

ἀηκούειν. Ion. et poet. pro communi ἀπειθεῖν. Immorigerum esse, non obtemperare, non parere. i. 115. ἀηκούσαντες τοῖς στρατηγοῖσι. Cum morem Imperatoribus non gessissent. vi. 14. vii. 17.

ἀήνικαι. Ion. et poet. Retulerunt. ab ἀήνικω. pro comm. ἀναφίμω. i. 91.

ἀηνήχθησαν. 3. plur. aor. i. pass. ab ἀναφίμω. Relati, æ, a, fuerunt. viii. 69.

αἰνῶν. Vir præstans. Is, qui virtute præstat. αἰνῶν ἰκίον μᾶλλον ἰόν. Vir illo virtute præstantior. ii. 120. iii. 120, 134. αἰνῶν λέγεται Μαρδόνιος. viii. 71. Mardonius vir fortis [fuisse] fertur.

αἰνῶν κάλλιτος. Ἐλθὼν αἰνῶν κάλλιτος ἐς τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ἑλλήνων. ix. 72. Herodotus hoc loco videtur Poetam imitatus. Sic enim ille Iliados B. 673. Νηρὺς, ὃς κάλλιτος αἰνῶν ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, τῶν ἄλλων Δαῖων, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

αἰδίριξ, κοσ, ὁ. Poet. spicarum summitas, vel culmus, i. e. frumenti calamus a radice ad spicam usque. Hom. Il. γ. 227. ἄκρον ἱπ' αἰδίριον καρπὸν διδόν, οὐδὲ κατέκλων. Quem locum Virg. Æn. 7. v. 808. de Camilla verba faciens videtur imitatus, Illa vel intactæ segetis per summa volaret gramma, nec teneras cursu læsisset aristas : Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentis, Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas. At Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 182. viro cuidam

hanc ipsam summæ celeritatis, levitatisque laudem tribuit, κίτος αὐτὴ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖς θύσκειν Ὀϊδάματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτει πώδας, ἀλλ' ὅσων ἄκροις ἴχθυος τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελύδῳ. Herodotus. iv. 190. οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀνδρίων ἐπερμένῳ περὶ σχοίνοισι ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητά. Valla: Domicia eorum sunt virgultis compacta, suspensis circa lentiscos, et ea quoquoversus versatilia. Sed hæc ita potius sunt vertenda. Domus vero compactæ sunt ex culmis circa juncos intertextis, æque versatiles. Vel, eorum vero domus compactæ sunt ex culmis, qui juncis sunt intexti, vel innexi. Sic enim vis illius participii ἐπερμένῳ melius indicatur, quod ab ἐπέρειν, innectere, deductum. Hunc Herodoti locum Theocriti verba possunt illustrare. Eid. α. 6. αὐτὰρ ὅγ' ἀνδρικοῖσι καλάσι πλέκει ἀκροδεδήρει, σχοίνῳ ἱφάρμοσθον. At ille ex culmis pulcrum nectit locustis capiendis decipulam, Juncos concinnans. Sed verba sonant, Ad juncum adaptans, ipsos scilicet culmos. Eustath. ἀνδρικός, ὁ τῆς ἀσφοδίου καρπός, ἢ καυλός. οἱ δὲ [λίγισσι] ὅτι ἀνδρικοὶ οἱ ἀδίδες τῶν ἀσφύων, πλεοασμῷ τοῦ ε. καὶ ὁ ἀνδρικός, τοῦ ἀνδρικοῦ ἰσοσπλάγος κλίνεται. At Suidas melius, ἀνδρικός, αἱ τῶν ἀσφύων προβαλαί. τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς καυλοὺς φρεῖ τῷ ἀσφοδίῳ. Videtur autem Suidas hunc Herodoti locum tacite nobis indicare.

αἰδίζιν. Com. Aliquo colore inficere. ἡνδισμένοι φαρμάκοισι πορμαχῶντες. Propugnacula coloribus ornata. i. 98.

ἀνδραπήγος. Ion. et poet. pro com. ἀνδραπήγος. κατὰ δάλυσιν τῆς μ διφθόγγου εἰς υῖ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ εἰς η, ἐκτάσιος χάριν. i. 5. Humanus. i. 32, 207.

ἀνδραπειδής, ὁ καὶ ἡ. V. H. Humana

specie præditus. ii. 86, 142.

ἄνδραπος, ου, ἡ. Mulier, foemina. Ctes. Pers. 41. ἡ δὲ ἄνδραπος ἱμαραινέτο. Illa vero mulier tabescebat.

ἀνδραποφυής, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum. Ex homine natus. Vel, hominis naturam habens. ὁ τῇ τῷ ἀνθρώπῳ φύσιν, εἴτε φύσιν ἔχων. τοὺς θεοὺς ἐκ ἐνόμισαν ἀνδραποφύας. Deos ex hominibus natos, vel potius, hominum naturam, visibilem scilicet, habere non putant. i. 131. ἀνείην, εἴν. Vide ἀνίην. Idem enim. ἀνίηναι. comm. idem ac ἀνατέλλειν, Oriri, exoriri. ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίεντι. Simul cum oriente sole. simul ac exortus esset sol. i. 85, 86. viii. 64.

ἀνίηναι ἰωντὸν ἐς παιγλίην. Herodotea locutio. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

ἀνίηναι. Comm. pro quo alias ἐπὶ. Sinere, permittere. Αἰγύπτῳ ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνίηναι τὰς τρήχας αὐξοῦσαι. Ægyptii in funeribus, [luctuque domestico] pilos crescere sinunt. ii. 36. τὸ μῖσος τῶν τρήχων ἀνίεντας αὐξοῦσαι. Medios crines, vel capillos, qui sunt in medio capitis vertice, crescere sinentes. iv. 175: περὶ ἀνίηναι αὐτὰς μάχισθαι. Priusquam eas pugnare sinant. iv. 180. Vide ἀνίεντας.

ἀνίηναι, καὶ ἀνίηναι κατὰ γοιχίην μεταδιδαν. com. pro ἱπανίηναι, ἱπανέριχτο, ἱπαναχυρεῖν. Quæ magis recepta. ἀνίηναι ἰπὶ τὸν πρότερον λόγον. Ad priorem narrationem redeo. Ad institutam narrationem revertor. i. 140.

ἀνίην. Ion. et poet. pro com. ἀνίηναι. Dimittere, laxare. Gallice, *lâcher*, *laisser aller*. οὐκ ἀνίην περὶ αἱ διαφάγη. Non dimittit [eam] prius quam comederit. iii. 109.

ἀνίην. Ion. et poet. pro com. ἀνίηναι, καὶ λίγην, καὶ παύσθαι. Desinere, cessare. Cum partic. junctum. τὸ θίρος, ἔον οὐκ ἀνίην. Æstate, pluere non cessat. iv. 28. In hoc

autem *δοι*, subanditur τὸ *δοῖον*, i. e. numen divinum. Nisi post τὸ *δοί-*
ος esset distinctio, ad *δοίος*, il-
lud *δοι* commodè referri posset.
οὐκ ἀνίης ἰσίων ὁ Δαρίος. Darius
[eos] invadere non desinebat. iv.
125. apud init. Sed hoc ab ἀνίω,
ᾧ, circumflexo deductum. *ἀκ ἀνίη*,
non cessabat. iv. 152.

ἀνιῶνται. V. H. Est autem tertia
persona pluralis indicativi modi,
temporis præsentis, quæ sic for-
matur, ἀνιόμαι, ἀνιῶμαι, Dorice
et Ionice ἀνιῶμαι. 3. plur. ἀνιῶνται,
οὔνται, et Dor. ac Ion. ἀνιῶνται.
Hoc vero ab ἀνίω, ᾧ, unde τὸ
ἀνίημι. *ἰω, ἰω, ἰω, ᾧ, ἰημι, ἀνίημι*.
Ἀνίηται (ut docet Eustathius) τὸ
ἀπλῶς ἐπαρῆχσθαι, καὶ τὸ ἀφίηται
τινὰ κατὰ τινος. καὶ ἀνιῶνται, τὸ ἀνα-
πιδεῖν, καὶ ἐπιβλεῖν, καὶ διεξίεναι. καὶ
ἀνιῶνται κῆρα κατὰ θανά, ἀντὶ τοῦ
ἀφίηται. καὶ ἀνιῶνται τινὰ δις τοῦ, ἀντὶ
τοῦ λέγειν, καὶ ἀνιῶνται ὁ θυμὸς τοῦ θυ-
μῶντος λέγεται, ἀντὶ τῷ ἀφίηται, καὶ
καταλεπεῖν. καὶ ἀφίηται ἐμμένειν τὸ
γυμνοῦν, καὶ ἰκτεῖν. Vide et τὸ
ἀνιῶνται apud eundem. μεταφορικῶς
vero apud Herodotum τὸ ἀνιῶνται
πρὸς τῶν Ἀττικῶν et Ionice for-
matur, sumi videtur pro ἰκτεῖν,
ἐκφύγειν. Declinare, vitare, devi-
tare. οὐδὲν τὸ παρὶν τῷ ἀνιῶν-
ται. vii. 236. ad fin. Valla:
Impendentem sibi cladem haud-
quaquam devitabant. Est enim
χρόνου ἰσχυρὰ, præsens loco fu-
turi ἀνιῶνται, τοῦτῃ ἐκλιπεῖν,
ἐκφύγειν. Atque hoc quidem sic
accipiendum, si Vallæ versio-
nem probemus, ac sequamur.
Alioqui fortasse, quis non πα-
ραδόξως conjiciat τὸ ἀνιῶνται Io-
nice dictum, pro communi ἀν-
ιῶνται. Iones enim sæpissime pro
verbis communiter in ἀω, ᾧ, et
ᾠμαι, ὤμαι, desinentibus, ἰω, ᾧ, et
ἰῶμαι, ὤμαι, usurpant, ut pro φοι-
τᾶν, ᾧ. ὁρᾶν, ᾧ. χρεῶμαι, ὤμαι, ἀρ-
τᾶμαι, ὤμαι, dicunt φοιτῶν, ᾧ.
ὁρῶν, ᾧ. χρεῖσθαι, ἀρτῶμαι. Sic pro
communi ἰῶμαι, ὤμαι, dicunt

ἰῶμαι, ἰῶμαι. unde compositum
ἀνιῶμαι, ὤμαι. pro ἀνιῶμαι, ἀνιῶ-
μαι. Vide *ἰω* Ion. formatio verb.
contract. et ἰῶμαι Ion. format.
verb. pro communi ᾠμαι, ὤμαι.
Jam autem præpositio ἀνὰ nihil
ad verbi vim addet, ut neque
κατὰ quidquam intendit *ἰω* τῷ καθ-
ύδω. Sed compositum idem va-
lebit ac simplex ἰῶμαι, ὤμαι,
medeor, sano. tertia plur. com.
ἰῶνται, ἰῶνται, et ἀνιῶνται, ὤνται.
Ion. v. ἀνιῶνται, ἀνιῶνται, et rur-
sus Ionice versa diphthongo *ου* in
ου, ut et Ἄβolicæ et Doricæ, ἀν-
ιῶνται. Quare locum ita vertemus,
Præsensem cladem non sanabunt.
Nullam præsenti cladi remedium
afferent. Præsenti cladi mederi
non poterunt. Eritque præsens
pro futuro ἀνιῶνται, et Ionice
ἀνιῶνται, hocque pro simplici
ἰῶνται. Quamvis autem hæc ver-
isimilibus conjecturis nitantur,
nullis tamen ἀνακρίσεως ἀποδείξει
confirmantur. Sed Lectori judi-
cium liberum relinquitur. ἀνιῶ-
νται autem τῷμα, vel τὸ πο-
λέμῳ τῷμα, τοῦτῃ τῷμα, ἰῶ-
νται, totidem verbis a Cicerone
Latine redditur. Sic enim ille
in oratione pro M. Marcello,
8. 24. Ed. Ern. Quæ quidem
nunc tibi omnia belli vulne-
ra curanda sunt, quibus præ-
ter te nemo mederi potest. Le-
gitur tamen apud Nizolium, sa-
nanda sunt. sed idem est. Hæc
ideo fusius sum persecutus, quia
nunc τὸ ἀνιῶμαι non deducitur ab
ἀνίω, ᾧ. i. λυγίω, ᾧ. Dolore affi-
cio, dolorem inuro, crucio. Quæ
significatio nihil ad rem præsen-
tem facit.

ἀνιῶνται, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui
est sine equis. Qui equis non
utitur. i. 215. ii. 108.

ἀνιῶνται. Comm. Excitare, erigere,
ædificare. πόλιν ἀνιῶνται. Urbem
ædificarunt, condiderunt. i. 165.
ἀνιῶνται. Comm. Excitare, ex suis
sedibus ejicere. ἀνιῶνται τὸς δῆμους.

ix. 73. Populos ex suis sedibus ejecerunt.

ἀνίσταμαι ἐς τὴν ἀρχήν. Ad imperium provectus, imperium adeptus. iii. 67.

ἀνίσχιν. Ion. et poet. idem ac ἀνίσταμαι, et ἀνιέλλειν, oriri, exoriri. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Ad solem orientem. iii. 98. iv. 40, 44, 116. viii. 54.

ἀνοδος, ἡ. Com. Ascensus, iter: at proprie, quo in aliquem editum locum ascendimus) (καθόδος. τὴν ἀνοδὸν τριῶν μηνῶν, trium mensium iter. v. 50. πρὶ τῆς ἀνοδοῦ. v. 51, 54. viii. 53.

ἀνοίειν. Comm. Aperire. ἢ ἀν νεκρῶν θήκας ἀνοίγει. pro ἡνιγγίς. hocque pro ἡνοιγίς. 2. imperf. versa diphthongo οἰ in ω, et præfixo ἰ Attice. et sublato ἰ, neglectoque augmento. Mortuorum loculos non aperuisses. i. 187. θήκας παλαιὰς ἀνοίγων. iii. 37, 117.

ἀνοικοι ποιεῖν. Herodotea locutio. Extorrem facere. q. d. sine ædibus, sine laribus, sine domicilio aliquem facere. i. Propriis ædibus, ac domicilio privare. iii. 145.

ἀνόλκιος. Infelix, miser.) (ὄλκιος. i. 32.

ἀνολκος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. δυστυχής. Infelix, miser. ἢ ἡματι πρῶτοι ἀνόλκω. Die primum infelici. i. 85.

ἀνομβρος, ὁ καὶ ἡ. Comm. Imbribus carens. Imbrium expers. iv. 185.

ἀνοσοι, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἀνοσος. Expers morbi. i. 32.

ἀνταίρειν, et ἀνταίρεισθαι, Ion. et poet. pro com. ἀνταίρειν, et ἀνταίρεισθαι. Adversus aliquem aliquid tollere, levare. Se ei opponere. Ut τὰς χεῖράς τι ἀνταίρειν. Manus adversus aliquem levare. οὐτέ τι σφι χεῖρας ἀνταίρεισται. pro ἀνταίρειν. Est enim pass. pro act. Attice et Ionice positum. Nec ullus adversus ipsos manus levavit, i. nullus se ipsis opposuit. iii. 144. Sic

et Galli dicunt, *Lever les mains contre quelqu'un*, i. s'opposer, et resister à quelqu'un. τοὺς Θασίους ἐδὶ χεῖρος ἀνταίρειμίνες κατεγρέψατο. Thasios subegerunt, qui ne manus quidem adversus eos leverant, sustulerant. vi. 44. ὑπομνίσουσι χεῖράς μοι ἀνταίρειμίνες. Manus contra me tollere sustinebunt, audebunt. vii. 101, 143, 209, 212. πόλεμον βασιλεῖ ἀνταίρειμίνες. viii. 140. Bellum contra regem suscipientes.

ἀντακαῖοι, οἱ. Ion. κήτους γένος. κῆτια μεγάλα, ἀντακαῖα, τὰ ἀντακαῖες καλέουσι. Cete magna, spinis carentia, quæ antacæos vocant. iv. 53. In vulgatis Lexicis legitur ἀντάκαοι, nisi fallor mendose pro ἀντάκαοι, vel potius ἀντακαῖοι. Sic enim et apud Athenæum libr. τῶν διηποσοφιστῶν tertio scriptum exstat. p. 118. E. Ed. Casaub. τῶν ἀντακίων scribitur in genitivo plurali, tanquam a singulari ἀντακαῖος, ἴος. Quamobrem hæc varietas est observanda.

ἀντᾶν τι ὑπό τινας. Herodotea locutio, pro com. πάσχειν τι ὑπό τινας. Aliquid ab aliquo pati. Aliquo malo ab aliquo affici. παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικνίστο τὸν ὑπὸ Κίρου ἦτορσι. Puer apud patrem cum commiseratione conquereretur de injuriis, quas a Cyro acceperat. Vel, lamentabatur ob injurias, &c. Vel, injurias deplo- rabat, quas a Cyro acceptas pertulerat. Plena autem locutio est, ἀποικνίστο ἕνεκα τῶν, pro ἀπικνίστο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ, ἕνεκα τῶν πλεονων, ἃς ὑπὸ τοῦ Κίρου ἔπαθεν, ἔλαβεν. i. 114.

ἀντᾶν τινας. Ion. et poet. pro com. τυχεῖν τινας. Impetrare, consequi, obtinere aliquid. ξενίων ἦτορσι μεγάλων, hospitalitatis magna munera accepit, habuit, adeptus est. ii. 119.

ἀντάξιος, ὁ. Com. Æquivalens, æquiparandus, conferendus cum aliquo, alicui anteponendus, par

alicui. *καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ἀνδρῶν ἀντάξιος* ἰγ. vii. 103. Illorum singuli decem viris sunt pares. *ibid.*

ἀνταποδοῦναι τὸ ὅμοιον. Parem gratiam referre. Par pari referre. Gallice, *Rendre la pareille*. i. 18. pro eodem et *ἀντιδοῦναι* dicitur. *δοῦναι βουλόμηναι ἀντιδοῦναι Κρείσσειν*. i. 70.

ἀντάπτισθαι πολέμῳ. Ion. pro com. *ἀντάπτισθαι πολέμῳ*. Bellum capessere, bellum suscipere. vii. 138.

ἀντίρροδοι. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum. Vicissim interrogare. i. 129.

ἀντίχην τὴν τίνι. Herodotea locutio. pro, *ἀρᾷν τι τινί. ἀρᾷντις παρέχην, ἰκανῶς παρέχην*. Aliquod alicui suppeditare, ita ut ei sufficiat, satisque sit. *ποταμὸν τὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατῇ τὸ ῥέθρον, ἀλλ' ἐπιπλέοντα*. Fluvium, qui alveum exercitui non suppeditarat, ita ut ei aqua sufficeret: sed defece- rat, vel, sed alveum suum deseruerat. vii. 58. i. fluvium, cujus aqua copiis non suffecerat: Videtur autem metaphora sumpta a rebus bellicis. Quum enim in bello nullam aciem satis firmam habemus, quam hostibus opponamus, ut ipsorum viribus alias numero, val saltem virtute pares objiciamus, ac ita resistamus, tunc τοῖς πολέμοις, vel πρὸς τοὺς πολέμους, ἢ ἀντίχην δύνασθαι dicimur. Hic tamen *ἀντίχην* transitive sumitur eo modo, quem supra declaravi. Quod minus frequens, ideoque observandum. Sic et illa *τὸ ῥέθρον ἐπιπλέον*, ut *πρὶν τοὺς ἐν μάχῃ λιποτάκτε* nobis sunt intelligenda. Quid autem hæc significant? Illam fluminis illius aquam toti Xerxis (de quo ibi verba fiant) exercitui non suffecisse, ita ut omnes, qui in eo erant, satis haberent, unde sitim restinguerent: sed alveum citius exhaustum, ac exsiccatum, quam omnes inde bibere possent. Tanta

fuit copiarum illarum multitudo. *Λίσσος ποταμὸς τότε ἢ ἀντίσχιτο τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Πέρσῃ στρατῷ, ἀλλ' ἐπὶλυπε*. vii. 108. Lissus fluvius non suffecit ad præbendam aquam Xerxis copiis. Hic est quædam levis mutatio τῆς φράσεως, quæ tamen idem significat utroque modo. At longe major est quum vii. 127. dicit Herodotus, *μῦθος, [εὐτος δ ποταμὸς] οὐκ ἀντίχρησι τῇ στρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπὶλυπε*. id est, Solus hic fluvius non suffecit exercitui ad bibendum. Non habuit satis aquæ, quæ posset toti Persarum exercitui potum præbere. Vide *ἀντιχρᾶν*, et *ἀποχρᾶν*. Οὐδὲ ὕτος [δ ποταμὸς πινόμενος] ἀντίσχι. vii. 196.

ἀντίχην. Comm. Resistere. *ἀντίσχοι Ἀρπάγῃ*. Harpago restiterunt. i. 175. *ἐπὶ πλείστον χρόνον ἀντίσχι*. Diutissime restitit. ii. 157. Οὐ γὰρ οἱ τοὶ πολλοὶ χρόνοι εἰσὶ τοῖς ἀντίχην οἱ Ἕλληνες. viii. 68. Haud enim Græci tibi diu resistere poterunt.

ἀντίχισθαι τινος πρᾶγματος. Locutio communis. Rei alicui adhærere. Rem aliquam sibi vendicare, nec velle eam dimittere. In rem aliquam attentius incumbere. *ἀντίχισθαι τῷ πολέμῳ ἰσχυρῶς*. In belli curam vehementer intentum esse. Magna animi corporisque contentione in bellum incumbere. vii. 53.

ἀντίχισθαι. Comm. Adhærere rei alicui. Aliquid sequi, ita ut ei quodammodo adhæreamus. *τῶν ὄχλων ἀντίχοντο, καὶ τῆς ὑπαρείας τῷ Κιθαρήνῳ*. ix. 56. Valla: Prærupta occupant, et radices Cithærones. Æ. P. Colles sequebantur, et radices Cith.

ἀντίχρησι. V. H. de quo in Lexicis vulgatis hoc tantum traditur, Suffecit, satis fuit: jungitur dativo. Vide *ἀντιχρᾶν*.

ἀντία, Ion. et poet. pro com. *ἰαντίον, κατηνώπιον, ἀντιπρὸς*, cum da-

tivo. E regione. Gallice, *vis à vis*. *ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἴζοντο*. E regione Persarum sedebant. v. 18.

ἀντία. Ion. et poet. cum genit. pro com. *κατά*, contra, vel adversus. *τὰς καμήλους ἵταξι ἀντία τῆς ἵππου*. Camelos adversus equitatum collocavit. i. 80. *ἀντία σιν*. Contra te. i. 124. *ἀντία Ἀθηναίων*. Adversus Athenienses. iii. 160. ix. 31. *ἀλλὰ δοῦλῳ τασσομένοις*. ix. 48. Instructos, vel in acie collocatos adversus servos.

ἀκρία εἶναι τῷ ἐς μάχην. Herodotea et poetica locutio. In prælum ire adversus aliquem. *ἢ ἰνῶσι Λακεδαιμόνιοι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην*. vii. 237. Si Lacedæmonii adversus Persas in prælum iverint.

ἀντιάξιν. Ionice et poetice, pro communi *ἀπαντᾶν*. Occurrere, obviam ire. *ἀντιάξον*. Occurrerunt, obviam iverunt. i. 166. *ἀντιάξον τὸν Ἀραβίῳ στρατόι*. Arabum copiis occurrens. ii. 141. *ἀντιάξομεν τὸν ἐπιόντα*. Hosti nos invadenti occurramus. iv. 118. *ὕπνητριάξον τὸν Δαρείου στρατὸν*. Darii copiis clam occurrerunt, obviam clam iverunt. iv. 121. vel ex occulto occurrebant.

ἀντίαν. Ionice et poetice, pro communi *ἀπαντᾶν*, occurrere, obviam ire. *βασιλεὺς ἀντιάσας*. Rex obviam profectus. Gallice, *Le Roi leur étant allé au devant*. i. 105.

ἀντιβαίνειν. Com. Resistere, adversari. iii. 72. *μὴ ἀντιβαίνειν τοῦτοις*. Ne his adverseris. v. 40. vi. 73. viii. 3.

ἀντίξομαι. Ionice, pro communi, *ἀνδιξιόμαι*. Idem ac *ἀντικατιξιόμαι*. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντίης, vide *ἐκ τῆς ἀντίης*.

ἀντιδυσόμενος, η, ο. V. H. Qui contra aliquem est cursus. In cursu adversarius futurus. In cursu certamine alicui adversarius futurus. v. 22. *παρὰ τὸ*

ἀντιδίον, εἶν.

ἀντικαθίσταται. Comm. Substituere in alterius locum. *ἐν ὅνι ἔχον ἀντικατήσῃν ἄλλα [πρόβατα] πραιμνος*. ix. 93. In animo habens alias [oves] emtas substituere [in locum earum, quas lupi voraverant.]

ἀντικατήσθαι. Ionice, pro communi *ἀντικαθίσθαι*. E regione alicujus sedere. Castra castris opposita habere. *ἀντικατημένον σφι*. ix. 39. Ipsi castra castris opposita habentibus. *ἀντικατημένοις ἀλλήλους*. ix. 41.

ἀντικατιξιόμαι. Ionice, pro communi *ἀντικαθίσθαι*. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντικατιξόμενος, ὁ. Ion. pro comm. *ἀντικατιξόμενος*, hocque pro *ἀντικαθίσταται*. Castra alicui opposita habens. iv. 3.

ἀντιλογία, ης, ὅ. Ion. pro com. *ἀντιλογία*, ης. In jure disceptatio. *ἡμῖς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν*. ix. 87. Ipsi nos ipsos ad disceptationem in jure præbebimus, [exhibebimus.] *οἱ μὲν ἰδοῦσιν ἀντιλογίης ευρήσειν*. ix. 88. Valla: Ipsi quidem putabant se crimen refutaturos. Æm. P. Illi quidem existimabant se disceptationem impetraturos. Vel, Se causam dicendam potestatem, ac in jure disceptandi facultatem impetraturos putabant. Quanquam *ἀντιλογία* verti potest etiam causæ dictio, qua nobis concessa, criminibus objectis respondemus, contra ea dicimus, ea refutamus, ac ita nos purgamus.

ἀντίξος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀντίξος. Ion. et poet. pro quo com. *ἀντίπαλος*, *ἐναντίος*, dicitur. Adversus, contrarius. *τὸ ἀντίξον*. Id, quod alicui contrarium est, ac adversatur ejus conatibus. i. 174. Sic et Apollon. Rhod. *τῶν Ἀργοναυτικῶν*, lib. 2. v. 79. *ὡς δ' ὅτι νῆα δοῦρα θεῶς ἀντίξον γόμφους*. Consule Suidam, apud quem et *ἀντίξον* κατὰ

κράσιν, pro αντίξουσιν, dicitur. Sic et apud Aristot. τῶν ἰδικῶν Νικομαχείων Θ. cap. 1. καὶ Ἡρακλείτης τὸ ἀντίξαι [ἔλεγε] συμφέρειν, καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἀρμονίαν, καὶ πάντα κατ' ἕνα γίνεσθαι. τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξουσιν. Scythis contrarium. Scythis adversarium. iv. 129. κρατὸν ἀντίξουσιν Πέρσῃσι. vi. 7. ἄλλοι ἀντίξουσι αὐτῷ ἔγχεστο. vi. 50. vii. 49. ἡμῖν ἀντιξέουσιν γασίθου. vii. 150, 192, 218. viii. 119. Hinc τὸ ἀντιξοῦν, τὸ ἀντικεισθῆναι, ἐναντιῶσθαι, ἀνδιγασθῆναι. Pind. Ol. Ode 13. v. 47. vide Scholia.

ἀντίον. Ion. et poet. pro com. ἐναντίον. Coram, cum gen. ἀπέναντι. Coram alio. In alius conspectu, ac praesentia. i. 133. ἀντίον τῷ μαγάρου. E regione templi. v. 77. ἀντίον Λακεδαιμονίων. E regione Lacedaemoniorum, i. adversus Lacedaemonios. Contra Lacedaem. ix. 31.

ἀντίος, α, ου. Ion. et poet. pro com. ἐναντίος. Adversus. ἀντίος ἔστασι. ix. 18. Adversi steterunt. ἀντίος τοῖς καθύσιν. ix. 26. Descendenti-bus adversi. ix. 62.

ἀντιῶσθαι. Ionicum pro com. ἐναντιῶσθαι. Adversari, sese oppone-re, resistere. εἰς τὴν ἀντιῶσμένην σφί γρητιῆς. Exercitum sibi resistentem invenerunt, nacti sunt. iv. 1. ἐναντιοῦντο τοῖσι κατιῶσι. Redeun-tibus [in patriam] resistebant. iv. 3. τοῖς ἡμοῖσι πρῆμασι ἀντιῶθησαν. Rebus meis adversari. iv. 126. ἀντιῶσονται τοι ἐς μάχην. vii. 102. In praelio tibi adversabuntur, res-istent. Vel, Occurrent tibi ad praelium tecum committendum. vii. 139, 168. ὑμῖν οὐκ ἀντιῶμεθα. ix. 26. Vobis non adversamur, non resistimus.

ἀντιῶσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπαρτῆν. Occurrere, obviam ire. ὑδὲς ἡντιῶθη ἐς μάχην. Nullus ad praelium [nobiscum committen-dum] occurrit, obviam processit.

vii. 9. Sic ἀντιῶσονται τοι ἐς μάχην. Ad praelium tecum committen-dum occurrit. vii. 102.

ἀντιῶσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀπαρτῆν. Occurrere, obviam ire. Gallice, *Aller au devant*. Κύρος ἡντιῶτο Κροίσῳ. Cyrus Cræso obviam ivit. i. 76. vii. 139, σοὶ ἀντιῶθησιν. viii. 100. Tibi obviam venire, tibi occurriere. εἰ ἡμῖν ἡντιῶθησαν. ibid. Qui nobis obviam venerunt. ἡμῖν ἀντιῶσιν. ix. 7.

ἀντιπώλεμος, ὁ. N. H. quo et Dionys. Halic. utitur. Hostis. iv. 134. ἔδ-εζοντο τὰς ἀντιπώλεμους, hostes quæ-rebant. iv. 140. pro quo et ἀντιπό-λεμος dicitur. q. d. in bello adver-sarius. vii. 236. τὰ τῶν ἀντιπώλεμων πρῆγματα. viii. 68. Res hostium. ἀντιπώλεμος, ου, ὁ. N. H. quod et a Dionys. Halic. usurpatur, ut et ἀντιπώλεμος, de quo suo loco. In bello adversarius, hostis, adver-sarius. vii. 236. viii. 68.

ἀντιπρόσωπον. Ion. pro comm. ἀντι-πρόσωπον, καὶ ἀνδιγασθαι. Adversa-ri. i. 92.

ἀντιπρῶτος, υ, ὁ καὶ ἡ. com. Qui pro-ram in aliquem habet conver-sam. ἀντιπρῶτος τοῖσι βαρβάρου οἱ γι-γόμενοι. Cum proras in barbaros convertissent. viii. 11.

ἀντιστάσις, ἡ. N. H. Compensatio. iv. 56.

ἀντιπασίωτης, ὁ. comm. Adversæ fa-ctionis homo, contrariarum par-tium homo. ἀντιπασίωτης κατιγῆταις. Lat. Interpres: Repugnans. Sed hoc verba sonant, Adversæ fa-ctionis homines [adversus adver-sarium] constituit. Adversæ fa-ctionis homines in eum concitavit. i. 92. ὅπως τοὺς ἀντιπασίωτας αἴτη τῆς ἰσῦτῶ φωνῆς. Valla: Vocatis ad causam dicendam iis, qui contra ipsum in partibus fuerant, ob-jecit, culpam fugæ suæ. Sed hæc parum fideliter ab eo videntur explicata. Sic enim potius sunt Latine reddenda, A contrariæ factionis hominibus pœnas sui

exilii repetebat. Vel, Ab illis, qui contrariæ factionis fuerant, pœnas exilii sui reposcebat. iv. 164. Vel, Ab illis, qui in partibus contra ipsum fuerant, exilii sui pœnas repetiit. τῶν ἀντιγασσιωτῶν. v. 69.

ἀντιγασσιῶν. Herodoteum verbum, pro com. ἀντίγασσαι, adversari, resistere. iii. 52.

ἀντισχῆν, ἀρκῆν, ἀρκούντως παρῆχιν. Vide ἀντίχην.

ἀντιτίβην. com. In partem adversam tendere. In contrariam partem trahere. Adversari. Repugnare. Resistere. τοῦτοις μὲν οὐκ ἀντιτίβωμεν. His quidem non adversamur, non resistimus, non repugnamus. vii. 161.

ἀντιτίβην. Com. Repugnare, resistere, adversari. vii. 219. viii. 3. ἀντιτινόντων τούτων. ix. 106. His adversantibus.

ἀντίτυπος τύπος, quid. i. 68.

ἀντυπουργῆν τί τι. aliqua in re vicissim alicui inservire. Ion. pro com. ἀντυπουργῆν. iii. 133.

ἀνίχρῆν. V. H. pro quo et ἀνέχιν, et ἀντισχῆν, et ἀντισχέσθαι, συννόμως ab eodem Herodoto dicitur. Vide suo loco. Communiter vero dicitur, ἱκανὸν εἶναι, ἀρκούντως εἶναι, et ἀρκῆν apud poetas. Sufficere, satis esse, suppetere. μένος ὅτος ὁ ποταμὸς ἔκ ἀντίχρησι τῇ γρατῇ πινόμενος, ἀλλ' ἰπρίλιπτι. vii. 127. Solus hic fluvius exercitui eum potanti non sufficit: sed defecit. θάυμά μοι παρίσταται ὅπως τὰ σιτία ἀντίχρησι μυριάσι τοσαύτησι. vii. 187. Admiratio me subit, [miror] quomodo commeatus tot [hominum] millibus suppetierint. Pro eodem dicitur συννόμως ἀποχρῆν. Vide suo loco.

ἄνω, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θῆσω, τὰ δὲ κάτω, ἄνω. Gallicismus hunc Ionismum sic exprimit, *Je mettrai ce que dessus, dessous*. Id est, *Je renverserai tout l'ordre, qui y est établi*. H. Steph.

ἀνώγειν. Ion. et poet. pro com. κελύειν, jubere. iii. 81. vii. 104. bis. ἀνωθεῖν. Com. Repellere, propulsare. βασιλῆα ἀνωσάμενοι. vii. 139. Rege propulsato.

ἀνώγος, ὁ καὶ ἦ. N. H. pro com. ἀέλπιος, insperatus, improvisus, contra suspicionem, nihil suspectus, incognitus. fit autem ab ὄω, opinor, arbitror. Hinc verbale οἶδος) (ἀνώγος, opinatus, expectatus.) (Inopinatus, inexpectatus. τὸ αἰρητικὸν, τὸ ἐὺφρονίας χάριν ἐπιμαχάλλεται. τὸ δὲ ἐκ τῆς ὁ κατ' ἔκτασιν γίνεσθαι. Consule Magnum Etymologicum, et Hortos Adonidis. ἀνώγειν γινόμενον [τοῦ πρήγματος] ἐς τὴν Πυθίαν. vi. 66. Valla: Quum erga Pythiam nihil suspicionis esset. Quod bene, si sensum spectes. Sed verba hoc sonant, Cum res careret suspicione erga Pythiam. id est, Cum nulla prorsus esset suspicio de Pythiæ sinceritate ac fide. Consule Suidam et Eustathium. Stephanus ἀνωγῶν legendum censet. Sed lectionis hujus nullas hic reddit rationes, quas alibi se redditurum pollicetur. Quamobrem dum iste novam, ἀνώγειν, καὶ ἀνώγειν aliquam lectionis palæstram molitur, interea Lector discendi cupidus nostras conjecturas verisimilibus argumentis nixas æqui bonique consulat.

ἀνώγος, ου, ὁ καὶ ἦ. Ion. et poet. pro com. ἄγνωτος, incognitus, ignotus. Θεοφρίδης, Δηιοῖσιν ἀνώγων πολλὴν περὶ ὅδιν ἀφραστότερον πύλιναι ἰόντι ἀνθρώποισιν. V. Hom. 16. Lat. Interpres hæc ita, Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt, Mens habet in primis cæcos humana recessus. Æ. P. Thestoride, quamvis multa mortalibus [sint] incognita, Nihil [tamen] hominibus magis est incognitum, quam mens [humana. Vel, Nihil cognitu difficilius est, quam m. h.] Stephanus, quia la-

tinus Interpres vertit, Thestoride, nec dixit Thestorides, legendum ait Θεστυρίδης. Sed nihil mutandum. Est enim Atticismus vel pueris notissimus. Attici vocativum nominativo similem habent, ac dicunt ὦ, et ὦ παῖς. Consule Grammaticos. τοῦ ἀνιόντος vocabulum explicat Eustath. πολλόν, ἀντὶ τοῦ, πολλῶν. Ion. et poet. dictum. Sabauditur autem ἰόντων. At pro ὄν (ut in plerisque codicib. scriptum exstat) legendum ὄν, quod ipsa constructio docet, atque flagitat.

ἀνωμοτί. H. V. Sine jurejurando. ii. 118.

ἀνωρίς, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνωρία, ας. N. H. q. d. Intempestivitas. Tempus non opportunum, neque commodum ad aliquid faciendum. ἔδοξε Μαρδονίῳ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτους πολυμῆιν. viii. 113. Mardonio visum est tempus intempestivum, i. minime commodum esse ad bellum gerendum.

ἄνωρος, ὁ καὶ ὁ. Præcox, præmaturus, immaturus. ἄνωρον ἀποδαρῶντα, immatura morte præreptum. ii. 79.

ἀνῆσαι. Herodoteum verbum, pro comm. quod inusitatum, ἀνωσαι, ab ἀνώ, ἀνώσω. τὸ ἀναφέρειν, refero. συμβουλής περὶ εἰς θεὸν ἀνῆσαι. Ad Deum de consultatione, sive de consilio aliquo referre. i. 157. Est autem infinit. aorist. primus act. pro quo dicerent Poetæ ἀνωίκαί, vel ἀνωίγαι, et in aoristo secundo, ἀνωίγαῖν, quod et in soluta oratione frequens occurrit. In vulgatis Lexicis perperam ἀνώσαι sine subscripto legitur in verbo ἀνωθίω, ῶ. et ad ἀνώθω refertur.

ἀνώσασθαι. Ion. pro comm. ἀπώσασθαι. Repellere, propulsare. ἴσφος τοσοῦτον ἀνδράπων ἀνωσάμενοι. viii. 109. Tanta hominum nube propulsata.

ἀξιαπηγνότητος. Memoratu dignis-

simus. ἴσα ἀπιδέξαι ἀξιαπηγνότητα. Facinora præclarissima, memoratuque dignissima fecit, edidit. pro ἀξιαπηγνότητα ἀπιδέξατο, ταῖς ἐν ἀφηγήσει ἀξιώτατα. i. 16, 177. ii. 99, 137. ἀξιαπηγνότης, pro ἀξιαπηγνότης. Memoratu dignus. v. 57. ἀξίη, ης. Ion. pro com. ἀξία, dignitas, meritum, magnitudo rei alicujus, quæ aliquid meretur, pretium. κατὰ τὴν ἀξίην ἰκάσθω ἀδικήματος ἰδικαίω. Pro cujusque delicti magnitudine multam irrogabat, poena multabat. i. 100. ἡ ἀξίη τῶν φορτίων. Mercium pretium. iv. 196. ὑπὸ δὲ αὐτῶν ἀξίην βασιλεῖ. Regi, quod æquum est, pendere. iv. 201. Vel, Regi pendere, quod ejus majestas meretur.

ἀξιοδότης. Ion. pro com. ἀξιοδότης. Spectatu dignus. i. 14. [δῖος ἄλιος. i. 25.] i. 184. ii. 111, 163, 176. ἀξιοδότητος. ii. 176, 182. ἀξιοδότης. iii. 123. iv. 85, 162.

ἀξιόμαχος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui ad resistendum alicui in pugno par est. Qui alicui resistere potest pugnando. ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητίων πρὸς συμβαλεῖν. Pares ad configendum cum Æginetarum navibus. vi. 89. νῶν ἀξιόμαχον δικάσαι τὸν ἱππία. vii. 138. Naves, quæ hostem adventantem excipere possent. Vel, Quæ pares essent ad excipiendum hostem adventantem ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖς ἱππίοις. vii. 157. Pares sumus ad hostibus nos invadentibus resistendum. vii. 236. viii. 63. ἀξιόμαχους κίνοισι. ix. 90.

ἀξίονκος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Victoria dignus. Dignus, qui præter ceteros aliquid obtineat. Et simpliciter pro ἄλιος videtur accipi. οὐδὲς αὐτῶν ἀξιοκότερος ἢ αὐτοῦ Εἰρήνω ἔχειν τὸ τοῦ κράτος. vii. 187. Vala: Nemo erat, qui cum Xerxe ipso posset contendere, tanquam dignior, qui illud imperium obtineret. Æ. P. Nullus ipsorum ipso Xerxe dignior erat, qui illud

imperium obtineret. αξιομνηστοί
οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ταύτην τὴν τάξιν ἔχουσιν.
ix. 26. Digniores sumus, quam
Athenienses, qui locum hunc ob-
tineamus in acie. ix. 28. Vel, A-
theniensibus digniores sumus, qui
hunc in acie locum obtineamus.
Valla vero vertit, hanc dignita-
tem. Sed jam τάξις certum in
acie locum significat.

ἀξίως τῶς. Cum aliquo confere-
ndus, comparandus. Alicui æqui-
parandus. οὐδὲ ἰδιωτῶν ἀνδρῶν ἀξίους
ἡμῶς ἐποίησας; Ne privatis quidem
viris nos æquiparandos duxisti?
i. 32.

ἀξίως. Interdum pro ἀνίσταται. Par,
æquiparandus, conferendus cum
aliquo. Vel, anteponendus. Οἱ
Ἕλληες ἕκαστος φησὶ τριῶν ἀξίως, εἶ-
ναι. vii. 104. Qui singuli se tribus
Græcia pares esse dicunt. Vide
ἀντάξις.

ἀξίως. comm. ἀξίως κερύειν. Dignum
censere, dignum judicare, digna-
ri. πάντων πρὸς σὺν βουλευμάτων ἰσα-
κοῦν ἀξιοῦμαι. A te dignus judi-
cor, qui omnia [tua] consilia au-
diam. v. 106.

ἀξίως. comm. ἀξίως νομίζω. Dignum
judicare. ἀξιόμνητος θυγατὺς τῆς
σῆς. ix. 111. Tua filia dignus ju-
dicatus.

ἀξίως, ὁ καὶ ἡ. Ionice et At-
tice. Qui est solvendo, ac pro-
inde fide dignus. Qui solvere
potest quod debet, ac ideo dignus
cui pecunia credatur. Locuples,
idoneus. Interdum et pro simplici
ἀξίως accipitur. ὅσα ἀξίως ἀπα-
γήσεις. Quæcunque sunt memo-
ratu digna. v. 65. ὅς ἐστιν ἀξίως
ἀποθανεῖν. A viro magni nominis,
ac auctoritatis cædi. v. 111. Sic
apud Virgil. Æneid. 10. v. 829.
Hoc tamen infelix miseram sola-
bere mortem, Æneæ magni dex-
tra cadis. Nam a magno viro
cædi solatium aliquod esse du-
citur, vel saltem (ut Herodot.
v. 111. loquitur) ἡμῶς συμφορῇ.

i. Dimidium calamitatis.

ἀξίως λόγου μάχισθαι. vii. 211. Pu-
gnam memoratu dignam com-
mittere.

ἀξίως, ὁ καὶ ἡ. comm. Lignorum
expers. Lignis carens. iv. 61.
ἀξίως χόρῃ. iv. 185.

αο, Ionica terminatio in secunda
persona verborum aorist. 1. me-
dii communiter in α desinentium,
ut ἰνυλάμην, ἰνύψην. Ion. ἰνύψαο.
Sic ἐξήργασαο, pro ἐξηργάσω. Fe-
cisti, patrastī. i. 45. κατηχρήσαο.
Interfecisti. i. 117. ἱργάσαο, pro
ἱργάσω, perpetrastī. ii. 115. ἀ-
σπρήξασαο, pro ἀσπρήξω. iii. 62. προ-
εκτήσαο. iv. 120. ἐφθίγγασαο, pro
ἐφθίγγω. v. 106. ἱργάσαο. ibid.
ἀπωρχήσαο. vi. 129. ὑπεδήναο. vii.
15. ἐκτέσαο. vii. 29. ἱργάσαο. vii.
46.

αοιδῶ, ἡς. Ion. et poet. pro comm.
αοιδῶ, cantio. ii. 79.

αοιδῶμος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice.
Celebris, qui celebratur. ii. 79.
135.

αοιδῶς, ὁ. Cantor. i. 24.

αοίκητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ii. 34. iv.
31. Inhabitatus, inhabitabilis, in-
cultus. τὰ ὑπὸ τὴν ἀρκτοῦ αοίκητα
δοκίμῃ εἶναι, διὰ τὰ ψύχρα. Loca,
quæ sunt sub ursa, propter fri-
gora, videntur inhabitabilia esse.
v. 10.

αοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ. Comm. Inha-
bitatus, inhabitabilis. τίνι τέρῳ
ἀπείκοιτο ἐς τόπος αοικήτους. V. Hom.
21. Quonam modo in loca inha-
bitata [deserta] venisset.

αοράτως. Invisibiliter, invisibili ra-
tione. Ctesias Pers. 4.

ἀπάγειν. Com. Abducere, deducere,
adducere. ἰδίῳ ἀπαγωγῇ αὐτὸς ἐπὶ
τὴν βυλὴν. V. Hom. 12. rogabat [ip-
sum] ut se in Senatum deduceret.
τῷ ἀπαγωγῇ αὐτὸς. V. Hom. 13.

ἀπαγῆς, ὁ καὶ ἡ. vii. 61. Impene-
trabilis. Sic enim Valla vertit.
ἀπαγῆς autem compositum ex
præpositione ἀπὸ, quæ (ut docet
Eustathius) in compositione pri-

vationem sæpe significat, et ex verbo ἄγω, ἄξω, quod præter alia significat etiam κλάω, θραύω, id est frango, comminuo, ut idem Eustath. demonstrat. Herodotus τιάρας ἀπαγίας videtur vocare, tias ex materia solida firmaque compactas, et quæ propterea non facile frangi, nec facile penetrari poterant. ἀπαγής igitur accipietur pro ἀαγής. Ut ἀαγής ῥόπαλον, τὸ μὴ ἀγνύμενον, ἀλλ' ἄκλαστον, καὶ ἄθραυστον. Vel ἀπαγής idem valet ac ὑπαγής, firmiter vel egregie compactus, ut τὸ α nunc non privationem, sed intensionem, aut operis elegantiam significet. πηγύνω vero, πηγνύμι, μ. πῆξω. ἀορ. β. ἔπαγον. hinc Latinum pago, et pango; unde compingo, jungo, figo, planto. περὶ τοῦ α μορίου πολυσήμω consule Eustath. In vulgatis Lexicis hoc tantum legitur, ἀπαγίας, impenetrabiles, ab ἀπαγής. Quare vocis hujus ἱτυμολογίαν in gratiam linguae Græcæ studiosorum pluribus explicare volui. Quæ tamen dixi sola verisimili conjectura nituntur. Nihil enim apud quendam hac de re traditum comperio.

ἀπαγιάνειν. Ionice, pro communi ἀπάγειν, hocque pro ἀποφέρειν, καὶ προσφέρειν, afferre. τοῖς ἀργύριοι ἀπαγιάνουσι. iii. 89, 92. Pecuniam afferentibus. διηκόσια ἀπαγίαν τάλαντα. 200 talenta afferebant. iii. 93, 94. φέρον ἀπαγίαν. Tributum afferebant, tributum pendebant. iii. 94.

ἀπαγιάνειν. Ioniquum pro communi ἀπάγειν, ἀποφέρειν, abducere, abtransportare. ἀπαγιάνοντας φορτία Αἰγύπτια, merces Ægyptias abspportantes, vehentes. i. 1. [V. ἔπαγιάνειν.] τοῖς ἀργύριοι ἀπαγιάνουσι. ἀντὶ τοῦ ἔπαγιάνουσι, καὶ ἄγουσι, τουτίς φέρουσι. iii. 89, 92.

ἀπαγορεύειν. Comm. Interdicere, prohibere, vetare, dissuadere, deterrere. πολλὰ τῶν μυητῶν ἀπα-

γορεύονται. Oraculis multum dehortantibus. Magno opere deterrentibus. iii. 124. ἀπαγορεύουσι Ἐκδῆσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφιτίων ἕρην. Scythis interdixerunt ne suos fines ingrederentur. iv. 125. ἀπειρησθαι οἱ. Sibi interdictum fuisse. vi. 61.

ἀπαγορεύειν. comm. Recusare, denegare, rejicere, contemnere, deserere. θύλων εἰδῆσαι εἴτε συμπίμψασι, εἴτε καὶ ἀπερίεουσι ἐκ τοῦ ἱμφανείας τὴν Ἑλλάδι συμμαχήν. vii. 205. Valla: Sciendi cupidus an una mitterent auxilia, an ex professo adimerent Græciæ societatem. Æ. P. Scire cupiens utrum cum [ceteris Græcis copias] essent missuri, an vero etiam palam, [et aperte] Græcorum societatem essent recusaturi, [vel repudiaturi, contemturi, deserturi.] Vide ἀπειπασθαι.

ἀπαγωγὴ φέρου. Tributi pensio. i. 6, 27. ii. 182.

ἀπαδῖν. Ion. et poet. Displicere. τῷ τὸ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδῖν, huic patris opera displicuisse [tradunt.] ii. 129.

ἀπαθῆς κακῶν. Malorum expers. Qui mala non patitur. i. 32. ii. 119. iii. 147. αἰκελὶς ἀπαθῆς. Fœdæ cladis expers. iii. 160. κακῶν ἀπαθῆς. Qui nullum malum adhuc est expertus. v. 19. vii. 184. ix. 79.

ἀπαθῆς. comm. pro ἀπειρος, καὶ ἀγινος. Qui non est passus, qui non est expertus, qui non gustavit, qui non sensit. οἱ Μασσαγῆται εἰσὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθῆς. Massagetæ sunt bonorum, et commodorum magnorum expertes. Massagetæ bona, et præclaras res, easque magnas non gustarunt. Vel, Bonorum, et deliciarum magnarum sunt expertes. i. 207. Bona, deliciasque magnas non gustarunt, non sunt experti. ἀπαθῆς κακῶν ἀποδῶναι τὴν νῆσον. Insulam malorum expertem reddere. iii. 147. ἀπαθῆς

τῆς ἀπειρίας, fœdæ cladis expertem. iii. 160. Vide ἀπαθῆς κακῶν. Qui nulla mala gustavit, sensit, expertus est. v. 19. ἀπαθείς τῶν πόνων. Laboribus ferendis non assueti. vi. 12. ἀπαθῆς κακῶν ἐν ὁ στρατός. vii. 184.

ἀπαίρειν. Discedere. Proficisci, solvere portu. In altum provehi. Est autem commune quidem verbum et aliis: at loquendi genus est ἰλλυπτικόν. viii. 60. Integrum vero, ἀπαίρειν τὰς ἡσας, ἵτι ναῦς. quasi dicat, τὰς ναῦς ἀπὸ τῆς γῆς αἶρειν, καὶ ἀνάγειν, ἵτι εἰς τὸ πύλαγος ἄγειν id est, Naves a terra tollere, et in altum ducere. ἢ ἀπαίρωσι τὰς ἡσας ἀπὸ Σαλαμίνος. viii. 57. Valla: Si a Salamine profisciscantur. Quod bene, si sensum spectes; sed vis Græcorum verborum non explicatur. Vertendum enim, Si naves a Salamine in altum ducant. Vel, Si naves a Salamine per altum abducant. Pro quo συνώνυμως dicitur τὰς ἡσας ἀνάγειν. Naves in altum ducere, quasi dicat, ἄνω, τουτέστιν εἰς τὸ πύλαγος, ἄγειν. quod locutionis genus usurpat ibidem Herodotus. viii. 57. ἀνάγειν τὰς ἡσας πρὸς τὸν ἰσθμόν. Naves ad isthmum per altum deducere. ἀνάγειν, et ἀνάγεισθαι (κατάγειν, et κατάγεισθαι. In altum ferri) (ad littus appellere. ἀπαίρειν) (καταίρειν. Utrunque legitur apud Thucydidem, consule Græco-latinum Indicem. Vide ἀνάγειν. Virgil. Æneid. l. 38. Vix e conspectu Siculæ telluris in altum Vela dabant læti, et spumas salis ære ruebant. Herodot. viii. 60. loquitur ἰλλυπτικῶς. ἰπτιαν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμίνος.

ἀπαίρεισθαι. Ion. pro comm. ἀφαιρῖσθαι. Privari, spoliari. Spoliare, privare. ἔλεγον ὡς ἀφαιριθεῖσθαι [τὸν κρητῆρα] ὑπὸ τῶν Σαμίων. Dixerunt craterem sibi a Samiis ereptum. i. 70. τί σφίας ἀπαίρησαι; Quid ipsis auferes? i. 71. ἀπαι-

ρεῖσθαι, eripientes, auferentes. i. 89. ἀπαίρεισθαι τὰ χρήματα. Pecunias auferens. ibid. μὴ ἀπαίρεισθαι τὴν ἀρχήν. Ne regno privarer. iii. 65. ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους. viii. 3. Lacedæmonios principatu spoliarunt.

ἀπαιεῖν ἱέρους, καὶ θῆλης γόνυ. Masculæ, fœminææque prolis expers. iii. 66. ἀποδατότος Κλεομένηος ἀπαιδος ἱέρους γόνυ. Cum Cleomenes maris sobolis expers obisset. vii. 205.

ἀπαλλαγῇ. ἢ τὴν ἀπαλλάττεσθαι δύναμις; καὶ ἀφορμῇ. Effugium, evadendi facultas. εἰς οἱ ἢ ἀπαλλαγῇ ἐθιμίη. Nec ei dabatur ulla evadendi facultas. i. 12.

ἀπαλλαγῇ, ἥ, ἡ. com. pro quo dicitur et ἀποχώρησις. Discessus. vii. 207.

ἀπάλλαξις, ἰος, ἡ. N. H. Discessus. Discedendi vel evadendi facultas. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ γινόν. ix. 13. Valla: Neque evadi poterat, nisi per angustias. Æ. P. Nulla [illinc] abeundi facultas erat. Vel, Nulla illinc evadendi facultas dabatur, nisi per angustias. γινόν, subst. χερῖον.

ἀπαλλάσσειν, sive ἀπαλλάττειν. com. Interdum tamen neutraliter positum reperitur apud Herodotum pro, aliquem rei alicujus exitum habere. Aliquem esse rei alicujus exitum. ὁ μὲν δὲ πρῶτος γῆλος ἐκ Λακεδαιμόνος ὦν ἀπῆλλαξε. v. 63. Prima igitur navalis expeditio a Lacedæmoniis suscepta hunc habuit exitum. Vel, Hic igitur fuit exitus primæ Lacedæmoniorum expeditionis.

ἀπαλλάττεσθαι. Discedere. Liberari. et pro eodem ἀπαλλάττειν, sive dicas subaudiendum accusativum personæ, sive activum pro passivo positum Attice, sive neutraliter accipiendum censeas. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἦθελον ἀπῆλλαξιν. Ab his non discessit ut volebat. Hinc ex animi sententia non recessit, nec

se negotiis istis liberavit, ut optabat. i. 16. ἀπαλλάσσειόπισιν. Retro discedebat. Se domum recipiebat. i. 17. ἀπηλλαγμένος τῆς ἐπιθίης. A stultitia alienus, vel remotus. i. 60. ἀπαλλάσσειτο ἐκ τῆς χώρας. Ex agro discessit. i. 61. ἀπαλλαχθέντας δολούσης. Servitute liberatos. i. 170. ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἶκιν. Domum discedit. i. 199. ταχὺ ἀπαλλάττονται. Celeriter discedunt. i. 199. ii. 93. τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆσθαι. Malis praesentibus liberatum iri. ii. 120. ἀπαλλάσσειτο ἐς Πέρσας. Ad Persas abiit. iii. 4, 56, 111. ἀπαλλάσσεισθαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ex Peloponneso discedere. iii. 148. iv. 156, 164. v. 64. vii. 149. ix. 11.

ἀπαμβλύνει. comm. Hebetare. αὐξάνειν τῇ σῶματι συναύξονται αἱ φρένες, γρησέονται δὲ συγγρασέουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται. Cum corpore crescente, simul crescit ingenium, consenscente vero, consenescoit, et ad omnes res [ac actiones] hebetatur, hebes, languidumque redditur. iii. 134. Potes etiam itavertere, Corpore crescente, simul etiam crescit praeptia, consenscente vero, consenescoit, et ad omnes res hebetatur, hebes, ac languida redditur.

ἀπαμύνος. Ion. pro com. ἀφημύνος. ἀποκρεμάμενος. Dependens. ab ἀφάπτομαι. Dependeo. ii. 121. §. 4.

ἀπαμύναι τὸν βάρβαρον. ix. 90. Propulsare barbarum.

ἀπαρτίον. Ion. et poet. E regione. Gallice, vis à vis. vii. 34. Vel, tout devant.

ἀπάξιος, ὁ. Apud Herodotum praeter morem (proprie enim τὸν ἀνάξιος significat, i. indignum) accipi videtur interdum pro simplici ἄξιος, dignus. Τῶν ἰγὼ οὐ παραμύνηται. ὅτι γὰρ ἱθύνος ἐκάστου ἀπάξιος ἵσαι οἱ ἡγήμονες. vii. 96.

Quorum ego nullam mentionem feci. Nec enim singularum gentium duces [commemoratione] digni erant. Eodem modo et Valla vocem hanc accepit. Sed fortasse pro ἀπάξιος scribendum ἰπάξιος. Facilis est unius literae lapsus, ac permutatio. ἰπάξιος enim ἀντὶ τοῦ ἄξιος apud poetas reperitur. unde ἰπαξίου, ὦ. τὸ ἄξιῷ, καὶ ἄξιοι κρῖν. ut Schol. Græcus illud Sophocleum Electrae carmen, v. 658. explicat: ἰπαξίῳ σε δαίμονι ὄντ' ἐξιδίναι. Soph. in Philoctete v. 803. τῷτ' ἰπηξίωσα δρᾶν. Vulgate Lexica, ἰπάξιος. Egregius, dignus. ἰπάξιος γάμος. Sophocles. Sed locus non notatur, qui exstat in Electra, pag. ex Hen. Steph. typis, 123. v. 971. Pindarus Nem. Ode 7. v. 130, 131. χάρις πάντων ἰπάξιος, gaudium cæteris omnibus dignum, i. æquiparandum, appellat. Hoc in Lex. vulg. non exstat. Quare hic in gratiam τῶν φιλλήνων scribere non sum gravatus. Herodotus etiam ii. 79. ἰπάξια νόμιμα vocat eximia, magnique facienda instituta. Unde conjicio pro ἀπάξιος potius ἰπάξιος scribendum hoc loco. Idem Pind. Isthmiorum Ode 4. v. 75. παγκρατίου, γιφάνωμ' ἰπάξιοι. Eurip. Bacchis v. 716. θαυμάτων τ' ἰπάξια. Res admiratione dignas sic appellat.

ἀπαραιρημένοι τὰ ὄπλα. Ion. pro comm. ἀφρημένοι τὰ ὄπλα. ix. 103.

ἀπαραιρημένος. Vide ἀραιρημένος.

ἀπαραιρήμαι, ἀπαραιρούμαι. V. H. pro comm. ἀφαιρήμαι, αφαιρούμαι. Spolior, privor, exuor, diripior. Πυθόμενος Σπαρτιάτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος. vii. 159. Valla: Si audiret Spartiatis imperium subdidisse Geloni. Hanc interpretationem et in vulgatis Lexicis habes. Herodoti tamen liber, locusque praeteritur. Æ. P. Si audiret Spartanos imperio, vel

principatu a Gelone privatos, sive spoliatos fuisse. Vide ἀπαιρισθαι, et ἀραισμήνους.

ἀπαρρίζουν. comm. fut. ἀπαρρίζω. Deturbare, depellere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπαρρίζων. viii. 90. Propugnatores de navi deturbarent. Sic etiam apud Suidam hoc verbum per geminum ἑξ scriptum legitur in voce ἀπαρρίζων, quam interpretatur, ἀποσπασαίνω, ἀποχωρίζω. At in vulgatis Lexicis Græco-lat. per simplex ρ scribitur, ut et apud Eustath. in voce ἀπαρρίζω, ἀπὸ τῆς ἄρι, ταῖς τῆς σιδήρου ἀπίνουσι. Vide apud eundem ἀπαρρίσσειν.

ἀπαρμήφεται ἀπὸ τῶν παρατατικῶν, ἢ αορίστων. Infiniti modi pro imperfectis, aut aoristis, et plerumque præcedente ὡς, vel ἐπεὶ. ὡς παρέρχεται αὐτοὺς. ἀπὸ τοῦ, ὡς αὐτοὶ παρήσαν. Cum illi advenissent. i. 24. ἰσχυρόσθαι, pro ἰσχύοσθαι. quasi- vit, sciscitatus est. Quoniam in hoc verbo subaudiri potest λίγισιν, ut hinc infinitus iste regatur. i. 24. ὡς μιν πωροῦμαι, pro ὡς αὐτὸς πωροίτη. i. 86. Vide in ὡς cum infinito. Eadem pagina multa sunt exempla ejusdem constructionis. ὡς οὐ παύσασθαι, pro ὡς ἐκ παύσασθαι. Cum [mala] non cessarent. ii. 94. ἐπεὶ ἐκ ἀνίσταν τὸ κακόν, ἀλλ' ἐπὶ μάλλον ἐπὶ βιάσθαι, pro ἐπεὶ τὸ κακόν ἐκ ἀνίστα, ἀλλ' ἐβιάσθαι. Cum malum non remitteret, sed etiam multo majorem vim [hominibus] afferret. ibid. τῷ οὐραμα εἶναι, pro ἦν. ibid. ὡς ψευδοῦμαι, pro ὡς ψεύδομαι. i. 141. ἐπὶ τε λιπαρίω, pro ἐπεὶ λιπαίω. ii. 42. ὡς δὲ χέρον γηγυρίαι, pro ὡς δὲ χέρος γηγύρει. ii. 99. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνίστα, pro οὐκ κλέπτει οὐκ ἀνίσταν. fures non cessabant. ii. 121. §. 2. εἶναι, pro ἦν. iii. 95, 105. εἰ μὴ γίνωμαι, pro εἰ μὴ γίνωτο. iii. 108. συμπαρίσσειν, pro συνίστασθαι. iii. 120. εἰπῶν, pro εἶπε. ibid. φυλάσσειν, pro ἐφοιάσσειν. iv. 7. ἐπὶ τῶν παύ-

δας ἀνδραδῆται, pro ἐπὶ οἱ παύδας προδραδῆται. iv. 10. ἐπὶ τοὺς ἀπο- πεμφθέντας ἐκ ἀποστολῆς, pro ἐπὶ οἱ ἀποπεμφθέντες οὐκ ἀποστόλῃ. iv. 33. ἀδικίῳ αὐτοῖς, pro ἡδίκῳ. iv. 43. λαμβάνω, pro ἱλάμβανον. ibid. δου- ρατὸν εἶναι, pro ἦν. ibid. ἐνίσχυσθαι, pro ἐνίσχυτο. ibid. ὡς γασθῆναι, pro ὡς γαστήτο. iv. 179. ὑπερβαίνω εἶναι, pro ὑπερβάς εἶναι. v. 17. ἐπεὶ δὲ ἐγρήσθαι αὐτῶν, pro ἐπεὶ ἐγρήθη- σαν. v. 84. ὡς ἐμὶ εὐρίσκειν, pro ὡς ἐγὼ εὐρίσκω. vii. 24. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκίμῃ χρησθῆναι, pro ἐκ αὐ- τῶ μοι δοκίμῃ χρησθῆναι. vel, οὐκ ἂν οὕτω (ὡς ἐμοὶ δοκίμῃ) ἐχρήσθην. vii. 143. ἐπεὶ δὲ σφραγὶς παραλαμβάνει τοὺς Ἑλλήνας. vii. 150. pro ἐπεὶ δὲ σφραγὶς, ἔχον αὐτοὺς, παραλαμβάνει τοὺς Ἑλλη- νας. ὡς δὲ φεύγοντας γίνωμαι, pro ὡς δὲ φεύγοντας ἐγίνωτο. viii. 94. ὡς γὰρ ἀγχοῦ γασθῆναι, λίγισιν, pro ὡς γὰρ ἀγχοῦ ἐγίνωτο. ibid. ἐπεὶ τε παραλβεῖν τὸν καλούμενον τοῦτο, εἰσθῆναι. οἱ τῶν αἰσῶν αἰρετὰς ἀνδρας τρεῖς. viii. 135. pro ἐπεὶ δὲ παραλβεῖν ὁ καλούμενος αὐτός, ἵκνωσθαι οἱ τῶν αἰσῶν αἰρετοὶ ἀνδρας τρεῖς. Δοκίμῃ, pro εἰδοῦσα. ix. 41.

ἀπαρμήφεται ἀπὸ τῶν παρατατικῶν. ἰσχυρίω, pro ἰσχύομαι. Illud Ion. hoc vero commune. Sententiam sustine. Ne dic. Ne pronuntia. i. 32. καλέω, pro κάλει. voca. ibid. φεύγει μὴδὲ μένει, μὴδὲ αἰδοῦμαι καλῶς εἶναι. i. 55. Σὺ δὲ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλ- λαδα γασθῆναι, pro γαστήσθαι. Tu vero in meam gratiam cum co- piis adversus Græciam proficis- caris. Græciæ bellum inferas. iii. 134. ἔχων, pro ἐχέτωσαν. iii. 155. καλέω, pro καλεῖται. ibid. ἡσυχῆς εἶ- ναι, pro ἔσθαι. iv. 163. ποιῶν, pro ποίω. v. 23. ἀποδοῦναι, pro ἀντιδοῦναι. vi. 86. §. 1. χρεῖσθαι, pro χρεῖ. vii. 209. ἀνέχων, pro ἀνέχη. viii. 20. Consule nostrum Dor. Lexic. in ἀπαρμήφεται, et Eustath.

ἀπαρτί. Ion. et poet. Omnino, plane, in summa. ἀπισμῆνται ἡμέ- ραι ἀπαρτί. ἰσχυρόσθαι. Dies omni-

no, vel in summa, 90 consumuntur. v. 53.

ἀπαριθλογία, ης, ἡ. Ion. pro com. *ἀπαριθλογία*. Vulgo rotunda ratio. Solida, integraque summa, cui nihil deest, et in qua nihil superest, nihil redandat. Gall. *Un compte tout rond*. vii. 29.

ἀπαρέιν. V. H. Exhaustire, delibare. τὸ μὲν αὐτοῦ [τοῦ γάλακτος] ἐπιγάρμειον ἀπαρέσαις, ὡς ὅτι αἱ ἐπιγάρμειον. τὸ δ' ὀπιγάρμειον, ὥσπερ τοῦ ἰτέρου. Valla : Cujus [lactis] quod summum est delibatur, pretiosiusque habetur : vilius autem, quod subsidit. Sed ita melius, Ac ipsius quidem [lactis] supernatantem, [summamque partem] exhaurientes, [vel delibantes] pretiosiores [altera Scythæ] putant. Subsidentem vero [partem] altera mius [pretiosam ducunt.] iv. 2.

ἀπώφας. Ion. pro comm. *ἀπώφας*. Qui nexuit. Qui ligavit. *ἀπώφας* δάμματα ἐξήκοσα. Quam 60 nodus nexisset. iv. 98.

ἀπιδίξατο. Ion. pro com. *ἀπιδίξατο*. Demonstravit, edidit, fecit. i. 16.

ἀπιδος, ου, τό. Nomen substantivum. Ion. et poet. pro comm. *απιδος*. Planities. Campus. *τετραγώνου ἀπιδος περιέχεται*. Quadrata planities facta est. iv. 62. Alias est nomen adjectivum, de quo nostrum Xenophontis Græco-latine indicem consulte. Sic et Herod. ix. 102. *ἀπιδος χώρον*, planum locum, i. planitiem appellat.

ἀπιδῆ. Ion. pro com. *ἀπιδῆ*. Dimissus est. vii. 122.

ἀπιλαῖν ἰς ἀναγκάην. Herodotea locutio. q. d. In necessitatem involvere. Vel, in necessitate implicare. In necessitatem compellere. Ad necess. rodigere. ἰς ἀναγκάην ἀπιλαθίντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos.

ἀπιλαῖσθαι. Involvi, implicari. *ἀπι-*

λαῖσθαι ἰς ἀπανάην. In aliqua gravissima difficultate implicari. Redigi ad aliquam gravissimam difficultatem. i. 24. Vide *καταλαῖν*. ἰς ἀναγκάην ἀπιλαθίντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. In necessitate compulsos. οἱ Ἀργεῖς ἀπιλαθίντες ἰς γαῖαν. ix. 84. Argivi in angustias compulsi.

ἀπιλατήριοι λόγοι. Herodotea locutio. Minacia verba. viii. 112. Ovid. l. τῶν μάλα μολυσσίων verba minantia vocat. Sic enim ille, Aurea prima sata est ætas, quæ viadice nullo, Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. Pœna metusque aberant; nec verba minantia fixo Arcē legebantur.

ἀπιπᾶν. Ion. et poet. pro comm. *ἀπιπᾶν*. Interdicere, prohibere, vetare. *ἀπιπᾶς τοῖς ἰδῶσι μηδὲν φράζειν τὸ γινώσκον*. Cum interdixisset iis, qui [mulæ foetum] viderant, ne rem, quæ acciderat, cuiquam enuntiarent. iii. 153.

ἀπιπᾶσθαι. com. Abdicare. *παῖδας ἀπιπᾶσθαι*. Filios abdicare, filios familia abjicere, filios a sua familia abalienare. [Vide verbum Abdicare in Hottomanpi Lexico Juris.] i. 59.

ἀπιπᾶσθαι. com. Recusare, rejicere, repudiare, contemnere. *ἀπιπᾶν τὸν πρόσδον*. Accessum ei recusavit, denegavit. i. 205. *τὸν ῥεπισπᾶμένην τὴν σφιδῆν συμμάχων*. Eorum, qui suam societatem recusarant, qui societatem secum inire recusarant. iv. 120, 125. *ἀπιπᾶν τὴν ὄψιν*. Visione repudiata, rejecta, neglecta. v. 56. *οὐκ ἀπῆπαλλο τὴν ἱππικίαν*. Auxilium non denegarunt. vi. 100. *ῥεπισπᾶν τὴν στρατιάν*. Detractata militia. vii. 14. Vide *ἀπαγορεύειν*. ix. 7.

ἀπείργειν. com. Arcere, prohibere, avertere, detertere, defendere. *ἀπείργουσα τοὺς φίλους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων*. ix. 68. Valla : Ut acciperet eum [equitatum] ab ami-

cis, quos Græci insequabantur. *Æ. P.* Amicos fugientes a Græcis defendens. Vel, Defendens a Græcis amicos fugientes. Vel, Græcos arcens ab amicis fugientibus, [quos Græci persequebantur.] *Ἀπίργειν* enim hoc loco sumendum videtur pro defendere. Vel, si arcere significat, *ὑπαλλαγήν* in verbis istis esse dicemus, *ἀπὸ τοῦ ἀπίργουσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν φίλων* [αὐτοὺς διώκοντας] *φειγόντων*.

ἀπίργως ἔχουσιν τῶν νόμων. Legum imperitum esse. ii. 45.

ἀπειλήλατο τῆς φροντίδος περὶ βασιλείης. vii. 205. Herodotea locutio. Valla: Aberat a cura regionis adispicendæ. Sed hoc verba sonant, A cura de regno abactus fuerat. Sensus, a cura de regno obtinendo arcebatur. Propter fratres natu majores, qui vivebant, ab omni cura de regno obtinendo liber erat. De regno sollicitus non erat.

ἀπειλόμηναι. Ion. pro com. *ἀφιλόμενοι*. Cum eripuissent, cum abstulissent. i. 14. *ἀπειλὸν τὰ ἀχθῆα*. Detractis oneribus. i. 80. *οἱ με γύρια ἀπειλόμηναι πατρῶα*. vii. 104. Qui cum me paternis honoribus privarint.

ἀπειραντίον. Adverbium. comm. Ex adverso, e regione. *ἐς τὴν ἀπειραντίον* [χώραν] *ἀνέγγοτο*. In ulteriorem regionem ex adverso sitam iverrunt. vii. 55.

ἀπεινυχθίτα. Ion. pro com. *ἀπεινυχθίτα*. Relata, renuntiata. i. 66. iv. 120.

ἀπεινυχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. In Ægyptum delatos esse. ii. 152. *ἀπεινυχθῆναι ἐς Λιβύην*. iv. 150. *ἀπεινυχθίτας*. iv. 164.

ἀπίτης. Ion. pro com. *ἀφίτης*. vii. 60. Vide *ἀπίται*.

ἀπίται. Ion. pro comm. *ἀφίται*. v. 39. Vide *ἀπίται*.

ἀπειτραμένος, η, ον. Si codex sanus, dictum Ionice sublato altero *μ*,

pro comm. *ἀπειτραμένους*. Exsiccatus, arefactus. vii. 109. ab *ἀποξηραίνω*, ὤ. Exsicco, arefacio. Vel ut ab *ἀποξηράω*, ὤ. *μ. ἄσω*. ut a *πειράω*, ὤ. *σ. πιτρίραμαι*. ἡ μέλοχθ, *σπιτρίραμένος, η, ον*.

ἀπίργειν. Ion. et poet. pro comm. *ἀπίργειν*, τὸ διαχωρίζειν. Disternere, disjungere, dirimere, separare. *Ἄλως σιταμὸς Καππαδοκίας, καὶ Παφλαγονίας ἀπίργειν*. Halys fluvius Cappadocas et Paphlagonas dirimit. i. 72. pro eodem dicit *ἀποτρίμναι*. ibid. et *ἀπίργειν*. i. 174, 204. *ἀπίργων τῇ τε Ἠλαίῃ, καὶ τὸν Ἀχιλλῆϊον δρόμον καλούμενον*. Disternens, dirimens Hylæam, et eum, qui Achilleius cursus appellatur. iv. 55.

ἀπίργειν. Ion. interdum accipitur pro eo, quod Latine dicitur stringere, et radere, navibusque tribuitur, quæ prope littus ita feruntur, ut id stringerè, et quodammodo radere videantur, ut loquitur poeta *Æn.* 7. v. 10. Proxima Circææ raduntur littora teræ. *ἀπίργων Ῥότιον πόλιν, καὶ Ὀφρύτιον*, &c. vii. 43. Valla: Rhœtium urbem, et Ophryneon stringentes. Sed dicendum potius, stringens, vel radens. De Xerxe verba fiunt. Sic et vii. 109. *τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας ἀπίργων*. Urbes maritimas stringens, sive radens. Valla, relinquens. At ipsam vocabuli Græci vim nullo modo nobis expressit. Idem sic etiam sequentem locum vertit, vii. 112. *ὄρος ἀπίργων τὸν Πάρησσον ἀπέργοντες*. viii. 35. Parnasum stringentes, [vel præstringentes, ut Valla,] vel radentes, ut Virgil.

ἀπίργειν. Ion. et poet. pro comm. *συγκλείειν*. Concludere, quod alias *ἀπείρχειν* dicitur. *ἀπέργμηνον ἐν ἀργεῖ πόλει*. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. *ἐντὸς ἀπέργουσαι τὰ κάλλιγα δούκοντα ἡμῖν εἶναι*. Intra se concludentes ea, quæ nobis

pulcherrima videntur. iii. 116. ἀπειργμίνος ἐν τῷ ἱερῷ. In loco sacro conclusos. vi. 79.

ἀπειργμίνος. Ion. et poet. ab ἀπέργω. vide simplex ἔργω. ἀπειργμίνος ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. iii. 116. vi. 79. Sed fortasse jam τὸ ἀπέργω Ionice positum pro com. ἀφίργω, quod tamen in vulgatis Lexicis non reperias, ab aliis separatim concludere in aliquo loco. Nam ἔργω arceo, repello. ἔργω, et εἶργω, coerceo, concludo. Quanquam hoc discrimen sæpe negligitur. vel ἀπέργω pro συγκαλείν. Vide suo loco.

ἄπει. Ion. pro comm. ἄφες, quod exstat v. 106. Vide ἀπιάναι, v. 39.

ἀπίσασαι. Ion. vel pro ἀπίσῃσαι, ut sit aor. 2. act. vel pro ἀπισάκεισαι, hocque pro ἀφισάκεισαι, ut sit 3. plur. plusq. p. act. per synepem formata ab ἀφίστημι. Defecerunt. viii. 126.

ἀπειραγμαίνος λόγος. Oratio aversa. Sic videtur Herodot. vocare hominis irati, et animum a nobis aversum habentis, verba. ὁ Γίλων, ἰπειδὴ ὅρα ἀπειραγμαίνοντες τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου. vii. 160. Gelo cum aversa Syagri verba videret. Vide ἰπειραγμαίνοντες λόγους. viii. 62.

ἀπειῶ, ὅς, οὗς, ἡ. N. H. ἡ ἀπεισία, absentia, τῇ ἀπεισῶ τῆς μάχης. Absentia a pugna, i. quod a pugna abfuisse. Suid. ἀπειῶ. ἀποδημία.

ἄπειφος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. Excoctus, bene purgatus, purus. χρυσὸς ἄπειφος. Aurum excoctum, bene purgatum, purum. i. 50. Componitur autem ex ἀπὸ præpos. et nomine verbali ἴφθός, quod κατὰ συγκοπήν formatum ἐκ τῆ ἰφθός, unde ἰπτός (nam ψ valet potestate πο) versisque tenuibus πτ. in aspiratas φθ. addita præpos. ἀπὸ, ἄπειφος, Ion. cum alioqui propter sequens i

aspiratum dicendum esset ἄφιδος : sed εὐφωνίας χάριν, ne triplex aspirata concurreret, π servatum, quod et in communi lingua locum obtinuit, ut et in nomine Διούκτιπος, et ἀπηλιάτης, aliisque nonnullis factum videmus. ἰφθός vero παρὰ τὸ ἰψίω, ὦ. ἰψίω deductum. de quo suo loco. i. 50. ii. 44.

ἀπίχιν. comm. Abstinere. Efficere ut aliquis a re aliqua abstineat. Arcere, amovere, summovere. Removeere ab aliquo loco. Εὐβοίης ἀπίχιν πολυμηκάδας αἶγας. viii. 20. Valla : Eubœa capræ mugientes fac procul absint. Æ. P. Ab Eubœa capras valde balantes amove, vel remove, vel arce, vel abstine. Sic enim et Cicer. de Orat. lib. i. c. 43. ad fin. loquitur, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. Capras autem balantes potius, quam mugientes dixi, quia mugitus et mugire proprie de bobus taurisque ; balare vero, de ovibus, et capris. Sed apud Græcos inter ovillam et caprinam vocem est discrimen manifestum, quod a Latinis non statuitur. Ovium enim vox βληχή, verbumque βληχᾶσθαι dicitur, i. balatus, et balare. Caprarum vero vox vocatur μηκή, verbum, μηκᾶν, quod ob commodioris verbi inopiam cogimur vertere balatum, et balare. Nec immerito. Inter enim ovium et caprarum vocem affinitas intercedit maxima, et nisi aures attentissimas utrisque vocem edentibus præbeas, nullum, aut certe perexiguum inter has voces discrimen exaudias, quod sit perspicuum. ἀπὸ τοῦ μηκᾶν vero capræ μηκάδες, et πολυμηκάδες αἶγες ἰπιδιτικῶς appellantur. Μυκᾶσθαι vero, et μυκηθῆναι, i. mugitus, et mugire, proprie de bobus dicitur, neque capris ab alio tributum recorder. ἴσα αὐτὸς τῶν συμμαχίων ἀπόσχη.

viii. 22. Valla: Ut a praeliis navalibus summoventur. Æ. P. Ut ipsos a societatibus, [i. a sociis, a reliquis sociorum copiis] summovertex, avelleret, abstraheret.

ἀπείχθαι. Ion. et poet. In odium incurere. Odiosum esse. οὐκ ἀπείχθαι σφι. In illorum odia non incurres. i. 89.

ἀπειχρίτο. V. H. impersonaliter positum, pro et ἀπέχρη, de quo suo loco. Satis erat. Vide et ἀποχρησθαι. Καί σφι ἀπειχρίτο κακῶς πρῆσσοις ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14. Et ipsis, licet rem male gererent, quietem agere satis erat. In vulgatis Lexicis perperam ἀπυχράτο legitur: sed illic, ut hic, legendum, et liber, et locus notandus, quod rarissime fit ab istis, qui τῶν λεξικογράφων nomine gloriantur.

ἀπέχρη. comm. Satis erat. Suffiebat. οὐκίτι σφι ἀπέχρη ἡσυχίην ἄγειν. Non amplius ipsis satis erat otio frui. Non amplius erant contenti otio, quo fruebantur. i. 66. dicitur et συνωύμως ἀπειχρίτο. καί σφι ἀπειχρίτο κακῶς πρῆσσοις ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14.

ἀπέχρησι. idem ac ἀντίχρησι. vii. 196. Vide ἀποχρηῶν.

ἀπήγημα, τοῦ, τό. Ion. pro com. ἀφήγημα. Narratio. Res, quæ narratur. ii. 3.

ἀπηγήσασθαι. Ion. pro com. ἀφηγήσασθαι. Narrare, commemorare, dicere, recensere. i. 2. ἀπηγείσθαι πᾶν τὸ γιγνόμενόν. Rem totam, quæ gesta est, narrare. i. 24. ταῦτα ἀπηγείσθαι. i. 86. πάλιν ἀπηγείτο τὸ πρῆγμα. Rem iterum narrabat. i. 118. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου. Præter id, quod narratum est. i. 207. προαπηγησάμεναι τὴν συμφορὴν. Sua calamitate prius narrata. iii. 138.

ἀπήγησι, ἡ. Ion. pro com. ἀφήγησις. Narratio. ἐκ ἀξίως ἀπηγήσεις. Præter narrationis dignitatem. Hoc dicitur de rebus, quæ narratione

non sunt dignæ. iii. 125. v. 65.

ἀπημελημένος, η, ον. com. Neglectus, a, um. iii. 129. ἀπημελημένοι ἐν τοῖσι ἀδραποδοῖσι ἐβύσατο. Inter mancipia neglectum servavit. iii. 132.

ἀπῆμιν, ὁ καὶ ἡ. Illæsus. Calamitatis expers. i. 42. Ion. et poet. pro quo dicitur et ἀβλαβής.

ἀπηνίχθη ἐς τὴν Πλατείαν. In Plagteam [insulam] delatus est. iv. 152.

ἀπ' ἧς. Ion. pro com. ἀφ' ἧς. i. 1, 47. ix. 49.

ἀπῆσαν, οντος, ὁ. Ion. pro com. ἀφῆσαν. Emissurus, ejaculaturus. Est autem participium fut. ab ἀφήμι. τὰ βέβηλα διτίκωτο δὲ ἀπῆσαντις. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

ἀπίας. 3. plur. præter. indic. modi, Ion. formata, ab ἀπιμι, pro com. ἀπιοι, τουτίσιν ἀπύχονται. vel ἀπυλεύσονται. Abeunt, vel abibant. viii. 60.

ἀπίαι. Ion. pro com. ἀφίαι. Dimittere. Barbari dicunt sinere. i. e. Amandare, demittere, dejicere, deorsum mittere, jacere. αὐτοὺς ἀπῆκε. Ipsos dimisit. iii. 118. ἀπῆκε ταῦτα. iii. 119, 125. ἀπία σφίς ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης. v. 8. Deus a colonia eos dimittebat. i. alio migrare sinebat. iv. 157. τὴν ψυχὴν ἀπίαται. animam emittere. iv. 190. ἀπῆκαν. dimiserunt. v. 38. ἀπις, pro ἀφίς. Dimitte. v. 39. ταύτην ἀπίατα, pro ἀφίτα. Hac dimissa. ibid. ἀπία, pro ἀφίτα. v. 107. ἀπία ἀπάγεισθαι. Abduci passus est. vi. 62. ἀπίτης, pro ἀφίτης. vii. 60. viii. 70. ἀπῆκε ἀπ' ἐνυτοῦ, pro ἀφῆκε ἀφ' ἐαυτοῦ. A se dimisit. vii. 121. ἀπίαθη, pro ἀφίαθη. Dimissus est. vii. 122. ἀπίας, pro ἀφίας. vii. 142. viii. 40. ἀπίσαν. viii. 52. demittebant, devolvebant, dejiciebant.

ἀπίαςαν. 3. plur. imperf. act. ab ἀπίημι, quod ἀπύρχομαι significat. ab ἀπίαω, ὦ. quod ab ἀπίαω, quod

ab *ἀπία*. unde Lat. abeo. abibant. abierunt. viii. 137.

ἀπίασθαι. Ion. pro comm. *ἀφίασθαι*. Emittere. ἡ γυνὴ τὰν ἀπίαται ἐν τὰς γυναῖκας. Semen, quod in mulieres emittunt. iii. 161, 109.

ἀπίασθαι. Ion. et poet. pro comm. *ἀπίασθαι*. Abire. iiii. 86.

ἀπίασι. 3. plur. subjunctivi modi Ion. pro comm. *ἀφίασι*, ab *ἀφία*, ᾱ. sine contractione, pro *ἀφίωσι* contracto. Emiserint. Ejaculati fuerint. *ἰσθὶς οἱ βαρβαροὶ ἀπίασι τὰ τοξόματα*. vii. 226. Postquam barbari sagittas emisierint, ejaculati fuerint.

ἀπίαται. Ion. pro *ἀφίαται*, hoc rursus Ionice pro *ἀφίχεται*: sed ne gemina aspirata in eodem verbo concurreret insuavius, jam τὸ χ in x videtur mutatum. Comm. vero *ἀφίγμηναι*, vel *ἀφίγμηναι*, vel *ἀφίγμηναι* iol. Nam triplex genus hoc Ionismo significatur. Pervenerunt. Venerunt. Ἄνδρες οὗτοι ἀπίαται μαχισόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἰσθμῦ. vii. 209. Isti viri venerunt nobiscum de ingressu certaturi, pugnaturi. Vide ΚΑΤΑΙ, et ΧΑΤΑΙ Ion. terminationes. Vel (quod verisimilius) a tertia singulari communiter in *πται* desinente, Ionice inseritur α, et fit *καται*, deinde rursus Ionice τὸ x in χ alias, non hoc loco mutatur. Quare nunc, si terminationem *καται* spectes, erit simplex Ionismus, κατ' ἐπὶ δυνάμει τοῦ α, quum vero accedit et τροπή τοῦ x εἰς χ, tunc est duplex Ionismus.

ἀπίατο. Tertia person. plur. plusquamperf. pass. Ion. formata a tertia sing. com. *ἀφίκετο*, inserto α, et verso φ in π. *ἀπίατο*. pro com. *ἀφίγμηναι*, αι, α, ἦσαν. Nam tribus generibus hic Ionismus inservit. Venerunt. Pervenerunt. Οἱ ἄλλοι περὶ αὐτοὺς ἀπίατο ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 46. Cæteri insularum incolæ ad Græcos iverunt.

ἀπίασθαι. Ion. pro com. *ἀφίκεσθαι*.

οἶδα. Pervenire. Οὐ γὰρ αἶν ποτε ἐς τοσούτοις τύχῃ ἀπίατο. Nunquam enim ad tantam fortunam, atque felicitatem pervenisses. i. 124. *ἀπίατο ἐς τὴν Ἰωνίην*. in Ioniam pervenit. i. 162. δὲ μάχης ἀπίατο Ἀρκάγων. Cum Harpago prælium commiserunt. i. 169. ἐς ἀπίασθαι πολλὴν ἀπίαται. Vix incredibile videtur. i. 193. οὐδὲ τῶν ἡμῶν ἀπίασθαι ἐς λόγους. Nullos eorum, qui mecum in colloquium venerunt. ii. 28. οὐρα ἐς ἐξὸς τὰς κορυφαὶς ἀπίαται. Montes verticibus in acutum desinentibus, i. acutis. ibid. ἀπίασθαι ἐς λόγους τινι. Venire in colloquium cum aliquo. ii. 32. prope init. iii. 52. ἀπίασθαι ἐς λόγους περὶ τινος. Venire ad sermonem de re aliqua. ii. 32. prope init.

ἀπίασθαι ἐς διάπικραν τινος. Alicujus periculum facere. ii. 28, 77. ἐς ἰχθὺς μεγάλα ἀπίασθαι ἀπίασθαι. In magna odia mutua veniunt. iii. 82. ἐς τὴν ἀφροσύνης ἀπίασθαι, ὡς λέγει. Eo dementia progressus, ut putaret. iii. 146. ἐς ἀμφοτεροῦς τοῖς λόγους ἀπίασθαι ἀπίασθαι. In controversiam venisse virum Cyclicenum cum illis, qui [hoc] dicebant. iv. 14. ἐς λόγους ἀπίασθαι τοῖς τοῖς. In colloquium cum his venire. iv. 128. v. 49. prope init. ἐς πᾶν κακὸν ἀπίασθαι, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. ἐς τὸ ἰσχυρόν τοῦ κακοῦ ἀπίασθαι. viii. 52. ἐς τοσούτοις δόξιν ἀπίασθαι, viii. 56. Ad tantum tumultum devenerunt. Eo tumultus, vel perturbationis devenerunt. ἐς πᾶσαν βάσαν ἀπίασθαι. viii. 110. Ad omne tormentum, [ad omne tormenti genus] adactis. ἐς πᾶσαν ἀπίασθαι τότε ἀπίασθαι, μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ Πέρσῃ. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis, i. cum maxime metueretis ne cum Persa pacisceremur, vel, compositionem faceremus. ἐς χερσὶν ἡμῶν ἀπίασθαι.

ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire. *ἰς νίκια ἀπὸ γυμνῶς*. ix. 55. Ad rixas devenisse. *ἰς δ' ἀπὸ κοῖτο ὡς ὁμιλόν*. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt, [et alios alii armis propellere cœperunt.]

ἀπικνέομαι. Ion. pro com. *ἀφικνέομαι*, ἄμαι. Iones enim tenues sequente aspirata non mutant, sive in eodem vocabulo, quum est compositum, sive in duobus separatis. Venio, pervenio. *ἀπικομένους*, pro *ἀφικομένους*. i. 1. *ἰσαπικνίσθαι*, pro *ἰσαφικνίσθαι*. ibid. *ἀπικοῖτο*, pro *ἀφικοῖτο*. ibid. *ἀπικίσθαι*, pro *ἀφικίσθαι*. i. 2. *ἀπικοῖτο*. ibid. *ἀπικόμενοι*. i. 6. *ἀπικίτο*. i. 11. *ἀπικίετο*, pro *ἀφικίετο*. i. 15. *ἀπικομένης*. i. 19. *ἀπικομένοισι*. ibid. *ἀπικίσθαι*. i. 24. *ἀπικόμενοι*. i. 24, 27.

ἄπιξις. Vide *ἄφιξις*. Hoc quidem commune, illud vero Ionicum.

ἀπιστάναι. Ion. pro com. *ἀφιστάναι*. Ad defectionem faciendam sollicitare. Facere ut aliquis ab aliquo deficiat. *τοὺς Ἰωνας ἀπὸ Κροίσου* *Κῦρος ἀπιστάναι ἐπειράτο*. Cyrus Iones ad defectionem a Cræso faciendam impellere conabatur. i. 76. *ἀπιστεύοντες*. Cum defecissent. i. 102. *ἀποστάντες ἀπ' ἑαυτοῦ*. Cum ab illo defecissent. i. 124. *ἀπείησαι ἀπὸ Δαρίω*. *ἀποστάντες δέ*. i. 130. *τοὺς Λυδοὺς ἀπίστησιν ἀπὸ Κύρου*. Lydos ad deficiendum a Cyro compulsi. i. 154. *ἀπιστῶσί μοι*, pro *ἀπ' ἑμῶ*. A me defecerunt. i. 155. *πάντες ἀπὸ Ψαμμητιχοῦ ἀποστάντες*. ii. 30. *ἀπιστῶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τῶς Λίβυας*. Libyas ad defectionem a Cyrenæis faciendam impellunt. iv. 160.

ἀπιστῶσαι. Ion. pro comm. *ἀφιστῶσαι*. Deficere, defectione facere. *Μῆδοι ἀπ' αὐτῶν ἤρξαντο ἀπιστῶσαι*. Medi ab ipsis deficere cœperunt. i. 95, 124, 125, 126. *ἀπιστῶσαι ἀπὸ Κροίσου*. i. 141. γ. 104. *συναπιστῶσαι*. γ. 104.

ἀπιστῶται. Ion. pro com. *ἀφιστῶται*. Deficiunt. ii. 113.

ἀπιστῶτο. Ion. pro comm. *ἀφιστῶτο*. Defecerunt. ii. 162.

ἀπιστῶν. comm. Diffidere. Fidem non habere. *ἴ μοι ἀπίστους τὰ περὶ χρημάτων*. Si de pecuniis fidem mihi non habes. iii. 122. viii. 94.

ἀπιστία. Ion. pro commun. *ἀπιστία*. Incredulitas. Diffidentia. Fides, quæ non adhibetur alicui rei. *ταῦτα ἰς πολλὰν ἀπιστίην ἀπὸνται*. Hæc valde incredibilia videntur. i. 193. *τοῖσι παρῶσι ἀπιστίην πολλὰ ὑπείχοντο*. Illis, qui aderant, multa incredulitas offusa est: id est, Illi, qui aderant, valde dubitabant, neque verum esse credebant, &c. iii. 66. *ὕπὸ ἀπίστους*. Præ incredulitate. Quod non crederetur [id esse verum.] iii. 153. γ. 41.

ἀπιστία, *ἡ*, *ἡ*. Ion. pro com. *ἀπιστία*. Incredulitas. Diffidentia, quæ facit ut alicui fidem non habeamus, non credamus. *ὕπὸ ἀπίστους τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ*. viii. 23. Nuncium, quod ei fidem non haberent, in custodia servarunt.

ἄπιστος, *ὁ* *καὶ* *ἡ*. Passive sumtum pro eo, cui nulla fides habetur, aut habenda est, et pro dubiæ fidei homine. *ἴνα [σφὸς ἀίρεσις] τὸς Ἰωνας ἀπίστους ποιήσῃ*. viii. 22. Valla: Ut infidos eidem redderet Iones. Steph. Suspectos. Æ. P. Ut fidem Ionibus [apud Xerxem] derogaret. Vel, Ut Ionum fidem [Xerxi] suspectam redderet. Vel, Ut efficeret ne Xerxes Ionibus fidem haberet. *ταῦτα τὰ ῥήματα ἔμειλλε τὸς βαρβάρους ποιήσῃ ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι*. ix. 98. Hæc verba fidem barbaris apud Græcos erant derogatura. Vel, Erant effectura ne Græci barbaris fidem haberent. Vel, Barbaros Græcis suspectos erant redditura.

ἄπλιτος, *ὁ* *καὶ* *ἡ*. Ion. et poet. Immensus. *χερσὸς ἄπλιτος*. Immensa vis auri. i. 14, 50, 215. iii. 106.

iv. 53. vi. 58. viii. 12, 99. ix. 24, 109.

ἀπὸ. A, post. ἀπὸ δείπνου. a cena. post cenam. i. 126, 133. ii. 78. ἀπὸ τούτου. Postea. iii. 42. ἀπὸ δείπνου. v. 18. vi. 129. ἀπὸ τῆς πέμψης. viii. 54. a missione. ἀπὸ τῆς ἐμπήσεως. viii. 55. ab incensio-
ne. ὡς ἀπὸ δείπνου ἵσαι. ix. 16.

ἀπὸ. οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου. ἀντὶ τοῦ οἱ Πελοποννήσιοι. viii. 70. Sic et Galli, *Ceux du Peloponnese*, pro, *Les Peloponnesiens*. viii. 79. οἱ ἀπὸ Σπαρτης. ἀντὶ τοῦ οἱ Σπαρτιῆται. viii. 114.

ἀπὸ μὲν, ἀπὸ δὲ ἴθαιον. Ion. et poet. pro com. ἀπέθανον μὲν, ἀπύθανον δέ. Nam verbum in altero membro subaudiendum. ἀπὸ μὲν ἴθαν ὁ στρατηγός, ἀπὸ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. viii. 89. Obiit quidem ipse dux, vel imperator, obierunt vero etiam alii multi. In posteriore membro subauditur verbum ἴθανον. Est autem in utroque loco τμήσις.

ἀπὸ πάντις πηχίην βασιλῆϊν ἀπύλπει τίσσορας δακτύλους. vii. 117. Quatuor tantum digiti ei deerant a longitudine quinque cubitorum regionum.

ἀποβάλλειν. com. Amittere. τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε. Tyrannidem amisit. i. 60. ἀγαθὰ ἀποβαλεῖς. Bona amittes. i. 71. τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. Quos de Medis eduxit, amisit. i. 128. Σμύρην ἀπέβαλον Αἰολεῖς. i. 150. τὰ πατρῷα ἀπέβαλον. iii. 53. εἰ ταῦτα ἀποβάλ-
λομαι. Si hæc amittam. iii. 119. ἀποβαλόντα τὴν πόλιν. Qui urbem amiserat. vi. 23. ἀποβαλὲν τὰς ἱνδικα [ῆας.] vii. 195. Undecim navibus amissis. κωδυνύσιν βασι-
λεὺς ἀποβαλεῖν τὸν στρατόν. viii. 65. Rex in exercitus amittendi periculo versabitur. Vel, Rex exercitus amittendi periculum subibit. Vel, Rex periclitabitur ne suas copias amittat. ἀποβαλεῖς τὴν κι-
φάλην. viii. 65. Caput amittes, i.

capite plecteris.

ἀποβάδρας παρασκευασμένοι. ix. 98. Pontibus [navium] paratis.

ἀποβαίνειν. Evenire, accidere, suc-
cedere. σκοπεῖν χρὶ παντὸς χρέμα-
τος τὴν τελευτὴν καὶ ἀποδοῖται. Cujuslibet, vel, omnis rei finem, exitumque spectare oportet, ut sciamus quonam res sit evasura, quem exitum sit habitura. i. 32.

ad fin. τῇ αὐτῇ πάντα ἀποδοθήκει, τῇ περ ἐκείνος εἴπει. Sic ipsi omnia evenerunt, ut ille prædixerat. j. 86. συνδαρόμενοι τὰς δικὰς ἀποβα-
ναι κατὰ τὸ ἴον. Cum audirent lites eventum justum habere, lites juste decidi, juste terminari. Cum audirent causas juste decidi, juste determinari. i. 97. ἔμελλέ
σφι τοιούτοις ἀποδοῖσθαι. Hoc ipsis erat eventurum. vii. 23. παρὰ δό-
ξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέ-
βαιναι. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum succede-
bant. vii. 163, 168. viii. 67. Vide
καταδοκίαν. τῇ δ' ἐγὼ δοκίαν ἀποδοῖσθαι
τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα,
τοῦτο φράσω. viii. 68. Quo autem
casuras res hostium arbitror, id
exprouam. οἷον περ ἀπέβη. viii. 86.

Ut accidit, ut evenit. τὰ ἔμελλε
ἀποδοῖσθαι. ix. 66. Quæ even-
tura erant.

ἀποβιβάζειν, et ἀποβιβάζεισθαι. com. Quod vulgo dicitur, facere de-
scendere. Jubere aliquem descen-
dere, ut de curru, aut navi, aut equo quo vehebatur. τούτους ἀπὸ
τῶν νηὶν ἀποβιβάζσατο. ix. 32. Hos
de navibus [in terram] descen-
dere jussit.

ἀποβιβᾶναι. De vita decedere. mori. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ καὶ Ξέρξης ἡτι-
λεύθησιν, ἀπέβη. Ctesias Pers. 43. Eodem die quo et Xerxes obiit,
de vita decessit. ταχὺ ἀπέβη. Ibid. 48.

ἀπογίνεσθαι. com. Obire, mori) (γί-
νεσθαι. Nasci. v. 4.

ἀπογίνεσθαι. com. pro quo frequen-
tius ἀπύναι. abesse. τοῖς ἀπογι-

ρομίνουσι τῆς μάχης. ix. 69. Illis, qui a prælio aberant.

ἀπογράφειν, et ἀπογραφισθαι. comm.

Describere. In tabulas referre.

Ἀπογραφον οἱ γραμματεῖς. vii. 100.

Scribē describebant. In tabulas

referebant. ἀπογραφόμενος. ibid.

Describens. In tabulas referens.

ἀποδάσμιος. i. 146. Stephanus hanc vocem ab interprete monet omis- sam: sed et ipse ne γὰρ quidem de ea dicit. Nihil etiam apud alios reperio, quod videatur admittendum. Quidam tamen (ut Scapula in suo Lex. Græco p. 352.) vertunt, Portionalis, seu partialis, hoc est, pro parte, seu portione cedens alicui, vel in di- visionem cadens. Cujus fit, aut fieri debet, aut jam facta est di- visio. Sed quid quæso jam signi- ficabunt ista, Φυκίς ἀποδάσμιος; Non mirum igitur si vocabulum hoc ab utroque fuerit silentio præteritum. Si tamen vim vocis attente perpendas, ἀποδάσμιος, dici videtur ὁ τὸν δασμὸν τινι ἀποφέρειν, ὁ φέροι τινὶ ἀποφέρειν. Qui tributum alicui pendit. alias ὁ ἀποδιδασμί- ος, καὶ ἀπὸ τίνος κηχωρισμένος, qui ab aliquo est separatus. παρὰ τὸ ἀποδαίω, τὸ ἀποδαιῶ, καὶ ἀποχωρί- ζω, vel παρὰ τὸ ἀποδαζομαι, ὅθιν καὶ ὁ δασμὸς, portio, tributum, unde τὸ δασμοφορέω, ὦ. tributum pendō. Sed quomodo hæc Phocensibus commode tribui possint, non constat, nec quicquam affirmare volo, de quo dubitem.

ἀποδίδεται αὕτη ἀνδραγαθή τὸ πολ- λούς ἀποδίξαι παῖδες. Hæc forti- tudo censetur si quis multos edat liberos. Fortitudini tribuitur si quis prolem habeat numerosam. i. 136.

ἀποδιδίκευσθαι. Ion. pro com. ἀπο- δεικνύειν, vel ἀποδιδίκευον. Ostende- re, demonstrare, ostentare, exe- rere. Ἀποδιδίκευτο ῥώμης ὅσον ἔχον μίγδος ἐς τοὺς βαρβάρους, παρα- χρίσαντοί τι, καὶ ἄτιόντες. vii. 223.

Valla: Quod roboris habebant, id omne in barbaros ostendebant, ingruentes, ac sese intrudentes. Verba sonant, Quantam roboris magnitudinem habebant, in bar- baros [eam] ostendebant, &c. i. Quicquid virium habebant, id omne in barbaros fortiter exere- bant, effundebant, suis corpori- bus non parcentes: at cum im- petu confidenter in barbarum ruentes, eamque damno afficien- tes. Sic enim τὸ παραχρᾶσθαι, et τὸ ἐπιῦν nunc videtur accipien- dum. Consule Suidam ἰν τῷ παρα- χρᾶται, et Eustath. ἰν τῷ ἐπιῦν. Valla tamen illud ἀτίοντες inter- pretatur, quasi legerit ἀτίοντες, per geminum ττ. Ionice, et At- tice pro communi gravitono ἐτ- τόντες. Suidas. ἐττω. ὅρμῃ βαδίζει. ἐγγίζει. τὸ δὲ ἐττω, ἀπὸ τοῦ ἐίσσω, ἀίττω, ἄττω. Ego vero (nisi fal- lor) ἀτίοντες arbitror idem valere ac ἀτάοντες, ἀτῶντες, ἡγοῦν βλάπτου- τες, ἢ μετὰ βλάβης ὀρμῶντες. Dam- num dantes, vel cum damno ru- entes, ac impetum in barbarum facientes. Eustath. ἀτῶ, καὶ ἀταί- νω, τὸ βλάπτω. Vide ἀτίων, ἰῦν.

ἀποδίδειμι. Ion. pro com. ἀποδίδειν, iv. 64.

ἀποδίδεσθαι. Ion. pro com. ἀποδέχε- σθαι, καὶ ἀπολαμβάνειν. Recipere, recuperare. iv. 33.

ἀποδίδεσθαι. Ion. pro comm. ἀπο- δέχσθαι. συναίνῃ. πιστεύειν. Admit- tere, assentiri, comprobare, cre- dere. τοῖσι μὴ ἀποδικομίνουσι τῶν Ἑλλήνων. His Græcis, qui non as- sentiuntur, qui non credunt. vi. 43.

ἀποδίξαι. Ion. pro com. ἀποδίδειν. Demonstrare. variis modis apud Herodotum peculiari quadam ra- tione positum, quæ ceteris scri- ptoribus haud etiam familiaris. ἀποδίξαι παῖδας. Liberos procre- are, et quodammodo prolem o- stentare. Liberos in lucem edere. i. 136. Παρτήν οἱ Πέσσαι ἰν φυ-

λακῇ ἔχει, δόλοντες Κόρυ ἀποδί-
ξαι. Pactyan Persæ in custodia
servabant, Cyro dedere sive tra-
dere volentes. i. 160. ἀποδίξασθαι
γνώμην χρησιμωτάτην. Utilissimum
consilium dare. i. 170. τοιάδε
γνώμης σφί ἀπιδίξαντε. Hæc con-
silia ipsis dederunt. ibid. [Quam-
quam ἀποδίξασθαι γνώμην accipi
potest etiam pro ἀποφύνασθαι γνό-
μην, ut alibi passim legas, senten-
tiam pronuntiare, dicere, pro-
ferre, ut iii. 74, ix. 58.] ἔδωκε λαμ-
πρὸς ἔργον ἀποδιξάμενοι. Cum nul-
lum præclarum facinus edidis-
sent. i. 174. αὐτὴ ἀποδίξατο χόμα-
τα ἀπὸ τῶ σιδίον ἰόντα ἀξιοδότητα.
Hæc in planitie spectatu dignos
aggeres excavit, extruxit. i.
184. ἔργα ἀποδιξάμενοι μεγάλα ἔσσι.
Magna facinora fecerunt, edide-
runt. ii. 10. vii. 139. γνώμην ἀπο-
δίξασθαι. ii. 24. vii. 139. ἀποδίξα-
σθαι μαμήσυνα. facinora, vel opera
memoratu digna edere. ii. 101.
ἀποδίξασθαι στρατηίᾳ. Expeditionem
facere. Copias adversus ali-
quem ducere. ii. 111. τὸ μαρτύριον
ψευδόμενοι ἀποδίξαι. Oraculum ar-
guere mendacii. ii. 133. ἀπιδί-
ξαν. ii. 143. demonstrarunt, osten-
derunt. ἰμοὶ ὃ περὶ αὐτίκην γνώμην
ἀποδίδονται. A me de his sententia
dicta est. Dictum est a me quæ-
nam sit mea de his sententia. ii.
146. τὸν Καμβύσης ἐπὶ τρωπὸν τῶν οἰ-
κητῶν ἀπιδίξεν. Quem Cambyses re-
rum suarum curatorem constituit.
iii. 63. ἀπιδίξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους
εὐεργασίας μεγάλας. Magna benefi-
cia in populos subditos contulit.
iii. 67. ἀποδιξαμένου γνώμην. Cum
sententiam pronuntiasset. Cum
declarasset. iii. 74. βασιλεὺς ἀπι-
δίδωκε. Rex declaratus, creatus,
ac remuneratus est. iii. 87. ὑγίαι-
αυ ἰόντα ἀπιδίξεν. Ipsum reddidit
sanum. Ipsum sanavit. iii. 130,
134. γνώμην τιπὸς ἀποδίξασθαι λί-
γεται. Hanc sententiam [Da-
rius] pronuntiasse fertur. iii. 160.

ἀποδιξάμενος σοφίᾳ πολλήν. Cum
multam sapientiam ostendisset;
cum se magna sapientia prædi-
tum ostendisset. iv. 76. στρατηγὸς
τοῦ περὶ Ἰλίου Ἀμασιν ἀπιδίξεν. Pedita-
tus ducem Amasin designavit,
creavit. iv. 167. Ὅταν ἀποδίξας
στρατηγὸς εἶναι τῷ παραδολασσύνῃ
ἀνδρὶ. Cum Otanen hominum
maritimorum ducem designasset,
et creasset. v. 25. Vel, Cum oræ
maritimæ præfectum constituis-
set. v. 64. μυριάρχος ἀποδίξαντος.
viii. 81. ἀπιδίξεν ἐς τὸ δῆμιον τι-
τρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τιτιλο-
σμένα. vii. 118. Valla: Erogavit
in cæna 400 argenti perfecta ta-
lenta. Æ. P. Demonstravit se
in cœnam erogasse argenti 400
integra talenta. Quod ex se-
quentibus patet, ὡς δὲ καὶ ἐν τῇσι
ἄλλῃσι σόλῃσι οἱ ἑσπεριώτις ἀπιδί-
κυσαν τὸν λόγον. i. Cum autem
etiam in aliis urbibus ipsi prima-
rii viri, vel civitatum principes,
hanc [erogata pecuniæ] ratio-
nem [suis civibus] demonstras-
sent, &c. Ἀπιδίχθη σάκος τῆς ἰσ-
του εἶναι ἱπποαρχος. vii. 154. To-
tius equitatus præfectus, ac ma-
gister est designatus, vel creatus.
ἀποδιξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ.
vii. 160. Cum in tua oratione con-
tumelias demonstraris. i. Cum
verbis contumeliosis in me palam
sis invecus. Μεγάλα ἔργα ἀπιδίξαν-
τε. viii. 17. Magna [præclaraque]
facinora ediderunt. ἀποδίξαν, pro
ἀποδιξάναι. viii. 35. ἀποδιξάμενοι τι
ἔργον βασιλεῖ. viii. 89. ἔργα ἀπιδί-
ξαντο λόγου ἄξια. viii. 91. facinora
memoratu digna fecerunt, [edi-
derunt.] &c.
ἀποδιξάμενος μεγάλα ἔργα, pro ἀπο-
διξάμενος. Cum magna facinora
edidisset. iii. 155.
ἀποδίξασθαι μεγάλα ἔργα. ix. 71.
præclara facinora edidisse. Οὐ-
δὲν ἐστὶ οἱ ἀποδιδυγμένοι ἔργον ἐαυτοῦ
ἄξιον προδύμευμένον ἀποδίξασθαι. ix.
72. [Dolebat] quod nullum se

dignum facinus a se fuisset editum, cum tamen [aliquod præclarum facinus] edere vehementer cuperet.

ἀποδείξει, ἡ. Ionice sublato ι, pro communi *ἀπόδειξις*, demonstratio, declaratio, explicatio. *ἱστορίας ἀποδείξις*, historia certa, minimeque dubia, quæ res ita narrat, ut eas demonstrat ac probet. i. *ἀποδείξις ἔργων μεγάλων*, Magnorum facinorum demonstratio. i. præclara facinora, quæ eduntur. i. 207. ii. 101, 148.

ἀποδείξει, ιος, ἡ. Ion. pro com. *ἀπόδειξις*, demonstratio, manifesta rei probatio. [*λέγων ὡς*] *βουλομένοι σφι γίνοιτ' ἂν ἀποδείξει*. viii. 101. v. s. [Dicens quod] ab ipsis volentibus fieret demonstratio, i. Dicens ipsos volentes, ac lubentes [hoc] demonstraturos. Dicens ipsos lubenter re ipsa hoc demonstraturos, comprobaturos, hujus rei manifesta documenta daturus. Valla sic: Eis volentibus hoc tentari debere. Steph. longe melius. Vide.

ἀποδείξει, com. Excoriare, corium, pellem detrahere. iv. 60. *ἀποδείξει*, εωσι. iv. 61. *ἀπιδείξει*, v. 25.

ἀπιδέρμα, τος, τό. N. H. Pellis detracta. iv. 64. [pro quo com. *δέρμα*, τος. *ibid.*]

ἀποδειχθίνα, τὰ *βαρβάρουσιν ἀποδειχθίνα*. Quæ a barbaris edita sunt. Hoc *ἀποδείκνυσθαι* (unde hoc participium Ionicum sublato ι, pro communi *ἀποδειχθίνα*) proprie dicitur de facinoribus præclaris, et illustribus, quæ quodammodo demonstrantur ac ostenduntur, vel quæ digna sunt, quæ ostendantur, ut ceteri mortales illorum, qui hæc ediderunt, exemplum sequantur. i. 1. ut patet. i. 16. *ἄλλα δὲ ἔργα ἀποδείκναιτο ἀξίπνηγυτάτα*. Et *ἀποδείκναιτο μεγάλα ἔργα*. Cum magna facinora, eaque illustria fecisset. i. 59. ἢ *ἀποδειχθῶ γρατῆ-*

γός. Si imperator creatus fuero. i. 124. *ὅς ἂν πολλοὺς ἀποδείξῃ παῖδας*. Qui multos ediderit liberos. i. 136. *ἀποδίδικται*, pro *ἀποδείκται*. *ibid.* *ἀποδιδυμίος*. i. 153. *ἀποδειχθείς*. i. 162. Vide *ἀποδείξει*.

ἀποδημίῃ, Peregre degere. Peregre proficisci. i. 29. pro eodem dicitur et *ἰνδημίῃ*. i. 30, 176. *ἀποδηῖσαι* *παρὰ τὸν Ὀροῖται*. Ad Oreoem proficisci. iii. 124. *ἀποδημήσαντας ὅκτ' αἰετοὶ ἔτια*. Qui per 28 annos peregre abfuerant. iv. 1.

ἀποδίδναι *τινὶ τὴν ὁμοίην*. sub. *χάρι*, parem gratiam ferre. Gall. *Reddre la pareille*. *τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδῶσι*. Valla: Vicem vobis reddunt. Ego vero, Parem gratiam vobis referunt. iv. 119.

ἀποδίδσθαι, Comm. pro quo et *πωλιῇ*, et *πράττειν*. Vendere.) (*πρίσασθαι*, *ἀπιδῶσαι*. i. 69, 70. *ἀπιδόντο τὸν κρητῆρα*. Craterem vendiderunt. i. 70. *ἀπ' ὧν ἴδοντο*. pro *ἀπιδόντο*. ii. 39, 56.

ἀποδιδράσκειν, com. pro quo dicitur *συναπύμνω ἀποφύγι*, aufugere. ix. 59.

ἀποδοκίῃ, Non placere, displicere, non probare, decernere, statuere, placere. *ἀπιδόξί σφι μὴ τιμωρέιν Ἴωσι*. Placuit ipsis opem Ionibus non ferre. Decreverunt opem Ionibus minime ferendam. i. 152. *ὡς σφι ἀπιδόξει*. Cum ipsis displicerent. Cum ipsis displicere cœpissent. i. 172. *ἵππ' σφι ἀπιδόξει μὴτ' ἱπιδιάκειν ἔτι πρὸς αὐτῇ τῶν βαρβάρων τὰς ἡσας, μήτε πλῶνιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον*. viii. 111. Valla: Postquam decreverunt neque persequendam sibi ulterius barbarorum classem, neque navigandum in Hellespontum.

ἀποδοκιμῶν (unde τὸ *ἀποδοκιμάζειν* com.) V. H. Reprobare, rejicere. *οὐδὲνα ἀποδοκιμῶ*. Nullum rejicit, nullum reprobat, nullum a se repellit. i. 199.

ἀποδοῖς, ου, ἡ. N. H. pro com. *ἄφο-*

δος, ἦγουν ἀπίδουσιν, ἀποχώρησις. Abitus, discessus. ἀμφὶ ἀπόδω τῇ ἐμῇ πείσομαι τοι. Quod attinet ad meum discessum, tibi parebo. v. 19. περὶ τῆς ἀπόδου. ix. 55. De discessu.

ἀποδος, ου, ἦ. N. H. pro com. ἀφοδος, καὶ ἀ-αχώρησις, καὶ ἱππαρχώρησις, reditus. ἴσται ἀποδος ἡμῖν. Nobis erit reditus, i. e. redeundi facultas. iv. 97. ἀποδος ἀσφαλῆς, tutus reditus. ibid.

ἀποδοῦναι ὅπισω. Ion. et poet. pro simplici ἀποδοῦναι. Reddere, restituere. i. 13.

ἀποδράντες οἴχοντο. ix. 118. Aufugientes abiverunt, aufugerunt.

ἀποδρῆναι. Ion. et poet. pro com. ἀποδράναι, εἴτε ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀποφεύγειν, ab ἀποδράν, ᾧ. ἀπόδρημι, ut ἴσαν, ᾧ. ἔτημι. iii. 45. nisi dicat non praesentis, at aor. 2. act. esse, ut γῆναι. ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου. iii. 148. ἀπόδρη. iv. 43. vi. 2. ix. 37.

ἀπόδρησις, ις, ἦ. Ion. et poet. pro comm. ἀπόδρασις, ab ἀποδράν, ᾧ. aufugio, et ἀποφυγῇ, vel φυγῇ, fuga. τὴν ἀπόδρησιν ποιήσασθαι, pro ἀποδράσαι, ἀποφυγῇν, aufugisse, fugisse. iv. 140. ἀποδρῆσθαι. vii. 210. fore ut fugerent.

ἀποδαίνειαι. Ion. 2. pers. fut. 2. med. pro com. ἀποθαῖν, vel Attice ἀποθανῖν, morieris. iv. 163. Sic autem formatur a 3. sing. ἀποθανῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo ιι in ι, ac tertia in secundam personam migrante. Vide ἱσαι.

ἀποδυσόμενος, η, ου. V. H. Cursu discessurus. Celeriter abiturus. viii. 56. παρὰ τὸ ἀποδίειν, ἢν.

ἀποδαρῖν. Ion. et poet. pro comm. ἀποπαρῖν, desilire. ἀποδορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum ab equis desiliissent. Vel, Cum de equis desiliissent. i. 80. vii. 182.

ἀποθύμιος, δ. Ion. et poet. Ab animo alicujus alienus, ingratus, tristis, molestus. οὐδὲν τινι ἀποθύ-

μιον ποιῆσαι. vii. 168. Nihil ingrati, nihil molesti alicui facere, nihil facere, quod sit alicui molestum.

ἀποικίς, ἰδος, ἦ. N. H. foemineum a masc. ἀποικος. Colonus, in aliquam coloniam missus, in aliqua colonia collocatus. ἀποικίδες πόλεις, urbes, in quibus sunt aliquæ coloniae. Coloniae ipsæ. vii. 167. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem: sed sine libro, locoque notatur.

ἀποικτίζεσθαι τινος. Herodotea locutio, pro communi μετ' οἴκτου ἱκεῖά τινος μίμφεσθαι. De re aliqua cum commiseratione conqueri. Rem aliquam deflere, deplorare. Ob aliquid conqueri ita, ut auditores ad commiserationem commoveamus. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζεσθαι τῶν ὑπὸ Κύρου ἡττησι. ἀντὶ τοῦ, ἀπεκτίετο ἱκεῖα ἐκείνῳ, ᾧ ὑπὸ Κύρου ἦπαθι. Apud patrem conquerebatur ob ea, quæ a Cyro pertulerat. ἱκεῖα πλεῖν, ᾧ ὑπὸ Κύρου ἦλασιν. Ob plagas, quas a Cyro acceperat. i. 114.

ἀποινα, υι, τὰ. Ion. et poet. Pretium, vel præmium, quod alicui persolvitur pro alicujus capite redimendo, vel redempto. vi. 79. ἀποινα δὲ ἰσι Πελοποννησίοισι, δύο μύρια τιταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμαλώτων ἐκτίθειν. Ibidem, Redemptionis pretium apud Peloponnesios sunt binæ minæ in singulos viros captivos statutæ, quæ persolvantur. ἀποινα οἱ τὰδ' ἐδίλω ἐπιδύσαι. ix. 120. Hæc redemptionis præmia ei attribuire, i. e. dare volo.

ἀποκατίεται. Ion. pro com. ἀποκαθῆναι, resident, desident. iv. 66.

ἀποκηδίειν. ix. 31. Vide κηδίειν.

ἀποικηλίατο, 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ionice formata pro comm. ἀποικηλῖν, neglecto syllabico incremento, pro ἀπικηλῆντο, sublato ι, et ν, et dissoluto η in ια, ab ἀποκλῆν, Ion. et Att. pro comm.

ἀποκλείω, excludo, intercludo, verba diphthongo *ei* in *η*. Vel ab ἀποκλείωτο, ab ἀποκλείω deductum, rejecto *η*, et dissoluta diphthongo *ei* in *ει*, ut ἔειπτο, ἐκείατο. Vide ἔατο Ion. term. verborum in *ειντο* com. in imperfecto desinentium, ad quorum similitudinem hoc quoque formatum dicemus. ἀποκλείατο ὑπὸ τῆς ἵππου. ix. 50. Ab equitatu fuerant interclusi.

ἀποκληίζω, *ισω*. Ion. et poet. pro comm. ἀποκλείω, excludo, privo. τέτνην ἰμὶ ἀποκληίσας ἔχουσιν, pro, ἀπικλήσας, ἀπικλείσας, ἐξήρσας. His me exclusisti, privasti. i. 37. ἡ νῆσος ἀποκληίσθη. Insula excludebatur. i. 165. ἀποκληίσαντες τὰ ἱερά. Cum templa clausissent. ii. 133. ἀποκληίσθιντες τῆς ὀπίσω ἑδῶ. Interclusi a reditu. Quibus interclusus est reditus. iii. 55. ἀπικληίσθησαν τοῦ ἄγριος. Ab urbe interclusi fuerunt. In urbem reditus ipsis interclusus fuit. iii. 58. v. 104.

ἀποκληῖω. Ionice ac poet. idem ac ἀποκληίζω, et ἀποκλείω, excludo, privo. τὰ ἀποκληῖοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7, 100. v. 104.

ἀποκοπαί. Ionibus etiam, ut Æolensibus, familiares. σαρδῶν, pro σαρδῶνα. v. 106, 124. Vide Eustat. in ἀποκοπῇ τῆς ληγούσης παθόντα.

ἀποκορυφῶν τι. Herodotea locutio. In summa aliquid dicere. Paucis rem expedire. Rem totam in pauca contractam, summam declarare. Ἀταφέρνης ἀποκορυφῶσφι τάδε. Valla: Eis ingenue respondit. v. 73. Sed locus ita vertendus: Artaphernes summam hanc ipsis respondit. Vel, Hoc responsum paucis comprehensum ipsis dedit. Vel, Rei summam paucis complexus, ipsis ita respondit. Hesiodus ἐκορυφῶν δicit, in Ἔργων καὶ ἡμέραις, v. 106.

ἢ δ' ἐξέλεγε, ἵταρόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφῶσω.

ἀποκρημνός, *ος*, ὁ καὶ ἡ. Com. Præruptus. ἀποκρημνὸς ἴοντος τοῦ χάρου. viii. 53. Cum locus ille præruptus esset.

ἀποκρίνιν. Com. pro magis recepto διακρίνιν, discernere, discrimen statuere. οὔτε πρύμνῃ ἀποκρίνιντες. Neque puppim discernentes [a prora.] i. 194.

ἀποκρίνιν. Secernere, separare. τοῖς ἄλλοις ἀνδράποισι χωρὶς θηρίων διαίτα ἀποκρίνεται. Ceteris hominibus victus a feris secretus, ac separatus, seorsim est. ii. 36. ἀπὶ κρημνὶ τῷ στρατῷ ὡς πέντε μυριάδας. Separavit ab exercitu ad quinquaginta hominum millia. iii. 25.

ἀπόκρισις, ἡ. Comm. Responsum. i. 49.

ἀποκρούσθαι. Com. Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀποκρούοντο εἰ Βαρβαῖοι. Barcæi oppugnationem propulsabant. iv. 200. τοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσθαι. viii. 61. Invadentes [hostes] propulsare.

ἀποκωλύειν. Comm. Impedire. ἃ σ' ἀποκωλύουσιν. Qui te impediunt. i. 66.

ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων τὸ μέρος. Fortunarum partem sortiri, vel sortitione facta accipere. iv. 114. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione, quæ ipsis contingebat, vel, quæ ipsis obtigerat. iv. 115. ἀπολαχόντες τῆς γῆς. Accepta agri parte. iv. 145. ἀπολαχόντες τὴν Ταλαρχικὴν μοῖραν. v. 57. ἀπολαχόντες μέρος. vii. 23.

ἀπολαμβάνειν τινα μῦθον. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Prendre quelqu'un seul et à part*. Aliquem solum remotis arbitris ad se vocare, vel ad se deducere. i. 209.

ἀπολαμβάνειν. Com. Recipere. Recuperare. i. 61. ἀπὶ λαβῆς ἐν Αἴγυπτῳ. Ægyptum recepisset, recu-

perasset. iii. 15. ἀπὸ λαβῆς τὴν ἀρχήν. Regnum recepit. ibid. οὐκ ἀπὸ λαβῆς. viii. 115.

ἀπολαμβάνειν τὸν μισθόν. Mercedem accipere. viii. 137.

ἀπολαμπρύνειν τοῖσι ἔργοις. Factis, præclarisque facinoribus illustrem fieri, vel esse. i. 41.

ἀπολαμφθέντες. V. H. pro comm. ἀπολαμφθέντες. Intercepti. viii. 11. Vide λάμψομαι.

ἀπολαμψομαι. Vide λάμψομαι.

ἀπολείπειν. comm. Deficere, deesse. γυνὴ ἀπὸ πυχίνων τεσσάρων ἀπολείπει τρεῖς δακτύλους. Mulier statura quatuor cubitorum tribus digitis minus. Cui ad quatuor cubitorum staturam implendam deerant tres digiti. i. 60. ἀπὸ πέντε πυχίνων βασιλεύων ἀπέλιπε τέσσαρας δακτύλους. vii. 117. Ei quatuor digiti deerant a quinque regiorum cubitorum magnitudine.

ἀπολείμενος. Ion. pro comm. ἀπολείμενος. Periturus. vii. 218. Vide Ἐο δαίλους Ion. ἀπολειομένης. Periturse, pro ἀπολειομένης. viii. 69.

ἀπολείοντες, οἱ. Ion. pro com. ἀπολείοντες. ix. 18. Perdituri, interfecturi. Est autem particip. fut. ix. 18.

ἀπολαμβάνειν. Ion. et poet. pro comm. διὰ ληΐας ἀφαιρῖσθαι. Per latrocinium eripere. Populari, prædari, latrocinari. τὸν χρητῆρα ἀπολαμβάνοντο. Craterem eripuerunt. i. 70. (vid. ed. Steph. an. 1570. p. 18. l. 14.) pro eodem dicit ἀπαρκεδύνασαι ὑπὸ Σαμίων, a Samiis [cratere] privati fuerunt. Samii craterem ipsis eripuerunt. ibid.

ἀπολις, ἀπόλιος. ὁ καὶ ἡ. comm. Qui nullam habet urbem, quam incolat. Extorris. Patria pulsus. Profugus. Civitate carens. Qui nulli certæ civitati adhæret. σιγῇ κελύουσιν, τῇ μὴ ἐν πατρίδι, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἰὼν ἐκπύρριζον ἀπολι ἀνδρῖ. viii. 61. Valla: Jubebat silere eum, utpote cui patria non esset, quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem

sententiam dicere. Æ. P. Tacere jubens eum, cui nulla esset patria, nec Eurybiadem sinens extorri viro suffragari, vel suo suffragio extorri viro favere, vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere non sinens. Quisnam sit ἀπολις ἀνὴρ, ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, τῷ μὴ ἐν πατρίδι, ἔχον ἰκίσιος, ὃ οὐδὲμία πόλις ἐστίν. Est igitur hic brevis τῷ ἀπόλιος definitio. Vide ἐκπύρριζον.

ἀπολύειν. comm. Absolvere, ad judicia relatum.) (καταδῆσαι. αὐτὸν ἀπὸ λύσαι μὴ φῶρα ἵσται. Ipsum absolverunt pronuntiantes non esse furem. ii. 174. Ipsum furti absolverunt. [κατίδησάν μιν φῶρα ἵσται. Ipsum furem esse constrinxerunt, i. furti convicerunt. ibid.] ἀπολύειν τιὰ τῆς αἰτίας. Aliquem culpa vel objecto crimine absolvere. τοὺς αὐτοῦ παῖδας Πausanias ἀπὸ λύσαι τῆς αἰτίας. ix. 88. Illius filios Pausanias absolvit culpa.

ἀπολύειν. comm. Diluere crimina. Refellere, refutare quæ dicta vel objecta sunt ab aliquo, ἢ δι, ἀπολύειν, ἴφη, οἱ δὲ γι ἰγκαταλιν πόμενοι ὃ γιφαοῦνται. viii. 59. Ille vero, refellens [ejus dictum.] At (inquit) qui relinquuntur [a tergo, nec ad metam cursu perveniunt, ii] non coronantur.

ἀποματίζω. H. V. Crepitum ventris emittere. Sic enim (quod bona cum lectorum venia diceretur) doctissimus Camerarius hoc interpretatur. ἰπάρας [τὸ σιδήος] ἀπματίζωσι. Sublato crure pepe-dit, crepitum edidit. ii. 162. Hic ἡ ἀπὸ πρὸς indicat motum a loco, unde male olens iste flatus spirat. quid vero sit ματῆν, et ματῆζω docet Eustathius. Videtur autem τὸ ἀποματίζων ideo sic accipiendum, quod flatus iste evanescat, ac ad nihilum paulo post ortum suum redigatur.

ἀπομάχσθαι. Repugnare; resistere, recusare. i. 9.

ἀπομνησικαὶν τι. Memoriam injuriarum ab aliquo acceptarum adversus ipsum servare. ἀπιμνησικαὶν τοῖσι Σαμίοις οἱ Κορίνθιοι. Corinthii memoriam injuriarum a Samiis acceptarum adversus eos servabant. iii. 49.

ἀπορητί. H. V. Sine labore. iii. 146.

ἀπορητότατα. V. H. Cum minimo labore. Facillime. ἀπορητότατα καρπὸν κομίζονται ἐκ τῆς γῆς. Minimo cum labore fructum ex terra percipiunt. ii. 14. vii. 234.

ἀποικῆσαι. Hoc verbum apud Herodotum i. 94. corruptum videtur. Sic enim locus habet, λέγουσιν [οἱ Λυδοὶ] ἅμα ταύτας τι [τάς παϊγνίας] ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, καὶ Τυρρηνίη ἀποικῆσαι. Latinus Interpres, Lydi aiunt se simul hos ludos invenisse, et in Tyrrheniam, hoc est Heturiam, colonos deduxisse. Sensus est optimus, et verus, ut ex sequentibus Herodoti verbis patet. Sed τὸ ἀποικῆσαι, quod ab ἀποικιάω, ὦ, deducitur, et vinco superoque significat, nihil ad rem praesentem facit. Quamobrem suspicior legendum, ἀποικίσαι, ἀποικίζειν. Colonos aliquo mittere. Coloniam aliquo deducere. χώραν ἀποικίζειν. Coloniam in aliquam regionem deducere. Urbem in aliquo agro colonis eo deductis condere. Quasi dicas, ἀπο, καὶ πᾶρρ τοῦ ἀρχαίου οἴκου ἀπάγειν τις, ἔξειν, ἰδρύνει τι ἢ τινι χωρίῳ, καὶ πόλιν ἐν αὐτῷ κτίζειν. Atque τὸ ἀποικίζειν est transitivum; ἀποικεῖν vero, neutrum. Procul a pristina domo domicilioque habitare. In colonia novisque sedibus habitare. ἀποικίσαι autem jam Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum dicemus, ut commode structura orationis servetur, et τῷ ἐξευρεθῆναι respondeat.

Melius autem hæc ita Latine reddentur: Lydi aiunt simul et hos ludos apud se inventos fuisse, et Heturiam colonis eo missis conditam. Vel, Et coloniam in Heturiam a se missam, urbesque a suis colonis eo deductis ædificatas tradunt. Vel ἀποικῆσαι scribendum, quod minorem habet mutationem. Hoc tamen et ipsum Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum fuerit. Id est, Et Heturiam colonis eo deductis a se habitatam cultamque fuisse dicunt. Idem est sensus, Locus autem integer nobis ita sumendus, ac intelligendus.

λέγουσι παρὰ σφίσι ἐξευρεθῆναι ταύτας τὰς παϊγνίας, καὶ τὴν Τυρρηνίην ὑπὸ σφίσι, ἢ αὐτῶν ἀποικισθῆναι, vel ἀποικισθῆναι. Alioqui constructionem mutatam dices, ἀπὸ τοῦ, καὶ λέγουσι σφίσις, ἤγουσι αὐτοὺς, τὴν Τυρρηνίην ἀποικίσαι, vel ἀποικῆσαι, quod, sublato ex ἀποικῆσαι formatum, id est, Procul a suis pristinis sedibus profectos, in Heturia habitasse. Vel, Procul ab antiquo domicilio profectos, Heturiam incoluisse. τοῦ ἀποικίσαι interpretationem supra habemus. Quare non repetenda. Si codex mendo caret, τὸ ἀποικῆσαι significabit, Vicisse. Sensus autem hujas loci hic erit, Aiunt Lydi ludos apud se inventos, et Tyrrhenum, sive Tyrrhenicum, i. Hetruscum ludum vicisse, suisque præstantiorem habitum fuisse. Sed qui vulgatum lectionem tueri voluerit, videat quam commode hoc facere possit. Quid enim quæso jam hæc verba significabunt? Hic nulla ludorum collatio videtur instituta. Quare nec alios aliis præstantiores fuisse pronuntiandum est. Nihil tamen temere mutandum.

ἀποπαίνει. Ion. et comm. Sedare. πείσας Κροῖστος ἀπέπαυεν. Croesi luctum [hæc] sedarunt. i. 46.

ἀπειρία, ας, ἡ. Herodot. et Thucydid. nomen. Experientia, experimentum. Periculum, quod rei alicujus fit, ut sciamus quænam illa sit. Gallice, *Epreuve*, *Essai*. ἀπειρία αὐτίων ποιήσασθαι βούλονται τῆς τι μάχης, καὶ τῷ δακτύλῳ. viii. 9. Valla: Animo experiundæ fortunæ cum in pugnando, tum in perrumpendo. Æ. P. Cum ipsorum periculum facere vellent et in prælio, et in ipsa perruptione. i. Cum experi vellent an cum ipsis pugnantes, per medias eorum naves erumpere possent. συνινύμωσιν dicitur et διάπειρα. Vide suo loco.

ἀποπειρᾶσθαι. comm. Periculum rei alicujus facere. Aliquid experiri. Aliquid explorare. Gallicè, *Essayer*, *Eprouver*, *sonder*, *faire essai*, *faire épreuve*. ἀπειραιῶτο γνώμης. Animum explorabat. iiii. 119. ἀποπειρᾶσθαι τῶν ματηῶν. Ion. pro comm. τῶν ματηῶν. Vaticinia tentare. Vaticiniorum periculum facere. i. 46. περιγύμνωσιν τῶν ματηῶν. ibid. ἀποπειρώμενός τῶν δορυφόρων. Satellitum animos explorans. iiii. 128. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Ἑλλάδος. Græciam tentare. iiii. 134. ἀποπειρώμενος ἱκᾶσθαι. viii. 67. Uniuscujusque, singulorum animum explorans. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. viii. 101. Tentare Peloponnesum. ἀπειραιῶτο τῶν Ἑλλήνων. ix. 21. Græcorum periculum faciebat. Græcorum animos explorabat.

ἀποτίμειν. Remittere. Gallicè, *renvoyer*, amandare. i. 33. able-gare, mittere. ἰς τὰ ματηῖα Κροῖσος ἀπειτίμψι τινας. Cræsus quosdam ad oracula misit. i. 46, 47. ὁ Κροῖσος ἀπέτιμψεν ἰς Δελφὺς ἄλλα. Alia Delphos misit. i. 51, 52. ἰς τὰ ἀπειτίμψθαι. Ad quæ missi fuerant. i. 53. ἰξ ὁφθαλμῶν ἀποτίμψαι. Ex oculis, ex conspectu amandare. i. 120, 122. iiii. 44, 45. ἀποτίμψαι, mittere. iiii. 123, 130.

iv. 9. ἀποτίμψαι τὸ παιδίον, puellam amittere, amandare. v. 51. vii. 220, 221.

ἀποτίμψις, ιος, ἡ. comm. Dimissio, amandatio, remissio, qua quis remittitur eo, unde venit. Gallice, *renvoi*. vii. 148.

ἀπόπλους, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo et ἀπόπλους κατὰ κρᾶσιν. comm. vero ἡ διὰ πλοίων, καὶ διὰ πλῆ ἀποχώρησις. Recessus, discessus. Proprie dicitur de discessu, quo navigantes et navibus utentes ex aliquo loco discedimus. περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἰντιῶν. viii. 79. De abducendis hinc navibus, ut alio proficiscamur.

ἀποπλῶν. Ion. et poet. [pro comm. ἀποπλῶν, navigatio discedere. iv. 156.] ἀπίπλωνος ὀπίσσω, navibus retro navigant, i. e. redierunt. Sed ἡ ἀπὸ præposit. locum, unde quis navigat, ac discedit, indicat. viii. 25, 124.

ἀποπυνθάνεσθαι. comm. Sciscitari, quærere, interrogare. iiii. 154.

ἀπορία, ου, τὰ. Ionice et poet. pro comm. ἀπορία, ας, ἡ. Difficultas, inopia consilii. ἰν τῶν ἀπορίων ἰφάνη δὴ τις ἴσος τοῖσι βαρβάροις. viii. 53. Tandem ex difficultatibus quidam aditus barbaris apparuit.

ἀπορίαν. comm. Dubitare, animo incerto esse, inopia consilii laborare. ἀπορίοντος Κροῖστου. Cum Cræsus inopia consilii laboraret. i. 75, 191. iv. 179.

ἀπορία. Ion. pro comm. ἀπορία, dubitatio, inopia consilii. ἰς ἀπορίαν πολλὴν ἀπινγμίνος. Ad magnam consilii inopiam redactus. i. 79. ἀπορίῃσι ἰσχυρῶς. Inopia consilii laborabat. i. 190. ἰς ἀπορίαν ἀπειλημμένον. Inopia consilii implicitum. ii. 141. ἀπορίῃσι ἰσχυροῦσθαι. viii. 52.

ἀποροῦ, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἀπορον. comm. Idem ac ἀμήχανον. Quod nulla ratione, vel maxima cum difficultate, fieri potest. v. 3.

ἄπορος ἄνθρωπος ab Herodoto vocatur ventus vehementissimus ac saevissimus, ὁ πρὸς ἀπορίας τὰς πλοίωντας ἄγων, qui navigantes ad inopiam consilii adigit. vi. 44.

ἀπορράγνῃ, 3 pers. sing. optat. com. aor. 2. pass. ab ἀπορρήγνῃ, ἀπορρήγνυμι. μ. ἀπορρήξω. aor. 2. act. ἀπέρραγον. aor. 2. pass. ἀπέρραγνῃ, ης, η. optat. ἀπορράγνῃ, ης, η, dirumpo, divello, distraho, separo ab aliqua re. ἰ ἀπορράγνῃ ἀπὸ τῶ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φύλον. viii. 19. Si Ionica gens a barbaris divelleretur.

ἀπορραίνω. comm. Spargo. ἀπορραίνουσι τοῦ θορῶ. Genituram, semen spargentes. ii. 93. τῷ ὡν ἀπορραίνουσι. Ova fundunt, ova spargunt. ii. 93.

ἀπορράπτειν. Herodoteum vocabulum. Resuere, consuere, sarcire. ἀπορράψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα. Resuto leporis ventre. i. 123. Hoc verbum in vulgatis quidem Lexicis exstat, et Herodoto soli tribuitur: sed nullum exemplum prorsus affertur. Unde patet quantum fidei, quantum auctoritatis his a linguae Græcæ studiosis sit tribuendum.

ἀπορρήτῃ ποιῆσθαι. Herodotea locutio, pro communi ἀπαγορεύειν, interdicere, vetare, prohibere. ἀπορρήτῃ ποιούμενος πρὸς μηδὲν λόγου ἑμίας ἄλλοι, ἢ Πανσαίνῃ. ix. 45. Interdicens, [vetans] ne cui alii, quam Pausaniæ [hæc] dicatis.

ἀπορρήτῃ ποιῆσθαι. Herodotea locutio. Silentio suppressere. [Quod συνηύμως dicitur ἔχειν σιγῇ. ix. 93.] οἱ δὲ Ἀπολλωνιάται ἀπορρήτῃ ποιησάμενοι. ix. 94. Apolloniæ vero [hæc] silentio suppressentes.

ἀπορρίπτειν. Abjicere, contemnere, despicerere. ἡ ἡμετέρα εὐδαιμονία οὕτω τοι ἀπέρριπται ἰς τὸ μηδὲν. Nostra felicitas a te sic prorsus despicitur, atque contemnitur. i. 32.

ἀπορρίπτειν. comm. μεταφορικῶς, pro

liberius aliquid in aliquem proferre. ταῦτα ὁ Πολύκριτος ἀπέρριψε ἰς Θεμιστοκλῆα. viii. 92. Polycritus hæc in Themistoclem abjecit, i. liberius profudit, sive protulit.

ἀπώρας κῆσθαι, καὶ μάλιστα τὴν τροφὴν ἔχειν. V. Hom. 11. Inopem esse, et vix alimentum habere.

ἀποσιεύμενος. iv. 154. ἀποσιεύμενος. iv. 203. Vide ἀποσιεύσθαι.

ἀποσιεύσθαι. Ion. pro comm. ἀφοσιεύσθαι. τὸ ὁσίως ποιῆν, καὶ ἀποτελεῖν τι. Aliquid sancte, pie, religiose facere, perficere. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν. iv. 154. Jusjurandum, ad quod adactus fuerat, religiose perficiens. Vel, Jurisjurandi religioni satisfaciens. Vel, Jurijurando, quo obstrictus fuerat, religiose satisfaciens. Bædæus (ut ait Stephanus) hunc locum ita vertit: Defungi jurisjurandi religione volens; quod bene. Sed tamen Stephanus, ne sic quidem hujus verbi difficultatem sustulit: at aliis solvendam reliquit. Ego (nisi fallor) apud Herodotum legendum arbitror, ἀποσιεύμενος, pro communi ἀφοσιεύμενος. Quod observandum duabus de causis. Prior est, quia pro «, ut in Stephani codicibus scribitur, simplex, scribendum videtur. Posterior vero, quia hæc mutatio τῆς διφθόγγου ου in ευ, locum habet potius in verbis contractis primæ conjugationis, ut ποιῶμαι, ποιῶμαι. ποιούμενος, ποιούμενος. Quia tamen et in genitivis pronominum frequens occurrit, ἡμεῦ, σὺ, πρὸς ἡμῶν, et σὺν, et in verbis gravitonis, ut ὅπως ποῦντες Attice, Ionice vero, ὅπως ποῦντες. iv. 172. Vide ὅπως ποῦντες. Fortasse non fuerit ab Ionismi licentia alienum, si et in participiis, et indicativis tertiæ contractorum idem fiat, quoties facta contractione verbum habet ου diphthongum, ut in hoc ipso videre possumus. Vel, si quis nos-

tram conjecturam nolit admittere, dicendum hoc ἀποσιύμνους Ἰωνικῶς formatum non ut ab ἀποσιόομαι, εὔμαι, pro ἀφοσιόομαι, ἀφοσιούμαι: sed ut ab ἀποσιόομαι, οῖμαι, quod proculdubio rarissimum, ac observatione dignum. λόγιόν τι ἀποσιύμνους, Oraculum quoddam religiose servantes. Vel, Ut cuidam oraculo religiose satisfacerent. Vel, Ut quoddam oraculum sancte implerent, ac ad suum exitum pie perducerent. iv. 203. Sed hic etiam ἀποσιύμνους, pro ἀφοσιούμνους, Ἰωνικῶς positum puto. In Lexicis Græco-latinis hæc traduntur, ἀποσιόομαι. Depono. Decurro. Excutio. A me repello. Rejicio. Recuso, &c. Deinde, Herodotus. ἀποσιύμνους τὴν ἐξέρεσιν. Jurijurando satisfacere. Item ἀποσιύμνους λόγιόν τι. Oraculum quoddam servantes, &c. Sed τὸ ἀποσιύμνους, quo Herodotus utitur, ad ἀποσιόομαι nullo modo pertinet. Huc adde quod vitiose in altero loco ἀποσιύμνους, pro ἀποσιύμνους scriptum constat. Jam videat Lector quanta fides vulgatis Lexicis sit adhibenda, quantamque auctoritatem his tribuere debeamus. Suidas in verbo ἀφοσιούμεθα non contemnendam hujus loci correctionem nobis suppeditat, dum hæc ipsa Herodoti verba pro exemplo nobis proponit. ἀφοσιούμεθα (inquit ille) τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῖδιν. καὶ ἀφοσιούμενος, πληροφροῦν. ποιήσας τὴν ὅσιαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξέρεσιν τοῦ Ἐπαρχου, ἐμμηχανᾷ τοιαύτην. Sed apud Suidam legendum, ut hic, ὡς δὲ ἰγύντο ἰν τῷ πωλάγει, ἀποσιύμνους τὴν ἐξέρεσιν τοῦ Ἐπαρχου, σχοίνοισι αὐτὴν διαδήσας κατῆμι ἐς τὸ πωλάγος. Hinc autem facile colligimus τὸ ἀποσιύσθαι, (pro quo Ἰωνικῶς ἀποσιύσθαι dicitur,) significare τὸ τὴν ὅσιαν ποιῆν. τὸ ὅσιον ποιῆν, ἢ προσποιῶσθαι ποιῆν. καὶ τὸ πληροφροῦν,

καὶ ὅσιον τὸ ἀποτελεῖν. Ceteras τῶ ἀφοσιούσθαι significaciones apud eum vide. Consule et vulgata Græco-latina Lexica.

ἀποσημαίνεισθαι. comm. Designare, ostendere, demonstrare. ἄλλω μὲν οὐδὲν ἔχω ἀποσημαίνεισθαι. ix. 71. [Quod] nulla alia re possum demonstrare.

ἀποσημαίνειν. comm. Erumpere, evadere, exitum aliquem habere. ἀποσημαίναντες τοῦ ἱνπνίου ἐς φλαῦρον. Cum insomnium in rem frivolum evaserit. Cum insomnium exitum nullius momenti habuerit. i. 120.

ἀποσώβειν. comm. Abigere. τὰς κύνας αἰνκαλεῖτο, καὶ ἀπισώβουσι ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. V. Hom. 21. Canes revocavit, et ab Homero abegit.

ἀποσπιδύν. V. H. et Thucydideum. A re aliqua detertere. vi. 109. vii. 17, 18.) (ἰπισπιδύν. ibidem.

ἀποσπιδύν. Ion. et poet. pro comm. ἀποχωρεῖν, abire, discedere. ix. 56.

ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον. ix. 113. Provinciam Bactriam ad defectionem [a rege faciendam] sollicitaturus, vel inducturus.

ἀπόγαλον, ου, τό. N. H. quod neutro genere apud solum Herodotum reperitur substantive, pro navigio sumitur. Quidam tamen (ut et in vulgatis Lexicis legitur) videntur hoc nomen adjective sumere subaudito substantivo πλοῖον, quod nequaquam temere damnandum. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόγαλον. V. Hom. 19. Nullum erat navigium, quod e portu mitteretur, quod portu solveret. Vide ἀπόγαλος in vulg. Lexicis.

ἀπόγαλος, ὁ. Nuntius, Legatus. Ion. et comm. i. 21. v. 38.

ἀπογραφῆ. comm. ἢ γὰρ δὲ σφί ἐστι εὐδατος ὑδαμῆς ἄλλα ἀπογραφῆ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῦθον. Hoc verba sonant, Nec enim ipsis est aquæ ullum aliud refugium, nisi a Jove tantum. id est, Nec enim ad siccitatem famemque vitandam ullum aliud remedium habent, quo

se convertant, et confugiant, quam solam pluviam cœlitus cadentem. Nullam aliam aquam habent, quæ terras irriget, ac segetes augeat, quam illam, quæ cœlitus cadit. ii. 13.

ἀποφυγῆναι, ἦς, ἦ. Refugium, quo quis se convertit ac recipit. viii. 109.

ἀποφυγεῖν, ἰῶ. Ion. et poet. Odio habere, abominari, detestari, stomachari. ἀποφυγεῖν γαστρεὶν ἂν οἱ γινώσθαι. Cum stomacharetur generum sibi fore. Cum iniquo animo ferret generum sibi fore. vi. 129.

ἀποσφάζειν, comm. Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνδράποους. Homines jugulant. iv. 62. τῶν ἀποσφαγόντων ἀνδρῶν. Jugulatorum hominum. ibid. ἀποσφαγόντες. iv. 84.

ἀποσφακεῖν. V. H. Tabefacere, putrefacere. ἴπποι ἐν κρυμῷ ἀποσφακεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀποσφακεῖν. Est enim activum pro passivo Ionice, ut et Attice positum, Equi in frigore tabescunt, tabefiunt. iv. 28.

ἀποσχίζειν, comm. Abscindere, separare, disjungere, dirimere. ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πηλασγικοῦ. Abscissa, disjuncta, separata a Pelasgis. i. 58. ἀποσχισθῆσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰωνῶν οὗτοι. A ceteris Ionibus isti separati sunt. i. 143. ἀποσχισθέντα ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ στόματος. A Sebennytico ostio divisa, separata. ii. 17. ἀπείσχυται ἀπὸ τοῦ Βορυσθίνου, iv. 56. ἀπείσχυται ἐκ τούτου τοῦ χώρου. ibid. ἀποσχίζειν ἀπὸ τοῦ ληϊκοῦ συμμαχικοῦ. A reliquis sociis avellens, separans, disjungens. vi. 9. ἀποσχισθέντες τούτων. vii. 233. Ἀβ his separati. ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς. viii. 35. ἀποσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων. ix. 61. A Lacedæmoniis dirimebantur.

ἀποσχολάζειν, com. Vacare rei alicui. Otium in re aliqua audienda, vel discenda, consumere. οὕτως παύονται τῶν ἔργων, ἀποσχολάζον

παρὰ τῇ Μελεσίγενει ἰκνοσίζοντες. V. Hom. 5. Quum ab opere cessarent, apud Melesigenem desidentes, otium [in eo audiendo] consumeabant. Quidquid otii dabatur, id totum apud Melesigenem desidentes, in eo audiendo consumeabant, V. Hom. 34.

ἀποσώζονται ἐς τινα τόπον. Saluum et incolumem in aliquem locum pervenire. Galli melius Græcismum istum patrio sermone sic expriment, *Se sauver en quelque lieu*. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρταν. vii. 229. Valla: Salutem sibi parare Spartam versus. Æ. P. Salute parata Spartam pervenire. Vel, [Cum ipais liceret] salvis Spartam se conferre. Vel, Cum inde Spartam incolumes, salvique pervenire possent. οὕτω σωθῆναι λέγουσι Ἀριστοτέλης ἐς Σπάρτην. vii. 230. Valla: Hunc in modum Aristodemum Spartam rediisse sospitem aiunt. ἀποσωθῆναι ἐς τὴν Ἀσίην. viii. 118.

ἀποτάκτας, ὁ καὶ ἦ. H. N. Ad certum usum sepositus ac selectus, destinatus, decretus. σκία ἀποτάκτα δίδωται. Cibaria decreta dantes. ii. 69.

ἀποτελάει. Vide ἀποτέλλω.

ἀποτρίμνει, comm. pro διαχωρίζειν. Disternare, disjungere, dirimere, separare. ὁ Ἄλος ποταμὸς ἀποτρίμνει σχισθὲν πάντα τῆς Ἀσίας τὰ κάτω. Halys fluvijs fere omnia inferiora Asiæ loca dirimit. i. 72.

ἀποτρίμνει, com. at ἀποτάμνει. Ion. Præcidere, auferre, eripere, privare. τὰς Θυρίας οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποταμόμενοι ἴσχυον. Thyreas Lacedæmonii [Argivis] ereptas, ablatas occupant. i. 82. βουλόμενοι Ἀργίῳ τὴν σφετέρην ἀποταμμεμένην. Cum Argivi suo agro [sibi a Lacedæmoniis] erepto opem tulissent. ibid. τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουν. Caput abscindunt. ii. 39, 40, 42,

92. Vide *τάμνιν*. *ἀποτάμνεται*. iv. 71. *ἀπέταμνεν τὴν κεφαλὴν*. Caput abscidit. iv. 80. *τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα*. ix. 112. Cum *mammās* abscidisset.

ἀπό τευ. Ion. et poet. pro *ἀφ' ἧς*. comm. sed fortasse *ἀπὸ τοῦ* scribendum, pro *ἀπὸ τοῦ*, hocque pro *ἀφ' ἧς*. Nam quum *τοῦ* et *τῇ* legitur, pro *τίος*, et *τίμ*, vel pro *οὔ*, et *ῃ* sumitur. quam vero *ἰγυλισκῶς του*, et *τω*, pro *τιδὲ*, et *τινὶ*, ponitur. iv. 45.

ἀπὸ τοῦ. Ion. pro comm. *ἀφ' οὗ*, a quo. *ἀπὸ τοῦ* δ' *δῆμος* *Λέδης* *ἐκλήθη*. A quo Lydius populus est appellatus. i. 7. *ἀπὸ τοῦ* τὸ *ἤλεκτρον* *φοιτᾷ λόγος* *ἱγί*. Unde electrum venire rumor est. iii. 115.

ἀποτίλλειν. Herodoteum verbum. *ἀπὸ τίνος τὰς τρίχας τίλλειν*, *ἀποσπᾶν*, *ἰσπᾶν*. Ab aliquo pilos detrahere, pilos evellere, vellicare, depilare. οὐδὲ *ἀποτίλλας* [τοῦ λαγῶν.] Cum nullam [leporis] partem depilasset, *πῆτις* nudasset. i. 123. Sic enim ibi legendum videtur: non autem (ut in vulgatis Herodoti codicibus legitur) *ἀποτίλλας*, quod ab *ἀποτίλλω* deducitur, quod verbum non reperitur apud eos, qui Lexica varia conscripserunt. *τίλλειν* quidem passim legas, ejusque varias significationes: at *ἀποτίλλειν* nequam, quod ego saltem observavi, ac recorder. Sed si forte reperiatur, videtur idem significare ac *θνεῖν*, id est, occidere, ut de solis occasu dicitur.) (*ἀποτίλλειν*, oriri. Vel, *ἰσθναμὲν τῷ ἀπογίνεσθαι*, καὶ τῷ θανεῖν. Sed hæc ad rem præsentem facere non videntur. Si nihil mutandum, τὸ *ἀποτίλλειν*, ἀπὸ τοῦ *ἀποτίλλειν*, καὶ *διωσπᾶν* sumetur. Idcirco H. Stephanus in versionis margine scripsit, Nihil lacerando. Sed quis erit hujus significationis idoneus auctor?)

ἀποτιμᾶν. commun. *Æstimare*.

Mulctare. *ἔλυνά σφίς διμίσιν ἀποτιμητάμιν*. Ipsos duabus milibus mulctatos solverunt, dimiserunt. v. 77.

ἀπότιμος, δ καὶ ἡ. comm. *Inglorius*, infamis, ignominiosus. *ὄρεται τοὺς βαρβάρους ἀποτιμοτέρους τῶν ἄλλων*. Cernens barbaros aliis ignominiosiores esse. ii. 167.

ἀποτίειν. Luere, persolvere, pendere. ἡ *Θήλια* *τίσει τοιγὰρ ἀποτίειν τῷ ἱερῶν*. Fœmina mari tales luit pœnas. iii. 109.

ἀπότομος, δ καὶ ἡ. comm. *Præruptus*. *ἀπρόπολις ἀπότομος*. *Arx prærupta*. i. 84. iv. 62.

ἀποτος, δ καὶ ἡ. comm. Qui potari nequit. Qui ad potandum non est bonus: proprie de liquore dicitur. *ὑδὴρ ἀποτος*. Aqua ad potandum minime bona. iv. 81.

ἀποτος, δ καὶ ἡ. pro δ *μὴ πίνειν*. *Impotus*. Qui non potat. Qui non bibit. Qui sine potu vivit. *ὅσοι ἀποτοι*. Asini qui sine potu vivunt. Quod ab Herodoto sic explicatur, οὐ γὰρ πίνουσιν, id est, Non enim bibunt. iv. 192.

ἀπότροφος, δ. Qui procul a parentibus nutritus fuit. ii. 64. quod ex sequentibus patet. Valla vertit, adultus: at perperam.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Ultra. Sponte sua. ii. 66.

ἀποτίπτισθαι. V. H. Verberandi finem facere. *ἱππὶν ἀποτίπτωται*. Ubi verberandi finem fecerint. ii. 40.

ἀποφαίνειν. Ion. et com. Enuntiare, pronuntiare. *γνώμη ἀποφαίνειν περὶ τίνος*. De re aliqua sententiam pronuntiare, dicere. i. 40.

ἀποφέρειν. commun. pro simplici *φέρειν*, vel *τιλᾶν*. Ferre, pendere. *τὴν φέροι ἀποφέρειν*. Pendere tributum. iv. 35. v. 84.

ἀποφέρειν, ad morbum interdum refertur, et significat absumere, necare, vita privare, q. d. absportare. Ut, ἡ *νόσος ἀπέρηκε τὸν Καμβύσιον*. Morbus Cambysen abs-

portavit, necavit, vita privavit. Gallice melius, *Cette maladie emporta Cambyse*. iii. 66. Sic αὐτὸς ὁ λοιμὸς ἀπολαῶν ἀπήνικε. Pestis ipsos correptos absportavit, i. e. necavit. vi. 27.

ἀποφέρειν, et ἀποφίρσθαι. com. Absportare. Reportare. ἕκαστοι ἀποφίρσας ὅπισθεν τὰ ἰσινίκατο. vii. 152. Singuli retro reportarent quæ contulissent.

ἀποφλαυρίζειν. Ion. et Atticum, pro comm. ἀποφαιλίζειν. Vilipendere. Floccifacere. Contemnere. i. 86. ἀποφορῇ. Ion. et Herod. nomen, pro comm. φόρος, tributum ἀποφορῇ ἐπιτελείειν, pendere tributum. ii. 109. τὴν ταταγμένην ἀποφορὴν τελεῖν. Imperatum tributum pendere. ibid. [παρὰ τὸ ἀποφέρειν τὸν φόρον. iv. 35.]

ἀποχειροβίαντος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui manibus propriis victum sibi parat. iii. 42.

ἀποχερᾶν. Ion. pro comm. ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανῶς εἶναι, ἀρκεῖν. Satis esse, sufficere. ἀποχερᾶν οἱ ἔφη. Sibi satis esse dixit. iii. 138. Vide κατὰχερᾶν.

ἀποχερῶσι ἱκανὸν νῆας. Centum naves sufficiunt. v. 31. ἐν ἀποχερᾶν σφισι ταῦτα ποιεῖν. Non satis esse ipsis hæc facere. vi. 137. οὐκ ἀπέχρησε τῇ γρατῇ. Exercitui non sufficit. vii. 42. ἀλλ' ὅμως σφι ἀποχερᾶν. vii. 148. Sed tamen sibi sufficere, satis esse. Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ γρατῇ πινόμενος. vii. 196. Onochonus fluvius exercitui potatus, id est, ad potum ipsi præbendum, non sufficit. Satis aqua ad potandum exercitui suppeditare non potuit. Illud vero ρέιδρον ἰλλυπτικῶς dictum, pro κατὰ τὸ ρέιδρον. Alioqui si τὸ ἀποχερᾶν transitive sumas pro ἀρκεῖν-τος παρὲςχεῖν, locus ita nobis erit accipiendus, Ὀνόχωνος πινόμενος οὐκ ἀπέχρησε τῇ γρατῇ τὸ ρέιδρον. v. 8. Onochonus potatus non abunde fluentum exercitui suppeditavit.

id est, Onochonus, quem exercitus potavit, non satis aquæ potuit ei suppeditare ad sitim restringendam. Vide ἀντιχερᾶν, et ἀντισχεῖν.

ἀποχερᾶν, μ. ἀποχρήσειν. V. H. pro quo et ἀποχρηᾶσθαι, et καταχερᾶν. De quibus suo loco. Sufficere, satis esse. προτιδέκοντο ἀποχρήσειν σφι τὴν ἰωῦτῶν φιλάσσειν. viii. 130. Existimabant ipsis satis fore suum ipsorum [agrum] custodire. Vel, Ipsos contentos fore putabant si suam ipsorum [regionem] tuta- rentur. [εἰ δοκίμῃ] μένους ἡμέας ἀποχερᾶν. ix. 48. Si videatur nos solos sufficere, vel satis esse.

ἀποχερᾶ μοι. ix. 79. Mihi sufficit. Mihi satis est. ἔφη δίκην οἱ ταῦτην ἀποχερᾶν γινόμενῃ. ix. 94. Has pænas sibi satis fore dixit, his pænis se contentum fore dixit.

ἀποχερῶμενος, ἡ, οἱ. Ion. pro comm. ἀποχερῶμενος. Contentus, a, um. ἀποχερῶμενῳ ταῦτοις τῶν Μυσῶν. Cum his contenti essent Mysii. i. 36. Latinus interpres vertit, Quum contenti non essent Mysii; sed male: vertendum enim, ut hic vertimus. Quod aliis exemplis illustratum confirmabitur.

ἀποχερῆσθαι. Herodoteum vocabulum pro Contentum esse. Gallice, *Etre content*. οὐκ ἀποχερᾶτο μένιν ἄρχων τῶν Μήδων. Solis Medis imperare non erat contentus. i. 102. Non erat ei satis, quod Medis imperaret. Solo Medorum imperio non erat contentus. Vide et ἀπέχρη, et ἀπεχρίετο.

ἀποφικς, ὁ, comm. Aspectus, prospectus. i. 204.

ἀπρόδυμος, ὁ καὶ ἡ (ἀπρόδυμος. N. H. quod et Plutarchus in Themist. usurpat. Non promptus. Non alacer. Remissus. Tardus. Segnis. Cunctator. Ignavus. ἐπὶ τι ἡσδατο ταὺς συμμάχους ἰόντας ἀπρόδύμους. vii. 220. Postquam animadvertit socios non esse promptos.

ἀπροσδοκῆτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Inexpectatus. Improvisus. Inopinatus. Insperatus. ἰξ ἀπροσδοκῆτου. Ex insperato. i. 191. præter spem, præter expectationem. vii. 204.

ἀπρόσμικτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum aliis se non miscet, nullum habet commercium. i. 65.

ἀπτιοδαί τινας. com. Manus in aliquem injicere. iii. 137. ἀττάπτοτο. Vicissim manus [in eum] injiciebant. ibid.

ἀπύου. Ion. et poet. pro comm. φωνῆς, βοᾶς, λόγου, προφέρειν. q. ἐπύου, ab ἔπος, verbum. Vocem edere, vociferari, dicere, vocem proferre. τίνα γλώσσαις πρῶτη ἀπύουσι. Quam linguam primam prolaturi essent. Qua lingua primum essent usuri. ii. 15.

ἀπωδαῖν. comm. Repellere, propulsare. Ἀπωσάμην τὴν δουλοσύνην. Servitute propulsata. i. 95. ἀπωσθήντης. Expulsi. i. 173. ἀπωσάμην τοὺς ἀγγέλους. Repulsis legatis. i. 152. ὃ γὰρ μὴ ἀπώσθαι. Nec enim [quenquam] repulerit. i. 199. iv. 113. ἀπωσμίην. Rejectum. v. 69.

ἀπυρξήσας τὴν γάμον. Herodotea locutio. Nuptias saltando amovisti. id est, Tua saltatione te nuptiis privasti. vi. 129. Vel, Saltando nuptias abjecisti, amisisti.

ἀπυρός. com. ὁ ἀπωδαῖσθαι δυνάμειος. Qui repelli, propulsarique potest. ἔκ ἀπυροῦ ἴσονται, pro ἀπωδαῖσθαι οὐ δύνασθαι. Repelli non poterunt. i. 71. ἀπυρός ἐκ τῆς ἰούτου γίνεται. Ex sua [præfectura] expellitur. vi. 5.

Ἀράδιοι, οἱ, εἰ. V. H. pro com. Ἀραβίαι, οἱ. vii. 69, 86, 87, 184.

ἀρᾶσαι. com. pro quo et εὔχεσθαι. Precari. οἱ μόνῃ ἀρᾶσαι ἀγαθά. Sibi soli bona precari. i. 132.

ἀραιρημένος. Ion. et Att. pro com. ἡρημένος. ἐξαρηρημένος Exemptus. Separatus. Eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148. vii. 162.

ἀραιρημένα ἄρα αὐτοῖσι, pro ἐπ' αὐτῶν ἡρημένα. Urbes ab ipsis captas [animadvertens.] i. 185. διαραίρηται, pro διήρηται. Divisa est. i. 192. ii. 164. καταραρημένον. ii. 172. ἀπαρηρημένους τὴν ἀρχήν. Qui regnum [ipsi] eriperant. Qui regno ipsum spoliarent. iii. 126. ὅσοις ἀραιρημένοι ἴουσι. Quotquot capti fuerint. iv. 66. ἐπιξαρηρημένον. vii. 8. ἀραιρημένος. vii. 118. Electus. Valla tamen hoc vertit, Elatus animo. Sed αἰρησθαι, pro animo efferri non reperias. αἰρεσθαι enim, et ἰσαίρεσθαι dicitur. Si Vallæ versio bona esset, Græce scribendum esset ἀραίρητος, ab αἶρω. μ. ἀρῶ. π. ἴρω. unde pass. ἡρμαι, hinc ἡρημένος, neglecto augmento temporalī, ἀραίρητος, facta Ionica reduplicatione, ut et apud Atticos sæpe fit, ἀραίρητος. Verum hæc videtur esse Herodoti mens, Antipater Orgis filius a civibus suis electus, ut Xerxem convivio exciperet, cum esset vir inter suos cives clarus ac illustris, ut potentissimus quisque de civibus, demonstravit se 400 argenti integra talenta in cœnam Xerxi exhibitam erogasse. Hanc interpretationem sequentia confirmant. Non animadvertit Valla hæc ἀραιρημένος ἀγῶν, ἰλλυπικῶς dicta, pro ἐπὶ, vel ἀπὸ τῶν ἀγῶν, ut vii. 172. Præterea idem in sua versione omisit hæc verba, ὅμοια τῷ μάλα, quæ idem valent ac ὁμοίως τῷ δυνατώτατῃ, καὶ πλουσιωτάτῃ τῶν ἀγῶν. ὅμοια ἀπὸ τοῦ ὁμοίως, est ἀοιμιμία, sive ἰσολαγῆ, quam et Latini poetæ sequuntur. Multa, crebra, recens, pro multum, crebro, recenter. ὁ μάλα, pro ὁ δυνάμεις, et ὁ μάλιστα, pro ὁ δυνατώτατος, Græcismus satis notus, quem et apud Thucydidem sæpe legas. Sic ὁ πάλαι, pro ὁ παλαιός. ὁ πρότερος, pro ὁ πρότερος. &c. Ἐξαρηρηται, pro ἐξήρηται. vii. 162. ἐξαρηρημένος, pro ἐξηρημένος. ibid. ἀραιρη-

μῖνοι ἀπὸ τῶν πολλῶν. vii. 172. a civitatibus delecti. τὰς κήλας ἀραι-
σμένοι ἄνδρες οἱ πολλοὶ τε, καὶ γυναι-
καὶ μάλιστα τὰς ἄγνας, οὗτοι φυλάσ-
σουσι ἑαυτὸν ἱεραῖος. ix. 93. Noctu
delecti viri opibus et genere
clarissimi [suorum] civium, [has
ovēs] ipsi custodiant annum sin-
guli.

ἀραισμήνιος, η, ον. Ion. et Att. pro
com. ἡρημένος. fit autem neglecto
incremento temporali, et facta
reduplicatione syllabæ αιρ, unde
Ion. et Att. τὸ ἰ, sublatum, ac αε
formatum, ut legitima reduplica-
tio fiat, de qua pluribus in vul-
gatis Grammaticis.

ἀραισμήνιος ἰφύλασσι. ix. 93. τὸ τῷ-
χος ἀραισμένο. ix. 102.

ἀργμῖνος, η, ον. Ion. neglecto aug-
mentō, pro ἡρημένος. Qui cospit.
Qui initium fecit. Cujus initium
est. ἀργμῖνος ἐν τῇς Χερσονήσου. Cum
initium a Chersoneso ducat. i.
174.

ἀργυρόντης, ὁ καὶ ἡ. Com. Pecunia
emtus. διεράποντες ἀργυρόντοι. Ra-
muli pecunia emti; servi; manci-
pia, quæ quis pecunia sibi com-
paravit. iv. 72.

ἀρδῖν. Ion. poet. et H. V. Rigare,
Irrigare. i. 193. ἀρδισι. ii. 13.
ἀρδεται. ibid. ἀρσῇ τὰς ἀέρας. ii.
14. ἀρσας. ibidem. ii. 18. ἀρδισι
τὰς χώρας. Agros irrigabat. iii.
117. ἀρδον τὰς κήπους. iv. 181. ὑπο-
ζύγια ἀρδόμενα. Valla: Jumenta
quum aquarentur. vii. 109. Gal-
lice melius, qui étoient abreuvées.

ἀρδῖν ἵππον. Herodotea locutio, pro
qua comm. ποτίζειν ἵππον. Equum
adaquare. Equum potandi gratia
ad aquam ducere. Quod Galli fe-
liciter sua lingua expriment, *A-
breuver un cheval*. Et Itali, *Abbe-
verare*. Equo potum præbere. ἡρσι
τὸν ἵππον. ἀρσασα δέ. Valla perpe-
ram vertit, Equo satisfecit. Ver-
tendum enim, Equum adaquavit.
Cum autem eum adaquasset.
Gallice, *Elle abreuvá son cheval*,

et *layant abreuvé*. v. 12. "Αρδῖν
tamen proprie significat irrigare,
aquam aspergere, aqua madefa-
cere. Sed jam internam irrigatio-
nem, sive madefactionem, ac ip-
sam potationem intellige. Quan-
quam et externam si intelligas,
nihil absurdi hinc sequetur. E-
quum enim aquis aspergere ac
lavare significabit, quod utrum-
que fieri solet ab iis, qui curam
equorum gerunt. τὰ ὑποζύγια ἀρ-
δόμενα. vii. 109. Valla: Jumen-
ta, quum aquarentur. Gallice me-
lius, *Les juments et bêtes de service
étant abreuvées*.

ἀρδῖν. Ion. poet. et H. V. idem ac
ἀρδῖν. Rigare. Irrigare. i. 193.

ἀρδῖς, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com.
ἀκὴ βίλους. Teli cuspis. Sagittæ
cuspis, vel aculeus. "Αρδῖ μὴν ἀπὸ
τοῦ ὄντος κομίσαι. Unicam cuspi-
dem sagittæ detractam afferre.
Vel, Unicam sagittæ aculeum.
iv. 81. ἀρδῖν. ibid. Suidas, ἀρ-
δῖν. ἀκίδα βίλους, ἡ τὰ ἐν χειρὶ
ὄπλα. Ἡρόδοτος. At Herodoti nul-
lum affert exemplum. Idem, ἀρ-
δῖς πλεονητικῶς, ἀπὸ τοῦ φαρέτρας.
In Ara Simmiæ, v. 18. ἀρδῖς,
ῖων, αἰ. Sagittæ.

ἀρίσκειν. comm. Aliquid alicui
placere. Οὐκ ἀρίσκειτο κατ' ἀρχὰς,
λιπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλῆος. ix.
66. Initio ei non placebat Mar-
donium a rege relinqui. Vel,
Cui initio displicuerat, &c. Οὐκ
ἀρισκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐν
Μαρδονίου ποιούμενοι. ix. 66. Cui
displicebant res, quæ a Mardo-
nio fiebant. τοῖσι ταῦτα ἀρίσκοντας.
ix. 79. Quibus hæc placent. Σπαρ-
τάνισι ἀρισκόμενοι. ibidem. Spar-
tanis placentem.

ἀρίσκειν. comm. Delectari re
aliqua. Aliquid alicui placere.
Οὐκ ἀρισκόμενος τῇ κρίσει. Non de-
lectatus iudicio, vel sententia.
Cum hæc sententia displiceret
ipsi. iii. 34.

ἀρίσκειν. comm. Contentum esse.

Τούτοις ἑμέας χρεὼν εἶναι ἀκούσθαι.
vii. 160. Vos his contentos esse
oportet.

ἀρετός, ὁ, ὄν. Gratus, a, um. comm.
i. 119. iv. 168.

ἀρετῶς. V. H. q. d. barbare Placenter. Nullum vocabulum Latinum
hoc apte potest interpretari. ἀρε-
τως ἰαυτῶ ὠρχίτο. Sibi placens
saltabat. vi. 129.

ἀριτύ. comm. Virtus. Fortitudo.
Forte præclarumque facinus: Μα-
χόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς, ἀρετὰς
ἀπαθίκευτο. Pauci pugnantes ad-
versus multos, fortia præclara-
que facinora fecerunt, ediderunt.
i. 176. viii. 92. ix. 40.

ἀρήιος, υ, ὅ. Ion. et poet. pro com.
πολεμικός. Bellicus. ἀγῶνις ἀρήιος.
ix. 33. Certamina bellica.

ἀρήιος πάρος. viii. 52.

ἀρίδης, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
pro com. σφάδρα δῖλος. Valde ela-
rus. Valde manifestus. (De vi
particulæ ἀρι in compositione
consule Eustath.) viii. 65.

ἀρδμους, ὁ. Ion. et poet. Benevolus,
amicus, concors. ἦν ἀρδμια εἰς ἀλ-
λόλους. Mutua benevolentia, mu-
tua concordia inter eos erat. vi.
83. Μὰ ἴοιρας ἀρδμοι. vii. 101.
Nisi sint concores. ἀρδμος au-
tem dicitur ab ἀρε, ᾧ, quod ἀρεμέ-
ζω significat, apto, adapto, con-
cino, conjungo. Modo ad cor-
pus, modo ad animum refertur.
Qui sunt concordes, animos ha-
bent conjunctos.

ἀρδμος, ου, ὁ. Ion. et poet. Eu-
stath. ὁ κατὰ φιλίαν ἡμεασμίνος.
ἀρδμός γάρ ἡ φίλια. Qui amicitiae
vinculo cum aliquo est conjun-
ctus. Nam ἀρδμός amicitia vo-
catur. Amicus. Ἀθηναίων ἡμῶν ἰδε-
ται μὴ ἀρδμίων. ix. 9. Si Atheni-
enses non sint nobis amici. κατε-
φύγη. εἰς Τηγεῖν, ἰαύσας οὐκ ἀρδμίων
Λακεδαιμονίοισι. ix. 37. Confugit
Tegeam, quæ Lacedæmonii non
erat amica,

ἀρετρα, ων, τὰ. Apud Herodotum

peculiariter accipitur pro parti-
bus genitalibus. τῆς ἰσχυρῆς τῶν ἄρ-
δρων ἐπιφαιύσας τῇ χειρὶ. Cum equæ
genitales partes manu atrectas-
set. iii. 87. τῆς [τῆς φουσητήρας]
ισθμίου εἰς τὸν θηλίον ἰσχυρὰ τὰ ἄρδρα.
His [inflatoris fistulis] in equa-
rum partes genitales injectis.
iv. 2.

ἀρδμὸν συνιδῶναι τῆς γρατιῆς. Hero-
dotea locutio. Pro quo commu-
niter diceretur, τὴν γρατιὰν ἀρδ-
μῶν. τὴν γρατιὰν ἐξενάξω. q. d.
Numerare, i. recensere, lustrare
copias. vii. 59. Infr. vii. 60. di-
citur συνιδῶναι. ἐξαρδμῶν, et ἀρδ-
μῶν. vii. 60, 81, 185. τὸν ἀρδμὸν
ἰσχυρῶν τῶν πᾶν. viii. 7, 8.

Ἀρμασποὶ ἄνδρες Σκυθῶν λεγόμενοι
οἱ μολοφόδαμοι ἄρμα γὰρ ἦν καλε-
οῦσι Σκύθαι, σπῶ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν.
ix. 27. Arimaspi homines vocan-
tur Scythice qui unicum habent
oculum. Arima enim Scythas vo-
cant [quod nos appellamus] u-
num, et σπῶ, oculum.

ἀρταῖον cum genitivo ἀντὶ τοῦ πά-
ρων ἄρτα, καὶ ἀνδρῶντα μάχεσθαι.
Omnium fortissime pugnare. Σο-
φάνης ἀρτιστάς Ἀθηναίων. ix. 74.
Sophanes cum [omnium] Atheni-
ensium rem fortissime gessisset.
Vel, Soph. cum inter Athenienses
[omnes] se fortissime gessisset.

ἀρτιήιον, υ, τό. Ion. et poet. pro com.
ἀρτιήιον, υ. Præmiam, quod pro re
fortiter gesta datur. πρῶτος Ἑλ-
λήνων εἷς τῶν πολλοῦν εἷς ἀνὴρ Ἀ-
θηναῖος Λυσιστράτης Αἰσχυροῦ, καὶ τὸ
ἀρτιήιον ἔλαβε. viii. 11. Primus
Græcorum Lycomedes Aeschrei
filius, vir Atheniensis, navem hos-
tium cepit, et rei fortiter gesta
palmam retulit; vel, Et suæ for-
titudinis præmium accepit. Ob
rem fortiter gestam p. acc. viii.
122, 123.

ἀρτίων, ἀρτίων. Sufficere, satis esse.
ἐκείνοις βίωσι ἀρτίων ὑπὲρ. His victus
suppeditabat, sive suppetebat. i.
31. οὐδὲ μὴ χάρι καταρτίει πάντα

ἰαυτῇ παρίχουσα. Nulla regio sibi ipsi omnia suppeditare potest satis abunde, ut hæc, quæ fert, ipsi sufficiant, nec quicquam externi desideret. i. 32. prope fin. Vide καταρίειν. ἐκ ἡμετέροις τοι. Non satis tibi fuit. ii. 115.

ἀρκίως. Ion. et poet. Contentum esse. ἴφη οὐκ ἴτε ἀρκίως τούτοις μούτοις. ix. 33. Dixit se non amplius his solis contentum esse. [sic et apud Paulum Epist. i. ad Timotheum, cap. vi. ver. 8. τούτοις ἀρκισθόμεθα. His erimus contenti.]

ἀρκίως. Ion. pro com. ἀρκούντως. ἱκανῶς. q. d. Sufficenter. Satis. τοῦ βίου ἀρκούντως εἶχε. V. Hom. 7. Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. Vel, Satis fortunarum habebat.

ἀρμαμάξα, κς, ἡ. com. Currus. Vehiculum. Rheda. Quidam sic proprie currum appellari putant, qui viros vehit, quod ab Herodoto confirmari videtur. ἀρμαμάξας ἡγοῦτο. ἰν δὲ παλλακὰς, καὶ θυραγωγὴν πολλήν. vii. 83. Currus ducebant. In his vero pellices, et ingentem famulorum numerum. καταβῶσα ἐκ τῆς ἀρμαμάξης. ix. 76. Cum ex curru descendisset.

ἀρματαλατεῖν, ὠν. V. H. pro com. ἄρμα ἱλαύνειν. Agere currum. Curru vehi. v. 9.

ἀρμόζειν. com. Desponsare. ἀρμόζεσθαι. Desponsatam habere. Desponsatam esse. ἀρμόσασιν Λευτυχίδην Πέρκαλον τὴν Χίλωνος θυγατέρα. Cum Percala Chilonis filia Leotychidæ desponsata esset. vi. 65. ix. 108.

ἀρεῖαι τῶν ἀδικημάτων. Aliquem injuria provocare. i. 2. ὑπάρξει ἀδικῶν ἔργων ἕς τινα. i. 5.

ἀροτῆς, ἦρος, ὁ. Ion. et poeticum. pro com. ἀροτῆς, υ. [iv. 2.] Arator. ab ἀρώ, ὤ. unde Lat. Aro. ἄροτρον, aratrum. ἀροτῆς, arator. i. 125. iv. 17, 52, 191. vii. 50.

ἀρότης, ου, ὁ. N. H. ac poeticum.

Arator. iv. 2. est etiam commune. ἄρουρα. Pro mensuræ Ægyptiacæ genere quodam. ἡ ἄρουρα ἱκατὸν πύχων Αἰγυπτίων ἐστὶ πάντη. ii. 168. [141.]

ἀρρύνονται. V. H. pro com. ἀναρύνονται, hocque pro ἀναρύνονται, κατὰ χρόνον ἰσχυροῦ, καὶ κατὰ συγκοπήν ἀρρύνονται, καὶ κατὰ τροπήν τοῦ ἰ εἰς ρ, ἀρρύνονται. vel ix τοῦ ἀναρρύνονται deductum. Haurient. Hauriunt. ἄλλας, καὶ ἑλαιὸν ἀρρύνονται ἐξ αὐτοῦ. Salem, et oleum ex ipso [puteo] hauriunt. vi. 119. Vel a futuro præsens est formatum, ut α βαίνω. μ. βήσω. præs. βῆσω, εἰς, ιι. α φέρω. μ. οἶσω. præs. οἶσω, εἰς, ιι. Sic ab ἀναρύνωμαι, vel ἀναρρύνωμαι. μ. ἀναρρύνωμαι, η, ιται. hinc ipsum præs. eodem modo deductum, quod patitur syncopen, καὶ τροπήν τοῦ ἰ εἰς ρ. vel ἀφαίρεσιν esse dices τῆς ἀνὰ præpositionis. Quæ omnes conjecturæ sunt verisimiles.

ἀρρύνειν. Ion. et poet. pro com. ἰρρύνειν. Timere, formidare. i. 9. καταρρύνθησας τὴν ἵππον. Cum equitatum formidasset. i. 80. ἀρρύνειν τοῦ τέκου. sub. χάριν. Partus caussa metuens. i. 111. ἀρρύνειν. i. 156. Vide Eustath. καταρρύνθησantes ταῦτα. Cum hæc formidarent. i. 169. ἀρρύνειν. iii. 1. ἀρρύνθησας. iii. 119. ἀρρύνειν. iii. 130. καταρρύνοντες. iii. 137. καταρρύνθησας. iii. 145. ἀρρύνειν. Timebat. v. 35. ἀρρύνειν. ibid. ἀρρύνθησantes. v. 98. κατὰρρύνθησας. vi. 9. καταρρύνθησας. vii. 38. ἀρρύνειν. vii. 49. ἀρρύνειν. vii. 51. καταρρύνθησας. vii. 139, 178, 182, 207, 218. viii. 4, 63, 70. ix. 45, 46, 58.

ἀρρύνειν, κς, ἡ. Ion. pro com. ἀρρύνειν, vel ἰρρύνειν, φέρος. Metus. Trepidatio. Formido. ἰς πᾶσιν ἀρρύνειν ἀπίκοντο μὴ σφοδρῶς οἱ Ἴωνες ἕως ἀποκαλιπνότης. v. s. In omnem metum venerunt, i. omnino, vel vehementer formidare cœperunt, ne Iones se deseruissent. Sed est Herodotea locutio. iv. 140. vii.

173. *ἰς πάσαν ἀρρωδίην ἀπικέσθαι*. viii. 36. *τοὺς Ἑλλήνας εἶχε διος καὶ ἀρρωδίη*. viii. 70. Græcos metus, et formido, invaserat. *ἰς πᾶσαν ἀρρωδίην ἀπικόμενοι*. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis. i. cum maxime metueretis. *ἢ ἀρρωδίη σφι*. ix. 101. Metus ipsis erat, metus ipsos invaserat.

ἀρτίω, ὤ. et compos. Ion. pro com. *ἀρτάν*, ὤ. τὸ κρεμῶ, *παρασκευάζω*, *ἱτοιμάζω*. Suspendo. Paro. Præparo. *Οἱ δὲ πολέμους ἀρτίοτο*. Illi vero ad bellum se præparabant. v. 120. Valla, animantur. Quod a verbo Græco videtur alienum. Nam *ἀρτίω* hoc loco significat idem ac τὸ *παρασκευάζειν*. alias alia. pro eodem dicitur *συνισύμω* *ἀναρτῶ*. *Μαδὼν τὸς Ἀθηναίους ἀναρτῆντας ἱρδὼν Αἰγινήτας κακῶς*. Cum animadvertisset Athenienses paratos esse ad Æginetas maleficiis afficiendos. vi. 88. *παραρτίετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατῇ*. Res exercitui necessarias, vel utiles parabat. vii. 20. *παραρτίεσθαι*. vii. 142. *ἀρτίεσθαι*. vii. 143. viii. 76, 81, 97, 108. *ταῦτῃν πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον*. ix. 29. Horum unusquisque ut ad bellum paratus erat.

ἀρτάματα, τὰ. Vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco, *παρὰ τὸ ἀρτῶν*, suspendere. Sic apud Herodot. in aures appellantur, quæ ex auribus pendent. ii. 69.

ἀρτίμωσα. Scythice Venus celestis. iv. 59.

ἀρτιος, interdum apud Herodotum (licet hæc significatio non legitur in vulgatis Lex.) accipi videtur pro ἵτοιμος, i. paratus ad aliquid faciendum, ut et ipsum *ἀρτῶν*, unde formatum hoc nomen, τὸ *παρασκευάζειν*, καὶ *ἱτοιμάζειν* significat. Exempla suo loco describuntur. *ἀρτιος εἰ μὴ πείθεσθαι ὑμῖν, ὦ Λακιδαιμόνιοι, ἵνα δοκῇ ἐπιτηδωτάτω ἡμῖας εἶναι ἰσάναι, καὶ κατ' οὗς τινας*. ix. 27. Valla: Ubique, et juxta quoscunque vobis Lacedæmonii videbitur appositissimum nos stare, illuc euntes obtemperabimus. Æ. P. Parati sumus vobis parere, o Lacedæmonii, ubicunque, et juxta quoscunque [vobis] videbitur commodissimum, [vel opportunissimum] esse, nos stare. Hanc significationis interpretationem Herodotus ipse verbis apertissimis confirmat, quum ita loquitur, ix. 48. *Βουλόμενοι μοῦνοι Πέρσης μάχεσθαι, ἀρτιοὶ ὄντες ποιεῖν ταῦτα*. i. Volentes soli cum Persis pugnare, parati hæc facere. et ix. 53. *ἀρτιοὶ ἴσων πειθεσθαι Πανσαινῇ*. Parati erant parere Pausaniæ. [pro quo loquendi genere *συνισύμω* dicit Herodotus ix. 46. *ἱτοῖμαι εἰμὲν ποιεῖν ταῦτα*. i. Parati sumus hæc facere.]

ἀρτίπους, οὗ, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Integer pedibus. Pedibus valens ad incedendum. *οὐδαμῶς ἐπὶ ἰσχυρῶτα ἀρτίπους ἴσασθαι*. v. 3. Nunquam amplius sperantem se pedibus valentem fore. i. Qui prorsus desperaverat fore ut in posterum pedibus ad incedendum validus foret. iii. 130. *χαλὸς ἴων, καὶ ἐκ ἀρτίπους*. Qui claudus erat, nec integer pedibus. vel, nec pedibus ad incedendum valens. iv. 161.

ἀρτουένης, ἡ. Ion. et poet. Pistrix, pistricis. i. 51.

ἀρτουέπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Pistor. *τοὺς ἀρτουέπους*. ix. 82. Pistores.

ἀρτοξέρης. Nomen Persicum, quod Græce sonat, *μῆγας ἀρτίος*. Magnus bellator. vi. 98.

ἀρτοὺς ἐπὶ ψυχρῶν ἰσὼν ἐπιβάλλειν. Quid sibi velit hoc ænigma, vide v. 92. §. 7. et deinceps. Vide et ἰσνός.

ἀρτοφαγεῖν. V. H. Pane vesci. ii. 77.

ἀρτύειν, sive *ἀρτύνειν*, quod est *πρωτότυποι*. Parare, moliri, struere. *τὴν ἐπιβλήν ἤρτυσαν*. Insidias pa-

rarunt. i. 12. ἐξηρτυμένοι λογάσι τε
σηνήσι. Delectis adolescentibus
instructi. i. 43. πάντα σφι ἐξήρτυ-
το. Omnia ipsis parata erant. i.
61.

ἀρσεν, ἥρος, ῥ. Quoddam mensu-
ræ genus, quod unum liquoris
haustum continebat. ἐκάστη οἴνου
τίσσερις ἀρσενῆσι ἰδίδοιτο ἐπ' ἡμέρη
ἐκάστη. Quotidie singulis quatuor
vini Arysteres dabantur. ii. 168.
Quidam vocant Haustus, alii
Haustra, quod non damnan-
dum.

ἀρχαῖος, ῥ. comm. Interdum apud
Herodotum sumitur pro πρότιμος,
prior, superior, recte. Quod enim
antiquius, id etiam prius. ἐπιείξο-
μαι τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ. vii. 160. Val-
la: Aliquantum a superiore ora-
tione nostra decedemus. Vide
ἐπιείκειν.

ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀρ-
χαιρεσία. Proprie quidem signi-
ficat ipsam magistratuum elec-
tionem atque creationem, vel
magistratuum eligendorum at-
que creandorum tempus: inter-
dum tamen accipitur pro ipsis
magistratibus jam electis et cre-
atis. ἀγαρὴ δὲ καὶ ἡμετέρων, οὐκ ἱστατά
σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίῃ συνίστη. vi. 58.
v. s. Forum judiciale decem die-
rum non statuitur ipsis. id est,
Judicia per dies decem apud ipsos
non exercentur: sed est justiti-
um: nec ullus est magistratuum
consensus.

ἀρχην. comm. cum genitivo. Re-
gnare. Imperare. Imperium in
aliquos obtinere. τῆς Ἀσίας ἤρξαν.
Asiæ imperium obtinuerunt. iv.
1, 4. τῶν ἡερῳ. Quibus imperabat.
iv. 87. τῆς ἡρχῆς Ἰνδαθύροος. iv. 120,
128. τῶν Μιλησίων ἀρχην. iv. 137.
τῶν ὁ Μεγαβάρος ἡρχῆς. v. 1, 36, 49,
104. vii. 62, 63, 64, 65, 66, &c.

ἀρχην ἀδικίας. Ion. pro com. ἀρχην
ἀδικίας. Initium injuriæ inferen-
dæ facere. Injuria aliquem la-
cessere, provocare. i. 130. ἀρεάν-

των ἀδικίας προτίρωι τῶν Ἐσθραίων.
vi. 119.

ἀρχισθαι ὑπό τινι. comm. Sub ali-
quo regi et gubernari. pro, Ali-
cujus imperio parere. ἀρχόμενος
ἐπ' ἐκείνοισι. Illorum imperio sub-
jectus. i. 91. τοὺς ἐπ' ἐνὺτῷ ἀρ-
χομένους πάντας. Omnes imperio
suo subjectos. i. 103. ἐπὶ Πέρσῃσι
ἀρχεται. Sub Persarum imperio
est [gens, quæ in eo monte habi-
tat.] iii. 97.

ἀρχισθαι ὑπό τινος. comm. Ab aliquo
regi, gubernari. Alicujus imperio
parere. i. 127, 210. ἐπ' ἀνδρὸς με-
γάλου ἀρχονται. A magno viro re-
guntur. ii. 173. ἐπὶ Σμύρνης ἀρ-
χονται. iii. 74. ἐπ' οὐδινὸς ἀρξομαι.
iii. 83. ἐπ' ἀνδρὸς ἀρχοῖσαι. iii. 134.
ἐπ' ἄλλων ἀρχισθαι. iv. 147. v. 3.
ἐπ' ἰνὸς ἀρχόμενοι. vii. 103. Ab uno
gubernati. Unius imperio paren-
tes. ἐπὶ τῶν βαρβάρων ἀρχισθαι.
A barbaris regi. Barbarorum im-
perio parere. vii. 149, 159, 163.
viii. 73.

ἀρχηγείναι. V. H. Principatum te-
nere. τῶν κάτω ἀρχηγείναι. Infero-
rum principatum tenere. ii. 123.
ἀρχῆδιν. Ion. et poet. Ab initio.
Antiquitus. Olim. i. 131. ii. 138.
iii. 80. quod συνώνυμός εἰδetur fus-
sius, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. iv. 117. vii.
104.

ἀρχῆδιν. Ion. et poet. pro comm.
ἐξ ἀρχῆς. Ab initio. Antiquitus.
ἀρχῆδιν ἢ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον
ἀπ' ὑμῶν ἡμῖν γίγνεται. viii. 22. Ini-
micitiarum adversus barbarum
susceptarum initium nobis a vo-
bis exstitit. i. Auctores nobis fu-
istis inimici. &c.

ἀρχήν. ἐπιείρημα. Principio. Initio.
Ab initio. i. 9, 86. iv. 229, 159. v.
16, 57, 106. vii. 218, 220. Plena
loquutio videtur esse κατὰ τὴν ἀρ-
χήν. pro quo et ἐν ἀρχῇ diceretur.
vii. 236. ix. 57.

ἄσπιν. H. V. Fastidio vel molestia
afficere. ἰδίετο ἐπ' ὃ ἀι μάλιστα τὴν
ψυχῇ ἀσπίνῃ. Quærebat[aliquid,]

propter quod, [ob cujus jacturam] animo maximam molestiam conciperet. ix. 41. vel, maxima molestia afficeretur.

ἄσσημος χρυσός:) (ἰσίσσημος χρυσός. Aurum non signatum.) (Aurum signatum. ix. 41. .

ἄσθενής. comm. Imbecillus. Infirmus. Invalidus. ἰς ἄσθενίς ἔρχομαι. Ad infirmitatem ire. Ad infirmitatem redigi. Infirmitas fieri. τὰ τῶν ὀνείρων ἰχθύματα, τέλειος ἰς ἄσθενίς ἔρχεται. Quae ex insomniis pendent, prorsus infirma evadunt. i. penitus evanescent, nec ullas roboris vires habent. i. 120.

ἄσθενώς ἔχων, βλαχρῶς, οὐκ ἰσχυρῶς. Ctes. Pers. 41. Leviter, non graviter, non vehementer infirmum esse. Leviter, non graviter, non vehementer aegrotare. ἄσθενώς ἔχων. ἄσθενίς. νοσῶν βλαχρῶς. ἄσθενώς.) (ἰσχυρῶς.

ἄσθενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo comm. ἀσθενής. Illæsus. Nullo malo affectus. Nulla clade accepta. παριξιδότῳ ἄσθενί. Cum illæsi, nullaque clade accepta, egressi præterissent. i. 105. ἰάμω ἄσθενίᾳ ἐκπλύν. Illæsum discedere sinamus. ii. 114, 121. §. 3. ἀντίπαμψι ἄσθενί. Illæsam dimisit, vel amandavit. ii. 181. ἀποπέμψω ἄσθενί. vii. 146. ὡς ἄσθενί. ἀνίστασθαι ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. viii. 19. Ita ut illæsi, [i. sospites] in Græciam pervenerint. viii. 116. ix. 5.

ἄσθενί, ἡ. comm. Exercere. τὴν ἀληθείαν ἄσθενί. vii. 209. Veritatem exercere. Rem aliquam vere dicere. Veritatem fortiter dicere.

ἀσκήνη, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro quo comm. ἄσκηνος dicitur. Qui caret instrumentis ad aliquam artem exercendam necessariis. ὑπερβάλλω τοὺς πρῶτους ἰατροὺς, ἀσκήνους περὶ ἑαυτὴν, καὶ ἔχον οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶν ἰσχυρῶς. Principes medicos superavit, quamvis care-

ret instrumentis, et nullam instrumentorum eorum, quae ad artem exercendam sunt necessaria, haberet. iii. 131.

Ἀσμάχ, vel (ut in margine scribitur) Ἀσχάμ, nomen Æthiopicum, quod ab Herodoto sic explicatur. ii. 30. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἴσος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, ὃ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παρτάμιν βασιλῆϊ. Hoc autem verbum Græcorum lingua valet, qui a sinistra manu regi astant.

ἀσπαίρην. (ut docet Eustath.) τὸ σπᾶσθαι, καὶ ἰσχυρῶς κινῆσθαι. ἐκ τοῦ σπᾶ γίνεται σπαίρην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρην. ἀσπαίρην λέγεται βυθὺς ἀκουσίως ἰαχόμενος, καὶ οἱ θηήσκοντες λέγονται ἀσπαίρην. i. Ἀσπαίρην, trahi, et cum dolore moveri. fit autem a σπᾶ, traho, σπαίρην, et pleonasmo τὸ α, ἀσπαίρην. Dicitur etiam bos ἀσπαίρην, qui trahitur invitatus. Dicuntur et illi, qui moriuntur, ἀσπαίρην. Latini Palpitare dicunt, quod leviter ac frequenter moveri, sive micare, significat. Hujusmodi levem et frequentem motum in pectus recens jugularum corde, si confestim id extrahatur, quinetiam in aliis earum partibus moribundis facile videas ac observes. Hunc motum Latini Palpitationem, Græci νεσο παλμοί, καὶ σκαρδμοί ἰτεριώμους appellant, quod ab ἀσπαίρην nomen verbale formatum, et usu receptum non habeant. Sed apud Herodotum μεταφορικῶς, et κατ' ἀναλογίαν, καὶ ὁμοιότητα quandam, ἀσπαίρην, accipitur pro trepidare, metuque concuti. Quod timoris vehementiam indicat, et sub ipsos oculos propemodum subjicit. Ἀδύμαντος ὁ Ὀλύμπου, Κορινθίου στρατηγός, τῶν λοιπῶν ἡσπαίρει μαῶτες, φέμμενος, ἀσπαίρην σπᾶσθαι ἐκ τοῦ Ἀρτεμισίου, καὶ οὐ συνεμύνην. viii. 5. Adimantus Ocyti filius, Corinthiorum dux, solus

ex reliquis [omnibus, præ metu palpitabat.] trepidabat, dicens se ab Artemisio discessurum, nec [ibi] permansurum. Valla tamen illud ἥσπαρει vertit reluctabatur. Sed quia supra dixit Herodot. ἐπὶ αὐτοῖς παρὰ δόξαν τὰ περιήματα τῶν βαρβάρων ἀπείβαιναι ἢ ὡς αὐτοὶ καλεῖσθαι, καταρραδισαντες, δροσμον ἰκουλύνοντο ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, ideo nunc τὸ ἥσπαρειν sic vendendum arbitror, ut monui. Si quis tamen alteram sententiam meliorem judicat, eam libere sequatur. At neutro modo dux iste Corinthius nomini suo tunc respondit. Ἀδείμαντος enim significat τὸν ἐ διμαίνοισιν, τὸν μὴ φοβούμενον, τὸν ἀφύκτον, τὸν ἀτρέμηνον, id est, intrepidum, et qui nulla ratione terretur, nec trepidat. Ipse vero præ metu palpitabat, ceteris collegis ibi remanere volentibus reluctabatur, adversabatur, et de fuga quam primum capessenda cogitabat: quæ nimiam ejus timiditatem, et insignem ignaviam pulcherrimo nomini contrariam arguebant.

ἀσπαρῆς, ἡ, ὅν. comm. Gratus, a, um. οἷον ἡ τυραννὶς πρὸς ἰλιυδερῆς ἢ ἀσπαρῆτον. Quibus tyrannis ipsa gratior erat quam libertas. i. 62. ἀσπαρῆν ἰποινοῦσαντο. Gratum habuerunt. Rem sibi gratam esse duxerunt. Inde voluptatem perceperunt. v. 98.

ἀσπίς ἐκτακιοχλίη. Herodotea locutio, pro comm. ἀσπίδης ἐκτακιοχλίη, τουτέστιν ἐκτακιοχλίοι ἀσπίδοφόροι, quos Homerus ἀσπιδῶτας vocat. Octo millia militum scutorum. v. 30.

ἄσσα. Ion. et Atticum ἄττα. Quæcunque. i. 197.

ἄσος ἱλαμιν, λιπέμισθα, ἃ δ' οὐχ ἱλαμιν, φερέμισθα. V. Hom. 35. Quid sibi velint hæc, apud Herodot. in sequentibus vide. Vide et φθιμίζομαι.

Ἀσσησίη Ἀθηναίη. i. 19. αὕτη ἡ ἐπὶ

κλήσις τῆς Ἀσσίας παρῆται ἀπὸ τοῦ χόρου, ὃ ἦν ὄνομα Ἀσσησῶν. ibid.

ἄττον. Ion. et poet. pro comm. ἔγγιον, vel ἑγγύτερον. Propius. iii. 52. iv. 5.

ἄταχυς, υἱς, ὁ. Ion. et poet. pro comm. γάχυς. Spica. v. 92. §. 6.

ἀτῆς, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. πολίτης, ἰτιδός, ἡ. Fœmina, quæ civis est. i. 173. γυνὴ ἀτῆ. iv. 78, 146.

ἀτῆς, ἰός, ὤς, ὁ καὶ ἡ. Non calcat, non tritus, desertus. ἀτῆς χωρία. V. Hom. 21. Loca non calcata, loca non trita, loca deserta.

ἀτῆς, οὐ, ὁ. Ion. et poet. pro comm. πολίτης. Civis. i. 158, 165, 173. ii. 160. iii. 123. iv. 33. v. 92. §. 7. vii. 118, 119, 156.

ἀσφαλῆς, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀσφάλεια. Vulgo salvus conductus. Gallice, *Sauf conduit. Passeport.* Latine, Fides publica, quæ alicui datur, ut libere tutoque per aliquem agrum transeat, vel etiam in eo commoretur. διηδὶς τῆς ἀσφαλῆς, ἔτυχι. Cum publicam fidem petiisset, eam impetravit. iii. 7.

ἀσφαλῆς, τό. comm. Tutum. τοῦ ἀσφαλῆος εἶναι. Securitatis causa. pro ἀσφαλῆας χάριν. Gall. *Pour assurance.* i. 109.

ἀσφαλῆς. Ion. et poet. pro comm. ἀσφαλῆς. βεβαίως. ἀκινδύνως. Tuto, firmiter, constanter. Οὐδὲν ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀσφαλῆς εἶναι. Nihil est in rebus humanis firmum ac stabile. i. 86. ἀσφαλῆς ἰδρύσθαι. Firmiter stabililum ac fundatum esse. ii. 169. v. 35.

ἀσχάλλειν. Ion. et poet. pro comm. ἀδμονεῖν, et λυπεῖσθαι. Dolere, mœrere, mœstum esse, tristari. μ. ἀσχαλῶ. Hinc aor. 2. act. ἥσχαλον, εἰ, ὁ. Δαρῖος ἥσχαλε. Darius mœstus erat. Darius afficiebatur dolore. Dolebat. iii. 152. ἥσχαλε autem est 3. sing. aor. 2. act.

αἰτάρ. Ion. et poet. pro comm. αἰλά. Hinc per apocopen Lati-

num At. i. Sed. ii. 92, 135, 175.
iii. 29. iv. 18, 178, 188. v. 66,
92. §. 2.

ἀτάσθαλος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
comm. ὁ καὶ ἡ ἀσεβής. Impius, im-
probus, sceleratus. iii. 80. viii.
109. ix. 116.

ἀτι. comm. Ceu, utpote, quippe
qui, quippe quod. ἀτι ἀπειρώτων.
Quippe quod defecissent. i. 102.
ἀτι θηρυτῶ. Cen venatori. i. 123.
ἀτι τῶν ὁδῶν φυλασσόμενοι. Quippe
quod itinera servarentur. ibid.
ἀτι τὸν χρυσὸν ἔχον. Quippe qui
aurum haberet. i. 154. ἀτι Μίνω
κατοστραμμένον γῆν πολλήν. Quippe
quod Minos multum agri in suam
potestatem redegisset. i. 171. ἀτι
χρόνου ἰσχυρομένου συχοῦ. Quippe
quod multum temporis interce-
deret. i. 190. ἀτι μάχας. ceu pla-
centiam, vel polentiam, vel pul-
tem. i. 200. vii. 87, 138.

ἀτίων, οὐ. Ion. et poet. pro quo et
ἀτάων, ἄν. comm. βλάβητι. Eust.
αὐτῶ, καὶ αὐταῖων, τὸ βλάπτω. Lædo.
Nocere. Damnum dare. Damnis
afficere. ἀτόντης. vii. 223. Vide
ἀποδιδόναι.

ἀτιλῆ, ἡ, ἡ. Ion. pro comm. ἀτί-
λεια. Immunitas. ἀτιλῆ στρατιῆς,
καὶ φόρου. Militiæ, et tributi im-
munitas. iii. 67.

ἀτιλῆς, ὁ καὶ ἡ. comm. Immunis
tributi. iii. 91. ἀτιλῆα χώραν ἵμε-
σαι. Regionem tributorum im-
munem incolere. iii. 97, 160.

ἄτερος. Ἀττικῆς, καὶ Ἰωνικῆς, ἀντὶ τοῦ
ἴτερος. Alter. iv. 11.

ἄτη, ἡ. Odium. φθόνον καὶ ἄτην χρῶ-
μενος. Invidia et odio utens. i.
impulsus. Vel, Invidia nocendi-
que studio. vi. 61.

ἄτη, ἡ. Calamitas. Damnum. Ma-
lum. Detrimentum. ἄτην μεγάλην
προσπεσούσας ἰνῶσαι. Magnam ca-
lamitatem, vel magnum malum,
quod nobis acciderit repente,
ferre. i. 32.

ἀτιμάζεσθαι. Ion. poet. et comm.
ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πισιστράτου. I-

gnominia affici, ignominiose et
contumeliose tractari a Pisistra-
to. i. 61.

ἀτιμῶν. μ. ὥσων. comm. Ignominia
afficere. Infamem reddere, ἡτι-
μῶμενοι. Ignominia notati. Infa-
mes, iv. 66. ἡτίμωτο. vii. 231. τῆς
ἀτιμίας modus ibi describitur.

ἀτραπὴς, αὐ, ἡ. comm. Trames, itis.
Semitæ. Iter angustius, in quo
non facile quis se alio convertere
potest, ex quo semel est id in-
gressus, ut ex ipso etymo patet.
Componitur enim ex α privante
particula, et verbo τρέπω, verito,
converto. vii. 175. φυλάττοντες τὴν
ἀτραπὴν. vii. 212. semitam serva-
turi. ἔφρασε τὴν ἀτραπὴν. vii. 213.
semitam indicavit. vii. 214, 215,
216, 217.

ἀτραπέτα. Ion. et poet. pro com.
ἀληθίνα. Verissime. Certissi-
me. iii. 4. v. 93.

ἀτραπία. Ion. et poet. Vere, certe,
certo. i. 57, 140, 159, 160, 172,
209. ii. 49, 54, 103, 119.

ἀτραπία. Ion. et poet. pro comm.
ἀκριβῶς. Vere, pro exacte, accu-
rate. τὴν τέχνην ἀτραπίας οὐα ἐπίστα-
σαι. Artem accurate non tenere.
iii. 130. viii. 8.

ἀτραπία, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro
comm. ἀληθής. Verus. iii. 98. v.
9. ἀτραπίγειρον, certius. v. 54.

ἀτραπία, ἡ, ἡ. Ion. et poet. pro
comm. ἀτρέμεια, ἀλήθεια. Veritas.
iv. 152. vi. 1.

ἀτρέμας. Ion. et poet. Intrepide.
Sine tremore, sine motu, quietè.
ἀτρέμας εἶχον πᾶς νῆας. viii. 14.
Naves quietas tenebant. Qi' Ἑλ-
ληνις ἀτρέμας εἶχον πρὸς τῇ Ἀρτε-
μισίῳ. viii. 16. Græci ad Artemi-
sium quieti manebant. Vel, im-
motos se tenebant. ἀτρέμας εἶχον
τὸ κρατούμενον. ix. 53. Copias im-
motas tenebant. ix. 54.

ἀτρέμειν, οὐ. Ion. et poet. pro quo
et ἀτρέμειν. De quo suo loco. vii.
8. viii. 68. Non tremere. Non
trepidare. Intrepidum esse.

ἀτρεμίζειν. H. V. [pro quo alias et ἀτρεμῖς dicitur. vii. 8. viii. 68.]

Non tremere. Intrepidum, ac immotum stare. τὴν Μήδων ὄρωσα ἀρχὴν μεγάλην τε, καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν.

Valla sic: Animadvertens Medorum imperium ingens, ac pacatum. Sed contra dicendum, nec pacatum, nec quietum: sed q. d. perpetuis armorum motibus agitata, ac indies ulterius progrediens. Quod ex ipsis verbis Græcis patet. Vide et sequentia.

i. 185. Hoc aperte declaratur, quum dicitur, Οἷα ἐξῆς ἀμύνει ὅτι πρότερον τὸν Κύρου οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ὀρίοντες αὐτὸν παντὶ ἰδνὶ ὁμοίως ἐπιχειροῦσα. Quippe qui scirent vel ante Cyrum non quiescere, non manere quietum: sed animadverterent ipsum æque omnem gentem adoriri. i. 190. vii. 18.

ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Indomitus. Ingens. Immensus. ἄτρυτοι πόνοι ἔχον. ix. 52. Immensum laborem sustinuerunt. Eustath. ἄτρυτος ἐν πόνοις λέγεται, ὃν οὐ ταίρουσιν οἱ πόνοι, παρὰ τὸ τρῖν, τρῦσω. ἐκ τοῦ τρῶ, ὃ ἐκ τοῦ τορῶ κατὰ συγκοπήν, ἢ ἐκ τῆ τείρω, τὸ δαμάζω.

ἀττίλειος, ου, ὁ. Quoddam locustæ genus, ut tradit Suidas. ἀττίλειος (inquit ille) ἀκρὲς τις. Quod a Plinio confirmatur libro 29. cap. 4. Adversantur (ait) et locustarum minimæ sine pennis, quas Attelabos vocant. Hinc fortasse dicta insula Attelebussa, a locustarum hujusmodi copia. Qua de re Plin. lib. 5. cap. 31. Τοὺς δὲ ἀττίλειους ἐπαιὶν θηρεύουσι, αὐτῆσαντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλείουσι. iv. 172. Valla: Ex quibus [palmis] ubi palmulas præmaturas decerpserunt, ad solem siccantes maturefaciunt. Sed locus ita potius verendus, Postquam autem attelebos cœperunt, ad solem exsiccatos molunt. D. Hieronymus (ut in vulgatis Lex. traditur) Attelebum ait esse parvam locustam,

inter locustam et brucum, quæ modicis pennis reptans potius quam volans, semperque subsiliens, ob eam caussam ubicunque orta fuerit, usque ad pulverem cuncta consumit, quia donec crescant pennæ, abire non potest. Dicitur et ἀττίλαος, ut in vulgat. Lexicis scribitur, quam scribendi rationem Plinius videtur secutus. καταλείουσι vero, compositum est ἐκ τῆς παρατίσιος κατὰ, et verbo αἰλῶ, ὦ, τὸ αἰλῶν, molo. De quo suo loco.

ἀτυχεῖν. comm. Non assequi, Non impetrare quod volumus. Repulsam accipere, pati, ferre. Ἀτυχεῖσαι τὸν χρεζόντα, οὐ σοφὶ δυνατόν ἐστι. ix. 111. Nefas ipsis est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos nefas esse censetur, si quis, qui [aliquid a Rege] petit, [ab eo] repulsam accipiat.

αὐαίειν. et compos. comm. Siccare, Arefacere. Διδόρια πάντα ἐξαυαίθη. Omnes arbores arefactæ sunt. iv. 151. O. arb. exaruerunt. αὐήσαντες πρὸς τὸν ἥλιον. Cum ad solem exsiccassent. iv. 172. ἐξηήνη. exsiccavit. iv. 173.

αὐδάξασθαι. Ion. et poet. pro com. μυθήσασθαι. λαλῆσαι. Locutum esse. ii. 55, 57. τὸ παιδίον αὐδάξατο. puella locuta est. v. 51.

αὐδιγενῆς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἐπιχῆμος. Indigena. In aliquo loco natus. ii. 149. αὐδιγενῆς ποταμοί. iv. 48. τῇ αὐδιγενεῖ θεῶ. Deæ indigenæ. iv. 180.

αὐλίξασθαι. comm. In statione manere, pernoctare, habitare. ἐν αὐτῇ αὐλίξεται θέρια πτερωτά. In ipsa habitant alatae feræ. iii. 110. τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε, καὶ αὐλισθίντας. viii. 9. Illo die illic remanentes, et stationem habentes, vel castris positos.

αὐλίξασθαι. comm. Immorari. Stationem in aliquo loco habere. Commorari. ix. 37.

αὐλίξασθαι brutis tributum. Stabu-

lare. In stabulo manere. *ἐν αὐτῷ αὐλιζόμενος*. ix. 93. In antro stabulant, vel stabulantur. Nam utrumque dicitur pro eodem. Virgil. *τῶν γιουργικῶν* lib. iii. 224. Nec mos bellantes una stabulare. Idem *Æn.* vi. 286. Centauri in foribus stabulant. Ovid. *Metamorph.* lib. xiii. 821. Hoc pecus omne meum est, multæ quoque vallibus errant, Multas sylva tegit, multæ stabulantur in antris.

αὔρα. Aura. ὁ Νεῦλος μῦθος πάντων αὔραι αὔρας ἀποπνοίας οὐ παρίχται. Nilus solus omnium fluviorum nullas ex se spirantes, sive manantes, auras emittit. ij. 19. *αὔρη* ἀπὸ Ψυχρῷ τιος φιλείω πνέειν. Aura ab aliquo frigido loco spirare solet. ii. 27.

αὐταρκεία, τό. Quod omnibus suis numeris est absolutum. Cui nihil deest. Quod suis opibus est contentum, nec alienis indiget.) (τὸ ἄλλον ἐνδίδει. Quod alterius ope indiget. i. 32.

αὐτίων. Ion. genit. plur. pro com. *αὐτῶν*. Ipsorum, ipsarum, ipsorum. i. 9, 32, 54, 78, 89, 107, 114. et alibi passim.

αὐξάνειν. Ion. et com. Augeri. Τὰ τῶν Περσῶν πρῶτα αὐξάνονται. Persarum res, quæ augebantur, quæ crescebant, quæ capiebant incrementum. i. 46. *καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανόμενῃ τὴν δύναμιν*. Ipsorum potentiam crescentem demoliri, evertere. *αὐξεται ἰς σπῆδος*. crevit in magnum numerum. i. 58. *μεγάλως αὐξηθῆναι*. Valde crevisse. *ibid.*

αὐξήσεις χρονικαὶ ὑπὸ τῶν Ἰόνων, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, πολλάκις ἀμειλύνται. Augmenta temporalia ab Ionibus sæpe, ut et apud poetas fit, negliguntur. *ἄφθῃ*, pro *ἡφθῃ*. i. 19. *ἄψαλο*, pro *ἡψαλο*. *ibid.* *ἀμείβετο*, pro *ἡμείβετο*. i. 35. *ἀμείψατο*. i. 37. pro *ἡμείψατο*. *ὀχέωτο*, pro *ὀχέωτο*. i. 31. *ἀμείψατο*. i. 43. *ἱεργάσσο*. Ionic, pro *ἱεργάσσω*. i.

45. *οἰκημῖος*, pro *ῥηκημῖος*. i. 27, 28. *οἶχοντο*, pro *ῥηχοντο*. i. 48. *οἶκει*, pro *ῥηκει*. i. 56. *οἶκειν*. *ibid.* *οἶκον*. i. 57. *αὐξήσαι*, pro *ἡξήσαι*. i. 58. *καλλασσόσσιτο*, pro *κατηλλασσόσσιτο*. i. 61. *ἀπαλλασσόσσιτο*, pro *ἀπηλλασσόσσιτο*. *ibid.* *ἱεργάζοντο*, pro *ἱεργάζοντο*. i. 66. *αἰδολοῦν*, pro *ἡδολοῦν*. i. 67. *ἐνοκίσθη*, pro *ἐρηκίσθη*. i. 68. *οἶχίλο*, pro *ῥηχίλο*. *ibid.* *παρῆνισι*, pro *παρήνισι*. i. 80. *ἑρμιάλο*, pro *ῥηρηλο*. i. 83. *ἀμμήντες*, pro *ἡμμήντες*. i. 86. *ἱεργάσσο*, pro *ἱεργάσσω*. i. 93. *συνοίσει*, pro *συνοίσει*. i. 110. *ἀποικτίζετο*, pro *ἀποικτίζετο*. i. 114. *κατέργατο*, pro *κατείργατο*. i. 123. *κατεργασμένου*, pro *κατεργασμένου*. *ibid.* *συνάλισι*, pro *συνήλιστα*, a *συναλίζω*. *Congrego*. i. 125. *ἱλευθιροῦντο*, pro *ἱλευθιροῦντο*. i. 127. *αὐτομόλειον*, pro *ἡτομόλειον*. *ibid.* *ἱδιλοκάκειν*, pro *ἡδιλοκάκειν*. *ibid.* *ἀναμμήντες*, pro *ἡναμμήντες*. vii. 69. Vide *ἱσσοῦν*, ubi sæpius reperies *ἱσσοῦν*, pro *ἱσσοῦν*.

αὐξήσεις συλλαβικαὶ ὑπὸ τῶν Ἰόνων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, πολλάκις ἀμειλύνται. Augmenta syllabica ab Ionib. sæpe, ut et a poetis, negliguntur. *διαφθίρουντο*, pro *διφθίρουντο*. i. 36. *ποίεισκει*, pro *ἡποίεισκει*. *ibid.* *ἀποβρῆκει*, pro *ἡποβρῆκει*. i. 86. *διδάλωντο*, pro *ἡδιδάλωντο*. i. 94. *ἐπιπύκνουντο*, pro *ἡἐπιπύκνουντο*. i. 100. *βιβρῆκει*, pro *ἡβιβρῆκει*. i. 119. *κωχρῆκει*, pro *ἡκωχρῆκει*. i. 122.

αὐτήκοος, υ, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui suis auribus aliquid audivit. *παρὰ τῶν Περσῶν αὐτήκοος καταστάτα*. Ctesias Pers. l. [Hoc] ex Persis audisse suis auribus.

αὐτίς. Ion. pro com. *αὐθῖς*, iterum, rursus. i. 54, 56, 60, 67.

αὐτόθι. comm. Illic. iv. 29.

αὐτοῖσι σφισι. Ion. pro *σφισι* αὐτοῖς, vel *ἱαυτοῖς*, quæ communia, sibi ipsis. iii. 76.

αὐτοκλής, καὶ τὸ αὐτοκλής. N. H. et poet. pro comm. *αὐτοκλήτος*, ὁ καὶ ἡ. Qui proprio hortatu, qui sua sponte, non ab alio jussus a-

liquid facit. ἐπὶ τὴν Λυκίδα οἰκίην
ἦσαν αὐτοκαλίας. ix. 5. In Lycidæ
domum iverunt ultro, vel sua
sponte, ab aliis non jussæ hoc
facere.

αὐτομολίῃν. comm. Transfugere. αὐ-
τομολεῖν παρὰ τὰς Πέρσας. Ad Per-
sas transfugerunt. i. 127. αὐτο-
μολήσῃς ἐς αὐτοὺς, ad ipsos trans-
fugeret. iii. 154. αὐτομολήσω ἐς τὸ
τιῆχος. In urbem transfugiam. iii.
155, 156. ἐς Ἀθήνας ὑπομολήσῃ ἐκ
Περσίων. Athenas ex Persis trans-
fugit. iii. 160. αὐτομολήσῃν. viii. 8,
11, 82, 87.

αὐτόμολος, ὁ. comm. Transfuga. iii.
156. vi. 38, 79, 80. vii. 219. viii.
26. γυνὴ αὐτόμολος. ix. 76. Fœmi-
na transfuga.

αὐτόπτης, υ, ὁ. comm. Qui suis pro-
priis oculis aliquid vidit, vel videt.
οὐδὲν αὐτόπταις γινομένου δύνα-
μαι ἀκούσαι τοῦτο. Hoc audire non
possum ex ullo, qui ipsemet rem
suis oculis viderit. iii. 115. iv. 16.
viii. 79, 80.

αὐτοῦ. Ion. poet. et comm. pro αὐ-
τοῦ. Illic. (τῆπερ, ἥπερ, οὗ. i. 30,
94.

αὐτοχειρή. Ion. pro comm. αὐτοχει-
ρία. Manu propria. iii. 13, 66,
74. αὐτοχειρὴ κτείνειν τινά. Aliquem
manu propria interficere. i. 140.
αὐτοχειρὴ ποιῆσαι. Manu propria
facere. iii. 154.

αὐτόχθονα ἴθνα. Gentes indigenæ,
quæ in aliqua regione sunt natæ.
viii. 73.) (ἴθνα ἐκλήλυδα. Gentes
advenæ, quæ aliunde aliquo ha-
bitandi caussa venerunt. viii.
73.

αὐχλῆν, ὡ. Ion. et poet. Gloriarī.
ii. 160. αὐχλῆν. Gloriamini. vii.
103.

ἀφάνισις, ἡ. N. H. Abolitio. Ex ho-
minum conspectu sublatio, quæ
facit ut aliquid, quod ante nobis
apparebat, non amplius appareat.
iv. 15.

ἀφάω, ὦ. fut. ἀφάσω. Ion. et poet.
Tango, tracto, cōtrecto. παρὰ

τὴν ἀφῆν. i. a tactu deductum,
quod παρὰ τὸ ἄπτεν, τὸ ψηλαφῆν. ἄ-
φασιν αὐτοῦ καὶ ὅτα. Ejus aures
palpa. Quod Galli dicerent, *Tâtes*
ses oreilles. iii. 69. ἀφασουσας, tan-
gens, palrans. participium fut.
ibid. ἥφασιν τὰ ὅτα, aures palpa-
vit. ibid.

ἀφιδῶς. Ion. et poet. pro comm.
ἀφιδῆς. Non parce, liberèditer. i.
163. abunde, sine misericordia.
i. 207. ἀφιδῶς ἐφρίσιν, φειδόμενοι
οὔτε ὑποζυγίου οὐδὲν, οὔτε ἀνδρώπα.
ix. 39. [Omnes] sine misericor-
dia trucidabant, nec jumentis,
nec hominibus parcentes.

ἀφίδῃ. Ctes. Pers. 3. Dimissus est.
ἀφίδῃσιν. ibid. Dimissi sunt.

ἀφίται, ὧν, αἱ. Locus ita vocatus.
ἰδιῶται γὰρ ἱμεῖοι ὑδρευόμενοι, ἔς τὸ
πύλωτος ἀφίσιν. ἐκ τούτου δὲ τῷ
χόρῳ ἕνομα γέγονε ἀφίται. vii. 193.
Valla : Illinc enim aquati in pe-
lagus erant abituri. [Sed pro
ἱμεῖοι legendum ἱμαλλοι. Plena
autem locutio est, ἀφίσιν τὸ πύλω-
τος, ἵτις τὴν Ἀργὴν ναῦν. i. Erant in
pelagus dimissuri, vel immissari
navem Argo.] Propter hoc autem
huic loco nomen inditum est
ἀφίται, q. d. dimissæ. Sunt qui
τὸ ἐφίταιν vertant, in altum vela
dare, quod bonum habet sensum :
sed ipsam Herod. mentem non
satis explicat, nec τὴν ἐτυμολογίαν
τῶν ἀφίταιν. Stephanus, ἀφίται)
(quod ἐξήλωται apud ipsum) πό-
λις τῆς Μαγνησίας, Ἐρλασκός, ὅτι
ἰντῶδιν διοντίαν ἐφίσιν ἡ Ἀργὴ ἐποι-
ήσατο. ἢ ὅτι ἐκὼ οἱ Ἀργεῖαυται τοὺς
Ἡρακλῖα κατέβησαν. Hanc senten-
tiam et Schol. Græcus confirmat
τῶν Ἀργεῶν. lib. i. 1289. Ἡρόδοτος
(inquit) ἐν τῷ Πύλωτος γὰρ ἐκβάται
φίσις αὐτὸν ἐφ' ὑδάτος ἔστησιν, τῆς
Μαγνησίας παρὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἀφίσιν
αὐτὴ Ἀφίταις καλεῖται, ἐπὶ πύλωτος
ταῖς. Alias etiam hac de re sen-
tentias aliorum illic vide. Th.
Idyll. 13. scribit Herculeum a so-
cietis desertum, dum quæreret

Hylam amasium, quem aquatum miserat, et a Nymphis abreptum amiserat. Vide et Apollon. lib. i. τῶν Ἀργ. 1207. seq. τῶν ἀφειτῶν mentio sæpius fit. viii. 4—14.

ἄφρ, ἦς, ἡ. comm. Accensio, incensio. παρὰ τὸ ἄπτειν. Accendere, incendere. περὶ λύχνων ἀφάς. vii. 215. Circa lucernarum accensionem, i. sub serotinum crepusculum, quo tempore propter noctis adventantis tenebras lucernæ solent accendi.

ἄφιξις, ἡ. comm. Adventus. ἡσθῆσαν τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν. Lydorum adventu lætati sunt. i. 69. pro eodem dicitur ἰωνικοῦς ἄφικς. ii. 116. iii. 69, 145. τῆς ἰδαυτῆ ἀφίξεως. v. 49. ἄφικς. v. 92. §. 6. τὴν ἀφίξιν ποιούμενος, iter faciens. vii. 58. viii. 41. ἄφικς προφίρει. viii. 125. τὴν ἀφίξιν τὴν ἐς Ὁμήδαν. ix. 17, 77. τῆς ἀφίξεως. V. Hom. 23.

ἄφρατος, ὁ, τὸ. Ion. et poet. Summa navis pars. Suidas, τὸ ἄφρον τῆς πρεμνῆς, ἡ τὸ ἀκροτόλιον πρὸς τὴν κατ' ἄσπερσαν. εὐδλαστὰ γὰρ. κατὰ μετὰθεσιν τοῦ θ' εἰς φ. Consule et Eustath. vi. 114.

ἄφροδος, vide ἀφροδος.

ἄφροδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Intolerabilis. Non ferendus, iv. 28.

ἄφρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. κρυπτός, occultus. ἐς τὸ ἀφραστότατον. sub. χυρῶν. In occultissimo loco. v. 92. §. 4.

ἀφύκτως. V. H. quod in vulg. Lexicis sipe ullius auctoritate scriptum exstat. comm. ἀφύκτως. Citra spem effugii. Sine fugæ spe. Inevitabili ratione. ix. 116.

ἀφ' ὧν ἰδύνατο. V. Hom. 3, κατὰ δύναμιν. κατὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων δύναμιν. Pro facultatum viribus. Pro viribus.

ἀχάριτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Ingratus. i. 90.

ἀχθισθῆναι comm. μ. ἀχθίσσεται, et ἀχθίσσεται. π. ἡχθίσσεται. ἀός. ἡχθίσσεται. Gravari, dolere. Rem aliquam iniquo animo ferre. vii.

134. viii. 99.

ἄχθισθαι περὶ τινος πρήγματος. Herod. locutio, pro comm. περὶ τινος δυσφορίῃ. Aliquid graviter vel moleste ferre, περὶ τῶν καὶ ἀχθόμενοι. viii. 99. De navibus solliciti. Classis jacturam moleste ferentes, vel graviter ferentes.

ἄχθος, τό. Ion. et poet. pro comm. φόρτος, et βάρος. Onus. ἀπὸ τῶν τὰ ἀχθῆναι. Detrahis oneribus. i. 80. ἀχθῆναι φέρειν. Onera ferre. iii. 102. ἀχθοφόρος, ὁ, ὁ. comm. Qui sarcinas fert, qui onera fert. Epithetum est jumentorum, et hominum mercenariorum. vii. 187.

Ἀχιλλῆος δρόμος. iv. 76. Vide Dionys. de situ orbis, v. 306, 545. et Eurip. Iphig. in Tauris, v. 436, 437.

ἄχρητος λόγος λέγειν. ix. 111. Verba inutilia dicere. Verba proferre, quorum nullus est usus. Inania, vana verba proferre.

ἄχρητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ. comm. (χρητός. Inutilis) (utilia. Διὸς δὲ ἀχρήτους οὐκ ἐκλείπειν σφίσι τὴν ἡσσαν, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρεῖν, συνίην τι, καὶ ἀμνηχανίην. viii. 111. Vall. Andriorumque insulam totidem propitia numina nunquam derelinquere: sed semper incolere, inopiam, et impossibilitatem. Stephanus longe melius, Duas inutiles Deas nunquam insulam ipsorum relinquare: sed in ea gratum domicilium semper habere, Paupertatem videlicet, et Impossibilitatem. His duobus numinibus opponit Herod. Διὸς χρηστούς, viii. 111. quos δὲ Διὸς μεγάλαν appellat. ibid. τὴν Παιδῶν, καὶ τὴν Παναγίαν. Vide Παιδῶν.

ἀχρητός. Ion. et poet. pro comm. ἀχρητός. Inutilis. αὐτὸν τῶν ἀχρητῶν τοῦ γραταῖ, Cum inutili exercitus parte. i. 191, 211. iii. 81.

ἀχρημάτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui est sine pecuniis. Qui nullas habet pecunias. Pauper. i. 99.

ἀχρητός, ὁ, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.

Intactus. Illibatus. *μελινόεσσα ἄφαιτος*. viii. 41. Placentia melle condita intacta, vel illibata.

ἄψευδως. Ion. et poet. pro comm. *ἄψευδως*, ἤγουσι ἀληθῶς. Non falso, vere, revera. ix. 58. Sed nec *ἄψευδως*, nec *ἄψευδως* in vulgatis Lexicis Græco-latinis exstat.

ἄψευδης, ὁ καὶ ἦ. Verax, veridicus. *μαρτήριον ἄψευδης*, oraculum veridicum. i. 49. Oraculum verax.

B.

B pro φ, apud Macedones interdum usurpatur, *Βρίγης*, pro Φρύγης. vii. 73.

βάθην. comm. Pedetentim. Lento gradu. ix. 57.

βαθύν. Ion. pro comm. *βαθυῖα*. Profunda. i. 75. Dicitur et *βαθία*. *τάφρος βαθία*. Fossa profunda. i. 178. *ἐν λίμνῃ βαθύν*. In palude profunda. iii. 110

βαθύκληρος, υ, ὁ. Nomen Homericum, q. d. Qui profundas hereditates habet. Qui latos amplosque fundos habet. Opulentus. Prædives. V. Hom. 35. *τοῖων γὰρ παλίων ἐξ αἵματος ἰκχυγιάται, οὗτε βαθυκλήρων, οὗτ' ἄσπετα μῆλα νυμόντων*. Talium enim parentum ex sanguine nati estis, nec amplos fundos habentium, nec innumeras oves pascentium.

βαίνειν. Ion. et poet. transitive pro *βιδάζειν*, et *ἀναβιδάζειν*, imponere. Gall. *Faire monter. Mettre sur quelque chose*. *ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς [ταῖς καμήλους] ἔθηκεν*. In ipsas camelos imposuit viros. Viros jussit ascendere camelos. i. 80.

βαίνειν, et *ἀναβαίνειν*, dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. et *ἀναβαίνειν* dicuntur mares *ταῖς θηλείας*. Fœminæ vero *ἀναβαίνεσθαι*, et *βαίνεισθαι*. i. 192.

βαίτη, ης, ἦ. comm. Vestis genus ex pellibus consutis factum. Bæta, Pastoralis, et pellicea vestis. iv. 64.

βαλανιάρη, ης, ἦ. Ion. et poet. pro comm. *βαλανιάρη*, ας, et *κλεις*, *κλειδς*, clavis. *τὰς πυλῖν βαλανιάρηας οἱ Βαβυλώνιοι ἱμοὶ ἱππυράφονται*. Babylonii portarum claves mihi committent. iii. 155.

βαλατηφάγος, ὁ. comm. Qui glandes edit. Qui glandibus vescitur. i. 66.

βάλλεσθαι. Ion. pro comm. *βουλεύεσθαι*, consultare. *οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφιν αὐτίκιν βαλλόμενοι*. v. 73. Legati inter se collocuti. Vel, Consultatione inter se habita. *ἴσθι αὐτὸν ἐπ' ἑωυτοῦ βαλλόμενοι [ταῦτα] πεπρηχέναι*. v. 106. Scias ipsum per se, solum, habita consultatione, i. non alieno, sed suo consilio usum, sua sponte, hæc fecisse. *καὶ ἐπὶ σφιν αὐτίκιν βαλλόμενοι*. viii. 109. Etiam inter se ipsos consultantes.

βάλλεσθαι τι ἐς θυμόν. Herodotea locutio. Aliquid animo mandare. viii. 68. *ὁ βασιλεὺς, τίδ' ἐς θυμόν βαλεῖ*. O rex, hoc animo manda. Homerus Iliad. ο'. v. 566. dicit *ἐν θυμῷ βάλλεσθαι*. *ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος, φράζοντο δὲ τῆας*. Idem *ἐν φροῖ βάλλεσθαι*. Iliad. δ'. v. 39. *ἄλλο δὲ τοι ἱρίω, σὺ δ' ἐν φροῖ βάλλεο σῆσι*.

βαλλίσκιο. Ion. et poet. pro comm. *ἰβάλλετο*, hocque pro *ἰβάλλε*, jaciebat. ix. 74.

βαρία. Ion. pro comm. *βαρεῖα*. vi. 119.

βάρις, ἦ. Herod. vocabulum. Navis, navigium. ii. 41. *αἱ βάρις*, Naves. ibid. *ἐν ἱκάτῃ βάρι*. ii. 60. *τὴν βάριν*. ibid. *βάρις*, quid proprie dicatur. ii. 96. *ἐν βάρισι*. ii. 179.

βαρβαρόφωνος, ὁ καὶ ἦ. comm. Barbarus lingua utens. Barbarus. *φράζο, βαρβαρόφωνος ὅταν ζυγὸν εἰς αἶλα βάλλῃ*. viii. 20.

βαρβαρόφωνος ἰυγῇ. Barbarus clamor. ix. 43.

βαρυσύμφωρος, ὁ καὶ ἦ. Ion. et poet. pro comm. *δυτυχής*. Infelix, mi-

ser. Qui graves calamitates fert.
ἀσθενέων βαρυσυμφορώτατος. Omni-
um hominum miserrimus. i. 45.

βασανίζω. comm. Torquere. Tor-
mentis adhibitis interrogare.
Quæstionem habere. Gall. *Tor-
turer. Bailler la torture.* βασανι-
σθέντες ὑπὸ τῶν γερατηγῶν. vii. 146.
Valla: A ducibus torti.

βασίλειαι. Ion. et comm. pro altero
Ion. βασιλῆας, accus. plur. ii. 169.

βασίλεις. Ion. nom. plur. pro Atti-
co βασιλεῖς, vel βασιλῆς. i. 13.
communiter etiam βασίλεις.

βασίλει. comm. et Ion. ut et βασι-
λῆ. vii. 139.

βασίλισσα. Ion. et comm. ἡ καὶ βασί-
λισσα. Regina. i. 11, 185, 187.

βασίλειος. gen. sing. Ion. et comm.
pro βασιλείως Attico, et altero
Ionico βασιλῆος. ii. 142. vii. 138,
145, 146.

βασιλῆος. Ion. et Attice pro Ion.
altero βασιλῆος. i. 192.

βασιλῆα. Ion. accus. singul. 3. con-
tract. pro comm. βασίλεια. i. 14,
94.

βασιλῆϊα, ωι, τά. Ion. et poet. pro
comm. τὸ βασίλειον. Regia. Re-
gium palatium. i. 30, 178.

βασιλῆϊα, ἡ. Ion. pro comm. βασι-
λεία. Regnum, dissoluta diph-
thongo *u* in *u*, et producto *i*, quod
in *η* versum. i. 11, 12, 13. iv.
5, 7.

βασιλῆϊος. Ion. pro comm. βασί-
λειος. i. 14, 178.

βάττος, ο, ὁ. Rex ab Afris ita vo-
catur. Αἴθριος τὸν βασιλῆα βάττον
καλέουσι. iv. 155. Βάττις, ἰ. ἡ βασι-
λεῦ. ibid.

βεβάναι, vide συμβεβάναι.

βεβουλευμένα. Ion. et Attice, pro
comm. βεβουλευμένοι. ὅτε ἡμῖν κακῶς
βεβουλευμένα ἔσται. Nec male a no-
bis consultatum fuerit. Nec ma-
lum consilium a nobis initum,
captumque fuerit. Nec male no-
bis consultum fuerit. i. 112. Non
male nobis consuluerimus.

βεβωμένοις. Ion. et Dor. pro comm.

βεβωμένοις. Celebris, clarus. iii. 39.
βίβκος, ὁ ἄρτος, κατὰ Φεργας. Phry-
ges panem vocant Bec, et Bec-
cum. ii. 2.

βίλος, ιος, ους, τό. comm. Fulmen.
εἰς ταύτην ὁ θεὸς ἐπισκεψὶ βίλος, καὶ
κατεῖκνεν πᾶσα. In hanc Deus ful-
men immisit, et tota combusta
est. iv. 79.

βιάσθαι. Cogi, vim pati, per vim
ferri, violenter agitari. τὸ λήϊον
ἀνέμῳ βιάμενον. Seges a vento per
vim vel violenter agitata. i. 19.

βιάσθαι. Cogere, vim afferre. iv.
139. per vim aliquid facere. μη-
δαμῶς βιάσθαι πρήγματος τοιούτου διαμαρ-
τος. ix. 111. Ne rem hujusmodi per
vim petas. Vel, Ne rem hujus-
modi petens utere vi. Ne per
vim extorquere coneris, quod a
me petis.

βιβλίον, ο, τό. Apud Herodotum
sæpe non pro libro: sed pro ta-
bellis literisque sumitur. i. 125.
quod alibi γραμματεία vocat, et ἐπι-
τολήν. βιβλία γραψάμενος πολλά,
καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων,
σφρηγιδά σφιν ἐπέβαλε τὴν Δαρείου.
Cum multas literas, et multis de
rebus agentes scripsisset, Darii
sigillum imposuit. iii. 128. τῶν
βιβλίων ἐν ἑκατον εἰδίδου τῷ γραμμα-
τι τῇ ἐπιλέγεισθαι. Singulas literas,
singulas epistolas, scribæ legen-
das tradidit. iii. 128. τὸ βιβλίον
ἐπιλεξάμενος. Literis lectis. v. 14.
vi. 4. τὸ βιβλίον. viii. 128. ἐπιλεξα-
μένοις τὸ βιβλίον. ibid.

βίβλος, ἡ. Liber. τὰς βίβλους διφθέρας
καλέουσι ἀπὸ τοῦ θαλασίου Ἴωνος, ὅτι
κοτὶ ἐν σπίνῳ βίβλων ἐχρίωντο διφθέ-
ρησι αἰγίησί τε, καὶ οἰήσι. Iones
antiquam consuetudinem servan-
tes, Biblos appellat pelles, quod
quondam Biblorum, [id est, Æ-
gyptiæ papyri] penuria laboran-
tes, caprinis ovillisque pellibus
sint usi. v. 58.

βίκος, ὁ. Dolium. βίκους οἶνον πλῆεις.
Dolia vini plena. i. 194.

βίος, ὁ. Victus, fortunæ, facultates.

βίος αὐτοῖς ἀρκούν ὕπν. Victus sufficiens, i. qui satis esset, ipsis aderat. Ipsis victus suppeditabat, sive suppetebat. Facultates ad vitam ægrotandam ipsis suppetebant. i. 31. βραχία τοῦ βίου ἔχον. V. Hom. 1. Exiguas fortunas habens. κάρτα οὐ ἔχον τῷ βίῳ. V. Hom. 2. De re familiari valde bene constitutus. Vel, Vitæ facultatibus valde amplis instructus. τοῦ βίου ἀρχιόντως ἔχει. V. Hom. 7. Vitæ facultates satis amplas habebat. Vel, Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. ἄπορος ἰὼν βίῳ. V. Hom. 9. Victus inops. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τῷ βίῳ τὴν μηχανὴν ἔχον. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens, victum sibi parans.

βιοτεύειν. Ion. et poet. pro comm. βιοῦν, vivere. V. Hom. 15. Vel victum habere. Ctesias, Ind. 20. 24.

βιοτὴ, ἥς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. βίος, vita. vii. 47. V. Hom. 1. victus. V. Hom. 16. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τὴν βιοτὴν ἔχον. Ex poesi victum habens, victitans.

βιοῦσθαι. Ion. et poet. pro comm. βιοῦν καὶ ζῆν, vivere. ὧν βιοῦται, unde vivit, unde victum sibi parat. ii. 177.

βιώσιμος. λέγων ὅτι ἐκ αὐτῆς οἱ βιώσιμοι. Dicens sibi non esse vivendum. i. 45. ἐκ ἀντὶς βιώσιμα ἀνδράποδοι. Ab hominibus vita traduci non posset. Homines vivere non possent. iii. 109. Homines nullam vivendi facultatem haberent.

βλάβος, τό. Ion. et poet. pro comm. βλάβη, ἥς. μήτι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος. Ne quod damnum ab ea tibi contingat. Ne quid damni ab ea accipias. i. 9.

βλαστὴς, οὗ, ὁ. comm. Germen, ramus, virgultum, surculus. vi. 37. viii. 55. Vide ἀναδραμεῖν, et πίνυος τρόπον ἐκτρέφειν.

βλήμα, τοῖς, τό. Jactus, ietus, vulnus, plaga. iii. 35.

βλαχρῆς, ἀσθενῆς. Leviter) (ὁ χρῆς. Graviter, vehementer. ἀσθενῆς εἶχεν, εἰ καὶ βλαχρῆς, καὶ ἐκ ἰσχυρῆς. Ctesias. Pers. 41. Infirma erat, ægrotabat, quamquam leviter, non autem graviter.

βοίς, οἱ. Boves. i. 31.

βοηδεῖν, comm. Opem ferre. Eruptionem facere ex aliquo loco. Cum copiis aliquo ire. βοηθεῖν ἰσ' αὐτόν. Ex [urbe] eruptionem faciunt in ipsam. Adversus ipsam cum armata militum manu propere feruntur. i. 62. ἡ ἄλλη στρατιὴ ἰπποσύθει. Reliquus exercitus ad opem [ipsis] ferendam accurrebat. iii. 146. ἐβόησαν αὐτῇ. vi. 23. vii. 157, 158, 159.

βοηδεῖν ἐς τινα τόπον. Herodotea locutio. ἀντὶ βοηθείας χάριν ἐς τινα τόπον χωρεῖν. viii. 72. In aliquem locum ad opem ei ferendam, ejusque tutandi gratia ire.

βόλος, ὁ. Ion. et poet. Funda, verriculum, rete piscatorium. ὁ βόλος ἔρριπται, verriculum jactum est. i. 62.

βορὴ, ἥς, ἡ. Ion. pro comm. βορά. Cibus, esca, ferculum, epulæ. ἄλλος ἔχον βορῆς. Cibi satis habere. Cibo satis depastum esse. i. 119.

βόσκη. Ion. poet. et comm. Hinc Latinum pasco. i. 44. τὰ ἄλλα πρόβατα βόσκειται παρὰ ποταμόν. ix. 93. Solis oves ad fluvium pascentur.

βουλαῖον, ου, τό. N. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat, pro comm. τὸ βουλευτήριον, υ. Curia, locus publicus, in quo de republ. consultatur. V. Hom. 12.

βουλεύειν. comm. Consultare, deliberare, νώτερα βουλεύειν περὶ σέ, aliquid novi moliri in aliquem. i. 210. ἐβόλευσε περὶ τὸ πρῶγμα. Hac de re primus consultavit. iii. 84.

βουλεύειν ἄλλῳ τινί. ix. 110. Perniciem alicui moliri.

βουλευομαι. comm. Statuere, decernere. βουλευομαι ζυῖον γίνε-

πον. Pontem jungere decrevi. iii. 134. κατὰ τὰ βουλευμένα. Secundum decreta, prout decretum fuerat. iv. 125. ἐποίου τὰ βουλευμένα. Faciebant quæ decreta fuerant. iv. 128.

βουλευθῆς, ἴσα, ἴ. comm. Consultatus, a, um. De quo consultatum est. Quod habita consultatione gestum est. τῷ ὧ βουλευθῆντι ἀνέγχετο τιλευτὴ ὡς τοσπίαν χρυσὴν ἰδέαι ἐπιγίνομαι. vii. 157. Rem bene consultatam, bonoque consilio gestam bonus exitus plerumque solet excipere, vel sequi.

βουλεύμενος. Ion. et poet. pro comm. βουλόμενος, tanquam a βουλόμενος, per contract. et versa ου in υν, volens. ii. 87.

βουλὴν νυκτὶ δίδουσι. Herodotea locutio, pro comm. νύκτωρ βουλεύουσαι. Nocta consultare. vii. 12.

βουπύρος. Epithetum veruum. βουπύρους δίδουσι. Magna verua. ii. 135. Vall. vertit verna ad torrendos boves : at si vocis ἔνυμοι spectes, vertendum potius, ad boves transigendos. Quo Homerus videtur spectasse quum cecinit, Il. α'. 465. μίγυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀκυλοῖσιν ἵπποις. Virgil. Æn. i. 216. hæc adumbravit, Pars in frustra secant, verubusque tremantia figunt.

βράχια, τῶν βραχίων, τά. Brevia. Sic Virgil. Æn. i. In breviam, et Syrteis urget (miserabile visu) Illiditque vadis. 115. Vada, quæ propter aquarum brevitatem breviam vocantur. θάλασσα ὑπὸ βραχίων μικρῇτι πλωτῇ. ii. 102. Mare ob breviam non navigabile. ἐν τοῖσι βράχιοι γασίδαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. In paludis Tritonidis brevibus fuisse. iv. 179. δίκυκλον τὸν βραχίον. Per breviam transitum. ibid.

βραχίη. Ion. pro comm. βραχίῃα, brevis. f. g. v. 49. vii. 61.

βρίφος, ως, ου, τό. Non solum de humana progenie, quæ infans

appellatur : sed etiam de brutorum foetu dictum. τῆς ἡμίσεος τοῦ βρίφους. Tenellum mulæ foetum. iii. 153.

βρόσκου. Ion. et poet. pro comm. ἔδου, ἰσθίου, edere. βρόσκει, comederat. i. 119.

βύειν. comm. Claudere, obturare, farcire, replere. τὸ τόμα ἰκάνοντο. Os clausum, vel, os refectum [auro, auro repletum] habebat. vi. 125.

βυσσός, ὤ, ὀ. Ion. et poet. Profunditas, fundum. iii. 23. χυρίαις ἐς βυσσός. Sic et Galli, *Aller au fond de l'eau*. Ibidem.

βυμῆς, ἰδός, ὀ. Quid. Vide ἀναβυμῆς. ii. 125.

βῶν. Ion. pro comm. βοῦν, bovem. vi. 67.

βῶσαι. Ion. et Dor. pro comm. βοῦσαι. Vocare, nominare. i. 146. βῶσαντες, pro βοήσαντες. v. 1. ἐπιβῶσανται, pro ἐπιβοήσανται. ibid. βῶσαντα. vi. 105. viii. 118. βῶσαις, pro βοήσαις. viii. 92.

Γ.

Γαλαθῆς. comm. Laetens. θύειν γαλαθῆν ἀρβύλα. Lactentes victimas immolare. i. 183.

γαλακτοπότης, υ, ὀ. Qui lac potat. i. 216. iv. 186.

γαμῶρος, υ, ὀ. Ion. pro comm. γημῶρος. Proprie dici videtur agricola, παρὰ τὸ τὴν γῆν μίρειν, καὶ διατεῖν, quod terram dividat. Alias est bovis terram aratro findentis epithetum. Apud Syracusanos γημῶροι, vel γιωμῶροι, quod idem significat, vocabantur antiqui fundorum ac prediorum domini. τοὺς γαμῶρους καλομένους τῶν Συρηκοσίων, ἐκπιστότας ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τῶν σφητέρων δήλων, καλομένων Κυλλαρίων. vii. 155. Eos, qui Gamori vocabantur, [i. e. antiqui agrorum domini,] expulso a populo, et suis servis, qui Cyllirii nominabantur. Hoc a Dionysio Halic.

Antiq. Rom. lib. vi. 388. 36. aperte confirmatur his verbis, *ἰν Συρακούσαις, αἷς οἱ γεωμόροι πρὸς τῶν πηλατῶν ἐξηλάθησαν*. Syracusis, ubi Geomori a suis clientibus, [novis agrorum colonis,] expulsi fuerunt. Consule nostrum Græco-latinum Thucydidis indicem, et notas in vocem *γεωμόρος*. Sic etiam vocatur agri mensor, finitor, divisor, distributor. Vocem *γεωμόρος* usurpat et Æschylus *ἰν Ἰκτίσι*. v. 621. *τὸν κῆ βοηθήσουτα πάντε γεωμόρων, αἵτιοι εἶναι ξύν φυγῇ δημηλάτω*. Ubi *φυγῇ δημηλάτος* vocatur exilium, in quod quis a populo expellitur. Quæ verba locum Herod. nobis illustrant.

γάμος, υ, δ. comm. Nuptiæ. *γάμους ἔγχευαν*, nuptias celebrarunt. iv. 145.

γαυλὸς, ὤ, δ. N. H. navis oneraria. *τρήριας δύο ἐπηλέρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν*. Duas triremas instruxerunt, et ingentem onerariam navem. iii. 136, 7. *γαυλοὺς καταδύσας*, navibus onerariis submersis. vi. 17. *γαυλοὺς φοινικηλοὺς συνέδει*. viii. 97. Naves Phœnissas onerarias connectebat, colligabat, conjungebat.

γαυλὸς, ὤ, δ. Situla, qua ad aquam hauriendam et ferendam utimur. vi. 119.

γενναίμητι, ης, ῆ. Participium. f. g. aor. l. medii poetici, verbi *γίνομαι*, pro quo *γεννάω*, ὤ. com. Quæ genuit, quæ peperit, mater. *ἐκκληθέντας ὑπὸ τῆς γενναίμης*. A matre expulsos. iv. 10.

γεννασθαι. Ion. et poet. pro comm. *γενήσασθαι*, genuisse, οἱ *γεννάμενοι*. Parentes, qui nos genuerunt. i. 120, 122.

γέλως, δ. comm. *γέλωτα ἰμὶ θέσιος*. Me deridebitis, ac ludibrium facietis. Me ludibrio habebitis. iii. 29. *γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθισθαι*. Res hujusmodi deridere, ludibrio habere. iii. 38. *ἐπὶ γέλωτι*. ix. 82. Valla: Per jocum. Gallice melius,

Par risée, par moquerie. Per risum, per ludibrium.

γυναὶ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἔτια ἰσὶ. Tres hominum ætates sunt centum anni. Ergo singulæ ætates continent annos 33, et 4 menses. ii. 142.

γενηλογίην, ἰν. Ion. pro comm. *γενιαλογίην*, genus recensere. ii. 91. *γενηλογήσαυτι ἑαυτόν*. Qui sui generis originem recensuit. ii. 143. *συγγενηλογήσαυτι ἑμαυτόν*. ibid. *ἀνταγενηλόγησαν*. Vicissim, vel contra genus recensuerunt. ii. 143, 146. iii. 75.

γενετή, ἥς, ῆ. comm. Nativitas, ortus. *ἐκ τῆς γενετῆς*. Ex nativitate, ab ortu. iv. 23.

γενέτωρ, ὡρος, δ. Ion. et poet. pro comm. *γονεὺς*, et *πατήρ*, genitor, parens, pater. viii. 137.

γεραίρειν. Ion. et poet. Honorare. *τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγείρειν*. Ipsum tragicis choris honorabant. v. 67. prope fin.

γέρας. Ion. pro comm. *γέρατα*. Vide *ι*. Ion. pro comm. *α*. vii. 104.

γέροντες, οἱ. comm. Senatores. i. 65. v. 40. *παρίζειν βουλευούσι τοῖσι γέροισι*. Senatoribus consultantibus assidere. vi. 57.

γέρον, ου, τό. Vide Suidam in voce *γέρον*. Eustath. *γέρον δυοὶ ε, ἀσπίς Περσικὴ ἐκ λόγων, καὶ φραγμός, καὶ σκηπὴ, καὶ γέρον ὁ μνημόνως τὸ αἰδοῖον. καὶ γέρον βόεια, οἰοντι δέρα, ἰ. γέρον per duplex ρ scriptum, clypeus Persicus [est] ex viminibus compactus, item sepes, et septum, atque tentorium, et homonymos pudendum. et γέρον βόεια, quasi δέρα, ἰ. scuta bubula, quæ ex pelibus bubulis sunt facta. φράξαντες τὰ γέρον οἱ Πέρσαι, ἀπίσαν τοξισμάτωι πολλὰ ἀφιδίως*. ix. 61. Valla: Confertis gerris Persæ ingentem vim sagittarum emittebant. *περὶ τὰ γέρον*. ix. 62. Circa gerra. ix. 99, 102.

γύναι, μ. γύνου. comm. Vulgo facere gustare, gustu aliquo asper-

gere. ὁ θεὸς γλυκὺν γύσας τὸν αἰῶ-
να. Deus dulci gusta vitam as-
pergens. v. s. cum fecerit gustare
vitam dulcem. vii. 46.

γύνομαι, comm. cum accus. εἰ μὴ
γύσσεται σφί ἡ χεῖρ τὰ ἀπὸ Διός.
Nisi ipsorum regio gustarit Jovis
bona, i. pluvias. Nisi ipsorum
ager pluviis cœlitus cadentibus
irrigetur. Sic et apud Joannem,
cap. ii. v. 9. ὡς ἰγύσαστο ὁ ἀρχιτρί-
κλιος τὸ ὕδωρ. Et ad Hebræos,
cap. vi. v. 5. καλὸν γυσαμένως Θεῷ
ῥῆμα. H. Steph. pro γύσσεται hic
legendum censet ὕσσεται. Sed ni-
hil mutandum. Nam vulgata
lectio est optima, optimamque
constructionem habet, ut patet
ex exemplis quæ proposuimus.
τὰ ἀπὸ Διός, sub. ἀγαθὰ, τουτέστιν
ὕτους τῶν ἀγαθῶν αἰτίους. Si Ste-
phani correctionem non necessa-
riam nec verisimilem sequaris,
constructionem ac locutionem
longe duriorē, et ab usu remo-
tiorē sequi frustra cogeris. Sed
quid opus est his correctionibus,
vel potius corruptionibus impor-
tunis?

γυνήτης, v, δ. V. H. q. d. qui terræ
fame laborat. Qui parum terræ
possidet, ac proinde plus habere
cupit. ii. 6.) (οἱ πολλοὶ ἔχουσι γῆν.
ibid. Ἀνδρίους εἶναι γυνήτας τὰ
μάλιστα ἀήκοντας. viii. 111. [Di-
cebant] Andrios ad maximam
soli tenuitatem [ac inopiam] re-
ductos esse.

γυνῶν, πόδες, ὁ. N. H. Agricola,
qui in agro colendo pedum opera
utitur. ἀπὸ γυνώδων ἰσὶ μοι βίος.
Mihi ex agricolis victus est, vel pa-
ratur, suppetit. vii. 28. Sed sus-
picio hic legendum γυνῶν. γυν-
ῶν, ὁ περὶ τῆς γαίης, εἴτε γῆς, ποτῶν,
qui in agro colendo laborat. Vel,
ὁ τὴν γαίαν ποτῶν, τουτέστιν ἀσκῶν, καὶ
θεραπεύων, agrum exercens, co-
lens terram. unde γυνωσία apud
Poetas, agricolatio, agricultura.
Phocylides, εἰ δὲ γυνωσίην μεδίπειν,

μακρὰ τοι ἀρουραι. Quinetiam in
vulgatis Lexicis fortasse scriben-
dum, γυνῶν, v, δ.

γυνωχίην, εἴν. V. H. Terram fo-
dere. Suffodere terram. iv. 200.

γυφύρην. μ. γυφύρῳ. comm. Ponte
jungo. Pontem impono. Ponte
imposito conjungo. Pontem su-
pra fluvium vel mare construo.
βόσπορον γυφύρῳ. Cum Bospo-
rum, [id est, utrumque Bospori
littus] exstructo [supra ipsum]
ponte conjunxisset, [ita ut trans-
iri per pontem posset.] iv. 88.
quod dilucidius dicitur iv. 118.
γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αἰχίνι τοῦ
βόσπορου. Idem, γυφύρῳ ποταμὸν
Ἰστρον. Istrum fluvium, [i. utram-
que fluminis Istri ripam] ponte
jungit. ibid. γυφύρῳ ποταμὸν
Ἰστρον. vii. 10. §. 3. γυφύρῳ ποταμὸν
Στρυμόνα. vii. 24, 34, 36.
ἀλλ' ὅταν Ἀρτέμιδος χρυσάεροι ἱερεῖς
ἀκτὴν τοῦ γυφύρῳ. viii. 77.
Sed χρυσάεροι legere præstat, ut
in margine scriptum. At cum
Dianæ auricomæ sacra littora
navium conjunctarum ponte jun-
xerint.

γυφύρῳ, εἴν, ὁ. Proprie quidem
ipsam pontis ædificationem at-
que structuram significat, inter-
dum vero et ipsum pontem ex-
structum. Ctesias, Δαριῶς διέβη
τὰς γυφύρῳ. Pers. 17. Darius
transivit pontes. Quod συντάγματι
dicit. ibid. Δαριῶς διέβη τὴν γέ-
φυραν.

γυγιῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ. comm. Terri-
gena. Ex terra natus. Ἐρεχθίδος
τοῦ γεγεῖος λογομένου εἶναι. viii. 55.
Erechthei, qui terrigena, i. ex
terra natus esse dicitur.

γυγιῆς, εἴν. V. H. Quod in vulg.
Lexicis semel tantum reperitur,
et nullius auctoritate confir-
matur, atque vertitur, Terram, seu
humum fodere. Ἀμεινοκλῆϊ τῷ Κρη-
τίῳ, ἀνδρὶ Μάγνητι, γυγιῆς περὶ
Σηπιάδα. vii. 190. Valla: Ami-
nocli Cratineo, viro Magneti, dum

circa Sepiadem humum fodit. *Æ.* P. Aminocli Cretini filio, viro Magneti, &c. Sed fortasse probabilias si τὸ γνοχῶν accipias pro γῆν ἔχων, καὶ κτᾶσθαι, terram habere, agrum possidere. Vertes autem, qui terram circa Sepiadem possidebat, qui circa Sepiadem agros habebat. Quid autem sit Σηπιάς, docet Eust. his verbis, Σηπιάς ἀπὲρ, ἀπὲρ περὶ τὸν Ἄδων, ὅπου ὁ τοῦ Πέρσου φόλος ἰδυόχρησι. ὅτι παρὰ τὸ τῆς Θέτις φεύγουσαι τὰς τοῦ Πηλίου γάρμοι εἰς σπηλῆας ἐκτὶ μεταβλῆ-
θῆναι, οὕτως ἐκλήθη. Alios γνοχῶν de Neptuno dici potest, qui terram ambit atque continet, et qui propterea γνοχῶν, et γνόχος, et a poeta passim γαιόχος appellatur. Eust. consule.

γίνεσθαι. Fieri, cedere, succedere. ἡ ἀμαρτία αἱ εἰς δύν ἰγυῖται. Peccatum ipsi commode cessit. i. 119. γίνεσθαι. comm. pro χωρῆν, et ἀποβαίνει, quæ frequentius leguntur, succedere. οἰκῶτα μὲν περὶ βελουμένησι ἀνδρώποισι ὡς τοιπίται ἰδί-
λαι γίνεσθαι. [vide δοτικὴ ἀπὸ τῆς γυνικῆς.] viii. 60. ad fin. Loquendi genus huic simillimum habemus. vii. 157. τῇ δὲ εὐ βελουδίντι σφῆγματι ταλατῇ ὡς τοιπίται χρητὴ ἰδίλαι ἐπὶ γίνεσθαι. id est, Rei enim, de qua recte deliberatum est, exitus ut plurimum bonus esse solet. Verba hoc sonant, rem enim recte deliberatam finis ut plurimum bonus sequi solet. τῶν σφαγῶν οὐ γινόμενοι. ix. 61. cum victimarum immolatarum sacra non succederent [ipsis, nec lætum prælii exitum significarent. Cum litare non possent. vel, χρεῶν subaudiendum, ut ibid. vel καλῶν, ut alibi passim.] Vide σφάγια. ὡς δὲ χρεῶν κατὰ ἰγνί-
το. ix. 62.

γίνεσθαι πρὸς τινας. Herod. locutio. pro quo Thucyd. εἶπαι μετὰ τινας, ab aliquo stare. μέλιστα μὲν πρὸς ἡμῶν γίνεσθαι. viii. 22. Præcipue

quidem a nobis stare *συνημέως* idem Herod. ibid. ἀπὸ τινος γίνεσθαι. ἀπὸ ἡμῶν γινώσκει, a nobis stetit. γινώσκει πρὸς ἑαυτῶν, a se stare. ibid. Vide πρὸς τινας εἶπαι.

γινώσκω. comm. Decernere, statuere. ἔγνωσαι δοῦναι. Dare statuerunt. i. 74.

γινώσκω. comm. Cognoscere. ἄλλοι γινώσκας Κροῦσον. v. s. Cum Croesum cognovisset alium, q. d. non eum, qui re ipsa erat. i. Cum Croesum non agnovisset; sed alium esse duxisset. i. 85.

γινώσκω. comm. Cognoscere, statuere, judicare, censere. ἔγνωσαι οἱ παραγινώσκοντες Σπαρτιητῶν, Ἀριστοδῆμοι ἔργα ἀποδίδεσθαι μεγάλα. ix. 71. Spartani, qui adfuerant, Aristodemum magna [eaque præclara] facinora edidisse censuerunt.

γλῆχισθαι περὶ τινας. Herodotea locutio, pro quo comm. d. γλῆχισθαι τινας, vel τί. Cupidum, ac studiosum esse rei alicujus γλῆχισθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας. Libertatis cupidus atque studiosus. ii. 102. γλῆχισθαι. Cupis. vii. 161.

γλῶσσα. Lingua, sermo. comm. ἦν τινα γλῶσσαι ἴσαι οἱ Πηλαγοί, ὅκ ἔχον ἀτρυγίως ἰππῶν. Quanam lingua uterentur Pelasgi, certo dicere non possum. i. 57. βάρβαροι γλῶσσαν ἴσται. Barbara lingua utentes. ibid. ἀπὸ γλῶσσης ἰππῶν. Ore aliquid addere. i. 123. Galli felicius hoc ita exprimerent, Lui ayant commandé d'ajouter de bouche, vel, de lui dire de bouche, que lui-même fendit et ouvert de sa propre main le lièvre, qu'il lui avoit envoyé. τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νομιμάσιν. Isti eandem linguam usurpant. Eadem utuntur lingua. i. 142. ὁμολογῶσι κατὰ γλῶσσαν. Lingua consentiunt. ibid. Ἑλλάδα γλῶσσαν ἴσται. ix. 16. Græca lingua utentem, Græce loquentem.

γλυφίδας, ἰδὲς, ἦ. comm. q. d. sculptura. Concava sagittæ pars extrema, in quam incisam nervus immittitur, quum jaculari volumus. Crena Latine dicitur. τοξείματος παρὰ τὰς γλυφίδας περιελίξαντες, καὶ περὶσσεύοντες τὸ βελόν, ἐτάξοντο ἐς συγκείμενον χώριον. viii. 128. Val- la: Libellum sagittæ postremo involvebat, adaptatisque desuper pennis, ad locum, de quo convenerat, sagittam emittebat. Æ. P. Cum libellum circum sagittæ crenas involvisset, eique pennas addidissent, in locum, de quo inter eos convenerat, ejaculabantur. Vel, Literas involutas circa sagittæ crenas, et pennas impositis alligatas, in locum, de quo inter ipsos convenerat, emittebant.

γνώμη, τος, τό. Ion. et poet. Notitia, cognitio, experimentum, documentum. τῶν ἔχοντων γνώμη μέγιστον. Quorum habemus maximum documentum. vii. 52. Quorum optimam habemus notitiam.

γνώμη. Sententia. Gallice, *l'avis*, et *opinion*. Italico, *il parer*, *l'opinione*. Consilium, prudentia. γνώμη ἀποφαίνει περὶ τίνος. De re aliqua suam sententiam dicere, pronuntiare. i. 40. ἀμφοτέρων ἐς τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι συνεδράμουν. Utriusque in idem concurrerant sententiæ. i. 53. οὐ προσδύναται αὐτὸ τῇ γνώμῃ. Ejus sententiæ me non adjungam. Ei morem non geram. i. 109. ταῦτη τῇ γνώμῃ ἀλλοί- ρός εἰμι. In hac sententia maxime sum. i. 120. κατὰ ταῦτ' αἱ γνώμαι συνεξέλιποντο. In idem sententiæ conciderunt, iuciderunt, eodem venerunt, i. omnes sententiæ in idem convenerunt. Eadem fuit omnium sententia. i. 206. γνώμαι ἀποφαίνονται, sententias dicere. i. 207. iii. 71. vii. 162. κατὰ γνώμην τὸν ἑαυτοῦ, meo judicio. ii. 26. τίποτε ἔχον γνώμη. Hanc habeo

opinionem, hæc est mea sententia. ii. 27. iii. 82. ὡς ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι. Ut ego sentio. ii. 120. γνώμην ἰκανὸς ἀνὴρ. Vir consilio præstans. iii. 4. τίθεσθαι γνώμην, sententiam ferre. iii. 80. ἐσφίρειν τι καὶ γνώμην, aliquam sententiam pronuntiare, alicujus sententiæ auctorem esse. ibid. ἐσφίρειν τινα γνώμην, pro eodem dicitur. iii. 82. γνώμην ἀποδεικνύειν. idem. ibid. τίνα ἔχουσα γνώμη. Quem animam habens, quo animo, quo consilio; vulgo, qua intentione. iii. 119. ταῦτη τῇ γνώμῃ χραισμέτω, hoc usa consilio, hoc animo, consilioque. ibid. λέγονται γνώμην τήνδε ἀποδείξασθαι. Hanc sententiam pronuntiasse fertur. iii. 160. iv. 97. τίποτε ἔχον περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην. iv. 31. ἐσφίρειν τὴν ἰαυτοῦ γνώμην. Declarata, pronuntiata sua sententia. v. 36. πάντες γνώμην κατὰ ταῦτ' ἐξέφειροντο. Omnes secundum idem sententiam proferebant. Omnes eandem sententiam protulerunt. Omnes in eadem sententia cum eo fuerunt. ibid. ἦν ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ τῷ Λυδῷ ἐν γνώμῃ γεγονώς. Miltiades Cræso Lydo cordi fuerat, vel carus erat. vi. 37. τὴν γνώμην Θυμίστῳ μὴ προσεύσθαι περὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 82. Qui sententiam tulerat, qui suaserat sua sententia ne bellum Græciæ fieret. Qui bellum Græciæ faciendum dissuaserat. γνώμαι πολλαὶ καὶ ἄλλαι ἐγίνοντο, διεξιμένον τὸ μακρόν, καὶ αἰεὶ συνεστρατεύοντο. vii. 142. Quum aliæ multæ sententiæ essent oraculum interpretantium, et eæ plurimum perplexæ. Æ. P. Sententiæ cum aliæ multæ fuerunt eorum, qui oraculum quærebant, [i. qui oraculum interpretari volebant, vel, qui oraculi sensum quærebant,] tum vero hæ maxime constantes. Quenam autem essent hæ sententiæ statim ab auctore declaratur. Vide: αἱ γνώμαι ἐσχίζοντο.

vii. 219. Sententiæ dividebantur, i. discrepabant. Sequitur illic interpretatio, οἱ μὴ γὰρ οὐκ εἰσι τῇ τάξει ἐκλιπτοῖν, &c. ταύτη μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστος εἰμί. vii. 220. Valla: Ceterum ego magis illi opinioni accedo. Æ. P. Ad hanc opinionem multo magis accedo. Vel, In hanc sententiam multo magis sum propensus. γνώμῃν ἔχον τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρῆγματα. vii. 236. In animo habens res adversariorum non agitare, non perpendere. κατὰ ταῦτο γνώμῃν ἐξοφίετο. viii. 67. Eandem sententiam dixerunt. τὴν ἰαντίν ταύτη γνώμῃν ἐτίθετο. viii. 108. Sententiam huic contrariam protulit. Δυκίδης εἶπε γνώμην. ix. 5. Lycidas sententiam dixit. ἀποδέξασθαι γνώμην διλοτάτην. ix. 58. sententiam ignavissimam pronuntiasse, [dixisse.] γνωσιμαχείῃ. Ion. et poet. verbum, quod Suidas interpretatur μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον, καὶ πρέπον, ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἰαντοῦ ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἰαντίν τὴν ἰσχύν. i. resipiscere. Sententiam mutare. Suarum virium imbecillitatem, et hostium robur agnoscere, ac proinde sententiam de pugna cum illis committenda mutare. Mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere. iii. 25. γνωσιμαχείοντες, suarum virium imbecillitatem agnoscetes. vii. 130. γνωσιμαχείτε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnosceite vos non esse nobis viribus pares.

γῆ, ης, ἡ. N. H. Si modo codex sanus, pro comm. γοητεία, ας, incantatio. Carmen, quo quis afficitur ita, ut faciat quod incantator cupit. καταείδοντες γῆσι τῷ αἰέμαϊ οἱ μάγοι. vii. 191. Vall. Magi veneficiis incantando ventum. Sed τῆς μαγείας, καὶ τῆς φαρμακείας, καὶ τῆς γοητείας discrimen aperte docet Suidas in τῇ γοητεία. μαγεία

(inquit) ἐστὶ ἐπιλήσιος δαιμόνιον ἀγαθοῶν πρὸς ἀγαθοῦ τίνας σύτασιν. φαρμακεία δὲ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας δαιμονοφύρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ σώματος. γοητεία δὲ, ἐπὶ τῷ αἵματι κεκρῆς δι' ἐπιλήσιως. ὅθῃ εἴρηται ἀπὸ τῶν γῶν, καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τὰς τάφους γινόμενῃ. i. εἰ μαγεία quidem est invocatio Dæmonum beneficorum ad alicujus boni conciliationem ac adeptionem. φαρμακεία vero, sive veneficium, dicitur, quum aliquod medicamentum lethale præparatur, ac per os alicui datur hauriendum, vel comedendum, ut ejus amorem nobis conciliemus. γοητεία vero, sive incantatio dicitur, quæ per invocationem mortuorum fit, ut ex inferis ad superos evocentur, ac educantur: unde etiam nomen sumsit, a lamentis scilicet, et luctibus, qui circa defunctorum sepulcra solent edi. γοητείας manifestum exemplum habemus in Sacris literis, Samuelis lib. i. cap. 28. Cum enim Saulus Judæorum rex a Deo nullum amplius de rerum suarum eventu responsum acciperet, quandam mulierem divinam, sive vatem consuluit, quæ Samuelem, i. Samuelis spectrum, ex sepulcro suis incantationibus evocavit, quod regi funestum prælii eventum, ipsiusque cædem prædixit. Is autem, qui mortuos consulit, ac de rerum eventu interrogat, aut aliquid ab ipsis petit, quod adipisci cupit, non solum γῆς vocatur, ut hinc patet; sed etiam πενόμεντις, ut idem Suidas his verbis docet, πενόμεντις, ὁ ἐπιρωτῶν τὸν νεκρόν. Consule et Eustath. in πενόμεντις, et πενόμεντων. Vide et πενόμεντων apud Herodot. v. 92. §. 7. Sic enim ab eo vocatur oraculum, in quo mortui consuluntur, ut rem aliquam nobis ignotam ac occultam aperiant.

γῶμος, ὁ. Ion. poet. et H. V. pro comm. φόρτος, φορτίον, βάρος, ἄχος, onus, pondus. παρὰ τὸ γῆμν, refertus, al. onustus, sum. i. 194.

γονὺς, ιος. comm. Pater. τῷ γονεῖ, parenti, patri. iii. 109.

γονή, ἤς, ἡ. Semen genitale. ἡ γονὴ αὐτῶν, τῇ ἀπείνται ἐς τὰς γυναῖκας, ἔ, κατὰπερ τῶν ἄλλων ἀνδράπων, ἐς τὴν λευκὴν, ἀλλὰ μέλαινα, κατὰπερ τὸ χροῖμα. Semen, quod in mulieres emittunt, non est, ut aliorum hominum, album; at nigrum, ut [ipsorum] color. iii. 101. [pro eodem dicitur et δορὴ, ἤς. ibid. τοιαύτην καὶ Αἰθιοπὶς ἀπείνται δορὴν.] Aristoteles libro tertio de histor. animal. cap. vigesimo secundo, παρὶ γονῆς, hoc falsum esse dicit. ἀπειμίου αὐτοῦ τὴν γονήν. Quum ipse semen emisit. iii. 109.

γόνος, ὁ. Ion. et poet. Foetus. Filius. Proles. ὁ τῆς θυγατρὸς γόνος. Filia foetus. Filia filius. Nepos. i. 108. comm. παῖς. et τέκνον. ἄ-παις ἔρσιος γόνου. Expers virilis prolis. i. 109. ἔρσιος καὶ θήλειος γόνου ἄπαις. Masculæ foemineæque prolis expers. iii. 66. περὶ γόνου. ix. 33. de prole.

γόνυ, υος, τό. comm. Hinc Latinum genu. ἐς γόνυ βάλλειν. Herodotea locutio. In genua dejicere. Quod loquendi genus a luctatoribus desumptum videtur, qui adversarios in genua dejiciunt. μεταφορικῶς accipitur pro spiritus alicujus contundere, domare. Aliquem vincere. Cladibus affligere. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε. Urbem in genua dejecit. i. graviter afflixit. vi. 27.

γοργύρη, ης, ἡ. N. H. Subterraneus carcer. Locus subterraneus. ἐν γοργύρῃ ἰδίδετο. In carcere subterraneo vinctus erat. iii. 145. Vel in profunda, cœnosa, subterraneaue fossa vinctus detinebatur. Διακρίνας διὰ τῆς γοργύρης.

Cum per subterraneam fossam suspexisset. ibid. Vide γόρυγμα apud Suidam. Sic enim hanc ille definit, τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. i. Subterranea fossa. ἐμὶ δῆσαι γοργύρης ἡξίωσας. sub. ἐπὶ, ut sit Ἀττικὴ, καὶ Ἰωνικὴ ἑλλειψις; ἀντὶ τῷ, ἐπὶ γοργύρης δῆσαι. Me dignum judicasti, qui in subterranea fossa vinctus detinerer. Vel, Me in subterranea fossa vincere voluisti, vinciri, vinculisque constringi, in vinculis detineri voluisti, ibid. in vinculis detinendum censuisti.

γουνός, οὔ, ὁ. Ion. et poet. Solum ferax. Terra ferax. Locus consitus ac fertilis. τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν. Valla: Jugum Suniacum. Sed fortasse promontorium hoc ob loci fertilitatem ab Herodoto γουνός Σουνιακός appellatur. iv. 99. Eustath. γουνός, τόπος γόνιμος, καὶ κάρπιμος, ἐκ τοῦ γόνος, ἐπειδήσει τοῦ υ.

γραμματιστής, οὔ, ὁ. Nomen Herodoteum. pro quo comm. γραμματιεύς. Scriba. iii. 123. ἰδίδου τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιλεῖ ἐπιλέγεσθαι. γραμματιστὰς δὲ βασιλείους οἱ πάντες ὑπαρχοὶ ἔχουσιν. Dedit scribæ regio [literas] legendas. Omnes enim provinciarum præfecti regios scribas habent. iii. 128. τῷ γραμματιστῇ. ibid. ἀπὲρ γραφοὶ οἱ γραμματισταί. vii. 100. Scribæ describebant, vel in tabulas referebant. Οἱ γραμματισταὶ ἀπὲρ γραφοὶ πατερίζει τὸν τριήραρχον. viii. 90. Valla: Scribæ trierarchum illum a familia et urbe scripto annotabant. Æ. P. Et scribæ trierarchum illum de patris nomine in tabulas referebant. i. Illius trierarchi nomen, patrem, et patriam scriptis mandabant.

γυνὴς, ἥτας, ὁ. Veles, velitis. Levis armaturæ miles) (ἐκλήτης. Gravis armaturæ miles. Πρὸς γὰρ ἐκλήτας ἴοντες γυνήτης ἀγῶνα ἰκονῶν

το. ix. 63. Valla : Inermes enim cum armatis prælium faciebant. Æ. P. Nam cum gravis armaturæ militibus ipsi, qui velites, [ac levis armaturæ milites] erant, prælium committebant.

γυμνοπαῖδιαι, ὡν, αἰ. Et in sing. γυμνοπαῖδια. Puerorum nudorum exercitatio ludusque. Sic autem apud Lacedæmonios appellabatur palestra, qua pueri nudi exercebantur. vi. 67.

γυμνός. Nudus. παρὰ τοῖσι Λύδοις, ὅχθον δι καὶ παρὰ τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνόν, αἰσχύνει μυχάτην φρίκη. Apud Lydos, quinetiam propemodum et apud cæteros barbaros, vel virum conspectum fuisse nudum, magnam affert ignominiam, valde ignominiosum habetur. i. 10.

γυναικα ἀγιοδαί τῷ ἑαυτοῦ παιδί. Uxorem filio suo dare. i. 34. γυναικα τιποποῖς μὴ ἀγιοδαί ἰς τὰ οἰκία. Uxorem fecundam et liberorum feracem in aedes non ducere. i. 59. ἄλλη γυναικα ἰσαγαγίοδαί. v. 39. ἄλλη πρὸς ταύτη ἰσάγαγε γυναικα. v. 40.

γυναικῆ, ἡ, ἡ. N. H. pro comm. γυναικίος, ου. et γυναικῶν, ὅρος, ὁ. et γυναικαῖνις, ἰτιδος, ἡ. Gynæceum. Mulierum conclave. Locum, in quo mulieres versantur. τὰς γυναικας ἰς τὴν γυναικῆν ἀπέστειλε. Mulieres in gynæceum amandavit. v. 20. γυναικῆν autem hic vel substantive sumendum, vel ἵδρα, vel μοῖνη, vel aliquid ἰσοδυναμῶν subaudiendum.

γυναικῆος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. γυναικίος. i. 91. ἔργα γυναικῆια. Muliebria opera. iv. 114. ἰδύτης τὴν γυναικῆν ἰσθῆτα. Induta muliebri veste. iv. 146.

γῶν. Ion. pro comm. γῶν. Saltem. Gallice, *Pour le moins*, vel, *Au moins*. Sic et Itali, *Al manco*. i. 31. γῶν. Ion. pro comm. γῶν. Igitur.

Ἔνιμα. ποιῶσι γῶν τὰ ἄν ἑαυτοῦς ἐκώγη. vii. 104. Faciunt enim quæ [lex] illa jubet.

Δ.

Δ Ion. et Dor. pro comm. σ. ὀδμή. Odor, pro ὀσμή. i. 80. ἴδμεν, pro ἴσμεν. Scimus. i. 142, 178. ii. 68.

δαίω, ὦ. δαίω. Ion. et poet. pro comm. μαδάω. Disco. οὐδὲς διδάσκει οὐδέν. Nullus quidquam didicit. ii. 165.

δαίω. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum, pro comm. ἐγῶν. Convivio excipere. τὸν Ἀστιάγην ἀπὸ μὲν τραπίβη ἵδαιοι. Quem Astyages nefaria mensa, nefario convivio, excepit. i. 162.

δαίνυσθαι. Ion. et poet. Convivari. Epulis vesci. i. 211. ii. 100. iii. 18.

δατυμῶν, δατυμόνος, ὁ. Conviva. Ion. et poet. οἱ δατυμῶνες τῶν πρὸς αὐτῶν τούτων ἐκάσαντο. Convivæ carnes istas gustarunt, de carnibus istis gustarunt, vel comederunt. i. 78, 119. ii. 172. iv. 172. δατυμόνοι. vi. 57.

δάκρυμα, τος, τό. N. H. pro comm. δάκρυον, ου, τό. Lachryma. vii. 169. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem hujus vocis auctor : sed sine libro, et sine loco, nominatur.

δάκιδον, ου, τό. Ion. et poet. Pavi-mentum. Solum. iv. 200.

δαρῖος. Hoc nomen Persiarum apud Græcos idem valet ac ἐξέτης, q. d. Coercitor. Qui aliquos coerceat. παρὰ τὸ ἔργον, ἔξω, Coerceo. vel, Qui coercere cupit. Nam a futuris verba in εἰω deducta desiderium indicant rei alicujus peragendæ. Ut ab εἶω, ἐφείω. Videre cupio. τῶν, τῶν. Verberare cupio. Sic ab ἐξω, ἐφείω. Coercere cupio, unde nomen istud formatum dicemus, quod ingens Darii desi-

derium indicat, quo flagrabat omnes Græciæ, aliarumque regionum populos in suam potestatem, ac ditionem redigendi, eosque coercendi, ne defectionem a se facerent. vi. 98.

δασάμνοι. vii. 36, 119, 121.

δάσασθαι, et composita. Vide infra.

δάσασθαι. Ion. et poet. pro comm. μίξιν, et διαιρίν. Dividere, partiti. δώδεκα μέρη δασαμένους τῶν ὠρίων ἐς αὐτὸν [τὸν ἱσιαντόν.] Cum ipsum annum in 12 partes divisissent, distribuissent. ii. 4. ἀποδασάμενος. ii. 103. ἐς δώδεκα μοῖρας δασάμνοι Αἴγυπτοι πᾶσαν. Tota Ægypto in 12 partes divisa. ii. 147. ἐς φυλὰς διδάσαντο. In tribus diviserunt. iv. 145.

δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ὁ τὸν φόρον φέρων, καὶ τιλῶν. Tributifer. Qui tributum fert. Qui tributum pendit. χώρα δασμοφόρος. Regio vectigalis, tributifera. iii. 97. v. 106. ad fin. vi. 48, 95. vii. 51, 108.

δαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perfect. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præ. in ζω, et in fut. in σω. ut χωρίζω, χωρίσω, κειχώρισμαι. 3. plur. κειχώρισμένοι ἴσιν, et Ionic. κειχωρίδαται. a tertia singul. κειχώριςαι, inserto α, κειχωρίσαται. verso σ in δ. κειχωρίδαται. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Sic ὁσμὴ comm. at Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ὁσμῇ. Vide suo loco. Eustath. in δαται aliter hanc personam, sed parum probabiliter, format. eum consule. Tribus autem generibus eodem modo servit. κειχωρίδαται αὐται, pro κειχωρισμέναι ἴσιν. i. 151. et pro κειχωρισμένοι ἴσιν. ii. 91. τὰ προπύλαια ἰσκιυάδαται, pro ἰσκιυάσται. Vestibula exstructa sunt. ii. 138. οἱ Ἐκῦδαι ἰσκιυάδαται, pro ἰσκιυασμένοι ἴσιν. Instructi munitique sunt. iv. 58. ἀγῶνις ἀγωνίδαται, pro

ἡγωνισμένοι ἴσιν. Certamina certata sunt. Certamina commissa sunt. ix. 26. Consule Hortos Adonidis in Ἐρηρίδαται.

δανῖσθαι. Ion. et poet. Dividere. Distribuire. Tribuere. cum accus. τῶν θεῶν τῷ ταχίῳ, πᾶσι τῶν θεῶν τὸ τάχιστον δατίσθαι. Deorum perniciosissimo, omnium [quadrupedum] mortalium perniciosissimam tribuunt. i. 216. ii. 37.

δατο. Ion. terminatio tertiæ pers. plur. plusquam. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præ. in ζω, et in fut. in σω, ut χωρίζω, fut. χωρίσω, perf. κειχωρισμαι, plusquamperf. κειχωρίσμη, 3. plur. comm. κειχωρισμένοι ἦσαν, Ion. vero κειχωρίδατο, quod formatur a tertia sing. κειχώριςο, inserto α, κειχωρίσατο, et verso σ in δ, κειχωρίδατο, quod non solem Dorice, sed et Ionice factum. Vide ὁσμὴ pro ὁσμῇ, et δ pro σ. Sic etiam παρισκιυάδατο, pro παρισκιυασμένοι ἦσαν. v. 34, 65. ἰσκιυάδατο, pro ἰσκιυασμένοι ἦσαν. vii. 62, 67, 86. ἰσκιυάδατο, pro ἰσκιυασμένοι ἦσαν: sed ibi fortasse scribendum ἰσκιυάδατο, ut ante sæpius, vel ἰσκιυάδατο. V. suo loco. vii. 89. παρισκιυάδατο. vii. 218, 219. παρισκιυάδατο ὡς ἀπολιόμηναι. vii. 218. Valla: Se præparabant tanquam perdit. Æ. P. Se præpararunt ut perituri: id est, Se ad fortiter pugnandum præpararunt, quod de se actum esse scirent. παρισκιυάδατο ὡς πολιορκησόμενοι. ix. 97, 100. Ut ad obsidionem tolerandam se præpararunt.

δαφιλίως. Ion. et poet. Abunde. Copiose. V. Hom. δ.

δι. ἀρτί τῷ δὴ, εἴτι ἐν. Igitur. Ergo. i. 8. ὅτι δι ταῦτα νομίζον. Quamobrem hæc existimans. Hæc enim duo jam συννητόως ponuntur.

δι. Ion. poet. et comm. sæpe pro γὰρ. Οἱ δὲ σφί βόις οὐ παρηγόιστο,

pro ei δὲ αὐτῶν, οἱ γὰρ αὐτῶν. &c.
Eorum enim boves non aderant.
i. 31.

διδασθαι. ii. 84.

διδύν, διῶσαι. Ion. et poet. pro
comm. φοβῆσθαι. Metuere. Time-
re. διῶσαντα τὴν τίσιν. Quod pæ-
nam vel ultionem timuisset, for-
midasset. i. 86. prope fin. διδοικὼς
τὴν ὄψιν. Cum visionem illam
metuisset. i. 107. διῶσας. Cum ti-
muisset. i. 157. διῶσας περὶ ἑωῦτοῦ.
Sibi metuens, vel de se timens.
Sic enim et Cic. vide. Timeo
apud Nizolium. iii. 30, 135. δι-
ῶσας τὸ μήκος τοῦ πλοίου. Naviga-
tionis longitudinem metuens. iv.
43. prope init. ἔδῶσα. iv. 97.
Διῶσας περὶ τοῖσι Ἑλλήσι. vii. 163.
Græcis metuens.

δίκηλα, τά. Imagines. Simulacra.
ii. 171.

δικνύει εἰς τινα. Herodotea locutio,
pro comm. δικνύειν τινά. q. d. O-
stendere ad aliquem, pro, ali-
quem indicare, sive ostendere.
ιδίκνυει εἰς τὸν Βάττον. iv. 150. Bat-
tum indicabat.

δείλη, ης, ὅ. comm. Crepusculum
vel matutinum, vel serotinum.
Sed epithetum, quod additur,
discrimen indicat. Quid sit Cre-
pusculum, et unde dictum, do-
cent vulgata Lexica Latina. περὶ
δείλην πρωΐνην. viii. 6. Circa crepu-
sculum matutinum. Circa dilu-
culum. Δείλην ὀψίνην γινώμενην τῆς
ἡμέρας φυλάξαντες. viii. 9. Obser-
vato serotino diei crepusculo.
περὶ δείλην. ix. 101.

δῆμα, τος, τό. Ion. et poet. pro
comm. φόβος. Metus. Κλειμένηα
δῆμα ἔλαβε. Metus Cleomenem in-
vasit. vi. 74. εἰς δῆμα βάλλειν τινά.
vii. 139. Aliquem in metum in-
jicere. Metum alicui injicere, vel
incutere. ἐν δῆματι μεγάλῳ κατεγε-
ῶτες. viii. 36. In magno metu
constituti. εἰς δῆμα πρὸς τὰ τὸν βα-
σιλέα. viii. 118. [Ferunt] regem
cum in metum incidisset. Regem

metu correptum ferunt. Δείματος
μεγάλου ἐπιπρημαίνου. ix. 33. Im-
pendente magno metu. Vel, Im-
minente ingenti metu.

δυναίειν. Ion. et poet. pro comm.
φοβῆσθαι. Formidare. Metuere.
Δυναίοντες τὴν Περσίῳ δύσασιν.
Persarum potentiam formidan-
tes. i. 159, 165. περὶ ἑωῦτῶ δύναμιν.
Sibi ipsi timere. iii. 35, 51,
72. iv. 136, 164. v. 16. ἐπερδυ-
μαίνων. v. 19. τῆς στρατῆς δυνάμει-
σης, vi. 28. δυναίοντες. vii. 103.
ὑποδυναίοντες. vii. 104. Μετου-
ν. δυναίοντες. viii. 15. Δυναίειν μὴ
τὸν περὶ προσδήληται. viii. 68. Ve-
reor ne pedestrem exercitum ante
lædat; id est, ne sit copiarum pe-
destrium cladis auctor. περὶ σφίσι
αὐτοῖσι δυναίοντες. viii. 74. Sibi
ipsis metuentes. περὶ αὐτῶ τῆς Πέρ-
ξης δυναίοντες. viii. 99. Δυναίειν
ὑπὲρ ἑμῶν. viii. 140. Δυναίοντα
περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ. ix.
73. Universo Atheniensium agro
metuentem.

δυνατόν, ὦ. V. H. pro communi
φοβῆν, ὦ. Terrefacio. Terreo. τοῦς
Ἴωνας ἰδιδυμάτον. Iones terrefacie-
bat. vi. 3.

δυνά ποιῶν. ix. 33. idem ac δυνά
ποιεῖσθαι. Vide suo loco. Graviter
aliquid ferre, et vehementer in-
dignari.

δυνὸς ποιῶν. Graviter aliquid et
iniquo animo ferre, δυνὸς ποιῶντο
τὸ πάθος. Casum illum iniquo
ferebant animo. i. 13. δυνὸς ποι-
εῖν ἐπὶ Μήδων ἀρχισθαι. Iniquo
animo ferentes se a Medis regi,
se Medorum imperio parere. i.
127. δυνὸς φέρειν. Graviter ferre.
ii. 121. §. 3. δυνά ποιῶν. ii. 121.
§. 5. δυνὸς ποιησάμενοι. ii. 133.
ταῦτα δυνά ποιῶμενοι. ii. 161. δι-
νὸς ποιῶμενος. iii. 155. δυνά ποιῶ-
μένους. iv. 33. v. 33. δυνά ποιῶ-
ντες αὐτῶν. v. 41.

δυνὸς χρημα ποιῶν. Herodotea
locutio, pro qua alias dicitur ἰλ-
λειπτικῶς δυνὸς ποιῶν. viii. 93.

et passim: et unica voce, *δυνα-
ποιῖσθαι*. viii. 16. Rem indignam
judicare. Rem gravem et intole-
rabilem judicare.

δινόν, τό. comm. pro quo *κίνδυνος*.
Periculum: sed proprie græve ac
formidabile periculum. οὐ γὰρ ἦν
δινόν κατὰ τοῦτο μὴ ἀλλ' *κινόν*. Nul-
lum enim erat periculum ne [arx]
ab hac parte unquam caperetur.
Nullo modo metuendum erat, ne
&c. Vel, Nullo modo suspectum
erat, ne &c. i. 84.

δυναλογίεσθαι, *εἶσθαι*. comm. Gra-
viter conqueri. i. 44. *δυναλογίεται*.
Graviter conqueritur. iv. 68. Ste-
phanus ait τὸ *δυναλογίεσθαι* jam
accipiendum pro eo, quod Galli
dicunt, *Dire qu'on nous fait tort*.
Sed nihil est, quod nos ad
hanc interpretationem sequen-
dam compellat. Si enim Hero-
dotus dixisset, *ἀδικεῖσθαι φησιν*,
hæc Stephani interpretatio lo-
cum habere jam commode pos-
set. Si tamen aliter hic locus
esset explicandus, dicere præsta-
ret, Res graves, atroces, ac in-
dignas se pati dicit. Hæc enim
Græci verbi vim melius expli-
cant.

δινῶς. Ion. et poet. pro comm.
επιμελῶς. Accurate. iii. 152.

δινῶς. Ion. et poet. pro comm. *με-
γάλης σφόδρα*. Valde. Vehemen-
ter. *μέλαινα δινῶς*. Valde nigra.
ii. 76, 102, 149. iii. 5. iv. 52.
ix. 35.

δινερίζειν. comm. Cœnam alicui
præbere. Aliquem cœna excipere.
Δινερίζοντες Πέρσαι, Cœnam Xerxi
præbentes. vii. 118.

δίνειν. Ion. pro comm. *δέρειν*. Exco-
riare. ii. 39. *ἀποδίνειν*. iv. 64.

δίκαια πάντα. Vide *πάντα δίκαια*. ix. 81.

δικατεῖναι. comm. Decimare. Deci-
mas offerre. Decimas dare. *Ἀναλ-
καίως ἔχου σφία δικατεῖνδοναι τῷ Διῷ*.
Necesse est harum [pecuniarum]
decimas Jovi offerri, dari. i. 89.
τούτους δικατεῖναι Διῷ. vii. 132.

Horum decimum quemque Deo
offerre. v. s. hos decimare Deo.
Vel personæ pro earum fortunis
μετανομικῶς intelliguntur: id est,
Decimam bonorum partem, quæ
isti possiderent, Deo consecra-
tam offerre.

Δικελίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. *Δι-
κίλεια*, ας. De qua Stephanus ita,
Δικίλεια, *Δῆμος τῆς Ἰσπιδουριτίδος
φυλῆς ἀπὸ τοῦ ἡγεσαμένου τοῖς Διοσ-
κούροις εἰς Ἀφίδας, ὃς Ἡρόδοτος ἐν-
τάττ. p. 228. ed. Gron. ὁ δημότης,
Δικίλειος. τὸ τοσικὸν Δικίλειᾶθεν. τὰ
γὰρ ἀπὸ ἐξέλιον εἰς α, ἡ εἰς η γυγμέ-
να, διὰ τὸ ἦθις, ἡ αθις, προτιμισσάται.
παρὰ δὲ Καλλιμάχου. Δικίλειδην.
Δικίλειᾶζι. Δικίλειᾶσιν*. Sed ex He-
rodoti verbis colligimus *Δικελίην*,
ix. 73. vocari, quam Stephanus
Δικίλειαν appellat. Præterea dis-
cimus, unde *Δικελίη* fuerit dicta,
et quomodo cives vocarentur alio
nomine, quod apud Stephanum
non exstat, ut nec alterum ad-
verbium, quod apud Herodotum
legitur. *Ἐκ δῆμου Δικελίῃθιν. Δικελίων
δὲ*. ix. 73. *τὰς Δικελίας*. ibid. *Τοῖσι
Δικελίῃσι*. ibid. *Δέκιοι* vero τῆς *Δι-
κελίης* κτήνη fuisse videmus. ibid.
Sed ἀπὸ τοῦ *Δέκελος* formatur *Δι-
κελῆος, ἴος*, ὁ. ἀπὸ τῆς *Δικελίης*, *Δι-
κελῆος, ἴος*, et inserto ι, *Δικελῆος,
ἴος*, ut apud Stephanum.

δέκομαι. Ion. pro comm. *δέχομαι*. i.
7. *ἰνδικόμενος τὴν ἀρχήν*. Regnum
accipiens, excipiens. ibidem. *δέ-
κοντι*. Accipite. i. 60. *ἰδέκοντο*. Ac-
ceperunt, receperunt. ibid. *ἰκδέκε-
ται τὴν βασιλείαν*. In regno succe-
dit. Regnum per successionem
accipit. i. 107. *δινόμενος ἄλλα παρ'
ἐκείνου*. Alia ab illo accipiens. iii.
39. vii. 119.

Δελφός. Civis Delphus, sive Del-
phicus. *Δελφὸν γινώσθαι*. Delpho-
rum civitatis jure donari, vel do-
natum esse. i. 54.

δίμην. Ion. et poet. pro comm. *ει-
κοθυμῆν, ἰδιμην* τῆς *τάφρου* τὰ *χεί-
λαι*. i. 179. ii. 124.

δέδριον, ου, τό. Ion. et poet. pro comm. **δέδριον**. iv. 22; 23. bis.
δέδριος, τό. Ion. et poet. pro comm. τό δέδριον. i. 17. ὥς τὰ δένδρεα διαφθείρουν. Donec arbores cæcidisset. ibid. i. 193, 202. ii. 32, 138, 156. iii. 106, 107. iv. 19, 21. δένδρεα ἐκύβηκτες. ix. 97. Arboribus cæsis.
δέπτος, ου, ὁ. Eustath. **δέπτος**, ἡ ὕβρις κατὰ γλῶσσαν. ὦδιν τὸ δυνάξιν, τὸ ὑβρίζειν. Vide et Suidam in δυνάξιν, quod vertit βλασφημίαν. Contumelia. Probrum. Dedecus. Ignominia. Παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακῶ ἀκούσαι, **δέπτος** ἐστὶ μέγιστος. ix. 107. Valla: Apud Persas summo opprobrio datur, audire se muliere esse ignaviorem. **Æ**. P. Apud Persas summum est probrum, sive dedecus, aliquem se muliere ignaviorem audire; id est, Si quis se muliere ignaviorem audiat appellari. Vel, Apud Persas maxima est ignominia si quis muliere ignavior appelletur, [aut habeatur.]
δείξαι. Ion. pro comm. **δείξαι**. Demonstrare. Ostendere. **ὑποδείξας**, pro **ὑποδείξας**. i. 32. **δείξαι** **ἑκαστα**. Demonstrare singula. iii. 134. **-ἐπιδείξας**. iii. 135. **καταδείξας**. iv. 42. **διδίξας**. iv. 76. **ἀποδείξας**. iv. 92. vii. 118. Vide **ἀποδείξαι**.
δέξαμην, ἥς, ἡ. Receptaculum aquarum. **Δεξαμηνὰς ἐρύξασθαι**, ἵνα λαμβάνεται τὸ ὕδωρ σώζωσι. Receptacula aquarum fodere, ut aquam recipientia conservent. iii. 9. Hæc receptacula servandis aquis destinata cisternæ vocantur. vi. 119.
δῖον, pro **διόντος**. Ion. et Attice. οὐδὲν δῖον. Cum nullo modo opereretur.
δισκοσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. **δισκοσύνη**, ας. Dominatus. Imperium. Potestas in aliquos. vii. 102.
διύτερα. Ion. et Attice pro comm. **διύτερον**. Secundum, Iterum. i. 46.

iii. 53, 65, 74. vii. 136. ix. 3.
διύτερα. Ion. et poet. pro comm. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 59.
δυτιρεῖα, υν, τὰ. Secundam præmium. Secundæ partes. **Δούκων δυτιρεῖα** **οἰοσθαι**. Existimans se secundas partes laturum. i. 31. **δυτιρεῖα** **ἔνιμι** **τούτοις**. His secundas attribuit. i. 32. viii. 123.
δύτερος. Secundus. οὐδένος **δύτερος**. Nulli secundus. i. 23.
δῆ. ἀπὲρ τοῦ **δε**. iii. 130.
δῆδιν. Ion. et poet. Sane. Profecto. Prorsus, scilicet, quasi, prope modum. Est et dubitantis particula, ut docet Eustath. **ἡδύλησάν μιν ἀπολίσσαι δῆδιν**. Ipsum profecto perdere voluerunt. i. 59. ὡς ἀγῆρ **δῆδιν**. Hic videtur redundare. i. 73.
δηλίσσθαι, **ἰσθαι**. Ion. et poet. **Λædere**. Vastare. **τὴν γῆν** **δηλισταμίνας** **πολλά**. Quæ agrum valde vastarant. iv. 115. Quæ multis maleficiis agrum affecerant. ὡς **μή σφιας** **δηλῆται**. Ne ipsos lædat. iv. 187. **διδήληται**. Lædit. iv. 198. **ἰδηλίστο** **αὐτούς**. Ipsos lædebant. maleficiis afficiebant. v. 83. **δηλίσσθαι**. Lædere. vi. 36. **Δηλίσσασθαι** **τὴν** **στρατήν**. vii. 51. Οὐδὲν γὰρ **ἐν** **Πέρσῃσι** **τοῖσι** **διδήληται** **τῶν** **πληγμάτων**. viii. 100. Valla: Non enim res Persarum afflictæ sunt. Quod bene: sed hoc verba sonant, Nulla enim rerum inter hos Persas est læsa. **σπείγται** γὰρ **σφιας** **ἰδηλίστο** ἢ **ἰσθῆς** **ἰσημος** **ἰούσα** **ὅπλων**. ix. 63. Plurimum enim illos [Persas] lædebat vestis armis vacans. Vel, Iliis enim maxime nocebat vest. arm. vac. [nullisque tecta armis, id est, inermis.]
δηλίω, ὦ. Ion. et poet. pro comm. **βλάπτω**. Lædo. **δηλίσσθαι**. Lædi. ii. 12.
δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Qui lædit. ii. 74. **αἰδρωπῶν** **δηλήμονες** **ἔφιος**. Serpentes hominibus noxii. iii. 109. **δήλησις**, ἡ. Læsio. Damnum. De-

trimentum. Lædendi ac nocendi actus, et quod lædendi nocendique causa sit. ἰπὶ δολήσῃ. Nocendi gratia. i. 41. ἐπ' οὐδμιῇ δολήσῃ. Nullius damni dandi causa. iv. 112.

δολητὴρ, ἥρως, ὁ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Labefactor. Corruptor. Pestis. V. Hom. 32. Dæmon infestus. Vide σύντρος δμῶς.

δῆμος, ὁ. Apud Herodotum accipitur sæpe pro eo, quod comm. ἔθνος vocatur. Gens. Natio. τοῦ Ἀνδῶν δήμου αἱ θυγατέρες. Filiae nationis sive gentis Lydorum. i. 93.

δρῶν, et δρῶσθαι. comm. Vastare, sternere, populari, diripere, cædere. τὸν Δαρείου στρατὸν δρῶσασθαι. Darii copias cædere. iv. 102. Valla, et Stephanus Vallam secutus, τὸ δρῶσθαι pro repellere sumit; sed si bona est eorum interpretatio, δρῶσθαι legendum erit, παρὰ τὸ δωδίω, ὦ. Dispello. Repello. Alioqui jam cædere significat, ut ante declaratum. Verbum δωδίω habemus paulo post, et ἀδίσθαι. iv. 103. τὰ παραθαλάσσια ἰδῆναι. Loca maritima populabantur, vastabant. v. 89. ἰδῆναι πάντα. viii. 33, 50. δηῶσασθαι αὐτῶν τὴν χώραν. viii. 121.

διὰ μετὰ γενεῆς, ἀντὶ τῆς ἐν μετὰ δολιχῆς. διὰ πάντα, pro ἐν πάντων. Inter omnia. i. 25.

διὰ cum genitivo, tempori serviens. διὰ ἰδευάτου ἔτους ἀπύκοντο ὀπίσω. Undecimo anno vertente, vel, Undecimo post anno, redierunt. i. 62.

Δία οἱ Πέρσαι πάντα τῷ ἑρᾶν τὸν κύκλον καλῶσι. Persæ Jovem appellant totum cæli orbem. i. 131.

διαβαίνων. comm. Transire. ἀπορίοντος Κροίσου ὕκας διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός. Dubitante Cræso quonam modo suus exercitus fluvium transiturus esset. i. 75, 189, 208. τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα

[γραφόμενος.] Valla: Suas copias traducementem effinxit. Sed vertendum, Ipsius exercitum transeuntem cum depinxisset, vel descripsisset. iv. 88. διαβῆναι τὸν Ἰφρον. iv. 139.

διαβάλλων. comm. Calumniari, accusare, criminari. Nomen alicujus ad aliquem deferre. viii. 90. Συρήναις τοὺς διαβαλόντας, τοιοῦτον λαβῶν μισθόν. ibid. Accidit ut illi, qui criminati fuerant [ipsos, qui nomen ipsorum ad regem detulerant,] hujusmodi præmium acciperent. [ut scil. capite plecterentur.] καὶ σφίον ἐμύησεν τὰς κεφαλὰς ἀποταμῶν, ἵνα μὴ κακοὶ αὐτοὶ γινόμενοι, τοὺς ἀμεινῶνας διαβάλλωσι. ibid. Et ipsorum capita præcidi jussit, ne, cum ipsi ignavi fuissent, viros se præstantiores accusarent, vel per calumniam criminarentur.

διαβάλλων. comm. pro quo frequentius διαπειραιῶσθαι. Trajicere. Navigio aliquo transire. ὡς ἐνδιῶται βορρῇ αἰῶμα ἐς τὴν Νάξον διαβάσαι. v. 33. Ut hinc Borea vento spirante in Naxum trajiceret.

διαβάλλων. comm. pro διαπειραιῶν. Trajicere. Quod barbari dicunt Facere transire. Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νῆας ἐς τὴν Νάξον. Naves ex Chio in Naxum trajecerunt. v. 34. vi. 44.

διαβάλλων apud Herodotum præter vulgatas tritasque significationes interdum ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν summi videtur. Superare. Excellere. Præstare. ὁ Ἀρισταγόρης τὰλλα ἰὼν σοφός, καὶ διαβάλλων ἑκείνους [τὸν Κλεομένην]. εἰ, ἐν τούτῳ ἰσφάλη. v. 50. Aristagoras, cum alioqui sapiens esset, et illum [Cleomenen] longe superaret [prudencia, tamen] in hoc lapsus est.

διαβάλλων. Interdum ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. Decipere. Fallere. Ἰστιάς λέγων ταῦτα, διέβαλε. Histæus hæc dicens, [Darium] decipit, fefellit. v. 107. Θιμωταλῆς

ταῦτα μὴν λέγων, διέβαλλε, Ἀθηναῖοι
 δὲ ἐπὶ ὄντο. viii. 110. Themistocles
 hæc quidem dicens, fallebat
 [Athenienses,] Athenienses vero
 [ei] credebant, [vel, parebant.]
 λέγων τοιαῦτα, Ξέρξης διεβάλετο. ix.
 116. Hæc dicens, Xerxem dece-
 pit.

διαβάλλομαι τινι. Apud aliquem
 male audire. Vel, Nomen alicu-
 jus ad aliquem deferri. Accusari.
 Μεγαβάτη διαβέβλημαι. Apud Me-
 gabaten male audiens. Vel, Ad
 Megabaten delatus. v. 35. Val-
 la: Megabate insimulante: sed
 et hæc, et totam periodum pa-
 rum fideliter interpretatus vide-
 tur. vi. 46. ἴσα, ἰπείτε διαβληθῇ
 πρὸς Ξέρξην. viii. 22. Ut, ubi [li-
 teræ] ad Xerxem cum crimina-
 tione, vel accusatione, delatæ
 fuissent. Διαβεβλήμενους ὑπὸ Θισ-
 σαλῶν. ix. 17. A Thessalis accu-
 satos.

διαβατήριος Ζεύς. Jupiter, qui trans-
 itui sive trajectui præest, et qui
 felicem transitum, sive trajec-
 tum, dat illis, quibus favet. Ctes-
 ias Pers. 17. Quando, cur, et
 a quo, primum hoc cognomen-
 tum Jovi fuerit inditum, ibi do-
 cetur.

διαβατός, ἢ, ὅτι. De loco dicitur, qui
 transiri potest. Comm. ποταμὸς
 διαβατός. Fluvius, qui vado trans-
 iri potest. i. 75. Νῆσοι διαβατός.
 Attice, et Ion. pro comm. διαβα-
 τήν. Insulam, quæ transiri potest.
 iv. 195.

διαβάζειν. comm. Trajicere. κατὰ
 τὰς γιφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν.
 Per pontes exercitum trajecit.
 i. 75.

διαβύνισθαι, ἴσθαι. V. H. Transire.
 Trajicere. pro comm. διαβαίνειν,
 vel διαβιάζειν, καὶ διαπυρᾶν. διὰ τῆς
 ἀριστερῆς χειρὸς ὀφθαλμοῦ διαβύνισθαι. Per
 sinistram manum sagittas traji-
 ciunt. iv. 71. In vulgatis Lexicis
 legitur διαβύνισσαι a διαβύνομαι. Et
 hic Herodoti locus nullo libro

notato pro exemplo affertur. Sed
 utrumque bene habere potest.
 Nam a gravitonis circumflexa
 Attice, et Ionice non raro dedu-
 cuntur.

διαδάσασθαι τὴν λήην. Ionica et
 poetica locutio. Prædam divi-
 dere. viii. 121.

διαδάσασθαι. Vide δάσασθαι.

διαδίξιος, ὁ. N. H. Lexica vulgata.
 Διαδίξιος. Dexter. Strenuus. In-
 dustrius. Herod. Διαδίξιος ποιού-
 μνοι καλλιγυνοῖα ἰσφαξαν. Strenu-
 issimum quemque deinceps mac-
 tant. Sed operæ pretium me fa-
 cturum puto, si totum Herodoti
 locum hic scribam cum Vallæ
 versione, et H. Stephani repre-
 hensione, qua Vallam reprehen-
 dit, cum tamen ipse nihil in me-
 dium proferat, quod sit melius.
 Deinde nostram interpretationem,
 et de hoc loco judicium
 paucis subjiciam. Sic autem ille.
 vii. 180. Ἐπειτα τῶν ἰππεδατῶν αὐ-
 τῆς [τῆς Τροϊζηνίης τοῦ] τὸν καλλι-
 γυνοῖα ἀγαγόντες, ἐπὶ τῆς περὶ τῆς
 τοῦ ἰσφαξαν, διαδίξιος ποιούμενοι τὸν
 εἶλος τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλι-
 γον. Valla: Deinde strenuissimum
 quemque propugnatorum ejus ad
 proram adductum, deinceps mac-
 tant. Stephanus: Videtur [Val-
 la] totum hunc locum aliter le-
 gisse, aut non intellexisse. Æ. P.

Cur igitur tu, Stephane, jam
 præter morem taces? Quin inge-
 nii tui magnum illud, et ἐξουδικῆς
 acumen nunc exeris, ut ex hoc
 etiam loco laudem doctrinæ re-
 portes? Locus hic, licet sit ob-
 scurior, non eam tamen habet
 difficultatem, quæ tantum virum
 ab eo Latine reddendo deter-
 rere debuerit. Hæc enim (nisi
 fallor) est Herodoti mens. Dein-
 de cum illius [Troæziæ navis]
 propugnatorum fortissimum [ad
 suos] adduxissent, [eum] in ipsa
 navis illius prora jugularunt, de-
 xtrum, [i. faustum omen] exi-

stimantes, illum, quem de Græcis primum ac fortissimum ceperant. Vel, Deinde, cum illum, qui inter illius navis propugnatores fortissime rem gesserat, [ad suos] adduxissent, eum in ipsa navis illius prora jugularunt, ac faustum omen hoc esse duxerunt, quod ex Græcorum copiis hunc primum et fortissimum virum cepissent, atque interfecissent. Hoc enim quoddam felicitis rerum exitus præsignum esse credebant. *δαδίζω*, enim hic *διζῶ*, *αἰσῶ*, et *εὐτυχῶ* significat, ut apud Latinos sæpe dextrum sumitur pro læto, fausto, prospero, propitio. Virgil. *Æn.* viii. ver. 302. Et nos, et tua dexter adi pede sacra secundo. Sic et apud Persium. Hercule dextro, i. favente, propitio. Quare *δαδίζω ποιῶσθαι τι*, idem valebit, ac *νομίζω τι αἰσῶ*, καὶ *εὐτυχῶ εἶναι*. Dicitur autem ut *διδοὶ ποιῶσθαι*. Vide *ποιῶσθαι*.

δάδοχος, ου, ὁ. comm. Successor. *τῆς τάξεως δαδῆχους*. ix. 21. Ordinis successores. *δάδοχοι Μεγαρεῖσι*. ibid. Megarensium successores, i. qui Megarensibus succederent. Qui in Megarensium locum succederent.

δαδρᾶς, ἄνθρωπος, ὁ. comm. pro quo *δαφυγῶν* frequentius. Qui diffugit. Est autem particip. aor. 2. act. a *δάδηνμι*. Diffugio. *Μὴ περιβῆτε διαδράντας αὐτούς*. viii. 75. Ne per vestram negligentiam eos diffugere, sive dilabi patiamini, sinatis. *διαδράντας*. ix. 58. *διαδράντων*. ix. 60.

δαδρήσονται. Ion. pro comm. *δαδρᾶσθαι*. Diffugiat. Elabatur. Aufugiat. iii. 135. *δαδρήσουσας*. Diffugient. Dilabentur. viii. 60, 80.

δαδῆτης, ου, ὁ. N. H. q. d. barbarez, Dispositor. Latine, Dispensator. Curator. Explanator. Interpres. *χρησμεύοντες τῶν Μουσῶν χρησμῶν δαδῆτην*. Vatem Musæi vaticini-

orum interpretem, ac dispensatorem. vii. 6.

δαιρίω, ῖν. comm. Dirimere. ὡς τὰς διαφορὰς δαιρίζεις. Qui controversias dirimunt. iv. 23.

δαιρῖν, comm. Dividere. [*λέγουσι*] τὸν βασιλῆα αὐτῶν δύο μοίρας διελίψα Λυδῶν. Ferunt ipsorum regem Lydis in duas partes vel bifariam divisit. i. 94. κατὰ μέλει διελών. Cum in frusta concidisset. i. 119. αὐτοχειρῖ, vel αὐτοχειρὴ μιν διελών. Ut ipsum [leporem] manu propria divideret, aperiret. i. 123.

δαιρῖν, et *δαιρίζω*, comm. Distincte aliquid explicare. Disserere. Disputare. Explanare. Dicere. vii. 16. οἷον ἰγὼ δαιρῶ. Ut ego dico. [*δαιρῖν περὶ τινος*. Aristot. Rhet. lib. i. cap. 4. De re aliqua distincte verba facere, disserere.] οἷον οὐ δαιρίζαι. Qualem tu dicis. vii. 47. ἑκάστα δαιρίζαι. Singula narras, de singulis disseris. vii. 50. οἷον σὺ δαιρίζεις. Qualem tu dicis. vii. 103.

δαῖτα, ης. Ion. et poet. Habitatio. Domicilium. *δαῖται*, εἶχε ἰς Κρόνον. In Croesi palatio degebat. i. 35. τὴν δαῖται τῆς ζῆς μετέβαλον. Vitæ rationem mutarunt. i. 157. ἐν ὕδατι δαῖται ποιούμενοι. In aqua degentem. ii. 68.

δακαρτεῖν, comm. Perseverare toleranter in re aliqua. Constanter aliquid tolerare. *Δικακτεῖμι ἐς τὸ ἔσχατον*. vii. 107. Mala ad extremum usque constanter tulit.

δακείμω, ου, τά. Apud Herodotum pro certis conditionibus accipi videtur. *μονομαχῆσαι ἐν δακείμωσι*. ix. 26. Certis conditionibus singulari prælio dimicare. Quod ἐν ῥητοῖς *μονομαχῆσαι* diceretur ab aliis. Valla tamen vertit, aliis acquiescentibus singulari certamine dimicare. Lector eam interpretationem libere sequatur, quam Græcis verbis melius respondere, sensumque fidelius exprimere cognorit. Nostram con-

jecturam sequentia verba confirmant, ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. hac conditione.

διάφορος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Satiatus. Repletus. Expletus. iii. 117.

διακρίδιν. Ion. et poet. Distincte. Eximie. Egregie. iv. 53.

διακρίνω. Dijudicare. Statuere discrimen inter res aliquas. Οὐδὲν διακρίνω. Inter nullos discrimen statuens. Sine cujusquam discrimine. iii. 39.

διακρίνω. Discernere. Deligere. Delectum habere. Μαρδόσιος τὴν γρατὴν διακρίνω. viii. 114. Mardonius copiarum delectum habebat.

διακρίνω πόλεμον. Herodotea locutio. Decernere bello. De rebus aliquibus dimicare, et armis controversias dirimere. Δοκίμοις κατὰ τάχος διακριθήσονται τὸν πόλεμον. vii. 206. Existimantes fore ut citissime bello decerneretur.

διακρίνω. comm. Discernere. Dirimere. Separare. διακριθέντες. vii. 219. Diremti. Separati. Dissidentes. Discordes. Διακριθέντες. viii. 18. Diremti. Separati. διακρινομένη ἡ γρατὴ αὐτῶν ἰσχύζεται. viii. 34. Ipsorum exercitus bifariam divisus est.

διακρίνομαι μάχῃ. Decernere praelio. πρὸς τοὺς ἀφενδῆς ἀρίστους ἀνδράπων μάχῃ διακρίθῃναι. ix. 58. Cum illis, qui non falso [sed vere] sunt hominum præstantissimi, praelio decernere.

διακρούειν. comm. Dispellere. Repellere. Propulsare. Summove. Interdum etiam accipi videtur pro eludere, vel fallere. unde ῥήματα διακρουτικά, τὰ ἀπατηλά. Verba ad imposturam facientia. Verba ad aliquem fallendum apta. Οὗτοι τοὺς Ἕλληνας οὕτω διακρούσαντο. vii. 168. Valla: Isti Græcos a se summovertunt. Æ. P. Isti Græcos ita eluserunt, vel ita fefellerunt. Quam interpretationis conjecturam confirmant illa præcedentia, πρὸς δὲ

τοὺς Ἕλληνας σφὶ σκῆψις ἰσχυαίνετο, τῆντι δὲ καὶ ἔχρησαντο. vii. 168. Vide σκῆψις. Sic loquitur et Dionys. Hal. Antiq. R. lib. v. 643. 43. Ταύτῃ διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ στροφῇ. Cum ipse hac speciosa caussa elusisset.

διακρύπτειν. comm. Per aliquem locum, ut fenestram, rimasve perspicere. Transpicere. Suspiciere per. διὰ τῆς γοργύνης διακρύψας. Cum per subterraneam fossam perspexisset, vel suspexisset. iii. 145.

δαλαγχαίνω. comm. Dividere. Partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ δαλαγχαίνουσι οἱ πρῶτοι τῷ ματίῳ. Ipsius facultates inter se partiuntur vates primi, vel vatum principes, vel qui inter vates principem tenent locum. iv. 168.

δαλαμβάνω. comm. Distinguere. Dividere. Partiri. Γύνῃς ποταμὸς, τὸς ὁ Κύρος εἰς τὰς διώρυχας τὰς ἐξήκοα καὶ τρηκοσίας διέλαβε. Gyn-des fluvius, quem Cyrus in 360 alveos divisit, vel in 360 rivos diduxit. i. 202. At i. 189. dicit ὑποδιζας διώρυχας ὀγδοήκοα καὶ ἑκατὸν. Quamobrem in altero loco mendum videtur esse. Nam de re eadem illic 180, hic vero 360, sive rivos, sive alveos, sive fossas dici videmus. Quod a veritate et ratione alienum. Vel post illos 180 alveos effossos, alios eodem modo ad hanc usque summam factos dicemus. Hoc autem κατὰ τὸ σιωπῶμεν erit intelligendum. v. 52. eadem verba repetuntur, quæ leguntur i. 102.

δαλαμβάνω. Disserere de re aliqua. Narrare aliquid. Δαλαμβάνω ὡς ἀπορίλαι Κύρος ἐν Περσίδι Πιτισάκων. Ctesias Pers. 5. Narrat quomodo Cyrus Petisacan in Persidem miserit. Ctes. Pers. 55. ad fin.

δαλαμβάνω. comm. pro συλλαμβάνω. Comprehendere. Gallicè, Empoigner. Saisir. ἰαίλου αὐτὸν

τοὺς ἄλλους παύσας διαλαβείτω. Eum ab aliis pueris comprehendi iussit. i. 114. διαλαμμένος ἄγεται. Interceptus, captus, correptus, comprehensus adducitur. iv. 68. διαλαμνάνην. comm. Tractare. τὰ Ἀσσύρια διαλαβάνει. Ctesias Pers. 1. Res Assyriorum tractat. pro eodem dicitur et διζήχουσαι. q. d. persequi, scriptis scilicet. ibid. τὰ Παρσινὰ διζήχεται. διαλέγη. comm. Deligere. Secernere. Eligere. Τοῖσι εἶδεν ἐπὶ ἡρχὴ διαλέγων. viii. 113. Valla: Quorum duntaxat speciem animadvertobat. Stephanus, Indolem. B. P. Deligens eos, quibus [egregia] forma erat. i. Formosissimatis quosque deligena. Vel, Eos deligens, quos forma præstanti prædites animadvertobat. διαλέγουσαι. comm. Loqui. Colloqui. κατὰ ταυτὰ διαλέγουσαι. Eodem modo loqui. Eadem uti lingua. i. 142. κατὰ τούτῳ διαλέγουται. Eodem modo loquuntur. ibid. Σάμιοι ἐν ἰσθμῶν μόνῃ διαλέγουται. Soli Samii propria lingua utuntur, quæ non est aliis communis. ibid. διαλεταμμένος. Ion. pro comm. διαλεταμμένος. Distinctus. Divisus. iii. h17. διαλεταμμένος. Ion. pro διαλεταμμένος, καὶ συλλεταμμένος. commun. Interceptus. Captus. Correptus. Comprehensus. διαλεταμμένος ἄγεται. Comprehensus adducitur. Valla nimis liberam habet interpretationem hoc loco, et a Græcis verbis nimis recedit, quæ tamen sunt facilia, et perspicua, nec istam libertatem jam flagitant, nulla necessitate cogente. iv. 68. διαλλάσσειν. comm. pro quo frequentius διαφέρει. Differre. Discrepare. Διαλλάττοντες εἶδος οὐδὲν τοῖσι ἑτέροις. Specie nihil ab aliis differentes. vii. 70. διαλογῇ, ἥς, ἡ. comm. pro quo dici-

tur et διαλογισμός. Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἱγίοντο αὐτῶν. V. Hom. 36. Quotquot in colloquium cum ipso venerant. Quotquot cum ipso collocuti fuerant. διαλύειν. comm. Dissolvi Dirimi. Dilabi. Digredi. Discedere. Abire. iii. 73. Διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνέδριου. viii. 56. Ex consessu, vel ex concilio digressi. Cum ex concilio discessissent. Vide σὺλ-λογος. δάλυσσι, et ipsa non contrahendi ratio tam in nominibus, quam verbis, Ionibus est familiaris, cum Attice contra in utroque contractionem usurpent, οἰκίσουσιν, pro οἰκοῦσιν, incolunt, habitant. i. 1. ἀπαγυῖοντας, pro ἀπαγυῖντας, abtransportantes. ibid. ἰσαπικυῖσθαι, pro ἰσαφικυῖσθαι. ibid. καλομήτη, pro καλέμητη. ibid. ἀποφυγίην, pro ἀποφυγίην. ibid. αἰτίην, pro αἰτίην. et ἀπαίειν, pro ἀπαίειν. i. 2. ὠνίσθαι, pro ὠνίσθαι. i. 1. ὁμολογίνοι, pro ὁμολογῶσι. i. 5. ἐν τῷ Ἀργεῖ, pro Ἀργεῖ. ibid. αἰδομήτη, pro αἰδομήτη. ibid. τῶν ἰθύνων, pro τῶν ἰθύνων. i. 6. καλέμενον, pro καλέμενον. ibid. ἰδού, pro ἰδού. i. 8. ποίει, pro ποίει. ibid. ἀρρῶδων, pro ἀρρῶδων. i. 9. διῖσθαι, pro διῖσθαι. i. 8. Idem et in alijs sexcentis factum observare potes. δάλυσσι ἀγορῆς. Ion. pro comm. δάλυσσι ἀγορῆς. Herodotea locutio. Tempus, quo ex foro disceditur ab iis, qui eo iudiciorum caussa convenerunt. iii. 104. δάλυσσι τῶν συνέδριον ὁμιλῶντων εἰς δύο ἀπλᾶ Ionibus familiaris. Ut ὅσοι ἄγχοι, pro ὄναγχοι. Asiatic sylvestres. vii. 86. οὐδὲ μοι, pro οὐδὲ μοι. οὐδὲ μοι. vii. 99. διαλυμαίνουσαι. comm. Dilaniare. Dilacerare. Exearnificare. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα. ix. 112. Uxorem dilacerat, dilaniat, exearnificat. διαλυμαμένην ἀποστέμνει. ibid. Exearnificatam remittit. Pro eodem dicitur, ix. 113. διαφθαμένῃ.

δαμάχουσαι. comm. Digladiari. Pugnare. Contendere. Dimicare. Περὶ τῆς χάρις δαμάχουσαι τοῖς ἐπὶ-
νῶσι. Cum [hostibus contra nos] adventantibus, vel adversus nos venientibus de regione dimicare, decertare. iv. 11. ix. 48.

δαμνῆσασθαι. comm. Metiri. πιδν δαμνῆσασθαι σχολῶν. Fune solum metiri. i. 66.

δαμνύλλειν. Ion. et poet. In minima frustra dissecare, concidere. Vide μυῖλη et μυῖλλον. et μυ-
ρίλη et μυριάσθαι apud Eustathium. Δαμνύλλας κατὰ μῖρια τὸ
ἐξήκει. Cum victimam in parva frustra dissecuit, divisit, concidit. i. 132.

δαναυμαχίην. iñ. comm. Navali prælio dimicare. viii. 63.

δανίην. Vide νίην, νῦν. viii. 89.

δαπαρδινίην. comm. Devirginare. Virginem vitare. Virginitatem eripere. ἡ ἀνὴρ βασιλεὺς ἀρετὴν γήνηται, ὑπὸ τούτῳ δαπαρδινύεται. Quæ regi placuerit, ab eo devirginatur. iv. 168.

δάπτειρα. Ion. et comm. Periculum, quod rei alicujus cognoscendæ caussa fit. Experimentum. Exploratio. Gall. *Essai*, *épreuve*. Ἀπίμπειν ἐς τὴν δάπτειραν τῶν χρηστηρίων. Ad oraculorum explorationem amandavit. i. 47. ad oracula tentanda misit. ἐς δάπτειραν ἵπαι. Gallice, *Venir à l'épreuve*. Periculum facere. ἐς δάπτειραν τούτου ἀπικέσθαι τὸν Ψαμμήτιχον ἴφην. Psammetichum ad hujus rei periculum faciendum venisse, hujus rei periculum fecisse, dixit. ii. 28. τῶν ἰγῶν ἐς δάπτειραν ἀπικέσθαι. Quorum ego periculum feci. ii. 77. pro eodem dicitur et ἀπώπειρα. vide suo loco.

δαπτειρᾶσθαι. comm. Explorare, periculum facere. Διπτειρᾶτο αὐτὸ τῆς Ψυχῆς. Ejus animum explorabat. iii. 14. Περὶ τῶν δαπτειρᾶσθαι. Persarum periculum facere. v. 109.

δαπίμπειν. Ion. et comm. Dimittere. In varia loca mittere. δαπίμπειας ἄλλους ἄλλη. Cum alios alio dimisisset. i. 46, 48. δαπίμπειν. Dimissos. i. 67. δαπίμπειν. i. 81. δαπίμπειας ἰππίας. Dimissis equitibus. i. 84.

δαπλεῖν τὸν βίον. Herodotea locutio. Vitam traducere. Vitam transigere. v. s. Vitam navigio trajicere. δαπλεῖσας τὸν βίον ἰδ. Cum vitam feliciter transegisset. v. 92. §. 6.

δαπλώειν. Ion. et poet. pro comm. δαπλεῖν. Navigio transire, prætere. δαπλώσει τὴν δόρυχα. vii. 122. Fossam navigando transivit, præterit.

δαπολιμῖν. comm. Debellare. Bello vincere, bello superare, bellum conficere. Consule nostrum Græco-latinum Thucydides indicem in δαπολιμῖν, et δαπολιμῖν πύλιον. ἔσθαι δαπολιμῖν. Donec fuerit debellatum. Sic Val-
la, vii. 158. Æ. P. Donec hostem debellarimus. Virgil. Æn. vi. 853. Parcere subjectis, et debellare superbos.

δαπορδμῖν. comm. Trajicere, transvehere, transmittere, transire. δαπορδμῖν τὴν γρατὴν. Exercitum trajicere, copias transmittere. iv. 141. τοὺς πᾶσα ἀνάγκη δαπορδμῖν. Quos [fluvios] omnino necesse est transire. v. 52.

δαπορδμῖν. comm. Trans fretum ducere, vehere, trajicere, traducere, transvehere. Ital. *Traghet-tare*, q. d. transjactare, sive trajicere, et *traghetto*, ipse trajectory, vel trajiciendi actus. τὴν γρατὴν ἐκ Χερσονήσου δαπορδμῖν ἐς Ἄβυδον. viii. 130. Exercitum ex Chersoneso in Abydum trajecit.

δαπρήσθαι. Ionice pro comm. δαπράσθαι. Peragere, conficere. δαπρήσμενος καὶ τᾶλλα, τῶν ἰππῶν ἀπικέσθαι. i. 2. δαπρήσσεισθαι, pro δαπράσεισθαι. ii. 2.

διαπρήσσεισθαι. Ion. et poet. pro comm. **διανῆναι**, trajicere, transire, transeundo pervenire; pro quo dicitur **διαπρῶντα ἐξιπνέσθαι**, vel **ἰλθῆναι**. **ἰς αὐτὸς δι' ἱστὰ ἱερμῆναι**, καὶ δι' ἱστὰ γλυσσῶν διαπρῶνται. Per septem interpretes, et per septem linguas transeundo perveniunt ad ipsos. iv. 24.

διαπρῶσσεισθαι τι. Ion. locutio, pro comm. **διαπρῶσσεισθαι**, καὶ **ταλῆν τι**. Aliquid peragere, conficere. ix. 41.

διαπρηγῆναι. V. H. Indicium deferre. comm. **μηνῆναι**. **πρὸς τοὺς Σκύθας τις διαπρηγῆναι**. Valla: Scythis quidam indicium detulit. iv. 79. Sed fortasse τὸ **διαπρηγῆναι**, quod a **διαπρῶσσει** deductum videtur, idem significat, scilicet, pertransire, percurrere. Quare locus hic ita vertetur, Quidam ad Scythas transiit, profectus est, ivit.

διασμαῖ. Herod. V. pro comm. **ἀπομάττειν**, abstergere. **ποτήρια διασμαῖντες ἀπὸ πᾶσαι ἡμέρην**. Pocula quotidie abstergentes. ii. 37.

διάσσεις, ιος, ῆ. comm. Distantia, intervallum, intercapedo, diductio, divisio. **ὅτις νομίζει Ποσειδῶνα τῶν γῆν σίειν, καὶ τὰ διεῶτα ὑπὸ σισμαῖ, τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι**, &c. **ἔργον γὰρ ἐστὶ σισμοῦ (ὡς ἱμοὶ φαίνονται) ἢ διάσσεις τῶν οὐρέων**. vii. 129. Quisquis terram a Neptuno quati putat, et quæ terræmotu diducta sunt, hujus Dei opus esse, &c. Opus enim est terræmotus (ut mihi videtur) ipsa montium diductio.

διατρίβειν. Herod. V. Constipare, conglutinare. i. 179.

διάρχοτος, ὁ καὶ ῆ. ὁ **διεγραμμένον τῇ φρένι ἔχων**. Qui mentem perverſam habet. Qui a mente est alienatus. Qui de sano mentis statu est deturbatus. i. 167.

διασφάξ, διασφάγος, ῆ. V. H. Loci distantia, intervallum, divortium. **ἰς διασφάγας**. Ad divortia. ii. 158.

διασφάγας τοῦ οὐρέος. Montis divortia. Montis intervalla. iii. 117. Videtur et pro valle sumi. **διὰ διασφάγος ἀγέμινος ποταμός**. Fluvius, qui per vallem agitur, sive ducitur. ibid. **τὰς διασφάγας τῶν ὀρέων**, montium valles, vel interstitia. ibid. **διασφάξ**. vii. 199. **διασφάγος**. ibid. et **διασφάγος**. **προπορισωμένης**. vii. 216.

διατάττειν. comm. Statuere, constituere, præcipere, imperare. **δίταξι τοὺς μὲν, οὐκ ἐδεμένον**. Præcepit ut alii quidem ædificarent. i. 114. **τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας ἤρχε**. Ceteris omnibus rebus constitutis regnavit. i. 120.

διατάττεισθαι, pro **διατάττειν**, καὶ **προστάττειν**. Præcipere, edicere, imperare. **διατίταγμαί ἑγώ**. Ego impero. i. 110.

διαταχῆναι. comm. Celerrime. V. Hom. 23.

διατίθεισθαι, Ἄττικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ **διατίθειν**. Intendere, intentare. **διατίθεντο τὰ βίβλια, ὡς ἀπύσσοις**. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

διατελῆναι, εἶν. comm. cum participio jungitur, et perseverantiam in aliqua re significat, quæ pro participii varietate declaratur. **διατελεῖσι ἰόντις ἱλιόδροι**. Perpetuo sunt liberi. vii. 111.

διατρίβειν. Ion. et poet. pro comm. **διατορῆν**. Perforare, trajicere. **διατετρανῆναι**, pro **διατετρανῆναι**. Perforabis, trajicies. iii. 12.

διατρίβειν. comm. Afficere aliquo modo, tractare. **ἐπὶ ὧδε διατρίβειν**. Me sic tractare. iii. 155. **σιωπῶν ἀναιδέως διατρίβειν**. Te ipsum gravissime vel atrocissime tractare. ibid.

διατρίβεισθαι. Distrahere, divendere, vendere. **διατρίβεισθαι τὸν φόρτον**. Merces distrahere. i. 1. **ἰππῶν διαθῆνται τὸν φόρτον**. Ubi merces distraxerint. i. 194.

διατρίβειν. Morari, commorari, degere, habitare. **διατρίβοντα πᾶσα**

Περσίων. Degentem apud Perian-
dram. i. 24.

διατρίβειν. comm. Atterere, perde-
re. pro quo et διαφθείρειν. ἴφη πάν-
των ἀνδράων κακίγα αὐτοὺς διατρι-
βῆσαι. Ipsos omnium hominum
pessime attritum ac perditum iri
dixit. vii. 120.

διαφαίνειν. comm. Interlucere, di-
lucescere, diluculum esse, dictum
de diei luce, quæ ante solis or-
tum lucet. ἥως δὲ διαφαίνειν. vii.
217. Valla: Sub exortum auro-
ræ. Æ. P. Aurora jam dilucesce-
bat. ἥδη διαφανούσης ἡμέρης. vii.
219. Valla: Jam die illucescente.
ἥως τε διαφαίνειν. viii. 83. Et aurora
[jam] illucescebat. Sub dilucu-
lum. ix. 47.

διαφανής, ὁ καὶ ὁ. comm. Transpa-
rens vulgo. Pellucidus, candens.
λίθους ἐκ πυρὸς διαφαντάς. Lapides
ob ignem, vel igne candentes. iv.
73. λίθους τῷ πυρὶ διαφαντάς. iv.
75.

διαφάσκειν. comm. Illucescere. Di-
lucescere. Diluculum fieri, vel
jam esse. ἅμα ἡμέρη διαφασκεύσθη.
ix. 45. Simul ac dies illuxerit,
primo diluculo.

διαφρίν. Peculiariter, apud Hero-
dotum interdum sumi videtur.
pro Curare, rationem habere, a-
liquid curæ esse alicui. Ut, οὐδέ
τι οἱ διαφρίει πλεονέκτης ἀποθανίειν. In-
terpres Lat. Nihil putans differre
an percussus, oppeteret mortem,
an non. Sed vertendum potius,
Nec ullo modo ipsi curæ erat
percusso [ab illo, qui percussurus
eum accesserat,] mori. Vel, Nec
ullo modo curabat si percussus
moreretur. Gallice multo felicius
hoc ita redditur. *Et il ne lui cha-
loit aucunement de mourir étant
frappé du coup du Persien. Il ne
s'en soucioit aucunement.* i. 85.

διαφρίν. πόλεμος. Apud Herodotum
accipi videtur pro bellum diu-
turnum gerere. i. 18. διαφρίν
δὲ σφί. ἰπὶ ἰσθμῷ τῷ πολέμου. Ipsis

autem bellum diuturnum æquò
Marte gerentibus. i. 74. Hoc
ex præcedentibus et sequenti-
bus facile colligi potest. Locum
vide.

διαφρίν. τὰν αἰῶνα. Herodotea lo-
cutio. Vitam traducere. iii. 40.

διαφρίν. comm. In varias partes et
regiones ferre, divulgare. οἱ ἔθνοι
[τοῦτο τὸ Ὀμήρου οὔνομα] διήγγαν.
V. Hom. 13. Peregrini [hoc Ho-
meri nomen] in varias regiones
tulerunt. Vel, Peregrini [hoc Ho-
meri nomen] divulgant.

διαφρίσθαι. comm. Dissentire, con-
tendere. διωχθέντων περὶ βασιλείας
τῶν Εὐρώπης καίων. Cum Europæ
filii de regno inter se contendis-
sent. i. 173.

διαφρίν. ἰπ. Ion. et poet. pro
comm. διαφρίν. Disperdere, di-
ripere; vastare, populari. i. 88.

διαφρίν. ἰπ. Ion. et poet. Diripe-
re. (διαρπάξιν. i. 88.) ibid: τὸν
οἶκον τοῦ πατρὸς διαφρίσθαι. Pa-
tris domum direptam. iii. 53.
Discerpere, laniare. ἐπὶ κύνῃ τε
καὶ ὀρίδῃ διαφροσύμηνον. A cani-
bus avibusque dilaniatum. vii. 10.
prope fin.

διαφρῆν. comm. Dissonare, discre-
pare, dissentire. πρὸς ἑποφῶντα
ἰσ' ἰσίων διαφρῆν. Ctesias Pers. 1.
In quibusdam [rebus] a Xeno-
phonte discrepat, vel dissentit.

διαχίαι. τὰ βεβουλμένα. viii. 37.
Valla: Irritum reddere quod de-
cretum est. Verba tamen hoc
sonant, diffundere, dissipare ea,
quæ decreta fuerunt.

διαχρᾶσθαι μιν. Se ipsum interfic-
cere. Sibi manus violentas af-
ferre. i. 24. ἴφη ὀλέθρῳ τῷ κακίῳ
σε διαχρῆσθαι. Dixit fore ut te
pessimo crudelissimoque mortis
genere perimeret, de medio tol-
leret. i. 110. ii. 13.

διαχρῆναι. vii. 54. Valla vertit, Di-
judicare. Quare videtur legisse
διακρίναι, a themate διακρίναι, vel
existimavit τὸ διακρῆναι pro δια-

πρῆται sumendum. Sed fortasse (si codex mendo caret) τὸ διαχρῆ-
ναι, vel potius τὸ διαχρᾶν, accipie-
tur pro διαιρεῖν, et διαιρεῖσθαι, ali-
quid distincte dicere, declarare.
De quo suo loco. Nihil tamen
certi possum affirmare, nisi ver-
bum idem alibi eodem modo, et
significatu reperiatur. τὸ χρᾶν u-
sitatissimum est, pro, oraculum
reddere, respondere. De quo suo
loco. Hinc vero deductum dices
τὸ διαχρᾶν, ὤ, unde τὸ διαχρῆμι, et
διαχρῆναι, ut δίστημι, δίστην, διαστῆ-
ναι. In vulgatis Lexicis neque
διαχρᾶν, neque διαχρῆναι: sed δια-
χρᾶσθαι, et διαχρῆσθαι cum aliis
significationibus ad rem præsen-
tem non facientibus reperies.

διαχρῆσθαι. Idem ac simplex χρῆ-
σθαι, uti. ἕκ οἷον διαχρῆνται. Vino
non utuntur. i. 71. τοιούτῳ μέρει
διχρῆσθαι. Huiusmodi morte per-
ierunt. i. 167. ὀνόματι τῷ αὐτῷ
αἰὶ διαχρῆνται. Eodem nomine
semper utentes. i. 171. [Inter-
dum tamen τὸ διαχρῆσθαι videtur
sumi posse pro διατελεῖν χρῶμενοι,
ut assiduitas, ac usus perseveran-
tia significetur, ut iii. 66.] τρόπῳ
ζῆς τοῦδε διαχρῆνται. Hoc vitæ
genere utuntur. ii. 77. οἷον δια-
χρῆνται. ibid. τῷ αὐτῷ τρόπῳ δια-
χρᾶσθαι. Eodem modo usum esse.
ii. 127. τῇ ἀληθείᾳ διαχρῶμενοι. iii.
72. συμφροῇ μεγάλη διαχρῆνται.
Magno detrimento afficiuntur.
iii. 117.

διαχρῆσθαι. comm. pro simplici χρῆ-
σθαι, uti. Vel, constanter, vel
diu uti. ἰσθῆτι φοινικῇ διαχρῆνται.
Punica veste utentes. iv. 43. ξηνοῖσι ἰθὺσι διχρῆσθαι. Ri-
tibus peregrinis est usus. Pere-
grinos ritus est sectatus. iv. 76.
ἀγνωμοσύνη διχρῆντο. Contemtionem
utebantur, i. ista contemnebant.
vi. 10. οἰμωγῇ διαχρῆνται. Luctu,
vel ejulatu utuntur. Lugent, ejul-
atum edunt. vi. 58. κήρυξι δια-
χρῆνται. Præconibus utentes.

vii. 9. τρόπῳ οὐ χρητῷ διαχρῶμενοι.
More non bono utentes. ibid. ἀ-
ληθείᾳ διαχρῆσθαι. Veritate uti,
vere loqui. vii. 102. τῇ διαχρῶμενῃ
ἢ Ἑλλὰς, τῇ τε πεινῇ ἀπαμύνεται,
καὶ δυσωσύῃ. ibid. qua [virtute]
Græcia constanter utens et pau-
pertatem, et [aliorum in se] do-
minatum, i. e. servitutis jugum
propulsat, a suis cervicibus repel-
lit. ἀβουλίᾳ διαχρῶμενοι. vii. 210.
Temeritate utentes. Inconside-
rate se gerentes. οὐκίτι ἰδοιπορήσει
διχρῆτο. viii. 118. Non amplius
terra fecit iter.

διδασκαλία, ὡς, τὰ. N. H. pro quo
comm. τὰ δίδακτρα, ὡς, et τὰ διδα-
σκάλια, ὡς. Si vulgatis Lexicis
fides habenda. Minervalia. Præ-
mia, quæ doctoribus eruditionis
gratia a discipulis dari solent. τῷ
ἑαυτοῦ διδασκάλῳ διδασκαλία ἀπέ-
δωκε. V. Hom. 26. Suo doctori Mi-
nervalia dedit. Vel, Suo præcep-
tori gratiam eruditionis retulit.
Vel, Suo doctori debita erudi-
tionis præmia reddidit, [persol-
vit.]

διδασκαλίῳ, ὡς, τό. comm. Ludus
litterarius. διδασκαλίῳ κατασκευα-
σάμενος, ἰδιδασκεῖν παῖδας τὰ ἔργα. V.
Hom. 25. Instituto ludo littera-
rio, pueros carmina docebat.

διδασκαλία, ὡς, ἡ. comm. Doctrina,
docendi munus, et ars. οὐδὲν τοῦ
Φήμις ὑποδίστρεος ἢ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ.
V. Hom. 5. In docendi munere
nequaquam Phemio erat infe-
rior. Μελεσιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασκα-
λίᾳ καθεῖσθαι. ibid. Melesigenes
docendi muneri, [vel ludo litera-
rio] præfectus fuit. τὴν διδασκα-
λίαν καταλῦσαι. V. Hom. 6. Valla:
Ludum relinquere. Æ. P. Lite-
rarium ludum relinquere. Do-
cendi munus relinquere. Vel,
Docendi munus desinere. Sic
enim et Cic. Epist. famil. lib. vii.
ep. 1. Libenter mehercule ar-
tem desinerem. Quod Galli felici-
ter dicunt, Quitter un art. Quit-

ter un métier, une profession. Sic etiam *Quitter l'école. Quitter la charge d'enseigner les enfans, ou les plus âgés.* Valedicere ludo literario. Desinere docendi munus exercere.

διδασκάλια, *ων, τά.* comm. quidem vocabulum: at peculiaris significatio videtur apud Herodotum, pro documentis rebusque, quas quis aliquem docet. Valla doctrinas vertit. In vulgatis Lexicis alias hujus vocis significationes ab his remotissimas habes. *ἄλλα δὲ πολλὰ ἰσθγαγον διδασκάλια* *ἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα.* Valla: Cum alias multas doctrinas in Græciam introducere, tum vero literas. v. 58. Possumus tamen et ita locum interpretari. Cum alias multas disciplinas apud Græcos introduxerunt, tum etiam literas. Suidas, *διδασκαλίον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα.* Illud quidem, ipsum literarium ludum, hoc vero, ipsam disciplinam significat.

διδάχῃ, *ης, ἡ.* comm. Disciplina, doctrina. *ταῦτα ἐκ διδασκῆς ἔλγῃ.* Hæc [ex disciplina vel doctrina] dicebat, i. mulier ab illo edocta hæc dicebat. iii. 134.

δίδω. Ion. et poet. pro comm. *δίδωμαι.* Dare. *οὐδὲν δίδω γυναικα.* Nulli dat uxorem. i. 107. *παράδω.* Tradit. i. 113. *δίδω.* ii. 2. *ἐπιδίδω ἰς ὕψος, καὶ τὸ ὅμοιον ἀποδίδω ἰς αὐξήσει.* In altitudinem proficit, et in incrementum pariter tendit. ii. 13. *δίδω.* ii. 65. *παράδω.* Tradit. ii. 169. iii. 119, 128. Vide *ἐκδιδόν*, et *ισθιδόν*, et *καταδιδόν*.

διδίξῃ, et **διδίξαν**. Ion. pro comm. *διδίξῃ*, et *διδίξαν*. Vide **διδόξῃ**. *δαδίζατω.* viii. 118.

διδόξῃ. Vocabulum hoc, si codex est sanus, deductum a *δαδονίω*, ὦ, quod jam idem valet ac simplex *δοκίω*, ὦ, videor. ὥς *διδόξῃ*. Ut visus est, ut videbatur. v. 124.

Valla vertit, Ubi hoc accepit. quasi legerit, ὡς ταῦτο *διδίξῃ*, ἀπὸ τοῦ *διδίξατο*. Sed hoc absurdum. In vulgatis Lexicis scribitur, *διδίξῃ*, cordi fuit, judicavit, apud Herod. pro *διδόνῃ*. ὡς *διδίξῃ*, ut audivit, ubi accepit. At Herodoti locus non indicatur, nec liber notatur. Mihi vero vox ista *διδόξῃ* suspecta est. Crediderim fortasse *διδίξῃ* potius legendum (ut in vulgatis Lexicis exstat) ἀπὸ τοῦ *διδίξῃ*, quod *Ἰωνικῶς* dictum sublato *ι*. Qua de re suo loco. Quamobrem ὡς *διδίξῃ* vertemus, ut demonstravit, ut factis rem comprobavit. Quam nostram conjecturam Herodotus ipse confirmat, dum i. 73. ita loquitur, *ἦ γὰρ, ὡς διδίξῃ, ὅρῃ οὐκ ἄκρος.* Erat enim, ut demonstravit, iræ impotens. Facile per imprudentiam typographi τὸ *ι* ἀντὶ τῷ *ι* poni potuit, ita ut pro *διδίξῃ* *διδόξῃ* nobis obtulerit. Confer locos, res perpende, sententiamque nostram a veritate non remotam comperies. Sed quid opus conjecturis, cum idem Herod. vii. 172. rem aperte demonstrat? *Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τοπρῶτον ἰμυθίσαν, ὡς διδίξαν, ὅτι οὐ σφιν ἤδαναι τὰ ἰ' Ἀλευαδαὶ ἰμυχαίνοντο.* Thessali vero primum necessitate coacti Medorum partibus faverunt, ut demonstrarunt, [ac re ipsa declararunt,] quod ipsis non placerent ea, quæ moliebantur Alevadæ. ὡς *διδίξαν*. viii. 3. *δαδίζατω.* viii. 118. *διδίξαν* *τι.* ix. 58.

δίκηπλος, *υ, ὁ.* Transitus, quo per aliquem locum navigio transimus. *δίκηπλοι τὸν βραχύναι διικύναι.* Per breviam transitum ostendere. iv. 179. *δίκηπλοι ποιούμενος τῇσι πηυσὶ δ' ἀλληλίων.* Transitu faciens, i. transiens, navibus, per medias naves, ita ut aliæ per medium aliarum vicissim transirent. vi. 12. vii. 36. *ἀπόπαιραι τοῦ δικ-*

πλόου ποιῶσθαι. viii. 9. Perruptionis periculum facere. Experimenti an per medias hostium naves transire possimus.

διαπλῶν. Ion. et poet. pro comm. διαπλῶν. διαπλῶν, πλῶντα διαπλῶν. Navigio vel navigando trajicere, præterire. vii. 101. ταύτας διεξίπλωσι. Has navigando præterit. Alias navigio transire per aliquem locum, ut vi. 15. διαπλῶντα τὸν Ἑλλήσποντον. vii. 147. ἄμφορος, υ, ῖ. Ion. et poet. Fluxus aquarum per aliquem locum. vii. 129.

διπνικαὶ πόλεμοι. Bellum conficere. Ἀλυσάτης τῶν πρὸς Μιλησίους πόλεμοι διπνικας. Alyattes bello contra Milesios confecto. i. 25.

διπνῶντο. Ion. 3. pers. plur. plusq. p. pass. pro comm. διπνῶντο, α διαπνέομαι, οὔμαι, cogito, in animo habeo. vii. 206. ad fin. Vide ἐνῶσας.

διπναιτίζω. V. H. Totum annum in aliquo loco, vel re transigere, consumere. Quidam Perennare vertunt, q. d. per integrum annum alicui manere, vel alicui rei operam dare. Alias perennare. multos annos, vel unum tantum durare significat. iv. 7.

διελάτῃ, διελαύνειν. comm. Transire. πύλας διελάτῃς. Portas transis. v. 52. ταῦτα διελάσαντι. Ubi hæc transiveris. ibid.

διελίσσιν. V. H. Explicare quod est implicitum, ac involutum, dissolvere. φακέλους ῥάβδων διελίσσουσι. Virgarum fasciculos explicant. iv. 67. vel dissolvunt.

διεῖπαι. Vide διεξίπαι.

διεξίπαι. V. H. pro comm. διάγω, διαλαύνειν. Traducere. Per aliquem locum deducere. Deducere. διεῖπαι αὐτοὺς διὰ τοῦ ἁγίου. Ipsos per urbem traduxerunt. iv. 203.

διεξόδος, υ, ῖ. comm. Exitus, finis, quo res dirigitur, spectat, tendit, evadit. ἐπιγαμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων. Omnes

ipsius consiliorum exitus novi. iii. 156. οὐ γὰρ ἔχουσιν αὐτίαν διεξόδους τῶν βουλευμάτων. vii. 234. Tu enim tenes exitus consiliorum ipsorum, i. Scis enim quoniam ipsorum consilia spectant, quo tendant. Quidam vero putant, ut H. Steph. per διεξόδους βουλευμάτων id intelligi quod Galli vocant, Discours.

διέξοδος, ῖ. comm. Transitus per aliquem locum. iii. 117. Iter. ἡ μαρτυροῦσα πάσης τῆς ἐκείνου διεξόδου. A toto illorum itinere aberrarunt. i. 140.

δίπνω. Ion. et poet. pro comm. διοικῶ, iii. 53. Administrare, regere, gubernare, moderari. οἱ διπνωτὲς ἀγῶνα Ἑλληνόδικας. Hellenodice, qui certaminibus præsumunt. Græci moderatores, qui certaminibus præsumunt, eaque regunt. v. 22. ταῦτα δίπνωσι. Ei hæc administranti. vi. 107.

δίπνω, Ion. et poet. pro comm. διοικῶ, administrare. ἰρῆσα δὲ πάντα ἐκείνα δίπνωτα Πανσανίην. ix. 76. Cum Pausaniam illa omnia administrare videret.

διπρᾶξωσθαι. comm. Conficere, interficere. διπρᾶζοντο αὐτούς, pro διπρᾶζοντο, τουτίσιν ἔκτισον. Ipsos interficiebant. v. 20, 92. §. 3.

δίπτος χρόνος. Biennium. ii. 2.

διπλάχα. 3. pers. plur. plusquam. pass. Ion. pro comm. διπλάχμηναι. Instructi fuerant. i. 80.

δίφθ χρόνος. Tempus interjectum est. Aliquod temporis spatium intercessit. q. d. interea natum, ac exortum est. Sunt qui vertunt, erupit; alii, emersit. i. 61.

δίχυν. comm. Pertingere, pertinere aliquo, ex aliquo loco ad aliquem alium locum exporrigi. τὴν διάρυχα τὴν ἐκ τῆ Νείλου ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον διέχουσαι. Fossam quæ a Nilo usque ad Arabicum sinum pertingit. iv. 42. τὴν διάρυχα διέχουσαι ἐς κόλπον. vii. 122.

δίχυν. comm. Dividere, disjungere.

re, dirimere, separare. *δίχων ἅπ' ἀλλήλων τὰ μέτρα*. ix. 51. Fluente alterum ab altero dividens, [dirimens.]

δίξω. Ion. et poet. pro comm. *δι- γάζειν*, et *ἀμφιδοξέειν*, et *ἀμφισχετεύειν*. Ambigere, dubitare. i. 65.

δίξωμαι. Ion. et poet. pro comm. *ζητῶ*. Quæro, postulo, investigo, cupio. *πάντα δίξωμαι*. Omnia quærentes. i. 67. *ἀκία δίξεσθαι*. Remedia quærere. i. 94. *δίξωμι*. Quærens. i. 139. *ιδίξειτο τὸν Κέρνιν*. Cyri cadaver quærebat. i. 214. *δίξωμι* *μίσγασθαι*. Quærentes, i. cupientes misceri, coire. ii. 66. *δίξω* *πλέον τι*. Quærere aliquid amplius. ii. 147. *δίξωμι*. ii. 156. *ιδίξειτο*. iii. 41. *δίξωμι*. ibid. *δι- ξωμαι*. iii. 53. *δίξω* *πάντα*. Quæsi- visse. iv. 9. *ιδίξειτο*. iv. 80. *δίξω- σθαι* *κεῖνους*. iv. 139. *ιδίξειτο* *τοὺς ἀντιπολεμῖους*. iv. 140, 142. *δίξω- νος*. iv. 147. *δίξωμι*, iv. 151. *δίξω*. Quæritis, studetis. v. 92. *§. 1. ἐπιδίξωμι*. v. 106. *δίξωμαι* *σε εἶμαι*. Quæro, i. postulo te esse [talem.] vii. 103. ix. 44.

δίξωμαι. Ion. et poet. pro comm. *ζη- τῶ*. Quæro, inquirō. ii. 38. iv. 139.

διθελῖν. comm. Percolare, eluere, proluere, abluere percolando. ii. 86. *διθελῶσάντις τὴν κοιλίην*. Postquam ventrem vel alvum ablu- erunt, absterserunt. ii. 88.

διθελῖν. comm. Transire per colum, tanquam per colum transire, transire. *διθελῶτος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ*. Aqua ex fluvio [in planitiem] transeunte. ii. 93.

δικονεῖν. Ion. et poet. pro comm. *δικονεῖν*. Ministrare. Ministrum esse. *ἑαυτοῦ ἔργον ἢ μὲν οἱ δικονεῖσιν ὃ, τι αὐτῷ ἀνέστη*. Jurejurando eum adigit, fore ut sibi suam ope- ram navaret in re, quamcunque ab eo petisset. vel, quamcun- que ad rem ea opus sibi foret. iv. 154.

δίκατος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro

comm. *διάκονος*. Minister, famu- lus. Apud Herodotum, iv. 71. *δικαίος παροξενόντις* scribitur: at (nisi fallor) vitiose. iv. 72.

διήξει. Ion. et poet. 3. singul. aor. -i. act. pro comm. *διήξει*, a *διαίσει*. μ. ξω. transeo per aliquem lo- cum. *διήξεια*, καὶ κατὰ κράσιν *διήξεια*. iv. 134.

δράσσομαι. comm. Apprehendere, capere, corripere. *ταύτας δράσό- μινος*. Has capiens. iii. 13.

διθύραμβος, ὁ. Ἄριον ὁ *Μηδυμαῖος* *πρῶτος ἀνδρῶν τὸν διθύραμβον ἐποίη- σεν, ὡνόμασι, καὶ ἰδιδάξεν ἐν Κορίνθῳ*. Arion Methymnæus primus mor- talium dithyrambum fecit, nomi- navit, et docuit Corinthi. i. 23.

διγάζειν. comm. Dirimere, separa- re. *τίλος ὑπὲρ τὸν νικησαντὸς διέγησαν*. Tandem neutri victores diremti sunt. i. 76.

δικάζειν. comm. Ad judicia foren- sia non relatum: sed pro sim- plici judicio, quod de rebus fit, ab Herodoto sumtum. Judicare, existimare. *Τελμισσίῳ δικασάντων ὡς ἴσονται Σάρδεις ἀνάλωτοι*. Cum Telmissenses judicassent, existi- massent Sardis inexpugnabiles fore. i. 84.

δικάζειν. comm. κατὰ τὸ ὅρθον *δικά- ζειν*. Juste judicans. i. 96. *δικασά- μινος*. In jure disceptaturi. ibid. *τοῖς πῖλαις δ' ἡμέρας δικάζειν*. Per totum diem aliis jus dicere. i. 97. *κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἐκάσθ' ἑ- καάζειν*. Pro delicti magnitudine jus cuique dicere. ii. 137.

δικᾶν. Herodoto peculiare vocabu- lum, pro comm. *δικάζειν*. Judi- care. Jus aliis dicere. i. 97.

δικη. comm. σὺν *δικῇ*, pro *δικαίως*, jure. i. 115.

δικη, καὶ *δικαι*. τῆς ἀρπαγῆς *δικας αἰτίειν*. Raptus, vel pro raptu pœ- nas repetere. i. 2. *ἴδοσάν σφι δι- κας τῆς ἀρπαγῆς*. Pœnas pro rap- tu sibi dederunt. ibid. *οὐ δώσου* *δικας*. Pœnas non dabit. i. 3. *δικας τῆς ἀρπαγῆς αἰτίειν*. ibid. *ἄντις αὐ-*

τοῖ δικας. *ibid.* βουλοίατό σφι δικας παρ' ἄλλων γίνεσθαι, pro δίδοσθαι. *ibid.* παρὰ σὺ πᾶσαι τὴν δικὴν ἔχω. A te omnem satisfactionem habeo. Mihi pœnas omnes dedisti, quas abs te repetere possem, ut mihi pro damno dato satisfaceres. i. 45. τὴν δικὴν ἔλαβι. Pœnas dedit. i. 115. Ἀρπάγων μὲν Ἀστυάγης δικὴν ταύτην ἐπέθηκεν. Harpago quidem Astyages hanc irrogavit mulctam. i. 120. τοὺς ἀντιφασιώτας αἴτει δικας τῆς ἐωϋτὲ φυγῆς. iv. 64. Ab adversæ factionis hominibus; vel, ab illis, qui contrariæ factionis fuerant, pœnas exilii sui repetebat. Hunc locum Valla parum commode vertit. Vide ἀντιφασιώτης. δικας ἰδίδοσαν, καὶ ἰλάμβανον παρ' ἄλλήλων. Rei et actores inter se jure disceptabant. v. 83. [ὁ μὲν δίκων δικας παρὰ τῷ φεύγοντος λαμβάνει. ὁ δὲ φεύγων τῷ δίκωτι δικας δίδοιαι λέγεται. *Æ. P.*] δώσει δίκην. viii. 100. Pœnas dabit. ἰδοσαν δικας. *ibid.* Pœnas dederunt. Εἰρξία αἰτίειν δικας φέροι. viii. 114. ταύτην δικὴν Ἀπολλωνίῃται τῆς ἐκτυφλώσεως ἐκτίνοσσι τοὶ κατὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γινόμενα. ix. 94. Has pœnas Apolloniæ tibi pro excæcatione, [pro oculis ereptis,] rependunt.

δικαιον. *Jus. Æquitas.* τὸ δικαίον ὅτω ἔφει. vii. 137. Jus vel æquitas ita ferebat. Gallice, *Le droit le portoit ainsi.*

δικαίος. *Ion. et comm.* αἰντὶ τῷ ἄξιος. Dignus. δικαίος ἐστὶ φέρεσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα. αἰντὶ τοῦ ἄξιός ἐστι. Hic dignus est, qui nomen istud ferat. i. 32.

δικαίος εἰμι ποιεῖν. *Ion. et comm.* pro δικαίον εἶναι μὲν ποιεῖν. Æquum est ut faciam. ὅστος δικαίος ἐστὶ φέρεσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα. pro δικαίον εἶναι τοῦτον φέρειν τὸτο τὸ ὄνομα. i. 32. Justum est, æquum est, ut iste nomen hoc ferat. δικαιοὶ ἐστὶ ὑμεῖς παρὰ τὴν συνζωμένην μάστιγα μοιρίων ἀμύνοντες ἵνα. ix. 60. Æquum

est vos ad [exercitus] partem, quæ [ab hoste] maxime premittitur, [ad partem maxime laborantem,] auxilium laturos ire, [vel, suppetias laturos venire.]

δικαιοῦν. Apud Herodotum interdum accipitur pro δικαίως κολάζειν. Juste punire. Punire. Mulctare. κατ' ἀξίην ἐκαστὸν ἀδικήματος ἰδικαίειν. Pro cujusque delicti magnitudine [delinquentes] pœna mulctabat, puniebat. i. 100. [vide δικαίως. ἢ κώλασις. in Thucydidē nostro Græco-latino indice. Aristot. *Ἠθικ. Νικομαχ.* lib. v. cap. 7. δικαίωμα δὲ [καλεῖται] τὸ ἐπαρόδωμα τῷ ἀδικήματος.] οἱ ἱερεῖς ἰδικαίουντο. Sacerdotes puniti sunt. Gall. melius vis τῷ δικαίῳ exprimatur per hæc verba, *faire justice de quelqu'un.* iii. 29. δικαίῳσι Κόρινθον. In Corinthum juste animadvertet. v. 92. §. 2. vel simpliciter, animadvertet.

δικαιοῦν. *comm.* δικαιοὶ εἶναι κρίνειν, εἴτε νομίζειν. Æquum judicare. Justum existimare. δικαῖῷ, εἴτε ἰσορῶ πλῆος, σημαίνει σοι. Æquum esse duco, ut, si quid amplius animadverto, tibi [hoc] significem. i. 89, 133. ἐκ ἰδικαίωσαν κτεῖναι Ψαμμίτιχον. Psammitichum interficere haud æquum judicaverunt. Vel, interficere noluerunt. ii. 151, 172, 181. iii. 36, 42, 79. ἰδικαίειν, pro ἰδικαίου. iii. 118, 142, 148. δικαιοῦσι. iv. 186. ἰδικαίειν. vi. 15, 73. δικαιοῦν, pro δικαιοῦν. vi. 82. ἰδικαίειν, pro ἰδικαιοῦν. ix. 26. δικαιοῦντος, pro δικαιοῦτος. ix. 42.

δμνίως. Adverbium *Ion.* Duas minas. Duabus minis. ἑλυσάν σφίνας δμνίως ἀποδημησάμενοι. Ipsos duabus minis mulctatos solverunt. v. 77. δξός, ἢ, ὄν. H. N. pro *comm.* δσός, ἢ, ὄν. Geminus, a, um. ii. 44. 76. δξὰ θυρώματα. Gemini postes januæ; alias, geminæ fores. ii. 170. δξὸς ἐκφέρειται λόγος. Duplex affertur rumor. iii. 32. δξὰς ἱστῆς οἴκει. Duas domos incolebat. v.

40. διὰς πύλας. Geminas portas. v. 52. διὰ φυλακτήρια. Bina castella, vel propugnacula. ibid. vel præsidia, vel loca munita custodiæ caussa. Gall. *Deux fortresses, en quelles on tenoit garnison*. vii. 57, 70, 205. viii. 142. δι' οὓς λόγους γεγομένους ἔχει. ix. 74. Duos habet rumores, qui feruntur, i. De ipso duplex est fama, quæ circumfertur.

δοδοιπεριῖν. V. H. quod in vulgaris Lexicis sine ulla auctoritate scriptum legitur. Permeare, transire. ὡς δὲ τὰς δύο μοῖρας διδοιπερικισαν. viii. 129. Cum autem duas [illius itineris cœnosi] partes [barbari] permeassent, [vel pertransissent.] Valla sic locum istum vertit; Quorum quum duæ partes permeassent eluviem. Sed a Græcis verbis sensuque videtur nimis recessisse. Consule locum, et rem attente perpende, veritatem a nobis stare deprehendes.

δόδος, ου, ἡ. Transitus, locus, per quem transitur, et ipse transiendi actus. vii. 201.

δόδους τηρεῖν. ix. 104. Transitus observare. Viarum exitus custodire.

διπλόσιος. Ion. pro comm. διπλόσιος. iv. 68. vii. 103. Vide ἰκτάσις, Ionibus familiares.

διπτυχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. διπλός, οὗς. Duplex, duplicatus, geminus: διπλός διπτυχος λαβών. viii. 239. Valla: Summis duarum tabellarum pugillariibus.

διφάσιος, α, ου. Ion. pro quo Poetæ dicunt in duali διῶ, et in plur. διῶ, comm. v. δισός, ἡ, ὅν. Duplex, τρύματα διφάσια. Duplex clades, binæ plagæ, bina vulnera. i. 18. δι' αἰτίας διφασίας. Duabus de caussis. (Ut autem a δις, fit Lat. bis, sic a διφάσιος, bifarius, duplex.) διφάσια τρύματα. Bina ostia. ii. 17. διφασίοισι γράμμασι χρίνται. Literis duplicibus

utuntur. ii. 36. εἰκόνας διφασίας. Binas imagines. ii. 182. διφασίαι αἰτίαι. Duæ caussæ. iii. 122. ἀκταὶ διφασίαι. Duo littora. iv. 38.

διφθίραι γυγαριδεις, αἰ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.

διφθίρας οἱ Ἴωνες τὰς βέλους διὰ τί καλέουσι. v. 58. Vide βέλους.

διφρὰς, ἄδης, ἡ. Nomen Homericum ἰσοδυναμῶν τῷ διφρος, ου, ὁ. de quo Eustath. currus. Sed hoc in vulgaris Lexicis non exstat. τοῦ καιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν. V. Hom. 33. Filii vero conjux, [i. nurus vestra] curru vehatur vobis.

διφροφορεῖν. V. H. Sella curuli vehere. Curru vehere. τῶν Περσῶν τοὺς διφροφορευμένους. Persas, qui sella curuli, vel qui curru vehantur. iii. 146.

διφυής, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui duas habet naturas. iv. 9.

δίχα. comm. Bifariam, in duas partes. δίχα διατᾶσαι μάχονται. Bifariam, vel in duas partes divisæ pugnant. iv. 180. ἐγένετο δίχα αἱ γυνῆμαι. Sententiæ erant antipites. Sic Valla, vi. 109. Sed præstat vertere, Sententiæ bifariam, i. in duas partes erant divisæ. Duplex erat ducum sententia. ibid.

διωθῆναι, εἶν, et διωθίσθαι, εἶσθαι. comm. Dispellere, repellere, propulsare, rejicere. τὴν εὐνοίαν διωθίσθαι. Benevolentiam repellere, rejicere. vii. 104.

διωθίσθαι. Interdum apud Herodotum accipitur pro crimine obiectum refutare, et periculum inde nobis impendens propulsare, ac ita evadere. Sed ἑλλειπτικὸν loquendi genus videtur esse, et subaudiri τὴν διαβολήν, vel τὸ ἔγκλημα, vel τὸν κίνδυνον. χτήμασι ἐπιποθίσαν (sic enim legendum arbitror) διωθίσθαι. ix. 88. sibi persuaserant, [vel confidebant se] pecuniis [crimina, periculumque sibi inde impendens] pro-

pulsaturos, [ac ita evasuros.] Vide *ἐπιποΐσθαι*. *διωθίσθαι* vero, ἀντὶ τοῦ διωθῆσθαι positum. Subauditur enim *ἀν* particula, de cuius vi proprium locum consule.

διωσάμενοι τὰ γιῖρα. ix. 102. Dejectis scutis; vel, disjectis scutis.

διωκτίος, α, ον. comm. Persequendus, a, um. *διωκτίος ἐστὶ*. ix. 58. Persequendi sunt.

δώρυξ, *δώρυχος*, ἡ. comm. Fossa, canalis, alveus profundus. *δώρυχα βαθύνει ὀρύσσει*. Fossam profundam fodisse. i. 75, 185, 189. iv. 39, 42. vii. 117.

δοκεῖν ἢ μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ, *δοῖαν τοῦ μὴ μαθεῖν παρίχιν*. Quod dicitur de illis, qui simulant se aliquid non animadvertisse, quod tamen animadverterunt. *ὡς ἰδοῖα μαθεῖν*. Dissimulavit a se rem animadversam fuisse. Sic et Galli feliciter hoc reddunt, *Elle ne fit aucun semblant d'avoir apperçu la chose, d'avoir vu le personnage*. Vel, *Elle fit semblant de n'avoir apperçu le fait*. i. 10. Nullam dedit significationem, qua rem a se demonstraret animadversam.

δοκέειν-ἔμοι. Ion. ut mihi videtur, ut mea fert opinio. i. 172. pro quo diceretur alias, *ὡς ἔμοι δοκεῖ*. ii. 53, 77. *ὡς ἔμοι δοκέειν*. ii. 124. *ἔμοι δοκέειν*. iii. 45, 135. v. 69. vii. 173, 229. viii. 22. *ὡς ἔμοι δοκέειν*. viii. 30.

δοκέειν τὶ περὶ τῶν θείων πραγμάτων. ix. 65. De rebus divinis aliquid opinari. De rebus divinis aliquid sentire, [suamque sententiam proferre.]

δοκεῖν αὐδῆς. Herodotea locutio, pro quo dicitur et *μεταδοκεῖν*. Vide suo loco. Sententiam mutare. *διδογμένωι οἱ αὐδῆς τουτίων*. vii. 12. Sententia de his ab eo mutata.

δοκέω. *ἐγὼ μοι δοκέω*. Ego mihi videor. Sic enim et Latini loquuntur. ii. 93. *ἐγὼ μοι δοκέω*

κατανοῶ ταῦτα. Ego mihi videor hoc intelligere. ibid.

δοκέω, ὦ. Arbitror, existimo, non solum Ion. sed et poet. et comm. i. 8. ii. 27, 31. *δοξας, νομίσας*. i. 33, 51, 81, 97, 111, 119, 124. iii. 146. et alibi passim.

δόκησις, ιος, ἡ. comm. Opinio, existimatio. *δόκησιν δι' λόγῳ*. vii. 185. De quo ex opinione dicere oportet. *Æ. P.* [De quo variam hominum] opinionem dicere oportet.

δοκιμος. comm. Probatas. Virtutis ac probitatis spectatæ vir. i. 65. 96. *ἔπειπον τὸν δοκιμώτατον σφίον αὐτίων*. Eum, qui apud se spectatæ virtutis potissimum erat, miserunt. Spectatissimæ virtutis virum, qui apud se esset, miserunt. i. 152, 158. ii. 162. iii. 135, 142. *ἀνδρα δοκιμώτατον*. Virum clarissimum. iii. 155. *δοκιμον ἰόντα παρὰ Ξέρξη*. Clarum apud Xerxem. vii. 117, 118.

δολοῦρραφιῶν. Dolos suere. Dolos moliri. Insidias struere. Ctesias Pers. 4.

δολῶν. comm. Dolo capere, fallere. *τοιοῦτῳ φαρμάκῳ τὸν ἑμοῦ παῖδα δολώσας*. Huiusmodi veneno filium meum cum dolose ceperis, cum fefelleris. i. 212. [ἐλὼν δὲ λῶν] dicitur i. 214. *συνονύμης*.]

δύλος, ὁ. Apud Herodotum peculiariter positum pro certa serie, et ordine perpetuo in muris, ac ædificiis. *διὰ τριήκοντα ὅμῳι πλίνθου*. Per tricesimum quemque laterum ordinem. i. 179. *Gallice, à chaque trentième rang de briques*.

δόξα, ης, ἡ. comm. Opinio, expectatio, existimatio. *παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπίστανται*. viii. 4. Præter expectationem res barbarorum cadebant, succedebant.

δόξαν φύσας αὐξάνται. Valla: Inflatus superbe famam augeat. v. 91. Stephanus: Superbe inflatus su-

am potentiam auget. Quæ interpretatio si vera est, ut aliquam veritatis non rejiciendæ speciem habet, hæc verba idem valent, ac τὴν ἰαντοῦ δέξαι φουσήσας, τούτῃ φουσηθεῖς, ἢτε πιφουσημένοι αὐξάνει, αὐξῇ. Nam in illo φύσας est syncope pro φουήσας, hocque Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo positum, contra vero τὸ αὐξάνεται est passivum pro activo. Quamvis autem hæc minime damnem, tamen et ita longe simplicius locum interpretari possumus; Superbiam spirans, crescit. δέξαι enim μινωτικῶς accipiemus pro ipsa superbia, quam gloria parit. φύσας vero κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ φουήσας sumetur. φουᾶν autem ἀντὶ τοῦ ἰκνῆν, efflare, ponetur. Quam significationem habes apud Sophoclem in Αἰαλὶ Μαινογέρον, v. 929. Οὐδὲς ἂν ὄγῃς καὶ φίλος τλαίῃ βλάπτει φουᾶν τ' αἶω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φονίας πληγῆς, μελανθὶν αἶμα' αἰκνίας σφαγῆς. Et v. 1412. ἔτι γὰρ θυεμαὶ Σύριγγις αἶω φουᾶσι μέλαι μένος. In hoc utroque loco videmus τὸ φουᾶν sumi pro ἰκνῆν, efflare, emittere.

δεξοῦσθαι. V. H. pro comm. δοκεῖν. Videri, haberi, judicari. Hominum opinione judicioque existimari. ὁ Θιμιστοκλῆς ἰσώσθη τε, καὶ ἰδοξάθη εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἕλλησιν σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαι τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et existimatus est esse vir Græcorum longe sapientissimus per universam Græciam. διδόξωδε εἶναι ἄριστοι. ix. 48. Existimamini esse præstantissimi.

δρακὶα ναύμαχα. Valla: Pila nautica. vii. 89. Sed Herodotus ita nauticos contos videtur appellare, qui sunt oblongæ perticæ cuspidē ferrea munitæ, quibus nautæ naves impellunt, et sæpe pugnant cum hoste. Virg. Æn. lib. vi. v. 302. Ipse ratem conto subigit, velisque ministrat. Idem Æn.

lib. ix. v. 509, 510. Telorum effundere contra Omne genus Teucris, ac duris detrudere contis.

δραε, τος, τό. Ion. et poet. pro quo dicitur et δούρας, τος. Lancea, hasta. Quanam dicantur δράτα, quid δόρυ, vide apud Eustath. δόρατα κατηγότα. vii. 224. Lanceæ, vel hastæ fractæ. τὰ δόρατα ἰπιλαμβατόμενοι κατῖκλιν οἱ βάρβαροι. ix. 62. Barbari corripientes lanceas confringebant.

δράτιος, τό. Hastile, jaculum, hasta. i. 34.

δορκίη, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, pro comm. δόρκος. Cœna. ii. 48.

δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Bello captus, q. d. lancea, vel hasta captus, armis captus. πρὸ χώρας δορυαλώτου μάχισθαι. viii. 74. Pro regione bello, vel armis capta pugnare. δορυαλώτου ἰέσης τῆς Ἀττικῆς χώρας. ix. 4.

δορυφορεῖν. comm. Hastatum esse, ac principis alicujus latus stipare. Satellitem esse ad corporis custodiam ac tutelam. ἰδορυφόρου τὸν βασιλία. Regem hastati circumstabant, suoque satellitio muniebant. ii. 168. τὸν χίλοι ἰδορυφόροι. Quem mille hastati milites stipabant. ii. 127, 128.

δορυφόρος, ος. Hastatus principis satellites. i. 59. δορυφόρος Ἡρακλειδῶν. Heraclidarum satellites. i. 91, 98, 113, 114, 116, 117, 120. et alibi passim.

δοσίδικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ διδὸς δίκας τινὸς ἀμαρτήματος. Qui alicujus peccati dat pœnas. ἵνα δοσίδικοι εἴεν. vi. 42. Valla: De tradendis mutuo iis, qui injurias intulissent. Sed δοσίδικοι εἶναι jam accipi potius videtur, pro, Injuriarum illatarum rationibus mutuo reddendis obnoxium esse. Vel, De injuriis illatis jure cum aliquo experiri mutuo. Vel, Injurias illatas, jure mutuo per-

sequi. Alias vero significat τὸ τῶν ἀδικημάτων δίκας δοῦναι, id est, Injuriarum pœnas dare. Atque hæc est propria horum verborum interpretatio et vis.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς μετὰ τῆς ὑπὸ προεδρίας. τὰ βαρβάρουσι ἀποδιδόντα, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Sic Latine, Quæ barbaris, pro a barbaris, sunt edita. i. 1. ἐξιμπολημένοι σφι πάντων. Cum ab ipsis omnia jam essent vendita. ibid. δεικνύται μοι, pro ὑπ' ἐμοῦ. A me declaratum est. i. 18. κατεγράφατό οἱ, pro ὑπ' αὐτοῦ. Ab ipso subacti sunt. i. 27. ἀπέρριπται τοι, pro ὑπὸ σοῦ. A te contemnitur. i. 32. ἥδη δὲ σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεγραμμένη. pro, ὑπ' αὐτῶν. Jam autem magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68. ad fin. τοῖσι καλίστης παλιорκή. pro ὑπὸ τέτων κατεσάθη. (Nam et perf. act. ἔγρακα, et aor. 2. act. ἔγρα, terminationem activam, significationem passivam, plerumque habet.) Ab his instituta est obsidio. i. 81. τάδε οἱ κατεργαγο, pro ὑπ' αὐτοῦ κατεργαγο. Hæc ab eo peracta sunt. i. 123. τοῦτό σφι ἐξίργαγο, pro ὑπ' αὐτῶν ἐξίργαγο. i. 165. ἀραιρημένα ἄγια αὐτοῖς, pro ὑπ' αὐτῶν ἡρημένα. Urbes ab ipsis captas [cernens.] i. 185. εὐρεταί σφι, pro ὑπ' αὐτῶν. ii. 82. τῇ μητρὶ τὰ προσαχθίοντα, pro ὑπὸ τῆς μητρὸς. ii. 121. §. 4. ἀναισιμῶδη τοῖσι ἐργαζομένοις, pro ὑπὸ τῶν ἐργαζομένοις. ii. 125. τοῖσι κατεδόκει νοχμοῖν τι ποιεῖν. ἀντὶ τῶ, ὑφ' ὧν νοχμοῖν τι ποιηθῆσθαι κατεδόκει. ix. 99.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς. τοῦτοισι ἐπισπομένοις φεύγουσι, pro τούτων ἐπισπομένων φεύγουσι. His insequentibus fugiunt. i. 103. At Latinus Interpres vertit, Dum illos fugientes persequuntur. Quare videtur codicem nactus, in quo legebatur τέτοισι ἐπισπόμενοι φεύγουσι. ut τὸ φεύγουσι sit dativus, qui ab illo participio ἐπισπόμενοι, τοῦτέστι

ἱπακολουθοῦντες, regatur. Bonus uterque sensus. ὡς μεταδιδογμένοι μοι, pro μεταδιδογμένοι μιν. Utpote sententia a me mutata. vii. 13. 'Ιούσι δὲ σφι φήμη ἰσέπτατο ἐς τὸ γρατόπειδον πᾶν. ix. 100. ἀντὶ τοῦ, ἰούτων δὲ σφίην, ἤγου αὐτῶν.

δοτικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς. Dativus loco genitivi. 'Ανοιγομένοις τοῖσι κτήνεσιν ἐγὶ γαδμύσασθαι, ὅτι τοῦδ' οὕτως ἔχει, pro ἀνοιγομένοις τῶν κτηνῶν. Apertis, [dissectisque] pecoribus, conjicere licet hoc ita se habere. iv. 58. Μεγάροις τε κερδαιομένοις περὶ εἶσι, καὶ Αἰγίῃ, καὶ Σαλαμῖν. viii. 60. prope fin. ἀντὶ τοῦ Μεγάρων τε κερδαιομένοις περιεόντων, καὶ Αἰγίτης, καὶ Σαλαμῖνος. Valla: Unde nobis lucri faciemus quæ servaverimus, Megara, Æginamque, atque Salaminem. Æ. P. Megarisque servatis, et Ægina, et Salamine, quæstum faciemus [non aspernandum.] id est, Illud etiam lucrifaciemus, quod Megara, Ægina, et Salamin opera nostra servabuntur. Οἰκότα μὲν νυνὶ βουλευμένοις ἀνδράσιν, ὡς τοιπύπαν ἰδίαι γίνισθαι. μὴ οἰκότα δὲ βουλευμένοις, οὐκ ἰδίαι οὐδὲ θῆε προσχωρεῖν πρὸς τὰς ἀνδρωπῆας γυνίκας. viii. 60. ad fin. ἀντὶ τῶν, Οἰκότα μὲν νυνὶ βουλευμένοις ἀνδράσιν, ὡς τοιπύπαν [τὸ πρῆγμα καλῶς αὐτοῖς] ἰδίαι γίνισθαι, τοῦτέστι ἀποδοῦναι. μὴ οἰκότα δὲ βουλευμένων, &c. Id est, Quum enim homines consilia rationi consentanea agitant, ut plurimum [res ipsis præclare] succedere solet. Quum vero consilia rationi minime consentanea agitant, [tunc] ne Deus quidem ad humanas sententias accedere, [nec ad humanas deliberationes se accommodare] solet, [vel vult.] Vide γίνισθαι. Succedere. Demosthen. Olynth. 2. §. 9. τότε μὲν δὲ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα, ἐκείνους χωρμένοις, οἷς εἶποι προσάταις, pro ἐκείνων τῶν προγόνων χωρμένων προσάταις, οὗς εἶπον.

δουλιή, ης, ἡ. Ion. pro comm. δουλεία, ας. Servitus. vi. 12.

δουλήσις, α, ον. Ion. et poet. pro comm. δούλειος. Servilis. γείλας τῆς θυγατέρας ἰσθῆτι δουλιῇ. Cum filiam veste servili ornasset. iii. 14. prope init.

δουλοπριπής, ὁ καὶ ἡ. comm. ὁ τῷ δούλῳ περιπών. Servo conveniens. Servum decens. Servilis. Οὐδένα πόνος δολοπριπία ἔχειν. Nullum laborem servilem habere, suscipere, ferre. i. 126.

δουλοσύνη. Ion. et poet. pro comm. δουλεία. Servitus. i. 129, 164. τῇ δουλοσίῃ οὐκ ἀνιχόμενοι. Servitutum non ferentes. i. 169. ἀπαλαχθέντας δουλοσύνης. Servitute liberatos. i. 170. iv. 118. viii. 142. ix. 27, 76, 90.

δουλότιρος, η, ον. Apud Herodotum accipitur pro eo, qui servitutis jugo magis premitur quam ante. Αἰγυπτοὶ πᾶσαν πολλῶν δουλοτίρην ποιήσας, ἥ ἐπὶ Δαρίου ἦν. Cum totam Ægyptum in longe arctiorem servitutem redegeisset, quam esset Darii tempore. vii. 7. Vel, Cum totam Ægyptum servitutis jugo longe arctiori, atque graviori pressisset, quam Dario regnante premeretur.

δουλοῦσθαι ὑπὸ τινι. In servitutem ab aliquo redigi. Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι διδούλωντο. Lydi in servitutem a Persis redacti fuerunt. i. 94. [pro quo dicitur frequentius ὑπὸ τινος. οἱ Κῦρες ἰδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγου. i. 174.]

δουλοσύνη. Herodoteum vocabulum, pro comm. δουλεία, et poet. δουλοσύνη. Servitus. Ἀπωσάμειοι τὴν δουλοσύνην. Propulsata, vel depulsa servitute. i. 95. iii. 87. vii. 102.

δοῦρας, τος, τό. Ion. et poet. pro communi δρυ. ἔλυον. Lignum. Fustis. Hasta. τύπτοντες δῦρασι τὸν ἥρα. Fustibus vel hastis aerem cædentes, verberantes. i. 172.

δραμιῶν, et δραμισόθαι ἀγῶνας. viii. 102. Vide τρέχων.

δράμημα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. δρῆμος. Cursus. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων. viii. 98. Hic equorum cursus.

δρηπίτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro comm. δραπίτης. Fugitivus. Qui ab aliquo aufugit. iv. 137. vi. 11.

δρησμός, ου, ὁ. Ion. et poet. pro comm. δρασμός, et φ. γή. Fuga. Δρησμὸν ἔβουλεν. Fugam meditabatur. De fuga cogitabat, vel consultabat. v. 124. δρησμὸν ἵπποις ἐβουλεν. Fugam moliri. Fugam parare. vi. 70. Δρησμὸν ἔβουλετο. viii. 4. Valla: Consultabant de facienda fuga. Æ. P. De fuga consultabant. viii. 18. idem loquendi genus repetitur. ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τῶν Ἑλλήνων. viii. 23. Græcorum fugam nuncians. οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται. viii. 75. Græci de fuga consultant. viii. 97.

δυναμίος, η, ον. comm. Qui potest. Qui auctoritate gratiaque potest aliquid apud aliquem. Gallice, *Qui a pouvoir ou puissance. Qui a credit et autorité en quelque lieu, en quelque compagnie, en la maison ou cour de quelque prince, ou envers quelque particulier.* Ἀνὴρ Τριγυῖτης, δυναμίος ἐν Λακεδαιμόνι μέγιστον ἔτιεν. ix. 9. Valla: Vir Tegeata, apud Lacedæmonios maximæ inter hospites potentia. Æ. P. Vir Tegeata, qui Lacedæmone plurimum [omnium] hospitum poterat. Vel, Qui maxima apud Lacedæmonios auctoritate præter cæteros hospites valebat. μέγα πᾶσι αὐτῷ δυναμίος. Ctesias Pers. 5. 9. Qui magna auctoritate apud ipsum valebat. Idem. Pers. 9.

δυναμίος, η, ον. comm. Potens. Δῶμα προσετραπήμισθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμίος. V. Hom. 33. Ad ædes enim venimus viri valde potentis.

δύναμις. Potentia. Δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆος ἐστίν. viii. 140. non procul a fine. Regis potentia supra humanam est: id est, Regis

vires humanam potentiam superant.

δυναται. Ion. pro comm. *δύνανται* ἂν, præter morem. Δίσις μὴ οὐ δύναται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλίσθαι. Veritus ne Barbarum superare non possent. vii. 163. Nisi rem sic accipias, *δύναιτο* scribendum videretur.

δυνασθῆναι. Potuisse; ut a *δυναίω*, quod inusitatum. ii. 110.

δυνατός, ἄτιρος, ἄτατος. comm. οἱ δυνατώτατοι τῶν Ἑλλήνων. Potentissimi quique Græcorum. Gallice, *Tous les plus puissans d'entre les Grecs*. i. 53, 56.

δυνατός. Interdum accipi videtur pro eo, quod est decorum, honestum, quod facere licet, ac fas est. Ἀτυχῆσαι τὸν χεῖρόντα, οὐ σφί δύνατός ἐστι. ix. 111. Ipsis nefas est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos turpe censetur, ac nefas esse judicatur, si ille, qui [aliquid a rege petit,] repulsam ferat.

δυνάται. Ion. pro comm. *δύνανται*. Possunt. ii. 142. iv. 30.

δυσμεταχείριτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Tractatu difficilis. Expugnatu difficilis. vii. 236.

δυσθανάτις, αἷν. comm. Iniquo animo mortem ferre. Cum magno animi dolore mori. Gallice, *Mourir avec grand regret et fâcherie*. Alias, cum dolore, vel cruciatu mori. Difficulter mori, non posse facile animam efflare, et mori. Quam mortis difficultatem, ejusque liberationem, Virgil. de Didone verba faciens, his versibus elegantissime describit, nobisque quodammodo spectandam proponit, sub ipsum *Æn.* 4. finem. Illa graves oculos conata attollere, rursus Deficit; infixum stridet sub pectore vulnus. Ter sese attollens, cubitoque innixa, levavit, Ter revoluta toro est: oculisque errantibus alto Quæsitivæ cælo lucem, inge-

muitque reperta. Tum Juno omnipotens longum miserata dolorem, Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo, Quæ luctantem animam, nexosque resolveret artus. Nam, quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misera ante diem, subitoque accensa furore, Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem Abstulerat, stygioque caput damnaverat Orco. Ergo Iris croceis per cælum roscida pennis, Mille trahens varios adverso sole colores, Devolat, et supra caput astitit: Hunc ego Diti Sacrum jussa fero, teque isto corpore solvo. Sic ait, et dextra crinem secatur: omnis et una Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit. καὶ δὲ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξηντηγμένος ἰδυσθανάτις τε καὶ ἔλεγε, &c. ix. 72. Valla: Et quum aliis pugnanti-bus, ipse exportaretur, sese morientem miserabatur, &c. *Æ. P.* Atque alii quidem pugnabant, ille vero, cum [ex acie, ubi collocatus fuerat,] exportatus fuisset, se mori graviter ferebat, [iniquo animo ferebat, quod sibi moriendum esse animadverteret, Vel, Mortem iniquo animo ferebat,] et dicebat, &c. Vide *δυσθανάτορ*, et *δυσθανίς* in *Œcon.* Hippocratis.

δυσδυμῆν. Ion. et poet. pro quo comm. *ἀδυμῆν*. Animum despondere. Gall. *Perdre courage*. Μὴ δυσδύμει, viii. 100. Valla: Ne animo consterneris. *Æ. P.* Ne animum despondeas. Gallice, *Ne perdez point courage*. Dicitur et *δυσδυμῶμαι*, pro *δυσδυμῶ*. Euripid. in *Ione*, ver. 265. τί χεῖρμα ἀνιεύνητα δυσδυμῆ γύναι; id est, Quamobrem occulte despondes animum mulier? Vide particulam *δυσ* in Lex. Dor. in voce *δύσσοος*.

δυσμορφῆν, ης, ἡ. N. H. pro comm. *δυσμορφία*. Deformitas. Ἀπαλλά-

ῥαι τῆς δυσμορφίης τὸ παρῖαι. Puellam deformitate liberare. vi. 61.

δύσργος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui frigus difficulter ferre potest. Frigoris impatiens. v. 10.

δυσχεύρωτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui difficulter in nostram potestatem redigi potest. Qui difficulter manu capi potest. Qui magna cum difficultate potest subigi. δυσχεύρωτότατοι. superlat. gradus. vii. 9.

δυσχεύρωται τινὶ πράγματι. Rem aliquam moleste ferre. Re aliqua indignari. δυσχεύρωται τῇ ἡ. V. Hom. 30. Aspectu [illius] indignata. Vel, Illo spectaculo indignata.

δύτης, ου, ὁ. comm. Urinator. viii. 8. Qui in aquam merguntur, qui subeunt aquas, et sub iis natant, a Latinis urinatores, a Græcis δύνται, κολυμβηταί, et ὑψυδροὶ vocantur, a Gallis Plongeurs, qui savent nager entre deux eaux. Ἰτυμον τῷ δύντι docet Herod. his verbis. ὅς δὲ ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνίσχει πρὶν ἢ ἀπὸ τοῦ Ἰπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8. Qui, cum mare subisset, non prius emersit, quam ad Artemesium pervenit. ibid.

δυν. Attice, et Ionice, pro comm. δυοῖν. Duorum. Duobus. i. 94, 130. iv. 1, 90. viii. 131.

δῶμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. οἶκος. Domus. ii. 62.

δωρεῖσθαι, δωρεῖσθαι. comm. Donare. ὁ Κροῖσος ἑκάστον δύο γατήρεσι δωρεῖται. Croesus unumquemque duobus stateribus donat. i. 54. δωρεάμενος τοὺς Διλφοὺς ὁ Κροῖσος. i. 55. αὐτῇ ἵνα λίθον δωρεῖτο. Ipsi unum lapidem donaret. ii. 126. Δωρεῖται μιν πιδῶν χρυσῶν δύο ζύγια. Ipsum duobus aurearum compedum paribus donat. iii. 130. Μανδρακολία ἰδωρήσατο παισὶ δικά. Mandroclem duodecim pueris, vel famulis, vel servis, vel puellis donavit. iv. 88. Vide σχιδῆ. τῷ Δα-

μῖος Μιτυλήνην ἰδωρήσατο. v. 37. αὐτὸν δωρεῖται χρυσῶν. vi. 125. vii. 27, 28, 54, 116.

δωρεῖσθαι passive positum. Φύλακος, εὐεργέτης βασιλῆος ἀνιγνέσθην, καὶ χώρα οἱ ἰδωρήθη πολλή. viii. 85. Valla : Phylacus inter bene de rege meritos adscriptus sit, et multo tractu soli donatus. Æ. P. Phylacus inter viros de rege bene meritos est adscriptus; vel, In numerum de rege bene meritorum est relatus, amplexus agro donatus. v. s. Et ager amplus ei donatus est.

δωρεῖσθαι τινί. Herodotea locutio, ἀπὸ τοῦ, δῶρα δίδοιαι τινί. Vel ἰλιπτικόν est loquendi genus, et δῶρα subauditur. Τότε βασιλεὺς Πέρσαις δωρεῖται. ix. 110. Tunc rex dona dat Persis.

δωροδοκίην, ἰν. Ion. quinetiam com. παρὰ τὸ δῶρα δέχσθαι. Dona accipere. Dono rem aliquam accipere. Muneribus corrumpere. Muneribus acceptis corrumpi. ἰδωροδοκῆσι ἀργύριον παλὶ. vi. 72. Magnam pecuniæ vim per corruptelam accipit. vi. 82.

δωτριάζειν. V. H. τὸ δωτριάς συλλέγειν, καὶ λαβεῖν. Dona colligere, et accipere. ii. 180.

δωτίνη, ης. Ion. et poet. pro comm. δωρεά, vel δόσις. ἡγεῖρον δωτριάς ἐκ τῶν παλίων. Ex civitatibus dona coegerunt, munera collegerunt. i. 61. ἰδωκε δωτίνην. Dono dedit. i. 69.

E.

E Ion. in nominibus pro comm. α. κρέσσι. Carnibus. pro κρέασι. i. 47. ἔρσιν, pro ἄρσιν, mas. i. 109. ἱρσίωιν, pro ἄρσίωιν. i. 192. κέρια, pro κέριατα. ii. 38, 74. γέρια, pro γέρια, hocque pro γέριατα. ii. 168. iv. 165. κέρια. iv. 29, 183. κέρων. ibid. Vide ε. Ion. τῷ α. præfixum. Vide et ὠμαί cum

suis derivatis. *ἐπίων* pro *ἐπάων*. ix. 50, 51.

- ε. Interdum ab Ionibus ante α in quibusdam vocabulis poni; ut *προερίατα*, pro communi *προερίασι*, unde *κατὰ συγκοπήν προερίασι*, et *Ἰωνικῶς* inserto ι ante α, *προερίασι*. Praestis. v. 49. non procul ab init. *ἀνιρίασι*, pro *ἀνιρᾶσι*. Submovent. v. 71. *ἡπυρίατο*, pro *ἡπύρατο*. Sciebant; quod fit ι rejecto, et ι ante α posito. v. 73.

- ι. Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis praepōnitur. τὰ κατιρίωτα. Ion. pro comm. καθιρίωτα. i. 59, 65. *χρῶμινος*, pro *χρῶμινος*. i. 14, 37, 62, vii. 71. *ὀρμῶμινος*. i. 58. pro *ὀρμῶμινος*. *διαχρῶνται*. i. 71. iv. 97. *συνιρίωσις*, pro *συνιρίωσις*. i. 74. *εἰρωτίων*, pro *εἰρωτίων*. i. 75. *εἰρωτισμῶνους*. ii. 32. vi. 3. *ἱερταῖμινος*. i. 86. *εἰρῶντι*. ibid. *μινῶμινος*, pro *μινῶμινος*. i. 96. *προδῖω*, pro *προδῖω*. i. 108. *ὀρίω*. i. 111. *ὀρίων*. ibid. *μετερίωσις*. i. 118. *ἱπορίωσι*. i. 124. *Ποσειδίωνι*. pro comm. *Ποσειδῶνι*. i. 148. *χρίω*, pro *χρῶν*. utere. i. 155. *ἀπορίωσι*, pro *ἀπορίωσι*. ibid. *ἀνιργίς*, pro *ἡνιργίς*. ab *ἀνιργίω*. i. 187. *ἀνδρίων*. iii. 77, 78. Vide *ἰώμαι*. Item *ω* in participiis.

- ι. Ion. ante ι interdum ponitur. *ἀπικέισθαι*, pro *ἀπικέισθαι*. ii. 32. *ἐνίκωσι*, pro *ἐνίκωσι*. ii. 122.

- ι. Interdum etiam ante ο in participiis Ionice poni. *περισπερχιόντων*, pro *περισπερχόντων*. vii. 207. Vel hoc ut α circumflexo *περισπερχίω*, ω, formatum, quod Atticis familiare. Vide *ἰω*, et *ἰώμαι*.

- ε. Interdum Ion. in η vertitur. *ἱπρωτέω*, pro comm. *ἱπρωτῶ*. Interrogo. i. 47.

- ι. Ion. pro comm. η. *ἱσσωδίτης*, pro *ἱσσωδίτης*. i. 66. *ἱσσωντο*, pro *ἱσσωντο*. i. 67. *ἱσσωμένους*, pro *ἱσσωμένους*. i. 82, 104. *ἱσσωθῆ*, pro *ἱσσωθῆ*. i. 128. Vide *ἱσσων*. *ἱσσων*, *ἱσσωσι*, pro *ἱσσων*. v. 86. viii. 113.

- ι. Ion. interdum ex vocabulis tolli, vel ex initio, vel ex medio. *ὀρτῆ*,

pro *ἱερτῆ*. Dies festus. i. 31. *ἱρῶν*, pro *ἱερῶν*, templum. ibid. *κατιρεῶν*, pro *καθιρεῶν*. Consecrare. i. 92. *ἱρῶς*. i. 80. *ἱρῶς*. i. 140.

- ι. Ionice in ι saepe vertitur. *ἱφίριος* comm. et Ion. *ἱφίριος*. i. 35, 44. bis. *ἱρή*, pro *ἱρή*. i. 176. bis. *ἱρητόριος*, pro comm. *ἱρητόριος*. iv. 35. *ἱπίστιος*, pro *ἱφίστιος*. v. 72, 73.

- ι. Tertia sing. imperfecti, vel aor. Ion. sequente vocali, pro comm. *ω*. *προσιῖχε ἵσταμένως*. i. 18. *ἰδῶμι* *ἰωῦτόι*. i. 34. *ἰῖχε ἰν*. i. 35. *ἰπῖρι* *ἰλλους*. i. 46. *ἰπῖρι* *ἰς*. i. 50, 51. *ἰπῖρι* *ἰς*. i. 73. *ἰπῖρι* *ἰς*. ibid.

- ια. Ion. et comm. terminatio accus. sing. 3. decl. contract. pro qua alias *ηα*. τὸν *χαλκία*. i. 68.

- ια. Ion. terminatio nominum 2. declin. simpl. pro comm. *αα*. et Attico *ᾱ*. *μῖα*, pro *μῖα*. *μῖνα*. i. 51.

- ια. In principio quorundam verborum interdum Ionice fit *θά* *λυσις* *τῆς η* *ἰς* *ια*. ut *ἰάδανι*, pro *ἡδανι*. Placebat. ab *ἰάδανω*. ix. 5.

- ια. Ionica terminatio verborum communiter in prima persona desinentium in η, quod in verbis in μι potissimum habet locum. Sic autem hoc formatur, prius quidem, τὸ ι tollitur, deinde vero, τὸ η in *ια* dissolvitur. *ὑπεριτίδια*, pro *ὑπεριτίθην*. iii. 155. *ια*, pro *ἦν*. Eram. ii. 19. Sic *ἡδια*. Noveram. comm. *ἰδιν*. in plusquamperf. act. per syncopen pro *ἰδῆκειν*. Attice *ἡδην*, rejecto vero ι, et dissoluto η in *ια* fit *ἡδια*. Ion. ii. 150.

- ια. Ion. terminatio accus. singul. 1. decl. simpl. pro comm. *ην*. rejecto ι, et η in *ια* dissoluto. *Γύγια*, pro *Γύγην*. i. 10. *Κανδαύλια*, pro *Κανδαύλην*. ibid. *Γύγια*. i. 11. *Κανδαύλια*. ibid. *δισπότηια*. ibid. et vii. 88. *Κανδαύλια*. i. 12. *Ὀρίγια*. i. 68. *Ὀτάνια*, pro *Ὀτάνην*. v. 25.

Ἀριστογόρια, pro Ἀριστογόρην. v. 32, 33. Μιλτιάδια, pro Μιλτιάδην. vi. 37. Στρησαγόρια, pro στρ. vi. 38, 39. Εὐρυτιάδια, pro Εὐρυτιάδην. viii. 57, 58. κυβερήτια, pro κυβερήτην. viii. 118.

ἱαδα, ας, ι. Ion. et poet. præd. med. Placui, placuisti, placuit; ab ἄδω. med. ἡδα, καὶ διαλύσει ἱαδα. i. 151. ἱαδὲ δίκισθαι. Recipere placuit. iv. 145, 153, 201. vi. 106.

ἱαι. 2. pers. præd. ind. modi verborum contract. i. conjug. pro comm. η. φοβέει, times, pro φοβῇ. i. 39. Fit autem ab ἱη, verso η in αι. φοβέη, φοβέαι; vel a tertia φοβέεται, sublatis ι et τ.

ἱαι. Ion. terminatio secundæ personæ præsentis, verborum communiter in ασαι desinentium; ut ἐξελπίσαι Ion. scis. ab ἐξελπίσσαι, sublato σ, et verso α in ι. vii. 104.

ἱαι. Ionica terminatio in verbis, in secunda persona singular. ex ται tertia, quæ communiter sic effertur, et τ de medio tollitur. θήσαι. Cernes. Videbis. Contemplaberis; a θήσεται, quod a θιάσεται comm. a θιάομαι, ὤμαι. θιάσμαι. Ion. θήσομαι. i. 8. βούλαι, pro βούλει. vis. i. 11, 90. φαίμαι, pro φαίη. i. 27, 32. ἀπολαμπρύναι, pro ἀπολαμπρύη. i. 41. διακελεύαι. i. 42. παρασκευάζαι. i. 71. ἀπαυρήσαι. ibid. ἀπεχθήςαι. i. 90. τιύξαι. i. 89. ἀλώσαι. i. 112. βούλαι. i. 124. ἴσαι. ii. 5. ἀπίζαι. ii. 29. πλύνσαι. et ἴσαι. ibid. βούλαι. iii. 119. προσκτῆσαι. v. 31. ἐπιθήσαι. ibid. γύναι. ibid. μετρέχει. vi. 69. βουλεύαι. vii. 12. δέαι, pro δῆ. a δέομαι. vii. 161.

ἱάδαν. Ion. et poet. pro comm. ἡδαν, dissoluto η in ια. Placebat. ab ἀνδάν. ix. 5. τοῖσι τὰ ἀμείων ἱάδαν. ix. 19. Quibus meliora placebant.

ἱαρ. ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ τὸ ἱαρ ἐξαράζηται.

Quid sibi velit hoc dictum vide. vii. 162. Ver est præstantissima totius anni pars, qua sublata reliquæ vel nullum vel perexiguum robur ac voluptatem habent, quam nobis suppedient. Sic etiam si lectissimum virorum florem ex aliquo exercitu tollas, reliquus exercitus remanet infirmus, et viribus ac ornamentis spoliatus, ita ut inde nullum commodum nullamque voluptatem, vel utrumque perexiguum sperare possis.

ἱας. Ion. terminatio accus. plur. 1. decl. simpl. pro comm. ας. Δισπότias, pro δισπότας. i. 111, 112. ἱζηγτίας, pro ἱζηγητάς. i. 78.

ἱας. Ion. terminatio accus. plur. pronominum in ας comm. desinentium. ἡμίας, pro comm. ἡμᾶς. nos. ab ἰγῶ. i. 30, 32. ὑμίας, pro ὑμᾶς. vos. a σῶ. i. 53, 69.

ἱασι. Terminatio Ionica tertiæ personæ pluralis verborum in μι, quæ communiter in ῖσι desinit. συντιθῖασι, pro συντιθῖσι. iv. 23. Componunt. προτιθῖασι. v. 8. [pro προτιθῖσι. ut ibid.]

ἱαςι. Ionica terminatio 3. person. plur. præd. tempor. verborum in μι, quæ comm. in ᾶσι desinit. ἰγᾶσι comm. at Ion. ἰγίαςσι. ἀνιγῖασι, pro ἀνιγᾶσι. Submovent. Expellunt. v. 71.

ἱασιν. Ion. et poet. pro comm. ἰσίν. Sunt. i. 66.

ἱάται. Ion. terminatio verborum comm. in ηται in 3. pers. plur. desinentium. ἡγίεται, pro ἡγηῖται. Existimant. i. 136. οἰκιάται, pro οἰκῆνται, hocque pro ὀκῆνται. Incolunt. Habitant. i. 142. Hoc autem formatur rejecto ι, et dissoluto η in ια. κατέιεται, pro κάθηται. Sedent. i. 199. πειπνιάται, pro πειπνῖνται. Laborant. ii. 63. συνπιπνιάται pro συνπιπνῖνται. a verbo πίω, ἤσω, coacervo. pro quo et πῖω, ὦ. πῆσω. ii. 135. iv. 62. κεκλιάται, pro κέκλυνται. ii. 164. ἐκ-

τίαται, pro ἱκνηται. iv. 23. ἀποκατίαται, pro ἀποκάθηται. iv. 66. μιμνέσθαι, pro μιμνέσθαι. iv. 86. ἱκνέσθαι, pro ἱκνηται. iv. 174. vii. 176. ἱρίεται, pro ἱρήται. iv. 181. vii. 81, 96. οἰκοδομίαται, pro οἰκοδομῆται. iv. 185. κατίαται, pro κάθηται. iv. 196. ὑμνέται, pro ὑμνῆται. v. 67. ὀρμύεται, pro ὀρμῆται. v. 121. κισοσμέται. vi. 41.

ίαται. Ion. terminatio verborum communiter in *νται*, et *αται* desinentium in 3. pers. pl. *πρωτιδίαται*, pro *πρωτιδῖνται*. i. 133. *κατιγίαται*, pro *καθίγανται*. 3. plur. p. a. *καθίγαμαι*. i. 196. ap. init. *ὑπανίγεται*, pro *ὑπανίγανται*. ii. 80. *ἀπισίαται*, pro *ἀφίσανται*. ii. 113. *δυνίαται*, pro *δύνανται*. ii. 142. iv. 30. *ἱπρίεται*, pro *ἱπρίσανται*. iii. 2. *ἱπανίγεται*, pro *ἱπανίγανται*. iii. 61. *ἱπρίεται*. iii. 103. Quod fit rejecto *ν*, et inserto *ι* ante *α*, in verbis in *αται* communiter desinentibus. In aliis enim, quæ in *νται* desinunt, *ν* rejicitur, et *α* inseritur. *ἱπρίεται*, pro *ἱπρίσανται*. iv. 174. *ἱξανίαται*, pro *ἱξανίγανται*. v. 61. sic *ἀναπιπτίαται*, pro *ἀναπιπτάνται*. 3. pers. pl. perf. pass. ab *ἀναπιτάν*, ὦ. ἄσω. ἀναπιπτάκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀναπιπτάκα. pass. ἀναπιπτάμαι, σαι, ται. 3. plur. ἀναπιπτάται, et Ion. *ίεται*. ix. 9.

ίαται. Ionica terminatio tertiæ personæ plur. verborum communiter in *νται* desinentium. Ut, *ἀνακίαται* pro *ἀνάκινται*. Dicati, consecratique sunt. i. 14. viii. 27. *διακίαται*, pro *διάκινται*. affecti sunt. i. 105. *προσκήϊεται*, pro *προσκήϊνται*. Incumbunt, addicti sunt. i. 133. *ἑπικίαται*, pro *ἑπικινται*. de pœnis agitur, quæ delinquentibus sunt propositæ. vi. 58.

ίαται. Ion. term. quorundam verborum communiter in *αται* in 3. pers. plur. perfecti pass. desinentium. ut *ἀναπιπτίαται*, pro

ἀναπιπτάνται. ab *ἀναπιπτάμαι*, σαι, ται. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἀναπιπτάμαι, ab *ἀναπιτάν*, ὦ, ἄσω. ἀναπιπτάκα. ἀναπιπτάκα. Patefactæ sunt. Patent. ix. 9.

ίαται. 3. singul. perf. pass. Ion. pro comm. *ηται*. dissoluto *η* in *ια*. *ὠλῆς οἰκίαται*, pro *οἰκῆται*, hocque pro *ὠκῆται*. Urbs incolitur. i. 193. [de urbe Nino ibi verba fiunt, sed ad marginem notatur *οἰκῆτο*.] *Συνιδίαται*, pro *συνίδῆται*, hocque pro *συνήδῆται*. ix. 58. Vide suo loco.

EATAI. Ionica terminatio tertiæ person. plur. indicativi modi, temporis prææs. pro comm. *αται*, a 3. singul. ejusdem modi et temporis, in *αται* communiter desinente, *ι* ante *αται* posito formatur. Ut, ab *ἱγεται* comm. fit *ἱγίαται*, pro comm. *ἱγανται*. Sic *ἱπρίεται*, pro *ἱπρίγανται*. &c. Vide *ίαται*.

EATAI. Ionica terminatio 3. person. plural. perf. pass. comm. in *αται* desinentium, a tertia sing. ejusdem temporis, in *αται* comm. desinente, formatur, *ι* ante *αται* posito. Ut a 3. singul. comm. *ἀναπιπτάται*, quod ab *ἀναπιτάν*, ὦ, ἄσω. deductum, inserto *ι* ante *αται* fit *ἀναπιπτίαται*, pro comm. *ἀναπιπτάνται*. Vide *ίαται*.

EATAI. Ion. terminatio 3. pers. plur. indicativi modi, temporis prææs. pro comm. *νται*, a 3. sing. ejusdem modi et temporis, in *νται* communiter desinente, inserto *α* formatur. Ut a 3. sing. *τίθεται*, inserto *α* fit plural. 3. *τιθίαται*. Quod in verbis in *μι* in act. et *μαι* in pass. desinentibus usurpatur. Vide *ίαται*.

ίαι. Ion. pro comm. *ἦται*. κατὰ τρεπὴν τοῦ *η* εἰς *ια*. Est autem secunda persona plural. imperfecti verbi *εἰμι*, sum. Εἰ μὴ ὑμεῖς *ίαι* οἱ ᾤοντες ἀδικήσαντες Πέρσας. Nisi vos essetis illi, qui priores injuria Persas affecistis. Nisi Per-

sas injuriis provocassetis. iv. 119. *ei αὐτῷ ἱμπεροι ἴατο*. Si hujus [rei] periti essetis. v. 92. §. 1. *ἰατίον εἶαι*. Sinendum esse. viii. 108.

ἴατο. Ionica terminatio tertiæ pers. plur. imperfecti, vel aor. 2. medii, pro comm. *οἶτο*, vel *αἶτο*. *ἰβουλίατο*, pro *ἰβούλοιο*. i. 4. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκιοιο*. i. 15, 152. *προιδίατο*, pro *προιδόιο*. i. 61. *ἰγυίατο*, pro *ἰγύοιο*. i. 67. *ἀπικίατο*. i. 169. *παραγυίατο*, pro *παραγύοιο*. i. 214. *ἰξτεγίατο*, pro *ἰξτεγίαντο*. ii. 43. *ἡπρίατο*, pro *ἡπρίαντο*. ii. 53. viii. 25. *ἰγυίατο* pro *ἰγύοιο*. ii. 166. *ἰναπικζίατο*, pro *ἰναπικζόιο*. ii. 172. *ἰπρίατο*, pro *ἰπρίαντο*. ii. 173. *ἡπρίατο*, pro *ἡπρίαντο*, hocque pro *ἡπρίαντο*. iii. 66. *ἰβουλίατο*, pro *ἰβούλοιο*. iii. 143. *ὑπιδικίατο*, pro *ὑπιδικόιο*. iv. 167. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκιοιο*. iv. 203. viii. 36, 67. ix. 17. *ἀπειγραφίατο*, pro *ἀπειγράφοντο*. v. 29. *συναπρίατο*, v. 37. pro *συναφρίαντο*. Sed ibi scribendum videtur *συναπριαίατο*, pro *συναφρίαντο*. de quo suo loco. *ἡπρίατο*, pro *ἡπρίαντο*. v. 73. *ἀπικίατο*, pro *ἀφίκιοιο*. v. 98, bis. v. 99. vi. 16. vii. 118, 131, 153, 157. Ad horum similitudinem dictum videtur et τὸ *ἰμηχανίατο*, pro *ἰμηχανούντο*. v. 63. vel formatum, ut suo loco declaratur. *ἰσνίατο*, pro *ἰσνύοιο*. vii. 147. *ἰπυδίατο*, pro *ἰπύδοιο*. vii. 172. *ἀπικίατο*. vii. 173. viii. 6. *ἰδυίατο*, pro *ἰδυάντο*. vii. 211. ix. 103. *κατρίατο*, pro *κατρίαντο*. viii. 12. *ἡπρίατο*, viii. 88. *διφθάριατο*, pro *διφθάροντο*. viii. 90. *ἰδυίατο*, pro *ἰδυάντο*. ix. 70.

ἴατο. Ion. formatio 3. person. plur. plusquamperf. p. pro communi *αἶτο*, rejecto *ι*, et *η* in *ια* dissoluta. Vel a tertia pers. sing. in *ητο* communiter desinente, dissoluta *η* in *ια*. *ὀρμίατο*, pro *ὀρμηνο*. Parati erant. *ὀρμίατο βονδέν*. Ad opem ferendam erant parati. i. 83. viii. 35. ix. 102. *ἰκκοσμίατο*,

pro *ἰκκόςμηνο*. i. 100. iii. 91. *ὀρμίατο*. i. 158. *ἰμμημίατο*, pro *ἰμμήμηνο*. ii. 104. [*κατάατο*, pro *καάδηνο*. iii. 144. viii. 73. est imperfecti. *παρακατίατο*. vi. 23.] *ἰττιμήατο*, pro *ἰττιμήνο*. vi. 124. *ἰνπιπορμίατο*, pro *ἰνπιπορήνο*. vii. 77. *ἰπικρίατο*, pro *ἰπικρίηνο*. vii. 125. *ὀρμίατο*, pro *ὀρμηνο*. vii. 215. viii. 25. *ἀποικιλίατο*. ix. 50. pro *ἀποικέληνο*. sublato *ι*, et *ν*, et dissoluta *η* in *ια*. Vide suo loco.

ἴατο. Ion. terminatio tertiæ person. plur. verborum in *αἶτο* comm. desinentium in imperf. sublato *ι*, et dissoluta *η* diphthongo in *ια*. *ἰκίατο*, pro *ἰκίνο*. Jacebant. i. 167. *προσκίατο*. iii. 83. *ἰπικίατο*, pro *ἰκίκίνο*. Instabant. vi. 49, 78. *κατικίατο*, pro *κατίκίνο*. Jacebant. vii. 229. *ἰκίατο*. viii. 25. *ἰπικίατο*. vi. 49. viii. 84. ix. 22. *προσικίατο*. ix. 57.

ἴατο. Ion. formatio 3. pers. plur. imperf. vel plusquamp. pass. verborum communiter in *αἶτο*, vel *αἶτο* desinentium. *ἰδδίατο*, pro *ἰδίδινο*, a *δῖω*, *δῶω*, καὶ *δῖω*. Ligo. i. 66. iii. 143. *παρετιδίατο*, pro *παρετιδύοιο*. Apposuerunt. i. 119. *ἀπρίατο*, pro *ἀφρίαντο*. Defecerunt. ii. 162. *ἰπρίατο*, pro *ἰπρίαντο*. Sciebant, vel scirent. ii. 173. *ἡπρίατο*, pro *ἡπρίαντο*. hocque pro *ἡπρίαντο*. iii. 66. *ἰπρίατο*, pro *ἡπρίαντο*. vi. 44.

ΕΑΤΟ. Ion. termin. 3. pers. plur. imperf. act. pro comm. *οἶτο*. a 3. singul. ejusdem imperf. in *ιτο* comm. desinente, inserto *α* format. Ut ab *ἰτύπιτο*, inserto *α*, *ἰτυπίατο*, pro comm. *ἰτύποιο*. Sic ab *ἰβύλιτο*, *ἰβυλίατο*. Sic ab *ἰγράφω*, *ἰγραφίατο*. Vide *ἴατο*, ubi plura traduntur exempla.

ἴατο. Interdum Ionice in tertia pers. plur. imperfecti verborum secund. conjug. contract. comm. in *αἶτο* desinentium. Ut *ἰμηχανίατο*, pro *ἰμηχανούνο*. Moliebantur. v. 63. Vide *ἰμηχανίατο*. Vel ut a

μηχανίωμα, υμαι, formatum, unde ἱμμηχανίοντο, et sublato ο, et ι, ac inserto α. ἱμμηχανίατο. Vide ἱατο Ionica terminatio 3. person. plur. imperf. vel aor. 2. medii, verborum in οντο, vel αοντο communiter desinentium. Vide et μηχανίωμα, υμαι.

EATO. Ionica terminatio 3. person. plur. aor. 2. medii, pro communi οντο, a tertia pers. singul. ejusdem aor. in ιτο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἰτύπιτο, inserto α fit ἰτυπίατο, ab ἀπίκιτο, ἀπικίατο, ab ἰπύδιτο, ἰπυδίατο, &c. Vide ἱατο.

EATO. Ion. terminatio 3. person. plur. imperf. pro comm. αοντο, in verbis in μι in act. et in μαι in pass. desinentibus, a 3. singul. ejusdem imperfecti in αοντο comm. desinente, inserto ι formatur. Ut ab ἱγατο 3. sing. inserto ι, fit ἱγίατο 3. plural. pro comm. ἱγατο. Sic ἡπιγίατο, ab ἡπιγατο, pro Attico, et comm. ἡπιγαντο, et ἰπιγαντο. Sic ἡδυίατο, et ἰδυίατο, pro ἡδυαντο et ἰδυαντο. Vide ἱατο.

EATO. Ion. terminat. 3. person. plur. plusquamperf. pass. comm. in ιοντο desinentis, a 3. singul. ejusdem temporis, in ιτο comm. desinente, inserto α formatur, in quibusdam verbis. Ut a 3. singul. plusquamperf. pass. ἰδύδω, inserto α fit 3. plural. ἰδυδίατο, a δύω. Ligo. Vide suo loco.

EATO. Ionica terminat. tertiæ person. plur. imperf. verborum in μι in act. et in μαι in passiv. desinentium, pro comm. ιοντο, a tertia singul. ejusdem imperfecti, in ιτο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἰτιδίετο 3. sing. imperf. inserto α fit ἰτιδίατο. Vide ἱατο.

EATO. Interdum Ionice in 3. person. sing. plusquamperfecti pass. comm. in ητο desinentis. Hoc autem fit, η in ια dissoluta. παρη-

γορίατο, pro παραγορίατο. Sollicitavit. v. 104. Vide suo loco.

ἰούλιατο. Ion. pro comm. ἰούλοντο. i. 4. iii. 143.

ἰέλειντο. Ion. pro comm. ἰέλουτο, Quod rarum. τὰς ἡσους οὐκ ἰέουλειντο ἀνυσμίνουσι πωλείν. Insulas emere volentibus vendere volebant. i. 165. Vel (quod longe veri similis) ἰέουλειντο, pro βούλειντο, ἡγουι ἰεβούλειντο, κατ' ἀφαιρῶσι τῆς ἰε συλλαβῆς. Vel a βούλωμαι comm. formatum Attice circumflexum βούλωμαι, σῶμαι, 3. plur. imperfecti, ἰεούλειντο, ἰεουλοῦντο, et Ion. ἰεουλειντο, versa ου in ου.

ἰεώσθη τι καὶ ἰδοξώθη ὁ Θεμιστοκλῆς εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et [omnium] opinione habitus est per universam Græciam vir Græcorum longe sapientissimus. Ἐβώσθη autem Ἴωνικῶς, ut et Δωρικῶς ἐκ τοῦ ἰεώσθη formatum, κατὰ κῆρσιν τοῦ ο καὶ τοῦ η εἰς ω, καὶ κατ' ἐπέκθεσιν τῷ σ. Vel tanquam a βῶν, βῶσω. ἐκ τῷ βῶν, βῶ, βῶν. ut a ζῶν, ζῶ, ζῶν. κατὰ παραγωγὴν.

ἰεώσθησαν. V. H. pro comm. ἰεοήθησαν. Celebres facti sunt. vi. 131.

ἰγγινῆς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἰπιχώριος. Indigena. ii. 47.

ἰγγίνεσθαι. Ion. et Herodoteum verbum, pro comm. ἐξιῖναι. Vide ἐκγίνεσθαι. Licere. Οὐ οἱ μόνον ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ. Non sibi soli licet bona precari. i. 132. v. 3. vi. 38.

ἰγγίνεσθαι. Ion. pro comm. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Τοῦτο ἄπορόν σφι, καὶ ἀμήχανον μήποτε ἐγγίνεται. v. 3. v. s. Hoc arduum est et difficillimum ne unquam ipsis accadat, pro, Hoc nulla ratione nulloque modo ipsis unquam contingere potest.

ἰγγίνεσθαι. Ion. pro comm. ἐγγίνεσθαι, καὶ γενέσθαι. Gigni. Gene-

rari. Βουλόμενοι ἐξ αὐτῶν παῖδας ἰγγεήσονται. Cupientes ex ipsis [Amazonibus] liberos suscipi, liberos sibi procreari. iv. 111.

ἰγγίμοθαι χρόνος. Dicitur, quum mora trahitur, multumque tempus consumitur. χρόνου ἰγγιμομένου συχνοῦ. Cum multum tempus intercederet. Cum longa mora traheretur. i. 190. pro eodem et ἐγγίμοθαι dicitur. χρόνου ἰγγιγονότος πολλῷ. Multo tempore elapso. ii. 175.

ἰγγλῦφαι. fu. ἰγγλῦφιν. Insculpere. ζῶα ἐν λίθοις ἰγγλῦφαι. Animalia in lapidibus sculpere. ii. 4. ἰγγίγλυπται. ii. 106. ἰγγιγλυμμένον. ii. 124.

ἰγγυηῆς, ἔ, ὁ. comm. Sponsor. Fidejussor. αἱ τοὺς ἰγγυητέον. Sine fidejussoribus. i. 196. ἰγγυητὰς καταστῆσαι. Fidejussores dare. ibid.

ἰγερσις, ιος, ἡ. comm. Excitatio. ποιῆσθαι ἰγερσιν στρατιῇς. Herodotea locutio, pro comm. στρατὸν ἰγίρουν, Exercitum excitare, quem aliquo ducamus. ὁ Σέρξης ἐπὶ Αἴγυπτον ἰποιέτο τὴν στρατιῇς ἰγερσιν. Valla : Xerxes animatus erat ad bellum inferendum Ægypto. vii. 5. Quamvis sensus iste sit bonus, ex verbis tamen Græcis elici commodè non potest. Hoc enim illa sonant, Excitationem exercitus adversus Ægyptum faciebāt, id est, Copias adversus Ægyptum excitabat, vel suscitabat. Sed fortasse quis non immerito suspicetur hic legendum ἄγερσιν potius quam ἰγερσιν. ποιῆσθαι ἄγερσιν στρατιῇς, ἀντὶ τῷ, στρατὸν ἀγίρουν. Facere copiarum collectionem, pro, copias colligere, quod alibi sæpius occurrit. Si nihil mutandum, ab antecedenti μετασχηματικῶς et ipsum consequens intelligitur, hæcque locutio τὸ πρὸς ὁμμάτων, quam ἰποσύ πρῶτον alii vocant, habebit. Sic autem ducis copias undique colligentis, et singulos milites ex

otio excitantis, ac ad militiam concitantis studium nobis quodammodo spectandum proponetur. Sed quid opus conjecturis ad nostram sententiam confirmandam, cum Herodotus ipse vii. 20. veram hujus loci lectionem nobis indicare videatur, his verbis? καὶ Σέρξης τῷ στρατῷ ἰπαγερσιν ποιέσται. ἀντὶ τῷ, τὸν στρατὸν ἰπαγίρειν. Copias colligit. Et longe dilucidius vii. 48. στρατῷ τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν ποιῶντο.

ἰγκάειν. Ion. et Attice, pro comm. ἰγκαίειν. Incendere, cremare, coquere. Κάμινος ἰγκαίοις κέραμον λιπτοῦ. V. Hom. 32. v. s. Caminum incendentes tegularum tenuiorum. i. Igne accenso coquentes in fornace lateres tegulasque tenuiores ; κέραμος enim utrisque significat.

ἰγκατίζεσθαι. Ion. pro comm. ἰγκάθησθαι. Sedere in aliquo loco. ἰγκατιζόμενος ἐς τὸν θρόνον. In solio sedens. v. 26. pro quo συνωνύμως dicitur eodem in loco, ἐν τῷ θρόνῳ κατίζων.

ἰγκιρᾶν. Ion. et poet. Immiscere. Commiscere. Perturbare. Moli. Ἀρισταγόρης ἰγκιρασάμενος περὶ γυμνασίου μεσάλα. Aristagoras confusus, perturbatis magnis rebus. v. 124.

ἰγκεχηρμένος, η, ον. V. H. pro quo communiter dicendum videtur, ὁ ἐν χρήσει ὢν. Qui est in usu. Quo quis utitur. Quem aliquis in manibus habet, et tractat. ἴσαν δὲ πρὸς τινας καὶ ἄλλους ἰγκεχηρμένοι [πόλεμοι]. Valla : Erant autem cum alia aliorum bella. Sed Græcorum verborum vim non expressit. Æ. P. Erant enim et adversus alios quosdam [bella jam] suscepta, quæ in manibus habebant, quæ gerebant. Vide præcedentia et sequentia. vii. 145. In vulgatis Lexicis hoc verbum non reperitur. Est autem participium præteriti perf. pass. ab ἰγχεράμαι, ὦμαι. quod

jam, ut terminatione, sic etiam significatione, sumendum passive.

ἐγκολαπτειν. comm. Insculpere. Incidere. καὶ σφι γράμματα ἐνικέ-
λαπτο. Et literæ in ipsis erant
insculptæ. i. 93. ἐνέκολεψε ἰς τὸν
τάφον. In sepulcro insculpsit. i.
187. ἐγκεκολαμμένοι ἐν αἰτήρησι. In
vaxis insculpti. ii. 106. ἐγκεκολαμ-
μένα. ii. 106, 136. v. 59.

ἐγκοτος, υ, ὁ. N. H. quod substan-
tive sumitur pro ira, quam quis
adversus aliquem concepit, ser-
vat, exerit, exercet. Unde He-
rodotea locutio, ἐγκοτόν τι ἐχεν.
q. d. κότος ἐν τῷ ἐχεν, ἀντὶ τοῦ ἱς
τινα, vel κατὰ τινος κότος ἐχεν. Iram
in aliquo, pro, in aliquem, ad-
versus aliquem, habere. Iratum
alicui esse. Infensum, inimicum.
alicui esse. Ἐγκοτος ἔχοντες Σα-
μίοισι. Samiis infensi. iii. 59. Δι-
όν τινά σφι ἐγκοτος ἔχων. Gravem
quandam iram adversus ipsos
habens. Ipsis graviter iratus.
Ipsis graviter infensus. vi. 73.
ἐγκοτόν τινα εἶχε τοῖσι Παρίοισι. vi.
133. [pro eodem dicitur et ἔχων
χόλον τινί. viii. 27.] τουτέων δὲ σφι
ἀμφοτέρων ἔχοντες ἐγκοτος οἱ Θει-
σσαλοί. viii. 29. Horum igitur duo-
rum [caussa] Thessali [ipsis] ira-
ti, vel infensi. τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχε
ἐγκοτος. ix. 110. Illi mulieri non
erat infensa.

ἐγκρατής, ὁ καὶ ἡ. Qui in sua pote-
state aliquid habet. comm. τῶν
αὐτοῦ χωρίων ἐγκρατής εἰσί. viii. 49.
In locis, quæ ipsi in sua pote-
state habent; vel, quorum ipsi
essent domini. τῆς αὐτοῦ ἐγκρατής
ἦσαν. ix. 106. Cujus imperium
ipsi obtinebant.

ἐγκτεῖζιν. comm. In aliquo loco
condere. πόλιν ἐν Θρᾷκῃ ἐγκτεῖσαι.
οδαί. Urbem in Thracia condere.
v. 23.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. pro comm.
ἐντυγχάνειν. ἐνέκυρσαι τοῖσι εὐνούχοις.
In Eunuchos inciderunt. iii. 77.
ἐνέκυρσαι ἀμφοτέρησι τῇσι μοῖρῃσι τῶν

Σκυθίων. In utramque Scytharum
partem incidit. iv. 124. ἐνέκυρσαι
autem, et ἐνέκυρσαι, κατὰ συγγο-
πῇ dicta, pro ἐνέκυρσαν, et ἐνέκυ-
ρηται.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. Incidere in.
Nancisci. ἀλόγις πολλῆς ἐνέκυρσαι.
vii. 208. Valla : Hominem ma-
gno contemptui habebant. Lexi-
cum Græco-latinum, ἐνέκυρσαι ἀλο-
γίης (sic enim ibi vitiose scribitur)
contemptui habuit. Æ. P. In
magnam contemtionem [ille spec-
ulator] incidit; id est, ab omni-
bus Lacedæmoniiis, qui ipsum eo
speculandi caussa profectum vi-
derant, et rebus omnibus per
otium exploratis abeuntem ani-
madverterant, magnopere negle-
ctus, atque contemptus fuit. Om-
nes ejus adventum et discessum
valde contemserunt, vel, nullo
modo curarunt. Vide ἀλογία. ἐν-
έκυρσαι στρατῷ. vii. 218. In exerci-
tum inciderunt.

ἐγχιρίζιν. comm. In manibus po-
nere. In manus tradere. Trade-
re. τοῖσι Ἰσαγόρειν στρατιώταις τὰς
ἀρχὰς ἐνχιρίζει. Valla : Isagoræ
militibus magistratus mandare.
Quamobrem pro στρατιώταις vide-
tur legisse στρατιώταις. Sed vul-
gata lectio est bona. Vertendum
autem, Magistratus illis trade-
bat, vel mandabat, qui Isagoræ
factionis erant. Vel, Qui ejusdem
factionis erant, cujus Isagoræ.
Vel, Illis, qui ab Isagoræ parti-
bus in factione stabant. v. 72.
Vide στρατιώτης, et ἀντιστρατιώτης, et
στρασιώτης. ἐνχιρίσει τὸ παιδίον αὐ-
τῷ ἐνί. Uni ipsorum tradidit in-
fantem. v. 92. §. 3.

ἐγχιρίθιτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In alicu-
jus manu positus. In alicujus
potestatem redactus. ἴσα τοι τῶτον
ἐγχιρίθιτος παραδῶ. Ut tibi hunc
in manus tradam, ac in tuam po-
testatem redigam. v. 106.

ἐγχράνιν. V. H. Indigere. Impin-
gere. ἐνέχραναι τὸ σκήπτρον ἰς τὸ

πρόσωποι. Sceptrum in faciem impingebat. vi. 75.

ἰγχερίμπτιν. Ion. et poet. pro communi προσπαλαζῖν. Admovere. ἰγχερίμψαντες τὴν βάριν τῇ γῇ. Cum navem ad terram admovissent, appulissent. ii. 60. ἰγχερίμπτιν [τὸν ἵππον] τῇ θιλήῃ (sic enim legendum, non autem θηλή, ut in Stephani codicibus. quod patet iii. 86. ἡ θύλαα ἵππος.) Equum equæ admovens. iii. 85. αὐτίων τινὶ ἰεχερίμπτιν. Illarum cuidam corpus admovit, junxit. i. cum ea congressus est. iv. 113.

ἰγχερίμπτισθαί τινι. Ion. et poet. pro comm. ἰμπίπτειν τινί. In aliquem incidere. πορευόμενος δὲ ἰγχερίμπτισται γυναιξὶ Κουροτρόφῃ θυούσας ἐν τῇ τριόδῳ. V. Hom. 30. Iter vero faciens incidit in mulieres [Cerei] Juventutis altrici sacrificium in trivio facientes.

ἰγχερίψας τῷ αἰγιαλῷ. ix. 98. Valla : Littori navem applicans. Sed ἰγχερίψας fortasse scribendum, ut ii. 60. vel suavitatis caussa τὸ μ jam ἴωνικῶς sublatum dices.

ἰγχωρεῖν. comm. Licere. Fas esse. ἴδα τὸ δρᾶν μὴ ἰεχώρει. Ctes. Pers. 1. Ubi [res] videre non licebat. Quæ videre non licuit.

ἰδίδιτο. Ion. pro comm. ἰδίδιτο. Ligati fuerunt. 3. pers. plur. plusq. pass. a δίδω. Ligo. i. 66. iii. 143. v. 77. Quod a 3. singul. ἰδίδιτο, inserto α formatum.

ἴδι. Ion. 3. pers. sing. imperfecti verbi δίδω, διῶ. Oportet. Opus est. pro comm. ἴδι. Oportebat. Opus erat. ἰδί οἱ κακῶς γενέσθαι. Infortunium ei contingere oportebat. Rem ipsi male cedere oportebat. In calamitatem incidere eum oportebat. iv. 79. apud init. ἴδι συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξυρῆσθαι. Ei aliquo magno auxilio invento opus erat. v. 38. Vel, Opus erat ipsum magnam aliquam societatem sibi comparare. vi. 64. vii. 9, 144. viii. 53. ix. 58,

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδι πανοικίῃ γενέσθαι. ix. 109. Illius enim universæ familiæ infortunium dari oportebat. Vel, Illius enim universam familiam infortunio affligi oportebat. Vide πανοικίῃ, et τῇ δὲ κακῶς.

ἰδεγῆς, οὔ, ὁ. H. N. q. d. Esor, vel comestor, quæ vocabula barbaris familiaria. Latine, qui edit, qui comedit. κρεῶν ἰδεγαὶ ὤμων. Qui carnes crudas edunt. iii. 99.

ἰδοξάθη. viii. 124. vide δοξῶσθαι.

ἰδραμε νικᾶν. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide παρ' ἐν πάλαισμα ἰδραμε νικᾶν Ὀλυμπιάδα. ix. 33.

ἰδρη, ης. Ion. pro comm. ἰδρα. Sessio. Mora, quam quis sedendo facit, ponit, interponit. ὥς ἐπ' ἰδρης μὴ εἶναι ἔργοι τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus ibi considere, et diutius morari. i. 17. Sed legendum arbitror unica voce ἰπιδρης, ut v. 65. Vide suo loco. περιημέκτις τῇ ἰδρη. ix. 41. Illam moram iniquo ferebat animo.

ἰδυναίωτο. Si codex sanus, Ion. dictum est pro ἰδύναιτο, poterant. Nam non potest esse optativi pro δύναιτο, possent. iv. 114. sed fortasse legendum ἰδύναιτο, pro ἰδύναιτο. Vide ἴωτο pro ατο, vel οτο.

ἰδυνασθην, alias ἰδυνήσθην. Hoc ut a δυνάομαι, ἄμαι, possum. Illud ut a δυνάξω, quod inusitatum. ii. 19. ἰδυνασθην. ii. 140.

ἰδύναιτο. Si codex mendo caret, interdu apud Herodotum impersonaliter sumi videtur, pro, δυνατὸν ἦν, possibile erat. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἰδύναιτο. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν ἦν. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται καλλιερῆσαι θυομένοι ἐκ ἰδύναιτο. vii. 134. Spartanis sacrificantibus litare, vel læta exa habere, non erat possibile. Spartiatæ sacra facientes litare non poterant, Vide καλλιερῆν. ὥς δὲ οἱ προσπείμ-

πορτι οὐκ ἰδίωτο κατεργασθῆναι. ix. 108. Hæc enim ita sunt accipienda, ὡς δι' αὐτῶν δῶρα προσπίμπωτι οὐ δυνατόν ἢ κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. ἀντὶ τοῦ, ὡς δι' αὐτὸς δῶρα προσπίμπωτι οὐκ ἰδίωτο κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. i. Cum autem ipsi dona mittenti possibile non esset rem illam conficere. Cum autem ipse dona mittens [ad mulierem illam, id, quod ab ea cupiebat impetrare.] conficere non posset. Vel ita locus intelligendus, si τὸ ἰδίωτο suam propriam ac naturalem vim retineat, ὡς δι' τὸ πρῆγμα οὐκ ἰδίωτο κατεργασθῆναι οἱ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπίμπωτι. hocque ἀντὶ τοῦ, ὡς δι' τὸ πρῆγμα οὐκ ἰδίωτο κατεργασθῆναι ὑπ' αὐτοῦ δῶρα πρὸς τὴν γυναῖκα προσπίμπωτι: id est, Cum autem res illa [quam impetrare cupiebat] ab eo munera ad mulierem illam mittente confici non posset. Hic τὸ κατεργασθῆναι, ut formationem, sic etiam significationem passivam, non autem verbi deponentis, habere dicemus, quam habebit, si τὸ ἰδίωτο, ἀντὶ τοῦ, δυνατόν, accipias. Hoc autem ἑλληνικὸν et concisum loquendi genus Herod. familiarissimum. Vide ἑλληνικῆς.

ἰδίωτο. Ion. pro comm. ἰδίωτο. Poterant. Vide ἡδυναίωτο, et ἰατο pro αὐτο vel οἴτο.

ἰδύμους, ὃ καὶ ῥ. comm. Esculentus. iii. 108.

ἰδάλια, ὡν, τά. Navium transtra, supra quæ remiges sedent. Sedes. Navium fori. i. 24.

ἰδῶσαν. iii. 149. παρίδῶσαν. Sed, si codex sanus, observandum, non tamen imitandum. Est enim præter Grammaticorum regulas, ut a poetico δῶν. μ. δῶσαν. α. l. ἰδῶσα, quod et in nostro Græco Thucydidis indice a nobis olim est notatum. Sed vel παρίδωκαν, vel παρίδωσαν scribendum videtur. Illud quidem est pri-

oris, Hoc vero posterioris aor. act.

ii. Ion. δάλλους τῆς ἡ διφθόγγου in quibusdam nominibus; ῥίθροι pro comm. ριθρον. i. 75.

ii. tertia sing. imperfecti verborum l. conjug. contract. Ionice formata sine contractione, tam sequente vocali, quam consonante. ἰπιδίμει ἔτια ἰδیکا. Undecim annos bellum fecit. i. 18. ἰπιδί. i. 22. κατιδίκαι. ibid. ἰπιδί. i. 27. διακάρτι. vii. 107.

ii. Ion. pro comm. ii in quibusdam verbis, in medio, non in fine. ἰκίτο, pro ἰκνιτο, jacebat, erat. i. 51. προσκίται, pro πρὸςκνιται. i. 118. κίται, pro κνίται. i. 142, 178, 181. παρακίται. i. 181. κέσθαι, pro κνέσθαι. ii. 2. κίται. ii. 17, 34. διακίται. ii. 83. προσκίται. ibid. κίται. ii. 175.

ii. terminatio Ionica tertiæ personæ sing. plusquamperfecti tam medii quam activi, pro comm. ii, dissoluta diphthongo ii in ii, vel Attico η. ἰγνόν. fuit. pro ἰσγόν comm. vel ἰγνόν Attico. i. 11. ἰσδν. Solebat, consueverat, pro ἰσδν. ibid. sic et impersonale ἰδν, pro comm. ἰδν, oportebat. i. 12, 31. ἰξυρήται, pro ἰξυρέται. i. 48. ὀκῶται, pro ὀκῶται. i. 68. ἰγνόν, pro ἰγνόν. i. 74. ἰκνέδν, pro ἰκνέδν. i. 79. κατῆται, pro καδῆται. i. 81. συνκνίπται, pro συνκνίπται. i. 82. ἀναδῆται. i. 84. ἰκνέδν. i. 85. ἰκνέδν. ibid. παρακνέδν. ibid. ἀποκνέδν. i. 86. ἰγνόν. i. 91, 119. κνέδν. i. 122. ἰκνέδν, pro ἰκνέδν. viii. 38. Consule M. Et in ἰκνέδν. Idem in aliis multis passim invenias.

iii. Ionica terminatio secundæ personæ communiter in ii, vel Atticè in ii desinentis. Hoc autem potissimum in verbis mediæ vocis, in futuro. Ut τυκῶμαι, τυκῆ, vel τυκῆ, τυκῶται. Hinc κατὰ δάλλους τυκῆται, et sublato

τ, τυπείαι, atque tertia in secundam mutatur. Sic εὐφρανοῦμαι, εὐφρανῇ, vel εὐφρανεῖ, εὐφρανεῖται, εὐφρανεῖται, εὐφρανεῖται, delectaberis, oblectaberis. iv. 9. Idem etiam fit in verbis contractis, ut ποιεῖται fit Ionice ποιεῖται, hinc τὸ ποιεῖται. Sic ἀποθανεῖται, morieris, ex ἀποθανεῖται, sublato τ, et diphthongo « in « dissoluta, tertiae persona in secundam migrante. iv. 163. δαιρείται, pro δαιρεῖ. vii. 47. φοβείται. vii. 52.

ἔιν. Sæpe Iones infinitivos aoristi 2. act. vel futuri, in ἔιν desinentes dissolvunt in ἔιν, ut ἀποφυγεῖν, pro ἀποφυγεῖν. i. 1. διαφυγεῖν. i. 10. μαθεῖν. ibid. περιῖδεν. i. 24. ἰδεῖν. i. 32. παθεῖν. ibid. ἐπισχεῖν. ibid. ἰλέειν. i. 36. ἐκμαθεῖν. i. 73. ἀποθανεῖν. i. 85. συνδραμεῖν. i. 87. διαλαβείν. i. 114.

ἴσθαι. Ion. terminatio futuri vel prioris, vel posterioris, medii, comm. in ἴσθαι desinentis, ut τυπείσθαι, pro τυπείσθαι. Hoc autem κατὰ διάλυσιν τῆς διφθόγγου « fieri solet. προσεμπερικρανεῖσθαι, pro προσεμπεκρανεῖσθαι. Vide σικραῖν. iii. 146. ἀπολείσθαι, pro ἀπολεισθαι. vi. 29. viii. 12.

ἴται. Ionica terminatio tertiæ pers. singul. verborum gravit. communiter in ἴται desinentium in futuris mediis, ut τυπείται, sublato τ, et dissoluta diphthongo « in «, τυπείται. Sic ἀποθανεῖται, pro ἀποθανεῖται, morietur. iv. 190. Sic ἀπολείται, pro ἀπολειται. viii. 3, 57.

ἦν. Ion. et poet. pro comm. ἦν, erat. 3. singul. imperf. verbi εἰμί. Sum. iv. 151, 152. ἀπαθὴς κακῶν ἦν ὁ γερῆς. vii. 184. Exercitus malorum expers erat. πλῆθος ἦν. Numerus erat. ibid.

ἰδάν. comm. Solere. Consuevisse. ἄνεν ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσεως ἰσχυροὶ οὐκ ἰδάνουσι συμμῖν. Sine gravi necessitate compositiones firmæ permanere non solent. i.

74. Vide δίδω, ἢ. μεγάλα πρήγματα μεγάλοις κινδύνοις ἰδάναι καταρῖσθαι. Res magnæ magnis periculis suscipi [conficique] solent. vii. 50. Vide καταρῖν.

ἰδάν. comm. [pro quo et φιλέειν. vii. 160.] dicitur et συνινύμωσι εἰσδάναι. Solitum esse. Consuevisse. τελευταῖη χρηστὴ ἰδάναι ἐπιγίνεσθαι. Bonus finis esse solet. vii. 157. viii. 60.

ἰδλοκακίῃ. comm. Dicitur de militibus, qui ultro rem ignaviter gerunt. i. 127. ἰδλοκακίον. v. 78. ἰδλοκακίοντι. vi. 15. ἰδλοκακίε. Rem ignaviter ultro geratis. viii. 22. ἰδλοκακίον. viii. 69. ἰδλοκακίον. viii. 85. ἰδλοκακίοντων. ix. 67.

ἰδλοτόν. ἐπιρρήματικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐκπύσεως. Ultro, sua sponte. [φασί] ἰθλοτόν αὐτὴν τοῖσι Φοίνικι συνεκπύσαι. Eam ultro cum Phœnicibus navigasse dicunt. i. 5.

ἰδλοτόης, ἢ, ὁ. comm. Voluntarius. v. 104, 110. vi. 92. vii. 134. ix. 21.

ἰδλοτί. Adverbium. comm. Voluntarie, ultro, sua sponte. vi. 25.

ἰδήκατο. ἐπιδήκατο Ἐφισίοισι. Ephesios invasit. i. 26. συνεδήκατο ξενίῃν τοῖς Ἰουσι. Cum Ionibus hospitii jus contraxit. Amicitiam cum Ionibus iniit, hospitium contraxit. i. 27. τὰ ἐπιδήκατο ἰπιτελῖν. Quæ perfici monuit. De quibus faciendis [ipsum] monuit. i. 90. τοῦτοις ἐπιδήκατο. Hos aggressus est. i. 102. Vide ὑποτίδισθαι, συνεδήκατο. ii. 181. iii. 39, 86, 157. iv. 65. vii. 125. viii. 27.

ἰδύκατο. συνεδήκατο. ix. 53.

« diphthongus interdum in « vertitur Ion. ut ἡρίως, pro ἱρίως comm. laneus. i. 195. Quod et Dorice fit in nonnullis, ut docet Eustath. ut πλῆων, pro πλείων, &c. Vide. Et Ἄολις in infinitis, ut τύπταν, pro τύπτειν. Dorcas

etiam idem sapissime faciunt. Sed, si codex est sanus, hoc *ἥριος* est observandum. Nam alioqui mallem *ἥριος* scribere.

αι diphthongus in nominibus adjectivis non semper in *η* dissolvitur Ionice. *γυναικεῖος, καὶ ἀνδρεῖος*. i. 17. [Vide *ηῖ*.]

αἰδώς *ἱπαμύμειος* *παιδής*. Herodotea locutio. viii. 105. Pueri formosi. q. d. Pueri, qui formam attingunt, (egregiam scil.) i. Pueri egregia forma præditi; *αἰδώς* enim est mediæ significationis vocabulum.

αἰδεσθαι. Ion. et poet. pro comm. *εἰκέναι, καὶ ὅμοιον εἶναι*, similem esse. *φάσμα* *αἰδόμενος* *Ἀετῶν*. Spectrum Aristoni simile. vi. 69. *τίς ἀνδρὶ αἰδόμενος*; Cui viro similis? vii. 56.

αἰδώς *κατ' ἐσχλὴν* præstans, et egregia forma, quod illo senario confirmatur, *πρῶτον μὲν αἰδώς ἀξίον τυραννίδος*. Herod. viii. 113. *τοῖσι αἰδία ὑπὲρ ἡ διαλίχων*. Eos deligens, quibus præstans esset forma. Vel, Præstanti, egregia, eximia forma præditos deligens.

αἰδώς, *τό*. comm. *ἀπὸ τοῦ δυσιδία, δυσμορφία*. Deformitas. *συμφορὴν τὸ αἰδώς αὐτῆς ποιούμενος*. Ipsius formam, i. deformitatem, calamitatis loco ducentes. Ipsius deformitatem iniquo animo ferentes. vi. 61. *μεταπιστεύει τὸ αἰδώς*, speciem; i. deformitatem decidisse. vi. 61. ad fin. Hinc patet τὸ *αἰδώς* esse mediæ significationis vocabulum, quod pro variis epithetis varie sumi possit.

εἴκασι. comm. Videntur. ab *εἴκω*, præter. med. i. 155.

εἴκων. comm. Cedere. *ἀντιθέαντων τῶν συμμάχων, εἴκον οἱ Ἀθηναῖοι*. viii. 3. Cum socii resisterent, Athenienses cesserunt. *οὐκ ἀντίτανοι, ἀλλ' εἴκον*. ibid. Non restiterunt, at cesserunt. *εἴξαν*. ix. 106.

εἰκνολός, *η, ον*. Ion. et poet. pro

comm. *ὅμοιος*, similis. *λέγεται καὶ ἄλλα Ἰουδαῖοι εἰκνολὰ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τέτω*. viii. 8. Dicuntur de hoc homine et alia falsis similia.

εἰκὼ, ὅος, οὗς, ἦ. poet. pro comm. *εἰκὼν, ὅος*. Imago, effigies. vii. 69. [sic et apud Eurip. Medea, versu 1162. et Iphigenia in Tauris, v. 816. et Troadibus, versu 1178. et Helena, v. 76.]

εἰλίσσιναι. μ. *εἰλίσσω*. Ion. pro comm. *εἰλίσσιναι*. Involvere. *περὶ ἄτρακτον εἰλίσσασαι πλόκαμον*. Crinibus circumfusum volutis, involutis. iv. 34. *εἰλίσφαίς*. ibid.) (*διεἰλίσσιναι*. iv. 67. *εἰλίσχато*, pro *εἰλιγμένοι ἦσαν*. Involuti erant. vii. 90.

εἰλίσχато. Ion. pro *εἰλιγμένοι ἦσαν*. Involuti erant. ibid. ab *εἰλίσσω*, *ξω*. vel ab *εἰλίσσω*. Dicitur enim utrumque. Vide terminationem *χато*. sic *κατελίσχато*. vii. 76.

εἰμέν. Ion. et Dor. pro comm. *ισμέν*. Sumus. i. 97. vii. 172. ix. 21, 26, 27, 46.

αι, terminatio infiniti aor. 2. vel fut. 2. act. non semper Ionice in *αι* dissolvitur. Ut, *αἰδῶν*, non *αἰδίω*. i. 1. *κατελῶν*, non *κατελῶ*, pro *κατελῶν*. i. 4. *ἀγαθῶν*. i. 5. *μαθῶν*. i. 9. *ισθῶν*. i. 24. *τοχῶν*. i. 31. *συνελῶν*. i. 36. *καταβαλῶν*. i. 46. *ἐξυρῶν*. i. 48. *εἰπῶν*. i. 49. *ἀνυρῶν*. i. 67. *ἐλῶν*. i. 73. *παράγαγῶν*. i. 91. *ἐξελῶν*. i. 103.

εἶναι. Ion. et Attice redundans in oratione. *τὴν πρῶτην εἶναι*. Primum, initio, principio. i. 153. Quod nec ab interprete Latino animadvertendum, nec ab H. Stephano, qui codicem ideo putavit esse mendosum. Vide *λογος*. Illic enim hunc locum interpretor, et demonstro codicem esse sanum; nec importuno pharmaco indigere. *ὡς Σκύδας εἶναι*, pro *ὡς Σκύδας*. iv. 81. *καταψησαμένος ὑπαρχος εἶναι*. v. 25. *ἀποδίδας γραττηγὸν εἶναι*. ibid. Quanquam in his duobus locis nisi τὸ *εἶναι* redundet, dices positum *αὐτὶ τοῦ ὡς* *τι εἶναι*,

ut esset. Videtur tamen *πληνάζειν*. v. 25, 94, 99. *ἰκάν γε εἶπαι*. vii. 104, 154, 164. *ἰκάντις εἶπαι*. viii. 30, 116. ix. 7, 53.

ἐνέικαστο. Ion. et poet. pro magis usitato *ἐνέικαστο*, et *ἐνέικαστο*, detulerunt. i. 57.

εἵκεν. Ion. et poetice, pro communi *ἵκεα*. τῶν εἵκεν ἀπώλεστο. Quorum caussa venerunt. i. 2, 4. τῶνδ' εἵκεα, ὅπως, horum caussa, ut i. 17, 30. *εἵκεν σοφίης*, propter sapientiam. i. 30. *Θιωρίης εἵκεν*. ibid. *εἵκεν τούτων*. viii. 55.

εἴξαν τοῖς Λακεδαιμονίοισι. ix. 63. Lacedæmoniiis cesserunt.

εἴπαι. Infinit. aor. 1. act. verbi *εἶπω* inusitati in præsentii. iv. 187. vi. 82. vii. 60, 152, &c.

εἴπων. comm. Dixerunt. 3. plur. aor. i. 120. iv. 158. v. 1, 39.

εἴπας. i. 31. particip. aor. 1. act. ab *εἴπω*. i. 41, 86, 110, 122, 128. et passim.

εἰρήταί. Ion. pro comm. *εἰρήται*. iv. 181. vii. 81, 96.

εἰρήσθαι, *εἰσθαι*. Ion. et poet. pro comm. *ἑρσθαι*. Interrogare, quærere, inquirere. *ἐκπερήμενος*. iii. 64. vide *ἐκπερσθαι*, et *ἐκπερσθαι*.

εἰρσθαι. Ion. et poet. pro comm. *ἑρσθαι*, *τούτῃν ἑρσῇ*. Quærere, sciscitari, interrogare. *ἐκπερσθαι*. i. 19. ix. 11. *εἰρμήνου Κροίσου*. Interrogante Croeso. i. 27, 30. *ἐκπερσθαι*. i. 30. *εἴρω*. ibid. *εἴρω*. i. 32. *ἐκπερσθαι*, interroget. i. 46, 87, 89, 90, 111, 117, 119, 126. et alibi passim.

ἐπεικέ, *ἐ, δ, δ*. Laneus. vii. 91. *ἐπεικέ*. at ii. 81. *ἐπεικέ* προπαροξυστικῶς legitur. et i. 195. *ἐπεικέ* pro eodem dicitur, versa *u* diphthongo in *η*, si modo codex mendo caret.

ἐπειτῇ. Ion. pro comm. *ἐπειτῇ*, inserto *u*. Quærere, sciscitari. *ἐπειτῇ δ' ταῦτα τοῖς θεοπροφείοις*. Vatribus vero, vel oraculi consultoribus, hæc quærentibus. i. 67. *ἐπειτῇς μ.* i. 32. apud init. *ἐπειτῇ ταῦτα*. i. 55. *ἐπειτῇ*. i. 75, 88,

90. *ἐπειτῇ*. i. 159. *ἐπειτῇ*. i. 158. *ἐπειτῇ*. ii. 32. *ἐπειτῇ*. iii. 119. *ἐπειτῇ*. iv. 9, 15. *ἐπειτῇ*. v. 87. *ἐπειτῇ*. v. 92. *ἐπειτῇ*. v. 13. *ἐπειτῇ*. vi. 52. vii. 101, 148, 151, 152.

ἐπειτῇ. Ion. pro comm. *ἐπειτῇ*. Interrogare. *ἐπειτῇ*, pro *ἐπειτῇ*, hocque pro *ἐπειτῇ*. iii. 62. *ἐπειτῇ*. iv. 145. *ἐπειτῇ*. iv. 155. *ἐπειτῇ*. v. 13. *ἐπειτῇ*.

εἰς. Ionice non raro, ut et Attice, in nomin. et accus. plur. 2. decl. contract. ut *σαγάρε*, pro *σαγάρας*, a *σάγαρις*. vii. 64.

εἰσάμηναι. Ion. particip. aor. 1. medii, pro *εἰσάμηναι*, hocque pro comm. *εἰσάμηναι*, *τούτῃν ἰδρυσάμηναι*, ab *ἰω*. τῇ ἰδρῷ, colloco, fundo, ædifico. Hic pro aspero tenuis Ionice ponitur, et *u* inseritur. τῇ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἰδρὺς εἰσάμηναι. Cum Lycurgo defuncto templam ædificassent. i. 66. *εἰσαύριον*. Cras, postridie. V. Hom. 32.

ἐκσθαι. Ion. et poet. pro comm. *ἐκσθαι*. Collocavit, ab *ἰω*, *ἰω*, *ἰω*. iii. 61.

εἰσῆσαι. Si codex mendo caret, apud Herodotum præter morem receptum legitur pro *εἰσῆσαι*, quod alias Ionice dicitur *εἰσῆσαι*. Unde sublato *u*, et facta literarum trajectione, deducetur hoc *εἰσῆσαι*, pro quo comm. *εἰσῆσαι* *εἰσῆσαι*, injiciunt, immittunt. Sic *ἐκσῆσαι*, *καθῆσαι*, pro *ἐκσῆσαι*, *καθῆσαι*, et *ἐκσῆσαι*, pro *ἐκσῆσαι*, sæpe apud Demosthenem, ut in nostro in eum indice Græco notatum accurate. *ἐκ τῇ ποταμῷ διὰ εἰσῆσαι τὸ ὕδωρ*. vii. 109. In quem [lacum] duo fluvii aquam immittant. i. in quem se exonerant. Valla: Cum animadverteret hanc vocis inusitatæ difficultatem, ut scopulum istum vitaret, locum liberius est interpretatus, In quem duo flumina ingrediuntur. Quare τὰ

ἰσοῦσι sumsit, pro ἴσισι, ab ἴσισι, quod ἰστέλομαι significat. Pro quo Ion. dicitur et ἰσίοισι. Sed ipsa constructio manifeste demonstrat rem accipiendam, ut sumus interpretati, et τὸ ἰσοῦσι sic formandum, ut supra dictum, ac ab ἴσισι, τὸ ἰστέλλω, deductum. De legitima autem utriusque verbi formatione, tam communī, quam Ionica, Grammaticos consule.

ἐκ cum genit. pro comm. διὰ cum accus. ἐκ τῆς ἰριδος συμπεσόντες ἡμάχοντο, pro διὰ τὴν ἴρι. Cum propter contentionem concurrissent, pugnarunt. i. 82. ἐκ πολλῆς λειποψυχίας, pro διὰ πολλὴν λειποψ. propter magnum animi deliquium. i. 86. ἐκ τοῦτου κλισμοσύνης, pro διὰ τὴν τοῦτου κλισμοσύνην. Propter hujus mandatum ac imperata. Lat. Interpres hunc locum non intellexit. Vertit enim, Et jam inde Lydi oxanem, &c. Accepit ἐκ τούτου, pro ἐκ τούτου τοῦ χρόνου, μετὰ τούτου, et omisit illud κλισμοσύνης. i. 157. Sed quomodo locus hic sit explicandus, vide κλισμοσύνη. ἀποστήσκει ἐκ τῆς τραμάτων, pro διὰ τὰ τραμάτα. Ob vulnera moriuntur. ii. 63. ἐκ τῆς, pro διὰ τούτου. ii. 64. ἐκ τῆς ὕψις, pro διὰ τὴν ὕψιν. iii. 149. ἐκ τῶν τραυμάτων, pro διὰ τὰ τραύματα. iv. 180. ἐκ τοῦδ' ὀνίδος, pro διὰ τὸδ' ὀνίδος. vi. 67, &c.

ἐκ, vel ἐξ, cum gen. præter morem apud Herod. interdum ponitur pro παρὰ cum accus. ἐξ ἡδίων, pro παρὰ ἡδίων, παρὰ τὰ ἡδία, παρὰ τὸ ἡδός, ἦγον ἡδός. Ut, τετρακίς ἡγοι τὸν ἥλιον ἐξ ἡδίων ἀνατεῖλαι. Quater solem præter consuetudinem ortum esse dicebant. ii. 142. Vide cet.

ἐκ, pro ὑπό. τὸ ποιᾶθι ἐκ τοῦ ἀνδρός, pro ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Quod a viro factum fuerat. Hoc et Ion. et poet. et comm. i. 10. ἐκρᾶνθη ἐκ τοῦ χειγῆρος, ab oraculo confir-

matum est. i. 13. τὸ προσταχθῆν ἐκ τοῦ Κύρου. Quod a Cyro fuerat imperatum. i. 114. τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα. ii. 121, 151. τῷ ἱερμίων ἐξ Ὀτάνης, pro ὑπὸ τοῦ Ὀτάνης. iii. 71. v. 12, 21, 23, 32. vi. 42, 43, 61. vii. 11. ix. 26, &c. ἐκ, et ἐξ cum genitivo, pro ἀπὸ, vel παρὰ. τὸ δίδωμι ἐξ ἑαυτοῦ δέκασθαι. viii. 114. Quod ab illo daretur accipere.

ἐκ pro παρὰ. ἐκ βασιλείας ἔχοντι τὸν τοῦν τῶτον. A rege tractum hunc habenti. i. 192.

ἐκ νίης. Ion. pro comm. πάλιν, denovo, quod ad græcismum istum accedit quam proxime, q. d. De novo. Gallice, *Derechef*. Rursus, iterum. αὐτὶς ἐκ νίης. Idem ac πάλιν ἐξ ἀρχῆς. i. 60. v. 116.

ἐκ τῆς ὁδοῦ. Ion. pro ἐν τῇ ὁδῷ. Ex itinere, in ipso itinere. Gallice, *Etant déjà en chemin*. i. 157.

ἐκατάτω. Vocabulum Herodoteum, pro comm. πρῶτωτάτω, longissime. τοὺς ἐκατάτω οἰκίστας ἀπ' ἑαυτῶν. Eos, qui longissime a se habitant. Qui sedes a suis habent remotissimas. i. 134. iv. 33. ταύτην ἐκατάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἡλίω δύοντες ἢ Περσικὴ αὕτη κρατὶ ἀπικέτο. ix. 14. Valla: Huc usque Europæ ad solem occidentem versus longissime processit hæc Persica expeditio. Æ. P. In hunc igitur [agrum Megarensem] ad solem occidentem versus hic Persicus exercitus in remotissimas Europæ partes processit. Sensus: Hæc igitur regio Megarensis est remotissima totius Europæ pars ad solem occidentem versus sita, ad quam usque Persicus hic exercitus processit.

ἐκατέρω. Voc. Her. pro comm. πρῶτωτέρω. Longius, ulterius. ii. 169. cum genitivo. ἐκατέρω τῷ μεγάρῳ. Longius a templo. ibidem. τὰ ἐκατέρω ἔθνη. Gentes remotiores. iii. 89. ἐκατέρω τῶν Περσῶν οἰκίοντο. Ultra Persas habitant. iii. 101. vii.

49. οὐτε προεήσονται ἑκατέρω τῆς Ἀττικῆς. viii. 60. Valla: Neque usquam longius ab Attica procedent. Æ. P. Nec ultra Atticam progredientur. ix. 2, 122.

ἑκάστοτε. comm. Quotiescunque, semper, assidue, passim, frequenter. τ. ὕ ἀν ἑκάστοτε δὴ. Quo semper indigeris, quo tibi semper opus fuerit. i. 90.

ἑκάτω. Vocabulum Herodoteum, pro conim. ἑκάς, et πόρῳ, longe, procul, cum genit. τοὺς ἰούτων ἑκῶν οἰκημῖνες ἐν τιμῇ ἄγούσαι. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134.

ἑκατάλο. 3. pers. plur. imperf. pro comm. ἑκάδητο, sedebant. viii. 73. verso 9 in τ, rejecto ρ, et η in ια dissoluto. Vide ἑατο, περικατάτο, pro περικαδήντο. viii. 111. ix. 90.

ἑκατοῖτάς, ἄδος, ἡ. comm. Centuria, centum hominum, vel aliarum rerum numerus. ix. 29.

ἑκαίμην. comm. Evenire, accidere, contingere. τὰ μέλλοντά σφι ἑκαίμην. vii. 221. Quæ ipsis erant eventura. ἢ τὰ οἰκῶτα ἐκ τοῦ πολέμου ἑκαίμην. viii. 60. Valla: Si æqua belli contingent. Steph. Si rationi consentaneus sit belli exitus. Quod longe melius. v. s. Si ea eveniant, quæ ex bello evenire verisimile est. i. Si talis sit belli exitus, qualem fore verisimile est.

ἑκαίμην. comm. Evenire. τὰ ἑκασόμενα πρήγματα. vii. 209. Res eventuræ. μή ᾧ ἑκαίμην ὁποιόν τι ἰθὺς. ix. 15. Ne ei eveniret quod cupiebat.

ἑκονθῶν ἐς τινα τόπον. Herodotea locutio. Cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. ἑκονθήσαντες ἐς τὸν Ἴθμον. ix. 26. In Isthmum ad opem ei ferendam cum copiis egressi.

ἑκὼλ, ἥς, ἡ. comm. Alicujus loci exitus. τὰς ἑκὼλὰς τοῦ Κιθαιρώτος

φυλάξαι. ix. 38. Cithæronis exitus custodire. αἰμυίη τὴν ἵππον ἐς τὰς ἑκὼλὰς τὰς Κιθαιρωνίδας. ix. 39. Equitatum ad Cithæronis exitus mittit.

ἑκὼλ, ἥς, ἡ. comm. Fluminis ostium, qua aqua in mare vel in alium locum exit. τὴν ἑκὼλὴν τῷ Πηνειῷ. vii. 128.

ἑκράσσιν. comm. Ejicere, expellere. Dictum de mari, quod res aliquas agitatum ad littora solet ejicere. αἱ δὲ ἐς Κασαναίην [πόλιν] ἑκράσσοντο. vii. 188. ποτήρια ἑκράσσόμενα ἀνέλειτο. Pocula [a marinis fluctibus] in littus ejecta sustulit. vii. 190.

ἑκγίνεσθαι τι τοῖς. Aliquid alicui succedere. Aliquem voti compotem fieri. τὸ ἱππότηδευμα αὐτῷ ἑκγίνετο. Ctesias Pers. 41. Conatus ille successit ipsi. Ille voti factus est compos.

ἑκγίνεσθαι, ἑκγίνεσθαι. Ion. et comm. pro magis accepto ἑξίνα, licere. οὐκ ἑκγίνετο Κρέσιον ἀπαγγεῖλαι. Cræso [rem] renuntiare non licuit. i. 78. vide ἑκγίνεσθαι. iii. 142. v. 51. ἑκγίνεσθαι μοι. Liceat mihi. v. 105. οὐδὲ οἱ ἑκγίνετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι. Nec ei licuit Athenienses ulcisci. vii. 4, 8. ix. 23.

ἑκδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἐκδέχεσθαι. Excipere. τὰς Σκύθας ἑκδέξατο οὐκ ἑλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ. Scythas labor Medico non minor excepit. iv. 1, 39, 99.

ἑκδιδωρίεσθαι. V. H. Est autem 3. pers. plur. perf. pass. ab ἐκδιδωρίεω. Doriensem facio, Doriensem reddo. fut. ἐκδιδωρίσω. aor. 1. act. ἑκδιδωρίεσσα. perf. ἐκδιδωρίεσσα. pass. ἐκδιδωρίεσμαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκδιδωρίεσθαι. viii. 73. Dorienses effecti sunt. Hoc verbum in vulgatis Lexicis non legitur. Ad Herodotei textus Græcum marginem scribitur ἐκδιδωρίεσθαι. Quod mihi de mendo suspectum est. Nam (si quid mutandum) ἐκδιδωρίεσθαι potius esset dicendum,

idque Ἰωνικῶς pro comm. ἐκδιωρίζεται. rejecto *ν*, et dissoluto *η* in *ια*. fiet autem ab ἐκδιωρίζω, ᾧ. unde inserto *υ* formatur alterum ἐκδιωρίζω, ut a συλλίω, συλλίω. fu. ἐκδιωρίζω. aor. I. act. ἐξιδιωρίσα. perf. act. ἐκδιωρίσκα. pass. ἐκδιωρίσμαι,σαι,ται. 3. plur. ἐκδιωρίζεται, καὶ Ἰωνικῶς ἐκδιωρίζεται. Si τὸ ἐκδιωρίζεται retinendum censeas, κατὰ συνηγορίαν ἐκ τοῦ ἐκδιωρίζεται formatum dices. Utrumque tamen idem significat, et a nomine διωρίζω, ἴος, deductum constat. Vide terminationem *ιαται*.

ἐκδιωρίζω. Peregre proficisci. Peregre degere. i. 30. (pro eodem dicitur et ἀποδημῶ. i. 29.) i. 176. ἐκδιώδω. comm. De fluviis dictum. Erumpere in aliquem locum. Exonerare sese. Deferrī. ποταμὸν ἐς αὐτὸν ἐκδιώδων. Fluviorum in ipsum sese exonerantium. iv. 48. ἐκδιώδωσι ἐς τὸν Ἰγρον. iv. 49. 53. vii. 13.

ἐκδιώδω. comm. Dedere. Gallice, *Rendre, Livrer*. ὁ Ἀλυσάτης οὐκ ἐκδιώδω τοὺς Σκύθας ἐξαιτίοντι Κυαξάρην. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere, noluit. i. 3, 74, 158, 159, 160, 161, ix. 86, 88.

ἐκδιώδω. comm. Elocare. Nuptum dare. Gall. *Donner en mariage. Marier*. Tradere viro. αἱ τῶν Λυδῶν θυγατέρες ἐκδιώδωσιν αὐταὶ ἰωνύτας. Lydorum filiae se ipsas elocant, virisque in matrimonium tradunt. i. 93, 196. τὰς ἀμέρρους ἐξιδιώδωσιν. ἐκδιώδωσι δὲ τὴν ἰωνύτου θυγατέρα. ibid. ἐκδιώδωσιν θυγατέρα. ii. 47. iv. 145.

ἐκδιώδω. Ion. et comm. pro magis usitato πωλεῖν, et πρᾶττιν. ἰμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιώδοντος τὴν αὐλήν. Cortem conduxit ab eo, qui eam vendere nolebat. i. 68.

ἐκδιώδω. Ion. et poet. pro comm. ἐκδιώδω. De fluviis dictum. E-

rumpere in aliquem locum. Exonerare sese. Deferrī. Ἑρμῆος ἐξ ἕρμος ῥίον, ἐκδιώδω ἐς θάλασσαν. Hermes de monte fluens, in mare se exonerat. i. 80. ὁ Γύνδης ποταμὸς ἐκδιώδω ἐς ἴτριοι ποταμούς. Gyndes fluvius in alterum fluvium erumpit, et sese exonerat. i. 189, 202. ii. 22, 29, 34, 150. iii. 9. iv. 37, 44, 80, 85, 100. vii. 198, 200. et passim.

ἐκδιώδωσκαι. Ion. pro comm. ἐκδιώδωσκαι, ἐκφύγειν. Effugere. ix. 88. ἐκδιώδω, ἡ. comm. Deditio. i. 159. ἐκδοτὸν ποιῶσθαι. ἐκδιώδω. Dedere. iii. 1. ἐκδοτὸν ἄγεισθαι. Deditum abduci. vi. 85. ἐκδοτὸν γινόμενοι ὑπὲρ τῶν πολιητέων ἄγειν. A civibus deditum abducere. vi. 85.

ἐκδιώδω. ἐκδιώδω. ἐκδιώδω. pro ἐκφύγειν. Effugere. ἐκδιώδωτες ἐκ τῆς ἐκπύης. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἐκδιώδω. ποιῶσθαι. Herodotea locutio, pro comm. ἐκδιώδω. Egredi. Emergere. Exire. iii. 109.

ἐκδιώδω, ἴος, ἡ. ii. 121. §. 3. com. pro quo magis frequens. ἡ ἐξόδος. Exitus. Egressus. Exeundi facultas. Effugium. Evadendi facultas. iii. 109. ἰδὼς ἰωνύτῳ ἀσφαλῆα ἐκδιώδω ἰούσαν ἐκ τῆς ῥήσου. Persuasum habens tutum exitum ex insula sibi esse. Vel, Sciens se ex insula tuto exire posse. iii. 146. οὐ γὰρ ἐστὶ Ἑλλησι οὐδὲ μὴ ἐκδιώδω, μὴ οὐ δότας λόγον τῶν ἐποίησαν οὐν τε, καὶ πρῶτοι, εἶναι τοὺς δούλους. Nullam enim Græcis est effugium, quominus reddita ratione eorum, quæ nunc, et ante patrarunt, tui sint servi. Vel, Græci enim nullo modo hoc vitare possunt, quominus, &c.

ἐκδιώδω. Ion. pro ἐκείνω. Illarum. iv. 111.

ἐκδοσμίατο, pro ἐκδοσμητο. Ion. i. 100. iii. 91. ix. 31.

ἐκίχρητο τοῖσι Σπαρτιάταις. vii. 220. Spartanis oraculum redditum fuerat.

ἰδοῖσι, apud Herodotum peculiari-
ter appellatur. Expositio, qua quis
alicui periculo, ut feris, exponitur
ac objicitur: pro quo et **πρόδισις**.
i. 116. Illic agitur de Cyro, quem
Astyages Harpagus tradiderat in-
fantem, ut eum feris laniandum
objiceret. Vide rem totam i. 108.
seq. Dicta **ἰδοῖσι**, ab **ἰδύμι**,
quod exstat i. 112. pro quo et
προδύμιαι dicitur. **Exponere**.
Periculis ac fortunæ (ut vulgus
loquitur) objicere.

ἰδύμι. **ἰδύσθαι**. Sacrificiis ex-
piare. Expiare. **ἄγος**, τὸ ἰδυσασ-
θαι οὐκ αἰοί τι ἰγένετο ἐπιμηχα-
νόμενοι. Piaculum, quod post-
ea nulla ratione nullisque sa-
crificiis expiare potuerunt. vi.
91.

ἰκκῖσθαι. comm. Alicui periculo
exponi. Ut, feris objici; ac la-
niationis periculo objectum ja-
cere. **παιδίον ἰκκῖσθαι**. Infans fe-
ris expositus. i. 110, 112. **Κῶρον**
ἰκκῖσθαι κύων ἐξείραψε. Cyrum ex-
positum canis educavit. i. 122.

ἰκκῖσθαι. comm. Per præconis
vocem aliquid edicere. Edicere.
In exilium pellere, ablegare, ex-
pellere. **ἐκκῖσθαι** Μαιάνδριον. Per
præconis vocem Mæandrium ab-
legarunt, [ex Peloponneso ex-
cedere jusserunt.] iii. 148.

ἰκκῖσθαι. Ion. et poet. pro
comm. **ἰκκῖσθαι**. Excludi. **ἰκκῖ-
σθαι** τῷ ἔτη. Tempore exclusi.
κλῖν, **κλῖν**, **κλῖν**, **κλῖν**, **ἰκκῖσθαι**.
i. 31.

ἰκκῖσθαι. comm. Eradere. vii. 239.
vide **κλῖν**.

ἰκκῖσθαι, ἢ, ἢ. comm. Exportatio.
πρὸς ἰκκῖσθαι ἐν τῷ ποταμῷ τῶν οἰκιστῶν.
viii. 44. Valla: Ad recipiendos
domesticos suos se converterant.
Æ. P. ad exportandos, &c.

ἰκκῖσθαι. comm. Exportare, reci-
pere. **ἰκκῖσθαι** ἰκκῖσθαι αὐτῶν. Me ipso
recepto. iii. 122.

ἰκκῖσθαι, et **ἰκκῖσθαι**. comm.
Efferre, exportare. οὐδὲν ἰκκῖσθαι

σας. viii. 20. Nihil exportarunt.)
(**προσάξατο**).

ἰκκῖσθαι τινὰ ἐκ τοῦ μέλλοντος γί-
σθαι πρὸς γένεσιν. Herodotea locu-
tio. Ex impendente fato aliquem
eripere. iii. 43.

ἰκκῖσθαι. comm. Excidere, penitus
extirpare, trucidare. **τοὺς ἄνδρας**
ἰκκῖσθαι. Viros trucidare. iv. 110.
ἰκκῖσθαι τοὺς ἄνδρας. **ibid**.

ἰκκῖσθαι ἔργον. Herodotea locu-
tio, quam Valla vertit, Negotium
alicui exhiberi. Hanc interpre-
tationem et vulgata Græco-latina
Lexica sequuntur: sed locutionis
vim non explicant. **ἰκκῖσθαι**
proprie quidem excipere signifi-
cat. Interdum vero idem valet ac
τὸ ἀπολαμβάνειν, i. e. recipere, ac-
cipere. Vide Suidam. **ἔργον** vero,
præter alia, negotium, et mole-
stias significat, ut et **πρῶμα**.

unde **παρίχων** τινὲς **πρῶματα**, ne-
gotium alicui facessere. Alicui
molestiam exhibere.) (**λαμβάνειν**,
vel **ἰκκῖσθαι** πρῶματα, vel **ἔργα**.
v. s. Negotium, sive molestiam
accipere, vel excipere. **ἀπὲρ** τοῦ,
Negotium alicui exhiberi. Ali-
quem ab aliquo affici molestia.

ἔργον δὲ καὶ τὸδε ἔργον. ὡς ἡ Διήγησις
ἰκκῖσθαι τῷ Εὐφρόνι ἄνθρωπον, **ἰκκῖ-
σθαι** ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα **ἔργον**, οὐκ
ἰδὼν Εὐφρόνι παῖς. ix. 95. Valla:
Quamquam illud quoque audiui,
Deiphono negotium in Græcia
fuisse exhibitum, quod se filium
Evenii, cujus non esset, nuncu-
paret. Æ. P. Quinetiam illud o-
lim audiui, quod Deiphonus, cum
non esset [verus] Evenii filius,
[ut quidam opinabantur, atque
dicebant.] Evenii nomen usur-
pans, [sibi que tribuens, atque
vendicans.] molestia fuerit affe-
ctus in Græcia. Vel, Quinetiam
illud olim audiui, Deiphono mo-
lestiam in Græcia exhibitam fu-
isse, quod Evenii nomen sibi tri-
bueret, [ac usurparet.] cum non
esset Evenii filius.

ἐκλυψῆναι, ad orationem relatum, quomodo sit interdum accipendum. Vide ἀνιμι ἐκίσει τοῦ λόγου, τῇ μοι σφόδρως ἐξέλειπε. vii. 239.

ἐκλογίζεσθαι. comm. Perpendere animo. ταῦτα ἐκλογίζομαι. ix. 89. Hæc animo perpendens.

ἐκπαγλόμεναι, εὐμαι. Ion. et poet. pro comm. ἐκπλήττομαι. Terreor, admiror, stupeo. ἐκπαγλόμεναι. vii. 181. Admirabundi, obstupescences. [Hoc verbum reperitur et apud Dionys. Halic. Antic. Rom. lib. i. 32, 4. τοῦ δὲ τὴν ἑβην ἐκπαγλόμεναι, διὸς τι χεῖμα ἰδόμεναι ἐρῶν. Illius speciem stupentes, divinum quiddam se videre putabant. Consule Eustath. in τῷ ἐκπαγλος.] Herod. viii. 92. ἐπ' ἧς ἔπλεε Πυθίης ὁ Ἰσχύειν, τὸν οἱ Πέρσαι κατακοπίντα, ἀρτίῃς εἵνεκα εἶναι. Quem in τῇ πρὸς ἐκπαγλόμενοι. Quem hic Ἰσχύειν. vii. 181. Ἰσχύειν appellat: sed idem est nomen. Hoc quidem sine contractione prolatum, Ἰσχύειος, illud vero, contractione facta dictum, Ἰσχύειος. Valla recte Pytheam hoc loco vocat: sed vii. 181. Pythyam male nominat. ix. 48.

ἐκπειρᾶσθαι. comm. Experiri, explorare, periculum facere, tentare. δίσας μὴ ἐκπειρῶτο Δαριῖος. Veritus ne Darius [se] tentaret, sui periculum faceret. iii. 135.

ἐκπίπτειν. Excidere ex aliquo rerum ac bonorum loco statuque. ἐκπιπτονῶντα ἐκ τῶν ἰόντων. Qui ex suis bonis exciderat. Qui suis bonis spoliatus fuerat. iii. 14. ἐκ περὶ τῆς τε, καὶ ἰδαίμωνι ἐκπιδόν. De multis bonis, deque felici statu delapsus. ibid.

ἐκπίπτειν ὑπὸ τινος. comm. Ab aliquo expelli ex aliquo loco. ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων. viii. 141. Ex Peloponneso a Medis expelli.

ἐκπληγῆναι, εἶσα, ἐν, ἔντος, εἰς, ἐντος, ἦ, τό. comm. Animo percussus. Consternatus animo. i. 116. πα-

ρὰ τὸ ἐκπλήττω. Terreor. Metu percello. Metu consterno.

ἐκπληκτος, υ, ὁ καὶ ἡ. comm. Attonitus. Admirabundus. Præ admiratione stupens. ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. V. Hom. 22. Glaucus [hæc] audiens præ admiratione stupebat.

ἐκπλησσομαι. Præ admiratione obstupescere. ἐκπλησσομαι. Obstupescebat. iii. 148.

ἐκπλήττεσθαι. comm. Animo percelli, consternari. τούτοις ἐκπληγῆς. His percussus. i. 116. ἐκπληγῆς. Consternatus est. i. 119. ἐπὶ τῷ γυναικίῳ ἐκπληγῆς. Re, quæ acciderat, consternati. iv. 4.

ἐκπλήττεσθαι σι. Rem aliquam vehementer admirari, ac ea stupefieri. ἐκπληγῆς τὰ προκείμενα αἶσα. Da. ix. 82. Valla: Propositis bonis stupefactum.

ἐκπλήναι τῶν φρενῶν. Herodotea locutio, q. d. Extra mentem navigare. Ex mentis potestate exire. De sano mentis statu deturbari. ἐξέπληναι τῶν φρενῶν. De sano mentis statu deturbatus es. iii. 155. pro eodem dicitur συμπίπτειν, ἐκπλήναι ἐκ τοῦ νόου. vi. 12.

ἐκπύοις, ἡ. V. H. ἡ τοῦ σπέρματος ἐκπύοις, καὶ ἀφίσις. Seminis genitalis excretio, ac emissio. ἐν αὐτῇ τῇ ἐκπύοι. In ipsa seminis genitalis emissione. In ipsa genitura emittenda. iii. 109.

ἐκπύομαι, et ἐκπύομαι. Ion. pro comm. ἐκπύομαι, et ἐκπύομαι. Exigere, pœnas repossere, ulcisci. τὸν Δωριῶς φόνον ἐκπύομαι. Dorici eadem ulcisci. Pro Dorici eadem pœnas exigere, repossere. vii. 158. τὸν Δωριῶς φόνον ἐκπύομαι. Dorici eadem ulturi. ibid.

ἐκπύομαι. Ion. pro comm. ἐκπύομαι. De industria. Consulto. viii. 87.

ἐκπύομαι ἦς τινα. Herodotea locutio, quam Galli feliciter expriment his verbis, *Eclater contre*

quelqu'un. v. s. Erumpere contra aliquem. κατ'ἑχίνῃ ἐν'αὐτόν, οὐ βεδέ-
μιος ἐκραγῆται ἰς αὐτόν. Contine-
bat se ipsum, nolens in ipsum
erumpere, i. quod vocem ac
objurgationem, quam pectore
vix continere poterat, in eum
erumpere ac effundere nollet.
vi. 129.

ἐκραγῆς, εἶσα, v. comm. Qui erupit.
φῦμα ἐκραγῆν ἤμετο πρόσω. Valla :
Ulcus rescissum porro grassaba-
tur. Sed vertendum, tuberculum
diruptum longe grassabatur ; vel,
Tuberculum diruptum [mam-
mam] longe serpendo depasce-
batur. iii. 133. Quid autem sit
φῦμα, consule Hippocratis Œco-
nomiam.

ἔκρος, ου, ὁ. Ion. et poet. effluxus.
Dictum de fluminibus in mare
effluentibus. ποταμοὶ ἔκρον ἔχουσι
ἰς θάλασσαν. vii. 129. Fluvii ef-
fluxum habent in mare. In mare
effluunt. Arist. μεταωρολογικῶν i.
c. 13. συνκτύμεις ἔκρον, ἔκρον, et
ἔκρον dicit. Herod. vii. 130. pro
eodem, ἐξήλυσιν ἰς θάλασσαν. Exi-
tum in mare.

ἐκτάσις. Ionibus familiares, ut θή-
σαι, pro θιάση. i. 8. ἰθῆτο, pro
ἰθατο. i. 10. θησάμενοι, pro δια-
σάμενοι. i. 11. τρήποντα, pro τριά-
ποντα. i. 14. ἀξιοθήτος, pro ἀξιο-
θίας. ibid. νῆς, pro ναός. i. 19,
21. θησάμενοι, pro διασάμενοι. i.
30. νηΐαι, pro ναΐαι. i. 31. Τι-
γῆται, pro Τηγιάται. i. 65. Σπαρ-
τιῆται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67.
ἱπρωτίαι, pro ἱπρωτιά, ὦ. i. 47.
τριπόσιοι, pro τριακόσιοι. i. 82.
ἱππορεΐναι, pro ἱππορεΐναι. i. 90.
τρηχίαι, pro τραχίαι. i. 73, 114.
αἰρήσις, pro αἰράσις, quamquam alii
melius αἰράσις scribendum cen-
sent. i. 153. αἰρηθῆναι, pro παρη-
θῆναι. i. 156. οἰκίζιν, pro οἰακίζιν.
i. 171. αἰρητὸς, ἀντὶ τῷ αἰρητὸς. i.
189, 193. τρηκοτήμερος, pro τρια-
κοτήμερος. ii. 4. φλυαρεῖν, pro φλυα-
ρεῖν, nugari. ii. 131. ἀποδιδράσκιν,

pro ἀποδιδράσκιν. i. 182. ἐκδρά-
σκιν. iii. 4. ἱπαρσάμενος, pro ἱπα-
ρσάμενος. iii. 75, 124. Συρηκούσιος,
pro Συρακούσιος. iii. 125. vii. 161.
διπλήσιον, pro διπλάσιον. iii. 130.
vii. 103. διαδρήσθαι, pro διαδρα-
σθαι. iii. 135. πολλαπλάσια, pro
πολλαπλάσια. iii. 135. iv. 50. Γέ-
διρα, pro Γάδιρα. iv. 8, &c.

ἐκτίεται. Ion. pro comm. ἔκτηται.
3. plur. pers. pass. verbi κτάμαι,
ἔμαι, possideo. iv. 23, 174. vi.
52. vii. 176.

ἐκτινῆς. V. H. pro communi ἐκ-
τινῆς, τοῦτ'ἐστιν ἱπμιλῆς, ἱεργητικῆς,
ἰλοφύχης, προδύμης. Accurate, ef-
ficaciter, ex toto animo, promte,
sedulo. Consule Suidam. ὁ δὲ
Μέντωρ ἱποσῆλυσεν αὐτόν ἐκτινῆς.
V. Hom. 7. Mentor vero ipsum
sedulo curavit. ὅτι μὲν κάρμεντα
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἱποσῆλυσεν ἐκτινῆς.
V. Hom. 26. Quod ipsum oculo-
rum morbo laborantem sedulo
curasset.

ἐκτημένος, η, ου. comm. Qui possi-
det aliquid. ἐκτημένοι πλεῖστον γρα-
τόν. vii. 161. Qui maximas copias
possident, habent.

ἐκτηνται, pro κέκτηνται. Possident.
ii. 42, 44, 50. ἔκτηται, pro κέκτη-
ται. ii. 95. ἔκτητο. ii. 108. ἐκτῆ-
σθαι. iii. 34. ἔκτητο. iii. 39. ἔκτη-
ται. iii. 97. ἔκτηται. iv. 64.

ἐκτῆσθαι. Ionice, pro communi κη-
κτῆσθαι. Possidere, habere. i. 49.
ii. 42, 44, 50, 95. iii. 34, 100. vi.
20.

ἐκ τῆς αἰτίας προσπλάιν. Herodo-
tea locutio. viii. 6. Ex adver-
so adnavigare. Adversis navium
proris hostem invadere. ἐκ τῆς αἰ-
τίας vero dictum ἰλλειπτικῶς subau-
dito nomine ἰδοῦ, vel πορείης, vel
ἰφόδου. Sic ἐξ ἰνατῆς προσπλάιν.
viii. 7.

ἐκ τῆς ἰθῆς. Herodoteum loquendi
genus : at ἰλλειπτικόν. Subauditur
enim ἰδοῦ, q. d. Ex recta via, id
est, Recta. Non per diverticula,
nec per anfractus ; at recta. Pa-

lam, aperte, ex professo. Vide ἰδία. κατεήκει ἐκ τῆς ἰδίης Λακεδαιμονίοις πολέμιος. ix. 37. Hostis ex professo Lacedæmoniis exstitit.

ἰκτομίας, ου, ὁ. Ctesias Pers. 52. Exsectus, castratus, eunuchus.

ἰκτομίας, ου, ὁ. pro comm. ἰκτομίας.

Exsectus, castratus. παῖδες ἰκτομίαι. Pueri exsecti, castrati. iii. 92. τοὺς παῖδας ἰκτομίας ποιήσομεν. Filios castrabimus. vi. 9. pro quo συνονύμως dicit Herodotus τοὺς παῖδας ἐξίταμον, καὶ ἰσίουσιν αὐτὸ ἑσέχων ἵπαι ἰσυχες, filios exsecuerunt, et pro integris, ac testes habentibus, eunuchos fecerunt. vi. 32.

ἐκ τοῦ ἰμφανίης. Ion. et poet. pro comm. ἰ. φανίης. Aperte, manifeste. iii. 150. iv. 120. v. 37. vii. 205. ἐκ τοῦ μέσου κατήσθαι. Herodotea locutio. De medio cedere, et quodammodo alio se recipere, sedendi ac quiescendi caussa. μηδενὶ τρόπῳ ἐκ τοῦ μέσου κατήμναι, περιδόντες ἡμέτερα διαφθαρίντας. Nullo modo de medio cedentes, nos perdi sinatis. iv. 118.

ἐκ τῆ μέσου κατήσθαι. Herodotea locutio. v. s. E medio sedere; pro, E medio se recipere aliquo, et seorsum ab aliis sedere, se ex aliorum societate subducere, neque cum aliis rerum aliquarum participes esse velle. αἱ λοιπαὶ πόλεις ἐκ τοῦ μέσου ἐκατίετο, pro ἐκάθηντο. viii. 73. V. Reliquæ civitates e medio cesserunt. Æ. P. Ex ceterarum civitatum societate se subdixerunt. Vel, A ceterarum civitatum societate recesserunt. ἐκ τοῦ μέσου κατήμναι, ἐμῆδιζον. ibid. Valia: In medio sedentes cum Medis sentiebant. Æ. P. E medio se recipientes. et ab aliis recedentes, Medorum partibus favebant.

ἐκ τοῦ φανερῷ. φανερῶς. Manifeste, palam, aperte. ἐκ τοῦ φανερῷ ἀπίσασαι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. viii. 126.

Palam a barbaris defecerunt. ix. 1.

ἐκφαίνω λόγον. Herodotea locutio. Orationem proferre, verba proferre. τὸν τελευταῖον σφί τότῃ ἐξέφημι λόγον. vii. 160. Postremam ipsis hanc orationem protulit, ad extremum ipsis hæc verba protulit.

ἐκφόριον, υ, τό. Quod pro solo pensatur. ἢ ἀπὸ γῆς πρόσδος. Terræ proventus, qui percipitur ex terræ fructibus. τὸν ἐκφόριον τῷ καρπῷ ταῦτα μέτρα κατίεσται. Eadem mensuræ fructuum, qui ex terra proveniunt, sunt constitutæ. iv. 198.

ἐκχεῖν. V. H. pro comm. ἐξαρκεῖν. Sufficere, satis esse, suppetere. ἐκ ἐξίχρησσι σφί ἢ ἡμῖν ναυμαχίῃν ποιεῖσθαι. viii. 70. Dies ad prælium navale committendum ipsis non sufficit.

ἐκχρήσσι. Verbum Herodoteum. Utile erit. Idem ac ἐκ χρήσσι ἔσται. Ex usu erit. πῶς ταῦτα βασιλεὺς Δαρίῳ ἐκχρήσσι περιδουρίσθαι; Quomodo ex usu erit [vobis, quomodo vobis conducet] hanc injuriam Regi Dario facere? iii. 137.

ἐλασις, ἡ. comm. pro quo frequentius est στρατία. Militaris expeditio. Μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρουν ἰγύντο ἐπὶ Σούδας αὐτῷ Δαρίῳ ἐλασις. Post Babylonis expugnationem fuit ipsius Darii expeditio adversus Scythas. i. Post Babylonem expugnatam ipse Darius adversus Scythas expeditionem suscepit. iv. 1. Quamvis autem τὸ τῆς ἐλάσις nomen sit et aliis scriptoribus commune, peculiariter tamen et Xenophon, et Herodotus pro expeditione hoc usurpant. Cæteras significationes vulgata Lexica tibi suppeditant. Ea consule. Pro eodem dicitur et ἐξίλασις. ἰποῖστο τὴν ἐξίλασιν. ὡς δ' ἐξήλουν τὴν στρατίην. vii. 37, 38. πρῶτῃρον ταύτης τῆς ἐλάσις.

vii. 106. Ante hanc expeditionem.

ἔλασσαι ἔχειν τῇ μάχῃ. ix. 102. v. s. Prælio minus habere; id est, Prælio inferiorem esse. In pugna rem deteriore conditione gerere. Quod alias *συνονίμως* dicitur τῇ μάχῃ *μειονεκτεῖν*. (πλοῖον ἔχειν τῇ μάχῃ. et πλειονεκτεῖν τῇ μάχῃ. Meliore conditione rem in prælio gerere. Meliore conditione pugnare. Gallice, *Combattre avec avantage. Avoir avantage en la bataille.*) (*Avoir désavantage en la bataille. Combattre avec désavantage.* πλειονέκτημα. Melior, sive potior conditio. Gall. *Avantage.*) (μειονέκτημα. Deterior, sive pejor conditio. Gall. *Désavantage.*

ἑλαργίον. Ion. et poet. pro comm. ἑλαύνειν. Agitare. Agere. *τριήριας ἑλαργουμένης*. Triremes, quæ aguntur. ii. 158. *τριήριας ἑλαργουμένης*. vii. 24.

ἑλαύνειν, et ἀνῑλαύνειν. comm. Agere. Impellere. Ducere. Proficisci. ἑλασιν ἐς τὸν ἀγορὴν τὸ ζεύγος. Vehiculum egit in forum. i. 59. ἑλαύνοντα ἐς ἀγρόν. Dum rus iret. ibid. ἑλαυνὼν ἐς τὸ ἄστυ. Ad urbem, vel in urbem iverunt. i. 60. ἀπῑλάυνει ἐς τὰς Σάρδεις. Sardis ivit. i. 77. ἑλάσει ἐπὶ Σάρδεις. Adversus Sardis venturus esset. ibid. ἀπῑλαύνοντος Κροίσου. Croeso abeunte. i. 79. ἀπῑήλασε ὁ Κύρος ἐκ τῶν Σαρδίων. Cyrus Sardibus discessit. i. 154. ἑλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις. Adversus Sardeis profectus. i. 154, 157. ἀπῑήλαυνει ἐς τὰ ἔθνη Παρσίων. i. 157. ἐς τὸ πᾶντο ἑλασει ὁ Ἄρπαγος τὸν στρατόν. Harpagus exercitum in planitiem egit, duxit. i. 176. ἀπῑελάσαντος ἐπὶ τὸν Ἀράξιαν. i. 211. vii. 8, 9, &c.

ἑλαφρός. Levis. ἐν ἑλαφρῷ τι ποιῆσθαι. Herodotea locutio. Aliquid leve existimare. Aliquid leviter ferre. i. 118. ἐν ἑλαφρῷ ποιησάμενος. iii. 154. Cum [hoc] leve duxisset, ἑλαλαμένος. Particip. perfect. et

plusquamperf. pass. Attice, et Ion. pro comm. ἑλαμένος, ab ἑλαίνω. μ. ἑλάσω, ab ἑλάν ὤ. Ago, duco. καίπῃ τείχεος δὲ τοῦ Ἰσθμοῦ ἑλαλαμένου κρατερῶ, μεγάλας κλισίας αἰσθητικότητας ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. ix. 9. Valla: Quamvis valido muro sit Isthmus inædificatus, tamen magnæ fores patefactæ sunt barbaro in Peloponnesum. Æ. P. Quamvis firmus murus per Isthmum sit ductus, [quamvis firmo muro sit cinctus, et munitus, tamen] magnæ fores in Peloponnesum Persæ sunt patefactæ, [patent.]

ἑλδύς τινα ἐς ἑλῆν. In alicujus conspectum venire. iii. 42.

ἑλύνειν, vel ἑλύνειν. Ion. et poet. Quiescere. Otiari. Morari. Moras trahere. i. 67. Cessare. ἑλύνειν χρόνον ἑλύνοντας. Nullo tempore cessans. vii. 56. ἑλύνειν οὐδένα χρόνον. viii. 71. Nullo tempore cessabant. Neglectum autem est incrementum temporale, pro ἑλύνειν.

ἑλαυν. Ion. et comm. ad rei, de qua verba fiunt, pondus sæpe refertur. Ut, ἡμιπλήθια, τρία ἡμιτάλαρτα ἑλαγον ἑλκοντα. Semilatares, quorum singuli pondus habebant duorum, et dimidii talenti. Sic Galli, *Des demi-brigues, qui pesoient chacune deux talens et demi*. i. 50. Quod loquendi genus est ἑλλυπῆχοι. Subauditur enim *σταθμὸν* ad locutionis absolutionem, id est, pondus. Quod Galli dicunt, *le poids, vel, la pesanteur de telle ou telle chose*. αἰκὴν ἑλυνοντα σταθμὸν τάλαντα ἑκα. Status, vel effigies, quæ decem talentorum pondus habebat. ibid. Vel effigies decem talentorum pondo. Gallice, *Une effigie, ou statue, de la pesanteur, ou du poids, de dix talens*. ἑλυνοντα σταθμὸν ἑξήκοντα ἡμιτάλαντα. Sex talentum et dimidii pondo. i. 50, 51. τὸ δ' ἂν ἑλύνῃ. Quod autem ponderarit; id est, Illius autem

pondus. ii. 65. μέλει χρυσῶν, ἔξ
ἔλκεται τάλαρτα. Ctes. Pers. 22.
ἱλλάμψισθαι. Ion. et poet. dictum
ab Herodoto, pro comm. λαμ-
πρὸν γιγίσσασθαι, καὶ λαμπρὰν εἶη
ἀπὸ τῶν σπελαιῶν ἀποίσι. Clarum,
ac illustrem fore. Illustrem vi-
ctoriam ab hostibus reportatu-
rum. Τῷ καὶ ἐπιτῇ ἱλλάμψισθαι ὁ
Ανδρ. i. 80. Quo etiam [equi-
tatu] Lydus fretus sperabat se
illustrem evasurum; vel, se rem
præclare gesturum. ἱλλάμψισθαι
autem est fu. 1. med. ab ἱλλάμ-
πωμαί, quod poeticum est, non et-
iam solutæ orationis, pro comm.
ἱλλαμπρύνισθαι. Compositum ex
præpos. ἐν, quæ in compositione,
quum λ sequitur, τὸ ν in λ, eua-
vitatis gratia, mutat, et verbo
poet. λαμπωμαί, pro comm. λαμ-
πω. Splendo. Clarus sum. Illu-
stris sum. Mico. Fulgeo. Ardeo,
ut de igne dictum. Hom. in
Hymno in Venerem, 818. ὅς δ'
σιλῆτῃ Στῆδισιν ἄμφ' ἀπαλαῶσιν ἱ-
λάμπωτο, θνήμα ἰδέσθαι. Idem in
Hymno in solem, 856. καλὸν δ'
σπερὶ χρὸς λάμπεται ἱσθός. Et Eu-
ripides in Medea, γ. 1194. ἱσθίσι,
μᾶλλον δὲ τοσούτ' ἱλάμπωτο. Idem
in Iphigenia in Taur. γ. 1162.
Ἄδδτοίς ἐν ἀγνοίᾳ σῶμα λάμπεται
σπερὶ. Et Apollonius τῶν Ἀργεῖων
τιμῶν i. γ. 437. Πάντοσι λαμπόμενοι
δύειν ἄπο. H. Stephanus in suo
compendiosissimo Indicis Græci
specimine totum hunc locum, si
verba, si res ipsas spectēs, non
Latine verum, sed perversum,
et corruptum, habet. Sic enim
ille: ἱλλάμψισθαι, pro ἱλλάμψισθαι,
de equitatu Cræsi. Quo (inquit)
et ipse Cyrus oppressum iri se
verebatur. Lector veritatis a-
mans, nostram interpretationem
cum ista conferat, Herodotumque
consulat: videbit uter ad Hero-
doti mentem propius accesserit.
Quod vero idem Steph. ibi dicit
τὸ καταλαμψυῖς, pro καταληψυῖς,

a verbo λάμπτωσθαι deductum;
hoc etiam nullius auctoritate tu-
eri posset. Sed (ut suo loco fu-
sius ac opportunius demonstra-
bitur) a λαμβάνω potius est de-
ductum, cuius perf. pass. comm.
est λήλημαι. λήληψαι. λήληται.
Ionice vero, et Dor. verso η in α,
fit λλάμμαι, et in reliquis etiam
personis, ac in aor. 1. pass. hinc
formato, τὸ μ. servatur, ut voca-
bulum sonantius reddatur. Sic
autem formatum dices; λήσω. aor.
2. act. ἔλαβον, hinc λάβω, unde λα-
βάνω, hinc λαμβάνω. Quod si con-
jecturis aliquis locus est dandus,
ab hoc λαμβάνω, κατὰ συγκοπὴν τὸ
λάμβω, λάμψω inusitata, unde
λάμψομαι, et cetera legitime vi-
dentur formata. Vide λάμψομαι.
Quod autem hic ἱλλάμψισθαι di-
citur vi. 70. dilucidius aliis ver-
bis explicatur, ἱργίσι καὶ γυμνασίοις
ἀπολαμπρύνισθαι. Factis et con-
siliis illustrem esse, vel fieri. τῶν
μυστῶν ἐκ ἐλπίζοντες ἱλλάμψισθαι. viii.
74. Valla: Quod nulla spes e
classe affulgeret. Æ. P. Quod non
sperarent se classe illustres fore.
Quod nullum illustre facinus a se
classis opera factum iri spera-
rent. Quod classe rem a se præ-
clare gestum iri non sperarent.
Ἑλλὰς, ἄδης, ἡ. ἐπιθετικῶς ἀπὸ τοῦ
Ἑλληνική. Ἑλλάδα γλῶσσαι ἵστα.
ix. 16. Græca lingua utentem.
Græce loquentem.
ἱλλίψις Ionibus familiaris. τὸδε,
sub. κατὰ. In hoc. ii. 80. συμφί-
ροται τὸδε, pro κατὰ τὸδε. Hac in
re consentiunt. ibidem. σμιτά-
μονται τὰ αἰδοῖα, sub. κατὰ. ii.
104. Pudenda circumcidantur. ἐς
τὴν ἰωῦτοῦ, sub. πατρίδα. ii. 113.
ἀριστερῆς χειρὸς, sub. ἀπὸ, vel ἐξ. ii.
169. ἡφαιστοὶ αὐτῷ ἱκπῶ, sub. σὺν.
Ipsum cum equo ex hominum
conspectu sustulit. iii. 126. ἐκ τῆς
ἰσθίης, sub. ἰσθ. q. d. ex recta via.
i. Recta. iii. 127. μουσικὴν πρῶτον,
sub. κατὰ. iii. 131. Δῆσαι γοργύ-

φας, pro ἰπὶ γαργύρας. (Vide γαργύ-
ρη.) iii. 145. τὰ κοιὰ, sub. δώμα-
τα, vel οἰκήματα. iii. 156. τὰ ἀ-
μύνοντα, sub. ὅπλα. iii. 155. ἰς τὴν
σφετέρην, sub. πατρίδα. iv. 1, 4.
τὴν ἐξαμνην καδιύδουσι, sub. ὕραν.
Semestre anni tempus dormiunt,
quo in loco fortasse scribendum
κατιύδουσι, quod ἰωνικώτερον. iv. 25.
τὴν ὠραίην, sub. ἄρην. (Vide suo
loco.) iv. 28. ἐπισπίσας, sub. οἶον.
iv. 60. quod exprimitur infra iv.
62. ἐπὶ αἰν οἶον ἐπισπίσας κατὰ τῶν
κεφαλῶν. οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι,
sub. χρᾶσθαι. Vide νομίζειν. iv.
63. συνάπτειν, sub. χεῖρας. iv. 80.
τὴν ὁμοίην ἀποδοῦσι, sub. χάριν. iv.
119. τὸ ἰμὸν, sub. πεῖγμα. iv. 127.
διαφέροντες τὸν ψῆφον, sub. κατὰ. iv.
138. παρῖχε αἰ σφι, sub. ὁ θεός.
Vide suo loco. iv. 140. ἀπιδίχε
παῖσαι τὴν ἀνθρωπίνην, sub. δοράν.
Omnem humanam [pellem] de-
trahit. iv. 25. ἦλθον ἰς τὸ συγκείμε-
νον, sub. χωρίον. In locum, de quo
inter eos convenerat, venerunt.
v. 50. ἰδίδουσαν, καὶ ἦγοντα ἐξ ἀλλή-
λων, sub. θυγατέρας, vel γυναικας.
v. 92. §. 2. ἰς τὸ ἀφραγτότατον, sub.
χωρίον. In occultissimo loco. v.
92. §. 4. τὴν Ἀθηναίων χάριν, sub.
ἰς. v. 99. ὑπεράκρια, sub. χωρία. vi.
20. ἀπιδόουσαν τὴν ὁμοίην, sub. χάριν.
vi. 21. τὰ ἐπιδίξια, sub. χωρία. vi.
33. ζωρότερον, sub. οἶον. vi. 84. ἔλ-
λαψις τῷ ὁράτι exstat vi. 85. ὑπό-
φασιν, sub. πρὸς, vel κατὰ. vii. 36.
Vide ὑπόφασις. τὴν ἀξίην λάμψαι,
sub. χάριν, vel δακν. vii. 39. bis. ἰς
τὴν ἀπανατίον, sub. χώραν. vii. 55.
τρέχων περὶ ἑαυτοῦ, sub. ἀγῶνα. vii.
57. Vide suo loco. κάμπτων, sub.
ἑαυτὸν, vel τὴν ὁδόν. vii. 58. ἔψω,
sub. ἔχοντας. vii. 61. τὴν αὐτὴν ἰ-
σαλμίνην, sub. γολῆν. vii. 62. vel
σκυῖν. ut vii. 62, 72. Παρθάλλας,
καὶ λιοττίας, sub. δοράς. Nisi jam
hæc substantive sumantur. vii.
69. ἰς πᾶν κακὸν ἀπικτάλο, sub. γένος.
In omne mali genus devenerunt.
vii. 118. συντάμνω, sub. ὁδόν. Con-

cidens iter. i. utens itineris com-
pendio. vii. 123. οὐκ ἐπισχῶν,
sub. ἑμέ. Non continebo me. vii.
139. ἢ ἰμοὶ γίνηται κατὰ ῥοὴν, sub.
τὸ πεῖγμα. vii. 150. Si res ex
animi sententia mihi successerit.
Vide τὴν πρώτην, et τὴν ταχίστην,
ubi subauditur ὁδόν. Οὐκ ἀνασχάτον
ποιησάμενος, sub. πεῖγμα. vii. 163.
Οὐδὲν ἄλλο, ἢ δουλεύουσιν, sub. ποι-
ήσουσι. Nihil aliud, sub. facient,
nisi quod servient. Μεταβαλόντας,
sub. τοῦτομα. vii. 170. ἐκ τῆς ἀ-
τίης, sub. ὁδοῦ, vel πορείης, vel ἰφ-
όδου. viii. 6. Sic ἐξ ἰαντίης. viii. 7.
ἰς ὀλίγον, sub. χωρίον. viii. 11. τὸ
ἀπὸ Πιρξίου, sub. κακόν, vel διωδόν,
vel πάθος. viii. 15. μνησιδὲς, sub.
τάγμα. Lunatum agmen. viii. 16.
Acies lunata. τῇ ὑστέρῳ, sub. ἡμέ-
ρῃ. viii. 25. τῆς πορείᾱς, sub. Ἀ-
θηναίων. viii. 37, 39. (quod in-
tegrum est. ibid. &c.)

ἔλυσχος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vo-
cabulum. ὁ ἐν λίσσῃ, καὶ λόγῳ ὢν.
περὶ οὗ λόγος ποιεῖται. Vulgatus.
Qui est in omnium ore, et ser-
mone. De quo omnes verba fa-
ciunt. πᾶσις ἔλυσχα. Mala, quæ
sunt in omnium sermone. De
quibus omnes loquuntur: sic e-
nim i. 153. legendum, non ἔλ-
υσχα, ut in textu, nec ἔλυσχα, ut
ad marginem notatur.

Ἑλλήνιος, ὁ. Ion. et poet. pro com.
Ἑλλαν. Δία Ἑλλήνιον αἰδομένης. ix.
7. Valla: Pudore Græci numinis.
Stephanus, Græci Jovis. Æ. P.
Jovis Hellenii pudore adducti.
Jovem Hellenium, i. τῶν Ἑλλή-
νων præsidem, et custodem reve-
riti.

Ἑλληνικόν, τό. τὸ Ἑλληνικόν. οἱ Ἑλ-
ληνες. Græci. (Sic et Thucyd.) i.
4, 58. τὸ Ἑλληνικόν πᾶν, pro πᾶν-
τες οἱ Ἑλληνες. vii. 139, 145. viii.
13, 144.

Ἑλληνοδίκαι, ὢν, οἱ. Græcorum cer-
taminum, eorumque sacrorum
præsides, moderatores, iudices,
qui et ἀγνοοῦνται vocabantur,

quod certamina certaminumque præmia certaturis proponerent. οἱ τὸν Ἑλληνοδικαι. (ed. Steph.) v. 22. Olympiaci certaminis præsidēs ac moderatores.

ἐλαύνεις. ἐξελούτης. ab ἐξίλω inusitato, pro quo ἐξαιρίω, ᾧ, fu. 2. ἐξίλω, ἴς, ἴτ. Expugno. Expello. iii. 59.

ἐλντρον, υ, τό. Peculiariter apud Herodotum accipitur pro alveo et receptaculo aquarum. ἄρροσι ἐλντρον λίμνης. Lacus, vel paludis alveum vel receptaculum fodit. i. 185, 186. τὰ ἐλντρα τῶν ὑδάτων ὁ ἄνεμος ἐξηύρη. Aquarum alveos vel receptacula ventus exsiccat. iv. 173.

ἐλπιοδαί. Ion. et poet. pro communi ἐλπίζειν, καὶ νομίζειν. Sperare, pro existimare. ii. 11, 26, 43, 120. vi. 109. ix. 113.

ἐλπιοδαί. Ion. et poet. pro comm. ἐλπίζειν. Sperare. ἐλπίμενοι οὐδὲνα σοφί φανήσεσθαι ἀντίζου. vii. 218. Sperantes nullum adversarium sibi apparituum. Cum nullum adversarium sibi occurrurum sperassent. λέγει τὰ ἄριστα ἐλπεται εἶναι ἐμοί. vii. 237. Dicit quæ mihi optima fore sperat. εἶναι autem pro ἵσασθαι positum κατὰ χρόνον ἱσαλαγήν, vel particula ἂν, subaudienda, quæ facit ut verbum hanc ipsam futuri vim habeat. Vide suo loco. Nam alioqui τὸ ἐλπισθαι jam sumendum esset ἀντὶ τοῦ νομίζειν, ἡγήσασθαι, οἶσθαι. Vide ἐλπίζειν.

ἐλπισθαι pro φοβίσθαι. Ion. et poet. ἐλπίμενός τι οἱ κακὸν εἶναι. ix. 113. Metuens ne sibi aliquid mali esset, vel contingeret. Sic et Virgil. Æn. iv. ver. 419. Sperare, pro metuere. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem.

ἐλπίζειν, νομίζειν. Ion. et poet. quin etiam comm. Sperare, pro existimare. i. 27, 30, 75. οὐδαμᾶ ἐλπίσας. Cum nunquam existimasset. i. 77. ἐλπίζειν μιν ἀποθανέσθαι.

Sperans ipsum obituum. iii. 143, 151. ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθία. Existimantes ipsum vera dicere. iii. 157. vi. 140. pro eod. dicitur et poet. ἐλπιοδαί. vii. 237. viii. 12, 53, 96.

ἐμαδον προδιδοίμην. Ion. et poet. pro comm. ἐμαδον ἑαυτοὺς προδιδοίμην. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Sic et Virgil. Æn. ii. ver. 377. Sensit medius delapsus in hostes. Sic et Xenophon 906. E. ed. Leuncl. in πολυμύαις ἴσασιν ὅτις, pro ἑαυτὸς εἶναι ἴσασιν. Sic et Thucyd. l. ii. c. 44. in πολυτρόποις ἐμφαράς ἐπὶ σάνται τραφίντες, pro ἑαυτοὺς τραφῆναι.

ἐμβάινειν. Ion. et poet. transitive sumtum, pro comm. ἐμβάζω. Imponere in; vulgo, facere ascendere, vel facere ingredi. ἐμβάινειν τινα ἐς φροντίδα. Aliquem in solitudinem adducere. i. 46.

ἐμβάλλειν. comm. pro simpliciter εισίνα. Ingredi. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Πανσανίην ἐς τὸν Ἴσθμόν ἐμβάλλειν. ix. 13. Priusquam Pausaniæ milites in Isthmum ingrederentur. In locum enim amicum, et a Lacedæmoniis munitum, non in agrum hostilem ingrediebantur, ut patet ex ix. 7, 8, 9. Quare non eat vertendum, Priusquam irruerent, vel irrumperent in Isthmum.

ἐμβάλλειν. comm. Impetum, vel impressionem in aliquem facere. Irruere. ἐνέβαλε πρὶ φίλῃ. viii. 87. In amicam navem impetum fecit. viii. 87, 88, 90, 92.

ἐμβάφειον, τό. Acetabulum. alias Vas, quod lucernæ usum præstat. ii. 62.

ἐμβολή, ἥς, ἡ. comm. Fluminis ostium. ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει. A fluminis ostio, qua in urbem ingreditur. i. 191.

ἐμβόλημος μῆν. Mensis intercalaris. i. 32. ii. 4.

Ἰμβολον, ὄν, τό. comm. Promontorium, quod rostri instar prominet, ac inter duos fluvios vel maria exporrigitur. Lingua, sive Lingula. Est autem Lingua non solum id, quod vox trita fert: sed etiam terra angusta, et oblonga, quæ in modum linguæ exsertæ in mare excurrit. Ovid. *Metamorph.* lib. xiii. ver. 723, 724. Intrans Sicaniam. Tribus hæc excurrit in æquora linguis. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τούτων ἰὼν Ἰμβολον τῆς χώρας, Ἰππολέον ἀκρὴ καλεῖται. Valla sic, Quod inter hos amnes in confluentem tendentes intercapedinis est, Hippoleo promontorium vocitatur. iv. 53. Sed hæc ita sunt verenda; Illud vero terræ oblongæ angustæque spatium, quod rostri instar inter hos duos fluvios interjectum prominet, Hippoleon promontorium appellatur. Rostrum autem hic intellige, quale in navibus præcipue militari-bus fieri prominens olim solebat, ad pugnas navales aptissimum. Quod et nunc in triremibus spectatur.

Ἰμβολος, ὁ. comm. Navis rostrum. i. 166.

Ἰμνοὶ ὕδρουσάμιοι. vii. 193. Legendum *ἱμῖλλον*, quod ad sequens ἀφῆσιν est referendum. Vide ἀφί-ται.

ἱμνῶσθ. Ion. pro comm. *μειδίσθ*, a *μειδίμαι*. Dimissus fuit. i. 114.

ἱμῶ. Ion. pro comm. *ἱμοῦ*. vii. 158. Mei. Mē. genit. singular. ab *ἱγῶ*.

ἱμνωῦτοῦ. Ion. pro comm. *ἱμαντοῦ*. Mei ipsius. i. 35. *ἱμνωῦν*. i. 42. ii. 143. *ἱμνωῦτοῦ*. ii. 18.

ἱμνηχάματο. Tertia pers. plur. imperf. Ion. pro comm. *ἱμνηχῶντο* a *μνηχάμαι*, ἄμαι. Moliebantur. Οἱ Πισιστρατίδαι ἱμνηχάματο τοιαῖ. Pisistratidæ hæc moliebantur, hæc moliti sunt. v. 63. Nisi rem sic accipias, dices a 3. pers. plur.

plusq. p. pass. *ἱμνηχάτηντο*, κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἱμ συλλαβῆς, ἢ κατὰ συγκοπὴν formatum *ἱμνηχάτηντο*, deinde sublato *ν*, et *η* in *ια* dissoluto, factum Ἰωνικῶς *ἱμνηχάματο*. Hæc formatio longe frequentior occurrit. Vide *ἱάτο*.

ἱμμένειν. comm. Manere in. Stare in. Perseverare in. Durare. vii. 151.

ἱμμένειν τι, καὶ μὴ ἀπορήσεισθαι. ix. 106. Suspisor legendum *ἱμμεῖν*, quod futurum commune, vel *ἱμμένειν*, quod Ionicum. Vel subaudiendum ἂν, quod futuri vim verbis non raro addit, ut suo loco pluribus demonstratur. Vel est χρόνου ἱταλλαγῇ, præsens pro futuro. Verbum ἀπορήσεισθαι videtur flagitare ut *ἱμμεῖν*, vel *ἱμμεῖν* legatur, vel ἂν particula subaudita idem intelligatur. Valla fideliter hunc locum vertit. Eum consule.

ἱμπαλιν. comm. Contra. τὰ ἱμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν. ix. 56. Iverunt contra quam Lacedæmonii. Iter Lacedæmonii contrarium iverunt, [tenuerunt.]

ἱμπαλλάσσειν. Ion. et poetæ pro comm. *ἱμπίλιν*. Implicare. Involvere. Illaqueare In vulgatis Lexicis, et Thucydide, per simplex λ scribitur, *ἱμπαλασσόμενοι*. Eustath. *ἱμπαλάσσεισθαι*, φύρισθαι. *ἱμπίλιν*σθαι, περιπίλινσθαι δόρατι παρὰ Θουκυδίδη. 527. 18. Verba Thucydidis, lib. vii. c. 84. *περὶ* τι τοῖς δораτίοις, καὶ σκιδύουσιν οἱ μὲν εὐδὲς διαφθείροντο. οἱ δὲ ἱμπαλασσόμενοι κατέβησαν. ἱς τὰ ἐπὶ θάτρηι τε τοῦ ποταμοῦ παρὰρᾶντες οἱ Συρακούσιοι (ἦν δὲ κρημνῶδες) ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους. Suidas. *ἱμπαλασσόμενοι*. *ἱμπίπτοντες* εἰς τὸ ὕδωρ. Schol. Thucyd. *ἱμπαλασσόμενοι*. συμπλεκόμενοι. Apud Suidam, et in vulgatis Lexicis legendum, ut apud Thucydidem. Herod. οἱ δὲ ἐν ἄρκισι ἱμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Ita illi illaqueati conficiuntur.

tur. vii. 85. ὁ. s. Illi vero in laqueis impliciti, vel involuti per-
duntur, interficiuntur.

ἰμπεδῖν, ἄν, vel ἰμπεδῖν, ἰν. Ion.
et poet. pro comm. ὠιδῖν, quod et ὠιδῖν, et ἰν. Compedire.
Compedibus constringere, vin-
cire: ἰμπεδίσαντες τὰς μάντιας. Cum
vates compedibus constrinxerunt,
vel vinxerunt. Vates compedibus
vinctos. iv. 69.

ἰμπεδορκίῃν, ἰν. V. H. Jusjurandum
ratum facere. Fœdus servare.
Stare pactis jurejurando interpo-
sito factis. ἴνα ἰμπεδορκίῃν. Val-
la perperam vertit, ut fœdus sol-
verent. Vertendum enim, ut fœ-
dus servarent, ratumque facerent.
iv. 201. ἰμπεδορκίῃν γὰρ, ἰμπεδῖν,
καὶ βεβαῖν, τηρεῖν τὰ ὅρκια.

ἰμπετισυμῖνος τὴν φυλακὴν. Ctesias
Pers. 4. Custodia ejus fidei com-
missa.

ἰμπερίλασθαί τι. Ion. et poet. pro
comm. πληροῦσθαί τιος. Re aliqua
repleri. τῷπερ [ἀμπελίῳ καρπῷ]
ἰμπεριλάμνοιο μαίνομεν. Quo [vitis
fructu, vino sc.] repleti insanitis.
i. 212.

ἰμπερίτιν. comm. Incidere. Irruere.
Impetum vel impressionem fac-
ere in aliquem. ἰμπερίοντες οἱ ἐπί-
κουροι. Milites auxiliarii impres-
sione [in Persas] facta. iii. 146.

ἰμπελος, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et
comm. pro πλήρης. μισός. Plenus.
Refertus. i. 59. ii. 62.

ἰμπετος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro
comm. ἰμπετος, et ἰμπετιν. vii.
181. Spirans. Vivens. Qui spirat
ac vivit.

ἰμπεδός, α, ου. Ion. et poet. Qui
est impedimento. Βαβυλῶν οἱ ἦν
ἰμπεδός. Babylon ipsi erat im-
pedimento. i. 153. μαρτύριον ἰμ-
πεδίου γινομένου τῷ βαρβάρῳ. Quod
oraculum barbaro fuisset impedi-
mento. ii. 158. πρῆγμα ἰμπεδόν ἐστὶν
αὐτοῖς. Res impedimento fuit. v. 90.

ἰμπεσιῖν. comm. pro ἐπιτιθέναι, ἐπι-
βάλλειν. Inserere. ἰμπεσιῖν ἐς τὰ

Μουσείου χρηστέον. Vaticinium inter
Musæi vaticinia inserens. vii. 6.

ἰμπελῖμος, ὁ. N. H. pro communi
ἰμπελῖμος, et πολέμιος. Ad bellum
pertinens. Bellicus. Suidas vocem
hanc ita interpretatur; ἰμπελῖμος,
τὰ εἰς πόλεμοι ἐπιήδεια, καὶ εὐχρησ-
τα. οἱ λεξικογράφοι Suidæ codicem
corruptum esse dicunt, et pro
ἰμπελῖμος scribendum ἰμπελῖμα.
Sed Suidæ bonam sententiam He-
rodotus tuetur, qui hanc ipsam
vocem habet vi. 56. cui τὰ ἰρηναῖα
opponit. Quare nihil emendandum.
ἰμπερίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἰμ-
πορία. Negotiatio. Mercatura. iii.
139.

ἰμπερίθιν. Ion. et poet. pro comm.
καίειν. πυρρῶν. Incendere. Cremare.
τὸν θεόν, τὸν ἱερέα. Templum,
quod cremaverant. i. 19. iv. 123,
164. v. 101. ἰμπερίθιν. v. 102,
105. ἰμπερίθιν τὴν πόλιν. viii. 50.
ἰμπερίθιν τὴν ἀκρόπολιν. viii. 53.
ἰμπερίθιν τὸ ἱερόν. viii. 54. ἰμπερί-
θιν τὸν βαρβάρῳ. viii. 55,
143, 144. Ab hoc ἰμπερίθιν forma-
tur futurum comm. ἰμπερίσω, et
Dor. ἰμπερίσω, εἰς, εἰ. in infinito
comm. ἰμπερίθιν, Dor. ἰμπερίσω,
et ἰμπερίθιν, hinc Gallicum Em-
braser, et verbale Embrasement.
i. Incendium.

ἰμπερίθιν, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro
communi ἰμπερίθιν, κατάκαυσιν,
vel πύρριν. Incensio. viii. 55.

ἰμπερίθιν, et ἰμπερίθιν, comm. Ante.
ἰμπερίθιν τῆς. Ante hanc. vii.
144. viii. 89.

ἰμπερίθιν. Ionic. et poet. pro comm.
ἰμπερίθιν, καὶ φανερῶς. Aperte. Ma-
nifeste. Palam. i. 140. [pro eo-
dem dicitur ἐκ τῷ ἰμπερίθιν. i. 205.
v. 37. et ἐκ τῷ φανερῶν. vi. 77.]
vi. 123.

ἰμπερίθιν, ὁ καὶ ἡ. Similis. Ion. et
poet. pro comm. ὁμοιος. ἰμπερίθιν τῇ
ἰτίῃ. Alteri similis. ii. 76. τοῖσι
πατέροισι τῆς νυκτερίδος ἰμπερίθιν-
τα. Vespertilionis alis simillima.
ibid. μήνην ἰμπερίθιν. Papaveri si-

mile. ii. 92. ῥόδοις ἰμφορία. Rosis similia. ibid. ἰμφορὰς ἀλλήλοισι. ii. 105. ταῖς Παταϊκοῖσι [Θιοῖς] ἰμφορί-
σαν. iii. 37. αὐλοῖσι προσῖμφο-
ράτους. iv. 2. τῇ λίῳ ἰμφορίαν.
iv. 74, 192.

ἰμφορίζομαι. comm. Repleri. Sa-
tiari. Ingurgitare sese. Uti ad
satietaem. Gallice, *Se remplir*.
Se farcir. *Se soider*. Ἐμφορίζο
αὐτοῦ. Eo [oraculo] ad satieta-
tem usque abutebatur. Sic in-
terpres. At suspicor legendum,
οὐκ ἰμφορίζοτο αὐτοῦ. Eo non sati-
abatur. Eo repleti, satiarique
non poterat; id est, Eo conten-
tus non erat. Ideo subjicit He-
rodotus, ἰκινώτα δὲ τὰ ἐν χρη-
μαζόμενος. Quæ nostram con-
jecturam videntur confirmare. i.
55.

in cum dativo, pro eis cum ac-
cusativo, ἀπορίλλω Κῦρος ἐν Περσίδι
Πητισάκῃ. Ctesias Pers. 5. pro
eis τὴν Περσίδα. Cyrus Petisacan
in Persidem mittit.

in μέρει. Μερικῶς. Particulatim. Se-
paratim singulæ partes. i. 26.

in cum dativo loci, pro παρὰ, καὶ
πρὸς. In aliquo loco, pro, juxta
aliquem locum. Consule nostros
Græco-latinos Thucydidis, et Xe-
nophontis indices. ὡς δὲ τοῖσι Ἑλ-
λησι ἐν Πλαταιῇσι κατέρησαν οἱ βαρ-
βάραι. ix. 76. Cum autem bar-
bari ad Plataeas a Græcis pro-
strati fuissent. Τοῖσι ἀρτεύσαντι
αὐτῶν ἐν Πλαταιῇσι, pro, παρὰ ταῖς
Πλαταιαῖς. ix. 81, 100, 101. [quod
aperte declaratur, ἐν τῇ Πλαταιίδι.
ibid.]

in præpositio sine ullo casu verbis
expresso posita, locum vel tem-
pus significans, et sæpe variarum
rerum in aliquo loco existen-
tium enumerationem indicans.
Ut apud Callimachum in Hymno
in Cererem, v. 28. De luco Cere-
ri sacro verba fiunt. Ἐν ὧντις, ἐν
μεγάλαις πηλείαις ἴσαι, ἐν δὲ καὶ ὄχραις,
Ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. Sic etiam

hic apud Herodotum, ἐν δὲ, sub-
intelligitur τοῖσι ἴταισι. In quibus
annis, quo tempore; præcessit
enim ἐν τοῖσι πολλάκις subjicitur
vero ἐν δὲ. De annis illic agitur,
quos bellum inter Medos Lydes-
que conflatum duravit. i. 74. ἐν
δὲ δὲ καὶ τὴν Νῆον. i. 185, 192.

in. Ion. et comm. terminatio ter-
tiæ personæ singularis verbo-
rum, sequente vocali. ἠκούσθησαν ὁ.
i. 22. ἀπίπτεται ἑς. i. 47. οἶκον ἐν.
i. 56. εἶχον, ix. i. 64.

ἐναγίζω. commun. Inducere. Im-
pellere. Incitare. Instigare. εἰς
μαίνομαι ἐνάγωι ἀνδράποδος. Qui
homines ad insaniam adigit, im-
pellit. iv. 79. ἐν γὰρ σφῆας ὥς ποιέω
ταῦτα. Ipsos ad hæc faciendum
impulit. iv. 145. τοῦτον ἐνάγωι προ-
θυμῇ μαχόμενον ἀποδείκνυμι. Hunc
animi alacritas, et promptitudo ad
pugnando moriendum incitat. v.
49. prope fin. 90, 104.

ἐναγίη, ὁ καὶ ὁ. comm. Piaculo ob-
noxius. Piaculo affinis. Qui pi-
aculo tenetur. v. 70, 71, 72. Qui
piaculo est obstrictus, Piaculo
contaminatus. Hic ἐν τῇ αἰλῇ ἐνάχ-
ομαι dicitur. vi. 56. i. Piaculo
teneri.

ἐναγίζω. comm. Justa persolvere.
Parentare. Sacrificia facere. ἐναγί-
ζουσί σφι μεγάλας. Ipsi magnifice
parentant. Justa magnifice per-
solvunt. i. 167. ὡς ἤρω ἐναγίζουσι.
i. 44.

ἐναγωνίζομαι τινι. Adversari alicui.
Resistere alicui. Alicujus com-
petitorem esse. ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιζό-
μαι. Vobis non adversabor. iii.
83. σφὶ οὐκ ἐναγωνίζετο. Ipsi non
adversabatur. ibid.

ἐναλλάξ. commun. Vicissim. Per
vices. ἐναλλάξ πρήσσω. Per va-
rias rerum vices vitam tradu-
cere. Varia fortuna uti. iii. 40.

ἐναπειδιδύκω. Ion. tertia person.
plural. imperfect. pass. pro com-
muni ἐναπειδύκνυτο. Ostentaban-
tur, vel, Se ostentabant. Διεδέξαν

τι ὅτι οὐδὲν ἄρα ἰόντες ἐν οὐδαμοῖσι
 εἶσι Ἕλλησι ἰσχυροκύνετο. ix. 58.
 Demonstrarunt igitur [Lacedæ-
 monii,] quod, cum nullius essent
 pretii inter Græcos, qui [et ipsi]
 nullius pretii sunt homines, se
 ostentabant. Neque Valla, neque
 Stephanus hunc locum satis fide-
 liter interpretatus videtur. At
 simplicem, veram, Græcisque ver-
 bis aptissime respondentem in-
 terpretationem, a nobis allatam,
 Lector hic habet.

ἰσαγίως. comm. Aperte. Manifeste.
 viii. 77.

ἰσαρής, ἰός, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Herodo-
 teum vocabulum. Execrandus.
 Execrationibus obnoxius. Qui-
 nam apud Scythas ἰσαρής dice-
 rentur. i. 105.

ἰσάρις, οἱ. iv. 67. dici videntur, qui
 ἰσαρής i. 105. vocantur. Locum
 consule.

ἰσάειν. Ion. et poet. pro comm.
 ἰσάπτειν, ἰσπρήθειν. Incendere. Ac-
 cendere. Οὐδὲς οἱ πῦρ ἴσανε Σπαρ-
 τητίων. vii. 229. Nullus Spar-
 tanorum ignem ipsi accendebat.

ἰσουλίσταμος νύκτα ἐν τῇ Τανάγρα. ix.
 15. Valla: In Tanagra noctem
 moratus. Æ. P. Cum Tanagræ
 pernoctasset.

ἰσχύσθαι. Ion. pro comm. ἰσχύ-
 σθαι. Admittere. Probare. Assen-
 titi. Οὐτε γὰρ ἔγωγε ἰσχύομαι Ἡρι-
 δανὸν καλίσθαι ποταμόν. Neque e-
 nim ego saltem assentior Erida-
 num vocari fluvium, &c. iii. 115.
 εἰ ἰσδεχάιοτο ἀπόλασιν ἀπὸ Ὀροίτων.
 Si defectionem ab Oræte admit-
 terent, si ab Oræte deficere vel-
 lent. iii. 128. τοῦτο οὐκ ἰσχύομαι.
 Hoc non admitto. Huic rei non
 assentior. Hoc non concedo. iv.
 25. vii. 237. τῶν συμμάχων τὸ
 πλῆθος οὐκ ἰσδεχέτο τοὺς λόγους. So-
 ciorum multitudo, vel cætus hæc
 verba non admittebat, non proba-
 bat, his non assentiebatur. v.
 92. §. 1, 96, 98, 106. vi. 121.
 ἰσδεκοντο. viii. 52.

ἰ. δ. Ionic. pro ἰπὶ δ, quod fre-
 quentius. Vide suo loco, et viii.
 113. ubi et hoc ipsum ἰ. δ. legi-
 tur. Præterea vero. Sed ἰλλειπνικῶς
 dictum videtur pro integra locu-
 tione, ἰ. δ. τοῦτω τῷ ἀριθμῷ, alias
 τότῳ, vel aliquid hujusmodi sub-
 auditur ad locutionem absolven-
 dam.

ἰ. δ. Præcedente verbo ἰῆσαν id
 est, Inerant. ix. 32. pro ἰῆσαν
 μιν, ἰῆσαι δ.

ἰ. δ. δόλαι. comm. Cedere. Permit-
 tere. Remittere. ὅσον ἰσίδουαν.
 Quantum permiserunt. i. 91. μα-
 λακὸν ἰσίδουαι βουλόμενος οὐδέν. Ni-
 hil molliter remittere, nullo mo-
 do molliter ac ignaviter cedere
 volens. iii. 51.

ἰσῖκαι. iv. 64. et composita Ion.
 et poet. ab ἰσῖκα, pro quo comm.
 φέρω. Tulisse. προσῖσῖκαι. Attu-
 lisse. Admovisse. iii. 87. ἀνῖσῖκαι-
 τας. iv. 62. ἀπῖσῖκας. iv. 64. ἰσῖκων-
 τας. iv. 67. ἰσῖκασι. Importa-
 runt. v. 34. ἰσῖκατας. v. 79.

ἰσῖκαι. Ferre. Pati. Tolerare. i.
 32.

ἰσῖκει. 3. pers. sing. optat. Æol.
 aor. 1. act. ab ἰσῖκα, ferò. Tulis-
 set. vi. 61.

ἰσῖχει. Ion. pro comm. ἰσῖχει, ab
 ἰσῖχω. Intus, vel in animo habeo.
 κρύπτων τὸν οἱ ἰσῖχει χόλον. Occul-
 tans iram, quam in animo adver-
 sus ipsum conceptam habebat.
 i. 118. [Vel ut ab ἰσῖχω, ὦ, more
 Attico, qui a gravitonis circum-
 flexa formant, ut a τύπῳ, τυπῖω,
 ὦ. Parum enim verisimile vide-
 tur jam ab ἰσῖχω, i. infundo de-
 ductum. Sed si deductum asseras,
 hinc imperfectum ἰσῖχειον, et in-
 serto ἰσῖχειον, ες, ις.] Sed quod
 hic ἰσῖχει, id alibi ἰσῖχεις dicitur.
 Ἐνῖχί σφι διῖνδον χόλον. Gravem
 iram adversus ipsos conceptam
 habebat. Graviter ipsis iratus
 erat. vi. 119.

ἰσῖχθῆς. Ion. pro comm. ἰσῖχθῆς,
 ab ἰσῖχω, unde ἰσῖχθῆς delatus.

i. 23. *ἐνίκαντο*. Detulerunt. i. 57. pro *ἐνίκαντο*, quamquam utrumque minus usitatum. *διηχθήσαντες* *ἐνὶ βασιλείῃς*. Cum de regno inter se contendissent. i. 173. *ἐνίκουσαν*. Ion. et poet. pro *ἐνίκουσαι*, κατὰ συγκοπήν. Vide *ἐγκυρίδ.* iii. 77. *ἐνίκουσι*. iv. 124. *ἐνέμφυσσαι*. commun. Innasci. *φθόρος ἐνέμφυσται ἀνδράσιν*. Invidia innascitur homini. iii. 80. *ἐνέκωντο*. Ion. 3. plur. plusquamperpass. verbi *ἐνέκω*, ᾤ. μ. *ἐνέκωσα*, pro *ἐνέκωντο*. vii. 206. Vide *ἐνέκωσας*. *ἐνέκωπίατο*. Vide *ἐνέκωπας*, ᾤ. et *ἐκωπώ*. *ἐνέρι* *ἐν τῇσι ἄκραις*. Omnibus in rebus inferior, vel infimus. i. 91. *ἐνέρι μίσην ἀνδρὸς Μίδου*. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107. *ἐνέρι Μίμφιος*. infra Memphin. ii. 14. *ἐνέρι πόλιος Ἐλεφαντίας*. ii. 18. *ἐνέριτις*, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ. Ionice et Attice positum. *Συμμείσγων ἐνὶ ἐκείνῃ*, pro *συμμεισγόμενος*. Vel accusat. *ἐαυτὸν* est subaudiendus. i. 123. *συμμεισγόντων*, pro *συμμεισγόμενων*. i. 166. *ἀποσφακελίζουσι*, pro *ἀποσφακελίζονται*. iv. 28. vi. 136. *συντάμνοντες*, pro *συνταγμαμένους*. v. 41. *προσέμιξε*, pro *προσημίχθη*. v. 64. *φύσας*, pro *φυσήσας*, hocque pro *φυσθῆναι*, vel *επιφυσθῆναι*. Inflatus. v. 91. *προσημαίνων*, pro *προσημαίνουσαι*. vel ibi ὁ θεὸς subauditur, ad quod nomen τὸ φίλον referetur. vi. 27. quod confirmatur ibid. quum dicitur *συνανέμεις* ὁ θεὸς *προσέδιδε*. ubi melius videtur *σι προσέδιδε* legatur. *συμμείσχοντες* *Γέλων*, pro *συμμεισχόμενοι*. Vel accus. *ἐαυτοὺς* erit ibi subaudiendus. vii. 153. &c. Sed et ipsi Latini passim activa pro passivis usurpant, ut docet Aulus Gellius libr. 18. cap. 12. *ἐνέριος*, οὐ, ὁ. commun. Operator. Qui operatur. Qui suam operam alicui navat. *Βίον τι δόμενοι*,

καὶ *ἐνέριος* βουλόμενοι *εἶναι*. viii. 26. Et victus inopia laborantes, et suam operam [illis] navare occupantes. Quod ita Gallice redderes non inepte, *N'ayant de quoi vivre, et desirant être mis en besogne*. *ἐνέριος* Tertia sing. plusquamperfecti pass. verbi *ἐνέριω*. μ. *ἐνέριω*. Instillo. Injicio. Immitto. *διδὸς ἐνέριος ἔμπος τὰς Ἀθήνας*. ix. 3. Athenarum capiendarum vehementi desiderio flagrabat. v. s. vehemens desiderium instillatum erat [in ejus pectus, et animum,] capere, vel capiendi, Athenas. *ἐνέριος*. Ion. pro comm. *ἐνέριος*. Peculiari quodam modo apud Herodotum videtur sumtum. *Σὺν ἐνέριος βασιλῆος, ἰόντος πολέμου*. Sic enim hæc distinguenda sunt: non autem ut in vulgatis codicibus legitur. Si tu, qui noster es civis, ac popularis, Rex inter nos sis. Te inter nos regnante. i. 120. q. d. Rege instituto, rege constituto, inter nos scil. *ἐνέριος*. commun. Teneri in aliquo loco, vel re. Detineri. Implicari. Impediri. *ἐν θύματι μεγάλῃ ἐνέριος*. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. *ἀπορίῃσι ἐνέριος*. viii. 52. Inopia consilii detineri. Inopia consilii laborare. *ἐνέριος ἐν θύματι μεγάλῃ*. ix. 37. In magna admiratione detineri. Vehementer admirari. *ἐνέριος*, τὰ. Loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. ii. 133. *ἐνέριος*. Ion. et poet. pro adverbio temporis, quod comm. *τότε*. Ibi. Illic. i. Tunc. i. 59. *ἐνέριος*. Ion. pro communi *ἐνέριος*. Hic. Tunc. i. 61, 62, 76, 79, 80, 87. iii. 64. *ἐνέριος*. commun. Divino spiritu afflatus esse. i. 63. quod *ἐνέριος* *ἐνέριος* id est, Divino impulsu impelli ad aliquid, alibi dicitur. i. 62.

ἰδυῖται. Ion. pro comm. ἰσιῦδαι. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17, 27, 56. τὸ ἰδυῖται. Postea. i. 75, 80. ἰθυῖται. Hinc. i. 105. τὸ ἰθυῖται. Postea. i. 109, 119.

ἰδύμιοι, ου, τό. comm. Cogitatio. Quod in animo versatur et agitur. Quod religionem in alicujus animo ciet. A theologis Conscientiæ scrupulus appellatur. A Cicer. Religio. ἰδύμῳν οἱ ἰγίνετο ἱμπερήσαντι τὸ ἰδόν. viii. 54. Valla: Eum sponte facti pœnituit, quod concremasset templum. Æ. P. Religio ei fuit, quod templum cremasset. Religio ejus animo oblata est, quod templum incendisset. Vel, Religioni habuit, quod &c. Vel, Injectus est ei conscientiæ scrupulus. Scrupulum enim etiam Cicero μεταφορικῶς multis in locis usurpat pro re, quæ sollicitudinem, dubitationem, et curam animo affert. Pro Sex. Rosc. Am. s. 2. ed. Ern. Hunc sibi ex animo scrupulum, qui se dies noctesque stimulat ac punit, ut evellatis postulat. Idem pro A. Cluent. s. 28. Hic tum injectus est hominibus scrupulus, et quædam dubitatio, quidnam esset actum. Idem ad Attic. l. i. ep. 18. Ac domesticarum quidem sollicitudinum aculeos omnes et scrupulos occultabo. Usurpat et Thucyd. hoc vocabulum, et locutionem ἰδύμιοι ποιῶσθαι. Ducere, vel habere religioni. Quod Gallice melius, *Faire conscience de dire ou faire quelque chose*. Consule nostrum Græco-latinum Thucyd. indicem. Hic tamen Herodoti locus non inepte sic a Gallis patrio sermone verteretur, *Il eut remords de conscience d'avoir brûlé le temple*. Vide Religio apud Nizolium, et in vulgatis Latinis dictionariis. Habere religioni nihil aliud est, quam Numinis divini metum, et conscientiam a re aliqua deterreari, vel impediri.

ἰδυμῶν ποιῶσθαι. Herodotea locutio. Religioni habere. Religioni ducere. Vertere religioni. Gall. *Faire conscience de faire ou dire quelque chose*. ii. 175. [Thucyd. ἰδύμιοι ποιῶσθαι. Vide Græcum indicem.]

ἴν. Ion. et poet. pro ἴντι. vii. 112. Inest. et pro ἴνισι. Insunt. ibid.

ἰνὶ ἴπῳ πάντα συλλαβόντα ἐπικῖν. Ut uno verbo omnia comprehendendo dicam. iii. 82.

ἰναύσιος, ου, ὁ. Nomen adjectivum, quod ab Homero tribuitur ei, qui quotannis aliquid facit. q. d. Annuus. Νῦμαί σοι, νῦμαι ἰναύσιος, ὥςτε χυλιδόν. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἰναύσιος ἀρχή. Magistratus annuus, qui quotannis creatur, et unum annum durat. Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 2. 119. 47. Consule Græcum indicem Wecheli typis excusum.

ἰναχῆ. Nonnullis in locis. Quibusdam in partibus. i. 99.

ἰνδρως, δρως, ἡ. N. H. Lutra. ἰ ταύτη [τῇ λίμνῃ] ἰνδρως ἀλίσκοιται. iv. 109. In hac palude lutræ capiuntur. Sed scribendum potius ἰνδρως, a recto ἰνδρως. Hoc ex ipso etymo patet. Lutra enim ἰνδρως vocatur, διὰ τὸ ἐν τῇ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

ἰνίσαι. comm. Injicere. Immittere. ἐς τὰς πόλεις ἰνίστης ὤρ. viii. 32. Ignem in urbes injicientes.

ἰνίσχιν. Ion. et poet. pro comm. καλίσχιν, et καλύειν. Impedire. iv. 43.

ἰνώσας. Ion. per contractionem ex οη in ω. pro communi ἰνώσας. Cum intellexisset. ὁ δ' ἰνώσας τὰ λεγόμενα. Cum autem ille intellexisset ea, quæ dicebantur. Vel considerasset. Cum perpenderit ea, q. d. i. 69. Sic ἰνώτο, pro ἰνώτορ. In animo habebat. i. 77. ἰνώσαντα, pro ἰνώσαντα. Cum cogitasset. Cum secum reputasset. i. 86. ἰνωάσας. Animadverterunt. iii. 6. ἰνωάτο, pro ἰνωάτορ. Cogita-

bant. In animo habebant. vii. 206. pro eodem διενύγτο, pro διενύγντο. tertia plur. plusquampass. vii. 207. Varietas accentus hic observanda. Aliter enim, i. 77.

ἰσπαῖν. communiter. Inspecere. Aspicere. Animadvertere. ἔριτο δ, τι ἰσπῶν ἐν τοῖσι ποιουμένοισι. Quæsitit quid animadverteret in iis, quæ fiebant. i. 89. ἰσπῶν, i. 123. οὐκ ἔφη ἰσπαῖν ἑλευθερίην ἔτι ἰσομένην σφι ἐν Ἰωνίῃ μένουσι. Dixit se non animadvertere ullam futuræ salutis spem ipsis offerri si in Ionia manerent. i. 170. v. 36.

ἰσπαῖν. Animadvertere aliquid in re aliqua. ἰσπῶν ὑμῖν οὐκ οἶοις τε ἰσομένοισι τὸν πάντα χρόνος πολυμύνειν πέρξῃ. viii. 140. Animadverto fore ut vos non possitis perpetuo bellum cum Xerxe gerere. εἰ γὰρ ἰσπῶν τῷτο ἰδὸν ὑμῖν. ibid. Si enim animadverterem vos hoc præstare posse.

ἰσρχέων (ἰσνέχων. viii. 105. Est genitivus plural. Ion. formatus vel ab ἰσρχος, ου, δ. vel ab ἰσρχης, ου, δ. in illo, ἰσρχων, in hoc, ἰσρχῶν, comm. dicitur, Ion. vero ἰσρχέων. Sic autem vocatur, qui manifestos suæ virilitatis testes habent.

ἰ, οὐδὲν. Ion. et poet. pro comm. ὐδν. Nullum. i. 32. prope fin.

ἰσκήπτειν. communiter. Ingruere. Cum impetu ferri. Immittere. τοῖσι τούτῳ ἐκγόνοισι ἰσκήψῃ δ Θιδς θήλειαν ἰούσον. Horum posteris Dea morbum fœmineum immisit. i. 105. De Venere ibi agitur, cujus templum a Scythiis spoliatum fuerat. Quamobrem etiam videtur legendum ἢ θιδς, pro comm. ἢ θιδά. Nam et paulo superius dicit ταύτης τῆς θιδς. ἐς ταύτην δ θιδς ἰσκήψῃ βιδος. In hanc Deus fulmen immisit. iv. 79.

ἰσβάλλειν. Ion. et poet. pro comm. ἰδύνειν. Induere. Vestire. Ornare.

ἰσπάδα γολὴν ἰσβαλμένους. Equestri stola, veste, ornate indutus. i. 80.

ἰστανύειν τόξα. comm. Arcus intendere.) (ἰκλύνειν. ii. 173. εἰ τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνος ἰσπιταμένα εἴη, ἰσπαιγίῃ ἄν. Si arcus semper intenti sint, rumpantur. ibid. vel, si intenti essent, frangerentur.

ἰσπιδος, δ καὶ ἡ ἰσπιδος, ἄς. comm. Perfectus, absolutus, integer. ix. 7. τῷχος ἰσπιδός ἐστι. Murus absolutus est.

ἰσπιδισθαι. comm. Mandare. Gall. Mander. Commander. Donner charge de dire ou faire quelque chose. τὸ ἰσπιταλμένον. Quod mandatum ac imperatum fuerat. i. 47. ἰσπιδιστο. Mandavit. i. 53. τὰ ἰσπιταλμένα. i. 60, 63. ἰσπιτάμινος. Cum mandasset, vel, cum imperasset. i. 69. ἰσπιτάμινος τοῖσι δορυφόροις. Cum satellitibus imperasset. i. 90, 117, 123, 156, 157. iii. 16, 29. et passim.

ἰσπιταμίνος, η, ου. comm. Intentus, a, um. οὐκ εὔροι ἰσπιταμίνας τὰς σχεδίας. viii. 117. Rates intentas non invenerunt.

ἰσπιταμίνας γιφύρας λύειν. ix. 106. Intentos pontes solvere.

ἰσπιταμίνος. Intente, vehementer. προσεῖχε ἰσπιταμίνος. In id intentus erat intende. Animum ad id habebat vehementer attentum. Magna animi contentione in id intentus erat, incumbibat. sub. intentius id administrabat. viii. 128. ἰσπιταμίνος ἀμφισθεντίην. Vehementer disceptare, contendere. iv. 14.

ἰσπιταμίνος. comm. Intente. Magna corporis animique contentione. vii. 53. τῇ Ποτιδαίῃ ἰσπιταμίνος προσεῖχε. viii. 128. In Potidæam [obsidendam] impensius erat intentus.

ἰσπιδὴ, ἥς, ἡ. comm. Mandatum. ἰσπιδάς, τὰς Δαριῶς οἱ ἰσπιδιστά. Mandata, quæ Darius ipsi dederat. iii. 147.

ἵτομα, *ον*, *τά*. Præter vulgatam insectorum significationem, quam passim apud Aristotelem reperias, accipitur etiam hoc vocabulum pro incisione, quæ *συνωρύμως ἵτομα* vocatur, si modo Valla fideliter vocem hanc interpretatur. *ἵτομα ποιῶντες*. vii. 191. Incisiones faciendo. Idem, ii. 119. sic interpretatur Herodoti locum, *δύο παῖδια ἵτομα ἰπώεσσιν*. Duos pueros exsecuit, et haruspiciam fecit. Vide versionem Lat. ed. Steph. Sed Eustathius veram hujus vocis interpretationem affert. *ἵτομα* (inquit ille) καὶ τόμα, τὰ τοῖς νεκροῖς σφαισιζόμενα, ἱερῶα δὲ, τὰ τοῖς θεοῖς, i. *ἵτομα*, sive τόμα, vocabantur victimæ, quæ mortuis, sive Manibus immolabantur, ἱερῶα vero, quæ Diis [superis] sacrificabantur. Schol. Græcus Apollonii, τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 587. hæc ipsa fusius et dilucidius explicat his verbis; *ἵτομα*, τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἱναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτίμωσθαι τὰς κεφαλὰς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις, ἅνθρωποι ἀναγόμενοι τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Ὅμηρος. αὐτὸν ἔρυσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι δὲ, ἵτομα, φασιν, τοῖς τιθνηῦσιν ἱναγίζον, ὡς ἄγρια, τοῖς ἀγίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἱεροχά ἔδνον. Vide et vulgata Lexica, et αὐτὸν ἔρυσαν apud Eustath. et ἱτομίδαι apud Suidam. ἱναγίζω vero, jam significat immolare, mactare. Suidas. ἱναγίζω. παρὰ Ἡρόδοτον χροῖς φέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοικομένοις. ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπαίνειν. Idem, ἱναγίζω, φονεύω, κατακαίω. Alias καδαίρειν, purgare, expiare.

ἵτομος, *ο* καὶ *ῆ*. Exsectus, castratus. *δύο παῖδια ἵτομα ἰπώεσσι*. Duos pueros exsecuit. ii. 119. Vide Eustath. in *ἵτομα*, et Suidam in *ἱτομίδαι*. Alii locum hunc aliter accipiunt, pro duobus pueris exsectis haruspiciam fecit. Sic Valla.

ἵττος, *ο* καὶ *ῆ*. comm. Intentus, acer, validus, vehemens. iv. 11. *ἵττος ἐν αὐτοῦ γίνεσθαι*. Intra se ipsum esse. Mentis compotem esse. Se, mentemque suam in officio continere. i. 119. vii. 47.

ἵτυγχάνειν. comm. cum genit. junctum. Nancisci. *λαλυμένης τῆς γαφύρας ἵτυχόντις*. Pontem solutum nacti. iv. 140.

ἐν τῷ διορί. ἀπὸ τοῦ, διορίως. Opportune. ii. 159. Vel, Ad res necessarias. In rebus necessariis.

ἐν τῷ τοιῷδ. Dictum ἱλλυπτικῶς. Nam subauditur vel χωρὶς, id est, loco: vel χρόνῳ, id est, tempore; hocque sumendum ἀπὸ τῷ, ἐν τῇ τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει. In tali rerum statu. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδὲ τάξις εἶναι φαίνεται. ix. 27. Haud enim in tali rerum statu loci caussa seditiose contendere decet. Locum autem hic intelligimus, quem quis in acie tenere cupit.

ἐν χειρὶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide νόμος et χεῖρας.

ἐξαγνίσαι, *ειν*. Ion. pro comm. *ἐξάγειν*. Educere. vi. 128.

ἐξαιρῖν. comm. Expugnare. *Πηδασιεὶς χρόνῳ ἐξαιρῖσθαι*. Pedasenses tandem expugnati sunt. i. 175.

ἐξαιρῖν. comm. Evertere. Delere. ταύτην τὴν πόλιν θέλων ἐξελῆν. Hanc urbem evertere volens. i. 103.

ἐξαίρειν. comm. Exposcere. Reposcere. Deposcere. Gallice, *Demander, redemander*. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαίρειν Κυαζάρῳ. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere volebat. i. 74. (pro-eodem dicitur et ἀπαιτεῖν. i. 3.) *ἐξαίρειν τοὺς μηδισαντας*. ix. 86. ἡμῶς ἐξαίρεινται. ix. 87.

ἐξαίρως. comm. Repente, subito, ex improviso. ix. 45.

ἐξαμελεῖν. comm. Negligere. Contemnere. τῶν ἐν αὐτοῦ ἐξημελωμένων, τοῖς πῶλος ἀμαρτάνειν. Suis re-

tibus. Laconem idoneum fore ad rationem vel pro utrisque reddendam, [ad responsum tibi pro utrisque reddendum.]

ἔαρσισθαί τι. comm. Aliquid negare. ἔαρσισθαι τὸν φόνον αὐτοῦ. Cum ejus eadem a se factam negasset. iii. 74.

ἔαρσις, ὁ καὶ ἡ. Qui aliquid negat. ἔαρσις ἢ μὴ ἀποκτείναι Σμέρδιν. Negabat Smerdin a se casum. iii. 66.

ἔαρσις. comm. Instruere, parare. ἔαρσις. comm. Instruere, parare. ἔαρσις. comm. Instruere, parare.

ἔαρσις. vide simplex αὐαῖς.

ἔαρσις. Licuit. ix. 23. Vide ἐ-

ἔαρσις, αὐτὶ τοῦ ἔαρσις. Licere.

Rei alicujus faciendae facultatem

ac potestatem habere.

ἔαρσις, vel ἔαρσις. Cohibe-

ri, coerceri, cogi. αὐτὸν ἀνα-

καίᾳ ἔαρσις ἐς ἱστορίαν λόγον. vii.

96. Nec enim necessitate ad

historiae rationem cogor. i. Nec

enim hoc a me necessitas hi-

storiarum flagitat, exigit. ἀναγκαίᾳ

ἔαρσις γινώσκω ἀποδιδέσθαι. Nec-

essitate cogor sententiam pro-

nuntiare. vii. 139. ὑπὸ τοῦ νόμου

ἔαρσις. ix. 111. Ab illa lege

coactus. Instituto coactus. Gal-

lice, *Etant contraint par la cou-*

tume.

ἔαρσις. Ion. et poet. pro comm.

ἔαρσις, et ἔαρσις, ab ἔαρσις,

pro ἔαρσις. Extraho. i. 141. τὴν

γλῶσσαν ἔαρσις. Extracta lin-

gua. ii. 38.

ἔαρσις, fut. ἔαρσις. hinc Latinum ex-

sero, vel ab ἔαρσις, ὅ. de quo suo

loco. ἔαρσις τὴν χεῖρα. Cum ma-

num exseruisset, exserta manu.

iii. 87.

ἔαρσις ὑπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔαρσις. ix.

95. Valla: [Audivi Deiphono]

negotium in Græcia fuisse exhi-

bitum. Vide ἔαρσις.

ἔαρσις, αἱ, ἡ. N. H. quod in vul-

garis Lexicis non exstat. Exped-

ditio, profectio. Ἀμφιάριον τὸν ἔαρ-

σις τὸν ἐς Θήβας. V. Hom. 9. Amphiarai expeditionem ad Thebas.

ἔαρσις, ἡ. comm. expulsio. ἐπὶ Πισιστρατίδῃ ἐπάρσιον ἰμνησάμενος. Ad Pisistratidas expellendos profecti. v. 76.

ἔαρσις, ιος, ἡ. comm. Discussus. μετὰ τὸν βασιλῆα ἐπάρσιον ἐκ Θέρμης. vii. 183. Post regis ex Therma discussu.

ἔαρσις, ἡ. ἔαρσις. Vide ἔαρσις.

ἔαρσις. fut. ἔαρσις, ab ἔαρσις.

ἡ. comm. Exigere, expellere. ἐπάρ-

σις αὐτόν. Ipsum expulit. i.

173. ἔαρσις ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. A

fratre expulsus. i. 173. v. 90, 91.

ἔαρσις ἐκ τῆς Σπάρτης. v. 97.

vii. 6.

ἔαρσις. comm. Conflare, facere.

ἡμιπλῆθια ἔαρσις. Semilateres

conflavit. i. 50. ἔαρσις σίδηρον ἐπάρ-

σις. Intuebatur ferrum,

quod procudebatur, sive cuden-

do producebatur. i. 68.

ἔαρσις. Ion. et Attice, pro

comm. ἔαρσις, expulerunt.

v. 90.

ἔαρσις, ἡ. venditus. ἔαρ-

σις ὅλας τὰς σφίρας. i. 1. Cum

ab ipsis omnia vendita jam es-

sent.

ἔαρσις. Detulisse. ab ἔαρσις poet.

quod ab ἔαρσις, verso χ in κ, et

inserto ι. i. 24. ἔαρσις. v. 79.

ἔαρσις, funus efferre. vii. 117.

ἔαρσις. Ion. et poet. pro quo et

ἔαρσις. comm. ἐπάρσις, efferre,

deferre, declarare, patefacere.

ἔαρσις τὴν ἐπιχείρησιν ἐπὶ τῶν

μετιχόντων. viii. 132. Conspira-

tionem per unum ejus socium, qui

rem detulerat, patefacta.

ἔαρσις, ἡ. Ion. pro comm.

ἔαρσις, delatus, ab ἔαρσις, i.

23.

ἔαρσις, ἡ. Ion. pro comm.

ἔαρσις. Exportatus, elatus ex

aliquo loco. viii. 37.

ἔαρσις. Ion. pro com. ἔαρσις,

vel ἔαρσις, scis. vii. 104. sic au-

tem formatur : ex secunda ἐκπί-
ρασσι, tollitur σ, et α in ι verti-
tur. vii. 135.

ἐξεργάζισθαι. commun. Interficere.
pro quo magis frequens τὸ κτείνειν.
sic et Latine conficere. iii. 31.
ἐξεργάζω ἡμέας. Nos interficies,
nos perdes. v. 19.

ἐξεργάζισθαι. comm. Excolere, co-
lere. Gallice, *Cultiver*. τοὺς ἀγροὺς
οὗ ἐξεργασμένους. Agros bene cultos.
v. 29.

ἐξεργασμένος, η, ον. Ior. pro comm.
ἐξεργασμένος, factus, a, um. Edi-
tus. Patratus. ἐγὶ δὲ καὶ ἕτερον Σω-
φάνῃ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον. ix.
75. Est autem et alterum præcla-
rum facinus a Sophane factum.

ἐξίργισθαι. Vide ἐξίργισθαι.

ἐξήρῳα ἰς τὸ μέσον. viii. 74. In me-
dium erupit.) (ἀνὴρ ἀνδρὶ παραστάς
σὺν ᾧ λόγοι ἐποιήσατο. De rebus dici-
tur, de quibus initio clam verba
fiunt, tandem vero silentio rupto
palam agitur.

ἐξίσεις, ιες, ἡ. Ion. et poet. pro
comm. ἔξωσις. Exactio, expulsio.
γυναικὸς τῆς ἑχέως ὁ προσδιόμιθά σου
τῆς ἐξίσεως. Uxor is, quam habes,
expulsionem a te non postula-
mus. Non postulamus ut uxo-
rem, quam habes, expellas, ac
repudies. v. 40. ἐξίσεις autem dic-
tum παρὰ τὸ ἐξίναί, τὸ ἐκβάλλειν,
ejicere.

ἐξίσμυν. Abstergebant. Vide σμάιν,
σμάιν. iii. 148.

ἐξίυρσις, ἡ. Inventio, investigatio.
comm. i. 67.

ἐξήρμα, τοις, τό. comm. Inventum.
i. 53, 94, 171.

ἐξήρσκειν. comm. Invenire, exco-
gitare, comminisci. ταύτας τὰς
παιγνίας παρὰ σφίσι ἐξήρσθηναι λε-
γουσι. Hos ludos apud se inven-
tos fuisse dicunt. i. 94. iv. 61,
200. v. 38, 67.

ἐξίχρησι. V. H. Sufficit. Vide ἐκ-
χρησθῆναι. viii. 70.

ἐξήρσθαι. comm. Educere, ducere,
deducere. συστρατηνόςιμα ἐπὶ τὴν

ἀπὸ ταῖσιν ἐξήρσονται. ix. 11. Una
cum [ipsis] militabimus [in eam,
vel adversus eam regionem.] in
quam illi [nos] eduxerint, vel
duxerint. ἐξήρσθαι δὲ ὡς πεισομέ-
ναι. ix. 27. ad fin. Valla : Itaque
ducite nos, tanquam vobis pari-
turos. Æ. P. [Nos] igitur ut
[vobis] obtemperaturos, [vel mo-
rem gesturos] ducite. τῇ αὖ αὐτοῖς
ἐξηγήσεται. ix. 66. Quo ipse [eos]
duxisset.

ἐξηγητής, ὅ, ὁ. comm. Rerum obscu-
rarum, ut prodigiorum et so-
mniorum interpres. Conjector.
ἐπεμπεθὶ διοκρόπους ἐς ἐξηγητίαν. ἀπὸ
τοῦ ἐξηγητῆς, si codex mendo ca-
ret. Vates ad [prodigiorum] in-
terpretes misit. i. 78.

ἐξήκειν. comm. Exire, exitum ha-
bere, ad exitum perducere. τὸ ἐξ-
εἶναι ἐξήκειν [ἡγοῦμαι.] Insomnium
ad exitum perductum esse puto.
Insomnium exitum habere duco.
i. 120. τοὺς δέκα μῆνας οὐδὲν ἐξή-
κειν ἔλγοι. Decem menses non-
dum absolutos esse dicebant. vi.
69. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρη-
στήριον. Conjicio oraculum mihi
redditum jam ad exitum perda-
ci, vel esse perductum. Vel, exi-
tum in meum damnum habere.
vi. 80. pro eodem. vi. 82. συνωύ-
μην δicit, δοκίμην οἱ ἐξηληλυθέναι τὸν
χρησμον τοῦ θεοῦ.

ἐξήλυσιν, ἡ. Ion. et poet. pro comm.
ἐξόδος. Exitus. iii. 111. v. 101.
ἐξήλυσιν ἐς θάλασσαν. Exitus in
mare. Dictum de fluminibus in
mare se exonerantibus. vii. 130.

ἐξηρτυμένοι. Instructi, muniti. Gall.
ἐκπύρρες. ἐξηρτυμένοι λογάσι νηπιάς.
Lectis adolescentibus instructi. i.
43: σιτίοις αὖ ἐξηρτυμένους. Com-
meatibus bene instructos. ii. 32.
ἐξηρτυμένοι σίτη. Commeatu instru-
cti. vii. 147.

ἐξήκειν. Ion. pro comm. ἐξήκειν, exire.
Ἄλως ἐξήκει ἐς τὸν Εὐξείνου. Halys
fluvius exit, exonerat sese, in
Euxinum mare. i. 6. ὁ Νεῖδος ἐς

θάλασσαι ἰξίαι. ii. 17. vi. 20. vii. 124.

ἰξίαι. Ion. et poet. pro comm. ἰξίαι, ἐκβάλλειν. Ejicere, excutere. iv. 64. Vide hujus verbi dilucidio- rem interpretationem, iv. 65.

ἰξίαι. comm. Emittere. τοὺς ἱπικύ- ρους ἰξίαι ἐπὶ τοὺς Πέρσας. Copias auxiliares in Persas emisit. iii. 146. Valla locum istum ita ver- tit, Egreditur in Persas. Sed hoc verbum jam compositum ex præ- pos. ἰξ, et verbo ἵμι, jacio, mit- to, non autem ἵμι, eo, vado. hoc ab ἵω, unde. Latinum Eo, hinc ἵω, ἰώ, ὤ. ἵμι. Illud vero ab ἵω, unde ἰώ, ἱώ, ἰώ, ἵμι. Subaudi- endum autem αὐτοὺς, quod ad ac- censativum ἱπικύρους est referen- dum. Si tamen Vallæ versio bona, dices τὸ ἰξίαι, ab ἰξίαι deductum, quod idem ac ἰξίχουμαι, egredior. Erit autem imperfecti 3. singu- laris.) (ἰξίαι, immittere, intro- mittere. ἰξίαι τοὺς Πέρσας εἰς τὸ τεῖχος. Persas in urbem [vel intra muros] inmisit. iii. 158.

ἰξικνίσθαι. comm. Pervenire. ὅσον ἰγὼ δύνατός εἰμι μακρότατον ἰξικνίσθαι ἀκούῃ. Quam longissime possum fama et auditu pervenire: vel, Quantum auditu mihi, superiora ex longissimo tempore repetenti, conjicere licet. i. 172. ii. 34. ἰξικ- νύμηναι εἰς τὴν ἀνδρῶν, [canalem duxit,] qui usque ad regionem aquis carentem perveniebat, [per- tingebat.] iii. 9. ἰξικνίσθαι πρὸς τὸ ποικίλιναι ἀνδρῶν. Ad certamen propositum pervenisse, i. certa- men propositum peragere potu- isse. iv. 10. ὅσον ἡμῖς ἰσορρόντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τι ἰγνύμεθα ἰξικν- ισθαι. Quantum nos sciscitando longissime pervenire potuimus. Vel, Quam longissime scrutan- do potuimus investigare. iv. 192.

ἰξικνίσθαι τι. comm. Exæquari alicui. ὅπως ἀν ἰξικνίσθαι τῷ Ἑλλη-

νικῶ τὸ Περσικόν. Ut res Persicæ Græcanicis exæquarentur. viii. 13.

ἰξιστοῦν τι. Ion. et poet. pro comm. ἰξιστοῦν, ἰκπυδάσθαι, ἰξιστοῦν. Exquirere aliquid, aliquid scisci- tari ex aliquo. τέτους οἱ Ἕλληνας ἰξιστοῦντες τὰ ἰσούλοντο πυνδίσθαι. vii. 195. Græci cum ex his scis- citati fuissent quæ cupiebant au- dire.

ἰξίηλος, ὁ καὶ ἡ. Delebilis, qui fa- cile deletur, aut deleri potest. ἰξ ἀνδράπων ἰξίηλος γύγνησθαι. Ex hominum memoria facile deleri. Introd. ad l. i. c. 1. οὐ περισπῆτος γένος τὸ Εὐροσθῆος γνίσθαι ἰξίηλος. Non est per negligentiam com- mittendum ut Eurysthei genus funditus pereat, vel omnino de- leatur. v. 39. Etymologiam τῷ ἰξίηλου vide in Magno Etymo- log. 348. 30.

ἰξόδοι, οὐ, τό. Ion. pro comm. ἡ ἰξόδοι. ἡ ἰξόδια, vel ἰξοδία, egres- sio, militaris expeditio. ἐν τοῖσι ἰξοδοῖσι. vi. 56. Valla: In egressi- bus. At dicendum potius, In mi- litaribus expeditionibus.

ἰξόδοι, οὐ, ἡ. comm. Exitus, egres- sio, militaris expeditio, militia. οὐκ ἰδικαίην λείπεισθαι τῆς ἰξόδου Λακεδαιμονίων. ix. 19. Valla: In- dignum se putaverunt a Lacedæ- moniis se in exeundo superari. Æ. P. Haud æquum esse cen- suerunt militarem Lacedæmo- niorum expeditionem deserere. Vel, Haud æquum esse duxerunt Lacedæmonios ad militiam exe- untes derelinquere. Quod com- modius, quia dicit Herod. eadem linea, Σπαρτιάτας ἰξόδοι. ὅσαι ἦν ἰξόδοι κοιναὶ ἰγνύοντο. ix. 26. Quo- quot communes militares expe- ditionis jam susceptæ [factæque] sunt. Vel, Quoties ad externam militiam communiter est itum.

ἰξοπτήν. μ. ἰξοπτήσω. V. H. Incen- dere, assare. ἐν τῇ καμίνῳ ἰξοπτή- σης, μὴ εἰσέλθης εἰς τὴν ἀμφύβρυν.

Si fornacem incenderis, ne circumfluam [domuin] introcas. iv. 163. Oraculi explicationem in sequentibus vide.

ἔξοπτει. μ. ἔξοπτῶ. V. H. Excoquere. Ἀμφορέας μὴ ἔξοπτῆσθαι. Amphoras ne excoquas. quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps. iv. 164.

ἔξορία, ας, ῆ. Exterminatio ex aliquo agri terminis, et finibus ejectio. Exilium. Ctesias Pers. 40. ἐν τῇ ἔξορίᾳ. In exilio.

ἔξορίζω. Exterminare. Ex alicujus agri terminis, et finibus expellere. In exilium mittere. Ctesias Pers. 39. ἔξορίζεται Ἀρτοξάρης.

ἔξορκεῖν τινα. Adjurare aliquem. Jurejurando adigere ad aliquid faciendum. ἔξορκεῖ μιν, ἢ μὴ οἱ ἀντυπουργῶσιν τοῦτο. iii. 133. Eum adjurat, vel jurejurando sibi obstringit, fore ut sibi vicissim hoc ministraret, faceret, præstaret. Vel, Jurejurando adigit, fore ut sibi vicissim hac in re suam operam navaret.

ἔξορκεῖν. Idem ac ἔξορκεῖν. Jurejurando ad aliquid aliquem adigere. ἔξορκεῖ ἢ μὴ οἱ διηκουσῶσιν ὅ, τι αἱ διηθῶ. Eum jurejurando adigit ipsum sibi suam operam navaturum quamcunque ad rem sibi ea opus esset. iv. 154. ἰππὶ τι δὲ ἔξορκωσὶ μιν. ibid. ἔξορκῶν τὸ τυγὸς ὕδαρ. Adigens ad jusjurandum per Stygis aquam. vi. 74.

ἔξορκωσις, ιος, ῆ. Jusjurandum, ad quod quis adactus fuit, quo quis ab aliquo fuit obstrictus. iv. 154.

ἔξορσσειν. μ. ἔξω. comm. Effodere, eruere. ἔξωρεῖ αὐτίκω ὁ πατήρ τοῦς ὀφθαλμούς. viii. 116. Ipsorum oculos pater effodit.

ἔξ ὀφθαλμῶν ἀποτίμψαι τινα. Aliquem ex oculis, ex suo conspectu, præsentialque amandare. i. 120. ἡμεῖς ἔξ ὀφθαλμῶν σφί γινώσκοντες. v.

106. Simul ac ex ipsorum conspectu recessi.

ἔξ ὕψους. Ion. pro comm. ἔξ ὕψους, ὕψους. postea, posthac. i. 108. v. 106. vi. 85.

ἔξωτης, ου, ὁ. H. N. Expulsor, violentus. ἔξωται αἶμας. Venti violenti. ii. 113.

ἔξωτρισμός, ου, ὁ. comm. Per ostracismum ex aliquo loco pulsus. viii. 79. Vide ὀστρακίζω.

εὐ. δάλλυσις Ionica τῆς ου διφθόγγου in participiis futuri secundi medii communiter in ὀφθαλμοῖς, π, ου, desinentis. Ut τυπώμενος comm. τυπώμενος Ion. Sic etiam ἀπαλάμμενος, pro ἀπαλάμενος. vii. 218. periturus.

εὐ. Ion. terminatio 2. pers. singul. verborum imperf. vel aorist. 2. medii, pro comm. αν. εἶπω, pro εἶπον, quærebas, sciscitabaris. i. 32. ἀπίκνω, pro ἀφίκνω, pervenisti. i. 124. hocque pro ἀφικνω, quod ab ἀφικνέσθαι, οὔμαι, illud vero ut ab ἀφικνέσθαι gravitono non usitato. Alias Αἰολικῶς ἀπίκνω diceretur, accentu in præcedentem retracto.

εὐ. Ion. terminatio imperativorum comm. in ου, in 2. pers. desinentium. τύπτει, pro τύπτου. Sic προσδίδω, pro προσδίδου. vii. 235.

εὐ. in 2. personis verborum imperativi modi vocis pass. vel med. αἰτίο, pro αἰτεῖ. Pete. i. 90. ἔξηγίο, pro ἔξηγου. Narra, dic, explica. iii. 72. iv. 9. ἀπικνέο, pro ἀπικνέ. Veni. v. 24. φεδίο, pro φεδῶ. vii. 50, 52. ἔξηγίο. vii. 234.

εὐ. Ionica terminatio in gen. sing. pronominum, pro comm. ου. σιο, pro σου, tui, vel te. Ut σίο δέομαι, te rogo. i. 8, 9, 124. ἡμίο, pro ἡμεῶ, mei, ab ἡγώ. i. 126. iii. 155.

εὐ. δάλλυσις Ionica τῆς ου comm. in optat. verborum in μι, in εἰ. προσδίδω, pro προσδοῖτο. i. 53. hocque pro magis usitato, προσ-

διῖτο, vel deductum ut a *προσ-
δίο*, ὤ, et in optat. pass. *προσδισί-
μην*, οἶμην. *ἴοιο*, εἴο. *ἴοιτο*, εἴτο. quod
ποιητικώτερον, vel etiam est aor. 2.
medii, sed minus usitati, pro
quo *προσδίσμην*, εἴο, εἴτο. Vide no-
strum Græcum indicem Xenophontis, in voce *τίθειτο*. Vide et
alterum indicem Thucyd.

τομαι. Ion. formatio verborum pro
comm. *άομαι*, ὤμαι. *χρίομαι*, pro
comm. *χράομαι*, ὤμαι. i. 14, 34,
37. *χρίνται*. i. 58. *θίβομαι*, εἴβομαι,
pro *θάβομαι*, ὤμαι. i. 68. *χρίσθαι*. i. 99. *κοιμάσθαι*, pro *κοι-
μάσθαι*, ὤνται. ii. 95. *αἰρόμαι*, pro
αἰράομαι, ὤμαι. iii. 65. prope fin.
μηχανόμαι, pro *μηχανάομαι*, ὤμαι.
vi. 46. viii. 52.

ίόν. Ion. et poet. pro comm. *όν*.
Exsistens. Quod est. i. 6. *ίόντα*.
Quæ sunt. i. 8. *κατά τὸ ίόν*. *ἀπὸ
τοῦ*, *κατά τὸ ἰρδόν*, *κατά τὸ αἰλῆδης*,
κατά τὸ δικαιο. *ἰρδῶς*, *αἰλῆδῶς*, *δι-
καίῶς*. i. 97.

ίόντα. Ion. et poet. accus. singul.
masc. g. pro communi *όντα*. Ex-
sistentem. Qui est. i. 14, 20, 23.
τὸν ίόντα λόγον. Res quæ est. Rem
veram. i. 95.

ίόντα. Ion. et poet. accus. plur. n.
g. pro comm. *όντα*. Exsistentia.
i. 30.

ίόνται. Ion. terminatio tertię pers.
plur. præter. perf. pass. communi-
ter in *όνται* desinentis, quod ra-
rum. *ἀνιόνται*, pro *ἀνιόνται*, ab
ανίεμαι. ii. 165.

ίόντας. Ion. et poet. pro comm.
όντας. i. 11, 22, 65.

ίόντων. Ion. pro comm. *όντων*. Ex-
sistentium. i. eorum, quæ sunt.
i. 23.

ίργων. Ion. et poet. pro altero *ίρ-
γαι*. 3. sing. plusq. p. medii, a
verbo Poetico *ρίζω*, facio, fut.
ρίξω, aor. 1. act. *ἱρρίξα*. med.
perf. *ἱρρίονα*, sublato altero ρ me-
tri gratia apud Poetas *ίργονα*, καὶ
καλὰ γονχίω *μυλίδισιν*, *ίργονα*, plusq.
p. *ίώργων*, et *εἰώργων*, *υς*, *αι*, et Ion.

κατὰ δαλῶσιν τῆς αι εἰς αι, *ίργων*.
Sed proprie dicendum esset *όόρ-
γων*: at hæc sunt poetica. Alii ab
ίργω verbo formant medium *ίργα*,
ut *ἱλγω*, *ἱλπα*, unde præfixo Ἀ-
τικῶς ρ, fit *ἱολπα*, sic *ίεργα*. Vide
Eustathium in *ίεργα*, et *ἱώπην*. i.
127. *κατὰ μεγάλα ἱεργι τὰς Πέρσας*.
Magnis maleficiis Persas affecit.
iii. 127.

ίος. Ion. et comm. terminatio gen.
sing. 3. declin. contract. pro At-
tico *ίως*. *τοῦ χαλαίος*, pro *χαλαίως*.
i. 68. Vide *βασιλεύς*.

ίῶσα. Ion. et poet. pro communi
ούσα. Exsistens. Quæ est. i. 5, 7.
ἰούσης. Exsistentis. i. 31, 68. v. 39.

ύῶσι. Ion. et poet. pro comm. *ούσι*.
Exsistentibus. i. 31, 57.

ἱπαγγέλλων. comm. Denuntiare. *ἱπ-
αγγείλας Λακεδαιμονίους παρῆναι ἐς
χρόνον ῥῆτον*. Cum denuntiasset ut
Lacedæmonii ad diem dictam,
ad certam diem adessent, præsto
essent. i. 77.

ἱπαγγέλλοσθαι. comm. Denuntiare.
Per nuntios, vel præcones, vel
aliquos alios aliquid alicui si-
gnificare. *ἱπαγγιλλόμενοι ἐκδιδόναι
τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου*. Denunti-
antes, vel missis nuntiis jubentes
cædis auctores dedi. iv. 200.

ἱπάγων. comm. Inducere, instiga-
re. [οἱ Θεσσαλῆς ἠγούμενοι] πολλῶ
μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην. ix. 1.
[Thessaliæ Principes] multo ma-
gis Persam [adversus Græcos.]
instigabant.

ἱπάγουσις. vii. 20. Vide *ἔγερσις*.

ἱπαργνίον. Ion. et poet. pro comm.
ἱπάγων. Adducere. ii. 2. [V.
ἀπαγνίον.]

ἱπαγμίης. Ion. pro comm. *ἱπηγμί-
ης*. Ad aliquid adductus. Ad ali-
quid progressus. *ῶσαι γυναῖκες ἡ-
δεις ἱπαγμίαι εἰσὶ*. Quotquot mu-
lieres ad formam sunt progressæ.
i. Quotquot sunt formosæ. i.
199.

ἱπαγαλίζω. Ion. et poet. Illustra-
re. Celebrare. Illustrẽm reddere.

ὅτις Κυμαίους ἱπαγλαῖτι. V. Hom. 15. Qui Cumanos illustraret, vel celebraret. Celebres, ac illustres redderet. Illud autem ἱπαγλαῖτι dictum est Attice pro comm. ἱπαγλαῖτι.

ἱπαγωγός, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui vim alliciendi habet. Blandus. Ad persuadendum aptus. Hinc τὰ ἱπαγωγότατα. Quæ maximam persuadendi vim habent. iii. 53.

ἱπαίδην. Ion. et poet. pro comm. ἱπάδην. Accinere. Incantare. i. 132.

ἱπαίρειν. Impellere ad. Incitare. Excitare. pro quo comm. ἱπαίρειν. i. 204. [ἱποτρέφειν ibidem.]

ἱπαῖν. Ion. et poet. pro comm. αἰσθάνεσθαι. Audire, percipere, sentire. ἱπαῖντες σιδηρίων. Ferrum sentientes. iii. 29.

ἱπαίρεσθαι. comm. Efferri, inflari, superbire. ἱπαρδαίς ψυχρὴ νικη. ix. 49. Frigida victoria elatus.

ἱπαιτιάσθαι μίζονα. De gravioribus injuriis ab aliquo acceptis conqueri. Graviore criminationes alicui objicere. i. 26.

ἱπαῖρος, ὁ καὶ ἡ. Dicitur de eo, cujus facinora innotuerunt, et qui propterea est celebris. ii. 119. de quo aliquid rescitum est. Qui in aliquo facinore deprehensus est manifeste. ἱπαῖρος ἰγίνετο ὑπὸ Καμβύσιω. Ejus facinora Cambysæ innotuerunt. Cambyses ejus facinora rescivit. iii. 15. vi. 74. ὡς ἱπαῖρος ἰγίνετο. Cum de eorum adventu rescitum fuisset. vii. 146. viii. 128.

ἱπακούειν. comm. Exaudire, οἱ ὑμῶν τυγχάνουσιν ἱπακούοντες. ix. 98. Quotquot de vobis [me] exaudiunt.

ἱπακούειν. Ion. pro simplici ἀκούειν. Audire. πάντων πρὸς σὸ βουλευμάτων ἱπακούειν ἀξιῦμαι. A te dignus judicor, qui omnia tua consilia audiam. v. 106.

ἱπακύνειν. Ion. pro comm. ὑπακύνειν. Obtemperare. Morem gerere.

Parere. ἱπακύνειν τῷ πρώτῳ ἐκλύσματι. Cum obtemperasset primo mandato. iv. 141.

ἱπακτός, ἡ, ὅ. comm. Aliunde ad nos adductus, adductus, accitus, vel ascitus. Peregrinus. Hospes. Non domesticus. Externus. ἀριτὴ ἱπακτός ἐστίν. vii. 102. Virtus est ascita, non innata. Virtus non est innata, nec domestica: sed aliunde quæsit. Quod ex sequentibus patet, ἀπὸ τῆ σοφίας, καὶ νόμου ἰσχυροῦ κατεργασμένη: id est, Parta sapientia, et severa disciplina. Apud Herodotum ἱπακτος, pro ἱπακτός, vitiose legi videtur: ἱπακτός vero, pro ἱπακτὴ, Attice et Ionice dictum.

ἱπαλλαγὴ, ἡ, ἡ. Permutatio. Vocabulum Herodoto peculiare, pro quo com. ἱπάλλαξις. γάμων ἱπαλλαγὴ. Nuptiarum et connubii permutatio; pro eo, quod comm. ἱπιγαμία unica voce dicitur, affinitas. Jus connubii, quo quædam nuptiarum permutatio et permixtio fit, quum inter aliquos populos, vel familias diversas jus est matrimonii contrahendi. Tunc enim fit quædam filiorum, et filiarum, per matrimonium mutuo contractum permutatio, et matrimonio conjunctorum permixtio legitima. i. 74. [ἱπιγαμίας ποιησάμενοι. Junctis inter se affinitatibus. ii. 147.]

ἱπαμᾶν, et ἱπαμᾶσθαι. comm. Accumulare. Coacervare. Aggerere. Eustath. ἱπαμᾶσθαι, κόνιν, ἢ τέφραν, συλλέγειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμύντων. γῆν ἱπαμᾶσάμενος. viii. 24. Accumulata, vel aggesta humo.

ἱπ' ἀμφότερα νοεῖν. v. s. In utramque partem cogitare. id est, Anceps consilium animo volvere. Anceps in animo consilium habere. Θιμιστοκλῆς ταῦτα ἔγραψε ἱπ' ἀμφότερα νοεῖν. viii. 22. Themistocles hæc ancipiti consilio scripsit.

ἱπαναβάλλεσθαι. comm. Differre. In tempus longius aliquid differre.

τρία ἔτα ἱπανκαίετο τὴν Σαρδίαν ἄλωσι. Sardium expugnationem tres annos distulit. i. 91. dicitur et ἀναβάλλουθαι. iii. 85.

ἀπαναβληδόν. Herod. adverbium, q. d. injectim. ἵματα ἱπαναβληδὸν φορέουσιν. Vestes injectas ac superindutas ferunt. ii. 81.

ἱπανάγειν. comm. Inducere. Inferre. Excitare. Commovere. ἐπιθία κατιόντα ἀνδρῶν φίλιν ἱπανάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Probra quæ homini inferuntur, iram excitare vel commovere solet. Vide ἐπιθία κατιόντα, et κατιόντα.

ἱπαναδιπλωσις. Ionibus, ut et Atticis, familiaris. Quomodo fiat, et in quibus verbis, vide in vulgatis Grammaticis, ubi et multa reperies exempla. Consule et participium ἀραιζόμενος, pro ἡρμῖνος.

ἱπαναγκες. comm. adverbialiter sumtum, pro κατ' ἀνάγκην. Necessario. i. 82.

ἱπαναλογεῖν. V. H. Altius repetendo aperire. Κροῖσος δὲ οἱ ἱπανηλόγησι πᾶσαι τὴν ἰουδοῦ διάνοιαν. i. 90. Ctesius autem ipsi omnem suum animum altius repetens aperuit. Sic autem formatum, ut ἱπανηλόγη ab ἱπαναλόω, ὦ. De quo Grammaticos consule. Hoc autem ἱπαναλογεῖν in vulgatis Lexicis non reperitur. Vel, ut ἱπηγορεῖν, et ἱπηγορεύειν dicitur, verso α in η κατ' ἔκτασιν, sic ἱπανηλογεῖν fortasse dicendum, unde τὸ ἱπανηλόγησι deducetur. Quod Ἰωνικόν.

ἱπαναπλέειν. Peculiari quodam modo apud Herodotum invenitur positum, quem vulgata Lexica non explicant. ὥς ἱπαναπλέειν ὑμῖν ἔτα κακά. Ita ut in vobis mala verba crebro navigent: id est, Ita ut malis verbis abundetis, quæ temere profunditis. i. 212.

ἱπανίρεσθαι. comm. Interrogare denuo. Rursus interrogare. i. 91.

ἱπανηδὺν εἰς τὴν ὑγίαν. Ad secundam valetudinem redire. In pristi-

nam valetudinem restitui. Ctesias Pers. 41.

ἱπανκαίετο τῷ Σκύλῃ. Valla: Defecerunt a Scyle. Sed potius ita vertendum, In Scylen insurrexerunt. Sic Galli, *Ils s'éleverent contre Scyles*. Vel, Facta defectione arma Scylæ intulerunt. Hoc ex sequentibus colligitur. iv. 80. Ceterum si codex mendo caret, est tertia pluralis optativi Ionice pro comm. ἱπανίσταται. Sed suspicor scribendum, ἱπανισίατο, pro ἱπανίστατο, ut ἱξίπισίατο, pro ἱξίπιστατο. Vide ἱατο terminatio Ionica. Idem error videtur esse infra, iv. 110. in verbo ἰδυαίατο, pro ἰδυαίατο. Nam nec Attice nec Ionice dicitur, quod saltem verum esse constet, ἰδυαίωτο in 3. plur. opt. modi, pro comm. δῖαωτο. Illud enim η ex ε κατ' ἔκτασιν est formatum in imperfecti syllabico augmento, quod Ἀττικῶς in temporale mutatum. At in optativo neutrum augmentum in tempore præsentis, præcipue verborum, quorum initium a consonanti ducitur, locum habet. Sic etiam iv. 114. pro ἰδυαίατο legendum videtur ἰδυαίωτο. Sed iv. 166. ἱπανκαίετο (si modo codex mendo caret) positum in 3. pers. sing. optat. Ion. pro comm. ἱπανίστατο, vel, ut alii scribendum censent, ἱπανίσταται. Nam propter compositionem accentum mutari, et in præcedentem syllabam retrahi tradunt: quod in plerisque verum. Sed hac de re fusius in Grammaticis præceptis agitur. μαθὼν δὲ Δαρεῖος μιν ταῦτα ποιῦντα, αἰτῆν οἱ ἄλλοι ἱπανίκαε, ὥς οἱ ἱπανκαίετο, ἀπίκλιν. Cum autem Darius intellexisset ipsum hæc facere, alio crimine ei illato, quod in se insurrexisset, eum interfecit. Vel, quod sibi defectione facta arma intulisset. Si igitur codex sanus, hic Ionismus observandus, quem in vulg.

Gram. quod ego saltem legerim, ac recorder, nequaquam reperies. fiet autem κατ' ἰδιόσιν τοῦ α, eodem modo in singulari, quo in plurali: sed in plurali præterea τὸ ι tollitur, ut ἰγαῖντο, ἰγαίατο. ἰγαῖντο, ἰγαίατε. Vide αἰατο, et συναπιγίστατο, quo in loco scribendum videtur συναπιγίστατο. Ion. pro communi συναφίστατο. v. 37. ἰπανιστάται. Ion. pro ἰπανίσταται. iii. 61.

ἰπάζιος. Ion. et poet. pro simpl. ἄξιος. Dignus re aliqua. Eximius. ἰπαζία νόμιμα. Eximia instituta. Præclara. Multi facienda. ii. 79: Vide ἀπάξιος. vii. 96. ubi fortasse ἰπαζίος scribendum. Sophocles Electra. v. 971. ἰπαζίω γάμωι τύξῃ. Nuptias te dignas consequeris.

ἰπαιδῆ, ἦς, ἦ. Ionice et poet. pro comm. ἰπιδῆ. Incantatio. i. 132.

ἰπαργύρος, ὁ καὶ ἦ. Inargentatus. Argento tectus. κλίνας ἰπαργύρους κατίκαι. Lectos inargentatos, vel argento constratos, tectosque combussit. i. 50. Interpres Latinus male vertit, argenteos, quasi dixisset ἀργυρεῖς. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis manifeste patet. ix. 80.

ἰπαρησάμιος, ἡ, οἱ. Ion. pro comm. ἰπαρασάμιος, ab ἰπαράσμαι, ὤμαι, imprecor. ἰπαρησάμιος Κυμαίοις μηδίτῃ ποιετὴν δίκιμον ἐν τῇ χώρῃ γινέσθαι, ὅστις Κυμαίως ἰπαγλαίει. V. Hom. 15. Cumanis imprecatus ne ullus Poeta clarus in ipsorum agro esset, qui Cumanos celebraret, vel, illustraret.

ἰπαύρησις, ἰος, ἦ. Ionice et poetice, pro communi ἀπώλαυσις. Vide ἰπαυρίῃν apud Eustathium. Fructus, qui ex aliqua re percipitur. Emolumentum. Commoditas. ἀπ' οὗ ὑμῖν μεγάλαι ὠφέλειαι καὶ ἰπαυρήσεις γέγονασι. vii. 158. Ex quibus magnæ utilitates et commoditates vobis provenerunt.

ἰπαύροισι. tertia sing. aor. 2. med. ab act. ἰπαυρίω, ὤ: ἰπαυρίῃν vero

(ut docet Eustathius) ἀπώλαυσαι, γήσασθαι, καὶ ἀπλῶς ἀψασθαι: id est, Frui. Fructum ex re aliqua percipere. Gustare. Tangere. τάχα δ' ἂν εἰ καὶ τοῦ εὐνόματος ἰπαύροισι, vii. 180. Valla: Quo [Leonis] nomine fortasse nonnihil gloriabatur. Æm. P. Fortasse autem etiam aliquem [hujusmodi] fructum ex hoc nomine percepit. Quem autem fructum intelligit? eadem. Sensus igitur est, Hic, leo vocabatur, et fortasse ob hoc leonis nomen in istud infortunium incidit, atque cæsus est. Hoc ex præcedentibus facile colligitur.

ἰπ' αὐτοφύρῃ ἀλῶναι. In ipso facinore deprehendi. Gallice, *Etre surpris sur le fait*. vi. 72, 137. ἰπ' αὐτοφύρῃ φαίηται dicitur συνενέμωσ. ἰπ' αὐτοφύρῃ ἀλούς ὑπὸ Λάσου. vii. 6.

ἰπιάν. Ion. pro comm. ἰπιδῆ, vel ἰπᾶν. Posteaquam. ἰπιάν αὐτὸς σημήν. Postquam ipse signum dedisset. i. 21. ἰπιάν ἰπιτάμυνται. Postquam incidierint, secuerint, i. 74, 182, 183, 194, 199. ii. 14, 40, 87, 89, 91, 92.

ἰπιάν. Ion. pro comm. ἰπι, vel ὅταν. Quando. Quum. τότε, ἰπιάν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι. Tunc quum diem festum celebrant. Valla: Quum sacra faciunt. Sed hoc non est in Græcis verbis. i. 183. ii. 173. iii. 98. vii. 226.

ἰπιδρη, ἡς. Ion. pro comm. ἰφιδρη. Mora, quæ ab aliquo trahitur dum alicubi juxta aliquem locum, vel personam, sedet, manet, moratur. Mora. Obsidio. ἰπιδρην ποιεῖσθαι. Mora trahere. Obsidionem in longum trahere. v. 65. Diutius in aliquo loco morari. i. 17. vitiose scriptum videtur ἰπ' ἰδρης. pro ἰπιδρης unica voce. Vide ἰδρη. ἰπι, et ὥς, temporis adverbium cum infinitivis posita, loco imperfecti, vel perfecti, vel aoristi. Vide ὥς cum infinit. et ἀπαρέμφοτα, &c.

ἑπιῖται. Ion. pro comm. ἑπιῖται, ἑπι-
τρέπειν. Permittere. Cum dativo,
παραιτούμενος ἑπιῖται οἱ. Vehemen-
ter orans ut sibi permitteret. i.
90.

ἑπιῖται. Ion. pro comm. ἑπιῖται. Im-
mittere. ii. 100. vii. 130.

ἑπιένσθαι. Ion. et poet. pro comm.
ἑνδύσθαι. Indui. iv. 64. Sic autem
formatur: ἐν, induo, ἐν Dorice,
hinc ἐνύω, unde ἐνύω Ionice, et
compositum Ionicum ἑπιένω, ἐπι-
νυμι, ἐπίνυμαι.

ἑπέρωσθαι τὸν θεόν. Deum interro-
gare. i. 19. ἑπέρωσθαι τὸν Κροῖσον.
i. 86, 90, 91. iii. 130. ἑπέρωσθαί
μιν. Ipsum interrogare. iv. 9.
ἑπιηρησομένους. iv. 161. vii. 101,
148. viii. 88. ix. 11.

ἑπέρωσθαι. Ion. et poet. Attrahe-
re. Substernere. ἑπινυσάμενοι τὴν
λεοπτήν. Attracta, substrataque leo-
nina pelle. iv. 8.

ἑπινώτο. Ion. pro comm. ἑπινώ-
ντο. Tentabant. Periculum facie-
bant. i. 68.

ἑπινώτῃν, pro ἑπινώτῃν. Ion. dictum.
ἑπινώτῃς μὲν. i. 32. ἑπινώτῃ ταῦτα.
i. 55. ἑπινώτῃν. i. 86, 88. ἑπινώ-
τῃν. vii. 100.

ἑπινώτῃν, et ἑπινώτῃν. Vide sim-
plex ἑπινώτῃν, et ἑπινώτῃν.

ἑπινώτῃν. ix. 93. Ion. pro comm.
ἑπινώτῃν.

ἑπινώτῃς, ιος, ῆ. Ion. pro comm.
ἑπινώτῃς. Interrogatio. vi. 67.

ἑπιῖται. Interdum videtur redun-
dare apud Herodotum. καὶ ἐπιῖ
τε ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκισιν.
Sic enim potius legendum vide-
tur, quam αὐτοῖσι; quod patet
ex linea quinta [αἱ γυναῖκες] σφίσι
αὐτῇσι. Et his patratis, cum ipsis
concubuerunt. Latinus Interpres
nimis oratorie locum vertit, Et
quam hæc patrassent, simul or-
bas ad concubitu violenti rapi-
uissent: a Græcis verbis, nulla
necessitate cogente, nimium re-
cessit. i. 146. Vel hic τὸ ἐπιῖ τε,
ἀπὸ τοῦ ἑπιῖτα sumendum, vel

etiam sic scribendam: id est,
Deinde. Postea. Stephanus in
suo indicis brevissimo specimine
dicit ἐπιῖ τε, pro ἐπιῖ, vacante
particula τε, passim reperiri. Sed
ne unum quidem locum, ac ex-
emplum affert, quo snam senten-
tiam tueatur. Nos vero variis
exemplis eam illustrare tutari-
que conabimur. οἱ δὲ Φωκαῖες,
ἐπὶ τῇ σφί Χῖοι τὰς ἡσους, &c. hic
τὸ τε παλαιότατον. i. 165. ἐπὶ τε δὲ
τῇ Κόρινθον ἀπὸκοτο. i. 166, 168,
185, 189, 196. ad fin. 200, 202.
ii. 42, 56, 57, 103, 134, 181.

ἐπὶ τε ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Τεγεάτας
μύνους. ix. 59. Valla: Lacedæmo-
nios solos ac Tegeatas adeptus
est. Æ. P. In Lacedæmonios et
Tegeatas solus intentus erat, [ut
scilicet eos persequeretur, assè-
queretur, ac ulcisceretur.] Hoc
patet ex præcedentibus, ἀλλὰ
διωκτὶς εἰς, &c. et ex sequenti-
bus, Ἀθηναίους γὰρ τραπομένους ἐς
τὸ πιδίον, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἢ κατώρα.

ἐπινώτο. Ion. pro comm. ἐπινώ-
ντο. 3. plur. imperf. Instabant. Ur-
gebant. Irruerunt. Impetum fe-
cerunt. Cum dativo, αὐτῷ πινώντι
οἱ Ἀθηναῖοι αὐτίκα ἐπινώτο. ix.
22. Athenienses in ipsum lapsū
confestim irruerunt.

ἐπινώκατις. Partic. Ion. et poet.
aor. l. act. ab ἐπιφέρω, pro quo
Ion. et poetæ ἐπινώκω dicunt.
Infero. Objicio. i. 68.

ἐπιξέλειν τι εἰς τὸ ἀτρέχιστα. V.
Hom. l. Aliquid quam verissi-
me persequi. Aliquid quam ac-
curatissime persequi.

ἐπιξέει. Ion. pro comm. ἐπιξέει. De-
inceps. Ordine. v. 18. viii. 67.

ἐπιπιδύσαι. ix. 88. Speraverant.
Sibi persuaserant. Si codex est
sanus, videtur esse tertia person.
plur. aor. l. act. κατὰ συζῶλην for-
mata, pro comm. ἐπιπιδύσαν. Ab
ἐπιπιδύω fiet Atticum circumflex-
um ἐπιπιδύω, ὦ. μ. ἐπιπιδύω:
ἀόρ. α. ἐπιπιδύσας, ας, ε. καὶ κατὰ

συρῶλη, ἱππιῖδις. Dicemus autem vel ἰνυτοὺς subaudiendum, vel activum Attice pro passivo ἱππιῖσθαι sumendum, quod paulo durius, ac a fide remotius. Sed (nisi fallor) scribendum est ἱππιῖσθαι, unica litera mutata, videlicet *ι* in *ο*, ut Grammatica praecepta nos docent *ι* diphthongum praesentis in perfecto medio in *οι* verti. πιδῶ, πῖπειδα. plusq. p. ἱππιῖδαι. 3. plur. comm. ἱππιῖδισαι, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, κατὰ συρῶλην, ἱππιῖσθαι. Hoc a Valla praetermissum, quod tamen minime praetermittendum.

ἱππῖν. Ion. pro comm. ἰφίπιν. Insequi. Subsequi. ὁ θεὸς ἡμῖν [αὐτῶν] ἱππικοῦσι πολλὰ συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. Deus nobis ipsum subsequens multum confert in melius. vii. 8.

ἱππιεῖαι. Ion. pro ἱππιεῖν, quod et ipsum est Ion. rejecto *ν*, et dis-soluto *η* in *αι*. pro ἱππιεῖσθαι. *α* πειράσθαι. ὤμαι. fut. comm. πειράσσομαι. Ion. πειρήσσομαι. ande perf. pass. πειρήσθαι. vii. 125. Vel vide formationem ἱάτο verborum in *ατο* desinentium.

ἱπρίσθαι, *μ*. ἐπείρσομαι. comm. Sciscitari. Querere. ἱπηρεσόμενος τὸν χῶρον. Quaesituros locum, vel de loco. i. 67. Vide ἱρίσθαι, et ἱπείρσθαι.

ἱπέρρωςαν. viii. 14. Vide ἱπέρρως. ἱπέρρωςμι. Corroboro. Confirmo.

ἱπέρχισθαι. comm. pro συμβαίνειν. Accidere. Contingere. καὶ οἱ ταῦτα δέποντι ἐπὶ ἡλθε πταρῖν. Ipsique hæc administranti accidit ut ster-nutaret. vi. 107.

ἱπέρχισθαι. comm. Supervenire. Inter-venire. Repente adoriri. τοὺς ἐν ναυμαχίῃ ταύτῃ ἱππευτικοῦς ἀγωνιζομένους νύξ ἱππευτικῶς δόλυσσι. Illos in hoc navali prælio alternante victoria pugnantes nox inter-ventu suo diremit. viii. 11.

ἱπρωτῶν τι. Aliquid interrogare. Aliquid ex aliquo querere, sci-

scitari. i. 30, 31. ἱπρωτῶς με ἀνδρωπῶν πρηγμάτων περί; De rebus humanis me interrogas? i. 32. ἱπρωτοὶ τὸ ἐπιταλμῖνοι. Quæ-siverunt quod mandatum fuerat. i. 47, 90.

ἱπρωτῆμα, *τος*, *τό*. comm. Interrogatio. vi. 67.

ἱπρωσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἰφίπσθαι. Sequi. *ι* ἰφίπσθαι τῶν ἄλλων τυράννων τῇ γνώμῃ. Si aliorum tyrannorum sententiam sequutus fuisset. vii. 10. §. 3.

ἱπρωτῶς, ὅτος, *ι*. Ion. pro comm. ἰφιστῶς. sublato *κ*, et verso *α* in *ι*. vel post factam contractionem Atticam, ἰφιστῶς, inserto *ι* ante *ω*, et aspirata in tenuem mutata. Præfectus τὸν ἱπρωτῶτα τῆς διώρυχας. Fossæ præfectum. vii. 117.

ἱπρωσθαι λέγειν. Herodotea locutio. Subauditur autem ῥήματα, q. d. contorta, vel perversa, i. asperiora verba proferre. Asperioribus verbis in aliquem invehi. Ἀγων μᾶλλον ἱπρωσθαι. viii. 62. Valla: Majori cum acrimonia loquebatur. *Æ. P.* Asperius [in eum] invehebatur. Vide ἀπρωσθαι λόγος. vii. 160.

ἱπρωσθαι. comm. Occupare. Obtinere. οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν ἱπρωσθαι. Scythæ totam Asiam occuparunt, et occupatam obtinuerunt. i. 104. τὸν ἄμπελον ἱπρωσθαι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν. Vitem occupasse totam Asiam. i. 108. vii. 19.

ἱπρωσθαι. Apud Herodotum interdum pro re aliqua niti, fretumque esse, sumi videtur. Vel, pro fretum sperare. τῷ καὶ ἱπρωσθαι ἱπρωσθαι ὁ Λυδός. Quo etiam fretus Lydas sperabat se illustrem futurum. Se illustrem victoriam ab hoste reportaturum. Se rem preclare gesturum. Interpres hunc locum non intellexit: sed tamen aliquo modo sensum leviter attigit, quum vertit, Quo ille se prævaliturum considerabat. i. 80.

ἐπίχειν peculiariter apud Herodot. pro in animo habere sumitur. *ἐπ' οὗς ἐπιῦχε στρατηλατίην.* Adversus quos exercitum ducere, et expeditionem facere in animo habebat. i. 153. *ἐπὶ ταύτῃ πρώτῃ ἐπιῦχοι στρατεύσθαι οἱ Πέρσαι.* Huic primæ bellum inferre in animo habebant Persæ. vi. 96.

ἐπίχειν. comm. Nancisci. Incidere in. *ὅσα ἐπίσχον, πάντα ἱσναμύριοι.* viii. 35. Quæcunque nanciscabantur, omnia vastabant.

ἐπίχειν. comm. Morari, immorari, commorari, supersedere. Subauditur autem personæ alicubi commorantis accus. casus. Vel hoc verbi neutrius vim et constructionem interdum habet. *ἐπισχόντες ἐν τούτῃ τῇ χώρῃ.* viii. 23. In hoc loco morati, vel immorati. *ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς.* viii. 66. Tres dies, triduum [illic] morati. *ἡ δὲ αἰὶν ἐπισχούσιν,* viii. 100. Si [diutius hic] morari [tibi] videtur, [tibi placet.] Vel, Si supersedendum [tibi] videtur. *ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας.* viii. 113. Paucos dies commorati.

ἐπίχειν, et ἐπισχεῖν. commun. Cohibere. Coercere. Retardare. Supersedere. *ἐπισχόντων ὀλίγον χρόνον.* Cum exiguum temporis spatium se cohibuerit, se retinuerit. i. Paulo post. i. 132. *ἐπισχούσιν,* v. 51.

ἐπίχειν. comm. Cohibere. Coercere. Abstinere. *ἐπισχόντας ἀπὸ τῷ Αἰγινητίῳ αἰκίου.* Ab Æginetarum maleficio abstinentes. i. ab Æginetis maleficio afficientis abstinentes. v. 89. *Οὐκ ἐπισχέσω.* sub. *ἐμέ.* Non continebo me. Non tacebo. vii. 139.

ἐπ' ἑωῦτὲ βαλλόμενοι πεπρηχέναι αὐτὸν ἴσθι. Herodot. locutio. Scias ipsum suo consilio [hæc] fecisse. v. 106. Scias ipsum sua sponte, nec alieno consilio usum, hæc fecisse. Videtur autem metaphora sumta ab illis, qui domum ædificaturi, primum ejus fundamenta jaciunt. Vel

τὸ βάλλεσθαι Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ βυλεύεσθαι sumtum. Quare verba hoc sonarent, Per se inito consilio hoc fecisse. Vide βάλλασθαι.

ἐπ' ἑωῦτων. Ion. pro comm. *ἐφ' ἑαυτῶν. χωρὶς τῶν ἄλλων.* Per se. Soli. Seorsum ab aliis. ii. 2. iv. 160. v. 98.

ἐπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. *ὁ ἐπιβύχης, καὶ ἰγκραλῆς τινος πράγματος. ὁ δὲ φρονῖν ἐπήβολος, ὁ συνιτὲς, καὶ τοῦ φρονῖν ἐπιτυχών.* Eust. Qui rei alicujus est compos. Qui rem aliquam est adeptus, et in sua potestate tenet. *Τουτῶν ἐπήβολος γινόμενος.* ix. 94. Horum compos factus.

ἐπηγορεύειν. Ion. et Herodoto peculiare verbum, pro comm. *κατηγορεῖν, καὶ ἐπιμύμφεσθαι.* Incusare. Conqueri. *τοῦτο ἐπηγορεύειν οἱ.* De hoc adversus ipsum conquerens. Hoc de ipso conquerens. Ipsum hac de re incusans. i. 90.

ἐπῆκαν. Ion. pro comm. *ἐφῆκαν.* Immiserunt. ab *ἐπίημι*, pro *ἐφίημι*. *τὴν ἵππον ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ.* In castra equitatum immiserunt. v. 63.

ἐπῆκε. Ion. pro comm. *ἐφῆκε.* Immisit. *ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδας.* ix. 49. Equitatum in Græcos immisit. ab *ἐφίημι*. Immitto.

ἐπήκοος, ου, ὁ. comm. Qui rem aliquam audivit, aut audit. *ὅσοι τῶν βουλευτῶν ἐκ ταῖς λίσχαις ἐπήκοοι [αὐτῷ] ἰγίνοντο.* V. Hom. 13. Quotquot ex Senatoribus ipsum in conventiculis audierant. v. s. ipsius auditores fuerant.

ἐπήλυδα, ου, τά. In neutro genere in plurali. (*αὐτόχθονα.* viii. 73. *τὰ δὲ λοιπὰ ἱθνα, τῶν ἐπὶ τῷ, τίσσιρα ἐπήλυδα ἴσι.* *ibid.* Reliquæ vero gentes, de septem, quatuor sunt advenæ. *ἀντὶ τοῦ, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἱθνῶν τῶν ἐπὶ τῷ, τίσσιρα, &c.* Ex reliquis vero septem gentibus, quatuor sunt advenæ.

ἐπηλυς, ἐπήλυδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Advena. Peregrinus. Ex-

ternus. pro quo comm. προσήλυ-
τος. Illud ab ἐπιλείδω, hoc a προ-
αλείδω, parum usitatis verbis, pro
quibus usitata, ἐπέρχομαι, et προ-
έρχομαι. Advenio. i. 78, 176. iv.
197. ἐπὶ ἡλιδος ἰόντες. v. 65.
ἐπ' ἡμέρην ἔχω. Ion. pro comm. ἐφ'
ἡμέρην ἡμέρην. Habere quotidianum
victum. i. 32.
ἐπ' ἡμέρην αὐτίων οἰκίμεν. Soli, et
ab aliis separati, habitemus. Vel,
Separatim nos ipsi apud nos ha-
bitemus. iv. 114. Gall. *Demeu-*
rons à part nous. comm. ἐφ' ἡμῶν
αὐτῶν οἰκίμεν.
ἐπηρωτῶν. Ion. pro comm. ἐπιρωτῶν.
Interrogare. Sciscitari. Quærere.
ἐπηρωτῶντας ὅ, τι ποιεῖν τυγχάνει
ὁ Λυδῶν βασιλεὺς. Interrogantes,
quærentes quidnam faceret Ly-
dorum rex. i. 47. ἐπηρωτῶν τὸ ἰντε-
ταλμένοι. Quod mandatum fuerat,
quærebant. i. 47. ταῦτ' ἐπηρωτῶν.
i. 53. ἐπηρωτῶν τινα θεῶν. i. 67,
86, 158, 159. iv. 131, 145. ἐπη-
ρωτῶν. v. 82. viii. 122.
ἐπὶ cum genitivo, pro εἰς, vel ἐς,
cum accus. ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύ-
πτου, pro εἰς Αἴγυπτον. In Ægy-
ptum navigantes. i. i. ii, 73, 75.
(pro quo dicitur et ἐπὶ cum ac-
cus. ἦσαν ἐπ' Αἴγυπτου. In Ægy-
ptum iverunt. i. 105.) ἐπὶ Ἰλίου, pro
εἰς Χῆρον. i. 164. ἐπὶ τῆς
Θρηκίης οἰκόντα πλείοντες, pro ἐπὶ
τῆς Θρηκίης οἰκόντα πλείοντες. i. 168.
ii, 28, 119, 121. §. 4. ad fin. ἰόντι
ἐπὶ Κυζίκου, pro ἐπὶ Κυζίκου. Cy-
zicum eunti. iv. 14. ἐπ' Ἑλλησπόν-
του, pro ἐπὶ Ἑλλησποντον. v. 33.
ἀπαλλάσσοντα ἐπὶ Θησσελῆς, pro
εἰς Θησσελίην. v. 64. ἐπὶ Παγασίων
φίροντα, pro Παγασίους. vii. 193.
ἐπὶ cum genitivo, pro comm. ἀπὸ,
Ionice positum. ἐπὶ τοῦ βασιλείως
τοῦ παιδὸς μετανομοσθῆναι. De regii
filii nomine, priore mutato, no-
minatos fuisse [tradunt.] i. 94.
ἐπὶ τούτου τὴν ἐκωνυμίην ποιουμένους,
ὀνομασθῆναι Τυρσηνοὺς. Nominatos
fuisse Tyrrenhos, cognomine, vel

nomine desumpto, ab hoc regis
filio. i. 94. [Vel hæc præpositio
tempus indicat, quo quis vixit.]
ἐπὶ τούτου τοῦ οὔριος οἱ ἄνθρωποι ἐπώ-
νυμοι ἰγνίσοντο. Ab hoc monte ho-
mines cognomen vel nomen ha-
bent impositum. Vel, de hoc
monte denominantur. iv. 184.
ἐπ' ἧς ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐκωνυμίην
ἔχει. vii. 178. A qua locus cogno-
men vel nomen habet.
ἐπὶ cum genitivo, pro διὰ cum ac-
cus. περὶ αἰάδας δι' μοι δοκίμους κλη-
θῆναι ἐπὶ τούτῳ αἱ γυναῖκες, διότι βάρ-
βαροι ἦσαν. Hæ mulieres ob hoc,
[ideo] mihi videntur vocatæ co-
lumbæ, quia barbaræ erant. ii.
57. Sic ἐπὶ τούτῳ τοῦ οὔριος οἱ ἄνθρω-
ποι ἐπώνυμοι ἰγνίσοντο. Propter hunc
montem, vel ab hoc monte, ho-
mines cognomen habent. iv. 184.
vii. 40, 83.
ἐπὶ cum genitivo, pro πρὸς cum
accus. ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαμαρτάντες ἰσθ-
μῶν ἐπ' Ἀθηναίων. A Bœotis ex
suis sedibus expulsi ad Atheni-
enses se converterunt. v. 57. vi.
34.
ἐπὶ cum genit. tempus indicans.
ἐπ' ἐμῷ. Meo tempore. Mea ætate.
Mea memoria. i. 5. ἐπὶ τούτῳ τυραν-
νούντος. Hoc regnante. i. 15. ἐπὶ
τῆς ἐμῆς ζωῆς, Me vivente. i. 38.
ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος. i. 56. ἐπὶ
Δωρεῶν. ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλῆος.
i. 65. ἐπὶ Μανὸς βασιλῆος. i. 94.
ἐπὶ Ἀγυαγίου. i. 130. ἐπὶ τούτου.
Hoc regnante. Hoc vivente. ii. 4.
ἐπ' ἐμῷ. ii. 46. ἐπὶ τούτῳ ἀρχόντῳ.
His regnantibus. iv. 5.
ἐπὶ cum dativo caussam, quæ vul-
go finalis appellatur, significans.
ἐπὶ τῇ κατῳδῇ. Reditus caussa. i.
60. ἐπὶ μοῦν. Remanendi caussa.
ἐπὶ ἐξόδῳ. Exeundi gratia. i. 94.
ἐπὶ συνοικίῃσι. Cohabitationis ma-
trimoniiq. caussa. i. 196. ἐπὶ
διαφθορῇ. Perniciæ gratia, ad per-
niciem, ad exitium. iv. 164. ἐπὶ
καταστροφῇ. Ad subigendum. iv.
167. ἐπὶ πολέμῳ. Belli inferendi

caussa. i. 76. ἐπὶ ἀγαθῷ τῷ πλεθρῷ.
In plebis commodum. ibid. ἐπὶ
μισθῷ. viii. 137. Mercedis causa.
ix. 33.

ἐπὶ cum dativo, causam signifi-
cans, pro quo comm. διὰ cum
accusativo ponitur. ἐπὶ πόσῳ χρή-
ματι, pro διὰ πόσον χρήμα; διὰ
πόσα χρήματα; Propter quantam
pecuniam? Quanta pecunia? iii.
38. ἐπ' ἢ ἀλγήσει. Propter quod
dolebis. iii. 40, 41. ἐπὶ χρήμασι
δικνὲ ἀδικον ἰδικασί, pro διὰ χρήμα-
τα. Propter pecunias iniquum
judicium fecit. v. 25.

ἐπὶ cum dat. pro διὰ cum accus.
ἐπὶ τοῦ ἀναδίντος ἱπποσύμῃ. Pro-
pter cognomen, vel potius nomen
illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ
μῇ αἰτίῃ. Ob unicum crimen, ob
unicum delictum. i. 137. ἐπὶ
τούτῳ, pro διὰ τοῦτο. iii. 83. ἐπὶ τῷ
γινόμενῳ ἐκ πλεονεξίας, pro διὰ τὸ
γινόμενον. Animo consternati pro-
pter id, quod acciderat. iv. 4.

ἐπὶ cum dativo conditionem in-
dicans. ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοις.
Cum his conditionibus pactus
cum eo fuisset; vel cum eo con-
sensisset; vel compositione cum
eo fecisset. i. 60. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.
Iisdem conditionibus. i. 141. ἐπ'
οἷς. Quibus conditionibus. Vel,
Quibus de causis. iii. 48. ἐπὶ τούτῳ,
ἐπ' ὧν. Ea conditione, ut. iii. 83.
ἐπὶ τούτοις. ibid. ἐπ' οἷς θύλουσι
αὐτοί. Quibus conditionibus ipsi
vellent. iv. 145. ὁμολογήσαν ἐπὶ
τούτοις. ix. 88. His conditionibus
compositionem fecerunt, vel se
dediderunt.

ἐπὶ cum dativo, Ion. et poet. Su-
per. De. Gallice, *Touchant quel-
que chose*. pro comm. περὶ cum
genitivo. ἱχθυήσαντες ἐπὶ πᾶσιν
τῇ Ἀρκαδίᾳ χώρῃ. De toto Arca-
dum agro oraculum consule-
runt. i. 66.

ἐπὶ cum dat. Ion. et comm. Contra.
Adversus. τὰ ποιούμενα ἐπ' ἑαυτῶν.
Quæ contra se fiebant. i. 61. ἐπὶ

κακῷ ἀνθρώπῳ σίδηρος ἀνιέρηται. Fer-
rum in hominis perniciem est in-
ventum. i. 68. iv. 154.

ἐπὶ cum dat. comm. pro περὶ cum
accusativo. ἐπὶ θανάτῳ, pro περὶ
θανάτου. Ad mortem. i. 109. iii.
119.

ἐπὶ cum dat. Ion. et poet. pro
comm. περὶ. ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ.
Præter illam calamitatem. i. 45.

ἐπὶ cum accus. pro κατὰ. Utrum-
que vero pro ἐν cum dat. ἐξελάμ-
βαν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι ἔργα. ix. 95.
v. s. Molestiam in Græcia ex-
cepit. i. molestia affectus est in
Græcia. In Græcia negotium
[Deiphono] fuit exhibitum. Vide
ἐλαμβάνειν.

ἐπὶ cum accusat. pro ὑπὲρ, supra,
vel pro ἐπὶ cum genit. ἐπὶ τὰ κρά-
να λόφους ἐκδίδουσαι. Cristas su-
pra galeas ligare. Cristas in ga-
leis ligare. Galeis cristas allig-
gare. Galeis cristas imponere. i.
171.

ἐπὶ cum accus. Adversus. Contra.
στρατεύουσαι ἐπὶ Λυδῶν. Cum copiis
adversus Lydos proficisci. i. 71.
στρατεύειν ἐπὶ τὸς Πέρσας. i. 77. ἐπὶ
Σάρδεις ἰλίσσιν. Adversus Sardis ven-
turus est. i. 77, 79, 90, 102, 124,
171. iii. 134. et alibi passim.

ἐπὶ. Ion. et poet. pro comm. ἐπὶ.
Insunt. οὐδ' ἐπὶ χεῖρῃς. Nec insunt
manus. vi. 86. §. 3.

ἐπὶ μᾶλλον. Multo magis. ἐπὶ μᾶλ-
λον ἐπὶ βιάσθαι. Multo majorem
vim afferre. i. 94. ἐπὶ μᾶλλον ἰδὲ
ἐς τὸ θιγμένον. Ad calidum magis
accedens. i. Magis incalescens.
iv. 181. Vel, magis ac magis ca-
lescens.

ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα· ἐπὶ δὲ τὰ βρα-
χύτερα. De lateribus aureis, a
Croeso conflatis, ibi verba fiunt.
Majores quidem. Minores vero.
i. 50. Vel, Longiores quidem.
Breviores vero.

ἐπὶβαίνειν τὸ τεῖχος. Murum ascen-
dere. τέλος δὲ, ἀρετῇ, καὶ λιπαρίῃ
ἐπὶβῆσαν Ἀθηναῖοι τὸ τεῖχος. ix. 70.

Tandem vero virtute, et perseverantia, Athenienses murum ascendunt.

ἐπιβάλλειν. commun. De tributis dictum, quæ populis imponuntur, ac imperantur. *ἔφηρσαν παρ' ἑαυτῶν τὸ ἐκάστοις ἐπιβάλλον.* A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106.

ἐπιβάλλειν cum accusativo personæ, et infinito: pro obtingere alicui. *τὴς Δελφῆς ἐπιβαλεῖ τὸ τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχοῦ.* Delphis obigit ut quartam sumtus partem præberent. ii. 180. Gallice, *Echoir*.

ἐπιβάλλον, τό. comm. Portio, quæ alicui obtingit. *ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον.* Accepta fortunarum portione, quæ singulis obtigerat. iv. 115. Gallice, *Ayant reçu la part des biens qui leur étoit échue.* quod per verbum alibi effertur, *ἀπολαχόντες μέρος, ὅσοι αὐτοῖς ἐπιβαλεῖ.* Accepta portione, quæ ipsis obtigerat. vii. 3. [Demosth. *περὶ γέρφ.* p. 312. ed. Reisk. τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετιληφῆναι νομίζω τὴν πόλιν.] Existimo rempub. partem, quæ ipsi obtigerat, participasse.]

ἐπιβάσειν ἐς τινα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, q. d. Invasionem in aliquem facere; pro, Actionem alicui intentare. vi. 61.

ἐπιβατεύειν. comm. Navem ingredi. Navigio vehi. In navi militare. vi. 15. *ἐπιβατεύουσιν δὲ ἐπὶ πασίῃσι νῆσιν.* In omnibus vero navibus vehebantur. vii. 96. *ἐπιβατεύοντες Πύθω.* vii. 181. Cum navis propugnator esset Pythes; vel, cum in ea navi veheretur. *ἐπιβατεύουσιν ἐπὶ τούτῳ τῶν νῆσιν.* In his navibus vehebantur. vii. 184. viii. 130.

ἐπιβατεύειν τινός. Herodotea locutio. Aliquid occupare, sibi vendicare, usurpare. *ἐπιβατεύειν τῷ Σμέρδιος οὐνόματος.* Smerdis nomen usurpans, sibi vendicans.

iii. 63. *ἐπιβατεύειν τοῦ ὀμνυμένου Σμέρδιος.* iii. 67. *τούτου τοῦ ῥήματος ἐπιβατεύειν.* Hoc verbum usurpans, vel arreptum servans. vi. 65. *ἐπιβατεύειν τῷ Εὐνήϊου οὐνόματος.* ix. 95. Videtur metaphora sumpta ab iis, qui in alienas ædes, prædia, et possessiones invadunt, ac eas occupant, usurpant, sibi vendicant.

ἐπιβάτης, α, ὁ. comm. Epibata. Vector. Qui navigio, vel equo, vel curru, vel aliquo instrumento vehitur. iv. 145. vi. 12. Miles classarius. Navis propugnator. *ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον.* vii. 100. Cum navium propugnatores ut ad bellum, vel prælium armassent. *τῶν ἐπιβατῶν τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες.* vii. 180. Cum epibatarum, sive navis propugnatorum, eum, qui fortissime se gesserat, adduxissent. vii. 184. viii. 83, 90. Dictus *ἐπιβάτης* παρὰ τὸ ἐπιβαίνειν. *ἐπὶ τὸς Φοινίκας ἐπιβάς, ἐκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίαν.* viii. 118, 120. *πολλῶν ἐπιβατῶν.* viii. 118. *ἐπιβάτας ἰόντας.* ix. 32.

ἐπιβάτης, ἡ, ὅν. De loco dicitur, ad quem patet accessus, ac iter. In quem ascendi, et iri potest. iv. 62.) (*ἀπότομος.*)

ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *ἐπιβάτης,* ου, ὁ. q. d. Inscensor, vel Ascensor. Qui ascendit aut navem aut equum, et qui nave vel equo vehitur. *ἐπιβήτορες ἵππων.* V. Hom. 14. Inscensores equorum. i. equorum agitadores, equites. Sic et Hom. Odyss. Σ. v. 262. *ἵππων ὠκυπόδων ἐπιβήτορες.* i. equorum velocibus pedibus prædicatorum agitadores. Idem in Hymno in Geminos, H. xvi. v. 5. *χαίρει Τυδαρίδαι, ταχέην ἐπιβήτορες ἵππων,* et H. xxxii. v. 18. idem carmen repetitur. At Odyss. Δ. v. 130. et Odyss. Υ. v. 278. *Homerus verrem, suum maritum, a veneri congressus actu vocat, οὖν ἐπιβήτορα κάπρον.* Vide *ἐπιβά-*

της, et ἀμβάτης in nostro Græco Xenophontis indice.

ἰπικοῦδίν, εἴν. V. H. Præter alios opem ferre. Suppetias ferre. Jam laboranti ad opem ferendam supervenire. καλούντάς σφι ἰπικοῦδίν. vii. 207. Jubentes sibi ferre suppetias, subsidio sibi venire.

ἰπικοῦλεύειν. comm. In animo habere. Animo agitare. Consilium aliquod inire. Moliri aliquid. Insidiari. ἰπικοῦλεύειν πρῆγμασι μεγάλουσι. Res magnas animo agitare. iii. 122. ἰμοὶ βασιλεὺς ἰπικοῦλεύει θάνατον. Rex mortem mihi molitur. Vel, Rex de me interficiendo cogitat. ibid.

ἰπικοῦλεύειν θάνατόν τι. Mortem alicui per insidias parare. Οἱ γασιῶνται σφι γινόμενοι, ἰπικοῦλεύειν θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράνῳ. viii. 132. Qui, conjuratione inter se facta, Strattin per insidias interficere statuerant. ἰπικοῦλεύοντες δὲ φανεροὶ ἰγίνοντο. ibid. v. s. Insidiantes vero manifesti facti sunt. i. Sed eorum insidiæ patefactæ sunt.

ἰπικοῦλεύειν τινα, pro τινί. Insidias alicui moliri. ἰπικοῦλεύειν βασιλέα. Ctesias Pers. 52. Insidias regi molitur.

ἰπικοῦσασθαι. Ion. et poet. pro com. ἰπικοῦήσασθαι. Invocasce. Implorasce. i. 87. v. l. ἰπικοῦσαντο. Implorarunt. ix. 23. pro comm. ἰπικοῦήσαντο.

ἰπικοῦσύναι. Ion. et poet. pro comm. ἰπικοῦήσονται. Vocaverint. Accersiverint. v. l.

ἰπὶγάμος, ὁ καὶ ἡ. Nubilis. Qui, quæve, justam nuptiarum celebrandarum ætatem habet. Valla vertit, coelebs: at cœlibis nomen alio modo sumitur, aliudque significat. i. 196.

ἰπιδανφιλεύσθαι, et ἰπιδανφιλεύειν. comm. Liberaliter exhibere. τὰς ἀδελφὰς ἰπιδανφιλευόμεθα ὑμῖν. Sorores [nostras] vobis liberaliter exhibemus. v. 20.

ἰπὶ Ν. Passim apud Herodotum reperitur, modo quidem ad indicandam rem, in qua aliquid inest, quæ non exprimitur, sed ex præcedentibus est repetenda; modo vero, idem valet ac πρὸς Ν. Præterea vero. Alias, Post significat, ut, ἰπὶ τούτοις, pro μετὰ ταῦτα. Post hæc. Postea. ἰπὶ δὲ, σίδηρος ἦν. In illis vero [sagittis] ferrum erat; id est, Illæ vero sagittæ ferro, sive ferrea cuspidē, munitæ erant. vii. 65, 69, 75, 92. viii. 93, 113. ix. 35.

ἰπιδιξίς, ἡ. comm. Demonstratio. Ostentatio. Notitia manifesta, qua fit ut res demonstretur, et quodammodo digitis indicetur. τούτο ἱς ἰπιδιξίν ἀνθρώπων ἀπικέτο. v. s. Hoc in hominum demonstrationem venit, i. hominibus innotuit, ita ut omnes hoc indicarent, ac demonstrarent. ii. 46. Valla vertit, Quod in ostentationem hominum pervenit. Sed hæc verba non satis aperiunt auctoris mentem, Stephanus ait ἰπιδιξίν hic pro ostento sumi. Sed ne ipse quidem locum interpretatur, ut est interpretandus. Veram interpretationem a nobis habes allatam, sive verba, sive sensum spectes. τῶν ἰπίων τὴν ἰπιδιξίν ποιοῖτο. V. Hom. 10. [suorum] carminum ostentationem faciebat, i. sua carmina ostentabat. quod V. Hom. 12. sic explicatur, τὰ ἴπια τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἰπιδιξίντο.

ἰπιδίξις (ἀριστερός. Dexter) (Sinister. τὰ ἰπιδίξια. sub. χεῖρα. Loca ad dextram sita. vi. 33.

ἰπιδηλος, οὐ, ἡ καὶ ἡ. comm. φανερός, ἰπιφανής. Manifestus. Illustris. Notus. Qui innotescit, vel innotuit. Qui notus est, vel fit. De quo aliquid cognoscitur. Δέλων δὲ μὴ ἰπιδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι. viii. 97. Cum autem Græcis manifestus esse nollet. Cum suum consilium a Græcis cognosci nollet. ἰπιδήμος. Qui est in aliquo populo.

Domesticus. Intestinus. Vocabulum Herodoteum. ii. 39.

ἐπιδίδωμαι. Herodoteum vocabulum. Inquirere. Investigare. ab ἐπιδίδωμαι, ut τ. διδομαι. ἐπιδίδεται τὸ ἐνδοῦναι ἡμῖν ὁ λόγος τὰν Κῦρον, ὅτις ἰδὼν τὴν Κράσου ἀρχὴν κατέβη. Latin. interpres. Hinc nobis exsequetur oratio, &c. quam interpretationem οἱ λεξικογράφοι videntur secuti, quum scribunt, ἐπιδίδωμαι. Exsequor. Nihil præterea addunt. Sed locus ita vertendus, Hinc oratio nobis inquit Cyrum, quianam cum fuerit, Croesi regnum evertet. Pro, Jam vero inquirendum nobis est, accurate quarendum est, ac dicendum, quisnam fuerit Cyrus ille, qui Croesi regnum evertit. i. 95. Vide διδομαι supra i. 94. ἀνα δίδωμαι. Remedia querere. τί δ' ἂν ἐπιδίδωμι; Quidnam querens? ab ἐπιδίδωμαι. v. 106.

ἐπίδοξος, ἢ καὶ ἡ. comm. De quo est aliqua opinio in-futurum. Dicitur et de personis, et de rebus. pro quo et προσδοκίμος. τάδε τοι ἐξ αὐτίων ἐπίδοξα γινώσκει. Hæc ab istis tibi eventura est credibile. i. 89. κατὰ ἐπίδοξα. Mala, quæ expectantur. iv. 11. πολλοὶ εἰσιν ἐπίδοξοι τούτῳ τῷτο πιστεύουσαι. Multis hoc ipsa eventurum est opinio, vel expectatur. Multis hoc ipsa eventurum videtur. vi. 12. ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν. Ctes. Pers. 46. De eo erat opinio, fore ut regnaret. Homines eum regnaturum opinabantur. Gall. melius hoc ita redderetur, *On estimoit qu'il régneroit*, vel, *qu'il seroit* τοι.

ἐπίω, ut ἔβω. Ion. pro comm. ἰφίω, et ἰφύω, et ἔβω. Vide ἰφύω. Sic et ἀνίω, pro ἀνίω.

ἐπιέναι. Ion. pro comm. ἰφίέναι. Immittere. Permittere. οὐδ' ἦν ὁ Ἀσκιη ἰνίω τοι ἀρχὴν αὐτῷ ἡμῖς ἰπσομεν. vii. 161. Neque si Laccon tibi permittat ejus imperium

habere, nos permittemus. Illud autem ἰνίω formatur ab ἰπώ, pro comm. ἰφώ. unde τὸ ἰφίω, cujus fut. ἰφίω comm. at Ion. ἰφίω. aor. 2. act. ἰφίω, et Ion. ἰφίω. subjunct. ἰάν ἰφίω, et Ion. ἰπώ, η. alioqui ἰπώ, pro ἰφώ, scribendum, ut sit optativi tertia singularis, ab ἰφίω, η. η. Vel ἰπώ, scribendum, quod Ion. formabitur ita: subjunct. aorist. 2. act. comm. ἰφώ, Ion. ἰπώ, καὶ διαλύσει ἰπώ, καὶ ἰπώ, η. η.

ἰπίναι. Ion. pro comm. ἰφίέναι. Permittere. Concedere. Remittere. quod alias συγχωρεῖν dicitur. Ἐπὶ τοίνυν ὅδιν ἰπίνης ἔχων τὸ πᾶν ἰδίω, οὐκ ἂν φθάσει τὴν τάχιστα ὁπίσω ἀπαλλασσόμενος; vii. 162. Quoniam igitur nihil concedentes, [nihil remittentes de iis, quæ postulatis,] rem totam, [omnia, quæ petitis,] habere vultis, non retro quam celerrime hinc discedetis?

ἰπύω. 3. pers. perf. pass. ab ἰπώ. fut. ἰπύω. Induo. aor. 1. ἰπώ. perfectum act. ἰπώ. pass. ἰπώ, unde ἰπύω, et ἰπύω. indutus. Hom. Iliad. A. v. 149. Ὡς μοι ἀναιδίδιν ἰπύω, κερδαλιόφρον. Et assumpto σ fit ἰπύω, σαι, γαι. Indutus, tectus sum. Hinc τὸ ἰπύω compositum. Hinc etiam plusquam perfectum poet. ἰπύω, pro ἰπώ, assumpto σ, facta διαλύσει τῆς ἡ διφθόγγου in ἡ, in tertia persona. Hom. Il. M. v. 463. λάμπει δὲ χαλκῷ Σμερδαλῖν, τὸν ἰπώ περὶ χροί. Ἡ χαλκὸς μὲν ἰπύωται, χαλκὸς δ' ἰπύωται. i. Cui testudini substratum quidem est æs, æs etiam est induta, ære est induta. i. 47. Hujus versus sensum et interpretationem vide i. 48.

ἰπίζω, ἰπίζω. com. Supervivere. Superesse. i. 120.

ἰπὶ θανάτω, pro πρὸς τὸν θάνατον. Vide θάνατος. τὸ παιδίον παρὰ τὸν

τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Infans ad mortem deducendus traditus est. i. 109. ἴθως τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ad necem ligavit, id est, Ligari vincirique jussit, ut ad necem, ad supplicium deducerentur. iii. 119. τοὺς ἄλλους Ἀθηναῖοι κατέδωκαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ. v. 72. Sed hoc loquendi genus ἑλληνιστικὸν videtur. Plenum ac integrum fuerit si dicas, τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν, ἀπὸ τῆς, ἀπὸ τῆς ὁδῆς, &c. Vel aliquid ἰσοδυναμοῦν ad orationis ὁλοκληρίαν desideratur. ἴθωσι ἐπὶ θανάτῳ. ix. 37.

ἐπίδικτα masculi generis, sive sint nomina, sive sint participia, passim non solum Attice, sed etiam Ionice, cum nominibus substantivis eleganter poni. Quod in nostro Sophoclis indice Græcō-latino diligenter notatum pag. Soph. 96, 123, 124, 125, 208, 296, 325, 338, 344, 346, 348, 349. Sic apud Herodotum ἐπακίδος ἀρετῆς. Sic enim scribendum videtur, non ἐπακτος, pro ἐπακτῆ. vii. 102.

ἐπίθημα, τος, τό. Operculum. Integumentum. Tegmen. χάλκειον ἐπίθημα ἐπιθίς. Æreum operculum imponens. Imposito æreo operculo. i. 48.

ἐπιθυμητής, οὔ, ὁ. comm. Cupidas. Studiosus. Νεώτερον ἔργον ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

ἐπιθυμία. Cupiditas. Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι. Cupiditatem perficere, i. explere. Perficere quod cupimus. i. 32. ἐπιθυμίην ἐπιπικαι. Desiderium ferre, pati desiderium, nec libidini satisfacere. ibid.

ἐπὶ ἴσης. comm. Æqualiter. Æquali conditione. ἀφίρουν δὲ σφὶ ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον. Ipsi autem bellum æquo Marte diuturnum gerentibus. i. 74. ἐπὶ ἴσης etiam unica voce dicitur. vii. 50.

ἐπικαλύμματα χρώματα vocat Hero-

dotus pecunias, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur, hocque dat crimini, criminans ipsum furem. ii. 118.

ἐπικαλύσαι. παρὰ τὸ ἐπικαλύψαι. comm. Inundare. ἐπικατακλύσαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Totam Asiam inundasse. i. 107.

ἐπικάρσιος, η, ον. N. H. pro comm. πλάγιος. Obliquus. Transversus. iv. 101. vii. 36.

ἐπίκλυτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulg. Lexicis non exstat. Obustus. Πρæustus. Ἀκούοισι πικαύτοισι χρωμένοι. Jaculis præustis utentes. vii. 71. Sic et Virgil. Æn. 11. v. 893. Tela manu trepidæ jaciunt, ac robore duro, Stiptibus ferrum sudibusque imitantur obustus. Idem Æn. 7. v. 524. Stipitibus duris agitur, sudibusve præustis. Herod. vii. 74. iisdem verbis utitur.

ἐπικέρδης, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἐπικέρδες. N. H. Quæstuosus. Qui quæstum affert. In neutro genere τὸ ἐπικέρδες apud Herodotum substantive pro κέρδες, i. quæstus, positum videtur. οἱ Σάμιοι τὴν δικάτην τῶν ἐπικέρδων ἐξελόντες. Samii selecta quæstus decima. iv. 152. In vulgatis Lexicis legitur ἐπικέρδος, τό. Quæstus. Sed, an verum hoc sit, dubitari potest. In Stephani codicis margine scribitur ἐπικέρδων, ut a recto τὸ ἐπικέρδες. Sed ne hoc quidem dubitatione caret.

ἐπικέρτομα. Ion. et poet. Verba cor, i. animum, proscindencia, pungentia, mordacia proferre. Eustathius interpretatur μετρίως χλευάζειν. Mediocriter subsannare. Leviter deridere. Sed tamen proprie significat verbis mordacioribus aliquem pungere, vel insectari, quod faciunt subsannatores, sive derisores. παρὰ τὴν ἐπὶ πρὸδισιν, καὶ τὸ κίεαρ, εἴτε κῆρ, τοτέγι τὴν καρδίαν, καὶ ψυχὴν, καὶ τὸ τίμωμι. viii. 92. Valla vertit, Jo-

catus est. Quod bene jam. Polycritus enim Æginetas Medorum partibus favere dixit: sed κατ' ἀντίφρασιν, εἰρωνικῶς, et sensu contrario, quod Medos ab ipsis pessime tractari videret.

ἠπικίρνασθαι. Ion. et comm. Misceri. κρητὴρ ἠπικίρναται. Crater miscetur, pro, ἐν τῷ κρητῆρι οἶνος ἠπικίρναται. In cratere vinum miscetur. Sed μετῶνυμικῶς crateri tributum, quod vino tribuendum, quod in cratere miscetur. i. 51.

ἠπικηρύσσειν ἀργύριόν τι. comm. Pecuniam in alicujus caput per præconis vocem polliceri alicui, qui aliquem vel ceperit, vel interfecerit, vel vivum vel mortuum in nostram potestatem redegerit. Aliter, Aliquem proscribere, et per præconis vocem, certam pecuniæ summam ei polliceri, qui proscriptum ceperit, vel occiderit, vel ad nos vivum deduxerit, vel mortuum portarit. Valla verit, Caput alicujus pecunia licitari. Dicitur et ἀργύριον ἐπὶ τῷ ἠπικηρύσσειν. vii. 213, 214. Vide συλαγόραι.

ἠπικηρυκίεσθαι. comm. Per præconem aliquid agere. ἠπικηρυκίετο Πεισιφρατῇ. Cum Pisistrato per præcones agebat. i. 60. Vel, per caduceatorem cum P. agebat. Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα δι' ἀγγέλων ἠπικηρυκίετο. Cræsus igitur hæc per legatos nuntiavit. i. 69. ἠπικηρυκίοντο πρὸς Πανυσσάην οἱ Θηβαῖοι. ix. 87.

ἠπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ. comm. Periculosus. vii. 239.

ἠπικλήτος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Advocatus. Accersitus. Περσίων τοῖσι ἠπικλήτοισι. viii. 101. Persis accersitis. Illis de Persarum numero, qui fuerant accersiti. v. 75.

ἐπὶ κοιᾶ. Herodotea locutio, pro comm. κοιᾶς. In commune. Communiter. Sic et Galli, En com-

mun. ταῖς γυναῖξιν οἱ Μασσαγέται ἐπὶ κοιᾶ χρίνται. Uxoribus Massagetæ communiter [i. communibus] utuntur. i. 216. quod συνύμῳ dicitur ἠπικίον τῶν γυναικῶν μίξιν ποιεῖσθαι. iv. 104, 172.

ἠπίκιονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Promiscuus. ἠπίκιονος τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῖνται. In commune cum mulieribus miscentur. Mulieribus liberorum procreandorum gratia communibus utuntur. Communes habent uxores. ibid. Vel, Cum uxoribus in omnium conspectu congregiuntur. μίξιν ἠπίκιονος τῶν γυναικῶν ποιεῖσθαι. iv. 180.

ἠπικουρῶν. comm. pro quo τὸ βοηθεῖν frequentius. Opem alicui ferre. Auxiliari. ὁ πᾶσις ἠπικούρει. iv. 128.

ἠπικουρή, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἠπικουρία. βοήθεια. Auxilium. v. 63, 80. vi. 100, 108.

ἠπίκουρος, ὁ. Ion. poet. et comm. Auxiliator. Qui opem alicui fert. i. 64. iii. 91, 145, 146. οἱ ἠπίκουροι. Milites auxiliarii. iii. 146. vi. 39.

ἠπικτήτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Acquisititius. ii. 5. ἠπικτήτος γῆ. ii. 10. iii. 3.

ἠπικυνίσκεσθαι. comm. Superfoetare. iii. 108. Vide Œconomiam Hippocratis.

ἠπιλαβομένοισι διυάμος. ix. 99. Facultatem nactis. Potestatem adeptis.

ἠπικρατεῖν. com. Imperium obtinere. In sua potestate habere. Vincere. Superare. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἠπικράτειον. Milesii maris imperium obtinebant. i. 17. τοῦ πυρὸς ἠπικρατῆσαι. Ignem superare. i. 86. ad fin. ἠπικράτειον τῶν περὶ καὶ πρὸ τῶν. Obtinebant, in sua potestate habebant, quæ et ante. i. 106. ἠπικράτησι τῇ γᾶσι Μίνως. Minos sua factione superior evasit. i. 173. τῶν ἠπικράτῃ. In quos imperium habebat. ii. 1. iii. 32,

52. *πλήθ' ἱπικρατίη*. Copia superat. Copia superior est. iv. 50. *ἢ τις ἱπικρατίη αὐτοῦ*. Si quis cum superarit. iv. 65. *ἱπικρατίη Περσίων*. Persas imperio vestro pressistis. iv. 119. vel, sub imperio vestro tenuistis. τῆς Σαλαμῖνος ἱπικράτη Εὐθλῶν. Euethlon Salaminis imperium obtinebat. iv. 162. *ἱπικρατίης τῶν πραγμάτων*. Rerum potitus. Vel, Cum eas res in suam potestatem redegisset. iv. 164. *οἱ Πέρσαι ἱπικράτουν πολλοῖ*. v. 2. *πολλὰς ἔχει ἰλπίδας ἱπικρατίησιν τῆς θαλάσσης*. Magnam habebat spem fore ut maris imperio potiretur. v. 36. *οὐ δυνάμενος ἱπικρατῆσαι* [τῆς ἀρπύλλης.] Cum [arcem] in suam potestatem redigere non potuisset. v. 71. *τῇ μάχῃ ἱπικράτουν*. Prælio [suos adversarios] vice-runt. v. 116. *τῶν μὲν ἱπικράτησαν*. vi. 115. *ἱπικρατίη, ἢ ἀπώλυσθαι*. Aut vincere, aut perire, id est, mori. Hoc autem de Lacedæmonii dicebatur. Huc spectat et illud, *ἢ μετὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀσπίδος*. Aut cum hoc domum victor redi, aut in hoc mortuus domum reporteris. vii. 104. *Βασιλεὺς ἱπικρατίοντος τῆς θαλάσσης*. vii. 139. Cum rex imperium maris obtineret; vel, Cum rex mare teneret in sua potestate. *ὡς ἱπικράτησι μάχῃ τῶν Γελῶν*. vii. 155. Cum Geloos prælio superasset. *ἱπικρατίη Γίλης*. Cum Gelam teneret in sua potestate. vii. 156. *ἱπικράτουν τῇ μάχῃ*. vii. 164. Prælio superiores evaserunt. *τῶν ἀνδρῶν τούτων ἱπικρατίουμεν*. Hos viros superabimus. vii. 234. viii. 18, 94, &c.

ἱπικρατίη interdum neutraliter poni videtur pro Constanter usurpari, et rebus tribuitur, de quibus id usus evicit, ac obtinuit, ut aliquid dicatur. Τὸνομα Ὀμηρος ἱπικράτουν τῇ Μελισσιγενί. V. Hom. 13. Lat. interpres, Mele-

sigenes nomen obtinuit Homeri: Quod optime quidem Latine redditum, si solum sensum, neglectis omnino verbis, spectes. At hoc verba sonant; Homeri nomen Melesigeni [tributum] evicit, [obtinuit.] Vel, Homeri nomen in Melesigene vicit: id est, Usus evicit, ac obtinuit, ut Melesigenes Homeri nomine vocaretur. Vel, Illud usus obtinuit, ut Homeri nomen Melesigeni tribueretur. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis disertissimis manifeste patet. Nam statim subjicit, *ὡς πρῶτον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελισσιγένης τούτο γινώσθαι τούτομα Ὀμηρος*. i. Quare, cum ille prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [a cæcitatibus calamitate ei inditum] fuit.

ἱπικρατῆσαι. comm. Occupare. Invadere. *ἱπικρατῆσαι λοιμὸς τῶν στρατῶν*. viii. 115. Pestis cum exercitum invasisset.

ἱπικρατῆσαι. comm. cum genitivo. Nancisci. *προσάγειν ἱπικρατῆσαι*. Patronum vel ducem nacti. i. 127. *προσάγειν τῷ ἱπικρατῆσαι*. Occasionem aliquam nancisci. iii. 36. *προσάγειν ἱπικρατῆσαι*. v. 23. *προσάγειν ἱπικρατῆσαι*. Speciosam causam uacti. vi. 13. Vel, Occasionem nacti. vi. 49, 114.

ἱπικρατῆσαι, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum pro comm. *κατάδηλος*, et *καταφανής*. Manifestus. In aliquo facinore deprehensus. *ἱπικρατῆσαι ἀφάσους ἔχει*. [Aures] palps deprehenditur. iii. 69.

ἱπικρατῆσαι ἱερὸς. Herodotea locutio, q. d. Afulgente, vel apparente, vere. viii. 130. Pro quo comm. dicitur *ἱερὸς ἀρχομένου* id est, Veris initio. Vel, ἅμα ἱερῇ, sive ἡρῇ. Statim primo vere. Quod *συνωπύμης* dicitur, ὡς τὸ ἱερὸν ἱπικρατῆσαι. i. 190.

ἱππιαίνου. comm. Lævigare. Polire. τοσαῦτα ἱππιάνας τὴν εἰζέω γώμην. Cum his verbis Xerxis sententiam expolivisset, exornasset. vii. 9. ad fin. Valla vero, His Xerxis sententiæ assentatus. Quam interpretationem si recipiamus, loquendi genus μεταφορικόν esse dicemus. Quemadmodum enim qui metallum, vel marmor, vel lignum lævigat, polit, ac exornat, id tractatu mollius ac suavius reddit, sic etiam qui suis verbis alicui assentantur, eum quodammodo molliorem suaviorumque sibi reddunt, ejusque benevolentiam sibi conciliant. Sed hoc paulo durius mihi nunc videtur. Crediderim potius τὸ γώμην τινός ἱππιαίνου accipiendum simpliciter pro sententiam alicujus expolire, et exornare, quod sit quum duriora mollioribus, asperiora snavioribus, obscuriora dilucidioribus, et prolixiora brevioribus explicantur. Lectores eam sequantur sententiam quam judicarent optimam.

ἱππίγιον. comm. Dicendo addere. Addere. Dicere. τοιοῦτοι λόγοι ἱππίστοις. Talem rationem addentes. ii. 156. iv. 65. v. 4. ἱππίγιον λόγον τόνδε. vii. 147. viii. 49.

ἱππίγιοςθαι. comm. pro quo magis usitatum ἀναγιώσκειν. i. 124. Legere. ἱππίγιοςθαι τὸ βιβλίον. Librum vel literas legens. i. 125. ἱππίγιοςθαι τὰ γράμματα. Literas [tabulas expensi] legens. ii. 125. Hoc ab interprete non expressum. τῶν βιβλίων ἐν ἑκαστοῖ ἱππίγιοςθαι. Singulas literas legere. iii. 128. τὸ βιβλίον ἱππίξάμενος. Literis lectis. v. 14. [τὰ γράμματα] ἱππίξαντο. Literas legerunt. vii. 239. viii. 22, 128, 136.

ἱππίγιοςθαι. Peculiariter apud Herod. accipitur pro comm. διαλογίζεσθαι. Ratiocinari. Aliquid animo volutare. Ταῦτα ἱππίγιοςθαι Κροίσῳ. Hæc ratiocinanti Croeso.

i. 78. ἱππίξάμενος. Ratiocinantem. Reputantem. i. 86. τὰδ ἱππίγιοςθαι. Hæc reputans, hæc perpendens. ii. 120. [Steph. his adjunctis. at hæc non videtur jam esse mens auctoris.] ἱππίξάμενος. Animadvertens, perpendens, existimans. iii. 65. v. 30, 80. ταῦτα ἱππίγιοςθαι. Hæc perpendentes. vi. 9. ἱππίγιοςθαι μοι ἰδοῦ. Mihi ratiocinanti visum est. vi. 86. §. 1. vii. 47, 49, 50, 52. μηδὲ σκοπῶν ἑσθὶν ἱππίγιοςθαι. vii. 149. viii. 50. Locus hic vel ἀνακόλουθον habet, vel est corruptus, ut et præcedens. Sic enim hæc viderentur efferenda. σκοπῶν δὲ ἔχων σκοπῶν γινέσθαι τρηνοταίτιδας, καὶ περὶ τὸ χρηστέριον φοβούμενους. ἵνα δὲ σφι οἱ παῖδες ἀνδρωθένσι ἐν τέτοις τοῖσι ἔτισι, ἱππίγιοςθαι, σκοπῶν μὴ οὐσίην, ἢ ἄρα σφίας καταλάβῃ πρὸς τῇ γενομένη κακῇ, ἄλλο παῖσιν πρὸς τὸν Πέρσην, ἰωῦτους ταλοπῶν ἴσθαι τὸν Λακιδαιμονίων ὑπάρχους. i. Dicebant autem se studuisse tricennale fœdus fieri, quamvis oraculum formidarent, ut intra hos annos sibi ad virilem ætatem pervenirent filii, considerantibus, fœdere nullo percusso, si præter superiorem cladem [a Lacedæmoniis jam] acceptam, alia calamitas [in bello] contra Persam [gerendo] sibi contingeret, se Lacedæmoniis in posterum subiectos fore, [fore, ut in posterum Lacedæmoniorum imperio parere cogerentur.] Valla sensum potius quam Græcorum verborum vim expressit. Nos utrumque præstare conamur, ita tamen ut Latinæ puritatis rationem habeamus. ταῦτα ἱππίγιοςθαι Λεωνίδῃ. vii. 220. Leonidem hæc reputantem. τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἱππίγιοςθαι πρὸς γράμματα. vii. 236. Res adversariorum non agitare animo, non perpendere res hostium.

ἱππίγιοςθαι τὴν αἰσχύν. V. Hom.

cap. 2. Infamiam commemorans.

ἐπίλογος. Ion. pro comm. ἐπιμύθιον.

i. Alicujus dicti explicatio, et ad rem aliquam applicatio. Dicti ratio. λέγουσι ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπὶ λόγῳ. Ferunt Cræsum illa dicti ratione, et ad rem propositam, et explicatam applicatione, delectatum. i. 27.

ἐπίλοιπος, ὁ καὶ ἡ. comm. Reliquus, a, um, iv. 154. τὰς ἐπίλοιπας τῶν σοφῶν. vi. 33.

ἐπίμαχος, ὁ καὶ ἡ. Qui oppugnari potest. Qui expugnari potest. De loco proprie dictum. χωρὶς ἐπίμαχον. i. 84.) (ἄμαχον. ibid.) τοῦ τείχεος ἐπίμαχον. Murosum pars, quæ potest expugnari. vi. 133. ἡ τὸ ἐπιμαχάτατος ἦν τοῦ χωρίου παντός. ix. 21. Ubi loci totius pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμαχάτατος, ου, ὁ. comm. ἡ τὸ ἐπιμαχάτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ibid. Ubi totius illius loci pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμέλειαν ποιῶναι τῶν παιδῶν. V. Hom. 24. Puerorum curam gerere.

ἐπιμελῆς, τό. comm. Quod alicui curæ est. Id, de quo quis est sollicitus, vel cujus curam gerit. Κύρω ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε. Quæ Cræsus dixit, Cyro curæ fuerunt. i. 89. ἐπιμελὲς μοι ἦν. Mihi curæ erat. ii. 150. τὰτ' ἦν οἱ ἐπιμελῆς. Hoc ei curæ erat. iii. 40. v. 12. vii. 37.

ἐπιμελίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἐπιμέλεια. Diligentia. V. Hom. c. 5. Cura. ἐπιμελίη ἐχην τινός. Ibid. c. 7. Alicujus curam gerere. De aliquo sollicitum esse. Aliquem curare. ἐν ἐπιμελείᾳ ἔκ' ἔτι εἶχε τὸν Ὀμηρον. Ibid. c. 16.

ἐπιμύφισθαι. comm. τὰ Κροῖσος ἐπιμυφόμενος τῷ Κύρῳ. Quæ Cræsus Cyro crimini dans. Quæ Cræsus in Cyro damnans. Ob quæ Cyro

succensens, ac infensus. i. 75. ὥς τὸν σὸν παῖδα μὴ ἐπιμύφισθαι. Ita ut tuus filius non conquerratur. i. 116. ἀντὶ τέτων Αἰγύπτιος ἐπιμυφόμενος Ἀπρίη. Pro his [cladibus acceptis] Ægyptii Apris infensi, vel eum damnantes. iv. 159. ἐπιμύφισθε ὅσα Μίνως ὑμῖν ἐπιμύφει. vii. 169. Damnate, vituperate, quæcunque vobis immisit Minos.

ἐπιμύθηα [θῶ] τελεῖν. viii. 41. Menstrua sacra [Deo] facere.

ἐπιμυθήσεσθαι τινας. Rei alicujus mentionem facere. Rem aliquam narrare. ἐπιμυθῆσθαι ἀμφοτέρω. Utrumque commemorabo. i. 5. τοσαῦτα ἐπιμυθήσιντες. His tantum commemoratis. i. 14. ἐν ἐπιμυθήσονται. Mentionem non faciam. i. 51. τοῦ πρώτου ἐπιμυθήσθην. Cujus ante mentionem feci. i. 85. τῶν ἐπιμυθῆσθαι. Horum faciam mentionem. i. 177. τὰ δ' αὖ ἐπιμυθῶ αὐτῶν. Quæ vero ex ipsis commemorabo. ii. 3. μιγάδιος περὶ ἐπιμυθήσονται. ii. 101. τοῦτων ἐπιμυθήσθην. viii. 55.

ἐπιμπλέτο. Ion. 3. pers. sing. imperf. pro eomm. ἐπιμπλάτο. ᾧ, το. hocque pro ἐπιμπλάτο, ab indicativo ἐμπλάμαι, quod a ἐμπλάμι, quod a ἐμπλάω, ᾧ, impleo. iii. 108.

ἐπιμιξίη. Ion. pro comm. ἐπιμιξία. Commertium. ἰούσης ἐπιμιξίης πρὸς τὰς Τειγίητας. Cum [Lacedæmoniis] esset commercium cum Tegeatis. i. 68.

ἐπιπίμωσθαι. comm. Depasce. Depasceudo consumere. τὸ πῦρ ἐπινέμετο τὸ ἄγν πᾶν. Ignis totam urbem depascebatur, consumebat, consumsit. v. 101. τὰ περιόχοντα νηρομένη τοῦ πυρός. Igne partes extremas depascente. ibid. Vel, Depasceudo paulatim absumente, vastante.

ἐπινοεῖν. Ion. et comm. Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξηρεῖν. Excogitatis iis, quæ deprehendi,

cognoscique nullo modo poterant. i. 48. vel quæ difficulter deprehendi poterant.

ἐπινοεῖν, et ἐπινοῖσθαι. comm. Cogitare. In animo habere. In animum inducere. Θαλασσοκρατεῖν ἐπινοήθη. In animum induxit, ut maris imperium sibi pararet, vel, ut maris imperium obtineret. iii. 122. ὅσα ἐπινοῖν ποιήσιν. Quæcunque facere in animo habeo. iii. 134. ἐπινοῖν πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι. Habeo in animo res magnas conficere. v. 24. ἐπινοῖν τῇδε. Sic sentio. Hoc animo voluto. Hoc in animo habeo. v. 30, 65. τῇ ποιήσει ἐπινοῖ ἐπιθέσθαι. V. Hom. c. 6. Poesin aggredi in animo habebat.

ἐνὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα. In novaculæ acie tenentur, sunt, versantur, nobis res; i. e. Res nostræ in summo discrimine sunt positæ. vi. 11. Proverbium, quod ex Homeri Iliados K. v. 173, 174. desumptum videtur, ὅν γὰρ δὲ πάντισιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσται ἀκμῆς, ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βίωται. Quorum versum Latinam interpretationem habemus in Erasmi adagiis, p. 28. adag. 18. Nunc etenim cunctis sita res in cuspide ferri est, Vivant ne, an tristi exitio absumantur, Achivi. Sophocles in Antigone. v. 1008. φρόνι βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ἐπινοεῖν τι. Herodotea locutio. Per aliquid jurando pejerare. pro comm. ὁμύναι τι ἐπινοεῖντα. τὰς βασιλείας ἱσίας ἐπὶ ὀρκῇ. Per regium Larem jurando pejeravit. iv. 68. ἐπινοήσας τὰς βασιλείας ἱσίας. ibid.

ἐπιῦσα ἡμέρη. Dies sequens. ἄμα ἡμέρη τῇ ἐπιόσῃ. ix. 42. Simul ac dies sequens illuxisset.

ἐπίπλιος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. πλήρης, μετός. Plenus. Refertur. τράπεζα ἐπὶ πλῖα μολίων κρεῶν. Mensa carnibus ovillis plena,

onusta. i. 119. λαμὼν ἐπίπλιος κρεῶν. iii. 18. πῖπλια ἐπὶ πλῖα ἀνδρώπων. Campi hominibus pleni. vii. 45.

ἐπιπλήσσειν. comm. Increpare. Qbjurgare. Reprehendere. ἐγὼ τὰ τῷ πῖπλιος ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναιμι εὖ ποιήσω. Quæ ego in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. ἔφη, τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει, ταῦτα οὐ ποιήσιν. vii. 136. Dixit se non facturum ea, quæ in aliis reprehenderet.

ἐπίπλοα. Ion. et poet. pro comm. ἔπιπλα. Supellex. χρηστὰ ἐπίπλοα. Bona supellex. Lat. interpres vertit, ea, quæ navigationi accommoda videbantur, et hæc accepit ἀντὶ τοῦ, τὰ ἐπὶ τὸν πλῆν χρηστὰ, πρὸς τὸν πλῆν ἐπιτήδεια. Sed vocabulum est intelligendum, ut dixi: quod ex epitheto χρηστὰ facile colligitur. ἔπιπλα (ut docet Suidas) ἢ μὴ ἔγγις κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπλόαιος. hinc τὰ ἐπιπλόαια, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἐπίπλοα, καὶ κατὰ φοιχείων μεταθέσιν, ἐπίπλοα. i. 94. Hinc vero τὰ ἔπιπλα, iterata syncope. i. 150, 164. iii. 135. vi. 23. τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες. Capta tota supellectile. vii. 119.

ἐπιπολῆς. comm. In superficie. Supra. ἐπιπολῆς τῶν πωλίων. In portarum superno limine. Supra portas. i. 187. ii. 62. ἐπιπολῆς αὐτῶν. ii. 96. ἐπιπολῆς τῶν λίθων. iii. 123. ἐπιπολῆς τῶν ξύλων. iv. 201.

ἐπιπλώσαντες. i. 70. vide πλώειν.

ἐπιρρέειν. comm. Influere, confluere, convenire. ἐπιρρέοντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, καὶ γινομένων πλεόνων. ix. 38. Confluentibus autem [eo] Græcis, eorumque numero crescente. ἐπιρρέουσιν οἱ Ἕλληνες αἰεὶ ἀνὰ αἴσας ἡμέρη. ibid. Confluunt [eo conveniunt] Græci semper quotidie.

ἐπιρρόνυμι, ἐπιρρόνυμι. comm. μ. ἐπιρρώσω, ab ἐπιρρώω. Corroboro, confirmo. a. i. act. ἐπιρρώσα, corroboravi, confirmavi. αὐτὰς δὲ

σφίνας ἐπὶ ῥῶσαν ἀπικέμεναι. viii. 14.
Hæ [naves] ipsos adventu suo
corroborarunt, confirmarunt.

ἐπίσημοι, υ, τό. comm. Insigne, is.
Utrumque nomen substantivum.
τὸ ἐπίσημον τὴν πῆξ. viii. 88. Navis
insigne. quod viii. 92. τὸ σημήϊον
συννύμως appellatur.

ἐπίσημος σοφίην ἀνὴρ. Insignis sa-
pientia vir. ii. 20.

ἐπίσημος χρυσός. Aurum signatum)
(ἄσημος χρυσός. Aurum non signa-
tum. ix. 41. (ibid.

ἐπισιτιύμενοι. Vide ἐπισιτίζομαι.

ἐπισιτίζομαι. comm. Cibaria paro.
Commeatum paro. Frumentor.
Frumentatum eo. Quid hoc sibi
velit, ex Herodoti verbis facile
colligi potest. Sic enim ille, ix.
50. ἔτι γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἷτι
σφίην ὀπίσθιν, ἀποπεμφθέντας ἐς Πελο-
πόννησον ὡς ἐπισιτιύμενοι, ἀποκεκλί-
ατο ὑπὸ τῆς ἱππυ. i. Nec cibaria,
[vel, commeatus, vel, rem fru-
mentariam] amplius habebant,
et ipsorum servi, qui in Pelo-
ponnesum missi fuerant fru-
mentaturi, [vel, ut frumentum
colligerent, compararent, et com-
portarent,] ab equitatu interclu-
si fuerant. Quod apertius, ix. 51.
dicitur, ὡς ἀναλάθουσι τὰς ὀπίσθιναις τὰς
ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους. i. Ut recipe-
rent servos ad cibaria profectos,
[ad rem frumentariam comparan-
dam, ad commeatus apportandum
profectos.] Illud autem ἐπισιτιύ-
μενοι, est futuri temporis Ionice
formati ab Attico futuro ἐπισιτιύ-
μαι, pro comm. ἐπισιτισόμαι. Par-
ticip. comm. ἐπισιτισόμενος, Attice
ἐπισιτιύμενος, Ion. versa diphthon-
go υ in ω, fit ἐπισιτιύμενος. Vide
ω, υῖς, ιῷ. Ion. et Att. form.

ἐπισκήπτειν. comm. Cum impetu de-
ferri. Dictum de fulminibus, quæ
cælitus aliquo deferuntur. ἐς οἰ-
κήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ, καὶ διδρυα,
τὰ τοιαῦτ' ἐπισκήπτει βέλια. In
maximas quasque domos, et ar-
bores, semper hujusmodi [ful-

minum] tela cum impetu de-
cidunt, deferuntur. vii. 10. §. 5.

ἐπισκήπτειν. comm. Obtestari, obse-
crare, precibus aliquid ab ali-
quo petere. ἐπισκήπτουτος ἐμεῦ τὸν
Δωριέος φόνοι ἐκπρήξασθαι. vii. 158.
Me obtestante, ac obsecrante, ut
Doriei cædem ulcisceremini, præ-
nasque reposceretis, exigeretis.

ἐπισκήπτειν. comm. Imperare, man-
dare. ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω. Vobis
hæc mando. Vobis hæc impero.
iii. 65. τὰ ἐπισκέψῃ Πέρσῃσι. Quæ
Persis mandavit. iii. 73. iv. 33.

ἐπισκιάζειν. comm. Obumbrare. Um-
bra tegere. τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν.
Europam obumbrare. i. 209.

ἐπίσκοπα. Ion. et poet. vocabulum,
pro comm. εὐσχοα, καὶ ἔως, ὡς
τυχὴν τοῦ σκοπῆ. ἐπίσκοπα τοξικῶν.
Sagittas ita jaculari, ut scopum
assequaris, vim adverbii habet,
ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπως, quod inusita-
tum. iii. 35.

ἐπισκυδίζειν. V. H. quod proverbii
vim habet, ac in eos dicitur, qui
meracum intemperanter bibunt,
qui vino sunt addicti, qui lar-
gius ac intemperantius bibunt.
Mēs autem hic a Scythis, qui
vinum merum intemperantius
hauriebant, manavit. Quamob-
rem ἐπισκυδίζειν idem est ac Scy-
tharum more largius ac intem-
perantius potare; sed non dilu-
tum, at meracum; ut patet ex
Herodoti verbis, vi. 84. ἐπὶ αἰ
Σπαρτιῆται [ζυρότεροι βέλονται πί-
νυν, ἐπισκιδίσειν λόγουσι. Quum
[Spartani] volunt vinum mera-
cius bibere, dicunt, ἐπισκιδίσειν,
i. Nobis Scytharum more vinum
meracius infunde, et largius mi-
nistra. Vel, Scytharum more vi-
num meracum hauri. Valla ver-
tit, Age Scytham. Consule Eras-
mi Adagia in Episcythizare, ubi
ἐπισκυδίζεσθαι verbum explica-
tur. Athenæus τῶν διηγοσο-
φῶν βιβλίῳ x. 210. καὶ προσ-
ελθὼν [ὁ Ἀνακρίων] ἀκρατοποσίαν,

σπυδίων καλεῖ ἄνθρωποι. et 2rl, l. καὶ
 Λακιδαιμόνιοι (ὡς φησιν Ἡρόδοτος
 ἐν ἑκτῇ) Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύ-
 θαις ὁμιλῶντα, καὶ ἀκρατοπότην
 γεόμενον, ἐκ τῆς μέσης Φασὶ μαῖναι.
 καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλω-
 ται ἀκρατέγερον πίνειν, ἐπισπυδίσται
 λέγουσι, &c.

ἐπισπᾶσθαι. comm. Impelli. Induci.
 δὲ γὰρ γυναικητῶν ἐπισπῶμενος. Dolo
 muliebri impulsus, inductus. i.
 91.

ἐπισπαγῆρες, ἢ, οἱ. Consule Sui-
 dam, et Julium Pollucem libro
 10. c. 4. §. 23. Ostiotum car-
 dines, quorum opera fores tra-
 huntur, ut aperiantur, vel clau-
 dantur. vi. 91. ἐπιλαβόμενος τῶν
 ἐπισπαγῆρων, ἤχρητο. Apprehensis
 ostii cardinibus, iis hærebat.
 χεῖρες τοῖσι ἐπισπαγῆρσι ἐμπεφυκῆ-
 αι. Manus cardinibus inhærentes.
 ibid.

ἐπίσπαισις. N. Herodoteum. Liba-
 tio. Effusio. τὴν ἐπίσπαισιν τοῦ οἴνου.
 Vini libationem. ii. 39.

ἐπισπίδναι. comm. Infundere. Ef-
 fundere in. Libare. οἶνον κατὰ τοῦ
 ἱερῆς ἐπισπείσαντες. Vino in victi-
 mam effuso. ibid. ἐπισπίσας. iv.
 60. ἐπισπίσωσι. iv. 62. σπείσαντες.
 iv. 187.

ἐπίσπαιτο. 3. optat. aor. 2. medii.
 Ionice et poet. παρὰ τὸ ἐπισπείσθαι.
 de quo Eustath. εἰ μὴ ἡ τύχη ἐπί-
 σπαιτο. Nisi fortuna nos comitetur.
 i. 32. εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσπαιτο.
 Si fortuna ipsum comitata fuisset,
 ipsi favisset. vii. 10. §. 4.

ἐπισπόμενοι. Participium, de quo
 vide Eustath. pro ἱπποκαλουδόντας.
 Insequentes. Persequentes. cum
 dativo. i. 103. Sed est Ion. et
 poet. αἰρόμενοι ἐπισπόμενοι οἱ βάρ-
 βαροι. vii. 180. [Eam] barbari
 insecuti capiunt. vii. 225. viii.
 7.

ἐπισπόμενος, ἐπὶ Μιλήτου κτίστη. ix.
 97. Valla: Sectans [Neleum Co-
 dri filium] ad coloniam Militi col-
 locandam. Sed apud Herodotum

scribendum est, κτίστην. Quid au-
 tem sit κτίστης, ὅς, ἢ, vide apud
 Eustathium, qui hujus loci men-
 tionem facit.

ἐπισπῶμενος. comm. Attractus, ab-
 ductus. ἐπισπῶμενος Καμβύση, pro
 ὑπὸ Καμβύσου. A Cambyse ab-
 ductus. iii. 14, 31. Sed his duo-
 bus locis τὸ ἐπισπῶμενος, ἀπὸ τοῦ
 ἐπισπόμενος, καὶ ἐπόμενος, interpre-
 s Latinus sumsit, ut sumendum
 videtur. ut et iii. 54. Nisi ἐπισπῶ-
 μενοι per o scribendum dicas, de
 quo suo loco. Πολυκράτει ἐπισπῶ-
 μενον. Qui Polycratem sequeba-
 tur. iii. 132. vi. 85.

ἐπίσασθαι. Ion. pro comm. ἐφίσασθαι.
 Supra stare. Supernatare. Sum-
 mum esse.) (ἐφίσασθαι. Subesse.
 Subsistere. iv. 2. Ibi de lactis par-
 tibus agitur, quarum alteram ἐφί-
 σάμενον, alteram ἐφίσάμενον com-
 muniter, Ionice vero ἐπισάμενον et
 ἐφίσάμενον vocamus. Subauditur
 autem μέρος ad orationem ab-
 solvendam.

ἐπίσασθαι. Interdum peculiari quo-
 dam modo ponitur apud Hero-
 dotum pro contentum esse. τῷ
 τὸ ἐλάχιστον ἐπισάμενον προσέειπτο.
 [Mulier] illi addicebatur, qui
 minimo [auro, minima pecuniæ
 summa] contentus erat. i. 196.

ἐπίσασθαι. Apud Herodotum inter-
 dum accipitur pro existimare. Exi-
 stimare. De Cyri parentibus ver-
 ba facit, ac dicit, ὅσα δ' ἐπισά-
 μενοι τότε τελευτῆσαι. Quippe qui
 credebant ipsum Cyrus, [qui
 Astyagis jussu feris expositus
 fuerat,] tunc obisse. i. 122. Et
 Cyrus ipse de se dicit, ἐπίσασθαι
 μὲν γὰρ [ἔφη] ὡς βουβύλου παῖς εἴη.
 Dicebat enim se existimare, vel
 existimasse se bubulci filium esse.
 i. 122. ἐπισάτω ἐπὶ διαβολῇ ἐπὶ
 Καμβύση. Existimabant Camby-
 sem hæc per calumniam dixisse.
 iii. 66. pro ἐπίσασθαι. ἐπίσασθαι οἱ
 τῷτο ἀπολαύσαι. Hoc a se amis-
 sam patabatur. iii. 140. ἐπισάτω.

viii. 5. Credebant, existimabant.
 viii. 25, 88. *ἠπίστατο*. Sciebat, existimabat, credebat. viii. 136.
ἠπιστάται, pro *ἠπίσταται*. Ion. iii. 103. iv. 174. vide *ἵσται*.
ἠπισίνονται. Ion. pro comm. *ἠπίσονται*. Sciant. iii. 134.
ἠπίσιον, ου, τό. Ion. pro comm. *ἠπίσιον*. Familia. *ἀγλατίη ἠπτακόσια ἠπίσια Ἀθηναίων*. 700 familias Atheniensium, ut piaculo contaminatas, expulit. v. 72, 73.
ἠπίσιος. Ion. pro *ἠπίσιος*. Domesticus. Qui apud aliquem divertit. Vel, Qui ad aliquem accessit supplex. Qui ad alicujus larem supplex sedet. i. 35. *Ζῷς ἠπίσιος*. Ion. qui comm. *ξῖνος*, εἴτε *ξῖμος* appellatur. Jupiter hospitalis, qui hospitibus præest, et hospitii jus tuetur. i. 44. bis. Vel, Jupiter, qui unius cujusque domus, ac familiæ præses, et custos est.
ἠπιστλή, ἤς, ἦ. Ion. et poet. pro comm. *ἠστολή*. Mandatum. *ἔξ ἠπιστλῆς τῆς Δημαρίτου ἔλγε ταῦτα*. Hæc ex Demarati mandato dicebat. vi. 50.
ἠπιστρατή, ης, ἦ. Ion. pro comm. *ἠπιστρατία*, ας. Militaris expeditio, quæ suscipitur adversus aliquem. Arma infesta, quæ alicui inferuntur. Bellum, quod alicui infertur, copiis adversus eum educitis. ix. 3.
ἠπιστρέφισθαι. comm. Subinde se convertere respiciendi causa. *ἦν ἠπιστρεφόμενος*. Ivit subinde respectans. iii. 156,
ἠπιστρεφίης. Ion. et poet. Diligenter, accurate, sollicite. i. 30.
ἠπισχύειν. Ion. pro comm. *ἠπισχυῖν*, *ἠπίχυν*. Judicium sententiamque sustinere, cohibere se ipsum, ne sententia temere proferatur, ac nondum bene perspecta. i. 32.
ἠπιτάμνειν. Ion. pro comm. *ἠπιτίμνειν*. Incidere. Secare. *ἠπὶ τὰς βραχίονας ἠπιτάμνεται*. Postquam brachia inciderint, secuerint, secando aperuerint. i. 74.

ἠπιτάζειν, ἦ. comm. Imperatum. Jussum. Gallice, *Commandement*. *ἠπιτάζει τοῦ φόρου*. q. d. Tributi jussum, sive jussio; pro, tributum, quod imperatur, vel imperatum est. iii. 89. *φόρου ἠπιτάζεις*. iii. 97.
ἠπιτάρροδος, ὁ καὶ ἦ. Peculiariter apud Herodotum, non pro auxiliatore, (ut passim apud Poetas accipitur,) sed pro victore sumi videtur in illo versu. *τοῖς συκομαμίνος, Τεγῆς ἠπιτάρροδος ἴσση*. Lat. Interpres, Quo tu sublato Tegæ sperabere victor. Verba hæc sonant. Hoc tu recepto, Tegæ victor eris. i. 67. Vide Eustath. in voce *ἠπιάρροδος*, unde δ *ἠπιτάρροδος* formatur. Sic autem hic appellabitur is, qui magno impetu in aliquem fertur, eumque superat.
ἠπιτάσσειν. comm. Jubere. Imperare. *τὰ ἠπιτασσύμενα ἠπιτίλει*. Imperata fecerunt. i. 115. *τὰ κελεύμενα ποιῶν*. Imperata facere. i. 117. *αὐτοῖσιν ἠπιτάζει*. Ipsis imperat. i. 155. *τὰ ἠπιτασσύμενα ἠπιτίλει*. i. 169. ii. 109. iii. 159. *ἠπιτάζοντας*. iv. 83. v. 57, 111. vii. 1. viii. 115.
ἠπιτάττειν. Apud Herodotum non pro *προεβάττειν*, et imperare; sed pro post aliquos collocare, interdum sumitur. *ὅπισθε τοῦ πεζῦ ἠπιτάξει τὴν πᾶσιν ἵππων*. A tergo peditatus omnem equitatum collocavit. i. 80.
ἠπιτρίλειν, εἶν. comm. Pendere. Persolvere. *ἠπιτρίλειν ἠπίτμοι φόρου βασιλῆ*. Annuum tributum regi persolvere. v. 49. *Ἀθηναίοισι ἠπιτρίλειν τὰ συνδίδωτο*. Atheniensibus persolvebant, pendebant, quæ pacti fuerant. De quibus inter eos convenerat. v. 82, 84.
ἠπιτρίλειν. Ion. et communiter. Finire. Perficere. Absolvere. *ἠπιτρίλισας ὁ Κροῖσος ταῦτα*. Croesus his peractis. i. 51, 90. *τὰ ἠπιτασσύμενα ἠπιτίλει*. Imperata fecerunt.

i. 115. *ἑπιτελία ποιῶν*, pro *ἑπιτελῶν* dicitur. i. 117. *τὰς ἐπιτολάς ἑπιτελέειν*. Imperata facere. i. 157. *τὰ ἐπιτασσόμενα ἑπιτελεῖν*. i. 169. *θυσίας ἑπιτελέουσι*. Sacrificia faciunt. ii. 63. *ἐύχμλὰς ἑπιτελούντας*. Vota facientes, vel exequi conantes. ii. 63. iii. 69. *ἐπιτέλεισι τὴν ὄψιν*. Visum perfecit. Id, quod in somnis visum fuerat, ad exitum perduxit. iii. 125, 138.

ἑπιτελεῖς, ὃ καὶ ἦ. De re dicitur, quæ ad finem est perducta. Perfectus. Absolutus. *ταῦτα ἑπιτελία ἔποίησιν*. Hæc perfecit. i. 117. *ταῦτα ἑπιτελία ἔγιντο*. Hæc peracta sunt. i. 124. iii. 16. *ταῦτ' αἱ ποιεῖν ἑπιτελία*. Hæc ei perficere. iii. 141. *ἔποικον ἑπιτελία*. Perfecerunt. iv. 4, 15. v. 107.

ἐπιτίεξ, κος, ἦ. Vocabulum Herodoteum, pro comm. *ἐπιτοκος*. Partui vicina, vel Parturiens. *μετεπῆψατο τὴν θυγατέρα ἐπιτικά ἱῶσαν*. Filiam partui vicinam accersivit. i. 108. ἡ γυνὴ *ἐπιτίεξ* ἰοῦσα *πᾶσαν ἡμέραν*. Uxor, quæ totum per diem parturierat. i. 111.

ἐπιτήδια ἱρά. ix. 37. *τὰ καλὰ*. ix. 36, 37. Læta, pulcra, fausta victimarum mactatarum exta. Victimarum immolatarum exta pulcrum, lætum, faustum, felicemque rerum exitum portendentia.

ἐπιτήδιος. Ion. pro comm. *ἐπιτήδιος*. Aptus, commodus, opportunus. *νόμας ἐπιτηδιώτατας ἤμورتα*. Pastuis commodissimis utentem. i. 110. *ἐς τὸτο ἐπιτηδιώτατος*. Ad hoc aptissimas, et maxime idoneus. i. 115. *ἐπιτηδιώτατα*. ii. 133. *ἐπιτηδιώτατον*. ii. 172. iii. 70, 134. iv. 47. ix. 7, 27. *ἐπιτηδιώτατος*. iv. 72, 158. v. 19. vii. 59, 177. viii. 49. *ἐπιτηδιώτατος*. ix. 2, 25.

ἐπιτήδης. Ion. et poet. adverbium. De industria. iii. 130. vii. 44, 168. viii. 141.

ἐπιτηδῆϊον τί. Rei alicui operam

dare. Aliquid sedulo, vel de industria facere. *ἐπιτηδύοντας ποιῶν τι*. Aliquid de industria facere. iii. 18. *τὸς νόμος μιμῆσθαι ἐπιτηδύουσι τῶν Κυρηναίων*. iv. 170. Cyrenæorum leges imitari student.

ἐπιτηδῆως. Ion. pro comm. *ἐπιτηδῆως*, *ἱπιμελῶς*, καὶ *σπουδαίως*. Accurate, diligenter, studiose, sedulo, officiose. i. 108. iv. 139. *οὐ γὰρ ἐποιήσασι ἐπιτηδῆως*. ix. 7. Non enim officiose, vel ex officio, fecistis.

ἐπιτήκειν. comm. Supra liquefacere. Liquefactum infundere. Re aliqua liquefacta tegere. *ἐπιτάξει τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα*. vii. 239. Ceram liquefactam in litteras infudit. Cera liquefacta litteras textit. Vel (ut Valla) Cera induxit. Quanquam vis Græci verbi melius ita exprimeretur; litteras liquefacta cera induxit.

ἐπιτίθισθαι. Imponere, imperare, pro *προσάττειν*, quod commune. *φὰς Ἀγνάγχα ἵνασι τὸν τοιαῦτα ἐπιθίμενός μοι*. Dicens Astyagem esse, qui hæc mihi imperarit. i. 111.

ἐπιτίθισθαι. comm. pro onus aliquid alicui imponere. *ἐπιτάττειν*. Imperare. *τὸν ταῦτα ἐπιθίμενός εἰπαι*. Qui hæc dici jusserat. iii. 63. sic etiam Galli, *Qui a donné charge de dire ces choses*.

ἐπιτιμᾶν. comm. idem ac *ἐπιτιθῆναι* ζημίαν. Mulctam irrogare. *τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν*. Antiquam poenam irrogans, i. quam initio statuerat irrogare. iv. 43.

ἐπιτίμιον, ον, τῷ. comm. Mulcta. Poena. *τοῖς παρακτωμένοις ξεινὸς νόμος τοιαῦτα ἐπιτίμια δίδωσι*. Illis, qui peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant poenas. iv. 80.

ἐπιτοκος, ον, ἦ. comm. Partui propinqua, sive vicina. *ἐπιτοκος εἶσα, τίεται τὸν Ὀμηρον*. V. Hom. c. 3. Cum partui esset vicina, peperit Homerum.

ἐπιτολὴ, ῆς, ἦ. Ion. et poet. pro comm. *ἐπιτολή*. Mandatum. iv. 10.

ἐπὶ τοσοῦτοι αὐτὴ ἡ μάχη γένητο. ix. 65. Hactenus hoc praelium est gestum.

ἐπιτρέπει. comm. Permittere. Ali-
cujus fidei committere. τὴν Νέ-
ξον ἐπείραψεν Λυγδάμω. Naxum
Lygdamo commisit. i. 64, 96. τὸ
σκήπτρον μοι ἐπιτέτραπται. Scēp-
trum mihi commissum est. iii. 142.
τά τε ἄλλα μοι ἐπιτεράφονται.
iii. 135. τότεσι τὴν πόλιν ἐπείραψεν
ἡ Φερετιμή. Pheretime urbem his
commisit. iv. 202. τῷ Μίλητον ἐπί-
τραψας. Cui Miletum commisisti.
v. 106. vii. 156.

ἐπιτεράτεια. οὐδ' ἐκείνοισι ταῦτα ποιῶν-
σι οὐκ ἐπιτεράτεια ἐστὶ, ἀλλὰ δικαίως
εἰσι. ix. 59. Nunc non est per-
mittendum illis ut hæc faciant;
sed persequendi sunt.

ἐπιτροπαίη βασιλείη. Herodotea lo-
cutio, pro qua comm. d. βασιλεία
τὴν ἐπιτετραμμένην. Regnum alicui
commissum, ut ab eo administretur
quamdiu quis in ejus tutela
manet. q. d. Regnum tutelare.
Regnum, quod quis pro suo pu-
pillo tuetur, ac administrat dum
ille pupillus est. ὡντων ἐτι τῶν
παίδων τότεσι ἡγεῖται, ἐπιτροπαίη ἐστι
ἡ θύρα ἐν Σπάρτῃ βασιλείη. iv.
147. Valla: Quorum, quum pu-
pilli essent, tutelam gerebat re-
gni Spartani. Æ. P. Cum isti
pueri adhuc essent infantes, [ac
ætate nimis infirma, et proinde
tutoribus indigerent,] Theras re-
gnum suæ fidei commissum Spar-
tæ habebat, [et pro illis admini-
strabat.] Sensus; Theras horum
puerorum, qui propter ætatis ju-
nioris imbecillitatem tutoribus e-
gebant, regnum suæ tutelæ com-
missum administrabat. Horum,
et regni, quod ad ipsos heredi-
tario jure pertinebat, tutor erat.
Vulgata Lexica, ἐπιτροπαία, ας, ἡ.
Tutela. ἐπιτροπαίαν τὴν βασιλείην
ἔχον. Regni tutelam gero. Sed
ἐπιτροπαία, et ἐπιτροπαίαν scri-
bendum, resque sic accipien-

da, ut plaribus a me declara-
tum.

ἐπιτυχεῖν τινι. comm. Incidere in a-
liquid. Aliquid invenire. ἐπίτοχον
σπῶν. Incidi in loculum. Loculum
inveni. i. 68.

ἐπιφέρειν. Inferre. ἄλλοισι ἄλλας αἰ-
τίας ἐπιφέρειν. Aliis alia crimina
inferens, objiciens. i. 26. φαῦλα
ἐπιφέρειν τινί. Leves, nulliusque
momenti criminationes alicui ob-
jicere. ibid. ἐπινοικατὲς οἱ αἰτίαι.
Ei objecto crimine. i. 68. τοῖσι
ποιοῦσιν [ἀγέλαμα] μωρήν ἐπιφί-
ρουσι. Illos, qui simulacra faciunt,
stultitiæ damnant. i. 131. τὴν
αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Eandem
causam inferentes: id est, eandem
de causa. i. 138. μαχλοσύνη ἐπι-
νοικασά οἱ. Impudicitiae crimine
illi illato, vel objecto. iv. 154.
πῶλμοι ἐπιφέρειν τινί. Alicui bel-
lum inferre. v. 81.

ἐπιφέρειν τινὶ μανίην. Herodotea lo-
cutio. Insaniam alicui inferre. i.
Aliquem insaniae damnare. Ali-
quem insanum judicare. viii. 10.

ἐπιφέρεισθαι. comm. Ferri in, vel
adversus aliquem. Invehi in ali-
quem. Ἀδίσμαρτος ἐπιφέρετο. viii.
61. Adeimantus [in Themisto-
clem] invehebatur. pro quo συν-
αθύμως dicitur, κατατρέχειν τινός.
Vide vulgata Lexica.

ἐπιφθίμωσθαι. comm. Ominari. Ma-
le ominari. iii. 124.

ἐπιφθονός, δ καὶ ἡ. comm. Invidiosus.
Odiosus. ὡς ἄρα ἀνδρώποισι αἱ λίην
ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιφθονοὶ
γίνονται. iv. 205. Valla: Ut enim
existunt acres admodum, et in-
vidiosæ, ultiones deorum in homi-
nes. Stephanus Vallam jure re-
prehendit, quod sensum inver-
terit, ac locum istum sic inter-
pretatur: Ut enim Diis odiosæ
sunt nimium acres hominum ul-
tiones. Sed et ipse Stephanus
non leviter erravit. Sic enim
locus est explicandus: Quia ni-
mium acres hominum ultiones

Diis sunt odiosæ. Vel, Quia nimium acres ultiones, quibus homines se mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. Hæc enim est τῶν ἀπορηγουμένων αἰτιολογία. διὰ τί ἡ φερίτιμη ζῆσα ἐκ τῶν ἰσλέων ἔξισι, καὶ ἀπείδαν; ὡς ἄρα, &c. ἀντὶ τοῦ, ὅτι, &c. τὸ γὰρ ὡς jam nullam similitudinis vim, habet: sed est αἰτιολογικὸν μέριον. Idcirco etiam nullam habet ἀνταπόδοσιν, quæ similitudinis alterum membrum explicet. Illud vero ἄρα vel ὁλοτάζει, vel affirmationi servit. Si Stephani versionem sequaris, mutilam orationis sententiam sequeris. Nam qui dicit, Ut enim; is subijcere debet, Sic etiam, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, ad integram orationem absolvendam. Jam enim τῇ ἰλλείψει, αὐτὸ ἀποσιωπήσει, nullus locus commode dari potest.

ἰπιφλέγειν. comm. Incendere. Cremare. πάντα ἰπιφλέγον. viii. 32. Omnia incenderunt. Omnia cremarunt.

ἰπιφορίν, ἰν. Ion. et poet. pro communi ἰπιφίρην. Inferre, aggerere, ingerere, injicere. χοῦν ἰπιφορήσαντες. viii. 28. Aggere, vel humo desuper injecta.

ἰπιφορήματα, ὡ, τὰ. Secundæ mensæ. Bellaria. Gallice, *le dessert*. Quid autem hæc sint, et unde dicta, docet Athenæus τῶν διπλωσοφιστῶν libr. 14. 317. τρέφειν δὲ φησι τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τραπεζῶν καθεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν. ὕστερον δὲ πολλὰ τι, καὶ ποικίλα ἰπιφέρεισθαι, (sic enim legendum, quod ex sequentibus patet, et pag. 318. ita legitur: non autem ἰπισφίρεσθαι, ut scriptum exstat et hic, et in vulgatis Lexicis.) διὸ καὶ ἰπιφορήματα κληθῆναι. Infra, Herodoti mentionem facit, et hujus loci, quem lib. 1. dicit exstare. [i. 133.] Ibidem tradit τὰ ἰπιφορήματα μετὰ τὸ διπνῆσαι, sic

appellari, quæ et ἰπιτραπεζήματα, et ἰπιδορπισμὸν, et τραγῳαία, et τραγῳήματα, συνωνύμως a nonnullis dici scribit. Vide p. 640. Ed. Casaub.

ἰπιφράζειν, ἰπιφράζεσθαι, ἰπιφράσασθαι.

Ion. pro comm. καταμαρδάνειν. Animadvertere, percipere, intelligere, cognoscere. τὰ ἢ ἀμύχανον ἰπιφράσασθαι. Quæ difficulter, vel nullo modo deprehendi, cognosci, animadvertique poterant. i. 48. διὰ ἰπιφρασθῆς. Re sic animadversa. iv. 200. ἐκ ἔχων ἰπιφράσασθαι. Percipere, cognoscere non possum. v. 9. ἰπιφρασθῆῖσα αὐτῇ. vii. 239. Cum [hoc] ipsa animadvertisset.

ἰπιφράζειν. Ionicum et Herodoteum verbum pro comm. διαλέγεσθαι, et δηλοῦν. Disserere, declarare. Vel idem significat ac præterea dicere. δι' ἐμὲ πρὸς τοῦτοις ἰπιφράσαι. Oportet me præter ea dicere. Dicendo addere, et declarare. i. 179.

ἰπιφράζεσθαι. Ion. et poet. ExcoGITARE. Comminisci. ἀλλὰ τι ἰπιφραζόμενος, καὶ δὴ καί. Cum alia excogitans, tum etiam. i. 85. vi. 61, 133.

ἰπιχάλκος, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem significat ære tectum, æratum: at apud Herod. pro χάλκειος, οὗς, i. æreo, sumi videtur. ἰπιχάλκῳ ἀσπίδι, æreo scuto. Sic et Valla, iv. 200.

ἰπιχιήρσις. Aggressio, invasio. ἰπνομένη ἢ ἰπιχιήρσις ἔται. Somno sopitus invadatur. i. 11. pro quo συνωνύμως dicitur ἰπιχιήρσωμεν αὐτῷ. i. 11, 26.

ἰπιχιήρσις, ὡς, ἡ. comm. Aggressio, conatus, insidia, conspiratio. ἐπιτείναντες τὴν ἰπιχιήρσιν ἐπὶ τῶν μετιχόντων. viii. 132. Cum unus de conjurationis sociis insidias, vel conspiracyonem, detulisset. Vel, Conjuratione per unum ejus socium patefacta, qui rem detulerat.

ἰπιχολάτατος, ἡ, ὡ. N. H. Sed quid

significet apud eum, non etiam manifeste constat. τοῖσι κτήρεσι ἡ ποίη ἀναφυόμενα ἐν τῇ Σκυθίᾳ, ἐν ἐπιχλωτάτῃ πασίᾳ ποίῳ, τῶν ἡμῶν ἴδιον. iv. 58. Valla: Gramen, quod in Scythia germinat, omnium, quæ nos novimus, germinum, aridissimum est. Sed ita potius hæc vertenda sunt: Herba, quæ pecoribus in Scythia nascitur, est omnium herbarum, quas nos novimus, amarissima. χαλὴ enim bilem jam atram, quam flavam, significat, fel. Quamobrem ἐπιχλωὶ tam vocari puto, quod fellis instar est amarum. ποίη ἐπιχλωτάτη igitur Herodotus hic appellabit herbam amarissimam: fortasse autem absynthium intelligit, cujus plura sunt genera, de quibus Plin. lib. 27. cap. 7. Hæc sunt ejus verba: Absynthii genera sunt plura; Santonicum appellatur a Galliæ civitate: Ponticum a Ponto, ubi pecora pinguescunt illo, et ob id sine felle reperiuntur. Hanc nostram interpretationis conjecturam sequentia Herodoti verba confirmant. ἀνοιγμένοι δὲ τοῖσι κτήρεσι ἔτι γαδμήσασθαι ὅτι τὸν ἔσως ἔχει. Apertis vero, [dissectisque] pecoribus licet conjicere hoc ita se habere. Quæ verba nihil aliud nobis indicant, quam Scythica pecora herbis amarissimis vesci solita; hocque facile colligi inde, quod in iis apertis nullum reperiatur fel, ut a Plinio supra declaratum. Ovid. de Ponto lib. 3. ad Conjugem de sui exilii barbaro loco scribens, ita canit; Tristia per vacuos horrent absynthia campos, Conveniensque suo messis amara loco est. Idem alibi; Terraque de fructu quam sit amara docet. Consule Latinos comment. In Græcia Lexicis nihil prorsus invenias, quod ad rem præsentem faciat.

ἐπιχλωμένος. Ionice, pro comm.

ἐπιχλωμένος. Qui frequenter aliqua re vel persona utitur. Familiaris. Necessary. αἱ ἐπιχλωμέναι μάλιστα γυναῖκες. Maxime familiares ac necessariae mulieres. iii. 99.

ἐπιχρυσος, ὁ καὶ ἡ. Inauratus, auro tectus, deauratus. Italice, *dorado*. Gallice, *doré*. κλίνας ἐπιχρυσόους κατέκαιε. Latinus Interpres vertit, Lectos aureos concremavit. Sed vertendum, Inauratos, vel, auro tectos, et constratos, combussit. Aliud enim est ἐπιχρυσος, aliud χρυσοῦν, ut ex sequentibus Herodoti verbis colligitur. i. 50. ix. 80.

ἐπιληφίζω τι. Herodotea locutio. Alicui suffragari, suis suffragiis alicui favere. Suis suffragiis alicujus sententiam comprobare, eique favere, vel alicujus sententiam ratam facere, confirmare. γυνικῶς, καὶ μεταφορικῶς, alicui favere. Ἀδεϊμαντος ἐπιφίετο [τῷ Θιμιστοκλέϊ,] σιγῇ τε κλιύων τῇ μὴ εἶσι πατρί, καὶ Εὐρυβιάδῃ· οὐκ ἴδω ἐπιληφίζω ἄπολι ἀνδρῖ. viii. 61. Valla: Rursus interpellans Adeimantus, jubebat silere eum, utpote cui patria non esset: quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur, et jubens [eum] silere, cui nulla esset patria, et Eurybiadem non sinens suffragari extorri viro. vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere, non sinens. Stephanus hic tacet. Vulgata Lexica sic, ἐπιληφίζω ἄπολι ἀνδρῖ. Virum extorrem non sino sententiam dicere. Herod. At dicendum esset οὐκ ἐπιληφίζω α. α. ut hic videmus. Hinc patet quantà τῶν αὐτοσχληδασμάτων, καὶ τῶν ἀγαν ἀβασανίστων λεξιῶν auctoritas esse debeat, et quantum ipsis tribuendum. Huc addatur et vocem ἄπολι pro ἀπὸ τοῦ κατ' ἀπο-

κατὰ dictam, et Αἰολικῶς potius, quam Ἰωνικῶς accentum in præcedentem syllabam retractum, vel propter apocopen, et quia syllaba λ, jam brevis est, hoc ita factum. Nam aliqui videretur ἀπόλ, dicendum. Vide ἀπολεις.

ἰπόδα, ω, τὰ. Ionice, pro comm. ἰρίδα. Viaticum. Commeatus. iv. 203. ἰπόδα λαδόν. Sumto viatico, sive commeatu. vi. 70.

ἰποδάξην. Ionice, pro communi ἰποδάξιν, ἦγον τὰ ἰρόδα παρήχιν. Viaticam alicui præbere. ἀποπέμπτω ἰποδάσας τις εἰς τὰς Ἀθήνας. ix. 99. [Eos] Athenas dato viatico remiserunt.

ἰπόδισαν. tertia plur. aor. 1. act. pro qua et ἰπόδισαν. Desideraverunt. ix. 22. Quod factum est κατὰ συρολήν, vel in eorum verborum numero ponendum hoc etiam, quæ futurum utroque modo formatum habent, et per ἴσω, et per ἴσω, ut αἰνίσω, αἰνίσω, et αἰνίσω, laudo. καλίν, καλίσω, et καλίσω, voco. Sic et πονίσω, πορίσω, πορίσω, in futuro ἴσω, et ἴσω. Quam vero terminationem futurum habuerit, eandem etiam et aor. 1. act. et reliqua tempora inde regulariter formata servant. At Poetæ non raro metri causa leges istas negligunt.

ἰπύραν. Ionice, pro communi ἰπύραν. Inspicere. ἰπύρα. Inspiciebat. i. 48, 110. ἰπύραν. Inspiciunt. Intuentur. i. 124. iii. 53.

ἰπυρμῆν, ἔν. Ionice, pro communi ἰπυρμῆν. In portu, vel statione stare, manere, esse, excubias agere. φάμιος εἰς Αἰγίνας τι ἦεν, καὶ μόγις ἐκπλήσαι λαδὸν τοὺς ἰπυρμῆνας. viii. 81. Valla: Dicens se ex Ægina venisse, et ægre elapsam, latendo stationem hostium. Æ. P. Dicens se ex Ægina venire, et ægre [illinc] nāve evasisse, elam his, qui in statione erant, [qui in statione excubias agebant.]

ἴως, τό. Oraculum. i. 13. (quod enim χρηστήριον vocatur, ibid. id postea dicitur ἴως.) vii. 143.

ἴω' ὄσον. Ion. pro comm. ἴω' ὄσον. i. 64. Quantum. Quatenus. Quousque. ἴω' ὄσον ἰπυρμῆν τοῦ ἱοῦ ἰχιν. Quatenus prospectus a templo patebat, ferebatur. Gall. Tant que s'étendoit depuis le temple.

ἴπυρς, ἡ. comm. Aspectus. Prospectus. ἴω' ὄσον ἰπυρμῆν τοῦ ἱοῦ ἰχιν. Quantum, vel quousque, prospectus a templo ferebatur, ac patebat. ibid. Gallice, Tant que la vue s'étendoit depuis le temple.

ἴπυδρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro communi ἴπυδρος) (ἄπυδρος. Udu, a, um. Aquas habens, Regionis epithetum. iv. 198.

ἴω' ἦν. Ionice, pro communi ἴω' ἦν. Ea conditione, ut. διαλλογῇ ὅφι ἔγνητο, ἴω' ἦν ἔγνητος ἐκπλήσαι ἦται. Compositio inter illos facta est ea conditione, ut inter se essent amici. i. 22. ἴω' ὄσον ἴω' ὄσον. Iisdem conditionibus, quibus Lydus. i. 141. ἴω' ἦν παραδύναι. Ea conditione, ut traderent. vii. 154. ἴω' τοῦδε λόγῳ, ἴω' ἦν τῶν Ἑλλήνων γεγενηὶς γεγενημένος. vii. 158. Ea conditione, ut Græcorum sim Imperator.

ἰπυρμῆν. Ionice, pro communi ἰπυρμῆν. Cognomen, pro nomine. κατὰ τοῦ Λόκου ἰπυρμῆν Λόκου ἐκπλήσαν. Ob Lyci nomen. Lycii vocati sunt. i. 173. Ἀσίη ἐκπλήσαι Προμηθεὺς γυγὰς ἰπυρμῆν [ἔχιν λήγεται.] Asia a Promethei uxore nomen [habere fertur.] iv. 45. 107, 148, 155. vii. 121, 178. ὁ ἀργυρὸς τοῦ Γόγης ἀπύδαται, ἴω' τοῦ ἀπύδατος ἰπυρμῆν. Aurum, quod Gyges dicavit, a Delphis vocatur Gygadas, ob nomen: id est, de nomine illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἴω' τούτου τῆν ἰπυρμῆν πονομήνους, ἰπυρμῆν Τυρσηνῶν. Ah hoc

[Tyrrheno] cognomine, vel potius nomine, sumto, nominatos fuisse Tyrrhenos. i. 94. vii. 74, 178.

ἐπαύτως, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui cognomen aliquem habet. Qui nomen alicujus fert. iv. 184.

ἐπαύσαι. Ionice, pro comm. ἱρῶν. Amare. Affectare. ἱρασθαίς τυραννίδος. Tyrannidem affectans. i. 96.

ἔργα, ὦν, τά. Sata. Opera. Arva. i. 36.

ἐργάζεσθαι χρήματα. Parare sibi pecuniam. ἐργασάμενοι χρήματα μεγάλα. Parta magna vi pecuniis. i. 24. ἐργάζεσθαι τι. Aliquid facere. i. 88.

ἐργάζεσθαι τινι ἀγαθόν. comm. Bonum aliquod alicui facere. Benefacere alicui. Beneficium in aliquem conferre. De aliquo bene mereri. πλὴν ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐργάσσεται. viii. 79. Plura beneficia in patriam conferet. Pluribus beneficiis patriam afficiet.

ἐργαλεῖον, τό. Ion. pro comm. ἐργαλεῖον. Instrumentum, quo quis ad aliquam artem exercendam utitur. iii. 131.

ἐργασία, ας, ἡ. Ionice, pro communi ἐργασία, ας, opificium, opera, labor. ἀπὸ ἐργασίας χειρὶν ἀεμαμένη ἔτρεφε τὸ παιδίον, καὶ ἐωυτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλον ἔργα λαμβάνουσα. V. Hom. 3. v. 8. ab opificio manuum profecta, [id est, manuum opificio, ac industria,] filium, et se ipsam alebat, alias [ab his, alias] ab aliis opera accipiens. [Modo ab his, modo ab illis, opus faciendum accipiens. Gallique sic, Prenant de la besogne tantôt des uns, tantôt des autres.]

ἐργασμαι. Ionice, pro communi ἐργασμαι, ab ἐργάζμαι. ix. 45. Feci. Patravi.

ἐργασμῆς, ης, ὅν. Ion. pro comm. ἐργασμῆς, factus, a, um. vii. 53. κατεργασμένος. Confectus, quasi-
tus, partus. ἑστὴ ἀπὸ σοφίας κατ-

ἐργασμῆς. vii. 102. Virtus, quam quis sibi sapientia peperit.

ἐργασαί. iii. 53. πολλοὶ αὐτῆς [τῆς τυραννίδος] ἐργασαί εἰσι. Sed legendum videtur ἐρασαί. Amatores. Studiosi. Sic et Interpres Latinus videtur legisse.

ἐργάτης, υς, ὁ. comm. Operarius. Agricola. iv. 109. v. 6.

ἐργάτη, ἐργάτιδος, ἡ. comm. Mulier operaria. Fœmina, quæ opus facit. Operatrix. v. 13.

ἔργον. Ion. et poet. pro comm. ἔργον. Coercere. In vincula, in carcerem, conjicere. αὐτοὺς ὡς κατασκήνους ἔρξαι. Ipsos ut speculatores in carcerem conjecit. iii. 136. κατέργον. Ion. pro comm. κατέργον. Concludere. Vide suo loco. v. 63.

ἔργον cum compos. Ion. et poet. pro comm. ἀπωδῶν. Repellere. ἀρκεῖν, arcere, quod et ἀπέργειν dicitur, τῶν βοῶν ἔργεσθαι. A bobus arceri. ii. 18. δυσὶν ἀπέρξαι. A sacrificiis arcere. Impedire ne quis sacrificia faciat. ii. 124. ἔργετο ἐκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος. iv. 164. Valla: Ultra excessit ex urbe Cyrene. Sensus est bonus: at hoc verba sonant; Ab urbe Cyrenæorum ultro arcebatur: id est, Ab urbe Cyrene volens aberat. ἐξείργον μιν. Ipsum arcebant, a certamine repellebant. v. 22. πολλὰ ἐργεσθαι. A multis rebus repelli, arceri. v. 57. ἐργεσθαι τοῦ πυρταμῆτος, a prytaneo arceri, repelli. vii. 197.

ἔργον. Ionice et poetice, cum compositis. Coercere. Concludere. ἀπεργμῆτος ἐν τῇ ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. Vide ἀπέργειν, ἀπέργειν, coercere. ii. 148. ἀπεργμῆτος ἐν τῷ τεύχεϊ. Intra murum conclusus. v. 64. vi. 79. ἔργμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. πρᾶγμα, πρᾶξις. Res. Actio. Facinus. Factum. ἐργμαῖον ἐν πολέμῳ. In rebus bellicis. v. 77.

ἔργον τῶν ἄλλων. ix. 108. Ceteris prohibitus. [i. cum a ceteris omnibus rebus arceretur, nec ullam aliam in sua potestate haberet.] *ἔργον εἶναι*. Opus esse. Oportere. ὥστε *ἐπ' ἰδρὸς μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατῇ*. Ut exercitui non esset opus illic considere. Ut exercitum ibi diutius morari non oporteret. i. 17. Sed scribendum *ἐπιδρὸς* unica voce, ut v. 65. Vide suo loco.

ἔρδιν. Ion. et poet. pro communi ποιεῖν. *ἔφθ ἀρετὴν εἶναι πᾶν τὸ βασιλεὺς ἔρδιν*. Dixit [sibi] gratum esse quidquid rex faceret. i. 119. *Δὲ δυσίας ἔρδιν*. Jovi sacrificia facere. i. 131. *ἀνέκτος πάθος ἔρδιν*. Gravissimum vel atrocissimum facinus facere. i. 137. *τὰ ἔμπαλιν τέτων ἔρδουσι*. His contraria faciunt. ii. 121. prope init. *ἔφασαν ἔρδιν ἂν τῷτο*. Se hoc facturos dixerunt. iii. 38. *ἔρδιν πολλὰ, καὶ ἀτάσθαλα*. Multa, eaque impia facinora patrat. iii. 80. *ἔρδομένη δυσίη*. Sacrificium, quod fit. iv. 60. *ἔρδιν Αἰγινήτας κάκως*. Ægine-tas maleficiis afficere. vi. 88. vii. 33. *ἔρδιν ὅσον ἰδυίατο*. ix. 103. Faciebant quantum poterant.

ἐρίπιον. Ion. et poet. pro comm. καταβάλλιν. Demoliri. *προμαχίωνα ἐρεῖψαι*. Propugnaculum demoliri. i. 164. vii. 140.

ἐριύγιον, *ἐριύγισθαι*. et composita. comm. Eructare. Dicitur et de fluviis in mare se exonerantibus. ὁ Ἀράξης γόμασι ἐξερύγεται τισσά-ράκοντα. Araxes in mare quadraginta ostiis erumpit, se exonerat. i. 202.

ἔρημος, *ος*, *ος*. comm. Desertus. Destitutus. Nudatus. *συμμάχων ἔρημος*. vii. 160. A sociis destitutus. Sociis nudatus.

ἔρημος, *ος*, *ος*. Ion. et Attice pro communi ἔρημος, ut ὁμοῖος, et ἱτοι-μος, pro ὅμοιος, et ἱτοιμος. Desertus. αἰρίουσι ἔρημον τὸ ἄγν. viii. 51. Urbem desertam capiunt. *ιοῦσα ἔρημος*. viii. 65. ix. 3, 58, 63.

ἐρημεῦσθαι τινός. Deseri ab aliquo. Solum relinqui. Destitui ab aliis. Desolari. *οἱ ὄντι ἐρημεθέντις τοῦ ὁμίλου*. Valla: Asini, quod multitudine destituti essent. Stephanus, Asini a cœtu segregati. iv. 135. *Μίλητος Μιλησίων ἔρημωτο*. Miletus Milesiis desolata est. vi. 22. *ἐς τὴν Κρήτην ἐρημευθεῖσαν*. vii. 171. In Cretam desolatam. ibid. *ἐρημεθέντις συμμάχων*. Sociis nudati, a sociis deserti. vii. 174.

ἐρημισμένος, *ος*, *ος*. Ion. et Atticum, pro comm. ἑρημισμένος. Fultus. Nixus. Qui fulcitur. Qui nititur re aliqua. ab *ἐριδω*, fulcio. *ἐρείδομαι*, fulcior, sustineor, nitor. *τοῖς γένεσι ἐρημισμένους*. Genibus nixos. Qui genibus nituntur. Gallice, *qui s'appuyent sur les genoux*. iv. 152.

ἐριουργεῖν. comm. Lanificium exercere. *Οὗτος μισθοῦται τὴν Κριθηίδα, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔργα*. V. Hom. 4. Iste conduxit Critheidem, ut sibi lanam exerceret. Gall. melius hæc ita redderentur, *Celui-ci prit à louage Critheïs pour besogner en laine pour lui; vel, pour lui accoutrer, ou filer la laine, laquelle il recevoit pour gages de ses disciples*.

ἐρετή, *ης*, *η*. Ion. pro comm. *ἐρετή*. καὶ *δισκοτήριον*. Carcer. *παρὰ τὸ ἔργον, τὸ συγκαλεῖν, καὶ κατίζειν*. Coercere. unde etiam apud Latinos Carcer a coercendo dictus, quod eo facinorosi coerceri soleant. *κατέβαλον σφας ἐς ἐρετήν*. Ipsos in carcerem conjecerunt. iv. 146. *ἰσθλαῖν ἐς τὴν ἐρετήν*. In carcerem ingredi: ibid. *ἰνδράντας ἐκ τῆς ἐρετῆς*. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἔρμα, *τος*, *τό*. comm. Valla vertit Herma. vii. 183. ter. Quid sit *ἔρμα* docent Eustathius et Suidas. Sed in his tribus Herodoti locis *ἔρμα* sumendum videtur pro scopulis marinis, qui sub aquis latent, aut etiam in aquis apparent.

Virg. *Æn.* lib. 1. v. 112. Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet; Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus Aras, Dorsum immane mari. Consule Erythræi Virgilianum indicem in voce Saxa. Dionys. Hal. Antiq. Rom. lib. 1. 42. 18. ἄς [αῖς] Ἀχιλλεύς ἱερμαίου ὑφάλοις περιπαισούσας ἀπὸ βάλαν. Quas [naves] Achilles in saxa sub aquis latentia delatas [ac hærentes illic] amiserat. Alias hujus vocabuli significationes in vulgatis Lexicis vide.

ἱερμαῖος, ἱός. Ion. et poet. pro comm. ἱερμαῖος, ἱ. Interpres. Nuntius. οἱ ἱερμαῖοι. Interpretes. iii. 140. ἱερμαῖος. iv. 24.

ἔρξαν, 3. plur. aorist. 1. act. Ion. et poet. Fecerunt. a verbo ῥίξω. fu. ῥίξω. aor. 1. ἔρξα, et κατὰ συγγραμμήν, ἔρξα, ας, ι. v. 65. ἑμίας οἶα ἔρξαν. Qualia in vos patrarunt. Quibus injuriis vos affecerint. vii. 8. §. 2.

ἱρρημαίνω, ου, ὁ. commun. Robustior. Vehementior. Acrior. κατεῖρήκει σφί τευχομαχίᾳ ἱρρημαίνεσθαι. ix. 70. Acrior murorum oppugnatione ab ipsis instituta est.

ἱρρῶν. Ion. pro comm. ἄρρῶν. Mas. i. 109, 192, 193. ii. 35, 38, 41, 45, 46, 65, 93. iii. 66, 102, 105. vii. 57. et passim.

ἱερδραίων. ix. 15. Si codex mendo caret, μετανυμῶς Ἑρδραῖον ponentur, pro urbe, quam incolebant, cui nomen Ἑρδραῖ, αῖς, ἡ. ut pluribus apud Steph. docetur. Sed fortasse scribendum Ἑρδρεῖον, ut sit genitivus Ionicus pro comm. Ἑρδρεῖον, ab Ἑρδραι, ut Ἀδραι, ὦν et Ion. Ἀδρεῖον, quod ex libr. ix. 25. colligi potest, ubi de loci spatío, non de populo verba fieri constat. ὁ γὰρ χώρος ἐφαίνετο πολλῶν ὦν ἐπιτηδυνώτερος σφί ἐν στρατοπεδίουσδαι ὁ Πλαταιῖκος τῷ Ἑρδραῖον. Error ex pronuntiationis affinitate natus videtur, ut viii. 100. Ἀδραιῶν, pro Ἀδρεῖον

scriptum videri monuimus. Dicitur enim et in plur. Ἑρδραι, ὦν, pro eadem urbe, ut aperte videmus, ix. 22. ἡς Ἑρδραῖς ταχθίστες.

ἱερδρὸς κέρυξ. Quid, quando, cur. iii. 57.

ἱέρων. Ion. et poet. pro comm. καλῶν, et ἀμύνεσθαι, et ἀπαθῆσθαι. Prohibere. Repellere. Arcere. ἡ ἡ ἱέρωνες ἱέρωνες τὰς ἐπιόντας. In animo habentes arcerre, propulsare, hostes invadentes. iv. 125. τὸν στρατὸν ἐπιόντα ἱέρων. Invadentem exercitum propulsare. v. 15.

ἱερὸν μοῖον ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ. ix. 49. Ab Asopo [fluvio] prohibiti. Cum ab Asopo arcerentur, [ne ex eo aquarentur.]

ἱρχομαι ἱρίων. Hunc Ionismum, et Græcismum, Galli imitantur, quum dicunt, *Je m'en vais dire*. v. s. Eo dicturus. i. Mox sum dicturus. Mox dicam. i. 5. ἱρχομαι φράσων. i. 194. ii. 11. ἱρχομαι λίξων. ibid. vii. 102. ἱρχομαι μηχανῶν τὸν λόγον. ii. 35. Orationem prolixiorē habebō. Pluribus agam. ἱρχομαι ἱρίων. ii. 40, 99. ἱρχομαι φράσων. iii. 6. ἱρχομαι ἱρίων. iii. 80. Sic ἦτα λίξων. iv. 82. ἱρχομαι σημαίνων. iv. 99. ἱρχομαι φράσων. vi. 109.

ἱρωτῶν, Ion. pro comm. ἱρωτῶν. Interrogare. Vide ἱρωτῶν. iii. 140, 156. iv. 145.

ἡς præpositio cum accus. loco dativi cum præp. ἡ. Ion. et Attice. θρόνος, ἡς τὸν προκατίζον ἰδίαζεν. Solium, tribunal, in quo propalam sedens judicabat, jus dicebat. pro ἡ δ. i. 14. v. 25, 26. vii. 15, 16. ἡς τὴν Μίλετον ἡν, pro ἡ τῇ Μιλήτῳ ἡν. Erat Mileti. i. 21. τοῖς χρίονταῖς ἡς πύλαμον, pro ἡ τῇ πύλῳ. Quibus utuntur in bello. i. 34. ἡς ἡ αὐτὸν τὸ πᾶν ἐπιπονεῖται, pro τὸ ἡ αὐτῷ. Quicquid in se erat, fecit. Omnia, quæ potuit, pro viribus fecit. i. 85. δύσθικα

μηνῶν ἴσταν ἐς τὰς ἑαυτῶν, pro ἐν τῇ ἑαυτῶ. Cum duodecim menses sint in anno. i. 192. τρέφειν ἐς τὰ ποιμένα, pro ἐν τοῖς ποιμαίνουσιν. In ovilibus alere. ii. 2. ἐς τὰ ἱρά, pro ἐν τοῖς ἱεροῖς. ii. 39. ἐς ἕνα χῶρον θάπτουσι, pro ἐν ἑνὶ χώρῳ. ii. 41. ἐς Διδύμη, et ἐς τὴν Ἑλλάδα. pro ἐν Διδύμῃ, et Ἑλλάδι. ii. 56. ἐς Θεσπρωτοὺς, pro ἐν Θεσπρωτοῖς. ibid. ἰζόμενος ἐς θρόνον, pro ἐν θρόνῳ. iii. 64, 65. ἐς ἀκρόπολιν, pro ἐν ἀκροπόλει. v. 77, 92. §. 4. §. 7. vii. 61.

ἐς tempori serviens, cum accus. temp. vel pers. ἐς ἑμέ. Ad mea usque tempora. Ad meam aetatem usque. i. 92, 93. ἐς δὲ συνουσίᾳσιν. Donec nupserint viris. i. 93, 98, 102, 115, 191, 196, 202. ii. 115, 118. iii. 158. iv. 160. ἐς τόδε. ad hoc usque tempus. vii. 123. ἐς τῷτο, ἐς δ. vii. 181. viii. 58.

ἐς cum accus. loco genitivi cum praepositione περί, Ionice dictum. ἢ μὲν πρότερον γνώμη ἀποδιχθῆσα ἐς τὴν γέφυραν, μετασθῆναι μοι. Prior quidem sententia de ponte pronuntiata, a me missa fiat. iv. 98. Gallice, *Je quitte mon premier avis touchant le pont.*

ἐς cum accus. pers. pro comm. πρὸς. Ad. ἐπιμνη ἐς ἐξηγητὰς, pro ἐξηγητὰς, si codex sanus. Ad interpretes misit. i. 78. ἐς συμμαχίας, pro πρὸς τὰς συμ. i. 81. ἐς συγγενίας. iv. 147, 148. viii. 8.

ἐς praepos. Ionibus familiaris pro comm. πρὸς, cum accus. ἐς Ἄργος. i. 1, 2, 4, 5, 6. et alibi passim.

ἐς. Contra. Adversus. ἐς ἑκατὶ στρατὸν ἐς Μίλητον. Copias adversus Miletum duxit. i. 14, 15. ἐς τὸν παῖδα. Adversus puerum. i. 118. ἐνίμωρῳ ἐς Ἀνύαγαν. Ultio adversus Astyagem. i. 123.

ἐς cum accusativo, pro διὰ, Propter. Ob. ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην. V. Hom. 7. Ob justitiam bene audiebat.

ἐς ταμέλιον ξίφος. Quam maxime

familiaris. f. 20. ἐς ταμέλιον φυλάσσουσιν. Accuratissime servant. iv. 7. v. 28. unica voce scriptum est ἰσταμέλιον. viii. 111.

ἐς τὰ μέγιστα. viii. 144. pro μεγίστως. Maxime.

ἐς τὰ πρῶτα. Vide ἀνέκριν.

ἐς τὰ πρῶτα. ἐν τοῖς πρώτοις. μάστιγα. ix. 16.

ἐς τὸ διον. comm. Quam opus est. ii. 173.

ἐς τὸ παρόν. Ion. pro comm. ἐν τῷ παρόντι. ix. 7. In praesenti [tempore.] In praesentia.

ἐς τὸ δυνατάτατον. Hérodotea locutio, pro qua comm. ἐν τῶν δυνατῶν, et κατὰ δύναμιν, et πάσῃ δυνάμει. Totis viribus. Quoad quis potest. vii. 168.

ἐς τὸ μέγιστον. ἀπὲρ τοῦ, μεγίστως. Maxime. μάστιγα. ἐφθαλμῶντι ἐς τὸ μέγιστον. vii. 229. Maxime oculorum morbo laborantes. Gravissimo oculorum morbo laborantes.

ἐς τόδε. Ad hoc usque tempus. Hactenus. ix. 21.

ἐς δ. Donec. i. 191. iii. 158.

ἐς τοῦτο. Eo usque. Hoc usque. Hactenus. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοῦτο παρηγόμην. viii. 19. Hæc autem hactenus enudavit.

ἐς τοσούτοις ταῖσιν τὴν ἡμέραν ἐγένετο. viii. 107. Hactenus hoc die actum est. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσούτοις ἐγένετο. viii. 125. Atque hæc quidem hactenus gesta sunt. τὰ περὶ Φωκίων μὲν ἐς τοσούτοις ἐγένετο. ix. 18. Ac res quidem, quæ ad Phocenses pertinent, hactenus sunt gestæ. Vel, Ac Phocensium quidem res hactenus processerunt.

ἐς καίρῳ. Ion. et poet. pro communi, ἐν καιρῷ. ἐν καιρῷ. εὐκαιρῶς. Opportune. iv. 139.

ἰσαγγελάς, ἴος. Ion. et Herodoteum vocabulum. Internuntius. ἀπὸ ἰσαγγελῶς. Sine internuntio. iii. 84. [quod et ἀπὸ ἀγγέλου, συνουσίᾳ dicitur. iii. 118. idem ἀγγελοφόρος appellatur. ibid.]

ἰσκαυρίζω. comm. Jacula in aliquem jaculari. ix. 49.

ἰσκαύω. Ion. pro comm. ἰσκαύω. Audire aliquem, morem ei gerere. Obtemperare. ὁ Κῦρος αὖ ἰσκαύει. Cyrus morem [ei] non gessit. i. 214. ἡμεῖς γὰρ ἰσκαύομεν. Si modo [nobis] morem gerere velitis. iv. 133. ix. 9. ὅςτις καὶ παῖδες ἰσκαύουσιν. ix. 60. Ita ut et [in] his morem [nobis] geratis.

ἰσας. Ion. et Attice κατὰ σοφίην in 3. pers. plur. plusquamperf. act. vel medii. pro comm. ἰσαν. ἰσπαύσασαι, pro ἰσπαύσασαν. Ceciderunt. i. 64. ἰσγέμισαι, pro ἰσγέμισαν. i. 67. ἰσθῆσαι, pro ἰσθῆσαν. i. 73. συνῆσαι, pro συνῆσαν. i. 80. ἠλύναι. i. 84. ἰσθῆσαι. i. 157. vii. 65, 68, 69, 71, 81, 172. ix. 22. ἰσθῆσαι, pro ἰσθῆσαν. ix. 22.

ἰσας. Ion. et poet. pro comm. κατὰ σοφίην, ἀπὸ τοῦ ἴσαν. Erant. 3. pers. plur. imperf. ab ἰμί. Sum. i. 31, 72, 74, 79. et passim.

ἰσαράσσω. μ. ξιν. V. H. Impressionem in aliquem facere. Vel, Impressionem facta aliquem propulsare. οἱ Σκύθαι ἰσαράσαντες τὴν [Περσίαν] ἔπαιον ὑπὲρ τῶν περὶ τὸν ποταμὸν. Scythae cum Persarum equitatum impressione in eum facta repulsi, revertentur, peditum metuentes. iv. 128. ἰσαράσαντες σφίς ἐς τὰς νῆας. Ipsi in naves compulsis. v. 116.

ἰσβάλλω. στρατὸν ἐν τῇ χώρῃ. Exercitum in aliquam regionem immittere. Cum copiis in aliquem agrum irrumperere. i. 14. quod et simpliciter dicitur ἰσβάλλω. ἐς Μίλητον ἰσβάλλω. i. 15. de re eadem ibi agitur. Sed in prior loco τὸ ἰσβάλλω, transitive sumitur, posteriore vero, neutraliter, ut Grammatici loquuntur. ἐς Κλαζομένους ἰσβάλλω. i. 16. ἰσβάλλω τὴν γῆν. i. 17. ἰσβάλλω. ibid. ὁ ἰσβάλλων ἐς τὴν Μιλήτον τὴν γῆν.

i. 18. τοῖς ἰσβάλλοις ἐς τὴν Ἀττικὴν χώραν. v. 64. Illis, qui in agrum Atticum irruerant. ἰσβάλλω ἐς τὴν Ἐλευσίαν. v. 74, 76. vi. 16, 36. 84. viii. 27, 66. ix. 6, 7. συνεβάλλω ἐς Ἀθήνας. ix. 17. ἰσβάλλω ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73.

ἰσβάλλω. comm. De fluviis in fluvios, vel in mare, influentibus, ac sese ekonerantibus, dictum. ἰσβάλλω ἐς τὸν Ἰστρον. In Istrum influunt. iv. 48. ἰσβάλλω ἐς αὐτὸν. iv. 49. ἰσβάλλω ἐς πῶλον. iv. 49, 57.

ἰσβάλλω. comm. Imponere in. Barbari dicunt facere ascendere. Αὐτὴν ἐν ἄρμα ἰσβάλλαντες. Cum eam in currum imposuissent. i. 60.

ἰσβολή, ἦν, ἡ. common. Ingressus. Introitus. Iter, qua in locum aliquem ingredimur. vii. 172, 173, 175, 176, 207, 215, 217. viii. 15, 28.

ἰσθδύνω. common. Idem ac ἰσθδύνω. De fluviis dictum. Influere. αὐτοῖς [οἱ ποταμοὶ] ἰσθδύνω ἐς αὐτόν. Hi fluvii in ipsum influunt. iv. 49, 50. ἡ χεὶρ ἰσθδύνω ἐς αὐτόν. Nix in ipsum influens. iv. 50.

ἰσθδύνω. Ion. et poet. pro comm. ἰσθδύνω. Influere. ἰσθδύνω ἐς τὸν Ἰστρον. In Istrum influit. ibid.

ἰσθδύνω. common. (pro quo et παραστήναι, et παραστήσασθαι τι τινὶ dicitur.) Aliquid alicui repente in mentem venire. Τῷ Κροίσῳ ἐγένετο ἐπὶ τῇ πυρῇ ἰσθδύνω τὸ τοῦ Σόλωνος. Cræso supra rogam stanti illud Solonis [dictum, &c.] in mentem subito venisse [ferunt]. i. 86. λέγεται Κροίσῳ ἰσθδύνω εἶναι. Fertur miseratio/Croisum repente subiisse. iii. 14. γίγνεται Κροίσῳ ἰσθδύνω. Risus Cræsum subiit. vi. 125.

ἰσθδύνω. ἴσα, ἡ. Ion. et poet. Hlatus, a, um. ix. 37. Vel, Allatus, a, um.

ἰσθδύνω. Infinit. perfect. et plusquamperf. pass. pro eorū.

ισπείχθαι, ab *ισφέρω*. *ἰσπείχθαι*. Attice et Ion. *ισπείχθαι*, et inserto Ion. *ι*. *ισπείχθαι*. addito *ις*, fit *ισπινείχθαι*. ix. 41.

ἰσπείτατο *ις* τὸ *γερατόπειον* φήμη. ix. 100. Ad castra rumor advolavit. Vel. In castra rumor advol. ἢ *κλήδων* αὐτῇ *οφί* *ἰσπείτατο*. ix. 101. Rumor hic ad ipsos advolavit.

ἰσπεργύναι. V. H. Includere. Concludere. *ἰσπεργύνει* τὸν *νεκρόν*. Cadaver includunt. ii. 86.

ἰσίκην apud Herodotum accipi videtur pro *ἰσχίῳ*. *ἰσχίῳ*, καὶ *ἰξύναι*. i. 193. Effluere. Exire. *ἰσίκην* *ἐκ* τῆς *Ἐρυθρῆς* *καλιόμενης* *θαλάσσης*. Exiens ex eo, quod rubrum mare vocatur. ii. 11. *ἰσίκην* *ἐκ* τῆς *Ἐρυθρῆς* *θάλασσαν*. Influxit in mare rubrum. Exit, exonerat se, in mare rubrum. ii. 158. Hic τὸ *ἰσίκην* ἀντὶ τοῦ *ἰσχίῳ*, ὡς, influere, sumitur, quod fortasse κατὰ *γεωγραφίαν* μεταδίδου dictum fuerit.

ἰσίκην. V. H. Ingredi. Intrare. Immeare. ἦν γὰρ κατὰ τὴν *καπνοδόκην* *ἐς* τὸν οἶκον *ἰσίκην* ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel (ut alii verterent) Per caminum enim in aedes sol immeabat.

ἰσίκην *ἐς* *τινα* *τόπον*. Herodotea locutio. Ad aliquem locum pertinere, pertinere. *Θαλάμος* *ἰσίκην* *ἐς* τὸν *ἀνδράνα*. Thalamus ad virile conclave pertingens. Vel, Virili conclavi proximus, contiguus. iii. 78.

ἰσθημένος, *η*, *ω*. V. H. Indutus, a, um. pro comm. *ἰσθημένος*. *Ῥάνισι* *ἰσθημένοι*. Pannis indutum. *Παννός*. iii. 129. *ἰσθημένους* *ταύτην* *τὴν* *ἰσθῆτα*. Hac veste indutos. vi. 112. Vide Magnum Etymolog. in *ἰσθῆς*.

ἰσθῆτος. τὰ *τε* *ἰσθῆτος* *ἰχόματα*. Quid. Vide *κατεμρίκειν*.

ΕΞΘΩΝ. Ionice et Attice pro commun. *ἰσθῶσαν*. in tertia person. plural. imperat. pass. ut *τυπτίσθων*, pro *τυπτίσθωσαν*, sive dicas esse dualem pro plurali, sive

κατὰ *συγκοπὴν* formatum. *κτυπέσθων*, pro *κτυπέσθωσαν*. vii. 10. §. 8. Interficiantur. *ἰλίσθων*, pro *ἰλίσθωσαν*. viii. 140. *μαχίσθων*, pro *μαχίσθωσαν*. ix. 48.

ἰσίναι. comm. Immittere. Intromit-tere.) (*ἰξύναι*. emittere. iii. 146.)

ἰσῆκε τὸς *Πέρσας* *ἐς* τὸ *τείχος*. Persas intra muros misit. iii. 158.

ἰσίναι, *ἰσύναι*. Ingredi. Intrare. i. 51. iii. 118.

ἰσῆατο. Videtur esse tertia pers. plur. aor. 1. medii, a *ἰσδομαι*. Noceo. *Ἰσδο*. fut. *σινῶμαι*, quod *ἀναλόφει*, καὶ *καίοναί*, ita formaretur, si esset in usu. aorist. 1. med. *ἰσῆαμι*, *η*, *ατο*. tertia plur. *ἰσῆαντο*. Læserunt. Vastarunt. *Τὴν γῆν* *οὐκ* *ἰσῆατο*. viii. 31. Agrum non vastarunt. Nisi forte quis *ἰσῆαντα* legendum esse censeret, quod nec probare, nec improbare velim. Licet enim hoc sit usitatus, tamen nihil temere mutandum.

ἰσικυάδαται. Vide *δαταί*, terminatio Ion.

ἰσικυάδατο. Vide *δατο*, terminatio Ion.

ἴσκει. 3. person. plur. Ion. et poet. formata ab *ἴω*, sum, pro comm. *ἦσαν*, erant. ix. 40.

ἴσκει, *ις*, *ι*. Ionica, et poet. terminatio verborum in imperfecto, in 1. 2. et 3. pers. *διαφθίρασκε*, pro *διέφθιρι*. i. 36. *ποιέσκει*, pro *ποιέει*. ibid. *ἰσπύμπισκει*. i. 100. *ἠκπύμπισκει*. ibid. Vide *σκεῖ*, *σκεῖς*, *σκε*.

ἰσύνπτειν. Ion. pro comm. *ἰσοῦν*. Vulgata Lexica, *ἰσύνπτω*, Intueor, nihil præterea. Sed *ἰσύνπτειν* proprie significat in rem aliquam propendere, pronum esse, vultu demisso intueri. *γυμνῶς* vero sumitur pro intueri, spectare. *Ἐσσύφαντις* *ἐς* τὰ *τῶν* *πίπλων* *κατὰ*. vii. 152. In vicinorum mala intuentes.

ἰσόδος, *η*. *ἰσόδος*. Ingressus. Introitus. Aditus. i. 9. ii. 63, 121. §. 3. 138, 175. iii. 118. v. 16. vii. 209, 211. viii. 53.

ἰσοδός, ἡ. comm. Aditus. Ingressus. Ingrediendi facultas, et jus. ἡ-
μος οὕτω ἰῆχε, τοῖς ἱππασαῖσι τῇ
μάγῳ ἰσοδοῖν ἵκται παρὰ βασιλῖα. Hac
enim lege, ac more constitutum
fuerat, ut illis, qui in magum in-
surrexerant, qui in eum conspi-
raverant, quique eum oppresse-
rant, aditus ad regem pateret.
iii. 118. v. 16.

ἰσοκίλειον. comm. Coloniam in ali-
quem locum deducere. Coloni-
am in aliquo loco collocare. Ἐς
τὴν Κρήτην ἰρημωθεῖσαν ἄλλοις ἀν-
δράσις ἰσοκίλεισθαι λέγουσι. vii. 171.
In Cretam desolatam alios homi-
nes habitandi caussa deductos
aiunt. Aliorum hominum colo-
niam deductam aiunt.

ἰς οὖ. Ion. pro ἰς ὅ. quod frequen-
tius. q. d. ἰς ἐκείνους τὸν χρόνον, οὖ,
pro ὅ, ἰς ὅ. Ad illud usque tem-
pus, quo. Donec. v. 86. [Vel
ἀντὶ τῷ, μέχρις οὖ. i. 67.]

ἰσσαν. Ion. pro comm. ἡσσῶν et
ἡτταν. Vincere. Clade afficere.
πολέμῳ ἰσσαντο. Vincebantur bello.
ibid.

ἰσσοῦν. Ion. pro comm. ἡσσοῦν.
pro quo magis receptum ἡσσαν,
et ἡτταν. Vincere. Clade affice-
re. Superare ἰσσωδίντις τῇ συμ-
βολῇ. Congressu, praelioque su-
perati. i. 66. ἰσσωμένους. Victos. i.
82. vii. 9. ἰσσωδίντις. i. 104. ἰσσωδῆ.
i. 128. ἰσσωδίντις. i. 145, 150, 169,
176, 190, 207. ἰσσωδῆσαι. ii. 122.
ἰσσωδῆσαν. ii. 169. ἰσσωδῆ. ibid.
ἰσσωδῆσαν. iii. 45. ἰσσωδῆσαι. ibid.
ἰσσωδῆσαν. iii. 58. ἰσσωδῆ. iii. 83.
ἰσσωῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν. iii. 106.
ἰσσωδῆσαι. iii. 132. ἰσσωδῶμεν. iv.
97. ἰσσωδῆ. iv. 162. ἰσσωμένους. v.
66, 70, 102, 118, 119. vi. 9. ἰσ-
σωδῆσαι. vii. 10. §. 2. 142, 153,
154, 166. viii. 27, 75, 130. ἰσ-
σωῦντο. ix. 23.

ἰσσαν, οἷος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm.
ἡσσαν. Inferior. Imbecillior. v. 86.
ῥώμῃ ἰσσοῖς ἴσαν. viii. 113. Robore
inferiores erant. ix. 62.

ἰσάναι. κατὰ συγκατὴν Ion. pro
comm. ἰσάνηται. Stetisse. Stare.
ix. 27, 28.

ἰσσαν. Ion. κατὰ συγκατὴν ἰκ τοῦ
ἰσάνησαν. tertia plur. plusq. p.
act. Steterunt. ix. 18.

ἰς. comm. Donec. Ad id usque
tempus, quo. ἰς' ἂν τελευτήσωμεν.
vii. 141. Donec obeamus. Donec
moriāmur. ἰς' ἂν διαπολεμήσωμεν.
vii. 158. Donec fuerit debella-
tum. Eustath. ait ἰς. cum aspero
scribendum, quod ex adverbio
temporis ἰσσι, κατὰ συγκατὴν sit
formatum. Sed Ionice et Æolice
tenui notatur, quod et in com-
muni lingua servatur, ut et Λεύ-
κιππος, et ἀπηνιώτης, pro commu-
nibus inusitatis Λεύκιππος, et
ἀπηνιώτης. Æ. P.

ἰσλάδατο. Ion. pro comm. ἰσλαμέ-
νοι ἴσαν. Instructi, vel, armati
erant. vii. 89. Vide terminatio-
nem δατο. Sed hoc præter morem
videtur Ionice formatum a γίλλω.
Quamobrem observandum, præ-
sertim cum in vulgatis Lexicis
hoc non reperiatur. A tertia sing.
plusquamp. pass. ἰσλατο, inserto
α videretur Ionice formandum
ἰσλάτο, ut apud Hesiodum; non
autem ἰσλάδατο. Vel certe di-
cendum ἰσλάδατο, κατὰ πλεονασ-
μὸν τῆς δε συλλαβῆς. quod ab ip-
somet Herodoto videtur innui,
quum vii. 93. dicit, ἰσλαμένοι.
Consule Caninium in Hellenis-
mis, pag. 214. qui vocabulum hoc
ut inusitatum notavit, et ἰσλα-
δατο potius legendum existimavit.
Sed fortasse pro ἰσλάδατο legen-
dum ἰσκινάδατο. quod sæpius antè
legitur, ut in δατο demonstratur.
Hoc verisimile. Nihil tamen mu-
to: quamvis et alibi gravius a typo-
graphis per imprudentiam ac im-
peritiam, peccatum esse constet.
ἰσῶτα. et compos. Ion. pro comm.
ἰσῶτα. Vide : Ionic. τῷ α in
nonnullis vocabulis præponitur.
Vide et : Ion. pro comm. α. Vide

et *ἰσμαι* cum suis derivatis. Sic autem hoc participium *ἰσμεῖς* formatur; a comm. *ἰσμαις*, Ionice sublato *ς*, et mutato *α* in *ι*, fit *ἰσμεῖς*. Vel ab *ἰσμεῖς*, post factam contractionem in *ἰσμεῖς*, *ι τῷ α* præfixo, deducitur.

ἰσμεῖς, *ἰσμεῖς*, δ. comm. Qui amavit, qui dilexit. Qui diligit, qui amat. *ἐγὼ τυγχάνω ἰσμεῖς ἰσμεῖς*. Ego illos amo. vii. 104. Est autem participium præter. perfect. med. *ἰσμεῖς*, *α* *ἰσμεῖς*.

ἰσμεῖς. Vide *κατεῖρατο*. i. 27, 166. in terminatione *φάτο*.

ἰσμεῖς. i. 141. Vide *κατεῖρατο*. in terminatione *φάτο*.

ἰσμεῖς *κῆμα*. vii. 193. Vide *εἰσμεῖς*, *εἰσμεῖς*, *κατεῖρατο*. viii. 53.

ἰσμεῖς. comm. Postea. v. 74.

ἰσμεῖς. Extremum. Summum. *τετέλεσται ἐς τὸ ἰσμεῖς κακῶ*. Ad extremum malum devenisse attritum. Extremis malis attritum esse. i. 22. *δικαεῖς ἐς τὸ ἰσμεῖς*. Ad extremum usque mala toleravit. vii. 107. *ἐς τὸ ἰσμεῖς τοῦ κακῶ ἀπηνέμοιο*. viii. 52. Cum ad extrema mala pervenissent, sive devenissent.

ἰσμεῖς *τῆς τιμῆς*. Herodotea locutio pro comm. *ἀπὸ τῆς τιμῆς*. Ab ope, vel auxilio ferendo abstinerunt. vii. 169. Valla: Ab auxilio ferendo supersederunt.

ἰσμεῖς. Intus, intro. *ἦν ἰσμεῖς*. Ivi intro. Intravi. i. 111. *τὸν Κύρον ἦγον εἰς*. Cyrum intro duxerunt. i. 116.

ἰσμεῖς. Adverbium Herodoteum, comparativi gradus. Interius. Ulterius. Modo quietem, modo motum ad locum significat. *προσέβαινεν ἰσμεῖς τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης*. viii. 66. Valla: Magis penetrabat in Græciam Perses. Æ. P. Ulterius in Græciam procedebat Persa. In ultiores Græciæ partes Persa progrediebatur. Sed fortasse *προσέβαινεν* legendum, quod colligi potest ex viii. 60. ubi de

Persis hædem verba fiunt. *ἔτι προσέβαινεν ἰσμεῖς τῆς Ἀττικῆς*. *ἰσμεῖς*, δ. Ion. et poet. pro comm. *ἰσμεῖς*. Socius. Sodalis. v. 95.

ἰσμεῖς, *ἰσμεῖς*, δ. Ion. pro comm. *ἰσμεῖς*, *α*. Sodalitium. v. 71.

ἰσμεῖς. Ion. pro comm. *ἰσμεῖς*. Jovis epithetum. Sodalitius. Qui sodalibus, sodalitiisque præest, et sodaliti jura tutatur. i. 44.

ἰσμεῖς ἀγωνίζεσθαι. Herodotea et poetica locutio. Ita pugnare, ut modo penes hos, modo penes illos, sit victoria. viii. 11. Hanc victoriam Homerus *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς* appellat. Consule Eustath. in *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*. Alternans victoria dici posset, quæ alternatim, et per vices modo ad hos, modo ad illos, transit. Quod a poeta *τῶν γενομένων*, lib. iii. v. 220. sic exprimitur; Illi alternantes multa vi prælia miscunt Vulneribus crebris. Quare non inepte fortasse veritas hoc loquendi genus, Alternante victoria pugnare. Vide *ἰσμεῖς* *μάχη*.

ἰσμεῖς *μάχη*. Ion. et poet. loquendi genus. ix. 103. Prælium anceps. Prælium, quod modo in hanc, modo in illam, partem inclinat. Pugna, quæ sua inclinatione nunc his, nunc illis, victoriam et robur affert. Eustath. *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*, ἢ τῷ ἀλκίμῳ *ἰσμεῖς*. ἢ ἢ ἐκ διαδοχῆς *ἰσμεῖς*, ἦγον *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*. i. Victoria *ἰσμεῖς* vocatur, quæ [alteri parti] forti datur. Vel, quæ per vices, ac alternatim alteris, hoc est uni duarum partium, alteri configitunt parti, robur conciliat. Idem *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*, δ. *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*, ὁ *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*, ἢ *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*, id est, Populus alteri parti auxillium ferens, vel robur dans, vires suppeditans. Suidas. *ἰσμεῖς*. *ἰσμεῖς*. *ἰσμεῖς*. *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*. Vide *ἰσμεῖς* *ἰσμεῖς*.

ἱταῖος, ὁ. comm. Diversus a reliquis. i. 99. ii. 35. iv. 62.

ἱταροῖαι, ὁ, ὡς. Altero. Immuto. ἱταροῖσθαι. Alterata, vel immutata, fuisse. ii. 142. ἱταροῦντο τὸ ἀργῆμα. ix. 102. Res commutari cœpit.

ἱταῖος. Ion. et Attice pro comm. ἱταρος, paratus. i. 113, 119, 141. v. 31. viii. 96. ix. 46.

iv. in articulo subjunctivo, Ionice in genit. sing. pro comm. ov. ἀπὸ τας, pro ἀπὸ τα, hocque pro ἀφ' ὧ. a quo, i. 7.

iv. Ion. in genit. sing. pronominum, pro comm. οὐ. ἡμεῶ. mei. ἀβ ὧν, pro ἡμεῶ. i. 5. σὺ, pro σοῦ. i. 9, 30, 36. [sic τιν, pro τινός. i. 19.] ἡμεῶ. i. 41, 90. σὺ. i. 124.

iv, pro ov, unde comm. κατὰ κράσιν formatur ov, ut videmus in verbo ποιῶμαι, αἰῶμαι. Hæc vero ov communis in ov sæpissime mutatur Ionice in nominibus; pro πλείους enim sæpe dicunt πλείνας. i. 1. πλείνας, pro πλείους. i. 97. πλείνας. i. 135, 145. Διευτυχίδης, pro Διευτυχίδης. vi. 65. πλείνας, pro πλείους. vii. 160. viii. 42. πλείνας, pro πλείους. viii. 42. Διευτυχίδης. viii. 131. πλείνας. ix. 31.

iv. Ion. pro ov in futuro Attico, ut νομιῶμαι, pro νομιζομαι, hoc vero pro comm. νομίζομαι, a νομίζομαι. Sic ἐπιστινύμηναι, pro ἐπιστινύμηναι, hocque pro comm. ἐπιστινύμηναι, ab ἐπιστινύζομαι. ix. 50. De quo suo loco.

iv. Ion. pro communi ov, in contractione verborum κατὰ κράσιν ex eo facta. οἰκισθῆναι, pro οἰκισθῆναι. i. 4. φεῖν, pro φεῖν. i. 9. φαῖντο, pro φαῖντο. i. 13. φαῖντος, pro φαῖντος. i. 47. ἱεροῖσθαι, pro ἱεροῖσθαι. i. 61. τὰ ποιούμενα, pro ποιούμενα. ibid. βέλειν, pro βούλου. Velis. i. 85. τοῖσι ποιούμενοι. i. 89. ποιούνας. i. 90. ἰδικαῖον, pro ἰδικαίου. i. 100. iv. 154. δικαῖον, pro δικαίου. vi. 82.

ἰσάριτος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui facile capi potest. χρεὶν ἰσάριτον. vii. 130. Regionem captu facilem habebant. pro quo συνήμας dicit Herodot. ibid. ταχυάλωτος, quæ cito capi poterat.

ἰσάριτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. ἰσάριτος. Facilis narratu. Facilis explicatu. vii. 63. σαρὰ τὸ εἶ, τὸ βέβαιον, καὶ τὸ ἀσφαλισθῆναι, τὸ δηλοῦν, καὶ διὰ λόγου φανερῶν. Valla perperam hanc vocem est interpretatus: at Stephanus bene. [Vide versionem Latinam, pag. 177.] ἰσάριτος. comm. Celebrem esse. Clarum esse. Probum haberi. Laudari. i. 37, 59. τὰς ἰσάριτας, μέγιστα. Maxime celebres. Clarissimos. Celeberrimos. iv. 68. vi. 63, 132.

ἰσάριτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Facundus. Bene dicens. Bene dictus. ἰσάριτος λόγος. Bona, rationique rectæ conveniens, oratio. οὐδὲνα λόγον ἰσάριτα λόγους. Valla: Nihil rationis dicis. v. 50: Sed parum comode. Vertendum enim, Nullam orationem rectæ rationi consentaneam habes. Nullum verbum rationi consentaneum dicis. Nihil boni dicis.

ἰσάριτος. Ion. pro comm. et ἰσάριτος. pro quo et ἰσάριτος, et ἰσάριτος. Bonis abundare. Rem feliciter gerere. ἰσάριτος. Rem feliciter gesserunt, omniumque rerum copia abundavit. i. 66. ἰσάριτος ἀπασαν τὴν Αἴγυπτον. Totam Ægyptum omnium rerum copia abundare. ii. 91, 124.

ἰσάριτος. Rerum omnium copia et abundantia. i. 85. ubi pro ἰσάριτος scribitur ad marginem, ἰσάριτος.

ἰσάριτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Bene separatus. Ordine recte dispositus. Ordine collocatus. ἰσάριτος παραρτίσθαι τὰ πάντα, καὶ ἰσάριτος ποιεῖσθαι. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte collocari, sive disponi.

εὐλαί, ὦν, αἰ. Vermes. Suidas. εὐ-
λαί, σκώληκες. καὶ εὐλαίων, σκωλήκων.
ἢ δι Φερσίμας ἢ Κυρήνης βασίλισσα,
αὐτ' ὦν ἰδρῶσι, διακ' ἔτισι. ζῶσα γὰρ
ἐξίξισι εὐλαίων, ὃ ἔστι σκωλήκων. ὡς
φησι Βάβριος. Sed apud Suidam sic
legendum arbitror, ἢ δι Φερσίμας
ἢ Κυρήνης βασίλισσα, &c. deinde
ζῶσα γὰρ εὐλαίων ἐξίξισι, ut apud
Herodotum legitur; unde locus
hic desumptus videtur, qui alii
scriptori tribuitur; vel et ille iis-
dem verbis est usus. Sic etiam in
præcedentibus legendum εὐλαίων,
quod Ionice dictum pro commu-
ni genitivo εὐλῶν. iv. 205. v. s.
Vivens enim vermibus ebullivit.
id est, Vivens vermibus in cor-
pore quodammodo ebullientibus
corrota periit. ἐξίξισι εὐλαίων, ἀπὸ
τοῦ ἐκ τῶν εὐλαίων ἔξισι, τουτέστιν ἐκ
τῶν εὐλῶν ἐν αὐτῇ ζουσὶν ἀπέθανε.
εὐμαρίη. apud Herodotum eodem
modo sumitur, quo Galli dicunt,
Aisances; id est, Secessus, quo
itur, ut alvus exoneretur. q. d.
Commoditates. Itali a necessi-
tate, cui parere cogimur, vocant
honeste Necessarii. Suidas, εὐμα-
ρίη. ἀπόπατος. Ideo Stephanus in
suo indice vertit, Stercus. Sed
honestius loquitur Herodotus,
quum dicit, εὐμαρίη χρίονται ἐν
τοῖσι οἴκοις. id est, Domi utuntur
latrinis. Domi alvum exonerant.
Gall. *Ils usent des aisances à la
maison. Ils vont aux aisances dans
leur maison.* (ἔξω ἐν τῇσι ὁδοῖς ἰσθί-
ουσι. ii. 35. Latina verba Græcis
non satis apte respondent, id-
circo liberiore interpretatione est
opus. ἐς εὐμαρίην ἀποσπινδύμναι.
Ad alvum exonerandam disper-
sæ. iv. 113.
εὖν. Ion. term. in infinit. 3. con-
jug. verborum contract. in εὖν
comm. desinentium. δικαιεῖν, pro
δικαιοῦν. vi. 82.
εὐνοέστερος, ὁ. Ion. pro comm. εὐνοῦ-
στερος. Benevolentior. Animo me-
lius affecto erga aliquem. v. 24.

εὐνομεῖν. commun. Bonis legibus
instituire. Ex bonarum legum
præscripto regere, et gubernare.
εὐνομεῖσθαι. Bonis legibus uti. Ex
bonarum legum præscripto regi,
gubernari, vivere. οὕτω μεταβαλόν-
τες εὐνομήθησαν. Sic mutati, mu-
tato vitæ genere, ex bonarum le-
gum præscripto vivere cæperunt.
i. 66. ἡ χώρα εὐνομήσεται. Regio
bonis legibus regetur. i. 97.
εὐνομήσεται κτήσι τομαί. Herodo-
tea locutio, Pascua pecoribus ac-
commodatissima. iv. 53.
εὐνομήη, ἡ. Ion. pro comm. εὐνομία.
Recta juris legumque constitu-
tio, rectaque juri constituto ob-
temperatio. i. 65. Bonæ leges.
Recta vivendi ratio. ii. 124.
εὐνοχοί (ἰσχοί. Castrati.) (Integri,
testibusque virilitatem testanti-
bus præditi. viii. 105.
εὐνοδῶν. Vide simplex ὁδῶν.
εὐπαθείη, εὖν. Ionic. et poet. In-
dulgere voluptatibus. ii. 133, 174.
εὐπαδείη, ης. Ion. pro comm. εὐ-
πάθεια. Voluptas. Oblectatio. ἐν
εὐπαδείῃσι εἶναι. Indulgerè genio.
Voluptatibus indulgere. Gall. *Se
donner du bon temps. Prendre ses
plaisirs.* i. 22. εὐπαθείας παρτοδῶπας
ἰππιηδύουσι. Omnigenis voluptati-
bus dant operam. i. 135. ἐν εὐπα-
δείῃσι εἶναι. i. 191. ad fin.
εὐπαδείη, ης, ἡ. Ionic. et poet. pro
comm. εὐπάθεια, καὶ ἡδυνάθεια.)
(δυσπάθεια. Voluptas. Deliciæ.
εἶναι ἐν εὐπαδείῃσι. viii. 99. Erant
in voluptatibus et deliciis. In-
dulgebant genio.
εὐπιτεία, ης, ἡ. Ion. pro comm. εὐπί-
τια. Facilitas. v. 20.
εὐπιτείερος. Ion. et poet. pro comm.
εἰς. Facilius. iii. 143.
εὐπιτέριος. Ion. et poet. pro comm.
εἰς. Facilius. v. 97.
εὐπιτείως. Ion. et poet. pro comm.
εἰς. Facile. i. 189, 193. ii. 70,
102, 150. iii. 12, 69, 107. iv. 61,
81. et passim.
εὐπιτῆς, καὶ τὸ, ἐς. Ion. et poet. pro

comm. ῥάδος. iii. 120. Facilis. iii. 145. v. 31.

εὐπλοεῖν. Ion. et poet. pro comm. εὐπλεῖν. εὐπλοία χρῆσθαι. Uti secunda vel prospera navigatione. εὐπλοήσαντες. V. Hom. 18. Secunda navigatione usi. Vel, Cum feliciter navigassent.

εὐπορος, ου, ὁ καὶ ἡ. commun. Expeditus. Qui facile aliquid facere potest. ἐκποτοζόται προσφέρεισθαι εὐποροι. ix. 49. Equestres sagittarii ad hostem comminus infestandum expediti. Vide προσφέρεισθαι.

εὐπρεξία, ης, ἡ. Ion. pro comm. εὐπραξία. Secundus rerum successus. Res secundæ. Res prosperæ. Prosperitas. Felicitas. viii. 54.

εὐπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. comm. Aspectu speciosus. Egregia specie præditus. Speciosus. Gall. Qui a belle appearance. ἐπικρίαντο εὐπρόσωπα. Responsum egregia specie præditum dederunt. Subauditur autem ῥήματα. vii. 168.

εὐρία. Ion. pro comm. εὐρύα. Lata. f. g. ab εὐρύς. i. 178.

εὕρημα, τος, τό. comm. Inventum. Lucrum insperatum, quod quis invenit. Bonum insperatum, quod alicui obtigit. vii. 155. εὕρημασι μέγα πλούσιος ἐγένετο. vii. 190. His lucris insperatis valde dives factus est. εὕρημα γὰρ εὕρηκαμεν. Insperatum enim lucrum invenimus. viii. 109.

εὐρίσκειν. comm. Impetrare aliquid ab aliquo. παρὰ δὲ σφισι εὕροτο παρὰ Πανσαιῶν ἱεραῖαι Ποτιδαῖνται τῶν ἐκ Παλλήνης τοὺς παριόντας τρηκίσους. ix. 28. Valla: Præter hos inveniebantur apud Pausaniam stantes trecenti Potidæatæ eorum qui ex Pallene erant. Æ. P. Impetraverant autem a Pausania, ut trecenti Potidæatæ illorum, qui ex Pallene venerant, [in acie] juxta se starent.

Εὐρωπαϊς, ὅς, ὁ. N. H. pro comm. Εὐρωπαϊός. Europæus. Ex Europa.

In Europa natus. ἄνδρα Εὐρωπαϊά γένος. viii. 133. Virum Europæum genere. viii. 135.

εὕτομος, ὁ καὶ ἡ. Qui bona verba ore profert. Qui linguis favet. περὶ τούτοις εὕτομα κείσθω. Absit ut hæc proloquar. absit ut hæc eloquar. Herodotea locutio. ii. 171. ταύτης μοι πῆρι εὕτομα κείσθω. ibid.

εὐσύμβλητος, ὁ καὶ ἡ. De rebus dicitur, quæ facile conjici, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. τίρας εὐσύμβλητον. Prodigium, quod facile conjici poterat. De quo per conjecturas facile cognosci poterat quid portenderet. vii. 57.

εὕτукτος, ὁ καὶ ἡ. Ionic. et poet. Bene factus. Bene paratus. εὕτукτα ποιησάμενος. Cum [hæc] bene parasset. i. 119.

εὕτυχιν. comm. Secunda fortuna uti. Rem feliciter gerere. τὸ μὲν τι εὕτυχίην τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ προσπατεῖν. In rebus gerendis partim quidem secunda, partim vero adversa, fortuna uti. Rem modo feliciter gerere, modo infeliciter, ac offendere, clademque accipere. iii. 40. εὕτυχίην τὰ πάντα. sub. κατὰ. In omnibus rebus uti secunda fortuna. iii. 40, 43.

εὕτυχίως. Ion. et poet. pro comm. εὕτυχῶς. Prospere. Feliciter. πάντα οἱ ἰχώριι εὕτυχίως. Omnia ipsi feliciter succedebant. iii. 39.

εὕνδρος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Aqua abundans. χῶρος εὕνδροτερος. ix. 25. Locus aqua abundantior.

εὕφραίναι. Ion. terminatio secundæ personæ futuri medii εὕφραινομαι, pro comm. εὕφρανούμαι, κατὰ διάλυσιν. tertia, εὕφραίνεται comm. Ionice vero, εὕφραίνεται, hinc τὸ εὕφραίναι, iterato Ionismo. Delectaberis. Oblectaberis. iv. 9.

εὕφρονη, ης, ἡ. comm. pro quo frequentius in oratione soluta νύξ, unde Latinum nox. vii. 12, 56, 188. viii. 12, 14. ix. 37, 39.

εὐχαρίως. Ion. pro comm. ἡσύχως, vel εἰρηναίως. μετ' εὐθυμίας. εὐθύμως. Placide. Quietē. Tranquille. Animo placido, quieto, sedato, tranquillo. τελευτᾷ τὸν βίον εὐχαρίως. Vitam finire placide. E vita animo placido excedere. i. 32.

εὐχολῆ, ἥς. Ion. et poet. pro commun. εὐχή. Preces. Vota. ii. 63.

εὐχολιμαῖος. V. H. ὁ εὐχολὰς ἐπιτελίων (ut ii. 63. dicitur) vel ἐπιτελαῖν ποιούμενος. Qui vota facit, vel facta exsequi conatur. ibid.

ἑφιδρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui in sella sedet. Assessor. In aliquo magistratu successor. Sic enim locum Herodoti, v. 41. ἑφιδρον βασιλείᾳ Σπαρτιήτῃσι ἀπέβαινε, quidam non vulgaris doctrinæ viri censent accipiendum; Regem regni successorem, vel in regno successorem, Spartanis esse dixit. Quod non rejiciendum. Sed simpliciter ἑφιδρος βασιλεύς dici potest ὁ ἐπὶ τῇ ἰδρᾷ, τουτίστιν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καθιζόμενος, ἢ καθιζούμενος. id est, Rex, qui in solio regio sedet, vel sessurus est. Sic autem περιφραγικῶς Rex legitimus intelligetur, ad quem et regnum et omnia regni insignia jure pertinent.

εὐωχίῳ. commun. Convivio excipere. τοὺς Πέρσας κατακλινὰς ἐς λιμῶνας εὐώχει. Lat. interpres ita vertit; Persas jubet discumbere in prato, atque epulari. Sed sic ista sunt interpretanda; Cum Persas in pratis collocasset, [ac discumbere jussisset.] convivio eos excepit. Vel, Persas in pratis a se collocatos, et discumbere jussos excepit convivio. Quod Galli feliciter ita dicerent, *Ayant fait asseoir les Persiens en des prairies, ou en des prés, il les banquetta.* i. 126. εὐωχίῳ τοὺς ἱπομένους. Sequentes excipit convivio. iv. 73, 95. vi. 129.

ἑφδός. comm. Elixus.) (ὁπτός. Asatus. ii. 77.

ἑφίλετο. Amabatur. v. 5. Vide φιλῆμι.

ἑφοδος, ου, ἡ. Irruptio. Invasio. Aggressio. Δημάρατος τὸν Πέρην ἀπειργεῖ τῆς εἰς Λακεδαιμόνα ἑφοδῶ. Ctesias Pers. 23. Demaratus Xerxem ab invadenda Lacedæmone prohibuit.

ἔχειν variis modis sumtum pro rerum varietate, cum qua ponitur. ἔχειν ἐν χειρσί. Habere in manibus. τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἔχοντος ἐν χειρσί. Cum filii nuptias in manibus haberet. i. 35. σιγῇ ἔχειν. σιγαῖ. Tacere. i. 86. ἀσφαλῶς ἔχειν. Firmum ac stabilem esse. ibid. ἔχειν τιὰ ἐν πολλῇ προμαδίᾳ. Aliquem valde provide tractare. Magnam alicujus rationem habere, et de eo valde sollicitum esse. i. 88. ἔπαινον οὐκ ἔλχοντες πρὸς τῶν πολιτῶν ἔχειν. Non parvam laudem apud cives obtinebat. A civibus non parum laudabatur. i. 96. Πактὴν οἱ Πέρσαι ἐν φυλακῇ ἔχον. Pactyam Persæ in custodia servabant. i. 160. τιμὰς ἐπὶ Τείῃ ἔχειν. Honores a Teiis habet. i. 168. ἐπ' οὗς ὁ Κῦρος ἔσχε προθυμίᾳ γρατεῖν σάσθαι. Adversus quos Cyrus copias ducere, Quibus bellum inferre Cyrus vehementer cupiebat. i. 204. ἔχειν ἐν ἀτιμίᾳ. In nullo pretio habere. Ignominia afficere. Contemnere. iii. 3. ἔχειν τι ἐν βουλῇ. Aliqua de re consultare. iii. 78. ἐν γόματι ἔχειν τιὰ. Aliquem in ore habere. De aliquo loqui. πάντες Ζόπυροι ἔχον ἐν γόμασι αἰνέοντες. iii. 157.

ἔχειν. μήτην ἔχειν τιὰς. Herodotea locutio, pro comm. μήτην ποιῆσθαι. Mentionem rei alicujus facere. iv. 79, 81. ἔχειν ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ. Mancipiorum loco habere. vi. 23. ἔχειν ἐν ἀλογίᾳ. ἀλογίῳ. ἄλογον. Contemnere. vi. 75. ἔχειν ἐν φυλακῇ. φυλάσσειν. vii. 207. custodire, servare. ἔχειν εὐπρεπίῳ, pro ὠρεπίῳ εὖ. vii. 220. decore habere, decere. ἔφη τοῖσι παρὰ τοῖς

οὐκ ἔχον εὐπρεπῶς ἐκλιπὼν τὴν τάξιν. Dixit non decere eos, qui aderant, ordinem, vel aciem, vel stationem deserere. ἡναγκαίως ἔχον. Necesse esse. vii. 229. ὀπίσθις εἶχε, καὶ ἀπὸ μὲν. vii. 230. Probrum, et ignominiam sustinuit. Probro et ignominia notatus fuit. quod vii. 231. uniceo verbo dicitur, ἡτίματο. ἄντι ὅτι ἔχοντες αἰεὶ χόλον. viii. 27. Quippe qui semper ipsis irati, vel infensi essent.

ἔχον. comm. Continere. Cohibere. Coercere. κατ' αἰκῶν ἐν αὐτοῖς οἱ μάγοι ἔχουσι. Magi se domi continent. iii. 79. ἔσχε βουλομένους τιμωρεῖν τοὺς Ἑλλᾶσι. Illos opem Græcis ferre paratos cohibuit. vii. 171.

ἔχον σιγῇ. Aliquid silentio tectum tenere. Silentio suppressere. ix. 93.

ἔχον. Mulieribus tributum, pro gravidam, sive prægnantem esse. v. 41. Est autem ἰλλυπτικὸν loquendi genus. Nam plena locutio postulat ut dicamus ἔχον ἐν γαστρὶ. pro quo συναντῶναι dicitur κυτίν, ἰγκυμοσύν, κυφορύν. Uterum ferre. Fœtum in utero gestare.

ἔχουσαι. comm. cum genitivo. Proximum esse. Vicinum esse. τοῦτων ἐχόμενοι Γινδανίσι. His proximi sunt Gindanēs. iv. 176. Λωτοφάγῳ ἔχονται Μάχλυες. iv. 178. Lotophagis Machlyes sunt vicini. iv. 180, 191, 193, 194. v. 49. vi. 8.

ἔχουσαι. comm. cum genitivo junctum. pro hære alicui rei. Pendere ex aliqua re. τὰ τῶν ὀνιράτων ἐχόμενα τελεῖς ἐς ἀόθωνις ἔρχονται. Quæ ex insomniis pendent prorsus ad infirmitatem eunt; i. infirma sunt, nullas habent vires, ac evanescunt. i. 120.

ἔχουσαι ἐν τινι κακῷ. In aliquo malo detineri. In aliqua calamitate positum esse. ὁ δὲ ἐν τοῖσι τῷ κακῷ ἐχόμενος. ix. 37. Ille vero cum in

ista calamitate positus esset, [versaretur, atque detineretur.]

ἐχόμενα. τὰ ἰσθμῶς ἐχόμενα quid. Vide κατεργάζου.

ἐχρόσθη σφι. vii. 178. Oraculum ipsis editum est. Oraculo ipsis significatum est.

ἐχρόσθησαν, tertia plur. aor. i. pass. a verbo χράω, ᾧ. Oraculum edo. Reddo responsum. Oraculo aliquid declaro. αἰτίας ἐχρόσθησαν. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratæ. De navibus oraculum est editum. Vide χρῶσθαι.

ἔχον cum participiis positum Ion. et poet. τοὺς δουλώσας ἔχης. ἀντὶ τοῦ, οὓς ἰδούλωσας. Quos in servitutem redelegisti. i. 27. εἶχε καταγεγράφαις, pro κατεγρέφατο. subegerat. i. 28. ἀπουλήσας ἔχης, pro ἀπειλήσας, exclusisti, privasti. i. 37. ἐποδὲξάμενος ἔχον, pro ἐπειδέξάμενος. i. 41. καταγεγράφαις εἶχε, pro κατεγρέφατο. i. 73. καταγεγράφαις ἔσχε. i. 75. ποιέμενος εἶχε, pro ποιούτω. iii. 125. ἐπιτρέφοντες ἔχον, pro ἐπιτρέφοντες. vi. 12. εἶχε δίδας, pro ἰδῶσι. vi. 23. εἶχον ἀντίοις. ix. 39. ἀντὶ τοῦ, ἔκτισαν. Interfecerunt.

ἔχον, pro δύναμαι. comm. οὐκ ἔχον ἐπιπῶν. Dicere non possum. i. 49, 57. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε. Nulla alia ratione poterat. i. 123. iv. 111. v. 9, 35. ὥς εἶχον. Ut poterant. v. 64, 86, 87. vii. 239. ἐκ ἔχουσα διαφυγύν. viii. 87. Cum dilabi, cum evadere, non posset.

ἔψον, et ἔψιν. Ion. poet. comm. Elixare. Coquere. Gallice, Cuire. Bouillir. Cuire en eau. Italice, Lessare. Cuocere a lessa. χαλῶνς ἐψομένης ἐν χαλῷ ἀμ' ἀρτίοις κρέσσιν. i. 47. Testudinis, quæ coquebatur in æreo lebetes cum agninis carnibus. ὁμῶς ἔψιν. Simul coquebat. i. 48. τὰ μὲν ὥπτησι, τὰ δὲ ἔψησι. Partim quidem assavit, partim vero elixavit. i. 119. ἐψῶσθαι τὰ κρία. i. 132. ἀπτεφμένον ὕδωρ, aqua cocta. i. 188, 216. ἰπταὶ τὰ

κρέα ἐψηθῆ. iv. 61. χρυσίον καθαρῶ-
τατον ἀπὸ λήσας, pro ἀφιλήσας.
Auro purissimo excocto. iv. 166.
τὰς τόκους ἔχοντες τῶν κλιῶν ἐσιτίον-
το. ix. 118. Lectorum funes eli-
xos comedebant.

ἔψομαι. Infinit. futuri ab ἔπομαι,
sequor. viii. 2.

ἔψεται. comm. 3. fut. sing. ab
ἔπομαι, sequor. ἅμα τῷ ναυτικῷ
στρατῷ αὐτίκων ἔψεται καὶ ὁ πεζός. viii.
60. Una cum illorum navali ex-
ercitu sequentur et pedestres co-
πιæ. i. Navalem ipsorum exer-
citurum pedestes comitabitur.

ἔψησις, ῆ. comm. Elixatio. Coctio.
Coquendi ratio. Coquendi actus.
iv. 60, 61.

ἴω. Ionica terminatio genit. sing.
1. decl. simpl. pro comm. ου.
Ἀλυάττω, pro Ἀλυάττου. i. 6.
Κανδαύλῳ, pro Κανδαύλῳ. i. 7, 12,
13. Γύγιω. i. 13. Γορδίῳ. i. 14.
Σαδυνάττω, i. 16. Διήϊκῳ. i. 16.
Γορδίῳ τοῦ Μίδῳ. i. 45. Idem et
in aliis fieri solet.

ἴω. Ion. et Att. terminatio nomi-
niū tertiæ declin. simplicium,
pro comm. ὄου, in gen. sing. ut
Ἀρκισίλῳ, pro Ἀρκισιλάου. iv. 159,
160, 161, 162, 200.

ἴω. Ion. et Att. terminatio dat.
sing. 3. declin. simpl. pro comm.
ἀρ. Ἀρκισίλῳ, pro Ἀρκισιλάῳ. iv.
164.

ἴω. διάλυσις Ionica verborum in ὤ
desinentium, in futuris, in sub-
junctivis, in participiis. ὀρμηθῶσι,
pro comm. ὀρμηθῶσι. i. 47. προθῶσι,
pro προθῶσι. i. 108. ἀπαιροθῶσι, pro
ἀπαιροθῶσι. iii. 65. περιθῶμεν, pro
περιθῶμεν. iii. 81. θῶσι, pro θῶσι.
iv. 71. ἴσσωθῶμεν, pro ἴσσωθῶμεν.
iv. 97. ἴσσωθῶσι, pro ἴσσωθῶσι. v.
118. αἰρεθῶσι, pro αἰρεθῶσι. vi.
77. ἀνδρωθῶσι, pro ἀνδρωθῶσι. vii.
149. ὀφθῶσι, pro ὀφθῶσι. viii. 7.

ἴω, ἴως, ἴω. Ion. formatio pro comm.
ῶ, ῶς, ῶ. in futuro. ἀποβάλλεις, pro
ἀποβάλλεις, ab ἀποβάλλω. Amittes.
i. 71. σημαίνω, pro σημαίνω, signi-

ficabo. i. 75. προείρω, pro προείρω.
prædicam, denuntiabo; unde par-
ticipium προειρώμενος, pro προειρώ-
μενος. i. 77. κτερίω. iii. 71. ἐξαγ-
γέλλωσι. iii. 134. κερδαίνωμι, pro
κερδαίνωμι. α κερδαίνω. viii. 60. ἀπο-
λαίω, pro ἀπολαίω. Perdet. Amittet.
i. 34. sic in verbis quintæ desi-
nentibus in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ. κερ-
δαίνεις, pro κερδαίνεις, lucraberis.
i. 35. sic ἀπολίσσεται, pro ἀπολαί-
σεται. Peritum esse. i. 38. sic in
subjunct. aor. 2. pass. φαίνωσι,
apparuerint. i. 41. φαίνωμαι, pro
φαίνωμαι. i. 60.

ῶ. In particip. verborum 2. con-
jug. contractorum, Ion. pro com.
ω. in voce passiva. Hoc autem fit
vel præfixo; post contractionem
factam ex ω in ῶ, Att. et comm.
vel mutat. α in ι, et ο in ω, κατ'
ἔκτασιν. χρίωμενος, pro χραίωμενος,
χρώμενος. i. 14. Utens. ὀρμηώμενος,
pro ὀρμηώμενος. Ruens, erumpens,
veniens, prodians. i. 17, 36. ἀπο-
χρημύτων. i. 37. ὀρμηώμενος. i. 41.
παιριώμενος. i. 46. iii. 73. Vide
ἴω. Ion. formatio, et ἴωμαι, Ion.
form.

ἴω. Ion. formatio verborum con-
tract. pro comm. αῶ. φοιτῶ, pro
φοιτῶ, ὤ. i. 37. ἴπρωτις, pro ἴπ-
ρωτις. i. 47. ταῦτα ἴπρωτις. i. 53.
διαφοιτῶντες. Discurrentes. i. 60.
ἴπρωτις. i. 67. ὀρίων, pro ὀρίων.
Videns. i. 68. φοιτῶντων. i. 73. εἰρω-
τῶν, pro εἰρωτῶν, ὤ. Interrogans.
i. 75. ὀρίων. i. 80. ἴπρωτις. i. 86.
ἴπρωσι. i. 124. εἰρωτῶντας, pro
εἰρωτῶντας, hocque pro εἰρωτῶντας.
iii. 62. ἴρωται, pro ἴρωται. iii.
140. iv. 145. ἀρτίω. pro ἀρτίω.
v. 120. sic χρίω, pro χραίω. vii.
111. ἴφωτις. ix. 49.

ἴωμαι, cum suis derivatis, Ion. for-
matio, pro comm. αῶμαι, ὤμαι.
Hoc autem fit vel inserto; post
factam contractionem, vel muta-
to communi α in ι, et producto
ο, quod in ω κατ' ἔκτασιν conver-
sum. ἴχρῶντο, pro ἴχρῶντο, ἴχρῶ-

το. i. 53. vii. 74. *δεμύμενον*, pro *δεμύμενον*. i. 58. *χρηύμενος*. i. 62. vii. 71. *διαχρίνται*. i. 71. vide i. Ion. τῶ ω in nonnullis vocab. præponitur. Item ω in particip.

ιω, et ιωμα. Alterum quidem in activis, alterum vero in passivis usurpatum Ionice, pro communi terminatione ω, et ομαι. Ut enim Attici, sic etiam Iones ab Atticis oriundi sæpe ex verbis gravitonis circumflexa formant, ut α τύπτω, χαιρῶ, ῥίπτω, τυπτιέω, ὠ. χαίρω, ὠ. ῥίπτω, ῥίπτω, deducunt. συμβαλλόμενος, pro συμβαλλόμενος. iii. 68, 95. vi. 63, 65. vii. 187. *ιδυιέουσι*, pro *ιδύουσι*. iii. 98. *ἐπιμπλέτο*, pro *ἐπίμπλετο*. iii. 108. *ἀντικαδιζόμενοι*, pro *ἀντικαδιζόμενοι*, tanquam ab *ἀντικαδιζομαι*, ἔμαι. quod *ἰσχυρόν*, καὶ ποιητικόν. iv. 3. *δασυνομαι*, ὄμαι, pro *δασύνομαι*. Vide suo loco. iv. 71. *αἰσῶ*, ὦ. ab αἰώ. iv. 125. *περισπέρχιν*, pro *περισπέρχων*. vii. 207.

ιωμαι, ἔη, ἔηται. Ion. in subjunctivo, pro comm. ἔμαι, ῥ, ἦται. Hoc autem præcipue in verbis in μι desinentibus in activa voce. *προσθήνται*, pro *προσθῆται*. Adjuuxerit, adjungat. i. 53. *ὑπερδῶμαι*, pro *ὑπερδῶμαι*. v. 24. vii. 8. §. 1. [ad horum similitudinem dicitur et *ἐπιγίνονται*, pro *ἐπιγίνονται*. iii. 134.] *ἐπιθύνονται*, pro *ἐπιθύνονται*. vii. 191. aggredierentur.

ιω. Ionice, ut et Attice, in verbis, quorum initium est ι, quod in incremento mutatur communiter in ὠ. *ἰώρα*, pro comm. ὦρα, videbat, ab ἰράν, ὠ. i. 11. *ἰωίρα*. i. 123.

ἰωθα, ας, ε. Ion. pro comm. *ἰωθα*. Solitus sum. Consuevi. ii. 91. *ἰωθισαν*. ii. 151. *ἰωθασιν*. iii. 15. *ἰωθισαν*. iii. 31. *ἰωθα*. iv. 127. *ἰωθαι*. iv. 134. *ἰωθαμεν*. ibid. *ἰωθαςιν*. iv. 187. v. 67. vii. 9. *ἰωθαι*. vi. 107. &c.

ἰωθας, *ἰωθός*. Ion. pro comm. *ἰωθός*. Qui solitus est. Qui solet. Qui consuevit. Cum infinito; ἰ-

ωθῶτα *ερατογῆται*. Qui exercitus ductare consueverat. i. 34. *ἰώθισαν*, pro *ἰώθισαν*. Consueverant. i. 73. *ἰωθός*. i. 111. *ἰωθῶτα*. iii. 31. *ἰωθῶτων*. iii. 80.

ἰώ. Ion. et poet. nomin. masc. g. pro comm. ὦ. i. 16.

ἰων. Ion. et Att. terminatio nom. 3. declin. simpl. in accus. sing. pro comm. *αοι*. Ἀρκισίλων, pro Ἀρκισίλων. iv. 160, 167.

ἰων, terminatio genitivi plur. 1. declin. simpl. Ionice pro comm. ὦν. *Περσίων*, pro *Περσών*. i. 1. Ἡρακλειδίων, pro Ἡρακλειδών. i. 7. οἰκιστίων, pro οἰκιστών. i. 11. Σκυθίων, pro Σκυθών. i. 15. ἰδωτίων, pro ἰδωτών. i. 32. *τηγνίων*. i. 61. *Σπαρτιατίων*. i. 65. *Τρυγητίων*. i. 65, 67.

ἰώ, terminatio genit. plur. 1. decl. simpl. Ionice pro comm. ὦν, vel ὦν. *ἀρεσθισίων*, pro *ἀρεσθισίων*. i. 4. *πασίων*, pro *πασών*. i. 8. *θυρίων*, pro *θυρών*. i. 9. *παρουσίων*, pro *παρουσών*. i. 11. *ἀπασίων* ἡμερῶν, pro *ἀπασών* ἡμερῶν. i. 32. *ἰουσίων*. ibid. *αὐτίων*. ibid. *μαχομέων*, pro *μαχομέων*. in g. f. ii. 76. *ἀλλέων* ἡμερῶν, pro *ἄλλων*. iv. 182, 183, 184.

ἰω. Ion. terminatio genit. plur. 3. declin. simpl. pro comm. ὦν, vel ὦν. *Θισσαλίων*, pro *Θισσαλῶν*. v. 64. *φύτιων*, pro *αὐτῶν*. Ipsorum. i. 9, 26. *τουτίων*, pro *τάτων*. i. 50, 68; 70. vii. 56. *πισσίων*, pro *πισσών*. Calculorum. i. 94. *συρίων*, pro *συρών*, frumenti, tritici. ii. 36. *ἰκινίων*, pro *ἰκίνων*. iv. 111. *αὐτίων*, pro *αὐτῶν*. ibid.

ἰων. Ion. terminatio genit. plur. 5. decl. simplicium pro comm. ὦν, vel ὦν. *χρήνων*, pro *χρήν*. Anserum, a recto *χῆνης*. ii. 45, 68. *Εἰλωτίων*, pro *Εἰλωτων*, a recto *Εἰλωτης*. vi. 58, 75, 80. ix. 28. *χιλιαδίων*, pro *χιλιάδων*, a nominativo *χιλιάς*, ἄδος, ἦ. vii. 28, 29. *ἀνδρίων*, pro *ἀνδρῶν*. vii. 187. *μυριαδίων*, pro *μυριάδων*. ibidem. a

nominativis ἀνδρες, et μυριάδης. ἰλασίων. ix. 80.

ἰων. Ionica terminatio nominat. singul. participii fut. 2. act. pro comm. ὦν, οὔτως. ἱριών, ἱερίως. Dicturus pro ἱριών, ἱριότητος, ab ἱριω. Dico. i. 5. ἀγγελίων, pro ἀγγελῶν, i. 43. viii. 54. προσιρίοντας, pro προσιριούτας. i. 77. προσιρίοντες. i. 81. ἀποκλινίων. i. 85. ἀπεριείδα. i. 152. ii. 40. προσιρίοντα. iii. 61. ἀποκλινιόντα. iii. 62. μηχανίων, pro μηχανῶν. ii. 35.

ἰων. Ion. pro comm. ἰων. 3. plur. imperf. ab ἰάω, ὦ. sino. ἔκ ἰων ἑυλαπῶν τὴν τάξιν. vii. 219. Ordinem, aciem, vel stationem, deseri non sinebant. Stationem minime deserendam censebant.

ἰως. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simpl. pro comm. ἰως, in nomin. sing. ut Ἀρκισίλιως. iv. 162. [pro Ἀρκισίλωος. iv. 160.] 163, 164, 165. Ἀναξίλιως. vi. 23.

ἰωῦτοῦ, ἰωῦτης, ἰωῦτοῦ. cum αὐτοῦ, αὐτῇ, αὐτὸ conjunctum, additis locorum aut hominum propriis nominibus, ad virtutis, vel vitii, laudis, vel vituperationis, exaggerationem, vel extenuationem significandam, et ad rerum vel defectum, vel perfectionem quandam indicandam. ἡ Μίλητος αὐτῇ ἰωῦτης μάλιστα τότε ἀκμάσασα. v. 28. Milesus, quæ tunc multo magis, quam unquam ante, florebat. Hunc Græcismum et Latini sequuntur. Ovid. τῶν Μεταμορφ. lib. 10. v. 523. Jam juvenis, jam vir, jam se formosior ipso est. i. longe formosior, quam ante fuerit. ἐγίνετο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῶ ἀμείνων αὐτοὶ ἰωῦτων, ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. viii. 86. Illo die se ipsis longe præstantiores fuerunt, quam [quum] ad Euboeam [pugnarunt.] ὁ ἄρτος διπλῆσιος ἐγένετο αὐτοῦ ἰωῦτοῦ. viii. 137. Panis duplo major, quam ante esset, fiebat.

ἰωῦτοῦ. Ion. pro comm. ἰαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8, 21.

ἰωῦτοῦ. Ion. pro comm. ἰαυτοῦ, hocque pro σιαυτοῦ. Tui ipsius. i. 108.

ἰωῦτῶ. Ion. pro comm. ἰαυτῶ. Sibi ipsi. masc. g. i. 34.

ἰωῦτόν. Ion. pro comm. ἰαυτόν. Se ipsum. i. 24. τὸ πᾶν εἰς ἰωῦτόν ἐκποιήκει. Fecit omnia pro viribus, quæ potuit. i. 85.

ἰωῦτῇ. Ion. pro comm. ἰαυτῇ. Sibi ipsi. Sibi. i. 11, 32.

Z.

Z pro δ ab Ionibus interdum usurpatur. Vide ζορκάδης.

ζάπλουτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. i. 32. pro quo συνωνύμως dicitur, μέγα πλούσιος, valde dives. ibid. Compositum ex intendente particula ζα, et nomine πλούτος, υ, ὁ. opes.

ζυγίρις. Nomen Libycum, quod Græce sonat βουνοί, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur. iv. 192.

ζιρῆ, ἥ, ἡ. Ion. pro comm. ζιρᾶ, ἄς. Quidam genus vestis brevioris, laxum, et sinuosum fuisse putant, sagum, vel sago simile. vii. 69, 75.

ζιγύλη, ης, ἡ. Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζιγύλην. Subeuntes jugum. i. 31.

ζιῦγος, ιος, ους, τό. Par boum vel equorum simul junctorum. i. 31. ζιῦγαὶ κομίζεσθαι. Bobus junctis vehi. Ibidem. Vehiculum, quod bobus, vel mulis, junctis agitur. ἤλασιν εἰς τὴν ἀγορὴν τὸ ζιῦγος. Vehiculum in forum egit. i. 59.

ζῆν, ης, ἡ. Ion. pro comm. ζῆν, ἥ, ἡ. vita. i. 32. τὸν πᾶντα χρόνον τῆς ζῆς. i. 85. Τὸ τοῦ πᾶσαι διαίται τῆς ζῆς μετέβαλον. Totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. ἀπαξ εἰς τὴν ζῆν. Semel in vita. i. 199. τὴν ποιουμένην ὑπὸ τοῦτον τὴν ζῆν ἰουδοὺς μέγιστον ἐστίν.

His victitanti maximum est opprobrium. Gallice, *c'est un tres-grand opprobre à ceux, qui vivent de telles viandes*. ii. 36. *τρόπον ζῆς τοῦδ' ἀναχρίνεται*. Hoc victus genere utuntur. ii. 77. *ζῆ παῖσα*. ii. 105, 143. ἀποφαίνοι διαίτην ζῆν. Justam vitam vivere, factisque demonstrare nos juste vivere. ii. 177. iii. 22, 23. *ζῆν ἔχον τὴν αὐτὴν ἐκίθησι*. Idem vitæ genus, quod illæ, vivebant. iv. 112. *μηκέτι ζῆν τοιοῦτ' ἔχουμεν*. Ne amplius hujusmodi vitam habeamus, colamus, exerceamus. iv. 114. *τὴν ζῆν καταπλέκειν*. Vitam finire. iv. 205. vi. 52, 117. vii. 46. *ὃς τὴν ζῆν κατιστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων*. viii. 105. Valla: Ex hoc impurissimo quæstu, quem facitabat, vitam ducens. v. s. Qui vitam ex impurissimis operibus instituerat. ποιούμενος ἐκ τούτων τὴν ζῆν. ibid. Ex his [rebus] vitam sustentans: pro quo, viii. 106. dicitur ab Herodoto ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτήσασθαι, id est, Ex impurissimis facinoribus victum sibi parare.

ζοειάδες, αἱ. Ion. pro comm. δοειάδες. Capræ. iv. 192.

ζωαγραφέμειος. Participium aorist. 1. medii, tanquam a ζωαγράφου, ζωαγράφου. pro quo frequentius occurrit ζωαγραφίω, ὦ. ἦσω. Pingo. Depingo. Describo. iv. 88. ζωαγραφέμειος παῖσαι τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου. Valla: Pictis animalibus commissionem Bospori. Sed male. Vertendum enim, Depicto, vel descripto toto Bospori ponte. Vel, Descripta tota Bospori ratibus conjunctis commisionem. Vide σχιδήν. vel, Depicta, &c.

ζωάγρια, τά. Præmia, quæ pro aliquo vivo capto dantur. iv. 36.

ζωργαῖν. Ion. poet. et communiter. Vivum capere. ἐζωργήθησαν. Vivi capti sunt. i. 66. ζωργηδής. Vivus captus. i. 83. τὸν Κρείστον ἐζώργη-

σαν. Cræsum vivum ceperunt. i. 86. Ἀστυάγης ἐζωργήθη. Astyages vivus captus est. i. 128. πολλὰ πλείους ἐζώργησαν. Longe plures ceperunt. i. 211. ζωργηδής. ii. 169. ζωργήσωσι. iv. 62. ζωργήσαι. iv. 110. ἐζώργησαν. v. 77. ἐζωργημένοι. v. 77. vi. 29, 30. vii. 210. ζωργίαν συλλαμβάνειν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα συλλαμβάνειν. Ctesias Pers. 3. Vivum comprehendere. καὶ Κῦρον, καὶ συλλαμβάνει ζωργίαν. Cyrum vincit, vivumque comprehendit. Hoc autem ζωργίαν, si codex mendo caret, est accus. sing. primæ declin. simpl. a recto ζωργίας, ου. ut Αἰνίας, ου, et passive sumitur ἀντὶ τοῦ ζωργηδής. Sed in vulgatis Lexicis hoc nomen non reperio. Fortasse pro ζωργίαν legendum ζωργία. ζωργίαν λαβεῖν. Vivum capere. Vide ζωργίη, et ζωργίη λαβεῖν apud Herodotum. Suidas, ἐζώργια λαβεῖν. ζῶντα κρατῆσαι. καὶ λαβεῖν. Sed vide ne et apud Suidam fortasse ζωργία λαβεῖν sit scribendum. Exemplum enim, quod ex Herodoto sumtum affert, nostram conjecturam confirmat. Quia tamen idem nomen eodem modo scriptum legitur et Pers. 9. ubi Ctesias dicit, ζωργίαν δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρταῖον, ideo nihil ἀδασανίστως, καὶ ἀδοκιμάτως, innovandum: sed quod rarissimum videtur, id diligenter est observandum.

ζωργίη, ης, ἡ. N. H. quasi dicas, Vivacaptio. Hoc dicitur quum quis ab aliquo vivus capitur, unde ζωργίη λαβεῖν Herodotea locutio, pro ζωργεῖν. Vivum capere. Vide infra Ἰγιάων ζωργίη ἔλαβε. Histæum vivum cepit. vi. 28. καὶ μιν αἰετοῦσι ζωργίη. Ipsumque vivum capiunt. vi. 37.

ζῶειν. Ion. et poet. pro comm. ζῆν, vivere. i. 31. ἀπὸ κτηνίων ζῶουσι. Pecoribus victitant. i. 216. ζῶουσι ἀπὸ πυρίων, καὶ κριθίων. Frumento, hordeoque victitant. ii. 36. iii. 22,

80, 127. ζῶσι ἀπὸ θήρας, ex venatione vivunt. iv. 22. ἔζων. iv. 112. ζῶουσι. iv. 177. vii. 114.

ζῶη, ἥς, ἡ. comm. Apud Herodotum in plurali reperitur ζῶας, quod quomodo accipiendum, nec ab interprete declaratum, nec ab aliis indicatum, nec mihi constat (ut ingenue fatear) quid sibi velit Herodotus, quum dicit, ἐπίσας ἐπὶ τὰς ζῶας τῶν καμήλων, nisi dicas, in camelos vivas imposuit, i. e. camelos vivas oboperavit, ut κάμηλος sit jam fœminæ generis, et ζῶας non substantivum, sed adjectivum. Sed quid hæc sibi vellent? mortuas enim camelos sarcinis onerare non solemus. Sensus certe videtur postulare ut camelorum dorsa potius intelligamus, in quæ onera fuerint imposita. Quia tamen præcedunt hæc verba, ἀσκούς καμήλων πλῆσας ὕδατος, quod idem valet ac ἀσκούς ἐκ τῶν δερμάτων τῶν καμήλων πεφοινδύμενοι πιποτημένοις, [i. Utres ex camelorum cæsarum pellibus factos cum aqua replevisset, eos in omnes camelos vivas imposuit,] ideo primam nostram sententiam satis commode retinere possumus. Opponentur autem αἱ ζῶαι κάμηλοι τοῖς τῶν καμήλων ἀσκούς, ἀντὶ τοῦ, ταῖς καμήλοις ταῖς φοινδύσαις, ἐξ ὧν οἱ ἀσκοὶ ἐποικήθησαν. Suidas, ζῶας, καὶ τὸ πλεονεκτικὸν τῶν ζῶων. nihil præterea. Quoniam igitur Herodotus dixit ante καμήλων ἀσκούς, quod aliquid ambiguitatis habere videbatur, idcirco subiecit ἐπὶ πάσας τὰς ζῶας τῶν καμήλων, ut omnem ambiguitatem ex oratione tolleretur. iii. 9. Nostram interpretationem Herodotus ipse paulo post his verbis confirmat, ἀπὸ τῆς δὴ αἰ τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν Ἀραβίων, βαυβαμένοι ἁμοβοῖν, καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὄχετον, &c. ibid.

ζῶας, ἡ, ὅν. pro comm. ζῶας, ἡ, ὅν.

Vivus, a, um. ζῶν, ζῶσα, ζῶν. ii. 70, 132. vii. 113.

ζῶρος, οὔ, ὁ. Ion. et poet. Merum. Plena locutio est, ζῶρος οἶνος. Merum sive meracum vinum. ζῶροισι πίνουσιν. Meracius bibere. Vinum meracius bibere. vi. 84. Intemperantius bibere.

Ζωτήρ, ἥρος, ὁ. Loci nomen. viii. 107. De quo Stephanum consule.

H.

H pro α in verbis, partic. adverbis, et nominibus, Ionice positum. διαπρήξασθαι, pro comm. διαπράξασθαι. Peragere. Conficere. διαπρηξάμενους καὶ τᾶλλα, τῶν ἰσικῶν ἀπικοτο. i. 2. θήσασθαι, pro comm. θάσθαι, videbis, contemplaberis. i. 8, 9. ἰδηῖτο, pro ἰδαῖτο. i. 10. τῶν περηχθέντων. i. 11. θησάμενοι, pro θασάμενοι. ibid. τρήκοντα, pro τριάκοντα. i. 14. ἀξιοδότης, pro ἀξιοδίαιτος. ibid. περηγμα, pro περάγμα. i. 19, 32. πῶς, pro comm. πᾶς. i. 19, 21. πρήσσειν, pro πράσσειν. i. 24. θῆν, pro θέα. i. 25. θησάμενοι, pro θασάμενοι. i. 30. νηῖται, pro ναιῖται. i. 31. θησάμενοι, pro θασάμενοι. i. 59. Τεγῆται, pro Τεγιάται. i. 65. Σπαρτιῆται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67. Idem in aliis sexcentis eodem modo factum invenias.

η Ionice pro comm. α in nominibus secundæ declinationis simplicium. ἱεροῆν, pro ἱστορία. i. 1. αἰτήν. ibid. διαφορῇ. ibid. ἱρυδρῇ καλομένην. ibid. ναυτιλίῃ. ibid. μακρῇ. ibid. καλομένην χώραν. ibid. ἡμέρῃ. ibid. Idem in reliquis casibus fit, quod passim occurrit.

η Ion. pro ε, sæpe positum. ἱσσωδίτης, pro ἡσσωδίτης. i. 66. ἱσσωτό, pro ἡσσωτο. i. 67. ἱσσωμένους, pro ἡσσωμένους. i. 82, 104, 128.

η Ion. pro comm. ε. ἱπρωτίω, pro ἱπρωτάω, ἡ. i. 47.

η Ion. interdum pro η, ut ἡρώες, pro comm. εἰρήνες. Laneus. i. 195. Sed ἡρώες fortasse scribendum, quod verisimilius.

η pro ι Ionice et Attice in augmentis verborum. Iones enim, et Attici, sæpe præter syllabicum incrementum usurpant et temporale, ut ἡμῆλον, et ἡουλόμεν, pro ἴμῆλον, et ἰουλόμεν. Vide ἡπιγῆδη. sic ἡπιγίατο, de quo suo loco. quod ad præcedentium similitudinem est formatum, licet verbum ἡπιγμαι communiter nullum admittat incrementum in τῷ ι. ἡπιγίατο, pro ἰπιγίατο, sciebat. iii. 74. ἡπιγάμην, pro ἰπιστάμην. iii. 108. ἡδυνίατο. vide ἡδυνίατο.

η in quorundam verborum, vel nominum, principiis redundans, ut ἡμύνει, ἡβαιός, pro μύνει, et βαίος. Eust. 473, 32. vide ἡδυνίατο.

η præcedente aliquo nomine adjectivo. Quam. τοὺς ἰαντίους λόγους, ἡ ὡς αὐτὸς καταδύκει. Contra quam, aliter quam, secus quam. i. 22. ἄλλο ἢ. Aliud quam. i. 27, 49.

η præcedentibus, παρὰ δόξαν, vel aliquibus aliis hujusmodi nominibus. παρὰ δόξαν ἡ ὡς αὐτὸς καταδύκει. Præter opinionem, et aliter quam ipse opinabatur. i. 79.

η. Ion poet. Quinetiam. comm. pro magis usitato ἡνέμην, illa. viii. 87.

η. Ion. et poet. pro magis recepto, ἡπὶ, καὶ ὅσπῃ. Quemadmodum. i. 109.

ηα. Ion. accus. 3. contract. pro comm. ἡα. βασιλῆα, pro βασιλία. Regem. i. 14, 73.

ηαι. Ion. terminatio verborum secundæ personæ subjunctivi modi communiter in η desinentis; formatur autem a tertia desinente communiter in ηται, sublato τ, et tertia persona in secundam migrante. τύπνεται, τύπνεται. Hoc autem in passivæ mediæque vocis verbis locum habet. ἰπνῶν

ἰδναι. Ubi videris, pro ἰπνῶν ἰδν. iv. 9.

ηδν. comm. A pubertate. Vel, omnes puberes. Ut, ἡδν ἀνελίει πᾶντας. Omnes, a puberibus initio cædis facto, interficere. Sic ἡδν πᾶντας ἀπλίσθησαν. Omnes armati sunt, a puberibus initio ducto usque ad ætate provectiones. Sic et Galli, *Ils tuèrent tous depuis les plus jeunes jusques aux plus vieux.* Consule Suidam et Eustathium, ubi varias hujus vocis significationes videbis. i. 122. Herodoti vero locus ita videtur distinguendus (ἰδναι δὲ τοῖς πατρὶσι μῦθον χρᾶσθαι διαίσει) ἰδνῶντας τὰ ὅπλα ἀπαντὶς Καὶνοὶ ἡδν, τύπνεται, &c.

ηγνῶσαι ὁδὸν τινι. Viæ ducem alicui esse. Aliquem aliquo deducere, ita ut ipse præeas. οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγνῶντο ἐς Σφινδαλίας. ix. 15. Isti viæ duces ipsi fuerunt ad Sphendalenses. Vel, Isti ipsam [Marlodonium] viæ duces ad Sphendalenses deduxerunt.

ηγμονεύειν. Ion. et poet. pro comm. ἡγνῶσαι. Ducem esse. Præesse. Imperare. τῶν κατέλιξα πόλιν ἡγμονεύειν αὐτήν. Quibus urbibus ipsam imperare dixi. vii. 99, 160. τοῦ κέρως τοῦ ἱτέρου ἡγμονεύειν. ix. 26. Alteri cornu præesse.

ηδια. Ion. pro comm. ἰδναι. Attice ἡδν, rejecto ν, et dissoluto η in ια, ἡδια. Noveram, novi. ii. 150.

ηδν. Ion. et Att. tertia pers. sing. plusq. p. act. verbi ἰδναι, scio. fut. ἰδσω, et ἰδῶσω, ab ἰδναι, ἡ. ἀάριστος α. ἰδῆσα. Perf. ἰδῆκα. Plusq. p. ἰδῆμαι, ιε, ιι, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἰδναι. Attice vero versa priore diphthongo η in η, et posteriore in η, rejectoque ν fit ἡδν, ηε, η. Rursus. Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, sublato ι subscripto, ἡδν. Sic enim accipiendum videtur v. 92. §. 6. ὅπως τινὰς ἡδν τῶν ἀγαθῶν. Quoties aliquas spicas vidisset. vel ἡδν, vel ἰδν, ut alibi passim, le-

gendum. De hac formatione consule Cornucopiæ pag. 65. *ἐν τῷ ἐπιτόφῳ*, et Eustathium *ἐν τῷ ἡσίου, καὶ ἡίου*.

ἡδιόν ἰστί μοι λέγου. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδονίαισι ὑμῶν οἱ λόγοι γαγῆται. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata. jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. *ταῦτοι ἰσῆλθαι ἡδονή*, sive cupiditas invasit. i. 24. *τὰ Σκυθῶσι ἰστί ἐν ἡδονῇ*. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. *εἰ ὑμῶν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονίαι*. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἡδυναίτο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro comm. *διναίτο*, sed *ἡδυναίτο* legendum videtur. hoc autem pro comm. *ιδυναίτο*, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide *ἰατο*. [*ιδυναίτο* dicitur. vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in *ατο* desinentium in imperfecto. Sic *ἡπινάτο*, pro *ἡπίναντο*. Eodem modo iv. 80. *ἡπαναίατο*, pro *ἡπανήσαντο*. De quo suo loco. iv. 114. *ιδυναίτο* scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter *αι* diphthongum, et *ι* simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. *ἡδυναίτο μῆνιν* legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ *η* redundare, et *παρασκευῆς* huic verbo præfixum, ut τῷ *μύνει*, unde factum *ἡμύνει*, et τῷ *βαίει*, unde *ἡβαίει*. Qua de re consule Eustathium 473, 32. *ἐν τῷ η κατὰ λίξιόν τινα ἀρχαῖς πλοισάζοντι*.

ἡδυναίτο. Vide *ἡδυναίτο*.

ἡσαι, συήσαι. Ion. et Attice *κατὰ σύγλην*, ἢ *τοῦ συήσαι*. Conven-

runt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab *ἔσω*, quod ab *ἔω* inserto, deductum, Eo. fut. inusitatum *ἔσω*. aor. 1. act. *ἔσαι*, perf. medium *ἔκα*, plusq. p. *ἔειν*, et Attice *ἦν* versa diphthongo *η* in *η*. 3. plur. comm. *ἔησαν*, Attice et Ionice *ἦσαν*. Sed non omnia sunt in usu.

ἡε, *ἡρος*, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *ἄρ*. Aer. i. 172. *παρὰ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλων ἔραι τὸν ἡέρα*. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἡδια, *τά*. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. *ἐξ ἡδιῶν ὑπὸ Σκυθῶν ἐκναγάντες*. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. *ἐς ἡδια Περσίαν ἀπήλαυν*. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. *ἐξ ἡδιῶν, ἔξω ἡδιῶν. παρὰ τὰ ἡδη. παρὰ τὸ ἡδος, ἦγεν ἡδος*. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. *ἐκομίζετο ἐς ἡδια τὰ Σκυθῶν*. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἡδιῶν. comm. Colare. *διηδιῶν*. Percolare. Percolando abluere. Abstergere. ii. 86, 88. *ἰσδιῶν*. Ut per colum injicere. ii. 87.

ἡ. Ionica διάλυσις τῆς *η* *διφθόγγου* εἰς *εἰ*, καὶ ἔκτασις τοῦ *η* εἰς *η* *τραπέντος*. Ut, *ἀνθρωπίνος*, humanus, pro communi *ἀνθρώπινος*. i. 5, 32. *βασιληῆς*, regnum, pro comm. *βασιλεία*. i. 11, 26. *βασιλῆος*, pro *βασιλείας*. Regius, Regalis. i. 14, 35. *ἐν Διμωνίῳ*, pro *Διμωνίῳ*, nomen loci. i. 18. *Σαρδῆος*, pro *Σάρδεος*, vel *Σαρδείο*. i. 22. *σιτοδῆς*, pro *σιτοδία*. ib. *frumenti inopia*. *τὰ βασιλῆα, τὰ βασιλεία*. Regia. Palatium regium. i. 30. *ἐκκληζῶν*, ab *ἐκκληζέω*, excludere. *κλείω, κλείω, κλέζω, κλέζω*. *ἐκκληζέω*. i. 31. *ἀληθείη*, pro *ἀληθεία*. i. 34. *ἀποκλήσεις*. i. 37. *μαντήριον*, pro comm. *μαντήριον*. i. 46. *αερομαντήριον*, pro comm. *αερομαντήριον*. i. 54. *τραπῆς*, pro *τραπεία*.

i. 71. γυναικίης, pro γυναικίως. i. 91. κναφίιον, pro κναφίιον. i. 92. οίκηϊούνται, pro οίκηϊούνται. i. 94. οίκηϊή, pro οίκηϊα. i. 107. ἀληθιή. i. 116. ἀληθιήν. i. 117. δουλίης, pro δουλίως. Servilis. iii. 14. ὑδρήϊον, pro ὑδρήϊον, ἡγουν ὑδρία. Vas aquarium. ibid. εὐρωπῆϊοι, pro εὐρωπῆϊοι. vii. 73. ἀνδρηϊή, pro ἀνδρηϊα. i. 99. &c.

ῥια. Ion. et poet. ab εἶμι, τὸ πορεύομαι. Ivi. i. 42. ἰσῆϊον. Intravit. i. 65. ῥια. Venit. i. 85. iv. 124. v. 50, 51. perfectum medium ab inusitato εἶω, ab ἔω, inserto ι, perfectum act. inusitatum ἔια, medium ῥια sublatο κ, ἔια, et διαλύσαι ῥια. τροπῇ τοῦ εἰς η, ῥια. vii. 113, 121.

ῥισαν. i. 43. ix. 56. Ion. et poet. Iverunt, pro comm. ἔλθον. ἐπῆσαν. Invaserunt. iv. 122. vii. 211. ix. 59. ῥισαν. iv. 125. v. 108. Est autem 3. pers. plur. aor. 1. act. verbi εἶω, ab ἔω, inserto ι, Εο. aor. 1. comm. ἔισα, διαλύσαι ῥισα, τροπῇ τοῦ εἰς η, ῥισα, unde κατ' Ἀττικὴν κῆσαι, ῥισα, ας, ι, &c.

ῥισαν, ορος, ῥ. Ion. et poet. pro comm. ἔατῃ. Littus. ἐπὶ τῇ ἡβίᾳ τὴν καλομένην Κολιάδα. viii. 96. In litus, quod Colias vocatur.

ῥ κα μίγ' οἰμώξουν ὁ Παλωτίδης Ἀγαμέμνων. vii. 159.

ῥκιν, χωρεῖν, φέρονται. Variis modis ab Herodoto usurpatum. τῆς πόλιος εὐ ἡκούσης. Repub. florente. i. 30. εἰς τοῦτο τοῦ βίου εὐ ἡκοντι. Cum ad hoc usque tempus vitam feliciter traduxisset. ibid. ἰωῦτων εὐ ἡκοντες. Se bene habentes. Rem bene gerentes. Rem feliciter gerentes. i. 102. χώρηι ὥριον εὐ ἡκουσιν ἔχιν. Regionem bona cœli temperie præditam habere. i. 149. ἄνδρες χρημάτων εὐ ἡκοντες. Homines de re pecuniaria bene constituti. Homines bene nummati. Homines pecuniis abundantes. v. 62. σὺ δυνάμις ἡκεις μόνον. vii. 157. Tu ad magnam potentiam es proventus. Magnam habes po-

tentiam. Διὸν χρηστὸν ἡκοντι. viii. 111. Valla, [Dicebant Athenæ,] Diis propitiis bene processisse. Steph. Quippe quæ utilibus Deabus bene instructæ essent. Vel, Quibus duæ utiles Deæ suppetere. Æ. P. Diis propitiis feliciter rem gerent. Intelligit autem τὴν Παιδᾶ, καὶ τὴν Ἀναγκαιν, quos ibid. δύο θεοὺς μεγάλους ἀpellavit. τοῖς δὲ θεοῖς χρηστοῖς ὀpponit Herodotus δύο θεοὺς ἀχρηστους, τὴν Πυθίαν, καὶ τὴν Ἀμφυχαίαν. ibid. ἡκον. Ion. pro comm. ἡκον. Certe. Profecto. i. 68.

ἡκται. 3. sing. præter. p. pass. ab ἄγω, ἔω. Ago. Duco. ii. 158.

ἡμάς. Ion. et poet. pro comm. ἡμᾶς. Nos. accusat. plur. pronominis ἡγῶ. i. 30, 32. Vide ἑας. Ion. terminatio.

ἡμεις. Ion. et poet. pro ἡμῖς. Nos. ii. 6.

ἡμερήσιος, ιη, ον. ὁ, ἡ, τό. N. H. Unius diei. ἡμερήσιον ὅδον Herodotus vocat unius diei iter. viii. 98. Vide ἀγγαρήν.

ἡμεροδρόμος, ου, ὁ. comm. Diurnus cursor. Tabellarius, qui interdum currit. vi. 105. τὸν ἡμεροδρόμον ἀνιευρόντας σὺν ἄριστον. ix. 12. Quem e diurnis cursoribus optimum invenierunt.

ἡμερολογεῖν. εἰν. Ion. et comm. Dies numerare. Supputare. ἡμερολογεῖντας τὸν λοιπὸν χρόνον. Reliquum tempus supputantes. i. 47.

ἡμεροσκόπος, ου, ὁ. comm. Speculator diurnus. vii. 182, 192, 219.

ἡμερέω. ὦ, μ. ὥσω. et ἡμερέομαι, αἰμαι. Ion. et poet. pro quo et ἡμεροποιέω, αἰ, et ἡμεροι ποιῶ. Mansuetum reddo. Mansuefacio. Cicero. Placo. σᾶν ἔθνος ἡμερούμενος Ἀραρίαν. Omnem gentem Dario mansuefaciens, et ad imperio placidæ parendum mansuetam reddens. v. 2.

ἡ μὴν. Particulæ conditionibus exprimendis servientes. ἡ μὴν ἔξω παρ' ἰωῦτῳ. Ea conditione ut apud

se servaret [fraudem, nec cuiquam mortalium eam indicaret.]
iii. 74, 133. iv. 154. pro ἡ μὲν,
dicitur ἡ μὲν. quod (si codex sa-
nus) συνώνυμον est.

ἡμισάφρη, ὁ. ἡμισάφρητος. Semimas. Se-
nivir. Eunuchus. Ctes. Pers. 5,
9, 11, 20.

ἡμίσιος βασιλεύς τις εἴρηται. i. 55. πῶς;
i. 91.

ἡμίσιος, ὁ καὶ ἡ. comm. Mulus, vel
Mula. τότε αἰρήσετε ἡμίας, ἐπεὶ
ἡμίσιος τέκεσσι. Tunc nos capietis,
quum mulæ pepererint. iii. 151.
οὐδ' αὖ ἰλπιζον ἡμίσιον τιεῖν. Nullo
modo putans mulam parere. Vel,
Existimans fore ut nunquam
mula pareret. ibid. τῶν σιτοφόρων
ἡμίσιον ἡ μὴ ἔτικε. Mularum, quæ
frumentum portabant, una pepe-
rit. iii. 153. ἡμίσιος ἔτικε ἡμίσιον.
vii. 57.

ἡμιπλίνδιος, τό. Semilater. Dimi-
diatus later. ἡμιπλίνδια ἐξήλαινε.
Dimidiatos lateres, semilateres
conflavit. i. 50.

ἡμίσεια. Ion. pro comm. ἡμίσεια.
Dimidia. Dimidiata. ἡμίσεια συμ-
φορή. Dimidia calamitas. Dimi-
dium calamitatis. Calamitas non
integra, sed dimidiata. v. 111.
αἱ ἡμίσεις τῶν πῶν. viii. 18. Di-
midia naves. i. Dimidia na-
vium pars. Valla: Dimidium
navium. τὰς ἡμισίας τῶν ἀσπίδων.
viii. 27. Dimidiam clypeorum
partem.

ἡμίσεις, οἱ. Dimidiati. Dimidia pars.
τοὺς ἡμισίας ἀποτίλλει τοῦ γενοπέ-
δου. ix. 51. Dimidiam copiarum
partem mittere.

ἡμιτάλαντον, τό. Semitalentum. Ion.
et comm. τρία ἡμιτάλαντα. Duo
talenta, et dimidium. i. 50. ἔδο-
μεν ἡμιτάλαντον. Sex talenta cum
dimidia. i. 50, 51. De hac nu-
merandi ratione consule Jul.
Pollucem lib. 9. c. 6. §. 52. τί-
ταρτον ἡμιτάλαντον. Tria talenta,
et dimidium. i. 50.

ἡμίτομος, ου, τό. N. H. Dimidium.

Dimidiata pars. Gall. la moitié.
vii. 39.

ἡμίτομος, υ, ὁ. comm. Semisectus.
Dimidiatus. Dimidiata pars. Me-
dietas. τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδός. ix.
37. Dimidiatus pes; vel, Pedis
secti dimidiata pars.

ἡμος. Ion. et poet. pro comm. ἡνί-
κα, et ὅταν. Quando. Quom)
(τηνικαῦτα. τότε. Tunc. iv. 28.

ἡν. Ion. terminatio infinitivi 2.
conjug. contract. pro comm.
ἄν. hoc et Dorice fit. Φοιτῇ, pro
φοιτᾶν. ii. 73.

ἡνικαν. Tulerunt. Ion. et poet. ao-
nist. 1. act. ab ἡνίκα, pro quo φέ-
ρω in præsenti. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι
Χίοισι τὸν πόλεμον συνδήνικαν. Mile-
sii Chios in bello gerendo adju-
verunt. i. 18.

ἡνικαντο. Ion. et poet. aor. 1. med.
ab ἡνίκα, τὸ φέρω. Tulerunt. i.
173.

ἡνίχθη. συνηίχθη. Impersonaliter.
Accidit. συνηίχθη τί τοῖονδε γινέ-
σθαι πρῶγμα. Accidit ut quædam
hujusmodi res fieret. Quiddam
hujusmodi accidit. Hoc autem
Ionicum dictum pro communi
συνέβη. φέρω, fut. οἶσω, ab οἶω.
aor. 1. act. ἡνίκα ab ἡνίκα, et
Ion. et poet. ἡνίκα, et ἡνίκα.
Perf. act. ἡνίκα, et Attice ἡνίκα,
unde et τὸ ἡνίκα. Pass. perf.
ἡνίκα, ξαι, κται. aor. 1. pass.
ἡνίχθη, et inserto ι, ἡνίχθη. hinc
ipsum compositum συνηίχθη. κς.
η. i. 19.

ἡνιχῆν. Ion. et poet. Aurigari.
Aurigam esse. Proprie significat
τὰ τῶν ἵππων ἡνία ἔχειν, μεταχειρίζειν,
καὶ κυβερᾶν. Equorum habenas
habere, tractare, moderari. Cur-
rum regere. αἱ γυναῖκες τῶν Ζαυή-
κων ἡνιχῆσι τὰ ἄρματα ἐς τὸν πό-
λεμον. Zavecorum foeminae currus
ad bellum aurigantur. Vel, Cur-
rus in bello regunt. iv. 193.

ἡῶς, η, ου. Ion. et poet. pro quo et
ἥως. Eous. Orientalis. a dativo
ἡός, quod a recto ἡὸς deductum.

id est, Aurora. Plaga orientalis. Oriens. ἡ ὥη θάλασσα. Mare orientale. iv. 100. πρὸς τοὺς ἡοίους τῶν Λιβύων. Ad Libyas coos, vel orientales. iv. 160.

ἦος. terminatio genitivi Ionici in nominibus tertiæ declinationis contractorum. Ἀλικαρνασσῆος, pro communi ἰος, et Attico ἰως. i. 1. βασιλῆος. ib. quod passim occurrit. ἦ ὅτι. Nisi. præcedente ἄλλο. Ctes. Pers. 9. οὐδὲν ἄλλο, ἦ ὅτι. Nihil aliud, nisi.

ἦπερ. Ion. et poet. pro comm. ἦ. Quam, præcedente aliquo vel adverbio, vel nomine comparativi gradus. ix. 26. ἦπερ Ἀθηναίους. hic μάλλοι subauditur. ἀξιονικότερους ἦπερ Ἀρκάδας. ix. 28.

ἡπιόμα, τός. τό. N. H. Lenimentum. Pharmaca dolores leniens. Medicamentum lenitivum. ἡπιόματα τὰ ἰσχυρὰ προσάγει. Valia sic hunc locum Latine vertit, Lenia [medicamenta] post acria admovens. At, si verba spectes, ita vertendum: Lenimenta vehementia admovens. i. Pharmaca, sive medicamenta, quæ magnam ac vehementem leniendi vim habebant. Quæ leniendi doloris magnam vim habebant. iii. 130. Poeta vocat ἦπια φάρμακα, et ἰδυόφρατα. q. d. Lenia, et dolores necantia, i. sedantia. Vocem autem ἦπιος, alii quidem spiritu aspero, alii vero tenui notant. Qua de re Eustath. consule.

ἡπισάμην. Ion. et Attice pro comm. ἡπισάμην. Sciebam. iii. 108. iv. 134.

ἡπίσατο. Ion. et Attice pro comm. ἡπίσατο. Sciebat. iii. 74, 140. viii. 136.

ἡπιστάτο. Ion. 3. plur. imperfecti, ab ἡπίσασθαι, pro comm. ἡπίσαστο. Scio. Credo. Existimo. ii. 53. iii. 66, v. 73. viii. 5, 25, 88, 97, 132.

ἡπιστάθη. Apud Herodotum. iii. 15. singul. aor. 1. pass. Attice for-

mati, pro comm. ἡπιστάθη, ab ἡπίσασθαι. Scio. Cognosco. Compertum habeo. unde infinitus ἡπιστάσθαι. De quo consule nostrum Græcum indicem in Xenophontem. Sic autem formatum, ut ἡμῶν, ἡβουλόμην, ἡβουλόμην, pro comm. ἡμῶν, ἡβουλόμην, ἡβουλόμην. εἰ ἡπιστάθη μὴ σπουδασμοῖν. [Barbari barbære sic ista redderent; Si scitum, vel cognitum fuisset eum non curiosum futurum, nec rebus novis operam daturum. pro quibus ita Latine:] Si compertum fuisset, si constitisset, eum nihil novi curiose moliturum. Si constitisset fore ut rebus novis non studeret. Alias est aor. 1. pass. ab activo ἡπιστάω, ὃ. ἦσθ. Fidem non habeo. Diffido. Non credo. Observandum autem jam τὸ ἡπιστάθη impersonaliter sumtum videri. Miror autem hæc ab illis, qui tot tantæque librorum volumina conscripserunt, et qui thesauros pollicentur, cum aliis, quæ numerum fidemque superant, silentio præterita fuisse.

Ἡραῖον, τός. τό. Junonis templum. iv. 88.

Ἡρακλῆος. Ion. pro comm. et Attico, Ἡρακλεῖος. i. 7. ii. 42, 43, 44. Ἡρακλεῖ. ii. 145.

ἦριστι. Placuit. Ion. et poet. ab ἡρίσκω, quod ab ἡρίω, quod ab ἡρῶ, τὸ ἡρμόζω, quia quæ nobis placeant, ea nostris animis conveniunt, hinc ὁ καὶ ἡ θυμῶν, animo gratus. ἡ χάρις αἰ ἦριστι. Regio ipsi placuit. iv. 147. Est autem 3. pers. sing. aor. 1. act. ἦρισται. ας. i. viii. 58.

ἦρισται. 3. pers. sing. aor. 1. act. ab ἡρίσκω. Placeo. fut. ἡρίσκω. ab ἡρίω inusitato. aor. 1. act. ἦρισται. ας. i. Placui. Placuisti. Placuit. ἦρισσὶ σφί ταῦτα ποίειν. viii. 19. - Ipsi hæc facere placuit.

ἡρετίσαστο. Ctesias Pers. 9. ὧς αὐτὰς ἡρετίσαστο. Quos ipse elegit. ab ἡ-

ἐντίξομαι, quod idem est ac αἰ-
ρόμαι. ἔμαι.

ἑρίσιος, α, ον. vel potius ἑρίσιος. He-
rod. V. pro comm. εἰρίσιος, et
ἑρίσιος. Laneus. ἑρίσιον. Lana. ut
ἔχρησεν τοῖς ἑρίσιον. εἰρίσιον δὲ, ut τοῖς ἑρίσιον.
ἑρίσιον κενότατα ἐπὶ τῷ ἑρίσιον.
Laneam tunicam supra
hanc induit. i. 195. [πύλους εἰρίσι-
ους. iv. 73.] at vii. 91. εἰρίσιος
ἐξυπνός legitur. Si codex sanus,
hæc varietas accentuum est ob-
servanda.

ἦσαν. Ionice et Attice, pro quo ἦ-
σαν alibi, τοῦτέστιν ἦσαν. Iverunt.
i. 62. ἦσαν. i. 105. ἐκ τοῦ ἦσαν,
κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν. Vide ἦσαν.

ἦσθην. Delectatum fuisse. i. 27.
cum dativo. ὑπερῆσθην. supra mo-
dum lætatus est. i. 54. cum dat.
ἦσθην. i. 56. ἦσθην. i. 69. ἦσθην.
Δολιχ. Convivio, epulis oblectari.
i. 119. ὑπερῆσθην τῷ σώματι. iii.
22.

ἦσι. Terminatio dat. plur. primæ,
vel secundæ simpl. Ionice, se-
quente consonante. ναυτιλίῃσι μα-
κροῖσι ἐπιθέσθαι. i. 1. ποδότησι δό-
ξω. i. 37. θυσίῃσι μεγάλῃσι τόι. i.
50.

ἦσι. Terminatio dat. plur. 1. et 2.
declin. simpl. Ion. pro comm.
αἰς. sequente vocali. ἐν ὑπαδείῃσι
ἰόντας. i. 22.

ἦσιν. Terminatio dat. plur. primæ
vel secundæ simplic. Ionice, se-
quente vocali. ναυτιλίῃσι μακροῖσι
ἐπιθέσθαι. i. 1. Πέρσῃσι οὕτω. i. 5.
ὅν ἄλλῃσιν ἀρπασθήσιναι. i. 1.

ἦσιν. ix. 111. ἄλλος φαίνεται ἡμῶ
οὕτω ἦσιν. Alius apparebit, erit
me nōn inferior, vel deterior. At
ἦσιν legendum videtur.

ἦται. Ion. et poet. 3. pers. sing.
perf. pass. ab ἔω, τὸ ἰδρύν. Collo-
co, fundo. μ. ἔω. ἀόρ. α. ἦται. π.
ἦται. unde pass. ἦμαι. ἦται. ἦται.
Τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίῃς ἱερὸν ἦται.
ix. 57. Ubi etiam Cereris Eleu-
sinis templum est fundatum.
ἦσυχῃ variis modis usurpatum.

ἦσυχῃ ἄγειν. Ion. et comm. ἦσυχῃ-
αι ἄγειν. ἦσυχάζειν. Quietem agere.
Quietem fovere. Quiescere. Ab
armis, motu, turbisque sibi tem-
perare. i. 66. Otio frui. i. 169.
ἦσυχῃ ἔχων. idem. ii. 45. ἦσυχῃ
ἄγειν. Tacere. v. 92. §. 1.) (ἀγῶν.
ἔχων ἐν ἦσυχῃ. ibid. §. 3. pro σι-
ωπῶν. ἐν ἦσυχῃ σφίρας αὐτοῦς ἔχων.
ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῶν.) (ῥῆξαι φωνήν. v.
93. ἦσυχῃ ἔχων. vii. 150. ἦσυχῃ
ἄγειν. vii. 150, 161. &c.

ἦσυχῃ. Quies. Silentium. ἰσὺ ἦ-
συχῃ τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο. Ion. et
poet. noctis intempestæ περιφρα-
σις. i. 45. Quod Virgilius his ver-
sibus feliciter expressit. Æn. lib.
4. v. 522. Nox erat, et placidum
carpebant fessa soporem Corpora
per terras, sylvæque et sæva
quierebant Æquora: quum medio
volvuntur sidera lapsu, Quum
tacet omnis ager, &c. Et Ovid.
Fast. v. 429. Nox ubi jam media
est, somnumque silentia præ-
bent, Et canis, et variæ con-
ticuistis aves.

ἦσυχος, α, ον. Ion. et poet. pro
comm. ἦσυχος. Quietus. Tran-
quillus. Sedatus. ἦσυχος τρόπος.
Ingenium sedatum, quietum,
tranquillum.) (turbulentum. i.
107.

ἦσχαλι. Ion. et poet. verbum. Est
autem 3. aor. 2. act. ab ἀσχαλλῶ.
iii. 152. Vide suo loco.

ἦσχαλοι. 3. plur. aor. 2. act. Ion.
et poet. ab ἀσχαλλῶ. Moleste fe-
ro. Graviter fero. Gravor. ἦσχα-
λοι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ἰουδῶν ἀπο-
δημίοντις. ix. 117. Athenenses
moleste ferebant quod ἄ suo [pa-
trio] solo peregrè degentes abes-
sent.

ἦσι. Ion. pro comm. αὐ, Νηυσί, pro
ναυσί. Navibus. i. 70.

ἦσι. Ion. ut et Attice, in verbis,
quæ communiter τὸ αὐ in incre-
mentis mutare non solent, quod
diphthongus immutabilis censea-
tur. Ut ἦσχύμην, pro εὐσχύμην. πύλα-

βοίμην, pro εὐλαβούμην. ἡδύν, pro εὐδύν. Sic apud Demosth. περιεφάνει. §. 54. πύτρίπται, pro εὐτρίπται. Sic apud Herod. vii. 233. πύτρίχσαι, pro εὐτρίχσαι. ἦλος. Ion. et Attice, pro quo et subscripto i dicitur ἦλος, ab ἡὸς versa diphthongo oi in η. Orientalis. ab ἡός, ὅς, ὅς. Aurora. Oriens. Orientalis plaga. vii. 157. τὸν ἦλον γράτον. Orientalem exercitum. Copias, quæ in Oriente erant.

Θ.

Θ Ion. pro comm. τ. κιδών, pro χιτών. Indusium. i. 8. ἐνδύτῃ, pro ἐντιδύτῃ. Hinc, illinc. i. 2, 9, 17, 56. ἐνδαῦτα, pro ἐνταῦθα. i. 61.

Θαλαμίνη, ης, ἡ. N. H. Navis foramen, quæ remus in aquas exsertus exstat. v. 33.

Θάλαμος, ὁ. Cubiculum, proprie nuptiale: sed γυνικὸς quodlibet aliud. i. 12. (nam quod hic Θάλαμος appellatur, id. i. 9, 10. οἰκημα vocatur. et κοιτάν. i. 9.) 34.

Θαλασσοκράτειν, ἰθ. comm. Maris imperium obtinere. iii. 122.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ. comm. Qui maris imperio potitur. Θαλασσοκράτορες ἰόντες. Cum maris imperio potirentur. v. 83.

Θαιμιασάδης. Scythice Neptunus appellatur. iv. 59.

Θάνατος, ὁ. comm. ὡς οἱ παρὰδδῃ τὸ παιδίον κηκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Cum puerulus ei traditus fuisset ornatus ornato ad mortem deferri consueto. Plena enim esset locutio si dixisset Herodotus, κηκοσμημένον γυλὴν τὴν ἐπὶ θανάτῳ φορεῖσθαι φιλοῦσαι. vel, τὴν πρὸς τὸν θάνατον φορεῖσθαι εἰσδύειν. vel, τὴν διὰ τὸν θάνατον &c. περιφρασεῖως autem vestium pullarum, ac atrarum, et funebrium ornatum intelligit. Qui vestes istas gerunt, pullati et atrati dicuntur. Quod vel in domestico, vel publico fu-

nere, luctuque fieri solet. Pullus enim, aterque color, mœroris, tristitiæque signum habetur. i. 109. H. Steph. vertit, Cum puerulus cum ornato traditus esset ad necem. Sed nec articulum illum τὴν, nec præcedentem constructionem animadvertit, neque satis attente perpendit. Dicendum enim esset, si interpretationem hanc sequeris, ὡς οἱ τὸ παιδίον κηκοσμημένον παρὰδδῃ ἐπὶ θανάτῳ. Verum Herodoti locus, licet sit ἰλλυπτικὸς, καὶ σύντομος, est tamen elegantissimus, et sic accipiendus, ut ante demonstratum. Quare nihil mutandum. De variis autem τῶν ἰλλυφίων generibus nostros in Thucydidem et Xenophontem Græco-latinos indices consule, ubi sexcenta reperies exempla, quæ te docebunt hic nihil novi a nobis tradi. Sed obijciat quis, quomodo dicis hunc infantem pullis, atris, funebribusque vestibus indutum fuisse, cum i. 111. dicat Herodotus παιδίον κηκοσμημένον χρυσῷ τε, καὶ ἰσθῆτι ποικίλῃ; Hæc inter se pugnant. At respondendum, hunc infantem a parente quidem κατὰ τὸ εἶδος funebribus vestibus, ac ornato, vestitum Harpago traditum fuisse, ut necaretur: at ab Harpago postea domi sic ornatum; partim, quia filius erat regius; partim etiam, ut bubulcus, ejus forma ac ornato commotus, faceret, quod Harpagus cupiebat, sed proferre non audebat, quum ei feris obijciendum infantem tradebat. quid autem cupiebat? Hunc infantem salvum. Nisi locum sic accipiamus, aliter erit explicandus, τὴν ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαι ὁδὸν, ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὸν θάνατον. ut iii. 119. ix. 37. Tunc autem hæc pendebunt ab illo παρὰδδῃ. πῶς; κηκοσμημένον. καὶ ἀποκτείν; πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαι. τουτ-

ἔστι ἐπὶ τὸν θάνατον. Traditus ei fuit infans. quomodo? ornatus. Quo absportandus? Ad viam, quæ ad mortem ducebat. id est, ad mortem absportandus. Sic autem vulgata versio poterit excusari, cujus sensus est bonus.

Θανατοῦν. comm. Necare. Interficere. Morte mulctare. παῖδα θανατούσων. Infantem necaturus. i. 113.

Θαφθαῖς, ὡσα, ἰν. θαφθέντος. comm. Sepultus, a, um. θαφθεῖσι σφί. Ipsis sepultis. vii. 228.

θαφθῆναι. ii. 81.

Θίειν περὶ ἑαυτοῦ. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide in τρέχειν περὶ ἑαυτοῦ. ubi res fusius explicatur, et variis exemplis illustrata confirmatur. Homer. Iliad. x. v. 161. Ἄλλα περὶ ψυχῆς θίειν ἔκτορος ἱπποδάμοιο. Vide περὶ ψυχῆς θίειν apud Eustath.

θιόμενος. Ion. pro comm. θιόμενος. hoc a θιάομαι, ὤμαι. illud a θιόμαι, ἔμαι. Contemplantes. Aspicientes. vii. 146.

θίς ἄλιος. ὁ ἀξιοδότης, εἴτε ἀξιοδότης. Hoc enim commune. Illud vero Ion. et poet. i. 25.

θιέσασθαι. Ion. pro comm. θιάσασθαι. Contemplari. Aspicere. verso a in η. i. 8, 30. θησάμενος. i. 86. θησάμενος. Contemplati. iii. 136. vii. 43. viii. 116.

θιέσαι. Ion. ἀντὶ τοῦ θιέσθαι. 2. persona futuri, verbi θιάομαι, ὤμαι. fut. θιάσομαι, et Ion. θιέσομαι. θιέσθαι, et sublato τ, fit θιέσαι, et 2. in tertiam migrat. i. 8.

θιόν, υ, τό. comm. Numen divinum. ἡ τοῦ θίειν ἐπιβολή. Numinis divini providentia. iii. 108.

θιοτήρως. comm. Divinius. Magis divinitus. i. 122. pro eodem et θιούτερον. i. 174.

θιόν. Hoc verbum apud Herodotum peculiari quodam modo positum reperitur, quem apud alios scriptores non facile reperias. εἰ ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην. ἡ

τυραννὶς ἀναβῆναι θιόν. v. s. Si ad hanc filiam tyrannis ascendere velit. pro, ad hanc filiam sit perventura. Vel, Si contingat ut tyrannis ad hanc filiam devolvatur, perveniat. i. 109.

θιόν, ὦ. Volo. Ion. poet. et comm. θιόνσαι. Voluisse. i. 24. Hinc τὸ θιόν, ὦ. idem. ἐθιόνσαν. Voluerunt. i. 59. Vide ἐθιόν.

θιόλαβης, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ἐπὶ τοῦ θεῷ βλαβεὶς τὴν φρένα. Qui a Deo læsus est in mente. i. Cui Deus mentem eripuit, abstulit. i. 127. Divinitus mente captus. viii. 137.

θιόντο. Vide θιόντο.

θιόπαινα, ης, ἡ. comm. Ancilla. iii. 134.

θιόπνη. Ion. pro comm. θιόπναια. Famulitium. Famulorum numerus. Servitium. Servi. θιόπνη δὲ σφί ἔπιταὶ πολλὴ ἐπιόθην. Multum famulitium, magnus famulorum, famularumve numerus, eas a tergo sequitur. i. 199. καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ θιόπνη αὐτίκην. Et ipsi, et ipsorum famulitium, id est, famuli. v. 21. vii. 55, 83, 184.

θιόπνιν, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἐπιόθης. δῖλος. Famulus. iii. 148. v. 105.

θιοπρόπιον. Ion. et poet. Oraculum. i. 7. τὰ θιοπρόπια. i. 54, 68. τὸ θιοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γεγόμενον. Oraculum Croeso redditum. i. 69. ἐκ θιοπρόπιον. Ex oraculo. i. 165. συλλαβὼν τὸ θιοπρόπιον. Cum oraculum percepisset, ac intellexisset. iii. 64. vii. 117. viii. 53. ἐκ θιοπρόπιον τινός. ix. 93. ex quodam oraculo. κατὰ τὰ θιοπρόπια τὰ γεγόμενα. ix. 94. secundum oracula reddita.

θιοπρόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Vates. ὁ τὰ θεῷ πρόποντα λέγων. Qui res Deum decentes. i. veras, dicit. Vates veridicus, proprie i. 19, 48. Qui ad oracula consulenda mitti solebat. πύμψαντες θιοπρόπους ἐς Δελφούς. i. 67. Interpre-

Missis Delphos consultoribus. Hos Græci συνώνυμος et Διωροὺς appellabant. Suidas, Διωροὶ λέγονται οὐ μόνον οἱ Διαταῖ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς Διὸν ἀμειψόμενοι. καὶ ὅλως τὰς τὰ Διῶν φυλάττοντας, ἢ φροντίδας οὖτας νόμαζον. ὕμναι γὰρ εἰσιγὼν τῇ φροντίδι. ἱππικὴ Διωρόπης εἰς τοὺς ἐξηγητίας. Vates ad [prodigiorum] interpretes misit. i. 78, 158. v. 79. vi. 57. vii. 140, 141, 169.

Διὸς, unde dictum sit, patet ex his Herodoti verbis, Διὸς προσωνύμασαι ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμον θείης τὰ πάντα πρήγματα, καὶ πάσας νόμας εἶχον. id est, Deos nominarunt propterea quod res omnes, omnesque regiones ordine disposuerunt, atque collocarunt. ii. 32. Διὸς, ἢ. Ion. et poet. et comm. pro Διῶ. quod longe frequentius. i. 31. τῆς Διῶ. Deæ. i. 105. τῇ αὐθιγνῇ Διῶ. τὰ πάτρια ἀποτίλειν. Deæ indigenæ patria sacra perageré, vel sacra ritu patrio perageré. iv. 180. τὴν Διῶν, vi. 61, 91. ix. 61. ἢ Διὸς. ix. 65.

Διοφανίη, ης, ἢ. Ion. pro comm. Διοφανία, καὶ Διῶ φανήρωσις, q. d. Dei apparitio. Sic autem videtur ab Herodoto vocari dies festus ac solennis, quo Deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. Διοφανήσι, pro εἰ ταῖς τῶν Διῶν τῶν φαινομένων, εἴτε φαινομένων, ἰορταῖς. i. 51.

Διρίη, ης, ἢ. Ion. pro comm. Διρία, καὶ Δίρος. Æstas. τὴν Διρίην πᾶσαι αὐτοῦ διήρψαν. Totam æstatem illic triverunt. i. 189.

Δίσμα, τῶ. Ion. et poet. pro comm. νόμοι. Leges. Δίσμα μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

Διοσκίρειν, Ion. et poet. Oraculum reddere. Vaticinari. ὅσα αὖ ἱκανὰ τῶν χρηστηρίων Διοσκίρειν. Quæcunque singula oracula respondissent. i. 47, 48. iv. 67, 155. ἱππο-Διοσκίρειν τῷ τρίποδι. Cum oraculum ex tripode reddidisset. iv.

179. τὰ Διοσκίρειν ἑμμελλί. viii. 135. Quæ vaticinatura erat. [Ea, quæ vaticinio declaratura erat.]

Διοσκόμα, τοις, τό. Ion. et poet. Oraculum. ii. 29.

Διωρεῖν. comm. Contemplari. Spectare. Διωρεῖν τὰ Οὐλύμπια. Olympia spectanti. i. 59.

Διωρεῖς, ἰδος, ἢ. comm. Nomen navis publicæ, qua Athenienses suos Διωροὺς, et sacrorum publicos ministros ad oraculum consulendum, vel ad sacros ludos, vel ad sacra in peregrino solo pro patria faciendum mittebant. Quæ de re pluribus Suidas in vocibus Διωρεῖς, et Διωροί. τὴν Διωρεῖδα ἦσαν ἱλόν. vi. 87. Navem theoridem ceperunt. Vocabulum Græcum a Valla præteritum est, ab aliis parum fideliter Latine vocatur, Navis speculatoria. Vel, Navis, quæ spectandi gratia est appulsa. Has enim interpretationes in vulgaris Lexicis invenias. Verum Græca vox est nobis servanda, quod unico vocabulo Latino explicari nequeat. Hæc alias appellatur συνώνυμος et Πάραλος. Suidas in voce Σαλαμινία, Δύο (inquit) ἦσαν ἡς παρ' Ἀθηναίοις ταχύδρομοι, ἢ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία. ὣν ἡ μὲν Σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρῖον ἦγεν, ἥν καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδου φησὶ πιμψθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος, τὰς Διρίας ἀπήγει, τούτῃ τὰ εἰς Δυσίαν ἀμειψόμενα. Vide et Πάραλος ταῦς apud Suidam. Unde patet hæc navium Græca nomina non mutanda; sed retinenda, licet Latinis verbis unica voce nequeant explicari.

Διόσδομαι, pro comm. Διόσδομαι, ἐδητύο σίδηρον. Ferrum intuebatur. i. 63. ἐδητύοντο. Contemplabantur. iii. 136. viii. 25. ἐδητύο. Contemplabatur. vii. 56. Hoc autem Διόμομαι, ὅμομαι, formatum est a Διόμομαι, ὅμομαι, mutata conjugatione, et verso. in ἡ. Vel a comm. Διόμομαι, facta litterarum tractione formatur Διόμο-

μαι, hinc τὸ θηόμεαι, ἕμαι. muta-
ta conjugatione, et α in η. Ion.
verso.

ἐησώσθαι. Ion. pro comm. θιάσα-
σθαι. Contemplari. verso : et α in
η. i. 11. Sic ἐηῆτο, pro ἐιδᾶτο.
i. 10. ἐηήσατο. iv. 87. θησάμενος.
ibid.

Θηκάϊος, α, ου. V. Herodoto pecu-
liare. q. d. Thecalis, id est, The-
cæ destinatus, aptus ad recipi-
endum condendumque aliquid,
ut theca locusque facere solet.
οἰκῆμα Θηκαίων. Domus locusque,
in quo, ut in quadam theca, ali-
quid ponitur ac asservatur. ii.
86.

Θήκη. comm. Sepulcrum. Monu-
mentum. Locus, in quo, quis ja-
cet repositus. i. 67.

Θήλια ἵππος. Equa. iii. 85, 86. Θη-
λίον ἵππων. Equarum. iv. 2.

Θήλια τέκνα. Ion. et poet. pro comm.
θυγατέρες. Filia. i. 94.

Θηλία. Ion. pro comm. Θήλια, ας.
Fœmina. iii. 109. vii. 57.

Θήλια τοῦσος. Morbus fœmineus. i.
105.

Θῆλυ τέκνον. Ion. et poet. pro comm.
θυγάτηρ, filia. V. Hom. c. 1. καὶ
αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης Θῆλυ τέκνον.
Et ipsi ex [legitimo] lecto, [con-
gressuque,] nascitur filia.

Θηλυδρίας, ου, ὁ. Ion. pro communi
Θηλυδρίας. Effœminatus. Qui mu-
liebria patitur. Θηλυδρίας τε, καὶ
μαλακώτερος ἀνὴρ. vii. 153. Effœ-
minatus et mollis homo.

Θηρωδίστατα ἔρια. Montes feris re-
fertissimi. i. 110, 111.

Θῆς, θητός, θητί, θῆτα, ὁ. commun.
Qui mercedis caussa alicui suam
operam navat, vel locat. Mer-
cenarius. ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς τῷ θη-
τός. viii. 137. Pueri mercenarii
panis. τοὺς θῆτας καλίσαι. ibid.
Accitis illis mercenariis. Eustath.
θῆτας, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ
δὲ ὑπουργοῦντες. Suidas vero, θῆτας,
οἱ τροφῆς ἔνεκα δουλεύοντες.

θησάμενος. comm. Suidas, μισθῷ ἐργά-

ζισθῆαι. Accepta mercede operari.
Mercedis caussa suam operam
alicui locare, et navare. Mercedis
caussa servire. ἐθῆτινον ἐπὶ μισθῷ
παρὰ βασιλεῖ. viii. 137. Apud
regem mercedis caussa servie-
bant. Vel, Apud regem merce-
dis caussa suam operam loca-
rant, et navabant.

θήσκων. comm. cum suis composi-
tis. Mori. Cædi. ἐπὶ τοῦ ἰωὶτῆ παι-
δὸς ἀποθήσκων. A suo filio cædi. i.
137. ἐκ τῶν τραμάτων ἀποθήσκουσι.
Ex vulneribus moriuntur; vel, Ob
vulnera moriuntur. ii. 63. ἀπί-
θαν ἀπὸ Σαδύλλου. vii. 154. A
Sabylo cæsus est. ἀπίθαν ἐπὶ
Ἀδριάδου. vii. 213. ἀποθήσκων Μαγ-
δόμος ἐπὶ Ἀσιμνήτου. ix. 64. ἀποθα-
νῶν ἐπὶ Ἡδωνῶν. ix. 74.

δοίη, ης, ῆ. Ion. et poet. Convi-
vium. Dapes. Epulæ. εἰρητό μιν
εἰ ἡσθαίη τι τῇ δοίῃ. Interrogavit
ipsum an aliquo modo hoc con-
vivio delectatus fuisset. An ali-
quam voluptatem ex his epulis
percepisset. i. 119. τῆς δοίης ποιη-
δοίης. ix. 82. Convivio parato.
Cum convivium paratum fuisset.

δοιήζω. Ion. et poet. Convivio ex-
cipere. διῶτοι, τό μιν ἐκείνος σαρξί
τοῦ παιδὸς ἐδοίκατο. Cœna, qua il-
lum filii carnibus exceperat. Cœna,
in qua ille filii carnes ipsi epu-
landas præbuit. i. 129.

δοῖτο. Ion. et poet. ut a δῖω, δῶ. un-
de δίοιτο, in aor. 2. med. optati-
vo. προσδοῖτο φίλον. Amicum sibi
adjungeret. pro quo comm. δῖ-
μην, δῖο, δῖτο. i. 53. Consule no-
strum Græcum Xenophontis in-
dicem, in voce τῖδοιτο. Consule et
alterum indicem Thucyd. Nisi
dicas esse optat. præsens, ut a
προσθῖομαι, προσθῖομην, δῖομην. δίοιο,
δοῖο. δίοιτο, δῖτο. quod parum in
usu. ὑποδοῖτο. vii. 237.

δορεῖν. et compos. καταδορεῖν. De-
sillire. καταδορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων.
Cum de equis desillissent. iii. 86.
δορῆ, ῆς, ῆ. Ion. pro comm. δορέ.

Semen genitale, [quod γὰρ σπέρμα vocatur. iii. 101.] τοιαύτην Αἰθίοπας ἀπείργει Δορὴν. Tale semen Æthiopes emittunt. ibid.

Δορύνεσθαι. V. H. Libidine agitari. Coitum appetere. Dictum quasi πρὸς τὴν Δορὴν, ἵτε Δορὰν δορύνεσθαι, ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri. Quod iis accidit, qui Veneris stimulis agitantur, et ad congressum feruntur. ἱππῶν δορύνονται κατὰ ζύγια. Quum per paria ad coeundum libidine agitantur. Illic agitur de viperis, quæ binæ ad coitum libidine impulsæ feruntur. iii. 109.

Δραίνειν. comm. Frangere. Comminuere. Rumpere. Δρανομένης πέτρης. Dum saxum rumperetur, frangeretur. i. 174.

Δρασκίον, ης. Ion. pro comm. Δρασκία. Divinus cultus. q. d. Δρασκία. Deo gratus cultus. Interdum et superstitio. ἄλλας Δρασκίας μυρίας ἐπιτιλέουσιν. Sexcentas alias ceremonias cultus divini celebrant. ii. 37.

Δραμδύειν τινά. comm. Triumphare aliquem, pro, de aliquo. Sic enim et Virgil. τῶν γιοργινῶν lib. iii. v. 33. Bisque triumphatas utroque ab littore gentes. Idem Æn. lib. vi. v. 836. Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho Victor aget currum cæsis insignis Achivis. Ctesias Pers. 13. Δραμδύσας τὸν μάγον. Triumphato mago : id est, Cum in magum [ille] dixisset quidquid voluisset, ac de eo quodammodo triumphasset. Latinus interpret sensum sequutus vertit, magum infamavit.

Δράσκειν. Ion. et poet. pro comm. σπῆδον. Salire. Saltare. παρὰ τὸ Δορεῖν, Δορᾶ, Δρῶ, Δρώω, Δρώσκω. ut α τορίω, πορῶ, τρῶ, τρώω, τρώσκω, τιτρώσκω. Ἀναδράσκω ἐπὶ τὸν ἵππον. In equum insilit. In equum se saltu dedit. Equum saltu conscendit. iii. 64. καὶ οἱ ἀναδράσκοντι

τι ἐπὶ τὸν ἵππον. ibid. ἀποδράσκοντα ἀπ' ἵππων. Ab equo desilientem. iii. 129. vii. 18.

Δυμαλγία, ὁ καὶ ὁ. Ion. et poet. Qui dolore animum afficit. Δυμαλγία ἵππου. Verba, quæ animum dolore afficiunt. i. 129.

Δυμός. Animus. Voluntas. Desiderium. τῶν σφιν ἦν δυμός μάλιγα. Quæ ipsorum animus maxime cupiebat. i. 1. ἰς δυμὸν βάλλισθαι. Animo mandare. i. 84. Δυμὸν ἔχει ἀγαθόν. Bonum animum habe. Sic et Galli, Ayez bon courage. Bono sis animo. i. 120. iii. 85. ἡ σφι δυμός ἐγένετο θέσασθαι τὸν πόλεμον. viii. 116. v. s. Aut ipsi fuit animus bellum contemplari i. Aut belli spectandi cupiditas ipsorum animum invaserat.

Δύραι, ὧν, αἱ. comm. Fores. Janua. δίδωσι αὐτοῦ προσδιδῆναι τὰς δύρας. iii. 78. Herodoteum loquendi genus, quod fortasse melius haberet, si diceret αὐτὰ προσδιδῆναι. v. s. Volens ante se fores ponere ; id est, fores claudere, et hostibus irruentibus opponere, seque intra fores clausas, et hostibus oppositas continere, atque tutari. vel, αὐτῷ προσδιδῆναι. Hæc enim magis usitata. Si codex mendo caret, hoc observandum. Valla : Fores occlusurus. Sensus, non verborum, rationem habuit. τὴν δύρην ἀναικλίνειν. Ion. et poet. pro comm. ἀναικλίνειν. Ion. et poet. pro comm. ἀναικλίνειν. Fores reclinare, fores aperire. v. 16.

Δύρωμα, τος, τό. comm. Janua. Postes januæ. Fores ipsæ. δὲ δὲ Δυρώματα. Geminæ postes januæ. Vel geminæ fores. ii. 170. ἰν τοῖσι Δυρώμασι. ibid.

Δυρμός, ὁ. commun. Janitor. ὁ τῆς δύρας ἄρας ἔχων. Qui januæ curam gerit. Gallice, Huissier. i. 120.

Δίσμα κτήνα. Ion. pro comm. ἱερεῖα λεχτά, ἃ δύνει νόμος, καὶ θέμις. Pecudes, victimæque lectæ, quas immolare licet, fas est,

et mos permittit, vel flagitat. i. 50.

Ἰῶκος, ου, δ. Ion. et poet. pro communi ἴδρα, et καθίδρα. Sedes. Sedile. Ἰῶκοι ἀμπαυτήριοι, ἐν τοῖσι καθίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. Sedes ad quiescendum factæ, in quibus sedentes quiescunt illi, qui ascendunt. i. 181.

Ῥωπαία, ας. comm. Assentatio. Adulatio. iii. 80.

Θωρακοφόρος, δ. N. H. pro quo commun. Θωρακοφόρος, quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Thoracem ferens. Thorace armatus. vii. 89, 92. viii. 113.

Θάυμα. Ion. pro commun. Θαῦμα. Miraculum. Res admiranda. τῷ λέγονσι θάυμα μέγιστον παραστήται. Cui dicunt miraculum maximum oblatum fuisse, vel, accidissee. i. 23. ἐν θαύματι ἦν. Erat in admiratione, pro ἰθαυμάζην. Admirabatur. i. 68. θάυμα ποιούμενος τὴν ἐγγίστην τοῦ σιδήρου, pro θαυμάζων τ. ι. τ. σ. Ferrarium opificium admirans. ibid. θάυμα ἐς συγγραφὴν. Miraculum scriptu dignum. Res admiranda, scriptuque digna. i. 93. ἐν θαύματι γίνεσθαι. In admiratione esse. Admirari aliquid. iii. 3. θάυμα ποιῶνται ἐπὶ τινος. Aliquid admirari. iii. 23. τῆς μάδιστα θάυμα ποιῶμαι. vii. 99. Quam maxime admiror. ἐν θαύματι μεγάλην ἐπέχιστο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. θάυμα μὲν παρίσταται. Admiratio mihi astat, me subit, ego miror. vii. 187. Mirum mihi videtur. ἐν θαύματι ἐγένοντο. In admiratione fuerunt. Obstupuerunt. vii. 218. θάυμα ποιούμενος τὴν Εὐρυβιάδην ἀδελφὴν. viii. 74. Eurybiadæ inopiam consilii admirans. ἐν θαύματι ἐπέχισθαι. In admiratione teneri, pro, vehementer aliquid admirari. viii. 135. ἐν θαύματι μεγάλην ἐπέχισθαι τῆς τέλει. ix. 37. In admiratione magna detineri audaciæ [caussa,

propter alicujus audaciam. i. alicujus audaciam vehementer admirari.] Ἀρταβάζου δὲ θάυμα καὶ πολλοὶ ποιεῖσιν. ix. 58. Artabazum vero multo magis admirabar. Vel, Art. v. vehementius admirabar. ἐν θαύματι ἦν, ὥς τοφλὸς δὲ, μένος ἀπέκλυτο ἐς τοῖς χείρας. V. Hom. 21. Mirabatur quomodo [Homerus,] cum cæcus esset, in hujusmodi loca solus venisset. ἐν θαύματι ἔχον κατό. V. Hom. 22, 31, 34. Ipsum in admiratione habebat. Ipsum admirabatur. ἐν θαύματι ποιούμενος. V. Hom. 23. In admirationem adducens [id, quod narrabat.]

θαυμάζην. Ion. pro commun. θαυμάζην. Mirari. ἀποθαυμάζει τὰ λόγόμενα. Mirabatur ea, quæ dicebantur. i. 11. ἀποθαυμάσας τὸ λοχθὸν. Admiratus id, quod dictum fuerat. i. 30. ἀποθαυμάζοντα. Admirantem. i. 68. ἰθαυμάζει. ibid. ἀποθαυμάζει. i. 88. ἀποθαυμάζει. ii. 79. ἢ αὐτὸν θαυμάζει. Si ipsum admireris. iii. 80. ἀποθαυμάζει, καὶ ἐκπλήσσεται. Admirabatur, et obstupescerebat. iii. 148. θαυμάζων τὸ αἶνόν. Causam miror. vii. 125. ἀποθαυμάζην. viii. 65. ἀποθαυμάσας τὰ λόγόμενα. ix. 111. Miratus ea, quæ dicebantur. His verbis stupefactus.

θαυμάσιος. Ion. pro commun. θαυμάσιος. Admirandus. θαυμασιωτέρη. Admirabilior. ii. 21. θαυμάσια. ii. 35.

θαυμαστής, οὔ, δ. Ion. pro commun. θαυμαστής, δ. Admirator. Qui aliquid admiratur. Ἀπὸ θαυμαστικῆς καθιεστήσαν. V. Hom. v. 12. Ipsius admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur. eadem verba repetuntur. V. Hom. 25.

θαυμαστὴς, ἢ, δ. Ion. pro commun. θαυμαστὴς, ἢ, δ. Admirandus. Admiratione dignus. i. 1. θαυμαστόν παρτὸν φέει. ix. 122. Admirandum fructum ferre.

I pro ν interdum apud Macedones. $\beta\rho\gamma\kappa\epsilon$, pro $\phi\rho\gamma\kappa\epsilon$. vii. 73. Censule Eustath. in voce $\beta\rho\gamma\kappa\epsilon$.

$\iota\omicron\upsilon$. pro ϵ . $\iota\varsigma\iota\alpha$, pro $\epsilon\varsigma\iota\alpha$. i. 176. bis. unde compos. $\iota\pi\acute{\iota}\rho\iota\omicron\varsigma$, pro $\iota\phi\theta\epsilon\iota\omicron\varsigma$. i. 35, 44. bis. $\iota\varsigma\iota\alpha\tau\acute{\omicron}\rho\iota\omicron\varsigma$, pro $\iota\varsigma\iota\alpha\tau\acute{\omicron}\rho\iota\omicron\varsigma$. $\iota\pi\acute{\iota}\rho\iota\omicron\varsigma$, $\omicron\upsilon$, $\tau\acute{\omicron}$. pro comm. $\iota\phi\theta\epsilon\iota\omicron\varsigma$. v. 72, 73. familia. Vide suo loco.

in verbis activis 3. pers. plur. et in participiorum, et nominum, et articularum Ionice formatum, dativis pluralibus, etiam sequente vocali sæpissime ab Ionibus poni sine ν sequenti, quod tamen ab aliis fit suavitatis causa, ne gemina vocalis concurrens aures offendat. ut $\tau\acute{\omicron}\pi\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\iota\kappa\iota\upsilon\varsigma$, pro $\tau\acute{\omicron}\pi\tau\omicron\upsilon\varsigma\iota$ $\iota\kappa\iota\upsilon\varsigma$. $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$ $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\upsilon\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$, pro $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\upsilon\varsigma\iota$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$. Sic $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$ $\acute{\omicron}\sigma\iota$, pro $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma\iota$ $\acute{\omicron}\sigma\iota$. vii. 70. $\iota\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\varsigma$ $\iota\mu\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma\acute{\omicron}\sigma\acute{\omicron}\mu\epsilon\iota\omicron\iota$. vii. 85. $\tau\eta\varsigma$ $\lambda\iota\gamma\upsilon\kappa\tau\acute{\iota}\rho\iota\varsigma$ $\mu\alpha\chi\alpha\iota\eta\rho\iota$. vii. 91. $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$ $\text{'H}\delta\iota\omega\iota$. vii. 114. $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$ $\text{'A}\kappa\alpha\tau\theta\iota\omicron\iota\sigma\iota$. vii. 116. $\lambda\acute{\omicron}\nu\acute{\omicron}\sigma\iota$ $\epsilon\gamma\iota$. vii. 126. $\chi\acute{\omicron}\rho\iota\omicron\varsigma$ $\omicron\iota$. vii. 127. $\tau\eta\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\varsigma$ $\omega\delta\iota\sigma\iota$ $\omicron\iota$. vii. 119. $\tau\acute{\omicron}\iota\varsigma$ $\delta\mu\omicron\sigma\iota\tau\omicron\iota\sigma\iota$. ibid. $\phi\alpha\sigma\iota$ $\omicron\upsilon\kappa$. vii. 149.

in nominibus Ionice, et poet. insertum. $\xi\iota\omicron\varsigma$. Hospes. pro comm. $\xi\iota\omicron\varsigma$. i. 20, 22. $\xi\iota\omicron\iota\alpha$, pro $\xi\iota\iota\alpha$. i. 27. vii. 116. $\kappa\epsilon\alpha\tau\iota\upsilon\acute{\rho}\varsigma$, pro $\kappa\epsilon\alpha\tau\iota\upsilon\acute{\rho}\varsigma$. i. 47. $\xi\iota\mu\iota\kappa\acute{\omicron}\varsigma$. Peregrinus. i. 135.

in verbis Ionice insertum. $\eta\mu\acute{\iota}\chi\theta\eta$. pro communi $\eta\mu\acute{\iota}\chi\theta\eta$. Vide $\eta\mu\acute{\iota}\chi\theta\eta$. i. 19. $\iota\pi\acute{\iota}\rho\iota\omicron\varsigma$, pro comm. $\iota\pi\acute{\iota}\rho\iota\omicron\varsigma$. i. 19. i. 27. $\xi\iota\mu\acute{\iota}\chi\omega$, pro comm. $\xi\iota\mu\acute{\iota}\chi\omega$. i. 30. $\iota\pi\iota\omega\tau\acute{\alpha}\nu$, pro $\iota\pi\iota\omega\tau\acute{\alpha}\nu$. i. 58. $\iota\mu\iota\kappa\alpha\tau\omicron$, pro $\iota\mu\iota\kappa\alpha\tau\omicron$, vel $\eta\mu\iota\kappa\alpha\tau\omicron$. Sed utrumque minus usitatum. i. 57. $\epsilon\iota\omega\tau\acute{\alpha}\iota$, pro $\epsilon\iota\omega\tau\acute{\alpha}\iota$ comm. i. 32, 55, 67, 75, 88. $\delta\iota\epsilon\omega$, pro comm. $\delta\iota\epsilon\omega$. Excerpto. ii. 39. $\acute{\alpha}\phi\iota\lambda\omega$, $\acute{\alpha}$. pro $\acute{\alpha}\phi\iota\lambda\omega$, $\acute{\alpha}$. Juvo. iii. 126. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$. ix. 64.

in participiis Ionice insertum.

$\epsilon\lambda\epsilon\mu\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$, pro comm. $\epsilon\lambda\epsilon\mu\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$. Delatum. particip. aor. 1. pass. ab $\iota\phi\theta\epsilon\iota\omega$. i. 23. Sic $\acute{\alpha}\nu\eta\mu\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$. i. 54. $\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota$, pro $\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota$, ab $\iota\omega$. Vide suo loco. i. 66. $\acute{\alpha}\nu\eta\mu\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$. ibid.

in adverbis Ionice insertum. $\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, pro $\epsilon\iota\tau\alpha$ comm. i. 2.

Ion. non semper ex verbis nominibusve tollitur: sed in eodem modo relinquitor, modo tollitur. $\iota\pi\acute{\iota}\delta\iota\chi\omicron$. i. 30. (Vide $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$, et $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$.) $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$. i. 136. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$. i. 176. $\iota\pi\acute{\iota}\delta\iota\chi\iota\varsigma$. ii. 46. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$. ii. 142, 143. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\omicron$. ii. 143.

in nominibus sublatum Ionice. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\iota\varsigma$, pro comm. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\iota\varsigma$. i. 1. $\mu\acute{\iota}\chi\omega$, $\mu\acute{\iota}\chi\omega$, pro comm. $\mu\acute{\iota}\chi\omega$. i. 26. bis. $\kappa\epsilon\iota\sigma\omega$, pro $\kappa\epsilon\iota\sigma\omega$. i. 66. $\mu\acute{\iota}\chi\omega$. i. 68. $\beta\alpha\delta\iota\eta$, pro $\beta\alpha\delta\iota\eta$. i. 75. $\iota\pi\iota\tau\acute{\eta}\delta\iota\varsigma$, pro $\iota\pi\iota\tau\acute{\eta}\delta\iota\varsigma$. i. 110. $\iota\pi\acute{\omega}\rho\alpha\iota$, pro $\iota\pi\acute{\omega}\rho\alpha\iota$. ibid. $\iota\pi\iota\tau\acute{\omega}\delta\iota\tau\alpha\tau\omicron\varsigma$. i. 115. $\mu\acute{\iota}\chi\omega$. i. 137. $\acute{\alpha}\nu\eta\mu\chi\theta\iota\omega$. i. 175. $\beta\alpha\delta\iota\alpha$, et $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\alpha$, pro $\beta\alpha\delta\iota\alpha$, et $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\alpha$. profunda, et lata. i. 178. $\iota\delta\iota\alpha$, pro $\iota\delta\iota\alpha$. recta. ii. 17. $\theta\eta\lambda\acute{\eta}\varsigma$, pro $\theta\eta\lambda\acute{\eta}\varsigma$. ii. 35. passim. $\epsilon\iota\pi\tau\acute{\eta}$, pro $\epsilon\iota\pi\tau\acute{\eta}$. carcer. iv. 146. $\beta\epsilon\alpha\chi\iota\alpha$, pro $\beta\epsilon\alpha\chi\iota\alpha$. brevis. v. 49. vi. 119.

in verbis Ionice sublatum. $\iota\pi\acute{\iota}\delta\iota\chi\omicron$. pro comm. $\iota\pi\acute{\iota}\delta\iota\chi\omicron$. Ostendit. i. 11. $\iota\omega\theta\iota$, pro $\iota\omega\theta\iota$. Consueverat. ibid. $\delta\iota\iota\delta\iota\chi\iota$, pro $\delta\iota\iota\delta\iota\chi\iota$. Demonstravit, ostendit. i. 31. $\acute{\alpha}\pi\epsilon\gamma\gamma\iota$, pro $\acute{\alpha}\pi\epsilon\gamma\gamma\iota$. Dirimit. i. 72. $\delta\iota\iota\delta\iota\chi\iota$. i. 73. $\iota\omega\delta\iota\omega$, pro $\iota\omega\delta\iota\omega$. ibid. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\theta\acute{\iota}$, pro $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\theta\acute{\iota}$. i. 124. $\iota\omega\delta\iota\omega$, pro $\iota\omega\delta\iota\omega$. i. 171. $\iota\omega\delta\iota$, pro $\iota\omega\delta\iota$. i. 184. Vide $\acute{\alpha}\xi\alpha\iota$, pro $\delta\iota\acute{\alpha}\xi\alpha\iota$. $\epsilon\acute{\rho}\xi\epsilon$, pro $\epsilon\acute{\rho}\xi\epsilon$, ab $\epsilon\acute{\rho}\gamma\omega$. iii. 136.

in participiis Ionice sublatum. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$, pro communi $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\theta\acute{\iota}\tau\alpha$. id est, demonstrata, facta, edita. i. 1. $\iota\pi\acute{\omega}\delta\iota\chi\iota$, pro $\iota\pi\acute{\omega}\delta\iota\chi\iota$. i. 32. $\iota\omega\delta\iota\omega$, pro $\iota\omega\delta\iota\omega$. i. 34. $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\acute{\alpha}\mu\iota\omicron\varsigma$, pro $\acute{\alpha}\pi\omicron\delta\iota\chi\acute{\alpha}\mu\iota\omicron\varsigma$. i. 59. $\pi\epsilon\omega\delta\iota\chi\acute{\alpha}\mu\iota\omicron\varsigma$, pro $\pi\epsilon\omega\delta\iota\chi\acute{\alpha}\mu\iota\omicron\varsigma$. i. 60. $\iota\pi\acute{\omega}\delta\iota\chi\iota$. i. 189.

ἱερμῆος, pro ἱερμῆος. iv. 190. ἱερ-
γασμῆος, pro ἱεργασμῆος. vii. 53.
in adverbis Ionice sublatum.
ἱπιτηδῆος, pro ἱπιτηδείας. i. 108.
ἱακχάζειν. V. H. Bacchari. Vel,
Orgia Bacchi magnis clamori-
bus celebrare. Καὶ τῇ φωνῇ, τῆς
ἀκούει, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἱακχάζου-
σιν. viii. 65. Sed est ἀνακόλουδον,
ἀπὸ τῆ, καὶ ἡ φωνή, τῆς ἀκούει, ἐν
τῇ ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἱακχαζόντων i.
Et vox, quam audis, est homi-
num in hoc festo bacchantium,
vel est hominum orgia Bacchi,
festumque magnis clamoribus
celebrantium.

ἱαμιδῶν. Ion. genit. plur. i. simpl.
pro comm. ἱαμιδῶν. γένος τῆ ἱα-
μιδῶν Κλυτιάδων. ix. 33. Valla :
Ex genere Iamideorum Clytia-
des. Æ. P. Ex genere Iamida-
rum Clytiadem. ἱαμίδαι, ὡν. οἱ
ἀπὸ ἱάμου. Iamidæ, qui ab Iamo
sunt oriundi. Quis autem fuerit
Iamus, vide apud Pindarum,
Olymp. Ode 6. ver. 74. Hujus
genus poeta eadem Ode, ver. 121.
γένος ἱαμιδῶν appellat, quod Do-
rice dictum pro comm. ἱαμιδῶν,
et Ion. ἱαμιδῶν.

ἱδαται. Ionica terminatio 3. pers.
plur. verborum 4. conjug. gra-
vit. in ἱζω desinentium in præ-
senti, et in perfecto pass. per cir-
cumlocutionem elatorum. ut νομί-
ζω. νομίσμαι, σαι, ται. plur. νο-
μισμένοι, vel νομισμέναι, vel νο-
μισμένα, εἰσί. Ion. νομιδαται. Sic
κχωρίδαται, pro κχωρισμένοι, vel
κχωρισμέναι, εἰσί. Separati sunt.
Distant. Differunt. i. 140. Forma-
tur autem hæc persona a 3. sin-
gul. in ἱσαι desinente, inserto α.
ισαται, versoque σ in δ. ἱδαται. ut
et ὁσμῇ, quod comm. Ion. ὁδμή.
quod Doriensibus magis fami-
liare. Vide Eustath. in δαται.
aliter enim ille hæc format.

ἱδη, ης, ἡ. comm. Locus editus, et
arboribus refertus. Eustathius.
ἱδη ὅρος Κρήτης, καὶ Τροίας, καὶ πᾶν

ὅρος ὑψηλὸν ἱδη παρὰ τὸ ἱδῶν κα-
λεῖται. καὶ ἱδη προσηγορικῶς ἡ τῶν
ξύλων ὕλη. id est, Ida mons Cre-
tæ, et agri Trojani, et omnis ex-
celsus mons Ida vocatur, quod
eminus conspiciatur. Item Ida
appellative vocatur sylva ligno-
rum, i. Locus arboribus refertus.
χωρὶ δασίῃ ἱδησι παρτοίησι. Regio
omnigenis sylvis referta. iv. 109.
ἐν ἱδῇ τῇ πλείη. In maxima sylva.
ibid. Valla Græcorum verborum
vim parum fideliter expressit,
sensus aliquo modo declaravit.
λόφος δασὺς ἱδησι. Collis sylva, vel
arboribus, densus. iv. 175. ἱδη
πανπηγίσμιος ἄφθοιος. Sylva, vel
Materia, ad naves ædificandas
copiosa. v. 23. Vel, Materia ad
naves ædificandas apta, et co-
piosa. Οὐρεα ὑψηλὰ, ἱδησι παρ-
τοίησι συνεφέια. Montes excelsi,
omnigenis arboribus referti. vii.
111.

ἱδα (ἱρά. viii. 109. Privata. Pro-
fana) (Sacra.

ἱδιοβουλευίαι. V. H. Privato, pro-
prio, suoque consilio uti, niti.
ἱσα μὴ ἱδιοβουλευίαι ὑμῶν δοκέω. Ne
vobis meo consilio niti, meum-
que consilium sequi videar. vii.
8. prope fin.

ἱδιος, α, ον. comm. Proprius. Qui
nihil cum aliis habet commune.
ἱδιος ἱδιον. Gens propria. Gens
ab aliis separata. Gens quæ cum
ceteris nihil habet commune. iv.
18, 22.

ἱδιώτης ἀνὴρ (ἄρχων. Vir privatus)
(Magistratus. ἱδιωτῶν ἀνδρῶν ἀ-
ξίους ἡμέας ποίησας. Nos viris pri-
vatis æquiparandos duxisti. i. 32.
ἱδιώτας ἀνδρας. i. 70.

ἱδιωτικός, ἱδιος. (δημόσιος. i. 21. Pri-
vatus) (Publicus.

ἱδμιν. Ion. et Dor. pro comm.
ἱσμιν. hocque per syncopen pro
ἱσαμιν. scimus. vii. 111. Vide σ
in δ.

ἱδρῶν τὴν στρατήν. Herodotea locu-
tio pro comm. στρατεῖδων. Castra

ponere. ἰδρσι τὴν γρατὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ. Castra ad Oarum humen posuit. iv. 124.

ἰδρυθεὶς, ἦσα, ἑ. Ion. et poet. pro comm. ἰδρυθεὶς. Collocatus. Constitutus. Stabilitus. Moribus receptus atque confirmatus. ἰδρυθέντων σφὶ ἰσῶν ξυμβαλόν. Cum apud ipsos peregrina sacra jam essent moribus recepta et confirmata. Cum peregrina sacra apud ipsos constituta essent. i. 172. ἰδρυθέντι τῷ στρατοῦ. Castris locatis. Castris positis. iv. 203.

ἰδρυθήσας. Ion. et poet. pro comm. ἰδρυθήσας. Collocatum, constitutum, fundatum esse. ii. 44:

ἱερή, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἱερή. Sacerdos foemina. i. 175. v. 72.

ἱεροσύνη, ης, ἡ. Sacerdotium. iii. 142. Sed ἱεροσύνη scribendum videtur, ut alias passim. Vel συρῶν esse dices, si codex vitio caret.

ις. Ion. et comm. terminatio nominativi plur. 2. declin. contract. pro altera ις, unde per contractionem ις Attica formatur. συμμάχους, pro Att. συμβάχους. i. 74.

ἱω, ὦ. ἱμι. Ion. et poet. pro comm. ἱμι, τὸ πορεύομαι. Eo. Proficiscor. τὸν πρότερον γίβον ἵησαι. Prius iter iverunt. iv. 140. ἵησαι, autem vel est aor. 1. act. ab ἱω, ὦ: ἵησω. ἵησα. vel κατ' ἑκτασιν dictum, ἀπὸ τοῦ ἵησαι, ut sit tertia pluralis imperfecti, ut ἱθίσαι.

ἱζι. Ionic. et poet. pro comm. ἱζισθαι. Sedere. v. 25.

ἱζισθαι. Ion. et poet. pro comm. καθίσθαι. Considerare. iii. 11. ἱζήμενος ἐς τὸν βασιλῆην θρόνον. In regio solio sedens. iii. 64, 65. iv. 145, 146. ix. 2, 26, 41.

ἡ. Ion. terminatio nom. 2. declin. simpl. pro comm. ἡα προκαροξέμενος, εὐηθία. pro comm. εὐηθια. Stultitia. Fatuitas. i. 60. προμηθία, pro προμήθια. Providentia. Cura. i. 88. αἰεθία, pro αἰεθια. Contamellia. Quicquid præter decorum fit. i. 115.

ἡ, ἡς. Ion. et poet. pro comm. φωνή. Vox. πολύνεκτος ἡ ἀπὸ δόματ' ἀκύν. Valde optabilem vocem in ædibus audire. i. 85.

ἡται, ὦν, οἶ. V. Hom. 36. οἶ τὴν ἡσσοι οἰκόντες. Consule Stephanum aliosque Geographos.

ἱθαγής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Indigena. ἱθαγής. vi. 53.

ἱθία. Ion. pro comm. ἱθία. Recta. ἱθία ὁδός. Recta via. ii. 17. ἐκ τῆς ἱθίης. Recta, pro Statim, Confestim. ἐκ τῆς ἱθίης: στρατὸν ἐπ' αὐτὸν πέμπειν. Recta, vel confestim, copias adversus ipsum mittere: iii. 127. κατισήκεις ἐκ τῆς ἱθίης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. 8. Ex recta [via] Lacedæmoniis existit hostis. i. Palam, et ex professo, Lacedæmoniis factus est hostis. Vel etiam, Confestim se Lacedæmoniis hostem præstitit.

ἱθία τέχνη. ix. 57. Καταδέξας αὐτὸς ἱθία τέχνη ἀπολιπὼν αὐτὸν ἀναλαβόντα τὰ ὄπλα, ἤγε βάδην πρὸς τὸ ἄλλο γίφορ. Valla: Tunc ratus e disciplina militari se deserere, sumtis armis cohortem suam lento gradu ducere ad agmen. Æ. P. Ratus ipsos de industria, [deditaque opera] se deseruisse, quod arma sumsisset, [ut discederet,] ad reliquum agmen [suos milites] pedetentim, [lentoque gradu] ducere cœpit. Vide ἱθία. ἱθίης τέχνης Herodotus hic videtur appellare, si verba spectes, rectam artem, apertam, et qua quis sine ullis ambagibus ac anfractibus utitur, ad quam recta fertur, et sine diverticulis. ἤγε verb vel neutraliter accipiendum pro ἱζῇ, vel est activum pro passivo ἤγετο, τουτίσιν ἐφίρτο, ἐπορεύετο, vel (quod verisimilius) subauditur τοὺς ἰαυτοῦ στρατιώτας. Quod autem ἄγειν sæpe sumatur pro πορεύεσθαι, patet cum ex aliis exemplis, quæ vulgata Lexica suppeditant, tum ex sequentibus. Matth. c. 26. v. 46. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. et Joan.

cap. xi. ver. 15. Ἀγῶμαι πρὸς αὐτόν. et ver. 16. Ἀγῶμαι καὶ ἡμῖς, ἵνα ἀποδάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Sed fortasse dixerit quis hæc ἰλλυπτικῶς dicta, subaudito accusativo ἡμῶν. Quam sententiam temere damnare non debemus. Hoc loquendi genus integrum Virgil. Æn. viii. v. 465. sic expressit, Nec minus Æneas se matutinus agebat. id est, mane ibat, vel, veniebat.

ἰδίως. Ion. pro comm. ἰδίως. ταχίως. Celeriter. Confestim. Statim. ii. 121. §. 2. iii. 73, 155. iv. 68. v. 41, 92. §. 2. §. 7. vi. 10, 49.

ἰδύ. Ion. et poet. adverbium, cum genitivo positum. Recta. ἰδύ τῶν χωρίων. Recta in agros, iv. 120. ἰδύ τοῦ Ἰγρού. Recta ad Istrum. iv. 136. ἰδύ τοῦ Ἑλλησπόντου. Recta per Hellespontum. vi. 95. ἰδύ Βοιωτῶν Ἰβρυγι. viii. 38. Recta ad Boeotos fugiebant. ix. 69.

ἰθύειν. Ion. et poet. cum infinito junctum, pro communi βούλεισθαι, καὶ γινώσκειν. Velle. Statuere. Destinare. In animo habere. Impetu ferri ad aliquid faciendum. οὐκ ἰθύειν στρατεύεσθαι. Quo militare, cum exercitu proficisci, statuisset. iii. 39. πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρίων Ἰθυσαν οἱ Πέρσαι. Ad versus unam partem recta Persæ contenderunt. iv. 122, vii. 8.

ἰθυμαχίη, ης, ἡ. N. H. Rectum, ac aperto Marte commissum prælium. Legitima pugna, quæ aperto Marte committitur. iv. 102. ἑβουλύνοντο ἰθυμαχίην μηδεμίαν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ἡμφανέος. Nullum prælium palam, ac aperto Marte committere statuerunt. iv. 120.

ἰθύειν, apud Herodotum interdum accipitur pro comm. κολλάζειν, καὶ ζημιῶν. ut, ἰθύεσθαι θανάτῳ. Morte mulctari. Capitali supplicio affici. ii. 177.

ἰθύς. Idem ac ἰδύ. Recta. Adverbium Ionic. et poet. v. 64.

ἰθύς, ἴα, ὅ. Ion. et poet. pro comm.

ἰθύς, de moribus dictum. ἰθύς, καὶ δικαίος ἀνὴρ. Rectus justusque vir. i. 96. Ἀρπαγὸς τὸν ἰθύν ἴφαινε λόγον. Harpagus rectam, simplicem, orationem habuit. Id, quod verum erat, dixit. i. 118.

ἰθύτριξ, ἰθύτριχος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ἰθίας τὰς τρίχας ἔχων. Qui rectos capillos habet. vii. 70.

ἰπῶλος, ης, ἢ. Ion. et poet. pro comm. ἁμῖος. ποταμῷ ἰπῶλος. Fluvio similis. iii. 81.

ἰκνέσθαι. comm. cum accus. Pertinere ad. Attingere. Tangere. τὸς μάλιστα [τοῦτο] ἰκνέται. Quos hoc maxime tangit. Ad quos potissimum hoc pertinet. ii. 36.

ἰκνῶσθαι. Ion. pro comm. πρῆκειν, προσήκειν. Decere. Convenire. Τοῦ ἑτέρου φαινὲν ἡμῶς ἰκνέσθαι ἡγασμένους. ix. 26. Alteri [cornu] dicimus convenire nos præesse.

ἰκνέμενος. Ion. pro commun. τὸ ἱκανόν, καὶ τὸ πρῶτον. Id, quod sufficit. Quod est decorum. Quod decet. Quod convenit. πλεονεκτήσας τοῦ ἰκνέμενου. vi. 84. Bibere plus quam deceat, conveniat, sufficiat, vel, plus quam par sit.

ἰκνυμένως. Rite. vi. 65. ἰκνυμένως. ibid.

ἰκνυμένη χρόνῳ. Ionice dictum ἐκ τοῦ ἰκνυμένου, unde κατὰ πρῶτον ἰκνυμένη, καὶ κατὰ τρῆτην τῆς οὐ διαφθόγου εἰς εὐ fit ἰκνυμένη. Tempore procedente. Temporis progressu. vi. 86. Consule Æconomiam Hippocratis in ἰκνυόμενος χρόνος.

ἰλάσκεισθαι. comm. Placare. τὸν θεὸν ἰλάσκετο. Deum placabat. i. 50. τίνα θεὸν ἰλασάμενοι. Quo Deo placato. i. 67. θυσιῇσι αὐτὸν ἰλάσκονται. Ipsum sacrificiis placant. v. 47. Πάριοι Θεμιστοκλῆα χρήμασι ἰλασάμενοι, διέφυγον τὸ στράτευμα. viii. 112. Parii Themistocle pecunia placato, exercitum [et militum injurias] vitarunt.

ἰμῖσθαι. Ionic. et poet. pro comm. ἰκνέσθαι. Cupere. Appetere. ἰμῖ-

πτο χρημάτων. Pecunias appetebat. Pecuniarum cupidus erat. iii. 123. ἰμέρῃ τῶν γῶν ἀμύλλαν ἰδεῖσθαι. Navium certamen videre cupiit. vii. 44.

ἱμερος, ὁ. Ion. et poet. Desiderium. Cupiditas. pro comm. ἐπιθυμία. ἱμερος ἐπὶ ἀδὲ μὲ ἰταίρισθαι σι. Desiderium me invasit te interrogandi. i. 30. γῆς ἱμέρῃ. Soli, vel agri desiderio. i. 73. τῶν πάλαι ἱμεροι εἶχος. Quorum desiderium jampridem habebant. Quorum desiderio jampridem flagrabant. v. 106. ἱμεροι εἶχον θύισσας. Contemplari cupiens. vi. 43. διὸς εἰσέειπε ἱμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα λαβὼν. ix. 3. v. s. Vehemens desiderium [in ejus pectus] instillatum erat Athenas iterum capiendi. i. Athenarum iterum capiendarum vehementi desiderio flagrabat.

ἴσα. Ion. et poet. pro com. πῶς, ὅπως. Quomodo. Vel, in quem usum. Δεῖ μὲ ἐπιφράσαι ἴσω ἐκ τῆς τάφρου ἢ γῆ ἀνακισμῶδι. Oportet me declarare quomodo, vel in quem usum, terra ex fossa egesta sit consumpta. i. 179.

ἱερουργίαι, αἱ, ai. Sacra. Ceremoniæ. Sacrorum ritus. v. 83.

ἰος. Ionica et comm. terminatio genitivi 2. declin. contract. pro altera Ionica ἰος, et Attica ἰως. πάλιος. pro quo alias πάλαιος et πάλως. i. 26, 30. ἰξυρίσιος. i. 67.

ἰππάζεσθαι. comm. Equitare. iv. 110, 114. unde κατιππάζεσθαι. Equitando abire. Perequitate. Equo vehi per aliquem locum. ἢ ἵππος κατιππάσατο χώραν τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Equitatu, qui omnem oram Megaridem incuraret. Æ. P. Equitatus agrum Megarensem perequitavit.

ἰππᾶς, ἄδος, ὁ. Ion. et poet. pro cōm. ἰππική. Equestris. ἰππᾶς σολή. Vestis, vel, Ornatus equestris. i. 80.

ἰππᾶσιμος. Equitabilis. χώρα ἰπ-

πᾶσιμος. Regio equitabilis. Regio, quam equi possunt perire. ii. 108. ix. 13.

ἰππῶν. Ion. et poet. Equitare. i. 136. vii. 84, 87.

ἰππῶσθαι. Ion. et poet. pro quo et ἰππῶν, et ἰππάζεσθαι. Equitare. i. 79.

ἱποί, αἱ, oi. Loca quædam sic appellata. vii. 188. q. d. Furni.

ἱππῆς, οὗ, ὁ. comm. ἐπὶ ψυχρῶν τῶν ἱππῶν Περιανδρὸς τοὺς ἄρτους ἰππᾶσαι. In frigidum furnum Periander panes injecerat. v. 92. §. 7. Quid sibi velit hoc ænigma, vide in sequentibus Herodoti verbis.

ἵππος, ἡ. Equitatus. ἵπποι συνάβονται μυρία. Decem equorum millia coeunt. i. 27. καταβρῶδης τὸν ἵππον. Formidans equitatum. i. 80. ἢ Κρόλου ἵππος. Cræsi equitatus. ibid. τὴν ἵππον ἰππᾶζειν ἵπποδιν τοῦ πικρῶ. Post peditatum collocavit equitatum. ibid. ἀρτία τῆς ἵππου, e regione equitatus, vel adversus equitatum. ibid. [τὸ ἰππικὸν dicitur. ibid.] τὴν φρουρίσσαι ἵπποι τὴν Κιλικίαν. Equitatum, qui Ciliciam custodiebat. iii. 90. iv. 122, 128. ἵπποι χίλιον ἀπέπιψαν. Mille equites miserunt. v. 63. vii. 41. ἵππος μυρία. vii. 41. ἵππος δεκακισχίλιον. vii. 85.

ἵππος, ἡ. Equa. iv. 8, 9.

ἵππος ἔτιμι λαγόν. Equa leporem peperit. vii. 57. Quid sibi velit hoc prodigium vide in sequentibus.

ἵπποτοξίτης, ου, ὁ. comm. Eques sagittarius. Sagittarius, qui equo vehitur. ix. 49.

ἱρά, αἱ, τὰ. Ion. pro comm. ἱερά. Sacra. Ritus sacrorum. ἱδρυθέντων σφί ἱρῶν ξυνικῶν. Cum peregrina sacra apud ipsos essent constituta. i. 172. καλὰ ἐγίνετο τὰ ἱρά. Læta fuerunt exta. Lætum et faustum rerum exitum sacra portenderunt. ix. 36.) (οὐκ ἱππιδία ἐγίνετο τὰ ἱρά. ix. 37. pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταθύ-

μια γνίσθαι. ix. 45.) (ὡς καλὰθύμια.
Non grata animo, non læta, non
fausta.

ἱεῖσθαι. Ion. et comm. Sacerdotem
esse. Sacerdotium exercere. οὐδι-
μία γυνὴ [παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις] οὐτε
ἄρσενος θιῶ, οὔτε θηλής ἱεῖται. Nul-
la mulier [apud Ægyptios] Dei
ullius, Deæve est sacerdos. ii. 35,
37.

ἱεὺς, ἱεὺς. Ion. et poet. pro comm.
ἱερεὺς. Sacerdos. i. 140. hinc ἄρ-
χιεὺς. Summus sacerdos. ii. 142,
143, 151.

ἱεῖσι. Ion. pro comm. ἱερεῖαι. Sa-
cerdotes. Fœminæ, quæ sacra
faciunt. ii. 53. ἱεῖας. ii. 54. ἱεῖαι.
ii. 55.

ἱεῖον, τό. Ion. et poet. pro comm.
ἱερὸν. Hostia. Victima. i. 132.
ii. 39.

ἱερὸν, οὗ, τό. Ion. sublato z. pro
comm. ἱερὸν. Templum. i. 31,
105, 143, 144, et passim.

ἱεὺς cum gen. Sacer. Dicatus. Con-
secratus. οὗτος ἱερὸν μητρός Διὸς μι-
νης. Mons matri Dindyminæ sac-
cer. i. 80. ἱεραῖ εἰσι τῆς Ἰσίδος. Isidi
sunt sacræ. ii. 41. ἱεὺς εἶναι τοῦ
Ναῖλον. ii. 72, 74. ἄγμα Διὸς ἱεῖο.
vii. 40, viii. 115.

ἱεροφάντης, οὗ, ὁ. Ion. pro comm.
ἱεροφάντης. Qui et ἱεροφύλαξ, et
ἱερονόμος alias vocatur, et sacra
ceremoniasque docet, et sacro-
rum ritus interpretatur. Sacro-
rum antistes. Sacrificulus. Sa-
cerdos. ἱεροφάνται τῶν χθονίων θιῶν
διετέλειον ἱόντας. vii. 153. Continua
successione Deorum inferiorum
sacrifici erant. Vel, Continua
successione Diis inferis antisti-
tes sacrorum fuerunt. vii. 153,
154.

ἱερωσύνη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἱερω-
σύνη. Sacerdotium. iv. 161. vi. 56.

ις. Ion. term. accus. plur. 2. con-
tract. decl. pro comm. ιας per
contractionem, pro quo Attice ιαι,
ex Ion. ιας. ἱς Σάρδεις. i. 19, 22, 27,
70, 77, 141. τάς. ix. 31.

ἴσα πρὸς ἴσα γνίσθαι φασί. Parem
gratiam relatum aiunt. i. 2.

ἰσηγορία, ης, ἡ. Ion. pro com. ἰση-
γορία. Par in loquendo libertas.
Juris æqualitas. v. 78.

ἰσοκρατίας, ἡ καὶ ἡ. comm. Pari po-
testate præditus, ἰσοκρατίας ἴσκι αἱ
γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. Mulieres e-
andem quam viri potestatem hab-
ent. Vel ad corporis vires hoc
referendum. Qui pares habet vi-
res. Quare vertes, Mulierēs vires
habent pares viris. Vel, Æque
sunt fortes ac ipsi viri. iv. 26.

ἰσοκρατία, ης, ἡ. Ion. pro comm.
ἰσοκρατία. Æqualis potentia. Sic
tamen ab Herod. vocatur ἡ δημο-
κρατία, et resp. in qua cives pa-
rem habent potentiam, quod eod-
em civitatis jure fruuntur, pa-
remque in suffragiis ferendis po-
testatem habeant. ὁ Λακεδαιμόνιος
τὰς ἰσοκρατίας καταλύοντις, τυραννί-
δας ἐς τὰς πόλεις κατὰγειν παρ-
συναΐξασθαι. v. 92. non procul ab
init. O Lacedæmonii dum res-
publ. evertitis, vos paratis ad
tyrannides reducendas in urbes.

ἰσοπαλῆς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ut
et ἰσόπαλος. In lucta par. In pu-
gna par. Æqualis. γυνομένην ἰσοπα-
λίαν. Cum in pugna pares essent.
Cum æquo Marte dimicassent.
i. 82. v. 49. ἰσοπαλὲς μάχη. Ctes-
ias Pers. 31. Prælium æquo
Marte commissum.

ἰσόπιδος, ὁ καὶ ἡ. comm. Proprie
de loco dictum, qui planitiem
vel solum alteri æquale habet.
Æqualis. Par. iv. 201.

ἰσόρροπος, ὁ καὶ ἡ. comm. Æquili-
bris, ejusdem ponderis. Æquiva-
lens. Æqualis. Par. τῷ αὐτῶν
ἰσόρροπον γένος. Suo æquale genus.
v. 91.

ἱσασθαι πόλεμον. Herod. locutio,
pro comm. κινεῖν, καὶ ποιῆσθαι πό-
λεμον. Move bellum. Bellum
inire. Bellum facere. vii. 9.

ἱστία, ης. Ion. et poet. pro comm.
ἱστία, ας. Vesta, Domus, Lar. Et

apud Herod. peculiariter interdum accipitur pro familia. *ὡς ἐν ὀδύκορτα ἰγίαιον*. Præter 80 familias. Ubi scribendum *ὀδυκορία ἰγίαιον*, quod Ἰωνικῶς dictum ἀπὸ τοῦ ἰγίαι. i. 176. αἱ δὲ ὀδυκορτα ἰγίαι αὐταὶ ἔτυχον τῆς αὐτῆς ἐκδημίσεως. Hæ autem 80 familiæ tunc pereгри erant. i. 176. iv. 59. τὰς βασιλείας ἰγίας. Regias ædes. iv. 68. ἡ γὰρ τῶν Σκυθίων βασιλεία. Vesta Scytharum Regina. iv. 127. διὰ τὰς ἰγίας οἴκους. Duas domos incolebat. v. 40.

ἰγυτήριον, ου, τό. Ion. pro comm. ἰγυτήριον. Coenaculum. iv. 35.

ἰγυρίων, οὔ. Ion. et poet. Sciscitari. Quærere. Inquirere. Investigare. i. 56, 61, 122. αὐτὰς ἰγυρίων. Ipsos interrogans. ii. 19, 34, 113. iii. 50, 51, 77. iv. 192. V. Hom. 21. *ἰγυρίων*. Scire. Cognoscere. Discere. ἀκούων ἰγυρίων. Rumore famaue sciens, cognoscens, discens. ii. 29.

ἰσχυιν. Ion. et poet. pro comm. καταλαμβάνειν, et κατέχειν. Occupare, et occupatum possidere. ἰσχυοισι Μαραθῶνα. Marathonem occupant. i. 62.

ἰσχυιν. Cohibere. Coercere. Continere. Reprimere. Impedire. Repellere. *πολλὰ χηρὰ ἂν ἰσχυὶν ἱμνωῦν*. Sæpe me ipsum continui. i. 42. iii. 77. ὅτε ὀλίγους σφίς ἀνδρώπους ἰσχυιν. ix. 13. Ita ut pauci homines ipsos impedire possent.

ἰσχυιν. Ion. et poet. pro comm. συνίχειν, καὶ κατέχειν. Continere. Retinere. iii. 111. ἀνδρώπους ἰσχυιν. ix. 13. Homines cohibere, coercere.

ἰσχυιν. Ion. et poet. pro comm. κατάγειν. Appellere aliquo. (ἀνάγειν. V. Hom. c. 19. ἰσχυοισιν ἐπ' αὐτῶς. ibid. c. 20. Ad littus appellant.

ἰσχυρός. Vehemens. Magnus. Fortis. Gravis. Severus. σιλοδηή ἰσχυρῇ. Magna rei frumentariæ penuria. i. 22. ἰσχυρὴ ἀνογκασία. Vhe-

mens, gravisque necessitas. i. 74. συμβάσεις ἰσχυραὶ. Conventiones, compositiones firmæ, stabiles, pacta conventa firma. ibid. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐπειγόντο ἀλλήλων. Acriter alteri alterorum periculum fecerunt. i. 76. ἰσχυρὴ σιτοδείη. i. 94. τὸ πολλὰ ἰγίεται ἰσχυρὸν εἶναι. In hominum multitudine robur potentiamque positam esse ducunt. i. 136. αἱ λίαι ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιβόλων γίνονται. Nimum acres ultiones, quibus homines e mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. iv. 205. ἰσχυρὸς νόμος. Severa lex. vii. 102. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν. ix. 2. Vehementer. ἰσχυρώτερος γνώμη. ix. 41. Valla: Ferocior sententia.

ἰῦγῆ, ἦς, ἡ. Ion. et poet. idem ac ἰῦγμῆ, vox, quæ nihil significat. Vociferatio, clamor. *παρὰ τὸ ἰῦγῆν. μ. ἰῦξιν. π. ἰῦγῆ*. Sonum nihil significantem edere. Consule Eustath. *βαρβαρόφωνος ἰῦγῆ*. ix. 43. Barbara vociferatio. Barbarus clamor.

ἰχθυοειδής, ὁ καὶ ἡ. comm. Pesci similis. vii. 61.

ἰχθυώδης, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Piscibus abundans. vii. 109.

ἰῶ, οἷς, οἷ. Ion. et Attica formatio futuri verborum, quæ duarum syllabarum numerum in præsentis indicativo superant, in ἰῶ desinentia, et futurum communiter in ἰῶν formantia. quod et in infinitivo servatur. ut *νομίζω*, *νομισῶ*, *νομῶ*, *οἷς*, *οἷ*, et cet. *νομίσουσιν*, *νομισῶν*. Sic *καταγίγνῃ*, pro *καθαγίγνῃ*, a *καθαγίζω*, σκ. Dico, consecro, offero. i. 26. sic *χαρίζῃ*, pro *χαρίζω*. Gratificaberis. i. 90. *χαρίζεσθαι*, pro *χαρίσσεσθαι*. iv. 98. *ἀνταγωνίζεσθαι*, *ἀνταγωνίζομαι*, pro *ἀνταγωνίσομαι*, et *ἀνταγωνισόμενος*. v. 109. *ἰξάνδραποδιούται*, pro *ἰξάνδραποδισσεται*. vi. 9. *ἀνδραποδιούται*. vi. 17. *ἐπιστινύμενοι*, pro *ἐπιστινύ-*

μνοι, hocque pro comm. *ἰσιτισ-
σάμενοι*. Frumentaturi. Rem fru-
mentariam comparaturi. Com-
meatus comparaturi. ix. 50. *ἰπα-
γλαῖω*, pro *ἰπαγλαῖσι*, ab *ἰπαγλαῖ-
ζν*. V. Hom. c. 15.

ιω. Ion. terminatio genit. plur. 2.
declin. contract. prout et comm.
Attice vero *ἰων*, *σποκαρξεντόνις*.
τῶν πολίων. Urbium. pro Attice
gen. *τῶν πολίων*. i. 6. *Σαρδίω*, pro
Attico *Σάρδεω*. i. 7. *πολίω*. i. 61.
μαρτίω. iv. 68.

K.

K Ion. pro χ. *δέχομαι*, pro comm.
δέχομαι. i. 7. *κιδῶν*, pro *χιδῶν*. i.
8. *ἐπιδύκετο*, pro *ἐπιδύχετο*. i. 24.
δέκωθι. i. 60. *ιδύκετο*. *ibid*. *δέ-
κωθαι*. i. 63.

κ, ἀντὶ τοῦ π. Ionice. *κως* pro
comm. *πως*, aliquo modo. *ἄλλως*
κως. i. 5. *ὅπως*, pro *ὅπως*. ut. i. 8,
9, 11. *ὀκότερη*, pro *ὀκότεραν*. i. 11.
ὅπως. i. 17, 20. *κοίη*, pro *ποίη*,
ποιεῖα. quomodo. i. 30. *κω*, pro *πω*.
adhuc. i. 32. *κῆ*, pro *πῆ*. quo.
ibid. *οὔκως*, pro *οὔπως*. Nullo
modo. i. 33. *ὀκέθι*, pro *ὀπέθι*.
unde. i. 35. *κέθι*, pro *πέθι*.
unde. *ibid*. *κοτέ*, pro *ποτέ*. quon-
dam. i. 37. *κοῖος*; pro *ποῖος*; Qua-
lis? *ibid*. *ὅκως*. *ibid*. *εἴ πως*. i. 38.
κοῖαι. i. 39. *κοῦ*, pro *ποῦ*. i. 45.
εἴ πως, si quo modo. i. 46. *καίκοτε*,
pro *καί ποτε*. Et aliquando, vel
semel. i. 73. *κῶς*; Quomodo? i.
75. ii. 2. *κῶς*, pro *πῶς*. viii. 84.
έκοῖον, pro *έποῖον*. Quale. Quod.
ix. 15.

κ, sequente aspirata non mutatur
in χ ab Ionibus, ut communiter
fit. *ἐκ ὧς*, pro *οὐχ ὧς*. i. 2, 16. *ἐκ
ὁμοῦς*, pro *οὐχ ὁμοῦς*. i. 32. *οὐκ
οἶοι τι*, pro *οὐχ οἶοι τι*. i. 67. *οὐκ
ᾔσα*, pro *οὐχ ᾔσα*. i. 71. *οὐκ οἶον
τι*. i. 91. et passim.

καθαίρειν. Purgare. Lustrare. Ex-
piare. *Κροῖός μιν ἐκάθαρσε*. Croesus

eum expiavit. i. 35. *ἐκάθαρσε*. i.
41. *ὁ καταρδὶς τὸν φόνον*. Ille, qui
a cæde expiatus fuerat. i. 43. *τὸν
αὐτὸς φόνον ἐκάθαρσε*. Quem ipse a
cæde purgavit, ac expiavit. i. 44.
καθάρως. comm. Purus. Expeditus.
Nullis impedimentis impeditus.
καθάρως στρατός. Exercitus expeditus.
Exercitus nullis impedimen-
tis impeditus, ac proinde expeditus.
i. 211. iv. 135. *ὅν τῃ καθάρῳ
τοῦ στρατοῦ*. Valla: Cum fore
copiarum. Sed præstat vertere,
cum expeditissima copiarum parte.
Hoc ex præcedentibus facile
colligitur. Nam *τῇ καθάρῳ τῷ στρατῷ*
opponit *τὸς καματηρὸς, καὶ ἀσθενεῖς
στρατιώταις*, variis morborum in-
commodis impeditos. *ὡς σφι τὸ ἱμ-
νοδὸν ἠγάσαν καθάρως*. vii. 183. Val-
la: Ubi litus oculos effugit. *Æ.*
P. Postquam ipsis illud impedi-
mentum purum fuit, i. e. Post-
quam omne impedimentum sub-
latum est ex ipsorum conspectu.
καθάρως cum genitivo. *ἢ δὲ τούτων
πάντων ἢ καθάρως*. Quod si horum
omnium sit purus. ii. 38. sic et
Horat. lib. 1. carm. 22. Integer
vitæ, scelerisque purus.

καθάρσιον, τό. Purgatio. Lustratio.
Expiatio. *καθαροῖς ἐκικνήσαι, καθ-
αίρεσθαι*. Expiationem consequi,
expiari. i. 35.

καθάρσιος. Expiator. Qui purgat,
lustrat, expiat. *ἐκάλει Δία καθάρ-
σιον*. Jovem expiatorem invoca-
bat. i. 44.

καθάρσις, ἡ. Purgatio. Lustratio,
Expiatio. i. 35.

καθιγήμεν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ. V.
Hom. c. 5. Ludo literario præ-
fectus fuit. *καθιγήμενοι αὐτοῦ
δωμάται*. *ibid*. Ejus admiratores
exstiterunt. Eum admirati sunt,
vel admirabantur.

καθῆγε. Consedit. Tempus tradu-
xit. Ion. et poet. pro comm. *ἡμε-
ριν, ἡ δῆγιν*. Eustath. *καθῆγε, τρίτην
πρόσωπον ἐπερυσσεύειν, ἀπὸ τοῦ ἔξω,
ἔσμαι, ἤσμεν, ἥσο, ἥτο. εἰ γὰρ ἀπὸ*

τοῦ ἡμέτερου, ὡς κατακρίνεται. ἔν. Κρίνεις ἐπὶ δὲ ἑνὶ ἐν τῷ μεγάλῳ καθήκοντι. Ctesius ad duos annos in magno luctu vitam transegit. i. 46. lii. 83.

καθιγνῆναι εἰς δόξας. In metu constituere. Metum injicere. εἰς δόξας καθιγνῆναι τοὺς ἐπικουρούμενους. Ctesias Pers. 4. Metum incolis injecit.

καὶ ἢ γὰρ. ἐπὶ τοῦ, καὶ γὰρ δ. Non enim. καὶ ἢ γὰρ ἱλαδί τοῦ Ἀπολλωνίου τὰντα. ix. 93. Non enim hæc Apolloniatas latuerunt.

καίειν, κατακαίειν, ἀνακαίειν, &c. Ure-re. Cremare. Comburare. ἐπὶ τοῦ ἡμέτερου κατακαίειν. Sub illud tempus quo templum est crematum. i. 51. ζῶντα κατακαυθῆναι. Vivum cremari, vel comburi. i. 86. τὸ καίοντο ὡς οὐκ ἔστιν. Ignem accensum extinguere. ibid. prope fin. ὡς ἀνακαίειν. Ignem accendere. i. 132. iv. 145. ὡς ἀνακαύσονται. Ignem accenderint. i. 202. πρὸ ἀνακαίειν. iv. 28. συγκατακαίεται τοῖσι μάρτυσι βόει. Cum ipsis vatibus boves cremantur. iv. 69. περικαυμῆναι. κατακαυθῆναι. κατακαί-εσθαι. ibid. κατακαίειν πᾶσα. iv. 79. ὡς ἀνακαίειν. viii. 19. ὡς ἀνακαυσάμενοι. Igne accenso. viii. 19, 33.

καίριος. comm. Commodus. Opportunus. Aptus ad aliquid peragendum. εὐρίσκει τὰντα καιρίως. Hæc inveniebat commodissima, opportunissima, ad rem peragendam aptissima. i. 125.

κακίζον τινά. Aliquem maledictis accipere, vel insectari. Vitium, et probra alicui obijcere, exprobrare. Aliquem ignaviae accusare. λοιδορεῖν καὶ κακίζον μιν. Ipsum conviciis et maledictis insectans. lii. 145.

κακόμορος, ὁ καὶ ἢ. Qui malis legibus utitur. Qui malis moribus est imbutus. κακομορώτατοι πάντων Ἑλλήνων. Qui ex omnibus Græcis pessime morati erant. i. 65.

κακοτυχία. comm. Malls artibus uti. Agere dolose. Maleficio aliquid excogitare. vi. 74.

κακότης, ἡ. Ion. et poet. Vitium. Malitia. Malignitas. vii. 168. Alias calamitas, ignavia. Vide suo loco. Consule et Eustathium.

κακότης, ἡ. Apud Herodotum sumitur interdum pro calamitate, ac infelicitate, quæ δυστυχία nominatur. ἔφη τὰντων τῶν ἐπιτυχί-ων ἀρετῶν Λακεδαιμονίοισι ἡ μὲν κακότης, ἡ μὲν ἰσχυρία. Dixit hanc interrogationem aut plurimam calamitatis, aut plurimam felicitatis initium futuram. vi. 67. ἀνακαυθῆναι τῇ προτέρῃ κακότητι. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem cladem corrigere. Vel, Priorem ignaviam sarcire. κακότης (ut docet Eustathius) ἡ κακότης παρ' Ὀμήρῳ. i. e. vexatio, calamitas, clades. καὶ ἡ κακία παρ' Ἡρόδω. Sed et apud Homerum accipitur pro timidine, ignavia, et vitio.

Hom. II. N. v. 108. ἡγεμόνους κακότητι, μεθυσμένους τι λαόν. Idem II. O. v. 721. ἡμῖν πῶματ' αὐτὰ δίδου κακότητι γιγνέσθαι. Apud Apollon. Rhod. τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 692. sumitur pro adversa fortuna, et miseria. πᾶσις κακότης πειλάσσει. Antequam miseria accedat. Apud Hom. Odys. T. v. 360. pro corporis afflictione et ærumna ponitur. αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεῖσθαι. Hesiodus ἐν ἔργοις, καὶ ἡμέραις, v. 287. τῇ κακότητι τῇ ἀρετῇ, ut vitium virtuti opponit. τῇ μίττοι κακότητι καὶ ἱλαδί ἐστιν ἱλάσθαι. Ρηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ταίης. Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδῶντα θεοὶ προπαύειν ἰδῶναι, &c.

κακός. χρὴν Κανδαύλῃ γινέσθαι κακός. Fatale erat ut Candaulæ male res cederet, infortunium accideret. Sic et Galli, Il falloit que mal lui advint. i. 8. ἐπὶ ἰδίῳ οἱ κακός γινέσθαι. Cum malum fatale

ei impenderet. Cum calamitas ei immineret. iv. 79.

καλὰ ἱερά. ix. 36, 37. Vide ἱερά, ὅν. καλλιερῶν. comm. Læta prosperaque exta facto sacrificio habere. Litare. Numen propitium habere post facta sacrificia. οὐδαμῶς ἱκαλλίερες διαβαίνει μιν. Nullo modo pro transitu suo litare poterat. Nullo modo, facto sacrificio, numen propitium habebat, ut per id sibi liceret transire. vi. 76. τοῖσι Σπαρτιήτης καλλιερῆσαι θυομένοι οὐκ ἰδύνατο. vii. 134. pro, δύνατον ἦν. hocque καινοπρεπείηται, ἀπὲρ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται θυόμενοι καλλιερῆσαι οὐκ ἰδύνατο. Spartani sacrificantes litare non poterant. καλλιερῶντων τῶν ἱερῶν. ix. 19.

Valla : Quum pulcre litatum esset. Æm. P. Cum sacra pulcrum, [lætum, atque faustum, rerum] exitum portenderent. Sed observandum est, verbum hoc dici non solum de hominibus, qui sacrificio facto litant, ac a divino numine impetrant id, quod precibus, sacrificioque facto petierunt; adeo ut ipsa sacra pulcrum, lætum faustumque rerum exitum ipsis portendant atque significant: sed etiam ipsis sacris tribui, quæ talem rerum exitum portendunt, ut ex superioribus exemplis patet. Ergo τὸ καλλιερῶν hominibus tributum, idem valet ac si diceres, καλὰ, τουτίσιν αἴσια τὰ ἱερά ἔχουσιν, καὶ καλὸν, αἴσιοι, καὶ εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος ὑπὸ θεῶ, διὰ τῆς εὐπροσδίκτου θυσίας εὐρίσκουσιν. Quum vero sacrificiis tribuitur, ἰσοδυναμῶν τῇ, καλὰ εἶναι, καὶ καλὸν, αἴσιοι, εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος τοῖς θυομένοις προσμαίηται. i. Pulcra, læta, fausta esse, et pulcrum, lætum, faustum, atque felicem rerum exitum hominibus sacra facientibus portendere. Tunc autem τὸ καλλιερῶν neutraliter poni videtur. Vel ἑλλειπτικῶς Attico, quine-

tiam Ionico more dicitur, subaudito nomine ἱερά, ut in illo superiore exemplo manifeste videmus, οὐδαμῶς ἱκαλλίερες διαβαίνει μιν. Hæc enim idem valent ac, οὐδαμῶς τὰ ἱερά αὐτῷ καλὰ ἦν, ὥστε αὐτὸν διαβαίνειν. Vel, οὐδαμῶς τὰ ἱερά καλὸν αὐτῷ τῶν πραγμάτων τέλος προϋσήμεναι, ὥστε αὐτὸν διαβαίνειν. Ὡς σφι ἱκαλλιερῶντο, πρὸς ἑκαστὸν. ix. 19. Valla : Ubi, cum pulcra fuissent exta, ire perrexerunt. Æ. P. Cum ipsis pulcre litatum esset, ulterius ire perrexerunt. Vel, Cum sacra pulcrum atque felicem rerum exitum ipsis portenderent, progredi perrexerunt. Quod verbis dilucidioribus ab Herodoto dicitur ix. 36. τοῖσι μὲν Ἕλλησι καλὰ ἐγένετο τὰ ἱερά.) (Μαρδοκίου δὲ οὐκ ἐπιτήδεια ἐγένετο τὰ ἱερά. ix. 37. [Consule Notas in Onosandrum, pag. 25. in γυναικὶ δὲ καλὸν τῶν ἱερῶν, ubi Xenophonitis verba scribuntur, quæ rem totam declarant. Item eadem pag. in ἀνάγκη καλλιερῶν.] ὥς δὲ οὕτως ἱκαλλίερες ὥστε μάχεσθαι, οὕτως αὐτοῖσι Πέρσῃσι, οὕτως τοῖσι μετ' ἐκείνων ἰούσι. Ἕλλησι. ix. 38. Valla : Quum igitur exta non essent pulcra ad pugnam committendam neque ipsis Persis, neque Græcis, qui cum illis erant. Æm. P. Cum autem nec ipsis Persis, nec Græcis, qui cum ipsis erant, sacra, [vel, victimarum immolatarum exta] lætum, [faustumque rerum] exitum portenderent, ut pugnarent. Pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταδύμια τιμὴ γίνεσθαι. τῇ γρᾶτι τὰ σφάγια ὃ δύναται καταδύμια γίνεσθαι. ix. 45. Victimarum jugulatarum exta copiis grata esse non possunt. i. lætum faustumque rerum exitum exercitui portendere non possunt. Exercitus litare nequit. Vide σφάγια. τοῖσι δὲ Ἕλλησι ὥς ἱκαλλίερες, ἀντιγονὶ τὰς νῆας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὸν Σάμον. ix. 96. Cum autem victi-

marum cæsarum exta lætum rerum exitum Græcis portendissent, [cum Græci litassent,] classem ex Delo Samum versus per altum abduxerunt.

καλλιριῖσθαι idem ac τὸ *καλλιριῖν*, *καλλιριευμένη* in τῷ Ἡραίῳ. Cum in Junonis templo litaret. Vel, Litanti in Junonis templo. vi. 82. *ἐκαλλιριῖστο*. Litabant, vii. 113. Quid sit *καλλιριῖν*, sive *καλλιριῖσθαι*, vide apud Suidam. *ἐκαλλιριῖστο*, vii. 167. Sed ibi τὸ *ἐκαλλιριῖστο* videtur sumendum pro *καλλιριῖσθαι* *πειράτο*. Litabat, pro litare conabatur. De quo loquendi genere consule nostras notas in Eurip. Andromacham, v. 810. *κτινύουσα*, ἀντὶ τοῦ, *κτινύειν* *ιδύλουσα*, καὶ *ἐπιχειρῶσα*, &c. Sequentia Herodoti verba conjecturam istam confirmant. οἱ Ἕλληνες *ἐκαλλιριῖστο*. ix. 92. Græci litarunt. Vide *καλλιριῖν* in meo Græcol. Dor. Lexico; item in Græcol. indice Xenophonteo.

καλλιγιύνειν. comm. Formosissimum esse. Pulcritudine excellere, *ἐξυρίετο* τὰς *καλλιγιυνύσας*. Formosissimas quasque emebant. i. 196. *ταῦρος* δ' *καλλιγιύνειν*. Pulcherrimus, vel præstantissimus, vel optimam operam navans, taurus. iv. 163, 180. *παρδίους* τὰς *καλλιγιυνύσας*. Formosissimas virgines. vi. 32. *καλλιγιύνει* *πασίνοι* τῶν *γυναικῶν*. Omnium mulierum formosissimam esse. vi. 61. ὅχῳ τῷ ἐν Σπάρτῃ *καλλιγιυνύσαντι*. viii. 124. Curru, qui Spartæ pulcherrimus erat.

καλλιγιύνειν. comm. Fortissimum esse. Fortissime rem gerere. τῶν *ἐπιβατῶν* τὸν *καλλιγιύνοντα*. Eum, qui inter classiarios milites, vel inter navis propugnatores fortissime rem gesserat. vii. 180.

καλλοῦν, ἤ, ἦ. Ion. et poet. pro comm. κάλλος. Forma. Pulcritudo. εἴρια *καλλοῦν* *προφέροντα*. Lana pulcritudine excellentes. iii. 106. vii. 36.

καλός, ὁ. comm. pro forti. τὸν *εἶλον Ἕλληνας κάλλιστον*. vii. 180. Quem Græcorum fortissimum ceperunt.

καλύπτειν, ἤ, ἦ. Ion. pro comm. *καλύπτειν*. Tegumentum. Operculum. *καλύπτειν* τῶν *φαρετρῶν* *ποιεῖνται*. Pharetrarum opercula faciunt. iv. 64.

Καλύγριοι. Nomen Indicum, quod Græce valet idem ac τὸ *Κυνοβάλει*. Ctesias Ind. 20.

καματηρός, ὁ. comm. Laboriosus, labore defatigatus, defessus. iv. 135.

κάμπτειν. comm. Sæpe de navium itinere dicitur, quod circum aliquem locum faciunt, cursum flectentes. Circumvehi. *κάμπτειν* τὸν *Τοροναῖον ἄκρον*. vii. 122. Promontorium Toronæum navibus circumvectus. *κάμψαντες* τὴν *ἄκρον* τῆς *Μαγνησίας*. vii. 193. Magnesiæ promontorium navibus circumvecti.

καπνοδόκη, ἤ, ἦ. Ion. et poet. Quidam fumarium, ut Valla, vertunt. Alii, caminum. Utrumque verum. Nam *καπνοδόκη* dicta *παρὰ* τὸ τὸν *καπνὸν* *διχνοῦσθαι*, i. fumum ex igne prosilientem excipere, quod caminus præstat. Sic autem hanc vocem Eustat. explicat: *καπνοδόκη*, ὅτι κατὰ τὸ μέσον τῆς ὀρεφῆς, δι' ἧς *ἐκφέρεται* ὁ *καπνός*. Pro eodem dicitur et *κάπη*. Vide. ἦ γὰρ κατὰ τὴν *καπνοδόκην* εἰς τὸν οἶκον *εἰσέρχων* ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel, per caminum, sol in ædes intrabat. iv. 103.

κάπηριος apud Herodotum accipitur pro eo, qui apri instar rostrum habet, navibusque tributum pro rostrato sumitur. τῶν *μηρῶν* *κάπηριος* *ἐχουσίων* τὰς *πύργους*. Navibus proras rostratas habentibus. iii. 59.

καπαδοκιῖν. comm. Expectare. Quid proprie significet, vide in vulg. Lexicis. *καπαδοκῆστον* τὴν *μάχη*,

ἢ *πισίεται*. vii. 163. Expectatum quoham pugna casura esset, quem exitum esset habitura. vii. 168. *ἐκαρδοκίον τὸν πόλεμον τῇ ἀποδοίσει*. viii. 67. *pro ἢ ἀποδοίσει*.

καρῇ. Tertia persona singul. aor. 2. pass. subjunctivi modi, a *κέρω*, tondeo, cædo, vasto. aor. 2. act. *ἐκαρῶν*. aor. 2. pass. *ἐκάρην*, *ης*, *η*. *ἰάν καρῶ*, *ῆς*, *ῆ*. iv. 127.

κάρτα. comm. pro quo dicitur *συνηύμαι πάν, σφόδρα*. Valde. Vehementer. Admodum. *κάρτα ἦσθ* τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίας. viii. 69. Artemisiæ sententia vehementer est delectatus. τὸ *κάρτα οὐνομα ἔχον*. Magnum ac celebre nomen habens. i. 71. iii. 104.

καρτιρός. Ion. et poet. Acer. Vehemens. *μάχης καρτιρῆς γινόμενης*. Acri prælio commisso. i. 76.

κατὰ cum personis junctum, temporis serviens. *κατὰ Ἀμασιν βασιλεύοντα*. Amasi regnante. ii. 134. *κατὰ τῆτον*. Hoc vivente. *ibid.*

κατὰ cum accus. Ion. pro comm. *περὶ* cum genitivo. τὰ *κατὰ Ῥηγίως, καὶ Ταραντίως, ἀπὸ τοῦ, τὰ περὶ τῶν Ῥηγίων, καὶ Ταραντίων (ῤήματα, τὴν περὶ τῶν Ρ. καὶ Τ. διήγησιν, ἢ, τοὺς περὶ Ρ. καὶ Τ. λόγους)*. vii. 171. Verba de Reginis, et Tarentinis facta.

κατὰ cum accusat. pro *διὰ*. *κατὰ πληθὸς μισθδίας*. Propter paucitatem conquestus. Suorum paucitatem causatus. i. 77. *κατ' ἄλλο μὴ οὐδέν*. Nulla quidem alia de causa. i. 143. *κατ' ἐπωνυμίην, pro διὰ*. i. 173. *κατὰ τοῦτο, pro διὰ τούτο*. iii. 137. v. 3. vi. 44, 51, 60. *κατὰ ταῦτα, διὰ ταῦτα*. vii. 136, 142. *κατ' ἀνδραγαδίην*. Ob virtutem. vii. 166. *κατ' ἄλλο μὴ οὐδέν, pro δι' ἄλλο*. viii. 30. *κατὰ ἔχδος αὐτίων*. ix. 15. Ob odium ipsorum. Ob odium, quo ipsos prosequeretur. ix. 38. *κατὰ τὸ κέρδος*. *ibid.* Ob quæstum. Quæstus causa. *κατ' ἄλλο οὐδέν*. ix. 109.

κατὰ cum accus. temporis serviens. *κατὰ τὴν Καμβύσιον νύσον ἔγιντο τάδε*. Hæc circa Cambysis morbum acciderunt. Hæc, dum ægrotaret Cambyses, acciderunt. Hæc ægrotante Cambyse contigerunt. iii. 120. *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον*. Eodem tempore. iii. 131.

κατὰ cum accusativo significans, Quod attinet. Quod pertinet ad aliquid. Gallice, *Touchant*. *κατὰ μὴν νῦν τὸν κρητῆρα οὕτω ἔσχη*. Quod igitur attinet ad craterem, ita res habet. i. 70. *κατὰ τὴν Κρόσου ἀρχὴν, ἔσχη οὕτω*. i. 92. *κατὰ τὴν τότε προδυμένην τίθηταις, τὸ δὲ κατὰ θεὸς περιίς*. Quod ad hujus studium attinet obisti, quod vero ad Deos, superstes es. i. 124.

κατὰ μὴν δὲ Κάρας. Quod igitur ad Caras attinet. i. 171. *τὰ μὴν δὲ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου*. Quod igitur attinet ad finem vitæ Cyri. i. 214. ii. 3. vi. 67.

κατὰ cum accus. pro *πρὸς*. *ἀποπλεῖν κατὰ βίου καὶ γῆς ζήτησιν*. Ad victum sedes quærendas abissi. i. 94. *κατὰ λήην ἐκπλώσαντας*. Ad prædam profectos. Prædandi causa profectos. ii. 152.

κατὰ cum accus. loco dat. cum *ἐν*, vel loco gen. *τῶν μιλόντων γινέσθαι κακῶν κατὰ παιδα*. pro *ἐν τῷ παιδί*, vel *κατὰ παιδός*. Malorum, quæ filio erant eventura. i. 34.

κατὰ cum accus. loco gen. vel pro acc. cum præpos. *πρὸς*. adversus, contra. *εἰ μὴ γίνεσθαι κατ' αὐτοὺς οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἡπιστάμεν γίνεσθαι*. Nisi contra ipsos fieret, quod contra viperas fieri scio. iii. 108.

κατὰ cum accus. Ion. pro *περὶ* cum gen. De. Gall. *Touchant quelque chose*. *ἐπιρωτῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίξιν*. Præconem interrogans de ipsius adventu ab urbe Corintho. pro *περὶ τῆς ἀπίξιος*. v. 92. §. 6.

κατὰ, magnitudini rei alicujus exprimendæ serviens. *κατὰ συνίην*

μάλισα. Ferme eadem magnitudine, qua ficus arbor. iv. 23.
κατὰ πρό σχιδόν. Circiter. Gallice, *Environ*. Propemodum. Fere. κατὰ ἑξακόσια ἔτια. Circiter 600 annos. Ferme 600 annos. ii. 145. vi. 79.
κατ' ἡσυχίην. Ion. pro comm. καθ' ἡσυχίας, per otium. i. 9.
κατὰ καιρὸν ἢ αὐτῷ. Ei per otium licebat. ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἔν. Pro ut ei per otium licebat. Prout ei opportunum erat. i. 30.
κατὰ τὸ ὀρθόν. Ion. pro comm. ὀρθῶς. Recte. vii. 143.
κατὰ τὸ καρτερόν. Ion. et Herodotea locutio, pro comm. κατὰ κράτος, vel καρτερῶς, vel κρατερῶς. Per vim. i. 212.
κατὰ τὸ δίκαιον. Secundum æquitatem. Jure. vii. 148.
κατὰ τὸ ἰσχυρόν. Herodotea locutio, pro comm. κατὰ κράτος, per vim, vel κατὰ δύναμιν, pro viribus, totis viribus. v. 62.
κατὰ πώδας ἱλαύνων. ix. 89. Vestigia sequens. Vestigiis insistsens.
κατὰ μὲν ἔλυσαν αὐτὴ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. pro κατέλυσαν μὲν, κατέλυσαν δὲ. ix. 5.
κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξην, τοσαῦτα ἰγύντο. ix. 113. Ac quod ad Xerxis amorem attinet hæc acciderunt. Vel, Ac de Xerxis quidem amore hæc hactenus.
κατὰ τάχος. comm. pro quo ταχίως, longe frequentius. i. 124.
κατὰ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. Herodotea locutio. Consentire, q. d. In eodem scilicet loco, vel in eadem sententia esse. κατὰ τὸ αὐτὸ γινόμενοι. Cum consensissent. Cum in eadem sententia fuissent. iv. 119.
καταβάλλειν. Ion. et comm. Demoliri. Evertere. Prostrernere. Dejicere. καταβαλεῖν Περσῶν αὐξανόμενῃ τὴν δύναμιν. Evertere crescentem Persarum potentiam. i. 46. κατέβαλλοντο πολλοὶ τῶν Λακιδæμονίων. ix. 63. Multos de Lacedæmoniis prostraverunt.

καταβάλλειν, ad annuos, vel quotidianos reditus, sive proventus, relatum. Reddere. Sic Galli, *Rendre*. ἐς βραχὺ κατὰβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντοι ἀργυρίη ἐκ τῶν ἰχθύων. In regium fiscum quotidie argenti talentum ex piscibus contractum reddit, inferendum affert. ii. 149.
καταβάλλειν ἐς τὸ μηδέν. ix. 79. Ad nihilum redigere.) (ἑξαίρειν ὑψέ. ibid. In altum extollere.
καταβάλλειν φάτιν. Herodotea locutio. Rumorem spargere. j. 122. καταβιάζειν. comm.) (ἀναβιάζειν. Deponere. Vulgo dicitur, Facere descendere. i. 86. καταβιάσαντα αὐτοὶ ἀπὸ τῆς πυρῆς. Cum eum a pyra detrahi, ac humi deponi jussisset. i. 87.
καταβώσομαι. Ion. pro comm. καταβόησομαι. καταβοῶν, vel καταβοᾷσθαι τις. Magnis clamoribus in aliquem invehi. Et simpliciter, In aliquem invehi. Aliquem accusare. οἱ Αἰγινῆται ἐπιμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλλουσιν καταβωσομένους Λευτυχίδην. vi. 85. Æginetæ legatos Spartam miserunt, ut in Leutychidem inveherentur. vel, Ut Leutychidem accusarent. Leutychidem accusaturos.
κατάγαίος, ὃ καὶ ἡ. comm. Subterraneus. κατάγαίος οἶκημα ἱποίετο. Subterraneum ædificium faciebat. iv. 95, 96, 175, 192.
κατάγειν. comm. Reducere. κατὰγει ἐς τὴν ἰωύτης ἀκρόπολιν. In suam arcem reducit. i. 60. v. 30, 31, 92. §. 1. vii. 153.
καταγέλας. comm. Deridere. Illudere. Cum dativo frequens apud Herodotum. πολλὰ τὸν γέλαματι καταγέλασι. Simulacrum valde derisit. Simulacro vehementer il-lusit. iii. 37. τοῖς ἱεροῖσι, καὶ νομαίοις καταγέλας. Tempora ritusque ludibrio habere. iii. 38. Πέρσας καταγέλας. iii. 155. Persas deridere. Persas habere ludibriis. ἡ μὲν κατάγελᾷ τὴν Σκυθίαν. Nos de-

ridetis o Scythæ. iv. 79. ἡμῶν κα-
ταγλάσαι. Nos deridere. vii. 9.
καταγίλαστος, υ, ὁ καὶ ἡ. comm. Ri-
diculus. Qui aliquibus est ludi-
brio. Qui deridetur ab aliquibus.
Gall. Qui est en moquerie. οὐ
Πέρσαι, βασιλεῦ, μὴ ποιήσης καταγι-
λάσας γινώσκει "Ελλησι. viii. 100.
Ne, rex, committas ut Persæ
Græcis sint ludibrio.
καταγίλῃ. idem ac τὸ καταγίλῃ. i.
202.

καταγίλῃ. Ion. pro comm. καταγι-
λῃ. Consecrare. Dicare. Offerre.
Adolere. ταῦτα τὰ ἀκροδῖνα κατα-
γιλῃ. pro καταγίλῃ. Has primiti-
as consecrare. i. 86. καταγίλῃσι
λευκωντῷ χίλια τάλαντα. Thuris
mille talenta adolent. Valla ver-
tit, centum millia talentorum,
quod non est in Græco textu. i.
183, 198. ii. 40, 47, 130. iv. 35.
vii. 167.

καταγιλῃ. ἢ. Ion. pro comm. κα-
τάγι. Deducere. Ducere. Redu-
cere. vi. 75.

καταγορεύῃ. Accusare. σφίς αὐτοῦς
ἐγὼ κατεγὼ πρὸς τὸν μάγον. Vos
ipsos apud magum accusabo.
Vestrum nomen ad magum de-
feram. iii. 71. σφίον μίγαλως κα-
τηγόρητο μηδίζῃ. vii. 205. Valla :
Quod eos maxime insimulabat,
quod cum Medis sentirent. Vide
κατηγόρητο.

καταγραφῇ. Apud Herod. peculi-
ariter interdum accipitur non
pro describere, delineare, depin-
gere, (quæ significationes sunt
tritæ,) sed pro unguibus impres-
sis exulcerare, ac dilaniare. De
leonis catulo dictum. ὁ σκύμνος ἐν
τῇ μήτρῃ διακινούμενος, ἔχων οὐχας
θνήσκων πολλὰν πᾶντων ἐξυτάτους,
ἀμύσσει φῆς μήτρας. αὐξάνομενός τε
δὴ πολλῶν μᾶλλον ἐπικινύεται κατα-
γραφῇ. Leonis catulus in matris
utero dum movetur, quod unguis
onupium ferarum longe acutis-
simos habeat, uterum lacerat.
Dum autem augetur, multo ma-

gis unguibus impressis uterum
lacerat. iii. 108.

καταγωγῇ, ἢ, ἡ. comm. Diversori-
um. Publicum hospitium, ad quod
hospites divertunt. v. 52. vi. 35.

καταδίῃ, ἢ. Constringere. μετα-
φορικῶς ἐξελίγῃ. Arguere. Con-
vincere facinoris alicujus, et quo-
dammodo constructum tenere.
Sed est Herodoteum loquendi ge-
nus. κατήσσαν μιν φῶρα εἶσαι, v. s.
Ipsum constrinxerunt furem esse.
i. furti convicerunt. ii. 174. ἢ
καταδήσασθαι μιν ἱστορήσασθαι. Si ipsum
perjurii convicerint. iv. 68.

καταδί. V. H. cum genitivo jun-
ctum, pro comm. δι. Indiget.
Opus est ei. Ei deest. καταδί πιν-
τικαῖδινά γαδῖον. Ei 15 stadia de-
sunt. ii. 7. ἑκοσι ποδῶν καταδίον-
σαι. 20 pedibus minorem. ii. 134.
ὀκτακοσίῃν ἀνδρῶν καταδίῃσαι. ix.
30. Quibus 800 viri deerant. κα-
ταδίῃσιν τισίῃν. ix. 70. Quibus
quatuor [myriades] deerant.

καταδίξαι. Ion. pro καταδίξαι. δη-
λῶσαι. Ostendere. Patefacere. De-
monstrare. τὸν Ταρτησσὸν ὅτι οἱ
οἱ καταδίξαντες. Hi sunt qui Tar-
tessum ostenderunt, patefecerunt.
i. 163. οἱ καταδίξαντες. Qui
ostenderunt, ac docuerunt. i. 171.
καταδίξαντες. iv. 42.

καταδίῃσαι. Vide καταδί.

κατάδηλος, ὁ καὶ ἡ. comm. Conspi-
cuus. Manifestus. ἐγίνετο κατάδη-
λος τρόπον τοιούτῳ. Hoc modo factus
est manifestus, detectus est. iii.
68. ἡ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησι.
Quæ magum detexit. Quæ magi
fraudem patefecit. iii. 88.

καταδίδῃ. Ion. pro comm. καταδ-
δῃ. Apud Herod. accipitur pro
influere. Dictum de fluviis in
mare se exonerantibus, aut de
mari in alterum mare decurren-
tibus, ac defluentibus. ἡ Προποντὶς
καταδίδοι ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. Pro-
pontis in Hellespontum influit.
iv. 85. [Vide ἐκδίδῃ.]

καταδικάζῃ. Condemnare. σιωτῇ

καταδικάζεις θάνατον. Te ipsum morte condemnas. i. 45.

καταδοκίῳ. Opinari. i. 22, 79. κατέδοξα. Existimavi. i. 111. τὸν καταδικίω ἰγῶ. Quem ego opinor. iii. 69. σφίας καταδέξαντες εἶναι κλέπας. Ipsos fures esse rati. vi. 16. παρὰ δόξαν ἢ ὡς αὐτοὶ κατιδόκειον. viii. 4. Præter opinionem, et aliter quam ipsi expectabant. Præter ipsorum opinionem et expectationem. ταῖς καταδόξας. viii. 69. Hæc arbitratus. ix. 57. τοῖσι καὶ κατιδόκειον ποχμὸν ἂν τι ποίειν, δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι. ix. 99. Ἰωνικῶς dictum, ἀπὲ τοῦ, οἷσι καὶ δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι κατιδόκειον ποχμὸν τι ποίεισθαι ἂν, ταῖς ποιεῖσθαι. καταδοκίῳ) (ιὺδοκίῳ. Improbare.) (Comprobare. πάγχι σφίας καταδέξας. Ipsos, ipsorumque factum, valde improbens. iii. 87.

καταδρέπιν. Ion. et poet. Decerpere. τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον. viii. 115. Folia decerpentes comedebant, folia decerpta comedebant.

καταδύν. μ. καταδύσω. comm. Demergere. κατιδύσι. viii. 87, 88. [Navem] demersit. κατιδύτο. viii. 90. κατιδύσι τὴν ἡᾶ. ibid. ἀπὸ τῆς καταδυσάσης ἡᾶς. ibid.

καταδύν. comm. Demergere, abscondere, subire. τὰς ἡμέρας καταδύνω ἰς ὕλην. ix. 37. Interdiu se sylvis abdens. Interdiu in sylvis se occultans. In hoc autem καταδύνω vel accus. ἰωῦτόν subaudiendus, vel verbum neutraliter est accipiendum.

καταεἶδιν. comm. pro quo et κατὰδιν. Incantare, carminibus afficere, carminibus compescere, placare. καταεἰδότες γόσσι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι. vii. 191. Valla: Magi veneficii incantando ventum. τὸ καταεἶδιν autem ut τὸ καταγίλας Herodoteo more cum dat. junctum.

καταδύῖναι. comm. Deponere, pendere, persolvere. ἱκατὸν τάλαντα

καταδύῖναι τῷ θιῷ. ix. 120. Centum talenta pendere Deo.

καταδύν. comm. Mactare. πρόστα καταδύν. viii. 19. Pecudes vel oves mactare.

καταδύμιος, η, ον. Ion. et poet. pro quo et θυμῆρης dicitur συνινύμως. Animo gratus. Gratus. ἰύσης ταύτης οἱ καταδυμίης. Cum hæc ipsi grata esset. v. 39. τῇ γρατῇ καταδύμια σφάγια. ix. 45. Sacrorum exta, victimarum jugularum exta, exercitui grata, lætum, faustumque rerum exitum significancia.

καταί. Ion. term. 3. pers. plur. perf. pass. pro altera magis frequenti χεται, utraque vero pro comm. prout verbum fuerit. Exempli gratia, ἀνδρὶς ἀπικάται. vii. 209. Viri venerunt, pro ἀφιγμένοι εἰσὶ. Sed hic Ionismus tribus generibus servit. Vide ἀπικάται. Et terminationem χεται, ubi formatio hujus Ionismi demonstratur.

καταειδῖσθαι τινα. Herodotea locutio. Revereri aliquem. καταειδόμενος ἡμίας. Nos reveritus. Nostris reverentia commotus. iii. 72. καταειδόμενοι ἄνδρας τὸς Περσίων πρώτους. Primos Persarum viros reveriti. iii. 77.

καταινίῃν. Ion. et Herodot. vocab. pro comm. συμφωνίῃν. Consentire, comprobare, collaudare, assentiri. τῦτοι καταινίῃσι βασιλῖα σφίσι εἶναι. Consenserunt hunc sibi regem esse. i. 98. καταινίσαντος ἐπὶ τέτοις τοῦ παιδός. Cum filius his conditionibus assensus fuisset. Cum has conditiones comprobasset. iii. 53. καταινίῃ ταῦτα. Hæc comprobabat. His assentitur. iv. 80. vi. 62. ἢ καταινίσαν. ix. 7. non assensum. καταινίῃ. ix. 33. annuerunt. assensi sunt. ix. 34.

καταινίῃν. V. H. Annuere. Annuendo concedere. pro comm. συχωρεῖν. Concedere. Gallice, Accorder. Octroyer. καταινίῃ [ἀπὲς ἡ-

ταῖτο.] ix. 33. Annuerunt, [con-
cesserunt quæ petebat.] οἱ Ἀρ-
γυῖοι ἀπειληθέντες ἐς γυῖον, καταίνουσι
καὶ ταῦτα. ix. 34. Argivi in an-
gustias compulsi, hæc etiam [ipsi]
annuerunt, [annuentes concesse-
runt, hæc quoque concesserunt.]
Sic enim hoc accipiendum ex
sequentibus Herodoti verbis pa-
tet. ὧς δὲ καὶ Σπαρτιάται (ἰδόντο
γὰρ διπλῶς τοῦ Τισαμενοῦ) πάντως
συνχώρειν οἱ. συγχωρησάντων δὲ καὶ
ταῦτα τῶν Σπαρτιάτων. ix. 35. Sic
etiam Spartiatæ (Tisameno enim
magnopere indigebant) omnino
concesserunt ei [quæ postulabat.]
Cum autem Spartiatæ hæc etiam
[ei] concessissent.

καταίρειν. Ion. pro comm. καταίρειν.
Evertere. Demoliri. Vide κατι-
λεῖν. ἡγεμονίᾳ καταίρειν. Principi-
patus eversus. i. 46. καταίρειν
τὴν Περσίῳ δύναμιν. i. 71. τὴν Κροί-
σου ἀρχὴν κατεῖλε. Croesi regnum
evertit. i. 95. Ἀγνάγῃα καταίρειν
ποιήσονται. i. 184. ii. 147.

καταίρειν. Ion. pro comm. καταί-
ρειν. a καταίρειν, ὦ. Demolior.
Everto. ἡγεμονίᾳ καταίρειν. Prin-
cipatus eversus. Imperium ever-
sum. i. 46. iv. 137.

καταίρειν. Ion. pro comm. καταί-
ρειν, hocque pro κατορθοῦν, καὶ ἐπιτυ-
χῶς ἀποτελεῖν. Feliciter conficere.
τὰ μεγάλα πρήγματα μεγάλοις κιν-
δύνοις ἰδίῃς καταίρεισθαι. vii. 50.
Valla: Magna negotia magnis
cum periculis suscipi volunt. Sed
parum commode. Vertendum e-
nim, Res magnæ magnis cum
periculis feliciter confici solent,
vel ad felicem finem perducī so-
lent, vel simpliciter, confici con-
sueverunt.

κατακαίει, εἶσα, ἑ. Vide καίειν.

κατακτεροῦμι. Ion. et poet. Verbis
mordacibus, animumque proscin-
dentibus, insectari. i. 129. Σαπ-
φὴ μιν πολλὰ κατακτερόμενοι. Sap-
pho ipsum multis conviciis, vel
cavillis, est insectata. ii. 135.

κατακτεροῦμαι. Ion. pro comm. κα-
τακτεροῦμαι. ii. 75. Vide ὕαται.

κατακτεροῦν. Herodoteum verbum,
Cera tegere. Cera circumlinire.
κατακτεροῦσας δὲ δὴ τὸν νέον Πέρσαι,
γῇ κρύπτουσι. Persæ cadaver cera
circumlitum terra condunt. i. 140.
Cic. Tusc. Quæst. lib. 1. hunc
Herodoti locum videtur expli-
casse. c. 45. ed. Ern. Persæ
etiam cera circumlitos condunt.
Sed ibi legendum est condunt,
id est, recondunt, occultant. Er-
ror ex præcedenti periodo ma-
navit, ubi dicitur, Condunt Æ-
gyptii mortuos, et eos domi ser-
vant. Ἀναλαμβάνουσιν τὸν νεκρὸν κα-
τακτεροῦμεν. Suscipiunt cadaver
cera circumlitum. iv. 71.

κατακοιμᾷ τὴν φυλακὴν. Herodotea
locutio. Custodiam, vel vigiliam
edormire. id est, Dormire quum
vigilandum est, et quum execu-
biæ sunt agendæ. κατακοιμήσαντες
τὴν φυλακὴν. ix. 93. Cum vigiliam
edormisset.

κατακοιμίζειν. comm. pro quo et κα-
τακοιμᾷ. Sopire. quod Gallice dici-
tur *Endormir*. Barbare vero, face-
re dormire. ξιπὸν τινα κατακοίμωσι ἐς
Ἀμφιάραιον. viii. 134. Valla: Pere-
grino [pecunia corrupto,] in de-
lubro Amphiarai obdormisse. *Æ.*
P. Peregrinum quendam [pecu-
nia corruptum] in Amphiarai de-
lubro sopivisse, i. dormire jussis-
se. Sic enim jam τὸ κατακοιμίζειν
est accipiendum. *ibid.* εὐν ἔξει
Θηβαίων οὐδὲν αὐτῷ κατακοιμηθῆναι.
id est, Nulli enim Thebanorum
ibi dormire licet. ἐς Ἀμφιάραιον
autem figurate dictum, ἀπὸ τῆς
ἐς τὸν Ἀμφιάραιον ναὸν, hocque Ἀτ-
τικώτερον, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀμ. ν.
vel, ἐν τῇ Ἀμφιάραιον ναῷ.

κατακοιτίζειν. comm. Telis confode-
re. Jaculis conficere. κατακοιτίζειν
σφίγας. ix. 17. Ipsos jaculis con-
fodiet. κατακοιτίζειν Ion. et Attice
pro κατακοιτίζειν comm.

κατακοιτίζειν, εἶσα, ἑ. comm. Conci-

sus, a, um. In minuta frusta dissectus. ix. 89.

κατακόπτειν. comm. Concidere. In minuta frusta dissecare. ἔβελυσαντο παῖδες ἵνα κατακόψαι. Unum de pueris concidere statuerunt. i. 73. iii. 96.

κατακούειν. pro ὑπακούειν. Obtemperare. Morem gerere. Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνη Πέρσῃσι. Arabes Persis nunquam paruerunt, ut ipsis servirent. Nunquam in servitutem a Persis redacti sunt, ut ipsis parent, eorumque imperio subjecti essent. iii. 88.

κατακράτος νικᾶν. Ctesias Pers. 7, 25, 33. Per vim vincere. Armis, pugna, corporisque viribus, et contentione, victoriam ab hoste reportare. Aperte vi hostem superare.) (Dolo, minis, vel deditione facta, adversarios vincere. κατακυρουργεῖν. V. H. Laniorum more concidere. Ut in laniena frustatim concidere. In frusta dissecare. ἐς τῷτο ἀντιῆχε μαχώμερος, ἐς ὃ κατεκυρουργήθη ἅπας. vii. 181. Tamdiu pugnans restitit, donec velut in laniena totus frustatim est concisus. Nullum præter hoc hujus loci exemplum in vulgatis Lexicis exstat.

κατ' ἀκρῆς αἰεῖν. Herodotea locutio. Funditus evertere. vi. 18. Vide κατάκρας, in vulgatis Lexicis. vi. 82.

κατακρατεῖν, ἰν. comm. Vincere. Superare. Obtinere. Οὐνόματι κατακρατεῖν, ἀντιόμους τῶς ἄλλους ποιεῖν εἶναι. vii. 129. Suo nomine superans, [id est, suum nomen præter cæteros fluvios retinens, ac eos hac in parte vincens,] facit ut alii fluvii sint sine nomine, facit ut suum nomen amittant.

κατακρατήσαντα πολλόν. vii. 168. Longe superiorem.

κατακρίνειν. comm. Condemnare. Aliquid adversus aliquem decernere. τοῖσι κατεκρίντο δαίματες. vii.

146. Mors, capitale supplicium in hos decretum fuerat. Capitalis supplicii sententia in hos lata fuerat. Capite damnati fuerant.

καταλαβῆν, ᾧ, ἥσιν. V. H. pro commun. καταλαμβάνειν. Deprehendo. Nanciscor. Et impersonal. Accidit, Evenit, Contingit. Οἷά μιν καταλαμβάνει. Qualia sibi accidissent, evenissent, contigissent. iii. 42.

Sic et illud καταλαμβάνεται sumendum, pro συμβήσεται. Accidet, continget. iv. 33. cum accusat. junctum. Εἰ δ' ἄρα αὐτὸς ὑμῶς καταλαμβάνει ἀδύνατον τι βοηθεῖν. ix. 60. Valla: Quod si vobis aliquo discrimine occupatis fas non est subsidio venire. Æ. P. Si vero vos ipsos impedimentum aliquod occuparit, ne subsidio [nobis] veniatis. Vel, Si quid vero vobis ipsis acciderit, quod impedit ne [nobis] laborantibus] opem feratis, [vel, subsidio veniatis.] Hæc enim ἰσодυναμῶσι τούτοις, εἰ δ' ἄρα αὐτὸς ὑμῶς καταλαμβάνει τι κώλυμα, ὥς ἀδύνατον ὑμῖν εἶναι βοηθεῖν ἡμῖν. ἢ ἄρα σφίσις καταλαμβάνη, οἷά περ κατίλαβε. ix. 104. Valla: Si qui casus (quemadmodum accidit) eos deprehendissent. Æ. P. Si quid ipsis forte accideret, ut accidit. v. s. Si forte [res tales] ipsos deprehenderent, quales deprehenderunt. τούτοις τὸν Ἑρμύλκον κατίλαβε ἀποδανόντα ἐν μάχῃ, κῆσθαι ἐπὶ Γεραιῶν. ix. 105. Huic Hermolyco accidit ut in prælio cæsus, in Geræsto jaceret.

καταλαμβάνειν variis modis positum apud Herodotum, qui apud alios non sunt in usu, vel saltem rarissime aperiuntur. Τὸν Συλοσὼντα κατίλαβε ἰντύχη τοιῷδε τις. Quædam hujusmodi felicitas Sylosonti contigit. iii. 139. vide καταλαβῆν, ᾧ. Verba sonant, Quædam hujusmodi felicitas Sylosontem deprehendit, nacta est. Sed fortasse καδ' ὑπαλλαγήν dictum fuerit, ἀντὶ

τῷ, ὁ Συλοσὺν κατίλαβε ἰδυχήνην τοιούτῃ τινά. Quondam hujusmodi felicitatem nactus est Syloso. Vel καταλαμβάνειν sumendum pro συμβαίνειν. Vide λάμψομαι et καταλαμβάνειν.

καταλαμβάνειν. comm. Deprehendere. Corripere. Capere. συμβαίνειν. Accidere. Ἰσταφέρνηα κατίλαβε ὑβρίσαντα τὰδε ἀποδανίῳ. Valla : Intaphernem cepit, ac capite damnavit ob hanc noxam. iii. 118. Quæ verba sic nobis accipienda. Ἰσταφέρνηα κατίλαβε, ὥς αὐτὸν τὸν Ἰσταφέρνηα ἀποδανίῳ ὑπὸ τοῦ Δαρείου διὰ τί; ὑβρίσαντα τὰδε. ἀντὶ τῷ, ὅτι τῷδε τῇ ὕβρι τοῖς βασιλέα ὑβρίσει. Νοῦσός μιν κατίλαβε νοῆσαι τὰ αἰδοῖα. Morbus illum corripuit, quo pudenda laboravit. Vel, quo ejus pudenda laborarunt. iii. 149. Vel etiam τὸ καταλαμβάνειν hic pro συμβαίνειν, accidere, contingere, sumitur. Vide καταλαμβάνειν variis modis positum. Et καταλαβείν, ὦ. et λάμψομαι. Quare vertes : Accidit Intapherni, ut ob hanc injuriam [regi factam] moreretur. Et, Morbus ipsi accidit, ita ut pudendis laboraret. pro, Accidit ipsi ut pudendorum morbo laboraret. νοῆσαι, ἀντὶ τῷ, ὥς νοῆσαι. quæ verba dilucidius ita reddi possent, νοῦσος αὐτῷ συνέβη, ἢ κατὰ τὰ αἰδοῖα νόσησι. Vel, συνέβη αὐτῷ νοῆσαι νόσον περὶ τὰ αἰδοῖα. Hoc longe melius ac usitatius. Sic etiam intelligendum illud exemplum, quod exstat iv. 105. κατίλαβε σφίας ἑκλιπιῶν τὴν χώραν. Accidit ipsis ut regionem relinquerent. Valla vertit, Coacti fuerant solum vertere. Sed verborum Græcorum vim non satis bene nobis expressit, licet sensum non male declararit. Nam τὸ καταλαβεῖν ad quandam externam necessitatem referri potest, quæ aliquem invadit, et quodammodo corripit, atque sibi parere cogit. Videtur autem hic

ἑλπίς esse, et ἀνάγκη subaudientium, ut plenam locutionem esse dicas, ἀνάγκη σφίας κατίλαβε ἑκλιπιῶν χώραν. Necessitas ipsos invasisit ut regionem desererent. Necessitas ipsos pristinum agrum deserere coegit. ἑκλιπιῶν vero, pro ὥς ἑκλιπιῶν. Quod ἑλπίσιν γίνεσθαι et in præcedentibus locum habere potest, ut rem sic accipias, Ἰσταφέρνηα ἀνάγκη κατίλαβε ὥς ὑβρίσαντα τὰδε ἀποδανίῳ. In altero exemplo nomen νοῦσος verbum κατίλαβε regit. Νοῦσος vero est quædam ἀνάγκης species. Morbus enim illis, quos invadit, multa mala patiendi necessitatem imponit, eosque præter voluntatem multa ferre cogit. πρὸς τὴν καταλαβεῖν συμφορῇ. ἀντὶ τῷ, διὰ τὴν αὐτὴς καταλαβεῖν συμφορῇ. vel, διὰ τὴν αὐτοῖς συμβῆσαι συμφορῇ. Ob cladem, quæ ipsos corripuerat, vel invaserat. i. ob calamitatem, quæ ipsis acciderat. iv. 161. τότε ταῦτα τὴς Μιλησίων καταλάμβανον. Hæc Milesiis tunc acciderunt. vi. 19. Στησαγόρεια κατίλαβε ἀποδανίῳ ἄπαιδα. Accidit Stesagoræ, ut sine liberis moreretur. vi. 38. Τὸν Κίμωνα κατίλαβε φυγῇ. Accidit Cimoni ut fugeret. vi. 103. καὶ μιν κατίλαβε ἀποδανίῳ ὑπὸ τῶν Πεισιστράτη παίδων. Eique contigit ut a Pisistrati filiis cæsus obiret. ibid. οἷόν ποτε ἡμέας ὀλίγου ἰδίῃσι καταλαβεῖν πάθος. Qualis clades parum abfuit quin olim nobis accideret. vii. 10. §. 3. καὶ σφίας καταλαμβάνει πάντας ἅμα σοὶ γρatiεύσθαι. Ipsisque contigit ut omnes tecum militent. vii. 38. ἢ σφίας καταλάβῃ ἄλλο πταῖσμα. vii. 149. Si qua alia belli offensio sibi contingeret. ὥς Ἰπποκράτης κατίλαβε ἀποδανίῳ. vii. 155. Cum accidisset ut Hippocrates moreretur. ταύτην τὴν ἰλαίην ἅμα τῷ ἄλλῳ ἱερῷ κατίλαβε ἱμπεροδῆσαι. viii. 55. Accidit ut hæc olea cum reliquo templo

cremaretur. ἰσόμενοι Μαρδονίῳ τὰ καταλαβόντα. ἀντὶ τοῦ, τὰ συμβαίνει. ix. 49. Mardonio significavit, ea quæ acciderant. αὐτὸν δὲ Σοφάνεια κατέλαβε ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἡδυνῶν. ix. 75. Ipsum vero Sophanem ab Edonis occidi contigit. τότεν τὸν πατέρα κατέλαβε πρῆγμα τοιοῦτον. ix. 93. Hujus patri res hujusmodi accidit. ὅτι κατέλαβε, σὺν προθυμίᾳ ἀπῆλθεν. Ctesias Pers. 44. Postquam [id, quod expectabant,] accidit, alacriter abierunt. Pausanias in Atticis. vii. 8. typis Wechel. 1583. κατέλαβεν [αὐτὴν] ἀποθανεῖν. καταλαμβάνειν. comm. Comprehendere. Prehendere. In suam potestatem redigere. Superare. καταλαβεῖν τὸ πῦρ. Ignem superare, ac extinguere. i. 87. (quod i. 86. dicitur συνενόμενός τῷ πυρὶ ἐπικρατῆσαι. Ignem vincere, superare. et οὐκινῆσαι τὸ πῦρ. i. 86, et 87.) nisi forte καταβαλεῖν, παρὰ τὸ καταβάλλειν deductum, scribas. facilis est hæc literarum per imprudentiam trajectio. Proprie autem καταβάλλειν significat dejicere, demoliri, prosternere. μεταφωκῶς extinguere, sedare.

καταλαμβάνειν. comm. pro ἀπατῶν. Fallere. Decipere. Circumvenire. καὶ σφιας Ἀλέξανδρος σοφῆ κατέλαβεν. Et ipso Alexander astutia circumvenit. v. 21.

καταλαμβάνειν διαφοράς. Herodotea locutio, pro comm. δαδύνειν διαφοράς. Dirimere controversias. vii. 9.

καταλαμβάνειν τινας κίβητας, καὶ ὀρκίους. ix. 106. Aliquos fide [ab illis accepta,] et jurejurando [interposito,] obstringere [sibi.]

καταλαμπτήρως, α, εν. Ion. pro comm. καταλαμπτήρως. Deprehendendus. Comprehendendus. Præoccupandus. Antevertendus. καταλαμπτήρως ἐγὶ ἡμῖν θανάτῳ. Is nobis morte est occupandus. prius est necandus, quam evadat, nobisque noceat. iii. 127.

καταλέγειν. comm. Recensere. Enu-

merare. Dicere. καταλέγειν ἑαυτὸν μητρόθεν. Se ipsum a materno genere recensebit. Suum genus a matre deductum recensebit. i. 173. ἡ καταλειψα ῥοῖον. Commemorata regio. Regio descripta. iv. 28, 50. καταλέγειν τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίαν. Scytharum inopiam commemorans. iv. 83. τὰ καταλειψα. iv. 95, 114, 118. προκαταλεχθῆναι. iv. 175. καταλέγειν. v. 36, 52. vii. 99, 115.

καταλείπειν. comm. idem ac τὸ καταλέγειν. Recensere. Narrare. Commemorare. τὴν ἑαυτῷ πάσῃ καταλεγομένης. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

καταλείπειν, ἢ. comm. verbum compositum ex præp. κατὰ, et verbo ἄλιν, ὤ. φ. ἄλιν, et ἄλῃω. Molo. pro quo et ἄλῃω frequentius. τὸς ἀττίλεβος αὐγαντες πρὸς τὸν ἥλιον καταλείπουσι. Attelebos ad solem exsiccatos molunt. iv. 172.

καταλείπειν. comm. pro καταλεῖν magis frequentius. Lapidibus obruere. Lapidibus interficere. τέως κατέλειπον. Hos lapidibus interfecerunt. i. 167. καταλειψα. Coen lapidibus obruerunt. v. 38. Λυκίδα κατέλειπον βαλλοῦντες. ix. 5. Lycidam lapidibus obruerunt. Vel, Lycidam lapidibus percutientes obruerunt. κατὰ μὴν ἔλειπον αὐτὴ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. ibid. [Mulieres vero] ejus [Lycidæ] uxorem et liberos lapidibus obruerunt. τὸν παῖδα κατέλειπον. ix. 120. Filium lapidibus obruerunt. κατέλειψεν. Ctesias Pers. 50. Lapidibus obrutus fuit.

καταλαμπάνειν. comm. pro quo dicitur et καταλεῖπειν. Delinquere. Deserere. V. Hom. 19.

καταλλάσσειν. Reconciliari. commun. καταλλάσσειν τὴν ἔχθρην τοῖσι γασιότησι. In gratiam redire cum adversæ factionis, ac seditiosis hominibus. Depositis inimicitias

reconciliari seditiosis, et adversæ factionis, hominibus, i. 61. viii. 140.

καταλύειν. comm. Evertere. Gallice, *Renverser*. Tollere. Perdere. *προλέγουσαι* μεγάλην ἀρχὴν μιν καταλύειν. Prædicentes fore ut ipse magnum regnum everteret. i. 53. καταλύειν τὴν Κύρῳ βασιλείην. i. 54. [Aristot. Rhetor. lib. iii. cap. 5. Κροῖσος Ἄλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύει. id est, Croesus Halyn penetrans, magnam pervertet opum vim.] Vide καταπαύειν. μεγάλην ἀρχὴν καταλύειν. i. 91. τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν. Imperium amiserunt. Imperio spoliati fuerunt. i. 104. τὴν βουλήν καταλύειν. Senatum de medio tollere. v. 72. ἰσοκρατίας καταλύοντες. Evertentes respublicas. v. 92. §. 1.

καταλύσαι τὴν διδασκαλίαν. Vide διδασκαλία.

καταλύσασθαι. comm. Bellum, vel inimicitias cum aliquo susceptas, deponere, ei reconciliari, cum eo in gratiam redire. Παρέχει ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι. viii. 140. Vobis in gratiam [cum rege] redire pulcherrime, vel, honestissime licet. καταλυσάμενοι. ix. 11. Bello deposito. Depositis inimicitiiis. Pace facta. Ἀθηναῖοι καταλύσονται τῷ Πέρσῃ. ibid. Pacem cum Persa facient. Vel, Cum Persa compositionem facient. Vel, Cum Persa transigent. Vel, Cum P. in gratiam redibunt.

καταμαρπτίειν, ἢ. V. H. pro comm. poet. καταμάρπτειν. Comprehendere. Apprehendere. Corripere. Perstringere. παρὰ τὴν κατὰ πρόδισιν, καὶ τὸ μάρπτειν τὸ ταῖς χερσὶ συλλαμβάνειν, παρὰ τὸ μέρη, ὃ δηλοῖ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ἀπτεῖσθαι, τὸ διγυῖναι, καὶ λαμβάνειν. Consule Eustath. ἐν τῷ μάρπτειν. μεταφορικῶς vero τὸ καθάπτεισθαι, καὶ κατατρέχειν, καὶ καταδοῦναι τινός. i. Aliquem verbis perstringere. In aliquem

verbis invehi. φθόγῃ καταμαρπτίειν, ἐνίκησε τὸν Θιμιστοκλῆα, τὴν ἐς Λακεδαιμόνα ἀπῆλθεν προφίρων. viii. 125. Valla: Livore insaniens, crimini dabat itionem in Spartam. Vulgata Græco-latina Lexica Vallæ versionem istam fideliter sequuntur, licet Herodoti librum non notent. Sed videtur Valla codicem nactus, in quo legebatur καταμαργίειν pro καταμαργαίειν, ὡν. vel pro καταμαργαίειν, quod usitatius. μαργαίειν autem [ut docet Eustath.] τὸ μαρναίειν, καὶ τὸ μαίνεσθαι, παρὰ τὸ μάργος, ὃ δηλοῖ τὸν μαινόμενον, καὶ μήποτε ἀργὸν ἵστα, ἀλλ' αἰεὶ μαινόμενον, καὶ μαρναίνοντα. Æ. P. Invidia carpens Themistoclem, [eum] objurgabat, [ei] protectionem in [urbem] Spartam objiciens. Vel, Themistoclem, præ livore perstringens, objurgabat, exprobrans ei, quod Lacedæmonem ivisset. Quid autem νῆκος, et νικῆν, apud Eustath. vide.

καταμεδίσκειν. comm. Inebriare. τὸς πλεῖστους οἱ Μῆδοι καταμεδίσαντες κατεφόνισαν. Eorum plerisque Medii inebriatos confecerunt, interfecerunt. i. 106.

καταμετρίειν. comm. pro simplici μετρίειν. Metiri. iii. 91.

καταμήκη, ὃ καὶ ἦ. N. H. Longus. καταμήκη ξύλα. Longa ligna. iv. 72.

καταμιαίνεσθαι. vi. 58. Valla: Luctu foedari. Illic de Spartanorum regum funere verba sunt.

καταμύσσειν, et καταμύσσεισθαι. Consuaciare. Lacerare. μέγιστον καὶ βίνα καταμύσσειν. Frontem naresque consuaciant. iv. 71.

κατανύειν. commun. Annuere. Nutu concedere. Concedere. αἶψαν κατανύειν. ix. 111. Invitus annuit.

καταρτίος. Ion. et poet. E regione. Χαλκίδος καταρτίος. vi. 118. Ἀσέβης καταρτίος. vii. 33.

καταπικνύειν, ἢ, ὅ. Ion. pro comm. καταπικνύς. Compactus. Arcte conjunctus. [Vide σπικνύς.] ὁρῶν κα-

ταπακτῆς. Janua bene compacta, et firmiter obserata. v. 16.

καταπαύειν. comm. Sedare. Evertere. (quod et καταλύει dicitur. vide suo loco.) καταπαῦσαι μεγάλην ἀρχήν. Magnum imperium sedare, evertere. i. 86, 90. τῆς βασιλείης [ὁ Ἀστυάγης] καταπαύθη. Astyages regno privatus est. i. 130. καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους. iv. 1. cum Medos imperio spoliassent. τῆς τυράννου κατέπαυσεν. Tyrannos sua tyrannide spoliavit. v. 38. vi. 43. καταπαύσαι Δημάρτω τῆς βασιλείης. vi. 64. καταπαύσθαι. vi. 71.

κατάπαυσις, ἡ. comm. Quies. Sedatio. Magistratus abdicatio. τῶν Τυράννων κατάπαυσις ἐγένετο. Tyrannorum abdicatio facta est. Tyranni sua tyrannide spoliati fuerunt. v. 38. τῆς βασιλείης κατάπαυσιν. vi. 67.

καταπηρητήριον, ης, ἡ. V. H. quod comm. Βολίς appellatur. Nauticum instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. Nauticum perpendiculum. Gallice vocatur, *La sonde. Le plomb, ou fer attaché à un long cordeau, lequel on jette en la mer pour sonder la profondeur d'icelle.* κατὰς καταπηρητήριον. Bolide demissa. ii. 5. ἔφη μὴ δύνασθαι καταμετρήσειν ἐς βυθὸν ἵναί. Dicebat funiculum nauticum, quo maris profunditas exploratur, ad profundum, imumque mare, ire non posse. ii. 28.

κατάπιν. Ion. pro comm. καθάπιν. Quemadmodum. i. 131, 144, 145, 148, 151, 170, 182, 193.

καταπλύν. comm. Navigare. καταπλύναντες ἐς τὴν Φωκαίαν. Cum Phocæam navigassent. i. 165.

καταπλύνειν τὸν ζῆν. Herodotea locutio. Vitam finire. q. d. Vitam complicare. Videtur autem translatio sumta a mereatoribus, qui aliquo profecturi, suas merces,

sarcinasque colligunt, atque complicant. ἡ Φερετίμη τὴν ζῆν οὐ κατέπλεξε. Pheretime vitam non feliciter finivit. iv. 205.

καταπλέκειν ῥῆτιν. Herodotea locutio, q. d. Connectere dictionem. Concionem habere. Perorare. καταπλέξας τὸν ῥῆτιν. viii. 83. Cum orationem habuisset. Cum perorasset.

καταπλήττειν. μ. ξιν. comm. Perterrefacere. Vehementi metu terrefere. ἰδοὺ μὴ καταπλήξαι Τιμόξειον προδοσίᾳ. viii. 128. Valla: Cognito proditoris auctore, non tamen censuerunt Timoxenum esse plectendum. Æ. P. Placuit [ipsis] Timoxenum ob proditionem, [quam ab eo parari cognoverant,] metu non percellere. Vel, Visum est graviores metum Timoxeno non injiciendum ob proditionem, [quam moliebatur.] Si Vallæ versionem sequamur, hæc τοῦ καταπλήττειν significatio, ut a vulgatis remota, nobis erit observanda. Quamvis enim plecto Latinum a Græco πλῆττω. ξω. πίπλωμαι. πίπλωμαι. πίπλωμαι, sit deductum, ut et a πίπλωγα, πλωγῆ, Dorice πλωγῆ, Lat. plaga; tamen an etiam hoc loco verbum πλῆττειν pro plectere, et καταπλήττειν pro capite plectere, (ut Vallæ verba videntur significare,) sit accipiendum, affirmare non ausim, quia nullis aliis exemplis rem in præsentia confirmare tuerique possum.

καταπλύν. Ion. et poet. pro comm. καταπλύν. Navigare. καταπλύναντας μακρῇ ᾗ ἐς Αἶαν. i. 2. καταπλύναντες ἐς τὴν Ἀλαίην. Cum Alaliam navigassent. i. 166. καταπλύναι. vii. 137, 194.

καταποντοῦν. Herodoteum verbum pro comm. καταποντίζειν. Demergere. Submergere. In mare præcipitare. Marinis aquis involvere. Μύθος σιδήρειον καταποντούμεν. Candentem ferri massam in

mare projecerunt, ac demerserunt. i. 165. καταποντῶσαι. iii. 30. iv. 154.

καταπορεύειν θήλια τέκνα. Herodotea locutio. Filias suas prostituere, ut vulgato corpore quæstum faciant. i. 94. πᾶς τις τῷ δήμῳ βίη σπανίζων καὶ καταπορεύει τὰ θήλια τέκνα. Quisquis de plebe victus inopia laborat, suas filias prostituit. i. 196. ad fin.

καταπροδίδναι. comm. Prodere. Deserere. vii. 157. καταπροδίδς τοὺς Ἕλληνας. viii. 94. Proditis Græcis. καταπροδόντες τοὺς συμμάχους. ix. 11. Proditis, vel desertis sociis. ix. 73.

καταπροίζμαι. fu. καταπροίζμαι. Si vulgatis Græco-latinis Lexicis habenda fides, quod κατὰ συγκοπήν formatum erit, ex τοῦ καταπροϊκίζμαι. ex κατὰ, et nomine προΐξ, προΐκος, ἡ. unde per contractionem, τὸ προΐξ, προΐκός. At probabilius, ut Eustath. et alii tradunt, a καταπροΐκω, καταπροΐξω. unde medium καταπροΐζομαι, et aor. I. καταπροΐξάμην, ω, ατο. infinit. καταπροΐξασθαι. Ion. et poet. Contemno. Negligo. Impune, vel impunitum, relinquo. ἐκείνους ἔφη οὐ καταπροΐξομαι. Dixit se non relicturum illos impunitos. Se veniam illis non daturum dixit. iii. 36. οὐ γὰρ δὴ καταπροΐξεται. Haud enim [a me] negligetur, id est, haud impune feret. Illum impunitum manere non sinam. iii. 156. οὗτοι οὐ καταπροΐξονται. Hi non negligentur. Impuniti non relinquuntur. v. 105. οὐ καταπροΐξεται. vii. 17. Consule Suidam, et Eustathium, et Magnum Etymol. in τῷ καταπροΐξομαι, et καταπροΐξεται, et καποΐσις τι.

κατάπτισσαι. Ion. pro comm. καδάπτισσαι. Perstringere. Leviter attingere. Pungere. Demulcere. Citare. Δημαρτήτου τε, καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος. viii. 65. ad fin. Demaratum, et alios testes

citans: Consule Eustath. in τῷ καδάπτισσαι.

καταρᾶσθαι. comm. Imprecari. τῇ κεφαλῇ ἐκείνου πολλὰ καταρᾶμυνοι. Illius capiti multa imprecati. ii. 39. καταρῶνται. ibid. τῷ ἡλίῳ καταρῶνται. Soli imprecantur. Solem execrantur. iv. 184.

καταργουῖν. comm. Inargentare. Argento tegere. i. 98. ad fin.

καταρδεῖς. Ion. et comm. pro καθαρδεῖς. Hoc autem suavitatis gratia ne geminum θ in eodem vocabulo concurrat. Purgatus. Lustratus. Expiatus. δ καταρδεῖς τὸν φόνον. Ille, qui a cæde expiatus fuit. i. 43. Vide καθαίρειν. Infra tamen iv. 71. καθαριθύσαι dicit.

καταρκίειν. Sufficere. Satis esse. Suppetere. Esse eam copiam rerum, quæ nobis sufficiat. οὐδὲ μὴ χάρις καταρκίει πάντα ἐαυτῇ παρέχουσα. καθ' ὑπαλλαγήν hoc videtur dictum pro καταρκύντας, ἥγουσιν ἀκούτως, τουτέστιν ἐκείνῳ παρέχου. Nulla regio sibi ipsi res omnes sufficienter suppetit, id est, tantam rerum omnium copiam profert, ut omnibus ejus incolis hæc sufficiat ad vitam traducendam. i. 32.

καταρρέγνυσθαι. comm. De vehementibus tempestatibus dictum, quæ magno cum impetu deferuntur, ac erumpunt. λίγυται χιμῶνα καταρρέγνυσθαι. Tempestas cum impetu fertur cœlitus delata esse. vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87. καταρρέγνυσθαι ἐπὶ τὴν γῆν. In terram cum impetu deferri. iii. 111.

κατάρρυντος, δ καὶ ἡ. Dictum de loco, qui aquis rigatur. Irriguus. ii. 15. κατάρρυνδιῷ idem ac κατορρυνδιῷ. Vide simplex ἄρρυνδιῷ.

καταρτάν. V. H. Aptare. Concinnare. Præparare. Restituere. ἵνα τοι κῆρα πάντα καταρτήσω ἐς τοῦτό. Ut omnes illas res in pristinum statum tibi restituam. v. 106.

καταρτίζω. comm. Componere. Conciliare. [pro quo et καταλάσ-

σιι dicitur. v. 29.] Ad concordiam adducere. οἱ Πάρις [τὴν Μίλητον] κατηρτίσαντο. vel (ut in margine scriptum) κατήρτισαι. Parii Miletum composuerunt. Mileti discordias composuerunt, civesque inter se reconciliarunt, ac ad mutuam gratiæ reconciliationem reduxerunt. v. 28. Πάριοι τοὺς Μιλησίους οὕτω κατήρτισαν. Parii Milesios inter se sic reconciliarunt; vel, Milesios ita composuerunt. Milesiorum dissidia litesque composuerunt. v. 29.

καταρτισῆς, ἥρος, ὁ. Nomen Herodoteum, pro quo comm. ἀρμογῆς, παρὰ τὸ καταρτίζειν. Componere. Concinnare. Conciliare. Moderari. Nomen hoc illi tribuitur, qui aliquos ad mutuam gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas, litesque componit, moresque quodammodo concinnat. Compositor. Moderator. Gubernator. Reconciliator. ix. τῆς Μαρτινίης καταρτισῆρα ἀγαγίσθαι. Mantinea moderatorem, vel compositorem, vel reconciliatorem adducere. iv. 161. Τούτους καταρτισῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐίλοντο οἱ Μιλήσιοι. Hos ex omnibus Græcis compositores, vel reconciliatores, Milesii delegerunt. v. 28.

κατασκήπτειν. com. Ingruere. Cum impetu ferri. Grassari. Dictum de fulmine, de morbis, et aliis rebus, quæ vim graviolem in aliquem locum, vel personam, exeunt. ἡ μῆτις ἐς ἀργύλους κατίσκηψε. Ira in legatos ingruit. vii. 137. ἦν κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον. viii. 65. Si in Peloponnesum deferatur, ingruat, incumbat.

κατάσκοπος, ὁ. comm. Explorator. i. 100. Proprie sic vocatur, qui res aliquas spectat, ac ei renuntiat a quo missus est. i. 112. iii. 19, 123, 134, 136, 138, iv. 151. v. 13. vii. 145, 146, 147, 208. viii. 21. &c.

κατασκήπτειν. comm. Cavillari. Cavillis dictisque mordacibus aliquem insectari. κατίσκηπτον Δαρειόν. Darium cavillis, vel dictis mordacibus, insectabantur. iii. 151.

κατασπουδαζίσθαι. comm. Rebus seriis operam dare. ii. 173. κατασπουδασμῖος ἀνὴρ. Vir, qui rebus seriis dat operam. ii. 174.

καταστάτων σφί εὖ τῶν πραγμάτων. vii. 132. Ipsi bene constitutis rebus. Cum res bene constituissent.

κατάστασις, ἡ. Consensus. Concilium. Concio. Sedes. Gallice, *Les assises, qu'on tient en quelque lieu. Une assemblée, en laquelle on s'assembleoit, pour consulter de quelques affaires.* οἱ δὲ σφί τῇ πρῶτῃ καταστάσει ὑπικρίναντο. iii. 46. Illi vero ipsis in primo conventu, in prima concione, in primo consensu, responderunt. συνίπικτι ὥς ἐμοῦ σφίνοι γίνεσθαι τὴν κατάστασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. Quod bene. Sed hoc verba sonant, Accidit, ut simul ipsorum [Lacedæmoniorum] concio fieret, i. Accidit ut et ipsi Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Quoniam autem in legitima concione omnia certis legibus sunt constituta, ideo κατάστασις pro concione sumi videtur. τῇ προτεραίῃ τῆς ὑστάτης καταστάσεως μελλούσης ἵσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Recte. Sed hoc verba sonant, Priore die ante ultimum concilium, quod erat habendum. Vel, Die præcedente ultimam concionem, quæ habenda erat.

κατάστασις, ἡ. comm. Status. Conditio. ii. 173. ἦν πόλις κατάστασις τοιήδε. Urbis [civitatis] hic erat status. v. 92. §. 2. ἐν ἀνδρῶν φύσει, καὶ καταστάσει. viii. 83. In hominis natura, et statu; vel fortuna, et conditione.

καταστιάζειν. comm. Contegere.

Tegere. τὸν ἵκον ἐνὶ καταγογά-
ζουσιν. Cadaver salignis ramis con-
tegant. Valla vertit, pallio con-
tegant; sed male. (Quid sit ἐνὶ,
vide apud Eustath.) iv. 71.

καταγῆναι. Evadere. Eventum sive
exitum aliquem habere. Suc-
cedere. Verti. Recidere vel in
melius, vel in pejus. Πάντα ἡμῶν
ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατίστη. vii. 158.
Omnia nobis in melius recide-
runt.

καταγῆναι. comm. Constitui. Fieri.
καταγῆναι πολέμιόν τι αὐτὶ φίλου.
Hostem amici loco alicui fieri.
i. 87.

καταγῆναι. comm. Componi. Seda-
ri. ἱππεῖ τι κατέη οὐδὲν. Post-
quam sedatus est tumultus. iii.
80.

καταγαρίσαι. Ad rem militarem re-
latum, idem ac τὸ καταβάλλειν, de
quo suo loco. ἱσπιστόντις κατιγόρι-
σαν αὐτῶν ἱθακσίους. ix. 69. Irru-
entes ipsorum sexcentos prostra-
verunt. ὡς τοῖσι Ἕλλησι κατέστρωτο
οἱ βάββαροι. ix. 76. Cum a Græcis
barbari prostrati fuissent.

καταγρέψασθαι τινας. Aliquos subi-
gere. Aliquos in suam potestatem
redigere. Τοὺς μὲν κατιγρέψατο.
Alios quidem subegit. i. 6. κατι-
γρέψατο Ἴωνας. Ionas in suam po-
testatem redegit. ibid. ταύτην οὐ
Πισίστρατος κατιγρέψατο πολέμῳ.
Pisistratus hanc armis subegit. i.
64. ἥδη δὲ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελο-
ποννήσου ἦν κατιγερμένη. Jam au-
tem et magna Peloponnesi pars
ab ipsis erat subacta. i. 68, 71.
λέγοντις τεῦτον καταγρέφεισθαι τοὺς
ἐκχωρίους. Dicentes fore ut hic
indigenas subigeret. i. 78. et ali-
bi passim idem loquendi genus
legas.

καταγραφῆ. Subactio. In nostram
potestatem redactio. καταγραφῆ
πολέων. Urbium expugnatio, qua
urbes in nostram potestatem re-
digimus. i. 6. τῶν Ἰωνῶν καταγραφῆ.
i. 92. ἐπὶ Λιβύῳ καταγραφῆ. Ad

Libyorum subactionem. ad Li-
byas subigendos. iv. 167. vi. 27.
κατασύρειν. comm. pro quo πορ-
θεῖν alias. Compilare. Populārī.
Diripere. κατὰ μὲν ἵσυρας Φάληρον.
Phalerum diripuerunt. v. 81. τὰς
ἐπιλείπουσας τῶν πόλεων οὐ κατίσυρειν.
Reliquas urbes non diripuerunt.
vi. 33.

κατασχῆν. μ. κατασχῆσαι. comm.
Occupare. μίλλων τὴν ἀκρόπολιν
κατασχῆσαι. Cum arcem occupa-
turus esset. v. 72.

κατασχῆν ἕς τι χωρίον. Ad aliquem
locum appellere. vi. 101. ἐς τοῦ-
τοι τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νῆ-
ας. Cum [milites Xerxis] ad hoc
littus naves appulissent. vii. 59.
κατίσχε ἐς τὸν αἰγιαλόν. Ad littus
appulit. vii. 188. οἱ μὲν ἄλλοι
κατίσχοι ἐς τὴν Σαλαμίνα. viii. 41.
Alii quidem ad Salamina appu-
lerunt.

κατατείνειν. comm. Extendere. Ex-
porrigere. Παρήκει δ' αὐτοῦ τὸ γρα-
τόπιον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἐρυθραίων
παρὰ Ὑσίας. Κατέτινεν δὲ ἐς τὴν Πλα-
ταιίδα γῆν. ix. 15. Valla: Expor-
rexit autem sua castra ab Ery-
thræis secundum Hysias, Platæ-
ensi tenuis agro. Æ. P. Ipsius
vero [Mardonii] castra, quæ ab
Erythræis initium ducebant, ad
Hysias usque exporrigebantur:
Et in agrum usque Platæensem
extendebantur. Illud enim παρῆ-
κει jam videtur esse præter. im-
perfecti a παρήκω. Pervenio. Per-
tingo. Extendor. Exporrigo. Si
Vallam sequaris, erit aor. 1.
act. a παρήκει, ex παρὰ, et ἤκει. μ.
παρήκει. aor. 1. act. παρήκει, ας, ο.
παρήκει vero jam idem significabit,
ac τὸ παρατείνειν, pro quo συνή-
κως eodem loco dicitur κατατείν-
ειν. Sed si τὸ παρήκει sic accipias,
ut nos vertimus, tunc τὸ κατέτινεν
neutraliter sumetur, ut simplex
verbum τείνειν, quod accipitur pro
Tendere aliquo. Vergere. Spe-
ctare. Pertingere. Extendi. Ex-

porrigi. Extensum, vel exportum esse. Vulgata Lexica Græco-latina copiam exemplorum Lectori suppeditare possunt. Hæc ideo nunc prætermittenda. Vel, τὸ κατίτιν Ἀττικῶς pro pass. κατετίτιν sumendum. Nihil παράδοξον hic docetur. Quare non est cur has interpretationum verisimiles conjecturas Critici nimium superbe rejiciant, ac aspernentur.

κατατίθισθαι. comm. Deponere. Δοκίοντες χάριτα μεγάλης κατατίθισθαι [τῷ βασιλεῖ, vel πρὸς τὸν βασιλῆα, vel ἐς τὸν βασιλῆα.] Existimantes se magnam gratiam [apud regem deposituros, collocaturos, i. a rege] inituros. vi. 41. Vel, apud regem inituros.

κατατίθισθαι κλῆος. Herodotea locutio. Gloriam adipisci. Gloriam sibi parare, et quodammodo reponere, atque recondere in aliquo secretiore loco, in quo pretiosissima quæque reponere solemus. Καὶ τοι διὰς παρέδωκε, ἐνσάμνουν τὴν Ἑλλάδα, κλῆος κατατίθισθαι μέγιστον Ἕλλησι τῶν ἡμῶς ἴσμεν. ix. 72. Valla: Cui Dii tribuerunt, ut liberata Græcia, omnes quos novimus Græcos gloria supergredieris. Æ. P. Tibique Deus dedit, ut Græcia liberata, gloriam omnium Græcorum, quos novimus, maximam consequeris. Vel, ut gloriæ magnitudinæ, [ac splendore] cæteros omnes Græcos, quos novimus, superares. Vel, ut gloriam longe majorem adipisceris, quam ullus Græcorum, quos novimus, unquam adeptus fuerit.

κατατοξίζειν. Sagittis conficere. Sagittis configere, interficere. iii. 36.

κατ' αὐτὸ τοῦτο. Ad hoc ipsum. Hac ipsa de causa. v. 37.

καταφαίνεσθαι. Ion. pro comm. φαίνεσθαι. Videri. ὥς μοι καταφαίνεται. Ut mihi videtur. i. 58.

καταφύττειν, ἰόν. Ion. pro comm. καταφύττειν. Frequenter aliquo ire. Descendere. Venire. καταφύττειν οἱ λίοντες τὰς ῥύκτας. vii. 125. Leones noctu venientes.

καταφονεύειν. Herodoteum vocabulum. Trucidare. Conficere. Interficere. τοὺς πλεῖστας καταφόνευσαν. Plerosque trucidarunt. i. 106. καταφόνευσαν τὴν Περσίνην φυλακὴν. Persarum præsidium trucidarunt. i. 165. ii. 45. iii. 157.

καταφορεῖν. Ion. pro comm. καταφέρειν. Deferre. χρυσὸς καταφορεῖται ὑπὸ ποταμῶν. Aurum, quod a fluviis deferretur. iii. 106. ψῆγμα χρυσοῦ καταφορεῖται. Auramenta deferens. v. 101.

καταφραζέσθαι. Ion. et poet. pro comm. σκέπτεσθαι. κοῖν. καταμαθεῖν. τηρεῖν. Observare, Animadvertere. καταφραδὴς αὐτὸν ταῦτα ποιεῖντα. Cum animadvertisset ipsum hæc facere. iv. 76.

καταφρονεῖν. Commune verbum, informationem spectes: at significatio non etiam communis, sed Ionibus peculiaris. Existimare. Arbitrari. καταφρονέοντες Ἀρκάδων κρίσεις ἴσαι. Existimantes se Arcadibus esse præstantiores, vel, potentiores. i. 66.

καταφρονεῖν. comm. Contemnuere. cum accusat. καταφρονέοντες ταῦτα. His contemptis. viii. 10. Sic et Thucyd. lib. 6. pag. ex Wechellianis typis, 438. A. καταφρονεῖν τὰς ἐπὶ νύκτας. Contemnere [hostes] invadentes. Contemnere hostes, qui nos invadunt. Idem libro octavo, C. καταφρονέοντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν. Contemta Atheniensium imbecillitate. Id. eodem libro, 609. D. τοὺς παρόντας πολεμικοὺς καταφρονεῖν. Præsentibus hostes contemnere.

καταφρονεῖν. Animo volvere. Affectare. Ion. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Tyrannidem affectans. i. 59.

καταχαίρειν. Herodoteum verbum,

pro quo comm. *ἰππεύειν*, et *ἰππαικῶν*. Aliorum malis lætari, et alicui afflicto insultare. i. 129. vii. 239.

καταχαλκῶν. comm. *Ære*, vel ferro tegere, et munire. *καταχάλκου*, ὃ Κρίν, τὰ κέρα. O Crie, cornua ferro muni. vi. 50.

καταχιάμινος. Vide *χίμν*.

κατάχθισθαί τι πρῶγματι. Rei alicujus molestia affici. q. d. Re aliqua gravari. ii. 175.

καταχορδύνει. V. H. pro comm. *κατατίμνν*. Concidere. Scindere. Secare. Laniare. [quid sit *χορδῆ*, quid et *χορδύνει*, vide apud Suidam, et Aristoph. in *Βατράχοις*. ver. 342. in *Ἀχαρνῶσι*. ver. 1118. Et longe dilucidius in *Ἰσχυῶσι*. ver. 214. in voce *χορδύνει*.] τὴν γαστέρα *καταχορδύνει ἀπέθανε*. Ventrem concidens, vel dissecans, lanians, obiit. vi. 75. [pro quo ibid. *κατακίπτει συνινύμης* dicitur.]

καταχοῦν. Ut *συγχοῦν*. V. H. pro comm. *καταχῶσαι*, et *συγχῶσαι*. Humo congesta tegere. Humo vel arena congesta obruere. ὁ ἰός τοσ *κατίχουσί σφας*. Auster arena congesta eos obruit. iv. 173.

καταχρᾶν. Herodoteum verbum, pro satis esse alicui. *πρὸςσχόμενος ἔπια*, ὥς οἱ *καταχρᾶ*, εἰ βούλονται *Φωκαῖες* *πρωμαχίῳνα* ἵνα μόνον τοῦ τείχεος ἱρεῖνται, καὶ οἴκημα ἐν κατιρῶσαι. Lat. interpres totum hunc locum ita vertit: Quum postulasset prius sibi sat esse, si vellent Phocenses unum duntaxat muri propugnaculum demoliri, ubi habitationem exstrueret, cetera illis se permissurum intacta. Sed vertendum, Cum [ipsis has] conditiones proposuisset, sibi sat esse, si Phocæenses unum solum muri propugnaculum demoliri, et unicum domicilium [ædem templumque] consecrare vellent. Præterea nec Lat. interpres, nec Steph. animadvertit, quantum

sit discrimen inter τοὺς *Φωκαῖες*. καὶ τοὺς *Φωκῆς*. Nam isti quidem ἀπὸ τῆς *Φωκίδος* τῆς περὶ *Παρνασσὸν* χώρας sunt dicti. Illi vero ἀπὸ τῆς *Φωκαίας* πόλεως τῆς *Ἰωνίας*. i. 164. de quibus consule *Geographos*. Et tamen idem *Phocensium* nomen utrisque per imprudentiam uterque tribuit. Sed alii quidem *Phocenses*, alii vero *Phocæenses*, sunt appellandi. Vide *ἀποχρᾶν*. οὐδὲ οἱ *καταχρῆσαι* ἡμᾶς *καταστριφαιμὴν* ὑμῶν ἀπέχισθαι. Valla: Neque, nos subegisse contentus, a vobis abstinebit. iv. 118. Sed hæc interpretatio liberior sensum quidem, at non etiam ipsa verba, nec ipsam constructionem declarat. v. s. Neque ipsi satis erit nobis subactis a vobis abstinere; pro, Neque nobis subactis contentus erit, ita ut a vobis abstineat. Sed hoc loquendi genus *Herodoteum* ab usu paulo remotius, ac ideo durius videtur, iis præcipue, qui τὸ καινοπρεπὲς τῶν ἰδιωμάτων, καὶ σχημάτων, ignorant. Ἀντὶ μὲν λόφῳ ἡ λοφίη κατέχερα. vii. 70. Valla: Ut ipsæ jubæ pro cristis essent. Sed hoc verba sonant, Pro cristis quidem ipsæ jubæ sufficiebant. i. Jubis equinis cristarum loco erant contenti. Equinæ jubæ illis sufficiebant, nec alias cristas habere cupiebant. Vide *ἀποχρᾶν*.

καταχρῆσθαι. comm. Interficere. *καταχρῆσασθαι ἑαυτὸν*. Se ipsum interfecisse. i. 82. τὴν μὲν τὸν παῖδα *κατιχερήσας*; Qua morte puerum sustulisti, vel necavisti? i. 117. *καταχρῆσθαι*. Interficere. iv. 146. vi. 135.

καταχροθῆναι. Interfici. ἰδιωτὸς μὲν *καταχροθῆναι*. ix. 120. Rogabant ut ille interficeretur.

καλαχρυσῶν. comm. Inanrare. Auro tegere. Gall. *Dorer*. i. 98. *κατακρυσωμένη* τῇ. ii. 63. *καταχρυσώσαντα*. ii. 129. iii. 56.

καταχῶσαι. Vide *χῶσαι*.

καταψῆν. comm. Attrectare. Demulcere. καταψῆσαι τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν. Demulcentem puellæ caput. vi. 61.

κατίσται. Ion. pro comm. κάθηται. Sedent. i. 199. ii. 86. ἀποκατίσται, pro ἀποκάτνται. iv. 66, 196. κατιδέκιον. ix. 99.

κατιγῶς, ὅτος, ἰ. Ion. et poet. pro comm. κατιαῶς. Fractus. Δόξατα κατιγῶτα. vii. 224. Lanceæ fractæ.

κατικαίξιν τὰ γινόμενα. ix. 109. Conjicere quæ fiunt. Conjecturis assequi ea quæ fiunt.

κατιλημμένος, η, ον. comm. Interceptus, a, um. πολλαὶ μυριάδες κατιλημμέναι ἀνθρώπων. ix. 70. Multæ mortalium myriades interceptæ.

κατιλιῖν. V. H. Implicare. Involvere. Includere. κατιληθέντες ἰς τὸ τῦχος. Intra muros inclusi. Vel, Intra muros compulsi. i. 80. Vide ἀπιλιῖσθαι, κατιληθέντες ἰς τὸ ἄγν. Intra urbem compulsi, conclusique. i. 176. κατιλύθησαν ἰς τὸ ἄγν. In urbem compulsi sunt, in eaque conclusi. i. 190. κατιληθέντων ἰς Μίμφιν. Intra Memphin compulsi, atque conclusi. iii. 13. κατιλήθησαν ἰς τὴν ἀκρόπολιν. In arcem compulsi conclusique sunt. iii. 146. v. 119. κατιληθέντες. ibid. κατιλήθησαν ἰς τὸν Παρνησσόν. viii. 27. Cum in Parnassum compulsi fuissent. Cum in Parnasso conclusi fuissent. ἰς τὰ ἄκρα τῆς Μυκάλης κατιληθέντων. ix. 107. Qui in Mycales cacumina compulsi fuerant.

κατιλίσσιν. Ion. et Æol. pro comm. καδιλίσσιν, quod et καδιλίσσιν dicitur. Involvere. Τὰς κνίμας ῥάκας φοινίκεσι κατιλίσχαι, pro κατιλυγμέναι ἦσαν. vii. 76. Valla: Crura autem panno Phœniceo erant induta. Verba sonant, Illi autem puniceis pannis erant circumvoluti, vel involuti, crura, Notus autem est iste Græcismus.

κατυλίσχαι. Vide κατιλίσσιν, et terminationem χαλο. Et Eustath. in voce ειλίσχαι. Herod. ειλίσχαι. vii. 90.

κατιῖται. Ion. pro comm. καδιῖται, demisiss. ii. 28.

κατιῖται. Detulisse nomen alicujus. Aliquem accusasse. ii. 89.

κατιπιῖν. Denuntiare. i. 20.

κατιργῆναι. Ion. pro comm. καθιργῆναι. Coercere. Concludere. Intra locum aliquem claudere. ἰς μέσα τὰ φρύγανα κατιργῆσι. In mediis sarmentis concludunt. iv. 69.

κατιρίκειν. Ion. ac Herodoteum verbum, pro comm. καταρῆναι. Discindere. Lacerare. πάντες τὰ τε ἰσθῆτος ἰχόμια ἔχον, ταῦτα κατιρίκειν. Valla: Universi vestimenta rescindere. Stephanus hic præter morem tacet. Sed verba Græca hoc sonant, Et universi quæ vesti proxima habebant, ea lacerare cœperunt. iii. 66. Si codex sanus, videtur Herodotus περιφραστικῶς ipsa pallia intelligere, quæ vestibus imponuntur, iisque proxima sunt. alioqui dixisset τὰ τε ἰσθῆτος ἔχον, vel simpliciter τὰ τε ἰσθῆτος ἰχόμια, ἀπὸ τοῦ, τὰς τε ἰσθῆτας, αἱ εἰχον.

κατιλιῖν. Ionice, pro comm. καδιλιῖν. Demoliri. Evertere. Delere. α καθαίρειν, ὦ. cujus a. 2. act. καθαίρειν ab inusitato καδιῖν deductum. τὴν Πριάμιν δύναμιν κατιλιῖν. Priami regnum evertisse. i. 4. ἡγεμονίῃ καταριθίσαι. Principatus eversus. i. 46. Vide καταριῖν. iii. 153. κατιλόντας τὴν κεφαλὴν θάψαι. Caput [inde] sublatum humare, sepulturæ mandare. v. 114. τοῖσι κατιλοῦσι. viii. 82.

κατιλθῆν. Hæreditati, vel regno, tributum. εἰς ὃν ἡ Περσικὴ βασιλεία κατῆλθεν. Ctesias Pers. l. Ad quem Persicum regnum devenit.

κατιλίσσιν, idem ac τὸ κατιλίσσιν. Ion. pro comm. καδιλίσσιν, vel

καθιλλοσιν. Involvere. Obligare. συνδους βυσσίδης τιλαμῶσι καθιλλοσιν. vii. 181. Val. Sindone byssina, et fasciis, obligantes. Æ. P. Sindonis byssinæ fasciis obligantes.

κατελόμενος. Ion. pro comm. καθιλόμινος. Qui detraxit. Qui de loco sublimiori aliquid sumsit. τὰ τέξα κατελόμενος. Arcu correpto. iii. 78.

καθιῶσι. Ion. pro comm. καθιῶσι. dat. plur. aor. 2. act. a καθιῶ. καθιῶ. καθιῶν, οὔσα, οἱ, ὅτοις. quod ab inus. καθίω, μ. καθιῶ. pro quo καθαιρίω. ὦ. viii. 82. ἐν τοῖσι καθιῶσι τὸν βάρερον.

κατεπίζιν. V. H. pro simplici ἐπίζιν. Sperare. κατήλαξε εὐπετίως τῆς θαλάσσης κρατήσιν. viii. 136. Sperabat se maris imperio facile potiturum.

κατεργάζομαι. Interficere. ἐπιδικέτο ἐαυτὸν κατεργάσασθαι. Pollicebatur fore, ut se ipsum interficeret. i. 24. v. 111.

κατεργάζομαι. comm. Conficere. Perficere. Facere. τὰδ' οἱ κατέργατο. Hæc ab eo facta sunt. i. 123. κατεργασμένου δ' οἱ τοῦτου. Hac autem re ab eo peracta. ibid. κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων. Rebus confectis. i. 141. ὅσοις μὴ κατεργασμένοι ἦ τούτο. Illis, quotquot hoc non fecerit. iv. 66. μεγάλα πρήγματα κατεργάσασθαι. Res magnas conficere. v. 24.

κατεργασμένος, η, ον. Ion. pro comm. κατεργασμένος. Confectus, Paratus, Quasitus, ac parvus aliqua ratione. ἀρετὴ κατεργασμένη ἀπὸ σοφίας. vii. 102. Virtus sapientia parta. Virtus, quam sibi quis sapientia paravit.

κατέρειν. Ion. pro comm. καθείρειν. Coercere. Concludere. In vincula, vel carcerem, conjicere. αὐτοὺς εἰς τὰς νᾶς κατέρειν. Ipsos intra naves concluserunt. In naves repulerunt, ac in iis concluserunt. v. 63.

κατέρειν. μ. κατέρειν. V. H. pro comm. κατέρειν, et καθείρειν, q. d. Detrahere. Deducere. κατέρεισαντες ἐν τῇ Σαλαμῖνᾳ οἱ Ἕλληες τῶν ναυηγίων ὅσα ταύτῃ ἐτύγχανε ἔτι ἰόντα. viii. 96. Valla: Reductis in Salaminem navibus, potiti sunt naufragiis, quæ illic supererant. Æ. P. Græci, cum naufragia, quæ illic adhuc erant, in Salaminem deduxissent, vel traxissent, [ad alterum navale prælium erant parati.]

κατέρχομαι, κατερχώ. comm. Redire aliquo, ubi prius eramus. v. 30.

κατίσταν. Ion. pro comm. κατίσταν. verso η in α, ut sit aor. 2. act. Constituti sunt. vel pro καθιστάμενοι. κατὰ συγκοπήν, καὶ τροπήν τοῦ θ εἰς τ. vii. 106. ἐν δέματι μεγάλῳ κατίσταν. vii. 138. In magno metu constituti sunt.

κατιστῶς, ὅτος, ὁ. Ion. pro comm. καθιστῶς, καθιστῶς. Vel pro καθιστῶς, ὅτος, ὁ. Constitutus. ἐν μεγάλῳ δέματι καθιστῶς. viii. 36. In magno metu constituti. Vehementer metuentes.

κατιστήκει. Ion. pro comm. καθιστήκει. Institutum est. Constitutum est. τοῖσι μὲν δὲ κατιστήκει πολιορκίᾳ. Ab illis igitur instituta est obsidio. i. urbs obsideri cœpit. i. 81. vii. 59. Vide κατιστήκει, et κατιστήται.

κατιστήκει ὅφις τειχομαχίᾳ ἱππομινεσίῃ. ix. 70. Ab ipsis acrior murorum oppugnatio instituta est.

κατιστήται. Ion. pro comm. καθιστήται. Constitui. Institui. Fieri. Initium rei alicujus fieri. τοῖσι κατιστήται πολιορκίᾳ. His instituta est obsidio. Ab his obsidio institui cœpit. Hi [urbem] obsidere cœperunt. i. 81. θυσίᾳ τοῖσι Περσῶσι ἥδη κατιστήται. Sacrificium a Persis hoc fieri solet. i. 132. τὰ βασιλείᾳ κατιστήται. Regia, Regium palatium situm erat. i.

178. ἄλλός σφι νόμος κατεῖηκε. A-
lium morem habent. i. 197. κα-
τεῖασι νόμοι οὗτοι τοῖσι βαβυλωνίοισι.
i. 200. ii. 29, 40. ἱητροὶ κατεῖασι.
Sunt medici. ii. 84. κατεῖηκε. vii.
59. κατεῖηκε ἰκ τῆς ἰθείης Λακεδαι-
μονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. s. Ex
recta [scil. via] Lacedæmoniiis
factus est hostis. [i. aperte, pa-
lam, et ex professo Lacedæmo-
niis factus est hostis.]

κατεγράφω. Ion. 3. pers. plu.
plusq. p. f. pass. 1. conjug. gravit.
pro comm. κατεγραμμένοι, vel κατε-
γραμμένοι, ἦσαν. Subacti, subactæ-
ve, fuerunt. οἱ Ἕλληνες κατεγράφω.
Græci subacti fuerunt. i. 27. Pro
eodem dicitur et κατεγράφω. οἱ Λυ-
δοὶ κατεγράφω ὑπὸ Περσίων. Lydi
a Persis subacti sunt. i. 141.

κατεύχεσθαι. Ion. et poet. Precari.
ὃ δὲ πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται
εὖ ἴται. Ille vero omnibus Persis
precatur ut bene sit. i. 132. ii.
40.

κατευχεῖσθαι. Ion. et poet. Epu-
lari. i. 216. iii. 99.

κατηγείσθαι. Ion. pro comm. καθη-
γείσθαι. Viæ ducem esse. κατηγι-
νέτο οἱ Σκύθαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων
τοὺς χώρους. Scythæ in Androphag-
orum agros [Persis] erant viæ
duces. iv. 125. ἐς τὴν σφιτίην κατη-
γίνετο τοῖσι Πέρσῃσι. Persis in suum
agrum erant viæ duces. ibid. κατ-
ηγησαμένου τοῦ Κοροβίου. Corobio
viæ duce. Corobii ductu. iv. 151.
ἐς τὸ σφι κατηγίνετο Ἰππίας. In
hunc locum ipsis viæ dux erat
Hippias. vi. 102, 107, 135. vii.
130. οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγι-
νέτο. ix. 66. Non amplius eodem
ordine [suos milites] ducebat.

κατηγίμων, ὅς, ὃ καὶ ἦ. Viæ dux.
vi. 135. Ion. pro comm. καθηγι-
μῶν. τοὺς κατηγιμῶνας τῆς ἑδῶ. vii.
128, 197.

κατηγίωμα, κατηγῶμαι. Narro. Re-
censeo. iii. 134. Ion. pro comm.
καθηγίωμα, οὔμαι.

κατηγορίων, εἶν. Ion. et poet. pro

comm. ἐξιλέγχι. Arguere. In-
dicare. Demonstrare. αὐτὸ κατη-
γορίαι τὸ οὔνομα. Ipsum nomen
hoc indicat, hoc arguit. iii. 115.

κατηγόρητο. comm. Apud Herodo-
tum vii. 205. impersonaliter
positum videtur. τοὺτους σπουδῇ
ἰποιήσατο Λεωνίδης μόνους Ἕλληνας
παραλαβῶν, ἔτι σφίων μεγάλως κατη-
γόρητο μηδίξιν. Valla : Leonides
dedit operam, ut Græcos sumeret
solos, quod eos maxime insimu-
labat, quod cum Medis sentirent.
Æm. P. Leonides operam dedit,
ut hos solos de Græcis assume-
ret, quia vehementer accusaban-
tur, quod Medis faverent. Sed
hoc verba sonant, Vehementer
adversus eos accusatio fuerat in-
stituta, quod cum Medis senti-
rent. Idem tamen est sensus. Si
Vallam sequaris, Ἀττικῶς passi-
vum pro activo κατηγέρι positum
dices. Verum non ipse Leonides
eos hoc nomine videtur accusasse,
sed, quod ab aliis graviter accu-
sarentur, et vituperarentur, ad
societatem assumpsisse, ut eorum
fidei periculum faceret, eorum-
que mala consilia, conatusque,
pro viribus impediret. Lector
sententiam sequatur, quam veri-
tati favere judicabit.

κατήγορος, ε, ὁ. comm. Accusator.
Delator. Qui rem aliquam deferat
ad aliquem. Index. Cic. in Catil.
Or. 4. c. 3. Hæc omnia
indices detulerunt, rei confessi
sunt. Et Or. 4. c. 5. Cæsar in-
dices maximis præmiis affecit. τὸ
μηδίνα κατήγοροι γινέσθαι. viii. 88.
Quod nullus accusator, vel index
exstitisset.

κατήκειν. Ion. pro comm. καθήκειν.
Pertingere. κατήκοντες ἐπὶ θάλασ-
σαι. Ad mare pertingentes. iv.
171. κατήκουσι ἐπὶ ποταμῶν. Ad
fluvium pertingunt. iv. 178, 181.
v. 9, 49. vii. 22, 130.

κατήκειν, κατήκοτος. Ion. pro comm.
καθῆκον. Id, quod ad nos perti-

net. περὶ τῶν κατήκοντων λόγοντις. De rebus ad se pertinentibus verba facientes. i. 97. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τὰδε ποιητρία εἶναι ἔλγυ. viii. 19. Valla: Ad eam [rem] transigendam hoc agendum esse dicebat. Æ. P. In rebus præsentibus, [ac urgentibus,] hæc facienda dicebat. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλήν ἔμελλον ποιεῖσθαι. viii. 40. Valla: In rebus, quæ contigerant, consilium capiendum habebant. Æm. P. Ob res, quæ contigerant, consilium erant inituri, vel capturi. Vel, inter se consultaturi erant. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι, δοῦναι αὐτὸν μὲν σὲ ἀπειλαῖν ὅπως. viii. 102. In præsentibus rebus, in præsentī rerum statu, videtur mihi oportere te quidem ipsum abire retro, id est, domum reverti.

κατήκοος, ὁ. Vocabulum Herodoto peculiare pro exploratore aurito, (ut comici loquuntur,) qui nominatur auscultator, qui aures attentas admovet ad ea, quæ dicuntur, ut ea referat ad illum, a quo auscultandi causa missus est. i. 100.

κατήκοος, comm. pro quo sæpius ὑπήκοος dicitur. Subditus alicujus imperio. Qui alicujus imperio parat. Subjectus alicujus potestati. οὗτοι Μήδων ἦσαν κατήκοοι. Hi Medorum imperio parebant. i. 72. Κροίσω ἦσαν κατήκοοι. Creso subjecti erant, ejusque imperio parebant. i. 141. Φοίνικες ἦσαν Περσέων κατήκοοι. i. 143. Μίνω κατήκοοι. i. 171. καὶ οἱ ἦσαν κατήκοοι. Et ipsi erant subjecti. iii. 88. Περσέων κατήκοοι. v. 10. οὐ βουλομένων τῶν πολιτῶν κατηκῶν εἶναι. vii. 155. Cum cives [ejus] imperio parere nollent.

κατ' ἡλικίαν, καὶ φιλότητα. Prout ætas, ac amicitia fert. Pro ætatum gradu, et pro amicitia necessitudine. i. 172.

κατηλογεῖν. Herodoteum verbum, pro comm. καταφρονεῖν, ἀλογεῖν, ἀμειλίην. Contemnere. Nihili facere. τούτου κατηλόγησιν. Istum contempsit. i. 84. Componitur autem ex κατὰ, et ἀλογίω, ὤ, ἥσω. τὸ τὰ τῶν ἀλόγων φρονεῖν. ἡ μηδὲν λόγον ἔχειν, καὶ ποιεῖσθαι. Hom. Iliad. O. v. 162. εἰ δ' μοι ἐκ ἐγείσο' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει. Si vero meis verbis non obtemperaverit, sed [ea] contempsit. Idem repetitur. v. 178. In composit. vero, τὸ α in η vertitur, ut et in κατηγορίῳ, ὤ, et γεατηγῶν, ὤ. et aliis multis. τὸν νόμον κατηλόγησι. Hanc legem contempsit. i. 144. κατηλογίστα τὰ Ὀροῖτις πρήγματα. Res Oroetis negligentem. iii. 121.

κατῆρες πλοῖον. Ion. et poet. τὸ πεινῶς καθύλακυσμένον πλοῖον. viii. 21. Navis in mare deducta. εἰχε πλοῖον κατῆρες ἰτοῖμον. Valla: Cum expedito navigio actuario. Æ. P. Habebat navigium in mare deductum, paratum.

κατήρραξαν. τὲς λοιποὺς κατήρραξαν διαπορτίς ἐς τὸν Κιθαιρῶνα. ix. 69. Valla: Ceteros ad Cithæronem usque persequuti, terga ceciderunt. Æ. P. Ceteros in Cithæronem persequentes compulerunt. Vel, persequendo comp.

κατηρημένον χρήμα. Herodotea locutio. Res bene ordinata. iii. 80. κατηρημένος. ix. 66. Instructus. Ordinatus. In ordinem redactus. Sic in Græci textus margine scribitur: at in ipso textu, κατηρητισμένος.

κατηρητισμένος, comm. particip. perf. et plusq. p. pass. Paratus. Instructus. a καταρτίζω, σω. de quo suo loco. ix. 66. Sed ad marginem legitur κατηρητισμένος, a κατάρτάν, ὤ. Vide.

κατιῖναι. comm. idem ac τὸ κατέρχουσαι. Redire eo, unde prius discessimus. v. 62.

κατίζην. Ion. pro comm. καθίζην. Sedere. προκατίζην. Propalam se-

dere. i. 14. *κατίξιν*. i. 97. *κατίξιν*. *ibid.* *κατίξοις*. i. 181.
κατίξιν. Ion. pro comm. *καθίξιν*.
 Collocare. Vulgus dicit, Facere
 sedere. αὐτὸν κατίσιν ἰγγὺς ἰωῦτοῦ.
 Ipsum juxta se collocavit. i. 88.
κάτισιν φυλάκους. Colloca, con-
 stitue, custodes. i. 89. iii. 155. v.
 25.
κατιῦθ. V. H. Recta. E regione.
 Ex adverbo. ix. 51.
κατικετούειν. Ion. pro comm. *καδι-
 κατιούειν*. Supplicare. Suppliciter
 orare. vi. 68.
*κατιόντα ὀνίδια ἀνθρώπων φιλίει ἱπανά-
 γην τὸν θυμόν*. vii. 160. Probra,
 quæ homini inferuntur, iram
 commovere solent. Observandum
 autem *κατισπερίσσειν* loquendi ge-
 nus, *κατιόντα ἀνθρώπων*, pro *κατὰ
 τοῦ ἀνθρώπου*, q. d. Probra, quæ
 descendunt in, vel adversus, ho-
 minem. id est, quæ in hominem
 inferuntur, intorquentur. Male-
 dicta contumeliosa, quæ in ali-
 quem jaciuntur, et sparguntur.
 Vide *ὀνίδια κατιόντα*, et *ἱπανά-
 γην*.
κατιππάζισθαι. Ion. pro comm.
καδιππάζισθαι. Perequitare. Sic
 enim Livius. Sic etiam Cæsar
 loquitur. ἡ δὲ ἵππος προσελθούσα
κατιππάζατο χέρην τὴν Μεγαρίδα.
 ix. 14. Valla: Præmisso equitate,
 qui omnem oram Megaridem in-
 cursaret. Æ. P. Equitatus vero
 progressus agrum Megarensem
 perequitavit. Arbitror enim pro
προσσελθούσα scribendum potius
προελθούσα, quam lectionem Valla
 quoque videtur, ut vulgata com-
 modiore, sequutus.
κατιροῦν. Ion. pro comm. *καδιροῦν*.
 Consecrare. Dicare. τὴν οὐσίην αὐ-
 τοῦ κατιρώσας. Consecratis, et di-
 catis ejus fortunis. i. 92. *κατιρώ-
 σαι*. i. 164.
κατισπασθαι. Ion. pro comm. *καθίστα-
 σθαι*. Constitui. Fieri. Esse. λόγος
προσάντης κατίσεται. vii. 160. Ora-
 tio difficilis vel molesta est.

κατιστάτο. 3. plur. imperf. pass.
 Ion. pro comm. *καθίστατο*. viii.
 12. Vide *ίατο*.
κατίσχειν. Ion. et poet. pro comm.
κατασχεῖν. Appellere. ἰς Σαλαμῖνα
κατίσχει τὰς νῆας. viii. 40. Naves
 ad Salaminem appulit.
κατίσχειν ad fulgur de cœlo in ter-
 ram delatum interdum referri.
*λέγουσι σίλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐν τῷ ὠ-
 ραιῷ κατίσχειν*. Aiunt fulgur in
 vaccam de cœlo deferri. iii.
 28.
κατο. Ionic. formatio 3. pers. plur.
 plusq. p. pass. a 3. sing. comm.
 in *κτο* desinente, inserto *α*, prout
 verbum fuerit; ut *λαλέκατο*, pro
λαλεγμένοι ἦσαν, pro quo frequen-
 tius *λαλέκατο*, versa tenui in aspi-
 ratam. Hic autem Ionismus tri-
 bus generibus servit, quæ per
 passivum participium et verbum
 substantivum communiter effe-
 runtur, *λαλεγμένοι, αι, α. ἦσαν*.
 Sic *ἠνίκατο*, pro *ἠφγμένοι ἦσαν*.
 Venerunt. Pervenerunt. viii. 46.
 Vide suo loco.
κάτοδος, ἡ. Ionic. pro communi
κάδοδος. Reditus. i. 60, 61. v.
 62.
κατοικτεῖν. comm. Miserari. Mi-
 sereri. *Φερέτιμην κατοικτεῖρας*. Phe-
 retimen miseratus. iv. 167. v. 92.
 §. 3.
κατοικτίζω. H. V. Suam condi-
 tionem misere deflere, deplorare
 suarum miseriarum conditionem.
 iii. 156.
κατόπτως, ου, ὁ. Ion. et poet. [pro
 com. *κατάσκοπος*. Speculator, ex-
 plorator. iii. 19, 23.] iii. 17. [*παρὰ
 τὸ καθορᾶν. ὁ κατόπτειν ποιητικῶς,
 ὅθεν τὸ κατόφρομαι. ibid.*] iii. 21.
κατορῥηδῖν. Vehementer timere: i.
 34. *κατορῥηδῖσας τὸν ὕπνον*. Cum
 hoc insomnium vehementer for-
 midaret.
κατορχεῖσθαι. comm. Saltare. *κατ-
 ορχίζοντο*. Saltabant. iii. 151.
κατοχῆ, ἡς, ἡ. comm. q. d. Deten-
 tio. Retentio. Quum quis ab

aliquo detinetur, vel retinetur. v. 35.

κατύπειρι. Ion. pro comm. καθύπειρι. Super. Supra. πολέμῳ γίνεσθαι κατύπειρι τῶν πολέμων. Hostibus bello superiorem esse. i. 67. τὴν κατύπειριν ὁδοῦ. Superiorem viam. i. 104, 185. κατύπειριν Ἀσσυρίαν. i. 194. ii. 5, 32. iv. 7, 8, 100, 101. et passim. τῶν ἰχθύων κατύπειρι γινέσθαι. viii. 60.

κατυπέρτερος. Ion. pro comm. καθυπέρτερος. ὁ Κροῖσος ἰπυρδαίνο τοὺς Λακεδαιμονίους τῷ πολέμῳ κατυπέρτερος Τεγεατίνῳ γίνεσθαι. Cræsus audiebat Lacedæmonios Tegeatis bello superiores esse. i. 65, 67. κατύπειρι τῷ πολέμῳ Τεγεατίνῳ γινέσθαι. Bello Tegeatis superiores essent. i. 67. πολλὰ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ γίνοντο. i. 68.

κατυπνεῖν. Ion. pro comm. καθυπνεῖν. Obdormire. Somnum capere. Dormire in, vel supra. κατυπνεῖν. Obdormivisse. iv. 8. κατύπνισι. vii. 12. κατυπνυμένοι. Dormienti. vii. 14. κατυπνύσιναι. vii. 15. κατυπνεῖν. vii. 16. κατυπνυμένοι. vii. 17.

κατώμνυσθαι. V. H. pro quo comm. dicitur κατὰ τινας ὁμνυσθαι, vel ὁμῶσαι. Contra aliquem jurare. ὁ Λεοτυχίδης κατόμνυται Δημοσθένι. Leotychides contra Demaratum jurat. vi. 65. ἐγὼ δὲ κατωμνύμην. Ego vero contra [ipsum] jurabam. vi. 69. Hic tamen τὸ κατώμνυσθαι pro simplici ὁμνυσθαι, sive ὁμῶσαι, commode sumi potest. Sic et in sequentibus accipiendum videtur, vel ἡ κατὰ jam vim intendentis habet, ut apud Latinos interdum præpositio De. Quare quod Latine dicitur Dejerare, sive Dejurare, i. e. Valde, sancte, ac religiose jurare; Gallice, *Jurer fort et ferme*; *Faire grand serment*: id Græce dicetur κατωμνυσθαι, vel (quod longe frequentius) κατόμνυσθαι. ὁρίων δὲ με κατομνυμένον. Videns, animad-

vertens, me dejerantem. *ibid.*

κατωμνῶση, πρὸς, ἢ. N. H. Jusjurandum, quod contra aliquem juratur. vi. 65.

κατώμνοτο. ii. 172. Vide simplex ὁμνῶμαι. ii. 167.

κατώρα. 3. pers. singul. imperf. act. pro comm. καθύρα, videbat, animadvertibat, α κατωράω, ὦ, pro καθοράω, ὦ. ix. 59.

Καυκάσιος οὐρος. Ion. pro comm. Καυκάσου ὄρους. Caucasi montis. iii. 97.

κίατο. Ion. pro comm. ἔκιντο. Jacebant. Erant. τρεῖς γνώμαι προσκίατο. Tres sententiæ propositæ erant. iii. 83.

κίεται. Ion. pro comm. καῖται. Jacet. Situs est. i. 178, 181, 183. ἀνακίεται. iii. 31, 57, 100. iv. 45. διακίεται. iv. 59, 64. κίεται. iv. 62, 81. ἐκείνῳ οὐνομα οὐδὲν κίεται. iv. 184, 191.

κῆτος, ἡ, ο. Ion. et poet. pro comm. ἐκῆτος. i. 209. κίλην, ἐκίλην. ii. 40, 133. iii. 140. κῆτοι. v. 13, 17. κῆτοισι. v. 21. κῆτας. v. 82, 87, 93, 106. vi. 67. vii. 13, 17.

κῆθιν. Ion. et poet. pro comm. ἐκῆθιν. Illinc. i. 122.

κῆτως. Ion. et poet. pro comm. ἐκῆτως. ἐκῆν τῷ τρόπῳ. Illo modo. Sic. i. 120.

κίρειν. comm. Tondere. κικάρθαι τὰς κεφαλὰς. Capitibus tonsos esse. ii. 36. οἱ λέφους κίρονται. Qui summum capitis verticem tondent. iv. 175. ἀπικίραντο τὰς κεφαλὰς. Capita tototonderunt. vi. 21. σφίας αὐτοὺς κίροντες. ix. 24. Se tondentes.

κίρειν. comm. Cædere. Vastare. τὴν γῆν ἔκρειον. Agrum vastabant. vi. 99. πάντα ἔκρειον. viii. 32. Omnia vastabant. pro eodem dicitur ἰδῆναι πάντα. viii. 33. ἐκῆρτο ἡ Ἀττικὴ χώρα ὑπὸ τοῦ περὶ τοῦ Περσέως. viii. 65. Atticus ager a Xerxis peditatu vastabatur. ἔκρειν τοὺς χωροὺς. ix. 15. Agros vastabat.

κακτημένος, ὁ. Dominus, qui rem aliquam possidet. comm. οἱ κακτημένοι. Domini. Possessores. ii. 173.

καλευσμός, ης, ὁ. Vocabulum Herodoteum, Ion. et poet. pro com. ἐπίταγμα, πρόταγμα, ἰστολή. Jussum. Mandatum. Præceptum. in τοῦτο καλευσμός ης Λυδοὶ τῆν πᾶσαν δίαυται τῆς ζῆς μετίβαλον. Lat. interpres, Et jam inde Lydi omnem vitæ rationem commutarunt. Sed locus parum fideliter est explicatus. Vertendum enim. Propter hujus [Μαζάρειος, ἀνδρὸς Πέρου,] præceptum, sive mandatum, ac imperata, Lydi totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. Vide in pro διά.

κέλης, ητος, ὁ. comm. Navis minoris genus quod unico remo agitur. Quidam Celocem vocant. Alii navem actucem. Consule Eustat. Bayssium de re navali, et vulgata Lexica Græcol. in quibus Thucydidis interpres Græcus vocem hanc interpretatur. Vide nostrum Græcol. Thucyd. ind. viii. 94.

κιντοῦν. H. V. iii. 16. pro quo frequentius leguntur κιντῶν, et κιντῶν. Stimulis pungere. Stimulare, pungere.

κίοιτο. Ion. et poet. 3. pers. singul. opt. tanquam a κίωμαί, quod inusitatum. pro quo dicitur κῆμαι. Jaceo. Situs sum. τὸν χῶρον, ἐν τῷ κίοιτο ὁ Ὀρέης. Locum, in quo situs esset Orestes. i. 67.

κραιῖζιν. Ion. et poet. proprie dicitur de brutis animalibus cornigeris, quæ cornu petunt, feriunt, lædunt, interficiunt. μεταφορικῶς significat Popularem, Diripere, Vastare, Demoliri. τὸ τῶν Λυδῶν ἄγν κραιῖζοῦσας. Lydorum urbem populantes. Diripientes. i. 88. τὰς ἐκτάς μου κραιῖζας; Meos supplices diripis? i. 159. οἰκία κραιῖσας. Domo compilata, direpta. ii. 115. κραιῖζοῦσας [τὰ χρήματα.] Pecuniam

diripientes. ii. 121. §. 2. τὰς καμήλους κραιῖζον μύνας. Solas camelos laniabant. vii. 125. De leonibus ibi verba fiunt. τὸ δὲ πλῆθος τῶν κῶν ἐν τῇ Σαλαμῶνι κραιῖζετο. viii. 86. Valla: Multitudo autem navium regiarum ad Salaminem expugnabatur. Æ. P. M. a. n. ad Sal. dilaniabatur, vastabatur, corrumpebatur. οἱ Ἀθηναῖοι κραιῖζον τὰς ἀντιγαμένας, καὶ τὰς φευγούσας τῶν κῶν. viii. 91. Athenienses naves sibi resistentes, et fugientes corrumpebant, vastabant, dilaniabant. Valla vertit, Expugnabant; quod vim verbi non exprimit.

κραιμήιος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. κραιῖμος, dissoluta diphthongo « in «i, et verso i in η, figlinus, α, um. κραιμήια λεπτὰ ποιοῦσα, sub. ἄγνη, sive ἄγγηα. V. Hom. 32. [Vasa] figlina faciens tenuia, [minuta. i. comminuens.]

κραιδαλιώτερον. Ion. et poet. Lucrosius. Quæstuosius. Utilius. κραιδαλιώτερον ἐστὶ ὁμολογεῖν τῷ Πέρσῃ μᾶλλον ἢ περὶ πολέμου. ix. 7. Utilius est, quæstuosius est, cum Persa pacisci, compositionem facere, quam bellum gerere.

κραιδαίμεν. Ion. pro comm. κραιδαίμεν. i. quæstum faciemus. Lucrifaciemus. viii. 60. Est autem 1. pers. plur. fu. κραιδαίω, Ion. κραιδαίω, a verbo κραιδαίνω.

κραιδίον, ἰν. Ion. et poet. pro comm. κραιδαίνω. Lucrari. Quæstum facere. κραιδῆσισθαι. iii. 72. ἐκ φορτίων μέγιστα κραιδῆσαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152.

κρίδος, τό. comm. Quæstus. Lucrum. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἰωὶ τῷ κριδαί. Privatim sibi quæstum parans. Quæstui privato studens. iii. 71. ἵνα ἐπισπασυνται κριδος. Ut quæstum faciant. iii. 72. ἐν κριδαί ἡτοιῦντο. Lucri loco ducebant. vi. 13.

κίρνα. Ion. pro comm. κίρνα. Cornua. iv. 29. vii. 76.

κίρτος, τοῦ. genit. sin. Ion. formatus pro altero Ion. κίρτος, sublato τ ex comm. κίρτος, a recto κίρτα, cornu. ix. 26.

κίρτρος, υ, ὁ. comm. Genus navigil brevioris, q. d. caudata navis. fortasse propter puppim, caudæ vel piseis, vel terrestris animalis, similem. Plin. lib. vii. cap. 56. Cercaron appellat, et Cypriorum inventam esse dicit. vii. 97.

κεφαλαίωμα, τος, τό. N. H. Summa, το. iii. 159. πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε. Mulierum summa quinque myriadum convenit. i. Mulieres numero quinquaginta millia convenerunt.

κεχαραγμένος, υ, ὁ. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro infenso, eoque qui animum exasperatum adversus aliquem habet. Διεῖον μεγάλως κεχαραγμένοι τοῖσι Ἀθηναίοισι. Darium Atheniensibus graviter infensum. vii. 1.

κεχαρηνός, οτος. comm. Lætus. iii. 27. κεχαρηνότες. iii. 42. v. 1. vii. 13.

κεχηρμένος. Qui usus est. κεχηρμένος συμφορῇ. Qui adversa fortuna usus est. Qui cladem aliquam accepit. Qui malo aliquo affectus est. i. 42.

κεχηρμένος, ὁ. Ab oraculo prædictus. διμαίνει τὸν κεχηρμένον θάνατον. Mortem ab oraculo prædictam metuens. iv. 164.

κεχηρμένος, cum genitivo. Ion. et poet. Indigens. Consule Eustat. αἰδισθε ξένων κεχηρμένων, ἡδὲ δόμοιο. V. Hom. 9. Revereamini [virum] donis hospitalibus indigentem, et domo. τίος κεχηρμένος εἶη. ibid. 21. Qua re indigeret. v. s. Cujus rei indigens esset.

κεχηρμένος, η, ον. V. H. Oraculo redditum. Responsum ab oraculo redditum. παρὰ τὸ χρεῖν, de quo

suo loco. καὶ κεχηρμένον. vii. 141. Malum, quod ab oraculo est declaratum, atque prædictum.

κεχηρμένος. Ion. et poet. pro comm. κεχηρμένος. Effusus. i. 22.

κεχηριδάται. Ion. et poet. pro κεχηρσμένοι εἰσι. Separati sunt. Distant. Differunt. μάγοι κεχηριδάται πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Magi multum a ceteris hominibus differunt. i. 140. vide δαταί terminationem. αὐταί κεχηριδάται, pro κεχηρσμέναί εἰσι. i. 151.

κεχηρσμένος. Distans. Differens. Diversus. ὅμοιοι χρίνται κεχηρσμένοι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Legibus utuntur ab aliis hominibus valde diversis. i. 172.

κῆ. Ion. pro comm. πῆ. Quo. i. 32. ad fin.

κῆδομαι. Ion. et poet. pro comm. φροντίζω. Solicitum esse. Curam gerere. τῶν αἰ κῆδομαι. Quorum curam gero. De quibus sum sollicitus. iii. 40. μὴ ἀπώλῃται κῆδος. vii. 220. Sollicitus ne perirent. De illorum salute sollicitus. οἱ μὴ μεγάλης κῆδου συνπάσης τῆς Ἑλλάδος. ix. 45. Nisi magnopere sollicitus essem de universa Græcia.

κῆδον, et compos. comm. Funerare. Funus alicujus curare. Hinc τὸ ἀποκηδεῖν, ἢ. Lugere. Deflere funus alicujus. Et ἀποκηδεῖν. Mortem, et funus alicujus lugere, et cum luctu ejus exsequias celebrare. οἱ βάρβαροι, ὡς ἀπεκῆδυσαν Μασίτιον. ix. 31. Barbari, postquam Masistium luxerunt. Sic Valla. Æ. P. Postquam ejus funus cum luctu lamentisque curarunt. Vide κῆδος, et κῆδω apud Eustath. De ritu veterum in curandis funeribus vide Virgil. Æn. lib. vi. ver. 212. Ubi Miseni funus ab Ænea, Trojanisque curatum, his carminibus describit. Nec minus interea Misenum in littora Teucri flebant, et cineri ingrato suprema fere-

bant. Principio pinguem tædis, et robore secto Ingentem struxere pyram, cui frondibus atris Intexunt latera, et ferales ante cupressos Constituunt, decorantque super fulgentibus armis. Pars calidos latices, et athena undantia flammis Expediunt, corpusque lavant frigentis et ungunt. Fit gemitus: tum membra thero defleta reponunt, Purpureasque super vestes, velamina nota, Conjiciunt, pars ingenti subiere pheret, Triste ministerium, et subiectam more parentum Aversi tenuere facem. congesta cremantur Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo. Postquam collapsi cineres, et flamma quievit, Reliquias vino et bibulam lavere favillam, Ossaque lecta cado textit Chorineus atheno. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ, Lustravitque viros, dixitque novissima verba. At pius Æneas ingenti mole sepulcrum Imponit, suaque arma viro, remumque tubamque, Monte sub æriferi, qui nunc Misenus ab illo Dicitur, æternumque tenet per secula nomen. Idem Æn. lib. xi. ver. 184. militare funus ita describit, Jam pater Æneas, jam curvo in littore Tarchon Constituere pyras, huc corpora quisque suorum More tulere patrum, subiectisque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine cœlum. Ter circum accessos, cincti fulgentibus armis, Decurrere togos, ter mœstem funeris ignem Lustrare in equis, ululatusque ore dedere. Spargitur et tellus lacrymis, sparguntur et arma. It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum. Hinc alia spolia occisis direpta Latinis Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros, Frœnaque, ferventesque rotas; pars munera nota, Ipsorum

clypeos, et non felicia tela. Multa boum circa maectantur corpora morti; Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris In flammam jugulant pecudes. Consule et Homer. Iliad. 7.

κηλόνιον, τό. Instrumentum, quo aqua e puteis hauritur. οἷτος κηλόνιον ἀρχαῖος. Frumentum, quod celoniis irrigatur. Valla vero vertit, scrobibus. Sed scrobes aliud i. 193. pro eodem dicitur. κηλονήιον. si modo codex sanus. alioqui κηλονήιον videretur dicendum. ἀντλίσται κηλονήιον. vi. 119. Valla: Instrumento dicto ciconia.

κηρυκεῖα, ας, ἡ. Ion. pro comm. κηρυκεῖα, ας. Præconis munus. Præconii exercendi munus. vii. 134. κηρυκεῖον. ix. 100.

κῆρυξ ἐρυδρός. Quis, quando, cur, iii. 57.

κῆδῆλος. Proprie de nummis ad ulterinis dicitur. μεταφορικῶς ἀρ-
cipitur pro falso, mendaci, ementito, ambiguo, captioso. χρησμῷ κῆδῆλος πείσυνος. Oraculo captiosus, incertoque freti. i. 66, 75. ἐπαφρόντις κῆδῆλοισι μαρτησίοις. Captiosis oraculis elati. v. 91.

κῆδον, ὄνος, ὁ. Ion. pro comm. χρεὼν, ὄνος. ἅμα κῆδον ἐκδυομένη συνεδύ-
ται καὶ τὴν αἰδὼν ἡ γυνή. Una cum indusio, quod exuitur, pudorem etiam simul exuit mulier. i. 8. λίαν κῆδον. v. 87, 106. vii. 61. τὰς κῆδοντας κατὰρξάσθω. viii. 99. Valla: Vestes dilacerarent. Æ. P. Vestes dilacerarent. κῆδονες τυγχάνουσιν ἐλεησάμενοι. vii. 139. Murorum Loricæ ductæ erant.

κινδυνεύειν. comm. Periclitari. τὸν
κιντικὸν γράτον κινδυνεύσας βασιλεὺς
ἀποβαλεῖν. viii. 65. Periclitabitur
rex navalem exercitum amitte-
re. Periculum erit ne rex nava-
les copias amittat, vel ne nava-
lium copiarum jacturam faciat.
περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν. viii. 74. Pro
illa periclitari, Illius causa peri-

culum subire. ἀπολείσθαι κινδυνεύσαι. viii. 97. Perire periclitaretur. In exitii, in perniciiei, in capitis, periculum veniret.

κίνδυνος, ὁ. comm. Periculum. κίνδυνοι ἀναλαβεῖσθαι, τὸν ἂν ὁ πατήρ ὑποδέξῃται κλείου. Periculum suscipere, quod pater [te] subire iusserit. iii. 69. κινδυνεύει ἀναρρίπτειν. Pericula suscipere, subire. Caput periculis objicere. vii. 50.

κίρναμι, ᾄ. Ion. et poet. pro comm. κίρναμι. Miscere. iv. 52. κρητῆρα κίρνα. Craterem miscet, temperat. iv. 66.

κίταρις, ιος, ἡ. Ctesias Pers. 46. Quid esset, vide apud Suidam in voce Κίταρις, et apud Eustathium, et Jul. Poll. lib. vii. cap. 13. 58. ἐν τοῖς ἰσθῆταιν ἰδίαισι.

κίον ἕραυθ. Coeli columna quænam, et ubi. iv. 184.

κλειδών, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Eustath. κλειδών, παρὰ τὸ κλείω, ὃ ἐστὶ φημίξω. ὡς κλειδών παρὰ τὸ κλήξω. κλειδών δὲ ἡ φημί, καὶ ὁ μαρτυρὸς λόγος. κλήξω δὲ, παρὰ τὸ κλείξω, καὶ κατ' ἔκτασιν κληίξω, καὶ συναϊρέσει, κλήξω. τὸ δὲ κλήξω, παρὰ τὸ κλίσω. Omen. Prædictio. Oraculum, quod alicui redditur. ὁ μὲν τῇ κλειδῶνι οὐδὲν χροῦμαινος. Valla: Itaque admonitu uti nolens. At parum commode. Vertendum enim, Ille vero prædictionem hanc, vel hoc omen, vel hoc oraculum, responsumque non curans. v. 72. Qui enim aliquid non curat, is eo uti recusat.

κλίσος. Ionica terminatio nominum ex κλίσος compositorum, in genitivo, pro Attico ἔς. Ἡρακλίσος, pro Ἡρακλεῖος. i. 7. Μεγακλίσος. i. 59. pro eodem dicitur et ἰους a recto ἔης. Μεγακλίσος. ibid. Μεγακλῆς. i. 60. Ἡγησικλίσος. i. 65.

κλίσος, ιος, ους, τά. Ion. et poet. ut et τὸ κῦδος, pro comm. δόξα, ης. Gloria. Decus. vii. 220. Βυλόμεινον κλίσος καταδίδομαι μῆτιν Σπαρτιητίων. Valla: Cupidum gloriæ

comparandæ, crediderim solum ex Spartiatis remisisse socios. Stephanus. Facere volentem ut id decus Spartiatarum duntaxat esset. Æ. P. Cupientem hoc decus, hanc gloriam Spartanis tantum conciliare.

κληδών, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. Fama. Rumor. Omen. ix. 91. ἡ κληδών αὕτη σφί ἰστίπτατο. ix. 101. Hic rumor ad ipsos advolavit.

κλήμι. et compos. Ion. pro comm. κλείμι. Claudere. συνέκλειον τοὺς ἄλλους. Alios concludebant, vel includebant. vii. 41. περικλήμι πᾶσαν τὴν γῆν. vii. 198, 199. ἀποκεκλήατο, pro ἀποκεκλήρητο. ix. 50. Vide ἀποκεκλήατο.

Κληίδης Κύπρι. Cypri Claves quænam vocentur. v. 108.

κληίξω, ἰσω. Ion. et poet. pro com. κλείω. Claudio. ἐκκληίξω, excludo. i. 31. ἀποκληίξω, excludo, privo. i. 37. αὐτὲς ἐξηκλήσας τῆς μετοχῆς. Ipsos participatione excluserunt. i. 144. τὰς πύλας ἀποκλήσασατες. Portis clausis. i. 150. ἀποκλήσθη, excluderetur. i. 165. Vide ἀποκληίξω, et κληίξω, et κληίω.

κληίω. Ion. poet. et Herod. V. pro comm. κλείω. Claudio. συγκατακλήσω. Concludo. συγκατακλήσεται ἰς τὸν θῆον. In templo concluditur. i. 182. κατακλήσασατες. i. 191. ii. 86, 124. κατακλήσθαι. ii. 128. περικλήσασαι τὴν ἄλλην χώραν. Reliquum agrum concludentes. iii. 116. τοῦ περικλήσεντος ἕρος. iii. 117. ἀποκεκλήμην τοῦ ὕδατος τῆς διέξοδου. Aqua transitu interclusa. ibid. πύλαι ἀποκλήσονται. Portæ clauduntur. ibid. τὰ ἀποκλήσονται τὴν ὕψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7. κατακλήσασατα. iv. 14. τὰς πύλας ἐκκλήσιν. Portas clausisset. iv. 78. ἀποκλήσεται. iv. 100. v. 104. συγκακλήσμένην, pro συγκακλίσμένην. vii. 129. περικλήσονται. ibid.

κλήρος. Ionice et poetice, et com-

mun. Possessio. Fundus. Prædium. φθίρειν τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. Syrorum prædia vastans. i. 76.

κληροῦν. comm. Sorte, vel sortito, vel jactis sortibus, eligere. κληρῶσαι τὴν μὴν ἐπὶ μοῖρῃ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξῶν. Sortito elegisse alteram quidem [partem] ut [domi] maneret, alteram vero, ut ex agro exiret. i. 94.

κληροῦχος, ου, ὁ. comm. Colonus, cui agri aliqua portio possidenda datur. Colonus. v. 77.

κλῶψ, κλωπός. Ion. et poet. pro comm. κλέπτῃς. Fur. Prædo. Grassator. Qui vias obsidet, et viatores vestibus, et pecunia spoliatur. λωπυῖτης. κατ' ὁδὸν κλῶπις κακοῦργος. Grassatores in via malefici. i. 41. ii. 150. κλῶπας. vi. 16.

κῆρ. comm. Radere. vii. 239. τὸν κῆρὸν ἐξέκρησι. ibid. Ceram erasit.

κναφήνιον, ου, τό. Ion. pro comm. κναφεῖον. Officina fullonica. i. 92. iv. 14.

κρημνιφόρος, ὁ. N. H. quod semel tantum in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate positum invenitur. Ocreas ferens. Ocreis armatus. vii. 92.

κλισιάδες, νι, αἱ. Suidas. κλισιάδες. δύοι διπτῆχοι. Januæ bifores. Fores duplices. Gallice melius, *Portes à deux battans*. Interdum pro simplicibus foribus accipitur, ut apud Herod. ix. 9. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπνεύσονται ἐς τὴν Πελοπόννησον. Magnæ fores in Peloponnesum patefactæ sunt, [patent.]

κοίη; Ion. pro comm. ποίη; subauditur autem ὁδῶ, vel μεθόδῳ. Qua via? Qua ratione? Quomodo? Vel adverbialiter, et interrogative sumitur. i. 30. iv. 155.

κοῖος, η, ου. Ion. pro comm. ποῖος, ποῖα, ποῖον. Qualis? i. 37, 39.

κοιλάειν. Ion. et poet. Cavare. Gallice, *Creuser*. κοιλάσασθαι τὸ

ὁόν. Ovo cavato. ii. 73. ἰγκοιλάσας. ibid.

κοινολογεῖσθαι. comm. Aliquid cum aliquo communicare. κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοις. Re cum Samiis communicata. vi. 23.

κοινὰ, ὦν, τά. Ion. κατ' ἑλληνισμὸν τοῦ δώματα, vel οἰκήματα. Vel substantive sumendum. Publicæ ædes, quæ a Gallis vocantur, *le maison de la ville*. Curia. οἱ φυλῶν τοῦ μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. Portarum custodes ipsum ad publicas Babyloniorum ædes duxerunt. iii. 156.

κοινὴν τι πρῶγμα συμμίξαι τινί. Herodotea locutio. Verba sonant, Communem aliquam rem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. viii. 58. Pro quo Thucyd. dicit ζυγκοινοῦν τι τινί. et τὶ μετὰ τινὸς κοινοῦσθαι. Vide Græco-lat. indicem.

κοινὸν, οὔ, τό. Commune. Gallice, *La Commune, la Communauté*. Respub. Vide et Thucydidis Græcum indicem. τῇ κοινῇ διαπαιστούμενος ἄλλους ἄλλῃ. pro, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ τῆς πόλεως. Alios alio a republ. dimissos. Hoc ab interprete non intellectum, et ideo videtur silentio præteritum. Stephanus, Communi consilio dimissos. At ne hoc quidem verba Græca, mentemque Herodoti satis aperit. i. 67. ἀποπαισφύσας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. A republ. missi. v. 85. τῶν Ἰώνων τὸ κοινὸν ἡμᾶς ἀπέπαιψεν. Ionum respubl. nos misit. v. 109. vi. 14, 50, 58. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. viii. 135. A communi, [a republ. missi.]

κοῖτη, ης, ἡ. Cubile. Lectus. iii. 134. κοίτην ποιῆσθαι. Herodotea locutio, pro comm. κείμενον ἀναπαύεσθαι. Jacentem requiescere, cubare, dormire. τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος. V. Hom. 31. Tunc autem Homerus illic cubuit, [ac dormivit.]

κοῖτη, ης, ἡ. Ipsum cubandi tempus. ἰδοὺσιν ὅρη τῆς κοίτης εἶναι. Cubandi tempus esse videbatur. i. 10. v. 20.

κοῖτος, υ, ὁ. Ion. et poet. Ipsum cubandi tempus. ἰστέι ὅρη κοίτου ἦν, ἀνιπαίντο. V. Hom. 22. Cum cubandi tempus esset requievit.

κοῖτάν, ὤτος, ὁ. Cubiculum. Vel etiam Cubile. i. 9.

πύλλησις σιδήρου. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

καλωνός, οὔ, ὁ. comm. Locus editus. Tumulus. Collis. Acervus. καλωνούς μεγάλους τῶν λίθων καταλιπών. Cum magnos lapidum acervos reliquisset. iv. 92, 181, 182, 184. vii. 225.

κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι. Herodotea locutio. Tyrannidem affectare. ὅτος ἐπὶ τυραννίδι ἐπέμνησεν. Hic tyrannidem affectavit. v. 71. Valla sic, Affectata tyrannidis compertus est. Quid sit τὸ κομᾶν, vide apud Suidam et Eustathium. Illic enim quid proprie, quid etiam μεταφορικῶς significet, aperte discas. Hoc tamen loquendi genus apud nullum alium scriptorem (quod ego saltem legerim) reperies. Quamobrem observatione dignam.

κομήτης, ου, ὁ. Ion. et poet. Comatus. Crinitus. vi. 19.⁶

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Receptio, sive recuperatio rei amissæ. Vel, Ad aliquid recuperandum profectio. τοπάζαι κατὰ Ἑλένης κομιδὴν Τυνδαρίδαι ἐσβάλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 73. Olim ob Helenæ recuperationem, [id est, Helenæ recipiendæ causa] Tyndaridæ in agrum Atticum irruerunt. Valla vero sic; ad investigandam Helenam: sed τῆς κομιδῆς vim ac proprietatem non expressit.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Receptus. Aliquo se recipiendi, vel redeundi facultas. οὐδὲμιν γάρ σφι ἔστι κομιδὴν ἐς Κρήτην παλινεῖναι. vii. 170. Nullum enim amplius in Cretam

receptum ipsis apparuisse, [se ostendisse dicebant.] Vel Ἰωνικῶς hoc dictum, pro οὐδὲμιν γάρ σφι ἔστι κομιδὴ ἐς Κρήτην ἰφαινετο. Nullus enim in Cretam receptus amplius ipsis apparebat; vel, se ipsis ostendebat. Vide ὡς cum infinitivis, et ἀπαρτίσθαι ἀντὶ τῶν παρατ. κομιδῆ, ῆς, ἡ. comm. Receptus, us. Gallice, *Retraite, par laquelle on se retire en quelque lieu*. Receptus, quo quis in aliquem locum se recipit. τῶν βαρβάρων ἰγνίτο κομιδὴ ἐς Σάρδεϊς. ix. 107. Barbari se Sardeis receperunt.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Discessus. κομῶντες πῶρ τὴν ἄρην αὐτῶ μιλίσσιν. viii. 19. Valla: Sibi de discessu sub tempus opportunum curam fore. Æ. P. Quod vero ad discessum attineret, tempus opportunum sibi curæ fore [dixit.] i. opportunam abeundi tempus sibi curæ fore dixit.

κομιεύμεθα. Ion. et Dor. I. person. plur. futuri, pro Attico κομιεύμεθα, comm. verò κομισόμεθα, a κομίζω, fut. comm. κομίσω. Att. κομιῶ. fut. med. κομίσομαι. Att. κομιῶμαι. Ion. Doriceque κομισόμεναι, viii. 62. Proficiscemur. Nos recipiemus.

κομίζεσθαι. comm. Proficisci. Recipere se. τὴν ταχίην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυντίας. Celerrime ad Alyattem proficisci. i. 73.

κομπορός, οὔ, ὁ. Ion. et poet. pro comam. κόπης, vel κοπία. pulvis excitatus. pulvis. Consule Eustath. qui docet dici παρὰ τὴν κοπὴν καὶ τὸ ὀρευσθαι. viii. 65.

κοπάξω. comm. Cesare. Quiescere. Neutrum verbum. ἄνεμος ἐκόπασεν. vii. 191. Ventus cessavit. Ventus spirare desiit. [quod vii. 193. aperte συνιστάμενος dicitur, ἰπαύσατο ὁ ἄνεμος.]

κορμῆς, ῆς, ὁ. Ion. et poet. Truncus. Caudex. Codex. Tabula. Asseres. Tabulæ sectæ. κορμῶς ἐξέλεον κατεσπρίαντες. Dissectis lignorum

truncis. Dissectis arborum truncis, asseribusque factis. vii. 36.

κόρος, ου, ὁ. comm. Satietas. Δὴ Δίκη σέβειν κρατὶν Κόροι, Ὑβριος υἱὸν, Διὸν μαιμῶνεντα, δεξιῖν' ἀπὸ πάντων συνίσταται. viii. 77.

κόρυμβος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro comm. κορυφή. Vertex. Cacumen. Quidvis summum, ac eminens. Οἵχοιτο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὐρίου τὸν κόρυμβον. vii. 218. In montis verticem fugientes iverunt, fuga se contulerunt.

κορυμφόρος, ὁ. Satelles clavam gestans. Ion. et poet. i. 59. Dictus κορυμφόρος παρὰ τὸ κορυφή φέρειν, i. clavam gestare. ξέλαν γὰρ κέρυνας ἔχοντες εἰπὸντο οἱ ὄπισθεν. Ipsum enim [Pistratum] a tergo sequebantur clavas ligneas gestantes. ibid.

κορυφαῖος, ὁ. comm. Principuus. Primarius. Princeps. τοὺς κορυφαίους ἀποκελόμισι. Primarios palis transfūxit. Gallice, *Il empala les principaux de la ville*. iii. 159. vi. 23, 98.

κορυφῶν. Vide ἀποκορυφῶν.

κοσμεῖν. comm. In aliquem ordinem redigere. In aliquo ordine collocare. ἐς τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αὐταὶ ἐικοσμίετο. Hæ [provincia, vel præfecturæ] in Ægyptiaca provincia ponuntur, in Ægypti regione tractuque continentur. iii. 91.

κοσμεῖν, et κοσμεῖσθαι. Attice et Ionice pro κοσμεῖν. Ornare. Instruere. In ordinem redigere. τὰς κεφαλὰς κοσμεῖνται. vii. 209. Capita ornant. [De Lacedæmoniis de vita periclitantibus ibi verba sunt, de quibus, vii. 208. dicit Herodotus, τὰς κόμης κτενίζομενους.] ἐπὶ τι τάξιν ἐλάττωται ἐικοσμίετο. ix. 31. Inque plures ordines erant digesti.

κόσμιος, ου, γέ. comm. pro quo dicitur et κοσμήτης, πρὸς, ὁ. Modestia. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ ἐγγράφετο, πολὺ κοσμίῳ χρομήθη. V. Hom. 4.

Hæc autem apud ipsum multa cum modestia opus faciebat.

κόσμος, ὁ. comm. Ornatus. Ornamentum. Disciplina. Ordo. κόσμοι τόνδε Διόκουσιν πρῶτος ἐστὶ ὁ κατασκευάμενος. Deiocus primus fuit, qui hanc disciplinam instituit, atque constituit. i. 99. Sic etiam Gallice, *Deiocus fût le premier, qui établit cet ordre*.

κόσμος, ὁ. Ordo. Acies instructa. Militaris disciplina. Οἱ δὲ Αἰγύπτου ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐπράττοντο, ἰφθυγοὺς οὐδὲν κόσμον. iii. 13. Ægyptii vero cum a prælio, sive post commissam pugnam, [ab hoste] in fugam versi fuissent, nullo ordine [servato] fugere cœperunt. Ἀπίσιν οὐδὲν κόσμον. viii. 60. Nullo ordine [servato] discedent, abibunt. οὐν κόσμον ταρμαχιόντων κατὰ τάξιν. viii. 86. Ordine locoque servato navale prælium committentibus.) (οὐ τεταγμένοι, οὔτε οὐν νόμ. ibidem. ἰφθυγοὺς οὐδὲν κόσμον ἐς τὸ στρατόνδε τὸ ἐκινῶν. ix. 65. subauditur πρᾶπον. κατὰ, pro κατ' οὐδὲν κόσμον. Nullo ordine in sua castra fugere cœperunt. Οὐδὲν κόσμον ταχέειν. ix. 69. Nullo ordine instructi. ἐπιτομήνους οὐδὲν κόσμον. ibid. Nullo ordine properantes. In his etiam duobus locis ἡ περὶ τὴν κατὰ subauditur. Οἰκίται τὸν αὐτὸν κόσμον πατήγιετο. ix. 66. Non amplius eodem ordine ducens.

κόσμον. ἀπὸ τοῦ, ἐν κόσμῳ. vel (ut poetæ loquuntur) κατὰ κόσμον, pro οὐν κόσμῳ. κοσμίως. Decore. Concinne. Ἀπτε. vii. 36. κόσμον δόντες τῇ ὕλῃ. Materia concinne posita. ibid. οὐν κόσμῳ, καὶ κατὰ τάξιν.) (οὐ τεταγμένοι, οὔτε οὐν νόμ. ταρμαχιόντες. viii. 86. οὔτε κόσμον οὐδὲν κοσμηδόντες, οὔτε τάξιν. ix. 59. Nec ulla militari disciplina instructi, nec ullo ordine [servato: sed inordinate, et confuse.]

κόσμον ἐπέβη ἰσθῆσαι. viii. 67. Ordine deinceps, et gradatim sedere.

ποτί. Ion. pro comm. *ποτί*. Quondam. Interdum. Aliquando. Semel. *καί ποτε συνήνικε ἰλαῖ σφίας μαδί*. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73, 84.

πότιρα. Ion. pro comm. *πότιρα*. Utrum, interrogative. i. 88, 91, 126.

κουρίδιος γυνή. Ion. et poet. Uxor, quam quis virginem ducit. *οἱ Πέρσαι γαμίουσι πολλὰς κουριδίου γυναικας*. Lat. interpres. Virgines multas ducunt uxorum loco. Quod non satis aperte videtur rem indicare. Vertendum enim, Persæ multas uxores virgines ducunt. Multas ducunt uxores, quæ sunt virgines, quum eas ducunt. i. 135. *κουριδίας γυναικας*. v. 18. vi. 138.

κουροτρόφος, *ου*, *ή*. Telluris epithetum, de quo Suidam consule. Juventutis alitrix. Accipitur et pro ipsa Tellure, et Cerere. V. Hom. 30.

κράνος, *ιος*, *ους*, *τό*. Poeticum, pro quo et *κέρυς*, *δος*, *ή*. et comm. *πικριφαλαία*. Galea. vii. 89, 91.

κῆρυς. Ionibus familiaris. *ἀμύσας*, pro *ἀναβόσας*. Vociferatus. i. 8. *ἀνέωσι*, pro *ἀνέβησι*. i. 10. *ἰνώσας*, pro *ἰνοήσας*. i. 68. Cum animadvertisset. Cum considerasset. Cum intellexisset. *ἰνώτο*, pro *ἰνοήτο*. In animo habebat. i. 77. *ἰνώσαντα*, pro *ἰνοήσαντα*. Secum reputantem. Cum cogitasset. i. 86. *ἐπιβόσασθαι*, pro *ἐπιβόησασθαι*. Invocasse. Implorasse. i. 87. *βῶσαι*, pro *βοῆσαι*. Vocare. i. 146. *ἄλλοι*, pro *οἱ ἄλλοι*. i. 48. *τῷγαλμα*, pro *τοῦ ἄγαλμα*. ii. 42. Vide *ω κατ' Ἰωνικῇ κῆρυσι* *ἐκ τοῦ οω*. Item *ω κατὰ κῆρυσι Ἰωνικῇ ἐκ τοῦ οη*.

κραταία νίκη. Ctesias Pers. 36. Ingens victoria.

κραταίποδες, *ων*, *οἱ*. Nomen Homericum. Qui pedes duros, robustos, et firmos habent. *οἱ κραταιούς, τουτίγῃ κρατιροῦς, καὶ γιγῶνς*,

καὶ ἰσχυροὺς πόδας ἔχοντες. V. Hom. 33. *ἡμίονοι δ' ἄξιοι κραταίποδες ἐς τοῦτο δῶμα*. Muli vero duris pedibus præditi [vestras nurus] vehant in hanc domum.

κράτος, *ιος*, *ους*, *τό*. comm. Imperium. Imperii summa. Summa imperatoris in exercitum auctoritas. *τὸ γὰρ κράτος ἔχει τῆς κρατίης οὗτος ἐκ βασιλῆος*. ix. 42. Valla: Penes eum namque erat summa imperii. Æ. P. Hic enim exercitus imperium a rege [sibi datum] habebat. Sic enim et Virgil. Æn. lib. i. ver. 141. loquitur, Maturate fugam, Regique hæc dicite vestro, Non illi imperium pelagi, sævumque Tridentem, Sed mihi sorte datum. Vel, Hic enim [totius] exercitus imperium a rege [datum] penes se habebat.

κρατύνω. Confirmare. Stabilire. Munire. *ἐκρατύνθη*. Confirmatum est. i. 13. *κρατύναι αὐτὸν δευφόροισι*. Ipsum satellitibus stipatum munire. i. 98, 100. *τὰς Σύρηκούσας ἐκράτυν*. vii. 156. Syracusas stabilivit, vel munivit.

κραυγάνομαι. Verbum Herodoteum, pro comm. *κραυγάζομαι*. Vagire. *παιδίον κραυγάνομον*. Infans vagiens. i. 111. In Lexicis vulgatis hic locus citatur, sed *κραυγάζομαι* legitur.

κρεοφάγος, *ου*, *ὁ*. comm. Qui carnes edit. Qui carnibus vescitur. iv. 186.

κρουρρηδόν. Adverbium Herodoteum, quod significat aliquid in parva frusta dissectum, atque concisum, ut a laniis fieri solet. *τὸς ἄνδρας κρουρρηδὸν διασπῶσαντες*. Cum homines in parva frusta dissecuissent, eorumque carnes concidissent. iii. 13.

κρίσσειν, *ὁ καὶ ἡ*. Ion. pro comm. *κρίσσειν*. et Attice *κρίττων*. Melior. Præstantior. Potentior. *Ἀγαθὸν κρίσσειν*. Arcadibus præstantiores, vel potentiores. i. 66. iii. 52. *κρίσσειν*. v. 18. vi. 12. *ἑδάμαξ ἄδυνα*

οἷος ἀνάγκη κρείσσων ἔφυ. vii. 172. Nusquam, vel nunquam, necessitas potentior est impotentia. i. eo, quod nullo modo fieri potest. Sic autem formatur hoc nomen κρείσσων. Magnum Etymol. 537. Κρείσσων) ὄνομα συγκριτικὸν παρὰ τὸ κρατύς, [ὡς βαδύς, γλυκύς, ταχύς,] ὁ πρῶτος [τῆς συγκρίσεως]. τύπος, κρατύτερος, [ὡς βαδύτερος, γλυκύτερος, ταχύτερος.] ὁ δεύτερος, κρατίων, [ὡς βαδίων, γλυκίων, ταχίων,] καὶ ὁ τρίτος κράσσων, [ὡς βάσσων, γλύσσων, δάσσων, τραπέντος τοῦ τ, εἰς θ.] καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ι, καὶ πλιονασμῷ τοῦ ι, [κρείσσων.] οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὐρίσκεται διφθογγος, πλὴν τῷ λαύσσων, γλαύσσων τὸ φητίζω, καὶ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἔμματος γιγνομένου, [κρεισσῶν, ὦ.] κρησφύγιται, u, τό. Ion. et poet. Perfrugium. Locus, in quem quis incolumitatis caussa confugit. Asylum. γυνικῶς pro effugio, et effugiendi vitandique mali ratione. [Consule Suidam, et Eustath. τὸτο εἶναι τὸ κρησφύγιται. viii. 51. Hoc esse effugium [dicebant.] κρησφύγιται τοῦτο ἰκονίστο. ix. 15. hoc refugium [sibi] parabat. ix. 96. κρείων. comm. Judicare. Jus dicere. Δίκας σφι πάντων βασιλεῖαι δικαιοτάτας κρείων. [Aiunt illum] omnium regum justissime jus ipsis dixisse. ii. 129. κρείων. Interpretari. Dictum de somniorum conjectoribus, qui de somniis judicant, factoque iudicio pronuntiant, quid illa significant, atque portendant. Ideoque ὀνειροκρίται vocantur. Οἱ τὸ ἐνὶπνίον οἱ ταῦτῃ ἔκριναν. Qui insomnium ipsi sic interpretati fuerant. i. 120. τῇ ἔκριναν οἱ τὴν ἔψιν. Quonam modo visum illud ipsi fuissent interpretati. ibid. vii. 19. κρείσσαι. comm. Disceptare. κρησφαίνω πρὶ ἀρετῆς. De virtute disceptantibus. iii. 120.

κρίνος, οὐς, οὐς, τό. V. H. pro comm. κρεῖνον, ου. Lilium. κρίνια πολλά. Lilia multa. ii. 92. κριοπρόσωπος, ὁ. Arietis vultu praeditus. ii. 42. iv. 181. κρίσις, ἡ. comm. Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν. Magna inter uxores [ipsorum] oritur disceptatio. v. 5. κρεσκατα, u, τό. Nomen hoc legitur apud Ctesiam Pers. 2. Sed nec Latinus interpres, nec ullus alius, quod mihi saltem constet, declarat quidnam significet. Ex ipsis tamen Ctesiae verbis, καὶ κρεσφῆναι ἐν τοῖς κρεσκαταῖς τῶν βασιλείων οἰκημάτων, colligi non absurde videtur, locum aliquem secretiorem in regis aedibus fuisse, ubi Astyages occultatus fuerit, de quo jam verba fiunt. Nisi forte quis regia scrinia censeat hic intelligenda. Quod a veritate non alienum. Ipsum enim Græcum vocabulum ad hanc interpretationis conjecturam minime rejiciendam nos quodammodo manu ducit. Quid autem scrinium, unde dictum, et quot ejus genera, vide cum apud alios, tum apud Hottomannum in commentariis de VERBIS JURIS. κροταλίζειν. Crepitaculum agitare, sonumque edere. ii. 60. κρυμός, ὤ, ὁ. comm. Frigus. Glacies. iv. 28. ἐν κρυμῷ ἀποσφακνίζουσι. In frigore tabescunt. ibid. κτηνηδόν. V. H. Pecudum more. κτηνηδὸν μισογόμενοι. Pecudum more coenantes. iv. 180. κτίζειν. comm. Condere. Coloniam aliquo ducere. Locum aliquem aedificiis in eo exstructis habitabilem reddere. Urbes, domos, aedificia in aliquo loco condere. ταῦτῃ τῇ νῆσοι Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιοι εἶναι κτίσαι. Aiunt oraculum de colonia in hanc insulam ducenda Lacedæmonii redditum esse. iv. 178.

κτιλοῦν. V. H. quod Eustathius sic interpretatur, κτιλῶσαι, τὸ παραῦναι, καὶ χειροῖν θωπεῖν, παρὰ τὸν κτίλον. id est, Demulcere, et mansuetum reddere, dictum a nomine κτίλος. i. aries, qui ovium gregem antecedit, suisque blanditiis delinit, sibi que conciliat. Idem in comment. Iliad. Γ. 403. Ἔστι δὲ κτίλος, ὁ χειροῦθης, καὶ ἡμιος, ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. ὁ τῶν ἄλλων πορευομένου. ἐξ οὗ καὶ ἐκτιλωμένος παρὰ Πανσανίᾳ ὁ συνήθης τινί. καὶ κτιλῶσαι ῥῆμα παρὰ Ἡροδότῃ, ἰπότητι, Ἐκτιλῶσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, ἥγουις εἰς γυναικάς ἴσχει παραύναντες. iv. 114. Reliquas Amazonas blanditiis delinitas sibi conciliarunt, ac in matrimonium duxerunt. In vulg. Lexicis legitur, ἐκτιλοῦσθαι, significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas, a κτίλος, quod arietem significat mitem et mansuetum. Herodotus. ἐκτιλῶσαντος τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλωμένος, Pausaniæ, qui cuipiam familiaris est factus. Sed in vulgatis Lexicis legendum κτιλοῦσθαι, et ἐκτιλῶσαντο, et ἐκτιλωμένος. Varias τοῦ κτίλου significaciones in iisdem Lexicis vide.

κτιγὺς, ὅος, ἢ. Vide κτιγὴν. ix. 97. κτιγὴν. ibid. In Stephani codice sic scriptum legitur: sed perperam. Scribendum enim per υ, κτιγύν. Quam emendationem Eustathio debemus acceptam referre. qui in commentariis τῆς Ἰλιάδος T. 1180. 7. hæc tradit. ἢ δὲ βρωτὺς, Ἰώνων ἐν σχηματισμῷ, ὡς καὶ ἡ ἰδότης. καὶ ἡ ὄρνυς, ἥτοι ὁ ἱερδισμός ὁ ἐκ τῆ παρατρέμειν. καὶ ἡ κτιγὺς, ἥτοι ἡ τοῦ κτιζομένου ποιήσις. κτιγύν γοῦν Μιλήτου φησὶν Ἡρόδοτος. Idem in indice, κτιγὺς, ἡ κτιζομένη τινος οἰκοδομήματος παρασκευή, εἶον κτιγὺς Μιλήτου παρ' Ἡροδότῃ. Idem Eustath. in comment. in Dionys. de Situ Orbis, 109. ed. H. Steph. hunc

Herodoti locum afferens, scribit κτιγύν, quod commune. Ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιγύν. ix. 97. Valla: Sectans ad coloniam Mileti collocandam. Æ. P. Hoc verba sonant, Secutus ad Mileti ædificationem, i. ad Miletum ædificandam, sive condendam secutus.

κτος, στος, τος. Nominum multorum terminatio passiva, quæ vim activam habent. Vide ὀνόματα πολλὰ. &c.

κυλεύειν, et κυλεύσθαι. Ion. et poet. pro comm. κυλῶν. Circumdare. Circumire. οἱ βάβαροι μηχανίδι ποιήσαντες τῶν πῶν, ἐκυλεύοντο, ὡς περιλάβοιν αὐτούς. viii. 16. Barbari facta lunata navium [acie,] circumdabant [eos, vel circum eos ferebantur,] ut eos comprehenderent, [vel circumdatos caperent.]

κύκλος, ὁ. Circulus. Orbis. Vicissitudo, quæ fit in orbem. κύκλος τῶν ἀνθρωπίνων ἐν πραγμάτων. Circulus est humanarum rerum. Rerum humanarum est quædam vicissitudo. Sic etiam Galli, Chaque chose a son tour. Videtur autem Herodotus hic alludere ad Fortunæ rotam, cui fortunam omnesque res humanas fabulæ fingunt impositas, propter earum instabilitatem et inconstantiam. Subjicitur enim, περιφύρομενος δὲ, οὐκ ἴσθαι καὶ τὰς αὐτοὺς εὐτυχίην. Circumlatus vero, rotatusque, non sinit eosdem semper secunda fortuna frui. i. 207.

κυκλοτερὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Orbiculatus. Circularis. Rotundes. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερεῖα ἰοῦσαν ὡς ἀπὸ τόρνου. Terram et torno elaboratam scribunt esse orbiculatam. At Valla vertit, tanquam tornum factam esse orbiculatam. Verum a Græcis verbis, et sensu, nimis recedere videtur. iv. 36, 184.

κυματὴς, ου. Ion. et H. N. pro comm. κυματίας, ἥγουις κυματού-

μικρῶς, ἢ κυμαίνων. Fluctuans. Fluctibus agitatus. Commotus. κυματῖς ὁ ποταμὸς ἰγνίτο. Fluvius fluctibus agitari cœpit. ii. 111.

κυματῖς ἄνεμος. viii. 118. Ventus impetuosus, qui fluctus in aquis excitat. Vehemens tempestas.

κυματώγη, κς, ἦ. N. H. Littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur. pro quo poetice συνπύμης dicitur αἰγιαλὸς et ῥηγμῖν, ἴος. iv. 196. κρημνίον ἐπὶ τῆς κυματώγης κίματον. ix. 100. Valla: Caduceum super fluctus positum. Æ. P. Caduceum in littore positum.

κυματώγη, ἦς, ἦ. idem ac τὸ κυματώγη, κς. alterum ἐφύτνις, alterum παροξυτῶνις scriptum. Littus. ἐπὶ τῆς κυματώγης. V. Hom. 19, 34. In littore. Vide κυματώγη. Sed fortasse, cum idem sit vocabulum, et eadem significatio, constanter etiam idem accentus videretur servandus. Vel, si codex est sanus, hæc accentus varietas est observanda.

κυνηγίσιοι. Ipsi canes, ipsi venatores, et omne venationis instrumentum. i. 36.

κυρβαῖος, αῖα, ω. Vocabulum Homericum, quod in vulgatis Lexicis non exstat. Videtur autem tribui rebus, quæ supra κύρβις, i. tabulas poni servarique solent. Ut κυρβαῖη μάζα. Placenta, quæ supra tabulas posita servabatur. Vel (quod longe probabilius) excelsa, tumens, sublimis, τῶν κέρσιων instar. Κυρβαῖη δ' αἰεὶ κατὰ κάρδονος ἔπει μάζα. V. Hom. 33. Sublimis vero semper in arcam panariam veniat placenta. Vel, Tumens, id est, magna, ampla, &c. Vide κυρβασία, et κύρβις, apud Suidam, Pollucem, et alios. Vel, Sublimis vero semper in arca panaria serpat [augeatur, crescat,] placenta. Nam κάρδονος hic accipi potest et pro arca, in qua panis servatur, et pro vase ligneo, et oblongo, in quo farina pinsi-

tur, et massa subigitur, quod a Græcis μάκτρα, ας, vocatur, παρὰ τὸ μάττειν, pinsere, subigere. Quidam Latine mactram, et mortarium, appellant. Gall. dicitur a nonnullis *empatoire*, quod in hoc vase concavo massa, i. farina macerata, et aqua subacta, quæ vulgo pasta nominatur, a pistori-bus vel aliis agitetur, ac subigatur, panis conficiendi causa. Ab aliis dicitur *une mai*, ab aliis *une huche*, ab aliis *unauge*. Sed mactra Græcum est vocabulum. Vide μάζα.

κυρβασία, κς, ἦ. Ion. pro comm. κυρβασία, ας, Galeæ genus. De quo Suidas. Σκῦλαι παρὰ τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ἐξὸ ἀπηγμῖνας ἔρδας ὄχου ἀπηνυγίας. vii. 64. Scythæ in capitibus cristatas cassides gestabant, in acutum erectas, atque compactiles. Sic Valla. Sed ita res melius indicabitur. Galeas in acutum desinentes, vel, in mucronem fastigiatas, erectas, compactas. i. Ita compactas habebant, ut in mucronem essent fastigiatæ, quas erectas gestabant.

κυρεῖν. Ion. et poet. Assequi. Consequi. Compotem fieri. κυρεῖν τέκνω. Liberos adipisci. Liberos habere. i. 31. τυχεῖν τὸ ἀνδράπων ἄριστον ἔσθαι. Consequi quod homini optimum est. ibid. ἰδίω τοῦ δήμου φυλακῆς τινας παρὰ αὐτοῦ κυρεῖσαι. Populum rogabat, ut aliquam custodiam, aliquod præsidium, ab eo impetraret. i. 59. ταφῆς κυρεῖν. Sepulcrum consequi. δάπτισθαι. Humari. i. 112. ii. 136.

κυρεῖν ἀτιμίης. Ion. pro comm. τυγχάνει ἀτιμίας, quod ab Homero ἀτιμᾶσθαι, et ἀτιμάζισθαι dicitur. Ignominia affici. Cum ignominia contemni. ἀτιμίας παρὰ ὕμνων κυρήσας. vii. 158. A vobis ignominia affectus. Vel, Cum ignominia contentus.

κυρεῖν δίκης. Herodotea locutio. ix. 116. Dare poenas.

κυρία ἡμέρη. Ion. pro comm. κυρία ἡμέρα. Dies statutus, ac certus. i. 48. ἡμεῖς τε ἡ κυρία ἡμέρη ἰγνέτο τῆς ἀποκρίσιος. Cum dies responsi statutus advenisset. v. 50. Vel, Dies responso reddendo praestituta. ἡμέραι αἱ κύριαι. v. 93.

Κῦρος, vel ut passim apud Ctesiam scribitur, si modo codex mendo caret, Κύρος non *σποριτισμένος*, at *σπορυτώνης*, apud Persas pro Sole videtur accipi. Sic enim Ctesias Pers. 48. τίθεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡλίου Κύρον. Sed et Xenophon et Suidas aliter sentiunt. Eos consule.

κυφέλη, ης, ἡ. comm. Quid autem hoc significet, apud Suidam pluribus docetur. Modo vas vinarium. Modo alveare. Interdum mensuram sex medimnos capientem. Nonnumquam etiam interiorem aurium partem, sordes, et excrementa. Alias arcam, ut hoc loco. ἐς κυφέλην κατακρύπτει. In arca occultat. v. 92. §. 4. Valla: In mensura frumentaria occultuit. καὶ οἱ διαφυγόντι τοῦτοι τὸν κίνδυνον. ἀπὸ τῆς κυφέλης ἰωνυμῆν Κύψελος οὔνομα ἐτίθη. ibid. §. 5. Valla: Et filio impositum est nomen Cypselo, ob periculum hoc, quod devitaverat in cypsela, id est, mensura frumentaria. Sed parum commode. Vertendum enim, Eique cum hoc periculum vitasset, a Cypsela, [id est, arca, in qua latuerat,] cognomine desumto, Cypselus nomen est impositum. Hanc interpretationem Pausanias in El. lib. i. p. 164. typ. Wechel. aperte verbis hisce confirmat. Λάρραξ δὲ κέρυ πεινῶνται. et paulo post, ἐς ταύτην λάρρακα Κύψελος τὸν Κορίνθου τυραννίσαντα ἀπέκρινεν ἡ μήτηρ, ἣν ἵκα τεχθέντα ἀνιερῶν αὐτοῖσιν ὄντων ἰπποῖντο οἱ Βακχιάδαι. τῆς μὲν δὲ σωτηρίας εἶναι τοῦ Κυφέλου, τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος οἱ ὀνομαζόμενοι Κυψελίδαι τὴν λάρρακα ἐς Ὀδυσσεύαν ἀνέδισαν. ταῖς δὲ λάρρακος οἱ τότε ἰσχυροὶ Κο-

ρίνθιοι κυφέλας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὄνομα Κύψελος τῷ ἱπποῖνθι δίδεται λέγουσι. Sed Herodoti locus aliquam habet difficultatem ob illud vocabulum ἰωνυμῆν, cui subijcitur οὔνομα. Nam discrimen aliquod inter ἰωνυμῆν, et simplex οὔνομα, videtur esse. Huc adde quod et praepositio κατὰ subauditur ἐν τῷ ἰωνυμῆν. Non raro tamen (ut suo loco variis exemplis demonstratur,) ἰωνυμῆν pro οὔνομα sumi constat. Valla et Stephanus hanc difficultatem sua βραχυλογία caute vitarunt. Fortasse haec idem valent, ac si dixisset Herodotus ἀπὸ τῆς κυφέλης ἰωνυμῆς Κύψελος οὔνομα ἐτίθη. Hanc interpretationem sequor, quod ist praesentia meliorem non animadvertam. ἰωνυμῆν vero dicit, quia revera nomen ab arca desumtum, Cypselo fuit impositum, quod et nominis, et cognominis vim habebat.

κύρτη, ης, ἡ. Ion. et poet. ac H. V. Nassa. Cavea. ἔλαβον ἂν σφίρας ὡς ἐν κύρτη. Ipsos ut in cavea, nas-save, cepissent conclusos. i. 191. κῶλον, τό. comm. pro μέρος. Membrum. Latus. Pars. τὰ μὲν τρία τῶν κῶλων ἔστι ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν, ἐπιβατόν. Ac tria quidem [illius loci] latera sunt praerupta, ab uno vero [latere locus ille] ascendi potest. iv. 62. τοῦ τεύχους κῶλον ἔκατον. Unum quodque murorum latus. iv. 108.

κωπῆς, ἡς, οἱ. Ion. et poet. pro comm. κωπηλάται, ὧν. et ἔρεται. Remiges. παρὰ τὸ τὰς κώπας ἑλάνειν, καὶ ἱρίσσειν. a remis agendis, et remigando sic appellati. v. 23. κωφός, ὁ. Ion. et comm. Surdus. i. 34. ὁ διαφθαρμένος τὴν ἀκοήν. Qui sensum auditus corruptum habet. i. 38.

Λ.

ΛΑΒΕΙΝ ἐν φρενί. ix. 10. Vide φρενί. Vide et πόδες.

λαβίω, ὦ. ἦσιν. Ion. et poet. pro comm. λαμβάνω. Capio, occupo, deprehendo. Οἶά μιν καταλαβέσκει. Qualia sibi contigissent. v. s. Qualia ipsum deprehendissent. iii. 42. ὁ δαίμων τὸν ἡμέτερον βασιλέα λαλᾷσκει. Dæmon vestrum regem occupavit. iv. 79. viii. 122.

λαβρός, ὁ. Ion. et poet. pro comm. σφοδρός, vehemens. q. d. λίαν βαρύς. Valde gravis. alias λαβρός, vorax. παρὰ τὸ λίαν βόρει. Valde vorare. iv. 50. λέγεται ὕσαι ὕδατι λαβρότατον. Aqua vehementissima pluisse fertur. i. 87. ὄμβρος λαβρός. viii. 12. Vehemens imber, sive pluvia vehemens.

λαγχάνειν. Sortem alicui obtingere. λαγχάνει Βαγαῖος. Bagæo sors obtingit. Gallice, *Le sort tomba sur Bagæus*. iii. 128. λαχὼν ὁ Βαγαῖος. Cum sors Bagæo obtingisset. ibid.

λαγός, οὗ, ὁ. Ion. et poet. pro comm. λαγώς. Lepus. ἀπορράψας τοῦ λαγῦ τὴν γαστέρα. Resuto, consuto leporis ventre. i. 123. iv. 134.

λαγώς, ὡ, ὁ. Ion. et Attice, pro comm. λαγῶς, οὗ. Lepus. λαγὼν μηχανισαμένος. Cum leporem arte composuisset, ac adornasset. i. 123. δίδωτα τὸν λαγόν. ibid. τὸν λαγὼν ἀνίσχισι. Leporem aperuit. i. 124.

λαδραῖος. Adverbium Herodot. quod in vulgatis Græco-latinis Lexicis nullius auctoris exemplo confirmatur. Comm. λάδρα, καὶ κυφίως. Clam. Furtim. συνέβη τὴν παῖδα μιγῆσαι ἀνδρὶ λαδραίνῃ, ἢ γαστρὶ σχεῖν. V. Hom. 2. Accidit ut hæc puella cum viro clam congressa, gravis fieret. Vel, Clam viro mixta, [foetum] in utero haberet, [prægnans fieret.]

λαισθήιον, ον, τό. Ion. et poet. Eustath., ἰδὸς ἀσπίδος ἐκ λασίων βυρσῶν ἀνατιγνόμεν γινόμενον, ὅθεν καὶ

λέγεται. Idem λαισθήια, τὰ ἐν τῇ λαίᾳ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπίδισκια. id est, Clypei genus ex densis bubulis pellibus non conditis, ac opere expolititis; at rudibus, vel etiam crudis; unde nomen sumtum. Alias sic appellantur parva Amazonica scuta, quæ in sinistra manu feruntur. Peltæ autem intelliguntur, de quibus Virgil. Æn. i. 494. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilea furens. Priorem ἱτυμολογία. Herodotus. vii. 91. his verbis confirmat, λαισθήια τι εἶχον ἀντὶ ἀσπίδων, ὁμοδοίως ποικιλιμένα. Valla: Pro scutis parvulas e crudo bovis corio factas habebant. Valla igitur λαισθήιον pro σπῆλτη sumsit. Quod enim Latine parma, id Græce σπῆλτη, ut quidam tradunt in illud Virgilii carmen, quod exstat Æneid. ix. 548. Ense levis nudo, parmaque inglorius alba.

λάκκος, ου, ὁ. comm. Vivarium. Fossa. Lacus. Puteus. Cisterna. vii. 119.

λαμβάνειν δίκην, apud Herodotum dicitur et is, qui pro suo peccato pœnas alicui dat, pœnasque tanquam sui peccati pretium, atque præmium, ab eo accipit. Οὗτος ἀνηκούσι τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδέναν, ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην. Hic parere noluit, nec ullam imperatorum rationem habere voluit, donec pœnas dedit. i. 115. Sic et Galli, *Jusques à tant qu'il est reçu son châtement*. Sic etiam λαμβάνειν μισθόν. Recevoir son payement, ou salaire.

λαμβάνειν ἐπιχειρήσειν τινα. Herodotea locutio, pro comm. ἐπιχειρήσει. Aliquam aggressionem suscipere. pro, Aliquid aggredi. iii. 71.

λαμβάνειν τιὰ πῆξιν, καὶ ὀρκίοισι. Herodotea locutio. Aliquem fide, et jurejurando sibi obstringere. φίλοι προσκείμεντο, πῆξιν τι λαβόντες,

καὶ ἑρκίοισι. Amicum sibi adjunxerant, cum fide, et jurajurando sibi obstringentes. iij. 74. Valla parum fideliter hæc videtur vertisse, accipientes fidem, ac jurajurandum. quasi legerit, *πίστιν, καὶ ἑρκίαν λαβόντες*. Sensus quidem bonus. Sed tamen locus accipiendus, ut verti.

λαμβάνειν πίρας. πειραίνεσθαι. τελειοῦσθαι. Perfici. Ctesias Pers. 10: *λαμβάνει πίρας ἡ περᾶξις*. Res ad exitum perducitur.

λαμπαδηφορία, ης, ἡ. Ion. pro comm. *λαμπαδηφορία, ας*. Lampadum gestatio. Quis autem esset hic mos, quis dies festus, in quorum Deorum honorem, et qua de causa celebraretur, vide apud Aristophanem in *Βατραχίοις*. v. 131. *Ἀφαιμένη τὴν λαμπάδ' ἐντυῦναι δῖω*. Scholiastes Græcus ait illic intelligi τοὺς λαμπαδικὰς ἀγῶνας. *λαμπαδηφομίαι δὲ* (inquit ille) *γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Καραμυικῷ, Ἀθηναῖς, Ἡφαίστου, Προμηθείας. Καραμυικός δὲ τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συντίλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἑαυτοὺς, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα*. Consule et ejusdem Comediæ v. 1130. *φυσὼν τὴν λαμπάδ' ἔφρουγ*. Schol. τῶν λαμπαδηφορῶν, καὶ τῆς λαμπαδηφορίας mentionem facit. Hinc verbum λαμπαδηφορεῖν, quod et λαμπαδοῦχον ἀπὸ τοῦ λαμπαδοῦχου. Vide et Suidam in voce λαμπάδος. Herodot. viii. 98. *ὁ μὲν δὲ πρῶτος δραμὼν παραδίδοι τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ, &c. κατὰ πῖρ Ἑλλησι ἡ λαμπαδηφορία, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτιλεῖν*. Valla satis fideliter hunc locum Latine vertit. Quare Lector eum consulat. Nos enim pro virili studemus brevitati, præcipue quoties nulla se nobis offert difficultas.

λάξινθαι. Ion. et poet. futurum verbi *λάξομαι*. quod ita formatur. *λῆξω*. aorist. 2. act. *ἔλαβον*. hinc *λάβω*, unde *λαβῶν*, κατὰ συνηκμήν *λάξω*, quod inusitatum: hinc deductum *λάξομαι*, et *λαξύνω*, et

λάξομι. De quibus Eustath. Idem autem significat ac *λαμβάνω*. Cyprio. Accipio. *ἑμῶν λάξινθαι δίκαι δραχμαίς*. vii. 144. Decem drachmas erant accepturi.

λάξις, ιος, ἡ. N. H. Sors. Portio. Pers. pro comm. *λῆξις. μοῖρα. μέρος. Διυτέρῃ λαξίῳ ἔχοντες Βουδῖνοι*. Budini secundam partem habentes. iv. 21. Sic enim hoc nomen videtur scribendum, quod *Ἰωνικῶς τὸ η εἰς α* sit conversum. In vulgatis tamen Lexicis, et in Stephani codice nomen hoc *παροξυτονῆται, λᾶξις*, quæ scribendi ratio si bona, vocem hanc non a *λᾶξις* deductam dices, quæ ab inusitato *λῆξω*, ξω. sed a nomine *λᾶχμοις*, κατὰ συνηκμήν. *λᾶχμοις* vero, a *λαχίω*, ὤ. ἦσαν. quod ab *ἔλαχον* aor. 2. act. τῷ *λῆξω*. Hæc igitur scribendi varietas est observanda. ἀλλ' ἡ μὲν πρῶτη τῶν *λαξίων*, *Σαυροματίων* ἐστὶ. Sed prima quidem portio est *Sauromatarum*. ibid. Valla videtur nomen τῶν *λαξίων* accepisse pro proprio populorum quorundam nomine. Vertit enim, *Laxiorum*. Quod ei condonandum. Nam Stephani codex eum in hunc errorem impulit, quia per majusculum *Λ* scriptum habet *Λαξίων*.

λαμπροφωνία, ης, ἡ. Ion. pro comm. *λαμπροφωνία*. vi. 60. Valla vocalitatem vocat. Sed fortasse melius si vocis claritatem appellemus. Sic enim et Cic. Acad. Quæst. lib. i. §. 5. ed. Ern. de vocis laude verba faciens loquitur.

λαμφοδία. et composita. Vide *λάμφομαι*.

λάμφομαι, η, ιται. Ionic. et Dor. *λαμφομαι*. pro comm. *λῆφομαι*. verso *η* in *α*. et inserto *μ*. vel ab *ἔλαβον* aor. 2. act. quod a *λάβω* deductum, sit præsens *λάβω*, unde *λαβάνω*, hinc *λαμβάνω*, et per synopen *λάμω* inusitatum, unde istud *λάμφομαι*, et alia hinc legitime formata. Capiam. Accipiam.

am. ὅς μιν λάμψαι. Ut ipsam capias. i. 199. id est, ut ipsa potiaris. λαμφθῆναι. Captum, vel deprehensum fuisse. ii. 89. πρὸ λαμφθῆναι. ἀπολαμφθῆναι. Intercepti. ii. 115. παραλάμψισθαι, pro παραλήψισθαι. ii. 120. δῶρα λάμψονται. Dona accipiant. iii. 36. διαλαμφμένος. pro διαληλαμφμένος. Distinctus. Divisus. iii. 117. [Hinc deductum τὸ καταλαμπτέος. iii. 127. de quo suo loco.] ἀπολάμψομαι ἡμέλλει τὴν πόλιν. Urbem recepturus erat. iii. 146. καταλάμψεται, peculiari quodam modo positum. iv. 33. εἰ σφίας αἰὶ καταλάμψεται, ἀποτρέλλοντας μὴ ἀποδέκασθαι. Si ipsis semper accideret, ut [aliquos] mittentes, [eos] non reciperent. id est, ut eos, quos mitterent, non reciperent. Vide καταλαμψάναι, et καταλαβῆναι, ὅ. διαλαμφμένος, pro διαληλαμφμένος. Interceptus. Corruptus. Comprehensus. iv. 68. ἡ τοῦτον θάνατος καταλαμφθῆς ἰσχυρή. Horum mors deprehensa, quamvis manifeste fuisset deprehensa, patefacta, tamen silentio suppressa fuit. v. 21. οἱ Λυδοὶ ἀπολαμφθῆναι πάντοθεν. Lydi undique circumventi. v. 101. καταλαμφθήμενοι τὰ πρῆγμματα. Res occupaturum. vi. 39. πῶς ἀνάγκη λαμφθῆναι. Naves necessitate, id est, per vim acceptæ, extortæ per vim. vi. 92. τὸν ἀξίον [δῶρον] οὐ λάμψαι. Dignas pœnas non accipies, i. dabis. vii. 39. vel χάριν sub. dignam gratiam non accipies. dignum præmium non accipies. παραλαμφθήμενος. vii. 157. μὴ λαμφθῆναι. vii. 239. Ne capere, vel, ne deprehenderetur, ὅπως δῶρα παρὰ βασιλῆος λάμψεται. viii. 10. Ut dona a rege acciperet. ix. ἐλίου ἀπολαμφθῆναι. viii. 11. In exiguo [loci spatio] intercepti. ix. 114. ἐν ἥσῳ ἀπολαμφθῆναι. In insula intercepti. viii. 70. ἀπολαμφθῆναι ἐν τῇ Σαλαμῖνι. viii. 76. ἀπολαμφθῆναι ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

viii. 97, 108. ὅς ἀπολάμψοιτο συχοῖς. ix. 38. Quod multos interciperet, vel, intercepturus esset. ἀπολαμφθῆναι. Intercepti. ix. 51. καταλαμφθῆναι. ix. 58. Intercepti, vel, comprehensi. Δοκῶν αὐτὴν μάλλον λάμψομαι. ix. 108. Existimans se facilius ea potiturum. v. s. Existimans fore ut eam facilius caperet. ζῶντες ἐλαμφθῆσαν. ix. 119. Vivi fuerunt capti.

λάσθη, ας, ἡ. N. H. pro quo comm. χλῆθη. ὀλιγοῖα. Subsannatio. Ir-
risio. Insultatio. Contentio. ἐπὶ γέλωτι, καὶ λάσθη. Derisionis, ac insultationis causa. vi. 67.

λαῦρα, ας. Ion. et poet. consule Eustath. Vicus, qui comm. ῥύμα, Gallice Rue vocatur. i. 180.

λαίριον. comm. pro quo et λαῖον. Cedere. Corrumperere. Vastare. τὰ ἐκ τῆς γῆς φερόμενα λαίριον. Εἶς, quæ ex terra nascebantur, corrumpentes, terræ germina cædentes, vastantes. iv. 122.

λαίριν. comm. Lavigare. Polire. Expolire. Exornare. λήϊος τὸν Μαρδονίῳ λόγῳ. viii. 142. Expolita, vel exornata Mardonii oratione.

λέγειν epistolæ tributum, vel alicui scripto, significat epistolæ, scriptique alicujus argumentum, vel id, quod in epistola, scriptoque continetur. Ut, τὰ γράμματα λέγει τὰδ. Literæ hæc dicebant. Hæc in literis continebantur. i. 124, 187. ii. 106. iv. 91. viii. 22.

λέγειν cum duobus accusat. ut et Attice. ἐγὼ σε λέγω. pro, σοὶ λέγω. Illud ego tibi dico. Illo te nomine ego appello. i. 32.

λέγων. Redundans, et nihil ad significationem præcedentis verbi addens. ἔφη λέγων. Dixit dicens, pro simplici, dixit. iii. 156. Sic λέγει φᾶς. v. 50.

ληλατιῶν. Ion. et poet. Prædari. Diripere. Populæ. τὸ πιδόν ληλατιῶσι. Planitiem populantur. ii.

152. ἀπλᾶτῆσαι τὴν πόλιν. Urbein diripere. v. 101.

λεῖμμας τοσ, τό. comm. ἄpro quo et τὸ λείψανον. Reliquiæ. i. 119.

λειογόνιος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Læves malas habens. Tenui, mollique barba præditus. Genas læves habens. v. 20. ἄνδρας λειογονίους.

λείπεισθαι. comm. Relinqui. Deseri. Deficere. Deesse. Non adesse. Non interesse. Abesse. ἔφασαν ὁ δὲ μὴ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίας. vii. 168. Dixerunt se nulla malitia a navali prælio abfuisse. Vel, Dixerunt se per nullam malitiam a pugna navali abfuisse. Valla nihil ad rem hoc loco videtur dicere. Steph. licet interpretatione liberiore utatur, melius tamen Herodoti mentem interpretatur.

λειποστράτις, ἡ. Ion. pro comm. λειποστράτια. Expeditionis desertio. Militiæ desertio. Militiæ desertæ crimen. v. 27.

λαός, ὁ. Ion. et Attice, pro comm. λαίς. Populus. i. 22.

λελογισμένως. Adverbium Herodot. Prudenter. Cautè. ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἱλαύνουσι λελογισμένως. Ad aurum legendum caute procedunt. iii. 104.

λέλογχα. Præteritum perfectum medium, ab inusitato λέγχα, pro quo dicitur λαγχαῶν. Sortior. Sortito aliquid accipio, vel possideo. Sortitione facta aliquid mihi obtingit. Διοί, τοὶ Περίδα γῆνι λελόγχασι. Dii, qui Persicum agrum sunt sortiti. vel, Dii, qui Persidem sortito possident. Vel, Dii, quibus agri Persici tutela sortito obtigit. vii. 53.

λελογχῆς, ὅτος, ὁ. comm. Qui est. τῶν ἀποικῶν λελογχῆτα. V. Hom. 2. Qui erat de colonorum numero. Fit autem ab inusitato λέγχα, pro quo λαγχαῶν. Vide Grammaticas.

λέσχη. Ion. atque comm. pro magis frequenti λόγος. Sermo. Col-

loquium. [φασὶ αὐτὰν] ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τῷ Νείλῳ. Ajunt ipsum in sermonem, vel colloquium de Nilo venisse. ii. 32. γυναικὸς λέσχης δὲ γίνετο αὐτῶν ἄριστος. ix. 71. Habito sermone quisnam ipsum fortissimus fuisset.

λέσχη, ἡ. Loculus, in quo quis agit, ac loquitur. Quid autem proprie λέσχη diceretur, docet Eustathius in comment. in Σ. τῆς Ὀδυσσείας. 1849. 1. dum Homeri versus illos interpretatur, Οὐδ' ἰδάλεις ἰδῶν χαλκῆιον ἐς δῆμον ἰδῶν, ἥτερον ἐς λέσχην. Varias τῆς λέσχης significationes, et verborum hinc formatorum compositiones apud Suidam vide. κατέβην ἐν ταῖς λέσχασι τῶν γερότων. V. Hom. 12. In senum conventiculis sedens. τὸν λόγον, δὲ καὶ ἐν ταῖς λέσχασι ἔλεγεν. ibid. Verba, quæ et in conventiculis dicebat. ἐν ταῖς λέσχασι. V. Hom. 13, 15.

λεσχηνέειν. V. H. Celebrare. Vide περιλεσχηνέοντες. ii. 135.

λεσχηνέειν. Et composita. V. H. ibid. Garrere. Nugari. Confabulari. Colloqui. ὡς περιλεσχηνέειν αὐτῷ ἀποστάσιος περὶ. Quod cum ipso de defectione prius collocuti fuissent. vi. 4.

λεῖν. Lapidibus obruere. Vide compos. καταλεῖν.

λευκαερίδιον. V. H. Albicare. Candidum esse. Colore candido præditum esse. προίπας αὐτοῖσι, τὸν δὲ μὴ λευκαερίδιοντα ἴδωνται, τοῦτον κτεῖν. viii. 27. Cum ipsis prædixisset, ut quem albicantem non conspexissent, eum occiderent.

λευκοεργός. vii. 76. Vide πρόβαλος.

λευκάλιον, ὁ, τό. N. H. Album linum. vii. 25, 34, 36.

λευνίφρες ἀγορή. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

λευγῆρ, ἦρος, ὁ. Dignus, qui lapidibus obruatur. Suidas, ὁ δὲ παλαμναῖος, καὶ λευγῆρ ἐκείνος, ἥτησεν ἰπποκρίτης λαβὼν Εὐτυχῆς, ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τοῦτέστι λιθοβοληθῆναι.

καὶ Αἰλιαῖος. ἴσα τὸν τῶν κακῶν αἵτιος, καὶ λυσῆρα ἀφανίσουσι. Valla non passive: sed active vocem istam accepit. ἡ Πυθίη χρᾶ ἱκεῖνον εἶσαι λυσῆρα. Pythia respondet illum esse lapidatorem. Sed Suidæ verbis fides hoc saltem loco potius habenda. Cur autem Clithenem Pythia vates dignum esse dixerat, qui lapidibus obrueretur? Ob impietatem, et scelera, quæ jam patrarat, et patrare cupiebat. Ex ipsis Herodoti verbis facile potest colligi, quid sibi velit hoc vocabulum. Consule locum.

λειωσφέτερος, ου, ὁ. N. H. quod in vulgatis Lexicis non reperitur. q. d. ὁ τις ἐκ τοῦ λαῶ, τουτίστι λαοῦ, τῷ σφετέρῳ ποιούσῃ, ἤγουν πολίτην. Quem aliqui ex suo populo, id est, civem faciunt. Quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. Κλυτιάδην Λακεδαιμόνιοι λειωσφέτερον ἐποιήσαντο. ix. 9. Clytiaden Lacedæmonii sua civitate donarunt. Vel, suæ civitatis jure donarunt. Quod infra dicit apertius, ἦν μιν πολίτην σφέτεροι ποιήσανται.

λαωφῆρος. Ionice, et Attice pro comm. λαοφῆρος. δημόσιος. πύλαι λαοφῆροι. Portæ publicæ. i. 187.

λήθη. Ion. poet. comm. Oblivio. λήθην ποιούμενος τὰ μιν ἰέργει. Oblitus eorum, quæ ipsi fecerat. i. 127. pro λήθην ποιούμενος ἐκείνων, ὃ αὐτὸν ἐποιήσατο. ἐπιλαθέμενος ὃν αὐτὸν ἐποιήσατο.

λήθη, υς, ἡ. comm. Oblivio. λήθην ἐκείνων ποιούμενος. viii. 79. Herodotea locutio. pro quo poeta diceret ἐκείνων λαθέμενος. comm. vero, ἐκείνων ἀμνηστῶν, vel ἐπιλαθεσάμενος. Illorum oblitus. Illorum memoriam deponens. Illa mandans oblivioni.

ληΐσσαι. Ion. et poet. Prædari. Latrocinia exercere. Rapere. Eripere. τὸν κρητῆρα ἱλῆσαντο. Craterem eripuerunt. Rapuerunt.

iii. 47. ληΐζομενοι. iv. 112. ληΐσμένοι τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας. Qui mulieres Atheniensium, vel Atticas mulieres rapuerant. iv. 145. τὰ χρηματὰ ληΐσσαι. Pecunias prædabitur, rapiet. vi. 86.

ληΐη, υς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. λεία. Præda. iv. 64. ἀπὸ ληΐης ζῶσι. Ex præda vivunt. iv. 103. τοὺς πολέμιους ληΐην δίδου. Hostes diripere. iv. 202. διδάσαντο τὴν ληΐην. viii. 121. Prædam diviserunt. μετὰ τὴν διαιρῶσι τῆς ληΐης. viii. 123. Post prædæ divisionem [factam. post prædam divisam.] τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν. ix. 106. Cum prædam in littus exportassent.

λήιον, τό. Ion. et poet. Seges. λήϊν ἐμπιπραμένον. Incensa segete. i. 19. τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιάμενον. Seges violenter agitata. ibid.

ληϊστῆς, ὅς, ὁ. N. H. pro quo comm. λεία. Præda. ζῆν ἀπὸ πολέμου, καὶ ληϊστῆος. Ex bello, prædaque vivere. v. 6.

λήϊτος, υ, τό. Curia. Locus publicus, in quem magistratus conveniunt. Vocabulum est Achæicum, ut ex Herodoti verbis patet. vii. 197. λήϊτον καλίουσι τὸ περυσανήϊον οἱ Ἀχαιοί. Quod [alii Græci vocant] περυσανήϊον, id Achæi λήϊτον appellant.

λήμμα, τος, τό. Sic apud Herod. vii. 99. scribitur. Præsens animus. Virilis, et fortis animus. Acer, et præsens animus. Animi præsentia. Fiducia. Audacia. ὑπὸ λήμματός τι καὶ ἀνδρείης. Propter animi præsentiam, et virilitatem, sive virilem fortitudinem. Sed λῆμα, per simplex μ, et λήματος videtur ibi scribendum. Maximum enim est discrimen inter utrumque. Consule Suidam, et alios. Ab hoc λῆμα deducitur nomen ληματίας, υ, ὁ. Generosus. Arrogans. Superbus. et verbum ληματῆαν. Generosos spiritus gerere. Superbum et arrogantem

esse. In vulgatis Lexicis fit mentio hujus loci, recteque *λήματος* per alterum *μ* scribitur. Error typographicus est, qui facile corrigi potest.

λήμμα, τοι, τό. comm. Audacia, animi presentia. *λήμματι, καὶ ῥώμῃ ἐκ ἴσσοις ἴσαν οἱ Πέρσαι.* ix. 62. Audacia, et robore non inferiores erant Persæ. Sed et hic fortasse per simplex *μ* vocem scribere præstaret.

Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχίτλια νυόμιναι καλίσσθαι. vi. 138. Lemnia facinora per Græciam, sive in Græcia, vocari consueverunt omnia crudelia facinora. Cur. ibid.

Λιθόλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Lapidibus obrutus. *Λιθόλυτος ἰγυόβου.* Ctes. Pers. 45. Lapidibus obrutus fuit. pro quo dicitur infra *συνινύμης* unica voce, *κατελιύσθη.* Ibid. 50.

Λιθοτομίαί, αἱ. comm. Lapidicinæ. ii. 8, 124, 158.

Λιμαίνω. Ion. et poet. ἀπὸ τοῦ λιμῆ deductum. Fame laborare. *ἵνα μὴ λιμήνῃ ὁ στρατός.* Ne exercitus fame laboraret. vii. 25.

Λιπαρεύω. Ion. et poet. Orare. Precibus instare. Perseverare. *παρὰ τὸ λίαν παρῖναι.* Vehementer alicui, et assidue adesse, rei alicujus petendæ gratia. *λιπαριότων αὐτῶν.* Cum illi [eum] precibus urgerent. Eum vehementer rogarent. i. 86. *διόγινι λιπαρίοντας.* Vitam perseverando, et in eodem rerum statu permanendo, traducere. i. 94. *ἐλιπαρίει ἰγορίων.* Sciscitari perseverabat. Perpetuo sciscitabatur. iii. 51. *λιπαρεῖν τῇ πόσει.* Potationi indulgere. In potatione perseverare. vel, In potatione diu permanere. v. 19. *ἡμεῖς μέντοι λιπαρήσομεν ἔτι, ὅπως ἂν ἔχωμεν, ἐδὲν λυπιοῦτες ὑμῶς.* viii. 144. Valla: Nos tamen ita illud [vestrum beneficium] tolerabimus, ut nihil vobis molestiæ adferamus. Stephanus. Nos *νεῖο*

quibus poterimus modis nos sustentare pergemus, nihil vobis facessendo negotii. *Æ. P.* Nos tamen perseverabimus ita, [vitam nostram sustentantes,] ut poterimus, nulla molestia vos afficientes. *λιπαρεῖτε μείνοντες.* ix. 45. Perseverate hic manere. *ἐκείνης λιπαριότης.* ix. 111. Illa precibus instante.

Λιπαρή, ης, ἡ. Ion. pro comm. *λιπαρία, ας.* Assiduitas. Perseverantia. Constantia. Tolerantia. *ἐς τὸδε λιπαρή τι, καὶ ἀρετὴ ἀντίχομίν.* ix. 21. Ad hoc [usque tempus hosti] resistimus tolerantia, [vel perseverantia, constantia,] et virtute, [vel fortitudine nostra.] *τίλος δὲ ἀρετῇ, καὶ λιπαρῇ ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τῷ τείχεος.* ix. 70. Tandem vero Athenienses virtute et perseverantia murum ascenderunt.

Λιπαρῶς. Assidue. Constanter. Precibus instando. Perpetuis precibus aliquem urgendo. Ctesias Pers. 35. *ἐξαιτιῖται λιπαρῶς βασιλιά περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας.* Illorum salutem a Rege, precibus assiduis eum urgens, deprecatur.

Λισσισθαι. Ion. et poet. pro comm. *διῶσθαι.* *ἱκετεύειν.* i. 24. Orare. Precari. *πολλὰς ἦν λισσύμιος.* ix. 91. Multum orabat. v. s. Multus erat orans.

Λιταί, ὧν, αἱ. Ion. et poet. pro comm. *εὐχαί.* Preces. *λιτῆσι ἀποτρέπει προσωτέρω μὴ πορεύσθαι.* Precibus eos avertit ne ulterius progresserentur. i. 105. *κατέβαινε ἐς λιτάς.* Ad preces descendit. i. 116.

Λογάδες, οἱ. Lecti. Delecti. *Λογάδες νεοῖαι.* Lecti juvenes. Adolescentes delecti. i. 36, 43. viii. 124. ix. 21, 63.

Λογίζεσθαι. comm. Computare vulgo dicitur. Numerare. *Comptier.* passive sumtum. *τούτῳ μύριον ἔτι λογιζομαι ἡμῖν.* Ab hoc decem

annorum millia esse computantur, i. inita ratione esse dicuntur. ii. 145.

λογίζομαι. Ion. et comm. Secum aliquid reputare. Ducere. Estimare. τὸν ἴτερον παῖδα οὐκ εἶμαι μοι λογίζομαι. Alterum filium mihi non esse reputo, duco, puto. i. 38.

λόγιμος, ὁ καὶ ἡ. vel λόγιμος, ἡ, ον. idem ac λόγιος. i. 143. λογιώτατος ἔθνος. i. 171. ii. 3, 111. iii. 65. ix. 16, 24, 37, 64.

λόγιος, τό. comm. pro quo alias dicitur χρησμός. i. 64. vel ματταία. i. 120. Oraculum. iv. 178. in τῇ [Σαλαμῖνι] ἡμῖν καὶ λόγοι ἐστὶ τῶν ἐχθρῶν [ἡμῶς] κατ'ἐπιρρῆιν γινίσθαι. viii. 60. Valla: Apud quam credibile est nos hostibus fore superiores. Æ. P. Apud quam [Salaminem] oraculum etiam nobis est [restitutum, oraculo nobis est prædictum, nos] hostibus fore superiores. Hanc meam interpretationem confirmat Herodotus in sequentibus. Vide et viii. 84. seq. et viii. 96. τὰ λόγια λόγῃ. viii. 62. Oracula dicunt [hoc.]

λόγιος, α, ον. Celebris, Clarus. Eximius. Celebratione dignus. i. 1. λογιώτατοι. Celeberrimi. ii. 77.

λόγος τινὸς ἔχειν. Alicujus habere rationem. Gall. Tenir compte de quelqu'un. λόγος ἔδωκα εἶχον. Nullam [ejus rei] rationem habebant. Id nullo modo curabant. i. 62, 115.

λόγον ἐνὶ τῷ δίδουαι. Herodotea locutio. Secum aliquid reputare, perpendere. De re aliqua consultare. i. 34, 209. iii. 45. ἐδίδουσαν σφίσι λόγον. Inter se collocti sunt. Inter se consularunt. i. 97. iii. 76, viii. 9. Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον ὥς οἱ οἶοι τί εἰσι τὸν Δαρδανὸν γρατὴν ἰδυμαχίῃ θλώσασθαι μάλιστα. Scythæ re secum considerata animadvertentes se solos non posse pugna aperto Marte com-

missa Darii copias cedere. iv. 102. Valla: Et cum eo Stephanus τὸ θλώσασθαι sumit pro θλώσασθαι, id est, repellere: sed vel θλώσασθαι scribendum, si repellere significare velis; vel cedere, si vulgata lectionem retineas. λόγος σφίσι δόλις. Cum inter se consultassent. v. 68, 75. ἐμμενῶν λόγους ἰδίδουσι ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι ἡ Ἰωνία. Mecum ipse reputabam Ioniam esse periculosam. vi. 86. §. 1. ἐνὶ τούτοις λόγους ἰδούσας. vi. 138.

λογιστοὶς, ὁ. Historiarum scriptor. Historiographus. ii. 143. v. 36.

λογοποιός, ὁ. Fabularum scriptor. ii. 134. Ctes. Pers. 1.

λόγος. Pretium. Æstimation. Honor. Auctoritas. τὸ Ἴωνικὸν ἔθνος ἦν ἐλαχίστου λόγου. Gens Ionica in minimo erat pretio. Vel, Erat minimi pretii. i. 143. τοὺς λόγον πλείου ἐόντας ἔκτινον. Eos, qui in maximo pretio, vel honore erant, maximæ auctoritatis viros interficiebant. iii. 146. τῶν ἦν ἐλάττωστος ἀπολλυμένων λόγος. Quorum pereuntium minima habebatur ratio. iv. 135. ἐόντες λόγου πρὸς βασιλῆος. Qui apud regem in aliquo pretio erant, quorum aliquam rationem rex habebat. vel, qui in magno pretio, ac honore apud regem erant. iv. 138. ἐδολίς ἦν τοῦ ἀπολλυμένου λόγος. vii. 223. Nulla pereuntis ratio habebatur. Qui peribat nullo modo curabatur.

λόγος. Sententia. Consilium. Ἰῶσι ἐδωκε κοινῷ λόγῳ πείμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην. Ionibus placuit de communi sententia legatos Spartam mittere. i. 141. κοινῷ λόγῳ χρῆσασθαι. De communi sententia. i. 166. κοινῷ λόγῳ ποιῆσαι τι. Aliquid de communi sententia facere. iii. 119.

λόγος, ὁ. comm. Conditiō. ἐνδεξαμένη πρὸς λόγον. Cum illam conditionem admisisset, accepisset. i. 60. ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ἐπίσχεσθαι, ἐπ' ᾧ

στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων γιγῆσομαι.
vii. 158. Hac conditione hæc polliceor, ut sin, vel fiam Græcorum Imperator. ἢ ἄλλω δὲ λόγῳ. Alia vero conditione. ibid. ἐπὶ λόγῳ τοῦδε. ix. 26. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι, τοῖσι. ix. 33. Iisdem conditionibus, quibus.

λόγος. Modus. Ratio. Gall. *Sorte. Façon. Maniere.* κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τέλει. Eodem modo, quo murum. i. 186.

λόγος. Animus. Voluntas. Impetus animi. ὁ θύσας τὰ κρέα, χρεῖται ὁ, τι μιν ὁ λόγος αἰρεῖ. Qui carnes immolavit, [iis] utitur [ad id, ad] quod ipsum animus fert. i. 132. ἢν ἡμῶς λόγος αἰρῇ. Si noster animus hoc ferat. v. s. Si voluntas nos ceperit. iv. 127. ὅπως μιν ὁ λόγος αἰρεῖ. vii. 41.

λόγος, ὁ. Responsum. ἰσχυρίζομαι λόγον οὐδὲνα ἰδίδου. Sciscitanti nullum responsum dabat. iii. 50.

λόγος, ὁ. Commemoratio. Laus. ὅτοι ἐν ἑδνὶ λόγῳ ἀπώλωτο. ix. 69. Valla: Isti nulla cum laude perierunt,

λόγος. ἀρπαζομένην τῶν γυναικῶν λόγον ἑδνὰ ποιήσασθαι. Raptarum mulierum nullam rationem habere. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement.* i. 4. λόγον ἑδνὰ ἰπαιῶντο τέττυ τοῦ ἱππιοῦ. Hujus oraculi nullam rationem habebant, hoc spernebant. i. 13. τοῦτου λόγος οὐδὲν ἔγιντο. Hujus rei nulla habita est ratio, nullius momenti ducta est, habita est. i. 19. οὔτε λόγου μιν ποιητέμενος οὐδὲν ὁ ἀποπέμπεται. Cumque nullius momenti ipsum fecisset, cum eum nihili fecisset, amandatus est. i. 33. Vel potius hoc ad Cræsum est referendum, ac τὸ ἀποπέμπεται Ion. et Attice pro activo ἀποπέμπει sumendum. Cumque Cræsus Solonem nihili fecisset, eum amandavit., hoc ex sequentibus facile patet, κάρτα

δόξας ἀμαθία εἶναι. Nam τὸ δόξας ad Cræsum, illud ἀμαθία ad Solonem, est referendum. Sed est σολοικοφανεί. Dicendum enim erat, ταῦτα δὲ λέγοντα τῷ Κρῶσι, ὁ Κρῶσις οὔτε αὐτῷ ἰχαρίζετο, οὔτε λόγου, &c. ubi est et ὑπαλλαγή, pro ὅτι λόγον ἑδνὰ αὐτῷ ποιητέμενος ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει. Quod interpretes Latinus non animadvertens, vertit, Neque ullius momenti eum faciendo, dimittitur. Sed constructio verborum, et sensus hanc interpretationem non admittit.

λόγος, ὁ. Res. Ion. et comm. πάντα λόγον προσιπυσμέιος. Cum rem totam ante audisset. i. 21. ἤκουε τὲς ἱερατῆς λόγους, ἢ ὡς αὐτὸς κατιδίδκει. Res iis contrarias audivit, quas ipse opinabatur. Audivit contra quam ipse animo conceperat. i. 22. λόγος ἑδνὶ λέγεται. Res ita narratur. i. 31. [Sic etiam ῥῆμα, pro πρᾶγμα sumitur apud Lucam, cap. ii. ver. 15. καὶ ἰδωμεν τὸ ῥῆμα τῆτο τὸ γεγονός. Et videamus hanc rem, quæ accidit. ῥῆμα proprie verbum, et vocabulum, aut etiam orationem significat: sed ex Hebraismi proprietate, et more, rem novam, cujus rumor est sparsus, hoc loco denotat. γυνικῶς tamen et pro re qualibet accipitur, quæ verbis declaratur. Et v. 17. et 19. ῥῆμα λαλῶντι. Evangelista vocat rem verbis enuntiatam, et declaratam.] τὸν ἰόντα λόγον λέγειν. Rem, quæ est, dicere; verum dicere. i. 95. τὸν πάντα λόγον πυθέσθαι. Rem totam audio. i. 111. ἴφαινε τὸν ἰόντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116. pro eodem dicitur τῷ ἀληθινῷ χρῆσθαι. ibid. et τῷ ἀληθινῷ ἰσχυρίζομαι. i. 117. Ἀρπαγὸς τὸν ἰδὺν ἴφαινε λόγον. Harpagus rectam, simplicem, veram orationem habuit. i. Rei veritatem dixit. i. 118. οἱ ἀληθεῖς λόγῳ βασιλεῖς. Qui re vera sunt reges. i.

120. τὸν πάντα λόγον συνδέσθαι. Rem totam audisse. i. 122. παρηγάμην τὸν πάντα λόγον. Rem totam denudavit, declaravit. i. 126. ἀληθεῖ λόγῳ. Revera. v. 41. ἀληθεῖ λόγῳ χριωμένοις. Si verum dicas. Ut vere loquamur. v. s. vera oratione utentibus. v. 88. μηδὲν ἄλλω τὸν λόγον τοῦτον εἶπες. viii. 65. Ne ulli alii rem istam, vel hoc, dixeris. Quanquam λόγος jam pro verbis, et oratione, commode sumi potest, quod ex sequentibus colligitur. ἢ γὰρ τοι ἐς βασιλῆα ἀντι-χρῆν τὰ ἴδια ταῦτα.

λόγος. Rumor. Fama. παρ' ἡμῶν περὶ σὺ λόγος ἀπῆκται πολλός. Ad nos multus de te rumor pervenit. i. 30. ὡς ὁ πολλὸς λόγος ἑλλήνων. Ut multus Græcorum rumor ferebat. i. 75. λόγος ἐστίν. Rumor est. Fama fert. ii. 75. ἐν τῇ λόγος τὸν Τυφῶν κειμήσθαι. In qua [palude] rumor est Typhonem esse occultatum, [latere.] iii. 5. ἀπὸ τινος τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷ λόγος ἐστίν. Unde electrum venire rumor est. iii. 115. λόγῳ συνδατομένη. Fama audiens. iii. 134. Κλεισθιδίης λόγος ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπύσαι. Rumor est Clisthenem Pythiam verbis induxisse ut, &c. v. 66. ἐν ἑτέρῳ λεγόμενος λόγος. vii. 214. Est alia fama, quæ fertur.

λόγος. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδὲν λόγῳ ποιησάμενος. Ionum nulla habita ratione. i. 153. Lat. interpres hæc ita. Ionum interim non magna habita ratione. Sed illud interim addit, quod non est in Græco textu. Deinde, non magna, pro nulla, dicit. Subjicit vero, etiam si primum adoriendi fuissent, ut interpretetur illa Græca verba, τὴν πρῶτην εἶναι. quæ nihil aliud significant, quam, primum, initio, principio. Nam q. d. postea non ita sensit, nec eos tantopere contempsit. Illud vero εἶναι, Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πλεονάζειν non animadvertit; quod nimis notum,

nec exemplis, ut confirmetur, indiget. Consule nostrum Indicem Græcum in Xenophontem. Idcirco et Stephanus ad marginem notat, Græcum exemplar mendosum hic videri. Sed si locum ita accipias, ut monemus, utque accipiendus videtur, nullus error erit in ipso textu. Nec enim ideo mendosus textus, quia vel Stephanus, vel alius quis eum non bene perpendit, nec intellexit. Quod et sexcentis aliis in locis facile demonstrari potest, in quibus ea corriguntur, vel potius corrumpuntur, quæ nequaquam intelliguntur. ἰδδου λόγον ἑαυτῷ περὶ τῆς ἑβδος. Visionem illam secum ipse considerare cœpit. i. 209. ἰδδὼν ἐς λόγους τοῖς ἱερεῦσι. Cum in colloquium cum sacerdotibus venisset. ii. 3, 44. βυλόμενος Καμύση ἰδδὼν ἐς λόγους. iii. 4. οἷα ἴδμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπικουροῖς λόγου εὐμικροῦ, μεταδώκει. Ipsum persequitur utpote qui inter auxiliares non parvi momenti esset, non in parvo pretio esset. ibid. Ἀπόσση οὐ δύναμαι ἐς λόγους ἰδδὼν. iii. 68. ἰδδῶσαι αὐτοῖς σφίσι λόγους. Inter se consularunt. Vel, Inter se collocuti sunt. iii. 76. λόγου οὐδὲν καὶ ἰών. Cum in nullo pretio adhuc esset. iii. 139. Μαισάρῳ ἔφη θείειν ἰδδὼν ἐς λόγους. iii. 145. iv. 126, 146.

λόγος. Verba. Sermo. Colloquium. comm. οὐ πολλῶν λόγῳ εἰπῆν. Ne multis agam. Ut rem paucis expediam. Sic Galli, *Pour n'user de long propos. Pour le faire court.* i. 61. ἐκ λόγου πλαστοῦ. Per fictum rumorem. Per simulationem, ut rumor falsus spargatur. i. 68. ἐς λόγους ἰδδὼν τινι. In colloquium cum aliquo venire. Colloqui cum aliquo. i. 86. ἐς λόγους συνιδδόντες. Cum in colloquium venissent. i. 82. ἐς λόγους ἀπικέσθαι Ἐτεάρχῳ. In colloquium cum Etearcho venisse. ii. 32. Δαρίῳ λόγον προσέφερε

ταύτῃ. Darium talibus verbis compellavit. iii. 134. Sic etiam Galli, *Il porta cette parole à Darius. τῷ Κλειμένει ἐν λόγοισι ἐστ.* Cum Cleomene colloquens. iii. 148. *ὅδι λόγῳ ἄξιον.* Nihil memoratu dignum. iv. 28. *τῷ ἐς λόγους ἦν.* Cum eo in colloquium ivit. Cum eo collocutus est. v. 49. *ἀπὸ κοινοῦ ἐς λόγους.* Cum in colloquium cum eo venisset. ibid. *ἐς λόγους ἦλθον Μαρδόνιος τε, καὶ Ἀρταβάζος.* ix. 41. In colloquium venerunt Mardonius, et Artabazus. *ἐδίξατο τοῖσι στρατηγοῖσι ἐς λόγους ἔλθῃν.* ix. 44. Cum ducibus in colloquium venire quærebat. *καὶ τυτάνῳ μὲν ἐτέρῳδι ἔγειν λόγος.* ix. 58. Sed de his quidem alibi verba fi-ent. Vel, Ac de his quidem alias dicitur.

λόγος, ἀπόλογος, μῦθος. Fabula. i. 141.

λόγος, ου, ὁ. Caussa. *ἠπήρατο ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἰδμεῖν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ τὰ χρήματα.* viii. 5. Existimabant hanc pecuniam ab Atheniensibus hac de caussa venisse, [missam, ac allatam fuisse.]

λόγος. Consilium. *κοινῷ λόγῳ χρῆσάμενοι.* De communi sententia. v. s. Usi communi consilio. ii. 30. iii. 119. Vel, Consilio inter se communicato. vii. 229.

λόγος, ὁ. Orationis aliquis locus. *τῷτο ἐν ἐτέροις λόγοις δηλώσω.* Latinus interpres, In aliis scriptis indicabo. - Sed potius vertendum, In alio loco declarabo. i. 106. *ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἱρῶν.* ii. 38. *αἰτίνη, τὴν ἐν τοῖσι ὑποδοῖς λόγοις σηματοῖ.* vii. 213. Caussam, quam in sequentibus significabo.

λόγος, ου, ὁ. Ratiocinatio, qua quis secum ipse aliquid animo volvit, et sic eventurum putat, ut ipse cogitat. Gallice, *Discours, vel Compte, selon lequel on estime que les choses doivent avenir, ou avoir une issue telle, que nous pensons.* *ἰδὲν δὲ μὴδὲ συνεφέρει, τῷ*

ἐκείνῳ λόγῳ, ἐκφυγόντα περιγυῖσθαι. viii. 6. Oportebat autem secundum ipsorum ratiocinationem, [id est, ut ipsi rationem, et consilium inierant,] ne igniferum quidem evitato periculo superstitem esse. Valla totam hanc periodum male vertit. Potes tamen et ita locum interpretari, Ut autem illi secum ipsi ratiocinati fuerant, ut consilium inierant, ne igniferum quidem fuga [ex suis manibus] evadere oportebat. Verbis illis *τῷ ἐκείνῳ λόγῳ*, Gallica sic responderent, *A leur compte. Selon leur compte. Selon qu'ils faisoient leur compte.*

λόγος, ὁ. Peculiari quodam modo apud Herodotum pro dolo positum videtur, vel pro insidiis. Agitur eo loco de Lacedæmoniiis, qui mulieribus quibusdam permiserant, ut ad suos maritos in carcere conclusos accederent. Cur autem hanc potestatem ipsis illi fecissent, docet Herodotus his verbis: *ὅδεμα λόγῳ δουλοῦντες ἐξ αὐτῶν ἔπαιον.* Valla: Nullam in illis dolum esse suspicantes. iv. 146. *Ἄνω, P.* Nullum dolum ab ipsis structum iri putantes. Nullas insidias ab ipsis sibi factum iri existimantes. Sed fortasse λόχοι ibi legendum. Quod si viris doctis probetur, nihil παραδόξου dicitur.

λόγος, ὁ. Locus. Numerus. Pars. Conditio. Gradus: sed per translationem. Ut, *Esse in aliquo loco, vel numero.* Sic et Galli dicunt, *Etre au rang, au nombre des gens de bien.* *ἐν ἀνδρῶν λόγῳ αἰται.* In virorum loco, vel numero, esse. iii. 120. *ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιούμενοι εἶχε. ἀντὶ τοῦ ἰπποῖτο.* In mancipiorum loco [eos] habebat, atque ut mancipia tractabat. iii. 125. *καταῖχε γὰρ σφίσις Λαωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος.* vii. 222. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται. viii. 68. ad fin. In sociorum loco, vel numero dicuntur esse. ἐν ἀμύνει λόγῳ. Ctesias Pers. 4. Obsidis loco.

λόγος ὅστις γίνεται Μαρδονίῳ, ἢ τι πά-
9η. viii. 102. Valla: Si quid cladi Mardonio contingat, id nullus erit momenti. Æ. P. v. s. Nulla Mardonii ratio habebitur, si quid [mali] patiatur. id est, Mardonius nullo modo curabitur, si quam cladem accipiat. Vel, si quid humanitus ei contigerit, si accepta aliqua clade ceciderit, hoc nullus erit momenti. Nullus ejus cladem, mortemque curabit.

λόγος οὐδὲς ἔχοντο ἰσοδῆτος ποικίλης. ix. 80. Variæ vestis nulla habetur ratio. Vestium varii generis nulla habebatur ratio. Gallice, - On ne tenoit aucun compte des vêtements de diverse sorte.

λόγου οὐδὲος γίνεσθαι πρὸς τινας. Herodotea locutio. In nullo pretio apud aliquem esse. Ab aliquo nullam nostri rationem haberi. Ab aliquo contemni. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περίων. Apud Persas in nullo pretio sumus. Persæ nullam habent nostri rationem. A Persis contemnimur. i. 120.

λόγον δίδου. comm. Rationem reddere. Sic et Gall. *Rendre compte*: δόντας λόγον τῶν ποιήσαν. viii. 100. Reddita ratione eorum, quæ fecerunt. Rerum a se gestarum ratione reddita.

λόγον ποιεῖσθαι, et ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι. Rationem habere. Gallice, *Faire compte*. *Tenir compte*. *Se soucier de quelque chose*. i. 4, 13, 33. λόγον ἱλάσσω ἰποῖντο [τοῦ Βουκόλου.] Bubulci minorem habebat rationem; Bubulcum minus curabat. De bubulco minus erat sollicitus. i. 117. ἐν ὅδῳ λόγῳ τὰς Ἰωνας ποιεσάμενος. Nulla Ionum habita ratione. i. 153. ὅδῳ [τέτῳ ἰποῖντο] λόγοι. i. 213. ὅδῳ λόγοι ποιεῖσθαι. iii. 25. ἐν ὅδῳ λόγῳ ποιεῖσθαι.

Nihil curare. iii. 50. Ἰόνων οὐδὲνα λόγον ποιεσάμενοι. v. 105. τούτου λόγον ὅδῳ ἰποῖντο. vii. 13. ἐν ὅδῳ λόγῳ ποιεσάμενος τὰ ἱμάτια. Meorum verborum nulla ratione habita. vii. 14. Meis verbis contentis. τὸ Πέρξης ἐν ὅδῳ λόγῳ ποιεῖσθαι. Quod Xerxes nullo modo curavit. vii. 57. τῶν ἀμφοτέρων λόγοι οὐδὲνα ποιεσάμενος. Quod utrumque cum nihili fecisset. vii. 58. λόγον ἱλάσσω ἰποῖντο. [Ejus] minorem habebat rationem. Eam parum curabat. Gallice, *Il n'en faisoit pas grand compte*. vii. 156. Πέρσαι Φοκίῳ ὅδῳ λόγοι ἰποῖντο. vii. 218. Persæ Phocenses nullo modo curabant. λόγοι οὐδὲνα τῶν Ἀθηναίων ποιεῖσθαι. ix. 7. Nullam Atheniensium rationem habetis. Athenienses nullo modo curatis. λόγῳ, ης. Ion. et post. et comm. Cuspis. Spiculum. τὸ ξυρὸν τῆς λόγῃσι ἰόν ὁμοίως χρύσειον. Hastile cum suis spiculis aureum. i. 52. τὰς λόγῃς κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψουσιν. Hastarum cuspidibus, sive spiculis, deorsum in terram versis. vii. 40, 41. τὰς λόγῃς κάτω τρέποντας. Hastarum cuspides deorsum vertentes. vii. 55.

λοξίης, ιω. Ion. pro comm. λοξίας, ου. Apollo. Vide Eustathium, i. 91.

λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρῆσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ἡμέρι μίτῳ ἰόντα. A Jove lavari, et a Sole ungi in aere sublimem. Quænam sit huius insomni, ac visi, interpretatio iii. 124. et deinceps. λοῦσθαι δὲ, κατὰ συναιρέσιν ἴτε κῆρσιν, ἐν τοῦ λούσθαι, vel κατὰ συγκοπήν ἐκ τοῦ λούσθαι. Vide Eustath. ἰκῆτο ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὅπως ὅτι, ἰχρίστο. δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀντὶς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. A Jove lavabatur, quoties pluebat, et a Sole ungebatur, ipsemet emittens ex corpore humorem. iii. 125. Hæc dicta sunt de Polyrate tyrannō, quem Oroetes vanis pollicitationi-

bus deceptum ceperat, interfec-
tumque suspenderat.

λοφῆ, ης, ἡ. Ion. pro comm. λοφιά,
ας. Equorum, vel leonum jubæ.
vii. 70.

λόφος, ος, ὁ. comm. Summus capitis
vertex. Μάκται λόφους κείρονται. τὸ
μὲν μέσση τῶν τριχῶν ἀνίπτεται αὐξί-
σθαι, τὰ δὲ ἑξῆς καὶ ἑξῆς κείρονται
ἐν χροῖ. iv. 175. Macæ summum
capitis verticem radunt, medios
quidem capillos crescere sinentes,
partes vero capillis hinc inde
tectas, ad cutem usque radunt.
Vel, Capillos quidem, qui sunt in
medio capitis vertice crescere
sinentes, eos vero, qui sunt cir-
cumcirca, ad cutem usque ton-
dent. Valla vertit, in orbem ton-
dent. Sed ἐν χροῖ κείρονται signi-
ficat idem ac τὸ ἐν χροῖ ξυρεῖν. Ad
cutem usque radere. Hinc or-
tam adagium, de quo Erasmus
Chil. 3. cent. 3. adag. 34. quod
ex Sophoclis Ajace Mastigophoro
sumtum. Sic enim ille, ver. 797.
ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῖ τὸτο μὴ χαίρειν τινα.
Scholia. ξυρεῖ ἐν χροῖ (ἀπῆται τῶν
ἀσχηκίων τοῦ χροῖος. καὶ ἔτι πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμά-
των, ξυρεῖ ἐν χροῖ. ἵνα γὰρ καὶ τοῦ
σώματος ἰφ᾽ ἀπῆται ὁ σίδηρος. ἄλλως.
μέχρι βάθους ἰφικνύεται, ὥστε μὴ χαί-
ρειν. τὸ δὲ τινα παρίλαει. Vide et
Triclinium.

λοχῶν, et λοχῶσθαι. Insidias collo-
care. ἰλοχῶσαντο τὴν ὁδόν. Insidias
in itinere collocarunt. v. 121.
λοχῶσαντες. Insidiis collocatis. vi.
37, 87. ἰλόχῶσαι. vi. 138.

λοχηγεῖν. V. H. pro comm. λοχα-
γεῖν, et λοχηγεῖν. λόχον ἡγεμόνα εἶναι.
Cohortis, vel manipuli ducem,
sive præfectum esse. λοχηγεῖν
τοῦ Πιτανητίου λόχου. ix. 53. Valla:
Tribunus cohortis Pitaneorum.
Æ. P. Præfectus Pitaneorum co-
hortis. Vel, Pitaneæ cohortis.
Nam paulo inferius, τὸν λόχον τὸν
Πιτανητίον vocat.

λοχίζω. Verbum Herodoto pecu-

liare. pro, εἰς λόχους διακεῖν. In
manipulos, in cohortes dividere.
Item pro simpliciter διακεῖν, δια-
κεῖν, διαχωρίζω. Dividere. Dis-
tribuere. Distinguere. τοὺς ἐν τῇ
Ἀσίῃ ἰλόχους κατὰ τίλια. Populos
Asiaticos in turmas divisit, distri-
buit, distinxit. i. 103. (quod δια-
τάττειν συνονόμως dicitur. διτάξει
χωρὶς ἐκάστους εἶλαι. ibid. Eos ita
distinxit, ut singuli separatim
essent, ac proprium ordinem ha-
berent.)

λόχος ἐξῆλος. Quid. Quando. Cur.
iii. 57.

λυμαίνεσθαι νεκρῷ. ix. 79. Sævire in
mortuum.

λόμη, ης, ἡ. Damnum. Detrimen-
tum. Pernicies. Malum grave,
quo quis labefactatur. ἡμῶς φυ-
μαίνονται λόμησι ἀσπίδιοι. Nos ma-
lis, vel ærumnis gravissimis affli-
git, vexat, labefactat, corrumpit.
vi. 12.

λυχροκαίη. V. H. Dies festus, in
quo noctu lampades accendun-
tur. λύχρα καίονσι πάντες πολλὰ
περὶ τὰ δώματα κύλην, &c. deinde,
καὶ τῇ ἑρτῇ αὐτοῖς κείται λυχροκαίη.
ii. 62.

λωβᾶν, et λωβᾶσθαι. Ionice, et poe-
tice. Contumelia, Damno, Inju-
ria afficere. Fœde tractare. Tur-
piter mutilare. Mutilare. ἰωὺτὸν
λωβησάμενος. Se ipso fœde mutila-
to. iii. 154. ἰωὺτὸν λωβᾶται λωβῶν
ἀσπίδιον. Se ipsum intolerabili,
id est, gravissima, fœdissimaque
mutilatione mutilat. ἄδρα δαυ-
μότατον λαλωθήμενος. Virum cele-
berrimum fœde mutilatum. iii.
155. ὁ λωβησάμενος. ibid. λαλωθήμε-
νον. ibid. ἐμὶ λωβησάμενος. iii. 156.

λώβη, ης, ἡ. Ion. et poet. Contu-
melia. Injuria. Mutilatio. Jactu-
ra. iii. 154.

M.

MAZA, μάζα, ἡ. comm. Placen-
ta. V. Hom. 33. Vide κυρτάς.

Eustathius. *μάζα*, παρὰ τὸ μάττειν, τὸ φρεῖν. Miscere. Subigere. Pinsere. Vel (ut in Magno Etymologico traditur, pag. 573, 24.) ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεσθαι μάσσα, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, *μάζα*. Ab illo vero *Μάσσα* Latinum *Massa* deductum. quod præter alia, quæ et in vulgatis Latinis Lexicis traduntur, ipsam quoque farinam maceratam, et aqua subactam significat, quam Itali, Gallicque patrio sermone *Pastam* appellant, q. d. *pistam*, a pinsendo, unde verbum Italicum, *Impastare*, Gallicum, *Empater*, *Petrir*. Vas vero ligneum, in quo massa pinsitur, ad subigitur, Græci *μάκτραν*, Latini *mactram*, appellant; utrumque a *μάττω*. *μ. μάζω*. de quo supra. Italice, *Madia*. *Punaia*. *Arcella*. Longobardice, *Impastadora*. Gallice, *Empatoire*. Vel, *Une huche*. *Une mai*. *Une auge*. Pro variis enim Galliæ regionibus, varium eidem rei nomen impositum constat. Illud hic addetur Gallicum vocabulum *Mai* (quod ab aliis *un amet* vocatur) priscum, atque manifestum Græci verbi vestigium adhuc servare, quod et in Italico *Madia* factum apparet. Nam a communi *μάζα*, Dor. *μάσδα* (quod alias et *μάδδα* dicitur) formatum, dissolutum ζ in σδ. Hinc sublato σ, et inserto ι. *Madia* non usitatum, quod Italice *Madia*. Linguam autem Italicam a Latina, Latinam a Græca, præcipue vero Dorica, magnam suorum verborum copiam mutuari non ignorant, qui solidam harum linguarum notitiam habent. Suidas nostras conjecturas his verbis confirmat. *μάκτρα*, *δυσία* *ἐπιμήκης*, *ἐν ἧ μάττουσι τὰ ἄλνεα*. i. *Mactra*, est mortarium oblongum, in quo farinam pinsunt, [massamque subigunt.] Consule et Hippocratis *Œconomiam* in voce *μάζα*.

μακρῷ. Adverbialiter, ut πολλῷ cum superlativo junctum. *μακρῷ* *σπῶτος*. Longe primus. i. 34. *μακρῷ* *ἐπαθήσεται* *πρῆγμα*. Res longe stultissima. i. 60. *μακρῷ* *μάλιστα*. Longe maxime. i. 171. *μάλιστα* *λογώτατοι* *ἴσιν* *μακρῷ*. Longe celeberrimi sunt. ii. 77. *μακρῷ* *μάλιστα*. ii. 136. V. Hom. 7. *μακρῷ* *σπῶτοι*. Longe primi. v. 78.

μαλακίη, *ης*, *ῆ*. Ion. pro comm. *μαλακία*, *ας*. Hoc vero pro *ἀσθίνεια*, καὶ *νόσος*, quod ex Herodoti verbis facile colligitur. *ἐκ δὲ τῆς ἀσθίνειας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι* *ἐν Ἴω*, οὐ *παρὰ τὸ μὴ γυνῆσαι τὸ παρὰ τῶν παιδῶν ῥῆθιν* (ὡς οἶονταί *τινές*) ἀλλὰ τῇ *μαλακίᾳ*. V. Hom. 36. id est, Ob hanc autem infirmitatem, [et adversam valitudinem] accidit, ut Homerus obiret in Io, non quod non intellexisset ænigma a pueris propositam (ut quidam arbitrantur) sed propter morbum. Ab hoc autem *μαλακία* deductum videtur, Italicum *Malattia*, et Gallicum *Maladie*, id est, morbus. Suidas quoque τὴν *μαλακίην* ἀπὸ τῆς *νόσου* sumi docet.

μάλιγα cum superlativo. τοῖσι *ωπτερεῖσι* *τῆς νυκτερίδος* *μάλιγα* *ἐμφερέστατα*. Vespertilionis alis quam simillima. ii. 76. *μάλιγα* *λογιώτατοι*. Longe celeberrimi. ii. 77.

μᾶλλον cum comparativo junctum. *μᾶλλον* *ἄμεινον*. Satius est. Melius est. i. 31. *μᾶλλον* *ὀδυνώτερος*. Felicior. i. 32. *μᾶλλον* *κερδαλιώτερος*. ix. 7. Utilius. Conducibilis.

μᾶλλον subauditum. *ἡμέας* *δικαιοὺν ἔχον* *τὸ ἴτερον* *κίρας*, ἥπερ *Ἀθηναίους*. ix. 26. pro *μᾶλλον* ἥπερ.

μακάριον. Discere. Percipere. Cognoscere. Animadvertere. *ἰμαδιν ἔχουσα* *ἔῴσα*. Se gravidam esse cognovit. i. 5. *μαδεύσα* *τὸ ποιηδίν*. Cum animadvertisset, atque cognovisset id, quod factum fuerat. i. 10. οὐκ *ἰδὼς* *μαδίν*. Simulavit se non animadvertisse, se non

cognovisse, se nescire. Dissimulavit se percepisse quod factum fuerat. *ibid.* τὸ ἔμαθάναι. Quod non intelligis. i. 39. μαδὺν τὰ ποιήματα. Cum cognovisset quæ fiebant. i. 61. μαδὺν μιν ἀποδοῦμαίοντα. Cum ipsum animadvertisset admirari. i. 68. ὡς ἔμαδον τὸ γινώσκον. Cum animadvertissent id, quod fiebat. i. 80, 87. παρ' αὐτῶν ἕκαστα ἐμαδόν. Cum ab ipsis singula didicisset. Ex ipsis singula intellexisset. i. 107. πάντα ἐμαμαθημένα. Omnia didicisse, cognovisse. i. 124. ἔμαδε τὸ ποιητῆς οἱ ἦν. Animadvertit quod ei faciendum erat. i. 191. viii. 88. ἐπὶ ἐξέμαδεν τὸ ἡμίτερον φρόνημα. ix. 7. Postquam cognovistis nostram sententiam. ἐξέμαδον πᾶν τὸ ἰόν. ix. 11. Rem omnem cognoverunt. τοῦτο μάδόν. ix. 33. Hac re cognita.

μαρτυνίσθαι. Ion. et comm. Vaticinari. Oracula consulere. μαρτυνίσμενος Κροῖσος. Croesus oraculum consulturus. i. 46. δίζω ἢ τι δίδω μαρτυνίσσεται, ἢ καὶ ἄνδρα. Dubito utrum te Deum, an hominem esse dicere debeam, vel, meo vaticinio appellare debeam. i. 65.

μαρτηῖον. Ion. et poet. pro comm. μαρτηῖον, τό. Vaticinium. Oraculum. ἀπειριῶτο τὸν μαρτηῖον. Vaticinia tentavit. Vaticiniorum periculum fecit. i. 46. περιέωμιος τὸν μαρτηῖον. *ibid.* Oracula tentans. Oraculorum periculum faciens. μαρτηῖα. *ibid.* μαρτηῖον. i. 48, 49, 53, 90. et alibi passim.

μαρτιχόρα. Nomen Iadicum, quod indeclinabile videtur. Quod autem sit animal, docet Ctesias Ind. 7. περὶ τοῦ μαρτιχόρα τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος θηρίου. &c. Vide, μαρτιχόρα δὲ Ἑλληνιστὶ ἀνδροπεφάγον [δαίον] ὅτι πλεῖστα ἰσθμὶ ἀναιρῶν ἀνδρῶπων. Alioqui dices declinari μαρτιχόρας. μαρτιχόρα, ὁ. ut Πυθαγόρας, α. Quæ terminatio proprie quidem est Dorica, versa

diphthongo *eu* in *a*, quemadmodum in vulgatis tritisque Grammaticis videmus: sed tamen et in communem usum est translata.

μαστιγῆν. Ion. pro comm. μαστιγοῦν. Flagris cædere. Verberibus cædere. μαστιγῆν. i. 114. Verberibus cædens.

μαστιγὺς, ἰως, ὁ. N. H. Virgator. q. d. flagellator. Qui flagello cædit aliquem. τοὺς μαστιγίας. vii. 35.

μαχίμαι, οἷμαι. Ionice, et poetice, pro communi μάχομαι. Pugno. κατὰ μὲν ἕνα μαχόμενοι. Singuli cum singulis pugnantes. Singulari certamine pugnantes. vii. 104. μαχόμενοι. ix. 75.

μάχιμος, ον, ὁ. commun. Pugnax. Qui ad pugnandum est aptus. Bellator. Bellicosus. τὸν μαχίμον [ἄνδρῶν.] ix. 29. Bellicosorum, [et ad pugnandum aptorum virorum.] τοῖσι μαχίμοις. ix. 30, 32. μαχλοσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. Lascivia. Ad Venerem propensio. Impudicitia. Adulterium. μαχλοσύνην ἐπιτίκασά οἱ. Et impudicitiae crimen inferens. Impudicitiam ei objiciens. iv. 154.

μι syllaba interdum Ionice in verbis compositis reduplicatur, in incremento sequente κατὰ præpositione, ut μεμετρίμενος. Vide μέλα præposit. interdum. et μεμετρίμενος.

μέγα, pro μεγάλως. Ion. et poet. i. 8. μέγα πλοῦσιος. Valde dives. i. 32. μέγα ἡπια. Valde stultæ. i. 85. μέγα ποιούμενος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimens. iii. 42. μέγα ἰσθίονα. Valde læsissent. Valde nocuissent. vii. 147. μέγα πλοῦσιος. vii. 190. Valde dives. μέγα ἐπιεφύρουσα. viii. 144. Longe præstans,

μεγάλης ποταμοί. Ion. pro comm. μεγάλοι ποταμοί. Magni fluvii. ii. 10.

μέγαδης. Ionice, pro communi μέ-

ἡδὺς. i. 51. δύο κρατήρας μεγάθυϊ
μεγάλους. Duos crateres magni-
tudine magnos; id est, maximos.
Vel τὸ μεγάθυϊ Ἰωνικῶς. πλουσιάζει.
[μέγας. i. 98, 168, 185, 191, 193,
199, 202. ii. 32. Interdum μέ-
γας adverbialiter poni videtur,
pro μεγάλως, ut λάμπωντος τὰς νύκ-
τας μέγας. Noctu valde splen-
dentis. ii. 44, 73, 74. iii. 102. iv.
81. vii. 103, 117. μεγάθυϊ μέγα-
ρον, &c.

μεγαίρειν. Ion. et poet. pro comm.
φθναίν. Invidere. ἰγὼ δὲ τοι ἔτι με-
γαίρω. Ego vero tibi nihil invideo.
i. 66.

μεγαλοφροσύνη, &c. ἡ. comm. Ani-
mī magnitudo. vii. 24.

μεγάλως, σφόδρα. Valde, Vehemen-
ter. μεγάλως αἰτίους γινώσκειν. In
culpa valde fuisse. i. 4. προσπαί-
σας μεγάλως. Ingenti clade acce-
pta. i. 16. ἱστῆσαι μεγάλως. Valde
honorarunt. i. 30, 31. μεγάλως
κῦβηθῆναι. Valde crevisse. i. 58.
ἵκαμαι μεγάλως. Valde laborabam.
i. 118. μεγάλως ἠσπάζοντο. Vehe-
menter amplexati sunt. i. 122.
ἱσχυρίζονται μεγάλως. Ispis ma-
gnifice justa persolvunt. i. 167.
fi. 29, 75, 124. iii. 38, 128. vii.
190, 205.

μεγαλυστί. Ionice, pro communi
μεγάλως. Magnifice. Multum.
Valde. Gravitet. μεγαλῶς προσέ-
πταισι. Gravem cladem accepit.
ii. 161. ἰώθαι μεγαλῶς τιμῇ. Ma-
gnifice, vehementer, colere so-
lent. v. 67. vi. 70.

μέγαρον, οὐ, τέ. Ionice, pro comm.
ναὸς, καὶ ἱερὸν. Templum. ἐν δὲ
Δελφοῖσι ὡς ἰσθλὸν τάχιστα ἐς τὸ
μέγαρον οἱ Λαδοὶ χερσὶν αὐτοῦ τῷ Θιῷ.
Simul ac autem Delphis Lydi
templum ingressi sunt, Deum
consulturi. i. 47. Apud Suidam
μέγαρον, pro ἄλντοι accipi videtur.
ᾤδει (inquīt ille) ἰαυτὸν εἰς τὸ μέγα-
ρον, ἵδα δὴσθαι τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ
παρμενίδῃ διμετὸν ἦν, κατὰ τὸν φῆς

ταυτῆς νόμον. ἰαίνου δ' ἐν ἱερῷ. Athe-
næus lib. 5. τῶν διηγοσοφιστῶν pag.
193. ed. Casaub. τῶν ἡρώων οἰκων
τοὺς μείζοντας Ὀμηρὸς μέγαρον καλεῖ,
καὶ δώματα, καὶ κλισίας. οἱ δὲ οὖν
ἐπὶ τῆς καὶ ἀνδρῶτας νομίζουσι. Λο-
κούργον ἰλδόντος ἐς Δελφούς ἐπὶ τὸ
χρηστῆριον, ὡς ἰσθῆναι ἐς τὸ μέγαρον. Hic
etiam satis aperte pro templo μέ-
γαρον ab Herodoto sumtum vide-
tur. i. 65. ii. 141, 143, 169, 176.
v. 77. vii. 140. viii. 37, 53.

μέγας. Ionice, et commun. Ma-
gnus. Potens. ἐπὶ μεγάλους γινώ-
σκειν τοὺς Πέρσας. Antequam Persæ
magni fierent, crescerent. Ante-
quam Persarum potentia cres-
ceret, incrementa caperet. i. 46.
μεζύνει. Prolixius. Majorem in
modum ii. 161. iii. 128. Magis.
v. 92. §. 7. vi. 84, 107.

μέζων. Ionice, pro communi μείζων,
Major. i. 26, 68, 183, 194, 202.
ii. 11, 35, 67, 68. vii. 150. &c
Consule Hortos Adonidis, et Ma-
gnum Etymologicum, ubi tradit-
tur a positivo μέγας fieri compa-
rativum μεγάντερος, et μεγίων, et
μίσσων, et Æolice mutatis duobus
σσ in ζ, μίζων. et pleonasmō τῷ
ι, μείζων, hinc vero rursus Ionēs
τὸ ι tollunt, et dicunt μίζων.

μίδας. Ion. et comm. pro quo alias
diceretur μήτας. μίδας ἵσται. Sine
me ire. i. 37. μίδας με. Dimitte
me. i. 39. paulo post μετῆναι σε
ἵσται. Sino te ire. i. 40. vide μετῆ-
ναι.

μελάγγιος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui ni-
gram habet terram. χώρα μελάγ-
γιος. Regio, quæ terram nigram
habet. ii. 12.

μελιδαίνειν. Ionice, et poetice, pro
communi ἐπιμελεῖσθαι. Curare.
τοὺς νοσίουσας κατέλπει, ἰπτάσων
τῇσι πόλισι μελιδαίνειν τε, καὶ τρέ-
φειν. viii. 115. Ægrotos reliquit,
imperans civitatibus, ut [eos] cu-
rarent, et alerent. Apud Suid.
qui hujus loci mentionem facit
in verbo μελιδαίνειν, pro πόλιν

reponendum *ὥλῳσι*, ut apud Herodotum recte scribitur.

μελιδωνός, οὗ, ὃ καὶ ἦ. V. H. pro comm. *ἐπιμελητής*. Curator. Procurator. ii. 65. *μελιδωνοὶ ἀποδίδχαται τῆς τροφῆς χωρεῖς ἐκάστω*. pro ἀποδιδίμῳσι *ἰοσι*. Curatores nutritionis singularum [ferarum] separatim designati, destinati, constitutique sunt. Ibidem Valla locum non videtur intellexisse, si verborum vim spectes. Vertit enim, has seorsum singulas educandi curam suscipiunt, &c. At ita potius erat vertendum, harum singularum seorsum nutriendarum curatores erant designati. τῇ *μελιδωνῷ τῶν θηρίων*. Ferarum curatrici. Fœminæ, quæ ferarum alendarum curam gerebat. ibid. τὸν καταλιόῃται τῶν οἰκῆων *μελιδωνόν*. Quem rerum domesticarum curatorem reliquerat. iii. 61, 63. [συννύμως dicit τὸν οἰκῆων ἐπιτροποι ἀπιδίξι. Rerum domesticarum curatorem constituit. iii. 63, 65.] vii. 31, 38. Apud Theocritum Idyllio 24. ex Stephani typis pag. 202. M. pro eodem dicitur et *μελιδωνός*, ἴως, quod in vulgatis Lexicis non reperitur. *ἰδὲς Ἀπόλλωνος*, *μελιδωνός*, *ἀγρυπνος ἦρας*. Interpres tamen videtur sumsisse adjective. Vertit enim, diligens. At sensum, non verba, spectavit.

μίλει. Impersonale. Ion. et comm. Curæ est. ταῦτά οἱ νῦν *μίλει*. Hæc nunc ei sunt curæ. i. 36. τοῦτο ἡμῶ *μελῶσι*. Hoc nobis erit curæ. v. 98. *περὶ τρατιῆς τῆσθι θεοῖσι μελῶσι*. viii. 65. Hic exercitus Diis erit curæ. *ἔλαγι οὐ μίλει οἱ, ὅτι περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποδίδχαται*. ix. 72. Dicebat se non curare, quod pro Græcia moreretur.

μελιτᾶν. Meditari. Nam a Græco *μελεῖν*, Latinum priscum, et inusitatum medito formatum, pro quo deponens meditor in usu. *μελιτᾶν ἀπώτασι*. Ctesias

Pers. 53. Defectionem meditari. Defectionem moliri. Sic etiam *μελιτᾶν ἐπαράσασιν*. q. d. Insurrectionem meditari. i. Defectionem moliri, qua facta in aliquem insurgitur, et bellum ei inferitur.

μελιτόισσα, ης, ἡ. Ionice, et poetice, pro communi *μελιτῶτα*. Placentæ genus melle conditæ. viii. 41. Consule Eustath. in voce *μελιτόισσα*.

μέλος, τό. comm. Membrum. Frustum. *κατὰ μέληα διλών*. Cum [puerum] in frusta dissecuisset, concidisset. i. 119.

μέλος, τό. Ion. et poet. pro comm. ἦνος. Carmen. ii. 135.

μεμιτμένος, ὁ. Ion. pro comm. *μεθιμένος*. Dimissus. Si modo codex mendo caret. Hic autem est τῆς συλλαβῆς *μι*, *ἐπαισαδίπλωσις*, et τοῦ θ in τ. Ἰωνικὴ τροπὴ, et ἰσολὴ τῷ ε. v. 108. a *μετίμαι*. Ion. pro comm. *μεδίμαι*. Dimittit. Vel a *μετίω* pro *μεδίω*, Dimitto, quod Ion. et poet. sic formatur, *ἴω*, *ἴω*, *μεδίω*, *μετίω*. μ. *μετίω*. ἀβρ. a. *μίτισα*, vel *ἰμέτισα*, perf. act. *μίτικα*, vel *μεμίτικα*, pass. *μέτικαι*, vel *μεμίτικαι*, hinc participium *μεμιτμένος*. Sed (ut ingenue fatear id, quod sentio) præter tritas, vulgatasque Grammaticorum regulas, ut alia multa, sic etiam hæc dicta puto. Idcirco etiam hæc in vulgatis Lexicis non reperias. Verum ipsa Dialectorum varietas hanc verborum inauditam novitatem facile tegit. Hæc tamen illis tenenda, qui ad Græcæ linguæ cognitionem, laudemque solidam aspirant. *μετίειν* autem pro *μεδίειν*, et *μεδίειναι*, eodem modo formabitur, quo et *ἀνείναι*, pro *ἀνείναι*. Laxare, dimittere. iii. 109. *μεμιτμένος ὑπὸ Δαρίῳ*. vi. 1. *Μεμιτμένοι ἴσαν ἐκ τοῦ τραποῦδου ὑπὸ Λαονίδω*. vii. 229. Ex castris a Leonide dimissi fuerant.

μεμισθωμένος ἐκ ὀλίγου. ix. 38. Non

parva [mercede] conductus. Subauditur enim *μισθοῦ*.

• *μίμνω*. Ion. et poet. pro comm. *μίμνησο*, sublato *σ*, et *κατὰ συζῶν* η correpto. Vel ut a *μίμνομαι*, quod inusitatum, Imperat. *μίμνου*, et Ion. *μίμνω*, dissoluta *ου* in *ο*. Retordare. Memor sis. v. 105. cum genitivo junctum. *μίμνω τῶν Ἀθηναίων*. Si priorem Etymologiam sequaris, erit imperat. præter. perf. et plusq. p. pass. Si posteriorem, præsentis. Reperitur et apud Xenophontem *μίμνω*. in 2. pers. sing. opt. præ. p. 261. B. ed. Leuncl. Consule nostrum Græco-lat. Xenoph. indicem.

μῆμφομαι. comm. Conqueri. Reprehendere. Damnare aliquid. Vituperare. Incusare. Caussari. Caussam rei alicujus alicui tribuere. *Κροῖσος μῆμφοίς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωυτῇ γράττημα*. Cræsus cum de suo exercitu propter paucitatem conquestus fuisset. Suarum copiarum paucitatem caussatus. i. 77. *ταῦτο μῆμφοίς*. Hoc caussatus. ibid. *μῆμφομένος τὴν γνώμην ταύτην Κροῖσος*. Cræsus hanc sententiam dampnans, reprehendens. i. 207. ii. 24. *ταῦτα ἱππομῆμφοί*. De his conquerentes. Hæc dampnantes. ii. 161. *μῆμφομένος τι Ἀμάσι*. Quiddam Amasi succensens. iii. 4. *τὰ δῶρα μῆμφοίς*. Dona cum querimonia quadam, vel cum contemtionem quadam, vituperans, dampnans. vel simpliciter, contemnens. iii. 13. *μῆμφοίς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην*. vii. 146. Reprehensa ducum sententia. vel, damnata jud. s. *μῆμφομένος τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι σιγῆν οὐκ ἔβαλον τοὺς βαρβάρους ἐς τὴν Ἀττικὴν*. ix. 6. Qui conquerentur de Lacedæmoniiis, quod per suam negligentiam barbarum in Atticam irrumpere passi fuissent.

μῆμνω ἐπὶ τοῖς κατῆνυσιν. In præsentis rerum statu manere. In præ-

sentibus institutis manere. Ion. pro comm. *καθεῖσθαι*. i. 59.

μῆν νυν. Ion. pro comm. *ὅμως*. Tamen. *Ἴωνες μῆν νυν οὐκ ἐπείθοντο*. Iones tamen non parebant. i. 76.

μισαίματος, ὁ καὶ ὁ. vel *μισαίματος*, η, ου. Ion. et poet. pro inusitato *μισώτερος*, α, ου. Maxime medius. iv. 17.

μισσαμῆρη, ης. Ion. pro comm. *μισσαμῆρη*. Meridies. i. 6, 142. ii. 8, 26. iii. 104, 107. iv. 20, 99, 113. vii. 113, 199. [pro eodem vii. 201. *μισσαμῆρη* dicitur.]

μισόγαια, ας. comm. Loca mediterranea. *μισόγαιαν οἰκοῦντες*. Loca mediterranea incolentes. i. 175. ii. 7, 9, 15, 150. iv. 12, 100, 101. vii. 110, 121. ix. 89. &c.

μῆσον, ου, τό. Medium spatium. Intervallum. Discrimen. *ἔφασκε πολλὸν εἶναι αὐτῶν τὸ μῆσον*. Magnum inter hæc discrimen esse dixerunt. i. 126. *ἦν πολλὸν τὸ μῆσον*. ix. 82. [Inter utrumque convivii genus,] magnum erat discrimen.

μῆσος, ὁ. comm. Medius. Mediocris conditionis homo. *ἔνθα μῆσον ἀνδρὸς Μήδου*. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107.

μισοῦν. Ionic. et poet. quintetiam comm. Medium esse. In medium situm esse. *μισοῦντι τῆς ἀναδείσεως*. In medio ascensu. Vel, Ei, qui ad medium ascensum ascendit. i. 181. *ἡμέρη μισοῦσα*. Medius dies, Meridies. iii. 104.

μετὰ præpositio interdum Ionice ad incrementum temporale addit et syllabæ *μι* reduplicationem. Ut *μισσημένος*, pro comm. *μεδισμένος*. v. 108. Dimissus. Vide suo loco. vi. 1. vii. 229.

μετὰ præpositio interdum Ionice in augmentis temporalibus assumit etiam syllabicum, τὸ, videlicet. *ἐμετῆθη*, pro comm. *μεδῆθη*. Dimissus est. a *μεδίμαι*. perf. pass. *μεδίμαι*. i. 114.

μέτα. Ion. pro comm. κατά. Μίτ' ἡμίην. Interdiu. pro καδ' ἡμέραν.) (νυκτός. ii. 150.

μέτα. Ion. et poet. pro comm. μέτετι. Pars est. Participatio est. Οὐδὲν τούτων ἰμοὶ μέτα. Nihil horum ad me pertinet. Nullius harum rerum sum particeps. Nullam in his rebus habeo partem. i. 88. μοῖρα τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἰλαχίγη μέτα. vii. 157. Græciæ pars non minima tibi est. Græciæ partem non minimam obtines.

μέτα δέ. Ion. pro comm. μετά δὲ ταῦτα. Postea vero. i. 11, 19, 22, 26, 30, 46, 61, 86, 88, 94, 102, 107, 108. &c.

μέτα δὲ βουλεύει. Ion. κατά τῆσιν, ἀπὲ τοῦ, μεταβουλεύει, εἴτε μεταβουλεύῃ δέ. Vide μεταβουλεύεσθαι.

μεταβαίνειν. comm. Migrare. Transire aliquo. μεταβαίνοντες εἰς ταῦτα τὰ χωρία. In hæc loca transeuntes, migrantes. i. 57.

μεταβάλλειν. comm. Mutare. τὸ οὖνομα μετέβαλε. Nomen mutavit. ibid. μετέβαλον εἰς εὐνομίην. Suos mores in meliorem vivendi rationem mutarunt. i. 65. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mutati rectum vitæ genus excoluerunt. Hac mutatione ad rectum vitæ genus colendum traducti sunt. i. 66. v. 58. τὸ οὖνομα μετέβαλον. vii. 62, 73, 74, 164, 170.

μεταβολή. comm. Mutatio. ἐγένετο μεταβολή. Mutatio facta est. i. 74.

μεταβολή. comm. Loci mutatio, et migratio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ εἰς Ἑλλήνας, καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθον. Una cum ipsa loci mutatione, et migratione ad Græcos, linguam etiam dedidit. Interp. Lat. Quum in Hellenes, i. Græcos, transiit. H. Steph. Quum in Hellenas mutarentur. Quam bene locus hic ab utroque sit Latine redditus, viri docti iudicabunt. i. 57. Vide infra. τὸν αἰνίσσασθαι

γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαίνοντες εἰς ταῦτα τὰ χωρία. &c.

μεταβουλεύεσθαι. V. H. ut et τὸ μεταδοκίῃν. Consilium vel sententiam mutare. μετὰ δὲ βουλεύειαι γράττυμα ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Sententiam de exercitu in Græciam ducendo mutasti. Vel, De copiis adversus Græciam ducendis consilium mutasti. vii. 12. μεταβουλεύομενος. Consilium, vel sententiam mutans. ibid. μεταβουλεύεσθαι. viii. 57.

μεταγνώσκειν. Ion. et comm. Sententiam mutare. i. 40. Πœnitentia duci. Gallice, *Changer d'avis. Se repentir.* μεταγνώστα. Cum eum pœnituisse. Pœnitentia ductum. i. 86. μετρίην. Sententiam mutavi. Vel, Me pœnituit. vii. 15. μετάνησις, ἢ. comm. Sententiæ mutatio. Pœnitentia. i. 87.

μεταδίδωμι. comm. Impartire. Participem facere. ἐβουλεύσαντο αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι. Nullos ejus participes facere decreverunt. i. 143. γῆς μετέδοσαν αὐτοῖς. Eos agri participes fecerunt. agri partem ipsis dederunt. iv. 145. μεταδύσουσι τῆς ἀρχῆς. vii. 150. Imperii partem dabunt. τῶν πάντων [αὐτῶ] μεταδίδωσι. ix. 33. Omnia [civitatis] jura ipsi impartientes. ἂν μὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ Βίαντι μεταδῶσι τὸ τρίτημόριον τῆς βασιλείας. ix. 34. Nisi et fratri Bianti tertiam regni partem impartivissent.

μεταδοκίῃν. Capti consilii pœnitentia duci. Sententiam mutare. Mutata sententia aliquid alicui videri, placere. Interdum impersonaliter accipitur. ἐπὶ οὕτω μετέδοξεν. Quandoquidem priore sententia mutata sic visum est, [sic nobis placuit.] iv. 98. δεικνύσας μὴ οφεί μετὰδιδῆναι. Verita ne ipsos pœniteret. v. 92. §. 4. Vel, Ne sententiam mutarent. ὥς μετὰδιδόμην μοι. ἀπὲ τοῦ, ὥς μετὰδιδόμην μοι. Quippe quod ego sententiam mutarim. vii. 13.

μεταντίει, ἢν. V. H. Partem rei alicujus petere. Aliquid affectare. τῆς βασιλείης μεταίτιος. Regni partem petentes. Vel, Regnum affectantes. iv. 146. vii. 150.

μεταίτιος, ὁ. N. H. Ejusdem causae, culpæve particeps. Rei alicujus auctor. iv. 200, 202. μεταίτιος τοῦ πωλέμενου. Belli cum alio auctorem. vii. 156. Πέρσαι οὐδ' αὖ μοι πάδιος μεταίτιοί εἰσι. viii. 101. Persæ nullius cladis auctores mihi sunt. φᾶς τῷ μηδισμοῦ παῖδας οὐδ' εἶναι μεταίτιους. ix. 88. Dicens [illius] filios factionis Medicæ nullo modo participes esse.

μεταίχμιον, ον, τό. Ion. et poet. Campus inter duas acies, Spatium, quod est inter duos exercitus armatos, et ad pugnam paratos. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀποδιπνύεις. Non magno spatio inter duas acies relicto. vi. 77, 112. ἐξαιρετὴν τι μεταίχμιον τῇ γῇ ἐκτεμίνω. viii. 110. prope fin. Valla: Possidentes terram inter diversas acies positam. Æ. P. Qui terram possidetis [ut] eximium quoddam præmium inter varias acies positum, [de quo capiendo multi inter se armis contendunt.] Sic enim jam locus hic videtur intelligendus. Est autem metaphora sumpta a ludis circensibus, in quibus præmia, victoribus danda, proponebantur omnibus spectanda. Quod ut facilius fieret, in medio circo solebant collocari. Sic enim spectatores ad certamen ineundum magis inflammabantur. Virgil. Æn. v. ver. 104. hunc morem his versibus describit, Expectata dies aderat, nonamque serena Auroram Phaethontis equi jam luce vehebant: Famaque finitimos, et clari nomen Aestæ Excierat; læto complebant littora cœtu, Visuri Æneas, pars et certare parati. Munera principio ante oculos, circoque locantur In medio; sacri

tripodes, viridesque coronæ. Et palmæ pretium victoribus, armaque, et ostro Perfusæ vestes, argenti, auriqve talenta. Et tuba commissos mediò canit aggere ludos. Hic igitur μεταίχμιον (quod observatione dignum) figurate vocatur τὸ μεταξὺ τῶν αἰχμῶν, καὶ στρατευμάτων περιπαδημίων ἀδλον προκείμενον, ὑπὲρ οὗ πάντες αὐτὸ σφίτερισόμενοι τοῖς ὅπλοις διαμάχονται. id est, Id præmium, quod est inter aliquas acies, et exercitus circum circa sedentes, propositum: pro quo omnes armis dimicant, id in suam potestatem redacturi. Quod propterea συνώνυμος alias περιμάχῃντο ἀδλον diceretur.

μετακινῶν. Loco movere. In alium locum transferre. comm. οὗτοι οἱ κρητῆρες μετακινήθησαν. Hi crateres alio translati, alio delati fuerunt. i. 51.

μεταλαμβάνω. comm. Participem esse. Partem suam accipere rerum aliquarum. τῆς λαΐης μεταλαμβάνει. Prædæ particeps est. iv. 64.

μεταλλαγῇ. comm. Mutatio. i. 74.

μεταλλάσσει. commun. θέρμα μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

μεταμαιδάνει. comm. Deducere. τὴν γλῶσσαν μετέμαδε. Linguam dedidicit. i. 57.

μεταμέλει. Pœnitentia duci. Aliquem rei alicujus pœnitere. μεταμέλεισσι. Ipsos pœnituit. i. 130. iv. 203. τῷ Ἀρίωνι μετέμελε. Aristonem pœnituit. vi. 63. μεταμέλεισσι οἱ τῶν Ἑλλήσποντος μαρτυροῦνται. Enim pœnituit quod Helle-spontum flagris cecidisset, flagellasset. vii. 54. Τοῖσι Θεσσαλῶν ἡγομῆναι τὰ πρὸ τῷ περρηγμένῳ μετέμελε οὐδέν. Thessaliæ principes rerum ante gestarum nulla pœnitentia ducebantur. ix. 1. Οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιῶσι μεταμέλεισι. ix. 89. Haud enim vos hæc [ipsi] præstitisse in tempus,

[vel ad tempus] pœnitebit. Vel etiam, tandem pœnitebit.

μεταμέλη, ης, ἡ. Ion. pro comm. μεταμέλιον. Pœnitentia. in μεταμέλη γινόμενοι. V. Hom. 19. Pœnitentia ducti.

μετανάγκης, ου, ὁ. Ion. et poet. Valla: Qui solum vertit. Sic tamen γινώσκω vocatur qui ex suis pristinis sedibus vel ultro, vel ab alio pulsus, alio migravit. Peregrinus. Inquilinus. Exul. Vagus. vii. 161. Eustath. μετανάγκης, μέτοικος, καὶ μετὰ τὸ γινώσκειν σου ἀναστρωθὴς ἐαυτῷ. Dictum autem παρὰ τὸ γινώσκω, quod idem valet ac γινώσκω, unde νόστος. Vide γάσασθαι apud Eustath.

μεταξὺ absolute positum sine ullo casu. Interea. quod alias dicitur ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Οὐχίτο μεταξὺ ἀπολλύων [τὸν πρῶτον τόπον.] iv. 155. Interea relicto [priori loco Battus] abiit.

μεταπίμπτομαι. Ion. et comm. Accersere. μεταπίμπεται τὸν φρύγα. Phrygem accersit. i. 41. μεταπιμψάμενος Βαβυλωνίους. Accersitis Babylonis. i. 77. μεταπίμψατο τὴν θυγατέρα. Filiam accersivit. i. 108. μεταπίμψατό μιν. Ipsum accersivit. i. 111.

μετάπιμψτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Accersitus. παρῆσαν μετάπιμψτοι οἱ τῶν ἰδίων τύραννοι. viii. 67. Aderant accersiti gentium tyranni, sive reges.

μεταρρυθμίζω. V. H. Accommodare. Aptare. Corrigere. Emendare. Immutare. τῶν γραμμάτων ὀλίγα μεταρρυθμίσαι. Paucas literas, i. paucarum literarum formam, immutarunt. v. 58. pro quo συναντῶν dicitur μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. ibid. Valla: Pristinum literarum modulum immutaverunt.

μετάσσω, ὁ. comm. idem ac μετέωρος. Sublimis. In alto stans. Excelsus. Navibus tributum, significat eas, quæ sunt in alto mari,

quæ tenent altum. ὅσας δὲ τῶν νῆων [ὁ ἄνεμος] μετασώας ἔλαβεν. vii. 188. Valla: Quas naves ventus exteriores nactus est. Æ. P. Quotquot naves in alto stantes, vel, altum tenentes, [ventus] nactus est.

μεταρσίω, ὁ. fut. μεταρσίωσω. V. H. In altum elevo. In sublime tollo. Νίφος μεταρσιώδιν. viii. 65. Nubes in altum, vel in sublime sublata.

μεταρῆσαι. comm. α. μεδίστημι. Mutare. τὰ νόμιμα μετέστησι. Leges, et instituta mutavit. i. 65.

μεταρῆσασθαι. comm. Remove. Semovere. Amovere. Summove. Gallice, Faire retirer. μεταρῆσάμενος τοὺς ἄλλους. Ceteris semotis. i. 89. viii. 101. Ceteris summotis.

μετατίθω, et μετατίθωμαι τὸν γνώμην. Sententiam mutare. vii. 18.

μεταῦτις. Ion. et poet. pro comm. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 62.

μεταφέρειν. Ion. et poet. pro comm. μεταφέρειν. Transferre. Alio transportare. μεταφέρειν εἰς ἄλλου χώραν. In alium locum transtulit. i. 64.

μετεξίτεροι. Ion. pro comm. ἄλλοι ἦσαν. Nonnulli. Alii. i. 63, 95. μετεξίτεροι. i. 199. μετεξίτεροι. ii. 36. μετεξίτεροι. ii. 83. μετεξίτεροι. ii. 125, 134, 178. iv. 187. vi. 71, 109. vii. 77, 142. viii. 8, 87.

μετιός. Ion. et poet. pro commun. μετὸν, ὅστος. ἀποδιανύσας οὐδὲν σφί μετὸν τῆς Ἰλιάδος χώρας. Demonstrantes nullam agri Iliaci partem ad ipsos pertinere. v. 94.

μετίπνιτα. Ion. poet. et comm. Postea. i. 25.

μετέρχομαι apud Herodotum accipi videtur interdum pro δίδωμαι, et ἱκετεύω. Orare. Supplicare. ἰγὼ σε μετέρχομαι πρὸς θεῶν, εἰπὼν τὰλαδής. vi. 68. Valla: Ego te adiens obsecro, ut verum dicas. Æ. P. Ego te per Deos obsecro, ut verum dicas. Quod ex sequentibus patet; ἰππὶ με λυτῶς

μετήρχαι ἐπιτῷ τῇ ἀληθείᾳ. Quia me precibus oras, ut veritatem dicam. vi. 69.

μετενώσης εὖ τῆς τύχης. Ionic. pro comm. μεδιώσης. Fortuna in bonum conversa. i. 118.

μετέχων. comm. Participem esse. οὐδ' αὖ μοι ἐβλήθησαν [αὐτῷ] μετασχεῖν. Nulli petierunt se [hujus templi] participes esse, vel fieri. i. 143.

μετ' οὐρανὸν τῆς ὕβριος. Injuriam, vel contumeliæ participes fuistis. iii. 80. μοῖραι τιμῶν μετέχοντες. Honorum participes, vel, Honorum partem accipientes. iv. 145. τοῦ θεοῦ τι μετέχον. Quiddam naturæ divinæ particeps. vii. 16.

μέτ' ἡμέραν. Ion. pro comm. καὶ ἡμέραν. ἡμέρας. (νυκτός. Noctu. iv. 146.

μετήσαν. 3. plur. aor. 1. act. Ion. et poet. pro comm. μετίσαν, Attice μετήσαν. ex μετὰ, et ἦσαν, ab ἔω, εἶω, εἶμι, aor. 1. act. ἔισα, et Attice ἦσα, Ionic. ἦσα, δαλίσαι. Idem ac μετήλθον. Persecuti sunt, vel prosecuti sunt. καὶ θυσιήσας μετήσαν, vii. 178. Valla: Hostias illi [Thyā] immolavere. Æ. P. Et sacrificiis illos [ventos] prosecuti sunt, id est, placare conati sunt. Illis sacrificia fecerunt.

μετήσονται. Ion. pro comm. μεθήσονται. a μεθήμι. Dimitto. πολλὰς εἶχε ἐλπίδας μετήσονται ἐπὶ θάλασσαν, v. 35. Valla: Etiam atque etiam sperans, fore ut ad mare proficisceretur. At parum commode. Vertendum enim, Magnam habebat spem, fore ut [a rege] ad mare dimitteretur. Hic est verus hujus loci sensus, et interpretatio, quam ipsa Herodoti verba confirmant; non solum hic, sed etiam infra, v. 108. Ἰστιαῖος μεμιτημένος ὑπὸ Δαρείου, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν. Histiaeus a Dario dimissus, profectus est ad mare. et vi. 1.

μετίειν. Ion. pro comm. μεδίειν, et

μεδίειναι. Remittere. Condonare. Gallice, *Quitter*. ὁ κατατάμνος βασιλεὺς τὸν προσφαιδόμενον φόρον μετίει πάσι τοῖς πόλεσι. Rex qui creatus est, tributum ante debitum remittit omnibus civitatibus. vi. 59. Is, qui rex creatus fuerit, omne tributum, quod civitates ante debebant, ipsis remittit.

μετίειν. Ion. pro comm. μεδίειν, καὶ μεδίειναι. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ αἰτύς ἐκκοπῆσα βλαστὸν οὐδὲνα μετίει. Pinus excisa germen nullum remittit, producit. vi. 37.

μετίειναι. Ion. pro comm. μεδίειναι. Dimittere. Gallice, *Laisser aller*. i. 24. μετήμι σε ἰάναι. Sino te ire, i. 40. μετίειναι τὰς νομάς ἡμισθαι. Relictis pascuis. Melius Gallice, *Laissant leur pasture*. Vel, Relicto pabulo, quo vescebantur. i. 78. μεμιτημένος. Dimissus. v. 108. Vide suo loco.

μετίειναι. Ion. pro comm. μεδίειναι. Dimittere. Missum facere. Relinquere. Re aliqua non amplius uti. Gallice, *Laisser*. *Quitter*. *Ne se servir plus de quelque chose*. μετίειναι τῆς χρησιμοῦσης τοπαρῶν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

μετίειναι τὰς ἀμαρτίας. Herodotea locutio, pro comm. μεδίειναι, vel ἀφίειναι τὰ ἀμαρτήματα. Peccata remittere, vel condonare. Ἀθηναίοισι τὰς ἀμαρτίας τὰς ἐξ ἐκείνων ἐς ἐμὴν γυνάμειν πάσας μετήμι. viii. 140. Atheniensibus omnia peccata ab ipsis in me commissa remitto, vel omnes injurias ab ipsis mihi factas condono. Pro quo ibid. dicitur ἀπέναι. ὁ μίγας βασιλεὺς μόνον ἐμὴν ἑλλήναι τὰς ἀμαρτίας ἀπέναι, ἔθελαι φίλος γινέσθαι. Magnus rex vobis solis de Græcorum numero peccata, et injurias a vobis acceptas condonans, amicus esse vult.

μετίειναι. Ion. pro comm. μεδίειναι.

Remittere de sua pertinacia, et vel præmio, vel precibus, vel minis metuque concedere alicui, quod ante concedere nolebamus. τίλος δὲ, δειµατος µιγάλου ἐπιπαιµα-
µένου τοῦ Περσικῷ τούτου στρατεύµατος, καταίνου µετιόντις. ix. 33. Valla : Tandem imminente hoc ingenti Persici exercitus metu, annue-
bant, impertirique homini vole-
bant. Æ. P. Tandem vero, cum ingens hujus exercitus Persici metus [ipsis] impenderet, de sua pertinacia remittentes, [quæ Ti-
samenus petebat, ei se daturus] annuerunt [vel assensi sunt.]

µετίσθαι. Ion. pro comm. µεθίσθαι, et µιδίαι. Remittere. Rem semel susceptam de manibus deponere. Gallice, *Quitter quelque chose*. Οὐ µετίστο ὁ Γύγης. Gyges negotium susceptum non dimittebat. De manibus non deponerat. De eo conficiendo non remittebat. i. 12. τὰ παρόντα ἀγα-
θὰ µετίς. Dimissis, neglectis præsentibus bonis, pro µιδίαι. a µιδίηµι. Dimitto. Relinquo. Negligo. i. 33. ἐµετίσθην, pro µεθίσθην. Dimissus est. i. 114. τὸν Κύρου µε-
τιῖαι. Cyrum dimittere. i. 128. µετιῖσι. Dimittunt. i. 133. εἰ µε-
τήσῃ τὴν ἀρχήν. Si regnum, vel imperium dimitteret. iii. 143. µε-
τίηαι αὐτήν. ibid. µετίσθω. iv. 98. µετήσισθαι. v. 35. Vide suo loco. ὑπὸ Δαρείου µεµετιµένος. a Dario dimissus. pro comm. µεθιµένος. v. 108. µετήκαν Μιλτιάδης. Miltiadem dimiserunt. vi. 37.

µετίσχειν. Ion. et poet. pro comm. µετίχειν. Participem esse. τῷ φόβου µετίσχειν. Cædis esse participem. v. 92. §. 3.

µετονοµάζισθαι. comm. Mutato nomine priori, alio nomine nominari. ἀντὶ Λυδῶν µετονοµασθῆναι αὐτοὺς Τυρρηνοὺς. Pro Lydis mutato nomine [ferunt] ipsos appellatos fuisse Tyrrenos. i. 94. Ἀθηναῖοι µετονοµάσθησαν. viii. 44.

Athenienses mutato nomine sunt appellati.

µίτοπις, ἰδος, ἡ. N. Homericum, idem ac simplex ὅπις, de qua sic Eustath. ὅπις, ἡ τῶν ὀπισθεν, ἤτοι µελλόντων, ἔννοια, καὶ ἐπιστροφῇ. i. Rerum a tergo sitarum, id est futurarum, cogitatio, et cura. ὅπις Διού, ἡ ὀπίσω, καὶ κατὰ τὸ μέλλον, θεία ἐπιστροφῇ, καὶ τιμωρία. i. Dei providentia, et divina cura, et ultio in futurum, ultio, quæ manet aliquem in posterum. Vindicta. Poena delictis parata. Διὸς γὰρ µίτοπις ξυνίου Διός, ὅς κ' ἀλίηται. V. Hom. 19. Gravis enim [est] Jovis hōspitalis ultio, [vel vindicta, et poena illi parata] qui peccarit, [i. qui jus hospitalitatis violarit.] Lat. interpres non tam verba, quam sensum secutus est. At hic utrumque Lector habet.

µιτοχή, ἥς, ἡ. comm. Participatio. τὸς περὶ τὸ ἱερὸν ἀνομήσαντας ἐξελί-
σαι τῆς µιτοχῆς. Eos, qui in tem-
plum impie se gesserant, [ejus] participatione excluderunt. i. 144.

µίτοχος, ὁ καὶ ἡ. comm. Particeps. ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῖον µίτοχός εἰµι. Ejus ego majore ex parte sum particeps. Ejus majorem habeo partem. iii. 52.

µετωπηδόν. Adverbium. comm. q. d. Frontatim. In frontem. Vel, Æquatis frontibus. Vel, Frontibus aliquo versis. τρέψαντες πάντες µετωπηδόν. vii. 100. Cum omnes [navarchi suas naves] in unum frontem digressissent. Vide ἀνέκω-
χίηµι. Thucyd. lib. ii. c. 90. ἐπι-
τρέψαντες τὰς ναῦς, µετωπηδόν ἔπλειον. Scholia Græca. τὸ µὲν ἐπιτρέψαν-
τες εἰπὺν, ὅτι ἦν αἶων εἰπὺν, ἐπειδὴ κατ' εὐθείαν ἔπλειον. οὐν δὲ, εὐαφτί. τὸ δὲ µετωπηδόν, πάλιν τὸ κατ' εὐ-
θεΐαν πλεῖον εἶναι. τὸ γὰρ µέτωπος τῆς νηὸς, ἡ σκάφη εἶναι. λέγουσιν οὖν ὅτι τὰ µέτωπα, ὃ εἶναι τὰ πρόσσωπα τῶν νηῶν παριέχον τοὺς ἐναντίους. Eodem modo et Latini frontem navis pro

prora sumunt. Virgil. *Æn.* v. ver. 157. Centaurus: nunc una ambo, junctisque feruntur Frontibus, et longe sulcant vada salsa carinæ.

μηδαμῶ. Ion. pro comm. μηδαμῶ. Nusquam. Nullibi. Nullo in loco. i. 68. ii. 91. Nunquam. iii. 65.

μηδαμῶι, ὦν. Ion. et poet. Nulli. i. 143, 144. μηδαμῶν ἀνδράπων. ii. 91. μηδαμῶς. iv. 136.

μηδαμῶς. comm. Nullo modo. iv. 83.

μηδὲν. ἔς τὸ μηδὲν ἀπορρίπτειν. In nihilum abjicere. Nihili facere. Ita contemnere aliquid, ut in nullo pretio id habeamus. Omnino contemnere. i. 32.

μῆκος, ιος, υς, τό. Ion. pro comm. et poet. μῆχος. Remedium. ἱππείτῃ κακοῦ οὐδὲν ἢ σφι μῆκος. Quoniam mali nullum remedium ipsis erat. iv. 151.

μήλιος, α, ον. Ionic. et poet. et Herod. vocabulum, pro comm. σπρωβάτιος. Ovillus. τράπεζα ἱππιπλῆα μολίων κρέων. Mensa carnibus ovillis plena, referta, onusta. i. 119.

μηρία. Ion. et poet. pro comm. ἐργίζεσθαι. θυμῶσθαι. Μηνίσσι μυχῶλος Ἀριστοδήμῳ. Graviter iratum fuisse Aristodemo. vii. 229. ὑμῖν μηνίωσι. ix. 7. Vobis succensent.

μηροειδής, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ μηροειδής. comm. Lunatus. Lunæ crescentis cornua referens. i. 75. μηροειδής πῶν ποιήσαντες. viii. 16. Facta navium [acie] lunata. Subauditur enim τάγμα. Cum classis agmen lunatum fecissent. Vel, Cum navium aciem lunatam instruxissent. Sic Virg. *Æn.* i. ver. 494. Ducit A-mazonidum lunatis agmina pel-tis.

μηχανᾶσθαι τι. Moliri. Parare. Arte componere. λαγὼν μηχανησάμενος. Cum leporem arte composuisset, ac parasset, vel adornasset. i. 123. ἡμῖς σφαγῆναι τινα σπιρτόμεθα μηχανησάμενοι. vii. 172. Nos [nobis]

aliquam salutem parare conabimur.

μηχανῶμαι, οὔμαι. Ion. pro comm. μηχανῶμαι, ὦμαι. Molior. ὡς ἀπό-σασιν μηχανῶντο. Ion. pro μηχανοῦντο. comm. Quod defectionem moliti fuissent. vi. 46. ἐμμηχανῶντο. viii. 7. Moliebantur. ἄλλα ἀν-τεμμηχανῶντο. viii. 52. Alia [adversus hostem] vicissim moliebantur.

μηχανή. comm. Modus, et ratio, qua aliquid fit. οὐκ ἔστι μηχανῇ ἐδιδίμη, τὸ μὴ κείνῳ ἐπιβουλεύειν ἑμαί. Nulla ratione fieri potest, quin ille mihi insidietur. i. 209. ἴφασαι οὐδὲ μῆνι εἶναι μηχανῇ ὥς ἔ τῷ ἀγῶν προσδύσσονται. Dixerunt fieri nullo modo posse, quin civi faverent. ii. 160, 181. iii. 51. viii. 57. ἀπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ βίου μηχανῇ ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens. Ex poesi victum sibi parans.

μηχανοῖατο. Ion. 3. pers. plur. optat. modi, temp. præ. pro comm. μηχανοῖτο. α μηχανῶμαι, οὔμαι. pro μηχανῶμαι, ὦμαι. vi. 46.

μῆχος, τό. Ion. et poet. Remedium. κακοῦ μῆχος. Mali remedium. ii. 181.

μιαιφόρος, ον, ὁ. commun. Qui cædibus se polluit. Sanguinarius. Crudelis. μιαιφονότερος. Crudelius. Inhumanus. Ad sanguinem effundendum, cædesque facien-das propensius. v. 92. ς. 1. §. 6. Hinc μιαφορία, ας, ἡ. Pollutio, piaculum ex cæde contractum. Ctesias Pers. 12.

μιντοληφής, ὁ καὶ ἡ. ὁ τῇ μίλτρῳ ἡλειμνός. Minio illitus, miniatus, minio tectus. Vocabulum Herodoteum navi tributum, quam poeta μιντοπάρῃον appellat. iii. 58. νῆς μιντοληφής.

μῖν. Ion. et poet. pro comm. αὐτόν. Ipsum. i. 10, 12, 13, 24, 30, 33, 34, 36, 111, 122.

μῖν. Ion. et poet. pro comm. ἑαυτόν. Se ipsum. Se. i. 11. διαχεῖσθαι μιν. Se ipsum interficere. i. 24.

ἱπικατοσφάζει μιν καλὸν τῷ κερῷ.
Rogans [Cræsum] ut se juxta,
vel supra cadaver [filii defuncti]
jugularet, interficeret. i. 45.

μί. Ion. et poet. pro comm. αὐτῇ.
Ipsam. i. 9, 31. iv. 97.

μικοπάρδιος, ὁ καὶ ἡ. Qui partim
virginis, partim alius animalis
naturam habet. iv. 9.

μίσγειν. Miscere. μίσγεσθαι. Misceri,
congregari, coire. ἰμίσγετο τῷ γυναικί.
i. 5. ἰμίσγετο οἱ. i. 61. Cum
ea congregiebatur. συμμίσγειν ἰδὲ
ἐκάς. Cum uno quoque se mis-
cens. i. 123, 135. ἰμιμίσγεσθαι.
i. 185. ad fin. ὁσάκις ἂν μιχθῇ
γυναικὶ τῇ ἰαυτῷ ἀνῆρ. Quoties
cum uxore sua vir miscetur. i.
198. μιχθῆναι ἀνδρὶ ξέῳ. i. 199.
ἀναμίσγεσθαι τῷσι ἄλλοις. Cum
aliis [mulieribus] misceri. ibid.
τοῦ ὕδατος αὐτοῖσι συμμιμίσγεσθαι.
Aqua cum ipsis commixta. ii. 25.
τράγος ἰμίσγετο γυναικί. ii. 46, 64.
iii. 118. &c.

μισθόμα, τος, τό. comm. Merces.
Interdum et sumtus. τὸ τεταρτη-
μέριον τοῦ μισθώματος παρασχοῦ.
Quartam sumtus partem præ-
bere. ii. 180.

μιῶσθαι. comm. Ambire. μιῶμενος
ἀρχῇ. Imperium ambiens. i. 96.

μνήσθαι. Ion. et poet. pro comm.
μνησκέειν, et μνησκέσθαι. Recen-
sere, commemorare. τὰς μητρὸς
μητέρας ἀναμνήσκει. Avias recenset.
i. 173.

μνήμη. Memoria. Mentio. τότε μνή-
μη ἀξίω ἴσιν ἔχειν. Hæc res est
digna, cujus memoria servetur.
Vel, cujus mentio fiat. i. 14.
Sic Galli, Ceci est digne de me-
moire. Vel, Digne d'être men-
tionné. Digne, de quoi on ait sou-
venance, et de quoi on fasse men-
tion. τοῦ Γύγιω μνήμη ποιήσομαι.
Gygis mentionem faciam. i. 15.
τῆς μνήμης εἶχον. Cujus mentionem
feci. iv. 79, 81. Βοιωτῶν μνήμη
ποιήσασθαι. Boeotorum mentio-
nem facere. Vel, memores esse.

v. 74. Sic enim locus ille videtur
intelligendus, ut μνήμη ποιῆσθαι,
ἀπὸ τοῦ μνησκέσθαι. Recordari.
Memorem esse, sumatur. At vi.
55. accipitur pro mentionem fa-
cere.

μνημοσύνη. Ion. et comm. Recor-
dari. μνημοσύνη τοῦ ἀνέρου τὰ ἴπια.
Cum recordaretur verborum in-
somnia. i. 36.

μνησθῆναι Mentionem facere. Ion.
et comm. παῖδες περὶ τοῦ ἱμῶ μὴ
μνησθῆναι. De meo filio nullam
facite mentionem. ibid. οὐκ ἐπι-
μνήσομαι. i. 51. τὰς δύο τῶν ὁδῶν
οὐκ ἀξιῶ μνησθῆναι. Harum viarum
duas commemorare nolo. ii. 20.

μνησικακέειν, εἶν. comm. Mali ali-
cujus, vel injuriarum accepta-
rum memorem esse, memoriam
servare. οὐ μνησικακέειν. viii. 29.
Injuriarum acceptarum memo-
riam non servamus, memoriam
deponimus.

μνήστις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com-
μνήμη. Memoria. Recordatio. οὕτω
δὲ Γέλωνος μνήστις γέγονε. vii. 158.
Valla: Ita demum Gelonis me-
moriam facta est. Sed hæc inter-
pretatio nimis dura, et a linguae
Latinæ elegantia nimis remota.
Stephanus longe commodius hunc
locum explicat, Ita demum Ge-
lonis recordati estis. Galli vero
melius istum Græcismum expri-
munt, *Ainsi finalement vous avez eu souvenance de Gelo.*

μοῖρα, ς, ἡ. Ion. pro comm. μοῖρα.
Fatum. ἐξέπλησε μοῖρην τὴν ἰαυτῷ.
Suum fatum explevit. Vitæ tem-
pus fati concessum explevit. id
est, obiit. iii. 142. iv. 164.

μοῖρη. Ion. pro comm. τόπος, χω-
ρίον, τιμή. Locum, honor, pretium.
αὐτὸν ἐν οὐδμίῃ μεγάλῃ μοῖρῃ ἔχον.
Eum in nullo magno pretio ha-
bebant. Eum parvi momenti du-
cebant. Eum in nullo magno ho-
nore habebant. ii. 172.

μοῖρα. Ion. pro comm. μοῖρα. Pec-
liariter autem apud Herodotum

sæpe *μοίρη* pro alicujus Principis agro et datione sumitur. γῆς *ἰ-μύρη* προσκτίσασθαι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ *μοίρη* βουλέμενος. Agri desiderio, cum suæ ditioni adjungere cupiens. i. 73. *ἱσρατιεύτο* εἰς τὴν Περσίαν *μοίρην*. Cum copiis in agrum, vel ditionem, vel regionem Persarum profectus est. i. 75. Hoc autem ideo dictum, quia singuli Principes, ac respub. liberæ suos proprios agros, et portiones certis finibus circumscriptas, habent. ἡ *Θυρία* ἦν τῆς Ἀργολίδος *μοίρη*. Thyrea erat agri Argolici. Ad Argolicum agrum, et ditionem pertinebat. i. 82. *πλὴν τῆς Βαβυλωνίης μοίρης*. Excepto agro Babylonico. i. 106. *ἐν μοίρῃ τῇ Θηβαίᾳ*. ix. 65. In agro Thebano.

μονότροπος, υ, ὁ καὶ ἡ. comm. Suidas, *μονότροπος*, *μόνος* τραφεῖς. ἀγαθός. ἀγόναιος. i. Qui solus est nutritus. Vir bonus. Qui nullam habet uxorem. Qui vitam solitariam degit. Ingenio simplici præditus. Vitam sine conjuge traducens. V. Hom. 4.

μονότατος, ου, ὁ. q. d. Solissimus. Maxime solus. Præcipue solus. In primis solus. *μονότατος* τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίμιν ὁσφύν. V. Hom. 37. Æolica gens præcipue sola inter Græcos non cremat lumbum.

μόρος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *θάνατος*. Mors. quod a Græco vocabulo κατὰ συγκοπὴν est formatum. *μόρος* vero παρὰ τὸ μέριμν. μ. μερῶ. π. μ. μέμερα. Partiri. Dividere. Quid enim aliud est mors, nisi divisio quædam, et corporis ab anima separatio? Διαφθερῆναι αἰσχρίῳ *μόρῳ*. ix. 17. Morte foedissima perire. τίμ *μόρῳ*; Qua morte? i. 117. *μόρῳ* ἰχρήσαστο. Obiit. ibid. *τούτῃ τῇ μόρῳ* διαφθερῆσαι. Hac morte perierunt. v. 21.

μόρσιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. *ἰμμεγμένος*. vel *πεπρωμένος*.

Fatalis. ἰδὲναι *μόρσιμος* εἶναι. Fatale esse videbatur. iii. 154.

μοναρχία, ἡ. Ion. pro comm. *μοναρχία*. Monarchia. Reguum. Unius viri principatus. i. 55. pro tyrannide sumitur. iii. 80. ut patet aperte. ibid.

μονογενής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. *μονογενής*. Unigenitus. Unicus. τὸν πατέρα ἴοντα οἱ *μονογενεῖς* ἀπίπισται. vii. 221. Filium, qui ipsi unicus erat, remisit.

μονόκωλον οἶκημα. Domus unius contignationis. i. 179.

μονόλιθος, ὁ καὶ ἡ. Ex unico saxo factus. *μονόλιθον οἶκημα*. Ædificium ex unico saxo factum. ii. 175.

μονομαχίην, ἴν. Ionic. et poet. pro comm. *μονομαχίῳ*. Singulari prælio dimicare, pugnare solum cum solo. vii. 104. *μονομαχῆσαι*. ix. 26. *ἰμονομαχῆσαι*. ibid. *μονομαχῆσαι*. ix. 27.

μόνος, η, ου. Ion. et poet. pro comm. *μόνος*. Solus. i. 18, 25, 38, 48, et alibi passim.

μονῶν. Ion. pro comm. *μονῶν*. Solum relinquere. Deserere. *μεινωμένοι* συμμάχων. A sociis deserti. i. 102. *μονωθέντα* τὰ ἐν αὐτὸν εἶρετο. pro μῆνοι. Ex eo solo relicto, ex ipso solo, hæc quæsivit. Solum ipsum hæc interrogavit. i. 116. *μονωθεισέων* τοῖ. Cuidam [Amazoni] soli. iv. 113. *μεινωμένοι*. vi. 15. *μεινωθέντα*. vi. 75. vii. 139. *συμμάχων* *μονωθέντες*. viii. 62. A sociis deserti.

μονοφυής, ὁ καὶ ἡ. *μονοφυεύς*, ὤς. Ion. et poet. pro comm. *μονοφυής*. Qui unius est naturæ. Simplex. Qui naturam habet propriam, et ab aliis separatam. ὀδόντες *μονοφυεῖς*, ἐξ ἑνὸς ὀστέος πάντες. ix. 83. Dentes distincti, ex uno osse omnes [nati, ac prodeuntes.]

μύκης, *μύκης*, ὁ. Suidas interpretatur ἡ τῷ ξίφει λαβὴ, id est, ensis manubrium: sed *μύκης* a fungi quadam similitudine vocatur pro-

prie summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, quam partem Galli vocant a pomi similitudine, *Le pommeau de l'épee*. Vel, *Le pommeau de la garde de l'épee*. οἱ λεξιμογράφοι nimis lata significatione nominant ensis, sive gladii, capulum. τῷ κοιλιοῦ τῷ ξίφους ὁ μύκης ἀποπίπτει. id est, Ensis capulus ex vagina excidit. iii. 64. Valla: Vagina gladii excidit. Stephanus, Gladius vaginæ excidit. Neuter verba Græca fideliter expressit.

μυρίζειν. comm. Unguentis ungere. Unguentis odoratis imbuere. μίμυρσιμίνοι πᾶς τὸ σῶμα. Toto corpore unguentis delibuti. i. 195.

μυρίη. χιλίη. ὀκτανισχιλίη. in singul. pro plur. μύριοι. χίλιοι. ὀκτανισχιλίοι. Vide ἵπποι, et ἄσπις ὀκτανισχιλίη.

μυρίος, κ, ου. Ion. et poet. pro comm. ἀναρῖθμος. Innumerabilis. Infinitus. Varius. ἔβην μυρίην. Varium spectaculum. ii. 136. θάυμα μύριον. ii. 148.

μυρίη πολλὴ λέγειν. Ionismum hunc Galli sic expriment feliciter. *C'est une grande folie de dire*. H. Steph.

N.

ΝΑΚΟΣ, ου, κς, τό. Arietis pellis. ii. 42.

ναυαρχίην, οῦ. comm. Classi præesse. Classis imperium, sive præturam, habere. vii. 161.

ναυδάτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro quo et ναυάτης, et ναύτης. Nauta. Vector. et ναυτικός. Qui rebus navalibus dat operam. i. 143. Vide nostrum Græcum indicem in Thucyd.

ναυπηγῶν. Ion. pro comm. ναυαγαῖν. Navem frangere. Naufragium facere. Naufragium pati. Naufragio frangi. τῶν νείς ναυπηγῶν

ναοὶ τετρακόσιοι. vii. 236. Quorum 400 naves naufragium fecerant, naufragio fractæ fuerant.

ναυηγῆν, κς, ἡ. Ion. pro comm. ναυαγία. q. d. Navis fractio. Navis amissio. Naufragium. vii. 190. Discrimen inter ναυαγίαν, et ναυάγιοι, docet Thucydidis Græcus interpret. Consule nostrum Græco-latinum indicem. Dictum autem παρὰ τὸ τὴν ναὺν ἄγειν, ἥγουσιν κλᾶν, καὶ θραύειν. Navem frangere. vii. 192. viii. 8, 12.

ναυήγιον, ο, τό. Ion. pro comm. ναυάγιοι. Navis fragmenta. Navis fractæ partes. Naufragium. ἔρκος ὑψαλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιβάλλοντο. vii. 191. Valla: Excelsum sibi vallum e naufragiis circumdederunt. Æ. P. Excelsum vallum ex navium fractarum materia factum sibi circumjecerunt. Vel, Excelso vallo ex navium fragmentis facto se circum circa muniverunt. τὰ ναυήγια ἐξεφύροντο ἐς τὰς Ἀφίτας. viii. 12. Fractarum navium tabulæ, et res naufragio demersæ, ad Aphetas efferebantur. τῶν ναυηγίων ἱπικράται. viii. 18. Rebus naufragio disiectis potiti sunt. viii. 96.

ναυηράων. Valla in hac voce explicanda lectionem aliam sequutus videtur. Sic enim vertit hanc periodum. Ταύτους ἀντίσας μὲν οἱ περὶ τῆς τῆς Ναυηράων, οἵπερ ἐβόμουν τότε τὰς Ἀθήνας ὑπεγγύους, πλὴν θανάτου. v. 71. Hos illinc submoverunt quidem magistratus Naucratorum, qui tunc Athenas incolebant data fide puniendi eos citra mortem. Unde patet Vallam pro Ναυηράων legisse Ναυκατίων. Quæ lectio, si bona, nomen deductum dices a Ναύκρατις. Ναύκρατις vero, ut docet Stephanus de urbibus, urbs erat Ægypti a Milesiis condita, quum maris imperium obtinerent: quod et a Suida confirmatur. Hinc ipse

civis *Ναυκρατίτης*, *υ.* et *foemineum* genus, *Ναυκρατίτις*. *Ναυκρατίτιδος*. Et *Ναυκρατιώτης*, ut *Πηλουσιώτης*. Vel ut a *Ναυκράτιον*, *ου*, vel *Ναυκρατία*, *α.* ut ab *Ἰταλία*, *Ἰταλιώτης*. Ab hoc ipso *Ναυκρατία*, vel *Ναυκράτιον*, formatum videtur *Ναυκράτιος*, *α.* *ου*. Sed quomodo *Ναυκρατίον* Magistratus Athenas suis judiciis, excepta capitali pœna, obnoxias, ac obstrictas tunc incoherent, mihi non constat; nec jam occurrit, quando, aut quibus de causis, *Ναυκρατίον* isti Magistratus Athenas ex *Ναυκρατί*, (vel *Ναυκρατία*, vel *Ναυκρατίον*,) urbe *Ægyptiaca*, migrarint, ut *Athenienses* suis judiciis, atque sententiis obnoxios haberent, excepta capitis pœna. Hæc parum verisimilia, rationique parum consentanea videntur. Crediderim potius τῶν *Ναυκράρων* *πρωτάρις* ab *Herodoto* jam vocari Magistratum principes, principes Magistratus, summos *Atheniensium* Magistratus, qui re vera ceterorum minorum Magistratum erant principes, vel qui principem locum inter ceteros Magistratus obtinebant. Meam conjecturam confirmant *Suidas*, et *Harpocration*. Sic enim *Suidas* in voce *ναυκραρικά*. *Ναυκραρικά* [χρήματα,] τὰ τῶν ἀρχόντων. *ναυκράρις* γὰρ τοπικαὶν τὸς ἀρχοντας ἔλεγον. ὡς Ἡρόδοτος ἐν *πέμπτῃ* *βιβλίῳ*. ἴσως δὲ παρὰ τὴν τῆς *ἡδὲ* *κράτις* εἴρηται τὸ *ναυκραρικά*. Illud ex *Eustathio* hic obiter addam, *κράτις* ὁρδία *κεφαλῇ*, οἰονεὶ *κάρη* αἰρόμενον, [vel potius, οἰονεὶ *κάραιρα*, παρὰ τὸ *κάρη*, τοῦτέστι τὴν *κεφαλὴν*, αἴρειν. *Æ. P.*] Per quandam igitur *ἀναλογίαν*, et similitudinem a rebus nauticis petitam, ipsi *reipub.* principes, et Magistratus appellabuntur *Ναύκαραι*, *q. d.* οἱ τὴν *κάραν*, εἴτε τὸ *κάρη*, καὶ τὴν *κεφαλὴν* ἐν τῇ *ἡδὲ* αἰροῦντες, ὡς ὄντες τῆς

ἡδὲ *κεφαλῇ*, καὶ ἀρχόντες, καὶ κυβερνῆται. Quod nequaquam absurdum. Scimus enim cum apud *Græcos*, tum etiam apud *Latinos* *rempub. navi*; *cives vectoribus*; *reipub. rectores navis gubernatoribus*; comparari. *Harpocration* et ipse eadem tradit, quæ et *Suidas*, hujusque loci mentionem subobscuram facit. Nam ita scribit, *ναυκράριος* γὰρ τὸ *παλαιὸν* τοῦς ἀρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ *πεντακισκαιδέκτῃ* Ἡρόδοτος *βιβλίῳ*. Sed apud *Harpocrationem* legendum ἐν τῇ *πέμπτῃ*, ut apud *Suidam* recte scriptum exstat. Subjicit deinde, Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμίλειαν τοῖς πρώτοις ναυκράροις. δημίους ἀπὸ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν.

ναυκράτης, *ιος*, *ους*, ὁ καὶ ἡ. *N. H.* ὁ ταῖς *ναυσι* *κρατῶν*. Qui classe potitur, vel aliquo potentior est. Qui classe valens maris imperium obtinet. ὅπως *ναυκράτις* τῆς *θαλάσσης* ἴσονται. Ut classe maris imperio potirentur. *v. 36.*

ναυκράτωρ, *ορος*, ὁ. *N. H.* quo et *Thucyd.* lib. *v. c. 97.* utitur. idem ac *ναυκράτης*, *ιος*. Qui classe potitur, vel qui classe potentior est aliquo. Qui classe pollens maris imperium obtinet. οὐκ ἴσῃτες *ναυκράτορες*. Cum classe superiores non essent. *vi. 9.*

ναυλοχεῖν, *εἶν*. *Ionic.* et *poet.* In portu manere. Stationem habere. *ναυλοχέοντες* ἐν *Χαλκιδί*. In *Chalcide* stationem habentes. *vii. 189.* περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον *ἐναυλόχοιοι*. *vii. 192.* Vide *ναύλοχοι* *λιμεν* *αἱ* apud *Eustathium*. *πυθόμενοι* περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον *ναυλοχεῖν* *νῆας Ἑλληνίδας*. *viii. 6.* Cum intellexisset *Græcanicas* naves circum *Artemisium* stationem habere.

ναυμαχεῖν, *εἶν*. *comm.* Navale prælium committere. *ἐναυμάχοιοι*. *viii. 42.* *συνναυμαχεῖσθαι*. *viii. 44.* *ναυ*

μαχίην. viii. 49, 57, 60, 63, 64, 68, 75.

ναυμαχίη, ης, ἡ. comm. Navale praelium. viii. 11, 12, 14, 18, 49, 60. ναυμαχίην ποιεῖσθαι. viii. 67, 68, 69, 70.

ναυπηγείσθαι νίας. Ion. pro comm. ναυπηγῆσθαι ναῦς. Naves compingere, fabricare. i. 27. (pro quo νίας ποιήσασθαι dicit. ibid. et νίας πῆξασθαι. v. 83.) ναῦς ναυπηγεύμενοι μακράς. Fabricantes naves longas. vi. 46. προσναυπηγείσθαι ἑτέρας νίας. Alias naves præterea fabricare. vii. 144.

ναυπηγίη, ης. Ion. ναυπηγία. comm. Navium compactio, et fabricatio. i. 27.

ναυπηγήσιμος, ὁ καὶ ἡ. comm. Ad naves ædificandas aptus. ἴδη ναυπηγήσιμος. Sylva, vel materia ad naves ædificandas apta. v. 23.

ναυτιλίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ναυτιλία. Navigatio. i. 1, 163. iv. 145.

ναυτίλλισθαι. Ion. et poet. pro com. πλῆν. Navigare. i. 163. ii. 5, 178. iii. 6.

ναυτίλος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ναύτης. Nauta. ii. 43.

νία. Ionicus accus. sing. pro comm. ναῦν. i. 1, 24. νίας. accus. plur. Ion. pro comm. ναῦς. vel Ion. νῆας. i. 27. νία. iii. 13 νίς. viii. 14. νίας. vii. 173, 185, 188. viii. 1.

νίαιτος, η, ον. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ νιώτατος. Novissimus. Ultimus. Postremus. Extremus. vii. 140.

νίειν, νῆν. comm. viii. 89. Natate. δαίειν. Natando evadere. ἐς τὴν Σαλαμῖνα δέειν. ibid. Ad Salaminem natando evadebant.

νήλυς, ὁ καὶ ἡ. Qui recens advenit. Qui nuper venit. παρὰ τὸν παῖδα νήλυδα. Ad puerum, qui recens venit. i. 118.

νῆκος, εος, ης, τό. comm. Rixa. Contentio. Certamen. Pugnandi studium, et ardor. Bellum. ὅτι μοι πρὸς Καραχδοίους νῆκος συνῆπτο. vii.

158. Cum mihi contra Carthaginienses bellum esset conflatum. Vel, Cum bellum gererem cum Carthaginiensibus. εἴ τι νῆκος πρὸς αὐτὸν ἰγυόνει. viii. 87. Si contentio ipsi adversus eum fuisset. Si quid altercationis ipsi cum eo intercessisset.

νεκρομαντήϊον, ον, τό. N. H. Mortuorum oraculum. Oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur, ut eam nobis aperiant. v. 92. §. 7.

νέμειν, pro νέμισθαι, τουτίσιν οἰκεῖν. Habitare. Incolere. οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμορτες. Qui circa Tritonidem paludem habitant. iv. 188. χύρη, τὴν οἱ Νομάδες νέμουσι. iv. 191. τὴν πόλιν νέμειν. v. 29.

νέμειν. Ion. et poet. pro comm. διοικεῖν. κυβερνᾶν. Administrare. Regere. Gubernare. οἱ Βακχιάδαι ἱεμεν τὴν πόλιν. Bacchiadæ rempub. administrabant, regebant, gubernabant. v. 92. §. 2.

νέμειν. comm. pro δαίμειν, καὶ ἀναλίσκειν εἰς τι. Distribuire, et in rem aliquam impendere, atque consumere. τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίβδηλον ἰδὲ νέμεται ἐπὶ τὰς Ἑλλήνας. ix. 7. Nostrum quidem [officium, vel beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos distribuitur, [ac impenditur.] Subaudiendum enim videtur ἔργον, vel εὐεργέτημα, quod ad illud ἀκίβδηλον referatur. Vide ἀκίβδηλος.

νέμειν πυρί. Herodotea locutio, q. d. Igni tradere : vel τὸ νέμειν ἀντὶ τῷ νέμισθαι Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, positum ; vide ἐκνέμισθαι. Depasci. Depascendo consumere. Cremare. pro quo commun. κατακαίειν. περὶ ταῦτας τὰς πόλεις νέμαντες. His urbibus igne crematis. His urbibus incensis, atque combustis. vi. 33.

νέμισθαι. comm. pro quo et κατοικεῖν. Incolere. Habitare. iii. 160. Sed hoc loco τὸ νέμισθαι potest etiam accipi pro frui. ἴδωκε οἱ τὴν

Βαβυλῶνα ἀτελὴς νέμσθαι. Dedit ei Babylonem incolendam, vel fruendam, immunem omnis tributi. γῆν, τὴν νέμονται Σκῦθαι. Terram, regionem, quam incolunt Scythæ. iv. 11. τὸ πρὸς τὴν ἑω νέμονται. Partem orientem versus sitam incolunt. iv. 18, 19, 21, 54, 100, 147, 169, 170, 197, 198, 199. vii. 171, 185.

νέμσθαι. comm. Possidere. Frui. τὰλλα νηομένη. Cetera possident. Ceteris fruens. iv. 165. v. 45. μεταλλα, τὰ νέμονται Πίρις. vii. 112. Metalla, quæ possident Pieres. τῷ ἰδῶνι πόλιν μεγάλην νέμσθαι. viii. 136. Cui urbs magna data est fruenda.

νέμσθαι ὑπὸ τινι. Herodotea locutio. Possideri ab aliquo. In aliqujus potestate esse. τὰδ' ὅλα ὑπὸ βαρβάροις νέμται. vii. 158. Hæc omnia a barbaris possidentur.

νέμσθαι. Depasci. Depascendo consumere. Vide ἐπι νέμσθαι.

νέμσθαί τινα τόπον. Herodotea locutio. In aliquo loco situm esse. quod urbibus, ut hominibus aliquam regionem incolentibus, est tributum. πόλιν αὐταὶ τὸν Ἄθων νέμονται. Urbes istæ montem Athon tenent. in monte Atho sunt sitæ. vii. 22. Sic, αὐταὶ αἱ πόλεις εἰσι τὴν νῦν Παλλήνην νέμμεναι. vii. 123. ἀπὸ τοῦ, ἐν τῇ νῦν Παλλήνῃ κῆνται. Hæ urbes sunt sitæ in ea, quæ nunc Pallene vocatur.

νηόμενος, η, ον. comm. Pascens. Qui pascitur, qui pabulo vescitur. ἔφασαν νηομένης ἀρπαχθῆναι ὑπὸ τῶν Θρηάκων. viii. 115. Illic agitur de Xerxis curru, quem a Thracibus raptum dicit Herodotus. Sed μεταννομικῶς ibi loquitur, et currui tribuit, quod ipsis equis, qui currum trahebant, proprie conveniebat. de quo vide vii. 40. Subaudiendum enim τὰς ἵππους, ad quem accusativum fœminei

generis hoc participium νηομένης est referendum. Nam non ipse currus, at ejus equi pascebantur, et inter pascendum rapti fuerant. Quod observandum, quia καινοπρεπίστοροι, καὶ τολμηρότεροι videntur. Ideo Valla non verba, sed sensum spectavit.

νηοσσυμένα. i. 159. Legendum νηοσσυμένα. Vide suo loco in νηοσσύειν.

νόγαμος ἀνὴρ. Vir, qui nuper, qui recens uxorem duxit. i. 36. Novus maritus.

νόγαμος γυνή. Nova marita, recens nupta. i. 37, 61.

νόκτις, ὁ καὶ ἡ. comm. Recens conditus. πόλιν νόκτιστος. Urbs recens condita. v. 24.

νόκλυτος. comm. Recens lotus. ii. 37.

νηοσύειν. Ion. et ποττεύειν. Attice. Nidificare. Nidulari. ὅσα ἦν νηοσσυμένα ἐγίνθη γίνα ἐν τῷ νηῷ. Quotquot avium genera in templo nidificarant. i. 159. Sic enim legendum, non autem νηοσσυμένα; ut in vulg. codic. perperam legitur. Vel certe scribendum νηοσσυμένα, a νηοσύειν, pro νηοσσύειν, κατὰ συγκατῆν. Dicitur enim et νηοσιὰ, pro νηοσιὰ, Nidus. Luc. cap. 13. v. 34.

νηοσιὰ, ἄς. comm. Nidus avium. iii. 111. νηοσιέν. ibid. νηοσιάς. ibid.

νηοχμός, οὔ, ὁ. comm. Suid. νός. νίαν, καὶ ἀκαταπόνητοι δύναμιν ἔχον. Novus. Qui novum, ac indefesum robur habet. Vel, Qui robur indomitum habet. νηοχμός τι ποίειν. ix. 99. Aliquid rerum novarum moliri. ἴνα μή τι νηοχμὸν ποίειν. ix. 104. Ne quid rerum novarum molirentur.

νηοχμοῦν. μ. νηοχμώτω. Ion. et poet. pro comm. ποττερίζω. Res novas moliri. Rebus novis studere. iv. 201. νηοχμῶσαι. v. 19. [pro eodem dicitur νιότιρα ἀνήγματα ἀνήσσειν. ibid.]

νύμαι. V. Hom. Ion. et Dor. formatum. in τῷ νόμαι, estque præsens pro fut. νύσομαι. Redibo. νύμαι σοι, νύμαι ἰναύσιος, ὅτε χιλιδόν. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἰναύσιος, ἀντὶ τοῦ καθ' ἑκατον ἰναυτὸν, καθ' ἑκατον ἔτος.

νυρόσπαστα ἀγάλματα. Simulacra, quæ nervis occultis trahuntur, ac vivorum instar moventur. ii. 48.

νύω, νύεις, νύς. Ion. et poet. pro comm. συρίνω. Coacervo. Congrego. Accumulo. συνίσταται. Vide suo loco. ii. 135. iv. 62. ἐπινύωσι. Aggregant. iv. 62, 164. περινύειν ὕλην τὸ ἄλσος. Lucum materia congesta circumdare. vi. 80. Sic enim τὸ περινύειν jam accipiendum ἀντὶ τοῦ περιήσαντα κυκλοῦν. vel est ὑπαλλαγή ἀντὶ τοῦ περινύειν ὕλην τῷ ἄλσει. καταήσας, vi. 97. Cum coacervasset, congressisset. συνήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo ingenti rogo. vii. 107.

νώσοικοι, οἱ. Navalia. Navium statio. q. d. Navium ædes. iii. 45.

νώτερα πρήγματα πρήσσειν. Herodotea locutio, pro qua comm. νοτιρίζειν dicitur. Res novas moliri. Res novas gerere. v. 19. ποιῶν τι νώτερον. ibid. ποικυῶσαι τι. ibid. νώτερόν τι ποιούσης τῆς Μιλήτου. v. 35. μὴ ποιῶν μὴδὲ νώτερον περὶ πόλιν Ἑλληνίδα. Nihil novi in urbem Græcam, sive nominis Græci, moliri. v. 93. νώτερα ἢ ἐμὲ ποικίλειναι πρήγματα. v. 106. νώτερόν τι πρήσσειν περὶ πρήγματα τὰ σά. Aliquid novi moliantur in tuis rebus, vel in tuas res. v. 106. vi. 2, 74.

νώτερον ἔργον ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

νωῶ. comm. pro quo σωρίων frequentius. Coacervare. περιηῆσαι. Circum circa coacervasse. ii. 107.

νός, ὅ, ὁ. Templum. Ion. pro com. νᾶός. i. 19, 21, 22, 26, 51, 131.

νός. Navis. genit. Ion. pro comm.

νᾶός. Attice, νᾶός. i. 1, 2. νᾶός. i. 5.

νᾶος, εὐς, οὐς, τό. Ion. et poet. pro comm. νίκη, ης, ἡ. Victoria. vii. 225.

νοῖν ἐπ' ἀμφοτέρα. Vide ἐπ' ἀμφοτέρα νοῖν.

νόμαιον, οὐ, τό. Ion. ac poet. ac Herodoteum vocabulum, pro comm. νόμος. Mos. Ritus. Institutum. Consuetudo. ξηνικά νόμαια. Πέρσαι προσίενται μάλιστα. Externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. ἄλλο νόμαιον. Aliud institutum. ii. 49. Ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι. Moribus, ac institutis Græcis uti. ii. 91. νομαίοισι καταγελᾶν. Ritus deridere. Institutis illudere. iii. 38. Mores habere ludibrio. νόμαια πάτρια κινῆν. Patriæ jura labefactare. iii. 80. τὰ λοιπὰ νόμαια. Reliqui ritus, ac instituta. iv. 59. ξηνικοῖσι νομαίοισι. Peregrinis institutis. iv. 76. ξηνικά νόμαια. iv. 77, 80. τὰ ἄλλα νόμαια Θρηῖξι προσκυχεῖν. In ceteris moribus ad Thracum mores accedunt. iv. 104, 114.

νομάρχης, ὁ. Provinciæ, vel præfecturæ præfectus. ii. 177. pro eodem dicitur et οὐνομάρχης. iv. 66. Vide suo loco.

νομίς, εἰς, οἱ. Herodoteum nomen, quod peculiariter accipitur pro navium costis, quas alii ἰγκοιλια et ἐντερόναιαν vocant. Aristoph. ἐν ἰππιῦσι. v. 1182. εἰς τὰς τριῆρεις ἐντερόναιαν ἢ Διός. Consule annot. Græcas, et Suidam in voce ἐντερόναια. Ἐπειὰν νομίας ἐτίης ταμόμενοι ποιήσονται. i. 194. Ubi navium costas ex salicibus sectas fecerint. Valla perperam vertit totum hunc locum, et νομίας pro pecuariis, atque pastoribus accepit. Infra νομίας τοῦ πλοῦς ἀπικύρυσαν. Navis ligna, costasque navigii per præconis vocem vendunt, dividendunt. Hesychium etiam consule. νομαῖσιν ὅδιν χρίονται. Internis navium costis non utuntur. ii. 96. Valla :

Commisuris. Steph. curvatis in gyrum lignis. Sed neuter satis fideliter videtur auctoris mentem explicasse. Stephani tamen versio jam altera melior.

ρομή, ἤs. comm. Pascuum. ρομας νέμειν ἐπιτηδεύεσθαι. Pascua opportunissima incolere. i. 110. Vel greges, et armenta brutorum in opportunissimis, commodisque pascuis pascere. ἴδα τὰς ρομας τῶν βοῶν εἶχει ὅσους ὁ βυβλος. Ubi bouum pascua habebat hic bubulcus, ibid.

ρομή, ἤs. comm. Pabulum. τὰς ρομας νέμεισθαι. Pabulo vesci. de brutis dictum. i. 78.

ρομίζω. Moribus receptum habere, usurpare. Hoc etiam commune. τὰ ρομίζόμενα. Quæ fieri solent. Quæ fieri consueverunt. Quæ moribus sunt recepta. i. 11. τὰ ρομίζόμενα ἱποίησι. Legitima peregit. Fecit quæ moribus erant recepta. i. 35, 49. ρομίζουσι θυσίας ἑσθλῆν. Sacrificia facere solent. i. 131. ἐκείνην τὴν ἡμέραν τιμᾶν ρομίζουσιν. Illum diem honorare solent. i. 133. ὡς ἀρχὴν ἱνομίσθῃ. Ut initio res moribus est recepta. Vel, Ut initio res in hunc morem migravit, transiit. i. 140. γλῶσσαι τὴν αὐτὴν ρομίζου. Eandem linguam usurpare. Eadem lingua nti. i. 142. ἐν τῷδε ἴδιον νομομίᾳσι. Hoc unum peculiare moribus habent receptum. i. 173, 202. τὴν φωνὴν ρομίζοντες. Vocem usurpantes. ii. 42. Αἰγύπτῳ ὅδιν ἦρωσι ρομίζουσι. pro νόμῳ εἰσάγουσι. Ægyptii nihil Heroibus tribuere solent. ii. 50. Ἑλλῆσις ἀπ' Αἰγυπτίῳ ταῦτα νομομίᾳσι. Græci hæc ab Ægyptiis didicerunt, ac in morem receperunt. vel, ac moribus receperunt. ii. 51. φασὶ τὴν πατρίαν ταύτην ρομίσαι. Aiunt hunc conventum haberi solitum, vel moribus receptum fuisse, vel institutum. ii. 64. νομομῆναι, idem. ibid. ταῦτα ρομίζουσι. Hæc moribus

habent recepta. ii. 92. τὸτο ἱνομίᾳσι ποίειν. Hoc facere solent. iii. 15, 38, 100. τῆς ποίειν ὁ ρομίζουσι. Templa facere non solent. iv. 59. ὅσι οὗτοι οὐδὲν ρομίζουσι. Valla: Sues pro nihilo putant. iv. 63. Sed ἑλληνίς est verbi χρῆσθαι. Suibus isti nullo modo uti solent. vel τὸ ρομίζουν εὐμενδὺν ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμου, ἢ ἐξ ἡθους χρῆσθαι. De more uti. Sic illud accipiendum, φωνὴ οἱ Σαυρομάται ρομίζουσι Σκυθικῇ, pro κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἡθους χρῶνται. Vel χρῆσθαι εἰσάγουσι. Voce Scythica Sauromatæ uti solent. iv. 117. γυναικας πολλὰς ἔχουσιν ρομίζοντες, ἐπὶκοινοῦν αὐτίκῃ τὴν μίξιν ποιῶνται. Cum multas uxores habere soleant, ipsis in commune utuntur. Vel, promiscue illis utuntur. Vel, Cum ipsis palam, et in omnium conspectu, congregiuntur. iv. 172. γλῶσσαι νομομίᾳσι. Linguam usurpant. Lingua utuntur. iv. 183. ρομίζοντες ἐκτῆσθαι. Qui habere solent. iv. 191. Ποσειδάωνος σωτήρος ἱπποσύμνη ἀπὸ τῷδε ἔτι καὶ ἐς τὸδε ρομίζοντες. vii. 192. Valla: Neptuni cognomine Liberatoris, quod nomen ab illis inditum, ad hoc usque tempus perdurat. Æ. P. Neptuni Servatoris cognomen ab illo tempore etiam ad hoc usque servatum usurpantes.

νόμος. Lex. τίθισθαι νόμους. Leges condere. i. 29. ποιῆσθαι, vel ποιῶν νόμους. idem. ibid.) (λῶσαι νόμους. Leges abrogare. ibid. νόμοισι, τὴς ἀν σφίσι Σόλων θῆται. ibid.

νόμος, ὁ. Mos. Ritus. Consuetudo. κατὰ νόμους τὴς ἐπιχειρίας. Ex domestico ritu. i. 35. κατὰ νόμον. De more. Ut mos fert. i. 60. νόμος ἐστὶ οἱ ἐξαπατᾶν τὴς εὐ ποιῶντας. Mos ipsi est ut bene de se merentes decipiat. i. 90. ἐν νόμῳ ποιῆσθαι. Habere in more. Solitum esse. Consuevisse. i. 131. ὁ σφί νόμος ἐστὶ θυσίας ποιῆσθαι. Non

est ipsorum mos, facere sacrificia. i. 132, 140, 195, 197, 199, 200. νόμος πάντων βασιλεύς. Consuetudo rerum omnium, [vel omnium mortalium est] rex. iii. 38.

νόμος, δ. comm. Divisio. Distributio. λέγει δὲ [ἡ ἰστένη ἀκτὴ] αὐτὴ ἐ λήγουσα, εἰ μὴ νόμος, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρειὸς ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἰσάγγα. Valla: Desinitque in sinu Arabico, etsi non desineret, nisi ob id, quod Darius e Nilo rivos in illum sinum induxit. iv. 39. Sed verba Græca non satis fideliter videtur explicasse. Sic enim locus explicandus. Desinit autem [alterum littus] in sinum Arabicum, in quem Darius ex Nilo canalem, [et aquæ rivos] induxit, cum [alioqui suo naturali situ in eum] non desinat, nisi divisione. [id est, nisi propter illam divisionem, quam Darius fecit, qua rivos ex Nilo in illum sinum deduxit.] Sed verba sunt obscura propter ipsorum implicitam collocationem. Hæc autem ἐς τὸν Δαρειὸς, &c. sunt illorum εἰ μὴ νόμος, explicatio.

νόμος. ἐν χειρὶν νόμος. Jure belli. viii. 89. Vide χεῖρες. Et ἐν χειρὶν νόμος.

νομός, δ. Regio. Tractus. Præfectura. Provincia. ἔχοντι τὸν νομὸν τῷ-τον. Hunc tractum habenti. i. 192. ii. 4, 42, 46, 91, 152, 164, 165. iii. 90. et passim.

νομός, δ. Ubi de Ægypti divisione verba sunt, præfecturas, et tribus, ac ipsam hominum in præfecturas distributorum multitudinem videtur significare; ut quum, ii. 166. dicitur, οὗτος ὁ νομός ἐν νήσῳ οἰκεῖ. Hæc tribus in insula habitat.

νομὸν ἔχον ἢ τινι τόπῳ. Herodotea locutio. Domicilium in aliquo loco habere. pro νέμειναι τινα τόπον. Aliquem locum incolere. ἢ δὲ ὅτε ἄρατος ἔγαι ἡμερὶς τῆς γῆς, καὶ

ἡ γῆ μετέμφοι ἐπὶ τοῦ ἡμερὸς, καὶ οἱ ἀνδρες νομὸν ἐν θαλάσῃ ἔξουσιν, &c. v. 92. prope init. Valla parum commode locum hunc interpretatur. Stephanus longe melius, Nunc profecto cælum sub terra erit, terraque cælo supereminebit, homines mare incolent, &c. Sed fortasse pro ἡ δὲ, scribendum ἦδη, Jam. Vel τὸ ἡ αὐτὴ τοῦ ἡ, καὶ οὕτως, positum, id est, profecte, certe. Illud vero δὲ, pro ἦδη, quod ποιητικώτερον. Sequentia vero sic legenda suspicor, ὅ, τι οὐρανός, &c. Sensus, et tritum loquendi genus, hanc lectionem videtur indicare, quin etiam flagitare. Hæc autem omnia summam rerum omnium confusionem, atque subversionem significant. Huc addatur et ἀδυναμία.

νόος, οὗς, δ. Mens. Animus. ἐν νόῳ ἔχουσα τίσασθαι τὸν Κανδαύληα. In animo habens Candaulen ulcisci. i. 10. ἐν ᾧ ἔχοντες ἐπὶ σε στρατεύεσθαι. In animo habentes bellum tibi inferre. i. 27. αἶ τοῦτο θεοὶ ποιήσιναι ἐπὶ νόον ἡσιώτησι. Utinam Dii hoc insulans in mente ponant. Utinam hanc mentem ipsis dent. ibid. ἐπὶ νόον ποιέουσιν Πέρσης στρατεύεσθαι ἐπὶ Λύδους. i. 71. ἐν νόῳ ἔχον στρατεύειν. In animo habens expeditionem facere. Cum copiis proficisci. i. 77. pro quo et ἐνέωτο στρατεύειν dicit. ibid. ἐν νόῳ ἔχον καταγίειν. In animo habens consecrare. i. 26. τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν; Quid tibi est in animo facere? i. 109. ποιέειν τι κατὰ νόον. Ex animi alicujus sententia aliquid facere. Sic et Galli, Faire selon le cœur, selon le désir de quelqu'un. i. 107. νόῳ λαβεῖν. Mentē capere, percipere. Animo mandare. Perpendere animo. iii. 41. Gallice, Prendre garde a quelque chose. ἢ νόῳ λαβεῖν. Non animadversa [re, quæ ei dicta fuerat. N'ayant pris garde a ce, qu'on lui avoit dit.] iii. 51. ἐν νόῳ

ἔχον κρατύνεσθαι. In animo habens cum copiis proficisci. iii. 64. vi. 44. ἰὼν λαβών. Animo perpendens. iii. 143. viii. 19. ἰὼν λαβόντες. v. 91. ἰὼν ἰσχυρὸν τί. Aliquid animo servare. v. 92. §. 7. κατὰ νόον τινός τι ποιῶν. Aliquid ex aliqujus animi sententia facere. v. 106. ἢ ἰμοὶ γίνηται κατὰ νόον [τὸ πρῶγμα.] vii. 150. Si res ex animi sententia mihi successerit. ἰν ἰὼν ἔχων πᾶσαι τῇ 'Ελλάδα ὑπ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι. vii. 157. viii. 7, 8. ἰν ἰὼν ἔχοντες ἀπαλλάσσεισθαι. ix. 11, 52. vide φρήν. ἢ κατὰ νόον ὑμῶν ὁ πόλεμος ὅδε τελευτήσῃ. ix. 45. Si bellum hoc ex animi vestri sententia finiatur. ἰν ἰὼν ἰγνίτο εἶπαι ταῦτα. ix. 46. In animo fuit hæc dicere.

νόος. αὐτῇ μοι κατὰ νόον τυγχάνει κέρεια εἶσα. ix. 111. Hæc est mihi valde ex animi mei sententia. Hæc animo meo est valde grata. Hunc Græcismum Galli patrio sermone felicius totidem verbis exprimunt: *Cette-ci est fort selon mon cœur*. τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος ἔφερε. ix. 120. v. s. Ducis animus huc ferebat. i. in hac partem ferebatur. Hæc erat ducis sententia.

νόος. σὺν νόῳ. Herodoteum loquendi genus, quod illi sæpe tribuitur, qui aliquid re prius animo diligenter examinata facit. ὡς σὺν νόῳ ἐκείνῳ ὁ νύκτατος λάβει τὰ διδομένα. viii. 138. Valla: Quod data cum illorum assensu accipiebat minimus natu. Æm. P. Quod, re diligenter animo agitata, et examinata, illorum minimus natu [res] datas accepisset. Alias σὺν νόῳ, prudenter significare potest.

νοσηλεύειν. V. H. quod a Suida sic explicatur, νοσηλεύω, νοσοῦντα διακρατύνω. i. e. ægrotantem curo. νοσηλεύεσθαι, νοσοῦν ἐκ ἰσχυρῶς. i. Non graviter ægrotare. νοσηλεία, ἀσθένεια. Morbus. Infirmitas vale-

tudo. Languor. Ægrotatio. νοσήλεια δὲ φάρμακα. τὰ διακρατυτικά. i. e. quæ curandi, sanandique vim habent. ὁ δὲ Μέντωρ ἰσοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενῶς. V. Hom. 7. Mentor vero ipsum sedulo curavit. ἰσοσήλευσέ μιν ἐκτενῶς. V. Hom. 26. νοσοῦν. Ion. et poet. pro comm. ἰσχυρῶς. Redire. Reverti. i. 22. ἀπονοσοῦν. i. 42. νοσήσαντας κειρῶσι χιροῖ. Manibus inanibus reversos. i. 73. ἀπονοσοῦν. i. 82. ἀπονοσήσας. i. 111. νοσήσαντα. i. 122. ὑπονοσήσαντος τοῦ ποταμῦ. Cum fluvius [in suum alveum] rediisset. i. 191. ἀπονοσηκόςτος τοῦ ποταμῦ. ibid. ἀπονοσῆσαι. ii. 33, 161. ἐπίσω ἰόσῃσαν. iii. 26. ἢ ἀπονοσῆσῃ. iii. 124. ἀπονοσοῦν ἐπίσω. Retro redire. iv. 33. ὑπονοσοῦν. Se recipit. Redit. iv. 62. ἀπονοσήσῃ. iv. 76. ἀπονοσστήσας. iv. 77. ἀπονοσήσαντες. iv. 152. ἀπονοσῆσῃ. iv. 159. ἀπονοσῆσας. iv. 205. ἰόσῃσαν ἐς τὴν Εὐρώπην. vii. 147. οὐδὲς αὐτίκῃ ἀπονοσῆσιν. viii. 10. Nullus ipsorum revertetur.

νόσος, ἢ. Ion. pro comm. νόσος, μορbus. i. 19. ἐκ τῆς νόσου ἀνέστη. Ex morbo resurrexit. i. ex morbo convaleuit. i. 22. ἐκφυγὼν τὴν νόσον. Morbo vitato. Cum ex morbo evasisset. i. 25. θήλεια νόσος. Fæmineus morbus. i. 105.

νυκτομαχίη. Ion. pro comm. νυκτομαχία. Nocturnum prælium. νυκτομαχίῃ τινὰ ἰσχυρῶσαντο. Quoddam nocturnum prælium fecerunt. i. 74.

νυκτὸς ἐπιλαδοῦσης. comm. Noctis interventu. i. 76, 82.

νυν. ἐγκλιτικὸν μόριον. Enclitica particula, quæ modo redundat, modo idem ac οὖν, igitur, significat. i. 18. Μιλήσιοι μὲν νυν. Milesii igitur. i. 20. ὁρᾶσθαι μὲν νυν. Discessisse igitur. i. 24, 32. τὰ μὲν νυν πρῶτα. Primum igitur. i. 61. εἰ μὲν νυν. Si igitur. vii. 189, 196, 198, 201. &c.

ωδὴς, ὁ καὶ ἦ. Ion. et poet. Tardus.

Segnis. Ingenio hebeti præditus. *μηδὲτερος*. Ingenio hebetiori præditus. iii. 53.
ωμῶν. Ion. et poet. pro comm. *τηρεῖν. φυλάσσειν*. Observare. *ωμῶντες οὔτα ἀναμερόμενους τὸς Δαρείω*. Cum Darii milites cibum sumentes observassent. iv. 128.

Ξ.

Ξ Ionice, et poetice pro comm.
α. ξυνός, ή, όν. pro *κοινός, ή, όν*. Communis, &c. vii. 53.
ξ. Ionice pro gemino σσ. τριξός, pro *τρισός*. Triplex. *τριξά εξευρήματα*. Tria inventa. i. 171. *δέξας*. Duplex, pro *δισός*. ii. 44, 76. iii. 9. vii. 57, 70, 205.
ξίνα, ων, τά. Ionice, et poet. pro comm. *ξίνα*. vii. 135. Dona quæ hospites hospitibus dare solent. Hospitalia munera.
ξυνίζω. Ion. et poet. pro comm. *ξυνίζω*. Hospitio excipere. Hospitaliter, ac humaniter tractare. *Σόλων ὑπὸ τοῦ Κροίσου εξινίζετο*. Solon a Croeso exceptus est hospitio. i. 30. (pro eodem dicitur et *ξυνίζω*, ut i. 106.) vii. 135.
ξυνή. Ion. pro comm. *ξυνή*. Hospitalitas. Hospitium: Jus hospitii. *τοῖσιν Ἰωσι ξυνήν συνδύκατο*. Cum Ionibus hospitium contraxit. i. 27. *ἔρκια ξυνήν περὶ ἐποιήσαντο*. Jus hospitii contraxerunt interposito jurejurando. i. 69. *ξυνήν δὲ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθήοις προσέειπε*. vii. 116. Persa Acanthiis hospitalitatem [sibi, suisque copiis exhibendam] indixit.
ξυνοός, ή, όν. Peregrinus. Ion. et poet. pro comm. *ξυνοός. ξυναισώματα*. Mores externi, ac peregrini. i. 135. *ἱερὰ ξυνικά*. Sacra peregrina. i. 172.
ξυνοδοκίω, *ων*. Ion. pro comm. *ξυνοδοκίω*. *δέχασθαι. ξυνίζω. δέχασθαι. ξυνοδοκίω*. *πάντας ἀνδρώπυς*. Qui om-

nes mortales hospitio excipiebat. vi. 127.
ξῖνοι παρὰ Λακεδαιμονίους οἱ βάρβαροι ἐκαλοῦντο. Apud Lacedæmonios barbari vocabantur *ξῖνοι*, q. d. peregrini. *τείχεστας ἐπὶ τὴν ξῖνικόν*. *ξῖνικόν γὰρ ἐκαλεῖτο [οἱ Λακεδαιμόνιοι] τὸς βαρβάρους*. ix. 11. Eunt aduersus peregrinos. Peregrinos enim [Lacedæmonii] vocabant ipsos barbaros. ix. 53, 55.
ξυνοδοκίω. Ion. pro comm. *ξυνοδοκίω*. Peregrinos interficere. ii. 115.
ξῖνος. Ion. et poet. pro comm. *ξῖνος*. Hospes. i. 20, 22. ix. 11. bis.
πίρξης. Hoc nomen Persicum Græce significat Ἀρτίος. Martius. Bellicosus. Bellator. vi. 98. *Ἀρτίος. μέγας ἀρτίος*. Magnus bellator. ibid.
ξύλων τῦχος. Vide *τύχος ξύλων*. vii. 141.
ξύλων λόχος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.
ξύλων, σ, τό. comm. Ligneæ compedes. *αὐτὸν παραφροήσασα ἔθηκεν οἱ προσκοιτίσας ἐν ξύλῳ*. Ipsum de sano mentis statu deturbatam propinqui, vel necessarii, ligneis compedibus vinxerunt. vi. 75.
ξύλουργίω, *ων*. Ion. et poet. Artem fabrilem exercere. Aliquid fabricare. iii. 113.
ξύν. Ion. ut et Attice, pro comm. *σύν*. *ξυνήνικα*, pro *συνήνικα*. vi. 23. vii. 117.
ξυνός, ή, όν. Ion. et poet. pro comm. *κοινός*. Communis. vii. 53.
ξυρῖν. Ion. et poet. pro comm. *ξυρῖν*. Radere. *ξυρῖναι*. Raduntur. ii. 36. *ἐξυρῖναι*. Rasi. ii. 36, 37. *ξυρῖναι*. Radentes. ii. 65. *ξυρῖνται*. Raduntur. ii. 66. *ἀποξυρῖσαι τὴν κεφαλὴν*. Raso capite. v. 35. *ξυρῖσασα τὰς τρίχας*. Capillis raso. ibid.
ξύρε, ή, ό. Vel *ξύρε, ή, ό*. comm. Novacula. Gallice; *Rasoire*: *ἐπὶ ξυρῶ τῆς ἀνθρώπου ἔχοντα ἑστὶ τὰ σφύ-*

γματο. vi. 11. Proverbium hoc vide suo loco. ἰπὶ ξυροῦ, &c. ξυρόν, ὤ, τέ. commun. Hastile. i. 52.

Ο.

Ο, ὅ, τέ. Articulus praepositivus cum adverbis junctus, loco nominum adjectivorum. ὁ πάλαι, ὁ πρότερον, ὁ μάλα, pro ὁ παλαιός, ὁ πρότερος, ὁ δυνάτος. ὁμοία τῷ μάλι- γα. vii. 118. ἀπὸ τοῦ, ὁμοίως τῷ δυνατεστάτῳ. Vel, Ut qui maxime, pro, Qui inter aliquos est maxime clarus ob opes suas. Sic et vii. 141.

ὁ articulus interdum cum nominibus conjungitur praeter morem. Ut ὁνομάρχης, pro ὁνομαρχίας. Vide suo loco. iv. 66.

ὁ. Ion. poet. comm. pro καὶως. Ille. i. 32. ὁ δὲ ἴσται. Ille vero dixit. Ibidem. ὁ δὲ ἀμείβετο. Ille vero respondit. i. 35.

• in α interdum Ionice verti. ἀρ- ῥωδῶν, pro ὀρρωδῶν. Vide suo loco. i. 9, 80, 111, 156.

• in temporalibus augmentis in ω ab Ionibus non mutatum. ὀ- χρίτω, pro commun. ὀχρεῖται. Ve- hebatur. i. 31. Vide αὐξήσεις χρο- νικάι.

ὁμοιοι. Ionic. terminatio tertiae per- sonae plur. verborum tertiae con- jugationis in μι, pro communi ὄσι. ἐκδιδάσι, pro ἐκδιδῶσι. i. 93.

ὀδυνηματα. Ionice, pro communi ὀδυνηματα. κατὰ κράσιν. i. 163, 176. perperam scribi videtur ὀδυνη- τα in vulgatis codicibus. Con- sule Eustath. i. 189. iii. 95. vi. 8, 46. vii. 184, 202. viii. 8, 44, 82.

ῥγκος, ου, ὁ. Congeries. Acervus. ἀνιμίκτωντες ἰπὶ τῶν ῥγκων τῶν φεγγά- των. Postquam [hostias pactatas] in sarmentorum acervum, vel in cremiorum congeriem, ac struem, tulerunt. iv. 62.

ὀδηγῆς τινος. Alicui viam ducem esse. Ducere aliquem, ὀδηγοῦν αὐτόν. V.

Hom. 33. Viam duces ipsi erant. Ipsa ducebant.

ὀδμή, ἤς, ἡ. Ion. et Dor. pro comm. ὀσμῇ. Ὀδορ. τὴν ὀδμὴν ὀσφραϊνόμενος. Odoram olfaciens, sentiens, i. 80. Fit autem a coram. ἔζω, quod Do- rice dicitur ἔζω. Oleo. Redoleo. fut. ἔζω, et ἔξωμι, et ἔξωμι, ut apud Hippocratem. p. 293. 17, 18. typ. Froben. perf. pass. ὤσμαι, quod in- usitatum. hinc ὀσμῇ. i. 202. ii. 94. ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κρατερὴ ὀα χαλαρῆς. Odor mihi ad mentem, ad mentis meas nares, pervenit vehemens ut testudinis. i. 47.

ὀδοπορία, ἡς, ἡ. Ion. pro comm. ὀδο- πορία, καὶ πορεία. Iter. Profectio. ii. 29.

ὀδοπορία, ἡς, ἡ. Ion. et poetic. pro comm. ὀδοπορία, ας. Iter. Iter ter- restre) (iter, quod navigio con- ficitur. οὐκ ἐν ὀδοπορίῳσι διεχρίτω. viii. 118. Non amplius itineri- bus terrestribus utebatur. Iter terra non amplius fecit) (ἰπὶ πῶς δὲ θωάσσης ἰπιδῶς, ἰκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίαν. ibid.

ὀδνῖλῶν. comm. Iter facere. vii. 128. Eodem modo. et apud Aristoph. ἐν Νεφέλαις. Phidippides dicit φέ- λων ἀδελφεῖς. ἵλαυνι τὸν σαρτοῦ ὀρέ- μον. Injuate facis Philo, tuum cursum curre. ἐξήλαυνον ἐς Βοιω- τὴς τὴν αὐτὴν ὁδόν. viii. 113. Idem iter ad Boeotos faciebant. Eodem itinere ad Boeotos ibant.

ὀδῶν. comm. Viam ostendere. Per viam ducere. Ducere. μεταφορ- κῆς vō sumitur pro initium rei alicujus facere, et quodam- modo eam in iter dare, hoc est aggredi, et suscipere peragen- dam, vel eam incipere. Quod Galli feliciter exprimunt his ver- bis, *Acheminer*, vel *Encheminer* *quelques affaires*. quasi dicas, Ali- quas res gerendas, in ipsa via, in ipso itinere ponere, et ad suum finem incipere, perducere. τὰ ἀπ' ὁμίην ἡμῶν χρεῖς ὀδῶται. Val- la nimis liberam interpretationem

hic etiam sequitur. iv. 139. τὰ ἀπ' ὑμῶν, δηλονότι ὅσα, ἢ ποιούμενα πράγματα. Res, quæ a vobis sunt, vel quæ a vobis fiunt, nobis recte per viam ducuntur. hæc autem ἀπὸ τῶν, ἀπὸ ὑμῶν ὑπὸ χειρὸς, καλῶς ἡμῖν ἰδοῦναι, σιγῆς ποιῶν. Quæ vos promissistis, recte nobis peragitis, ad rectam viam deducitis, fideliter nobis præstat. Vel, fideliter nobis incipitis præstare. Alias iidem Galli dicunt, *mettre en chemin, mettre en train*, quod Græci ἰδοῦν τι. Hinc deductum verbum compositum ἰδοῦναι. Faustum, ac felix iter habere. Fausto, felicique itinere deducere. μεταφορικῶς vero significat res aliquas ad faustum, ad felicem finem perducere. ἰδοῦναι. Res aliquas alicui feliciter, ac ex animi sententia succedere. ὡς τῷ Κλεομένηϊ ἰδοῦναι τὸ εἰς τὸν Δημάρετον περὶ γμα. vi. 73. Cum Cleomeni res adversus Demaratum suscepta, feliciter et ex animi sententia successisset. εὐδοκίᾳ τῆς συμβουλῆς. Ctesias Pers. 50. Cum illud consilium feliciter [ei] successisset. ἰδοῦναι, κοί, ὁ. Vel ἰδοῦναι, κοί, οὐ. N. H. ἵνα μηδὲν πρῶτον παρέχοι πρὸς τῶν ἰδοῦναι. vii. 239. Ne quid negotii præberent [pugillares] apud viarum custodes. οἱ. κατὰ πρῶτον ἰωνικῶς εἰς ω mutatur non raro. ἀναβοῶναι, comm. ἀμβῶναι, Ion. Vociferatus. i. 8. ἀνέβῳσι. ἀνέβῳσι. i. 10. ἰνῶναι. ἰνῶναι. Cum animadvertisset. Cum intellexisset. Cum considerasset. i. 68. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. In animo habebat. i. 77. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. Cum cogitasset. Secum, reputantem. i. 86. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βῶσαι. Vocare. i. 146. ὁδοῦναι, pro ὁδοῦναι. i. 163, 189. iii. 95. Octoginta. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. iii. 6. βῶσαι

ταί, et ἰνῶναι. v. 1. ἀναβοῶναι. vi. 35. ἀναβοῶναι. vi. 85. ἰνῶναι. vi. 131. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. tertia plur. plusq. perf. pass. verbi ποίμαι, ἔμαι. Cogito. In animo habeo. vii. 206. ἰνῶναι, pro ἰνῶναι. vii. 207. Observanda autem varietas accentus in eodem verbo post contractionem ex οη in ω factam. Nam in his quidem τὸ ω videmus circumflexum, lib. vero i. 77. ἰνῶναι, non ἰνῶναι, pro ἰνῶναι, scribitur. In eodem enim verbo eadem scribendi ratio videtur servanda. Quamobrem vel linguarum licentiæ, vel typographorum negligentiae, varietas ista tribuetur.

οἱ. Ion. pro commun. ἰαντῶ, ἰαντῶ, ἰαντῶ. Sibi ipsi. Sibi. i. 8, 9, 45.

οἱ. Ionice, pro communibus αὐτῶ, αὐτῶ, αὐτῶ. Ipsi. i. 1, 8, 14, 19, 27, 31, 34, 36, 43, 45, 77.

οἱ. Ionice, pro commun. ω in augmentis temporalibus verborum. οἰκημέιος, pro οἰκημέιος. i. 27, 28. οἰχοντο, pro ὄχοντο. i. 48. Vide αὐξήσεις χρονικά.

οἱ. comm. Utpote. iii. 4, 78.

οἱ. Ion. et poet. pro comm. ὁσπερ. Quemadmodum. i. 47.

οἱ. tertia plur. opt. Ionice pro communi οἰντο. βούλοιο, pro βούλοιο. Velint. i. 3. viii. 30. γινώοιο, pro γινώοιο. i. 67. λυπώοιο, pro λυπώοιο. i. 99. γινώοιο, pro γινώοιο. Fuerint. i. 196. συμφοροιο, pro συμφοροιο. ibid. νομίζοιο, pro νομίζοιο. viii. 128. γινώοιο. ii. 2. ἀπικώοιο. ii. 160. vii. 233. γινώοιο. ii. 165. ἰλίοιο, pro ἰλίοιο. iii. 38. ix. 22. ἀγώοιο, pro ἀγώοιο. iii. 48. iv. 43, 99. δίοιο, pro δίοιο. v. 73. μηχανώοιο, pro μηχανώοιο. vi. 46. vii. 151, 152. &c.

οἱ. οἰδαίνονται ἐπὶ τῶν πρηγμάτων. Rebus adhuc turbulentis. Rebus adhuc turbatis. iii. 127.

οιδιότων τῶν περιγμάτων. Herodotea locutio. Rebus tumentibus. Vel, Rebus flagrantibus. iii. 76. quod dici solet de turbulento rerum statu, quum res in ipso tumultus vigore sunt positæ. Metaphora sumta est a re medica, et corporis aliquo tumore, unde gravis aliquis dolor, aut periculum corpori impendet.

οἰζυρός, ὤ, ὀ. Ion. et poet. Vide Eustathium. Miser. διαταί ἔχων οἰζυρήν. ix. 82. Miserum vitæ genus habere. Misere victitare.

οἰκίζω. Ion. et poet. prop. navis gubernaculum regere significat. οἰαξ enim, οἰακος. Navis gubernaculum. ab hujus dativo οἰακί fit verbum magis commune οἰακίζω, et Ion. verso α in η, οἰηκίζω. γυνικῶς accipitur pro regere, gubernare, tractare, gestare. ut ἀσπίδας οἰηκίζω. Clypeos gestare, vel regere. Latinus interpres vertit, fulcire, quod non rejiciendum. i. 171.

οἰκασι. comm. pro Attico οἰκασσι, videntur. iii. 116. v. 106.

οἰκατε. comm. pro Attico οἰκαττε. Videmini. v. 20. vii. 162. viii. 144.

οἰκε. comm. pro Attico οἰκει. Videbatur. v. 97.

οἰκία, τά. Res domesticæ. Domus ipsa. ἤν κλαίων ἐς τὰ οἰκία. Domum flens ivit. i. 109.

οἰκισθαι, et οἰκισθαι. Incolere. Habitare. ἐν τῇ ἡπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων. Græcis in continente habitantibus. i. 27. τοῖσι τὰς ἡσυχας οἰκημένοι. Illis, qui insulas incolunt. ibid. οἰκημένων. i. 28. οἰκει γῆν τὴν Φθιώτιν. i. 56. οἰκει ἐν Πίνδῳ. ibid. οἰκει γῆν. i. 57. οἰκησάντων ἐν Ἐλ- λησπόντῳ. ibid. τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκησάντων. viii. 115. Vide αὐξήσεις χρονικά.

οἰκισθῶσαι. comm. Sibi vindicare. Αἰγύπτιοι οἰκισθῶσαι Καμβύσεια. Ægyptii Cambysem sibi vindicant. iii. 2.

οἰκιοφώνως. Ctesias Pers. 9. Sua voce. Suis verbis.

οἰκητή, τος, τό. Herodoteum vocabulum, substantivum, pro quo comm. dicendum esset οἰκία, ας. Familia. τὸν εὖρεσις οἰκητῆς ἰόρτα ἀγαθῆς. Quem ex bona familia esse comperiebat. i. 107. pro eodem dicitur et οἰκή. προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰκῇ συγγενεῖς εἶναι. Simulantes se Cyri familiæ cognatos esse. iii. 2.

οἰκήσιος. Ion. et poet. pro comm. οἰκίος. οἰκήσιος κακόν. Malum domesticum. i. 45. οἰκήσια ἰόρτα. Quæ sunt domestica. i. 92. οἰκήσια πά- θια. Mala domestica. i. 153. ii. 37, 85. iii. 61, 63. τὰς οἰκησίους πάντας. Omnes domesticos. iii. 119, 150. iv. 65. οἰκησιώτατος. Superlativus gradus. v. 5.

οἰκήσιος, ου, ὀ. Domesticus. Proprius. Suus. Cognatus. Affinis. οἰ- τῆς γυναικὸς οἰκήσιος. Illius mulieris domestici, cognati, affines. v. 41. οἰκητῇ δαπάνῃ. Proprio sumtæ. Propriis sumtibus. Suis sumtibus. v. 47.

οἰκησῶσαι. Ion. pro comm. οἰκισθῶσαι. Suum facere. Suum dicere. Sibi vindicare. Sibi conciliare. τῶν τὴν εὖρεσιν ἐκ οἰκησῶντων Λυδῶν. Lydi horum inventionem sibi non vendicant. i. 94. κατὰ τῶν οἰκησιύμενος. Hos sibi valde concilians. Horum benevolentiam sibi valde concilians. iv. 148.

οἰκημα, τος, τό. Domus. Ædificium. [οἰκίας συνωνύμως vocat. i. 17. et οἰκίον. i. 35, 41, 44, 98, 140. vii. 118.] i. 164, 179. ii. 100, 121. §. 1. §. 2. §. 3. ii. 148. ix. 13.

οἰκημα, τος, τό. comm. Ædes sacra. Templum. τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπιπρημένα. viii. 144. Deorum simulacra, et templa incensa.

οἰκημα, τος, τό. Cubiculum. τὸ οἰ- κημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα. Cubiculum, in quo cubamus. i. 9. et 10.

οἶγμα, τος, τό. Cors, cortis. Locus, ubi gallinæ aliæque aves aluntur. vii. 119.

οἰκημῖνος. Ion. neglecto augmento temporali, pro comm. **οἰκημῖνος.** Qui habitat. i. 27, 28. viii. 140. Vide **αὐξήσεις χρονικάι.**

οἰκότης, ορις, ὁ. comm. Habitator. Incola. iv. 34.

οἰκός, υ, τό. Vide **οἶγμα.**

οἰκοδομῖν. Ion. poet. et comm. **Ἄ**-edificare. i. 21. **οἰκοδομήσων.** **Ἄ**edificavit. i. 22. **οἰκοδομῖν.** i. 114. **οἰκοδομηται.** i. 181. **ἀνοικοδομησι.** ἰ. 186. **οἰκοδομήσων.** ii. 101. **οἰκοδομήσωνται,** pro **οἰκοδομήσονται.** ii. 121. §. 1. **οἰκοδομῖν.** **ibid.** **οἰκοδομηθῇται.** ii. 126. **οἰκοδομησαμένων.** ii. 148.

οἰκοδομή, ἡς. **Ἄ**edificium. ii. 127.

οἰκοδόμημα, τος. comm. **Ἄ**edificium. ii. 121. §. 1. ii. 136.

οἶκος, ου, ὁ. comm. **Ἄ**edes sacra. Templum. **τῶν οἰκῶν ἐπέκεινται τὰς οἰκούς, καὶ τὰ ἀγάλματα.** viii. 143. Quorum [deorum] ille templa, et simulacra incendit. Vide **οἶγμα.** viii. 144.

οἰκοφθορῖν. Domum, familiam, rem familiarem, perdere. comm. **οἰκοφθορήσαν.** Eorum familia, vel res familiaris, periit. Suam familiam, vel rem familiarem, amiserunt. i. 196. Fortunis eversi sunt. **ἄρβι σφίς οἰκοφθορημένους.** Ipsos fortunis eversos videbant. v. 29. **οἰκοφθορήσας.** viii. 142. Rem vestram familiarem amisistis. **οἰκοφθορημένω εὐτῷ.** viii. 144.

οἶκτος, ου, ὁ. comm. Misericordia. Misericatio. Commiseratio. **εἰς οἶκτος προσηγάγτο.** V. Hom. 21. In commiserationem [eum] adduxit.

οἰκτότερος, υ, ὁ. Ion. pro comm. **οἰκτρότερος.** Miserabilior. Sed hoc quidem ab **οἰκτρός** adjectivo, i. miserabilis, et miseratione dignus, illud vero ab **οἶκτος** substantivo deduci videtur, quod misericordiam, sive miserationem

significat. **ἴτερα τήτου οἰκτόταμις οἰκτότερα.** Alia hoc miserabiliora passi sumus. vii. 46.

οἰκός, οἰκόςτος. comm. pro Attico **οἰκός.** Similis. iii. 61. vi. 125. **οἰκόςτα λίγοντες.** vii. 129. Verisimilia dicentes. **οἰκός.** **Ἄ**equum. **οἰκός ἐμὲ τὸτο ποιῶν.** **Ἄ**equum est me hoc facere. vii. 160. **τὰ οἰκόςτα.** viii. 60. Quæ verisimilia sunt. Quæ rationi sunt consentanea. Sic et viii. 60, 68.

οἰκῶν. Ion. et poet. pro comm. **Ἄ**-διῶν. **Θύννοι δ' οἰκῶσιν σελήνης διὰ νυκτός.** Thynni autem venient Lunæ per lumina noctis. i. 62. **Ἄ. P.**

οἰκωσύντατοι ἰγόντο. ix. 72.

Οἰόλκος ἀποσάσθη ὅτι δις ἐν λύκῳ κατελίσθη. iv. 149.

οἶν τι εἶναι. Ionice, et commun. **διαντὸν εἶναι. δύνασθαι.** Posse. i. 29. **ἐκ οἶοι τι ἰγνῖατο.** pro **ἐκ ἰδιαντο.** i. 67. **ἐκ οἶα ἰσι πλῖν.** Navigari non potest. i. 194. iv. 16.

οἰσιν. comm. futurum verbi inusitato **οἶω,** pro communi **οἶρω.** **ἤλπιζον πλῖν τι τῶν ἄλλων οἰσιν.** vii. 168. Sperabant se aliquid amplius reportaturos, quam ceteros.

οἰσι. terminatio Ionica in dativis pluralibus 3. simpl. pro communi **οἰς,** tam sequente vocali, quam consonante. **τοῖσι Φοίνιξ,** pro **τοῖς Φ.** i. 5. **τοῖσι Λύδῃσι, καὶ τοῖσι ἄλλοις βαρβάροις.** i. 10. **τοῖσι Μιλησίοις οὐδαμοί.** i. 18. **ἀπικομήνοισι ἰς.** i. 19. **ἀλλήλοισι εἶναι.** i. 22. **τότοις, ἀλλά.** i. 24. **τοῖσι ἰθαλλοῖσι αἰῶσαι.** **ibid.** **πρώτοις ἐπιδήκτο Ἐφισίοις.** i. 26. **τότοις ἐπιχίρῃσι.** **ibid.** **ἄλλοις ἄλλας.** **ibid.** **τοῖσι ησιώτῃσι. ἰόντων.** i. 27. **τοῖσι τὰς ἡσους οἰκημένοις ἴωσι ξιῶν.** **ibid.**

οἰσιν. terminatio Ionica in dativis nominum tertie declinationis simplicium in plurali, pro communi **οἰς.** **βαρβάρουσιν ἀποδιδόντα.** l. apud init. pro **βαρβάρους.** Hoc autem sæpe fit **ἐφφύλας**

χαίρει sequente vocali, ne vocalium concursus aures offendat, ut hic videmus. ἀδρότοις ἰόντα. i. 8. ἀδρότοις ἰζύρηται. ibid. ἰς τοῖς. ἰν. ibid. τοῖς ἰξ. i. 18. ἰδούσι διελθύν. i. 24. πρῶτοις μί. i. 26. τοῖς δέ. ibid. τοῖς τὰς. i. 27. ἰς Ἀθηναίους τοῖς πρώτοις λογαμίσις ἰται. &c.

Οἰνόςφυος. Scythice vocatur Apollo. iv. 59.

οἰχραδαί. comm. Ire. Proficisci. οἰχοντο πλέοντες, pro ὄχοντο πλέοντες. ἀπὸ πλέον. Iverunt navigantes. Navigarunt. Iverunt. iv. 145. οἰχτο ἀπολίσσῳ. iv. 155. οἰχοντο ἀπολίσσῳ. iv. 160. οἰχοντο φεύγοντες. ibid. vi. 96. οἰχτο πάλιν. v. 47. Sed eo in loco vitiose scriptum videtur, οἰχτο, pro οἰχάτο. οἰχοντο. v. 75.

οἰχῆται. 3. person. plur. perf. pass. Ion. pro comm. ὄχῆται. ab οἰχίαμαι, οἰμαι. quod ab οἰχομαι. Eo. Proficiscor. αἱ ἡμέραι διοχῆται. Dies præterierant. iv. 136.

οἰχομαι. comm. μ. οἰχόμεμαι, ab οἰχίαμαι, οἰμαι. π. ὄχῃμαι. pro quo frequentius ὄχῃμαι, et ἀποχῃμαι. Eo. Abeo. Diacedo. οἰχοντο φεύγοντες. pro ὄχοντο φεύγοντες, φεύγοντες ἡδυν. ἡφοντο. vii. 218. Fugientes iverunt. fuga se [eo] contulerunt. Alias, aufugerunt.

οἰχῆται. Ion. et poet. singularis tertia persona plusquamperfecti activi, ab οἰχῆν, ᾧ. fut. οἰχέσω. aor. I. act. οἰχσαί. pass. οἰχῆται, neglecto augmento, pro ὄχῃται, ὄχῃται, plusquamperf. ὄχῃται. et Ion. οἰχῆται, et verso η in ω, οἰχῶται, οἰχῶται, οἰχῶται, καὶ κατὰ δάδαται ἰωνικῶς, οἰχῶται. Ivit. Abiit. iv. 127, 165. οἰχῶται φέρων. Absportavit. i. 189. v. 20. Εἰρήνης οἰχῶται ἀπαλάσων. vii. 164. Xerxes abiit. Vide οἰχομαι. μ. οἰχόμεμαι. τὰ Κάρμια παροχῆται ἡδυν. vii. 72. Carnea [festa] jam præterierant. οἰχῶται. viii. 126.

οἰχῶται, ὡς, &c. viii. 108. Vide οἰχομαι. et οἰχῶται. οἰχόμεται. ix. 98. ὡς. Ion. pro comm. ὡς. ἡγανόμεται. ὡς. Quando. Quoties. Quotiescunque. ὡς ἰσιμῶτα ἐλάλῃ. Quoties alteri alteros tentabant, et mutuum periculum virium faciebant. i. 68. τοῖς ὡς τὸ μέλλει ἀντιπιδῶν ἴσοςθαι. Quibus quoties aliquid mali eventurum. i. 175. ii. 140, 150. iii. 51. vii. 119.

ὡς. Ion. pro comm. ὡς, ὡς, quamdiu, tantisper dum. Vel, ὅτε, quando, quum. i. 17.) (τυνηκαῦτα, tunc. ibidem. i. 17, 68. ii. 108, 150. iii. 51, 148. ὡς ἴδοντο. Cum vidisset. iii. 148. iv. 42, 43. ὡς ἔδει. iv. 78, 130. v. 29, 92. &c.

ὡς. Ion. pro comm. ὡς, ὡς. Postquam. ὡς αὐτὸ πῶτα ἄγαγον. Postquam ibi noctem transigissent. vii. 119.

ὡς. Ion. pro ὡς. Ut. i. 8, 9, 17, 20. et alibi passim.

ἐλδός, ᾧ. comm. Perniciosus, pro ἐλδός. Perniciosus. γινώσκῃ κακός, καὶ ἰδὸν ἐλδός. Cum sis improbus, et perniciosus. iii. 142.

ἐλδός. Ion. et poet. quinetiam comm. Felix. Beatus. i. 30, 31, 32. ἐλδός, καὶ εὐτυχῆς τίς λέγεται. i. 32, 34, 86.

ἐλδός, ᾧ. Ion. et poet. Felicitas. Beatitudo. Opes. Divitiae. ibid.

ἐλογαχέθαι. Herodotem adverbium. pro quo diceretur comm. ἔξ ἐλγῆς χώρας, vel ἔξ ἐλγῆς τόπων. Ex paucis locis. οἱ ἐλγῆς γράφοι parum commode videntur hoc interpretari, Aliquantulum. Alicunde. iii. 96.

ἐλογχῶτος, ᾧ καὶ ἡ. comm. Qui parum est festuosus. iii. 108.

ἐλογχῶτος ὡς τίς, καὶ δα. τίς αὐτός ἐπὶ δα. ἀποτίθεται. (ἐπὶ δα. ὡς. ibid.

ἐλογχῶτος. Qui parvum, exiguum tempus vivit, durat. i. 38.

ἐλκοί, οἱ. Canales, quibus deducunt

bantur naves. Stephanus. Valla vero, navium vestigia. Sed parum commode. Alii (quod verisimilius) sic vocari tradunt instrumenta, quibus naves in terra ex mari subducuntur, et ex terra in mare deducuntur, *παρά τὸ ἔλκεν*, trahere. Thucyd. interpres, *ὁλοὶ εἰσι δρυαῖα, οἷς αἱ νῆες ἔλκονται*. Consule Hesychium, Pollucem, et Suidam. ii. 159.

ὀλοτρόχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Eustath. *ὀλοτρόχος, καὶ ὀλοτρόχος λίθος ἐντελὴς λέγεται*. Suidas vero, *ὀλοτρόχος, περιφερὴς, τρογυλῖος. καὶ ὀλότροχος*. Saxum rotundum, et quod rotam sua rotunditate refert. Vide cetera, quæ apud Eustath. et Suidam exstant, quæ vocis hujus etymon, et varios spiritus, atque significationes docent. v. 92. §. 2. *προσόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πόλεις, ὀλοτρόχους ἀπίσαι*. viii. 52. Cum barbari ad portas accessissent, [in eos illi] saxa molaria, [vel ingentia, et rotarum instar rotunda,] demittebant, [devolvebant.]

ὀμαῖμος, ὁ καὶ ἡ. Qui est ejusdem sanguinis. Consanguineus. Ion. et poet. i. 151.

ὀμαῖμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Consanguineus. v. 49. viii. 144.

ὀμαιχμία, ης, ἡ. Ion. pro comm. *ὀμαιχμία, ας*. ἡ *συμμαχία*. Belli societas. Confœderatio. Fœdus inter aliquos ea conditione percussum, ut mutuo feratur auxilium. Hoc nomen a Thucydide lib. 1. et a Dionysio Hal. Antiq. R. lib. 3. 174. 38. usurpatur, et lib. 6. 398. 31. *ὀμαιχμίᾳ συντίθεσθαι πρὸς τινα*. vii. 145. Dionys. ubi supra, *ὀμαιχμίᾳ ποιήσασθαι πρὸς τινα* dicit apertius. Belli societatem cum aliquo facere. *ἡμῶν ὀμαιχμῇ συντίθενται ἅπαντες ὅλον, καὶ ἀπάτης*. viii. 140. Belli societate sine dolo, et sine fraude nobiscum facta.

ὄμηρος, ου, ὁ. comm. Obses. Obsidis. Gallice, *Baillé en otage*. Vide vulgata Lexica tam Latina, quam Græca, præcipue vero Suidam, et Harpocracionem, qui pluribus docent quid sit *ὄμηρος*, quid *ὀμηρεύειν*, quid *ὀμηρεία*, et quomodo *ὄμηρος* et *ὄμηρον* differant. *Κατιῆχε γὰρ σφίας Λιωνίδης ἐν ὀμήρῳ λόγῳ ποιούμενος*. vii. 222. Valla: Quippe quos Leonides loco obsidum distinebat. Æ. P. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ὄμηρος, ου, ὁ. Vocabulum Cumanum, quod *τυφλὸν*, i. cæcum significat. *οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους λέγουσι*. V. Hom. 13. Cumani cæcos vocant *ὀμήρους*. *ὄμηρος* autem dictus quasi *ὀμήρορος*, *παρὰ τὸ ἄρδρον ὁ, καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν*. Ille, qui non videt.

ὀμιλεῖν τινι. Coire, congregi cum aliquo. De venereo congressu dictum. *Ἀμυτις ἀνδράσιν ὀμιλοῦσα*. Ctesias Pers. 41. *ὀμίλει αὐτῇ*. ibid.

ὀμιλίη. Ion. pro comm. *ὀμιλία*. Congressus, vel Colloquium. *αὐται αἱ γυναῖκες λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὀμιλίην φοιτᾶν*. Istæ mulieres in nullius viri colloquium, vel congressum, ire dicuntur. i. 182.

ὀμιλος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *πληθος. συναθροισμός*. Turba. Cœtus. Multitudo. i. 88.

ὀμιλος, ου, ὁ. comm. Tumultus. Strepitus. *βοῶντι, καὶ ὀμίλῳ ἐπῆσαν*. ix. 59. Cum vociferatione, strepituque [Græcos] invaserunt.

ὀμολώσσοις, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui eadem lingua utitur. i. 57. bis. *ὀμολώσσοι τοῖσι Καροῖ*. Qui eadem lingua, qua Cares, utuntur. i. 171. *τοὺς σφί ὀμολώσσοις*. ii. 158: viii. 144.

ὀμοῖα. Ion. et poet. pro comm. *ὀμοίως*. Similiter, æque ac. *ὀμοῖα τῷ μάλινα*. Æque ac potentissi-

-mus quisque. vii. 118. Vel, ut qui maxime. vii. 141.

ὅμοιον. τὸ ὅμοιον ἀνταποδίδουσι. Parrem gratiam referre. Par pari reddere, referre. Galli, *Rendre la pareille*. Hoc tam de bono, quam de malo dicitur. i. 18.

ὁμοῖον ἡμῖν ἔσται. viii. 80. Perinde nobis erit. Gallice, *Ce nous sera tout un*.

ὅμοιος, vel ὁμοῖος. Hoc Attice, et Ion. illud vero comm. Similis.

Ποιεῖν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα ὁμοῖα. viii. 107. v. s. Facta verbis similia facere. i. æquare verbis facta. Τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἴδια, ἐν ὁμοίᾳ ποιεῖτο. viii. 109. Res sacras, et privatas, [atque profanas] in eodem loco habebat. id est, qui sacra et profana perinde ducebat.

ὁμοῖος. Ion. et Attice, pro comm. ὅμοιος. Similis. ὁμοῖα τοῖσι ἐν Δελφῶσι. Illis similia, quæ sunt Delphis. i. 92. iii. 157.

ὁμοιοῦσθαι. comm. pro ὁμοιον ποιεῖν. ὁμοιον εἶναι νομίζω. Assimilare. Simile esse ducere. τὰς Κύρην πάδας τῇ ἰωύτου ὁμοιούμενος. Cyri casus suo similes esse ducens, vel assimilans. i. 123.

ὁμοίως. cum dativo. ὁμοίως ἐκείνῳ. Æque ac ille. i. 32, 52.

ὁμοίως καί. Æque ac. ὁμοίως μικρὰ καὶ μεγάλα ἐπιζῶν. Æque parva, ac magna recensens. i. 5. Θεσσαλοῖσι ὁμοίως. Æque ac Thessalis. viii. 30.

ὁμόκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui est in eodem lecto, vel toro, vel, Qui simul ad eandem mensam in eodem toro recubat, ut olim fieri solebat. Quem morem Virgil. indicat *Æn.* lib. 2. his verbis, Conticere omnes, intentique ora tenebant. Inde toro pater Æneas sic orsus ab alto. Consule Servium. ὡς δὲ ἀπὸ διίπνου ἔσαν, διαπνέοντων, τὸν Πέρσην τὸν ὁμόκλιτον εἶρασθαι. ix. 16. A cœna vero, cum potationi [convivæ] darent operam, [ferunt] Persam, qui in

eodem toro [ad mensam] recubabat, ipsum interrogasse [cujas esset.]

ὁμολογεῖν. Pacisci. Gallice, *Faire quelques pactes. S'accorder avec quelqu'un*. ἐπὶ τοῦτοις ὁμολογήσαντος. Cum his conditionibus pactus [cum eo] fuisset. i. 60. ὁμολογήσαν ἑκατὸν τάλαντα ἱκτίνιον. Pacti sunt se centum talenta persoluturos. vi. 92. vii. 172. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 7, 13.

ὁμολογεῖν τι. Cum aliquo consentire. ὁμολογεῖν σφὶ Δίῳ. Cum ipsis Lesbii consentiunt. i. 23. ὁμολογεῖν κατὰ γλῶσσαν οὐδέν. Lingua nullo modo consentiunt. i. 142. ἢ μὲν τοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖσσι τέτοις οἱ Κᾶρες. Ipsi tamen Cares his non assentiuntur. i. 171. ὁμολογεῖσσι σφίσι. ii. 3. συνημολογεῖν σφὶ. ii. 55. ὁμολογεῖν σφὶ Θεραιῶσι. Cum Theræis consentiunt. iv. 154. v. 75.

ὁμολογεῖν τινι. Herodotea et Thucydidea locutio. Certis conditionibus alicui se dedere. ὁμολογήσαντες τῷ ἐν Δασκυλίᾳ ὑπάρχῳ. Cum certis conditionibus se Dascylii præfecto dedidissent. vi. 33. Accipitur tamen τὸ ὁμολογεῖν simpliciter pro deditionem facere, se dedere. ἐπίστασθαι ἡμῶς ὁμολογήσαντι τῷ Πέρσῃ. vii. 172. Sciatis fore ut Persæ nos dedamus. viii. 140; 141, 143, 144. ix. 13.

ὁμολογία. Ion. pro comm. ὁμολογία. Pactum. Compositio. Deditionis conditio. Deditio. κατὰ τὴν ὁμολογίαν τὴν πρὸς Μεγαλῶν γενομένην. Ex compositione cum Megacle facta. i. 61. ὁμολογία χρησθαι. Facere compositionem. i. 150. iv. 201. ὁμολογία ἂν ἐχρήσαντο πρὸς Εἰρήνῃ. vii. 139. Compositionem cum rege fecissent. ἐς ὁμολογίαν προσεχώρησαν. vii. 156. Ad compositionem venerunt. Vel, Facta compositione se dediderunt. Apud Thucyd. ὁμολογία sæpe accipitur pro certis conditionibus,

quibus quis se hosti dedit, vel aliquid facit. Item pro ipsa deditio-
ne. Alias pro foedere, foederisque
pacto, sive pactione. Interdum et
pro colloquio. Consule nostrum
Græco-lat. indicem in Thucyd.
οὐδὲ λόγου τῶν Πισιστρατιδῶν περὶ
ὁμολογίας ἰσχυρότο. Herod. viii. 52.
Valla: Ne verba quidem Pisistra-
tidarum conditionem deditio-
nis offerentium admittebant. Æ. P.
Ne verba quidem a Pisistratidis
de compositione [facienda] obla-
ta admittebant. Vel, Ne verba
quidem admittebant, quæ Pisi-
stratidas [ipsis] de compositione
[facienda] offerebant. Vel, Ne
conditiones quidem de deditio-
ne faciendâ a Pisistratidis oblatas
admittebant. Nam et λόγος con-
ditionem, et ὁμολογία deditio-
nem, non raro significat; ut suo loco
docetur, exemplisque res confir-
matur. ἰς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ Βαρ-
γάργ. viii. 141. Ut [Athenienses]
ad compositionem cum barbaro
faciendam iudicaret. ἐν ὁμολο-
γίᾳ. ibid. Compositionis faciendæ
causâ.
ὁμομήτριος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
Qui est ex eadem matre natus.
ἑδελφεὸς ὁμομήτριος. Frater uteri-
nus, qui ex ejusdem matris utero
prodiit. i. 92.
ὁμοσιταῖν. Simul edere. comm. ὁμο-
σιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι. Cum maritis
edere. i. 146.
ὁμόσιτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui cum
aliquo edit. τοῖσι ὁμοσίτοις μετ'
ἐμοῦ. Qui cum eo comedebant.
vii. 119.
ὁμοτράπεζος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui
eadem mensa utitur, qua quis al-
ius. vulgo Commensalis. ὁμοτρά-
πεζος βασιλεὺς ἔχοντο. Regi com-
mensalis factus est. Ad mensam
cum rege sedere coepit. Eadem
mensa, qua rex, utebatur. iii.
132. ix. 16. Ctesias Pers. 40.
ὁμότροπος, pro ὁμοῖοτροπος. cum da-
tivo. Similis. ii. 49.

ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Simi-
libus moribus præditus. Ingenio
simili præditus. Similis. ἡθία ὁμό-
τροπα. viii. 144. Similes mores.
ὁμοτροπῶν. Ion. et poet. Finitimum
esse. cum dativo. ii. 33. vii. 8.
ὁμοτροπῶν τῷ Θιρμαίῳ πόλεω. vii.
123. ὁμοτροπῶντες Ἀμπερακιάτῃσι. viii.
47.
ὁμοτρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm.
ὁμορος. Finitimus. i. 57, 134. ὁμο-
ρος τῇ Δελφῇ. ii. 65. iv. 125. vii. 8.
ὁμοφωνῶν. comm. Eadem voce, lin-
guaque uti. i. 142.
ὁμόφωνος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui ea-
dem voce, linguaque utitur. Ἥθια
εἶν ὁμόφωνα σφίσι. Gentes, quæ
inter se eadem voce, linguaque
non utuntur. iii. 98.
ὁμοχροῖν. Ion. pro comm. ὁμόχροια.
Coloris similitudo. ἐπὶ τὰς βρα-
χίους ἐπιτάμονται, ἰς τὴν ὁμοχροίαν
τὸ αἷμα ἀναμείχουσι ἀλλήλων. Sed
locus hic sic distinguendus, et
corrigendus, ἐπιτάμονται ἰς τὴν
αἰμαρροίην, τὸ αἷμα δ. ἀλ. Post-
quam inciderint, atque secuerint
brachia usque ad sanguinis pro-
fluvium, donec sanguis profu-
at, sanguinem mutuo delingunt. i.
74. Idem fere scribitur. ix. 70.
de Scythia, quum foedera cum
aliis faciebant.
ὁμοφρονῶν, εἰν. Ion. et poet. Con-
sentire. Concordem esse. Con-
spirare. ἐκ ἰδεῖσθαι ὁμοφρονῶν, ἀλ-
λὰ γνώμῃ διενεχθέντας. &c. vii. 229.
Noluisse consentire: sed senten-
tiis discrepantes [abissiis ferunt].
Στάσις ἡμφίδος ἀνέμου ὁμοφρονῶν-
τος ποσειδῶν κλέων ἔστι, ἐνν. ἀνέμος
ἀρήτης. viii. 3. Sedtio civilis, [et
intestina] tanto deterior est bello,
quod concorditer geritur, quanto
bellum pace [deterius est.] ἀλλή-
λοις ὁμοφρονῶντος. viii. 75. Inter se
conocentiant. ὁμοφρονῶντας. ix. 2.
ὁμόφρων, ὁ καὶ ἡ. N. H. Suffragii
ferendi socius. Qui cum aliis fe-
rendi suffragii jus, ac potestatem
habet. Alias idem valet ac συνέφρ-

φορ. Qui parem ferendi suffragii potestatem habet. vii. 149.

ὀνείδια κατιόντα ἀνδρώπων, φίλοι ἱππάρχους τὸν θυμόν. vii. 160. Valla: Contumeliæ homini factæ solent irritare indignationem. Sed hoc loquendi genus a Cicerone verbis disertissimis damnatur. Philippica tertia. sect. 9. ed. Ern. Quid est porro facere contumeliam? Quis sic loquitur? Æ. P. Contumeliæ, quæ in hominem jaciuntur, vel intorquentur, iram inferre solent. Vel, Probra, quæ homini inferuntur, iram excitare solent. Vide ἱππάρχους.

ὀνείρατα. Ion. et poet. pro comm. θύριοι, vel θύρια. Insomnia. τὰ τῶν ὀνείρατων ἰχόμενα, τελίως ἐς ἀσθινίς ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendunt prorsus, omnino, ad infirmitatem rediguntur. i. infirma evadunt, et evanescent. i. 120.

ὀνειροπόλος, ὁ. Ion. et poet. Somniorum conjector, ac interpret. i. 107, 108, 128.

ὄνειρος, ὁ. Ion. et poet. οἱ εὐδῶντι ἰππῆρι ὄνειρος. Ei dormienti insomnium astitit, oblatum est. pro comm. ἰούπνοι. i. 34, 36. ὅπως ὄνειρον ἐν τῇ ὕπνῳ ἱππῆραςα. Visum, quod in somnis oblatum est. i. 38. τὸ ὄνειρον. idem. i. 39. τὸν ὄνειρον ἔξαινει [ἡγούμαι.] Insomnium ad exitum perductum esse, suum exitum jam habere, puto. i. 120.

ὄνομαι. Ion. et poet. pro comm. ψέγω καὶ καταφροῶ. Vitupero. Contemno. οἱ Κορίνθιοι τὸς χειροτέρας ἦκουσαν ὄνομαι. Corinthii minime vituperant, vel contemnunt, artifices. ii. 167. τὸν Ἀμασιν κατόνοστο. ii. 172.

ὀνομαστικὴ ἀντὶ τῆς γυνικῆς, Ἰωνικῆς, καὶ Ἀττικῆς. Δόξαν. ἀντὶ τοῦ δόξαντος. Cum visum fuisset. Cum placuisset. vi. 77. Ἀλλῆς γυναικὸς ὡσα ἡ Ἑλλάς, χαλεπὴ μεγάλη συνάγεται. vii. 157. ἀντὶ τοῦ, Ἀλῆος πάσης τῆς Ἑλλάδος γυναικὸς, χ. μ. σ. Si universa Græcia congregata

fuerit, Vel, si in unam cogatur, magna manus contrahitur, contrahetur, cogetur. Vide παρασχῶν, et παρίον. Οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων, καὶ Ἑλλήνων ψιλοὶ, ὡς εἰς περὶ ἑκαστοῦ ἰὼν ἄνδρα, πεντακόσιοι, καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ τρισμύριοι ἴσαν. ix. 29. pro ὡς ἰὼν περὶ ἑκαστοῦ ἰόντος ἄνδρα. Sic paulo superius. τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἰόντων ἑκάτῃ περὶ ἑκαστοῦ ἄνδρα. Reliqui vero Lacedæmoniorum et Græcorum milites leviter armati (quippe quod singuli singulos viros circumstabant, [vel, quippe quod singuli singulis viris adstabant,]) erant quingenti supra triginta quatuor millia.

ὀνομαστικὴ ἀπὸ τῶν ἀπαριθμώμενων, ἢ μετὰ τὰ ἀπαριθμώμενα, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. Ut ἴφη εἶναι γυνή. ἀντὶ τοῦ, αὐτὴν εἶναι γυνή. v. 92. §. 7. φησὶ τριῶν ἄξιον εἶναι, pro αὐτὸν ἄξιον εἶναι. vii. 104. ἴφασαν οὐκ οἶοι τε γινώσθαι. pro οὐκ οἶός τε γινώσθαι. vii. 168. γνωσιμαχίετε μὴ εἶναι ὁμοιοὶ ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos nobis non esse viribus pares. [ἴφασαν] οὐκ ἴσοιτα μετ' ὁδοῦται. viii. 30. Se non fore proditores [dixerunt]. φάμενος ἐκπλῶσαι λαδάν. viii. 81. pro λαδόντα. δὲ οὐτε αὐτὸς ἴφη τῷ Πέρξῃ ἐκὼν εἶναι. δουλεύουσιν. viii. 116. pro ἰκόντα.

ὀνομαστικὴ τῆς μετοχῆς, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, μετὰ τοῦ ἀπαριθμώμενου. Nominativus participii, loco accusativi cum infinitivo. ἴμαδον προδιδομένοι, pro ἰαυτοὺς προδιδομένους εἶναι, ἡγουν προδιδοῦναι. Cognoverunt, senserunt se profitos esse. iii. 158. Vide ἴμαδον προδιδομένοι.

ὀνοματὸς, οὗ, ὁ. comm. Nominatus. Nomine claris. Nobilis. πολλοὶ ὀνομαστοὶ Περσῶν. viii. 89. Multi Persarum viri nobiles. Multi de Persis illustres viri. ὀνομαστότατοι. ix. 72. Celeberrimi, clarissimi. ὀνόματα τὴν αὐτὴν σύνταξιν τηροῦντα

τοῖς ῥήμασι, ὅθεν παρῆται. ἡ ἐπι-
χρίσεισι ὑπὸ μὲν ἔται. i. 11. Quia
dicitur ἐπιχρίῃ τινι. ibid. ἀπόστα-
σος ἀπό τινος. quia dicitur ἀφίστα-
σθαι ἀπό τινος. iii. 128. τιμωροὶ
Ταραντίοισι. vii. 170. quia dicitur
τιμωρῆν τινι. Opem alicui fer-
re. ἐς τιμωρῆν Ἀθηναίοισι. viii. 65.
Ad opem Atheniensibus feren-
dam.

διόματα πολλὰ εἰς κτος, γος, καὶ τος
desinentia, terminationem qui-
dem passivam, at significationem
activam, interdum habere. Vide
ἀκριτος, ἀντὶ τοῦ, ὃ μὴ κρίνει, εἴτε
ὃ μὴ κρίνει βουλόμενος. In Ara Sim-
miæ, ver. 10. Paris, κατὰ μετάλη-
ψιν, καὶ περιφρασιν, vocatur Θεό-
κριτος, ἀντὶ τοῦ ὃ τῶν θεῶν κριτὴς, ὃ
τὰς θεὰς κρίνας. Dearum Iudex.
Qui Deas judicavit, et de earum
forma sententiam pronuntiavit.
Soph. in Œdipo Tyr. v. 904. ἀφό-
βητος, ὃ μὴ φοβούμενος. Qui non me-
tuit. Plutarchus περὶ παιδῶν ἀγωγῆς.
p. 22. ed. Reisk. ἀνέκκλητος, ὃ μὴ
ἐκπλήσσει. Illic agitur de dicendi
genere, quod nullum animis pa-
vorem incutit, nec illos percellit.
Idem pag. 23. ἀθίτατος, ὃ μὴ δια-
σάμενος. Qui non vidit. Idem pag.
32. ἀπαράχωρητος, ὃ μὴ παραχω-
ρῶν. Qui nemini cedit. &c. Sic
apud Soph. Electram. ver. 486.
χαλκὸ πλῆκτος γίνεαι, ἢ χαλκῷ πλῆσ-
συσθαι. ἢ χαλκῇ, καὶ ἐν τῷ πλῆσσειν
ἔχειν ἀποτιλοῦσα. Idem Sophoc.
Electra. ver. 1145. vocat. πῦρ
παμφλεκτον, τὸ πάντα φλέγον, καὶ
καῖον. Pindar. Nem. Ode 7. ver.
45. ἀδόκητος, ὃ μὴ δοκῶν. Qui non
putat, vel, qui non exspectat,
vel, qui est ἀδοξος. i. inglorius,
obscurus. Vide Græca Scholia.
&c.

διόματα πόλειον, ἀντὶ τῆς χάρας αὐ-
τῶν τῶν πόλειον. Vide in πόλειον διό-
ματα.

διοφορός, οὔ, ὁ. N. H. ὁ τοὺς θύους
φίρειναι, καὶ τρέφειν. Qui asinos pas-
cit, ac nutrit. Asinariarius. vi. 68, 69.

όντων. Terminatio verborum At-
tice, et Ionice, in imperativi ter-
tia plurali communiter in ἴτῳσιν
desinente, ut τυπτότων, pro τυ-
πτίτῳσιν. Est autem formatio
eadem, quæ et genitivi pluralis
masculi generis, temporis præ-
sentis, ἰχόντων, pro ἰχέτωσιν. iii.
155. πασχόντων, pro πασχέτωσιν.
vii. 10. §. 8. φοβόντων, pro φοβί-
τωσιν. vii. 235.

ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ. Interdum accipitur
pro mechanico instrumento sive
ferreo, sive ligneo, quod ad hu-
manorum unguium similitudi-
nem factum est incurvum medio-
criter, ad res aliquas construi-
gendas. γρεβλοῦντας ὄνυξ ἐυλίνοισι
τὰ ὄπλα. Valla: Machinamentis
ligneis armamenta contorquen-
tis. vii. 36.

ὀπίων, ὀπίωνος, ὁ. N. H. Servus. Ser-
vitium. οἱ σφίον ὀπίωνες. ix. 50.
Ipsorum servi. ὡς ἀναλάβοιαι τοὺς
ὀπίωνας. ix. 51. Ut servos recipe-
rent. Eustath. vero sic vocem
hanc scribit, et interpretatur:
ὀπάων. ὁ ἀκλόουδος. δασύνεται τοῦτη-
μα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴπῳ. Pedisequus.
Famulus, qui aliquem sequitur.
Sed Ἰωνικῶς hoc vocabulum tenui
notatur, et α in ι est versum.
Vide Ion. terminationem ιω pro
αω. Et ι pro α, vel α in ι μυ-
tatum.

ὀπις, ὀπις, ἢ. Ion. et poet. pro comm.
ἐπιροφή. Eustath. ἢ τῶν ὀπιωδῶν,
ἢτοι μιλόντων, ἐπιροφή. Rerum fu-
turarum cura. τῶν ἐκείνους οὐδὲ μὲν
ὀπις ἔχειν, ἐκείνησι τὰς τε εἰκους, καὶ
τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Valla:
Quorum ille nihil pensi habens,
et templa, et simulacra, incendit.
Æ. P. Quorum ille, nullam cu-
ram gerens [ipsorum, i. ipsos
nullo modo curans, omnino ne-
gligens, et contemnens,] templa,
&c. θεῶν ὅπιν ἔχοντας. ix. 76. Deo-
rum curam gerentes.

ὀπισθεν. Ion. et poet. pro comm.
Retro. Pone. A tergo. Post. ὁ

ὀπισθεν. Posterior. Sequens. αἰ-
τήνη, τῆς ἐν ταῦτοις ὀπισθεν λόγουσι ση-
μαίνω. vii. 213. Causam, quam
in sequentibus significabo. ὀπι-
σθεν τῶν πυλῶν. viii. 53.) (ἔμπρο-
σθεν. ibid. ὀπισθεν) (ἔμπροσθεν. viii.
89. ἐν τοῖς ὀπισθεν λόγοις. In se-
quenti oratione. v. 22.

ὀπισθοδρομοὶ βόες τινες, καὶ διὰ τί οὕ-
τως ἐκλήθησαν. Boves præposte-
re pascentes quinam, et cur ita
fuerint appellati. iv. 183. ὀπι-
σθοδρομοὶ διὰ τὸ διὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν
τοῦτο ὀπίσω ἀναχωροῦντες, νύμονται.
ἐς γὰρ τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἶοί τί εἶσι,
προσιμβάλλονται ἐς τὴν γῆν τῶν κει-
μένων. Propterea præpostere pas-
cuntur. Cornua in anteriorem
partem inflexa habent. Idcirco
retro cedentes pascuntur. In an-
teriore enim partem progredi
nequeunt, cornibus in terram
prominendo impingentibus.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro comm.
ἐξῆς. μετὰ ταῦτα. ἔκιστα. τὴν αἰτίην
ἐν τοῖσι ὀπίσω λόγοις σημαίνω. Caus-
sam in sequentibus declarabo. i.
75.

ὀπίσω. Ion. et poet. pro comm.
παλιν. Iterum. alias Retro. ἀνα-
παῖσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. Ty-
rannidem iterum recuperare. i.
61. ἀπίκοντο ὀπίσω. Redierunt. i.
62. συνέχονσα ὀπίσω. Iterum ag-
gesta terra texi. i. 68. ὀπίσω πο-
ρευόμενοι. Redeuntes. i. 75. ὀπίσω
ἀναπλῶσαι. Navigio redire. i.
78. ἥτις τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν. Ean-
dem viam retro ivit. i. 111. ὀ-
πίσω κατιστραφῆσαι. Iterum subacti
sunt. i. 130. συρρέπτουσιν ὀπίσω.
Iterum consuunt. ii. 86. vii. 239.
ἐν τῇ ὀπίσω κορυφῇ. viii. 120. In
reditu.

ὄπλα, τὰ. Armá. Castra. ἀντία ἔ-
θεντο τὰ ὄπλα. Castra adversa
posuerunt. i. 62. Vel, Ex adverso
castra posuerunt. v. 74. ἔθεντο
πρὸ τοῦ ἐξ τὰ ὄπλα. ix. 52. Arma,
vel castra ante templum posue-

runt. Sequitur enim, καὶ οἱ μὲν
περὶ τὸ Ἡραῖον ἱερατοπεδιόοντο, quæ
præcedentium verborum sunt in-
terpretatio.

ὀπιδανός, ὅ, ὁ. N. H. Quod in vul-
gatis Lex. Græcol. sine ulla au-
ctoritate scriptum legitur. No-
men indefinitum, Cujas, i. ex
qua regione, patria, civitate. Nam
interrogative dicitur, ὀπιδανός;
Cujas? εἰρησθαι αὐτὸν ὀπιδανός ἐ-
στιν. ix. 16. Ipsum interrogasse
[ferunt] cujas esset.

ὀπτός. commun. κατὰ συγκοπὴν for-
matum ἐκ τοῦ ὀπτητός. Assus. As-
satus. Tostus. ab ὀπταίνω, ὡ. ἥσων.
Asso.) (ἐφθός. Elixus. ii. 77, 92.
ὀπωνα. Vidi. Ion. Atticum, et poet.
iii. 63.

ὀπώπαι. Ion. et poet. pro comm.
et Attico ὀπώπαι. 3. plusquampr.
med. ab ὀπτω. ὀπωνα. ὀπώπαι, εις,
ii. Vidi, vidisti, vidit. i. 68. iii.
37. ὀπώπαι. v. 92. §. 6. vii.
208.

ὀπώπισαι. Ion. et poet. pro ὀπώ-
πισαι. Viderant. vii. 125.

ὀπωπῶς, ὀπωπότος, ὅ, Ion. Att. et
poet. Qui vidit. ii. 64.

ὀπωρίζω. commun. Fructus decer-
pere. Colligere fructus. ὀπωριῶν-
τες τὰς φοινίκας. iv. 172. Palmulas
decerpturi. Vel, Palmarum fru-
ctus collecturi. ὀπωριῶντες autem
Ion. et Dor. pro ὀπωρίζοντες Atti-
co, et ὀπωρίζοντες commun. iv. 182.
idem vocabulum eodem modo
formatum repetitur.

ὀργάζω. μ. ὀργάσω. commun. ὀργάσω-
σθαι, Galenus in ἐξηγήσει apud
Hippocratem, ἀναμίξαι, συγκυρῶ-
σαι, permiscere, contemperare,
subigere, exponit. Et ὀργασμός,
ἀπὸ τοῦ ὀργάσαι, quod Galenus μα-
λάξαι, Hesy chius ἰτομάσαι, et
φωράσαι, vertit. In quibusdam
scholiis manu scriptis, quæ in
exemplaribus regiis Hippocra-
tis exstant, ut tradit auctor Œ-
conomix Hippocraticæ, legun-
tur hæc verba, ὀργασμός, μαλα-

γῆς. μέμνηται τῆς λίξης καὶ Σοφοκλῆς ἐν Παιδαίῳ, λέγων, Καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χερσὶν. καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λένουσι ὀργάσαι, τὸ τὰ ὑγρὰ τοῖς ξηροῖς μίξαι, καὶ ἀναφυράσαι, καὶ οἷον πηλὸν ποιεῖν. His, et Eustathii verbis adductus, credo apud Herodotum pro ὀργίσας legendum ὀργάσας. iv. 64. Qua de re pluribus in verbo σαρίζειν, ubi totus Herodoti locus explicatur, quem Valla parum fideliter videtur interpretatus. Consule Œconomiam Hippocratis in voce ἀνοργασμένοι. ὀργίζειν (quod irritare significat) ad rem præsentem non facit.

ὀργῆν. Cupere. Appetere. Concupiscere. comm. Ab Herodoto tributum regionibus, in quibus aliquid fieri solet. τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργῇ ἀμῶσθαι, καὶ τραχεῖσθαι. Fructus, qui in plaga maritima nascuntur, meti, et vindemiari solent. Vel, propter maturitatem metuntur, et vindemiantur. iv. 199. Verba sonant, meti, et vindemiari cupiunt, expetunt, concupiscunt. Sed est poetica suavitas.

ὀργή. comm. Ira. ὀργὴν οὐκ ἄντρος. Qui iram superare nequit. Qui iram continere, frænareque non potest. Iræ impos. i. 73. ὀργῇ, ὡς εἶχε. Ut erat ira percitus. Ut iratus erat. i. 114. ὀργῇ ἐχόμενος. Ira commotus. i. 141. ὀργῇ ποιεῖσθαι. ὀργίζεσθαι. Irasci. οἷα ἐποίησαντο ὀργῇ οὐδμίαν. vii. 105. Nullo modo iratus est.

ὀργίσας. Vide ὀργάζειν.

ὀργυρία. Quæ mensura. ii. 149.

ὀρίων. Ion. pro comm. ὀράω. Video. i. 68, 80. ὀρίων. i. 111, 123. ὀρίοντες. i. 190. ii. 37, 121. §. 3. ii. 167. iii. 14, 128, 139, 145. ὀρίοντες. iii. 156, 157, 159. iv. 125. v. 75. ἰσάω. viii. 140.

ὀρθίος ἄνθρωπος. i. 24.

ὀρθός. comm. Rectus. Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν διαίτῃ. Recte, juste, et

incorrupte judicare. i. 96.

ὀρθός, ὤ, ὁ. comm. pro ἀληθής. Rectus, pro Verus. ὀρθῇ λόγῳ. Re vera. vi. 68.

ὀρθοῦν. commun. Recte, feliciter aliquid gerere. ἢ ἡ διάθεσις ἐνὶ Μασσαγέταις ὀρθοῦν. Si adversus Massagetæ trajectus, sive trajectio, feliciter succedat. i. 208.

ὀρθοῦν. commun. Erigere. De illis dictum, qui calamitatibus afflicti jacent, ac ab aliquo eriguntur, et in pristinum statum restituuntur. ὀρθώσῃς σιωπῆν. Te ipsum eriges. Rebus tuis prospicies ita, ut ex afflicta fortuna emergas, et caput erigas. iii. 122.

ὀρθοῦν τι. Herodotea locutio, pro comm. ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς τι λέγειν. Aliquid recte, id est vere, dicere. οὕτω μὲν ὀρθοῦν ἂν ἡ λόγος παραστῇ εἰρημίας. vii. 103. Ita quidem oratio a te habita recte, id est, vere habita fuerit. Verba, quæ fecisti, vera fuerint.

ὀρκιον, et ὄρκια, ὄν. Jusjurandum. Fœdus. Ion. et poet. ὀρκίοισι μαγάλοισι κατείχοντο. Magno jurejurando detinebantur obstricti. i. 29. ἐποίησαντο ὄρκια. ξανὴς πῆρ, καὶ ξυμμαχίης. Hospitii, societatisque fœdus, interposito jurejurando, fecerunt. i. 69. οἱ σπεύσαντες ὄρκιον γενέσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. i. 74. κατὰ τὸ ὄρκιον. Ex fœdere. i. 77. πρὸς τέτους ὄρκιον ὁ Κύρος ἐποίησεν. Cum his Cyrus fœdus fecit. i. 141.

ὄρκιον τάμναι ἐπὶ τισι. Ion. et poet. locutio. Aliquibus conditionibus fœdus percutere. vii. 132. τὸ ξυχοιοι ὁδὸν εἶχε. Fœdus ita habebat. Hoc erat fœdus. Hæ erant fœderis percussæ conditiones. ibid.

ὄρκιος. comm. Jusjurandum. σφίον αὐτῶν ὄρκιος ἐπὶ πλάσας. Sibi ipsæ jusjurandum obtulerunt, dederunt, se ipsas jurejurando obstrinxerunt. i. 146. [quod et παρ-

[ιδίως ibidem συνώνως dicitur.] ἐπὶ ταύτοις ὅπως ἐπὶ ἡλυσαν. De his jusjurandum interposuerunt. vi. 62. ὅπως ἀρσάνων σφί. v. s. Jusjurandum admoveans, i. offerens ipsis. i. Eos jurejurando obstringens. Vel, Ad jusjurandum eos adigens. vi. 74.

ὅπως, et ὁρμᾶσθαι, interdum apud Herodotum sumitur pro incipere, vel incipi. Initium facere, vel fieri. Quodam animi impetu ad aliquid faciendum ferri. τῆς γῆς τῆς ἐπὶ ὁ λόγος ἔδει ὁρμᾶται. λέγεται. Agri, vel regionis, de qua hæc oratio incipit haberi. Regionis, de qua hæc oratio primum est instituta, de qua verba facere cœpimus. iv. 16. λέγεις, ἐν ὁρμᾶτο λόγῳ. Orationem, quam habere incipiebat, vel habere paratus erat. v. 50. ὁ λόγος ἔδει ὁρμᾶται λέγασθαι ἐς ἡμῶν. Hæc oratio apud vos est instituta, vel est habita. vi. 86. §. 4. πρότερον ἤτοι ὁρμᾶσαι γράττεισθαι ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. vii. 150. Priusquam animi quodam impetu ad bellum Græciæ inferendum ferretur. Vel, Priusquam bellum Græciæ inferre cœpisset. ὁρμᾶτο βονδῖος. i. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ὁρμᾶσθαι. comm. Propensum esse in rem aliquam. Βασιλεὺς ταύτην ὁρμᾶται. viii. 140. Rege in hanc rem propenso.

ὁρμᾶτο. Ion. 3. plural. plusq. perf. pass. pro comm. ὁρμᾶται. neglecto augmento temporali, rejecto ν, et η in ia dissoluto. viii. 35. Vide ἴατο.

ὁρμᾶμενος. Ion. pro comm. ὁρμᾶμενος. Ruens, Erumpens. Cum impetu veniens. Iter concitatum faciens. ἐπιδιώκει ὁρμᾶμενος. Hinc venientes, exeuntes, prodeuntes. i. 17. ὁρμᾶμενός. i. 36. ὁρμᾶμενός. i. 58. Vide i. Ion. τῷ. in nonnullis vocabulis præponitur.

ὁρμή. Impetus. Impressio, quæ fit

in aliquem. ἡ ὁρμή ἐστὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χαλίου. Impetus ex eodem loco fiet [in eum.] i. 11.

ὅπως ἐν τινὶ χῶρῳ ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro comm. ὁρμᾶν, et ὁρμᾶσθαι ἐν τινὶ τόπῳ. vii. 193. In aliquo loco stationem habere.

ὁρμᾶν Περσὶ καλλίσταις οἱ τοῦ βασιλέως ἐταρχίται. viii. 85. Oro-sangæ Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.

ὁρμᾶν. Ion. poet. comm. Metuere. Formidare. i. 34. κατὰ νόμον τὸν ὅπως. Cum hoc insomnium metueset, formidaret.

ὁρμᾶν. Ion. pro comm. ὁρμᾶν. Diem festum celebrare. ii. 60, 122. ὁρμᾶν. Diem festum celebrabant. ix. 7.

ὁρμᾶν. ἢ. Ion. sublato s. pro comm. ὁρμᾶν. Dies festus. i. 31. ὁρμᾶν. Diem festum celebrant. i. 147. ὁρμᾶν. i. 148. ὁρμᾶν ποιεῖσθαι. i. 150. ὁρμᾶν τῇ θεῷ. Valla: Quam huic suo Deo sacra faciunt. i. 183. at vertendum, Tunc quum huic Deo, in hujus Dei honorem, diem festum celebrant. μεγάλῃ οἱ ὁρμᾶν ἀναγοῦσι. ii. 40, 48, 60, 61, 122. iii. 97.

ὁρμᾶν. Adverbium Herodoteum. Vulg. Lexica per „ diphthongum, ὁρμᾶν, et ὁρμᾶνως scribunt, et ὁρμᾶν, i. viritim, interpretantur, ac Herodoto vocabulum hoc tribuunt: sed nec liber, nec locus, nec exemplum aliū notatur. Suidas, ὁρμᾶνως ὁρμᾶν. Ἡρόδοτος. Hinc nihil certi potest colligi. Sed apud Suidam legendum ὁρμᾶν, ὡς ὁρμᾶν, id est, Dicitur ὁρμᾶν ad similitudinem τοῦ ὁρμᾶν. Ceteri δημοσιογράφοι tacent. Ἐμμελλοι λαξίεσθαι ὁρμᾶν ἰαταίς ἀπὸ ἀρχαίων. vii. 144. Valla: Eaque [pecunia] esset æque dividenda viritim denis in singulos puberes drachmīs. Æ. P. Singuli

viritim decem dtachmas erant accepturi. Quod enim alias κατ' ἀνδρα, et κατὰ κεφαλὴν dicitur, id est viritim, et in singula capita, nunc συνανύμηνος ὀρχηδὸν ab Herodoto dicitur, quasi dicas κατ' ὄρχης, qui mares, virosque suo testimonio demonstrant. Idcirco vulgatam Lexicorum lectionem per « non damno. Sed apud Herodotum ἡ διφθογγος » in « ver-tetur, ut et Æolice, et Dorice non raro factum videmus. Locutionem κατὰ κεφαλὴν usurpat Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 220, 33. et 245, 46. et lib. v. 296, 33. ex Wechelianiis typis.

ἀγίατο. Ion. pro comm. ὀργητο. 3. plur. opt. ab ὀράομαι, ἔμμαι. V. Hom. 32. Videant. Spectent.

ὄς. comm. pro κινῆος. Ille. καὶ οἱ διαλυδίτης ἐκ τοῦ συνεδρίου ἰσχύονται ἐς τὰς ἡγας. viii. 56. Illi vero digressi ex concilio, naves conscendebant, vel conscenderunt, vel conscendere cœperunt.

ἁσίη, ης. Ion. pro comm. ὁσία. Sanctitas. Pietas. Fas. κτήνη θύειν ἐκ ἔργῳ ὁσίη. Nefas est pecudes immolare. ii. 45.

ὅσωνπερ. idem ac ὅσους. Circiter, ferme. Gall. *Environ. Presque.* ὅσωνπερ τρία στάδια. ix. 51. Circiter tria stadia.

ὅσων τε. Ion. magnitudini alicujus rei declarandæ servit, et idem valet ac circiter, fere. ὅσων τε διπλήσια ξύλα. Ligna circiter bicubitalia. i. quæ duos cubitos cubitaliter habent. Gallice, *Des ais d'environ deux coudées.* ii. 96. ὅσων τε ἑκατὸν σταδίων. Circiter centum stadia. ii. 90. ὅσων τε ἐπὶ δύο δακτύλους. iii. 30. βλαστὸν ὅσων τε παχυαῖον. viii. 55. Surculum fere cubitale. Germen instar cubiti. ix. 57.

ὅσων. Ion. pro comm. ὅσων. Quantulumcumque. ii. 22.

ὅσος. Ion. interdum (si Vallæ versionem credas) ponitur pro τόσος,

tantus; et in plurali ὅσοι pro τόσοι, tot. Hoc ad numerum, et quantitatem discretam; illud ad magnitudinem, et quantitatem concretam, refertur. τῆτι γήσονται τὸν πόλεμον, τὰ τε ποιήσονται, ὅσων τε πλῆθος εἰσι. vii. 236. Valla: Hic illi bellum sistent, hæc agent, tot numero sunt. Sed Æ. P. sic ista; Ubi illi bellum sistent, et quæ agent, et quot sint numero. Nam τῆτι dictum Ionice pro communibus ἦτι, ἦπερ, ὅθι. ubi. et τὰ τε, pro αὐτί. Ipsa vero τῶ ὅσων propria significatio non mutanda. Sed Valla sensum potius, quam verba sequutus videtur, cum tamen utrumque satis commode præstare potuisset, si vertisset, Et ubi bellum illi sistere statuerint, et quidnam sint acturi, et quot sint numero.

ὅσος, η, ο. Ion. et poet. pro comm. ὅσος. ὅσσα, pro ὅσα. Quotquot. Quæcunque. i. 47.

ὄγρακίζω. Quid sit ὄγρακον, quid ὄγρακίζω, et ἰξογρακίζω, quid ἰξογρακισμός, et ἰξογρακισμός, in vulgatis Græco-latinis Lexicis aperte docetur. Consule et Suidam in voce ἰξογρακισμός. ἰξοκισμός. ἰκιδὴ εἰς ὄγρακον ἔγραφον [τὸ τῶν ἰξοκισμῶν ὄνομα.] Vide et ὄγρακισμός. Ubi Suidas τοῦ ὄγρακισμοῦ, καὶ τῆς φωνῆς, apertum discrimen tradit. Sed Aristophanis commentator ἐν Ἰππύσιν, v. 851. in voce ὄγρακισμός, τὴν ἰτυμολογίαν, causam, modum, et cetera fuse declarat, quæ ad horum intelligentiam faciunt. Idem ἐν Σφριζῇ v. 941. dum verbum hunc interpretatur: ὅπερ πῶτε φεύγων ἦκαδε καὶ Θεουκλίδης rem eandem pluribus explicat. ἰξογρακισμῶν ὑπὸ τοῦ δήμου. viii. 79. Valla: In exilium a populo ejectus. Æ. P. A populo relegatus. Ovid. Trist. libr. 2. v. 135. Adde quod edictum, quamvis immitte, minaxque, Attamen in pœnæ nomine lene fuit. Quippe relega-

tus, non exul, dicor in illo; Par-
caque fortunæ sunt tibi verba
meæ. Sed exulis, et exilii, rele-
gati, et relegationis, deportati,
et deportationis, differentiam
prolixè descriptam, et variorum
auctorum scriptis confirmatam,
in doctissimis præstantissimi
Jurisconsulti, Fr. Hottomanni,
commentariis vide.

ὅτιν. Ion. et poet. pro comm. ἄτινος.
οὐ. Cujus. i. 119. ii. 62. iii. 121.
iv. 45.

ὅτιν τρόπον. Ion. et poet. pro com-
mun. ὅτιν τρόπον. Quonam modo.
i. 95, 108, 122, 125. iii. 68. v.
87. viii. 8. Consule Eustath.

ὅτινδῃ. Ion. et poet. pro comm.
ὅτινδῃ. Cuicumque. i. 86.

ὅτιν ἀνδράπων. viii. 65. Quorum
hominum. comm. ὡς τινων, ὧν.
Consule Eustath.

ὅτι. Cur. Qua de caussa. ἔπειτο ὅτι
μὴ Ἄρπαγοι μετεπέμψατο. Quæ-
sivit cur ipsum Harpagus accer-
sivisset. i. 111. εἰρομένου μιν ὅτι σφί
μούνοισι ἰσθῆι δὲ Περσίδες ἐπιφαίνεσθαι.
Quærente me cur ipsi solis ap-
parere soleat Perseus. ii. 91. bis.
ἔπειτο ὅτι. Quæsivit cur. iii. 27.

ὅτι μὴ. Ion. pro πλὴν ἢ. Nisi. ὅτι
μὴ Χίοι μόνοι. Nisi soli Chii. Ex-
ceptis solis Chii. Præter solos
Chios. i. 18. ὅτι μὴ Ἀθηναί. Præ-
ter Athenas. i. 143. ὅτι μὴ Συμυρ-
ναῖοι. Nisi soli Smyrnæi. ibid. ὅτι
μὴ γυνὴ μόνη. i. 181, 183. ii. 13.
ὅτι μὴ οἱ Συρηκοσίων τύραννοι. Præter
solos Syracusanorum tyrannos.
iii. 125. ὅτι μὴ Κύρος μόνος. Nisi
solus Cyrus. iii. 160. ix. 13.

ὅτι τάχος. commun. alias ὅτι τά-
χιστα. Quam celerrime. ix. 7. Vide
vulgata Græco-latin. Lex.

ὁτραλίως. Ion. et poet. pro comm.
σπυδαίως. Accurate. Sedulo. Dili-
genter. V. Hom. 21.

ου. Ion. ut et Dor. interdum in u.
in genitivo singul. 3. declin. sim-
plicium. Vide u pro u.

ου pro simplici o Ionice. ὅνομα, pro

communi ὄνομα. i. 1. τοῦνομα. i. 2.
μόνος. Solus. pro comm. μόνος. i.
18. τοῦσος, ἢ. Morbus. pro comm.
νόσος. i. 19, 22, 25. ἔρος. Terminus.
pro ὅρος. i. 32. τὸ οὔνομα. i. 32,
34. οὐλυμπος, pro ὕλυμπος. i. 36,
43. τὸ οὔνομα. i. 51. ὅμοιοι, pro
ὅμοιοι. i. 57. τὸ οὔνομα. ibid. οὔρος,
δ. pro ὅρος. i. 72. οὔρος, τό. pro
ὅρος. i. 72, 80, 110, 111. οὔτερος.
δ ἴτερος. i. 134. τὸ οὔνομα. i. 143,
144, 145. οὔνοματός. ii. 17. ἐνόμα-
σαν, pro ἐνόμασαν, hocque pro
ἐνόμασαν. iv. 6. οὔνομαίω, pro ἐνο-
μαίω. iv. 47.

οὐδαμᾶ. Ion. pro comm. οὐδαμῇ, et
ἐδαμῶς. Nullo modo. Consule Eu-
stath. ἐν τῷ οὐδαμῶς. Vel, Nus-
quam. Nunquam. Nequaquam.
i. 5, 56. οὐδαμᾶ ἰλπίσας. Nun-
quam arbitratus. i. 77. οὐδαμᾶ
δηλήμονες. Nullo modo noxii. ii.
74. οὐδαμᾶ ὡυτοί. Nunquam iidem.
ii. 168. iii. 53, 68, 88, 101, 151.

οὐδαμῇ. Nusquam. Nullo in loco.
Nullum in locum. pro οὐδαμόστε.
οὐδαμῇ μετέναι τινά. Non sinere
aliquem ullum in locum ire. Nul-
lam in partem dimittere. i. 24.
ἐδαμῇ ἐξέπεμπε. Nullum in locum
emittebat. i. 34. οὐδαμῇ ἐξεχώρησε.
Nullum in locum est egressus,
ivit. i. 56. ii. 50.

ἐδαμός, ἢ, οὐ. Ion. et poet. pro com-
οὐδέις. Nullus, a, um. οὐδαμοὶ
Ἰώνων. Nulli Iones. i. 18. οὐδα-
μοῖσι μᾶλλον, ἢ Κορινθίοισι. Nullis
magis, quam Corinthiis. i. 24.
οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. A nullis
dicitur. i. 47. οὐδαμοῖσι. Nullis. i.
57, 143, 173. ἀνδράν οὐδαμῶν. i.
182. οὐδαμοὶ καὶ. Nulli dum. iii.
15. οὐδαμᾶς ἄλλας. Nullas alias.
iv. 114, 123. ἐδαμῶν. Nullorum.
iv. 137. v. 12. vii. 104. ἐδαμούς.
vii. 150. ἐδαμοῖσι ix. 58. Nullius
pretii viris. ἐδαμῶν. ix. 81.

οὐδαμοῦ. Nusquam. Nullo in loco.
ii. 150.

ἐδαμοῦ γῆς. vii. 166. Nusquam ter-
rarum.

οὐδαμῶς. comm. Nullo modo. ἄλ-
λως οὐδαμῶς. Nulla alia ratione.
i. 123. ii. 148, 173. iii. 16. iv.
148, 154. v. 19, 35.

οὐδαμοῖ. Ion. pro comm. οὐδέποτε.
viii. 111.

οὐδῖνες, οὐ, οἱ. Ion. pro comm. οὐδέ-
νος ἄξιαι ἀνδρωποῖ. Nulli. id est,
Nullius pretii homines. Pro eo-
dem συνονύμως dicitur οὐδαμοί. Οἰ-
δῖνες ἄρα ἰόντες [Λακεδαιμόνιοι] ἐν ὁ-
δαμοῖσι ἰοῦσι. Ἑλλήσιν ἐκπαδικυνάτο.
ix. 58. Cum igitur [Lacedæmo-
nii] nullius essent pretii [homi-
nes,] se, [suamque falsam forti-
tudinem,] inter Græcos, [et ipsos]
nullius pretii [viros,] ostenta-
bant.

οὐδὸς, οὐ, ὁ. Ion. et poet. Limen.
ἐπὶ γήραος οὐδῶ. In extremo sene-
ctutis limine. iii. 14. ἐπὶ τὸν οὐδὸν
ἔστη. V. Hom. 31. Ad limen stetit.
οὐδὸς, οὐ, ἡ. Ion. pro comm. ἡ δὸς.
Iter. Via. ii. 7.

οὐδαρ, οὐδατος, τό. Ion. et poet.
pro comm. μάτος. Mamma. iv. 2.
ἐκίτι. comm. pro quo et alias se-
paratim οὐκ ἔτι. i. 66. Non am-
plius.

οὐκί. Ion. pro comm. οὐκ, addito
ι, ut ab οὐχ (quod sequente aspi-
rata communiter fieri solet) οὐχί.
Non. i. 133, 173.

οὐκ οἶοί τε. Ion. pro comm. οὐχ οἶοί
τε. i. 67. οὐκ οἶόν τε. i. 91. οὐκ οἶοί
τε. ii. 95.

οὐκ ὁμοίως. Ion. pro comm. οὐχ
ὁμοίως. i. 32, 149.

οὐκω. Ion. pro comm. οὐκω. Non-
dum. i. 32.

οὐκων. Ion. pro comm. οὐκ. ἐτησίαι
μὲν οὐκων ἔπνευσαν. Etesiae non
spirarunt. ii. 20.

οὐκων. Ion. pro comm. οὐκων. Non
igitur. Haud igitur. i. 11, 24. ii.
139.

οὐκ ὥς. Ion. pro comm. οὐχ ὥς.
i. 2, 16. οὐκ ὅσα. i. 71.

οὐκως. Ion. pro οὐκως. Nullo modo.
i. 33.

οὐλαὶ κριθῶν. i. 160. Vide πρόχυσας.

Consule et Eustath. in οὐλαί, et
οὐλοχύνται.

οὐλόθριξ, οὐλότριχος. Qui crispus
habet capillos. ii. 104.

οὐν. Ion. terminatio accus. 4. decl.
contract. pro comm. ὦ. ut Ἀητῆν,
pro Ἀητά. Ἰοῦν, pro Ἰῶ. i. 1, 2. ii.
41. sic Τιμοῦν, pro Τιμό. Nomen
mulieris. vi. 134, 135. [cujus
nom. est. Τιμή. ibid.]

ἐνομάζιν. Ion. pro comm. ἐνομάζιν.
Nominare. iv. 6, 59.

οὐνομαίνιν. Ion. et poet. pro comm.
ἐνομαίνιν, et ἐνομάζιν. Nominare.
οὐνομαίνω. Nominabo. iv. 47.

οὐνομαρχης, ου, ὁ. N. H. Provinciæ
præfectus. pro comm. ὁ νομαρχης,
τουτίστιν ὁ νομοῦ ἀρχός. Sed articu-
lus ὁ cum nomine conjunctus, ac
v insertum, et spiritus asper in
tenuem Ionice mutatus. Atque
hoc ita nobis accipiendum, si
modo codex sanus. Nostram con-
jecturam ipsa Herodoti verba
confirmant, quum dicit, iv. 66.
οὐνομαρχης ἑκάστος ἐν τῇ ἰαυτοῦ νομῇ.
Unusquisque provinciæ præfe-
ctus in sua provincia. Hic enim
τοῦ νομαρχου ἵνυμνοι aperitur. Sed
an etiam in genitivo dicatur
οὐνομαρχου, &c. de hoc vero dubi-
tari potest. Nihil enim sine certa
probatorum scriptorum auctori-
tate nobis est asseverandum. ii.
177. νομαρχης vocatur.

οὐνομαχός, ἡ, ὅν. Ion. et poet. pro
comm. περιβόητος. Celebris. No-
bilis. Clarus. iv. 58.

ἀρίζιν. Ion. et poet. Conterminum
esse. πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζε. Asiæ
contermina est. iv. 42.

οὐρίζω. Ion. pro comm. ἀρίζω. Fi-
nio. Finibus circumscribo. ii.
16. legitur et cum aspero spi-
ritu. οὐρίζε. iii. 142. ἀρίζε. iv. 42,
51, 56, 57. vii. 123, 127.

οὐρισμα, τος, τό. Ion. pro comm.
ὄρισμα. Finitio, Circumscriptio.
Limitatio. ii. 17. dicitur et cum
aspero spiritu οὐρισμα. iv. 45.

οὐρος, ὁ. Ion. pro comm. ὄρος. Fi-

nis. Terminus. i. 32, 72, 74, 93, 172. ii. 17. dicitur et *οὐρος*. iv. 33. si codex sanus. iv. 52, 99, 125.

οὔρος, ιος, τόν. Ion. et poet. pro comm. ὄρος. Mons. ἐξ οὔρος Ἀρμενίου. i. 72, 80. οὔρια θειωδίστατα. Montes feris refertissimi. i. 110, 111.

ουσι. Terminatio plur. in verbis, tam sequente consonante, quam vocali. λέγουσι Καρίδιαι. ὁμιλοῦνται Νίσι. i. 23. ἀναλείχουσι ἀλλήλων. i. 74.

οὐσία. Ion. pro comm. οὐσία. Quæ vulgo substantia, i. Fortunæ, facultates alicujus. τὰ χρήματα. τὰ κτήματα. τὰ ὑπάρχοντα. i. 92.

ουσι. Terminatio plur. in verbis sequente vocali. οἰκίσουσιν, αὐτίκα. i. 1.

οὔτις. Ion. pro ἰτίς. comm. Alter. i. 34. ut eadem lin. exstat. i. 134.

οὔτω. I. Sequentē vocali, pro com. οὔτως, οὔτω δὲ. Sic igitur. i. 32. οὔτω ἰσχυί. i. 70. [pro quo alias dicitur οὔτως. οὔτως ἠγωνίσαστο. i. 76.]

οφείλω. Debeo. Commune verbum, quod officium et futuram actionem indicat. οφείλεις χρητοῦσί με ἀμείβεσθαι. Gratiam mihi referre debes, beneficio vicissim dato. i. 41, 42.

οφίλον. Verbum, quod adverbii vim habet, et cum infinito jungitur. οφίλον ἰδίῳ. Utinam vidissem. i. 111. Sed est poeticum potius, quam solutæ orationis.

οφίλος, ος, ους, τό. comm. Utilitas. Usus. τῶν οφίλων ἐστὶ οὐδέν. viii. 68. ad fin. Quorum nullus est usus. Quod Galli dicunt, Qui ne servent de rien. Desquels on ne se sauroit servir en aucune chose. Qui sont du tout inutiles.

οφθαλμιάειν, ἄν. comm. Oculorum morbo laborare. οφθαλμιάωντες ἐς τὸ ἴσχαται. vii. 229. Extremo, i. e. summo, sive gravissimo oculorum morbo laborantes.

οφθαλμός βασιλῆος. Regis oculus. i. 114.

οφλίην, ὠν. Ion. et poet. formatum κατὰ συγκεκλήν ἐκ τοῦ οφθαλμίου, ὠν, quod a gravitono οφίλειν Atticè deductum. Debere. Varie positum apud Herodotum invenitur. διλίην ὀφλει πρὸς βασιλῆος. viii. 26. Valla: Apud regem pro timida est habita. Stephanus, A rege pro timido vel ignavo est habitus. Quod melius. Hoc enim non ad Tigranis sententiam, sed ad ipsum Tigranem est referendum.

ὀφρὴν ψάμμος. Supercilium soli sabulosum a Valla vertitur. iv. 181. Quamobrem ὀφρὴν nomen erit Herodoteum pro comm. ὀφρῆς. Supercilium. quod dilucidius apparet infra. ἐν δὲ ὀφρῇ ταύτη. In hoc autem soli supercilio. Sic autem μεταφορικῶς, καὶ κατ' ὁμοίωσιν τὰ τινα vocatur arenæ tumulus, vel acervus in supercillii modum elatus, ac sublimis. Observandum etiam ψάμμος ὀφρῆν figurate dictum videri ἀντὶ τοῦ ὀφρῆν ψάμμου, Arenæ superciliidm. i. Solum arenosum, ac sabulosum, quod ut quoddam supercilium est elatum, ac sublime. Quod infra iv. 182. aperte demonstratur his verbis, διὰ τῆς ὀφρῆς τῆς ψάμμου. et τῶν ἐν τῇ ὀφρῇ κατοικημένων. iv. 185. ἡ ὀφρὴ. ibid. ὑπὲρ τῆς ὀφρῆς ταύτης. ibid.

ὄχανον, ου, τό. comm. Manubrium. ὄχανα Κάρης εἰσι οἱ πρῶτοι ποτιστάμνοι ταῖς ἀσπίσι. Cares primi sunt, qui clypeis manubria fecerint. i. 171. ἀπὸ ὄχανον ὀφείρου τὰς ἀσπίδας. Sine manubriis clypeos gestabant. ii. 141.

ὀχίσσθαι. Ion. pro comm. ὀχεῖσθαι. Vehi. ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὀχίετο. Plaustrum vehabatur. i. 31.

ὀχίβιν. Ion. poet. quin etiam com. de congressu venereo dictum. q. d. Equitare. quod et Galli sua lingua dicunt, de brutis quibusdam inire, et ascendere, dicitur.

ὄχιῦσαι τὴν ἵκον. iii. 85. Plin. lib. ix. cap. 51. supervenire dicit. Testudines (inquit) in coitu superveniunt. et infra, Ranæ superveniunt, &c.

ὄχιτιον. V. H. In rivos diducere. (ὄχιτοι, fistulæ, canales, aquarum ductus) τὸν ποταμὸν ὄχιτιῶσαι. Fluvium in rivos, vel canales diducisse. ii. 99. τὸ ὕδωρ μετοχιτιῶμας διὰ τῶν σωλήνων. Aqua per fistulas derivata ac deducta. iii. 60.

ὄχτης, ὠ, δ. Canalis. Fistula. Aquæ ductus. iii. 9.

ὄχος, ου, δ. comm. Terræ tumulus. Locus editus. Collis. ix. 56, 59.

ὄχληρος, ἀ, ὄν. comm. Molestus, æ, um. i. 186.

ὄχλος, δ. comm. Molestia. παρίχην ὄχλον. Molestiam alicui exhibere. Negotiuxa facessere. Infestare. i. 86.

ὄχος, ου, δ. Ion. et poet. pro quo comm. ἄρμα, τὸς, τό. Vehiculum. Currus. ἰδωρήσαντό μιν ὄχῳ. viii. 124. Ipsum curru donarunt.

ὄψις, ἦ. Res, quam quis vidit. προσέειπε δὲ τι αὐτοῖς καὶ τῆς ἑμῆς ὄψιος. Aderit autem ipsis, addetur his, et aliquid eorum quæ ego vidī. ii. 147.

Π.

Π Ionice sequente aspirata vocali non mutari in φ, ut comm. fieri solet. ἀπαλόμενοι, pro ἀφελόμενοι. i. 14. Vide verbum ἀπικνέομαι, pro ἀφικνέομαι, ἀξιαπρηγητότατος, pro ἀξιαφρηγητότατος. i. 16. ἐπ' ἔδρης, pro ἐφ' ἔδρης. i. 17. ἐπ' ἄτε, pro ἐφ' ἄτε. i. 22. ἀπηγήσασθαι, pro ἀφηγήσασθαι. i. 2. ἀπηγίσθαι, pro ἀφηγίσθαι. i. 24. ἐπ' ἡμέρην, pro ἐφ' ἡμέρην. i. 32. ἐπίσιος, pro ἐφίσιος, ἦγον ἐφίσιος. i. 35. ἀπ' ἧς, pro ἀφ' ἧς. i. 47. ἐπῶρα, pro ἐφῶρα. i. 48. ἐπ' ἰωῦτῳ, pro ἐφ' ἰαντῳ. i. 61. ἐπ' ὄσοι, pro ἐφ' ὄσοι. i. 64. ἀπαιριθεί-

ησαν, pro ἀφαιριθείσαν. i. 70. ἀπαίρησαι, pro ἀφαιρήσῃ. i. 71. ἀπηγάμαι, pro ἀφηγάμαι. i. 76. ἀπιδαν, pro ἀφιδαν. i. 80. ἀπηγίσθαι. i. 86. ἐπιῦναι, pro ἐφίῦναι. i. 90. ἀπιδώτων, pro ἀφιδώτων. i. 102. ἐπ' ἰωῦτῳ. i. 103. Vide et ἀπικνέομαι, pro ἀφικνέομαι, &c.

πάγχυ. Ion. et poet. pro comm. πᾶν, vel παντὶ. Prorsus. Omnino. i. 31. paulo post συνουόμενος dicitur πάντως. iv. 135. vii. 12.

πάθῃ, ης, ἦ. Ion. et poet. pro com. πάθος, καὶ συμφορά. Calamitas. Clades. Infortunium. Casus. i. 52. ἴφῃ πυθίεσθαι τὴν ἰωῦτοῦ πάθῃ. Dixit se intellexisse suum infortunium. i. 122. τὰς Κύρου πάθῃς τῇ ἰωῦτοῦ δασιούμενος. Cyri casus suo assimilans; vel, similes ducens. i. 123. ἀποφυγὰν τὴν πάθῃ τῶν ὀφθαλμῶν. Cum oculorum morbum vitasset. ii. 111. τὴν ἰωῦτοῦ πάθῃς καταλιγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

πάθημα, τος, τό. comm. pro quo et alibi πάθος. Clades. Damnum. Detrimentum. τὰ συντυχόντα σφί παθήματα κατηργασάμενους μάλιστα Ἀθηναίους ἠπίεστο. viii. 136. Cladium, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue auctores fuisse sciebat. Vel, Clades, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue sibi intulisse credebant.

παθητικόν, ἡ μέσον, ἀντὶ τοῦ ἰνερητικῷ, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. οἰκίσθαι, pro οἰκεῖν. i. 27, 28. οὐνομα φέρισθαι, pro φέριν. i. 32. prope fin. ἀποπίμπεται, pro ἀποπίμπει. i. 33. ἀγισθαι, pro ἀγιν. i. 59. παρίχαστο, pro παρίχη. i. 61. vii. 62. ἀγαγίσθαι ταῦτα. i. 65. ἰπαγαγομένοος τὰ ὄσια. i. 67. διαμετρήσασθαι. i. 66. pro μετρεῖν. ut i. 68. περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτοῦς, pro ποιῶν. i. 73. ἐπιτάμνεται, pro ἐπιτάμνει. i. 74. ἱβάλετο ἐς θυμὸν, pro ἱβάλει. i. 84. αἰτῶσθαι, pro αἰτῶν. i. 90. ἱρασθεῖς τυραννίδος, pro ἱράσας. i. 96. ἐπαρετίεσθαι. i. 108. pro ἐπαρετῶν. ut

i. 109. ἀγωγέμενος τὸν παῖδα, pro ἀγωγῶν. i. 114. ὁμοιούμενος, pro ὁμοῦν. i. 123. ἀποφίρεται τὰ κρία, pro ἀποφίρει. i. 132. ἀγόμενος Κροῖσος, pro ἄγων. i. 153. ἐπιδίδωδαι, pro ἐπιδίδω. Ligare. i. 171. λίδους ἀγομήνη. i. 185. λίδους ἐτάμνιστο, pro ἔταμνισ. i. 186. προσάξαντο. i. 190. συγγινωσκέμενοι, pro συγγινώσκοντες. Ignoscentes. iii. 99. αὐξάνεται, pro αὐξάνει. v. 91. &c.
 πάδος, τό. comm. Clades accepta. Malum, quod quis patitur, vel jam passus est. i. 91. ἀνέμισον πάδος ἔρδην. Gravissimum vel atrocissimum malum perpetrare, quo quis afficiatur. i. 137. οἰκῆα πάδην. Domestica mala. i. 153. τὰ παδῆματά μοι μαθήματα γέγονι. Clades acceptæ mihi facta sunt documenta. i. 207. μετὰ τὸ τῆς θυγατρὸς πάδος. Post filię cladem. ii. 133. ἰδὼν πάδος μέγα Πέρσας ἀπειροδότης. Cum videret Persas ingentem cladem accepisse. iii. 147. τὰ ἀνθρωπεία πάντα πάδια. Omnes humanæ calamitates. v. 4, 87. τὴ Φοινικίῳ πάδος. viii. 90. Cladis Phoenissæ, i. a Phoenicibus acceptæ. Illic participium μετέχων, vel nomen μάτοχος, i. particeps, videtur subaudiendum. τὸ γεγονὸς πάδος. viii. 97. Clades accepta.

Παιανίης δῆμος. comm. Prænen-sis populus. ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παιανίδι. i. 60.

παιγνίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. παιγνία, καὶ παίγνιον. Ludus. Gallice, Jeu. i. 94. παιγνίῳ. ibid. ἐς παιγνίῳ ἀνίσταται ἑωυτόν. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

παιγνῆμων, ορος, ὁ. Dicitur ab Herodoto vir, qui jocis delectatur. Vel, Qui ludo est addictus. Qui ludo delectatur. ibid.

παῖδες Λυδῶν. ἀπὸ τοῦ οἱ Λυδοί. Lydorum filii. Lydi. i. 27.

παῖς ἐς τὴν γῆν. Herodotea locutio. Ad terram allidere. ἀρπάζει μίσθον, καὶ ἐξέραις, παῖς ἐς τὴν γῆν.

ix. 107. Eum medium corripit, et sublatum ad terram allidit.

πακτοῦν. Ion. et Atticum. Compingere. Claudere. Arctius obserrare. Condensare. τὰς ἀρμύρας ἐπάκτωσαι βύβλῳ. Commissuras byblo compegerunt, compingunt, arcte compingunt, conjungunt. ii. 96. [Vide καταπακτός. v. 16.]

παλαδίη, ης, ἡ. comm. Sic enim apud Suidam, et Eustathium scribitur, non autem παλαδίη, per geminum λα, ut in Stephani codice. Suidas, παλαδαί, μάζαι σύκων. καὶ παλαδίῳ. τῶν σιτακτικῶν ἰσχαδῶν. Ficum, et caricarum pinguium contusarum, vel conculcatarum, massa. Apud Herodotum vero γινικῶς pro qualibet aliarum rerum massa positum reperitur. ἀπὸ τῆς παχυτέρας αὐτῆ τῆς τρυγὸς παλαδάς, vel potius παλαδάς, συληθίσι. Ex ipsius crassitudinis facie massas [ad esum] componunt. iv. 23. Idem Suidas, παλαδαί, καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, ἡ ἢ ἐπάλληλος δίσις τῶν σύκων.

παλαισιαιός, α, ον. comm. Unius palmi longitudinem, vel crassitatem, habens, i. 50.

παλαίτερος. Ion. poet. et Atticum. pro comm. παλαιότερος. Antiquior. ἐκ παλαιτέρου. Olim. i. 60.

παλάμη, ης, ἡ. comm. Palma manus, a Dorico enim παλάμα, κατὰ συκοπῆν, Latinum palma formatur. μεταφορικῶς vero, καὶ μετωνυμικῶς accipitur pro ratione peragendæ alicujus rei. ἔλογέ σφι ὡς δικέει ἔχειν τινα παλάμη, τῇ ἐλπίδι τῶν βασιλέων συμμαχίῳ ἀποθήσει τὰς ἀρήτους. viii. 19. Ipsis dixit se existimare, se habere quandam rationem, qua speraret præstantissimos quosque regis socios ad defectionem [a rege] faciendam a se impulsam iri. Valla παλάμη vertit, astutiam. Quare pro τέχῃ sunsit. Quod ferri potest, licet res simpliciter accipienda videat.

tur, ut sum interpretatus. Idem Valla locum istum, liberiozem interpretationem sequens, explicat.

παλίσσι. Quid significet hoc verbum apud Herodotum, non constat. Hesychius (ut in vulgatis Lexicis scribitur) interpretatur, διαφθίρει. *ἢ παλίσσι ὁ ναυτικός στρατός.* viii. 21. Si nauticus exercitus periisset. Sed verbum de mendo mihi est suspectum. Si sequaris hanc interpretationem, fortasse legendum esset *ἢ ἀπολίσσι.* Erit autem 3. pers. singul. optat. modi *Æolice* formata ab *ἀπολίσ*, ὤ. μ. *ἀπολίσσω.* aor. 1. act. *ἀπόλιστα.* opt. comm. *ἀπολίσσαιμι, αἰς, αἰ.* *Æol.* vero, *ἀπολίσσια, αἰς, ι.* Attice vero activum pro passivo ponetur. Valla vertit, An classis discessisset. Quare videtur (si conjecturis aliquid tribuendum) legisse, *ἢ ἀπολίσσι*, ut sit 3. pers. opt. eodem modo formata, ab *ἀπολίσ*, quod nunc præter tritas significationes in vulgatis Lexicis fusè descriptas ab Herodoto sumtum dicemus *ἀντὶ τοῦ κοινοῦ ἀπαίρω*, discedo, solvo, proficiscor. Hoc verisimilius. Nihil tamen affirmo, quia nullius *ἀξιοπύτου* scriptoris auctoritatem laudare possum, quæ meas conjecturas confirmet. Si τὸ *παλίσσι* caret mendo, formabitur a *παλίσ*, ὤ. *παλίσσω.* aor. 1. act. *ἰπάλασσα.* opt. *Æol.* *παλίσσια, αἰς, ι.* Sed quid hoc loco τὸ *παλίσ*? an idem ac τὸ *παραλίσ*, i. e. luctari? *συμπλοχικῶς* vero τὸ *συμμιξίαι* τινι, καὶ μάχισθαι? Sensus esset, Si navalis exercitus cum Græcis pugnaturus veniret. Quanquam a vulgata scriptura non admodum remotum esset, si legeretur, *ἢ ἰπαλίσσι*, Ionice pro *ἰπαλίσσι*, ab *ἰπαλίσ*, pro comm. *ἰπαλίσ*, contra aliquem congreco [copias.] Vide *ἀλλε*, congregatus, et confertus. Unde τὸ *ἀλλίσ*, congre-

gare, colligere in unum, de quo suo loco. Esset autem Attice activum pro passivo, *ἰπαλίσσειν, τινί τινι ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ἰπαλίσσειν.* Si navalis exercitus adversus Græcos cogeretur, congregaretur, et agmine conferto contra Græcos veniret. Hæc est medicina, quam huic loco (nisi fallor) male affecto, in præsentia non insalubrem facere possum. Si quis meliorem habet, in medium afferre ne gravetur, nec ingenii sui peritiam, acumen, et opem, linguæ Græcæ studiosis invidet. Hanc postremam conjecturam sequentia verba confirmant, τὰ Ἴωνες ἰπαλίσσειν, τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸ Ἀρμισίων, ἰπαλίσσαντο. Si carmen ab Herodoto scriberetur, fortasse quis conjiceret κατ' ἀφάρσιον τοῦ *ι* dictum *ἢ παλίσσι*, pro integro, *ἰπαλίσσι.* Sic apud Theocritum in Ode Adonidis ab apro cæsi scriptum legimus, τὰ δισμά *οἱ πιλύναι*, pro *ἀπολύναι*. Poetis hoc familiare.

παλιγύτης. Iracunde. V. H. iv. 156.

παλλογιῦν. τὰ πάλιν λέγειν. Iterum dicere. Iterum narrare. Repetere. [pro quo dicitur *συνανέμειν, πάλιν ἀπαγγεῖλαι.* τὸ πρῆγμα πάλιν ἀπαγγέλλοι τῷ Ἀρπᾶγῳ. Rem iterum Harpago narravit. i. 118.] ὥς οἱ [τὸ πρῆγμα] ἰπαλλογίοντο. Cum [res] ab eo rursus narrata fuisset. ibid. Sed (nisi fallor) scribendum videtur *ἰπαλλογίοντο*. Ipsum verbi *ἰτυμοι* nos τὴν ἐρδογραφίαν docet. Quamvis autem et in Hen. Steph. codicibus, et in vulgatis Lexicis hoc vocabulum ita scriptum inveniat, legitima tamen compositionis ratio nostram conjecturam confirmat. Param enim verisimile videtur literarum trajectionem ab Herodoto jam consulto factam. *παλλογιον* (ut docet Eustathius) τὰ ἐξ ὑπαρχῶν συναγόμενα, παρὰ τὸ λέγειν, εἴτερον συλλέγειν, καὶ τὸ πρῶτον λ. τῆς λέξεως

ἐκ τοῦ λεπτικοῦ ἢ τοῦ σάλιν ἐπιρρήματος τέτραπται. p. 65. l. 5. Rom. 1550. Idem, *παλλολογίας παραδιδύμω*, τὸ "Ἀρεῖς, "Ἀρεῖς. Iliad. E. v. 31. Sed et apud Eustathium *παλλολογία* scribendum, ut ipsemet in vocē *παλλίλλογα* demonstrat. Nam utriusque vocis eadem est origo, et compositio. Sic etiam in Græco-latinis Lexicis *παλλίλλογος*, et *παλλίλλογία*, non autem *παλλίλλος*, et *παλλίλλογία* per simplex λ scribendum puto, ut compositionis ipsa lex flagitat. Nihil tamen temere mutandum: sed, si codices sunt sani, hæc scribendi varietas est observanda.

παλιδρομῆναι. comm. Recurrere. Redire. *παλιδρομῆσαι*, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδρομῆναι, ὅθεν ἀπηλύγοντο. V. Hom. 19. Recurrere, et in locum redire, unde solverant. *πιπαλιδρομηνύστας*, ibid.

παλίτονα τόξα. Arcus recurvi. vii. 69. Consule Eustath. Alii, reflexos arcus, nonnulli etiam reciprocos vocant, quod emissæ sagitta eo reflectantur, unde primum incurvari cœperant, quum intenderentur.

παλλάδην, vide *παλάδην*.

παλλακισύνοδοι. comm. Pellicem habere. Pellice uti. In contubernium aliquam accipere. iv. 155.

πάλλιν. Ion. et poet. Quatere. Vibrare. Agitare. Gallice, *Secouer. Agiter. Branler*. ix. 85. *παλλομένους* [ιδῶν.] Pisces palpitantes conspiciatus. i. 141.

πάλλιν. Ion. et poet. Sorti, sive sortitioni rem committere. *παλεύων πάλλεσθαι*, *παλλομένωιν δέ*. &c. Jubens eos sortiri, vel sorti rem committere. Illis autem sortientibus, vel sorti rem committentibus. iii. 128.

πάλος, ου, ὁ. Sortitio. ἀρχὰς πάλω ἀρχῶν. Magistratus sortitione facta datos gerere. iii. 80. *πέμπειν τινὰ πάλω λαχόντα*. Aliquem sor-

tionem facta mittere. Aliquem mittere, cui sors obtigerit. iv. 153.

πανδαισίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. *πανδαισία*. Suidas, *πανδαισία*, ἡ δαψιλῆς, καὶ κραταιὰ εὐωχία. id est, Lautum, ac amplum convivium, &c. Sed Suidæ locus est corruptus. Hujus emendationem habemus apud Aristophanem *ἐν τῇ Ἠλένη*. v. 563. ubi Poetæ verba hæc scribuntur. ὃ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται, καὶ πυκνόν, καὶ γοργόν, ὥσπερ μάζα, καὶ πανδαισία. Scholia Græca, *πανδαισία*, ἡ δαψιλῆς, καὶ παρτοία εὐωχία. μάζα δὲ ἐστὶν ὁ γροφτὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν εἰς κοινὸν ἐστῶνται, καὶ ἐκείνου φέροντος ἑαυτῷ διῆκναι, συνὰ πάντα φαίνεται, &c. Et paulo post, *πανδαισίαν δὲ, τὴν ποικίλην, καὶ ἐκ διαφόρων ὄλων εὐωχίαν* [καλῶν] ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνιήκῃ, καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν. &c. Sed hic pro καθῆται fortasse καταδῆται legendum, i. in commune deposuerit. Si codex sanus, erit subjunctivi aor. 2. medii, verbi *καθίμι*, *καθίμην*, *καθῶμαι*, ἦ, ῥται, quod jam idem valebit ac τὸ *κατατίθιμαι*. Sic igitur sumtuosum ac magnificentum convivium appellatur, in quo est omne ciborum genus, ut propter eorum varietatem nescias ad quod potissimum te convertas. Hoc ex ipso etymo patet. *πᾶν* enim, omne, *δαίς* vero, convivium significat. ὃ Πέρσαι (inquit Herod. v. 20.) οἴκατι *πανδαισίῃ τελέῃ* εἰσιῆσθαι. Valla: Vos vero, Persæ, a nobis in convivium estis omnimunicentia accepti. Sed a Græcis verbis Valla nimium recessit. Sic enim locus commode verti Latine potest. O Persæ, videmini convivio lautissimo ac magnificentissimo a nobis accepti. οἴκατι pro οἰκίαι, quod frequentius, ab οἶκῳ, τὸ δοχεῖον, ὁ. Videor. Perfectum medium. *πανδαισίῃν τελέῃν* vocat, splendidissimam

munum; atque perfectissimum convivium, in quo omne ciborum genus adest, ut ad exquisitissimi convivii perfectionem nihil desideretur, vel desiderari videatur.

παιδομαί. comm. Cum toto populo. Cum omni totius populi sexu, ætate, et qualitate. Cum omni populi totius ordine. Cum frequenti manu, quæ sit ex omni totius populi ordine collecta. **παιδομαί αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας.** **Ἰπποσ** universos cum suis uxoribus. vii. 120, 144, 206. viii. 40. ix. 37.

παιδοκύνειν. comm. Cauponari. q. d. Omnes excipere. Quæstum in hospitio publico facere excipiendo quoslibet. Excipere hospitio. **παιδοκύνοντα τῷ ἀγῶνι τὰς πόδας.** **Πρæcipnos** cives hospitio excipientem. iv. 95. Fit autem ab Ionico **παιδοκύνειν**, pro communi **παιδοκύνειν**, id est, hospes, qui omnes hospitio excipit, quod et communi lingua usurpatur, **παρὰ τὸ πάντας δύνειν**, pro **δύνειν**. Vide Eustathium, et vulgata Lexica in **παιδοκύνειν**, et **παιδοκύνειν**, et **παιδοκύνειν**, quæ Ionica sunt, pro communibus **παιδοκύνειν**, **παιδοκύνειν**.

παιδοκύνειν. Adverbium Herodoteum, quod in vulgatis Stephani codicibus **ἐξυτόνως** scriptum legitur, ut **αὐθημερόν** apud Suidam; cum tamen in plerisque Lexicis **αὐθημερόν**, et **παιδοκύνειν**, **παιδοκύνειν** scribatur. Sed sive **ἐξυτόνως**, sive **παιδοκύνειν**, vocabulum hoc scribas, (nam adhuc sub iudice lis est) idem valet ac **τὸ πᾶν ἡμέραν**, quod est Poeticum, et **πᾶν ἡμέραν**, ab Homero **πᾶν ἡμέραν**, **πᾶν ἡμέραν**, dicitur. Toto die. Per totum diem. Spatio totius diei. vii. 183. **παιδοκύνειν** **πᾶν ἡμέραν**. Per totum diem navigantes. ibid.

Παιδοκύνειν, **τὸ πᾶν ἡμέραν**, **πᾶν ἡμέραν**.

Ἰωνες **συνάλλεσθαι** **ἐκείνους**, **καὶ** **πᾶσι** **τοῖς** **κοινῶν** **βουλευμένοι.** **Ἰωνες** erat, in quem omnes Iones, communiter de rebus communibus consultaturi, conveniebant.

Ἰωνες **ἐς** **Πανιώνιον** **συνάλλεσθαι.** i. 141, 142. **αἱ** **δυνάμεις** **[τῶν Ἰωνῶν]** **πόλλες** **αὐταὶ** **ἦσαν.** **[τῶν Ἰωνῶν]** **οὐδέ** **ματι** **ἠγάλλοντο,** **καὶ** **ἰπὸν** **ἰδρύσαντο,** **ἐπὶ** **τε** **σφίσι** **αὐτοῖς** **τοῦτο** **μα** **ἔδωκε** **Πανιώνιον.** i. 143. **τὸ** **Πανιώνιον** **ἐστὶ** **τῆς** **Μυκάλης** **χώρος** **ἰσθμῶς** **πρὸς** **Ἄργεον** **τετραμήνητος,** **κοινὴ** **ἐκ** **Ἰωνῶν** **Περσίδων** **Ἑλλήνων.** **ἡ** **δὲ** **Μυκάλη** **ἐστὶ** **τῆς** **ἠπείρου** **ἄκρῃ,** **πρὸς** **Ζεφύρου** **ἄνεμον** **κατάκουσα** **Σάμῳ.** **ἐς** **τὴν** **συνάλλεσθαι** **ἀπὸ** **τῶν** **πόλλων** **Ἰωνῶν** **ἀρχαῖοι** **ἦσαν,** **τῇ** **ἔδωκε** **οὐνομα** **Πανιώνιον.** i. 148. vi. 7.

παιδοκύνειν, **ἰσθμῶς**, **ἡ** **Σακρά** **προκτύπη,** **quæ** **per** **totam** **noctem** **siebat.** **Pernoctatio.** **Pervigilium.** iv. 76.

παιδοκύνειν. **Ion.** **pro** **comm.** **παιδοκύνειν,** **ὅν** **πᾶσαν** **τὴν** **οἰκίαν,** **τῶν** **ἐν** **οἰκῇ.** vii. 39. viii. 166. **Cum** **tota** **domo.** **Cum** **tota** **familia.**

παιδοκύνειν. **Vide** **τῇ** **δὲ** **κακῇ** **γὰρ** **ἰδὲν** **παιδοκύνειν** **γινώσκειν.** ix. 109.

παιδοκύνειν. **Ion.** **pro** **comm.** **παιδοκύνειν,** **Integra** **armatura.** **Omnis** **εἰς** **armatura** **ad** **corpus** **tegendum,** **et** **ad** **hostem** **lendum** **necessaria.** i. 60.

παιδοκύνειν. **Ion.** **pro** **comm.** **παιδοκύνειν.** **Cum** **omnibus,** **vel** **cum** **frequentibus** **copiis.** i. 62. vii. 203. viii. 27, 66.

πᾶν **τινά.** **Ion.** **quinetiam** **comm.** **a** **πᾶσι.** **Quilibet.** **In** **accusativo** **nomen** **in** **duo** **dissolvitur.** **πᾶν** **τινά.** **Quemlibet.** i. 50.

πᾶν **τινά.** **Ion.** **et** **poet.** **redundans.** **κτῆνια** **τὰ** **δύσυμα** **πᾶν** **τροχίλει** **ἔδωκε.** **Lectas** **pecudes,** **lectas** **vitimas,** **numero** **ter** **mille** **ἔδωκε.** **ibid.** **ὑπὸ** **κτῆνι** **τὰ** **πᾶν** **οἱ** **μυρία** **δύσυμα.** iii. 74.

πᾶν **τινά** **ἑκάστη** **[ἑκάστη]** **ἐκ** **ἑκάστης** **τε,** **καὶ** **ἑκάστης,** **γυναῖκες,** **ἵπποι,** **τάλασσα,** **καμῆλοι,** **ὡς** **δὲ** **αὐτὸς** **καὶ** **τάλασσα** **χρῆματι.** ix. 81. **Valla** : **Certe** **Παι-**

sanis suffit, ex omnibus dena, et ea delecta, dono data; ex mulieribus, equis, talentis, camelis, et item ex ceteris rebus. Æ. P. Omnia Pausaniæ delecta, dataque sunt dono, dena; mulieres, equi, talenta, cameli, pariter etiam ceteræ res.

πάντα. Hoc de eo sæpe dicitur, qui de nobis est optime meritus, ita ut quodammodo bonorum omnium, quibus fruimur, nobis auctor fuisse videatur. [Demosthenes in τῇ περὶ γράμμου. §. 14. οἱ Θεβαῖοι φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα, τὸν Φίλωναν ἡγούντο. πάντ' ἰκνίως ἢ αὐτοῖς.] ἢ οἱ ἐν τῇ λόγῳ τὰ πάντα ἢ Κινά. Lat. interpretes hoc loquendi genus non satis bene videtur expressisse; quia vertit, Ita ut in ejus omni sermone esset Cyno. Vertendum enim, Ipsi in ejus sermone Cyno erat omnia. i. Cyrus eam, ut omnium bonorum, quibus ejus opera servatus, ac educatus fruebatur, auctorem prædicabat, ac nomen ejus in ore semper habebat. Ut summum bonum ipsi erat. Cyno erat Cyno ea, ex qua omnia sua bona pendere ducebat. Vel, Cui omnia sua bona accepta referebat. i. 122. πάντα ἢ ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος. iii. 157. Sic et Cic. pro L. Flacco. Orat. s. 25. ed. Ern. Mithridatem, Deutia, illum patrem, illum conservatorem Asiæ, illum Dionysum, Bacchum, Liberum nominabant. At apud Theocritum Idyllio 14. in Cyniscæ amore, πάντα ἰθαὶ τινι, videtur accipiendum pro totum esse alicujus, totum ex ipsius arbitrio, nuncque pendere. Sic enim illic de Cyniscæ dicitur. p. 112. ex Stephani typis, ἀ δὲ, Λύκη νῦν πάντα, Λύκη καὶ νυκτὸς ἀνέχεται. id est, Illa vero nunc [est] tota Lyci, Lyco vel noctu patet. Consule nostrum. Doricum Græco-latini Lex. in πάντα. Hoc etiam

de illo dici potest, cui res omnes ab aliquo principe committuntur, qui omnia principis negotia tractat, et qui propterea maxima apud eum gratia, et auctoritate valet, adeo ut ex ipsius administratione res, hominesque pendeant. Γέλον ἴσαν ἅπαντα αἱ Συρακούσαι. vii. 156. Geloni Syracusæ erant omnia. i. e. Gelon hanc unam urbem maxime curabat, et omnium instar ducebat.

παντακῇ. Ion. pro comm. πανταχῇ. Ubique. Quoquoque. Ab omni parte. ii. 124.

παντελής. V. H. pro comm. παντελής. Omnino. Prorsus. Absolute. Perfecte. iv. 95. v. 20. vii. 37. σχῶν παντελής τὰς Ἀθήνας εἰσέξῃ. viii. 54. Cum Xerxes Athenas in sua potestate omnino haberet.

παντοδαπός, ἢ, ὅν. Ion. et poet. Omnigenus, a, um. Omnis generis. Ex omni solo, et regione. Compositum autem ex nomine παν, παντός. Omne. et δάπιδον, u, τό. Solum, i. e. quod compositum ex δά, δας, Dorico, pro quo comm. γῆ, γῆς, terra, et πῖδον, u, τό, solum. Hinc παντοδαπίδος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀξύτης, παντοδαπός. idem ac παντοός, vel ἢ παντός δαπιδόν, καὶ χωρίῳ. V. Hom. l.

παντοῖος ἰγνίστο, ἢ βουλόμενος δοῦναι. ix. 109. Valla: Xerxes enim vero recusare. Æ. P. v. s. Omnigenus factus est, non volens [amiculum mulieri] dare. i. Ia omnes formas se vertebat, [id. amiculum mulieri] dare nolens. Sensus, Ad quaslibet alias remunerationes se conferebat, hanc unam dare recusans. Quidvis aliud ei dare paratus erat: hoc tantum recusabat. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis facile patet. πόλις τι ἰδίδου, καὶ χρυσόν, &c. Videtur autem Herodotus alludere ad Protei fabulam, quam cum alii, tum et Virg. τῶν γυναι.

lib. iv, fusius persequitur. Proteus enim in omnes formas se transformare credebatur, quoties volebat. Poeta. lib. iv. ver. 441. Omnia transformat sese in miracula rerum. Hoc autem ille faciebat, ne quid alicui præter animi sui sententiam dare cogeretur. Quod Aristæi exemplo videmus indicatum. Idcirco mater Cyrene filium Aristæum monuit quonam modo Proteum caperet, et reversum in pristinam formam sibi veram apum reparandarum rationem aperire cogeret.

πανωλίδως. Adverbium Herodotum, pro comm. **παντελῶς.** Omnino. Prorsus. Proprie tamen significat penitus cum pernicie, quod vulgus dicit cum totali pernicie. **πανωλίδως ἐξαπέλλυται.** Prorsus emoritur. Omnino perit. vi. 37.

Παπαῖος. Scythice Jupiter appellatur. iv. 59.

πάρα. Ion. poet. quinetiam comm. pro **πάρῃ.** Adest. Licet. Facultas adest. i. 42. **τῷ πάρα πάντα.** Cui omnia adsunt. v. 106. **πάρα.** Adest. vii. 12.

παρά cum dativo, pro **πρός** cum accusa, **μηδ' ἐξοίσιν παρὰ μηδίῳ ἀνδράων τὴν ἀπὸ σφίσι ἀπάτην.** Nec enuntiaturum apud ullum mortalium suam fraudem. **ἀντὶ τοῦ, πρὸς μηδίαν.** iii. 74.

παρά cum accusa. Ion. pro comm. **πρὸς.** **πᾶς ἐνὶ τῷ ἀναφέρειν αὐτὸς ἐκλείωνται.** Ipse [omnia] ad se referre jussit. i. 47. **κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττειαν.** Ad Alyattem proficisci. i. 73. **ἐφοίτων παρὰ τὸν Διόνειον.** Ibant ad Deiocem. i. 96. **ἀπὸ παμφος παρὰ τὸν παῖδα τὸν πύλοδα.** [Eum] amanda ad puerum, qui recens advenit. i. 118. **αὐτομέλειον παρὰ τὰς Πέρσας.** Ad Persas transfugebant. i. 127. **ἀγαγεῖν παρ' ἐαυτῶν.** i. 156. **σάμψας παρὰ τὸν Ἀρσέσιον.** iii. 7, 14, 15, 68, 69,

118, 124, 130. iv. 1, 9, 204. vi. 32. &c.

παρὰ ἐν πάλαισμα ἴδραμι νικᾷ ἱλυμπίαδα, **ἱερώνυμῳ τῷ Ἀνδρίῳ ἰλθάν** **ἐξ ἱερ.** ix. 33. Valla: In uno, dum currit olympia, venit in contentionem victoriæ cum Hieronymo Andrio. **Æm. P.** Cum in contentionem cum Hieronymo Andria vehisset, uno certamine excepto, propemodum olympiadem vicit, i. propemodum ex olympicis certaminibus victoriam reportavit. Hic enim ἡ **παρὰ** præpositio significat exceptionem. ἡ **πάλαισμα** dicit Herodotus, quia oportebat quinquentionem quinque certaminum generibus victorem esse, si **κίνταθλος**, i. e. quinquertio vocari, et ex olympicis ludis victoriam absolutam, integram, ac illustrem, reportare volebat. Ergo Tisamenus quatuor tantum certaminibus adversarium superaverat, et unicum ei deerat, ex quo si victor discessisset; **τὰ κινταθλῶν** nomine merito gloriari potuisset, ac in olympicis ludis publica præconis voce victor gloriose renuntiatus fuisset, et insigni victoria decoratus domum rediisset. Quum autem Herodotus dicit **ἴδραμι νικᾷ**, est ἱλλυπτικῶν loquendi genus. Subauditur enim **κίνδυνοι.** Hic autem **δραμῇ κήδοναι**, idem valebit ac **verbum κινδυνεύει** cum infinito junctum; ut, **κινδυνεύω λέγειν.** Propemodum dico. **κινδυνύω μαίεσθαι.** Propemodum intelligo. **κινδυνύω ποιεῖν.** Propemodum facio. In vulgatis Græcol. Lex. sexcenta hujus elegantissimæ locutionis exempla ex probatissimis linguæ Græcæ scriptoribus excerpta leges. Quare nos his hoc loco scribendis superdebemus. Sic etiam **κινδυνύω νικᾷ.** Propemodum vinco. Nam **ἴδραμι νικᾷ** ab Herodoto **καινοκρητέστερος**, καὶ σποητικώτερος ἱερταται, αὐτὶ τοῦ, κίνδυνοι ἴδραμι, τούτῳ ἐκινδυνύουσι

νικῶν. Propemodum vicit. Ὀλυμπιά-
δα vero μετανομηκῶς nunc appellat
Herodotus τὰς Ὀλυμπικαίας ἀγῶνας,
τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ τελευτούσας, i. e. O-
lympica certamina, quæ ad Olym-
piam urbem fiebant. Vide τρίχιν
περὶ ἐαυτοῦ. ubi fusius demonstra-
tur, quid sit proprie δίσις, τρίχιν,
δραμιῖν δρέμοι, ἀγῶνα, κίοντες. Quis
autem dicatur πάνταδλος, et quid
sit πάνταδλος, docent cum alii
multi, tum etiam Aristot. τῶν
ῥητορικῶν lib. i. cap. 5. Consule et
Suidam, et vulgata Latina Lexi-
ca in Quinquertium, et Quin-
quertiones. Quanquam fortasse
quis non absurde conjecerit, si
de lucta tantum hic agi dicat,
quæ tribus adversarii lapsib. finie-
batur. Æschyl. Εὐμεινίσι. ver. 592.
ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμά-
των. Schol. ἐν μὲν) ἐκπέπτικας. ἡ
μεταφορά δ' ἐστὶν ἀπὸ τῶν παλαιόντων,
οἳ ἐπὶ τοῖς τριῶν παύμασι ἐρίζουσι
τὴν ἥτταν.

παράβαινον. Ion. et poet. Violare.
Peccatis offendere. Lædere. Idem
valet ac τὸ παραισθεῖαι βλάπτειν.
Transgressionibus, peccatis læ-
dere. τίνα δαιμόνιον παραβάτης;
Quo Deorum offenso? Virgil.
Æn. i. ver. 12. Quo numine
læso?

παράβαλλεν. com. Conferre. Com-
parare. Εὐρώπῃ παραβλήθηται. Cum
Europa conferri. iv. 198.

παράβαλλεν. comm. Appellere. Ap-
plicare. Admovere. Ut, Naves ali-
quo appellere. Navibus aliquo
appelli. παραβαλεῖν τοὺς δέκα ἰθὺ
Σκιάδου. vii. 179. Cum decem
navibus recta ad [insulam] Sci-
athum appulit. Valla parum fi-
deliter locum hunc videtur inter-
pretatus, 'Decem naves recta mi-
sit in Sciathum. In vulgatis Le-
xicis vitiose legitur ἰθὺ Σκιάδος,
pro Σκιάδου. Quæ sic Latine, sed
non admodum bene reddita sunt,
Recta in Sciathum decem naves
admisit.

παράβαλλεσθαι. comm. Decipere.
Fallere. μηδὲ ἰμὶ παραβάλη. Nec
me decipias. i. 108. Eustathius,
παραβάλλεσθαι, τὸ ἐξαπατῶν εἶναι
παραβαλλέταιρος, ὁ τοὺς φίλους ἐξα-
πατῶν. p. 1406. 24. Rom. 1550.
παραγαγῆν μοίρας. Fata produce-
re. Gall. Prolonger la destinée.
i. 91.

παράβολος, ο, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui
temere cuius periculo caput ob-
jicit. Homo audaciæ projectæ.
παραβολοὶ ἔργον. Audaciæ proje-
ctæ facinus. Facinus audaciæ,
periculique plenum. ὁς Ἑλλήνων
εἶνεκα τῦτο τὸ ἔργον ἔκτεν παραβόλον
ἔργασμαι. ix. 45. Qui Græcorum
caussa facinus hoc adeo audax
feci. Vel, Qui Græcorum causam
facinus hoc tantæ audaciæ, au-
daciæ tam projectæ, periculique
plenum feci.

παραγυνοῦν. comm. Enudare. De-
nudare. Nudare. Detegere. Pa-
tefacere. Declarare. i. 126. ταῦτα
μὲν νυν ἐς τοσοῦτο παραγυνοῦν. viii.
19. Hæc quidem hactenus enu-
davit, [declaravit.] ἄλλο μὲν ἔστιν
παραγυνοῦν ἔπος. ix. 44. Nullum
quidem aliud verbum nudat, [ape-
rit, aperte profert.]

παραθήκη, ης, ἡ. comm. Depositum.
παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔκτα τάδε τί-
θεμαι, ἀπόρρητα ποιούμενος πρὸς μη-
δίνα λέγειν ὑμῖς ἄλλοις, ἡ Πανσαινίη.
ix. 45. [Ut] depositum apud vos
hæc verba depono, interdicens ne
cui alii, quam Pausaniæ, dicatis
[hæc.]

παραιτιῶσθαι. Vehementibus preci-
bus aliquid ab aliquo petere. ψο-
χὴν παραιτιῶσθαι. Vitam precibus
vehementibus petere. Petere pre-
cibus vehementioribus, ut vita no-
bis condonetur, atque servetur.
i. 24. et simpliciter positum ex-
stat paulo post, pro, precibus
instantibus, atque vehementibus
aliquid ab aliquo petere. ibid. ε,
τι παραιτιῶτο. Quod flagitaret. i.
90. παραιτιῶμενος ἐπιπῆναι οἱ. Vhe-

mentibus precibus petens, ut sibi permitteret. *ibid.*

παραιρούμενος, ὁ. *Ion.* pro comm. **παραιρούμενος**. Juxta pendens. Pendens ad. *ἰγχυρίδια παρὰ τὸν δι-ξυὸς μηρὸν παραιρούμενα ἐκ τῆς ζώνης.* vii. 61. Pugiones ad dextrum femur e balteo pendentes [gestabant.] Hunc morem nunc etiam multi Germani servant.

παρακεκρίμενος, ἡ, ον. Dispositus. Delectus, atque dispositus. *ἄρην πολλὴν πεζὴν παρακεκρίμενοι παρὰ τὸν αἰγυάλον.* ix. 98. Multum peditatum juxta littus dispositum videbant.

παρακλήειν. V. H. pro comm. **παράκλειειν**. Excludere. ἢ κατὰ λαμπροφωρίην ἰππιτῶν ἄλλοι σφίης παρακλήναι. vi. 60. Valla: Neque illi propter vocalitatem aliis insidiantes se ipsos ingerunt. At hæc est verborum Græcorum vis, et interpretatio. Nec alii propter vocis claritatem, [atque præstantiam, alios] aggredientes, ipsos excludunt, [ut ipsi muneribus his fungantur, ac fruantur.]

παρακούειν, comm. Oscitanter, negligenter, leviter, obiter aliquid audire. Audire. *παρακούσας τὴν τέχνην.* Cum artem audisset. Nam et pro simpliciter audire sumi potest, ut compositum pro simplici sumatur. Quod minime novum: Vel vertendum, Cum aliquid de [hujus] arte audisset. iii. 129. ut ἡ παρὰ aliquid de verbi significatione remittat, q. d. Cum levem quendam rumorem de ejus arte audisset.

παρακτᾶσθαι. V. H. Asciscere. Hoc verbum dicitur de rebus peregrinis, externis, ac alienis, quas quis sibi comparat, et asciscit, ut iis utatur, idque præter antiquum patriæ morem. Hæc enim est hujus verbi vis, quam a nullo hactenus explicatam, consulto pluribus explicandam censui. τοῖσι παρακταμένοισι ξενικοὺς νόμους τοιαῦτα ἰππιτῶμα διδοῦσι. Illis, qui

peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant pœnas. iv. 80.

παράλοιοι Ἀθηναῖοι οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες) (οἱ ἐκ τοῦ πεδίου. i. 59. Qui maritimam oram incolebant.) (Qui planitiem habitabant.

παράλος, ὁ καὶ ἡ. comm. pro quò frequentius θαλάσσιος. Marinus. **παράλος** enim proprie dicitur ὁ παραθαλάσσιος, ὁ παρὰ τῇ ἀλί, τετρίθι θαλάσση οἰκῶν. Qui prope mare habitat. Interdum tamen apud Herodot. sic vocatur, qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis, nanticisque dat operam. Idcirco Athen. dicunt, vii. 161. μάτην γὰρ αἱ ἀδὶ παράλοιοι Ἕλλησιν στρατὸν πλεῖστον εἴημεν ἐκτελέμενοι. Frustra enim sic navales copias longe plures, quam [ceteri] Græci, nobis comparassemus. παράλος vero ταῦς aliud, de quo suo loco. Vel, Frustra enim navales copias longe majores haberemus, quam [ceteri] Græci. Valla (ut notat Stephanus) *παρὰ* ἄλλοι legit, ideo in ejus versione vocabulum παράλοιοι expressum non exstat.

παραλύειν τινὰ τῆς στρατηγίας. Herodotea locutio. Aliquem prætura amovere. Aliquem prætura abdicare. vi. 94.

παραμείβασθαι, comm. pro quo frequentius *παρέχασθαι*. Præterire. *παραμειβόμενος τέτοναι.* Hos præteriens, vel præterfluens. agitur enim hic de fluvio Phrygas præterlabente. i. 72. *παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον.* Castra præterlabens. i. 75. *ἴδμεν πολλὰ παραμειβάμενοι.* Cum multas gentes præteriissent. i. 94, 104. v. 52. vi. 41. vii. 109, 112, 115, 225. viii. 34. et passim.

παραμελεῖν, comm. Negligere. Contemnere. Nullam curam aut rationem habere. *παραμελήκει, προπαραμελήκει.* Neglexit. i. 85.

παραμέμηται. V. H. quod sine ullius auctoris exemplo legitur ia

vulg. Lex. Memoravi. Mentionem feci. Narravi. Narro. Mentionem facio. Memoror. τῶν ἰγὼ ἔπαραιμίμηναι. vii. 96. Quorum ego nullam mentionem feci. vii. 99.

παρεπλήσιος, α, ου. comm. Similis. παραπλήσια τέτω. Huic similia. iv. 78, 99, 128, 169, 172. παρεπλήσιωτάτης. v. 87.

παραιπλήσιος ἀγωνίζεσθαι. comm. Æquo Marte pugnare. i. 77. παραιτίειν, ἰν. Ion. pro comm. παραιταί, καὶ παραισιεύειν. Parare. Instruere. ταύτας παραιτίεσθαι ἐκέλευον. Has instrui, has parari jubebant. vii. 142. ταύτα παραιτίοντο. viii. 76. Hæc præparabant. viii. 81. παραιτίεσθαι πάντα. ix. 42. Omnia parari [jussit.]

παρασάγγης, υ, δ. Nomen Persicum, quo certum mensuræ genus indicatur. ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα σταδία. Parasanges valet, continet, triginta stadia. v. 53. vi. 42.

παρὰσῃται. comm. Alicui astare. Adesse. Favere. Opem ferre. i. 87.

παρὰσῃται. comm. Deditionem facere. Dedere se. Gall. *Se rendre*. χροὴν παρίσθαι. Tandem se dederunt. iii. 13. [pro quo συνωμύμους d. παρίδοσαν σφίρας αὐτός. ibid.]

παραιτυγχάνειν. comm. pro quo frequentius παρίηται. Adesse. Interesse. Gall. *Etre present*. *Se trouver en quelque lieu, fait, chose*. παραιτυχῶν τῷ παῖδι τῷ γιγνούτι. ix. 107. Qui clade accepta præsens adfuerat. Vel, Qui forte adfuerat cladi acceptæ.

παρεφίρειν, ἰν. Ion. et poet. pro comm. παραφίρειν, ἴτε προσφίρειν, afferre. ἐδίδοσφι λόγους ἄξιον παραφίρειται. Nihil memoratu dignum ipsis affertur. Nihil, quod sit alicujus pretii, ipsis affertur, ac opponitur. i. 133. pro eodem usurpatur τὸ παραφίρεσθαι. εἰ δὲ τι παραφίρειτο. Si quid vero afferatur, ac apponatur. ibid.

παρεφροῖναι, ἰν. comm. Delirare. Desipere. iii. 34, 35.) (σωφροῖναι, ἰν. ibid. παραφροῖναι. Desipienti. iii. 61. παραφροῖναι. vi. 12, 75.

παραχρῆμα. comm. E re nata. Ex tempore. Confestim. vii. 150.

παραχρῆσθαι. Abuti. Contemnere. cum genitivo. παραχρησάμενοι τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων. Bellatoribus Ægyptiis abusum. ii. 141. [Sed cum dativo frequentius, ut apud Dionys. Hal. 295. 9. ἡμῖν ὥσπερ δούλοις παραχρῶμενοι.] Αἰγυπτίοι τῶν Ἑλλήνων παραχρῶμενοι, διφθάρησαι οὕτω, ὥςτε ὀλίγοι τινὲς αὐτῶν ἀπειόγησαι ἰς Αἴγυπτον. iv. 159. Ægyptii, quia Græcos contemnebant, ita perierunt, ut pauci quidam ipsorum in Ægyptum redierint. At vii. 223. παραχρῶμενοι sumendum videtur pro, suis corporibus minime parcentes; at iis abutentes, ea contemntes, et Græciæ saluti liberaliter donantes. Valla tamen vertit, ingruentes. Cujus interpretationem vulgata Lexica sequuntur. Consule Suidam in voce παραχρῆται, ubi vis hujus verbi declaratur. [παραχρησάμενοι τὸν Βακιδὸς χρησμόν. viii. 20. Contemto Bacidis oraculo. cum accus.]

παραχρῆσθαι. Abuti. Negligere. Contemnere. comm. cum accusativo, πρῆγμα, τὸ ἂν τοι προδῶν, μηδὲ μὴ παραχρῆσθαι. Rem, quam tibi proponam, nullo modo contemnas. i. 108. [τῆτο] παραχρῆσθαι ἰς τὰς συμμάχους. Hoc in socios per contemtionem facitis. Vel, efficere studeatis. v. 92. §. 1. παραχρησάμενοι τὸν Βακιδὸς χρησμόν. viii. 20. Contemto Bacidis oraculo.

παρεδρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Assessor. Qui, quæve, alicui assidet. γυναῖκας παρίδρους ἰσάγασθαι. Introducere mulieres [viris] assidentes. v. 18. οἱ παρίδρου αὐτῷ. vii. 147. Ejus assessores.

παρίδουσαν. Vide **ἰδουσαν.** iii. 149.
παρίαι. 3. pers. singul. perf. act. a **παρίημι.** ix. 1. Vide **παρίαι.**
παρίαι. Apud Herodotum interdum accipitur pro **συμβαίνειν**, accidere, contingere. **παρὴν σφί συμβορῇ χρῆσθαι** πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. **ἀπὸ τῆ συνῆθη αὐτοῖς μεγίστην συμφορὴν χρῆσθαι.** Ipsis accidit, ut gravissima calamitate afficerentur. Vel, Ipsis accidit ut in maximam calamitatem inciderent, vel, ut maxim. calam. experirentur.
παρίαι, ἴντος, ὁ. comm. Qui prætermisit. Qui præteriit. **Νύκτα μέσῃ παρίντας, περιύσθαι.** viii. 9. Valla: Media nocte solventes proficiscerentur. **Æ. P.** Media nocte præterita, vel jam elapsa, proficisci [placuit.] Est autem particip. aor. 2. act. **παρήν, a παρίημι.** Consule Grammaticos.
παρικείμενοι διαταχθέντες. καδ' ὁ-
ππλλαγὴν dictum videtur, **ἀπὸ τοῦ παρικείμενοι διατάχθαι.** viii. 70. In aciem sunt digesti. Sed hæc est verborum vis, Cum alii ab aliis discreti fuissent, ut nationes a nationibus separatæ pugnarent, ita demum alii prope alios in ordinem sunt digesti.
παρ' ἱμοί. Ion. et comm. Apud me. Meo iudicio. **ἔτος παρ' ἱμοί δικαίως ἔστι τὸτο τὸ ἄνομα φέρεσθαι.** i. 32. Hic meo iudicio dignus est, qui nomen hoc ferat. **τὰς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοξίοντας ὀλβίους εἶναι.** Qui suo iudicio videntur beati esse. Qui suo iudicio se felices esse putant. i. 86.
παρικείμενην τινὰ ποιῆσθαι τοῦ λόγου. Aliquid orationi suæ obiter addere, et quasi per interpositionem inserere. vii. 5.
παρικείμενη, ἡς, ἡ. comm. q. d. Interpositio. Id, quod interponitur. **λόγῳ παρικείμενη.** Orationis interpositio vocatur ab Herodoto id, quod quis, ab instituta oratione digrediens, et de re aliqua men-

tionem obiter faciens, interponit. Digressio. vii. 171.

παρίξ. Ionic. et poet. Præter. **παρίξ τοῦ ἀργύρου.** Præter argentum. i. 14. **παρίξ τοῦ ψύγματος.** Præter auri ramenta. i. 93. **παρίξ ἢ ὅσον.** Præter quam quantum. i. 130. **παρίξ τοῦ φόρου.** Præter tributum. i. 192. **παρίξ τῷ ἀριθμῷ.** Præter numerum. ii. 4, 31, 168. iii. 67, 91, 97. **παρίξ τῶν ἱππῶν.** iii. 106, 117, 122. iv. 46, 82. v. 7, 31, 66. vii. 87, 196. viii. 2, 48, 73.
παρικείμενοι. Ion. 3. pers. singul. plusq. p. act. pro comm. **παρικείμενοι, et Attice παρικείμενοι.** viii. 126. Præterierat. a **παρικείμεν.** Vide simplex **ἰλαίνω.** Et « termin. Ion.

παρικείμεν. Ion. et poet. 3. perf. medii. a **παρικείμεν, ας, ι.** a **παρικείμεν,** quod significat **παρικείμενοι.** Prætereo. **παρικείμεν ταύτας.** Has præteriit. vii. 109. [pro eodem dicit. **παρικείμεν.** vii. 108, 109, 112.] Vide **ἡία** apud Eustath. **παρικείμεν.** vii. 113. **παρικείμεν.** vii. 115.

παρικείμεν τίσσιν ἡμέρας. vii. 210. Valla: Quatriduum supersedit. v. s. Quatuor dies præteriit. id est, Quatriduo supersedit.
παρικείμεν. comm. pro quo et **παρικείμεν.** Præterire. Juxta transire. **Δίψην παρικείμεν.** Lacum præteriens. Vel, Juxta lacum transiens. vii. 58, 109, 113.

παρίων. Ion. et poet. pro comm. **παρίων.** Hoc vero. **Ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ παρίωντος.** Cum liceret. Cum facultas daretur. i. 129. Cum liceat. v. 49. [ad marginem legitur **παρίωντος** quod et ipsum **ἀπὸ τοῦ παρίωντος** dictum Ἀττικῶς. Subaudiendum autem in nominativo, vel accus. **τὰ θεῖον.** i. Numen divinum. At in genit. **τοῦ θεῖου,** vel **τοῦ θεῖου.** Vide **παρίωντος.** vi. 72. vii. 24, 164. **παρίωντος αὐτοῖσι.** vii. 229. Cum liceret ipsis.

παρίωντος. commun. Transire. Ingredi aliquo. **παρίωντος ἐς τὴν**

αὐλῇ. In aulam transiverunt. iii. 77.

παρισκευάδατο, pro παρισκευασμένοι ἦσαν. v. 34. Vide δατο. vii. 218, 219.

παριρρίσκιν. Excogitare. Commisnisci. μίζοντας αἰτίας παριρρίσκιν. Graviora crimina comminisci. i. 26. pro eodem dicitur et παριρρίσκιν. iii. 31.

παρίχιν, et παρίχισθαι. comm. προθυμὴν πλείην παρίχιστο. Maximum animi alacritatem præbuit, præstitit, exhibuit. i. 61. πρήγματα παρίχιν τινί. Negotium alicui facessere. Molestiam exhibere. i. 155. πρήγματα παρίσχον πλείεα. Plurimas exhibuerunt molestias. i. 175. τὰ δὲ οἱ παρίσχι πόνοι πλείεροι. Quæ vero ei plurimum laborem, plurimum molestiæ exhibuerunt. i. 177. τοῖσι ἴπποισι τὰ ἔργα παρίχισθαι ὁμοῖα. Facta verbis consentanea præstare. iii. 157. iv. 44, 46.

παρίχιν. comm. Præbere. In aliojuss arbitrio, ac potestate ponere. ἰμοὶ σὺνπτρον, καὶ δύναμις πῶσα ἡ Πολυκράτειος ἐπιτέτραπται, καὶ μοι παρίχιν νῦν ὑμῖν ἄρχιν. Mihi sceptrum, et potentia, [vel potestas] omnis Polycratis est commissæ, ac [potestas hæc] mihi jam vobis imperare præbet, imperium in vos præbet. Vel, imperium in vos in arbitrio meo ponit. iii. 142. Valla vero vertit hæc verba, καὶ μοι παρίχιν &c. In meo quoque arbitrio situm est vobis dominari. Quare, si versionem hanc admittamus, τὸ παρίχιν, ἀπὸ τοῦ παρίσθαι, καὶ ἐν ἡμῖν εἶναι sumetur, id est, Nobis adesse, potestas licere, in nostra potestate, ac arbitrio esse. Sed hoc aliis exemplis est confirmandum, quæ vide ἐν τῷ παρίχιν, ἀπὸ τοῦ ἐξῆναι.

παρίχιν apud Herodotum interdum sumitur pro comm. ἐξῆναι. Licere. Ut, παρίχιν αἱ σφί. Ipsi

licuisset. iv. 140. Sed videtur ἑλλυπτικὸν esse loquendi genus. Subauditur enim ὁ θεός. Deus ipsis præbisset. id est, Per Deum licuisset. Licuisset. Sic, παρίχιν ὑμῖν σῶξισθαι ἐπὶ τὴν ὑμῖν τέρην αὐτῶν. In vestram ipsorum patriam vobis salvis redire licet. v. 98. Nam hic etiam ὁ θεὸς subauditur, q. d. Deus vobis salvis in patriam redeundi facultatem præbet. Quamquam si quis diceret activum pro passivo ἰωνικῶς, ut et Ἀττικῶς, in hoc verbo positum, ei nequaquam vehementer repugnarem. οὐ παρίχιν οἱ αὐτομαλῶν ἐς τὰς Ἑλλήνας. viii. 8. Ad Græcos transfugere ei non licuit. [ἔφασαν] παρίχιν σφί μηδίζιν. viii. 30. Sibi Medorum partibus favere licere [dixerunt.] Νῦν παρίχιν κάλλισον ὑμῖας ἔργων ἀπάντων ἐξεργάσασθαι. viii. 75. Nunc vobis omnium pulcherrimum facinus facere licet. παρίχιν ποίειν ταῦτα. viii. 100. Hæc [tibi] facere licet. viii. 140. παρίξιν ποίειν. Facere licebit. ix. 122.

παρήγγιλι. comm. 3. person. aor. 2. act. a παραγγέλλω. Denuntiavit. ix. 53.

παρηγορίειν, εἶν. et παρηγορίεσθαι, εἶσθαι. Ion. pro comm. παραινῶ. προτρέπειν. Suadere. Incitare. Sollicitare. Hortari. Οὗτος πολλὰ καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορίατο ἀπίσασθαι ἀπὸ τοῦ βασιλῆος. Hic sæpius et ante Gorgum ad defectionem a rege faciendam sollicitavit. v. 104. Hoc autem παρηγορίατο est 3. person. singul. plusquam. pass. pro comm. παρηγόρητο. dissoluta ἡ in ια. [Pindarus Olymp. Ode ix. v. 117. παρηγορεῖτό μιν μήποτε ταξιδῶσθαι σφί τεράς ἄτερθε αἰχμῶς. Ipsum hortabatur ne unquam in acie sine sua lancea staret.] οἱ παρηγορέμενοι κῆρα ποίειν. Qui suadebant ut hæc facerem. vii. 13. καὶ οἱ μὲν παρηγόριοι Ἀμομφάριοι. ix. 53.

55. Et alii quidem Amomphare-
tum adhortabantur.

παρήκω. ix. 15. Vide παρίναι, et
κατατίνιν.

παρήκω. Vide simplex ἀρτίω, ὦ.
et ἀρτάν, ὦ.

παρήσονται. 3. plur. fut. medii; ver-
bi παρήμι. Prætereo. Omitto. Πα-
ρήσονται παραλαµβάνοντες ἐπὶ τὸν
Πέρσην. vii. 148. (Stephanus ait)
Legendum οὐ παρήσονται. v. s. Non
omittent se assumere adversus
Persas. Sensus. Cum intellexis-
sent fore ut se non præterirent,
at ad belli societatem contra Per-
sas assumerent. Sed fortasse πα-
ρίσονται legendum. i. Aderunt, ut
se belli socios adversus Persam
assumant. Sic adverbium οὐ non
erit addendum. Vel etiam τὸ παρή-
σονται jam accipiendum ἀντὶ τοῦ
παριεύσονται, i. advenient, ade-
runt. παρὰ τὸ παρήμι, de quo
Grammatici. Sensus idem. Nihil
tamen muto. ἡμῖν ἐς τὸν ἰσθμὸν
παρήσονται οἱ βαρβάρων. viii. 60.

παρήσω. Si codex mendo caret,
est 3. plural. subjunctivi modi
aor. I. act. regulariter formata
a futuro παρήσω, aor. I. act. παρή-
σα. subjunct. παρήσω, ης, η. &c.
a παρήμι, quod nunc non signi-
ficat Prætereo, vel prætermitto:
sed (ut vulgus hominum ineleg-
gantiorum loquitur) facio trans-
ire, vel facio intrare, quod La-
tine diceret elegantius, Patior,
vel sino, aliquem aliquo intrare,
penetrare, transire. Permitto ut
intret, efficio ut intret, penetret,
transeat. ὥτως μὴ παρήσωσι ἐς τὴν
Ἑλλάδα τὰς βαρβάρους. viii. 14.
Ne barbaros in Græciam intrare
sinerent. Sed (nisi fallor) παρή-
σωσι legendum, ut sit 3. pers.
plur. futuri παρήσω, εις, η. facilis
enim lapsus typographi propter
maximam similitudinem, quam
inter se habent istæ literarum
figuræ, diphthongus scil. ου, et vo-
calis ω. Grammatici vero docent

a futuro παρήσω, non παρήσω (ut
regularis formatio flagitaret,) sed
ἀνωμάλως παρήκα formari; unde
subjunctivus ἰὰν παρήκω, ης, η. et
in 3. plur. παρήκωσι dicendum
esset. Qua de re consule vulga-
tas Grammaticas, et nostras in
Xenophontem notas, pag. 197.
D. ὥπως μηνύσωσι, ubi demonstro,
μὴ ἀνήσουσι scribendum. τὸ δὲ ὅπως,
quod Ion. dictum pro comm.
ὅπως, non solum cum subjunctivo,
sed et cum indicativo futuri con-
jungitur, ut exemplis confirmo
in iisdem meis notis, pag. 954.
D. ὥπως ἀκοτιούσι.

παρδινύσθαι. comm. ἐν τῇ παρδινίᾳ
διάγειν. Vitam in virginitate tra-
ducere. Virginem esse. Virginem
manere. iii. 124.

παριδεῖν. Animadvertere. Obser-
vare. Οὐδὲ μὴν διλίην μοι παριδόν.
Cum nullam ignaviam in me ani-
madverteris, observaris. i. 37, 38.
ἐδὲν ἄχαρι παριδὲς ἀνδρὶ τῷδε. Nihil
quod esset tibi ingratum, in hoc
homine, in me ipso, animadver-
tisti. i. 108.

παρίναι. comm. Transire. Introire.
Ingredi aliquo. ἐς τὸ πρῶτον πα-
ρίναι. Ulterius progredi. iii. 77. v.
72.

παρίναι. comm. Transitum dare.
Introitum alicui dare. Sinere ali-
quem aliquo transire. Gallice,
Laisser entrer. Laisser passer. iii.
77. σφίας παρήκαν. Ipsos ingredi,
vel transire siverunt. Componi-
tur autem ex παρὰ et ἵμι. παρί-
σαν. Transire siverunt. ibid. παρί-
ναι ἐς τὰ βασιλῆα πάντα τὸν βελό-
μειον. Quemlibet in regiam in-
gredi sinere. iii. 84. οἱ δὲ σφίας
παρήκαν. Illi vero eos ingredi
siverunt. iv. 146.

παρίναι. comm. Præterire. Per-
mittere. Concedere. Οὐδὲν παρή-
σομεν ναυαρχίᾳ. vii. 161. Nulli
permitteremus ut classi præsit.
Neminem classi præesse patie-
mur.

παρίσαι. comm. ex *παρά*, et *ἵμι*.
Exporrigere. Extendere. *παρήκε*
αὐτὸ τὸ γρατόπιδον. ix. 15. Expor-
rexit [Mardonius] sua castra.
Est autem aor. I. act. Vel, si a
παρίκειν deductum dicas, erit im-
perfectum, et vertes, Exporrige-
bantur ejus castra [usque ad Hy-
sias.] Hoc longe simplicius.

παρίναι. comm. q. d. Admittere.
Dare transitum aliquo. Dedu-
cere. *παρήκε Μαρδόνιος ἐπὶ τὴν Ἑλ-
λάδα*. ix. 1. Valla: Mardonium
in Græciam deducebat. Com-
ponitur ex *παρά*, et *ἵμι*, jacio,
mitto.

παρίσαι. 3. pers. plur. imperf. quod
a *παρίμι* deducitur, idemque va-
let ac τὸ *παρίρχομαι*. Prætereo.
Progredior. Eo in aliquem lo-
cum. Sic autem formatur; *ἴω*,
unde Latinum *Eo*, totidem, iis-
demque literis servatis; Ion. et
poet. verso: in *ι*, fit *ἴω*, hinc vero
circumflexum *ἴω*, *ἰώ*, unde *ἵμι*,
ut ab *ἴω*, jacio, *ἴω*, *ἰώ*, *ῶ*, *ἵμι*.
Imperf. *ἴης*, *ἡς*, *ἡ*. *ἴστον*, *ἡ*. *ἵμεν*,
ἴτε, *ἴσαν*, cum *παρά*, *παρίσαν*.
Præteribant, præterierunt, ive-
runt. *παρίσαν ἐς τὴν Παλλήνην*. viii.
129. In Pallenem progressi sunt,
iverunt.

παρίζειν. Ion. et poet. pro comm.
παρίζομαι. Assidere. iv. 165. v.
18. *παρίζομαι* idem. v. 18. *παρί-
ζειν βυβλίουσι τοῖσι γέρονσι*. Sena-
toribus consultantibus assidere.
vi. 57.

παρίσαι. V. H. quod in vulgatis
Lexicis sine ullius auctoritate le-
gitur scriptum: Adæquare: Æ-
quiparare. *παρίστανει βασιλεῦ*. viii.

140. Regi vos equiparantes.
παρίσασθαι, et **παράσθασθαι**, comm.
In deditionem venire. Deditio-
nem facere. Dedere se. *οἱ πόλι-
μοι παραστήσανται*. Hostes deditio-
nem faciunt. Se [nobis] dedit.
iii. 155.

παρίσασθαι. Tractare. τὸ *ἔμμεν* δι-
σπότην ἡμῖς *παραστήσμεθα* οὕτω,

ὥστε ἐπὶ μηδαμὲς εἶναι αἰδρούμενος αὐτὸν
γρατεύσασθαι. Vestrum dominum
nos ita tractabimus, ut adversus
nullos mortalium expeditionem
amplius sit suscepturus. iv. 136.

παρίσασθαι, et **παραστήσασθαι**, com-
mun. Ad deditionem compelle-
re. Subigere. In suam potesta-
tem redigere. In deditionem re-
cipere. *ἱκανοὶ ὥσαν Πολυκράτεια πα-
ράσθασθαι*. Polycratem ad de-
ditionem faciendam compellere,
ac superare, poterant. iii. 45.
Latin. interpres, Ad resisten-
dum Polycrati validi erant. Sed
male. Præcedentia vide. Sensum
in nostra versione verum habes.

παρίσας, ὁ καὶ ἡ. comm. Accola.
Incola. Vicinus. Vide vulg. Le-
xica. *Παρίσας δὲ πόλιν οἱ ἰόντες*
οἰκῆτον, οὐδὲ διανοίεσθαι τοι. vii.
235. Valla: Ita illi domestico
occupati bello, neque tibi erunt
infesti. Æ. P. Cum autem bel-
lum vicinum ipsis erit domesti-
cum, non erunt tibi formidabi-
les, vel, formidandi, ne &c. *πύρ-
ρον πόλιν* vocat bellum, quod
Persæ ex insula Cytheris agro
Laconico vicina proficiscentes,
et excursiones in agrum Lacôni-
cum facientes, Lacedæmoniiis e-
rant illaturi. *πόλιν οἰκῆτον* dicit,
quia Lacedæmonii bellum domi-
sic erant habituri, propter illius
insulæ vicinitatem, ut hostem; et
periculum imminens ab agro
Spartano propulsarent. Hoc ex
præcedentibus Herodoti verbis
facile colligitur.

παρίσχειν, Ion. et poet. pro com.
παρίσχειν. vii. 120. Præterire. τὰ
παρίσχειν. Præterita: Quæ jam
præterierunt. ibidem. ix. 68; 60.
παρίσχειν. Ion. et poet. 3. pers.
sing. plusq. p. act. pro comm.
παρίσχειν. Præterierat: a *παρί-
σχωμαι*. τὸ *παρίσχωμαι*. Vide *οἰσχωμαι*,
et *οἰσχωμαι*. viii. 72.

παρίσασθαι. Ionic. et poet. (pro quo
commun. dicitur *γίνεσθαι*. Gu-

stare. γινώσκοντες τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν. ubi nostra bona gustarint.) τῶν κρεῶν τούτων ἰσάσαντο. De carnibus his gustarunt. i. 73. ἰχθύων πάσασθαι. Pisces gustare. Piscibus vesci. ii. 37.

πατά. Scythice, quod Græce κτεί-
νω. Interficere. iv. 110.

πατίσθαι, ἰσθαι. V. H. pro quo
alias πάσασθαι. [comm. γινώσθαι.

iv. 186.] Gustare. Vesci. πατί-
νται τῶν κρεῶν. Carnes gustant.
Carnibus vescuntur. ii. 47. 66.

αἱ Κυρηναίων γυναῖκες βοῶν δολέειν ὁ
δυναμῶς πατίσθαι. Cyrenæorum
uxores, vel Cyrenæorum feminae,
vaccinas carnes gustare sibi nefas
esse ducunt. iv. 186. Stephanus
ait, hic vocem Græcam esse
suspectam, verbum scil. πατί-
σθαι. quod tamen variis in locis
ab Herodoto usurpatur, ut et
supra notatum. Valla vertit, Sed
nec Cyrenææ feminae [vaccam]
sibi fas putant ferire. Verum pa-
trum fideliter hæc ab eo sunt ex-
plicata. Quid enim hæc sibi ve-
lunt, patet ex præcedentibus ver-
bis, δολέειν βοῶν οὕτως γινώσκοντες. iv.

186. pro quo loquendi genere
subjicitur alterum σημαίνω, δη-
λῶντι βοῶν σημαίνει. Non est au-
tem cur quis hujus verbi, potius
quam aliorum sexcentorum, no-
vitatem Herodoto familiarissi-
mam admiretur, ac ideo ut vo-
cem adulterinam nimis severe
reiciat. Quot enim alia nunc
primum in hoc nostro Lexico re-
peries notata, quæ in nullis Græ-
cæ linguæ vel amplissimis The-
sauris hactenus scripta reperi-
untur? Hoc igitur et in istorum
numero ponatur;

πατριῶν, ἦς, ἡ. Ion. et poet. pro com-
μυῶν ἦς. Tribus. ἦσι αὐτῶν πατρῶν
τρεῖς. Sunt ipsorum tres tribus.
i. 200.

πατριῶν, ἦς. Ion. pro comm. γένος.
Genus. Progenies, Generis origo.

ii. 143. ἱγανυλόγητα τῶν πατρῶν

τοῦ Κύρου. Cyri genus recensuit.
iii. 75.

πατρῆχος παρδίνος, ἡ. Virgo pupilla,
ad quam solam patris hereditas
pertinet. vi. 57. Sic enim Suidas
hæc Herodoti verba nobis inter-
pretatur, πατρούχου παρδίνου, τῆς
ἑφαιῆς, καὶ ἱκυλήρου, ἥ προσέκει
τὰ τοῦ πατρὸς ἰχθυῖν. Vide ἱκυλήρος
apud eundem Suidam, et Ari-
stophanis Græca scholia in Σφαξί.
in versu 581 hæc verba, καταλι-
πὼν πατὴρ ἱκυλήρου.

πατρώϊος. Ion. et poet. pro comm.
et Attico πατρῶς. Paternus. i. 41.
pro eodem et πατρός, dicitur. vii.
104. V. ed. Stéph.

πάτρως, υ, ἡ. Suidas. πάτρως, πά-
τρω, Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ παρὸς πα-
τρός διος, ὃς καὶ ὁ παρὸς μητρός,
μήτρως. καὶ μήτρως, καὶ πάτρως. Pa-
truu. Gallice, Oncle paternel.
μήτρως. Avunculus. Gall. Oncle
maternel. πάτρων τὸν οὐκ ἑωκλήν.
ix. 78. Leonidem tuum pa-
truuum.

πάτρως, μος, ἡ. comm. Patruus.
παρὰ τῶν πάτρων. Ion. κατὰ κρᾶσιν,
pro comm. πάτρως. Apud pa-
truuum. vi. 103.

παύει cum infinitivo junctum. πα-
ύειν τοὺς ἵππους ἀγωνίζεσθαι. Eorum,
qui versus Homericos canebant,
certamina sustulit. v. 67. παύσει
μὲν καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην.
Impediet ipsum ne subigat Eu-
ropam. vii. 54.

παχίς, ῖς, οἱ. comm. ἄνδρες τῶν
παχέων. v. s. Viri crassi. ματα-
φορικῶς. vero, Locupletes, opu-
lenti. Nam hoc loco ista crassi-
tudo non ad corpus, ad ad opes,
opumque magnitudinem, refer-
tur. Hunc autem Græcismum
Galli feliciter patrio sermone imi-
tantur. Quod enim Græci di-
cunt οἱ παχέες τῆς πόλεως, id ipsi
sic expriment, Les gros de la
ville. i. Les opulents, les riches.
in Νάξῳ ἴσχυον ἄνδρες τῶν παχέων
ὡς τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex

Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed male. Vertendum enim, Quidam de locupletibus, sive civibus opulentis, ex Naxo a plebe in exilium missi sunt. οἱ παχίς τῶν Χαλκιδίων. Locupletissimi, vel opulentissimi, Chalcidensium. v. 77. Gallice, *Les plus gros des Chalcidiéens. Les plus riches.* Αἰγινητῶν οἱ παχίς. vi. 91. τὰς αὐτῶν παχίας. Eos, qui ex ipsis erant opulenti. Qui opibus valebant. vii. 156.

πιδάμν, ᾧ. com. Compedire. Compedibus constringere, vincere. ὁ Ἱπποκράτης Σκίθην πιδήσας. Hippocrates Scythia compedibus constricto, victo. vi. 23. Vel, In vincula coniecto.

πιζομαχίῳ. Ionic. et poet. Pedestre praelium committere. πιζομαχῆσθαι εἰς ἰσοδῆσθαι. Commisso pedestri praelio victi sunt. iii. 45.

πιζομαχίῃ, ης, ἡ. Ion. pro comm. πιζομαχία, ας. Pedestre praelium. Terrestre praelium.) (ναυμαχία. Συνίσταται ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, καὶ τὰς πιζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλῃσι. viii. 15. Accidit ut isdem diebus hæc navalia praelia committerentur, [quibus] et illa terrestria praelia ad Thermopylas [sunt] commissæ.]

πιδαρχίομαι, ὅμαι. Ion. pro comm. πιδαρχίῳ, ᾧ. Pareo. πιδαρχίσθαι ἰσθῆμι. Parere paratum, sive promptum ad parendum. v. 91.

πιδε πυραΐδουσαν, καὶ δώματα. V. Hom. 32. Sic in omnibus editionibus, quas vidi, scriptum constanter legitur: at scribendum videtur, Πιδε πύρ αἰδουσαν. i. Ure igne atrium, est domum. πύρδου vero poeticum est, quod idem valet ac τὸ καλῶ. Sic autem formatur, πῦρ, πυρός. πυρῶ, πυρῷ, καὶ κατὰ συγκατῆν πρῶ, unde τὸ πρῶδου. Uro. Cremo. Quid αἰδουσα significet, Eustath. docet. Αἴας tamen τὸ πυραΐδουσαν est accūs.

f. g. participii, a πύραϊν, ignem accendo, ignem excito. Euripid. in Rheseo, vers. 41. hoc verbum usurpat: sed ad rem præsentem facere non videtur. Consulē Suidam in voce Ὀμηρος.

πιδουσαι. comit. Credere. i. 60.

πιδουσαι. comit. Parere. cum genitivo. ἐμὸ πιδουσαι. i. 126. Mihi morem gerere. [Sic apud Homer. Iliadēs K. v. 57: Κείνον γὰρ καὶ μάλιστα πιδουσατο. τοῖο γὰρ υἱός] Νῦν δὲ ἐμὸ πιδουσαι, γίνεσθαι παύσεσθαι. Nunc igitur mihi parentes, fiat liberi. i. 126. v. 33.

πιδῶ, καὶ ἀναγκάειν, δύο θεοὶ μυθολογ. viii. 111. Suadela, sive Souda, et Necessitas, duo magni Dei, duo magna numina: Horat. Epistol. lib. i. Ep. vi. v. 38. Ac bene nummatum decorat Soudela, Veitusaque; Cic. in Bruto. l. 15. ed. Ern. Soudæque medulla; Πιδῶ quàm vocant Græci, cuius effector est Orator, hanc Suadam appellavit Ennius, &c. Euripides in Hecuba, ver. 814. Τὶ δὴτα θεῖοι τὰλλα καὶ μὲθ' ἡμάτα Μοχθῶμεν, ὅτ' ἤρῃ, πάντα, καὶ μαρτυροῖμεν, Πιδῶ δὲ, τὴν τύραννον ἀνδρώποιν μόνην, Οὐδέ τι μάλλον ἐς τέλος σπευδάσομεν, Μισθὸς δίδότες καὶ δάμεν, ἢ ἡ ποτε Πιδῶν ἢ τις βέλοιο; τὸ γὰρ νῦν δ' αἶμα; Hinc patet quænam dicatur Πιδῶ, et quanta sit ejus potentia. Necessitatis vero vires, et robur invictum esse constat quod et ab Æschylō ἐν τῷ Πιρῶνιδι διαμῶντι v. 105. hoc versu confirmatur, Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς ἀδύρῃτον σθένος.

πιδουσαι cum participio junctum. οὐδαμοὶ δὲ ἐπικύρῳ ἀντιοῦμενοι βασιλεῖ. vii. 139. Nulli conati fuissent resistere regi. ἡμῖν πειρήσασθαι αὐτοὶ τινα σωτηρίην μήχανιδουσαι. vii. 172. Nos ipsi nobis aliquam salutem parare conabimur.

πιδῶ. Ion. pro comit. πιδῶ. 3. plur. optat. Conarentur. iv. 139. vi. 138.

πυλαγίζω. comm. Exundare. Inundare. Restagnare. ἰσθμὶ ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὸ πυλῖον πᾶν πυλαγίζω. Fluvius per totam planitiem restagnare solebat. i. 184. ἰσθμὶ πλῆρης γίνεται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πυλαγίζω. Ubi fluvius plenus fuerit, atque campos inundarit. ii. 92. Hic τὸ πυλαγίζω transitive sumi videtur pro undis tegere. Vel neutraliter, ac passive, pro undis tegi. Vertes autem, ubi campi aquis tecti fuerint.

πύλας. comm. Adverbium. οἱ πύλας. Alii. τοῖς πύλας διάζω. Aliis jus dicere. i. 97. [Proprie tamen significat πύλας, et ἰγγός, prope. unde οἱ πύλας, propinqui, proximi, vicini.] ἰγγὸς τὰ τῶ πύλας ἐπιπύλας, αὐτὸς κατὰ δύναμιν ὁ ποιήσω. Ego quæ in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. τὰ τῶν πύλας κακά. Vicinorum, vel Proximorum, mala. vii. 152.

πύμπαι. Vocabulum Æolicum, pro comm. πύμπαι. Quinque. V. Hom. 37. Hinc τὸ πύμπαιος, τὸ ἐκ πύμπαιος συνιστῆς ὄργανον, πρὸς τὸ δῶναι τὰ πύμπαι. ibid. Consule Eustath. Instrumentum ex quinque veribus ad carnes assandas compactum, cujus hæc est figura.

πύμπαι. pro ἀποπύμπαι. Mittere. pro Dimittere. Amandare. Gall. Donner congé à quelqu'un. Renvoyer. Congédier. ὁ Ἀργαῖος τὸν Ἀρτεμίδαρια πύμπαι. Astyages Artēmbarem dimittit. i. 116. (quum supra dicit ἐκπύμπαι Ἀρτεμίδαρια.) **πύμπαιος,** ἢ. comm. Missio. Gall. Envoy. ἀπὸ τῆς πύμπαιος τοῦ κήρυκος διωτὴρ ἡμέρη. viii. 54. Secundo die a præconis missione. id est, Postero die a nuntio, vel præcone, misso.

πυπύλας ἄνθρωπος. Quinquertio. ἄνθρωπος

πυπύλας ἄνθρωπος ἐκ πυπύλας ἰσθμῶν. ix. 75. Quinquertionem ex provocatione interfecit. id est, Virum quinquertio victorem, quem ad certamen provocarat, aut a quo provocatus fuerat, interfecit.

πυπύλας, ὁ. Ion. pro comm. **πυπύλας.** Quinques major. Quincuplo major. vi. 13.

πυπύλας, ἢ. Navis, quæ quinquaginta remis agitur. i. 152, 163, 164. iii. 39, 41. iv. 153, 156. vii. 36, 97, 184. viii. 1, 2, 48.

πυπύλας, ἢ. idem ac **πυπύλας,** iii. 124. vi. 138. V. ed. Steph. **πυπύλας.** Ion. et poet. pro comm. **πυπύλας.** Venditum fuisse. a **πυπύλας,** pro **πυπύλας, ὦν.** Vendo. Est autem infinitus præteriti perf. et plusquamp. pass. ii. 56.

πυπύλας, ἢ. Ion. pro comm. **πυπύλας, ἢ.** Terra ulterior. Terra, quæ est ultra locum aliquem, et proprie quæ est ultra mare. οἱ Πυπύλας ἀποδάντες ἐς τὴν πυπύλας τῆς Βοιωτίας χώρας. viii. 44. Valla : Platæenses descendentes in Pieriam oræ Bœotiae. Videtur legisse Πυπύλας. Sed Πυπύλας, sive Πυπύλας, (ut docet Eustath.) non est in Bœotia. Quid sit, et ubi sit, et unde nomen ei fuerit inditum, apud Eustath. vide, et Plin. lib. iv. cap. 10. in Macedonia descriptione. Stephan. in Πυπύλας. Strabo l. x. p. 722. ed. Amst. Πυπύλας, καὶ Ὀλαμπος, καὶ Πύμπαι, καὶ Λεῖονθρον, τὸ πύμπαιον ἐν Θράκῃα χώρα, καὶ ἔρη. οὗ δὲ ἔχουσι Μακεδόνες. et libr. xvi. p. 1091. Æ. P. Plat. cum descendissent in ulteriorem agri Bœotii regionem. Suidas. Πυπύλας. ὁμοῖα τόπων. Stephan. Πυπύλας. πύμπαιος Συρίας. Ἐστὶ καὶ χώρα Κορίνθου. Eustath. Πύρα, ἢ γῆ κατὰ γλῶσσαν, ἔστι καὶ πυπύλας κατὰ παραγωγὴν, καὶ τὸ πύρα ἐπὶ ἰσθμῶν. Idem, Πυπύλας, ἢ πύρα γῆ. Hæc postrema Eustathii τῆς πυπύλας interpretatio mihi magis arridet, quam supe-

riores. Nam ad hunc locum illæ facere non videntur.

πρωτός, ἢ, ὅς. Ion. pro comm. πρῶτος. Qui trajici, transirique potest. ποταμὸς πρὸς πρωτός. Fluvius, qui navibus trajici potest. v. 52. πρὶ. τὰ πρὶ τῶν Κύρων. Ion. ut com. οἱ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα. pro comm. ὁ Κύρος. ὁ Πλάτων. i. 95.

πρὶ cum accus. peculiariter apud Herodotum pro πρὶ cum genit. De. Gall. Touchant quelque chose. ἠρώτην πρὶ Πακτίην. pro πρὶ Πακτίου. De Pactya [vates] consuluerunt ac interrogarunt. i. 158. Κυρηναῖοι τὰ πρὶ Βάττου οὐδαμῶς ὁμολογίουνσι Θηραίοισι. ἀπὶ τοῦ, κατὰ τὰ πρὶ Βάττου. De Batti rebus, de Batto, Cyrenæi cum Theræis nullo modo consentiunt. iv. 154.

πρὶ μὴν τέτους οὕτω εἶχε. viii. 85. De his quidem ita [se res] habet. Vel, Quod ad hos quidem attinet, ita se res habet. pro quo dicendum alias esset, καὶ πρὶ μὴν τέτων τὸ πρῆγμα οὕτως εἶχε.

πρὶ τῷ πρῆγματι οὕτως οὕτως εἶχε. Quod ad hanc rem attinet, res ita habet. Sic etiam Galli. Touchant cette affaire, la chose va ainsi. i. 117. δοκίμῳ σε πάντα ἐμμεμαθημένος οἷο αὐτῷ πρὶ, ὡς ἐπρήχθη. Existimo te omnia intellexisse de te ipso, quomodo gesta fuerint. i. 124.

πρὶ πολλοῦ εἶμαι. comm. Multum interesse. Magni interesse. ἡμῖν πρὶ πολλῷ εἶσι κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σὴν. Nostra magni interest tuum regnum stare, ac florere. i. 120.

πρὶ ἰουτῷ τρέχειν. Vide τρέχειν πρὶ ἰουτῷ.

περιβάλλειν ἔρκος, ἔρκος τῶν νῆων. ix. 96. v. s. Circumjicere septum, navium munimentum. id est, Classem vallo circumdare, ut sint in tuto. Vel, Classem vallo circumdare, quod est navium munimentum. ix. 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλειν ad munitiones relatum. Circumjicere. Circumdare. Munire circumjiciendo, atque circumdando. ταχία περιβάλλοντο ἑκαστοι. Singuli se mœnibus circumductis munire cœperunt, vel se muris muniverunt. i. 141. τῆχος περιβάλλειν τὴν πόλιν. Urbem muro circumdare. i. 163. vi. 46. ἔρκος ὑψηλὸν περιβάλλοντο. vii. 191. Septam, sive vallum excelsum sibi circumjecerunt. Alto septo, sive vallo circumjecto se muniverunt. ix. 96, 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλειν. Acquirere. Comparare. ἰδίῃ περιβάλλομαι ἑαυτῷ κέρδι. Privatum sibi quæstum concilians, parans. Privato quæstui studens. Privatum quæstum faciens. iii. 71. ἀλλὰ τε χρύσεια ἀφ᾽ αὐτῶν χρήματα περιβάλλειν. vii. 190. Valla : Affatimque aliarum ex auro rerum lucratus est. Æ. P. v. s. aliasque ineffabiles aureas res acquisivit. i. aliamque supellectilis aureæ vim, quæ verbis vix exprimi posset, quæsit, sibi comparavit, lucratus est. vel χρύσεια χρήματα, aurea vasa, vel pecuniam auream, i. nummos aureos ita vocat Herodotus, viii. 8. ix. 39.

περιβάλλειν, et περιβάλλειν de vestibus dictum, quibus corpus tegimus. λευκὸν χλαῖνιδον περιβάλλομαι. Candidam penulam circumjectam gestantes. Candida penula amicti. i. 195. χλαῖνιδα περιβάλλομαι. Amiculo, vel penula, indutus. iii. 139.

περιβάλλεται [τὸ φᾶρος.] ix. 109. Induit [illud pallium.]

περιβάλλειν. comm. Circumjicere. Complecti. Capere. [ἐλκεῖν αὐτὸν] λαβεῖν ἀμφίβλητρον, καὶ περιβάλλειν τοὺς πολλοὺς τῶν ἰχθύων, καὶ ἐκτερεῖν. Dixit ipsum cepisse vericulum, et ingentem piscium multitudinem complexum fuisse, ac extraxisse. i. 141.

περιβάλλειν. Interdum apud Herodotum, ut et apud Thucydem, lib. vii. §. 25. accipitur pro *comm.* περιπλῖν. Circumnavigare. Navibus circumvehi. τὸν Ἀθῶνα περιβάλλειν. Montem Athon navibus circumvecti sunt. vi. 44. quod ex sequentibus facile colligitur. ἰκτινοὶ δὲ αἶφι περιπλῖνσι βαρεῖς ἄνιμος. Bores vero ventus cum in eos ingruisset. Hic a parte τὰ περιβάλλειν καὶ τὸ περιπλῖν, συννηόμενος posita videmus.

περιβάλλειν. *comm.* Circumjicere. μεταφορικῶς vero, Dare, attribuerē, comparare alicui. metaphora sumpta ut a vestibus, quæ corpori circumjiciuntur, ejus tegendi gratia. δικαιοτέρον εἶναι ἔφη Μένδον τὴν περιβαλὺν τῆτε τὸ ἀγαθόν, ἢ Περσίην. Justius esse dicebat alicui Medorum potius, quam Persarum, hoc bonum attribuere, acquirere, comparare, dare. i. 129. περιβάλλετε ἡ τῇ ποιήσει. V. Hom. 24. Poesi clarus.

περιγίγινθαι. *comm.* Superesse. Superstitem esse. Evadere ex mortis periculo. Servari. ἰσέριον ἄνω πρῶτον περιγίγιντο. Quæsi verumtamen modo superstes esset. Vel, quomodo evasisset. i. 122. τὰς περιγίγινθαι. Eos, qui super fuerant. Qui superstites remanserant. v. 46, 63, 87. vii. 282, 283. viii. 60.

περιγίγινθαι. *comm.* Superare. Vincere. ἱκεῖναι. περιγίγινθαι. Hos superare. i. 207. τοῦ βασιλῆος περιγίγινθαι. Regem superare. ii. 121. §. 5.

περιιδεῖν, ὃ καὶ ἡ. *comm.* Vehementer metuens. v. 44.

περιήλασις. *comm.* q. d. Circumactio. ἑλκεῖν τετρακτῶν περιήλασις. Quadriga circumactionem reliquerunt. Spatium reliquerunt quadriga circumagandia idoneum. i. 179.

περιήλασις, ἡ. *comm.* Circumvolutio. ii. 123.

περιήλασις. viii. 128. Cum circumcirca voluissent. Cum involuissent. Circumvolventes.

περιῖσθαι. *comm.* Superesse. Superstitem esse. Servari. Ex aliquo periculo evadere. ἔτι τι ὁ παῖς, καὶ παρῖσι. Est, et superest infans. Vivit, ac superstes est. i. 120. τῇ σιωτῇ μοῖρα περιῖσθαι. Tuo ipsius fato superstes es. i. 121. περιῖσθαι. i. 122. τὸ κατὰ Διὸς περιῖσθαι. Quod ad Deos attinet superstes es. i. 124. ἔγ' ἂν πυδόμεναι περιῖσθαι τὴν πατέρα. Donec audiret patrem esse superstitem. iii. 53. ὡς περιῖσθαι. Quod superesset. iii. 74, 119. περιῖσθαι. Superstes. v. 39. vii. 107, 139. περιῖσθαι. vii. 188. Superstites fuerunt, ex periculo evaserunt, servati sunt. viii. 40, 60.

περιῖσθαι. *comm.* cum genitivo. pro quo alias συννηόμενος τὸ καὶ cum accus. λέξαι τὴν ἐνὶ τῷ δυνάμει περιήλασθαι τῆς βασιλῆος. Existimare suas copias regis superiores evasuras. Vel, Existimasse fore ut suæ copię regis superarent. iii. 146.

περιῖσθαι. *comm.* Sed. apud Herodot. pro περιελθῖν accipitur interdum. Devenire. Pervenire. ἡ τὸν παῖδα τῆτος ἀρχὴν περιῖσθαι. Regnum, quod ad hunc puerum devenit, vel pervenit. i. 120.

περιήλθοι αὐτὴ μένοντας μὴ ἑλκεῖν τὴν τάξιν. ix. 57. Valla : Circuire eos, qui manebant, ne desererent ordinem. Αἱ. P. [Aimompharetus suos milites] illic manentes continebat, ne aciem desererent. περιήλθοι enim, αὐτὴ τοῦ περιήλθαι, καὶ σιέχαι, jam ab Herodoto positum videtur. μὴ ἑλκεῖν, ὅτι μὴ ἑλκεῖν.

περιελθῖν. ἡγεμονίᾳ ἐς τὸ γένος τῷ Κροίσῳ περιήλθεν. Principatus ad Croesi genus est devolutus. Ad Croesi genus imperium pervenit. i. 7. αὐτὸς ἐς τυραννίδας περιήλθεν. In tyrannidem rursus inacerunt.

Rursus tyrannidi, vel imperio tyrannico parere coeperant. i. 96. ἐς Δαρειὸν περιέλας ἢ βασιλεύει i. 187. pro eodem dicitur et περιχεράει. ἐν περιέλας: ἢ βασιλεύει αὐτῷ περιχεράει ἐς Δαρειόν. i. 210. ἢ βασιλεύει ἐς Αλέξανδρον περιέλας. ii. 120. καὶ περιέλας τῇ ἡγεμονίᾳ αὐτῆς ἐς Μήδον περιελάσαν. iii. 65. ἢ ἢ βασιλεύει περιελασέας ἐς τοὺτον. iii. 140. ἐς φθίον περιέλας ἢ αἶσος. Morbus in pithisin evasit. vii. 88.

περιέλας. Ion. ex poet. pro κοινῷ. διακρίνω. Curare. Tractare. Officiosè tractare. τοὺς περιέλας. Hos bene tractabat. i. 73. Interpres Lat. Benigne alloquebatur. Vim hujus verbī non videtur intellexisse. Hoc ex sequentibus facile patet. τῷ γὰρ ἐν περιέλας opponit τὸ τραχὺς κατὰ περίεσσι ἀντιπρὶς et, τὸ ἀντίξια σταδίῳ πρὸς Κούρην. ibid. περιέλας autem proprie dicitur de ministris, et famulis, qui dominos sequuntur, et circum eos assidue stant, ad imperata faciendum parati. Quamobrem etiam a poetis ἀμφιπρόσθε παρὰ τὸ ἀμφιπρόσθε appellantur. μεταπρόσθε, καὶ γυνῆς, περιέλας et aliis tribuitur, qui officiose, magnaeque cura aliquem tractant. Sed pro adverbiorum qualitate, ipsa quoque tractationis qualitas indicatur. Ὡς, περιέλας. Bene, vel benigne, ac officiose tractare: (περιέλας καλῶς. Male, vel inhoneste maniter tractare. ἴσως autem pro ὁποῦν, est poeticum, non etiam orationis soluta; et compositum potius, quam simplex reperitur. ὅτε πολέμους περιέλας. Ut hostes tractant. iii. 69. καὶ μὴ Ἀμασιγὴ ἐν περιέλας. Et ipsum Antias bene tractabat. ii. 169. ὅνδ Πιπύον τραχὺς περιελάσας. A Πιπύονδ asperè vel male tractatos: v. i. τραχὺς περιελάσας ὅνδ τῶν Ἀδριατικῶν. v. 81. Cum ab Atheniensibus male tractati fuissent, περιελάσας τραχέως. vi. 15. περιέλας

αὐτῶν περιελάσας ὅς πολέμους. vii. 149. Prædixerunt ipsos ut hostes tractatum iri. περίεσσι. ad. vii. 181. [Eum] bene tractantes. τὸς ἄλλους περιέλας ὅς ἀνδράποδα. ibid. Alios ut mancipia tractabant. Valla: Probe observantes. Et tamquam mancipia adservarent. Sed utrumque locum perperam explicavit. Οἱ Μῆδοι τραχὺς περιέλασαν. vii. 211. τραχὺς περιελάσας. viii. 18. Male tractati, vel male affecti. περιελάσαν τραχὺς. viii. 27. [Ab illis] aspersi tractati fuerant.

περίεσσι. Ion. et poet. 3. aor. 2. act. α. περιεσάω, ὦ. aor. 2. περιεσπον, εε, ι. Sic autem hoc formatum, ut ἱμνέω, a μυκάω, ὦ. et ἰδούπω, a δαπία, ὦ. περιεσπον. prop. circum trahere, contrahere, trahere. ut, τραχὺς κατὰ περίεσσι ἀντιπρὶς. v. s. Aspere admodum in indignitatem, vel, indecoram contumeliam [eos] traxit. Id est, eos aspere admodum; ac indignè, vel præter dignitatem, ac decorum, tractavit. i. 73. Sed si a περίεσσι deductum dicas, ο. περιεσπώντος insertum erit. Eodem autem modo dicitur, quo ἱπύσπον. διόσπον. ἐνέσπον. Consule Eustath. in voce ἱπύσπον. ὁ Κῦρος τὸν παῖδα τραχὺς κατὰ περίεσσι. Cyrus puerum illum admodum aspere tractavit. i. 114. ἐτόλμασας τὸν παῖδα ἀντικὴ τοῦδ' ἱπύσπον; Ausus es hunc puerum tali contumelia afficere; et ita tractare? i. 115. τοὺς προσπύλους τραχὺς περιεσπών. Famulos aspere tractasse. ii. 64. κατὰ τραχὺς περιεσπών πλῆθος πτωχῶν τῶν νυν. vi. 44. Valde asperè magnam navium natorum tractavit.

περιελάσας. comm. pro καλῶς, ἀνταγιν. σοφίῃ μὴ περιελάσας ὁ Φάνης Phanes ipsum astutia circumvenit. iii. 4.

περιελάσας. ὁ. N. H. Extremus. τὸ ἀντιπρὶς περιελάσας τὸ ἀντίξια. Ignot

partes extremas depascente, vel depascendo paulatim absumente, vastante. v. 101.

περιχέσθαι. comm. Undique teneri. Circumdari. Circumveniri. ὁρίσας περιχόμενους αὐτοῖς. viii. 10. Cum viderent eos undique circumveniri, vel circumdatos esse. περιχέσθαι· γὰρ πᾶν τὸ κρατοῦναι τὸ Ἑλληνικοὶ ὑπὸ τῶν πῶν τὸν Ξέρξην. viii. 81. Tota enim Græcorum castra [dicebat] a Xerxis classe circumdari, vel esse circumdata.

περιχέσθαι. comm. Adhærere. περιέχονται. [Nostris bonis] adhærent. quid autem hoc sibi velit, patet ex his, quæ sequuntur, ἀλλ' ὅπως οἱ ἴσονται, pro ἀπὸ τούτων ὠδυσσάσαι δυνήσονται. Nec ab his repelli poterunt. i. 71.

περιχέσθαι τιος. Rei alicui adhærere, nec eam velle dimittere. Amore alicujus detineri. Aliquid amplecti. ὁρίσας σε περιχόμενοι τῆς ἑχμὸς γυναικός. Te uxoris, quam habes, amore implicitum detineri videmus. v. 40. τοῦ περιέχεται μάλα. vii. 39. Cujus amore maximo detineris implicitus. ἡμῶς αὐτῷ περιχέσθαι τῆς ἡγμενίας. vii. 160. Valla : Vos ita imperium amplectimini. Æ. P. Vos imperio retinendo adeo addicti estis. Vel, Vos imperii retinendi amore tanto flagratis. ibid. τοῦ περιέχεται μάλα χρεῖν. viii. 60. Quod præcipue est amplectendum. Cui potissimum est hærendum. In quod præcipue est incumbendum.

περιχέσθαι τιος. In alicujus amorem esse propensum. Περιανδρος περιχόμενος τῷ πατρὶ. Perian-der in adolescentis amorem propensus. iii. 53.

περιχέσθαι τιος. Herodotea locutio, pro comm. ἀπέχουσαι τιος. Abstinerere a re aliqua. Οὕτω ἂν κακολογῆς πρὶν τῆς ἐς Δημόκριτον, ἴδοντας ἡμῶς ξίφους, περιέχουσαι τινα τοῦ λοντῶ κελύων. vii. 237. Sic igi-

tur a maledictis in Demaratum spargendis, quia est mihi [i. meus] hospes, quemlibet [i. omnes] in posterum abstinere jubeo. v. s. De maledicentia igitur in Demaratum. &c. Vel, Quod igitur ad maledicentiam attinet. &c.

περιέχουσαι τιν. Herodot. locutio. Aliquid obtinere. οὕτω ἂν ταῦτα ἀκούσται, ταῦτ' ἂν περιέχουσαι. Sic igitur hæc exercentes, hæc facientes, eadem obtinemus. iii. 72. Valla vertit. Ita non idem facitando, idem tamen obtinemus. Quare videtur lectionem hujusmodi nactus, ὅτω ἂν ταῦτα ἀκούσται, &c. Utraque lectio bonum habet sensum. Nihil tamen mutandum.

περιέχουσαι τὰ πρῶτα. Herodotea locutio, quæ de illis dicitur, qui propter suas virtutes ad præcipuum, summumque laudis gradum pervenerunt. τούτων τὸν ἀνδρα φημὶν τὰ τε ἄλλα πάντα περιέχουσαι τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούων πρῶτα δικαιοσύνης πρὶν. vi. 86. §. 1. Hunc virum cum ceteris omnibus in rebus præcipuum laudem obtinere dicimus, tum etiam optime propter justitiam audire.

περιέχουσαι τὸν Πανιώνιον ἢ τι τίσις, καὶ ὁ Ἑρμότιμος. viii. 106. Valla : Supplicium ab Hermotimo in Panionium rediit. Æ. P. Panionium ultio, et Hermotimus circumvenit, vel invasit. i. Ita tandem Hermotimus Panionium est ultas.

περιμεκτεῖν, εἶν. Ion. pro comm. δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν, δυνοπαθεῖν. Graviter, et iniquo animo aliquid ferre. Lamentari. περιμεκτεῖν τῇ συμφορῇ. Graviter eam cladem ferens. Graviter lamentans. i. 44. περιμεκτεῖν. Iniquo animo ferebat. i. 114. οἱ Θυκαῖες περιμεκτεῖν τῇ δουλοσύνῃ. Phocæenses servitutem iniquo animo ferentes, [ac aversantes.] i. 164. περιμεκτεῖν τῇ ἀπάσῃ συμφορῇ. Cum totam istam calamitatem

iniquo animo ferret. iii. 64. *παραμυθήσας τῇ ἀπάτῃ*. Fraudem hanc iniquo animo ferens. iv. 154. *παραμυθήτοισι*. viii. 109. *παραμυθήσει τῇ ἰδρῇ*. ix. 41. Illam stationem, [moramque] iniquo animo ferebat.

παραμυθῆναι. Ion. et poet. Circumtulit. *παραμυθῆναι*. Circumtulit. i. 84. *παραμυθῆναι*. Cum circumtulatus fuisset. ibid. *παραμυθῆναι*. Cum circumtulisset. ibid.

παραμυθῆναι. Negligere. Pati. Sinerere. Permittere. *παραμυθῆναι*. Permittere alicui, ut canat. i. 24. *ἢν τέτοις παραμυθῆναι διαρπάσαντας χρήματα*. Si patiaris hos pecunias diripere. i. 89. *μὴ παραμυθῆναι τὴν ὀγμωμένην ἐς Μήδους περιμυθῆναι*. Non pati principatum ad Medos devenire, devolvi, pervenire. iii. 65. *οὐκ ἂν με παραμυθῆναι*. Non passus fuisses me [facere, quæ in animo habebam.] iii. 155. [*ἢ Ἀμαζῶν τὸν Σκύθη αὐτῇ*] *παραμυθῆναι* χρήσασθαι. Amazon Scytham se uti passa est, ei sui corporis potestatem fecit. iv. 113, 118. viii. 75. ix. 6, 7.

παραμυθῆναι. Ion. pro comm. *παραμυθῆναι*. Circumsedere. Obsidere. Quod alias dicitur *πολιορκεῖν*. *παραμυθῆναι* τὴν Νίνον. Ninum obsidenti. i. 103.

παραμυθῆναι. Ἀθηναίων Ἀγιναν. ix. 75. Atheniensibus Æginam obsidentibus.

παραμυθῆναι. comm. *παραμυθῆναι* τὰς ἀσπίδας περὶ τοῖς αὐχέσι, καὶ τοῖς ἄρσενόισι ὤμοισι. Clypeos circa collum, et sinistrum humerum gestantes. v. s. circumjecti clypeos. Sed est elegans Græcismus. *ἀντὶ τοῦ φορῶντες τὰς ἀσπίδας παραμυθῆναι περὶ τοῖς*, &c. i. 171.

παραμυθῆναι. vii. 198, 199. Vide simplex κλέψαι. pro comm. κλέψαι.

παραμυθῆναι. commun. Complecti. Comprehendere. Circumdare. Circumdatum capere. *ἐκκυλεύοντο, ὡς παραμυθῆναι αὐτῶν*. viii. 16. Cir-

cum [ipsos] ferebantur, ut ipsos circumdatos caperent.

περιλίπειν. Ion. et poet. pro comm. *περιαίρειν*. Delibrare. Decorticare. Desquamare. Librum, sive corticem arboris undique detrahare. *τῶν διδρῶν τὸν φλοιὸν περιλίποντες*. viii. 115. Arborum corticem undique detrahentes.

περιλεισχήνυτος, ὁ καὶ ἡ. Nomen Herodoteum, pro comm. *περιβόητος*. Celebris. Nomine clarus. ii. 135. *περιλειστρον*, τό. H. V. Ambiens locum aliquem mensura. Circuitus. Ambitus. i. 185. ii. 149.

περίεξ. Ion. et poet. adverb. fit autem (ut docet Eustath.) *ἐκ τῆς περί* præpos. et præter rationem *βαρύνεται*. Circum. *περίεξ τοῦ τείχεος*. Circum muros. i. 179. *περίεξ αὐτάς*. Circum ipsas. i. 196. *περίεξ αὐτῷ*. Ante ipsum. ii. 91. iii. 155. *περίεξ τὸ τεῖχος*. Circum muros. iii. 158. iv. 36. *περίεξ αὐτοῦ*. iv. 152. *περίεξ τὴν λίμνην*. Circa paludem. iv. 180. v. 87. *τὴν περίεξ*. v. 115. *περίεξ τινὰ λαμβάνειν*. Ion. et poet. pro comm. *περιλαμβάνειν*. Aliquem circumdare. Circumdatum aliquem capere. v. 87.

περίοδος, ἡ, ὁ. comm. Circuitus. Ambitus. i. 93. *γῆς περιόδους γεάψαντας πολλὰς ὁρῶν*. Multos terarum ambitum descripsisse cernens. iv. 36. *γῆς ἀπάσης περίοδος*. v. 49. vii. 219, 223, 229.

περιοικίς, ἴδος, ἡ. Epithetum urbis, aut regionis. Ion. pro quo comm. *περίχωρος*. Circa urbem, vel locum aliquem sita. Vicina εἰς τὰς περιοικίδας αὐτῆς [τῆς τῶν Πτερύων πόλεως] πάσας. Omnes urbes Pteriarum urbi vicinas, et circumcirca sitas, cepit. i. 76.

περιοίκος, ὁ καὶ ἡ. comm. Vicinus, qui circum aliquos habitat. iv. 159. *τῶν περιοίκων*. iv. 161.

περιοπτέον. Vide *περιορᾶν*. v. 39. vii. 168.

περιοπτέος, ὁ. N. H. Despiciendus. Negligendus. Quem quis per ne-

gligentiam, vel per contemtionem aliquid mali pati sinit. *ὡς περιεπλήν ἐστι ἡ Ἑλλάς ἀπολλυμένη.* vii. 168. Non est negligenda Græcia, ita ut pereat. Non oportet per nostram negligentiam pati, ut Græcia pereat. Græciæ salus non est negligenda.

περιεργᾶν. comm. Negligere. Pati. Sinere. *ὡς περιεργᾶν [αὐτὸν ἰστέναι παρὰ τὸν βασιλέα.]* Eum ad regem accedere non sinebant. iii. 118. iv. 203. *ὡς περιεργᾶν.* Non est negligendum. Per negligentiam non est ferendum, vel committendum, ut, &c. v. 39. *περιεργᾶν συλλογίμους.* ix. 41.

περιπεπνία πρήγματα. Herod. locutio. Res, quæ subito in contrarium statum mutantur. Nam *περιπέπνιος* dicitur in Tragedia, subita rerum quædam varietas, et in contrarium immutatio: ut docet Aristot. in τῇ περὶ ποιητικῆς, cap. 11. *περιπεπνία ἰσχυρίζονται οἱ ποιηταὶ τὰ πρήγματα.* viii. 20. Valla: Res sibi ipsis obscuras effecerant. A. P. Res in contrarium priori statum confestim sibi ipsis mutarunt. Vel, Ipsimet effecerunt, ut suæ res in fortunam priori contrariam repente mutarentur. Vel simpliciter, Ipsimet suas res in adversam fortunam deduxerunt. Vide *περιπεπνία* in vulgatis Lexicis.

περιπεφλουσμένοι. Quid sibi velit hoc vocabulum apud Herodotum non satis constat. ix. *τις τῶν περιπεφλουσμένων περὶ τοῦ Μήδου.* v. 77. Valla: E muris a Medo ambustis. Ex qua versione colligi potest Vallam τὸ περιπεφλουσμένοι sumsisse ἀπὸ τοῦ περιπεφλουσμένοι, παρὰ τὸ περιφλέγω, amburo. Quamvis autem τὸ περιφλέγω in vulgatis Lexicis non reperiatur, tamen simplex φλέω reperitur: sed eas habet significationes, quæ ad rem præsentem nihil faciunt. In iisdem Lexicis

reperio, *Περιφλέω.* ὑπερβολὴς καίτοι, q. d. In superficie uro. Amburo. Et *Περιφλουσθεῖς*, obustus. Ut Virgil. *Æn.* xi. v. 894. Stipitibus ferrum, sudibusque imitantur obustis. Ambustus. Quod Aristophanis auctoritate confirmatur. Sic enim ille in *Νηφελῆς*. v. 394. *Στρεψ. ἀλλ' ὃ κεραυτὸς πέθειν αὐτὸν φέρεται λυγρὸν αὐτῷ; τὸτο δίδασκεν καὶ καταφλέγει βάλλον ἡμᾶς, τὸς δὲ ζῶντας περιφλέει.* Scholia. *Περιφλέω.* περιβαλεῖν ὑπερβολῇ. Quare τὸ φλέω, καὶ τὸ φλέγειν, et τὸ περιφλέω, et τὸ περιφλέγειν, sive περιβαλεῖν, συνώνυμος dici videntur. Ab hoc vero *περιφλέω*, inserto: fiet τὸ *περιφλέω*, idem significans. φλέω autem a φλέω, verso: in κ. Vel a φλέω, inserto υ, deducetur τὸ φλέω, quod verisimilius. φλέω, et φλέειν, proprie significat τὸν φλόον, ὅς τε φλέειν. i. corticem detrahere. *περιφλέω*, *περιφλέω*, et *περιφλέω*. Corticem circumcirea detrahere. Quoniam autem corporum, quæ leviter, ac in superficie amburantur, quidam ceu cortex, pellis, sive cutis ab igne detrahatur, ideo τὸ *περιφλέω*, καὶ *περιφλέω* μεταφορικῶς accipi non inepte possunt pro ambustis, ac amburendo superficiem detrahere, vel saltem corrugare, et fœdare, atque adeo vitare, et corrumpere. Herodotus igitur vocabit τῆς περιπεφλουσμένης περὶ τὰ ὑπερβολῆς καυσμένης, καὶ τῇ ὑπερβολῇ ἀφθαρμένης: i. Muros in superficie ustos, ambustos, atque vitatos, et corruptos.

περιπεπνία comm. varie sumtum. *περιπεπνία ἀδικίαι γινώσκονται.* Iniquis sententiis damnari. Iniquis iudicium sententias experiri. v. 8. Incidere in injustas sententias. Iniqua iudicia experiri ita, ut causa cadens. i. 96. *συνεπνία περὶ τῆς.* Tibi ipsi malum concilias. i. 108. q. d. in te ipsum ca-

das. Est enim metaphora sumta ab aedificiis, quæ propria mole in se ipsa corrunt. ἴδοι περιπίπτων τοιαύτης τύχης. Hi in hujusmodi calamitates inciderunt. vi. 16. οὐ Φοίνικας περιπίπτουσι τῇσι ναυσί. Phœnices incidunt, vel irruunt, ac impetum faciunt in naves. vi. 41. περιπίπτειν δουλεύειν. vi. 106. Incidere in servitutem. τῇσι σφετέρῃσι ναυσί φευγέσθαι περιπίπτουσι. viii. 89. In suas naves fugientes irruerant. περιπίπτειν σφίσι. viii. 94. In ipsos incidisse. Ipsis occurrisse.

περίπλους, υ, ὁ. comm. Circumvectio, qua quis navigio locum aliquem circumvehitur. τὸν περίπλους τοῦ Ἀδμ. vi. 95.

παραποιῶν. comm. Conservare. iii. 36. παραποιῶσαι τὰ ἴδια. Res suas conservare. vi. 13. vii. 52. παραποιῶσαι μιν πρὸς πόλιν. vii. 181. Ipsum conservare plurimi faciunt.

παραποιῶναι τινα ἐπιμελῆς. Etesias Pers. 36. Aliquem accurate conservare, vel sollicitè curare.

περιρρίπτειν, τό. Ion. et comm. ἀπὸ τοῦ περιρρίπτω. Circumspargere. Aquiminale. Paulus enim J. C. pro aquario vase usurpat in l. 3. in princip. D. de supellect. leg. et paulo post. Nam et pelves argenteas, et aquiminalia argentea, et mensas, &c. Hic autem intelligitur grandius vas, idque parum, usibusque sacris destinatum, quod in templis, aut concionibus, aqua lustrali plenum erat, qua sacerdotes vel æditui eos, qui ingrediebantur, circumspargere, vel aspergere solebant, quod hac eos lustrari, purgarique crederent. i. 51. Quem morem Virgilius, de Chorineo quodam Trojano verba faciens, Æn. vi. v. 229. nobis perbelle versibus his videtur expressisse. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis

olivæ. Lustravitque viros, dixitque novissima verba.

περιρρίπτω, ὁ καὶ ἡ. Herod. vocabulum. Circumfluus. Vel dicitur de loco, qui utrinque tantum, non undique, aquis aliaitur, ut Chersonesus, ut Isthmus. i. 174. [συνήμωμος dicitur ἀμφίρριτος. iv. 163.] περιρρίπτω, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Circumfluus. Vel, Qui hinc inde aquis aliaitur. iv. 42, 45. [συνήμωμος dicitur ἀμφίρριτος. iv. 163.] περισπέρχειν. comm. et περισπέρχειν, αἰ. Att. et Ion. cum dat. Proprie quidem significat studiose properare, vel circumcirca festinare. μεταφορικῶς vero βαρύνει φέρει. Graviter ferre. Infensum esse. Adversari. Φοβέσθαι καὶ Λοκρῶν περισπέρχειν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ. vii. 207. Valla: Huic sententia cum infensi essent Phocenses, et Locrii. Æ. P. Cum Phocenses, et Locrii hanc sententiam graviter, vel iniquo animo, ferrent. Vel, cum huic sententiæ vehementer adversarentur. περισπέρχειν enim jam accipiendum videtur pro studiose rei alicui adversari, quod faciunt illi, qui rem aliquam iniquo ferunt animo, et qui hac, atque illuc cursitant, ut id impediant, quod ipsis est injucundum, ac molestum. καὶ nunc vim intendentiam habet, et: τῷ περισπέρχειν ἰσοδυναμεῖ, vel circumcirca significat, et cursitationem indicat, qua quis in orbem fertur, oculisque lustrat omnia, si quam rationem inveniat, qua voti compos fiat. σπέρχειν vero, τὸ σπείρειν, καὶ κατεπείγειν, properare, festinare, accelerare, urgere, ut aliquid cito fiat. Schol. Grævus, dum explicat illa Sophoclis verba, quæ exstant in Ajace: ματινοφύβου. v. 999. ὁ περισπέρχει πᾶν, hæc tradit: περισπέρχει, βαρύνει. ἡ δὲ ἀντιλογία ἰσοπύνη. περισπέρχειν, ἀπὸ τοῦ περισπέρχειν, τὸ περισπέρχειν, οἱ δὲ διὰ τὴν παραφάνειαν, ἡ χρεία,

καὶ μὴ εὐρίσκοντες λύσει τούτων, ἔγω, καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἰφ' ὃν λέγεται καὶ τὸ ἄλυσιν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλη, ἡ πλάνη. In vulgatis Lex. Græco-latinis περισπέρχουσαι quidem invenitur: sed non etiam τὸ περισπέρχου. Apud Suidam, ut apud Sophoclem, legendum, ὃ περισπέρχης σάδος, non autem ὡς σ. At (ut ex iis, quæ dicta sunt, facile colligi potest) τὸ περισπέρχου, sive περισπέρχου, et περισπέρχουσαι, συνινύμους hoc loco dici videntur. Pind. Nemeorum Ode i. v. 59. Θυῶν βασίλισσα σπέρχουσα θυμῷ. Deorum regina irritata animo. Hoc iniquo animo ferens. [Vide simplex σπέρχουσαι. v. 33.]

περισπώμιναι ἐκ τῶν βαρυτόνων Ἀττικῆς, καὶ Ἰωνικῆς, ποιούμεναι. Vide τῷ, et ἰομαι, ubi res exemplis illustratur.

περισταδόν. Adverbium. Circumstando. Circum. περισταδόντες πάντοθεν περισταδόν. vii. 225. Cum [eos] undique circumdatos circumstetissent. Usurpat hoc et Thucyd. lib. 7. (ex Steph. typis anni 1564.) 262, 11. ubi etiam μάχη ξυσταδόν vocatur pugna, quæ comminus committitur.

περιεῖλλαι. comm. Circumtegere. Tegere. Protegere. Diligenter observare. Tueri. τὸν νόμον περιεῖλλοις. Legem tuentes, defendentes. iii. 31, 82. ἔγω περιεῖλλουσι τὰ σφίτερά νόμοις Σκύθαι. Adeo suas leges, ac ritus Scythæ tuentur. iv. 80. Vel, Adeo diligenter sua instituta observant. περιεῖλλαι ἀλλήλους. ix. 60. Se mutuo protegere. Se mutuo defendere.

περιεῖλλαι. commun. Ornare. τὴν κεφαλὴν περιεῖλλαι εὐπρεπῶς. Decore caput ornare. vi. 30.

περιεσφάειν. comm. Corona coronare. Corona cingere. Undique cingere. οὐροὶ περιεσφάνονται ἡ Θισσαλίῃ. vii. 130. Thessalia montibus undique cingitur.

περιεσφᾶσθαι. Ion. et poetic. pro comm. περιερίφισθαι. Circumverti. Circumcirca ferri. Perscrutari. Pervestigare. περιεσφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια. viii. 135. Pervestigantem omnia oracula.

περισφύριον, ου, τό. N. H. Valla fimbriam vertit. Alii fasciam circa talos sic appellari tradunt. Quidam talaria putant hoc nomine significari, quæ πίδαλα passim Homerus vocat, suoque Mercurio tribuit. iv. 176. τῶν αἰ γυναικῶν περισφύριμα διεμάτων πολλὰ ἱκάστη φορέει. Quorum uxores singulæ multas pelliceas fimbrias, sive fascias, gestant. κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχθίνα περισφύριον περιέδεται. Unaquæque, prout unusquisque vir cum ea congressus est, fimbriam sibi nectit, vel circa talos alligat. ibid.

περισχίζειν. V. H. Quod in vulgatis Græco-lat. Lexicis legitur, sed nullius auctoritate confirmatur. Abscindere. Circumcidere. Circum dividere. ἀπικομένῃ δὲ ἐς τὸν χῶρον, τὸν δὲ ἡ Ἄσπις Ὀρέῃ περισχίζεται, ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαίωνος. ix. 51. Valla: Quinetiam quum ad eum locum ventum esset, ubi Asopi filia Oeroe divortio aquarum e Cithærone cingitur. Æ. P. Cum, autem ad illum locum pervenissent, quem Oeroe Asopi filia divisa circumfluit, e Cithærone fluens. Vel, quem aquarum divortio cingit, flu. &c. Sic enim hæc sunt accipienda, τὸν περισχίζεται, ἀπὸ τοῦ, περὶ δὲ σχίζεται, καὶ σχιζομένη φέρεται. Vel ἀπὸ τοῦ, ὃν περισχίζει, ut Attice passivum pro activo positum dicas. Hoc vero, ἀπὸ τοῦ, σχίζουσα περιέρεαι. i. e. Quem dividens circumfluit. Hujus loci veram interpretationem Herodotus ipse paulo superius nobis aperte suppeditat his verbis: σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαίωνος, ῥέει κάτω ἐς τὸ πῶδιον, διέχων αὖτ' ἄλλῃθεν τὰ ῥέεθρα, ὅταν

περιτρία γάρδια, καὶ ἔπειτα συμμίσγει
 εἰς ταῦτό. οὐνομα δὲ οἱ Ὀϊρόη. θυγα-
 τὴρα δὲ ταύτην λίγουσι εἶναι Ἀσωπῶ
 οἱ ἐπιχώριοι. id est, Fluvius divi-
 sus et Cithærone superne [fluens,]
 deorsum in planitiem fertur, flu-
 entia dirimens alte. um ab altero
 trium ferme stadiorum spatio.
 Deinde vero in idem [utrumque]
 commiscet. Nomen vero ei [est]
 Oeroe. Hanc autem indigenæ
 Asopi filiam esse dicunt. Vel,
 Fluvius, qui divisus et Cithærone
 fertur superne, in planitiem de-
 labitur, fluentia trium fere stadi-
 orum intervallo dirimens alte-
 rum ab altero, &c.

περιτάμειν. Ion. pro comm. περιτέ-
 μναι. Circumcidere. Vastare. Cir-
 cumcidendo, et vastando privare.
 οἱ Λίβυες γῆν πολλὴν περιταμόμενοι.
 Cum Libyes agro multo vastato
 privarentur. Vel simpliciter, pri-
 varentur. iv. 159. quod ex se-
 quentibus patet, τῆς χώρας περιτέ-
 μοι. Agro privati. ibid.

περιτίδωμι. com. Attribuere. Tri-
 buere. Dare. περιτίδωμι ἄλλῃ τὴν
 βασιλείαν. Regnum alii attri-
 buere, dare. i. 129. [pro eodem
 dicitur et περιβαλῶν. ibid.] τὴν
 ἐλευθερίαν ὑμῖν περιτίδωμι. Liberta-
 tem vobis do. i. 142.

περιτροπή, ἥς, ἡ. V. H. Vicissitudo,
 qua aliquid per vices, et in or-
 bem fit. Gallice, *Changement de*
quelque chose qu'on fait tour à
tour, chacun à son tour. τὰδ ἐν
 περιτροπῇ ἱκαρῶντο. His in orbem
 fruebantur. His per vices alter-
 natas fruebantur. ii. 168. ἐν περι-
 τροπῇ γυναῖκες φοιλοῦσι τοῖσι Πέρσῃσι.
 Uxores Persarum per vices, ac
 in orbem ad illos accedunt. iii. 69.

περιφάνεια, ἡ. comm. Prospectus.
 πολλὰ περιφάνεια τῆς χώρας ἐστὶ.
 Longe lateque regionis illius pro-
 spectus circumcirca patet. iv. 24.
 περιφάνεις ἄνδρες τίς ἐκαδῶντο. iv. 33.
 περιφάνειν peculiari quodam signifi-
 catu videtur apud Herodotum

esse positum, pro, pertinere ad
 aliquem. οὔτις με περιφάνει οὐδὲν εἰδέ-
 ναι τούτων. Nec ad me pertinet
 quidquam horum scire. vi. 86.

§. 2.

περιφερομένου ἰαυτοῦ. Valla: Anno
 circumfacto. iv. 72. Hoc loquen-
 di genus vel idem est, vel saltem
 simile Homérico, περιτελλομένου
 ἰαυτῶν, quod et περιπλομένου ἰα-
 υτῶν. Vide Eustath. Virgil. *Æn.*
i. v. 238. Volventibus annis. Alii,
 Circumvolventibus annis. Vide et
 A. Gell. lib. iii. cap. 16.

περιφορητός, ἡ, ὁ. N. H. Versatilis.
 Quoquoersus versatilis. sic enim
 Valla non male vocabulum hoc
 Latine vertit. Proprie tamen hoc
 de rebus dicitur, quæ circumfe-
 runtur, vel circumaguntur. alias
 περιεακτός, vel περιπαγμένος, et περι-
 φερόμενος, συνανόμενος diceretur. οἰκή-
 ματα περιφορητὰ vocat Herodotus
 Nomadum domos versatiles quo-
 quoersus. Nam familias, et rem
 familiarem plaustris impositam
 modo huc, modo illuc versantes
 circumferebant. iv. 190.

περιχαρής, ἰός, οὗς, ὁ καὶ ἡ. comm.
 Vehementer gaudens. Mirum in
 modum lætus. ὁ δὲ, περιχαρής γενέ-
 μενος. ix. 49. Ille vero, mirum in
 modum lætatus. ix. 109. Idem
 enim valet ac τὸ περισσῶς χαίρειν.
 Eustat. *περὶ ὁρόδωσις αὐτὴ καδ' αὐ-*
τὴν, ἀπὲρ τὸ περισσῶς, ἐν τῇ, Καὶ
πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιο
γι παίδων. *Ἰλιάδ. Φ. v. 105.* καὶ
 μετὰ γενικῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, εἰς, *περὶ*
πάντων, ἀπὲρ τοῦ περισσώτερον πάντων.
p. 127, 5. 734, 2. 847, 47. 1882,
8. Sed quum *περὶ* præpositio suam
 naturalem sedem mutat, et post
 voces aliquas ponitur, aut quum
 vim verbi habet, aut quum ad-
 verbaliter sumitur, (ut recte mo-
 nent Grammatici) *παροξυτοῖται,*
 et acutum in priorem syllabam
 retrahit, sic, *περὶ. πάντων περὶ.*
 pro *περὶ πάντων,* de omnibus. Et
περὶ πάντων, supra omnes. Vide

Eustath. in *ἐπὶ γυναικὶ πλεονεκτικῇ*, &c. *ἐπὶ*, pro *ἐπὶ*, superest. *ἐπὶ*, pro *περισσῶς*, vel *περισσότερον*. Consule et vulgata Græco-latina Lex. *ἐπιχαρὴς* (*ἐπιχάρως*. Marcus Evangelista cap. 14. versu 34. *ἐπιχάρως ἔστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου*. Non. Mar. apud Latinos præpositionem Super eodem modo sæpe sumi tradit pro valde, vehementer. Virgil. *Æn.* i. v. 33. His accersa super.

ἐπιφιλοῦν. V. H. Circumcirca nudare, spoliare. *τὴν παρὲν ἐπιφιλοῦσιν τὰς σάρκας*. ix. 83. Cum cadavera carne undique nudata fuissent.

Πέρσαι. Persea. viii. 108, 109. Si codex mendo caret, *καὶ σποκρίτερον* dictum fuerit, a recto *Πέρσας*, *ῥος*, ὁ. pro frequentiori *Πέρσαι*, Ion. a comm. *Πέρση*, rejecto *ς*, et dissoluto *η* in *αι*, a nominativo *Πέρση*. Vide *αι* terminat. accusat. singul. nom. 1. declinat. simpl. ut *ἑλξίαι*, pro *ἑλξῆς*. viii. 113, 114.

πίπτεσθαι. Ion. et Att. pro comm. *πίπτασθαι*, καὶ *ῥπτασθαι*. Volare. ii. 95.

πιδάσθαι. Ion. et poet. pro comm. *πινδάσθαι*. Sciscitari. Quærare. Audire. *τὴν ἔτι πρὸς ἡμῖν βασιλὺς πιδύσεται*. ix. 58. *τὴν*, sub. γυνῆς. Valla: Quam sententiam rex antea aliunde, quam ex me audiet. *Æm.* P. Quam [sententiam] etiam [ipse] rex ex me audiet.

σηκτίς, *αι*. Fides, fidium. Vel musicum instrumentum, quod chordarum ope nititur, de quo Suidas. Vide et Athenæum, lib. 4. 92, 4. et libr. 14. 315, 15. 16, ubi dicitur post alia multa, *σηκτίς δὲ καὶ μάγας ταῦτόν*. i. 17.

σημαίνω. Ion. et poet. pro comm. *βλάπτω*, καὶ *θνήσκω*. Ledere. Vastare. οὔτε *ἐπὶ* *ἡμῶν*, οὔτε *ἐν* *ἡμῶν* γὰρ *τὴν Ἀττικὴν*. ix. 13. Nec va-

stabat, nec lædebat agrum Atticum.

σημ' ἐπὶ ῥήματι καὶ *ταῖς*. Quid hoc significet, vide i. 68.

σησόμενος, *η*, *ο*. Verbum Herodotum. ix. 37. Passurus, a, um. ab inusitato *σῆσω*. *μ. σῆσω*. unde aor. 2. act. *ἔσσω*. Hinc latinum patior. Sed pro futuro *σῆσομαι*. Grammatici docent *σῆσομαι* per *η* diphthongum dicti, mutato *η* in *η*. Aristot. Rhetor. lib. 2. cap. 5. *μηδὲν ἀνιστῆναι, μηδὲ σῆσομαι, ἢ κατορθοῦσιν οἰσται*. Idem eodem lib. cap. 6. *σποκρίτερος, ἢ πινόμενος τὰ τοιαῦτα*. Et Demosth. Olynth. 3. *πινόμενα* usurpat pro patiemur. Sed ibi fortasse *πινόμενα* per *ο* scribendum est hoc verbum, nisi dicas esse subiectivum aor. 1. med. quod parum probabile. Sed quum *σῆσομαι* significat parebo, vel credam, tunc a *σῆσω* deducitur.

σηχυαῖος, *ω*, *δ*. comm. Cubitalis. Qui cubiti magnitudinem habet. Cubitali magnitudine præditus, viii. 55.

σηλῆν. Ion. et poet. quinetiam comm. Prehendere. Injecta manu comprehendere. Corripere. *παρὰ τὸ πινῆν, πινῆν*. Unde vocabulum Italicum, *Pigliar*, et *Pigliare*. et Longobardicam *Piar*, quod ad Græcum propius accedit, verso tantum, finali in *ν*. Vexare. Premere. *πολλὴν πιασθῆναι ἐπὶ τῶν Μασαγέτων*. A Masagetis bello vexatos, vel pressos. iv. 11.

σῆζω. comm. Premere. Urgere. Affligere. Vexare. *πρὸς τὴν σῆζομένην μάχην τῶν Μοιρίων ἵσται*. ix. 60. Ad partem, quæ [ab hoste] maxime premitur, ire. *σῆζομένην τῶν Σπαρτιέτων*. ix. 61. Cum Spartani [ab hoste] premerentur.

σῆδομα, *σῆδω*. V. H. Similis escere. Similis vasci. iv. 194.

σῆρα. comm. Exacerbare. Sævum reddere. *ἰσῆσαι σῆρα*.

είσθαι ἡμίλλαν τοῖσι Σαμίοις. Futurum erat ut Persæ in Samios exacerbarentur, ac sævirent. iii. 146. προσμπτεινίσθαι autem est fut. 1. med. pro comm. προσμπτεινίσθαι. Ἰππῖον ἡμιπρωτομένου Ἀθηναίσις. Hippias in Athenienses exacerbato, vel sæviente. v. 62.

πίναι. comm. Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς δίδωι ποτὶν, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς τοῦ ἐτί-
ρου πίνοι. iv. 172. Valla: De manu alterius uterque, sumto invicem poculo, bibit. Sed hoc verba sonant, Manu dat bibere, et ipse ex alterius manu bibit. Sensus. Alter quidem alteri potum manu præbet, alter vero ex alterius manu, poculo accepto, bibit. In Stephani codice vitiose ποτὶν, pro ποτὶν scribitur. At illud ποτὶν sequens correctionem indicat.

πίπτειν. comm. Sic etiam Latine Cadere, pro ἀποβαίνειν, evadere. Exitum, eventum aliquem habere. παραδοκάζοντα τὴν μάχην, ἥ πισίσται. vii. 163. Expectaturum quonam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. παραδοκάζοντες τὸν πόλεμον, ἥ πισίσται. ἀπὸ τοῦ παραδοκάζοντες ἥ ὁ πόλεμος πισίσται. Sic etiam supra locus accipiendus. vii. 168. πισίσται vero Ionice pro comm. πισίσται. ὅταν κοῦντοι ὅκη πισίσται τὰ Μαρδοκίου περίγμματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii casuræ essent. Ἰππῖον ὑπὸ Ἀθηναίων. ix. 67. Ab Atheniensibus [cæsi] ceciderunt. Sic et Ovid. in Epistola Deianiræ ad Heroulem, Torquor, infesto ne vir ab hoste cadat. Et Metam. lib. v. ver. 192. A tanto cecidisse vizo.

πισάγας, α, ὁ. Nomen Persicum, quod Leprosum significat. ἀποδοξάσκει, ὑποκρινόμενος τὸ πισάγας. πισάγας δὲ λέγεται παρὰ Πέρσαις ὁ λεπρός, καὶ ἴσιν πάντων ἀπρόσμετος. Ctes. Pers. 40. Aufugit, simulans se esse Pisagan. Pisagas vero apud Per-

sas vocatur leprosus, et omnibus est inaccessus. id est, nec ullus ad eum accedere audent. Vel, ad quem nemini licet accedere.

πίσις, καὶ πίσις πῶς παρὰ τοῖς Ἀραβίοις ποιοῦνται. Quomodo fides datur et accipitur apud Arabios, et quomodo fœdus percutiant. iii. 8.

πίσις καὶ ὅπως ποιοῦνται συμμαχίας πίσις πρὸς τινα. Herodotea locutio. Fide data de belli societate fœdus cum aliquo facere. οἱ Σάμιοι πίσις τι καὶ ὅπως ποιοῦντο συμμαχίας πίσις πρὸς τὸς Ἕλληνας. ix. 92. Samii data fide de bello societate fœdus cum Græcis fecerunt.

πίσις. Ion. et post. pro comm. πινόμενος, vel πινόμενος. Fretus. χρησµὸν πίσις. Oraculo fretus. i. 66. τῷ χρησµῷ πίσις. idem. i. 73. τῷ πίσις. Quo fretus. v. 92. §. 5. vii. 10. Διδοὺς συμμαχίαν πίσις. viii. 143. Diis sociis freti.

Πιτανήτης λόχος. ix. 53. Cohors Pitane, vel Pitanea, quam Herod. supra, τὸν Πισαπηνίου λόχου appellat.

πίσις τρέπειν ἐντρέχειν τινά. Pini in morem aliquem extorere. vi. 37. Quid sibi velit hoc loquendi proverbiale genus ipsemet Herodotus his verbis docet. ὅτι πίσις μέση διδρύνει πάντων ἱεροποιῶν, βλάσκει οὐδὲνα μετρίως, ἀλλὰ πανταχόθεν ἐξαιπύλλεται. ibid. Quia pinus sola omnium arborum excisa germen nullum remittit, sed omnino perit.

πίσις καρπὸς, ὃν δὲ μεταξὺ τῶν γρόβι-
λων, οἱ δὲ καὶ νῦν καλεῖσιν. V. Hom. 29. Pini fructus, quem alii γρόβι-
λοι, alii νῦν appellant.

Πίσις. Locus ita vocatus. ἀπὸ τοῦ
ἐς τὸ χωρίον, ὃ Πίσις καλεῖται. ibid. Pervenit in locum qui Pitys, i. Pinus, vocatur. Vide sequentia Herodoti verba.

πλῆν. comm. Navigare. fut. πλεύ-
σω, et medium πλεῖσσομαι. ἀπο-

πλεῖσσομαι. iv. 147. συμπλεῖσσομαι. iv. 149.

πλειοασμὸς ὀνομάτων, ἢ μετοχῶν, non solum Atticis, at et Ionibus familiaris. ἔφη λέγων. iii. 156. ἐπισκέπτειν καλεῖντας. iv. 33. πλεῖσθ' ἢ πολλάς. pro simplici πολλάς. Vel nomen πλεῖσθος magnitudinem numeri auget. vi. 44. μεγάλῳ ὑπερμύειν. vii. 128. μεγάλῳ μέγιστον. vii. 117.

πλειοέκτης, ου, ὁ. comm. Pluris habendi cupidus. Avarus. Insolens. Superbus. λέγει ἔχοντας πλειοέκτην. Insolentem orationem habentes. vii. 158.

πλειοξία, ης, ἡ. Ion. pro comm. πλειοξία, ας. Insolentia. Superbia, quæ facit ut quis velit habere plus, quam alii. Pluris habendi cupiditas. Avaritia. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ εὐκ ἀνισχύσθαι τῶν Σπαρτιτῶν τὴν πλειοξίην. vii. 149. Argivi dixerunt se non toleraturos Spartanorum superbiam, vel insolentiam.

πλέος, η, ον. Ion. pro comm. ἔμπλεος. μεσὸς, πλήρης. Plenus. i. 178. ὕδατος πλήη τάφρος. Fossa aquæ plena. βίκους οἴνου πλέους. Dolia vini plena. i. 194. πάντα ἱατρῶν ἐστὶ πλεία. Omnia sunt plena medicorum. ii. 84, 93. πτερῶν γῆν πλέον. Terram pennarum plenam. iv. 7, 31. τῶν πτερῶν ἀναπλέον dicit συνιστῆναι. πλείη διδρῶν. iv. 76.

πλεῦν. Ion. pro comm. πλέον. Plus. Amplius. ii. 19. iii. 52. ix. 41.

πλεῦνα, pro πλείονα. in accus. sing. πλεῦνα χρόνον. ix. 111.

πλεῦνας. Ion. accus. plur. pro comm. πλείονας, καὶ πλείονας, et Att. πλείους. i. 1. πλεῦνες, pro πλείους. i. 82. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 97. πλεῦνας. i. 106, 135, 145. πλεῦνες. i. 193, 199. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 202. iii. 40. πλεῦνας, pro πλείονας, πλείους. i. 211. iii. 71. πλεῦνες, pro πλείους. ii. 63. iii. 120. vii. 83, 102, 103, 149. πλεῦνας. ix. 31, 41.

πλεῦνες, οἱ. Ion. pro comm. πλείονες, et Att. πλείους. Plures. Interdum accipitur pro eo, quod συνιστῆναι dicitur οἱ πολλοί, τὸ πλεῖσθος, ὁ δῆμος. Quod hinc potest colligi. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῦνας ἀναφέρειν. Rem ad plures, i. ad populum, vel ad plebem, [cujus ordo longe major ubique solet esse, quam nobilium, optimatum, ac ordinis Senatorii,] rem (inquam) referre. iii. 71. vii. 149. πλεῦνες. viii. 42, 130.

πλεῦνον. Ion. pro comm. πλείονον. ἡῶν πλεῦνον. vii. 160. Navium plurium. γινομένῳ πλεῦνον. ix. 38. Cum plures fierent. i. Crescente eorum numero.

πλεῦνος. Ion. et poet. pro comm. πλείονος. Plus. Pluscum. Vel, Admodum. Valde. Copiose. πλεῦνος οἰνωμένοι. Valla: Plusculo vino temulenti. x. 18. Sed fortasse melius, si dicas, præter modum temulenti. Vel, præter modum vino repleti.

πλέων. Ion. et poet. pro comm. πλείονα, πλείον. Plura. iv. 62. vi. 98. vii. 70. viii. 79.

πλέων. Ion. et Attice in accus. singul. 3. declin. simp. pro comm. πλείονα. τὸν στρατὸν πλέων. Majorem exercitus partem. vi. 28, 81.

πληγίντες μεγάλως. viii. 130. Magnopere percussi. i. Accepta magna clade.

πληῖθι. Ion. et poet. pro comm. πληροῦν. Implere. τὸ προάγειν πᾶν ὄφειν ἐμπλήσθαι. Totum suburbium serpentibus est repletum. i. 78. ἁμαρτὰδα ἐξέπλησθαι. Peccatum implevit. pro peccati commissi pœnas luit. i. 91. πλῆσαι τὴν πόλιν. Urbem implere. i. 107. καλέμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον. Quam totam navem stipula repleverunt. i. 194. φορτῖνι πλήσαντες. ibid. τὸν νόμον ἐμπλήσαι. Legem, vel morem explere. Facere quod lex, vel mos aliquis, fert. i. 199. πλήσαντα τοῦ γάλακτος. ii. 2. πλήσαντες θημιμάτων. ii. 86. ἐπὶ πλῆ-

συνται ἀλείφατος. Postquam im-
plerunt unguento. ii. 87. bis.
ἐλάδῃα πλήσας ἀγαθῶν παντοίων. iii.
135. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησα-
μένη. Cum vas aqua replevisset.
v. 12.

πλῆθος, τό. comm. Numerus. Mul-
titude. Paucitas. Κροῖσος μεμφθεὶς
κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἐν αὐτοῦ στρατεύμα.
Croesus cum propter paucitatem
de suis copiis conquestus fuisset.
Cum suarum copiarum paucita-
tem caussatus fuisset. i. 77. Hōc
patet ex sequentibus. ἦν γὰρ οἱ ὁ
σύμβουλῶν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων, ἢ
ὁ Κύρου. Erat enim ipsius exerci-
tus, qui [cum Cyro] conflixerat,
longe minor, quam exercitus
Cyri. Sed quum paucitatem τὸ
πλῆθος significat, tunc ἑλλειψις
est. Subauditur enim ad locu-
tionem absolvendam, μικρόν. Quid
autem aliud est μικρόν πλῆθος,
quam exiguus numerus, parva
multitudo, paucitas? Τυνδαρίδαι
ισθβαλοὶ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐρα-
τῇ πλῆθει. ix. 73. Tynidaridæ cum
exercitus multitudine, [id est,
cum magnis copiis,] in agrum
Atticum irruerunt.

πλῆθος. Hoc nomen in oratione
modo redundat, modo numeri
magnitudinem auget. πληθεῖ πολ-
λὰς νῆων. ἀντὶ τοῦ, πολλὰς νῆας. vel,
πάνυ, sive κάττα πολλὰς νῆας. vi.
44.

πληθύνει. comm. Plenum esse. Ab-
undare. Multum esse. ὁ Νεῖλος
ἐκίαν πληθύνει. Cum Nilus auctus
creverit. ii. 19: τὸν ποταμὸν πλη-
θύνει. Fluvium inflatum labi. ii.
20. ἀγορῆς πληθύνουσης. Quum fo-
rum est frequentissimum. iv. 181.
Vide Πληθύει.

πληθύνεισθαι idem ac πληθύνει. Ple-
num esse. Abundare. Exundare.
ἐκίαν πληθύνεισθαι ἀρχεται ὁ Νεῖλος.
Postquam Nilus plenus esse, vel
abundare, coeperit. ii. 93. Vide
Πληθύνει apud Suidam, apud quem
fortasse quis conjiciat ex hoc He-

rodoti loco legendum Πληθύνεται
ὁ Νεῖλος. ἤγειν πληθύνεται. Videtur
enim Suidas hunc locum signifi-
care voluisse. Quamobrem ex his
verbis πληθύνεισθαι ἀρχεται, per im-
prudentiali librariorum πληθύνει
ρεῖται conflatum dicemus, vel aliud
auctor, aliusque locus est intel-
ligendus, ubi sic legitur. sed
quamvis πληθύνεισθαι, οὔμαι, repe-
riatur in vulgatis Lexicis, et ver-
tatur, Inundo, nullius tamen
scriptoris auctoritate confirma-
tur. Unde fit, ut verbum hoc
jure nobis suspectum videatur.
Nihil tamen muto.

πληθύνει, ης, ἡ. Ion. pro comm.
πληθύνει. Satietas, qua fit ut quis
expleatur rebus aliquibus. vii. 49.
εὐπρεξίης οὐκ ἔστι οὐδὲ μὴ πληθύνει.
Rerum feliciter gerendarum nul-
la est satietas. Alias, Felicitatis
nulla satietas est. Felicitate nul-
lus unquam repleti satiarique
potest.

πληθύνει, ης, ἡ. Ion. pro comm.
πληθύνει, ας. Verbum Medicis fa-
miliare, quod æqualem omnium
humorum in humano corpore
copiam, ac abundantiam, et ni-
miam plenitudinem significat.
Qua de re Galenus. At apud
Herodotum sumitur pro homi-
num magna frequentia, quæ lo-
cus aliquis repletur. ἐς ἀγορῆς κου
μάλισα πληθύνει. vii. 223. pro ἐς
μεγίστην ἀγορῆς πληθύνει. v. s. Ad
maximam, sive circa maximam
fori plenitudinem. id est, Circa
tempus illud, quo forum maxima
hominum frequentia refertum,
sive plenum, est. Quo tempore
forum hominibus est frequentis-
simum. Vide Suidam in πληθύν-
ει ἀγορῆς. Supra iv. 181. πληθύν-
ει ἀγορῆς. Vide Πληθύνει.

πληθύνει, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com.
pro quo alias ἐμπλύνει, et μετέ-
πλυνει. ii. 92, 93. πληθύνει. vii.
146.

πληθύνει. Implere. Replere. πολ-

λαῖς λέγοις, καὶ ὅμοις, πληροφει-
σαντες Μεγάβυζον. Ctesias Pers. 38.
Cum multis verbis, et juramen-
tis, Megabyzum replevisset. Vide
vulgata Græco-lat. Lexica,
πληροφειν. Ion. adverbium, pro
comm. ἰγγύτιον. Propius. iv.
112.

πλησίος, ὁ. comm. ὁ πάλαι. Vici-
nus. τοῖσι πλησίον. vii. 152.

πλησίονος, ὁ καὶ ὁ. comm. Vici-
nus. Alicujus agro vicinus. iv.
30, 33, 102, 118.

πλησσομαι. comm. Percuti. Pla-
gam, vel cladem accipere. Μά-
σιον μάλα ἐπλήσσει. Milesii
gravissimam cladem acceperunt.
v. 120.

πλίνθος, οὐ, ὁ. comm. Later, is.
Lateres. Gallice, *Briques*. πλίν-
θος ἱκανὰς [ἐκ τοῦ ὀρύγματος] ἐκ-
σκαπτοί. Cum satis laterum [ex
fossa] extraxissent. i. 179.

πλινθίζω. Lateres formare. τὴν
γῆν πλινθίζουσι. Lateres ex terra
ducebant, formabant. ibid.

πλίνθος, οὐ, ὁ. comm. Crinis lon-
gus. Cincinnus. Cæsaries. Coma.
iv. 34.

πλῆς, οὐ, ὁ. comm. ἀπὸ τοῦ εὐπλῆς.
Secunda navigatio. ὁ πλῆς ἡμῶν
ἔστι. V. Hom. 19. Navigatio se-
cunda vobis erit. Hoc autem vo-
cabulum ita nunc accipiendum,
ex præcedentibus Herodoti ver-
bis patet. Vide.

πλῆν. Ion. et poet. pro comm.
πλῆν. Navigare. viii. 23. κατα-
πλώσασθαι. i. 2. συνεκπλῶσαι. i. 5.
πλῶσαι. i. 24. iv. 148, 156. ἐκ-
πλώσας. i. 29. ἐκπλώσασθαι κατὰ
μακρῆς. Cum longis navibus ad-
versus [eos] navigassent. i. 70.
ὅπισθιν ἀναπλῶσαι. Navigio redire.
i. 78. διεκπλῶσαι. Navigio trans-
ire. ii. 29. διεκπλώσας. ibid. ἐκ-
πλώσαντες. ii. 44. ἐκπλώουσι. ii. 93.
ἐκπλώουσι. ibid. ἐκπλώουσι. ibid.
ἐκπλώουσι. ibid. καταπλώουσι εἰς
θάλασσαν, καὶ ἀναπλώουσι. ibid.
In hac pag. verbum πλῶσαι de

piscibus dicitur, qui in aquis na-
tant, ac natatu feruntur. ἀναπλώ-
σας. ii. 119. ἐκπλώσαντας. ii. 152.
ἐκπλώουσι. iv. 42. ἐκπλώουσι Διό-
ν. iv. 43. ἐκπλώουσι. ibid. v. 108.
διεκπλώσας. iv. 43. συνεκπλώσαι. iv.
43, 44, 179. vi. 115, 116. διεκ-
πλώσας. iv. 89. ἀναπλώσας. ibid.
καταπλώουσι. iv. 99, &c. προσπλώ-
ουσι. Adnavigare. Contra navigare.
viii. 6. ἐκπλώουσι τινί. Adversus
aliquem navigare. viii. 9, 10. αἰ-
τοὶ ἐκπλώουσι ἐπὶ τοὺς βαρβάρους.
viii. 9. Ipsi adversus barbaros
navigarunt.

πλώσας, pro πλώσας, a πλῶν, ὁ,
quod a πλῶν. Ion. et poet. pro
comm. πλώσας. [Navēs] navi-
gantes. viii. 10. ἐκπλώουσι Εὐβοίαν.
viii. 13. ἀπὸ πλῶν ὅπως ἐπὶ τὸ Ἄρ-
χιμῶν. viii. 14, 25. ἀποπλῶν.
viii. 74. ἐκπλῶσαι. viii. 81. Navi-
gio evadere ex aliquo loco.

πλώσας. Vide πλῶν.

πλωτὸς, ὁ, ὁ. Ion. et poet. Natans
in aquis. ἵσθις πλωτῆς. Insula in
mari natans. ii. 156. [πλώσας
dicitur. ibid.] ποταμὸς προσπλωτῆς.
Fluvius navigabilis. iv. 47, 71.

ποδάρετος, ὁ. Ion. et poet. Pedibus
delicatis, mollibusque præditus.
i. 55.

πόδα ξύλινον προσποιήσας. ix. 37.
Vide προσποιήσας.

ποδανπτῆρ, ἦρος, ὁ. Pelvis. ii. 172.
ἦν δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἱσχυ-
ρίζοντο, τοῦτοις ἱσχυρίζοντο. Erat
autem vas, in quo [convivæ, cæ-
terique] pedes abluebant. ibid.
ἐκ τοῦ ποδανπτῆρος, ἐκ τῆς [ἔφης] πρῶ-
της τοὺς Αἰγυπτίους ἡμεῖς τε, καὶ
ἰουδαῖοι, καὶ πόδας ἱσχυρίζομεθα.
ibid. τῷ ποδανπτῆρι. ibid.

ποδάρετος, ὁ, ὁ. comm. Cujas. Ex
qua regione, q. d. ἐκ ποδάρετος, ὁ,
ἔστι γῆς. Ex qua
regione. Nomen interrogationi
serviens. ἡμεῖς τῆς τοῦ Δαριῶ
ποδάρετος. Quarente Dario cujas
esset. v. 13.

ποδάρετος, ὁ, ὁ. In utribus vocatur

pediculās e pellibus dependens, qua liquor infunditur, et effunditur, soluto funiculo, vinculoque, quod utres claudit, ac obturat. τῶν ἀσκήων ποδιῶνας ἀπαμύνουσιν. Pendentes utriusque pediculos solvere. ii. 121. §. 4. Euripides in Medea πόδας appellat, pagin. ex Plantini typis, 169. Μῦθ. τί δὲν ἔχρησι, λίξαι, εἰ θέμις κλύειν. Αἰ. ἀσκή με τὸν προύχοντα μὴ λύσαι πόδα. M. Quid vero [Deus] respondit, dic, si fas [est me hoc] audire. X. [Vetuit] ne ego prominentem utris pedem solverem.

ποδῶν, ὄψις, ἢ μεταφορικῶς apud Herodotum accipitur pro rei aliquius figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem. τῆς γὰρ Δωριέως χώρας ποδῶν γένος ταύτη κατατάττειν. viii. 31. Agri enim Dorici pondeon, sive tractus angustus, hac in parte extenditur. Valla vocem Græcam et ipse retinet. Alii tractum, alii aditum vertunt. Suidas, Ποδῶνας, εἶδος γεωργικῆς καὶ τηρητοῦς ποδιῶνας ὁ γατόμος ἀνδρὶ τοῦ Πάριος, ἀνηρῶν σπασάμενος καμάτων. Aristoph. Comment. in Vespis. v. 670. ἀρβιλοφοί (inquit) τῆς μελετῆς οἱ πόδες, οὗς ποδιῶνας καλοῦσι. Sed hoc Aristophanis exemplum ad Herodoti locum facere nihil videtur. Sunt etiam qui Prominentiam interpretentur. Sed nullum horum vocabulorum ipsam vocis Græcæ vim satis declarat. Quare cum Valla vocem Græcam retinere præstat, donec aliquod Latinum vocabulum his commodius inveniamus. Quamvis enim Pes apud Latinos accipiat etiam pro mensura, qua terras metimur, quæ quatuor minores palmos, hoc est 16 digitos continet, hic tamen Pes, nisi καταχρηστικώτερον, καὶ κατ' ὁμαίωτα, καὶ κατ' ἀναλογία, rem intelligas, commode locum ha-

bere non potest. Theocritus Idyllio vigesimosec. v. 52. ποδιῶνας vocat pellis leoninæ pedes, αὐτὰρ ὑπὲρ τόσους, καὶ αὐχίνος ἡνρεῖτο ἄκρον δέρμα λίοντος ἀφημμένον ἐκ ποδιῶν. ποδιῶνης, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Togæ, pallii, tunicæque ad pedes usque pertingentis. κιδῶν ποδιῶν. Tunica ad pedes usque pertingente. i. 195.

ποῖος, ὁ. Poet. quinetiam comm. Desiderium. ὑπὲρ ἡμισίας τῶν ἀσῶν ἔλαβε πόδος τε, καὶ οἰκτος τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἡδίων τῆς χώρας. Lat. interpres parum fideliter hunc locum vertit. Plusquam medieta-tem desiderium cepit ingens paterni soli, morumque Phocensium. i. 165. Sed ita locus est vertendus, Plusquam dimidiam civium partem cepit desiderium, et commiseratio urbis, et assuetarum illius regionis sedium, vel, et illius regionis domicilii sibi noti, et in quo habitare consueverant. ἀποθανόντος πόδος ἔχων. Defuncti desiderio teneri. iii. 67. ποῖον. Poetis tributum, ut canere Latine de iisdem dicitur. ἔρῳς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποῖῳσαι, ἔμενον πάντων βασιλῖα φήσας εἶναι. Recte mihi videtur Pindarus cecinisse, qui dixit, Morem esse omnium regem. iii. 38.

ποῖον. Ion. et Attice pro ποιεῖσθαι positum videtur apud Herodotum. ix. 99. Τοῦτους μὲν Ἴωνες, τοῖσι καὶ καταδόκειν νοχμοὺς εἶναι ποῖον, δυνάμεις ἐπιλαβεμένους, τέρποισι τοιούτοις σπουδαίοντες οἱ Πέρσαι. Valla: Hunc in modum ab iis Ionibus, qui aliquid rerum novarum molituri videbantur, si facultatem naeti essent, Persæ sibi præcaverunt. X. P. Sensus a Valla fideliter est expressus: at verba non satis fideliter explicantur, propter loquendi genus obscurum, quod aliis verbis dilucidioribus alias ita enuntiaretur, τοῖσι καὶ, ἀντὶ τοῦ, οἷς καὶ,

τουτέστιν ὅφ' ὃν καὶ κατεδέχοντο παρὰ μὲν
 αὖ τι ποιεῖσθαι, ἤγουν ποιηθῆσεσθαι.
 Ac illos quidem Iones, a quibus
 aliquid novi factum iri putabant,
 facultatem nactis, his rationibus
 Persæ præcaverunt. Vel, a qui-
 bus facultatem nactis aliquid novi
 factum iri putabant, &c. id est,
 quos aliquid rerum novarum mo-
 lituros arbitrabantur, si faculta-
 tem nacti fuissent, hoo modo
 præcaverunt, vel mature cave-
 runt. Vide τοῖσι καὶ κατεδέχοντο.

ποιεῖν ἱερά. Herodotea, et poet. lo-
 cutio pro comm. ἱερά ποιεῖσθαι.
 Sacra facere. ποιήσαντες ἱερά. Cum
 sacra fecissent. ix. 19.

ποιεῖν ἔξω. Herodotea locutio, pro
 comm. ἔξω τιθεῖναι. Extra ponere.
 ἔξω μὲν τῇ κεφαλῇ ποιοῦντας, ἔσω δὲ
 τὸ σῶμα. Caput quidem extra
 [navem] ponentes, corpus vero
 [reliquum,] intra [navem statu-
 entes.] v. 33.

ποιεῖν cum gemino accusativo Ion.
 et Attice. μεγάλην κακὰ ποιήσαν
 Αἰγινήτας. Magnis maleficiis Æ-
 ginetas affecerunt. iii. 59. ἔλγυ-
 ὄσα ἀγαθὰ Κύρος Πέρσας ποιήσας.
 Recensuit quot beneficiis Cyrus
 Persas affecisset. iii. 75.

ποιεῖσθαι. νομίζειν. κρίνειν. Existi-
 mare. Judicare. ὃ δὲ δεινὸν τι, καὶ
 ἀνάρστον ποιεῖτο, γυναῖκα ἀναιτήν
 εἶδαι τὸ πρήγματος τοῦτο παραδύναι.
 ix. 110. Ille vero rem atrocem,
 ac indignam, [minimeque feren-
 dam] judicabat, mulierem hu-
 jus negotii culpa carentem tra-
 dere.

ποιεῖσθαι. comm. Facere. Ducere.
 Putare. Existimare. ἐν ἀδίῃ οὐ
 παυμένῳ τὸ λέγειν. ix. 42. Hero-
 dotea locutio. Haud tutum exi-
 stimantibus loqui. Vel, Quia li-
 bere dicere quod sentiebant,
 metu periculoque carere non
 putabant. περὶ πολλοῦ ποιούμετος
 αὐτοῦς. Ipsos multi faciens. i. 73.
 συμφερεῖν ποιησάμενοι μεγάλην. Id
 magnam calamitatem ducentes.

Hoc magnæ calamitati tribuen-
 tes. i. 83. οὐκ ἐν ἱλαφρῇ ἱποεύμην.
 Rem non leviter ferebam. Rem
 non levem esse ducebam, ac
 proinde non leviter eam fere-
 bam. i. 118. μεγάλην ποιησάμενος.
 Magni faciens, quod &c. i. 119.
 ἐαυτοῦ ποιεῖται τὸ Κύρου ἔργον. Cyri
 facinus suum facit, i. sibi vendi-
 cat, ac attribuit. i. 129. ἀγώνισμα
 τοῦτο μέγα ποιοῦνται. Hoc in ma-
 gni præclarique facinoris loco
 ponunt. Hoc magnæ virtuti
 laudique tribuunt. At interpre-
 Lat. vertit, Hoc palmarii loco
 ducunt. Quæ versio vim Græco-
 rum verborum non satis expli-
 cat. Vide ἀγώνισμα. i. 140. συμφο-
 ρὴν μεγάλην ποιεῖσαντο. Magnam
 calamitatem duxerunt. iv. 79.

ποιεῖσθαι variis modis apud Hero-
 dotum eleganter sumtum. ποιεῖ-
 ἔτο στρατηγὴν ἐπὶ Κῶρας. Expedi-
 tionem adversus Caras suscepit.
 i. 171. πένθος ποιεῖσθαι. Lugere.
 De flere. ii. 1. ποιεῖσθαι στρατηλασίην
 ἐπὶ τινος. Expeditionem adversus
 aliquem facere. Copias adversus
 aliquem ducere. ibid. ὁδοπορίην
 ποιεῖσθαι. Iter facere. ii. 29. μέγα
 ποιούμενος ταῦτα. Hæc magni fa-
 ciens. Hæc valde æstimans. iii.
 42. ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ [αὐτοῦς]
 ποιούμενος ἔχει, pro ἱκονίτο. Eos in
 mancipiorum loco habebat, ac ut
 mancipia tractabat. iii. 125. περὶ
 πολλῶν ποιεῖσθαι. Multi facere. iii.
 154. προσβολὴν ποιεῖσθαι, pro προσ-
 βάλλειν. Oppugnare. iii. 158. τι-
 νος μὴ μὴν ποιεῖσθαι. Alienjus men-
 tionem facere. iv. 16. προσβολὰς
 ποιεῖσθαι. iv. 128. IncurSIONES fa-
 ciebant. σκεῖψιν ποιεῖσθαι, pro σκε-
 πτισθαι. Simulare. Prætexere ali-
 quid. v. 30. σπουδὴν ποιεῖσθαι.
 Studium adhibere. Sedulam ope-
 ram dare. ibid. φέλα ποιεῖσθαι
 τῆς πόλεως. Civitatibus res gratas
 facere. Gratificari. v. 37.
 ποιεῖσθαι λατρίαν. λατρίσθαι. Prædari.
 i. 161. λατρίαν ποιούμενος τὴν στρατῶν.

Latin. interpres hunc locum male vertit, frumentationem militibus faciens. At Stephanus in margine versionem vulgata longe deteriorem notavit: Illo in prædam suis militibus exposito. Vendendum enim, Exereitu, i. cum suis copiis, prædam faciens, totam Mæandri planitiem diripiens, populans. Quod enim Herod. λήην ποιῶσθαι dicit, id Cic. in Verr. l. 3. §. 50. ed. Ern. prædam facere dicit. *Μασσαγίτας ὑπ' ἑωυτῶν ποιήσασθαι*. Massagetæ in suam potestatem redigere. i. 201. *ποιῶσθαι τὴν ζώνην ἀπὸ κριδείων*. Hordeo victitare. ii. 36. *οὐκ ὅσιον ποιῶμαι*. Nefas esse puto. ii. 86, 170. *τὰ τοῦ θεοῦ προσκυτέρα ποιῶσθαι, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν*. Res divinas antiquiores habere, quam humanas. Sic enim Cicero passim loquitur, quod loquendi genus hoc ipsum feliciter exprimit. v. 63. *ἀσπαρνόν τι ποιῶσθαι*. Aliquid gratum habere, ducere. Voluptatem ex aliqua re percipere. v. 98. *ποιῶσθαι πάσας τὰς πόλεις ὑπ' ἑωυτῶν*. In suam potestatem omnes urbes redigere. v. 103. *ποιῶσθαι τὸ καλυύμνιον*. Imperata facere. vi. 12. *ποιῶσθαι καταγραφὴν τινα*. Aliquos subigere. In nostram potestatem aliquos redigere. vi. 27. *πρῆγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο*. Rem nihili fecerunt. vi. 63. *τὸν πλόον ποιῶσθαι*. *πλεῖν*. Navigare. vi. 95. *βουλὴν ποιῶσθαι*. Consultare. Statuere. In animo habere. *βουλὴν οὐκ ἐποιεῖντο μαχίσασθαι*. Pugnare non habebant in animo. Vel, Pugnare non statuerant. vi. 101. *περὶ πολλοῦ ἐποιεῖντο λαβεῖν μιν*. Multi faciebant ipsum capere. vi. 104. *ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῶσθαι τι*. Rei alicujus nullam habere rationem. vii. 14, 57. *τῶν λόγων οὐδὲν ἀποποιήσαντες*. Horum nulla ratione habita. vii. 58. *τῆς γρατῆς ἀρεθμοῦ ποιῶσθαι*, pro τὴν γρατὴν

ἀρεθμοῦ, ἐξετάζων. Exercitum numerare. Copias recensere. Copias lustrare. vii. 59. *τῆς μάστιγας δούμα ποιῶμαι*. vii. 99. Quam maxime admiror. *ἐκ ἐποιήσατο ὄργην οὐδεμίαν*, pro οὐδαμῶς ὠργίσατο. vii. 105. Nullo modo iratus est. *Δι' ὧν τῆς χώρας ὁδὸν ἐποιεῖτο*. Per quorum agrum iter faciebat. vii. 110. *παρ' αὐτὰ τὰ τεῖχη τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο*. Juxta muros ipsos iter faciebat. vii. 112, 121. *ταῦτα λόγον ἐποιούμην*. vii. 113. Cujus mentionem feci. *συμφορὴν ποιῶσθαι μεγάλην*. vii. 117. Aliquid ingentem calamitatem ducere. Aliquid molestissime ferre, magnæque suæ calamitati, atque jacturæ tribuere. *πῆγμα ποιήσασθαι*. Rem confecisse. vii. 150. Sic Vall. Sed jam hoc loquendi genus significat id quod Galli sua lingua dicerent, *Faire cas de quelque chose. En avoir fait cas*. Lat. rationem rei alicujus habere. Rem aliquam curare. *ἐν ᾧ ἔχον πᾶσαι τὴν Ἑλλάδα ποιήσασθαι*. vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere. *Διόν, καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιήσάμενος [πρῆγμα]*. vii. 163. Rem gravem, [indignam,] nec tolerandam ratus. *Διαδείξιον τι ποιῶσθαι*. ἀντὶ τοῦ, *δειξίον τι, αἵτιον, εὐτυχές τε νομίζω*. vii. 180. Aliquid dextrum, faustum, fortunatum, et felix existimare. *περιποιῆσαι μιν περὶ πλείων ἐποιήσαντο*. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt. *ὄρεον ποιῶσθαι*. pro ὄρεμν, et ὄρεμνισθαι. vii. 193. Stationem in aliquo loco habere. *σπουδὴν ἐποιήσατο τήτους παραλαβεῖν*. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. *ἐν ὁμήρῳ λόγῳ ποιούμενός σφας κατέχευε*. vii. 222. Ipsos obsidum loco ducens [apud se] retinebat. *πρόσθεν ποιῶσθαι*. *προσέρχεσθαι*. Accedere. vii. 223. *Μέγα πεποιημένοι περιῦναι τὴν Ἑλλάδα*. viii. 3. Magni facientes Græciæ salutem. *περὶ τῆς*

ἡγεμονίης τὸν ἀγῶνα ποιῶσθαι. *ibid.*
De principatu contendere. τῶν νῶν
ποιῶσθαι τὸν ἀριθμὸν, pro τὰς νῆας
ἀριθμῶν. viii. 7, 8. bis. τινὲς ἀπό-
πτραι ποιῶσθαι. viii. 9. Alicujus
periculum facere. Gallice, *Faire*
essai de quelqu'un. Essayer, éprou-
ver quelqu'un. Vide διάπτρα, et
ἀποπτρᾶσθαι. διὸν χρῆμα ποιῶσθαι.
viii. 16. Rem gravem, atrocem,
indignam, intolerabilem, judica-
bant. ἐς ἀναβολὰς ποιῶσθαι τὴν ἀπο-
χύρησιν. viii. 21. Discessum in
aliud tempus distulerunt. Vel, in
longum temp. dist. οὐ περὶ χρῆ-
μάτων τὸν ἀγῶνα ποιῶνται, ἀλλὰ
περὶ ἀριτῆς. viii. 26. Non de pecu-
nia, sed de virtute contendunt.
βουλὴν ποιῶσθαι. viii. 40. quod
unico verbo βουλεύσθαι dicitur
ibid. περὶ πλείστου ποιουμένους [ταύ-
την] περιῦναι. *ibid.* Plurimi facien-
tes [hanc] superstitem, [et
incolumem] esse, [vel servari].
Hujus salutem plurimi facien-
tes.] &c.

ποιῶσθαι ἐς τὸ συμμαχικόν. Herodo-
tea locutio, pro qua diceretur
alias ποιῶσθαι συμμαχοῦς. i. Soci-
os facere. Vel, ἐς τὴν συμμαχίαν
ἵκισθαι. In societatem recipere.
τοὺς ἄλλους ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιή-
σαντο. ix. 106. Ceteros in socie-
tatem receperunt.

ποιηφαγῶν. Ion. et poet. Herbas
comedere. iii. 25. ποιηφαγέουσι.
iii. 100.

πολεμισῆριος. pro quo alias πολεμικός.
Beflicus. ἱπποὶ πολεμισῆριοι. Equi
bellici. i. 192. πολεμισῆρια ἄεματα.
Bellici currus. v. 113.

πόλειον ἐνόματα, ἀντὶ τῆς χώρας, τῆς
τῶν πόλεων. Ut, γρατιῇ ἐς Μίλητον
ἰσθῆλαι. ἀντὶ τοῦ Μιλησίου χώραν.
Copias in Milesium agrum duxit.
Cum copiis in agrum Milesium
irrupit. Nisi dicas, Copias ad-
versus Miletum urbem duxit.
Sed illud ἰσθῆλαι aliam vim ha-
bere videtur, quam τοῦ ἀγροῦ. i.
14, 15. Significat enim magna

celeritate, ac impetu immittere
aliquo copias, quemadmodum
qui telum jaculantur. Sic ἐς Κλα-
ζομενάς ἰσθῆλαι. pro ἐς τὴν τῶν Κλα-
ζομενῶν, εἴτε τῶν Κλαζομενίων, χώραν.
i. 16. Quod manifeste demonstra-
tur. i. 18. δ ἰσθῆλαι τῆρικαῦτα ἐς
τὴν Μιλησίην τὴν γρατιῇ. quod e-
nim. i. 14. dixit obscurius ἐς Μί-
λητον, id nunc dilucidius expli-
cat, quum dicit, ἐς τὴν Μιλησίην,
ubi subauditur χώραν. ἰσθῆλαι ἐς
τὴν Ἐλευσίαν. pro, ἐς τὴν Ἐλευσινίαν
χώραν. v. 74. Δωριεὺς ἰσθῆλαι ἐς
Ἀθήνας. ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν Ἀττικὴν. v.
76. Vide præcedentia Herodoti
verba. ἰσθῆλαι ἐς Μηλιάς. pro,
ἐς τὴν τῶν Μηλιάων χώραν. vii. 196.
ἰσθῆλόντες ἐς τοὺς Φωκίας. viii. 27.
pro, ἐς τὴν τῶν Φωκίων χώραν. quod
viii. 32. aperte dicitur, ἐς τὴν Φω-
κίδα ἰσθῆλαι. Ἐσθῆλαι ἐς Βοιωτούς.
pro, ἐς τὴν Βοιωτῶν χώραν. viii. 34.
ἰσθῆλαι ἐς τὰς Ἀθήνας. pro, ἐς τὴν
Ἀθηῶν χώραν, εἰς τὴν Ἀττικὴν. viii.
66. Quamquam hic et urbs ipsa
potest intelligi. at ix. 17. συνοί-
καλοι ἐς Ἀθήνας accipiendum pro
εἰς τὴν Ἀττικὴν. Nam (ut patet
ix. 13.) Athenæ crematæ fue-
rant, et omnia earum ædificia
solo æquata, et manifesta æd-
rum vestigia fuerant confusa.

πολίων. Ion. gen. plur. pro Attico
πόλειον, et Ion. altero πολίων. Ur-
bium. ii. 137.

πολιζέιν. comm. Urbem condere.
Urbes ædificare. Collocare aliquo
in loco. ἡ Παιονία ἐπὶ τῷ Στρυμόνι
ποταμῷ πολιολισμένη ἐστίν. Pæonia ad
Strymonem fluvium suas urbes
habet conditas. Vel, Urbibus
conditis est sita. Vel simpliciter,
Est sita. v. 13. ἐπ' ὃ πόλις πολιό-
ται. Ad quem [fluvium] urbs
condita est. v. 52. vii. 59, 108,
199.

πολίτης, ου. Ion. et poet. pro cōm.
πολίτης, δ. Civis. τοῖσι πολιῆται.
Civibus. i. 37. πολιῆται. i. 120. ii.
129, 160, 167. iii. 36. πολυτήν.

ili. 45, 80. iv. 150. v. 7, 92. §. 7. vi. 9, 85. ix. 33, 34, &c.

πόλις, τος, τό. Ion. poet. Herodoteum vocabulum. Urbs. Oppidum. μεγάλη πόλις. Magnæ urbes. i. 178. vi. 6.

πολιτήν, ης, ἡ. Ion. pro comm. πολιτεία, ας. Civitas. Civitatis jus. πολιτῆν αἰτάμενος. ix. 34. Civitatem, vel, civitatis jura petens.

πολιτεῖον, οὔ, τό. Alicujus civitatis institutum. Instituta. εἰ τὸ πολιτεῖον ὑμῖν αὖν ἐστὶ τοιοῦτον, οἷον οὐ διαίρεις. vii. 103. Si omnia vestræ reipub. instituta talia sunt, qualia tu disertissimis verbis dicis.

πόλις, ης, ἡ. N. H. et Thucydideum. Urbs. Oppidum. Vel, Oppidulum. vi. 26.

πολλάχι. ἀπὸ τοῦ πολλὰκις. i. Sæpe. i. 42.

πολλοπλήσιος. Ion. et poet. pro comm. πολλαπλόσιος. iii. 135. iv. 50. Multis partibus major. Copiosior.

πολλὸν cum comparativo Ion. et poet. pro πολλῶν comm. πολλὸν ἴδιον. Longe minor. i. 77. πολλὸν ἀλκιμώτερος. Longe fortior. i. 103.

πολλὸν cum superlativo Ion. et poet. pro comm. πολλῶν. πολλὸν πλεονεκτεῖ. Omnium multo, vel longe, formosissimam. i. 8. πολλὸν μέγιστον. i. 93. πολλὸν τι κρατίστη. i. 192. πολλὸν ἰσχυρότερος. iii. 108.

πολλός. Ion. poet. et priscum, pro comm. πολὺς. i. 30, 75, 102, 104, 126, 140. πολλὸν πολλός. i. 141, 172. ii. 32. iv. 1, 126. v. 27, &c.

πολλὰς ἐπέκειτο λόγων τοιάδων. vii. 158. Valla: Maltus in hac oratione fuit. Steph. His verbis, quibus eos vehementer urgebat, usus est. Æ. P. Vehemens instabat ipsi hæc dicens. Vehementer ipse urgebat his verbis utens.

πολύγυια ὅσα τίνα, καὶ διὰ τὴν ὁδὸν

τῆς τοῦ θείου προνοίας περιήχεται. iii. 108.) (ἀλιγόγυια. ibid.

πολύγοιός, ὁ καὶ ἡ. comm. Foetus. Abundans foetu. ibid.

πολυαίματος, ης, ον. Copiosissimus. Uberrimus. q. d. Longe sufficientissimus. Qui plurimum durat. Qui plurimum sufficit. Id, quo quis est maxime contentus, ob ejus maximam copiam, et bonitatem, cui nihil deest, πολυαίματος appellatur. iv. 53.

πολυκλήνης, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui multum est vagatus, vel vagatur. i. 56.

πολυπόδας, ὁ καὶ ἡ. comm. v. 49. Pecoris abundans. Magnam pecoris copiam habens. Dives. Opulentus. πολυπόδατάτοι ἀπείτων. Omnium opulentissimi. Vel, Qui maximam pecoris copiam habent, et longe majorem, quam ceteri omnes. ibid.

πολυτροπία, ης. Ion. et poet. Astutia. Versutia. ii. 121. §. 5.

πολυφάρμακος, ον, ὁ καὶ ἡ. comm. Multorum pharmacorum, venenorumque peritus, vel perita. Δεῦρο καὶ ἡλὸς θυγάτηρ πολυφάρμακος Κίρκη. V. Hom. 32. Huc et Solis filia [venias] multorum venenorum perita Circe. Virg. Æn. vii. v. 10. Proxima Circæe radunter littora terræ, Divēs inaccessos ubi Solis filia lucos Assiduo resonat cantu, tectisque superbis Urit odoratam nocturna in lumina cedrum, Arguto ténues percurrens pectine telas. Hinc exaudiri gemitus, iræque Leonum Vincla recusantum, Et sera sub nocte rudentum. Setigerique snes, atque in præsepibus urui Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum; Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus herbis Induerat Circæ in vultus ac terga ferarum.

πολύφορτος, ον, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui multas habet Sarcinas. V. Hom. i.

πολύφορος, ἴδης, ὁ καὶ ἡ. Multis

calculis abundans. Epithetum fluvii. *ωλοφρεΐδα παρ' Ἑρμην.* i. 55.

ωμπή. Ion. et poet. pro impulsu, ac afflatu. *Δίη ωμπῇ χρεΐμενος.* Divino impulsu utens. Afflatu divino. i. 62. Quod *συνωπύμενος* dicitur *ἰδιάζει.* i. 63. Alibi *Δίη ωμπῇ χρεΐμενοι.* v. s. Divina deductione utentes. i. Numine divino eos deducente. Numinis divini ductu. iv. 152. *Δίη ωμπῇ.* viii. 94. v. s. Divino missu. Ibi verba sunt de actuario navigio, quod Valla Celocem vocat, qui celox divinitus missus credebatur. Valla vertit, Cum divina pompa. Sed parum commode. Quid hoc sibi velit patet ex sequentibus, τὸν *ἐπιψαύοντα φαίνεται οὐδὲνα.* &c.

ωμπῆς, οὔ, δ. comm. Qui aliquem aliquo deducit, vel prosequitur. *ωμπῆς ἄμα πέμψω.* Simul mittam, qui [te] deducant. i. 121, 122.

ωρδίη. Ion. et poet. a medio *ωί-ωρδα*, verbi *ωίρδα*, unde Latinum, Perdo, verso *δ* in *d*. Vasto. Diripio. Populor. τὸ *ἄγν' ἰωρδίη-το.* Urbs direpta est. i. 84, 162. τοὺς *χώρους αὐτῶν ἰωρδίη.* Ipsorum agros populabantur. iii. 58: *ἰωρδίησαν.* iv. 148. τὰς *πόλεις ἰωρδίη-ον.* Urbes populabantur; diripiebant. v. 116.

ωρδίμεις. Ion. pro comm. et Attico *ωρδίμεις.* Vectores. Nautæ. Portitores. i. 24.

ωρδίμιον, ου, τό. Ion. pro comm. *ωρδίμιον.* Fretum. iv. 45.

ωρδίμηιον, ου, τό. Ion. pro comm. *ωρδίμηιον.* Navis, qua fretum aliquod, qua mare, qua fluvius trajicitur. Ponto, pontonis, Latine vocatur, quod nobis pontis usum præbeat. vii. 25.

ωρός, ου, δ. comm. Meatus. Traiectus. Pons, per quem transitur. *Δύοντας τὸν ωρόν.* viii. 111. Traiectum, i. pontem soluturos.

Vide *σχιδία*. ἀπικνίσται ἐς τὸν ωρόν τῆς δαδίσως. viii. 115. Ad trajectus meatum, vel pontem pervenit. ἀπίκοντο ἐπὶ τὸν ωρόν. viii. 117. *πρόϊκοντι βασιλῆα μέχρι τοῦ ωρόν.* viii. 126. Regem prosecutus est usque ad trajectum. ix. 120.

ωρός, δ. comm. Ratio, qua res aliqui geri potest. οὐκ ἰδύνατο ωρόν οὐδὲνα ἀνερῶν. Nullam rationem invenire poterat. ii. 2. οὐδεὶς ωρός ἰφαιετο τῆς ἀλώσεως. Nullus expugnationis modus apparebat. Nulla ratio, qua urbs capi posset. iii. 156.

ωρός, ου, δ. Ion. pro comm. γέφυρα. Pons, quod per eum transcatur. *λύσαντες τὸν πόρον.* Soluto ponte. iv. 136. hoc patet ex sequentibus, ubi dicitur, τῆς γαφύρης λύνει τὰ κατὰ τοὺς Σαύδας ἰόντα. iv. 139. duobus in locis. *Δύομεν τὸν ωρόν.* Pontem solvimus. ibid. *μόγεις εὗροι τὸν ωρόν.* Vix pontem invenerunt. Quamquam hic *ωρός* ipsum trajectum significare potest. Trajectum ægre, difficulter invenerunt. iv. 140. vii. 10. *δ.* 3. vii. 36. ut et viii. 15.

ωρπάειν, ἄν. vel πορπάειν, εἰν. Poet. Infibulare. Fibulis abstringere. *πόρπη* enim, et *πόρπαξ*, quod et *πύρπη*, fibula dicitur; hinc verba *ωρπάειν*, *πορπάειν*, et *ωρπαλύνειν*, quod exstat apud Æschylum in Prometheus victo. v. 61. καὶ τήνδ' ὦν *ωρπάσων ἀσφαλῶς.* Schol. *ωρπάσων. ὠρπησων.* Herod. *εἰματα ἱμνωρπηάτο*, pro *ἱμνωρπηάτο*. ἱμματα ἱμνωρπηάτο *ἔχον.* i. Vestes fibulis astrictas gestabant. vii. 77.

ωρσύνειν. Ion. et poet. Parare. *ωρσύνειν τὰ θεῶν [πράγματα, vel ἱερά.]* Dei res parare. Cultui divino operam navare. Diem aliquem festum celebrare. Sic enim ix. 7. *περὶ πλείου δ' ἤτοι πὰ τοῦ θεῶ πορσύνει.* Plurimi enim faciebant [res Dei, i.] Dei diem festum celebrare. pro eodem dicitur et

προαίειν, ut docet Eustath. τὸ παρέρχιν, καὶ τὸ εὐτρεπίειν. Deducitur autem a futur. Æolico πέρσιν, pro comm. πέρω, a πέρω, quod præbeo, vel paro, significat.

παρφορὺς, ἴος, ὁ. comm. Qui purpuras capit. Qui purpura tingit. Purpurarius. iv. 151.

Ποσειδών. Ποσειδώνιος. Ion. pro com. Ποσειδών, ὄντος. Neptunus. ii. 50. iv. 59, 180, 188. vii. 129, 192.

ποσειδέροτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Terræ solique epithetum, quod pedibus pulsatur. δῶσω τοι Τεγεῖν ποσειδέροτον ἐρχήσασθαι. Dabo tibi Tegeam pedibus pulsandam ad saltandum. i. 66.

ποτεινίακτος, υ, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. nomen, quo utitur Homerus in Epigrammate in Cumanos facto. V. Hom. 14. Dominatu venereandus. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλυγίστονα ποτεινίακτον. id est, Æolicam Smyrnam, mari vicinam, venereandam dominatu.

ποὺς, ποδὺς, ὁ. comm. Pes, pedis. Et μεταυμικῶς pro celeritate pedum accipitur apud Herodotum. Ἐδιώκει ὡς ποδὺν ἑκάστος ἰχθυον. ix. 59. Valla: Insequuntur, pro de quisque maturantes. Æ. P. Insequebantur [eos] quanta pedum celeritate singuli poterant. Vel, Quam maxima pedum celeritate singuli poterant, [eos] insequiebantur. Qui autem hac pedum celeritate præditus est, ut diu valeat in cursu perseverare, is Græce vocatur ποδάρετης, q. d. ὁ ἱππικῶν ταῖς ποσὶ δυνάμενος, καὶ ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, καὶ ἰσχυρός. Hom. II. A. v. 121. Τὸν δ' ἡμίλειτ' ἵππεια ποδάρετης δῖος Ἀχιλλεύς. Hinc verbum ποδαρῆν, quod in vulgatis Lex. non exstat, pedum velocitate præditum esse, ac ea diu in cursu uti posse. Pindarus Pyth. Ode 5. v. 43. transitive verbum hoc (ut Grammatici loquuntur) usurpavit, pro pedibus velocibus non in terminis. cursu percurrere lo-

cum aliquem. Ἀκχεῖταις ἀνταῖς Ποδάρετῶν δυοδικοδρόμων τίμινος. id est, Incorruptis habenis stadium [curruum] duodecies cursu iterantium velocibus pedibus percurrentes. ποδάρετης vero dicitur, qui passim ab Homero ποδάς ὡς vocatur, quod epithetum Achilli variis in locis ab eo tributum legas.

ποὺς, ποδὺς, ὁ. Pes. comm. κτείνω πάντα τινα τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Obvium quemque interficere. iii. 79. προσβυγνίη, ης, ἡ. N. H. pro comm. προσβυγνία, quod Suidas interpretatur προσβυγνία γένεσις. q. d. antiquior genitura. primogenitura. Quod de illis dicitur, qui nati sunt maiores. Gallice, *Primogéniture. Première naissance.* vi. 51.

προσβύτιος. Antiquior. comm. Ut autem apud Latin. Antiquior accipitur pro carior, melior, potior, honoratior; sic etiam apud Græcos προσβύτιος. τὰ τῶν θεῶν προσβύτιον ἱκοιῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. Res divinas antiquiores habebant, quam humanas. v. 63. (Vide Antiquior apud Nizolium, ubi multa Ciceronis ita loquentis exempla leges.) Vel, Res divinas humanis anteposuerunt. Res divinas humanis antiquiores esse duxerunt.

πρῶγμα, τος, τό. Negotium. Molestiæ. ἵνα μηδὲν πρῶγμα παρέχου [τῷ γραμματοφύρῳ.] vii. 239. Ne quid negotii [tabellario tabellæ] præberent.

πρῶγμα. Ion. pro pretio, æstimatione, et honore, quo quis apud aliquem valet. ἢ μέγιστον πρῶγμα Δημοκλήδης παρὰ τῷ βασιλεῖ. Democedes erat in maximo pretio apud regem. iii. 132.

πρῶγμα εἶναι. Herodotea locutio. Opus esse. pro quo alibi dicitur διῶν. χρεῖται, vel χρεῖται εἶναι. χρεῖται. vii. 12.

πρῶγματα ἔχων. Ion. pro comm.

πράγματα ἔχουσιν. Molestias habere. vii. 147.

πράδω. Ion. et poet. pro comm. καίειν, πυρῶν. Incendere. Cremare. τὴν πόλιν ἐνέπρησαι. viii. 35. Urbem incenderunt. ἐνέπρησι τοὺς οἰκους. viii. 143. ἀγῶνισματα ἐπιπράδω. viii. 143.

πράδω. Ion. pro comm. πρᾶξαι. Venditum fuisse. a πρᾶττω, συ. Vendo. πρᾶδιώσαι. Venditam. ii. 54. ἐπράδω. ii. 56.

πρᾶξω, ἦ. Ion. pro comm. πρᾶξω. Venditio. παρὰ τὸ πρᾶττω, συ. Vendo. i. 153. iv. 17.

πρᾶσσω. Ion. pro comm. πρᾶσσω. Agere. Rem gerere. εὖ πρᾶσσω. Rem bene gerere. Sic et Galli, *Faire bien ses affaires*. i. 24. Secunda fortuna uti. i. 42. ii. 162. ταῦτ' ἂν ὑμῖν ἐπρᾶσσωμι. Idem ac vos fecissemus. iv. 119. ταῦτα ἐπρᾶσσω. iv. 144. πρᾶξω. iv. 156. ἄριστοι πρᾶσσω. Melius rem gerere. Nobiscum melius agi. iv. 157. v. 30. κακῶς πρᾶσσοντες. Rem male gerentes. v. 34, 35. vii. 58.

πρᾶσσω. Ion. pro comm. πρᾶσσω, i. μηχανᾶσθαι. Moliri. Hinc verbum Gallicum eodem significato videtur deductum. *Brasser*. Quanquam alii malunt ἀπὸ τοῦ πρᾶσσω formare. Hæc posterior formatio longe simplicior est. ὅστις τὴν Κυπρίω ἀπόρῃσι ἐπρᾶξεν. Qui Cypriorum defectionem molitus fuerat. v. 113.

πρᾶσσω. Ion. pro comm. πρᾶσσω. Exigere. ἐπρᾶσσω παρ' ἐκείνων τὸ ἐκείνοις ἐπιβάλλον. A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106. πρᾶσσω. Exigi. Αἰγυπτιᾶς πρᾶσσω. [Hoc tributum] ab Æginetis exigi jubebant. v. 84.

πρᾶσσω, et πρᾶσσω. Ion. pro comm. πρᾶσσω, et πρᾶσσω. Exigere. Reposcere pœnas. Uloisci. συνεπρήξατο αὐτῷ τὸν ἐν Καμικῷ δάματον γινόμενον. vii. 169. Conjanctis armis, ipsius [Minois]

cædem in [urbe] Camico factamulti sunt.

πρᾶττω, v. τό. N. H. In vulgatis Lexicis vertitur Prætorium, et Herodoto tribuitur hoc vocabulum: sed nullus liber, nullus locus, nullum exemplum notatur. ἵνα σφί ἀγορὴ τι ἐγίνετο, καὶ πρᾶττω. vii. 23. Valla: Ubi illorum erat forum, et mercatus. Quod bene. Barbari dicerent Venditorium, i. locus, in quo res venduntur, ubi res venales exponuntur. ἀγορὰ, καὶ πρᾶττω, ἀπὸ τοῦ ἀγορᾶ, ἐν ᾧ ἐπρᾶσσω τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν βίον. Forum, in quo res ad victum necessariæ vendebantur.

πρᾶξω, comm. pro quo sæpius separatim dicitur πρὸς ἢ. Prius quam cum infinito. πρὸς πρᾶσσω ἐς Συκελλῶν. viii. 3. Prius quam in Siciliam mitterent [legatos.] πρὸς ἢ ἐμβάδων. ix. 18. Prius quam ingrederentur.

πρὸς, comm. Pro. Patrocinium, defensionem, caussamque significans, ob quam aliquid fit. πρὸς τῆς Σπάρτης ἀποδιδόναι. vii. 134. Pro Sparta, Spartæ caussa, mori. πρὸς ὑμῖν δὲ ἀποδιδόναι. Pro vobis perire [nos] oportet. vii. 172. πρὸς τῶν Ἀθηναίων ναυμαχίῃ. viii. 68. Pro quo συνήλθον ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχίῃ. viii. 70. Pro Atheniensibus, eorumque agro, navale prælium committere. πρὸς χερσὶ μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione pugnare. ix. 48. πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀποδιδόναι. ix. 72. Pro Græcia moritur.

πρὸς, comm. Electioni, optionique serviens. εἰς ἢ τυραννίς πρὸς ἐλευθερίῃ ἢ ἀστυντοῖς. Quibus ipsa tyrannidis gravior erat, quam libertas. i. 62. πρὸς τούτοις τῶν κακῶν πρᾶσσω καὶ ἐνεδίδομαι κατὰ δύναμιν. Satius est vel quidvis aliud, quam hæc mala pati. vi. 12.

πρᾶξω, v. τό. H. V. pro comm. πρᾶξω, quod legitur viii. 129. vel, ut apud alios scriptum legi-

tur, *προάστιον*. Suburbium. Suburbanum. Gallice, *Fauxbourg*. *ἰς τὴν προαστίην*. In suburbano. iii. 142.

προαιδιδόμαι *τινα*. Herodotea locutio. q. d. ante revereri aliquem. id est, Alicui reverentiam ante alios debere. *ὃν ἐγὼ προαιδιδύμαι*. Cui ego reverentiam ante alios debeo. Quem ego revereri debeo. iii. 140.

προβαίνειν. Procedere. Progredi. *προβήσομαι* *ἰς τὸ πρῶτον τοῦ λόγου*. Ad ulteriorem orationis partem progrediar. i. In oratione pergens longius progrediar. i. 5.

προβλήμα, *τός, τό*. Quicquid hosti objicitur, ut ejus vim, ac impetum excipiamus, sustineamus, propulsemus. Propugnaculum. Clypeus. Scutum. *προβλήματα ἀντ' ἄσπιδων ἰκοιῦντο γιγάντων δόρας*. vii. 70. Valla : In locum clypeorum pelles gruum prætendebant. *Æ. P.* Pro clypeis pelles gruum gestabant, quas hosti objicerent, ut se tutarentur. vii. 76. *προβόλους* appellat Herodotus venabula, quæ hosti objiciuntur, et quibus vulnerari potest, quæ Pollux lib. 3. c. 3. et 4. *προβόλια* sæpius appellat, ut et Xenophon.

προβουδῆν. V. H. Prius opem ferre. Opem mature ferre. *πρὶν ἂν παθεῖναι ἔκλινον ἰς τὴν Ἀττικὴν, ἡμῶς καίρος ἰνι προβουδῆσαι ἰς τὴν Βοιωτίην*. viii. 144. Prius quam igitur ille [barbarus] in Atticam veniat, tempus est, ut nos prius in Bœotiam ad opem ei ferendam eamus. vel, tempus est nos in Bœot. opis ferendæ caussa proficisci.

προβόλαιον, *ον, τό*. V. H. Propugnaculum. Tutamen. In vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur hoc vocabulum. vii. 148.

προβόλος, *ον, ὁ*. Præter vulgatas significationes, quas in Lexicis habemus, apud Herodotum accipitur interdum pro eo, quod Pollux lib. 5. cap. 3. et 4. *προ-*

βόλιον sæpius appellat, ut et Xenophon in Cynægetico. Latini venabulum vocant. Est autem telum oblongum, et longa ferrea cuspidem munitum, quo venatores adversus feras utuntur; quod, quia feris objicitur, Græce *πρόβολος*, et *πριβόλιον* dicitur. Gallice, *un épieu*. *Προβόλους δύο λυκοιργίας ἕκατος ἰχθ.* vii. 76. Valla : Bina singulis veruta ad lupos conficiendos apta. Stephanus, *Venabula Lycii operis*. Sed *πρόβολος* et pro venabulo, et pro veruto, commodissime sumi potest. Nam eadem arma et venationi, et militiæ servire possunt. Verutum vero (ut obiter hoc dicatur) penultima producta, a Nonio vocatur breve et acutum telum. Alii verutum esse tradunt hastile, quod veru præfixum habet, i. cuspidem ferream, quæ veru speciem habet. Lucanus lib. 8. ver. 681. Cæsaries compressa manu, Pharioque veruto. Cæsar et Livius variis in locis verutorum mentionem faciunt, et inter tela militaria recensent. Quinetiam veru, telum militare, longum, tenue, et ad similitudinem veru factum, a Virgilio inter arma pugnae servientia ponitur. *Æn.* lib. vii. ver. 665. Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello. Quare sive venabula sive veruta voces *προβόλος*, hoc saltem loco, res bene videtur habitura. Sed illud epithetum *λυκοιργίας* aliquam habet difficultatem. Si Vallam sequamur, dicemus hoc formatum *παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἰργάζεσθαι, τοῦτ' ἐστιν κατεργάζεσθαι*. Lupos subigere, consicere, interficere. Quam solam interpretationem in vulgatis Lexicis reperies, ubi mentio quidem Herodoti fit, sed liber non notatur. Verisimilior tamen etymologia videtur esse, *παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἰργύν, τοῦτ' ἐστιν ἰργύν, ἀρκεῖν, καὶ*

καλῶν. Quod poeticum. A lupis arcendis. Quamvis autem hoc proprie significet, γυνῆς tamen accipietur etiam pro eo, quod ad quemlibet hostem arcendum, nec ad arcendum tantum, sed etiam ad vulnerandum, valet. Stephanus τὸ λυκοεργίας, pro λυκοιργίας, καὶ ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰργασμένων, καὶ πιστοποιημένους, accepit. Sed vereor ne hæc interpretatio nimium audax a Criticis censeatur. Eam tamen Suidæ verbis commode tueri possumus. Sic enim ille, Λυκοιργίς. Δημοσθένος ἐν τῇ πρὸς Τιμόδιον κίχρηται τῇ λίζῃ. Δίδυμος δὲ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατασκευασμένας φιάλας τοῦ Μένωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἴσκει δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικός ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίου ὀνομάτῃ οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενοι. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως, καὶ ἰδῶν, ὡς κλίση Μιλησιουργίης. Μήποτε οὖν γραπτίον παρὰ Ἡροδότῃ ἐν τῇ ἡ. ἀντὶ τοῦ προέδουλος δύο λυκοεργίας. ἴνα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, ὅτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Sed apud Suidam scribendum est, ut apud Harpocrationem scriptum exstat, Λυκοιργίς. Sic et apud Demosth. ἐν τῇ πρὸς Τιμόδιον, p. 1193. ed. Reisk. φιάλας Λυκοεργίς δύο, Item, ἐν Λυκίᾳ, ut apud Harpocrat. Et illa verba μήποτε οὖν &c. sic sunt intelligenda. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ παρὰ Ἡροδότῃ γραπτίον εἴη ἐν τῷ ἑβδόμῳ προέδουλος δύο Λυκοιργίς, ἀντὶ τῷ π. δ. Λυκοιργίας. Sed nihil apud Herodotum est mutandum. Nam quod Attice per contractionem a Demosthene dictum Λυκοεργίς, id ab Herodoto κατὰ δαλυσιν τῆς ου διφθόγγου εἰς οι, καὶ τῆς ει εἰς ια, prolatum. Sic, Λυκοῦργες, Λυκοίεργες. Si quid tamen conjecturis est tribuendum, ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου κατασκευασμένας, item ex Harpocrat. illis verbis, τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα, non absurde conjiciat quis et apud ipsum De-

mosthenem fortasse scribendum Λυκοιργίς, et apud Suidam pro Λυκοεργίς, Λυκοιργίς reponendum, et apud Herodotum Λυκοιργίας legendum, ut supra demonstratum.

πρόεδρος, ὁ. Herodoteum vocabulum. Pecoris pascendi vicarius. Quemadmodum autem dicimus Proquæstor, et Proconsul, sic etiam Propastor κατ' ἀναλογίαν dicere liceat. i. 113.

πρόεδρος, ου, ὁ. comm. Qui pro aliquo consultat. Vel, Qui ante alios consultat. Senator. Princeps Senator. Primarius Senator. vi. 7. πρόεδροι τῆς Ἑλλάδος. vii. 172. Valla: Græciæ provisores. Æ. P. Sic jam appellantur ii, quos singulæ civitates nomine publico ad publicum concilium mittebant, ut pro repub. consultarent. Non inepte dici possent, Legati pro Græcia consultaturi, Consultores Græciæ non voco, quia Consultoris nomen illi potius tribuitur, qui consulit alios, ut ab iis consilium accipiat, quam illi, qui pro alio consultat. Interdum tamen et pro eo sumitur, qui consilium alteri dat; ut ex illo trito versu patet, Malum consilium consultori pessimum.

προδέκτωρ, ὁρος, ὁ. N. H. Protector. Patronus. Præses. vii. 37.

προδηλεῖσθαι. Ion. et poet. Ante lædere. Auctorem esse cladis aliqujus. διμαίνω μὴ ὁ ναυτικός γρατὸς κακῶδεις, τὸν πιζόν προδηλεῖσται. viii. 68. Vereor ne navalis exercitus accepta clade pedestribus copiis sit cladis auctor, sit exitio.

πρόδηλος, ε, ὁ καὶ ἡ. comm. Manifestus. πρόδηλα γὰρ ὅτι ἡμῖας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι πρόπτῃ θανάτῳ δόσειν. ix. 17. Manifestum enim [est] istos homines nos manifestæ morti daturos. i. Nos ab his manifesta morte sublatum iri constet.

προδίδουαι. Interdum hoc verbum apud Herodotum tribuitur fluviis, qui non satis aquarum habent, quas alicui vel hominum, vel brutorum, numero suppeditent, ut eorum sitim restinguant. *Οὐδὲν μοι θαύμα παρίσταται προδίδουαι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἰνίων.* vii. 187. Valla perperam, Quo minus miror proditum esse, fluenta quædam non suppeditavisse. Stephanus longe melius, Mirum mihi non videtur quorundam amnium fluenta defecisse tot hominum millia. Æ. P. Hoc verba sonant. Nulla admiratio mihi adstat, i. Nullo modo miror, Vel, Nullo modo mihi mirum videtur nonnullorum fluviorum fluenta [tantam hominum, ac brutorum animalium, multitudinem] prodidisse, [deservisse, defecisse, tantæ multitudini sufficere, potum suppeditare non potuisse.] Est enim

ἡλαιοπικρὸν loquendi genus, et subaudiendum τοσούτοι ἀνδράπων, ὑποζυγίων, κτηνῶν, καὶ ζώων ἄλλων πλῆθος, ut patet ibid. Est autem metaphora sumta a rebus bellicis, in quibus amici et socii socios et amicos sæpe produnt, deserunt, nec opem ipsis debitam ferunt. Vide ἀντίχρῖν, ἀντισχεῖν, et ἀντιχρᾶν, ubi de re eadem verba fiunt. Idem verbum, munitionibus tributum, significat eas præter nostram spem non posse milites in iis conclusos tutari. τοῦ φρήγματος προδιδωμένος. viii. 52. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. præter expectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide φρήγμα.

πρόδρομος, ὁ. comm. Præcursor. Antecursor. Gall. *Avant-coureur*. i. 60. iv. 121, 122.

πρόδρομος, ὁ καὶ ἡ. comm. Præcursor. Vel, Quæ præcurrit. ἀγγελία πρόδρομος. ix. 14. Nuntius præcursor. i. (ut Valla vertit) properans.

προδύντος ἡλίου. Sic legitur vii. 149. Sed *πρὸ δύντος* separatim scribendum videtur. Antequam sol occiderit. Ante solis occasum. Prisci Latini dixissent etiam, Ante Solem occasum, ut patet ex antiqui Juris fragmento, Sol occasus suprema tempestas est. pro, Sol occasus suprema tempestas esto.

προδρίη. Ion. pro comm. *προδρίαι*. Princeps in sedendo locus. In sedendo prærogativa. Gall. *Préséance*. i. 54. *ἡ προδρίη κατήμιος*. In principe concessus loco sedens. iv. 88. vi. 57. ix. 73.

προιήλατο. 3. person. sing. præter. plusq. p. pass. Ion. et Att. formati a *προιλαίνω*. μ. *προιλάσω*. a *προιλάω*, ᾧ. aorist. 1. act. *προήλασα*. perf. *προήλακα*, et Ion. et Att. *προιήλακα*. perf. pass. *προιηλάμαι*. plusq. p. *προιηλάμην*, σο, το. Procedo. Progredior. ὡς δὲ *πρὸς* τῆς νυκτὸς *προιήλατο*. ix. 44. Cum autem illius noctis [tempus jam] procul processisset. Vel, Cum autem nox jam multum processisset. Videtur enim subaudiendum *χρόνος*, ut ita locum intelligas, Cum autem tempus ad multam noctem processisset. Hæc enim ad verbum non satis commode reddi possent. Sic et Galli, *La nuit étant déjà bien avancée*. Vel, *Le temps de la nuit étant déjà bien avant*.

προικαίσσιν. V. H. Proruere. Ex aliquo loco in aliquem ante alios ruere. *προικαίσσοις κατ' ἑνα*, καὶ *δικα*. ix. 62. Et singuli, et denique, proruentes [in hostem.]

προικαίνεσθαι. comm. Ante alios surgere. viii. 59.

προικίδει, *ης, ἡ*. N. H. Valla Prætorium vertit. vii. 44. Sed proprie sic appellatur sedes in aliquo loco prominens, et præter ceteras eminens, ac ulterius excurrens.

προισάξαντο. (ἡξικόμεσαντο. Ion. ne-

glecto augmento temporali, pro
 πορισθέντο, πρότερον [εἰς τὴν Εὐ-
 χοίαν] ἐσήξαντο, ἰσικομίσαντο. Im-
 portaverant. Est autem 3. plur.
 aor. 1. medii, a πορισάτω. Prius
 importo. viii. 20.

προϊάται. Ion. pro comm. προϊά-
 κατι. unde κατὰ συγκατῆν προϊάται,
 et inserto : ante α, προϊάται.
 Præstatis. v. 49. cum genit.

προϊήκας. ἂν ὁρᾷς σιωπῇ προϊήκας.
 Ionismus, Gallicismo respondens.

Vous ne vous gouvernez pas bien.

πρόδυροι, ου, τό. idem ac προπύλαιον.

iii. 35. ἔζατο ἐς τὰ πρόδυρα τῶν βα-
 σιλῆος οἴκων. Ad regii palatii ve-
 stibulum sedebat. iii. 140. vi. 91.

προΐναι. comm. Projicere. Negli-
 gere. Dimittere. προΐναι ἰτοίμοι
 ἴσαν. [Eum] dimittere parati e-
 rant. iii. 137.

προΐναι. Projicere. Largiri. Pro-
 fundere. χρηματα προΐντά σφι. Pe-
 cunias ipsis largientem. i. 24.

προΐσθαι. Ion. et poet. pro comm.
 προκαθίσθαι, vel προκαθίσθαι. An-
 te alios sedere. Præsidere. viii.
 67.

προΐσθαι. Vide καταπροΐσθαι.

προΐσχειν, et προΐσχεσθαι. Ionic. et
 poet. pro comm. προΐναι. Prætendere.
 Prætexere. προϊσχεμένη πρό-
 φασιν. Speciosam causam præ-
 texens. iv. 165. πρόφασιν τὴν Πλου-
 σανίαν ὕδρι προϊσχεμένοι. viii. 3.
 Pausaniæ insolentiam pro spe-
 ciosa causâ prætendentes. Vel,
 Speciosam causam prætexentes,
 ipsam acil. Pausaniæ [regis] in-
 solentiam.

προΐσχεσθαι. Ion. et poet. pro com.
 προτίναι. προτιδῆναι. προϊσχεμένοι
 [αὐτοῖς] ἔπια. Cum ipsis condi-
 tiones proposuisset. i. 164. προϊ-
 σχεμένης ἔπια τάδε. Qui hæc verba
 proponebant. iii. 137. προϊσχεμένοι
 τάδε. vi. 9, 49, 86. §. 1. πρόφασιν
 προϊσχεμένης. Speciosam causam
 prætexentes. vi. 137. viii. 111.

πρόκα. Adverbium. Ion. et Hero-
 doteum pro comm. εὐδὲς, εὐδίως,

παραχρήμα, ἐξήφνης. Statim. Con-
 festim. Ex improvise. Repente.
 πρόσ φωνῆς ἀκούει. viii. 65. Ex
 improvise vocem audire. Suidas.
 πρόσ τι τὴν κρέματι βαρβαρὴν γλῶσ-
 σον χρεῖν. viii. 135. Statimque ora-
 culi antistitem barbara lingua
 oraculum edidisse, vel responsum
 reddidisse. Apollon. Argonaut.
 lib. i. ver. 688.

προκαθήμενος, ὁ. Ion. pro comm.
 προκαθήμενος. προκαθήμενος. Ante se-
 dens. Ante situs. προκαθήμενος πρὸ
 τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. vii. 172. Ante
 ceteram Græciam sedentes, posi-
 tos, sitos. Qui sedes ante ceteras
 Græciæ regiones positas habe-
 mus.

προκατῆσθαι. Ion. pro comm. προ-
 καθῆσθαι. Præsiderere. Præesse. Cu-
 stodire. Tutari. ἴωνι προκατῆ-
 σθαι. ix. 106. Ionibus præsidere,
 [præesse, easque tutari.]

προκατίξιν. Ion. pro comm. προκα-
 τίξιν. Propaliam sedere. i. 14, 97.
 προκατοψόμεναι νῆς. viii. 23. Naves,
 quæ [classem hostilem] explora-
 turæ præmittuntur.

προκαπτεῖν. comm. Proficere. Pro-
 gressum facere. Gallice, *Profi-
 ter, avancer, faire profit, faire
 progres.* ἐς τὸ πρῶτον οὐδὲν προκο-
 πτετο τῶν πραγμάτων. Nulla res
 proficiebat. Nullus in rebus pro-
 gressus fiebat. iii. 56. Metaphora
 sumta ab illis, qui materiam ali-
 quam ferro secantes progrediuntur.

προκόπτειν, et προκοπτεσθαι. comm.
 Proficere. τῶν πραγμάτων οὐδὲν προ-
 κοπτομένην. Cum res nihil profice-
 rent. i. 190.

πρόκορσαι νῆς. Eustath. αἱ κλιμα-
 κτὸν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ὀρμισμέναι
 ἢ πικηλακκίται διατροπῆς, παρὰ τὰς
 κρῆσας, ὁ δὲ τοῖς τοιχομάχοις κλιμα-
 κας. καὶ πρόκορσαι λέγονται τινὲς
 φέρεσθαι ἐπὶ τοῖς κίδωνι, ἥτοι βαδ-
 μηδὲν, εἴτερον κλιμακτὸν, καὶ κατὰ
 εἰχνας. i. Naves scalarum instar
 collocatæ aliæ post alias. Ita

junctæ et tamen ordine collocatæ, ut gradus in scalis videmus collocatos, et perpetua serie conjunctos. Suidas, *πρόκροσσαι*. ἄλλα ἐπ' ἄλλα. Ἡρόδοτος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο εἰς Πόρτον ἐπὶ περὶ πάντα νῆας. Sed apud Herod. vii. 188. locus ita legitur, *πρόκροσσαι ὁρμίσοντο εἰς Πόρτον, καὶ ἐπὶ ὅκτω νῆας*. Et linea præcedente dicit Herodot. αἱ μὲν δὲ πρῶται τῶν νῆων ὄρμου πρὸς τῇ γῇ. quare τὸ ὄρμιον, καὶ τὸ ὁρμίσοντο συνεικνύμενος ponuntur; at hoc, Ἀττικώτεροι, καὶ Ἰωνικώτεροι, illud vero, κοινότεροι. Subjicit Suidas ἐτυμολογίαν, αἰοῦσι προκέρσασθαι τινος αὔσαν, παρὰ τὸ κέρει. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. Unde fortasse quis conjiciat idem hoc esse, ac τὸ μεταπρυδόν, de quo suo loco. Navis enim frons, et caput, est ipsa prora. Sic igitur naves intelligerentur, quæ in ordinem perpetua serie sunt digestæ, ita ut earum capita, sive frontes, i. proræ prominentes, altum versus spectent, paratæ ad impressionem faciendam in hostilem classem.

πρόκροστος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In caput propendens. In caput prominens. γρυπῶν κεφαλὰὶ πρόκροστοί εἰσι. Valla: Gryphinis capitibus altrinsecus obversis. iv. 152. Æ. P. Gryphorum capita sunt in anteriorem partem prominentia. vel, altera alteris obversa prominent. Quis dicatur *πρόκροστος*, et quænam sint *πρόκροστοι* nῆες docet Eustath. et Suidas. Eos consule.

πρόλεγιναι. comm. Prædicere. *πρόλεγναι Κροίσω*. Cræso prædictes. i. 53.

πρόλεσχυνεύειν. Vide simplex *λεσχυνεύειν*.

προμαχεῖν, ἄντις, ὁ. Ion. pro comm. *προμαχεῖν*, et *πρόβολος*. Propugnaculum. i. 98, 164. iii. 151.

προμαντεύειν, Ion. pro comm. *προμαντεύειν*. In oraculo consulendo

prærogativa, et princeps locus alicui honoris causa datus. i. 54. *πρόμαντις*, ὁ καὶ ἡ. Oraculi præses, sive vir, sive foemina. Antistes. ἡ τῷ θεῷ πρόμαντις. i. 182. αἱ *πρόμαντις*. ii. 55. *πρόμαντις ἡ χρεῖστα*. Antistes, quæ responsa reddit. vii. 111, 141. τὴν *πρόμαντιν βαρβάρην γλώσσην χρεῖν*. viii. 135. Oraculi antistitem barbara lingua responsum reddidisse.

προμητιπιδίον, ὁ, τό. Frontale. Ornamentum, vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. Interdum et ipsam frontis pellem significat, ut docet Jul. Poll. lib. ii. c. 4. §. 46. quod Herod. confirmat his verbis. *προμητιπιδία δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, οὗς τε τοῖσι ὄσι ἐκδιδασκόμενα καὶ τῇσι λοφίστοι*. vii. 70. Et equorum pelles ex frontibus cum ipsis auribus, et júbis detractas in capitibus gestabant, Valla vim Græcorum verborum non expressit. Vide nostrum Græcol. Xen. ind.

προμηθίσσασθαι, ἰσθῆναι. Ion. et poet. Solicitum esse de re aliqua. Curam alicujus gerere. *προμηθίσσασθαι ἰωῦ τοῦ ἐκείνου*. Sui curam eos gerere jubebat. ii. 172. *προμηθίσσασθαι μὴ πλῆξῃ τὸν Γωζύριον*. Solicitus, vel providē cavens ne Gobrycam vulneraret. iii. 78.

προμηθίσσασθαι. V. H. Rationem alicujus habere. Quod barbare dicitur, Habere respectum alicujus. Gallice, *Avoir égard à quelqu'un*. Porter respect à quelqu'un. Respecter quelqu'un. *προμηθίσσασθαι τὸν ἀδελφεὶ Μασίστην*. ix. 108. Valla: Fratris Masistis respectu. Æ. P. Fratris Masistæ rationem habens. Gall. *mélius*. *Respectant son frere Masistes*. Vel, *Lui portent respect*. Latine sic etiam aptissime locum hunc interpretari potes, Fratrem Masisten reverens. Hic enim hujus verbi germanus videtur esse sensus.

προμηθίσθαι, ἡς, ἡ. Ion. pro comm.

προμήδεια, καὶ πρόνοια. Providentia. iii. 36.

προμηθία. Ion. pro comm. προμήδεια. Providentia. Prudentia. Cura. Sollicitudo. Ratio, quam alicujus provido ac sollicito animo habemus. ὁ Κῦρος τὸν Κροῖσον ἐν πολλῇ προμηθίᾳ εἶχε. Cyrus Crœsum admodum provide ac officiose tractabat. De eo valde sollicitus erat. Magnam ejus curam gerebat. i. 88. iii. 36.

προναυμαχιῇ τιος. Ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia, prælio navali dimicare. προναυμαχίῃσιν τὰς Μιλήτου. Ante Miletum, vel pro Mileto, i. Mileti tutandæ gratia, prælio navali dimicaturus. vi. 7. προναυμαχίῃσιν Πελοποννήσου. viii. 60. Pro Peloponneso dimicabis.

προπόιον, τό. Ion. et poet. pro comm. πρόναον. Templi vestibulum. Lat. interpres suggrundam vocat. Sed non videtur hæc interpretatio huic loco satis apte convenire. i. 51, 92.

προποία, ἡ. Ion. pro comm. πρόνοια. Providentia. ἐκ προποίας. De industria. i. 120. Consulto. ἐκ προποίας αὐτὰ ἐποίησι. viii. 87.

προποίη Ἀθηναίη vocatur ἐπιθετικῶς. Minerva provida. Minerva, quæ sua providentia res humanas administrat. τὸ ἱρὸν τῆς προποίης Ἀθηναίης. v. 37, 39. Valla vertit, Fanum Minervæ, quod est ante templum. Unde conjicio Vallam videri nactum esse codicem, in quo scriptum legeretur προποίης. προποίῃσι vero (de quo suo loco) templi vestibulum significat. Hic ἱρὸν προποίης Ἀθηναίης vocaretur fanum, vel sacellum, quod est ante Minervæ templum, et Minerva figurate pro ipsius templo sumeretur. Quod parum probabile. q. d. Fanum protemplaris Minervæ. Sed longe verisimilius Ἀθηναίην προποίην ἐπιθετικῶς appellatam, ob suam providentiam,

qua in rebus mortalium regendis uteretur, ut Poetæ fabulantur.

πρόνοος, ὁ. Ion. et poet. Providus. ἀγαθὸν τε πρόνοος εἶναι. Bonum est, expedit, tibi conducit, te providum esse. iii. 36.

πρόξεινοι, οἱ. Ion. et poet. pro comm. πρόξενοι. vi. 57. Suidas, πρόξενος ἐκάλεν τὰς τιταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχισθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Proxenos appellabant eos, qui [totius civitatis nomine] constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes exciperent hospitio. Sed et pro publico alicujus civitatis hospite sumitur. ut viii. 143. Vide πρόξενος.

πρόξενος, οὗ, ὁ. comm. Hospes alicujus civitatis publicus. Eustathius. πρόξενος, ὁ ὅλης τινὸς πόλεως ξένος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν δήμων, ἐχειροτονοῦντο οἱ πρόξενοι. καὶ πρόξενος ὁ ὑπὸ πόλεως τιος κατασταθεὶς προίεσθαι τιῶν ξένων. ὅθεν τὸ πρόξενον. Suidas, πρόξενους ἐκάλεον τοὺς τιταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχισθαι τὰς ξένους τὰς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. καὶ προξενία, ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. &c. Hos Herodotus lib. vi. 57. πρόξενους, libr. viii. 136. προξένος, appellat. Valla tamen hunc locum ita vertit, πυθόμενος ὅτι πρόξενός τι εἶη, καὶ εὐεργέτης ὁ Ἀλέξανδρος. Quia audiebat hospitalem, atque munificum esse virum. Æ. P. Quia audiebat Alexandrum publicum esse [Atheniensium] hospitem, et bene [de Atheniensibus] meritum. Nostram interpretationem ipsemet Herod. viii. 143. de eodem Alexandro verba faciens, ita confirmat. οὐ γὰρ σὶ βυλόμεθα οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθεῖν, ἰόντα πρόξενόν τι, καὶ φίλον. id est, Nolumus enim te quidpiam ingrati ab Atheniensibus pati, quorum publicus hospes, et amicus es. ξένος igitur, et πρόξενος, sive πρόξενος, tam active, quam

passive sumitur. Nam (ut ex iis, quæ supra fusius declarata sunt) et eum significat, qui alium hospitio excipit, et humaniter tractat, et eum, qui ab alio excipitur, ac humaniter tractatur. Sed *ξίνοι* potius de privatis, *πρόξιστοι* vero de publicis hospitibus dicitur. *πρόξιστοι* autem sunt appellati, διὰ τὸ προϊστάσθαι τῶν ξίνων, quod hospitum patroni essent, et patrocinium eorum gererent, ut ex Eustathii definitione colligitur. Vel, quod in ipsa electione (nam civium suorum publicis suffragiis hoc honoratissimum munus accipiebant) ceteris anteponerentur, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν ξίνοι τῶν ξίνων constituerentur.

προσπίσιος. comm. Prospiciendum est. ἡμῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προσπίσιος ἐρί. Nobis tuo regno prospiciendum est. Oportet nos tuo regno prospicere, et consulere. i. 120.

προσπότης, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Manifestus. Qui est ante nostrum aspectum, et oculos. οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μάλ्लουσι ἡμίας προσπότη θανάτω δώσειν. ix. 17. Homines isti nos manifestæ morti sunt daturi. Vel, Nos morte manifesta sunt sublaturi.

πρόσυρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. pro comm. *πρόσυρος*. *πρόσχυρος*. Conterminus, confinis, et q. ante fines aliquos situs. Vicinus. ii. 12. Si modo codex sanus, alioqui dicendum esset *πρόσυρος*, ut τὰ πρόσυρα Διόγη. ii. 18. iii. 97.

προφειλομένος, η, ου. com. Ante debitus; vi. 59. Ante existens. Ante intercedens. ἡ ἔχθη ἡ προφειλομένη ἐς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινήτιων, ἐγένετο ἐξ ἀρχῆς τοῦθι. v. s. Inimicitiae ab Æginetis adversus Athenienses ante debita, velexistentes, ex hoc principio fuerunt. v. 82. sed hic est horum verborum sensus, et interpretatio elegantior: Inimicitiae, quæ Æginetis cum Atheniensibus ante intercedebant,

hinc initium duxerunt. Vel, Inimicitiarum, quæ Æginetis ante cum Atheniensibus intercedebant, hoc fuit initium. Vel, Inimicitiae, quas Æginetæ adversus Athenienses ante gerebant, ex hoc initio exstiterunt. v. 89. hæc dilucidius dicuntur, τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γενομένης ἀρχὴ κατὰ τὰ εἰρηται ἐγένετο.

προπάτωρ. ὁ προπάτωρ. Primus pater. Generis auctor, qui et γιν-ἀρχης. ii. 169.

περίπυρα, ης, ἡ. N. H. Periculum, quod de re aliqua fit ante quam aliquid aggrediamur. i. Ἀθηναίοισι τὴν περίπυραν ποιοῦμένους. ix. 48. Valla: Relegato Atheniensibus periculo. Vulgata Lexica Græcolat. versionem Vallæ sequuntur, et Herodoti locum vitiose scriptum habent: sed correctionem hinc petere debemus. Sic autem hæc vertenda; In Atheniensibus periculum prius facientes [nostrarum virium, prius, inquam, quam vos ipsi nostram bellicam fortitudinem audeatis tentare.] i. Atheniensium periculo uostrum robur prius experientes, sive tentantes.

προπίμπω. comm. Prosequi aliquem vel honoris, vel officii, vel aliqua alia de causa. ἐμὲ προπίμπων ἔξω πόλεως. Me extra urbem prosequens. Gallice, *m'accompagnant, me faisant compagnie jusques hors de la ville*. i. 111. iv. 33.

προπειυσμένος. vel, *προπειυσμένος*. Ion. et poet. et comm. Qui ante aliquid audivit, intellexit, de re aliqua certior factus est. i. 21. Dictum παρὰ τὸ προπειυθῆναι. v. 63. *προπειυθόμενοι ταῦτα*. Cum hæc præsensissent. v. 102.

προποιῖν. Ion. pro comm. *πρότερον ποιῖν*, ὑπάρχει. ἡμῶν προποιήσαντος χάρις ἐς σι. Cum ego prior te beneficiis affecerim. i. 41. vii. 44.

πρόπυλοι, ου, τό. comm. Vestibulum, quod alias προπύλαιαι et πρόθυροι appellatur, ii. 91.

πρόρριζος. Proprie dicitur de arboribus, quæ radicibus evelluntur. πολλοὺς ὁ θεὸς πρόρριζος ἀνέστρεψεν. Deus multos homines radicitus evertit. i. 32. ad fin. ἰταλότησι πρόρριζος. Penitus obiit. Radicitus interiit. iii. 40.

πρός. Ion. cum genitivo, loco præposit. ὑπὸ, quod magis receptum. οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. pro ὑπ' οὐδαμῶν. A nullis dicitur. i. 47. vii. 60. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πισιστράτου. pro ὑπὸ Πιστ. Ignominia affici, contumeliose tractari a Pisistrato. i. 61. ταῦτα πρὸς Κναξίωρα παρόντες. pro ὑπὸ Κναξ. i. 73. λόγῳ οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσίαν. pro ὑπὸ Περσίαν. In nullo pretio a Persis habemur. In nullo pretio sumus apud Persas. i. 120. τιτιμάσθαι πρὸς Αἰγυπτίαν. Ab Ægyptiis coli. ii. 75. κακόν τι πρὸς θεῶν λάβω. Malum aliquod a Diis acciperet. ii. 139, 152. τὴν ἀρχὴν ἀπαιμαδῆναι πρὸς ἀδελφεοῦ. iii. 65. αἰσχυρὰ πρὸς τῶν μάγων σκοποδότος. ibid. ἱκανοῦναι πρὸς Καμύσιον ἀνάρσια. iii. 74. καλέσθαι πρὸς βάρβαρον. A barbaris vocari. iii. 15. iv. 45. v. 12, 20. vi. 106. vii. 135, 151, 153, 239, &c.

πρὸς τιος εἶναι. Ad aliquem pertinere. Pro aliquo facere. Alicui prodesse. ἰππίσας πρὸς ἰεῦτοῦ τὸν χρησµὸν εἶναι. Oraculum illud pro se facere ratus, arbitratus. i. 75. πρὸς ἡµῶν ἰρί. viii. 60. Pro nobis facit. πρὸς ἱερίων [ἰρί.] ibid. Pro illis facit. Vide γινέσθαι πρὸς τιος.

πρὸς cum genitivo, pro ἰγγύς. Prope. ἢ ὃ αὐτὸς πρὸς τῶν πολέμων μάχῃς ἰτύγχανι ἰῶσα. viii. 87. Ejus vero [navis] hostibus erat proxima. μάχῃς πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἰγγίνα.

πρὸς cum genitivo loco accusativi. πρὸς μισαμδρήης, pro πρὸς μισαμ-

δρήαν. Ad meridiem. iii. 107. πρὸς θαλάσσης ἐξεστρεψάσαντο. Ad mare cum copiis eductis iverunt. v. 15.

πρὸς cum genitivo, Adversus, contra. φυλακαὶ κατέσταν πρὸς Αἰθίοπων. Præsidia constituta fuerant adversus Æthiopes. ii. 30. πρὸς Ἀραβίαν, καὶ Ἀσσυρίαν. Adversus Arabes, et Assyrios. ibid. πρὸς Λιβύην. Adversus Libyam. ibid. φυλακὴν ἰεῦτοῦ ποιοῦντος πρὸς Αἰγυπτίαν. Ad sui corporis tutelam præsidium adversus Ægyptios constituens. ii. 154.

πρὸς cum genitivo, pro accus. vel pro παρὰ cum dat. ἰλίπτετο ἐδάσκατον μήνην πρὸς Ἑλλησποντίαν. ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἑλλησποντίους. vel παρὰ τοῖς Ἑλλησποντίους. Immortalem sui memoriam apud Hellespontios reliquit. iv. 144. ἐπὶφθονοῖ πρὸς τῶν πλοῦτων ἀδρόμων. vii. 139. Apud plerosque mortales invidiosum.

πρὸς τὰ μέγιστα. Ion. et Herod. locutio, pro comm. μάχιστα, maxime. περὶν σφί συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, ἀντὶ τοῦ συμφ. χ. μεγίστη. viii. 20. Accidit ipsis ut in maximam calamitatem inciderent.

πρὸς cum accus. loco τῆς διὰ cum eodem casu. i. 41. ed. Steph. πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα. pro διὰ ταῦτο τὸ κήρυγμα. Propter hoc edictum. iii. 52. πρὸς τὰ τῷ Βαβυλωνίῳ ῥήματα, pro διὰ τὰ. Ob Babylonii verba. iii. 153. πρὸς τὴν συμφορὴν. pro διὰ τὴν συμφορὴν. Ob istam calamitatem. iv. 164. πρὸς ταῦτα. pro διὰ ταῦτα. vii. 163.

πρὸς τὸ παρὸν βουλευέσθαι. In præsentia. Vel, Pro præsentia rerum statu, consultare de rebus aliquibus. i. 20. πρὸς τὰ παρόντα. Pro præsentia rerum statu. i. 113.

προσάγων ἔργον. Herodotum loquendi genus a rebus bellicis petitur. Opus [ad rem peragendam] admovere. Opus ali-

quod exsequi. Rem aliquam peragere ταῦτά τι ἄμα ἡγάρναι, καὶ τὸ ἔργον προσῆναι. ix. 92. Hæc autem simul dicebat, et opus [ad eas] admovebat. id est, Ita loquutus, rem pariter exsequi cœpit.

προσάιτης, ὁ καὶ ἡ. comm. Arduus. Asclivis. Adversus. Contrarius. Difficilis. Molestus. In contrarium nitens. ἰπὶ τι ὑμῶν λόγος οὕτω προσάιτης κατέγεται. vii. 160. Valla: Ceterum quoniam ista oratio vestra in contrarium nititur. Æ. P. Quoniam autem hæc mea oratio vobis adeo difficilis [et molesta] est. Lector præcedentia et sequentia Herodoti verba legat, ac perpendat, tunc facile videbit oter auctoris mentem melius intellexerit, ac expresserit.

προσβάλλειν. comm. Oppugnare, militare verbum. Impetum facere. Invadere. Aggredi. προσβάλλειν πρὸς τὸ ταῦχος. Muros oppugnare. iii. 155, 158. προσβάλλοντας, ἀπῆλαντο ὅπισθεν. vii. 211. [Eos] adorientes, [aggredientes, invadentes] retro repulerunt, [a se retro propulsarunt, repulerunt.] τὴν ἱππὸν ἐβίξαντο προσβάλλουσιν. ix. 25. Equitatum irruentem exceperunt. Equitatus irruentis impetum exceperunt, sustinuerunt. προσβάλλον πρὸς τὸ ταῦχος. ix. 86. Ad muros adorti sunt. Muros adorti sunt.

πρόσβασις, ἡ. Accessus. ἴδμεν πρόσβαινον ἄνδρα οὐδὲ μὴν ἴσαι. Quo nullum homini accessum patere [ferunt.] iii. 111.

προσβολή, ἡ, ἡ. comm. Oppugnatio, militare vocabulum. προσβολὴν ποιῆσαι πᾶσι τὸ ταῦχος. Muros undique oppugnare. Oppugnationem circum muros instituere. iii. 158. προσβολαῖς καρτερὰς ποιούμενοι. Acriter oppugnantes. iv. 200.

προσγλᾶν τινά. Ion. et poet. pro comm. προσγλᾶν πρὸς τινά. Vel,

προσγλᾶν τινι. Alicui arridere. τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν προσγέλασε τὸ πάλαι. Infans illi viro arrisit, qui eum ceperat, vel susceperat. v. 92. §. 3. [Sic et apud Eurip. in Medea. v. 1162. ἀψυχοὶ ἐκὼ προσγελῶσα σώματος. i. Inanimæ imagini arridens corporis. Intelligitur autem imago, quam in speculo cernimus. Sed Scholiastes Græcus eo loco προσγέλασσα legit.]

προσγίνεσθαι. comm. Accedere ad aliquem. Alicui se adungere. οὗτοι σφί σύμμαχοι οὐ προσγίνεστο. Hi se socios ipsis non adiunxerunt. iv. 120. Βουδῖνιν προσγενομένων. Cum Budini se [ipsis] adiunxissent. ibid. τότε σφί καὶ αὐτὴ προσγίνεστο. Tunc ipsis hæc etiam se adiunxit. v. 103, 104.

πρὸς δέ. Ion. pro comm. πρὸς δὲ τοῦτω, vel πρὸς δὲ τοῖτοις. Præterea vero. i. 71. ii. 119. iii. 135. iv. 20. καὶ πρὸς. ἴν. 20. πρὸς δέ. ἴν. 22. καὶ δὴ πρὸς. v. 67. πρὸς δέ. v. 124. vii. 64, 69, 72, 79. καὶ πρὸς. vii. 154. πρὸς δέ. vii. 166. καὶ πρὸς. vii. 184. viii. 40, 93. καὶ πρὸς. ἴν. 62.

προσδύκομαι. Ion. pro comm. προσδύχομαι, καὶ προσδύκω. Exspecto. οὐδὲν τοιοῦτο προσδουκόμενος. Nihil hujusmodi expectantes. iii. 146. οὐδὲ προσδουκόμενοι καὶ οὐδὲν πείσασθαι. vii. 156. Qui nullum malum se passurum exspectabat.

προσδέεσθαι. Ion. pro comm. προσδέεσθαι. Exspectare. Existimare. οὐδὲ προσδέκοντο τοὺς Ἕλληνας προσελύσεσθαι εἰς τὴν Ἰωνίην. viii. 130. Nec exspectabant, [i. e. nec arbitrabantur] Græcos in Ioniam venturos. προσδέκοντο τὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἔξιν. ix. 6. Exspectabant exercitum ex Peloponneso venturum esse.

προσδέκω, ἴν. Ion. pro comm. προσδέκω, ἄν. et προσδέχομαι. Exspectare. Sperare. Putare. Existimare. προσδέκοντας ἀπολείσθαι. Se perituros expectantes, vel

existimantes. vii. 156.) (ὅδ' προσ-
 δέκονται οὐδὲν πισύσθαι κακόν. ibid.
 προσδύκιμος, ὁ καὶ ἡ. Qui expectat-
 ur. ὁ προσδοκώμενος. comm. ἔγνω-
 σαν γράτ' ἀλλ' ἄρ' οὐ προσδύκιμοι εἶ-
 ναι Κροίσῳ. Cognoverunt exerci-
 tum alienigenam Cræso exspe-
 ctandum esse. Vel, ad Cræsum
 brevi venturum. i. 78. ἴοντα προσ-
 δύκιμοι. Qui expectabatur. iii.
 123. προσδύκιμοι εἶναι ἐς τὴν Κύπρον.
 Qui in Cyprum venturus exspe-
 ctabatur. v. 108. ἐπὶ Μίλητον
 γράτ' ἢ προσδύκιμος. Exercitus
 adversus Miletum venturus ex-
 spectabatur. vi. 6. λέγοντες ὡς οἱ
 λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδύκιμοι πᾶ-
 σαν εἶναι ἡμέραν. vii. 203. Dicentes,
 quod ceteri socii omnes dies ex-
 spectarentur. Vel, Dicentes cete-
 ros socios in singulos dies ex-
 spectari. Valla vero vertit, pro-
 pediem expectari. Sed vim Græ-
 corum verborum non expressit.
 Galli melius Græcismum istum
 totidem verbis exprimunt, *Qu'on
 les attendoit tous les jours.* ἐν
 προσδύκιμοις κακοῖσι. viii. 20. In
 malis, quæ expectantur.

προσδύκιμός ἐστι. ix. 89. Expecta-
 tur.

προσεικέλος, ἡ, οἱ. H. V. Assimilis,
 pro comm. ὁμοιος, προσφερέας. τὴν
 Αἴγυπτον τῇ Ἀραβίᾳ οὐ προσεικέλην
 εἶναι. Ægyptum Arabiæ non as-
 similem esse. ii. 12. τῇσι πεκτηρίσι
 προσεικέλα. Vespertilionibus simi-
 les [feræ.] iii. 110. κρητῆρσι προσει-
 κέλους. Crateribus similes. iv. 61.
 τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσεικέλος.
 Palmæ fructui similis. iv. 177.

προσεικάτο. Ion. pro comm. προσέ-
 κειντο. ix. 57. Vide *κατο* pro *com-*
μιντο.

προσεμικραίνεσθαι. Vide simplex
μικραίνειν.

προσεμφερέας, προσεμφερίτερος, προσεμ-
 φερίτερος. Vide *εμφερέας*. Similis.
 iv. 2.

προσέρχουσαι. comm. idem ac *προσ-*
εῖναι. Refertur ad proventus, ac

reditus, qui Gall. vocantur *Reve-*
nus. χρήματα, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων
 σφι προσῆλθι. vii. 144. Peou-
 nis quæ ex metallis ad ipsos re-
 dibant.

προσεταιρίζουσαι ἑαυτῷ τινα. Aliquem
 socium sibi adungere. ὁ Κλει-
 σθένης τὸν δῆμον προσεταιρίζεται. Cli-
 sthenes plebem sibi conciliat, et
 sociam adjungit. v. 66.

προσεταιρίζουσαι τινα ἑαυτῷ. Aliquem
 sibi sodalem, socium, amicum
 adungere, conciliare. iii. 70.
 προσεταιρίσασθαι Δαρίῳ. ibid. v.
 66.

προσέχουσιν τοῖς γυμνασίοις. ix. 33.
 Gymnicis certaminibus attentam
 operam dare.

προσειχῆς, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vo-
 cabulum. Vicinus. Attentus. Ad-
 hærescens. οἱ προσειχῆες Λίβυες. Li-
 byes vicini. iii. 13. τοὺς προσειχῆας.
 iii. 89. [quos πλησιοχώρους, i. vicini
 appellat. ibid.] τῶν προσειχῆων
 Αἰγύπτου vicinorum. iii.
 91, 93, 97. v. 123. vi. 14. vii. 59,
 123. τοῖσι προσειχῆσι τοῖτοισι. ix.
 102. τῶν προσειχῆων. ibid.

προσέκειν. comm. Attinere. Pertinere.
 ὅδ' ἐπὶ Πέρσας τῷτο προσέκειν
 τὸ πάθος. viii. 100. Valla: Nihilista
 ad Persas attinet culpa. Steph.
 Nullum enim rebus damnum at-
 tulerunt Persæ. Æ. P. Hæc enim
 clades, [quam accepimus,] ad
 Persas nihil attinet. i. Cladis
 enim acceptæ culpa nullo modo
 Persis est tribuenda. Quod ex
 sequentibus colligitur, ἰκνυδὲ οὐ
 Πέρσαι τοι αἰτιοὶ εἰσι. et viii. 101.
 ὥς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πά-
 θός εἰσι. i. Quia Persæ tibi non
 sunt [ullius cladis] auctores. Et,
 Quod mihi Persæ nullius [acce-
 ptæ] cladis auctores sunt.

προσημαίνειν. com. Antesignificare.
 φιλέει δὲ κως προσημαίνειν εὐτ' ἂν
 μέλλῃ μεγάλη κακὰ ἢ πόλις, ἢ ἔθνος
 εἶσθαι. vi. 27. Valla: Sed vide-
 licet quoties ingentes sunt even-
 turæ calamitates vel civitati, vel

nationi, solent signis prænuntiari. Bonus est sensus: sed genus loquendi videtur ἁλλειπτικόν, et ὁ θεὸς subauditur, i. Deus autem quodammodo præsignificare, vel ante significare, ac hominibus denuntiare solet, quoties, &c. vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo *προσημαίνεσθαι* positum. Sed præcedentem conjecturam ipsemet Herodotus, suorum verborum optimus interpret, ita confirmat, ταῦτα μὲν σφί σημήϊα ὁ θεὸς *προσίδειξι*. ibid. Sed hic (nisi fallor) *προίδειξι* legendum, ut *προδεικνύειν* et *προσημαίνειν συνωνύμως* ponantur, quam lectionem ipse sensus non solum indicat, sed etiam quodammodo clara voce flagitat. vi. 123. Infra vii. 37. Ἐλλησι *προδεικνύει* ὁ θεὸς ἑλλειψιν τῶν *σολίων*.

προσηνδραποδίσθαι. com. infin. præterf. et plusq. p. pas. a *προσενδραποδίζομαι*. Præterea in servitutem redigo, vel abstraho. viii. 29.

προσίναι. Ad reditus ac proventus relatum. (unde *πρόσδοδος*, ἡ. Reditus. Proventus. Gall. *Revenu*. φέρων *πρόσδοδος ἐπίτειος*. Annuus tributorum reditus, iii. 89.) *ἐτάξατο φόρους οἱ προσίναι*. Statuit, vel imperavit tributa, quæ ad se redirent, quæ perciperet. ibid. iii. 90. *ἑπτακόσια προσήμι τάλαντα*. 700 talenta [ad eum] redibant. iii. 91. *χίλια οἱ προσήμι τάλαντα*. iii. 92. *οὗτος Δαρεῖον προσήμι φόρος*. Hoc tributum ad Darium redibat. Darius hoc tributum quotannis habebat. iii. 96. *ἀπὸ ἧσων προσήμι ἄλλος φόρος*. ibid.

προσίνεσθαι. comm. Admittere. Probare. Expetere. Credere. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν *προσίστό* μιν. Ion. et κατ' *ὑπαλλαγήν*, pro τῶν μὲν δὴ οὐδὲν αὐτὸς *πρόσιστο*, v. s. Horum tamen [oraculorum] nullum ad ipsum [ad eum] animam accedebat, ei placebat. pro, Nullum tamen horum ipse probabat. i. 48.

pro quo, *συνωνύμως*, *προσίδεξατο*. ibid. τοῦτο οὐ *προσίμαι*. Ad hoc non accedo. i. hoc non credo. i. 75. *Ξινικὰ ῥήματα Πέρσαι προσίστανται μάλιστα*. Peregrinorum ac externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. οὐ *προσίεντο τὴν προδοσίην*. Proditionem non admittebant, non probabant, damnabant. vi. 10. *τὴν δαδολὴν οὐ προσίμαι*. Istam calumniam non admitto, non credo. vi. 123.

προσίησαν. ix. 100. Si codex mendo caret, est 3. pers. plur. Ion. et poet. aor. l. act. a *προσίω*. ὦ. μ. *προσίητω*. ἄορ. α. *προσίησα*, ας, ι. 3. plur. *προσίησαν*. Alioqui dicemus esse tertiam imperfecti κατ' ἑκτασιν Ἰωνικὴν, ἀπὸ τοῦ *προσίωσαν*, ἀπὸ τοῦ *προσίωχα*. Accedo. Vel *προσίωσαν* legendum.

προσίωχιν. Ion. et poet. pro comm. *κατάγεισθαι*. Appellere aliquem. *προσίωχιν τῇ Σάμῳ*. V. Hom. 29. Ad Samum appulit. αὐτῇ *προσίωχοι*. Ad eam [Græciam] appulentes. iii. 136. *προσίωχιν ἰς Κύζικον*. Cyzicum appellit. iv. 76. τῇ γῇ *προσίωχιν*. Ad terram appellere. iv. 156. *προσίωχοι πρὸς τὰς νήσους*. Ad insulas appulerunt. vi. 99. *προσίωχιν*. Ion. et poet. Admovere. *προσίωχε πρὸς τὸ δάπιδον τῆς πόλεως*. Ad urbis pavementum, vel solum, admovit. iv. 200.

προσκεῖσθαί τινι. comm. Alicui instare, aliquem urgere. τῷ Κύρῳ δ' Ἀρπαγὸς *προσκεῖμιτο*, δῶρα *πέμπων*. Harpagus Cyro instabat, dona mittens. i. 123. οἱ Πέρσαι τῷ οἶνῳ *κάρτα προσκίεσται*. Persæ vino valde sunt addicti, et vino quodammodo incumbunt, imminet, i. valde appetunt. i. 133.

προσκεῖσθαί τινι. Herod. locutio. Alicui addici. τῷ τὸ *ἐλάχιστον* *ἰπταμένην προσκίετο*. Illi, qui minimo [auri pretio] contentus erat, [mulier] addicebatur. i. 196.

προσκεῖσθαί τινι. comm. Alicui adhaerere, assentiri. τῷ αὐτὸς *πρόσ-*

καμαι. Cui ego assentior. iv. 11.

προσκαῖσθαι variis modis acceptam. προσκίεται. Ion. pro comm. προσκίεται. Incumbit. Tribuitur. Convenit. ταῖς τιμὰς αὐτῇ προσκίεται. Quibus hic honor convenit, vel, Quibus hic honor tribui solet, i. 118. ii. 83. τότε προσκαῖσθαι προξένους ἀποδιδύναι τοῦ ἄν. ἰδύμεναι. His hunc honorem tribui proxenos creandi, quos velint, vi. 57. quinam sint ἐρέξουσιν, vide suo loco. τῇ προσκίετο τῷ ἄγῳ μάλιστα v. s. Cui civium maxime adhaerebat. i. cujus opera ex omnibus civibus maxime utebatur, vi. 61.

προσκηδής, ἴος, ὁ καὶ ἡ. Apud Herod. libr. viii. 136. accipitur pro eo, qui est affinis alicui, qui cum aliquo affinitatis vinculo est conjunctus. ὅτι οἱ προσκηδής οἱ Πέρσαι ἴσων. Quod Persæ cum eo affinitatis vinculo conjuncti essent. Valla vero sic locum istum vertit, Quia in eum propensi erant Persæ. Quare vocem προσκηδής eodem modo videtur accepisse, quo docet. Eust. non raro sumi. Eum consule. Steph. Quod affinitate cum Persis junctus esset. Sed sensum, non verba exprimit. Nos utrumque præstamus.

προσκαῖσθαι, com. Acquirere præterea. Adjungere, conciliare sibi. τῇ ἐκείνῃ γῇ προσκτεῖσθαι πρὸς τὴν ἐν αὐτοῦ μοῖραν βουλόμενος. Illorum agrum ad suam ditionem adjungere cupiens. i. 73. Καρὶ τῇ πολλῇ προσκτεῖσται οἱ σφοῖ. Magnam Caria partem sibi adjunxerunt, ad suam ditionem adjunxerunt. v. 103. vi. 44. προσκτεῖσθαι τοὺς Ἀθηναίους. viii. 136. [Sperabat] fore ut Athenienses sibi adjungeret, vel conciliaret.

προσκυνεῖν, αἰν. com. Adorare. προσκυνεῖν βασιλῆα. vii. 136. Regem adorare.

προσλογιστής, ὁ. N. H. Adnummandus. Adjiciendus. Rationibus,

vel numero alicui, addendus. Vulg. Lex. προσλογισία, adjicienda Dativo. Sed nullus auctor notatur. τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον γέραςμα ἐπὶ προσλογισία τούτῳ τῷ ἱερῷ δαμένῳ. vii. 185. Exeroutus ex Europa auctus huic enumerato est præterea adjiciendus.

προσμυγνῖν, προσμυγνῖναι, προσμύζειν. comm. Admiscere. Sese miscere. Manus conserere. Configere. ταῖς ἐν τῷ Θεσσαλίῳ ἵπποις προσμύζει. Cum quibus Thessalorum equitatus coexistit. v. 64. Est autem act. pro pass. προσμύχθαι, Att. vel accusat. personæ configentis subauditur.

προσμίξαι. comm. ἀντὶ τοῦ σχῆς, καὶ προσμύξισθαι, ut vi. 97. Ad portum appellere. Aliquo appellere. προσμύξαι τῇ Νάξῳ. Ad Naxum appulerunt. vi. 96. Hoc autem dicitur vel Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς posita activa pro pass. voce; vel subauditur τὰς καὶ. προσμύξαι τῇ Πελοποννήσῳ. Ad Peloponnesum appulerant. vii. 168. προσμύξαι τῇ Ἀσίῃ. viii. 130.

πρόσδοι, ὁ. com. Accessus, aditus. πρόσδοι ἰπποῖς. vii. 223. Valla: E castris movit. Æ. P. Accessit. Vel, [Ad hostes] accedere cepit.

πρόσδοι προσκτεῖσθαι. ix. 101. Accedere. pro quo comm. dicitur προσήχθαι. Sed hoc loco significatur ad pugnam, et ad congressum accessus.

προσόμερος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Vicinus. Confinis. Νασάμοι προσόμεροι. Nasamonibus confines. iv. 173.

προσωνδίζω. com. Solo allidere. Humi jacere. Prostrernere. τὸ παρὸν προσωνδίζω. Infantem solo sive terræ allidere. v. 92. §. 3.

πρόσσυρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. [pro quo et πλησιόχμος dicitur, vicinus. iii. 89, 97.] τὰ πρόσσυρα Δελφῶν. ii. 18. οἱ πρόσσυροι Αἰγύπτῳ. Ægypto vicini. iii. 97, 102. v. 49.

προσσταλαίνω. comm. Balis ligacis affigere. Diffigere. αὐτῷ

προσασαλίσαντες, [αὐτὸν] ἀνεκρί-
μασαν. ix. 120. Defixis [humis]
asseribus, ipsum suspenderunt.
Eustath. *σαῖς ἰδίως ἐλέγγο*, in ᾧ
τοῖς κακούργοις ἰδοῦν, καὶ ἐν ᾧ τὰς
δίκας ἐχάραττον. i. *σαῖς* peculiari
nomine dicebatur, in qua malefi-
cos homines ligabant, et in qua
judicia scribebant. Vide et vulg.
Græcol. Lex. Hic tamen non as-
seres, at ligna longiora, trabes-
que videntur intelligi, quæ humi
defigi, erigi, clavisque vel ferreis,
vel ligneis, connecti, conjungi-
que solent, ut fiat patibulum, in
quo summæ fures, latrones, alii-
que facinorosi homines suspen-
duntur. Hic enim *σπιφραγιῶς*
patibulum ab Herod. describitur.
Ad tex. marginem legitur *σαῖδας*
in plur. quæ lectio longe melior.
Si *σαῖδας* pro asseribus accipias,
longiores, et crassiores asseres
intelliges, quos Herod. *προσπασ-
σαλίσθησι*, i. clavis ligneis, firmi-
tudinis caussa, ne patibulum ere-
ctum concideret, inter se con-
junctos fuisse dicit.

ἐπιρροπλήτης, ἢ, ὁ. Ion. et poet. Na-
vigabilis. Epithetum fluvii. iv.
47, 71.

προσπαιῖσθαι φίλους. Amicos sibi
conciliare. *φίλους προσπαιῖσας*. i.
6. *φίλους προσπαιῖσας* Κάκιδανισί-
ους. ibid. [*προσπαιῖσθαι φίλους*
pro eodem dicitur. i. 56. et *προ-
τίδωθαι*. i. 53.]

προσπαιῖσθαι. comm. pro quo et
προσπαιῖσθαι. Acquirere, compa-
rare sibi. *προσπαιῖσάμενος ἔχων*
πέδα. ix. 37. Ligneo pede sibi
comparato. Cum ligneum pedem
sibi comparasset.

προσπαιῖσθαι. comm. Subornare.
προσπαιῖται Κλειμένης Κόβουα. Cle-
omenes Cobonem subornat. vi.
66. Quod autem hoc verbum
jam ita sit accipiendum, ex se-
quentibus patet.

ἀρρόπυλος, ὁ καὶ ἑ. Ion. et poet.
pro *οὐλῳ*. *δράκων*. Famulus.

Minister. ii. 64.

προσπαιῖν. Offendere. Cladem ac-
cipere. *προσπαιῖσας μεγάλως*. Ae-
cepta gravi, vel ingenti clade.
Graviter offendere. Gravem of-
fensionem accipere. (Sic enim
Cic.) i. 16. *πρὸς Τερτίστας προσ-
παιῖν*. Apud Tegeatas cladem
acceperant. i. 65. *μεγάλως* *προ-
παιῖταισι*. Gravem cladem acce-
pit. ii. 161. iii. 40. *προσπαιῖται*
μεγάλως. v. 62. *προσπαιῖσας* *πρὸς*
τοὺς Βρύγους. Cum cladem apud
Brygos accepisset. vi. 45. *μεγάλως*
προσπαιῖσας. vi. 95. *προσπαιῖσάν-
ται τῶν σπάρτων*. vii. 21. *προσπαιῖ-
σαι μεγάλως*. vii. 170, 210. *μὴ πρὸς*
Μαρδονίῳ σπαιῖσῃ ἢ Ἑλλάς. ix. 101.
Valla: Ne Græcia Mardonio sub-
jiceretur. Æ. P. Ne cladem a
Mardonio acciperet. v. s. Ne cir-
ca Mardonium offenderet.

προσπαιῖσας τῇ ναυμαχίᾳ. ix. 107.
Valla: Prelio navali male gesto.
Æ. P. Cum in navali proelio
cladem accepisset. Vel, Cum in
pugna navali offendisset.

προσπίῖν. comm. Affluere. Conflu-
ere. ix. τῶν δῆμων ἄλλοι προσπίῖσι.
Ex oppidis [eo] alii confluabant,
conveniebant. i. 62.

προσταξίς, ἡ, ἡ. Mandatum. Jus-
sum. Jussus. *προστάξην βασιλεὺς*.
Ctesias Pers. 45. Regis jussu.

προστάτης, οὗ, ὁ. Patronus. Defen-
sor. Dux. Πέρσαι *προστάται* ἐπιλα-
βομένη, ἄσμενοι ἐλευθερώσαντο. Persæ
ducem nacti, lubenter in liber-
tatem se vindicarant. i. 127.

προσθῆναι τι. Ante aliquem stare.
Gall. *Se tenir debout devant quel-
qu'un*. τῇ Ἀρπυγίᾳ *προσθῆναι* ὁ Ἀρπυ-
γος. Cum Harpagus ante Astya-
gem stetit. i. 129. *προσθήκει τῇ*
Κλειμένη ἢ *δουλότῃ*. Filia ante
Cleomenem stabat. Vel, Filia
Cleomeni assistebat, astabat. Gal-
lice, *Elle se tenoit debout devant*
Cleomenes. v. 51. Steph. ait *Ἀρ-
πυγίῃ* legendum: sed nihil mu-
tandum. Nati et ante idem lo-

quendi genus ab Herod. videmus usurpatum. Nunc autem eadem est hujus verbi constructio, quam et in προτιδίνει, et προτίειν, et προφέρειν, et προλύνει, aliisque sexcentis videmus, quæ cum accus. rei et dat. personæ construuntur. Quare nihil innovandum, nec temere textus corrumpendus, ut aliis doctiores acutioresque videamur. Alias, (quod magis receptum,) diceretur προσήναι τιος. i. ante aliquem stare. Alicui astare. Verum quia προσήναι τιος, significat etiam alicui præesse, patronum alicujus esse, principem alicujus esse; (unde προσάτης, patronus, præfectus, gubernator, princeps, et verbum προσάτειν, patronum, præfectum, principem esse, et nomen προσάσια, patrocinium, prætura, principatus;) ideo fortasse mutavit Herod. locutionis constructionem in hanc, quæ καινοπρεπισία merito censetur, ut significationis ambiguitas de medio tolleretur.

προσάττειν. comm. Imperare. Juberē. προστιτάχατο παράχριν. Jussi fuerant præbere. i. 192.

προσιδίνει τί τινι. comm. Impone-re, imperare aliquid alicui. τό τοι προσίδηκα πρήγμα. Rem, quam tibi imposui. Negotium, quod tibi dedi. Id, quod tibi imperavi. Gall. *La chose, de laquelle je vous ai donné charge.* iii. 62.

προσιδισθαί τινι. comm. Adjungere se alicui. Sequi alicujus sententiam. τῷ λόγῳ τῷ λυχνίττι καὶ αὐτὸς προσιδιμαι. Huic sententiæ et ego assentior. In eadem sum sententia. v. s. orationi habitæ et ego assentior. ii. 120. Vel, iis, quæ dicta sunt, assentior.

προσιδισθαί. Ion. et comm. Addere, adjungere. ἢ τινι προσδιδοτο φίλοι. pro προσδιδοτο. Si quem amicum sibi adjungeret. i. 53. προσδίνται συμμάχου. pro προσδίνται. ibid. φίλος προσδισθαί. ibid. προσκτίσα-

σθαί φίλους, pro eodem dicitur, i. 56. et προσποιήσασθαί. i. 6. φίλον προσδιδισθαί. i. 69. iii. 74. v. 66. τῷ ἄγῳ προσδύσσονται. Civi se adjungunt, ei favebunt. ii. 160. ταύτη τῇ γνώμῃ προσδιδιτο. iii. 83.

προσιδισθαί τινι πόλεμον. Herod. locutio. Bellum alicui facere. Bellum alicui inferre. πόλεμόν οἱ προσεδήκατο. Bellum ei fecerunt, intulerunt. iv. 65.

προσιδισθαί τινι τί. Herod. locutio. pro comm. συνηάται. Commendare aliquid alicui. οἱ Νάξιοι προσίδιτο Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ἢ διπλοῦσαι. Naxii [rem] Aristagoræ commendarunt, ut [eam] gereret quam optime posset. Vel, ut quam commodissime posset, eam administraret. v. 31. Quamquam fortasse non esset absurdum, si τὸ προσιδισθαί τινι jam sumeretur pro alicui adhærere, ac fidem habere. Sensus autem hic esset, Naxii fidem habuerunt Aristagoræ, eumque rem, quam commodissime posset, administratarum, sive confecturum existimarent. Judicium liberam lectoribus relinquo. Præcedentia Herodoti verba nostram conjecturam videntur confirmare.

πρόσφατος, ὃ καὶ ἡ. comm. Recens cæsus. Recens mortuus. Recens. νεκρὸς πρόσφατος. Recens cadaver. ii. 89. νεκρὸν πρόσφατον. ii. 121. §. 5.

προσφέρειν ἀνάγκη τινί. Necessitatem alicui afferre, vel imponere. Utrumque enim apud Cic. invenias. vii. 136. ἀναγκαστὴν οἰδημένην ἡμῖν οἶοι τί ἐστὶν προσφέρειν. vii. 172. Nullam necessitatem nobis imponere potestis.

προσφέρειν λόγον τινί. Aliquem compellere. Conditionem aliquam alicui afferre. Herodotea locutio. προσφέρειν Δαρίῳ λόγον τοῦτον. Talibus verbis Darium compellavit. iii. 134. v. 30. Ἀναξανδρίδῃ τὰδὲ προσέφη. His verbis Anaxandri-

den compellarunt. v. 40. ἔδ' λόγους
τῶν Πισιστρατιδῶν προσφίρονται περὶ
ὁμολογίας ἐνδείκοντο. viii. 52. Valla :
Ne verba quidem Pisistratidarum
conditionem deditionis offeren-
tium admittebant. Æ. P. Ne v.
q. Pis. de compositione [facienda]
sibi ab ipsis oblata admittebant.
Vel, Ne conditiones quidem a
Pisistratidis sibi de compositione
[facienda] oblatas admittebant.
Vide ὁμολογίᾳ προσφίρει [τῷ βα-
σιλεῖ] τὸν λόγον τόνδε. viii. 100.
[Regem] ita compellabat.

προσφίρεσθαι. Apud Herod. inter-
dum accipitur pro similem esse,
Referre, repræsentare aliquid.
προσφίρεσθαι ἰδόντι ὡς ἰωῦτόν. Sui
similis, vel, sibi similis esse vide-
batur. Ibi agitur de vultus figu-
ra. i. 116.

προσφίρεσθαι τι λόγους. v. s. Verba
alicui admovere. Aliquem com-
pellare. Aliquem alloqui. προσφίρει-
καὶ αὐτῇ λόγους. V. Hom. 4. Ipsam
verbis compellavit.

προσφίρεσθαι βίην τιή. Vim alicui
afferre. ix. 108.

προσφίρης, ὁ καὶ ἡ. V. H. idem ac
ἐμφυής. pro comm. ὁμοιος. Simi-
lis. ii. 105. τέτοις προσφίρης. His
simile. iv. 33.

προσφιλές. com. Gratus. Carus.
Dilectus. προσφιλές ἐγένοντο τῷ
βασίλει. Grati fuerunt regi. i.
163. τῷ ἀνδρὶ προσφιλές ἐγένοντο.
ibid.

πρόσφορος, ὁ καὶ ἡ. comm. Commo-
dus. Aptus. Conveniens. Utilis.
τὰ πρόσφορα ἔχων. Res, quæ [no-
bis] conducunt, habere. iv. 14.
τὰ πρόσφορα τῷ στρατῷ. Res exer-
citus convenientes, conducentes,
utiles, necessariæ. vii. 20.

προσφύας. Ion. et poet. pro comm.
προσφύας. Apte. Concinne. Scite.
Ingeniose. i. 27.

προσχεῖν, ἀπὲρ τῷ προσχεῖν, altero ο
suavitatis gratia sublatο, ut in δι-
σύλλαβος, pro δισσύλλαβος. Appelle-
re. εἰς Τύρον προσχύντας. Ad Tyrum

appulisse. i. 2. προσχύντας. ii. 182.
προσχύντων εἰς τὴν Σάμον. Cum Sa-
mum appulissent. iii. 48. πρὸς
τὴν Σίφωνα προσίσχον. iii. 58. προσ-
χόντες. Ad littus appulsi. iv. 42.
προσχόντας εἰς Λήμνον. iv. 145. προσ-
ίσχῃ εἰς τὴν Θήβην. et προσχόντι. iv.
147. vi. 33. προσίσχον εἰς Κάρυον.
vi. 99, 119. προσχόντες τὰς νῆας,
ἀπέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν. ix. 99.
Cum naves [ad littus] appulis-
sent, in littus descenderunt. προσ-
ίσχῃ εἰς τὴν Ἰθάκην. V. Hom. 8.
Ad Ithacam appulit..

προσχίσθαι. Herod. verbum, pro
comni, προτείνειν, προτίθεσθαι, καὶ
προσφέρειν. Offerre. Proponere.
Gall. offrir, faire des offres, pré-
senter. τὰ πρόσχωτο. Lat. interp.
vertit, Eorum postulata. Sed ver-
tendum, Ea, quæ proposuerant.
Conditiones, quas proposuerant,
ac obtulerant. i. 141.

πρόσχημα, τό. comm. pro quo et
πρόφασις. Prætextus. Speciosa
caussa. vi. 44, 133. πρόσχημα
ποιούμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἰλαίνων.
Per speciem Athenas armis pe-
tendi. Vel, Simulans se adversus
Athenas ire. Gall. Faisant sem-
blant d'aller contre la ville d'A-
thenes. vii. 157. πρόσχημα ἡμῶς
ἐξαίτιονται. ix. 87. Valla : Per
causam deprecandi nos. Æ. P.
Per speciosam causam nos de-
poscunt. Subauditur autem κατὰ.

πρόσχημα, τοις, τό. comm. Eximia
species, q. d. προίχοι σχῆμα. De-
cus. Ornamentum. κατὰ τὸν αὐ-
τὸν χρόνον ὁ Μίλητος τῆς Ἰωνίης ἦν
πρόσχημα. Eodem tempore Mi-
letus erat Ionie decus, et orna-
mentum. v. 28. Valla perperam
vertit, eratque Ionie prætextum.
Ut enim concedam alias hoc vo-
cabulum hanc habere significa-
tionem, hoc tamen loco nullo
modo hæc significatio tolerari
potest.

προσχερίζω. Vide simplex χερίζω.
προσχερίζω πρὸς τὰς ἀνδραγαθίας γυν-

μας. viii. 60. Ad humanas sententias se accommodare. Vide γίνεσθαι, succedere.

πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Accola. Vicinus. μετῴμιλῳ τοῦ προσχώρου τῶν Ἀσσιπῶν. ix. 15. Aceolas Asopiorum accersiverunt.

πρόσω. Ion. et poet. Ultra. Longe. Procul. pro comm. πῶρρον. ὡς πρῶτον ἢ τῆς νυκτός. Cum nox jam esset progressa. ii. 121. §. 4. iii. 25, 56, 77. ἰππῶτο πρόσω. Porro, longe grassabatur. iii. 133. ἰς τὸ πρόσω μεγαθύοι αἱ ἀγαθουργίαι ἐν Πέρσῃ κατὰ τιμῶνται. Beneficia apud Persas ad honorum incrementa consequenda multum valent. iii. 154. iv. 123, 196. v. 13. vii. 80.

προσώτατα. Ion. pro comm. πῶρρον τάτω. Longissime. ii. 103. iv. 43. προσώτερον. Ion. pro comm. πῶρρον τέρον. Ulterius. Longius. ii. 103, 175. iii. 45. iv. 7, 16. v. 10. τὸ γὰρ προσώτερον, πῶν διπλὸν ἢ τοῖς Ἑλλήσι. viii. 132. Quicquid enim ulterius erat, id omne Græcis erat formidabile.

προτερῆς, ου, ὁ. comm. pro quo dicitur et πρῶτος. Prior. Præcedens. τῇ προτερῇ τῆς ὑστάτης καταστάσεως μελλόντος ἔσσεσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Verba sonant, Die præcedente ultimum concilium, quod erat habendum. τῇ προτερῇ sub. ἡμέρῃ) (τῇ ὑστερῇ. ix. 8.

προτερῆν. comm. Præire. Præcedere. Antee. προτερῶν τὰν οὖν Πλάτων. ix. 57. Pausaniæ militibus præeuntibus, [præcedentibus, et jam ante ceteros abeuntibus.] προτερῶν τῆς ὁδοῦ. ix. 66. vel [ut in margine scribitur] προτερῶν τῆς ὁδοῦ. Itinere præcedens. Præcedens in itinere faciundo.

πρῶτοι. ὡς ἰ. Ion. et poet. locutio, pro. simpliciter πρὶν ἢ. Prius quam. οὐ πρότερον ἀπέχετο πρὶν ἢ

ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸ Ἀρτεμισίου. viii. 8. Non prius emerit, quam ad Artemisium pervenit.

προτιθέναι. comm. ἐς μέσον σφί προτιθεῖν τὸ πρῆγμα. Rem ipsis in medium proposuit. i. 206. τοῖσι προτιθέναι δαῖτα. His convivium proponere. i. 207.

προτιμῆναι. comm. Pluris æstimare. Pluris facere. Antepone. τοῖς ἐν ἐγὼ προτιμῆσα μεγαλὴ χρημάτων. Quem ego magnæ pecuniarum copię anteposuissem. i. 86. προτιμῶντι καδαρὶ δίω, ἢ ἐπικρίνῃ. Puri, quam decori, esse malentes. ii. 37. προτιμῶν συνλὴ ἰμοὶ ξύμῃ γίνεσθαι. Multi faciens se jus hospitii mecum contrahere posse. iii. 21.

προτοῦ. comm. Prius. Ante. q. d. ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου. ut v. 83. Ante hoc tempus. i. 103, 122. μᾶλλον ἢ προτοῦ. Magis quam ante. v. 55, 75, 87, 88. vii. 16. ix. 1.

πρόφασις, ἡ. Prætextus. Speciosa causa. κατὰ θαυρῆς πρόφασις. Per contemplationis speciem. i. 29. ii. 161. iii. 36. iv. 135, 145. vii. 150. ἐπὶ πρόφασιν. Per prætextum.

πρόφατος, ου, τό. N. H. sunt qui substantive sumant pro oraculo, quod aliquid alicui προφαίνει, καὶ προλέγει, i. præmonstrat, et prædicit. Quod non rejiciendum. In vulgatis Lexicis, Herodoti locus mutilus affertur, nec liber notatur. Sed adjectivum potius videtur. Sic enim Herod. v. 63. ὡς αἰεὶ σφί τούτῳ πρόφασιν ἔχοντες. ὡς τοῦ προφαίνετο, προλέγοντο. Quia semper ipsis idem præmonstrabatur, prædicebatur, aperte dicebatur. πρόφασιν γίνεσθαι, προφαίνεσθαι, προλέγεσθαι, φανερῶς λέγεσθαι, δηλῶναι. verbum προφαίνειν habemus infra vii. 37. unde τὸ πρόφατος deductum. Πρῶτα δὲ σφί ἐν τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐς Δελφὶν ἔχοντες. ix. 98. Valla: Erant autem illis pecora et in Dodonæ, et in Delphis. Unde patet

Vallam in codicem incidisse, qui pro *αρόφαινα*, habebat *αρόβαινα*. Quarevis autem *πρι προβάται* hic ab Herodoto verba fiant, non est tamen necesse vulgatam lectionem mutare, cuius hæc est interpretatio. Dodonæ autem, et Delphis [hæc mala] ipsis declarata sunt. Sensus, Dodonæum autem, et Delphicum oraculum hæc mala ipsis eventura prædixit. Quod sequentibus Herodoti verbis confirmatur. τὰ μὲν χερσὶ τὰυτὰ σφί ἰχθύσθῃ. Quæ vero mala significarunt oracula? τὴν τῶν αρόβαιων, καὶ τῆς γῆς, καὶ τῶν παρθῶν ἀφροίαν. Qua de re supra.

αροφίειν pro *διαφίειν*. Excellere. Præstare. *ἴρια πολλοῦ αροφίοντα*. Lanæ pulcritudine præstantes. iii. 106. *πλοῦτη καὶ εἰδιῖ αροφίοντα*. Ἀδυναίον. Opibus, et forma præstantissimus Atheniensium. vi. 127.

αροφίεσθαι τι. Herodotea locutio, pro qua alias *συμβάλλειν* τὴν dicitur. Cum aliquo dimicare, confingere. *Πύρροντι αροφίεσθαι*. Cum Persis dimicare, confingere. v. 109, 111. *αροσσύμενοι τοῖσι ἰχθυοῖσι*. Cum inimicis congressuri. vi. 101. *αροφίεσθαι ἑνέπον*. ix. 49. Valla: Comminus pugnare insueti. Steph. Valla sequutus est antiquorum codicum lectionem, in quibus ἄποροι pro ἑνέποροι scribitur. *Æ. P.* Ad congressum expediti. Vel, Ad pugnandum expediti. Vel, Ad hostem pugna comminus infestandum expediti. Illic enim agitur de sagittariis, qui ex equis sagittas in hostem jaculabantur, quos Herodotus eadem linea vocat *ἰκποτοξήτας*, qui propter equos, quibus utebantur, ad hostem sagittis comminus infestandum expeditiores erant, quam pedestres sagittarii. Ad hostem enim et celerius ac-

cedere, et ab eo celerius recedere, equis veeti poterant.

αροφίταιιν. commun. Prophetam, vel Vatem esse. Prædicere. Vaticinari. οἱ αροφίταινες τὰ ἱερὰ. vii. 111. Qui sunt templi prophetæ, sive vates. Qui in templo sunt prophetæ, qui vaticinantur.

αροφράζειν. Herodoteum verbum, pro commun. *αρολέγειν*. Prædicere. *αὐτὸν ἂν σοι αροφράξομαι*. Rem totam tibi prædiceremus, ac aperiremus. i. 120.

αροφλαίσσιν. commun. Ante aliquem locum excubias agere. Pro statione excubias agere. *ἔλκε τὴν αροφλαίσσουσαν ἐπὶ Σκιάδῳ τὴν Αἰγυρίαίν*. viii. 92. Valla: Illam videlicet, quæ speculatoriam in Scytho Ægineticam ceperat. *Æ. P.* Cepit illam Ægineticam [navem,] quæ ad Scythiam pro statione stabat, [et excubias agebat.]

αροχότι, ἥς, ἡ. idem ac *πρόχοις*, ους, υ, ὅ. De quo Eustath. Urna. Urceus. Ctesias Indic. 4.

αροχυσί, ἡ. Ion. et poet. ac Herodoteum vocabulum. Profusio. Dietum et de rebus siccis. οὐτὲ ἑλὰς κριθῶν αροχυσί ἐποιέτο θῆν οὐδὲν. ἀντὶ τοῦ, ἔτι ἑλὰς κριθῶν πρόχισιν ἐθνη θῆν. Neque molas hordei ulli Deo profundeabat. Nulli Deo molis hordei salsis rem sacram faciebat. i. 160. Alfidit autem Herodot. ad *Ὀλοχύτας*, quod apud Homerum passim occurrat. *Ὀλοχύτας* δὲ κατὰ τὸν Εὐστάθιον, *αροδύματα* τινὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι ἐξ οὐλῶν, ἥρουν κριθῶν ἄλλοι μαρυγμῖνοι, ἀπὲρ πύχα μύρτες, ἡ εὐφροίαν οἰανίζόμενοι, οἰονοῖ τινες ἀπάρχας ἐπὶ χύσι τοῖς θύμοις. Vide et οὐλαί, unde τοὺς οὐλοχύτας dictos esse constat. *αροχυσί* τῆς γῆς. Terræ profusio. Terra profusa. H. 5, 12.

αρόμη, ἡς, ἡ. Ion. pro commun. *αρόμνη*, ἡς. Puppis. *ἐπὶ αρόμνη ἀνακρόσσει*. viii. 84. Valla: Quam inhi-

berent remos. Bud. Quum in puppim inhiberent ut appulsuri. *Æ. P.* In puppim remigabant. Pro quo συννύμωας dicitur et *πρύμνη ἀνακρούσθαι*. Ὡ δαίμονιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνη ἀνακρούσθαι; ibid. Valla: Odæmonii, quousque remos inhibebitis? *Æ. P.* O miseri, quousque in puppim adhuc remigabitis? Si codex sanus, τὸ ἔτι sic vertendum. Alioqui ἐπὶ πρύμνῃ legendum, ut et ante. Illud vero ἀνακρούσθαι dictum est κατὰ χρόνου ἰσάλλαγην. ἀντὶ τῷ, ἀνακρούσθαι; Quid sit πρύμνη κρούσθαι docet Græcus Thucydidis Scholiastes l. 1. p. 17. annot. ω. et p. 18. lin. 3. annot. δ. (ed. Steph.) dum explicat illa textus Græci verba, οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναι ἐκρούοντο. πρύμναι κρούσθαι (inquit ille) ἐπὶ τὸ κατ' ὀλίγοι ἀναχρῆναι, μὴ γρηψαυτα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμνην κωπηλατεῖ. τὸτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δέξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγοι ὑπαπίοντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ ἰὼτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥῆσι τιτρώσκωνται. i. πρύμναι κρούσθαι significat paulatim recedere, [pedetentim se recipere,] non converso navigio. Qui enim sic recedit, [ac ita se recipit,] in puppim remigat. Hoc autem [viri nauticarum et militarium rerum periti] faciunt, ne palam fugere videantur, sic sensim, [et pedetentim] abeuntes, [atque se subducentes,] aut ne hostibus terga dantes, [ab ipsis] facilius vulnerentur. Inhibere vero remos, et remigium, si pro cohibere, retinere, et sustinere sumas, est id, quod a Thucyde τὴν ἰρισίαν ξυνέχειν dicitur, quod alias συννύμωας τὰς κόπας ἐπέχειν diceretur.) (ἰξορῶν τὴν ναῦν. Cic. ad Atticum. l. 13. Ep. 21. verbum hoc aliter accipit. Sic enim illic: Inhibere illud tuum, quod valde mihi arriserat, vehementer dis-

plicet. Est enim verbum totum nauticum. quamquam id quidem sciebam: sed arbitrabar sustineri remos, cum inhibere essent remiges jussi. Id non esse ejusmodi didici heri, cum ad villam nostram navis appelleretur. Non enim sustinent, sed alio modo remigant. Id ab ἰσοχῇ remotissimum est. Ubi legendum, Id ab ἐπίχειν remotissimum est, vel ἀπὸ τῆς ἀποχῆς. Hanc lectionem ipsa Græcæ linguæ constructio flagitat.

πρυτανίᾳ λευκά. τίνα, πότε, καὶ διὰ τί, ἐλέγγο. iii. 57.

πρωῖος, ὁ. comm. Matutinus, a πρωί. Mane. Consule Eustath. περὶ διέλην πρωΐην. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum.

πρωῖος, ου, ὁ. comm. Matutinus. Qui mane, qui mature, qui cito aliquid facit. ὁ Ξέρξης ναυτικὸς στρατὸς ἱεροῦ ἐπιλάμψαντος, πρωῖος συνήλθο εἰς Σάμον. viii. 130. q. d. Navalis exercitus Xerxis, cum ver illuxisset, vel apparuisset, festinus, sive celer, in Samum conveniebat. i. Primo vere confestim ad Samum [insulam] convenire cœpit. πρωῖος, et πρωῖμος. (ὀψιμος. Festinus, celer.) (Tardus, serotinus.

πρωτοὶ χρημάτων πάντων. Ante res omnes. Sic et Gallice, *Devant toutes choses*. vii. 145. In primis. πταίειν. Vide προσπταίειν.

πταίειν. comm. fut. πταρῶ. aor. 2. ἔπταρον. Sternutare. καὶ οἱ ἐπῆλθι πταρῶν. Eique accidit, ut sternutaret. vi. 107.

πταῖσμα, τος, τό. Calamitas. Clades. Cicero belli offensionem appellat. vii. 149.

πτεροῦν, μ. πτερόσιν. comm. Alas addere. Alas adaptare. Pennis instruere. Pennas accommodare. πτερόσαντες τὸ βιβλίον. viii. 128. Cum libello alas accommodassent,

[addidissent, adaptassent.] Vel, Cum literis illis pennas, [et alas] addidissent, vel adaptassent, [ita demum eas in locum, de quo convenerat inter ipsos, emittebant.] Vel, Literas illas pennis adaptatis alligatas ejaculabantur.

ωτάσσειν. Ion. et poet. pro comm. φοβίσθαι. Formidare. Metuere. Timere. ix. 48. Varias hujus verbi significationes apud Eustathium vide. Consule et Suidam.

ουγών, ουγόνος, ὁ. comm. Cubitus. ii. 175.

ούιλος, υ, ὅ. Urna. Urceus. Vas, in quo servatur aliquis liquor. τὴν ούιλον ἱλαίη οὐκ ἴσχυσε πλεῖν. Ctesias Pers. 21. Urnam oleo replere non potuit.

πυλαγόροι, ὦν, οἱ. vii. 214. comm. et πυλαγόροι, ὦν, οἱ. vii. 213. Dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de repub. acturi mittebantur. Vide πυλαία apud Suidam, et alios. [Hinc τὸ πυλαγορεῖν, τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγγυρεῖν, ἢ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀδείρεσθαι, Demosth. περὶ τῆς φάρις. p. 279. ed. Reisk. ἢ πυλαγόροι εἶναι. Consule nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.] ὑπὸ τῶν πυλαγῶρων τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλαγομένων οἱ Φυγόντι ἀργύριοι ἐπικηρύχθη. vii. 213. Valla: Cujus profugi Pylagoræ Amphictyones apud Pylæam congregati caput pecunia licitati sunt. Æ. P. Quem profugum Pylagoræ Amphictyones ad Pylæam congregati, pecunia in ejus caput per præconis vocem statuta, proscripserunt. Vel, Et in ipsius profugi caput a Pylagoris Amphictyonibus ad Pylæam congregatis pecunia per præconis voce est constituta, [si quis scilicet ipsum vel vivum, vel mortuum, ad ipsos adduxisset, aut etiam interfecisset, ubicumque

terrarum eum nactus fuisset.] οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγόροι οὐκ ἐπὶ Ὀνήτη τε καὶ Κορυδαλῷ ἀργύριοι ἐπικηρύξαν. vii. 214. Valla: Pylagoræ Græcorum non Onetæ et Corydali caput licitati sunt. Vide ἐπικηρύσσειν ἀργύριοι τινί.

Πυλαίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. Πυλαία, ας. Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. vii. 213. Vide Suidam, et vulgata Lexica. Consule et nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.

πυλαυρός, ὁ. Ion. pro comm. πυλωρός. Portæ custos. Janitor. iii. 72, 118, 140.

πυλωρός, idem ac πυλαυρός. iii. 77, 156.

πυνδαίισθαι. Sciscitari. Quærere. Audire. Intelligere. comm. τὰ θεοπρόπια ἐπίθιτο ὁ Κροῖσος. Cræsus oracula audivit. i. 54. πυνδόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος. Cum illorum numerum intellexisset. ibid. ταῦτα πάντα πυνδαύμενος ὁ Κροῖσος. Cum Cræsus hæc omnia audiret. i. 69. τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν πυνδίσθαι. Rem totam intellexisse ex iis, qui ipsum deduxerant. i. 122. πυνδίσθαι μοι δοκίει Μελάμπευς τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου. Melampus mihi videtur ex Cadmo audisse quæ ad Dionysum pertinent. ii. 49. τὸ τῆς Χέμμιος ὕμνος πιπυσμένοι παρὰ τῆς μητρός. Audito Chemmios nomine ex matre. ii. 91. ἐπυνδαίοντο τῶν Ἡλείων. Eleos interrogarunt. ii. 160.

πυργῶν. fut. πυργώσω. Ion. et poet. In altum tollere. Turris instar erigere. comm. dicitur ὕψιν. Consule Suidam. Ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργῶτε, μὴδ' ὀρύσσετε. Latin. interpres, Isthmum neque aggerate, neque fodite. Pro neque aggeribus excitatis munite, neque fodite. i. 174. [Apud Hom. Od. A. v. 262. πυργῶν accipitur pro turribus ex-

structis circumdare, ac munire. Οἱ κρῆται Θέως ἴδος ἔκταται ἰστα-
τόλειο, Πύργους τ'. ἐπὶ αὐτῷ μὴ
ἀνέργων τὸν γ' ἰδύοντες Ναύμω ἐν-
χρῶν Θέως.

κυρί ημῶν. Vide ημῶν κυρί. vi. 38.

κυρία, ης, ἡ. Ion. pro comm. κυρία.

Fotus. Fomentum. Suffitus ex
aliquibus aromatibus, ac odoribus
accensis igne. iv. 75.

κυρτολίω, ἡ. et κυρτολίσσαι, ἡ-
σθαι. Ion. et poet. pro comm.

καίω, καὶ πυρρῶν. Incendere. Cre-
mare. Flammis vastare. ἀγγέλλων
πῶσαι αὐτὸν κυρτολίσσαι. viii. 50.
Nuntians [barbarum] ipsam [At-
ticam] totam igne vastare.

κυρφόρος, ου, ὁ. comm. Ignifer.
Qui fert ignem. Valla : Sacrifi-
culus. viii. 6. Quod non temere
damnandum. Sic enim alias ἰδι-
ωτῶν hoc accipere potest, ut sa-
crificulorum munus indicetur,
quod in sacrificiis faciendis ex-
ercebant, quæ ministerium ignis
requirebant.

P.

ΠΑΙΝΑΚΗΝ οἱ Πέρσαι καλῶσι τὸ
ἔλαιον. vi. 119.

πακίζω. comm. Virgis cædere. vii.

35. [Sic et apud Matthæum ac-
cipitur pro virgis, vel bacillis cæ-
dere. cap. 26. vers. 67.] ἡ τοῦ
ἀγῶνι οἱ προεξανιστάμενοι πακίζονται.

viii. 59. Valla : In certaminibus
ii, qui ante alios surgunt, cola-
phis cæduntur. Æ. P. Virgis cæ-
duntur, sive bacillis feriuntur.

Quamvis autem Valla suam ver-
sionem alibi tueri commodè pos-
sit, hic tamen (nisi me fallit ju-
diciū) eam defendere probabi-
liter non potest. Sed eum Suidas
ad hoc verbum ita vertendum
videtur impulisse. Sic enim ille,
ῥαπίσαι. πατάξαι τὸν γνάθον ἀπλῆ
τῇ χειρὶ. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κάρῃς.
At idem ait ῥαπίς, ῥαβδος. unde ῥα-

πίξω, τὸ ταῖς ῥαπίσι, ταῖς ῥάβδῃς
δῦναι, καὶ τέπτεται. Virgis, baculis,
bacillis cædere, percutere, ferire.
Quod fiebat ab illis, qui (ut Jul.
Pollux lib. 3. cap. ult. ἡ τῷ χειρὶ
ἱερῶν ἀγῶνι, fusc docet,) ματινοί-
μοι, καὶ ῥαβδόχοι, καὶ ῥάβδω πο-
μῶντες, καὶ ματινοφόροι, vocaban-
tur. Horum munus erat, specta-
tores in officio continere. Suidas :
ῥαβδόχοι ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμῆλης ῥα-
βδοφόροι τινες, πρὸς εὐταξίαν τῶν θια-
τῶν. ἡ, ῥαβδόχοι, οἱ κρατῶν τοῦ ἀγῶ-
νος, οὓς αἰσχυρήτας λέγουσιν. Vide
Eustath. in voce ῥάπης, ῥάβδος. et
in χρυσόρραπης Ἑρμῆς. Item in
ῥάβδος, et ῥαβδόχος.

ῥάπτω φόνον ἐπὶ τινι. v. s. Suere
cædem adversus aliquem : i. Cæ-
dem ei moliri. Mortem alicui
machinari. οἱ βάβραροι ἰσ' Ἑλλῆσι
ἀνδράσι φόνον ἵπτασαν. ix. 17. Bar-
bari cædem Græcis moliti sunt.
Barbari mortem Græcis machi-
nati sunt.

ῥέειρος, τό. Ion. pro comm. ῥείδρος.
Athenus. Fluentum. Fluxus. ποτα-
μὸς ἑκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων
ῥείδρων. Fluvius ab antiquo, pri-
stinoque alveo aversus, et alio
traductus. i. 75, 186, 191. ii. 11.
ποταμὸς τὸ ῥέειρος ἐκλαμπντα. Flu-
vium, qui suum alveum deseruit.
vii. 58, 130. ix. 51.

ῥεούμενοι ἰδρῶνι. Herodoteum lo-
quendi genus. Sudore fluentes.
vii. 140.

ῥεῦμα, τος, τό. comm. Fluxus. ῥεῦ-
ματα ἰσχυρὰ κατὰ θάλασσαν ἡρμη-
μινα. viii. 12. Impetuosus aquarum
fluxus in mare delati.

ῥέγνυσθαι. De verbis sæpe dicitur,
quæ initio quidem intra dentium
claustra præ metu continentur,
tandem vero propter animi im-
patientiam, aut propter injuriæ,
periculi que majoris, magnitudi-
nem, cum quodam impetu hinc
erumpunt. Vide ἐξέγγρα. viii. 74.

ῥάδιος. Ion. et poet. pro comm.
ῥαδίας. Facile. a nomine ῥάδιος,

unde ῥαῖδος κατὰ κρᾶσιν. a ῥαῖδος
vero, verso a in η, sit ῥαῖδος; Ionic.
a quo ῥηῖδος deductum.

ῥήξαι φωνήν. Ion. et poet. Rumpere
vocem. Sic enim et Virgil. *Æn.* ii.
v. 129. Composito rumpit vocem,
et me destinat aræ. Idem *Æn.*
lib. xi. v. 377. Dat gemitum,
rumpitque has imo pectore voces.
Hoc autem proprie significat vo-
cem magna cum vi, magnoque
cum impetu emitte. ὑπὸ δυνος,
καὶ κακῶ ἱρῆσαι φωνήν. Præ metu,
maloque, vocem rupit. i. 85. ὑ-
τινα φωνήν ῥήξουσιν. quam vocem
rupturi essent, ii. 2. φωνήν ῥήξας.
v. 93.

ῥήσις, ἡ. comm. Dictio. Mandatum.
ἱππεῖσιν ἀπαρίοντα Κύρῳ Λακεδαιμο-
νίων ῥήσιν. Miserunt qui Cyro La-
cedæmoniorum mandatum re-
ferret. i. 152. ἡ ἀπὸ Σκυθίων ῥήσις.
Scytharum responsum, vel, Man-
data a Scythis responsi loco mis-
sa. iv. 127.

ῥητός, ὁ, ὅς, comm. Dictus, a, uen.
Statutus. Præscriptus. Certus. ἡ
χρόσιον ῥητὸν παρῶμαι. Ad diem
dictam, ad diem statutam, et
certam, adesse, præsto esse. i.
77.

ῥηχία, ης, ἡ. Ion. pro comm. ῥαχία,
ας. Galen. in Exeg. apud Hip-
pocr. Inundationem exponit. Καὶ
γὰρ καὶ ἡ ῥηχία οἶον πλημμύρα τις
ἐστίν. Nam (inquit ille) ῥηχία velut
quædam exundatio dicitur. Sui-
das, ῥαχίαν, οἱ Ἀττικοί, τὴν αὐτὴν,
καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ὃν προσαράττει
τὸ πῦμα. Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ
Ἴωνες τὴν ἀμπικτινίαν, καὶ τὴν ἀναχάρι-
σιν τῆς θαλάττης. Etymol. ῥαχία,
ἐστὶν πετρῶδης τόπος, περὶ δὲ περιβρί-
γνυται ἡ θαλάσσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ
ἡ θαλάσσης ὀρμὴ, ὅθεν τὸ ἰστίον ὀρῶ-
δες ῥαχίς καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥα-
χίως τῆς πίττας. Consule Thu-
cyd. Græco-lat. indicem. Herod.
viii. 129. τὴν ῥηχίαν, καὶ τὴν πλημ-
μυρίδα, συνανήμους posuit pro maris
æstu, et restagnatione, sive maris

exundatione. Gallice, *Déborde-
ment d'eau.*

ῥηχός, οὗ, ὁ. N. H. (pro quo comm.
φραγμός, οὗ, ὁ. vii. 142.) ἡ ἀκρόπο-
λις ῥηχὴν ἰπέφραυτο. Arx vallo septa
erat. ibid.

ῥηζὺς, comm. Proprie dicitur de
arboribus, quæ radices in terram
altius agunt, ac proinde se corro-
borant, et confirmant. μεταφορι-
κῶς Confirmare. Stabilire. Cor-
roborare. τὴν τυραννίδα ἐρῶζυμένην
ῖχυν. Tyrannidem stabilitam, be-
ne fundatam, firmatam habere.
i. 60. ἐρῶζυσι τὴν τυραννίδα. Tyran-
nidem stabilivit. i. 64.

ῥίπας, ιως, ους, τό. V. H. Crates.
κατερῆαμμένη ῥίπτει καλάμην. ii. 96.
Valla: Putaminibus arundina-
ceis strata. Stephanus, ex arundi-
num resegminibus consuta. Sed
Herodotus hic Θύρην κατερῆαμμένην
ῥίπτει καλάμην videtur appellare
Crates ex resectorum, ac abje-
ctarum, arundinum ligaminibus,
vinculisque, ad januæ similitudi-
nem, vel formam, et magnitudi-
nem, conflatas, atque consutas.
Sic etiam in sequentibus Θύρης
nomen accipiendum, pro Crati-
bus sc. ad januæ formam com-
pactis.

ῥιπίτιον, ιῶν. Atticum, Ion. et poet.
pro comm. ῥίπτειν. Jacere. Pro-
jicere. iv. 188. ἀναρῥιπίτιον κινδύνος.
Pericula suscipere. Periculis ca-
put objicere. vii. 50. ἐρῥιπίτιον ἐν-
τοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. viii. 53.
Se ipsos de muro deorsum pro-
jiciebant.

ῥίψ, ῥιπός, ὁ. Ion. ac poet. Flexile
vimen. Ramus salignus ῥαψὶ
καταστεινάζουσι [τὸν ῥεῖον.] Cadaver
salignis ramis contegunt. perpe-
ram enim Valla vertit, pallio
contegunt. iv. 71. Alias sic ap-
pellari possunt quævis arborum
folia, quæ jaciuntur. Consule Eu-
statthium in voce ῥίψ.

ῥοιά, ῥις, ἡ. Ion. pro comm. ῥοιά.
Malum granatum. iv. 143.

ῥύσθαι. Ion. et poet. pro comm. φυλάττειν. Custodire. Tueri. τὴν σφίτιν χάριν ῥύομαι. vii. 217. Suum agrum tuentes. τὴν Ἑλλάδα ῥύομαι. viii. 114. Qui Græciam tuebatur.

ῥύσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἰλασθῆναι. σώζειν. εἰ τις μιν δαιμόνων ῥύσται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. Si quis deorum ipsum esset liberaturus ne vivus cremaretur. i. 86. ῥύσασθαι αὐτὸν ἐκ τῷ παρόντος κακῷ. Ipsum ex præsentī malo liberare. i. 87. ῥύσασθαι. iii. 119. τῆς ἐρρύσαςτο. Hos liberavit. Hos servavit. iii. 132. ῥυόιστο, pro ῥύοιστο. Custodirent, vel, servarent. iv. 135. τινὰς ἐρρύσαςτο. Quosdam liberarunt, vel servarunt. iv. 164. ῥύονται σφίας. Ipsos servant. iv. 187. ῥύσασθαι Ἰωνας ἐκ τῆς δουλοσύνης. Ionas ex servitute eripite. v. 49. τὴν ἀκρόπολιν ἐρρύετο. Arcem custodiebat. Arcem tuebatur. v. 100. Συρακοσίους οἱ Κορίνθιοι ἐρρύσαςτο. vii. 154. Syracusanos Corinthii servarunt. Καί σε ἰγὺ ῥύσασθαι οὐ δύνησμαι. viii. 65. Et ego te liberare, vel mortis periculo eripere, non potero. ἐρρύσαςτο. viii. 90. ῥύσασθαι ἄνδρας Ἑλλήνας ἐκ δουλοσύνης. Græcos ex servitute liberare. ix. 90.

Σ.

Σ, non solum Dorice, sed etiam Ionice in δ sæpe verti, ut ὁσμῇ. Odor. quod comm. ὀσμῇ. quod Doric. et Ion. vide suo loco. i. 80. sic in verbis, κηχρίσαι, hinc Ionica tertia plur. κηχρίδαται. i. 140. fit enim a 3. sing. κηχρίσαι, inserto α. κηχρίσεται, verso σ in δ, κηχρίδαται. Ἰδμιν, pro ἴσμιν. Scimus. i. 142, 178, 193. ii. 12, 157. vii. 111.

σάγαρις, ιος, ἡ. H. N. Gladius Persicus. bipennis, aut ensis, quo Amazones utebantur. iv. 5. Alii

securim vocant. iv. 70. Herodotus, vii. 64. de Scythiis verba faciens, dicit, ἀξίνας καὶ σαγάρεις εἶχει. id est, Bipennes et gladios habebant. Valla tamen ἀξίνας vertit, Dolabras, et σαγάρεις, bipennes. De his consule Suidam.

σαγηνύειν. H. V. Quod proprie significat retibus sive verriculis irretire, circumdare, capere; metaphorice vero, diripere. Τὸν Σάμου σαγηνύσαντες οἱ Πέρσαι. Cum Samum diripuissent Persæ. iii. 149. οἱ βάβαροι σαγηνύουσι τὰς ἀνδράποδας, σαγηνύουσι δὲ τοὺς τῶν τρόπων. Barbari tanquam sagena, sive verriculo, circumdabant, atque capiebant homines. Sic autem eos tanquam sagena, sive verriculo, circumdatos capiunt. vi. 31, quod συντύμεις dicit Herodotus, ἐκδρύνοντες τὰς ἀνδράποδας ibid. *

σακκίειν, εἶν. V. H. pro quo comm. σακκίζω, et σακκυλίζω dicitur. Per saccum transmittere, et excolare. γινικὺς vero sumitur pro excolare, quod ὑλίζω, et διυλίζω alias appellatur. percolare, per colum transfundere. Gaza, et post eum Hermolaus, saccelare vertit. qua de re pluribus in vulgatis Lexicis. σακκίσει ἱματίοισι. Vestibus excolant. Excolandi gratia per vestes transmittunt. iv. 23.

σᾶν. Δωρίεις τὸ σᾶν καλίσουσι, Ἰωνες δὲ σίγμα. i. 139.

Σαρδὼν, ὄνος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. Σαρδῶ, ὄος, οὗς. Vel Σαρδὼν, ὄνος. Σαρδὼ ἦσαν μεγίστην. Dictum κατ' ἀποκοπὴν, pro Σαρδῶνα. v. 106, 124. vi. 2.

σαρκίζω. V. H. Sed nec a Valla, nec ab ullo alio, quod sciam, hujus verbi significatio declaratur. μετα δὲ, σαρκίνας βοὸς πλεονῶν, δέψιν τῇσι χερσὶ. ὀργίνας δὲ αὐτῷ, αὐτὶ χειρόμακτρον ἔκτεται. iv. 64. Valla: Deinde pellem detrahitis, et ubi sicut bovis corium mani-

bus molliuit, tanquam mantile possidet. Sed hæc a verbis Græcis valde sunt remota, nec quid *σαρκίζειν*, nec quid *ἐργίζειν* hoc loco significet, aperte declaratur: quid etiam sibi velint hæc *βοδὸς πλιυρῇ*, non indicatur. Ego vero, nisi fallor, existimo τὸ *σαρκίζειν* hic idem esse ac τὸ *σαρκάζειν*, quod magis usitatum. *σαρκάζειν* autem interdum accipitur pro, carnes carpere, vellere, avellere, detrahere, quæ significationes huic loco optime videntur convenire. Consule *Œcon. Hippocr.* in verbo *σαρκάζειν*, ubi multas huius verbi significationes observatu dignas videbis. *πλιυρῇ* vero hic sumi commodè potest non pro latere, sed pro costa, quæ cultri vices præstat. Hic autem locus ita vertetur: Postea vero, quum bovis costa [acuta scilicet, ac usum cultri præstante,] carnes [ab amputato hostis capite] detrahit, [capitis pellem] manibus subigit, [ac molliit.] Ubi vero ipsum [caput egregie] subegit, [ac molliuit, tunc ipsam capitis pellem ita subactam, atque molliitam,] ut mantile [ad manus abstergendas] possidet. Nam non *ἐργίσας*, (ut in Henrici Stephani codice scriptum exstat, quod ab *ἐργίζω* deductum,) sed *ἐργάσας* legendum arbitror. quid autem sit *ἐργάζειν*, et *ἐργάζισθαι*, docet Eustathius et *Œconom. Hippocr.* et vulgata Lexica. Consule *ἐργίσας* in nostro Ionico Lexico. Si quis meliorem huius loci sensum ac interpretationem suppeditare possit, ac velit, ei magnam habeo gratiam, καὶ τῶν διδασκτρων χάριν οὐκ ἄχαριν, ἔκμαιον, ἀριτῆς ἀπόβην, ἀποδώσω. Illud vero αὐτὸ, ad significatum, non ad κεφαλὴν, refertur. Vel *ἄρμα* subaudiendum, quod ex sequentibus facile colligitur. *ὁ γὰρ αὖ πλεῖστα ἄρμα-*

τα χειρῆμακτρα ἔχον, ἀπὸ ἄριστος οὗτος κίριται. Id est, Qui autem plurima [hujusmodi] mantilia ex [hostilium capitum excoariorum] pellibus confecta habuerit, is vir fortissimus, [ac præstantissimus] judicatur. *Δέρματα χειρῆμακτρα ἐκ δερμάτων τῶν πολεμίων κεφαλῶν διδαρμύων ποιοιμένα.* Stephanus in suo compendiosissimo indice verbum *σαρκάζειν* agnoscit, atque ex Doctissimi Camerarii sententia significare Tondere, seu Vellere. Hoc ipsum exemplum affert: non *σαρκίσας* tamen, at *σαρκάσας* legit. Quid vero significet ista, *σαρκάσας βοδὸς πλιυρῇ*, non declarat. Sed ex iis, quæ supra prolixè a nobis sunt dicta, patet quomodo locus hic sit accipiendus.

σατραπήν. Ἀρχὴ τῆς χώρας, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπήν καλεῖον. i. 192. ἀρχὰς κατετήσατο, τὰς αὐτοὶ καλεῖονσι σατραπήσας. iii. 89.

εἰσάττειν. μ. σάξειν. comm. Onerate. Onus imponere. Refercire. Replere. Instruere. Munire. τὸ τιῆχος εἰσάξαντο. Muros muniverunt. v. 34. Ὑρκανιοι κατὰπιν Πέρσαι εἰσάσαντο. Hyrcanii ut Persæ erant instructi. vii. 62, 70, 86.

*σαυρωτήρ, ἦρος, ὁ. Ionic. et poet. Suidas. σαυρωτήρσι, τοῖς γύραξι, τοῖς ἐπισοδίοι τῶν δρυάτων. et σαυρωτήρ. γύρακι, ὃν ἱνοὶ καλοῦσιν οὐρίαχον. Eustathius vero, Σαυρωτήρ, τὸ ἐπίσοδιον τοῦ δρυάτος σιδήριον, ὃ κατὰ γῆς πηγιμένοι οἰονί τινα γαυρόν, εἰ-
του σέλοπα, ἔρασθαι ποιεῖ τὸ δρυ, ὅναι καὶ οἰονί γαυρωτήρ λήγεται. Valla, vii. 41. Herodoti locum, ἀπὸ τῶν σαυρωτήρων ῥοῖας εἶχον χρυσίαι, vertit, pro coronis gestabant mala punica argentea. Sed Stephanus, qui hanc interpretationem jure damnat, meliorem non affert. pro argentea tamen, reponit aurea. Verum *σαυρωτήρ**

est posterior hastæ cuspis, quæ in terram a militibus defigi solet, quum sunt defatigati, vel quum somno se dare volunt; quod faciunt, ut eam semper habeant paratam, si confligendum fuerit. Sic dicta, quod hasta longioris pali in terram defixi, ac erecti, speciem habeat. Sic etiam appellatur ferreum vel ligneum instrumentum mucronatum, et concavum, in quod posterior hastæ cuspis inseritur, ut mundior conservetur, et a rubeigine defendatur. Hæc posterior hujus vocis significatio huic loco magis videtur convenire. Sensus autem hic erit, pro sauroteribus (vocabulum enim Græcum non inepte jam retineri potest, quod nullum Latinum id commode possit explicare,) mala punica aurea gestabant hastarum posteriori cuspidi inserta. Hoc autem isti videntur fecisse cum ornatus, ac regiæ magnificentiae ostentandæ caussa, tum etiam ut his aureis malis punicis cuspidem tegerent, ne quis forte in ipso itinere concitatus faciendo, in conferta militum turba, a socio subsequente cuspidem per imprudentiam in præcedentis dorsum impacta, sauciaretur. Quod non raro contigisse constat. Hoc nostro seculo plerique milites suarum hastarum extremas partes hac ipsa de caussa, quoties prælii nullum impendit periculum, ligneis pomis munire, vel etiam ligneis thecis oblongis tegere, solent.

σαφίως. Ion. et poet. pro comm. *σαφῶς.* Aperte. Manifeste. Certo. i. 21. ii. 31, 44, 121. §. 1. ix. 7.

σαφηνίως. Ion. et poet. pro comm. *σαφῶς.* Aperte. Manifeste. Certo. i. 140. iii. 122. vi. 82.

σιληνῆος, η, ου. Ion. et poet. Lu-

naris. Clarus. Lumine lunari illustratus, et clarus. *σιληνῆος νύξ.* Nox, quæ, propter lunæ lumen est clara. Nox clara. *Θῦνοι δ' οὐρανὸν σιληνῆος διὰ νυκτός.* Thynni autem venient lunæ per lumina noctu. i. 62. Æ. P.

σιμῶν. Herodoteum vocabulum. Exornare. Illustrare. Magnificum et augustum reddere. Magnifice prædicare. *σιμῶν τὰ περὶ Κύρον.* Cyrum laudibus extollere. Cyrum laudibus augustiorem reddere. i. 95.

σιωυτοῦ. Ion. pro comm. *σιαυτοῦ.* Tui ipsius. i. 45. *σιωυτῇ,* pro *σιαυτῇ.* Tibi ipsi. i. 108.

σημαίνειν. Ion. et poet. pro comm. *κλιῦναι.* Imperare. Jubere. *ἰσήμεναι παραστῆσαι τι πάντα, καὶ ὑκρένια ποιεῖσθαι.* ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte disponi.

σημαυτοῦ, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *ἡγμών.* Dux. Imperator. vii. 81.

σιδηροῖν, ου, τό. N. H. pro comm. *σιδηροῦν ἱργαλεῖον.* Instrumentum ferreum. Ferramentum, spiculum. *ἰσχυρίσθαι καὶ σιδηροῦ ἰκράτῃσι.* ix. 37. Valla: Ferro, quod illatum fuit, potitus. Æ. P. Instrumento ferreo, quod [in carcerem] forte fuerat illatum, potitus est. Cultrum autem ferreum, vel limam intelligere videtur, sed cultrum potius. Subjicit enim Herodotus, *γαδμησάμενος γὰρ ὥς ἐξιλεύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπείταμι τὸν τάρσυν ἰωυτοῦ.*

σιδηροδέτας, ου, ὁ. N. H. Ferro ligatus. Ferro vinctus. *ἰδῆτο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῃ.* ix. 37. Valla: In ligneis, et ferratis soleis vinctus erat. Herodotus hoc loco *ξύλοι σιδηρόδειται* vocat ligneas compedes ferreis laminis munitas, quibus fugitiva mancipia, vel homines facinorosi in carcerem a Magi-

stratu conjecti, constringi solent, ne fugiant. Hoc ex sequentibus patet, γαδμηστᾶμινος γὰρ ὄκως ἐξελύσσεται· οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπίταμι. τὸν ταρσὸν ἰωῦτοῦ.

σιδήρου κόλλησις. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

σιναμωρῶν. V. H. Corrumperere. Fœdare. Vastare. πάντα ἰσιναμώρειον. Omnia vastabant. viii. 35.

σίνοθαι. Lædere. Nocere. Damnum dare. i. 17. οὐδὲν σίνεταί τὸν τροχίλοι. Trochilum non lædit. ii. 68. οὐδὲν εἶχον σίνεθαι. Nullum dampnum dare poterant. iv. 123. σίνεθαι τὸν στρατόν. Exercitum lædere. v. 27, 74, 81. vi. 97. οὐτ' ἂν τι τοὺς πολεμίους μίγα ἰσνέιατο. Nec ullo magno detrimento hostes afficerent. vii. 147. οὐτ' ἐσίνετο γῆν τὴν Ἀττικὴν. ix. 13. Nec agrum Atticum lædebat. ἰσνέοντο πᾶσαι τῆς στρατῆς. ix. 49. Totum exercitum lædebant. οἱ ἱππεῖς σφίρας μὴ σινέιατο. ix. 51. Ne equites se læderent. σινωμένῃ τῇ ἄλλῃ Ἀττικῇ. ix. 73, 87.

σίος, -ιος, -ους, τό. Ion. et poet. pro quo et βλάβος, -ιος, -ους. comm. vero βλάβη. Damnum. Detrimentum. Clades. μίγα τι σίος ἔσται τῇ βασιλῆος στρατῇ. viii. 65. Magnum aliquod damnum erit regis exercitui. Exercitus regis magnam, sive gravem aliquam cladem accipiet. Apud Nicandrum in Theriacis reperitur et παροξυνοπούμενον idem vocabulum eodem significato, priore correpta. ῥεῖα καὶ τοι μοσφάς τι, σίση τ' ὀλοφύῃα θημῶν. Schol. τὰ βλαπτικὰ τύμματα τῶν θηρῶν. Eodem etiam modo scriptum legitur, et eodem significato, apud Aristot. hist. animal. lib. 5. c. 15. Æschyl. in Agamemnone. v. 397. pro splendore σίος usurpat. αἰολαμπής· σίος. Schol. σίος, τούτῃσι σίλας. Idem ibid. v. 570. pro pulcritudine sumit. ἔμψιδον σίος. Schol. τὸ ἰδραῖον, ἥγου

τὸ περιβεβλημένον ἡμῶν κάλλος. Aristoph. Schol. in Νεφίλαις. v. 1066. in voce Σιναμωρμένη, τὸ σίος ἀντὶ τῷ αἰδοῖον sumit, et τοὺς Σιληναὺς hinc dictos tradit.

σιπταχόρα. Nomen Indicū arboris. Ctesias Ind. 19. quod Græce, Dulce. Suave. τῷ σιπταχόρου. Ind. 22.

σιτιῶσαι. comm. pro quo et ἰδαι, et ἰσθῖαι, et τρώγειν alias dicitur. Edere. Comedere. Vesci. Nutri. σιτίονται ὅσα ἐθέλουσι. Comedunt quæcunque volunt. i. 71, 94, 133. οὐδὲν ἄλλο σιτίονται, εἰ μὴ ἰχθύς. Nihil aliud edunt nisi pisces. i. 200. σιτίονται ῥίζας. Edunt radices. i. 202. καρπὸς σιτιέσθαι. Fructibus vesci. ibid. i. 216. ii. 47, 77, 92. iii. 22. κατασιτίεσθαι τοὺς πατέρας ἀποθήσκοντας. Patres defunctos comedere. iii. 38. ἰχθύας σιλιόηαι. Piscibus vescuntur. iii. 98. κρέμνα σιλιόηαι. iv. 17. ταύτας σιτίονται. iv. 23. ἔθνη σιτιέμενοι. iv. 36. σιτίονται σαύρας. iv. 183, 184. vi. 59. viii. 15. ix. 118, &c.

σιτιῖν. V. H. Quod in Lexicis vulgatis nullius auctoritate confirmatum legitur. Frugibus impinguare. Pinguere. Sagine. κτήνη σιτιῖν. Pecudes saginabant. vii. 119.

σιτοδῆ, ης, ἡ. Ion. pro comm. σιτοδία. Rei frumentariæ penuria. i. 22. pro eodem dicitur et σιτοδῖν. i. 94.

σίτοι αἰρίσθαι. Ion. pro comm. σῖτον αἰρίσθαι. Cibum capere, sive sumere. vii. 120.

σιτοποιός, ὅ, καὶ ἡ. comm. Pistor, et Pistrix. Μῖν ἕκαστος σιτοποιὸς ἐξαιρέτο. Unam unusquisque pistricem eximebat. Singuli singulas pistrices eximebant. iii. 150.

σιτοφάγος, ου, ὁ. comm. Qui frumento vescitur. iv. 109.

σιτοφόρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Bajuli, vel jumentū epithetum. Qui frumentum, qui commeatum por-

tat. κάμηλοι σιτοφόροι. Cameli com-
meatum portantes. i. 80. Sic ἰ-
μίριοι σιτοφόροι. Mulī, qui fru-
mentum portant. iii. 153.

σκαπτὴ ὕλη. vi. 46. Valla materiam
fossitiam interpretatur. Quia He-
rodotus dicit, ἡ μὲν τῶν ἐν Σκαπτῇ
ὕλῃ χρυσίον μεταλλάττει. &c. Ad
marginem notatur ἐν Σκαπτῇ ὕ-
λης. Sed nisi nomen loci pro-
prium esset, majusculo Σ non
scriberetur. Ego suspicor unica
voce scribendum ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ.
Meam conjecturam Stephanus
aperte confirmat his verbis, Σκα-
πτῇ ὕλῃ, ὥς τις Θράκης μικρὰ, ἀντι-
κρὲς Θάσου. τὸ ἰδιόκειν Σκαπτῇ ὕλῃ.
Videtur autem hanc ipsam
nobis indicare, de qua hoc loco
Herodotus verba facit, quod ex
sequentibus Herodoti verbis fa-
cile colligitur, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ
Θάσῳ, &c.

σκέπη, ης, ἡ. comm. Tegmen. Ope-
rimentum. Velamentum. Spe-
cies. Prætextus. Tutamen. De-
fensio. ἐν σκέπῃ φόβου. Per metus
speciem. Metus prætextu. i. 143.
ἴσα ἢ Ἑλλάς ἢ ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου.
vii. 172. v. s. Ut Græcia sit in
belli tegmine. id est, Ut hoc mo-
do tegatur, ac defendatur a bello.
ἴσαν ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 215.
Valla: Ad arcendum bellum in
præsidio erant. Æ. P. In loco
ad bellum arcendum apto, tuto-
que erant. Vel, Erant a bello
tuti.

σκιυάζειν. comm. Instruere. Or-
nare. Gallice, *Equiper. Accou-*
trer. Αὐτὴν σκιυάζαντες θανατοῦν.
Cum ipsam omni armatura in-
struxissent, ac ornassent. i. 60.
σκιυάσας αὐτούς. Cum eos instru-
xisset. i. 80. σκιυάσαντες τὴν ἀδελ-
φὴν ὡς ἄριστα. Cum sororem quam
optime ornassent. v. 12. τῇ τῶν
γυναικῶν ἰσθῆτι σκιυάσας αὐτούς.
Ipsos muliebri veste ornatos [in-
troduxit.] v. 20. vi. 58.

σκιυάζειν. com. Apparare. Condire.
Gall. *Apprêter, accouter.* De
cibis dictum, qui parantur ad
edendum. σκιυάσαντες αὐτὸν ὥσπερ
ἰώδισαν καὶ τὰ θηρία σκιυάζειν. Cum
ipsum [puerum a se concisum]
parassent, ut et ferinas carnes
parare consueverant. i. 73, 207,
prope fin.

σκιυή, ἧς, ἡ. Ornatus, us. Gall. *Ac-*
coutrement. Ornement. ἐν τῇ σκιυῇ
πᾶσιν γάρτα. Stantem cum omni
suo ornatu. i. 24. ἰδόντα πᾶσαν
τὴν σκιυήν. Cum omnem suum or-
natum induisset. ibid. ἐν τῇ σκιυῇ
πᾶσιν. Cum toto suo ornatu. ibid.
ἐν λαΐῃς πᾶσιν τὴν ἱμῶν σκιυήν. Si
omnem meum ornatum, vel om-
nem meam vestem sumas. Gall.
Si vous prenez tous mes accoutre-
ments et ornements; vel, tous mes
vêtements. vii. 15. Nam dicit.
σκιυήν. τὴν ἰσθῆτα, pro τῇ
σκιυῇ. vii. 16, 17, 62, 66, 71,
73, 77.

σκιυοφόρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui sar-
cinas et impedimenta fert. σκιυο-
φόροι κάμηλοι. Cameli sarcinas por-
tantes. i. 80. οἱ σκιυοφόροι. Ca-
lones. vii. 40.

σκιυιδασθαι. Ion. et poet. pro quo
comm. σκυρτίζεσθαι. Spargi. Di-
spergi. Diffandi. Vide Eustath.
ἀμ' ἡλίῳ σκιυιδάμεν. viii. 23. Valla:
Simul atque refulsit Sol. Verba
sonant, Una cum Sole sparsu,
vel, qui spargebatur, i. Simul ac
Sol exoriri, suosque radios spar-
gere per ætherem cœpit. Quod lo-
quendi genus a Virgil. sic expri-
mitur Æn. lib. 9. v. 459. Et jam
prima novo spargebat lumine
terras Tithoni croceum linquens
Aurora cubile, Jam sole infuso,
jam rebus luce relectis. Et Æn.
12. v. 113. Postera vix summos
spargebat lumine montes Orta
dies; quum primum alto se gur-
gite tollunt Solis equi, lucemque
elatis naribus efflant.

σκοινοφύει. Ion. pro comm. σκια-
τροφείν. In umbra nutriri. In um-
bra vitam traducere. iii. 12. σκια-
τροφίαται. In umbra vitam tra-
ducebant, umbraculis fruebantur.
vi. 12.

σκορ, σκις, σκα. terminatio præter.
imperf. vel aor. 2. act. Ionica, et
poet. διαφθίρσκει, pro διαφθίρεσκε.
hocque pro comm. διφθαίρει, i.
36. ποίεισκει, pro ποιοίσεισκει. hocque
pro ποιοῖν. ibid. ἐκπίμπισκει. et
ἐξέκμπισκει, pro ἐξέκμπι. i. 100.
ἀρρῖσκει, pro ἤρῖσκει, et hoc pro
ἤρῖ. i. 148. ἐκτετίβισκει. i. 186.
ἐκπυρρίσκει. ibid. ἐσάγῃσκει, pro
ἐσάγει. i. 196. πωλείσκει, pro πω-
λεῖ. ibid. ἔσκει, pro ἔσκει. Erat. ibid.
ἔσκει. Brant, pro ἔσκει. ibid. ἀρ-
θῖσκει, pro ἀρθίσει, hocque pro
ἄρθε. ii. 13. κλάπτεισκει, pro ἐκλεπ-
τει. ii. 174. ἀγίσκει. ἤρῖ. ibid. ἀρδισκει.
iii. 117. κλαίεισκει. iii. 119. στείρει-
σκει, pro ἔσκει. iv. 42. μένισκει,
pro ἔμνει. ibid. φεύγισκει, pro
φεύγει. iv. 43. κατελίπεισκει, pro
κατελείπει. Est autem aorist. 2. act.
pro imperfect. κατελίπε. iv. 78.
Sic λαδίσκει pro ἔλαδεν, hocque pro
ἐλάμβανεν. ibid. ἐλαδίσκει, pro ἔλα-
βεν. hocque pro ἐλάμβανεν. iv. 130.
ἐθλίσκει, pro ἔθλει. vi. 12. ἔρδι-
σκει pro ἔρδι. vii. 33. τίμπισκει, pro
ἔμμει. vii. 106. ἔχισκει, pro ἔχεν.
Habebant. vii. 119. ἀπιλαύνισκει.
Abibant. ibid. φεύγισκει. Fugie-
bant. vii. 211.

σκοπεῖν. Ion. pro comm. σκοπεῖν.
Spectare. i. 8.

σκοπιήν ἔχειν. Ionica locutio. v. 4.
Speculationem habere, pro com.
σκοπεῖν. Speculari. σκοπιήν ἔχοντες
τούτιν. Hæc spectantes. v. 13.
poet. σπουδύμενος dicitur σκοπιάζειν,
et σκοπιάζεσθαι. Theoc. iδ. γ. v. 26.
ἔπειρ τῆς θύννης σκοπιάζεται Ὀλπις
ὁ γρηπύς. Ubi thynnus speculatur
Olpis piscator. Homer. Iliad. K.
v. 40. ἀνδρες δυσμενέας σκοπιάζέμεν,
οἷος ἐπελθόν. Ut homines inimicos

exploret, Solus accedens. Ho-
mer. alterum loquendi genus et
ipse usurpat, Od. Θ. v. 302. pro
speculari, et speculando excubias
agere. ἡλίας γάρ οἱ σκοπιήν ἔχεν.
ἐπὶ τι μέδον. Sol enim illi excu-
bias agebat. dixitque verbum, [i.
et rem indicavit.] Hinc nomen
compositum ἀλαοσκοπιήν, cæca spe-
culatio, cæca excubiæ. Hom.
Od. Θ. v. 285. ἐδ' ἀλαοσκοπιήν εἶχε
χρυσήνιος Ἀρης. Neque cæcas ex-
cubias egit aureis habenis utena
Mars.

σκορδίζειν. Vide ἐπισκορδίζειν.

Σκορδίζε. Adverbium Herodotem.
Scythice. Lingua, vel more, Scy-
tharum. iv. 27, 59.

σουλών. Ion. et poet. Eustath.
σουλών, παρὰ τὸ σὺλον, ὃ ἐστὶ δέ-
μα, λέγεται καὶ θεοὶ τὰς ἀσπίδας
σουλῶν. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ πᾶσαι τῆς
πολεμικῆς σκευῆς. Spoliare; pellem,
scutumque ex pellibus confectum
detrahere. et γενικῶς quælibet spo-
lia detrudere. Diripere. Eripere.
Aufferre. Vide apud Eust. σὺλα,
σουλῶν, σουλών, σულωνοῦν. ἀπὸ τῆς
κειμένης περὶ ἰσχυλίου ψήλλις τι,
καὶ γρηπτοῦς, καὶ τοῦς ἀκινάκας. ix.
80. Et a defunctorum cadaveri-
bus armillas, et torques, et aci-
naces, [sive gladios,] detrahe-
bant.

σμάειν, σμῆν. H. V. Abstergere.
ἐξίσταναι αὐτά. Ipsa [pocula] abster-
gebant. Est imperf. ab ἐσμάειν,
ἦ. iii. 148. σμῆσάμενοι τὰς κεφαλὰς.
Capitibus abstersis. iv. 73. ποτή-
ρια διασμένοντες. Pocula abstergen-
tes. ii. 37.

σμάειν, σμῆν. V. H. τὸ καθαίρει. τὸ ἀ-
πομάττει. τὸ σλύνει. καὶ τὸ κοσμεῖ.
Purgo. Abstergo. Percutio. Or-
no. Unde verbale, σμῆμα, τοις, τό.
Quod Eustath. interpretatur, κα-
θαρκτικόν τι τοῦ χυμοῦ ῥύπου προσθι-
θέντος τῇ κατὰ χερῶν ὕδατι. i.
Purgamentum quoddam, quo
manuum sordes purgantur, et

aquæ lavandis manibus destinatæ additur. τὴν κεφαλὴν σμᾶται μόνον βασιλεὺς. ix. 110. Valla: Rex solum caput ornatur. Stephanus tamen ait Vallam in hac interpretatione diversam a sua lectione videri nactum: sed nullam ipse diversam interpretationem affert. Nos Vallæ versionem sequemur, donec alteram hac meliorem vel Stephanus, vel alius, nobis suppeditet.

σμικρὸς, ὁ, ὅν. Ion. et Attice. Parvus: i. 5. [pro quo comm. μικρὸς, ibid.] i. 58, 120. iv. 99.

σοφίζομαι τι. comm. Aliquid excogitare. Comminisci. ἰσιόσφις. Excogitaverat [hoc.] i. 80. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τὰδ. Hæc adversus ista comminiscuntur. ii. 66. viii. 27.

σοφίη, ἡ. Ion. pro comm. σοφία. Astus. Astutia. Gallice, *Ruse*. Finesse. *Astuce*. σοφίη μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phanes eum astutia circumvenit. iii. 4. εἴ τινα ἔχεις σοφίην. Si quod commentum habes. iii. 85. [εἴ τι ἔχεις σόφισμα. ibid.] iii. 127. ἴδρα σοφίης δύν, βίης ἔργον οὐδέν. Ubi opus est astutia, ibi vi nullo modo est opus. ibid. καὶ σοφίας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίη. Et Alexander ipsos astutia circumvenit. v. 21. ἀνικητήμοις ἴσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἰναντίοις σοφίην. ix. 62. Imperiti erant, nec adversarilis astutia similes.

σόφισμα, τὸς, τό. comm. Commentum. iii. 85, 152.

σοφιστής, ὁ, ὅς. Pro Sapientiæ doctore, pro sapienti viro, in bonam partem sumi videtur. i. 29. οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, δε, καὶ δὴ καὶ Σάλω, ἀπὸ τοῦ, σοφία.

σπαδίζω. μ. σπαδίζω. V. H. Avelere. Detrahere. παρὰ τὸ σπάω, σπῶ, unde σπάζω, idem, Dorice σπάσσω, hinc sublato σ σπάδω, a quo deductum τὸ σπαδίζω. σπα-

δίζας τὸ δέρμα. Pelle detracta. v. 25.

σπαθῆ, ἡ, ἡ. Ut docet Jul. Pollux l. i. c. 12. 244. vocatur palmæ ramus, unde dactyli pendent. Herodoti locum hunc affert, ut suam sententiam confirmet: sed librum non notat, nec integra Herodoti verba scribit. Sic autem apud Pollucem legendum videtur, ut hic, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπαθὴς κατασκευασμένα. vii. 69. σπαθῆ tamen alias alia significat, inter cetera vero et gladium, unde vocabulum Italicum Spado, id est, gladius, ensis. Consule eundem Pollucem, qui varias hujus vocabuli significationes fuse variis in locis persequitur.

σπάξ, σπακὴς, ὁ καὶ ἡ. Medicum vocabulum, quo canis significatur. τὴν γὰρ κύνα καλεῖσσι σπάκα Μῆδοι. i. 110.

σπίδω. comm. μ. σπείσω, ut a σπιδώ, quod inusitatum. Vide ἱπισπιδίω.

σπέρχισθαι τι. Herodotea locutio, pro comm. ἱπιτιμᾶν. Succensere alicui. Aliquem objurgare. ἱσπέρχιστο τῷ Ἀρισταγόρῃ. Aristagoræ succensuit. v. 33.

σπέρχισθαι. comm. Properare. Festinare. lii. 72.

σπιδίω. Festinare. Properare. com. ἴσπυσαν εἰρήνην ἑαυτοῖσι γινέσθαι. Festinarunt ad pacem sibi conciliandam, vel constituendam. i. 74. οἱ σπιδύσαντες τὸ ἄρκιον γίνεσθαι. Qui festinarunt ut foedus iniretur. ibid.

σπιδίω, et composit. Urgere. Accelerare. Gall. *Hâter*. Studiosè aliquid procurare. τὸν γάμον τοι τούτοις ἴσπυσσα. Has nuptias tibi acceleravi, maturavi. i. 38. παύσαι σπιδίω τὰ σπιδίως. i. 206. Desine accelerare, quæ acceleras. κατὰ τὴντὸ μοι δοκίμῃ σπιδύσαι τὸν γάμον τούτοις. iii. 137. ἱπισπιδίω. vii. 18. ξυρὸν πᾶσι ἀγαθὸν σπιδίω. Omnij-

bus commune bonum studiose procurare. vii. 53.

σπονδαρχίαι, ὧν. Valla: Immolatorum libamina. Stephanus, Primus in libationibus locus. vi. 57.

Æ. P. Sic ab Herodoto vocatur honor, atque dignitas, quam Lacedæmonii suis regibus tribuebant, ut libationum initium facerent, et libationes auspicarentur.

σποῦ Scythice oculum significat. iv. 27. Vide ἀριμασποί.

σπουδαίσιμος. ἀντί τοῦ σπουδαίετος. Hoc et Atticis familiare. τὰ σπουδαίετα τῇ πραγμάτων. Res magis seriæ. Majoris momenti res. i. 8.

σπουδή. σπουδὴν ποιῆσασθαι τιμωρίαν. Studium adhibere ulciscendi aliquem. Operam studiose dare, ut aliquem ulciscamur. i. 4. τί ταῦτα σπουδῇ πολλῇ οὗτος ὁ ὄμιλος ἐργάζεται; Quid hæc tanto studio facit hæc turba? i. 88. σπουδὴν ποιούμενος [αὐτὸν] ἱλαίν. Operam dans, ut eum caperet. iii. 4. vi. 107. σπουδὴν ἔχοντες, σπουδαζόντες. Studentes. vi. 120. σπουδὴν ἐποιήσατο τούτους παραλαβεῖν. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. σπουδὴν ἔχοντες πολλὴν πάντες Πελοποννήσιοι. ix. 8. Omnes Peloponnesii [Isthmu muniebant] magnum adhibentes studium, magno studio. σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσατο μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους. ibid. Magnum adhibuerant studium ne Athenienses cum Medis sentirent. Valde solliciti fuerant, magnoque studio caverant, ne Athenienses Medorum partibus faverent. ὅπως ἂν αὐτὸν ὀρέσῃσι σπουδῇς ἔχοντα. ix. 66. Valla: Qua viderent ipsum festinantem. Æm. P. Prout se festinantem vidissent. [id est, eadem festinatione festinantes, qua se festinantem vidissent.]

σαδμᾶσθαι. Conjicere. Conjectu-

ram facere. τοιοῦτον σαδμησάμενοι πραγμάτων. Hujusmodi re conjecturam facientes, conjicientes. ii. 2. ix. τοῦτου σαδμᾶμενος. vii. 237.

σαδμᾶσθαι. comm. Spatium aliquod conjectura dimetiri. σαδμησάμενος ὅπως ἐξελύσεται οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπὸ ταῦτα τὸν ταρτὸν ἐν αὐτῷ. ix. 37. Cum spatium conjectura dimensus fuisset, quomodo reliqua pedis [pars] ipsi exitura esset, [i. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere posset, ita demum] plantam suam, [extremamque sui pedis partem] resequit.

σαδμύμενος. Ion. pro comm. σαδμῶμενος. Conjiciens. viii. 130. sive a σαδμίσμαι, οὔμαι, et Ionice, εὔμαι, sive a σαδμῶμαι, οὔμαι, ου in eu mutata.

σαδμῶσθαι, idem ac τὸ σαδμᾶσθαι. Conjicere. Conjecturis assequi, σαδμῶσασθαι ὅτι τοῦτο αὐτῷ νομίμασι νοίειν. Conjicere, quod hoc ita facere soleant. iii. 15, 38. iv. 58. vii. 10. §. 2. vii. 11. τότε χρὴ σαδμῶσασθαι. viii. 11. Hoc [ita] conjectare oportet.

σαδμῶς, ὁ. comm. Pondus. Gallice, *le poids, la pesanteur*. Vide ἱλαίν. ἴσα σαδμῶν. Æquali pondere prædita. i. 92.

σασιάζειν. comm. Seditio laborare. Seditio contendere. Seditio nem excitare. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷ δι τάξις εἶναι σασιάζειν πρῶτον. ix. 27. Non enim in tali rerum statu, loci in acie obtinendi caussa, seditiose contendere decet; vel, seditio nem excitare decet. ἐν τοιῷδε vero dictum est ἱλλυπτικῶς. Subauditur enim χρεῖν, i. loco, et conditione; vel, χρόνῳ, i. tempore, statuque rerum. Quod alias συνήμως diceretur, ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσι.

σασις, ἡ. comm. Seditio. Factio. Secta. Manus eorum, qui sunt ejusdem factionis, ἐπικράτης ἐν

τάσσι Μίως. i. 173. Mīros sua factione superior evasit.

τάσις, ις, ἡ. comm. Statio. Locus in acie, quem quis tenet, et in quo stat, ac manet. ἔχοντες τάσιν ταύτην, ἡ τῇ ἔτημι ἀρχὴν. ix. 21. Servantes eum locum, in quo stetit initio. ἡμῶς αἰεὶ κοτε ἀξιοῦμεθα ταύτης τῆς τάσιος ἐκ τῶν συμμάχων ἀπάντων. ix. 26. Nos hoc loco ab omnibus sociis semper digiti habiti sumus. Vallæ versio jam paulo liberior videtur. τάσιν ἐκλείποντας. Aciem deserentes. ix. 48.

φασιάτης, ὁ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Qui est ejusdem sectæ. Qui est earundem in seditione partium. i. 59, 62. Seditiosus. Qui in seditione nobis est adversarius. Adversæ factionis homo. καταλέσσετε τὴν ἔχθρην τοῖσι φασιώτησι. Positis inimiciis rediit in gratiam cum adversæ factionis hominibus. i. 61. Vide ἀντιφασιώτης. ἔβηλασι τοὺς φασιώτας αὐτοῦ. Ejus factionis socios expulit. i. 173. ἄδρες φασιώται. Ejusdem factionis viri, et socii. iii. 83. οἱ τῷ Μαιανδρίῳ φασιώται. Mæandrii factionis socii. iii. 144. φασιωτίων. v. 36. τοῖσι Ἰσχυορέῳ φασιώτησι. v. 72, 104. οἱ φασιώται σφι γινόμενοι, ἐπεσφύλινον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράνῳ. viii. 132. Valla: Qui conjuratione inter se facta de trucidando Stratte Chiorum tyranno. Æ. P. Qui conjuratione inter se facta, Strattin Chiorum tyrannum per insidias interficere statuerant. μετὰ τῶν φασιωτίων. ix. 2. Cum tuæ factionis hominibus. Valla vertit, Admotis copiis. Quare videtur legisse μετὰ φασιωτίων, pro φασιωτίων. Sed nihil mutandum. At locus intelligendus, ut explicavi.

φασιαγίδης ἀπαθῆναι, αἰ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.

φασγῆς, ἡ, ὅν. comm. Testes, a,

um. Solidus. Firmus. iv. 23.

φίλαχος, ις, υς, τό. comm. Truncus arboris. Caudex. Stipes. viii. 55. Vide ἀναδραμῖν.

φίλλειν. comm. Ornare. Induere. Vestire. φίλλας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἰσθῆτι δουλεῖν. Cum ejus filiam veste servili ornasset. iii. 14. παρδίνους ὁμοίως ἰσαλμείας. Virgines similiter ornatas. Eodem modo, eodem vestium genere, vestitas. ibid. τὴν αὐτὴν [σκιυρὴν] ἰσαλμείει. Eodem cultu, vel ornatu ornati. vii. 62, 93.

φίλλασθαι. Ion. et poet. Proficisci: sed proprie, navigio. ἐφίλλαστο ἐς Κύρνον. In Cynrum iverunt. i. 165. Περιανδρος ἐφίλλαστο ἐς τὴν Κέρκυραν. Periander Corcyram proficiscebatur. iii. 53. ἐφίλλαστο αὐτόσε. Illuc profectus est. iii. 124.

φίγγει τὰ παρόντα. ix. 117. In præsentem rerum statum acquiescere. Præsentem rerum statum boni consulere.

φιφανήφους ἀγών. Certamen, in quo victori corona datur ferenda. Certamen, quod pro præmio coronam victori præpositam habet, quam ferat φιφανήφους ἀγῶνας ἀναρραϊκῆτα. Qui ex certaminibus victor coronam absportant. v. 102. Quod autem ab Herodoto dicitur φιφανήφους ἀγῶνας ἀναρραϊκῆσαι, id ab aliis dicitur φιφανήφους ἀγῶνας πικῶν. Aristot. Rhet. i. i. c. 2. §. 6. Δουρὶς φιφανήφους ἀγῶνας νικήκειν. Julius Pollux l. 3. c. 30, 153. τοὺς μὲν οὖν καλουμένους ἱερὰς ἀγῶνας, οἱ τὰ ἄλλα ἐν φιφανῶν μόνῳ, φιφανήφους ἰκαλόσαν, καὶ φιλλήνους.

φῖναι, ut et ἱκεῖναι, non solum Ionice, sed et communiter, terminationem quidem activam, significationem vero plerunque passivam, aut saltem neutralis verbi vim, habent. Ut, ταῖσι κατεστῆκεν ἐπιορκία. Ab illis instituta est obsidio. i. 81. καταστῆναι φίλον τοῖ. Amicum alicui fieri. i. 87.

εἶδος, ὁ. Iter tritum, et pedibus calcatum. οἱ Πέρσαι τὸν πρότερον ἐ-
οὔταν γινόμενον εἶδον, τοῦτον φυλάσ-
σουσιν ἴησαι. Persæ observato itine-
re, quod ipsis prius fuerat, id
iverunt. Eo itinere iverunt, quod
prius inierant. Iverunt eodem itine-
re observato, quod ante tenu-
erant. iv. 140. sed pro *ἰωῦτάν* sus-
picor *ἰωῦτῶν*, ἦγον *ἰαυτῶν* legen-
dum, ut ad Persas hoc referatur.
Nam vulgata lectio nimis nova,
nimis dura videtur, si ad *εἶδον*
referas illud *ἰωῦτῶν*. Si tamen ni-
hil mutandum, *ἰωῦτῶν* pro *αὐτῶν*
sumetur, ut locum sic accipias,
τὸν αὐτὸν εἶδον τοῖς πρότερον γινόμενον.
Idem iter. Sed hoc, ut rarissim-
um, erit observandum.

εἶδος, ου, ὁ. Vestigium. ἐκῆσαι κα-
τὰ εἶδον αἰεὶ ὑπαρχόντων. Vestigia
sequentes, dum semper se sub-
ducerent, illos invadebant. iv.
122. εἴπορτο αἰεὶ τὸ πρὸς αὐτὰ
εἶδον. Semper ulterius progredi-
entes, vestigia premendo seque-
bantur. iv. 123. ἐπόμενοι κατὰ εἶ-
δον. Vestigia sequentes. v. 102.

εἶδος, ιος, ους, τό. comm. Bellicum
agmen. ix. 57. Vide Suidam.

εἶδος, ὁ. Militaris expeditio. ἄντι
τοῦ *στρατιά*. ἅπλως τὸν ἐπ' Αἰθίοπας
εἶδον. Missa facta expeditione
adversus Æthiopes suscepta. iii.
25. iv. 145. v. 63, 74, 76, 77.
vii. 20.

εἶδος, ὁ. Classis. εἶδον μίγαν συνα-
γαῖραν. Magnam classem coegisse.
i. 4.

εἶδος, ου, ὁ. Copiæ terrestres, quæ
aliquo mittuntur. Λακεδαιμόνιοι
μίσθον εἶδον εὐλαντὸς ἀπέπεμψαν οὐκ
ἐπὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ κατ' ἄ-
κρον. Lacedæmonii majores co-
pias instructas non amplius mari:
sed terra miserunt. v. 64.

εὐμοῦν. μ. εὐμῶσω. Os claudere. Os
concludere. Os obstruere. Gal-
lice, *Fermer la bouche*. τοὺς μῶν-
τις εὐμῶσαντες. Ore vatum ob-
structo, clauso, concluso. iv. 69.

εὐμῶσω, εὐμῶσιμ. comm. quod sic
formatur; *εὐμῶν, ὦ.* Sternor. *εὐμῶ-
ω*, inserto *ν* *Δωρικῶς*; hinc *εὐμῶσω*,
et geminato *ν*, *εὐμῶσιμ*, unde
εὐμῶσιμ. μ. *εὐμῶσω*, et *εὐμῶσω*. Ab
eodem *εὐμῶν, ὦ.* fit κατὰ συγκοπὴν
εὐῶ, κατὰ παραγωγὴν *εὐῶν*. ut *α
ζῶ*, *πλῶ*, *ξῶ*, *πλῶν*. futurum
εὐῶσω. i. aor. act. *ἔεωσα*, perf.
pass. *ἔεωμαι*. plusq. p. *ἔεωμαι*,
ἔεωσο, *ἔεωτο*. Eustathius, *εὐμῶν*,
τὸ *εὐμῶσιμ*, καὶ *εὐμῶσιμ* λέχος, τὸ
εὐῶσαι. καὶ *ἔεωσαι* διὰς *μεγαλήτερον*
πρότερον, ὅτι τῶ, κατέπαυσι. Sic et
apud Herodotum, vii. 193. τὸ
πῦμα ἔεωτο. Valla: Fluctus con-
strati sunt. Sed Poeta *Æn.* lib. v.
ver. 819. dum de Neptuno verba
facit, qui in Veneris gratiam cur-
ru vectus mare fluctuans sedavit,
hoc loquendi genus feliciter ex-
pressit; Cœruleo per summa lævis
volat æquora curru. Subsidunt
undæ, tumidumque sub axe to-
nanti Sternitur æquor aquis.
Subjicit Eustath. καὶ *θῆμὸς εὐμῶ-
σθαι* λέγεται. id est, Ita etiam
sterni, id est, aedari dicitur. Vi-
de et *εὐμῶσα* apud eundem.

εὐμῶσιμ, ου, ὁ. N. H. pro comm.
εὐμῶσιμ, ὦ. Imperator. *εὐμῶσιμ*
dux. iii. 157. viii. 44. pro
eodem dicitur et *εὐμῶσιμ*, ου, ὁ.
Pind. Pyth. Ode vi. ver. 31.

εὐμῶσιμ, pro comm. εὐμῶσιμ. Mili-
taris expeditio. Κροῖσος *εὐμῶσιμ*
ἐς Καππαδοκίαν ἐπορεύθη. Croesus ex-
peditionem in Cappadociam fe-
cit. i. 71. Ἀρπαγὸς *εὐμῶσιμ* ἐπὶ
Κῆρας ἐπορεύθη. i. 171. ii. 111. *εὐμῶ-
σιμ* ποιεῖνται ἐπὶ Χαλκιδέας. v. 77.
εὐμῶσιμ, ου, ὁ. H. V. pro comm.
εὐμῶσιμ. Militaris expeditio ad-
versus aliquem suscepta. ἐπὶ τὴν
Αἴγυπτον ἐπορεύθη *εὐμῶσιμ*. Ad-
versus Ægyptum expeditionem
fecit, copias duxit. ii. 1. iv. 105.
vii. 14, 15, 16, 21, 106, 138.
viii. 27, 140.

εὐμῶσιμ. Ionice et poet. pro
comm. *εὐμῶσιμ*, τὸν *εὐμῶσιμ* ἀγών,

δαίνυν. Exercitum ducere. Copias ducere. i. 124. ἐπ' οὓς ἐπιῖχῃ γρατλατίῳ. Adversus quos copias ducere, et expeditionem facere, in animo habebat. i. 153. ἐπ' ἡμίαις μούνοις ἱσραηλῆταις ὁ Πέρσης. Adversus nos solos Persa copias duceret. Nobis solis bellum inferret. iv. 118. ἐπὶ ταύτῃ τὴν χώραν γρατλατίῳ. v. 31. vii. 5, 10. §. 8. vii. 14, 19, 20, 147, 157, 239.

γρατωπίδου, τό. comm. Exercitus. Copiæ. proprie tamen τὸ τῷ γρατῷ πίδου. id est, Copiarum solum, et ipsa castra significat. i. 76. τὰ γρατωπίδα ἀμφότερα ὅτως ἡγωνίσαντο. Uterque exercitus ita dimicavit. τετραμμίον τοῦ γρατωπίδου. Copiis in fugam versis. v. 113. τοὺς ἡμίσεις ἀποβάλλει τοῦ γρατωπίδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere. ix. 53.

γρατῆς. Ποσειδὼν κάρτα ὁ γρατὸς δῶρον. ix. 109. Valla : Eximium est donum apud Persas exercitu donari. Æ. P. v. s. Exercitus est donum valde Persicum. id est, Exercitum alicui donare; vel, Aliquem copiarum prætura donare, donum est Persis valde familiare. Vel, Copiarum imperio aliquem donare, donum est Persarum moribus valde familiare. Quos enim Persæ maximo præter ceteros honore cohonestare volebant, eos copiarum, quibus imperarent, munere consueverant ornare.

γραφτοφόρος, ου, ὁ. N. H. Torquatus. Qui torquem fert. viii. 113. Vide vulg. Lexica.

γραφάιν, ᾧ. Ion. et poet. Verso. ἀπὸ τῆν πόλιν γραφάινται. Per urbem vagantes. ii. 85.

γράφος, ου, ὁ. Ion. et poet. Funis tortus. Fascia. Infula. iv. 60. Sic et apud Hom. Odys. N. v. 438. Consule Eustathium 538. M. Hom. in hymno Apollinis. v. 122. et v. 128.

γυπαῖον, ου, τό. Ion. pro comm.

γυπαῖον, et γύπη, κς, ἡ. Unde Latinum stupa, vel (ut alii scribunt) stuppa. viii. 52. γυπαῖον δὲ κατὰ τοὺς λεξικογράφους οἰοῖται τυπῖον, τὸ τυπτόμενον λιναρίον.

συγγίνεσθαι. Convenire. Congregari. ἰς πῶσιν ἰλαδὸν συγγίνεσθαι. Ad computationem turmatim convenire. i. 172.

συγγίνεσθαι τιῷ. comm. Congredi, colloqui cum aliquo. συγγινόμενος τῷ δισπότῃ. V. Hom. 23. Congressus cum domino. Cum in colloquium cum domino venisset.

συγγίνεσθαι. Congredi. Coire. De venereo congressu dictum. συγγινίεσθαι αὐτῇ. Cum ipsa rem habuisset. ii. 115, 121. §. 5.

συγγινώσκην. Cognoscere. Agnoscere. Existimare. Sibi conscium esse. Considerare. Secum reputare. Perpendere. Peculiares quasdam significationes apud Herod. habet hoc verbum, quas apud alios vix reperias. συγγινωσκόμενος ἀνδρώπῳ εἶναι βαρυσυμφωράτος. Agnoscens, cognoscens, existimans se mortaliū esse miserimum. i. 45. συγγινόντες ποίειν σε δικαία. Agnoscentes te justa agere. i. 89. συνίγνω ἑαυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάν. Agnovit suum esse peccatum. i. 91. συγγινώσκειτο ἑαυτῷ ἔκτε εἶναι δυνάτος τὰ πρήγματα ἑωρεῖν, καὶ διέπειν. Conscius sibi erat se non amplius posse res inspicere, ac administrare. iii. 53. συγγινόντες τοῦτο. Hoc agnito. iv. 3. πρὸς ταῦτα συγγινόντας. Valla : Ea que re animadversa. Sed verba Græca jam aliud significant, sc. διὰ ταῦτα συγγινόντας θαλασσί τοις πικρυνόμενοι. Cum ob hæc, [quæ acciderant,] agnovissent id, quod in fatis erat. Ex sequentibus, ac præcedentibus hic sensus elici videtur. iv. 5. Εἰρξῆς δὲ οἱ ὁ συγγινώσκων λόγῳ ἀλυσία. Xerxes autem non existimans ipsum vera loqui. iv. 43. [v. s. non conscius ipsi

ipsum vera dicere. i. Non credens ipsum, &c.] ἴσσοις συγγινώσκουμαι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ. Agnoscentes se ad prælium navale committendum illis esse inferiores. v. 86. συγγινώσκουμαι αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασσι ὁρῶς. Agnoscimus nos non recte fecisse; v. 91. vel, Conscii nobis sumus nos haud recte fecisse. ἢ συγγινώσκουμαι. Non agnoscentes. Vel, Sibi minime conscii. Vel, Non existimantes. v. 94. οὐ συνιγινώσκω αὐτὸς τοῦτου αἴτιος εἶναι. Non agnoscebat se hujus rei auctorem esse. vi. 61. συγγρόντις ἀδικῆσαι. Cum agnovissent se injuriam ipsis fecisse; vel, Fassi se injuste fecisse. vi. 92. Αἰγινῆται δὲ οὐ συνιγινώσκοντο. At Æginetæ non agnoscebant, agnoscere, faterique nolebant, se peccasse. ibid. οὐ συγγινώσκουμαι τῇ Χερσόνησσι εἶναι Ἀττικὴν. Cum non faterentur Chersonesum esse Atticam. vi. 140. Vel, Non agnoscentes, &c. οὔτε ὁ συγγινώσκουσιν τοι πάρα. vii. 12. Nec ullus adest, qui tibi [sententiæ mutata] conscius sit futurus. Vel, Qui tibi [divinam monitionem spernenti] veniam sit daturus. Nam hic locus commode utramque interpretationem admittere potest. συγγινώσκω. Agnito errore. Agnito peccato. vii. 13. Μαρδονίου δὲ [γνώμη] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμοσύνη, καὶ οὐδὲ μᾶλλον συγγινώσκουμένη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens. συγγρόντις Πέρσαι οἴχοτο ἀποστάτης. ix. 122. Persæ agnito suo errore, a sententia sua destiterunt. Sed ἰλαστικῶς hoc dictum, ἀπὸ τοῦ συγγρόντις τὴν ἑαυτῶν ἀμαρτίαν, vel ἑαυτοῖς ἀμαρτήσιν, ut alibi dicitur. et, οἴχοτο ἀποστάτης τῆς ἑαυτῶν γνώμης. συγγινώσκω, et συγγινώσκειν. Ignoscere. Parcere. Veniam dare. οὐ συγγινώσκουμαι. Non ignoscentes. Hoc autem Ἰωνικῶς, καὶ Ἀτ-

τικῶς, ἀπὸ τοῦ συγγινώσκοντες. iii. 99. vii. 12.

συγγνώμη, συγγνώμη μοι, ἀπὸ τοῦ συγγινώσκω μοι, vel συγγινώσκει μοι. Venia mihi danda est. i. 39. συγγνώμη ἔχειν τινί. Veniam alicui dare. Ignorare. Gall. Pardonner à quelqu'un. i. 116. Ἀνδρῶν συγγνώμη ἔχον. Lydis veniam dans. i. 155. συγγνώμη ποιήσασθαι. Dare veniam. ii. 110. συγγνώμη τὸν θεὸν παραιτεῖτο αὐτῷ σχίσιν τῶν ἐνθάδων. Deum deprecabatur, vel vehementer orabat, ut sibi veniam dictatorum daret. vi. 86. §. 3. συγγνώμη μοι ἔχετε. Veniam mihi date. Ignoscite mihi. vii. 13. ὑμῖν ἔκ γε ἐμὲ ἴναιτο συγγνώμη. ix. 58. Vobis a me venia dabatur. A me vobis ignoscebatur. Ego vobis ignoscebam. Ibi vitiose legitur πολλοὶ συγγνώμη, pro πολλὰ, τούτοις μεγάλη. Magnam autem veniam alicui dare dictum ab Herodoto, pro facile veniam alicui dare. Vel pro, valde, vehementer, magnopere, ignoscere.

συγγνώμη ἔχειν τινι τῶν ἡμαρτημένων. Ctes. Pers. 38. Peccatorum alicui veniam dare.

συγγράφω, συγγράφωμαι, συγγράψωμαι. comm. Conscribere. πάντα συγγραφάμενον ἀναφέρειν παρ' ἑαυτῶν. Omnia conscripta ad se referre. i. 47. ταῦτα συγγραφάμενοι. Cum ista conscripsissent. i. 48.

συγγραφή. Scriptio. Conscripção. δῶμα ἰς συγγραφήν. Miraculum scriptione, vel scriptu dignum. i. 93.

σύγγραμμα, τοι, τό. comm. Opus conscriptum. Res scriptis comprehensa. i. 48.

συγκαταίρειν, εἶν. V. H. De quo in vulgatis Græco-latinis Lexicis hoc tantum exstat scriptum. συγκαταίρειν. Tollenti onus auxiliorum. Quare sumitur pro συλλαμβάνειν. id est, Aliquem in onere aliquo tollendo juvare, et simpliciter,

juvare. Apud Herodotum ix. 35. accipi videtur pro cum aliquo aliquid suscipere, et in re aliqua gerenda socium ejus esse. οὕτω δὲ πῖντι σφι μαρτυρόμενος ἀγῶνας τὸς μεγίστους Τισαμένους ὁ Ἡλείος, γαῖόμενος Σπαρτιάτης, συγκαταίρει. Valla: Tisamenus Eleus Spartiata effectus quinque maxima certamina ex oraculo illis obtinuit. Æm. P. Sic igitur Tisamenus ille Eleus, factus Spartanus, [et Spartanæ civitatis jure donatus,] vaticinans, [vatisque munere in exercitu fungens,] quinque maxima certamina cum ipsis suscepit, [et ejusdem expeditionis socius ipsis fuit in his quinque gravissimis certaminibus subeundis.] Hoc patet ix. 33. Οὗτος γὰρ δὲ εἶπετο τῷ γεγενημένῳ τῷ τῷ μάρτι. τὸν, ἰόντα Ἡλείῳ, καὶ γίνετο τῷ Ἰαμίδῳ Κλυτιάδῳ, Λακεδαιμόνιῳ ἐποιήσαντο λεωφότερον. Τισαμένη γὰρ μαρτυρομένη ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ἀπέλε ἡ Πυθίη ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀπαιρήσαντα πῖντι. &c. Quænam autem fuerint hæc quinque certamina, vide ix. 35.

συγκατεργάζεσθαι τι τιῶ. Aliquem in re aliqua conficienda, comparandaque juvare. ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιλείην συγκατεργασάμενος. Qui Cyrum in quærendo, comparando, obtinendoque regno adjuverat. i. 162. ii. 154.

συγκῶσθαι. comm. Ad conventiones, et pacta relatum. εἴσῃ τῆς ἡμέρας, ἐς τὴν συνήκνυτο σφι ἀπαλλάσσεσθαι. ix. 52. Cum esset hora, ad quam, [qua hora] inter ipsos convenerat discedere, [vel, qua hora de discessu inter ipsoa convenerat.] ἀπαλλάσσοντο ἐς τὸν χῆρον, ἐς τὸν συνέκνυτο. ibid. In eum locum iverunt, in quem [inter eos ire] convenerat. Vel, De quo petendo inter illos convenerat. [Hoc ix. 53. συνήκνυτο dicitur, ἐς τὸν χῆρον ἵσταν, ἐς τὸν συνέκνυτο. In locum ire, in quem inter se pacti fuerant æ profe-

cturos.] Vel, In locum constitutum.

συγκυμῖνον σφι τὰς πρὸς αὐτοῖσι. Cum inter ipsos convenisset ut templum fieret. v. 62.

συγκυμῖν. Ion. et poet. Compungere. Conficere. Contrucidare. τοὺς συγκυμῖνους. Hos conficiunt. Hos contrucidant. iii. 77.

συγκυμῖν. ἄν. comm. Commiscere. Miscere. Jungere. Inire. Facere. φίλῳ πρὸς Εἰρήνῃ συνκυμῖναι. vii. 151. Amicitia cum Xerxe fecerunt, inierunt, contraxerunt.

συγκυμῖν. Ionibus familiares. ἀμύσας, pro ἀναδύσας. Vociferatus. i. 8. ὁσφρατο, pro ὁσφράσαστο. i. 80. ἰρὸς, pro ἰρῆς. ibid. ἰρὸς, pro ἰερὸν. i. 105. ἰρῆς, pro ἰερῆς. i. 140. ἀμπαυτήριος, et ἀμπαυόμενος, pro ἀναπαυτήριος, et ἀναπαύομαι. i. 181. ἀντέλλῳ, pro ἀνατέλλῳ. ii. 142. ἀμβολάδῳ, pro ἀναβολάδῳ. iv. 181. φύσας, pro φυσάσας. v. 91. ὄφλις, pro ὀφείλει, ab ὀφλέω, ὦ. viii. 26. ἰγάται, pro ἰσακίται. ix. 27. sic ἰγάσαν pro ἰγακίσαν. Consule Eustathium.

συγκυμῖν. μεγάλης φίλης. Herodotea locutio. Magnas amicitias contrahere. Θερμαῖοι ἐς Σαμίους φίλοι μεγάλοι συνεκίρσαν. Magnæ amicitie Theræis cum Samiis contractæ sunt. iv. 152.

συγκυμῖν. ὦ. ὁ. N. H. Ejusdem colonie deducendæ socius. v. 46.

συγκυμῖν. comm. Simul procumbere. Simul inclinare. Simul incurvari. μεταφορικῶς vero Coire. Conspirare. Concordes esse. Consentire. ὁ συγκυμῖναι τὸν πρὸς σὺν πάντι. vii. 145. Si coeuptes, si conspirantes, si consentientes, idem omnes facerent.

συγκυμῖν. Ion. pro comm. συμβαίνει. Accidere. Contingere. τὰ συγκυμῖναι. Quæ contigerunt. i. 119. οἶδα τὰς Μεταποντίας συγκυμῖναι. Hæc Metapontinis accidisse scio. iv. 15. οὐ μόνον ἐς γὰρ τέλος οἱ συνήκνυτο τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακ-

δαιμόνιος συγκινημένος. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [id est, tandem] hoc odium adversus Lacedæmonios casu susceptum ei profuit. συνεύρησι [τὸ τραῦμα] γινώσθαι. ix. 90. Accidit ut [illa clades eodem die] acciperetur. In Stephani codice perperam συνεύρησι legitur. Error est typographicus.

συνκυρεῖν. Ion. pro comm. συντυχεῖν. viii. 136. Incidere in aliquem. Obviare ire. Occurrere alicui. συνεύρησι ἢ τῶν Καλυδιῶν κατὰ τόχην παραπιστοῦσα πῆς. viii. 87. Calyndensium navis [ei] fortuito occurrit. Vel, in eam fortuito incidit. ἡ ταῦτα συνεύρησι πῆς ἢ τοι Θερμοκυλῆος, καὶ ἢ Πολυκριτοῦ. viii. 92. Valla: Quom interim conflixerunt naves dum, una Themistoclis, altera Polycriti. Æm. P. Hic naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti, sibi invicem occurrerunt. Vel, Tunc [dum] naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti sibi vicissim occurrerunt. Gall. melius, *Se rencontrèrent*. Quod autem Valla male verterit hoc verbum, inde patet, quia Themistocles et Polycritus non erant hostes: at in eadem Græcorum classe fortiter adversus barbaros pugnabant. Quod ex sequentibus Herodoti verbis aperte colligitur. Sic enim viii. 92. καὶ βύτας [ὁ Πολύκριτος] τὸν Θερμοκυλῆα, ἐπιειρόμενοι, ἐς τῶν Αἰγυπτίων τὸν μηδισμὸν οὐκιδίζον. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς ἑμβαλὼν ὁ Πολύκριτος ἀπέβηκε ἐς τὸν Θερμοκυλῆα. Vide et viii. 93.

συνχίειν, ἰν. comm. Ad animum relatum, confundere, turbare, consternare. ἢ διωτρία ἀγγελήσῃ ἐπεξελθοῦσα συνέχῃ οὕτω, ὥς τοὺς κινδύνους κατεργάζεσθαι πάντας. viii. 99. Secundus nuntius, qui ad ipsos repente venit, [eos] adeo consternavit, ut omnes dilacera-

rent [suas] vestes.

συνχέειν. V. H. a συγχέω, ᾧ, ὥσω. pro quo comm. συγχίειν, et συγχέσθαι. Humo congesta tegere, vel obstruere. τὰς κρήνας συγχέειν. Humo congesta fontes obstruere. iv. 120. [συνχέειν τοὺς τάφους. iv. 127.] τὰ ὕδατα συγχέσαντες. Fontibus obstructis. iv. 140. μιτωρυμικῶς enim hic τὰ ὕδατα, pro τὰς κρήνας posuit Herodotus, contentum pro continente. Vel vertendum, Aquis terra congesta tectis. συγκαχυσμένα. viii. 144. Humo congesta tecta [simulacra, vel obruta.] συγχέσας πάντα. ix. 13. Cum omnia obruisset humo congesta.

συνχερεῖν. comm. Concedere. εἰ Συρακουσίοις ἰόντες Ἀθηναῖοι συγχρήσομεν τῆς ἡγεμονίας. vii. 161. Si nos, qui sumus Athenienses, imperio Syracusanis cedamus. Imperium Syracusanis concedamus.

συνχέσαι. Vide χέσαι.

συνλαμβάνειν. comm. Percipere. Intelligere. συλλαβὼν τὸ διοράσιον. Oraculo percepto. Oraculo intellecto. iii. 64. τῇ τῶν ἀνδρῶν φωνῇ αἱ γυναῖκες συνίλαβον. Virorum vocem, linguamque mulieres perceperunt, intellexerunt, didicerunt. iv. 114.

σύλλογος, ὁ. comm. Concio. Concilium. Conventus. Congregatio. Coetus. διαλύσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου. Ex coetu, sive conventu discedere. iii. 73. σύλλογον ἐπέκλητον Περσῶν ἰκοίετο. Persas in concilium convocavit. vii. 8. apud init. v. s. Accersitum Persarum concilium fecit. τὸν σύλλογον τόδε διάλυσοι. Istum consessum dissolve, dimitte. vii. 10. §. 4. σύλλογος ἐγένετο. viii. 74. Consilium coactum est. Concio coacta est. σύλλογοι τῶν ἐπικυαίων ποιησάμενοι. viii. 83. Valla: Cum propugnatorum coetum fecissent. Æ. P. Militem classiariorum, sive propugnato-

rum, concione convocata, vel co-
acta. Vel, cum mil. classe, sive
propug. concionem coegissent,
convocassent. *σύλλογος ποιησάμε-
νος παντός τοῦ στρατοπέδου.* viii. 24.
Vall. Facto totius exercitus cœtu.
Æ. P. Convocata totius exerci-
tus concione. Vel, Universo ex-
ercitu ad concionem convocato.
Vel, Coacta totius exercitus con-
cione. *σύλλογος ἰγίνετο.* viii. 74.
Concilium habitum est. Conci-
lium factum est. Concio coacta
est. viii. 83.

συλλοχῆτης, ὁ. Ἰον. et poet. Ejus-
dem manipuli, vel cohortis so-
cius. i. 82. ad fin.

συλλυπεῖσθαι τι. Cum aliquo do-
lere. Vulgo, Condolere alicui.
Commiserari alicujus vicem. *συλ-
λυπέμηναι τῷ πάθῃ.* ix. 94. Com-
miseratione calamitatis illius
commoti. Vel, Illam calamita-
tem commiserantes.

συμβαίνειν. Convenire. Consentire.
συνεῖναι ἰς τὸ αὐτό. In idem con-
venerunt. Inter illos convenit de
re eadem: de eadem re consen-
serunt. i. 13. *ἰς λόγους συνελθόντες
συνεῖναι*, ὥς. Cum in colloqui-
um venissent, convenerunt, ut.
Inter eos convenit, ut. i. 82.
*ὁ χρόνος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἰδὸ-
κει συμβαίνει*. Ipsum tempus cum
ætate pueri convenire, congru-
ereque videbatur. i. 116. *ἰδί-
λαι ἰδῖναι ἢ συμβήσονται τοῖσι λό-
γοις τοῖσι ἐν Μέρφι*. Scire cupiens
an consentiret cum iis, quæ
Memphi dicebantur. ii. 3.

συμβάλλειν. com. Configere. Con-
serere manus. Pugnare. ὁ *συμ-
βαλὼν στρατός*. Exercitus, qui [cum
hoste] conflixerat. i. 77. *πιστοὶ
τοῖσι Πέρσῃσι συνεβαλλον*. Pedites
(agitur enim illic de equitibus,
qui de equis in terram desilue-
rant,) cum Persis conflixerunt. i.
80. *συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους*.
Commisso prælio vicit Assyrios.
i. 103. *οἱ Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι*

Σκύθῃσι. Medi cum Scythis con-
gressi. i. 104. *συμβαλὼν τοῖσι Πέρ-
σῃσι*. Cum Persis congressus. i.
128. *συνεβαλον οἱ βαβυλώνιοι*. Baby-
lonii conflixerunt. i. 190. *συνεβαλε
Κύρου*. Cum Cyro conflixit. i. 214.
συμβαλὼν Σύριοις ὁ Νεκός. Necos
cum Syris congressus. ii. 159,
169. iv. 58. *συνεβαλον τοῖσι Αἰγυπτί-
οις*. iv. 159. *συμβάλλουσιν τοῖσι Βοιω-
τοῖσι οἱ Ἀθηναῖοι*. v. 77, 119. vi.
109. vii. 212. ix. 41, 61.

συμβάλλειν. comm. Conferre. Com-
parare. *ἄξιος [αὐτῷ] συμβεληθῆναι*.
Dignus, qui cum eo comparetur.
ii. 10. *πρὸς τὸ Εὐβοικὸν συμβαλλέ-
μενον*. Cum Euboico collatum. iii.
95. *οὐδὲ ἓς τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν
τυράνων ἄξιός ἐστι Πολυκράτει μέγα-
λοπρεπείᾳ συμβεληθῆναι*. Ne unus
quidem ceterorum Græcorum
tyrannorum dignus est, qui ma-
gnificentia cum Polycrate confe-
ratur. iii. 125, 160. iv. 42, 53.
*ὡς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλους
συμβάλλειν*. Ut liceat hæc parva
cum magnis comparare. iv. 99.

συμβάλλειν. comm. Conjicere. Con-
jecturis aliquid assequi. ii. 10.
[dicitur et *συμβάλλεσθαι* pro eo-
dem. *συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον*.
Nilum esse conjiciebat. ii. 33.
iii. 68. *συνεβέβληται μοι ὁδός*. Viam
conjecturis assequor. Viam hanc
esse conjicio.]

συμβαλλόμενος. Ionice et Attice,
ἐντὶ τοῦ συμβαλλόμενος, quod com.
conjiciens, conjecturis assequens.
iii. 68. [Vide *συμβάλλεσθαι*, et
συμβαλλόμενος hinc deductum. iv.
15.] vii. 24. *συμβαλλόμενος*. vii. 184.
pro *συμβαλόμενος*, particip. aor. 2.
med. *συμβαλλόμενος* vero est præ-
temp. vii. 187, 189. viii. 30.

συμβαλλόμενος. Ion. pro com. *συμ-
βαλλόμενος*. Collatus. Comparatus.
iii. 95. Vide *συμβάλλειν*.

συμβάλλεσθαι. comm. Conferre ad.
Adjuvare ad. Prodesse ad aliquid
faciendum. *οὐδὲ μὴ κρήνη ἐς πλάθος
οἱ συμβάλλεται*. Nullus fons ad

[aquarum] copiam [majorem habendam] ei confert quidquam. iv. 50.

συμβάλλειν. comm. Conjicere. Conjecturis assequi. συμβάλλω τὸν Ὀρεσία εἶναι. Orestem esse conjiciebat. i. 68. συμβαλλόμενος, pro comm. συμβαλλόμενος. i. 68. ii. 112. τῇ συμβαλλόμενος. Ita, vel hoc modo conjiciens. iii. 68. iv. 45. ὡς ἰμοὶ δοεῖ συμβαλλόμενος. iv. 87. ἂν εἶχον συμβαλλέσθαι τὸ πρῆμα. Rem conjicere non poterant. iv. 111. συμβάλλοιτο τὸ χρηστῆριον αὐτὸ τοῦτο εἶναι. Conjecerunt hoc ipsum esse oraculum sibi redditum. v. 1. vi. 80. vii. 42, 143, 184, 187, 189, 209, 239. viii. 94.

συμβάλλειν. comm. Conjicere. Conferre. Attice autem vox media vel passiva pro activa, συμβάλλειν. πολλῶν [ποταμῶν] συμβαλλομένων τὸ σφίτερον ὕδωρ. Multis fluviis suam aquam conferentibus. iv. 50.

σύμβασις, ἡ. comm. Comparatio, Conventio. Gallice, Composition. Appointement. Accord. ἄνυ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς σύμβασις ἰσχυραὶ οὐκ ἰδίῳ συμμίνυ. Sine vehemēti necessitate conventiones firmæ permanere, ac durare nequeunt. i. 74. Vel, Pacta conventa firma durare non solent.

συμβάλλειν. Ion. et poet. pro συμβαίνειν, unde συμβαίνειν, sublato π, et correpto η, quod in a breve versum est; hinc κατὰ συγκοπὴν συμβαίνειν, ideoque παροξύτωται, Nam si κατὰ κρᾶσιν esset formatum, circumflecteretur in penultima. δειόντας δὲ πάντα συμβαίνειν. Existimantes omnia jam esse composita, de omnibus compositionem esse factam, de omnibus inter se et illos jam convenisse. iii. 146.

συμβάλλειν. comm. Pacem inter aliquos facere. Conciliare aliquos inter se. Gallice, Accorder, ap-

pointer quelques uns. Réconcilier. οἱ συμβαλλόμενοι αὐτοῖς, ἴσται οἶδ'. Qui compositionem inter ipsos fecerunt. Qui pacem inter ipsos fecerunt. Qui ipsos in mutuum gratiam, et concordiam reduxerunt, hi fuerunt. i. 74.

συμβόλαιον, οὐ, τό. comm. Signum. Argumentum. Certa rei nota. v. 92. §. 7.

συμβολῆ, ἡς, ἡ. Ion. et comm. Congressus. Prælictus. Prælium. ἰσχυρῶς τῇ συμβολῇ. Congressu, prælioque victi. i. 66. συμβολῆς γενομένης. Prælio commisso. i. 74. ἰνῆσαι τῇ συμβολῇ. Prælio commisso vicerunt. Congressu. Consertis manibus hostem superarunt. iv. 159. v. 118. vi. 109. συμβολῆν ἰσχυρῶς. Congrediebatur. vi. 110, 120. vii. 166. ἰνῆστο συμβολῇ. Prælium commissum est. vii. 210. ix. 42, 45, 46, 51, 66, 70. συμβολῆ, ἡς, ἡ. comm. Commissura. iv. 10.

συμβουλῆ, ἡς, ἡ. comm. Consilium. ἰδοὺ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐπὶ συμβουλῇ μεταπέμψασθαι. viii. 101. Placuit ipsi etiam Artemisiam in consilium, vel ad consilium accersere. ἦσθ τῇ συμβουλῇ πέρχου. viii. 103. Eo consilio delectatus est. Xerxes.

συμβουλῆ, ἡς, ἡ. Ionic. ac H. V. pro comm. συμβολῇ. Consilium. πάσης συμβουλῆς ἀλογήσας. Omni consilio contempto. iii. 125. ἴσα σε ἀπὲρ χρηστῆς συμβουλῆς χρηστοῖς ἔργοις ἀμείβομαι. Ut te pro bono consilio bonis factis remunerem. iv. 97. σὺ δὲ μὲν συμβουλῇ ἰδοὺ. vii. 51. Tu vero meum consilium accipe. ἡ συμβουλῆ ἡ ἐς ἡμῶν τήνουσα. Consilium, quod ad nos spectat. vii. 135.

συμμαχία, ἡ. Ion. pro comm. συμμαχία. Societas, quæ belli conjunctis armis gerendi caussa fit. Socii ipsi. ἐπιμπνι ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. pro ἐς τὰς συμμαχίας. Legatos misit ad socios. i. 81, 82.

ἐδ ἤμιν τῆς συμμαχίας. *Dimidia sociorum pars.* vii. 148.

συμμαχικόν, ὠδ, ἑβ. N. H. et Thucydideum, pro comm. *οὐ σύμμαχοι*. Socii. vi. 9.

συμμίμιν. Verbum non commune, sed Herodoti, et Aristotelis, peculiare. Consistere. Permanere. Durare. i. 74. *ἄνθρωποις ἰσχυρῆς συμβάσεως ἰσχυραὶ οὐκ ἰδύμενοι συμμίμιν*. Sine vehementi necessitate conventiones firmæ permanere nequeunt, vel, Pacta conventa firma durare non solent. Aristotel. τῶν Ἡθικῶν Νικομαχείῳ *πρώτης* cap. 5. eodem modo usurpat.

σύμμιγα. Adverbium Herodoteum, pro comm. *ἀναμιξ*, et *ἅμα*. Promiscue cum. Simul cum. *σύμμιγα τῶσι γυναιξί*. Promiscue cum iulicibus. vi. 58.

συμμιξαί τινι κοινόν τι πρῆγμα. Herodotea locutio. viii. 58. v. s. Rem aliquam communem cum aliquo miscere, id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. Vel, De re aliqua cum aliquo communicare. Nam utrumque loquendi genus a Cicerone variis in locis usurpatum invenias. Consule Nizolium. Thueydides dicit, *ἐγγασκόντι τι τοῖς*. et *τὶ μετὰ τοῖς κοινῶσθαι*. Vide nostrum Græcol. indicem.

συμμιλογίην. Ion. et poet. pro comm. *συμμιγνύσθαι*. Commiscere. Miscere cum. Insinuare in cætum, gratiam, familiaritatem, alicujus. *συμμιλογίην ἐν ἑκάστῳ*, ubi accus. *ἑαυτὸν* sub. vel Ἀττικῶς activum pro pass. *συμμισγόμενος*, est accipiendum. Se cum uno quoque miscens. In unius cujusque bonam gratiam, et familiaritatem se insinuans. i. 123. *συμμισγόντων τῇ ναυμαχίᾳ*, pro *συμμιγνύμενων*. Cum navali prælio manus conseruissent. Cum prælium navale commississent. i. 166. *ποταμὸς ᾧ ἐν συμμισγέταις τῷ Ἰσθμῷ*. Fluvius flu-

ens cum Istro commiscetur. iv. 49. *συμμισγόμενα τῷ Ἰσθμῷ*. iv. 50, 53. *τῇ συμμιχῇ*. Cum qua mixtus est. Cum qua congressus est. iv. 114. *συμμιζαντες τὰ στρατόπεδα*. Commixtis, conjunctisque castris. ibid. *συμμιλοῦσιν ἀνδρὶ πορφύρῃ*. Cum homine purpurario colloquantur. vel, cum hom. pur. contrahunt, vel, habito colloquio paciscuntur. iv. 151.

συμμιόσθην, vel *συμμιζέαι τοῖς*. Cum aliquo colloqui. Cum aliquo coram agere. *ἐς τὴν Σικελίαν ἀπεκρίσθαι ἀγγελοὶ ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμιζόντων Τίλλων*. vii. 153. In Siciliam Legati venerunt a sociis missi, cum Gelone acturi. *συμμιζόντες* autem Attice dictum, pro *συμμιχθασόμενοι*, activum pro passivo. Vel est ἰλιπιδίς accusativi casus *ἑαυτοῖς*, qui ad personam refertur. Sic ipsum *συμμιόσθην* est accipiendum. *ἰδύμενοι σφι συμμιζέαι*. viii. 67. Cum ipsis colloqui volens. *ἰδύμενοι αὐτῶν συμμιζέαι*. viii. 79.

συμμιλόσθην. Ion. et poet. ad res bellicas relatum, pro comm. *συμμιγνύσθαι*. subauditur autem accusat. personæ, vel activum Attice pro passivo sumitur. Manus conserere. Confligere. Pugnare. *οὐ Μήδων Πέρσων συμμιλόσθην*. Medi cum Persis manus conseruerunt, conflixerunt. i. 127. *ἑκὼν συμμιλόσθην τοῖς Ἕλλησι*. ii. 120. *συμμιλόσθην ἀλλήλοισι*. Inter se manus conseruerunt. iii. 78. *συμμιλόσθην μετ' ἐν ἐς μάχην ὑμῖν*. Vobiscum manus in prælio conseremus. iv. 127. vi. 11, 14. vii. 85. *συμμιλόσθην τοῖς Ἕλλησι*. vii. 211, 226. viii. 16, 84. ix. 48.

συμπίπτειν. Ion. pro comm. *συμβαίνειν*. Accidere. Contingere. Vide *συμπίπτειν*. i. 82. *συμπίπτει γὰρ καὶ τὸν ἐγγασκόντα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς*. Contigit enim ut et ille, qui caput notis compunctum habebat, veniret. v. 35. Ἀρσενίου

ταῦτα πάντα συνέπιπτε. Hæc omnia Aristagoræ contigerunt. v. 36. συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας. viii. 15. Accidit ut iisdem diebus hæc navalia prælia committerentur. συνέπιπτε δὲ τοιοῦτον, ὥστε. viii. 132. Accidit autem hujusmodi [re, i. ob hujusmodi rem,] ut, &c. συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφίνοι γίνεσθαι τὴν κατάρασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. v. s. Accidit ut ipso- rum [Lacedæmoniorum] concio simul fieret. i. ut ipsi quoque Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Εἰ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνεπιπτώσης, τοῦ τι ἐν Πλαταιῶσι, καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ μέλλοντος ἵσισθαι τρώματος, φήμη τοῖσι Ἕλλησι τοῖς ταύτη ἰσαπίκνυτο. ix. 100. Valla videtur legisse συνεπιπτοντος τῷ- τι ἐν Πλατ. vel, συνεπιπτόντος, &c. Vertit enim, Etsi tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quæ ad Platæas accepta, et quæ ad Mycalen accipienda erat, fama quæ huc ad Græcos venit. Æ. P. Siquidem et tunc, cum idem [prælii committendi] dies [utrisque, Græcis, Persisque] contigisset, cumque illa clades, quæ ad Platæas, et illa, quæ ad Mycalen [accepta est,] esset accipienda, fama ad Græcos, qui illic [ad Mycalen, erant, ex agro Platæensi, eodem die] pervenit. Hic Herodoti locus videtur obscurior. Idem tamen hæc valent, ac si dixisset, Καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς ποιηθησομένης μάχης, ἀμφοτέροις, τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοῖς Πέρσαις συνεπιπτώσης, εἴτε συνεπισύσης. πῶς; τότε ἐν Πλαταιῶσι, &c. ταύτη. ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἰσαπίκνυτο. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τῇ Πλαταιίδος. Vide ix. 101. Ἴτιροι συνέπιπτε γινόμενοι. ibid. Alterum fieri contigit.

συνέπιπτεν varie sumtum. συνεπιπτεν ἀσυνήτοι. Incidere in inediam. Inedia premi, macerari, con-

fici. iii. 52. συνέπιπτεν τοῖς πολεμίοις. Rebus convenire: Cum rebus congruere. Rebus consentaneum esse. vii. 151.

συνέπιπτεν ἐς νείκεια. ix. 55. In rixas incidere. In contentionem venire.

συνεπλέκειν. et συνεπλέκεισθαι. comm. Ad res bellicas relatum. Manus conserere. Configere. Συμπλεκέμενος Γωβρίων τῷ μάγῳ. Cum Gobrias manus cum mago conseruisset, vel conserere cœpisset. iii. 78.

συνεπληθύνειν. Ion. et poet. pro com. συνεπληροῦν. Complere. Implere. Augere multum. Οὗτοι οἱ ποταμοὶ συνεπληθύνουσι αὐτόν. Hi fluvii ipsum augment. iv. 48. συνεπληθύνει. Multum auget. iv. 50.

σύνπλοος, δ. comm. Navigationis socius. ii. 115. iii. 41. V. Hom. 17.

συνεπρήκτωρ, ὄρος, δ. Ion. et poet. pro comm. συλλήκτωρ. Adjutor. vi. 125.

συνεφίρειν. comm. Conducere. Expedire. Prodesse. περιδομίνοισι, ἀμεινοῖσι συνοῖσθαι. Obtemperantibus, melius rem cessuram [dixit.] iv. 15. v. 82, 114. τὸ καὶ συνέπιπτεν ποιησάσθαι. viii. 87. Quod etiam ei profuit fecisse, Οὐ μὲν τοι εἰς γὰρ τέλος συνέπιπτεν οἱ τὸ ἔχθος. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [i. tandem] hoc odium ei profuit.

συνεφίρειν. Ad tributorum collationem relatum. ἐς τούτῳ συνεφίρειν- τις, δημοσία τέλαντα ἀπαγίνοιν. In idem conferentes, idem tributum cum aliis conferentes, 200 talenta afferebant. iii. 92.

συνεφίρειν apud Herodotum interdum accipitur pro συνεβάλλειν, i. Conjicere. Conjecturis assequi. συνεφίρεται ὅπως εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνας αἰδουσι. Conjicitur idem esse cum illo, quem Græci celebrant. ii. 79. Valla et Stephanus vim hujus verbi jam nec intellexisse,

nec expressisse fideliter videntur. Consule pag. Lat. versionis. 52. in ed. Steph.

συμφέριν, et συμφέρεσθαι, pro συμβαίνω. Accidere. Evenire. Frequentissimum legitur apud Herodotum. Vide *συνείχθη*.

συμφέρεσθαι κακῷ. Herodotea locutio. In malum incidere. *ὡς συνοισίμειος μεγάλη κακῇ*. Valla: Tanquam occursurus magno malo. vi. 50. quod bene. Nam alludit ad nomen cuiusdam, qui Græce Κρίος, Latine *Aries*, vocabatur, cui Cleomenes suadebat ut cornua ferro muniret, quod magno malo esset occursurus.

συμφέρεσθαι. comm. Consentire. Gall. *Consentir*. *S'accorder avec quelqu'un*. οὐδαμοῖσι ἄλλοις συμφέρονται ἀνδράπων. Cum nullis aliis hominibus consentiunt. i. 173. Hunc locum nec Latin. interpres, nec Steph. ejus corrector, satis fideliter est interpretatus. *εἰ μὴ συμφερούατο*. Nisi consenserint. Nisi inter illos convenierit. i. 196. *εἴροι οὐδὲ τοὺς τοῖσι Ἕλλησι συμφερούμενοις*. Comperi ne hos quidem cum Græcis consentire. ii. 44. *συμφέρονται τῷδε, [ἔχουσι κατὰ τὸδε,] Αἰγύπτιοι Λακεδαιμόνιοις*. Ægyptii cum Lacedæmoniis hac in re consentiunt. ii. 80. *τῷδε οὐδαμοῖσι συμφέρονται*. In hoc cum nullis consentiunt. *ibid. οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρας ταύτης Σκύθῃσι*. Ne hic quidem cum Scythis de hac regione consentit. iv. 13. *Οὐκ ἂν δυαίμυδα ἱκέτης συμφέρεσθαι*. Cum illis consentire non possemus. Nobis cum illis convenire non posset. Gallice melius hæc ita redderentur, *Nous ne saurions nous accorder avec elles*. iv. 114. *συμφέρονται Θηραῖοι Κυρηναίοις*. Theræi cum Cyrenæis consentiunt. iv. 154. *συμφέρονται οὗτοι τῷδε [πρὸ κατὰ τὸδε,] τοῖσι Πέρσῃσι*. In hac re isti cum Per-

sis consentiunt. vi. 59, 60.

συμφέρεσθαι τινι παλιγκότως. Herodotea locutio. Irasci alicui. Infensum esse alicui. Iras in aliquem exercere. v. s. Ferri cum aliquo iracunde. Aliquem iracunde tractare. Dicitur enim hoc, ut et *τὸ προσφέρεισθαι τινι*, Uti aliquo. Aliquem aliquo modo tractare. Sed pro adverbiorum varietate, et qualitate, quæ additur, varie sunt significationes. Exempli gratia, *προσφέρεισθαι τινι φιλανθρώπως*. Aliquem humaniter tractare. *προσφέρεισθαι πολέμικῶς*. Hostiliter tractare. [*ἢ Πυθίῃ*] τοῖσι Θηραῖοις *συμφέρετο παλιγκότως*. iv. 156. Pythia Theræis graviter irata erat. Iras in eos exercebat. Iracunde, ac duriter, eos tractabat. Valla vertit, Theræis male contingebat. Quare *τὸ συμφέρεσθαι* sumit impersonaliter *προσμβαίνω*. quod non temere dammandum. nam *τὸ συμφέρεσθαι* sæpissime pro *συμβαίνω* reperitur, cum apud alios, tum apud Herodotum. Vide *συνείχθη*. Ne longius abeamus, in hoc ipso lib. iv. 157. manifestum hujus significationis exemplum. *Οὐδὲν χρηστός σφι συμφέρετο*. Nihil boni ipsi contingebat. Valla nimis liberam interpretationem hic etiam habet. Quum (inquit) nihilo melius secum ageretur.

συμφοραίνω. V. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat. Idem autem valet ac *τὸ τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ ἑτέρου συμφορὰν θρηνηῖν, καὶ κλαίειν*. id est, Suam, vel etiam alterius calamitatem lugere, et deplorare. *ὁ δὲ, ὡς ἤκησεν, ἰσυμφόρην*. V. Hom. 14. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deploravit. Sic autem formatur, *συμφοραίνω*. μ. *συμφοραίνω*. ἀόρ. α. act. com. *ἰσυμφοραίνω*. Attice vèro, versa α in η, *ἰσυμφόρηναι*, ας. ι. In vulg. Lex. legitur *φοραίνω*. Fero. Sed nullius auctoritate confirmatur, nec ad

rem præsentem facit. Hoc enim verbum ἀπὸ τῆς συμφορᾶς est deductum. Quid vero proprie significet συμφορά, et varias hujus vocis significationes, apud Suidam lege.

συμφέριον, ἴν. Ion. et poet. pro comm. συμφέριον. Conferre. Comportare. Congerere. Coacervare. συμφορῆσας ἐς ὄρυγμα [τὰς ἐσθῆτας] κατέβαιν. Vestes in fossam comportatas cremavit. v. 92. §. 7.

συμφορῇ, ἦς, ἡ. Ion. pro comm. συμφορά. Calamitas. Adversa fortuna. συμφορῇ ὡς κουρότατα φέριον. Calamitatem, vel adversam fortunam, quam levissime ferre. i. 35. συμφορῇ πεπληγμένος. Calamitate percussus, afflictus. i. 41. συμφορῇ κεχρημένος. Qui adversam fortunam est passus. Qui cladem aliquam accepit. Qui in adversam fortunam incidit. i. 42. συμφορῇ ποιησάμενοι μεγάλην. Id magnam calamitatem ducentes. Hoc magne calamitati tribuentes. i. 83, 216. συμφορῇ ἰχρῆτο. Jacturæ molestia afficiebatur. iii. 41. συμφορῇ μεγάλη διαχρίνεται. Magna calamitate afficiuntur. Magno damno efficiuntur. iii. 117. κἀτα συμφορῇ μεγάλην ποιοῦσαντο. Valde magnam calamitatem duxerunt. iv. 79. ἀγνοοῦντες τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι. Theræi calamitates ignorantes. Suarum calamitatum caussam ignorantes. iv. 156. συμφορῇ μεγάλην ποιοῦνται. Magnam calamitatem esse ducunt. v. 5, 35. vii. 117. viii. 10, 69, 100. συμφορῇ τὸ εἶδος αὐτῆς ποιεῦμεν. Ejus deformitatem calamitatem ducentes, ac iniquo animo ferentes. vi. 61. ἐπὶ συμφορῇ ἐπίπτει ἀνείδητος. Incidit in calamitatem non voluntariam, i. inopinatam, inexpectatam, insperatam. vii. 88. Valla vertit, Insciens incidit. &c. συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τοῦ, μέγιστη συμ. χ. Maxima cala-

mitate affici. In maximam calamitatem incidere. συμφορῇ ἱποιοῦντο μεγάλην. ix. 77.

συμφορῆσαντες χρήματα. ix. 81. Comportatis pecuniis. Pecuniis in unum locum comportatis. συμφορεῖν τὰ ὅστια ἐς ἓνα χῶρον. ix. 83. Ossa comportarant in unum locum.

σύμφορος, ὃ καὶ ἡ. com. Utilis. Commodus.) (ἀσύμφορος. δ ἦν ἡ σύμφορος ἐστίν. viii. 60. Quod minime nobis est utile, Quod nobis minime conducit.

συμψάω, ὦ. Ion. pro comm. συνδιατρέχω. Contero. Conturbo. Res aliquas ita confundo, ut nulla earum appareant vestigia. Vide Suidam. συμψήσας ἵπποι, vertit συντρίψας. et affert hunc Herodoti locum, qui exstat i. 189. Sed illic τὸ συμψήσας significat potius violenter contorquens, secumque trahens.

συνάγγελος, ου, ὃ. N. H. Socius aliquis, qui aliquo nuntius mittitur. Legationis socius. τὸν συνάγγελον αὐτοῦ ἀποθανεῖν. vii. 230. Eum, qui cum ipso nuntius missus fuerat, obiisse [dicunt.]

συναίρεσι tam nominum, quam verborum lones nou raro delectantur. πλείους, pro πλείονας, εἴτε πλείονας, καὶ πλείους dicentes, i. Plures. i. 1. τοῦτομα, pro τὸ ἴδιονμα. i. 2. οἰκειῶνται, pro οἰκειῶνται. i. 4. ἀμείψας, pro ἀναδοήσας. i. 8. θάρσει, pro θάρσει non contracto. i. 9. φοβῶ, pro φοβῶ, hocque pro φοβέου. ibid. πειρώμενοι, ἐκ τοῦ πειραδόμενοι. ibid. ἀνέβωσεν, pro ἀνέβωσεν. i. 10. εἴωρα, non εἴωρα. i. 11. ἱποιοῦντο, pro ἱποιοῦντο. i. 13. ἐγᾶσι. ex ἐγᾶσι per contractionem. hoc vero ex ἐγᾶκας. sublato κ Ionice. i. 14, 51. βιάμενοι, a βιάμενοι. i. 19. δρᾶσθαι. i. 24. σῆς ἐκ τοῦ σῶς. ibid. ἡ, pro ῥῶ. i. 27. (ut dicit. i. 10. et i. 77.) τοῦτερον, pro τὸ ἕτερον. i. 32. οὔτερος, pro comm. ὃ ἕτερος, quod utrumque legitur.

i. 34. τοῦμοῦ, pro τοῦ ἱμοῦ. Mei.
i. 41. ἀπειριῶτα. i. 46. ἄλλοι, pro
οἱ ἄλλοι. i. 48. ἐνέσας, pro ἐνοη-
σας. i. 68. ἐνέητο, pro ἐνέητο. i.
77. Et multa alia hujusmodi,
quæ suo loco vide.

συναλίζειν. Ion. et comm. Congre-
gare. συμπλίζοντο. Congregaban-
tur. i. 62. Vide ἀλίζειν. συναλ-
ισαντα. ii. 111. συναλισθίνας. Con-
gregatos. v. 15. συμπλίζοντο. v.
102. συναλίστας τοὺς αὐτοὺς. vii.
13.

συνάμορος, ὁ καὶ ἄ. vel συνάμορος. N.
Herodoteum, ut et συναμωρεῖν ver-
bum Herodoto peculiare, de quo
suo loco. Alii tamen συνάμορος,
per ι, et ο, scribendum censent.
Eustath. et Suidam consule. Qui
maleficio afficit. Qui vastat. Ma-
leficus. Vastator. τῶν ἐνὶ τῇ συνά-
μορος. Rerum suarum vastatorem,
destructorem. v. 92. §. 6.

συναμφότερος. Et in plurali, συναμ-
φότεροι. comm. Uterque simul.
i. 147. iiii. 97. viii. 46. Simul
ambo.

συναμωρεῖν, ιῷ. Herodoteum ver-
bum, pro comm. βλάπτειν. κακοῦν.
δρῶν. φθείρειν. Lædere. Vastare.
Maleficio afficere. Ἐλλάδος μη-
δέμιν πόλιν συναμωρεῖν. Nullam
Græciæ civitatem maleficio af-
ficere. i. 152. Sunt tamen qui
συναμωρεῖν per ι scribendum pu-
tent. Consule συνάμοροι apud Sui-
dam. Herod. ipse lib. viii. 35.
sic habet scriptum, πάντα ἰσνα-
μωρεῖν. Omnia vastabant.

συνάπας, αὐτος, ὁ. N. H. Simul
omnis. Universus. τοῖσι συνάπα-
σι ἄλλοισι. Ceteris universis. v.
49.

συναπιγίατο. Si codex sanus est,
hoc Ionice dictum, pro comm.
συναφίγατο. Quod observandum
propter ὡς præcedens. Jam enim
τὸ ὡς cum imperfecto junctum
dices, cum frequentius occurrat
cum optativo, vel subjunctivo,
non raro etiam cum futuri indi-

cativo, causam finalem, ut ap-
pellatur, significans. ὡς ἂν ἐβόητος
αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπιγίατο. Ut
Milesii secum ultro deficerent
[a rege Persarum.] v. 37. Sed
suspicio legendum potius συναπι-
γίατο, pro συναφίγατο, quod Ἰων-
κῶς dictum. Error autem natus
videtur ex ipsa pronuntiandi ra-
tione, quam plerique vel doctissi-
mi viri suavitatis gratia sequun-
tur, nullum discrimen statuentes
inter α simplex et αι diphthon-
gum. Quoties enim utrumque
scribitur, toties manifestum utri-
usque discrimen apparet. Vide
ἱπαισταίατο.

συνάπτειν πόλιν. Bellum movere
adversus aliquem. i. 18. Bellum
conflare. Pro eodem dicitur et
νῆκος συνάπτειν. q. d. controversi-
am certamenque conflare. ὅτι μοι
πρὸς Καρχηδονίους νῆκος συνῆπτο. vii.
158. Cum mihi bellum contra
Carthaginienses esset conflatum.
Vel, Cum bellum gererem cum
Carthaginiensibus.

συνάπτειν. Configere. Manus con-
serere. Est ἡλμψις nominis τὰς
χεῖρας. μιλόντων συνάπτειν. Cum
manus essent conserturi. iv. 80.
μιλλόντων συνάπτειν τὰ στρατόπεδα εἰς
μάχην. Cum castra, vel copias, ad
prælium faciendum essent com-
missuri. v. 75.

συνάπτειν. comm. Conjunctum esse.
Contiguum esse. i. 98.

συναράσσειν. comm. Collidere. Con-
tundere. Confringere. συναρα-
χθίστην τῶν πλοίων. vii. 170. Valla:
Laceratis navibus. Æ. P. Colli-
sis, vel contractis, navibus.

συναχθισθαί τι. comm. Cum ali-
quo dolere. Vulgo dicitur, Alicui
condolere. Πιεζόμενοι ὑμῖν συνα-
χθόμεθα. viii. 142. Vobiscum do-
lemus preas, id est, Vestram vi-
cem dolemus, qui [sic ab hoste]
premamini.

συνδιακινδυνεύειν. comm. Cum ali-
quo periclitari, periculum sub-

irē. Ejusdem periculis ocium esse. vii. 220.

συνδιαφίρειν τί τιμ. Aliquem in re aliqua ferenda, et toleranda, juvare. οἱ Μιλήσιοι τοῖς Χίοις τὸν πόλεμον συνδήνηκαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18. v. 99. Est autem metaphora sumta ab iis, qui aliquem in aliquo onere ferendo juvant, pro eodem συνωνύμως dicitur, τὸν πόλεμον τινι συνεπιλαφρύνειν. i. 18. Aliquem in bello gerendo sublevare. Bellum enim onus est gravissimum. προδύμους συνδιαφίρουσι τὸν πόλεμον. Bellum alacriter nobiscum tolerant, vel administrant. v. 79.

συνδιαχειρίζειν. V. H. Contrucidare. Cum aliquo trucidare. Vide vulgata Lexica in διαχειρίζομαι. τὰ λοιπὰ συνδιαχειρίζον. ix. 103. Reliquias [hostium, reliquos hostes] contrucidarunt.

συνδούμενος, ὁ συνιδόμενος. ὁ συνδισμυόμενος. Qui colligatus, vel vinctus est cum aliquo. Οἱ συνδούμενοι Κροίσῳ. Ctesias Pers. 4. Qui cum Cræso vincti erant.

συνιλεῖν. V. H. Convolvere. Colligere (διεξιλέσθαι). iv. 67.

συνιλεῖν. Herodoteum verbum. Congere. Congregare. Compellere in aliquem locum, et in eo includere, sive concludere. συνιλεῖσθαι ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα. Uxores liberosque in arcem coegerunt. i. 176. ἐς τοὺς ναυστάτας συνιλέσας. Cum in navium stationes, sive navalia, compulisset [omnes.] iii. 45.

συνιπύκναιον. Ion. et poet. 3. plur. opt. modi aor. I. act. a συνιπύκνω, pro συμφέρω. Contulissent. vii. 152. ut τέλειον.

συνεξηγήσαντο. Vide simplex πρήσσειν, et πρήσσεσθαι. vii. 169.

συνίπαινος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Consentiens. Comprobans. Qui consentit. Qui rem aliquam comprobat. συνίπαινοί ἱοσι τῷ πειποιμημένῳ. Comprobant id, quod factum est. iii. 119.

συνίπαινοι ἴσαν οἱ Πέρσαι. Persæ consenserunt. Hæc comprobaverunt. v. 20. δι' αὐτοῖσι καὶ τὸν βασιλῆα συνίπαινοι γίνεσθαι. Oportet et ipsum regem ista comprobare. v. 31. συνίπαινος ἰγύντο. v. 32.

συνεπάψασθαι. Ion. pro comm. συνεφέψασθαι. Simul attingere. Simul suscipere. Simul persequi. Simul aggredi. τοῦ βαρβαρικῆ γρατῷ συνεπάψασθαι. Barbaricum exercitum mecum aggredi. vii. 158.

συνεπιλαφρύνειν. Simul levare. Levare aliquem in aliquo onere ferendo. Aliquem juvare ita ut onus ejus levemus. Τοῖσι Μιλήσιοι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον συνεπιλάφρυνον. Nulli de Ionibus Milesios adjuverunt, ut bellum simul administrarent, et eos ejus onere levarent. In bello Milesios non sublevarunt. i. 18. quod infra dicitur συνωνύμως, οἱ Μιλήσιοι τοῖς Χίοις τὸν πόλεμον συνδήνηκαν. παρὰ τὸ συνδιαφίρω. aor. I. Ion. et poet. συνδήνηκα.

συνεπιπτόμενος ἔρξ ἔσσα πρὸς Ἀργίους περὶ χώρα Θυρέης. Inciderat, [acciderat Spartanis] contentio cum Argivis de agro Thyreatico. i. 82. Vide συνεπιπτεῖν.

συνεπιστόμενοι, συνεπιπτοὶ ἐς τὸ τεῖχος. ix. 102. Simul [eos] sequentes, in munitiones simul irruerunt.

συνίσπασθαι. Ion. et poet. pro comm. συνεῖπασθαι. συνακολουθεῖν. Una sequi. Simul sequi. Comitari. συνεῖπτο Δωριεῖ. Dorieum comitabatur. v. 47.

συνίγασαι τοιοῦτον πόλεμον. Herodotea locutio. viii. 74. In hoc labore constituti vel occupati erant.

συνεγῆσσα μάχη. Ion. pro comm. μάχη ἔτι ποιουμένη. Prælium, quod adhuc committitur. μάχης συνεγῆσσης. Dum prælium adhuc committeretur. Inter pugnandum. i. 74. Et σύγασις. ipse conflictus, et prælium quod inter aliquos com-

Accidit. a verbo *συμφίω*, cuius aor. 1. act. Ion. et poet. est *συνήνικα*, a *συνήνικω*. pass. perfectum *συνήνικμαι*, et inserto *ι*, *συνήνικμαι*, a *συνήνω*. unde Ion. *συνήνω*, *ξω*. aorist. 1. pass. *ἤνιχθην*. *ἤνιχθην*. *συνήνιχθην*. vel a *συνήνικω*, *συνήνικω*. Ion. Impersonaliter tamen accipitur quum significat aliquid accidere, vel accidisse. Sic hoc loco sumendum. *συνήνιχθι τὶ τοιοῦτον γινέσθαι πῶνγμα*. Accidit ut quædam huiusmodi res fieret. Quidam huiusmodi accidit. i. 19. Pro eodem dicitur et *συνήνικαι*. καὶ ποτε *συνήνικαι* ἰλαῖν σφίρας μηδὲν. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73. *συνήνικαι γινέσθαι*. Accidit ut fieret. i. 74. *συνήνιχθῆναι δι' οὐ τυφλὸν γινέσθαι*. Ei autem accidisse ut cæcus fieret. ii. 111. *συνήνικαι ἄλλοι τὶ τοιοῦτον πῶνγμα γινέσθαι*. iii. 4, 10, 14, 42. *συνήνικαι ὥστε καὶ ὑμῶς ἰδέσθαι*. Accidit ut vos quoque [hoc] sciretis. iii. 71, 129, 133. *Οὐδὲν χρηστὸν σφί συνεφίετο*. Nihil boni ipsis contingebat. iv. 157. *Δαρὶδὸν συνήνικαι ἐπιδυμῆσαι*. Dario accidit ut cuperet. v. 12. *πῶνγμα τοιοῦτον συνήνιχθι γινέσθαι*. v. 33. *τοιοῦτε τι ξυνήνικαι γινέσθαι*. vi. 23. *συνήνιχθι γινέσθαι*. vi. 86. §. 1. *συνήνιχθῆναι οἱ*. Ei accidisse. ibid. *συνήνικαι θῶμα γινέσθαι*. vi. 117. vii. 4, 10. §. 2. *ξυνήνικαι ἀποθαινῖν*. Accidit ut moreretur. vii. 117, 133. *ἔμμελλε τοιοῦτό σφί σοινοῖσθαι*. οἷον περ ἀπίστω. viii. 86. Valla: Ut non ab re fuerit talem eis rem contingere, qualis contigit. Æ. P. Futurum erat ut ipsis id accideret, quod accidit. Vel, Id ipsis eventuram erat, quod etiam evenit. *τοιοῦτο αὐτῇ συνήνικαι γινέσθαι*. viii. 88. *συνήνικαι δὲ οὕτω*. viii. 90. Sic igitur accidit. τὰ ἄλλα αὐτῇ συνήνικαι ἐς εὐτυχίην γινέσθαι. viii. 88. Cetera ipsi prospere cesserunt. v. s. Cetera ipsi ad felicitatem evenerunt, id est, feliciter successerunt.

συνήνικαι, ἡ καὶ ἡ. Ion. et poet. Contextus. Umbrosus. Opacus. Con-situs. Obsitus. Refertus. *ὄβρια νηφάσι συνήνικαι*. vii. 111. Montes nivibus obsiti, et contexti. Ibidem, *ἔβρια ἰδοσι πάντοίησι συνήνικαι*. Montes omnigenis arboribus, omnigena arborum materia, consiti, obsiti, referti. Vide verbum *ἐρίφω* apud Eustath. et alios.

σύνδεται. ix. *σύνδεται*. Ex composito. iii. 86.

σύνδημα, *τος*, *τό*. comm. Compositum. Constitutum. Virgil. Æn. ii. v. 128, 129. Composito, adverbialiter. Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus Composito rumpit vocem. Livius ex composito, quod Græci dicunt *ἀπὸ συνδήματος*. v. 74. vi. 121. dicitur ix. *συνδήματος*.

σύνδημα, *τος*, *τό*. comm. Signum, quod ex composito alicui datur. τὸ σύνδημά σφί ἔμμελλε φαήσισθαι παρὰ τῶν περιπλοίων. viii. 7. Signum ex composito, vel, de quo inter ipsos convenerat, ipsis apparitum erat, i. manifeste dandum erat ab illis, qui navibus circumvehebantur.

συνδήματος ἥebes μιμηθῆναι. ix. 98. Tesseræ Hebes recordari, id est, Tesseræ, quæ nomen Hebes habet.

συνίζω. Ion. et poet. pro comm. *συνίζωσαι*. Considerare. οὐδ' ἀρχαισι-σὴ συνίζω. vi. 58. Nec magistratus considet. Nec ullus est magistratum consessus. Gallice, *On ne fait*, vel, *On ne tient*, *aucunes assises de magistrat*.

συνίω. Convenire. Contrahi. Colligi. τῶν χρημάτων αὐτίθω συνίωται. Pecuniis, quæ illinc colligebantur. i. 64.

συνίω. comm. Intelligere. Percipere. *συνίωται τοῦτο*. Cum hoc intellexisset, cognovisset. i. 24. καὶ καθοῦ συνίωται. Et mutum intelligo. i. 47. iii. 46. *συνίωται τὸ γεγονός*. Rem gestam intelligere. iii. 63.

Οὐ συνίσταν ἄλλήλων. Se mutuo non intelligebant. iv. 113. συνῆκαν ἄλλήλων. iv. 114. συνῆται τὸ ἰδεῖν λέγειν τὸ χρησιμεῖον. Intelligere quid significare velit oraculum. v. 80. συνῆκαν. Intellexerunt. v. 92. §. 3. συνίεντες. ibid. συνίεις τὸ ποιηδέν. Cum intelligeret id, quod factum fuerat. v. 92. §. 7. συνίεντα. vi. 2. συνῆκε γὰρ τοῦ αἵματος ἰδεῖν. ix. 110. Intellexit enim cujus [rei] caussa [hoc illa] peteret.

συνιέναι. comm. Conciliare. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. Aliquem sibi adjungere. ὅτ' ἂν Ἀσίῃ παῖσαι συήσας ἰνὺν. Qui totam Asiam sibi conciliavit ac adjunxit. i. 103.

συνιέναι. comm. Conciliare. Conflare. Moliri. Machinari. ὡς συήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατος. Mago mortem confuturus. Necem mago machinaturus. iii. 71.

συνιέναι. comm. Congregare. In unum cogere. συνίεσσι αὐτές. Ipsos in unum coegit. iii. 84.

συνιέναι. Ion. pro comm. συνιέναι. a συνίω. συήσων, τὸ συήσω, ὃ. συήσων, πούτις σωρύν. Coacervare. ii. 135. φρυγάνων φάκελοι συιένται. Sarmenorum, vel cremiorum, fasciculi congeruntur. iv. 62.

συνιέναι. Ion. et poet. pro comm. σωρύν. Coacervare. Congerere. συιέναι. Coacervavit. Congessit. i. 34. συιένσας πυρὴν μεγάλην. Constructo, congesto, ingenti rogo. i. 86.

σύννοια, ἢ, ἢ. Ion. pro com. σύννοια. Profunda cogitatio, quam quis in animi recessa cogitat. Mœror, qui nos cogitabundos reddit. ὃ δὲ, συνιέν ἰχθύμιος, ἡσυχος ἦν. Ille vero, cum profunda cogitatione a mœrore profecta detineretur, quietus erat, quiescebat. Cogitabundus tacebat. i. 88.

σύννοια, ἢ. Ion. pro comm. σῆρος, καὶ πρόσθοδος. Proventus. Reditus. Vectigal. χρημάτων συνόδοις. Pecuniarum proventus. i. 64.

συνιδέναι τι τινί. comm. Rei alicujus alicui conscius esse. Seire, vel agnoscere aliquid ab aliquo factum. Συνοίδαμεν ἡμῖν ὑπὸ τὸν παρὸντα τόρδ' ὁλοήμεροι ἰούσι πολλὰν προδυστοτάτοις, ὥς καὶ ταῦτα ἰσακούειν. ix. 60. Valla: Quos agnoscimus longe omnium, qui in hoc bello sunt, promtissimos esse ad nos exaudiendos. Æ. P. Agnoscimus vos in hoc præsentī bello [ceterorum omnium Græcorum] longe promtissimos esse, ita ut [in] his etiam [nobis] obtemperaturi sitis.

συνικαίω. comm. variis modis sumtum. συνοικίειν ἀνδρὶ. Cum viro habitare. Viri alicujus uxorem esse, et cum eo habitare. i. 37. διωσάτω τῇ ἰνὺν τοῦ συήσας. Suam dominam duxerat uxorem, et cum ea habitabat. i. 91. ἢ δὲ συνοικέσονται. Donec viris nupserint. i. 93. συνοικέσονται τῇ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης. i. 108. συνοικίει τῇ ἰνὺν τοῦ συνοικίον. i. 110. ἢ γὰρ ἀπὸ δούλων συνοικέσονται. Si foemina civis cum servo habitet, ejusque sit uxor. i. 173. συνοικίειν αὐτῇ. i. 196. ii. 120. iii. 31, 68. προσυνοικίειν τινί. Cum aliquo ante habitare. προσυνοικέσονται Καμβύσῃ. Quæ cum Cambyse ante habitabat, ejusque uxor fuerat. iii. 88. γυναῖκα ταύτην, τῇ οὖν συνοικέει, μὴ συνοικέει. ix. 111. Cum hac muliere, cum qua nunc habitas, ne habita. ἐπὶ ἑα γυναῖκα τῇ ἐμῇ συνοικίειν. ibid. Me cum uxore mea habitare sine. ἔτι ἐπὶ ἐμῇ ἔτι πάλιν ἡμεῖς συνοικέοις. ibid. Nec diutius posthac cum ea habitabis.

συντάμνω. Ion. pro comm. συντάμνω. Concidere. Præcidere. μεταφορικῶς vero sumi videtur interdum pro Breve facere. Breve reddere. Quod vulgo dicitur Abbreviare. Gallice, *Abbréger*. Τὸ χρόνον συντάμνωτος. vi. 41. Valla: Exacto tempore pariendi. Sed hæc est verborum vis, et inter-

pretatio ; Tempore abbreviato. id est, Cum autem pariendi tempus abbreviatum fuisset. Cum ipsum pariendi tempus brevius fuisset, quam scilicet omnes existimarent. Est autem Atticismus, vox activa pro passiva, *συντάμνωτος*, pro *συνταμνόμενος*, vel *συνταμνόμενος*. Gall. *Le temps de l'enfantement étant abrégé*. Vel, *Étant plus court qu'on n'estimoit*.

συντάμνω dicitur sæpe de itinere, quod per aliquem locum brevius est, quam per alium. Itineris compendio uti. Plena locutio est, *συντάμνω ὁδόν*. q. d. Iter concidere. *Συντάμνω ἅπ' Ἀμπίλου ἄκρας ἐπὶ Καναστραίνῃ ἄκρην, τὸ δὲ πᾶσιν τῆς Παλλήνης ἀίχρην μάλιχα*. vii. 123. Valla : Ab eo promontorio Ampeli præcidens mare, usque ad promontorium Canastræum, totam fere Pallenam prætervectus est. Æ. P. Ab Ampelo promontorio concidens iter, [itineris compendio utens,] ad Canastræum usque promontorium, quod supra totam Pallenam maxime eminet, &c. *συντάμνω*, sub. ὁδόν. Illud vero τὸ, ad significatum est referendum, pro ἡ ἄκρα. Infra compendium terrestre describens, vii. 124. Herodot. dicit (quod, licet ὑπαλλαγῇ habeat, tamen est integrum loquendi genus) *τὴν μισογάιαν τάμνω τῆς ὁδοῦ*. pro, *τάμνω τῆς μισογαίης τὴν ὁδόν*. id est, Secans locorum mediterraneorum viam, sive iter. Itineris compendio per loca mediterranea utens.

συνταχύειν. Properare. Festinare. ἡμᾶς *συνταχύειν ἀναγκάζεις*. Nos properare cogis. iii. 72.

συνταχύειν τί. comm. Aliquid cum aliquo socio accelerare. Et simpliciter, accelerare. *ταύτην τὴν ἰσχυρίαν μὴ οὕτω συντάχῃς ἀβούλων*. Hanc aggressionem ne adeo temere accelera. iii. 71. τὸν βίον τινὲ *συνταχύειν*. Alicui vitam accele-

rare. ii. 133.

σύστημα, ἰ καὶ ἡ. Compendiosus. τὰ *σύστημα* τῆς ὁδοῦ. Viæ compendia. iv. 136.

συντρέχειν. et *συνδραμῖν*. comm. ἀμφοτέρω ἐς τὸ αὐτὸ αἱ γῆμαι *συνδραμῖν*. In idem utriusque sententiæ concurrebant. i. 53. *λέγουσιν συνδραμῖν λίγισται*. Nubes concurrisse dicuntur. i. 87. *Σύντρος* ὁμῶς *Μάραγον* τε, καὶ *Ἀσβετον*, ἥδ' ὃ γ' *Ἀβακτον*. V. Hom. 32. In Latina versione carmen hoc ita legitur p. 252. ed. Steph. *Σύντρος* ὁμῶς *Σμαράγωγόν* τε, καὶ *Ἀσβετον*, ἥδ' *Σαδάκτην*. Interpres Latinus hæc ita vertit ; Irruat huc Smaragus, gravis Asbetus, atque Subactes, Contere tu Pallas flammamque, et vasa camini. Sed si τὸ *σύντρος* accipias pro imperativo *σύντρος*, ut fecit Latin. interpres, hæc ita vertenda : Contere pariter, [o Pallas,] Maragumque, et Asbetum, et Abactum. Vel, Contere pariter Smaragumque, et Asbetum, et Sabactem. &c. Hæc autem erunt figulorum nomina, quibus hæc Homerus imprecabitur. At ex præcedenti versu patet hæc longe aliter intelligenda. Sic enim Homerus figulis se diras imprecaturum minabatur, nisi promissis stetissent, *Συγκαλίω δ' ἥπιστα καμίνην δαλητῆρας, Σύντρος* ὁμῶς *Μάρων* γόν τε, καὶ *Ἀσβετον*, ἥδ' ὃ γ' *Ἀβακτον*. &c. i. Convocabo vero postea camino dæmones infestos, [ad omnium] Contritionem pariter, Maragumque, &c. Hic vero est horum verborum germanus sensus. Si vero vos figuli me deceperitis, nec vestram fidem erga me liberaritis, tunc ego omnes dæmones fornacibus infestos implorabo, ut vos omnes, et opera vestra simul conterant, comminuant, ac omnino perdant. Quinam autem erant isti dæmones fornacibus infesti ? Maragus, Asbetus, et Abactus, et (ut in sequenti versu vi-

demus) Omodamus, quod arti figlinæ multa damna affert. Hæc nomina, licet ficta videantur ad terrorem figulis incutiendum, rebus tamen, de quibus hic agitur, optime conveniunt. Maragus enim, vel potius Smaragus significat et strepitum, qualem ex incendiis manantem audimus, et splendorem, qualem in incendiis flammis cernimus. Asbetus, Inextinctum, vel qui nequit extinguī, proprie significat, quod maximis incendiis tribuitur, quæ vires et opem humanam superant. Abactus, non nominatus, vel non nominandus, propter scilicet formidabilem numinis potentiam. Omodamus, crudeliter domans vocatur. Vide *σμάραγος*, et *σμεραγῖν* apud Eustath. Ἀσβητος παρὰ τὸ α γερητικόν, καὶ τὸ σβίσαι. τοῦ δὲ μέτρου χάριν τὸ σ ἐξέβληθη, ἀντὶ τῷ ἄσβεστος. Ἀβακτος, παρὰ τὸ α γερητικόν, καὶ τὸ βάξω, βάξω, τὸ λέγω. Σαδάκτις, παρὰ τὸ σαδάξω, σαδάξω. τὸ Σαδαζίου, καὶ Βάκχου δίκην, ἤγουν βακχικῶς κινῶ. Ὁμόδαμος δὲ, παρὰ τὸ ὁμός, καὶ ἀνοίκτως δαμνῶν, ἵτι δαμῶν. Illud vero *Σύντριψ* est potius sumendum pro integro *σύντριβας*, quod sic formatur, ἢ *σύντριψ*, τῆς *σύντριβος*, τῇ *σύντριβι*, τῇ *σύντριβας*. *σύντριψ* autem apud Homerum hoc loco (quamvis apud nullos τῶν λεξιμογράφων hoc nomen reperiatur, quod sciam,) ἰσοδυναμεῖ τῷ *σύντριψις*, id est, contritio, comminutio, estque ἑλληνικῆς Ionibus quoque familiaris. Subauditur enim præpositio *πρὸς*, ut ita res accipiatur, *συγκαλίσσω τὰς καμίνῃ δηλητῆρας δαίμονας. πρὸς τί; πρὸς τὴν τῶν κεραμῶν, καὶ πᾶσι τῶν κεραμικῶν ἀγγείων σύντριβας, τοῦτέστι σύντριψιν*. Dicitur autem eodem modo, quo et ἡ *χέρηψ*, *χέρηβος*, apud Aristophanem in Avibus ver. 849. Vide Græca scholia. Vel *σύντριβας* masculo genere positum dices in accusativo, qui

communiter omnibus illis numinibus fictis serviet. *σύντριψ* autem formabitur, ut *οἰκόντριψ*, *οἰκόντριβος*, ὁ. Servus domi natus, q. d. ὁ ἐν τῇ οἰκῇ, ἵτι οἰκοὶ τετριμμένος, καὶ ἡσυχαιός, domi tritus, i. exercitatus, et versatus. Hic autem *σύντριψ* vocabitur ὁ *συντρίβων*, ἢ *συντρίβων* *δυναμῶν*, καὶ *ἐσθλός*. Qui conterit, qui comminuit aut qui conterere, et comminuere potest, et solet, quicquid nanciscitur. Vide sequentia. Nam nostram conjecturam aperte confirmant.

σύντροφος, ὁ καὶ ἡ. comm. Simul nutritus. Simul educatus. Consuetus. Familiaris. Socius. τῇ Ἑλλάδι *πνύη σύντροφός ἐστι*. vii. 102. Valla: Græcia paupertatis alumna fuit. Verba sonant, Paupertas cum Græcia fuit nutrita, vel educata. i. Græcia paupertati est assuefacta. Paupertas est Græciæ familiaris.

συντυχάνειν τι. Alicui occurrere. Incidere in aliquem. Cum aliquo colloqui. *συντυχεῖν οἱ ἱόντι ἐπὶ Κυζικῷ*. Ei Cyzicum eunti occurrisse. iv. 14. Alii vertunt, cum eo colloctum esse. quod et ipsum hoc loco bene habet.

συντυγχάνειν. comm. pro quo et *συμβαίνειν*. Accidere. Contingere. *τὰ συντυγχόνται σφι παθήματα*. viii. 136. Clades, quæ sibi acciderant.

συντυχίη. Ion. pro comm. *συντυχία*. Felix fortunæ successus. i. 68. Felix casus. v. 41.

συντυχίη. Casus. Eventus rerum. Gallice, *Événement*. *Accident*. *συντυχίης διηνῆς Πολυκράτεια λαβδόση*. Si gravis casus Polycrati contigisset. Si quid gravior ei accidisset. iii. 43. *κατὰ συντυχίην*. Casu. Forte fortuna. iii. 74.

συντυχίη τίς τοιαύτη ἐπιγίνετο. Casus quidam huiusmodi accidit. Quidam huiusmodi casu accidit. iii. 121. v. 41. *συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπιγίνετο, τοῖσι δὲ, ἢ αὐτὴ αὐτὴ συμ-*

μαχος. Casus autem aliis quidem malus ac infaustus accidit, aliis vero idem fuit adiutor, adjumento fuit. id est, Sed casu quodam accidit, ut eadem res aliis quidem infausta, aliis vero fausta esset, vel aliis quidem obsesset, aliis vero prodesset. v. 65. *εὐχeto μηδεμίην οἱ συντυχίην γινώσθαι.* Precatus est ut nullus casus sibi contingeret, qualis &c. vii. 54. *κατὰ συντυχίην.* ix. 21. Casu. Forte fortuna. ix. 91.

συντυχὸν ἔργον. Opus vulgare. i. 51. **συνιμότης, η, ὁ.** comm. Conjuratus. Conjuratōnis socius. *Οἱ συνιμόται Ἕλλησι ἐπὶ τῷ Πέρσῃ.* Græci, qui in Persas conjurarunt. vii. 148. **Συριπηγίης, ὁ καὶ ἡ.** N. H. Genere Syrius. vii. 140.

συρμαΐζων. H. V. Purgare potione ex aqua et zea. accipitur et neutraliter, et active. Vel Attice activum pro pass. sumitur, quum dicitur, *συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας.* Per tres dies purgantur. ii. 77.

συνφαίνων. Vide simplex *ὑφαίνων.*

συνῶδες, οὔ, ὁ. comm. *ὁ συνῶδων, καὶ συμφωνῶν.* Consonus. Consentiens. Consentaneus. *χρησθήσιν συνῶδον τῷ Ἡτίωνος.* Oraculum cum Eetionis oraculo consensiens. v. 92. §. 3. [Eurip. Medea, *ταδ' οὐ ξυνῶδὰ τοῖσι ἐξηγγιλμένοις.* Hæc non consentiunt cum iis, quæ nuntiata sunt. v. 1015.]

συνωϊσθαι. Coemere. *ἑκπαι συνωϊόνται μυρίην.* Decem equorum millia coemunt. i. 27.

συῖρη γένυιαι. comm. de fluviis dictum. Cum magno impetu aliquo erumpere. Confluere impetuose. *συῖρηγυνσι εἰς τὸν Ἑρμόν [ποταμόν.]* In Hermum [fluvium] impetuose confluit. Illic de variis fluviis in hunc fluvium confluentibus verba fiunt. i. 80.

συσπιδῶν. comm. Suo studio aliquem in re aliqua cum aliis adjuvare. Studiosè cum aliis alicui favere, suamque operam navare.

συσπιδῶν Πανταλέοντι γινώσθαι τὸν Λυδῶν ἀρχήν. Impense favens Pantaleoni, ut Lydorum regno potiretur. i. 92.

σύτασις, ις, ἡ. comm. Conflictus. Congressus militum. Pugna stataria, quæ collato pede committitur. Alias *συννέμας* dicitur *ταδιαία*, vel *ἡ συγάθη μάχη.* vii. 167. **συγασιώτης, ὁ.** Ion. Qui est ejusdem factionis. Earundem in seditione partium. v. 70, 124.

συγολαὶ Ion. familiares. *ἴσαν* pro *ἦσαν.* Erant. i. 31, 72, 74, 79. *ἱππικύκισαι*, pro *ἱππικύκισαν.* Ceciderunt. i. 64. *ἱγυγίσαι*, pro *ἱγυγίσαν.* i. 67. *ἰώδισαι*, pro *ἰώδισαν.* i. 73. ii. 151. *συνήσαι*, pro *συνήσαν.* i. 80. *ἡλώκισαι.* i. 84. *μέμμο.* ἐκ τοῦ *μέμμοσσο*, sublato *σ*, et correpto *η*. v. 105. *βαδίας, βαρίας, βραχίας, θηλίας*, pro *βαδίας, βαρίας, βραχίας, θηλίας.* Vide suo loco.

συσρέφω. comm. Ad rem militare relatum. Conglobare. Globum facere. *συσρέψαντες ἑαυτοὺς.* ix. 18. Cum se ipsos conglobassent. Facto globo. *συσρεφόμενοι.* ix. 62.

συσρέφω. Peculiariter apud Herod. pro *κατασρέψασθαι* communi sumitur. *Δηϊόκτες τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέρεψε μένον.* Deioces solam Medicam gentem subegit. i. 101.

συχρός, ἡ, ὁ. comm. Frequens. i. 58.

σφάγια, αι, τά. comm. Victimæ, quæ mactantur, victimæ jam mactatæ. Sacrificia, quæ jugulatis victimis fiunt. *τῇ κρατῇ τὰ σφάγια ἔδναται καταθύμια γινώσθαι.* ix. 45. v. s. Exercitui sacrificia non possunt grata fieri. i. Exercitui lætum faustumque rerum exitum sacrificia non portendunt. Exercitus litare non potest. Vide *ἱρὰ καλὰ*, et *καλλιπρῆν.* *Οὐ γάρ σφι ἱγίμιο τὰ σφάγια χρυσά.* ix. 61. Haud enim ipsis sacrificia bona erant, i. Victimarum cæsarum, ac immolarum exta lætum prælii ex-

itum ipsis non portendebant.)
(ἐγένετο δορυφοῖσι τὰ σφάγια χρησά.
ix. 62. τῶν σφαγίων ἐ γινόμενον. ix.
61. Cum litare non possent. v. s.
Cum victimæ non succederent.
Vel, Cum victimarum immolata-
rum exta lætum exitum non sig-
nificarent. Vel, Cum victimarum
exta non essent pulcra, et nihil
fausti portenderent. Dicemus au-
tem χρηστῶν subaudiendum, ut in
præcedent. vel καλῶν, ut alibi
passim.

σφαγιαζισθαι. comm. Hostias mac-
tare. σφαγιαζέτω αὐτῶ. Hostias
ipsi mactavit. vi. 76. ταῦροι τῇ
θαλάσῃ σφαγιασάμενος. Cum tau-
rum mari mactasset. ibid. σφα-
γιαζέοντο, ὡς συμβαλλόντες Μαρδο-
νίῳ. ix. 61. Victimæ mactarunt,
[sacrificium fecerunt] ut cum
Mardonio congressuri, [confli-
cturi.] ix. 72.

σφαζίν. comm. Jugulare. σφαζέσθαι.
Jugulantur. v. 5. σφαχθίδι. Ju-
gulata. ibid. σφάζας. v. 25. κατα-
σφάζαι. vi. 23.

σφακελίζιν, et σφακελίζισθαι. Spha-
celo laborare. Exedi carie, atque
tabe, carne putrefacta, mortuaque
propter extinctum in ea calorem
naturalem. iv. 28. vi. 136.

σφαλλισθαι. comm. Labi. Cladem
accipere. ἢ γὰρ σφαλλῇ. Si enim
labatur. Si cadat. Si cladem acci-
piat. Ibi de Græcia agitur. vii.
168.

σφί. Ion. et poet. pro comm. αὐτόν.
Ipsum. iii. 53.

σφία. Ion. et poet. pro αὐτά. Ipsa.
in n. g. plur. i. 46, 89, 111, 112.
iii. 111. iv. 25. v. 83, 85.

σφίας. Ion. et poet. pro σφᾶς, καὶ
ἑαυτὸς coniuncti. i. 4. κατὰ σφίας αὐ-
τὸς ἦσαν ἀπρόσμικτοι. Inter se ip-
sos nullo commercio utebantur.
i. 65. ix. 51. et passim.

σφίας, αὐτὸς. i. 5. Ipsos. est et Ion.
et poet. i. 70, 71, 73, 126, 155.
ix. 58. et passim.

σφῆς. Ion. et poet. pro comm. αὐ-

τοί. Ipsi. vii. 168. viii. 7.

σφίον. Ion. et poet. pro comm. αὐ-
τῶν. Ipsorum. i. 31. σφίον αὐτῶν.
Se ipsis. i. 73.

σφί. σφίσιν αὐτοῖς, αὐτοῖς, ἑαυτοῖς. Il-
lud. Ion. et poet. Hæc vero com-
munia. i. 2, 3.

σφί, αὐτοῖς. Ipsi. Ion. et poet. i. 1,
2, 22, 23, 24, 29, 31, 36. et pas-
sim alibi.

σφίς. Ion. et poet. sequente vocali.
Ipsi. pro comm. αὐτοῖς. σφίς ἔχρησι.
i. 67.

σφίσιν, ἑαυτοῖς. i. 4, 5, 27.

σφυρήλατος, ὃ καὶ ἡ. comm. ὃ διὰ
σφύρας ἰληλαμένος. Malleo ductus,
malleo fabricatus, solidus. εἰκὼ
χρυσίν σφυρήλατος ἰκνούσατο. vii.
69. Valla : Quam cum talari ex
auro tunica effinxit. Sed parum
commode locum est interpreta-
tus. Stephanus fidelius, Imagi-
nem ejus ex auro solido compa-
ctum habuit. Ego vero sic, Effi-
giem ejus auream malleo ductam
fecit. i. Ex auro solido faciendum
curavit. σφυρήλατος vero nunc op-
ponitur τῷ χρυσῷ, quod metallo
liquefacto fusoque confiat at-
que formatur.

σχιδή, ης, ἡ. Ion. et poet. pro
comm. σχιδᾶ. Suidas, ἡ ἐκ τῶν πα-
ρατυχόντων, ἡ εἰκαίως πεποιημένη ταῦς.
καὶ γίγνεται, καὶ ζῆγμα. Ratis tu-
multuaria. Tumultuarius pons.
Pons ex ratibus conjunctis, opere
tumultuario, factus. Δαρειὸς ἰσθμῖς
τῇ σχιδῇ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς
Μανδρακλῖα τῶν Σάμιοι ἰδωσάτο
παισὶ δικά. Valla : Darius ponte
sublicio delectatus, auctorem ejus
Mandrocleum Samium donavit
decuplo. iv. 88. Stephanus ad
marginem notat, Græcum tex-
tum hic mendosum esse. Quod
verum. Sed tamen ex vulgata
lectione commodissimus sensus
elici potest. Sic enim locus est
vertendus : Darius delectatus pon-
te ex ratibus opere tumultuario
conjunctis facto, Mandrocleum Sa-

mium ejus auctorem donavit decem pueris, vel puellis, vel famulis, vel servis. *παῖδες* enim vocabulum hæc omnia significat. Valla *σχιδίης* hic pontem publicum vertit: sed aliud *σχιδίη*, aliud publicius pons. Quid sint publicæ, unde pons publicus est dictus, notum vel pueris, qui in lingua Latina aliquem progressum fecerunt. At veram τῆς *σχιδίης* interpretationem, quam hic locus clara voce flagitat, a nobis aperte demonstratam habes. Inter cetera autem dona, quibus plerique delectantur, qui virtutem ac beatitudinem foeda voluptate metiuntur, sunt pueri, sunt puellæ. Famulis vero servisque donari, fructuosum, ac honorificum habetur, apud illos potissimum, apud quos priscum servitutis genus adhuc observatur. *Δαρείος δίδωι τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχιδίην*. Darius trajecit Bosphorum per pontem ex ratibus conjunctis opere tumultuario factum. iv. 89. Quanquam *σχιδίη* simpliciter accipi potest pro ponte ex ratibus conjunctis facto, quin etiam pro quovis ponte, licet opere tumultuario non sit confectus. At in sequentibus *ἀπ' οὗ δὴ Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν*, &c. aliquid ad legitimam orationis constructionem deesse videtur. Sic tamen locus satis commode posset emendari. *ἀπ' οὗ δὴ [τῶν δέκα παιδῶν] Μανδροκλῆς ἀπαρχὴν λαβὼν, καὶ ζωγραφάμενος*, &c. Deinde *κατ' ἐπιτάλῃν σαφηνίας χάριν* subjecta dicemus hæc verba, *ταῦτα γραφάμενος, ἀνέδκε ἐς τὸ Ἡραῖον*, id est, Ex quibus [decem pueris, vel puellis, vel famulis, vel servis] cum primitias cepisset, et depinxisset totam, &c. Deinde, cum, inquam, hæc depinxisset, [horum omnium picturam in tabella pictam,] in Junonis templo, [posuit, Junonique] dedicavit. Primitias vero

jam intellige vel selecta quædam puerorum corpora, Deo consecrata, ac pro primitiis oblata; vel ipsas pecunias ex pueris venditis contractas; unde primitiæ ad sacra facienda desumtæ. *Δαρείος ἐπέλειυσεν τοὺς Ἱωνας τὴν σχιδίην λύσαντας, ἔπασθαι κατ' ἥπυρον ἐκ τῆς*. Darius Iones, soluto ponte, ac terra sequi jussit. iv. 97. Quod autem *σχιδίη ἀντὶ τῆς γιφύρας* sumatur, patet cum ex præcedentibus, quæ iv. 88. dicuntur. *Βόσπορον ἰχθυόοντα γιφύρας ἀνέθηκε Μανδροκλῆς Ἡρῇ, μαμότυνον σχιδίης*. tum longe dilucidius ex sequentibus, ubi dux Mitylenæorum Dario pontem solvi jubenti dicit, *οὐκ οὐν γιφύρην ταύτην ἴα κατὰ χόρην ἰσάναι, φυλάκουσ αὐτῆς λιπὼν τάς τε, οἵπτε μιν ἔκλυαν*. iv. 97. [*ἰς τὴν γιφύραν*. iv. 98, 118.] *φυλάσσετε τὴν σχιδίην*. Pontem servate. Pontem custodite. iv. 98. *τῆς σχιδίης*. v. 23. *λύσαντες τὴν σχιδίην*. vi. 41. *διαφυλάξουσας τὰς σχιδίας πομπιθῆναι τὸν βασιλῆα*. viii. 107. *λύσαντας τὰς γιφύρας*. viii. 108. *λέγουσι τὰς σχιδίας*. ibid. *τὰς ἐν Ἑλλάσποντῃ γιφύρας λύει*. viii. 110. *λύσαντας τὸν πόρον*. viii. 111. hic τὸν πόρον pro ponte posuit Herodotus, per quem transibatur. ut etiam videtur accipiendum, viii. 117. Si quis tamen τῶν πόρων nomine meatum, atque tractum ipsum potius, quam pontem, censeat intelligendum, ei nequam acriter adversarer. Vide πόρος. *τὰς γὰρ σχιδίας οὐκ εὖρον ἔτι ἐπιταμέναις, ἀλλ' ἐπὶ χειμῶνος διαλυμένας*. ibid. *τὰς γιφύρας εὖρον διαλυμένας, τὰς ἰδοῖον εὐρήσιν ἔτι ἐπιταμέναις*. ix. 114.

σχιδίῳ. Ion. et poet. pro comm. *καταλαβῶν*. Occupasse. *τὴν ἀρτέμιν ἵσχω*. Arcem occuparunt. i. 59. v. 46.

σχιδίῳ, et compositum *κατασχιδίῳ*. com. Verbum nauticum, quod et neutraliter, et active sumitur, Ap-

pellere. Ad portum, ad littus applicare, admovere. ἴσχι τὰς νῆας ἰς Καύκασον. Naves ad Caucasum appulit. v. 33. Valla tamen vertit, Apud Caucasum continuit, et τὸ ἴσχι ἀπὸ τοῦ κατίσχι sumpsit. Quod non temere dammandum. Nam et hoc modo commode sumi potest. [At vi. 92. ἴσχον ἰς τὴν Ἀργολίδα χάρην. Appulerunt. Appulsæ sunt.] ἰς τῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νῆας. Cum ipsas naves ad hoc littus appulissent. vii. 59. σχοῖν [τὰς νῆας] πρὸς Σαλαμῖνα. viii. 40. Naves ad Salamina appellere. quanquam Valla vertit, Ut ad Salaminem sisterent classen : quod et ipsum bene hoc loco habere potest. Vide κατίσχι, et κατασχῖν. οἱ μὲν ἄλλοι κατίσχοι ἰς τὴν Σαλαμῖνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt. ἰς Σαλαμῖνα κατίσχοι τὰς νῆας. viii. 42. Ad Salamina naves appulerunt.

σχῆν, ἔχειν. Tenere. Retinere. Cohibere. ἴσχι τοὺς Ἕλληνας. viii. 110. Græcos retinuit.

σχῖν ἰς γαστήρι. V. Hom. 2. Dicitur de mulieribus, quæ cum viris congressæ conceperunt prolem, et in utero gerunt, q. d. In ventre habere, scil. prolem. Prægnantem, sive gravidam esse.

σχῖν. comm. Tenere. Obtinere. εἶχε τὴν βασιληίην, οὐ κατὰ ἀνδραγαθήν σχῖν, ἀλλὰ κατὰ γένος. Regnum habebat, quod obtinuerat non propter aliquam virtutem, sed propter genus. v. 39. εὖ ἐπίστατο σχῆσθαι τὴν βασιληίην. Probe sciebat se regnum obtenturum. v. 42.

σχῆν. Ion. et poet. pro comm. κωλύειν. Impedire. Coercere. Reprimere. Ἀριστόδικος ἴσχι μὴ ποιῇσαι ταῦτα Κυμαίνεις. Aristodicus Cumanos impedivit ne hæc facerent. i. 158. εἰ μὴ οὐκ ἐπελθεῖσα [αὐτῶν] ἴσχι. Nisi nox [ipsos] interventu suo repressisset. iii. 79.

ἴσχι βουλευμένους τιμωρεῖν τοῖσι Ἕλλησι. vii. 171. Illos ad auxilium Græcis ferendum paratos cohibuit. ἴσχι τοὺς Ἕλληνας. viii. 110. σχῖν ἔρωτα. Herodotes, et poetica locutio, pro comm. ἐπιθυμῖν. v. s. Amorem, vel cupiditatem, vel desiderium habere. pro, Cupere. Desiderare. Desiderio rei alicujus flagrare. ἔρωτα σχῖν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γίνεσθαι. v. 32. Cum Græciæ tyrannus esse cuperet. Cum Græciæ tyrannidem affectaret.

σκηπτέσθαι. comm. pro quo et προφασίζεσθαι. Prætexere speciosam aliquam causam. Simulare. v. 102.

σκηψικ, ιος, ἡ. comm. pro quo dicitur et προφασικ. iii. 72. Speciosa causa, quæ prætextus, sive prætextum, appellatur. Simulatio. Fictio. Excusatio. Causa.

σκηψιν ποιούμενος τὴν ξεινίην τοῦ Ἱστιαίου. Histiaei hospitalem amicitiam prætexens. Vel, Per speciem juris hospitii, quod cum Histiaeo ipsi intercedebat. v. 30. πρὸς τοὺς Ἕλληνας σφι σκηψικ ἐκποίητο, τῇπρ δὴ καὶ ἐχρήσατο. vii. 168. Valla : Ad Græcos excusationem paravere, qua etiam usi sunt. Æ. P. Apud Græcos speciosam excusationem excogitarunt, qua etiam usi sunt.

σχῆνος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. σχοινίον. Funis. Funiculus. μετανυμικῶς materia pro forma rei. καὶ καλὸν πηδῖον σχοινίον διαμετρήσθαι. Et pulcrum campum fune metiri. σχῆνος proprie junci genus dicitur, ex quo fumes fiebant. i. 66.

σχοινοτενής, ὁ καὶ ἡ. comm. Funibus extensus. Longus. Quem funibus extensis metimur. σχοινοτενίας ὑποδείξας διάρρηχας. Cum funibus extensis, vel ad funiculum, alveos designasset. i. 189. σχοινοτενίης διέξοδοι. Transiens funibus extensis circumscripti. i. 199.

σχολαίτερα. comm. Adverbium, pro quo *σχολαίτερον* in singulari frequentius. *βραδύτερον*. ix. 6. Tardius. Segnius.

σώξαι. comm. Salvum pervenire. Vel, Sospitem redire aliquo. *σώξιντος ἐμὲ ὅτις ἐς οἶκον τὸν ἐμόν.* Ubi domum meam salvus rediero. iv. 97. Vide *ἀποσώξαι*. viii. 92.

σῶς, σω, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *σῶος*. Sanus. Integer. Salvus. fit autem *ἐκ τοῦ σώος. κατὰ κρῆσιν*. iii. 124.

σῶσι. V. Herod. pro comm. *σώξουσιν*, vel *ἐκ τῶ σῶσι* poet. *κατὰ κρῆσιν καὶ τροπῇ σῶσι*. Servant. Quod autem Iones *οὐ* in *ο* sæpe vertant, vide *ὄν* pro *ὤν*. i. 200.

σώτιρα, ας. Ion. et poet. Servatrix. ii. 156.

σώχην. Ion. et poet. pro comm. *πρίσιν*. Terere. *κατασώχουσι πρὶ λίθου τρηχύν*. Ad asperum lapidem atterunt. iv. 75. *τὸ κατασώχουσι*. Id, quod atterendo abrasum fuerit. *ibid.*

T.

T Ion. pro comm. *σ. παρέξαι τοι, σοί*. Tibi præbebit. i. 9. *μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίγται βλάβος*. Ne quid damni ab ea tibi contingat. *ibid.* *ᾧ τοι δυοὶ ὁδοὶ παρασώζονται*. Nunc cum duæ viæ tibi sint propositæ. i. 11. *ἔτι τοι ἀπέρριπται*. Adeo tibi est despecta, et contemta. i. 32. prope init. *παρίδω τοι, pro σοί*. i. 38. *τὸν γάμοι τοι τῷτο ἴσπυσσα*. i. 38, 39, 41, 42. *ἔ τοι, pro ἔ σοι*. i. 66. *τάδι τοι, pro σοί*. i. 89. *ἰπικαλῶ τοι*. Insurrecturum in te. Gall. *Qu'il s'élève contre toi*. *ibid.* *δινού τοι ἴσονται*. Tibi formidabiles erunt. i. 155. *ἰπικαλῶ τοι*. Invoco tibi, in tuum auxilium. i. 199. *ἀπαλλάττοισαι*. *ibid.* pro *ἀπαλλάσσονται* comm. ut supra.

τ, Ion. sequente aspirata tam in

compositis, quam in non compositis vocabulis, at separatis, in 9 non verti, ut communiter fit. *καταλιῦ, pro καθλιῦ*. i. 4. *κατ' ἡσυχίην, pro καδ' ἡσυχίην*. i. 9. *μετίτιτο, pro μεδίτιτο*. i. 12. *προκατίζων, pro προκαθίζων*. i. 14. *μετίλιντα, pro μεδίλιντα*. i. 24. *μετίεις, pro μεδίεις*. i. 33. *κατ' ὁδόν, pro καδ' ὁδόν*. i. 41, 122. *καταιριθύσα, pro καθαριθύσα*. i. 46. *κάτοδος, pro κάθωδος*. i. 60, 61. *κατυπύρτερος, pro καθυπύρτερος*. i. 65, 67. *κατύπυρθε*. i. 67. *κατεςήκει, pro καθεσήκει*. i. 81. *καταγίξιν, pro καθαγίξιν*. i. 86. *κατιρώσας, pro καθιρώσας*. i. 92. *κατύλι, pro καθύλι*. i. 95. *ἱμετιθῆ, pro μεδιθῆ*. i. 114. *μετιγνώσας, pro μεδιγνώσας*. i. 118. *κατάπτε*. vii. 62. &c.

τ, Ion. pro θ, com. *ιθῦντι, pro ιπῦντι*. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17. *αὔτις*. Iterum. pro comm. *αἰδῖς*. i. 54, 56. *ιθαῦτα, pro ιταῦτα*. i. 61. et passim eadem occurrunt. **Ταβίτ.** Scythice Vesta nominatur. iv. 59.

ταί. Ion. et poet. pro comm. *αί. ταί γυναῖκες*. pro *αἱ γυναῖκες*. ii. 48.

τὰ κατὰ Μαντινίας τοσαῦτα. ix. 77. Hactenus de Mantineis.

ταλαιπωρία, ης, ἡ. Ion. pro comm. *ταλαιπωρία*. Miseria. Labor. *Ærumna*. *τὲς ἀσθενεστάτες ἐς τὰς ταλαιπωρίας*. Infirmissimos quosque ad labores ferendos. iv. 134. Valla hæc verba *ἐς τὰς ταλαιπωρίας*, non est interpretatus. Paulo post dicitur *τὲς κατατηροὺς τῶν ἀνδρῶν*. i. Laboribus defatigatos.

ταμάλιστα. Ion. Maxime. Quinetiam comm. dicitur. *ξίως ἐς ταμάλιστα*. Familiaris quam maxime. i. 20. ii. 78, 147, 148. iv. 7, 68, 104. *ἐς ταμάλιστα*, unica voce. v. 28. V. Hom. 2.

τάμνιν, et compos. Ion. pro comm. *τίμνιν*. unde *ἰπιτίμνιν*. Secare. Incidere. *ἰπιδὲς βραχίονας ἰπιτάμνεται*. Postquam brachia incidunt, secuerint. i. 74. *ἀποταμνομένη*. Interceptæ, vel ereptæ. Abla-

τα. i. 82. *ἱτάμντο*, pro *ἵταται*. *λύθους ἱτάμντο*. i. 186. *ταμόμντοι*. i. 194. *ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλὴν*. Caput abscidunt. ii. 39. *ἀποτάμνοντες*. ii. 92. *περιτάμνεται*. Circumciduntur. ii. 104. *κατίταμνι*. ii. 108. *ἀποτάμνι*. ii. 121. §. 2. §. 5. iii. 8, 42, 118. iv. 26. *κατατάμνι*. Concidere. iv. 26. bis. *ἀποταμύμναι*. iv. 34. *ἀποτάμνοντες*. iv. 62. *ἔρκια ταμνομένων*. iv. 70, 71. *περιταμόμντοι*. iv. 159. *συντάμνι*. v. 41. *συντάμνι*. vii. 123, 124. *ἐκτάμνι*. viii. 105. Exsecare, castrare. pro eodem, *ἀποτάμνι* dicitur. viii. 106. *ἀποταμύει τὴν κεφαλὴν*. viii. 118. Caput amputasse. *τὰ πάντα πρώτος*. Omnibus in rebus primus. i. 34.

τὰ παρ' ἡμῶν. ὡς τὰ παρ' ἡμῶν. Quantum res nostræ ferunt. Quantum ipsa rerum nostrarum conditio patitur, vel fert. i. 30.

τὰ περὶ τὸν Κύρου. Ion. pro comm. *οἱ ἀμφὶ τὸν Κύρου. ὁ Κύρος. σιμνῶν τὰ περὶ τὸν Κύρου*. Cyrum laudibus augustiorem reddere. (quod patet ex præcedentibus, *τὸν Κύρου ἔρκια ἰδὲν*) i. 95.

τάριχος, ου, ὁ. comm. Piscis salitus, id est, sale conditus. *ταρίχους ὀπτῶντι*. ix. 120. Pisces salitos torrent. *οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ καίμντοι ἐπάλλοιτό τε, καὶ ἴσπαιροι, ὅπως περ ἰχθύες ἡάλωτοι*. ibid. Pisces saliti in igne jacentes subsultabant, et palpitabant, ut pisces recens capti. *τὸν ὀπτῶντα τὸς τάριχους*. ibid. *τεθνήκας, καὶ τάριχος ἰὼν, δύναμιν πρὸς θεῶν ἔχει τὸν ἀλάϊοντα τίσισθαι*. ibid. Mortuus, et sale conditus, potestatem habet a diis eum ulciscendi, vel puniendi, qui [ipsum] injuria affecit.

ταρσοὶ τῶν κωπίων. ix. 12. Remorum palmulæ.

τάττιν. Ion. et poet. quinetiam com. pro quo frequentius *τὸ ἐπιτάττιν, καὶ προεταττιν*. Imperare. Jubere. *τὸς παρόντας τάξας ὑπομίμν*. Cum jussisset eos, qui ade-

rant, remanere. iii. 25.

ταύτη. com. Adverbialiter sumtum pro *ἕτῃ*. Hoc modo. Sic. i. 120. *ταφῇ*. Sepultura. *ταφῆς τυχαῖ*. Sepulturam consequi. Sepultura mandari. Sepeliri. i. 24. *ταφῆς κυρίῃ*. i. 112.

ταχύτη. *τὴν ταχύτην*. com. Celerissime. Citissime. i. 73, 81, 86, 111, 126. ii. 121. §. 2. iv. 131, 135, 136, 151. vi. 7. vii. 48. *τὴν ταχύτην*. vii. 162. ix. 41. Plena locutio esset, *κατὰ τὴν ταχύτην ἔδω*. ix. 66.

ταχυάλωτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulgatis Lexicis non exstat. Qui cito capi potest. *χάρην ἔχον ὑπαιρτοι, καὶ ταχυάλωτος*. vii. 130. Regionem habebant, quæ facile citoque capi poterat.

τιδάφαται. Ion. pro com. *τεθαμμέναι ἴσσι. αἱ ἱεσσι τιδάφαται*. Equæ sepultæ sunt. vi. 103.

τίθηνα. Præteritum perfectum medium. Ion. et poet. a *θάπτε*. Obstupui. ii. 156.

τετριπτοβάτης, ου, ὁ. N. H. Qui quadrigis vehitur. iv. 170.

τετριπτοτροφίην, ὡν. V. H. Equos quadrijugos alere. *τετριπποτροφήσας*. vi. 125.

τετριπποτρόφος, ου, ὁ. N. H. Qui quadrigas, i. equos quadrijugos alit. vi. 35.

τεδυμῶσθαι ἐς τοὺς κρείσσους. Præstantioribus iratum esse. iii. 52.

τέβιν. Ion. Dar. et poet. pro comm. *σοί*. Tibi. *νικήσας ἀνίδναι τέβιν παρακαλλῆς ἀγαλμν*. Victor dedicavit tibi pulcherrimum simulacrum. v. 60, 61. Alii tamen *ἐξυτόνως τῶν* scribunt.

τεχίην, ὡν. V. H. pro com. *τεχίζην*. Muris cingere. Muris circumdare. Munire. *τεχίοντος ἤδη Ἰστιαίς [τὴν πόλιν]*. Histiao [urbem] muris jam cingente, vel muniente. v. 23. *τὴν Μύρμιον, τὴν Ἰστιαίος ἐπύχας*. Myrcinum, quam Histiaeus muniebat. v. 124. *οἱ δὲ ἐπυθάνοντο τὸν Ἰσθμὸν αὐτὸς τεχέοντας*. viii. 40.

Illi vero audiebant ipsos Isthmum munire. τὸ τεῖχος ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχιον. ix. 7. Murum in Isthmo extruebant. τὸν Ἰσθμὸν ἐτείχιον. ix. 8. Isthmum muniabant, vel muro muniabant.

τειχῆρης, ὁ καὶ ἡ. comm. Mœnibus conclusus. ποιῆσαι τειχῆρις τινός. Aliquos intra mœnia compellere. Mœnibus aliquos concludere, vel includere. i. 162.

τειχομαχίην, ἡ. comm. Muros oppugnare. οὐκ ἐπιγαμένῳ τειχομαχίην. ix. 70. Quia muros oppugnare nesciebant.

τειχομαχία, ἡ. Ion. pro comm. τειχομαχία, αἰ. Murorum oppugnatio. κατιστήκει σφι τειχομαχίῃ ἐρρωμενίστην. ibid. Acrior murorum oppugnatio ab ipsis est instituta. ἰσχυρὴ ἰγίνετο τειχομαχίῃ. ibid. pro eodem dicitur συνωπύμενος.

τεῖχος, τό. Murus. Munitio. Urbs. Oppidum. com. ἔπιμπε ἐκ τῷ τείχους ἄλλους ἀγγέλους. Ex urbe alios nuntios, vel legatos misit. i. 81. τὸ Λυδῶν τεῖχος. Lydorum urbs. i. 83. ἀλίσκομένη τὸ τεῖχος. Dum urbs caperetur. i. 85. τείχια, τὰ οὖν Ἐκβάτανα κέληται. Urbem, quæ nunc Ecbatana vocatur. i. 98. ii. 118. iii. 155. vii. 107.

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλῳ διδοῖ ἐνέροπα Ζεύς. &c. Oraculum Atheniensibus redditum. vii. 141. Ejus interpret. infra vide. Hujus oraculi mentionem facit Arist. Rhet. lib. i. c. 16. §. 3. Justinus lib. ii. c. 12.

τεῖχος, τοῖς, οὖς, τό. comm. Murus. Munitio. Urbs. τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων. ix. 41. Thebanorum urbs. [Quod aperte ix. 58. de re eadem agens Herod. τὸ Θηβαίων ἄξυ vocat.] ix. 66.

τειχοφύλαξ, κοῖς, ὁ. Murorum custos. N. H. iii. 157.

τέλειος. comm. Perfectus. Absolutus. Integer. Ad exitum perductus. ὅψις οὐρίου τελέη. Insomnii visum perfectum, et ad exitum

perductum. i. 121. τὰ τέλεια τῶν προβάτων. Integræ, lectæque oves. Integræ victimæ. i. 183. Homer. passim ἐκατόμβας τεληίσσας vocat. τελοῦν. com. Absolvere. Perficere. πάντα ἱταίῳσι ποιήσας. Omnia perfecit, ac absolvit. i. 120. τοῦτο ἱταίῳδον. Hoc perfectum est. Hoc ad finem suum est perductum. i. 160.

τελοῦν. Herodotea locutio. Voti compotem facere. ταῦτα ἱταίῳσι μιν. Hæc ipsum voti compotem fecerunt. iii. 86.

τελευτᾶν. Finire. τελευτᾶν τὸν βίον. Vitam finire. Mori. i. 32. vii. 154. τὸν αἰῶνα τελευτᾶν. idem. i. 32. τὸν βίον τελευτᾶν. Vitam bene finire. ibid. τελευτᾶν ὑπὸ τινος. Ab aliquo cædi, cæsumque mori. i. 39. τελευτᾶν τὸν βίον. iii. 73. Ἀριπεΐθης τελευτᾶ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπεΐθης. Aripeithes a Spargapeithe per dolum cæditur, cæsusque vitam finit. iv. 78. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα. ix. 17. Finire vitam. ix. 27. ἱταλεύτῃσαι τὸν βίον. V. Hom. i. 5.

τελευτᾶν. Finem aliquem ac exitum habere. αἱ πολλὰὶ Πολυκράτειος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἱταλεύτῃσαν. Magna Polycratis felicitas hunc exitum habuit. iii. 125.

τελευτᾶν. Desinere. Terminari. ἐς τὴν τελευτᾶν. In quam desinit. iv. 39,

τελευτᾶν, neutraliter positum, et orationi tributum, quæ desinit in aliquem finem, quæ finem aliquem sortitur, et aliqua sententia clauditur. ἱταλεύτα δ' ἐν ὁ λόγος τῶ ἀρχοντι, μὴ τρέφῃ τὸν Ὀμηρον, &c. V. Hom. 13. Quoniam Lat. interpret et præcedentiam et hunc ipsum locum omisit, et sequentia sic est interpretatus, ut vel alium codicem nactus videatur, vel a Græcis verbis consulto recesserit, quod sensum a se utcumque nobis explicatum putaret; idcirco nos in gratiam τῶν

φιλλότης hæc Latinitate donabimus. Hinc autem et ipsum Homeri nomen ab illa [videlicet cæcitatibus] calamitate Melesigeni [fertur inditum, quod ut constanter ei tribueretur, usus] evicit, [ac obtinuit.] Cumani enim cæcos appellant ὁμήρους. Quare cum prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [impositum ei] fuit. Et peregrini [nomen hoc] in varias regiones tulerunt, [et divulgaverunt,] quoties mentionem ejus faciebant. Archontis igitur oratio in hanc sententiam desinebat, [hæc sententia claudabatur,] nou [oportere] alere Homerum. Vel, Hæc igitur erat sententia, qua Archon suam orationem claudabat, Homerum non alendum. Idem vero propemodum et reliquo Senatui visum est. Prætor vero, cum accessisset, [ad Homerum] et assideret ipsi, verba, quæ postulatis ipsius adversata fuerant, et S. C. [ipsi] narravit. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deplorabat, &c. Vide χέρμη, et Ὀμηρος, et ἱπικρατῆν, et διαφύμα.

τελευτή. Finis. τελευτή τοῦ βίου λαμπροτάτη αὐτῷ ἱπυγίνοτο. Ipsi pulcherrimus finis vitæ contigit. Gloriosissimam mortem obiit. i. 30. σφὶ τοῦ βίου ἀρίστη τελευτὴ ἱπυγίνοτο. i. 31.

τελὶς. comm. Perfecte. Absolute. Penitus. Omnino. Summe. i. 120.

τέλος, τό. Finis. ἐν τέλει τέτρη ἴσχαντο. In hoc fine retenti sunt, pro, Hunc vitæ finem sunt sortiti. i. 31.

τέλος, ιος, ους, τό. comm. Magistratus. τέλει ἐν τέλεισι ἰούσι. ix. 106. Illis, qui in magistratibus erant, iis, qui magistratus gerebant. Magistratibus.

τέλος, ιος, ους, τό. comm. Agmen militare; vii. 81.

τέλος, comm. adverbialiter sum-

tum, [ut τὸ τελευταῖον. i. 91.] Ubi Ἀττικῶς ἡ πρόθισις κατὰ subaudiri videtur. Tandem. Ad extremum. i. 76, 82, 96.

τίναγος, ιος, ους, τό. comm. Suidas, τινάγη, διάβροχοι. καδυργοὶ τόποι, πηλώδη, πηλάγη, ἡ ἰλύς. ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλῶ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Sed apud Suidam pro πηλώδη, et πηλάγη, fortasse scribendum τὰ πηλώδη, καὶ πηλαγῶδῃ [χωρία.] Vide Polybii exemplum illic allatum. Dictum τίναγος (ut Schol. Pindari docet) παρὰ τὸ τίγγειν, τὸ βρέχειν, καὶ ὑγραίνειν. Sic autem proprie vocatur maris eluvies, atque limus, quod vadi tenax cœnum a Claudiano appellatur. Hinc vocabulum Gallicum deductum est, κατ' ἀποκοπὴν, Tenguë, sive Tangue. nam utroque modo scriptum legitur, prior tamen ad Græcam vocem propius accedit. Locus cœnusus, locus obductus limo, qualia solent esse in multis regionibus mari proximis, propter maris æstum, et aquarum reciprocactionem. Locus vadosus, palustris, lacunosus. ἰδόντις δὲ οἱ βάεβαροι τίναγος γινόμενοι, παρίσαι ἐς τὴν Παλλήνην. viii. 129. Cum autem barbari locum illum vidissent factum esse lacunosum, in Pallēnem conoesserunt. Quid sibi velit hoc, ex Virg. verbis facile colligi potest. Sic autem ille τῶν γιωργικῶν lib. i. v. 113, quique paludis Collectum humorem bibula deducit arenæ? Præsertim incertissimi mensibus annis abundans Exit, et obducto late tenet omnia limo, Unde cavæ tepido sudant humore lacunæ. Festus. Lacuna, aquæ collectio, a lacu derivatur, quam alii lamam, alii lustrum dicunt. Scaliger. Pro lama perperam manuscripti limam, unde quidam λίμην reposuerunt. Sed lama idem ac lustrum. Veterum Glossæ, Lamæ, πηλάδης τόπος.

Melius tamen lamæ collectiones aquarum exponerentur. Hæc isti. Unde patet quid τοῦ τινάγου nomine sit intelligendum.

τέτοις. Ion. et poet. interrogative, pro comm. τοῖσι καὶ τίσι. τέτοις ὁμῆσαι. Quibus oculis? i. 37.

τέτοις. Ion. et poet. non interrogative, sed indefinite, pro comm. enclitico τοῖσι, καὶ τίσι. i. e. aliquibus. αἱ τέτοις καὶ ἄλλοις. ix. 27.

Si quibus aliis. αἱ τέτοις τι χρὴ συνῆδη πεποιημένος. viii. 113. v. s. Si quibus præclari alicujus facinoris conscius erat. id est, Si quod egregium facinus ab aliquo editum sciebat.

τίσσαι. Ion. pro comm. τίσσαρες. ii. 31. τίσσαις. ii. 110. τίσσιριν. ii. 138, 158. τίσσιρες, καὶ τίσσιράκοντα. iii. 10, 44. iv. 15. vii. 100. et passim.

τέτορες, ὁ et αἱ. Ion. et poet. pro comm. τίσσαρες. Quatuor. ix Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες. vii. 228. Ex Peloponneso chiliades quatuor.

τετραγωνοπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quadrata facie præditus. θηρία τετραγωνοπρόσωπα. Feræ faciem quadratam habentes. iv. 109.

τετραμῖνος, ἡ, οἱ. comm. ad ahimū interdum transfertur, et dicitur de eo, qui sententiam mutavit. ὁ δὲ, γούς τετραμῖνους σφίας. ix. 33. Ille vero, cum ipsos mutatos [esse], cum sententiam mutasse [cognovisset]. ὁρῶν αὐτὸς τετραμῖνες. ix. 34.

τέτρηται, κατὰ συγκοπὴν ex τοῦ τετρήται, a τερέν, ὁ. μ. τερέσω. Perforo. Otesias Ind. 24. Vide τερεῖται apud Eustath.

τετρωμένος, ἡ, οἱ. comm. Vulneratus, a, um. εἰς τετρωμένοις. viii. 18. Naves vulneratæ.

τιν. Ion. pro του. et τε pro τοῦ, καὶ ὁ. ἀπὸ τιν, pro ἀφ' ὃ. A quo. Nisi forte legas ἀπὸ τιν, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' ὃ. Quod probabilitas. i. 7.

τιν; Ion. et poet. pro comm. τίς; Cujusnam? Interrogationi serviens. τιν ἰδὼς ὧν; Cujus rei indigens? v. 106.

τιν. ἑγκλιτικόν. Ion. pro comm. του, καὶ τινός. Alicujus. συμβουλεύσαντός τευ. Cum quidam ei suavisset. i. 19. ὑπ' ἄλλου τευ. Ab alio aliquo. i. 39. ἄξιός τευ κακοῦ. Aliquo malo dignus. i. 115. ὅτεν, pro ὅτινος, ὅ. Cujus. i. 119. ix συνδίδτε τευ. Ex composito. iii. 86.

τινχιν, καὶ τινχισθαί τι. Ion. et poet. pro com. τυγχάνειν, εἴτε τυχῆν τινός. Πάντα γὰρ τινχισθαί αἰτήσασαν. ix. 109. Illam enim impetraturam esse [dixit] quæcunque petisset.

τινχισθαί βίης. Herodotea locutio, pro comm. βίαν πάσχειν, et βιάξισθαί. Vim pati. ἐπίτατο βίης ἔτευξομένη. ix. 108. Se nullam vim passuram sciebat. Sibi nullam vim allatum iri sciebat.

τινχάζειν. com. pro quo alias τέχνην τίνα ἀσκεῖν. Artem aliquam exercere. τινχάζειν ἐπιδάμενος. Artem exercere sciens. Artis exercendæ notitiam habens. iii. 130.

τινχάζειν. comm. Uti dolis. Agere dolose. Dolos moliri. Astute loqui. vi. 1.

τίω. Ion. et poet. pro com. τῷ, καὶ τίνι. τίω τρόπῳ; Quònam modo? i. 11. vii. 234. τίω μόρῳ; Quanam morte? i. 117. τίω δυνάμει; Quapotentia? quibus viribus?

τίω. ἑγκλιτικόν μόρῳ. pro τῷ, καὶ τινί. Aliquo. ἀλλὰ τίω τρόπῳ, pro com. ἀλλὰ τίνι τρόπῳ. Sed aliquo modo. i. 110. v. 86. vii. 210. καὶ τίω φυλασσόντων. ix. 120. Et cuidam custodum.

τίω, ποπ ἑγκλιτικόν μόρῳ, pro τῷ, καὶ τίνι. Alicui. ἄλλω τίω, pro ἄλλω τίνι. Alicui alii. i. 129, 181. πολλῷ τίω. ii. 48.

τιν. Ion. et poet. pro comm. τινός. Aliquorum. v. 57.

τίως. Ion. poet. et comm. Aliquam
D d 2

diu. Ad aliquod tempus. i. 11, 58, 82, 94.

τίως. Ion. et poet. pro comm. *ίως*. Donec. Quamdiu. iv. 165.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδει παροικίῃ γινίσθαι, πρὸς ταῦτα ἵπαι *ἤρξην*. ix. 109. Sic locum istum arbitror legendum, τὴν δὲ (κακῶς γὰρ ἴδει παροικίῃ γινίσθαι) πρὸς ταῦτα ἵπαι *ἤρξην*, δῶσις μοι τὸ ἄν σι αἰτήσω; Valla: Ad hoc illa respondens (debebat enim toti familiæ infortunium) Dabisne, inquit, mihi quicquid a te petiero? *Ἄ. P.* Illam vero (oportebat enim universæ [ejus] familiæ infortunium dari) ad hæc Xerxi respondisse [ferunt,] Dabisne mihi quicquid a te petiero? Facilis fuerit typographi lapsus, propter affinitatem particulæ τῇ cum τῇ. Subauditur autem verbum *φασί*. Vulgata lectio durum habet ἀνακέλευσαι, quod levissima mutatione possumus emendare, quemadmodum ante monuimus. *παροικίῃ* vero, nunc accipiendum ἀπὲ τοῦ, πάσης οἰκίῃ, τῇ τῇ παρὰ τῇ ἐκείνης οἰκίῃ. Vel adverbialiter est sumendum, pro quo dicitur συνενόμως παροικίῃ, et *παροικίῃ*, cum tota familia, nullo relicto. Vide vulgata Græco-latina Lexica. Sed si dicamus esse adverbium, aliquid ad locutionem absolvendam videbitur desiderari, αὐτῇ scilicet, ut locum sic intelligas, κακῶς γὰρ αὐτῇ ἴδει παροικίῃ, τῇ τῇ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, γινίσθαι. ἀπὲ τοῦ, αὐτῇ, καὶ ὅλῳ τῷ αὐτῆς οἴκῳ. id est, Ipsi et universæ ejus familiæ.

τῇ. Ion. et poet. pro comm. *ῃ*. ἔστι τῇ με νικῶς. Est qua parte me vincis. id est, Hac in re. Hoc modo me vincis. i. 40. τῇ οὐδὲς ἰνίταντο φύλακος. Ubi, vel, Qua parte, Quo in loco nullus custos erat collocatus. i. 84. iii. 64.

τῇ. Ion. pro comm. *ῃ*, ἥπερ, ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. ii. 120. vii. 209,

τῇ. Ion. et poet. pro comm. ὥσπερ. Sic. Ita.) (τῇ περ. Ut. Quemadmodum. i. 86.) τῇ αὐτῇ πάντα ἀποβλήσκει. Sic omnia ipsi evenerunt. ibid.

τῇ. Ion. et poet. pro comm. *ῃ*, πῶς, ὅπως. Quonam modo. i. 120.

τῇ ἰμοὶ δοκεῖ. Ut mihi videtur. ii. 120. τῇ γὰρ μοι φαίνεται. idem. vii. 139:

τήκειν. comm. Liquefacere. ἡμετάλαστον ἀπτάειν. Semitalentum liquefactum est. i. 50.

τὴν ἀρχήν. Initio. In primis. ταῦτό ἐκ ἰνδικομαὶ τὴν ἀρχήν. Hoc ego in primis non admitto, non probō. iv. 25.

τῇ περ. Ion. et poet. pro comm. ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. τῇ περ ἐκείνους ἵπαι. Quemadmodum ille dixit. i. 86.

τῇ περ. Ion. et poet. pro com. ἥπερ. ὅδ.) (αὐτῇ. αὐτόδ.) Ubi.) (Illic. i. 30.

τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν. vii. 168. Primo quoque die. Sic et Galli, *au premier jour*. Pro, Quam primum.

τὴν πρώτην. Ion. ac Att. κατ' ἑλλήνισιν τοῦ ὀδῆν. Primum. Initio. Principio. Vel, Primo quoque tempore. Confestim. i. 153. iii. 134.

τῇ τι γήσομαι τὸν πόλεμον. vii. 236. Hic bellum sistent.

τιάρα, πς, ῃ. Ion. pro comm. *τιάρα*, πς. Persicus pileus. περὶ μὲν τῆς κεφαλῆς ἔχουσιν *τιάρας*, καλομένους *πίλους*, ἀπαγίας. vii. 61. Valla: Circa capita gestabant pileas, (quas vocant tiaras) impenetrabilia. *Ἄ. P.* Circa capita gestabant tiaras impenetrabiles, qui vocantur pilei. Quid sit ἀπαγίας, vide suo loco. Virgil. *Æneid.* lib. vii. v. 247. tiaram masc. g. profert. More daret populus, sceptrumque, sacerque Tiaras. Vide Servium et Suidam.

τιδίμαι. τὰ μὲν ἄνω, καίτω, τὰ δὲ καίτω, ἄνω τιδίμαι. Omnia evertere ita

ut ea, quæ summa erant, infima faciamus, et quæ infima, summa. iii. 3. Gall. *Mettre ce, qui est dessus, dessous, et ce, qui est dessous, le mettre dessus.*

τίδισθαι, variis modis positum. in τιμῇ τίδισθαι. In pretio habere. Colere. Honorare. iii. 3.) (in ἀτιμία ἔχειν. ibid. τίδισθαι ψῆφον. Suffragium ferre. Suo suffragia censere. iii. 73. τίδισθαι γνώμην. Sententiam ferre. iii. 80. Auctorem esse rei alicujus. Suadere aliquid sua sententia. τοῦ γνώμην δαίμονι μὴ κρατεῖσθαι ἐπὶ τῇ ἑλλάδι. Qui sententiam tulerat, qui suaserat, ne Græciæ bellum inferretur. vii. 82. γέλωτά με ἔδου, pro ἔδω. vii. 209. Me risum fecisti. Me derisisti. Valla vero, Me derisui habuisti. τὰ σκωτῶν τιδίμοις εἶ. vii. 236. Res tuas bene constituens. Rebus tuis bene consulens. ἡμῖν χάριν θίσει. ix. 60. v. s. Nobis gratiam facite, vel tribuite. i. e. Hoc nobis gratificamini. χάριτα Μασίῃ τιδίμοις. ix. 107. Masistæ gratificans. Vel, Masistæ gratiam iniens.

τιμωρεῖν, εἰν. com. cum dat. positum sæpe significat opem alicui ferre. Vide et alias hujus verbis significationes, quæ alibi declarantur. Ἴουσι τιμωρεῖν. Ionibus opem ferre. i. 141. ἐνυτοῖσι τιμωρεῖν χρήζων. Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. τιμωρεῖν Ἴουσι. ibid. τιμωροῦντες τῷ θείῳ. ii. 63. τιμωροῦσαν ἀδελφεῷ. ii. 100. iii. 47. ὑπαδίκοντο Σκύθῃσι τιμωρήσιν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119. τιμωρήσω ἐνυτῇ καλεῖσθαι. Eum orans ut opem sibi ferret. iv. 165. ἐν ἔφασαν τιμωρήσιν σφίσι. Dixerunt se ipsis opem non laturos. v. 103. ἄλλοισι τιμωρόντας. vii. 150, 155, 157, 165, 166, 169, 171, 189. viii. 144. ix. 6.

τιμωρεῖν τινι. Alicujus injurias ulcisci. Injurias, quas quis accepit, ulcisci. Gall. *Faire vengeance des*

injures, et torts, qu'on a faits à quelqu'un. τιμωρῶν τῷ πατρί. Patris injurias ulciscens. Gall. *Vengeant les injures faites à son pere.* i. 103. θάλλω τιμωρῆσαι τῷ πατρί. Pueri injurias ulcisci volens. i. 115. τὰ τέκνα τιμωρόντα τῷ γονεῖ [ἀποθανόντι.] Filii parentis [defuncti] injurias ulciscences. iii. 109. vii. 155. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με καλεῖν τιμωρῆσαι, φημὶ μεγάλως τιμωρῆσθαι. ix. 79. τῷ Πρωτεσίλαῳ τιμωρόντας. ix. 120. Protesilaum, [i. e. injurias Protesilao factas,] ulciscences.

τιμωρεῖν, εἰν, et τιμωροῖσθαι, εἶσθαι. Ulcisci. Vindicare. i. 4. ἐτιμώροισιν. Ulti sunt suas injurias. i. 18. [τάτους] τιμωρεύμενος. Hos ulciscens. iii. 49. ἀντὶ τούτων Παριανδρὸς Καρυφαίου ἐτιμωρίστο. Pro his [maleficiis] Periander Corcyraeos ulciscabatur. iii. 53. ad fin. σφίτας τιμωρήσομαι. iii. 145. vii. 4.

τιμωροῖσθαι ἔ. τινα. Herodotea locutio. Ulcisci aliquem. Alicujus injurias ulcisci. Injurias alicui factas ulcisci. τιτιμωρήσας ἐς φάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην. ix. 78. Leonidem patruum tuum ultus es. i. Injurias Leonida patruo tuo factas ultus es. pro quo συνινύμενος dicit Herodotus. ix. 79. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με καλεῖν τιμωρῆσαι, φημὶ μεγάλως τιτιμωρῆσθαι. ψυχῇσὶ τε τῶνδ' ἀπαριθμητοῖσι τετιμῆται αὐτός τε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν Θερμοπύλῃσι τελευτήσαντες. Valla : Leonidæ autem, cui me jubes parentare, affirmo et ipsi, et ceteris, qui apud Thermopylas occubuerunt, magnifice esse parentatum, innumerabilibus horum funeribus. Æ. P. Leonidæ vero (cui factas injurias me persequi, [ac ulcisci] jubes) injurias illatas affirmo graviter [a me] vindicatas esse. Vel, aio magnifice [a me] vindicatas esse. Horum [enim Persarum, et aliorum hostium] innumerabilibus funeribus honoratus, [decoratus-

que] est cum ipse, tum ceteri, qui ad Thermopylas occubuerunt.

τιμωρημ, τος, τό. Ultio. Vindicta. ἐκ τῶν Μειλῶν τιμωρημάτων. Valla: Ob defensionem Menelai. vii. 169. Æm. P. Ob ultionem Menelai. i. Dum Menelai injurias ob Helenam a Paride raptam ulcisci voluistis. Vide sequentia. τιμωρητῆς, ἦρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm τιμωρὸς, ὤ. et τιμωρητῆς, οὗ. Vindex. Ultor. v. 80.

τιμωρή, ης, ἡ. Ion. pro comm. τιμωρία, ὠφίλεια, βοήθεια. Auxilium. ut sæpius et apud Thucydidem. Consule nostrum Græco-latinum indicem. μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδὼς τῶν ἁγῶν ἐνρήσεται τιμωρίῃ. iii. 148. Valla: Sed quum sensit eadem nonnullis civium Mæandrium e-largiri, quomodo puniri deberet excogitavit. Stephanus, Sed quum intellexit eum hæc aliquibus aliis civium donaturum, et inde mul-tatum iri. Uterque nec verba nec Herodoti mentem intellexit, ideoque locum hunc male vertit. Vertendum enim, Cum autem intellexisset fore ut [Mæandrius hæc pocula et argentea et aurea,] ceteris civibus largiendo, auxili-um [a Lacedæmoniis] impetraret, [ad Ephoros profectus, satius esse dixit ut hic hospes Sparta excederet, &c.] Hic est germanus hujus loci sensus, ac interpreta-tio, quam ipsa Herodoti verba præcedentia paulo nobis indi-cant. Cur enim Meandrius ex insula Samo profugus Lacedæmo-nem se contulerat? Cur et Lacedæmoniorum regi, et ceteris ci-vibus hæc munera largiri vole-bat? Ut illos his sibi conciliaret, ut muneribus istis auxilium ab illis impetraret, ac in patriam rediret, et pristinum imperium recuperaret. Observandum au-tem hoc locutionis genus, quod et Herodoteum et Thucydideum

esse constat. ἐνρήσκιν, vel ἐνρήσκει-σθαι τιμωρίῃ παρὰ τινος. q. d. Auxilium ab aliquo invenire, i. impetrare συναντύμως dicitur a Thucydide, ὠφέλεια ἐνρήσκιν, ἐν-ρήσκεισθαι, ἐνρήσασθαι. Vide suo loco. ἰσχυροτῆς τιμωρίας. vii. 169. Ab auxilio ferendo abstinerunt, vel (ut Valla) supersederunt.

τιμωρὸς, ὁ. Vindex. Ultor. ii. 141. vii. 5. τιμωροὺς Μειλίω. vii. 171. Menelai vindices. Injuriarum Me-nelao factorum ultores.

τίσασθαι. V. H. pro quo com. τίτυ-σθαι. τιμωρῶσθαι. Ulcisci. Punire. Pœnas de aliquo sumere. τὸν ἀδ-ίκιοντα τίσασθαι. ix. 120. Illam ul-cisci, qui fecit injuriam. De illo pœnas sumere, qui injuria [ali-quem] affectit.

τίτυσθαι. com. Ulcisci. v. 77. ἀπο-τίτυσθαι. vi. 65.

τίς. comm. pro πᾶς τις. Quilibet. Omnis. Quivis. κακολογίης τῆς ἐς Δημάρτην περιέχουσθαι τινα τοῦ λοι-ποῦ κελύω. vii. 237. Quemlibet a maledictis posthac in Demaratum spargendis abstinere jubeo.

τίσασθαι τινα. Aliquem ulcisci. Gall. Se venger de quelqu'un. τίσασθαι τὸν Κανδαυλίαν. Candaulem ulcisci. i. 10. τίσονται σι. Te ulciscantur. i. 27. τίσασθαι ἰδὲναι ἐπὶ Ἀστυά-γιος Κῆρον. Cyrus propter Astya-gem ulcisci cupiens. i. 73. τίσα-σθαι Ἀστυάγια ἐπιδυμίων. Astyagem ulcisci cupiens. i. 123, 124. τὸν ποταμὸν ἱτίσαστο Κῆρος. Cyrus flu-vium ultus est. i. 190. τὰς μάχους τίσασατο. iii. 75, 120, 127, 145. iv. 4, 118, 139.

τίσι δίδου. Herodotea locutio, pro comm. δίδουσι δικήν, εἴτε δικας. Dare pœnas. ἵνα δέωσι τίσι τῶν ἐπ' Ἀρtemισίῳ ἁγωνισμάτων. viii. 76. Valla: Ut vicem redderent præ-liorum ad Artemisium gestorum. Æ. P. Ut præliorum ad Artemi-sium factorum pœnas darent, vel rependerent.

τῆς Ion. familiaris. ἀπὸ τοῦ ἱδραμοῦ,

pro ἀνδραμον. i. 66. iii. 78. ἀπ' ὧν ἔδωτο, pro ἀπένδοτο. ii. 39. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε. ii. 47. ἀπ' ὧν ἔδωκαν. ii. 87, 88. ἀπὸ μὲν ἄλλας, pro ἀπύλίας. iii. 36. ἐμὶ ἱκαμίσας αὐτὸν, pro ἱκαυτίν. iii. 122. κατὰ ῥ' ἐξάμηναι, pro κατευξάμηναι. iv. 103. πρὸς ὧν ἔδωκαν, pro προσέδωκαν οὖν. iv. 196. κατὰ μὲν ἔσσαν, pro κατίσσαν. v. 81. ἀπὸ δ' ἔδωκε, pro ὠπιδαν δ. vi. 114. μετὰ δὲ βουλεύσαι, pro μεταβουλεύσαι. vii. 12. φάτις ἔδωκε, pro ἀνδραμέτι. vii. 15. ὡς δ' αὐτῶν, pro ὡσαύτως δ. Similiter vero. vii. 86. ἀπὸ πάντων τὰ χρήματα ἄγω, pro ἀπάγων πάντων τὰ χρήματα. vii. 164. κατὰ μὲν ἔκαστον. viii. 33. pro κατεκαστον. Ἄντα πάντα πυθίσθαι. viii. 77. pro ἀναπυθίσθαι. ἀπὸ μὲν ἔδωκε. viii. 89. pro ὠπιδαν. κατὰ μὲν ἔλυσαν. ix. 5. pro κατέλυσαν μὲν.

τό. Ion. et poet. pro com. ὅ. Quod. i. 1. Hoc autem et in reliquis casibus, numerisque eodem modo dicitur. τῶν, pro ὧν. i. 1, 2. τά. ἄ. i. 5. τῶν. ὧν. i. 6, 8. τοῖσιν. οἷς. i. 8. τῷ. ᾧ. i. 9. τά. ἄ. i. 11. τῷ. ὧν. i. 14. τοῖς. ἑς. i. 18. τά. ἄ. i. 22. τό. ὅ. Quod. i. 31, 32. τά. ἄ. i. 32. &c.

τὸ ἀπὸ τούτου. μετὰ τοῦτο. Postea. Posthac. i. 4, 130. viii. 23.

τοαρχαῖον. Ion. pro comm. πάλαι, vel τῇ ἀρχῇ. Olim. Antiquitus. vii. 154.

τόγι ἰμόν. Ion. pro com. κατὰ τὴν γὰρ ἰμὴν δύναμιν. vel κατὰ τόγι δύνατον ἰμοί. Quantum in me saltem fuerit. i. 108.

τοδύτιγον. comm. Iteram. Secundum. i. 79, 120. iii. 159. iv. 14, 140, 141, 145. v. 28.

τὸ ἰμόν. Res meae. Rerum mearum status. Plena locutio est. τὸ ἰμόν πρῆγμα. Οὕτω τὸ ἰμόν ἔχει, ὡς Πέρσα. Sic se res meae habent, o Persa. iv. 127.

τὸ ἰδιδῆν. Ion. pro com. μετὰ τούτο. Postea. i. 75. Posthac. i. 95, 100,

119, 162. et passim: dicitur et unica voce, τοιδιδῆν. v. 116.

τὸ ἰόν. Ion. pro comm. τὸ ὄρδον, καὶ δικαίον. κατὰ τὸ ἰόν. ὄρδῳ. δικαίως. πυθαιόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἰόν. Cum audirent judicia juste exerceri. i. 97. Vel, Cum audirent causas juste decidi, juste terminari.

τὸ ἰόν. Ion. pro comm. τὸ ἔν. τὸ ἀληθές. Id, quod est, Res ipsa. Ipsa rei veritas. Res, quae geritur. vii. 209.

τὸν ἰόντα λόγον λέγειν. Rem eam, quae est, dicere. Verum dicere. Dicere id, quod est. i. 95. ἔφαινε τὸν ἰόντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116.

τοεπίπαν. Ion. pro comm. παντὶ ἄνθρωπῳ. Omnino. Penitus. iv. 68. vi. 46. vii. 50. Plerumque. vii. 157. viii. 60.

τοί. Ion. pro comm. σοί. Tibi. i. 9, 11, 32, 38, 39, 41, 42, 66, 89, 108, 110. ii. 115. iii. 119. et passim.

τοί. Ion. et poet. pro com. articulo σοί. i. 186.

τὸ κατ' ὑμῶν. Ion. pro τὸ καθ' ὑμᾶς. κατὰ τὸ πρῆγμα τὸ καθ' ὑμᾶς γινόμενον. vii. 158. Quantum in vobis fuit.

τόκος, ὁ. Ipse partus. Ipse pariendi actus. i. 111.

τὸ σύμπαν ἵστα. Ion. pro comm. κατὰ τὸ σύμπαν. vii. 143. In summa.

τοῖσι ὀδοῖσιν. vii. 114. Legendum videtur τῇσι, quod Ion. pro com. ταῖς. Si codex est sanus, observandum nunc praeter morem etiam in plurali, non solum in duali, masculinum articulum cum nomine feminino junctum. Consule Eustath. in Ἀρδεα ἀρσενικὰ προτιθέμενα θηλυκῶν διυκῶν οἶον τῷ χεῖρι, τῷ γυναικί. p. 723, 19. et Scholia Graeca in Soph. Electram v. 977. in τῷδε τῷ κασιγνήτῳ. pro, τὰδε τὰ κασιγνήτα. Has sorores.

τοῖς. Ion. pro comm. οἷς. Quibus. i. 18. τοῖσι. i. 34.

τοκεῖς, ἰός. Ion. et poet. Pater. οἱ τοκεῖς. Parentes. i. 122. τοκῆς alibi. iii. 52.

τὸ μηδὲν. comm. Qui nullius est pretii. Qui nullus amplius est, ut Comici loquuntur. ἀντ' ἀνδρός με ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι. viii. 106. Qui pro viro me nihil amplius esse fecisti. Cur? Eunuchus enim, si cum viro conferatur, nihil videtur esse. Nam nec mas, nec fœmina est, ut canit Ovid. Hei mihi, quod dominam nec vir, nec fœmina, servas. Idem in Ibin, Deque viro fias nec vir, nec fœmina, ut Atys.

τόν. Ion. et poet. pro comm. ἰκαῖνον, vel αὐτόν. Ipsum. Illum. i. 24.

τόν. Ion. et poet. pro comm. ὄν. Quem. i. 5, 7. τοῦ. οὗ. i. 14. τόν. ὄν. i. 14, 19, 32.

τόνος, ὁ. Tonus. Tenor. τόνος ἐξαμέτρος. pro carmine hexametro videtur sumi, quod certo vocis tono pronuntiatur. ἡ Πυθίη ἐξαμέτρῳ τόνῳ λέγει τὰδε. i. 47, 62. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Versu trimetro, sive senario. i. 174. v. 60.

τόνος, ου, ὁ. Apud Herodotum interdum accipitur pro funibus, ut Valla vertit. ἵνα ἀνακωχήῃ τὸν τόνον τῶν ὄπλων. vii. 36. Ut stabiliret funes armamentorum. Sed τὸν τόνον τῶν ὄπλων ad verbum vocat Herodotus ipsam armorum intensionem. ἀντὶ τοῦ τὰ ὄπλα σχοινίοις ἐντεταμένα. Arma funibus intenta. Gall. melius, *Tout l'équipage bandé avec cordes et cables*. Vel τόνος hic accipitur ἀντὶ τοῦ σχοινίου ἐντεταμένου, καὶ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ σχοινίου. Funis intentus. Funis. *Corde bandée*. Corde. ibid.

τόξενμα, τος, τό. comm. Sagitta. ἐπὶ τῶνδε τῶν τοξενμάτων βαλλόμενοι. His sagittis percussi. iv. 132. quod enim jam τοξείματα vocatur, id ante συνανόμενος οἷσιν vocatur. Τοξείματος παρὰ τοὺς γλυφίδας.

viii. 128. Circa sagittæ crenas. τὸ τόξενμα λαβόντες. ibid. Capta sagitta. βάλλεται τοξείματι. ix. 22. Sagitta vulneratur. τοξενμάτων πάλαι ἀπίσαι. ix. 61. Multas sagittas emittebant. ἱερματίσθη τοξείματι. ix. 72. Sagitta vulneratus est.

τόξενμα, τος, τό. comm. Sagittæ jactus. ὅταν τόξενμα ἐκκινήσῃ. Quantum sagittæ jactus pervenit. Ad sagittæ jactum. iv. 139. ἐπὶ αἱ βαρβαροὶ ἀπίσιναι τὰ τοξείματα. vii. 226. Ubi barbari sagittas emiserrint, ejaculati fuerint. vii. 218. ix. 49.

τοξοφόρος, ὁ. comm. Sagittarius, qui arcum fert. Arcitenens. Gallice, *Archer*. i. 103.

τοξοφόρον Μήδων ὅταν αἰσῶμαι ἡμᾶς ἐπὶ ἁλδῃ. ix. 43.

τοπάλαι. πάλαι. Jampridem. Olim. i. 5. iv. 180. vii. 95.

τὸ παλαιόν. Antiquitus. Olim. i. 171, 173. τοπαλαιόν. iv. 11. v. 88. vii. 59, 89. viii. 31.

τοπωράπαι. Omnino. Prorsus. In omni parte. Penitus. i. 32, 61, 75. In summa. i. 193. iii. 66, 130. iv. 63, 124, 129, 164. ix. 33.

τὸ παραυτίκα. Statim. Tunc statim. i. 19. In præsentia.

τοπρίν. Ion. et poet. pro com. πρῶτον. Prius. Ante. Olim. i. 129.

τὸ πρῶτερον τέτων. Ion. et comm. Ante hæc. i. 65, 72. τὸ μὲν πρῶτον ἢ Πέρσας ἀρξάει. Prius quam Persæ regnarent. i. 130. iii. 159. vii. 75.

τόρμος, ου, ὁ. Tignum, Valla. Alii rotæ modiolum esse dicunt, in quem axis inseritur. iv. 72.

τόρνος, ου, ὁ. comm. Tornus Latine, Græca voce servata, vocatur. Est autem mechanicum instrumentum, quo vasa cavantur, tornantur, ac rotunda fiunt. Est et lignum rotundum atque turbatum. γράφουσι τὴν γῆν κυλοτιρία ἰοῦσαι ὡς ἀπὸ τόρνου. Valla: Scribunt terram tanquam tornum, factam esse orbiculatam.

Sed Græca verba aliud sonant, ut torno elaboratam, esse orbiculatam. iv. 36.

τόροι, ου, ὁ. comm. Funis. τὸς τόρους ἔχοντες τὴν κλίειν ἰσχύοντο. ix. 118.

Elixos lectorum funes comedebant. (τὸς τόνους ed. Steph. 1570.)

τος. Nominum adjunct. in τος terminatio non pass. sed activa. Vide ἄκριτος.

τοῖς. Ion. et poet. pro comm. οἷς. Quos. i. 11, 27.

τοῖς. Ion. et poet. quinetiam com. αὐτὶ τοῦ, αὐτοῦς, et ἰκίους. τοὺς δὲ ἀποκρίσασθαι. Illos vero respondisse. i. 2, 3, 24, 86.

τοσοῦτο, ὅτι. Ion. [pro comm. οὕτως, ὥς. Ita, ut. Adeo, ut, iv. 159.] iv. 160.

τοῖς. com. Tertium. Gall. Pour la troisieme fois. i. 55.

τοῦτοι. Ion. pro comm. τὸ ἴτερον. Attice δάτερον. Alterum. i. 32.

τοῦτων. Ion. Horum, harum, horum. pro comm. τέτων. i. 50, 68, 70, 73, 105. ii. 38.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. com. Partim quidem, partim vero. i. 161. ii. 135. iii. 132, 136. (159. mendose legi videtur, τοῦτοι μὲν, pro τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ut cum ante, tum infra.) iv. 23. 142. v. 28. vi. 44. vii. 119, 156, 167.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ix. 110. Partim quidem, partim vero. Est autem ἑλλειπτικὸν loquendi genus. Subauditur enim vel κατὰ, vel διὰ, quod idem sæpe valet. q. d. Ob hoc quidem, ob hoc vero.

τρέπω. Ion. pro com. τρέπω. Vertere, Flectere. ἱκτράπονται. Deflectunt. ii. 80. τρέπουσι. Vertunt. Convertunt. ii. 92. ἱκτράπω. iii. 81. ἱκτράφονται. iii. 155. τραφέντες. iv. 12. ix. 56. Conversi. τράπεται. iv. 60. ἱκτράψι. iv. 202. τράπονται. vi. 33. ἱκτράπονται. vi. 34. τράπομαι. vii. 18. ἱκτράπω. vii. 52. [sic Δωρικῶς τραφῖν, pro τρέφω. Pind. Isthmiorum Ode 8. v. 35.]

τραφέντης. Ion. pro magis usitato

τραφέντης. ἱκτράφέντης, pro ἱκτράφέντης. Quod frequentius occurrit. i. 7. Dicitur enim in act. perfecto comm. τίτρεφα (unde Atticum τέτροφα) et τίτρεφα. Sed a τίτρεφα formatur ἱκτράφην, in aor. 1. pass. a τίτρεφα, ἱκτράφην. Demosth. περὶ γεφύρου. §. 91. (si modo codex mendo caret,) perfectum Atticum τίτρεφα, a τρέφω deductum usurpat. τὴν ἑλευθερίαν ἀνατρεφόντες. Qui libertatem funditus everterunt. Æschin. ἐν τῇ κατὰ Τιμάρχου. p. 27. l. 4. ed. Steph. pro eodem τίτρεφα dicit. πόλεις ἀνατρεφόντας. Qui urbes funditus everterunt. Idem ἐν τῇ κατὰ Κτησιφώλους, p. 76. l. 13. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατρεφόντα. Dinarchus ἐν τῇ κατὰ Δημοσθένους, p. 94. l. 8. πότα ἔτος πρῆγματα ἢ ἀνατίτρεφιν; Et p. 104. l. 6. ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῇ τίτρεφιν.

τρέπω. comm. In fugam vertere. Fugare. τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. Athenienses in fugam vertunt, fugant. i. 63. ἱκτράποντο. In fugam versi sunt. i. 80. ad fin. ὑπὸ πᾶν ὀλίγων εἰς φυγὴν τραπέσθαι. viii. 16. A paucis navibus in fugam verti. τῶν βαρβάρων εἰς φυγὴν τραπομένην. viii. 91. Barbaris in fugam versis. τρέχειν περὶ ἑωῦτῃ. ἑλλειπτικῶς dictum videtur, ut subaudias ἀγῶνα, vel κίνδυνον. q. d. Currere de se ipso certamen, vel periculum. id est, De se ipso periculum aliquod adire, et de hoc vitando sollicitum esse. Pro sua ipsius persona, pro suo capite incurrere, de quo fugiendo simus solliciti. In aliquod capitis periculum incidere, ad quod vitandum magna corporis animique contentione, studio, cursu, et celeritate, sit opus. vii. 57. Eodem modo et Euripides in Electra de Oreste dicit, versu 1264. ἵσταῦθα καὶ σὶ δι' ὁρμηῖν φόβου σίρι. sub. enim ἀγῶνα. i. Hic etiam oportebit te currere de cæde certamen, i. iudicii cer-

tamen, atque periculum subire. Quod συνινύμως dicitur δίειν δρόμον περὶ ἑωῦτοῦ. q. d. Cursum de se ipso currere. μεταφορικῶς verò τὸν ἀγῶνα, καὶ κίνδυνον, i. Certamen, et periculum de suo capite inire, subire. In capitis periculo versari. ἄτι περὶ τοῦ πατρός ἦδη δρόμου δίωται. viii. 74. Valla: Utpote pro omni jam cursu currentes. Sed (nisi fallor) ibi legendum est δρόμον. Vertes autem, Quippe qui de summa rerum jam cursum currerent, i. periclitarentur. Vide apud Suidam Τρίχιν τὴν ἰσχύατην, ubi subsaudiendum videtur ἰδδν, q. d. Extremam viam currere, ut hic extremum cursum currere. Quod nihil aliud est, quam in extremo capitis discrimine versari. Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 209. 28. integram locutionem usurpat, κίνδυνοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχουσιν, quum ita loquitur, Ἐρμῆα δὲ, καὶ ὄρσαντὰ τὰ θυγῆνα ταυτὶ παῖδια καταλείπειται, κίνδυνοι οὐ τὸν ἰλάχιον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχοντα. Idem lib. vii. 454. 9. τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα τρέχουσιν dicit. Idem in τῷ Ἰσοκράτει, ex Wecheliani typis, pag. 98. 47. dicit, τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον τρέχουσιν ἐν δικασταῖς. q. d. de anima, sive de vita, periculum inter iudices currere. i. Capitis causam apud iudices dicere. In capitis discrimine apud iudices versari. Hom. II. X. v. 161. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς δίον ἔκτατος ἱπποδάμοιο. Quemadmodum autem Ἀττικῶς dicitur λόγῳ λόγον, λαρεῖν λαρον, ἀγῶνας ἀγωνίζεσθαι, κίνδυνοι κινδυνεύειν, sic etiam δίειν, τρέχουσιν, δραμεῖν δρόμον, κίνδυνον, ἀγῶνα. Quem Atticisum et Latini passim imitantur, ut, vivere vitam, currere cursum, certare certamen, peccare peccatum &c. Illud etiam obiter observandum hic τὸ πατρός ἑλληνιστικῶς dictum, subaudito nomine παράγοντος; vel substantivè sumendum pro rerum

universarum summa. Sic et Thucyd. loquitur περὶ τοῦ πατρός διακινδυνεύσαι. De summa rerum belli fortuna periclitari. Consule nostrum Græcol. indicem. Pro quo συνινύμως περὶ τῶν ὅλων sub. παραγμάτων διακινδυνεύσαι, vel τὸν ἀγῶνα τρέχουσιν, alias eleganter diceretur. Πολλὰς πολλὰς ἀγῶνας δραμεῖνται περὶ σφίον αὐτίκῃ οἱ Ἕλληνες. viii. 102. Græci pro se ipsis sæpe multa certamina cursitabant, i. pro suo capite multa pericula subibunt. Θίειν αἰὶν περὶ ὁμίον αὐτῶν. sub. ἀγῶνα, vel κίνδυνον. viii. 140. §. 1. τρέχουσιν περὶ τῆς ψυχῆς. sub. δρόμον, vel ἀγῶνα, vel κίνδυνον. ix. 37. Vide δίειν τὸν περὶ ψυχῆς, apud Eustathium.

τρέχος, ου, δ, vel ἦ. Nam utrumque dicitur, ut docet Eust. Via trita. παρὰ τὸ τρέχον, quod terere significat. ἐν τρέχῳ οἰκίσθαι. viii. 140. §. 2. In via habitare. μεταφορικῶς accipitur pro in magno periculo versari. Metaphora sumta ab illis, qui in media via, nullis præsidiis aut ædificiis munita, degunt, et qui propterea viatorum omnium insidiis, et injuriis, sunt obnoxii. Sed quod ab Herodoto dictum est obscurius, id a Dionysio Halic. Ant. Rom. lib. vi. 368. 22. multo dilucidius effertur. πρεσβεία ἀπὸ πάντων τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ πάντων παρῆν, ἀξιώσαντες σφίον συμμαχεῖν ἐν τρέχῳ τοῦ πολέμου κινεμένοις. i. Legatio ab omnibus P. Romani subjectis [missa] aderat, qui rogabant ut sibi in belli via positis opem ferrent, [neve se omnibus hostium conatibus obiectos desererent, at suis auxiliis juvarent.] Idem lib. xi. 730. 38. Διόμεινοι βοήθειαν ἀποστέλλαι σφίον διαταχίον, ὡς ἐν τρέχῳ τοῦ πολέμου κινεμένοις. id est, Rogantes ut quam celerrime sibi in belli via positis auxilium mitterent. Idcirco Herod. viii. 140. §. 2. dicit Διευαλῶν ὑπὲρ ὁμίον, ἐν τρέχῳ τοῦ πολέμου οἰκισμένους.

τοι τῶν συμμάχων, αἰεὶ τε φειρομένων μούων, ἐξαιρέτων τε μεταίχμιον τῇ γῇ ἐκτεμνόντων. Quorum verborum hic est sensus. Vobis metuo, quia omnium sociorum maxime in [belli] via, [periculis omnibus expositi] habitatis, et soli semper aliquas clades accipitis, quia agrum possidetis, qui est ceu quoddam eximium præmium, inter varias variorum hostium vobis insidiantium acies positum, pro quo obtinendo non solum contra vos, sed etiam ipsi inter se, armis contendunt. Vide μεταίχμιοι. Hoc autem loquendi genus habet παροιμίας quandam speciem illi non omnino dissimilem, in τριόδῳ κινῆσαι. In trivio situm esse. Quod adagium Suidas sic integrum explicat. in τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ ὑπόμενος οὐκ οἶδε ποῦα χρῆσται ὁδῷ. Sed hoc de rebus incertis dubiisque dicitur, illud vero de manifestis magnisque periculis, in quibus aliquis versatur.

τρηκόντα. Ion. pro com. τριάκοντα. Triginta. Quinetiam ipsum Latinum vocabulum ex Græco Ionico videtur κατὰ συγκοπὴν formatum, quasi τρικόντα, verso κ in g. et η in i. quæ mutatio non est nova, nec ignota, illis saltem qui Græcas literas norunt. i. 14.

τριηκοταίτιδες σπονδαί. Triginta annorum foedus. vii. 149. a Thucydide vocantur τριακοτούτης σπονδαί. Triennialia foedera. Vide τριακοτούτης apud Suidam.

τρηκόντηρος, υ, ἦ. N. H. Navis, quæ triginta remis agitur; ut πεντηκόντηρος, quæ quinquaginta. iv. 148. utrumque simul exstat. vii. 97. viii. 21.

τρηρίτης, ου, δ. comm. Qui triremi vehitur. Alii pro remigibus ipsis remos agentibus accipiunt. v. 85. τριζός, ἡ, ὅι. Ion. et Herodoteum

nomen, pro comm. τρισός. Triplex. τριζὰ ἐξορύματα. Tria inventa. i. 171. τριζὰ χωρία. iii. 9. iv. 192.

τριζὰς ἐποιήσαντο θύκας. ix. 85. Tres loculos [tria sepulcra] fecerunt.

τριτημόριοι, ου, τό. comm. τὸ τρίτον μέρος. Tertia pars. τὸ τριτημόριον τῆς βασιλείας. ix. 34. Tertia regni pars.

τριτημόριος. H. V. pro comm. τριτημόριος. Qui facit tertiam partem. Tertia pars. τριτημορία ἡ Ἀσσυρία χώρα τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίας. Assyria regio tertiam reliquæ Asiæ partem potentia facit. i. æquiparat. i. 192.

τριτημορίς, ἰδου, ἡ. H. V. Tertia pars. i. 212. τοῦ γερατοῦ τριτημορίς. Exercitus tertia pars. vii. 121, 131.

τριφασίος. Ion. et Herodoteum vocabulum pro comm. τριπλοῦς. Triplex. τριφασίας λόγων ὁδοὺς φηναί. Triplicem narrationis viam indicare. Tres narrationis vias declarare. i. 95. Lat. interpres vertit, Trifarias narrandi vias. quod bene, licet vox trifarius, a, um, apud Latinos parum in usu sit, nisi in adverbio, Trifarium, i. tripartito. Ab hoc autem τριφασίος, et ipsum Latinum trifarius, est deductum; nec necesse est tripharius scribere, ut Henricus Stephanus ait, ut rectius origo vocis indicetur. Nam et fallo Latinum a Græco σφάλλας, rejecto σ. formatum constat, nec tamen ideo phallo scribitur. Sic α φάρ, φάρος, fur, non autem phnr. φῆρ, φηρός, Æolicum, pro communi φῆρ, fera, non autem phera. Idem et de multis aliis dici potest. σχίζεται τριφασίας ὁδός. Trifarium dividitur. ii. 17. περὶ τοῦ ὕδατος ἦλξαν τριφασίας ὁδοὺς. De aqua trifariam disseruerunt. ii. 20. βωμοὶ τριφασιοί. Tres aræ. ii. 156. τριφασίας γρατήριος. Tres expeditores. iii. 17. τριφασίας βα-

οὐλίας. Triplex regnum. Tria regna. iv. 7. *τριφάσια οὐνόματα*. Triplex nomen. iv. 45. *τριφασίη μνηστιαχίη*. Triplex singulare praelium. i. ter commissum. v. l. vi. 119.

τρίχα. Ion. et poet. pro comm. *τρίχης*. Tripliciter. Trifariam. iv. 67.

τριχῦ. V. H. Tripliciter. Tribus in locis. vii. 36.

τροπή. Fuga, in quam hostis vertitur. *τροπήν ποιήσας τῶν πολεμίων*. *ἀντί τοῦ τῆς πολεμίας τρέψας*. Hostibus in fugam versis. i. 30. *ἰδὼν τροπήν τῶν ἰωῦτοῦ γεινομένην*. vii. 167. Cum suorum fugam animadvertisset. Cum suos in fugam versos vidisset.

τροφή, *ἥ*, *ἡ*. Apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimentum; sed pro ipsa alendi, nutriendi, ac educandi, ratione sumitur. *δοδοῖ τρέφειν τροφήν τινα τοιήνδε*. Dat [eos] hujusmodi quodam educationis, vel nutritionis, genere nutriendos. ii. 2.

τρέφεις, *οἱ*. N. H. Qui nutriti sunt, qui sunt jam adulti. *τρέεις παῖδας ἔχω*. *τούτους, ἱππῶν γίνονται τρέφεις*. &c. Tres habeo filios. Hi quomodo sint tractandi, [quomodo sint educandi,] quum jam adulti fuerint, quum jam adoleverint, dic mihi. iv. 9.

τροχάζειν. comm. Currere. *παρὰ τὸ τροχάω*, ὤ. inserto ζ. quod a *τρέχω* formatur, ut a *πίτω*, τὸ *ποτάω*, ὤ, pro quo usitatius τὸ *ποτάομαι*, ὤμαι. vel *σποτάομαι*, ὤμαι. Volo, as, are. Consule Eustath. in τῷ *σποτάομαι*, ἀντί τοῦ *πίτομαι*. Sic a *ἵμην*, *τρέφω*, *ἠμάω*, ὤ. *στροφάω*, ὤ. sed in his τὸ ο in ω versum, in *τροχάω*, ὤ, τὸ ο retinetur. *τὴν ταχίστην ἱπρόχαζι φεύγων*. ix. 66. Quam celerrime currebat fugiens.

τρεῖν. Ion. et poet. *καταπονήν*. *κατατρέχων*. *κακούν*. Atterere. Vexare. Malis afficere. *τιτρέσθαι* *ἐς τὸ*

ἰσχατοῖ κακού. Summis, vel extremis malis attritum, vel afflictum esse. i. 22.

τρεῖν. Ion. et poet. Atterere. Atterendo absumere. *τιτρεμμένοι τάλαιπυρίησι*. Miseriis attriti. Vel, Defatigationibus afflictati. vi. 12. *τρέφος*, *ιος*, *ους*, τό. Ion. et poet. pro comm. *δάκλασμα*. Fragmentum. Frustum. *παρὰ τὸ θρύπτειν*, τὸ *δαλᾶν*. Diffringere. *ἀλλὰ τρέφια*. Salis frusta. iv. 181.

τρέγων. comm. Edere. Comedere. i. 71. ii. 92.

τρεῖμα, *τος*, τό. Vulnus. Plaga. Clades. pro comm. *τραῦμα*, *τος*. Ion. positum. Nisi quis dicat a *τιτρώσκω*, deductum, foro, perforo, penetro, saucio. fut. *τρέσω*, a *τρέω*, quod a *τορώ*, ὤ. *κατὰ συγκοπὴν τρῶ*, *κατὰ παραγωγὴν τρώ*, ut a *ζῶ*, *ζῶω*, a *πλῶ*, *πλῶω*, a *ῥῶ*, *ῥῶω*. Utrumque verisimile videtur. i. 18. *τρέματα μεγάλα Μιλησίων ἰγίετο*. Milesiis plagæ inflictæ fuerunt magnæ. Milesii magnas plagas, sive clades acceperunt. *ἀποδήτηκον ἐκ τῶν τρεμάτων*. Ex vulneribus, ob vulnera, moriuntur. ii. 63. *τελευταῖον ἐκ τοῦ τρέματος*. Ex vulnere, propter vulnus inflictum mori. iii. 29, 64, 78. ix. 18. *μετὰ τοῦτο τὸ τραῦμα*. Post istam cladem. iv. 160. v. 121. vi. 132. *ἀναίτιον τοῦ τρέματος τοῦ γεγονότος βασιλέϊ*. vii. 233. Qui a culpa cladis regi illatæ aberant. vii. 236. viii. 27, 66. ix. 90.

τραυματίζειν. Ion. pro comm. *τραυματίζω*. Vulnerare. Sauciare. *τραυματίσας ἰωύτος*. Cum se ipsum vulnerasset. i. 59. *τραυματιοδύς*. Vulneratus. Saucius. iii. 64. *τραυματίζει τούτους*. Hos vulnerat. iii. 78. vi. 45. *κατατιτρεματίσθαι*. vii. 212. *ἱτρεματίζοντο*. ix. 61. *ἱτρεματίσθη*. ix. 72.

τραυματῆς, *ος*, ὅ. Ion. et poet. pro comm. *τραυματίας*, *ος*. Saucius. Vulneratus. iii. 79.

τρέμμα, *τος*, τό. Ion. pro comm.

τραῦμα. iv. 180. *Vulnus*. Fit autem vel κατὰ δάλυσιν, καὶ τροπήν, ἐν τοῦ τραύματος, τραῦμα, τραῦμα, vel κατ' ἐπέδωσιν τῷ υ, τρώμα, τρώμα. τυτά. Nomen Persicum, quod ab Herodoto ix. 110. sic explicatur: φυλάξασα δὲ [ἡ "Αμην] τὸν ἄνδρα τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέβη βασιλῆος διῆτοι προτιθέμενος. τῦτο δὲ τὸ διῆτοι παρασκευάζεται ἀπὸ τοῦ ἐλαιου τοῦ ἡμέρη τῇ ἰγνίτῃ βασιλεύς. Οὐτομα δὲ τῷ διῆτοι τούτῃ, Περσὶ μιν, τυτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τέλειον. Valla: Observato itaque tempore, quo vir suus Xerxes regalem instrueret coenam, quæ coena semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instruebatur. (Coenæ nomen Persice Tycta, Græce τέλειον, id est, Perfecta. &c.) Æ. P. Cum autem [Amestris] observasset suum maritum Xerxem, qui regalem coenam [aulæ suæ principibus] proponebat. [id est, Observato die, quo Xerxes suus maritus regalem coenam aulæ suæ principibus proponebat, vel qua aulæ suæ principes excipiebat.] Hæc autem coena quotannis semel paratur [eo] die, quo rex est natus, &c. Herodotus enim natalem regis diem intelligere videtur, quem diem illustres viri, principes, et reges, plurimi faciunt, et variis splendidissimarum epularum deliciis, variisque festivitatis, ludorum, chorearum, carminum, musicisque voluptatibus sollemniter atque magnifice traducere consueverunt. Ut autem hunc Herodoti locum illustrem, nostramque conjecturam manifeste confirmem, unum afferam exemplum, de quo nullus sana mente præditus dubitare potest. Quod propter maximam rerum verborumque cognationem Lectori gratissimum fore confido. Sed Marcum Evangelistam de incesto Herodis amore verba facien-

tem audiamus. Sic autem ille cap. 6. vers. 21. et deinceps, loquitur, Καὶ γυναικὴς ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτι Ἡρώδης τοῖς γυναικοῖς αὐτοῦ διῆτοι ἐποίησε τοῖς μεγίστοις αὐτῷ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρῶτοις τῆς Γαλιλαίας. 22. Καὶ ἐισελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδας, καὶ ἀρχησαμένης, καὶ ἀρριστησῆς τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κερασίῳ, Αἴτησον με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. 23. Καὶ ὤμωσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἵνα ἡμέρας τῆς βασιλείας μου. 24. Ἡ δὲ ἐξελθούσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. &c. Vide et Matthæum cap. 14. versu 6. Γυναικὶ δὲ ἀγορεύοντι τοῦ Ἡρώδου. &c. Quid vocas γυνίς; τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ ἰγνίτῃ τις, καὶ ἐν ἣ διῆτοι τι δημοσίαις εὐφροσύνῃς χάριν ποιῶνται. τυλόν, ὦ. μ. τυλώσω. Callum obduco, Calli instar obduresco. Occalleo. Callis tego, callis munio. Ρόπαλα ξύλων τιτυλωμένα σιδήρῳ. vii. 63. Valla: Ligneas clavas ferro inductas. Sed Græci verbi vim non expressit. Sic enim Herodotus vocat ligneas clavas ferreis clavis munitas, qui clavi in ipsa clavarum lignea materia undique prominebant, ut callos in multorum rusticorum, ac aliorum, manibus, assiduo labore fatigatis, prominentes videmus. At vii. 69. ῥόπαλα τυλωτὰ vocat clavas nodosas, in quibus lignei nodi callorum instar eminebant. τυμφοχόειν, ἰν. Ion. et poet. pro comm. θάπην. Tumulum struere. Tumulare. Sepelire. Humo aggesta humare, tegere. Αὐτὸν ἰτυμφοχόειν ὡσαύτα σπατή. Ipsum totus exercitus aggesta humo tumulavit. vii. 117. τύπος. ἀντίτυπος. Quid hoc sit, vide i. 68. τυραννίην. Ion. poet. qui etiam comm. Regnare. i. 14. ἐπὶ τούτῳ τυραννέοντος. Hoc regnante. i. 15.

τῷ Μιλήτῳ τυραννίσαντι. Mileti regi. Qui Mileti regnabat. i. 20. *τυράννευε Κορίνθου*. Corinthi regnavit, rex Corinthi fuit. i. 23, 59, 64, 77, 163. iv. 137. v. 11, 12, 78, 92. §. 5.

τύχη. comm. Fortuna. Τῆς τύχης εὖ μεταγίσκες. Ion. pro comm. μεδιγίσκες. Fortuna in bonum conversa. i. 118. *ἐπὶ τύχῃσι χρητῆσι*. Felici fortunæ successu. Bonis avibus. Gall. *A la bonne heure*. Vel, *Avec bonheur*. i. 119. *οὐκ ἔστι κατὰ τὴν τοσούτων τύχης ἀπικίεω*. Nunquam ad tantum fortunæ, ad tantam fortunam, ac felicitatem, pervenisses. i. 124.

τύχες, ου, ὁ. comm. pro quo et τύπος. Poeticum tamen potius, quam solutæ orationis. Latomorum cœlum. Instrumentum, quo Latomi lapides cædunt, scalpunt, poliunt. Eurip. Herc. Fur. vers. 944. *Βάδρα Φοῖβη καίονι, καὶ τόποις ἡεροσμία*. Herod. vii. 89. *τύχαις μεγάλους*. Valla: Grandes bipennes. Quod ab Eustathio confirmatur, qui dicit, *Τύχαις, λαδοξαῖκόν σιδήριον, ὅθεν ἀποτυχίσαι, τὸ πωλεῖσθαι*. Vide apud eundem, *τυκίζω*, et *τυκίος*. Euripid. in *Τρῳάδι*, versu 814. *Καίονες τυκίσματα Φοῖβου* vocat Troiæ muros, quos ad regulam dirigens cum Neptuno exstruxit. Hoc autem *παρὰ τὸ τυκίζω*.

τῷ. Ion. et poet. pro comm. §. Cui. i. 23. et passim etiam pro quo. ut in τῷ, pro *in ᾧ*. In quo. vii. 122.

τῷγαλμα. τὸ ἄγαλμα. Simulacrum. ii. 42, 138, 141. iv. 181.

τῷ ἴσῃσι. Ion. pro comm. τῷ ὅτι. i. 30. (quod et τῷ ἀληθείᾳ λόγῳ. Re vera. i. 14, v. 41.) vii. 237.

ταδάξιν. Cavillis insectari. ii. 60.

ταῖν. Ion. et poet. pro comm. ὧν. Quorum. i. 23, 26, 29.

τὰ πρὸ τέτυ. pro τὸ ἀπὸ τέτυ. Postea. i. 199.

τάρχαϊον. Ion. pro comm. τὸ ἀρχαῖον. Antiquitus. Olim. A priacis temporibus. i. 173. ix. 45.

ταῦτό. Ion. pro comm. τὸ αὐτό. Idem. i. 1. in τῷ τῷ μῖνι. In eodem rerum statu permanere. i. 5. in τῷτό. i. 13. in τῷτό συνιδραμον. In idem concurrebant. i. 53. *συνελήχθασαι* in τῷτό. In idem, in unum eundemque locum collecti sunt, convenerunt. i. 97. vii. 145.

Τ.

ΤΑΤΑΙ. Ion. terminatio 3. pers. plural. præter. p. pass. pro comm. *υπαι. καταειχύνεται*. Sparsæ sunt. ii. 75. *ινδρύεται*, pro *ινδρύνεται*. ii. 156. Formatur autem a 3. sing. desinente in *υπαι*. inserto *α* inter *υ* et *τ*.

ύατο. Ion. terminatio 3. pers. plural. imperf. pass. pro comm. *υπο. ut εξυγνύατο*, pro *εξέγυοντο*. Sic *ινδρύατο*, pro *ινδρύντο*, ab *ινδρύναι*, τὸ *ινδρύνωμαι*. Collocor. Fundor. Sedeo. Collocatus sum. Fundatus, situsque sum. *ἐκπατοικινύατο*, pro *ἐκπατοικινύοντο*. ix. 58. Formatur autem hæc 3. plural. a tertia singul. desinente in *υτο*. inserto *α* inter *υ* et *τ*.

ύβρισμα, τοις, τό. comm. idem quod ύβρις. Contumelia. Insolentia. vii. 160.

ύγνρῶς, ὁ. N. H. pro comm. ύγνρῶς, ὁς. Sanns. Integer. Incolumis. *λίγουσί σφας ἴσαι ύγνρῶτάτους*. Ipsos maxime sanos esse dicunt. iv. 187. *ύγνρῶτατοι*. ibid.

ύδρῖσσαι. com. Castrense verbum. Aquari. Aquam ex aliquo loco haurire. *συντάραξαν τὴν κρήνην, ἀπ' ἧς ύδρῖετο πᾶν τὸ γέννημα*. ix. 49. Conturbarunt fontem, unde totus exercitus aquabatur. [Quod loquendi genus ab Herodoto verbis aliis sic explicatur, *ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφὶ οὐκ ἔστι ύδωρ φορῖσσαι*. ibid. Ex fluvio ipsis non licebat aquam ferre.]

ύδρῖον, τό. Ion. et poet. pro comm. ύδρῖα. Urna. Vas aquarium. iv. 14.

ὑδροποτιῖν. comm. pro quo et ὕδωρ πίνουσιν. Aquam bibere. i. 71.

ὑσδαί. Pluviis irrigari. i. τῶν Ἀσσυρίων γὰρ ἔσται ὀλίγη. Assyriorum ager exiguis pluvii irrigatur. i. 193. ii. 13. ὅτ' αἱ ταῦτα τὰ χωρία. Hæc loca pluvii irrigarentur. ii. 22. ὑμῖνος τῆς χώρας. ii. 25. ὑσθασαι αἱ θῆβαι. iii. 10. ὑσθίσαι. ibid. τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου ἔσται. ibid. ὑσθασαι. ibid. iv. 90, 198.

ὑστῶτατος αἶμος. Apud Herodot. Ventus maxime pluvius vocatur. Ventus, qui maxime pluvias ciere potest, ac solet, ii. 25.

ὑμίας, pro ὑμᾶς. Ion. Vos. i. 53. iii. 71. Vide ἱας. Ion. terminatio.

υἱὸν ποιῆσθαι. V. Hom. 4. Filium facere, i. adoptare.

ὑπάγειν ὑπὸ δικαστήριον. Herodotea locutio, pro com. ἄγειν, vel ὑπάγειν εἰς τὸ δικαστήριον. In judicium adducere. vi. 72. ρεγῆσαντά μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους. Ipsum reversum inimici ad Ephoros deduxerunt, vel, citaverunt. vi. 82. pro eodem dicitur ἱσάγειν ὑπὸ δικαστήριον. vi. 104. αὐτὸν Δανάτου ἱπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον. vi. 136.

ὑπακούω. comm. Parere. Morem gerere. Obtemperare. Imperio, ac potestati alicujus subjectum esse. Οὗτοι τῶν Ἰνδῶν Δαρείου βασιλῆος οἶδαμὲν ὑπήκουσαν. Indi isti Dario regi nunquam paruerunt, nunquam imperio ipsius subjecti fuerunt, ut imperata facerent. iii. 101. οἱ δ' ὑπακούσαντες. Illi vero cum morem [ipsi] gessissent. iii. 148. iv. 119, 201.

ὑπαίρεισθαι, εἶσθαι. Ion. pro comm. ὑπαίρεισθαι. ταῦτα τὰ ἀγαλματα ὑπαίρεινται αὐτῶν. Hæc simulacra ipsa surripunt. v. 83.

ὑπαλλαγή Ionibus familiaris. Ut, Μῆνας ἐπὶ τὰ τοὺς ἐπιλοῖτους Καμῶσις ἰς τὰ ὀκτὼ ἔτια τῆς πληρώσεως, ἀπὸ τοῦ, ἰς τὴν πληρώσειν τῶν ὀκτὼ ἔτιων. iii. 67. τὸν Σουλῶντα κατῆ-

λαβε εὐτυχίῃ. ἀπὸ τοῦ, ὁ Σουλῶν κατῆλαβε εὐτυχίῃν. iii. 139. Vide καταλαμβάνειν. Αἰνιγμαῖος τὰ ἔχον ἐξιχώρησε. ἀπὸ τοῦ, ἔχον τὰ αἰνιγμαῖος ἐξιχώρησε. iii. 148. ὅσπερ λόγοι ἔχον τὴν Πυθίην ἀναπιῶσαι. ἀπὸ τοῦ, οἱ λόγοι ἔχον. &c. v. 66. Vide λόγος. Rumor. τὸν Κλειμένην εἶχε αἰτίῃ. v. 70. pro ὁ Κλειμένης εἶχε αἰτίαν. ut v. 70, 71. περιείναι ὅλην τὴν ἄλσος. ἀπὸ τοῦ, περιείναι ὅλην τὴν ἄλσιν. Vide περιείναι ἐν τῇ Νίσει. πῶς. vi. 80. τὴν μεσόγειαν τάμειν τῆς ὁδοῦ, pro, τὴν ὁδὸν τῆς μεσογείας τάμειν. vii. 124. ix. 89. παρακρίδασαι διαταχθέντες. viii. 70. ἀπὸ τοῦ, διατάχθῃσαν παρακρίδέντες. In exercitu ex variis gentibus collecto, quum prælium est committendum, gentes a gentibus discernuntur, et confusionis vitandæ causa in suos quæque ordines digeruntur, utque mutuam opem sibi quam primum ferre valeant, aliæ prope alias a peritis imperatoribus in acie collocantur. Hæc est horum verborum vis, hic sensus.

ὑπαίτιάζειν. Vide simplex ἀντιτάζειν.

ὑπάπτειν. Ion. pro comm. ὑφάπτειν. Succendere. Incendere. ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν. Arcem incenderunt. i. 176.

ὑπαργμῖνα, τά. Ion. pro comm. ὑπαργμῖνα. Quæ jam exstant. Quæ jam jacta sunt. εἰ χρὴ σαθμῶσθαι τοῖσι ὑπαργμῖνοις ἐξ ἐκείνων. Si conjectura est facienda ex rebus ante gestis ab illis. vii. 11.

ὑπῆρξαι ἀδίκῳ ἔργῳ ἐς ἄλλους. Alios injuria lacessere, provocare. i. 5. Sic ὑπῆρξαι ἀδικίῃς. Injuria aliquem provocare. iv. 1. vii. 9. ap. init. οἱ ἡμεῖς καὶ πατέρας τὸν ἡμῶν ὑπῆρξαν ἀδικῶς ποιούντες. vii. 8. §. 2. Quæ me patremque meum injuria provocarunt, priores affecerunt. ὑπῆρξαν ἀπῶσθαλα ποίειν ἐς τοὺς Ἕλληνας. ix. 78. [Ut barbarus] impia facinora in Græcos prior patrare

[caveat, id est, ut impiis facinoribus Græcos lacessere, vel provocare, caveat.]

ὑπαρπάζειν. Ion. pro comm. *ὑφαρπάζειν*. Surripere. Præripere. *ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν δ' Ἀριστοφάνης ἄρμητο λέγει*. v. 50. Valla: Interpellata hujus, quam ordiri instituerat, oratione. Sed hoc verba sonant, Præcepta reliqua oratione, quam Aristagoras habere paratus erat. Vel, Interrupto reliquæ orationis cursu, quo Aristagoras ferebatur. *Δόγον ὑπαρπάζειν*. Orationem surripere, pro, dicentis orationem interpellare. *ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον*. ix. 91. Reliqua oratione interpellata.

Ἵταρχος. Nomen Indicum fluvii, quod Græce significat, *φέρειν πάντα τὰ ἀγαθὰ*. Omnia bona ferens. Ctesias Ind. 19.

ὤπιατι. N. H. quod in dativo reperitur, pro cultro. *τύψαντες ὤπιατι*. Percutiens cultro. Sed vocabulum hoc de mendo suspectum merito quibusdam videtur. Apud nullos enim alios ullum hujus vocis vestigium reperias. iv. 70.

ὑπὲργγος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui sponsioni est obnoxius. Qui alicujus potestati est subjectus. Qui sub alicujus manu est. Nam *ὑπὲργγος* et *ὑποχίριος* interdum *συνωνύμως* sumuntur. *γυῖα γὰρ, sive γυῖα* (ut docet Eustathius) *τὰ καθ' ὅλον σῶμα μέλη, ἰδίως δὲ οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, ἐξαιρέτως δὲ αἱ χεῖρες*. *γυῖα δὲ ποδῶν, καὶ γυῖα χειρῶν, ἐντελὲς λέγεται*. *γυῖα δὲ κατὰ μέρη, ἑλλειπῶς*. *ὥσπερ* (inquit Herod. v. 71.) *ἐνέμορτο τὰς Ἀθήνας ὑπὲργγους, πλὴν θανάτου*. Qui Athenas incolebant suis judiciis obnoxias, ac obstrictas, excepta capitis poena. Vel, Qui Athenas suæ potestati subjectas incolebant, excepta capitali poena. Sensus; Qui summum imperium in Athenienses tunc habebant, ac

exercebant ceteris in rebus, exceptis iis, quæ capitales erant, sive quæ ad judicium ac supplicium capitale spectabant. *ὑπὲργγος ἀγαθὰ*, dicuntur bona sponsioni obstricta, q. d. obligationi subiecta. Gallice, *Biens engagés, ou biens hypothéqués*. Quod autem sit discrimen inter pignus et hypothecam, docent Jurisconsulti. Nam pignoris appellationem ad res mobiles, hypothecæ vero, ad immobiles referunt. Alias *ὑπὲργγος ἀγαθὰ* vocantur, quæ sub alicujus manu ac potestate sunt. *ὑπείκειν*. comm. Cedere. Locum dare. *ὑπέξομαι τοῦ ἀρχαίου λόγου*. Valla: A superiore nostra oratione aliquantum decedemus. vii. 160. Bene. Nam hæc ad præpositio in compositione sæpe remittit, et aliquid minus significat, quam ipsum simplex verbum. Ut, *ὑπείκειν*, Aliquantum cedere, nonnihil cedere de re aliqua, de qua verba fiunt. *ὑπείκειν τοῦ ἰδίου δικαίου*. Nonnihil de jure suo decedere. Sic *ὑπείκειν τῷ ἀρχαίῳ λόγῳ*. De priore sua oratione nonnihil decedere, et aliquid remittere, atque concedere alicui, quod ante concedere volebamus.

ὑπιῖται. Ion. pro comm. *ὑφιῖται*. Remittere. *ὑπὲς τῆς ὀργῆς*. Cum de ira remisisset. i. 156. iii. 52.

ὑπιῖται. *ὑπάρχειν*. Esse. Adesse. i. 31.

ὑπὲρχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. *ὑπὲρχος*. Eximius. Excel-lens. v. 92. §. 7.

ὑπέισαντες. Participium aorist. I. act. ab *ὑπείω*, pro *ὑπῖω*, quod Ion. dictum pro comm. *ὑφίημι*. Summitto. Clam mitto. *Νυκτὸς ὑπέισαντες ἄνδρας οὗτοι κτείνουσι μὲν*. Isti noctu viris summissis ipsum interficiunt. vi. 103.

ὑπεκδίωται. 3. pers. plur. subjunct. modi aor. 2. med. Ion. formata inserto *ι* ante *υ*, pro comm. *ὑ-*

εκδύνται. viii. 4. Clam exportas-
sent. Subduxissent. Subducerent.
ab ὑπικτιδισμαι.

ὑπικκίσθαι. V. H. Clam aliquo ex-
portatum esse, et in aliquo loco
clam collocatum esse. In aliquem
locum subductum esse. ἰς τὴν ἡμῶν
ὑπικκίσθαι τέκνα τε, καὶ γυναῖκες. viii.
60. In quam [insulam] a nobis
liberi, et conjuges clam expor-
tatæ, vel subductæ sunt. Vel, In
quam [insulam] nostri liberi, et
conjuges subductæ, collocatæque
sunt. Vel etiam, In qua [insula]
liberi, et uxores a nobis [ex pa-
triiis sedibus] clam exportatæ,
sunt collocatæ.

ὑπικκομίσθαι. comm. Clam ex-
portare. ὑπικκομίσσαντο πάντα. ix.
6. Omnia clam exportarunt.

ὑπικκρυψί. comm. Ex aliquo loco
se subducere. πρὶν δὲ τοὺς μιτὰ
Παυσανίῳ ἰς τὸν Ἰσθμὸν ἰμβαλεῖν ὑπ-
ερχόμεν. ix. 13. Priusquam Pau-
sanias milites in Isthmum in-
grederentur, se subduxit [Mar-
donius.] ix. 14.

ὑπικαντίον. Contrarium. τὸ ὑπικαν-
τίον τούτου. Quod huic est con-
trarium. Contra. Gall. *Au con-
traire*. iii. 80.

ὑπικειρύν. Ion. et poet. pro comm.
ὑπικτείν. Subtrahere. Sic au-
tem formatur, εἶν, ἰεύν, εἰεύν,
ἰειρύν, ὑπικειρύν. Consule Eustath.
in Εἰρύν. Ἐς δὲ τοῦτον [τὸν νεκρὸν]
ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπικειρύσαν. vii.
225. Donec Græci [sua] virtute
[cadaver] hoc subtraxerunt.

ὑπικέισθαι. V. H. pro quo com. ὑπικέ-
φυγα. Clam effugit. v. 72. ὑπικέ-
ισθαι ἰς Θεσσαλίαν. In Thessaliam
clam effugit. Vel, Clam se sub-
duxit. vi. 74.

ὑπικέισθαι ἐκ τῆς Χίου. viii. 132. Ex
Chio se subduxerunt. Est autem
aor. 2. act. 3. plural. ab ὑπικέισθαι.
μὲν ὑπικσχέσω, ab ὑπικσχέω, ὦ. aor.
2. ὑπικέισθαι, ε, ι. Clam abeo, me
subduco.

ὑπικέισθαι. comm. Clam exire.

ὑπικέισθαι ἰς γῆν τὴν Μηδικήν. Clam
egressa in agrum Medicum ivit.
i. 73.

ὑπικέισθαι. vii. 211. Sesubduxerunt.
Vide ἦσαν.

ὑπικέισθαι. Ion. et comm. Qui lo-
ca montana incolunt. i. 59. τὰ
ὑπικέισθαι ἰδοσαν ἐκτείνθαι. Loca
montana dederunt possidenda.
vi. 20. q. d. τὰ ὑπὲρ τὰς ἀκρας
χωρίας.

ὑπικεκομίσθαι. Pro aliquo caussam
agere. Aliquem purgare. vi. 136.

ὑπικεκομίσθαι. ἰν. V. H. Proprie su-
pra modum, vehementer, metu-
ere. γυνὴς tamen pro simplici
sumendum videtur interdum, si
Vallæ versionem sequaris, qui
sic locum istum interpretatur,
ὑπικεκομίσθαι τῇ Ἑλλάδι κινδυν-
οῦση. viii. 72. Metuentes Græciæ
periclitanti. Æ. P. Vehementer
metuentes G. p.

ὑπικεκομίσθαι τινι πρήγματι. Rem
aliquam supra modum graviter
ferre. Iniquissimo animo ferre.
Ἀθηναῖοι ὑπικεκομίσθαι τῇ Μιλήτῃ
ἀλώσει. Athenienses Miletī ex-
pugnationem iniquissimo animo
ferentes. vi. 21.

ὑπικεκομίσθαι. com. Superare. Red-
undare. Exundare. οἱ Λέβητες ἄντο
πυρὸς ἔξισαν, καὶ ὑπικεκομίσθαι. Lebe-
tes sine igne efferbuerunt, et
exundarunt. i. 59.

ὑπικεκομίσθαι et ὑπικεκομίσθαι. comm.
Superare. Vincere. Θεβαῖοι ὑπικεκομίσθαι
τῇ δόσει τῶν χρημάτων. The-
bani pecuniarum donatione [ce-
teros] superarunt. i. 61. Δαρῖον
ὑπικεκομίσθαι. Darium superare.
v. 124. vi. 9, 13. bis. οὐ δύναται
τὸν Βάρβαρον ὑπικεκομίσθαι. vii. 163.
Barbarum superare non possent.
Sic enim hæc οὐ δύναται, pro οὐ
δύνανται ὧς ibi sunt accipienda, ut
ex præcedentibus illius loci ver-
bis patet. ὑπικεκομίσθαι. Ion. pro
ὑπικεκομίσθαι, superatum iri. vii.
168. ὑπικεκομίσθαι τὴν Μαλίαν. ibid.

viii. 24, 140. ix. 28. ὑπερβάλλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι. ix. 71. Lacedæmonii virtute [ceteros] superarunt.

ὑπερβάλλεσθαι. comm. pro ἀναβάλλεσθαι. Differre, ἢ ὑπερβάλλεται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος. ix. 45. Si Mardonius prælium distulerit. ἢ ὑπερβάλλονται κείνη τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν ποιούμενοι. ix. 51. Valla: Si Persæ supersederent eo die committere prælium. κείνη τὴν ἡμέρην, pro κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέρην, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς est dictum.

ὑπερβόριοι, ων, οἱ. comm. q. d. Superaquilonares. Populi, qui supra Aquilonem, vel ultra Aquilonem, habitant. iv. 32, 33, 34, 36.

ὑπερβαίνειν. Ion. et poet. pro comm. ὑπερβασίζεσθαι. Supra modum timere. Vehementer metuere. viii. 94.

ὑπερέχειν. Eminere supra alios. Excellere. Præstare. Superare. ἱππομελίης τε, καὶ παιδευσίως προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέχει. V. Hom. 5. Diligentia vero, et institutione accedente, statim omnes [suos condiscipulos] longe superavit. ἱππομελίην intellige, qua Homerus in bonis literis discendis utebatur. παιδεύσειν vero vocat Herodotus institutionem, qua præceptores Homerum instituebant. Valla tamen τὴν ἱππομελίην refert ad matrem, quæ filium institui curabat. Sed uterque bonus est sensus.

ὑπερήδισθαι. Supra modum lætari. Vehementer lætari. comm. ὑπερήδθη. cum dat. i. 54. ὑπερήδτο. i. 90.

ὑπερημίσεις τῶν ἀγῶν. vii. 156. Ultra dimidiam civium partem.

ὑπέρθυρον, ου, τό. comm. Superum, sive superum kimen, quod superliminare nominatur. i. 179. Latinius interpres vertit cardines.) (ὑπὸ θυρον. Inferum, sive infer-

num kimen.

ὑπερμεγάρθης, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ὑπερμεγίδης. Supra modum magnus. Maximus. ὑπερμεγάρθεις ὄφεις. Serpentes supra modum grandes. iv. 191. κίρεια ὑπερμεγάρθια. vii. 126. Corua maxima.

ὑπερμήκης, ὁ καὶ ἡ. N. H. quod in vulg. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Præcelsus. Præaltus. Prælongus. Procerus. οὐρα μεγάρθῃ ὑπερμήκεια. vii. 128. Montes magnitudine præalti. Altissimi vel longissimi montes. ὑπερμήκεισι οὐρασι. vii. 129. [ἡ βασιλῆος] χεὶρ ὑπερμήκης [ἐστίν.] viii. 140. Regis manus est prælonga. Huc referri potest illud tritissimum carmen, An nescis longas regibus esse manus? Consule Eras. Ad. Chil. 3. cent. 4. adag. 60. Fuge procul a viro majore.

ὑπερρότιοι, ων, οἱ. comm. q. d. Super australes. Populi, qui supra, vel ultra austrum habitant. iv. 36.

ὑπεροικίειν, εἶν. V. H. Supra [aliquem] habitare. Ἰσσηδῶνιν ὑπεροικίειν Ἀρμασπούς. Supra Issedonas habitare Arimaspos. iv. 13. ὑπεροικέουσι τοῦτων. iv. 21, 37. vii. 113.

ὑπέροικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui in superiore parte domum, domicilium, sedes habet. ὑπέροικοι τῆς χώρας. Qui superiore regionem, vel regionis partem superiorem incolunt. iv. 7.

ὑπέρους, ου, ὁ. comm. Pistillum. ὑπεβάλλουσι ἐς ὅλμοι, καὶ λήναιτες ὑπέροισι, σῶσι δὲ σινδῆος. Injiciunt [piscis arefactos] in mortarium, et ubi pistillis [eos] contuderunt, linteo servant reconditos. i. 200.

ὑπερέπαιτιν. Herod. verbum, pro comm. παρέρχισθαι. Præterlabi. Præterire. ἢ ὑπερέπαισις ἡ εἰς ἡμέραν. Si dies hodiernus nos præterlabatur, prætereat. iii. 71.

ὑπερτιδέειν, vel ὑπερτιδέσθαι τι τι. Aliquid alicui committere. Ali-

cujus rei onus alicui imponere. Aliquid cum aliquo communicare. *τούτῃ τὰ συνοδίαίμα τῶν περὶμάταιν ὑπεριτίθω ὁ Κανδαύλης.* Candaules huic res majoris momenti committebat; vel, cum eo communicabat. i. 8. *[ταῦτα] ἰμοὶ ὑπεριτίθω.* Hæc mihi commisisistis. Hæc mecum communicastis. iii. 71. *εἰ μὲν τοι ὑπεριτίθω τὰ ἱμελλοὶ ποιήσῃ.* Si tecum communicassem ea, quæ facturus eram. iii. 155. *ἵνα τρι αὐτὰ ὑπεριτίθω.* Ut eas [res] tecum communicem. v. 24. *ὑπεριτίθω τὰ ἐκ τοῦ Ἀριστογόρου λεγόμενα.* Cum ea, quæ ab Aristagora dicebantur, cum eo communicasset. v. 32. *ταῦτα ὑπεριτίθω τοῖς ὀνειροπόλοις.* Hæc cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, communicans. v. 56. [vide *ὑποτίθω*], pro *προτίθω*. ubi de re eadem verba faciens Herod. dicit, τὸ ἐνύπνιον τοῖς ὀνειροπόλοις ὑποτίθω, ἀπὸ τῶ προτίθω. i. 107, 108. iv. 135.] *ἵνα τὸ τοῦ πρὸς ὑμῖν, ὑπεριτίθω ὑμῖν.* Ut quod facere cogito, vobiscum communicem. vii. 8. *ὑπεριτίθω ταῦτα Πέρσῃσι.* Hæc cum Persis communicavit. vii. 18. *ὑποσχεῖται κνήμην.* Galeam sustinuit. Tenuit galeam. ii. 151. *ὑπὲρ ἑαυτῶν ποιήσασθαι.* Ion. pro *comm.* *ὑπὲρ ἑαυτῶν ποιήσασθαι.* In suam potestatem redigere. Sibi subijcere, subigere. *ἐν γὰρ ἔχον, πᾶσαι τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ ἑαυτῶν ποιήσασθαι.* vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere.

ὑπερίστω. comm. Excellere, præstare, superare. iv. 74. *ῥόδα ὁδὸν ὑπερίστω τῶν ἄλλων.* viii. 138. Rosæ, quæ ceteras odore superabant. vel, Rosæ ceteris odore præstantiores. *χώρα κάλλι' καὶ ἀρετῇ μέγα ὑπερίστω.* viii. 144. Regio pulcritudine et virtute [i. fertilitate] longe præstans. *Τυχρῆς κάλλι' τι καὶ μεγάθυ' ὑπερίστω.*

Περσίαν. ix. 96. Tigranes forma et statura Persas superans. Vel, Tigranes [omnium] Persarum pulcritudine, et corporis statura eminentissimus.

ὑπερφύς, ἰός, ὁ καὶ ἡ. comm. ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἤτοι φύσιν ὤν. Qui est supra naturam. Tam in bonam, quam malam, partem accipi potest. Immensus, eximius, præstans, excellens. *ἔργον ὑπερφύς ἐργάσατο.* viii. 116. Valla: Facinus eximium fecit. Sed si quis verteret, facinus immane patravit, fortasse non male mentem auctoris interpretaretur. Illic enim agitur de patre, qui sex suis filiis oculos eruit, quod præter sua mandata Xerxem Græciæ bellum inferentem sequenti fuisent.

ὑπερφρονῶ. comm. Superbire. Superbum ac insolentem esse. Contemnere. *τῷ πολούτῳ ὑπερφρονήσας.* Opibus superbientes. Ob opes superbæ. i. 199.

ὑπὴκοος, ἡ. comm. Qui morem alicui gerit. Qui paret alterius imperio. *ὑπὴκοος ποιεῖν.* Subigere. In nostram potestatem redigere. Efficere ut quis nostro imperio pareat. i. 102. *ἵθνα βασιλῆος ὑπὴκοα.* Gentes regis imperio subiectæ; vel, quæ regis imperio parent. iv. 167. *ὑπὴκοος Δαρσίον.* v. l. vii. 111, 149.

ὑπερετίθω. Ion. pro *comm.* *ὑπεριτίθω*, ut i. 109. Servire. Inservire. Suam operam alicui navare. i. 108.

ὑπὴσιν. Ion. pro *comm.* *ὑφῆσιν*, ab *ὑφίμω*. μ. *ὑφῆσιν. ἰλπίζω σφίρας ὑπὴσιν τῆς ἀγρυμνοσύνης.* ix. 4. Valla: Sperans contumaciam deposituros. Æ. P. Sperans ipsos de contumacia, vel de fastu, remissuros.

ὑπίστω. Ion. pro *comm.* *ὑφίστω*. Remittere.) (*ὑπένειστω*. Intendi. τὸ ὑδαρ ὀπίσται τοῦ ψυχροῦ. Aqua de frigore remittit. i. e. Non est adeo frigida, ut ante. iv. 181.

ὑπὶσασθαι. Ion. pro com. ὑφίσασθαι. Subsidiere. Subesse. In imo loco manere.) (ὑφίσασθαι, pro ὑφίσασθαι. Suprastare. Supernatare. In summo loco esse. Summum esse. τὸ μὲν τοῦ γαλακτος ὑπὶσάμενοι, τὸ δὲ ὑπὶσάμενοι καλλιῦται. Lactis altera quidem pars supernatans, ac summa; altera vero, subsidens, ac ima nominatur. iv. 2. Hic autem subaditur nomen μέγος.

ὑπόσχωσθαι. Ion. et poet. pro com. ὑποσχωῖσθαι. Promittere. Polliceri. ὑπόσχωσθαι δῶρα. Munera polliceri. v. 30. [Sic et Hom. Od. B. v. 91. Πάντας μὲν β' ἔλπει, καὶ ὑπόσχιται ἀνδρὶ ἱκάδην. Omnes quidem sperare facit, et promittit unicuique. Idem Od. Θ. v. 347. λῦσον. ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπόσχομαι (ὥς συ κελύεις.) Et Od. N. v. 380. Et Od. O. v. 462. ἄντοι ὑποσχομένοι. Pretium promittentes. Et in hymno in Mercurium, v. 275. μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπόσχομαι αἴτιος εἶναι. Sed hoc postremo loco τὸ ὑπόσχομαι potius accipiendum ἀντὶ τοῦ διίσχυρίζομαι, assevero, affirmo. Vide ὑποσχωῖσθαι, et ὑποδέσσωσθαι.] ὑπόσχομαι οἷός τι εἶναι μάχισθαι ἀνδράσι δικα. Me cum decem viris pugnare posse promitto. vii. 104. τάδε ὑπόσχομαι. vii. 158. Hæc promitto.

ὑποσχωῖσθαι. comm. Affirmare. Asseverare. οὐδὲν ὑπόσχοιτο εἶδναι. Nullus se [hoc] scire affirmavit. ii. 28. Vide ὑποδέσσωσθαι.

ὑπὸ in compositione interdum Ionice pro comm. ἀπό. Vide ὑποκρίνοσθαι, pro ἀποκρίνοσθαι. Et ὑπόκρισις, pro ἀπόκρισις.

ὑπὸ Ion. et poet. in nonnullis verbis compositis, pro comm. ἀπό. ut ὑποκρίνομαι, et ὑπόκρισις, pro ἀποκρίνομαι, et ἀπόκρισις. Vide suo loco.

ὑπὸ, tempus denotans. ὑπὸ τὸν πῦρ κατακαίεται. Sub id tempus, quo templum est combustum. Eo tempore quo. Vel, Circoiter tem-

pus illud, quo. i. 51. ὑπὸ ταῦτα. Sub tempus, quo hæc acciderunt. ii. 142.

ὑπὸ. comm. cum genitivo. Præ. ὑπὸ τῆς παρούσης συμφορῆς παραμύχεται. Præ præsentī calamitate [cædem sibi jam imminentem] neglexit. i. 85. ὑπὸ δύνους, καὶ κακοῦ φωνὴν ἔβρηξεν. Præ metu, maloque vocem rupit. ibid. ὑπὸ μεγάθυος. Præ magnitudine. i. 191. ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. iii. 129.

ὑπὸ cum accus. loco præpos. κατὰ, vel in cum dat. ὑπὸ τὸν παρόντα πόλεμον. ix. 60. ἀντὶ τῷ, κατὰ τὸν π. τ. π. Vel, in τῷ παρόντι τῷ πολέμῳ. In hoc præsentī bello. Vide συνιδίναι.

ὑπὸ pro in. ὑπὸ τοὺς θανάτους, pro in τοῖς θανάτοις. In funeribus. In funere. ii. 36.

ὑπὸ Ion. et Herodoteo more, sæpe pro præpos. πρὸ, in compositione ponitur. ὑποδύμιος τοῖσι ὀνειρούλοις τὸ εὐπνέειν, pro προδύμιος. Cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. ὑπεξύντης, pro προξύντης. Progressi. i. 176. ὑπεξελθόντες, pro προξελθόντες. ibid. ὑπεταίνειν, pro προταίνειν vii. 158. Sic ὑπεφύτης, interdum pro προφύτης.

ὑπὸ βρυχία. Sic legitur apud Herodotum. vii. 130. ὅτι Θισσαλὴν πᾶσαι ἔξω τῶν ὀρέων ὑπὸ βρυχία γενέσθαι. Valla: A quo omnis Thessalia præter montes aquis summergeretur. Vel, montibus exceptis, aqua summergi posset. Sed apud Herodotum unica voce legendum videtur, ὑποβρυχία. a recto ὁ καὶ ἡ ὑποβρυχίης, aquis summersus, q. d. sub aquis rigatus, ac madefactus. aquarum profunditate tectus, et sub aquis latens. quod vocabulum erit Herodoteum, nec aliis familiare. Pro eodem alibi dicit ὑποβρύχιος. Vide suo loco. Vel ὑποβρυχία scribendum, quod erit adverbium

loco nominis ὑποβρύχιον. Hom. Od. E. v. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑποβρύχῃα θῆκε πολὺν χρόνον. i. Illum vero sub aquis detinuit longum tempus. Vulgata Lexica, ὑπόβρυχα. In profundo, q. submersa. Suidas, ὑποβρύχιον. τὸ ὑπὸ τῷ ὕδαρ' ὑποταθέν. παρὰ τὸ ὑποβρύχιον. Proluere. Irigare. Submergere.

ὑποβρύχιος. Ion. et poet. Summer-sus. ὑποβρύχιον οἰχύνει φέρων. Summersum absportavit; pro absportavit, ac summersit. i. 189. Vide ὑπὸ βρυχία. vii. 130. ubi vel ὑποβρυχία legendum, pro ὑποβρύχιον, ab ὑποβρυχῆς, ιος. vel ὑπόβρυχα, quod est adverb. poet. et jam pro nomine sumetur.

ὑποβέτιρος, ου, ὁ. comm. Inferior. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποβέτιρος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. Valla: Nihil ipso Phemio in disciplinis factus inferior. Æ. P. Ipso Phemio in doctrina nihilo inferior erat. id est, In docendo, vel in pueris docendis, vel in docendi munere, nequaquam erat inferior Phemio.

ὑποδοιμαίσιον. Vide simplex δαιμαίσιον.

ὑποδέκσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχσθαι. Suscipere. Recipere. Promittere. Polliceri. i. 24. ὑπιδέκοντο Σκύθῃσι τιμωρήσιον. Se Scythiis opem laturos promiserunt. iv. 119, 148. vi. 11. ὑποδέκονται παρῖξιν. Me suppeditaturum recipio. vii. 158. ἢ ὑποδέκεται ταῦτα κοίσιον. viii. 102. Si pollicetur se hæc facturum.

ὑποδέκσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχσθαι. Suscipere. Aliquid faciendum suscipere. Ἀθηναῖοι [τοῦτο] ὑπιδέξαντο. ix. 21. Athenienses [hoc] susceperunt. οἱ [τὸτο] ὑποδέξονται. ix. 22. Qui [hoc] susceperant.

ὑποδέκσθαι. Suscipere. Excipere. ὑποδέξάμενος αὐτὸν οἰκίσιοι. Qui ipsum hospitio excepit. i. 41, 44.

ὑποδέκσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχσθαι, peculiari quadam ratione ab Herod. usurpatum. ἥρῳτα ὁ Δαρείος [αὐτὸν] τὴν τέχνην οἱ ἐπίτραπο. ὁ δὲ οὐκ ὑπιδέκτο, ἀξέφρων, &c. Ipsum Darius interrogavit, an hanc artem novisset. Ille vero non recepit, non dixit, non asseveravit, sc. se eam tenere. Dissimulavit se eam tenere, metuens, ne, &c. iii. 130. Sic etiam, ὁ Ἀργάνδης σήμερας ἐς Βάρκην κήρυκα, ἰπυρδάντο τις εἴη ὁ Ἀρκεσίλαιον ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτὸν ὑπιδέκοντο πάντας. Aryandes caduceatore Barcen misso, quæsitiv quisnam Arcesilaum interfecisset. Barcæi vero omnes responderunt illum a se cæsum. iv. 167. Hic autem post αὐτὸν sub. verbum ἀποκτείναι. Hinc igitur patet τὸ ὑποδέκσθαι pro ὑποκρίνσθαι, ἤτοι ἀποκρίνσθαι, nonnunquam usurpari, vel eodem modo sumi, quo et τὸ ὑπὸ-σχεῖνσθαι. Affirmare. Asseverare. Vide suo loco. Quamobrem hoc minime novum videbitur. Nam ὑποδέκσθαι, καὶ ὑποσχεῖνσθαι, sæpe συνωνύμως ponuntur. ἥρῳτα τις εἴη ὁ μοι δοῦς. ἐγὼ δὲ ἐφάρμην ἰκύνον. ὁ δὲ οὐκ ὑπιδέκτο. Interrogavit quisnam mihi [corollas] dedisset. Ego vero dixi ipsum [has mihi dedisse.] Ille vero non recepit [hoc, id est, hoc negavit.] vi. 69.

ὑποδέξαι, pro ὑποδεῖξαι. Ion. Designare. i. 189. ὑποδέξω, pro ὑποδείξω. sublato i. iii. 122.

ὑποδέξιος, ὁ. N. H. ὑποδεχόμενος, vel πρὸς τὸ ὑποδέχσθαι ἐπιτήδειος, ἱκανός, q. d. Susceptor, ad suscipiendum aptus, idoneus. λιμένας ὑποδέξιοι. Portus naves ad excipiendas idonei. Portus ad naves recipiendas apti. vii. 49.

ὑπόδημα. comm. Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἤρσαψας μὲν συ, ὑπιδέσαστο δὲ ὁ Ἀριστάγορας. Hunc calceum tu quidem consuisti, Aristagoras vero induit. vi. 1. Hæc vim quandam proverbiū habent, et de illis

dici possunt, qui dolos aliquos excogitarunt, quibus alii postea suo damno sunt decepti, licet eorum non fuerunt auctores.

ὑποδύνει, et ὑποδύσαι. comm. Snbire. Suscipere. *οὐ μὴ ἐκόντες ὑπιδύσαι τὸν πόλεμον.* Nisi volentes, ac ultro, bellum suscepissent. iv. 120. *ὑπιδύσαν ποιῆν τίσαι Ξέρξην.* vii. 134. Hoc subierunt ut Xerxi poenas luerent.

ὑποζάκορος, ου, δ. N. H. pro comm. ὑπηρέτης, ου, δ. *νωκόρος, ἱερεύς,* vel *ἱέρεια.* Minister. Famulus. Sacerdos vir, vel foemina. *γυναῖκα ὑποζάκορον ἰοῦσαν τῶν χροῖων θεῶν.* Mulierem, quæ Deorum infernorum erat sacerdos. vi. 134. Vide *ζάκορος*, apud Suidam. Vocabulum compositum ex *ὑπὸ*, præposit. et particula *ζα*, quæ vim intendentis habet, [ut *ζάκωτος*, δὲ ὀργίλος iracundus,] et verbo *κοζῶν*, ᾧ, verro, purgo, unde *νωκόρος*, ædituus, qui templum verit, purgat, qui templum tuetur, ejusque curam gerit. ἡ ὑποζάκορος τῶν θεῶν. vi. 135. τὴν ὑποζάκορον τῶν θεῶν. *ibid.*

ὑποθήκη, ης. Ion. et poet. Admonitio. Gallice, *Admonition. Avertissement.* Κύρος ἠοδαίς τῇ ὑποθήκῃ. Cyrus hac admonitione delectatus. i. 156. *ἰπρίε τις Κροίσου ὑποθήκας.* Fecit quæ Croesus monuerat. i. 211. v. 92. §. 6. vi. 52. vii. 3. τῷ Θεμιστοκλῆϊ ἤρρισε ἡ ὑποθήκη. viii. 58. Hæc admonitio, consilium hoc, Themistocli placuit. ὑποθήκῃ μάλων ποιήσασθαι εἰς τὸν Περσίαν. viii. 109. Valla: Animo sibi apud Persam subsidium comparandi. *Æ. P. v. s.* Admonitionem factururus ad Persam, i. Cum Persam, [de suo in eum beneficio collato] monere statuisset. Hoc ex sequentibus patet. Sed et hic, et viii. 108. si codex sanus, *Περσία* dictum, ut a recto *Περσίῳ*, pro comm. *Πέρσῃ*, cujus accus. comm. *Πέρσῃ*, ut *Ξέρξῃ*, et Ion.

Πέρσῃ, ut *Ξέρξῃ*. Si Vallæ versio bona est, dicemus *ὑποθήκην* jam vocari subsidium, quod sibi quis parat beneficio in aliquem collato, et apud ipsum quodammodo reposito, ut servetur. Quod observatione dignum, quia præter tritas significationes usurpatum.

ὑποδαπνύνει. Adulari. Assentari. οὐδὲν ὑποδαπνύσας. Nihil assentatus. i. 30.

ὑποκαίειν. V. H. Succendere. Suburere. Ignem subdere. Gallice, *Bruler au-dessous.* ὑποκαίοντες τὰ ὄστια τῶν ἱερῶν. Victimarum ossa [sub ipsis lebetibus, lignorum loco] succedentes. iv. 61.

ὑποκινεῖν. V. H. Se commovere. Hoc autem vel ut verbum neutrum est sumendum, vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo ὑποκινεῖσθαι, vel accusativus rei, vel personæ subaudiendus. ἑδμήν πόλις ὑπεκινήσει. Nulla civitas se commovisset. v. 106.

ὑποκρητηρίδιον, τό. Interpres Latinus putavit diminutivum esse a nomine *κρητήρ*, ἦρος. de quo ante. Quare vertit, parvulam pateram. Sed vocem non intellexit. Quod cum bona ejus venia dictum volo. Significat enim τὸ ὑπὸ τῷ κρητῆρι τιθέμενοι ἄγγος, εἴτε τὴν μικρὰν μηχανὴν τὴν ὑπὸ τῷ κρητῆρι τιθεσθαι φιλοῦσαν. Quid autem hoc sit, aperte docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν quinto, pag. 106, l. et 3. et 4. et 7. vocat enim ἰγγυθήκην. Et subjicit, καὶ Καλλιξίος εἰρηκε λεβήτων αὐτὰς [τὰς ἰγγυθήκας] ὑποθήματα ἵσαι. Idem 106, 10. ἰγγυθήκη, καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον. Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ ὑποθήματι ἀνδράντων, καὶ ἀγαλαμάτων, Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, εἶναι ἰγγυθήκην τιὰ σιδηρᾶν, ἀσάθημα Ἀλυάττου. οὗ δ' Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητηρίδιον αὐτὸ καλεῖν. Et paulo post, ἡ δ' ἐπ' Ἀλεξανδρίῳ καλεῖται

μήνη ἀγγοθήκη, τρήγωνός ἐστι, κατὰ
 μίσει κοίλη, διχισοδαί δυναμένη ἐπιθί-
 μαιοι κεράμιοι. ἔχουσι δὲ ταύτην, οἱ μὲν
 πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλάσις χαλκῆν,
 ἢ ἀργυρεῖαν. Sed pro ἰγγοθήκη, quod
 multis in locis scriptum exstat,
 suspicor ἀγγοθήκη scribendum, ut
 ex illis verbis ἡ καλεμένη ἀγγοθήκη,
 patet. Festus Incitegam vocat.
 Est autem Incitega (ut ille tradit)
 machinula, in qua constituebatur
 in convivio vini amphora, de qua
 subinde deferrentur vina. Itali
 vocant, Fondello, quoniam sup-
 ponitur sive amphorarum, sive
 patinarum fundo, idque munditi-
 ei potius, quam ornatus gratia.
 Herod. i. 25. Harpocraton tam-
 en vocem ἰγγοθήκη agnoscit, ac
 interpretatur, σκευὴς τι πρὸς τὸ
 κρατῆρας, ἢ λίβητας, ἢ τι τέτοιον οὐκ
 ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι.
 Quamobrem ἰγγοθήκη dicetur,
 quasi ἰγγοθήκη, i. e. Vas, in quo
 tanquam ἐν τῇ ἰγγῆα, i. e. in fide-
 jussione, rem aliquam deponi-
 mus. Vas, in quo aliquid tuto
 collocatur. Sic et Lucianus ar-
 cam, in qua nummi, et pretio-
 sissima quæque reponuntur, et
 tanquam apud fidejussorem de-
 ponuntur, quodam loco vocavit.
 ὑπεκρίνεσθαι. Ion. et poet. pro com.
 ἀποκρίνεσθαι. Respondere. ταῦτα
 ὑπεκρίναντο Κροίσω. Hæc Croeso
 responderunt. i. 78. ταῦτα ἡ Πυ-
 θίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι. Hæc
 Pythia Lydis respondit. i. 91.
 ἔφασαν ὑποκρίνεσθαι. Se responsu-
 ros dixerunt. i. 164. ὑποκρίνασθαι.
 ii. 162. ὑπεκρίναντο. iii. 46. ὑποκρι-
 νόματος. iii. 53. ὑπεκρίνετο τάδε. Hæc
 respondit. iii. 119. ὑποκρίνασθαι.
 Respondisse. iii. 121. ὑπεκρίναντο
 τάδε. iv. 119, 139. vii. 39, 168,
 169. viii. 111, 144. ix. 8, 27, 49.
 ὑπόκρισις, ἢ. Ion. et poet. pro com.
 ἀπόκρισις. Responsum. τῶν χρηστη-
 ρίων τὰς ὑποκρίσεις. Oraculorum
 responsa. i. 90. ὑπόκρισις ἱλιυδριω-
 τήρη. Liberalius, ac ingenuo ho-

mine dignum, responsum. i. 116.
 ix. 9.

ὑποκύπτειν. comm. Succumbere.
 Summittere se alicui. Se alicujus
 imperio subijcere. τὰς μὲν ἰδουσί-
 τῶν πολλῶν ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγ-
 κη προσηγάγοντο. Urbium alias qui-
 dem ultro se summittentes, alias
 vero per vim sibi adjunxerunt,
 in suam potestatem redigerunt.
 vi. 25. ἢ ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι.
 Si Medis se subijciant, Si Medo-
 rum imperio se subijciant. vi.
 109.

ὑποκύπτειν τινί. comm. Succumbere
 alicui. Subjici alicujus imperio ac
 potestati. οἱ Μηδοὶ ὑπέκυψαν Πέρση-
 σι. Medi Persarum imperio sub-
 jecti sunt. i. 130.

ὑπολάμπειν. comm. Illucescere, in-
 cipere, apparare. ὡς τὸ ἄρ' ἐπὶ
 λαμπι. Cum ver illuxisset. i. 190.
 Primo vere. quod ἐπιδάμψαντος
 ἄρος dicitur συνινύμεως. viii. 130.
 ὑπομαργότερος, ὁ. H. V. q. d. subin-
 sanus, vel vecordior, vel vecor-
 diusculus, ut Valla. iii. 145.

ὑπὸ μαρίγων διαβαίνειν τινὰ χώραν.
 v. s. Sub verberibus aliquam re-
 gionem transire. Gallice melius,
*Passer quelque pais à coups de
 fouet.* vii. 56.

ὑπομνησθῆναι τί. Aliquid in memo-
 riam revocare. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα
 ταῦτα. vii. 171. Pythia his in
 memoriam revocatis. Cum hæc
 ipsis in memoriam revocasset.

ὑπονοεῖν. com. pro quo et ὑποπτεύειν
 dicitur συνινύμεως. Suspiciari. Sus-
 pectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς
 Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονίμους. ix. 99.
 Suspicati Sanios cum Græcis
 sentire, [illorumque partibus fa-
 vere.]

ὑπόπιτρος, ὁ καὶ ἡ. Sub se petras,
 sive lapides, habens. Saxosus. Re-
 gionis, ac telluris, epithetum. ii.
 12.

ὑποπρήθην. Ion. et poet. pro com.
 ὑποκαίειν. Succendere, Igne sub-
 jecto cremare. ὑποπρήσαντες αὐτά,
 x e 4

Ipsis [sarmentis, sive cremiis,] succensis. iv. 69.

ὑπόπετρος, ὁ καὶ ἡ. Alatus. ὄφεις ὑπό-
πτροι. Serpentes alati. iii. 107,
109.

ὑπόρρινοι, ου, τό. Ctesias Pers. 52.
Barba, quæ sub naribus nascitur,
quæ *μύγαξ*, κος, ὁ. vocatur, Latine
mustax, cis. Italice, *Mustachio*.
Gall. *Mustache*. *πύρινα*, καὶ ὑπόρ-
ρινα κατασκευάσαι, ἵνα ὡς ἀνὴρ φαί-
νοιτο. Barbam, et mustaces para-
re, ut ceu vir videretur. In vulg.
Lex. legitur et ὑπόρρινοι pro eo-
dem.

ὑποσῆναι τι. Aliquid suscipere faci-
endum. τίς ἂν μοι τῆτο ὑποσῆς ἐπι-
τελίσαι; Quis hoc mihi faciendum
suscipiet, ac perficiet? iii. 127,
128.

ὑποσφίειν. comm. pro quo frequen-
ter et ἱπαναχωρεῖν, ἱπανίρχεσθαι.
Redire, Reverti. iv. 124, 128.

ὑπερσφοι. iv. 140.

ὑποσφίσθαι. comm. Converti. Se
convertere. iv. 129.

ὑποστροφῇ, ἥς, ἡ. com. Reditus. Re-
versio. Conversio, qua quis se
convertit, ut aliquo revertatur,
unde venerat. ix. 22.

ὑπόσχεσθαι ἐκπληρῆσαι τι. Promissâ
alicui præstare. v. 35.

ὑποτάμειν. Ion. pro comm. ὑποτέ-
μειν, Succidere. Præcidere. ut τὴν
ὁδὸν ὑποτάμειν. Iter alicui præci-
dere. Quod Galli dicunt, *Couper
le chemin à quelqu'un*. Iter alicui
præcludere ne perveniat eo, quo
cupit, ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν
μεσῶν, Valla: A navibus disclusos.
v. 86. Plena locutus videtur esse,
τὸ ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν διάστημα. Verba hoc
sonant; Præclusos illo intervallo,
quod a navibus ad ipsos erat.
hocque καθ' ὑπαλλαγήν dictum
videtur, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀπ' αὐτῶν
πρὸς τὰς νῆας. Intercluso itinere,
quod ab ipsis, [i. a loco, in quo
erant,] ad naves ferbat.

ὑποταίειν. Ion. et poet. pro comm.
προταίειν. Protendere, Præbere.

Offerre. Exhibere. ὑποτίνοντος ἐμὲ
τὰ ἱμῶρια συνελθουρῶν. vii. 158.
Cum ego vobis offerrem ineam
operam ad vos in Emporiis libe-
randis adjuvandum. [Γίλων μὲν δὲ
ταῦτα προτείνοτο. vii. 160.]

ὑποτελείειν, εἶν. V. H. Persolvere tri-
butum. Dicitur de illis, qui sunt
ὑποτελεῖς. i. sub alicujus principis
tributo, qui alicujus imperio sub-
jecti tributum pendunt. iv. 201.

ὑποτίθεισθαι. com. Admonere. Ἀρ-
πάγειν ὑποδείκνυ. Cum Harpagus
[eum] admonuisset. Harpago mo-
niti, ac suasi. i. 80, 90. ὑπεδέχα-
το. i. 90, 156, 191. ταῦτα Αἰγύ-
πτιοι Ἠλείοις ὑπεδέχοντο. Hæc
Ægyptii Eleis admonendi gratia
dixerunt. Istud consilium ipsis
dederunt. ii. 160. ὑποτίθειτο. iii.
41. v. 72. ὑποδείκνυς ἔπος οὐδέν.
Cum nihil monuisset. Vel, Cum
de re nulla eum monuisset. Vel,
Cum nullum consilium suggestis-
set. v. 92. §. 6. ὁ δὲ οὐδὲν οἱ ἔφη
Θρασύβουλον ὑποδέσθαι. Ille vero
dixit Thrasybulum se nulla de re
monuisse, nullum consilium sibi
dedisse. ibid. ὡς οἱ ὑπετίθειτο. Ut
eum monebat, v. 92. §. 7. vi.
52. τὰ ἄριστα ὑποδείκνυτο. Optimum
consilium dedisset. vii. 237. δίσας
μή τις τῶν Ἰώνων ὑποδῆται τοῖσι Ἑλ-
λησι. viii. 97. Veritus ne quis de
Ionibus suggereret Græcis; vel,
Græcos moneret.

ὑποτίθεισθαι. Ion. pro com. προτίθι-
σθαι. Proponere. ὑποδείκνυς τοῖσι
ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον. Cum som-
niorum conjectoribus, ac inter-
pretibus, insomnium proposuis-
set. i. 107, 108. iv. 135. [pro eo-
dem dicitur ὑπερτελείμενος τοῖσι ὀνει-
ροπόλοις. v. 56.]

ὑποτοπιῖν, et ὑποτοπιῖσθαι. Herodo-
teum et Thucydideum verbum,
pro comm. ὑποπτεῖν. Suspiciari.
Suspectum habere. Λακεδαιμόνιοι
ὑποτοπνθίντες Δημάρετον δεσπομὴν ἱπ-
χιεῖν, ἰδίωκον. vi. 70. Lacedæmo-
nii suspicati Demaratum fugam

moliri, vel fugam parare, eum persequi ceperunt.

ὑποτοπιῖσθαι. Ion. et Attice, pro ὑποτοπιῖν, καὶ ὑπονοῖν, quæ frequentiora. Suspiciari. οὐδὲν ὑποτιπνέοντα τῶν ἐκείνους ἰφρόναι. ix. 116. Nihil suspicatum eorum, quæ ille cogitabat.

ὑποτρόχαλα κείρειν. Herodotea locutio. In rotundum tondere. iii. 8.

ὑποτίπτειν. V. H. Suffringere. ὑποτίπτουσα αὐτὴν ἐκάθη, φιάλην τοῦ χρυσοῦ σὺν θήκῃ ἰδωρίστο τὸν Δημοκῆδα. ὅταν δὲ τι ἀνελίξῃ ἀπὸ τοῦ ἀποτίπτουτος ἀπὸ τῶν φιαλῶν γατῆρας ὑπόμινος ὁ οἰκίτης, τῷ ὄνομα ἦν Ἐκίτης, ἀνελίγτο, καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελήχθη. Valla: Tunc earum singulæ; auream phialæ thecam suffringentes, Democedem donarunt tam amplo munere, ut famulus nomine Sciton, qui sequebatur, excidentes ex percussione phialarum stateras colligens, non parvam auri summam coegerit. iii. 130. Sensus quidem bonus: at verba Græca aliquid aliud nobis indicant. ὑποτίπτειν enim non suffringere significat, sed potius (ut ita loquamur) subverberare, succutere, leviter verberare, quaterere verberando, pulsando decutere. Sic igitur hæc melius vertentur. Ipsarum una quæque phialæ thecam auream leviter verberans, succutiens, una cum ipsa theca Democedem [aurea phiala] donavit. Tam autem amplo dono [eam donavit,] ut famulus, cui nomen erat Sciton, [dominum] sequens, stateras ex phialis [ob succussionem] excidentes collegerit, ipsique magna auri vis coacta fuerit. Si phialæ, in quibus erant aurei stateres, vitreæ fuissent, hic τὸ ὑποτίπτειν, fortasse commode sumi posset pro suffringere, vel frangere: at aureæ erant, ut et ipse Valla vertit. (nam φιάλην

χρυσῆν, ἀπὸ τοῦ φιάλης χρυσῆν, Herodotus videtur appellare. Nisi dicas φιάλην χρυσοῦ vocari, in qua aurum inesset, quæ aureos stateras contineret: quod a veritate non alienum esset.) Quare quid opus erat phialam suffringere? Metallum hoc haud tam facile frangitur. Ad succussione; ac agitatione, et quassatione, opus erat ad excutiendos, et ejiciendos, stateras aureos in phialis conclusos. Hæc longe verisimiliora. Nullam tamen necessitatem cuiquam impono in nostra verba jurandi. Sequatur quisque sententiam, quam ceteris anteposendam judicavit. Nobis enim satis esse duco, si Græcorum verborum proprietatem, si vim significationemque, cum ipso germano sensu, nude vereque declaremus.

ὑποτίφειν, ὑποκαίειν. Proprie quidem succendere, vel igne subjecto, vel clam accendere significat; sed tamen transfertur etiam ad inimicitias ab aliquibus susceptas, quæ primum odii flammis accenduntur, deinde paulatim aluntur, et crescunt, donec tandem ex inimicorum pectoribus in manifestam lucem, incendiorum instar, erumpant. Vel etiam accipiendum pro simultates occultas cum aliquo suscipere, habere, gerere, exercere. παλαιὰ αὐτοῖς ἔχθρα ὑποτίφειτο. Ctesias Pers. 45. Vetus similtas ab ipsis succendebatur. i. Clam alebatur, et, ceu flamma quædam in ipsorum pectore latens adhuc, fovebatur. Vel, Clam accendebatur. Vel etiam, Illi veteris odii flammam in pectore latentem, ac ardentem, adhuc servabant.

ὑπουργεῖν τι ταῖς. In aliqua re suam operam alicui navare. Inservire alicui aliqua in re. vii. 38. σοὶ βουλόµενος ὑπουργεῖν. viii. 110. Tibi volens inservire. χρῆσθαι ὑπουργεῖν.

viii. 143. Bonam ac fidelem operam alicui navare. *ἐκείνου αὐτὴν αἰτῆσαι ὅ, τι βούλεται οἱ γινώσκει ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὑπογεγραμμένοι.* ix. 109. Jussit ipsam petere quid sibi fieri vellet pro opera sibi navata: i. pro obsequii remuneratione.

ὑπὸ γρημα, το, τό. com. Ministerium. Opera, quam alicui navamus. i. 137.

ὑπόφανσις, ιος, ῖ. Valla sic interpretatur hunc Herodoti locum, qui exstat vii. 36. *διέκπλοον δὲ ὑπόφανσιν κατὸ λυκον.* Relicto ad auroram transitu. Sed dicendum potius, transitum sub auroram, vel sub primum diluculum, reliquerunt. Erit autem ἁλλήλῃς præpositionis *πρὸς*, vel *κατὰ*, quod Atticis et Ionibus familiare. Verum hæc quidem sic accipientur, si codex sanus. Alioqui crediderim legendum separatim *ὑπὸ φαῦσιν*, sub diluculum. *φαῦσις*, ut docet Suidas, *φῶς, φέγγος*. hinc deductum nomen compositum apud Pindarum Olympiorum Ode vii. ver. 71. *φανσίμβροτος*, Solis epithetum, quod alias *συννότημις* dicitur *φανσίμβροτος*. Mortalibus lumen ministrans. Mortalium illuminator. *φαῦσις* vero formatur a verbo *φαῦν*, quod a *φῶς* deductum, inserto *υ* Æolice, ab eodem *φῶς*, fit et *φαῖν*, et *φαίω*, luceo, splendo.

ὑποχείριος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui in alicujus manu ac potestate est. Qui sub alicujus manu ac imperio est. Alicujus potestati imperioque subjectus. *τὰς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποίησαντο.* Assyrios in suam potestatem redegerunt. Assyrios subegerunt. i. 106. *τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποίησαντο.* Omnia subegit. i. 177. vi. 45. *ἀνὰ δικαίους ὑποχείριος παρίξιν τὰς Ἀθήνας.* Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos, Athenas. v. 91. *Πέρσης ὑποχείρια.* Per-

sis subjecta. vi. 33, 44.

ὑπόψαμμος. V. H. Subarenaceus. Epithetum soli, regionisque arenam sub se habentis. *γῆν ὑπόψαμμοτήρην.* ii. 12.

ὑπόψῃν ἔχων. Herodotea locutio. pro qua comm. dicitur, *ὑποπτεύσασθαι*, et *ὑποπτον εἶναι*. Suspicionem sustinere. In suspicionem vocari. Suspectum esse. ix. 99.

ὑπὸ ρίζαι, ὢν, αἱ. Ion. pro com. *ὑπὸ ρίζαι.* Montium radices. i. 110. ii. 158. dicitur et in singulari *ὑπόρεια*, pro com. *ὑπὸ ρεία.* iv. 23. *ὑπόρεια* cum diphthongo *υ*. vii. 129. *τὴν ὑπὸ ρείην.* vii. 199. *τῆς ὑπὸ ρείης.* ix. 19, 56.

ὑπὸ ρείην, ης, ῖ. Ion. pro comm. *ὑπὸ ρεία, ης.* Montis radix. vii. 129.

υσι. Terminatio tertiæ plur. pers. 4. conjug. verborum in singulari in *υμι* desinentium; quæ frequentius, ut a gravitonis in *ῶν* deducta, in indicativi tertia plur. in *ῶσι* desinunt. *ἀπολλύουσι*, pro magis usitato *ἀπολλύουσι*. Perdunt. iv. 69. *καταργήουσι*, pro *καταργήουσιν*. Concludunt. ibid.

ὑστεραίη ἡμέρη. Ion. pro com. *ὑστεραία ἡμέρα.* Posterior vel sequens dies. Est autem integra locutio: sed *ὑστεραία* tantum est elliptica. nam subauditur *ἡμέρα.* *τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ.* viii. 22. Posteriore die. Postridie. Sequenti die. [*ἰλλαντικῶς* dicitur *τῇ ὑστεραίῃ.* viii. 25.] *ἐς τὴν ὑστεραίην*, et *ὑστερίην.* ix. 8.

ὑστεραῖος, ος, ον. Ion. pro comm. *ὑστεραῖος, ας, ον.* Posterior. *ἡ δὲ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδοῖου ἐπεκρατήην διακίμνωσ ἐγένετο.* ix. 3. Valla: [Urbem cepit,] decimo mense quam fuerat ab ipso rege capta. Æm. P. Hoc verba sonant, ut barbari loquerentur: Regis vero captio ad secundam Mardonii hostilem expeditionem, decemestris fuit, i. Inter primam urbis a rege captæ expugnationem, et secundam bellicam Mardonii

expeditionem, decem menses intercesserunt. Sed Valla majorem sensus, quam verborum, hoc loco prudenter habuit rationem. Hæc tamen paulo liberius, ita melius redderentur: ab illo vero tempore, quo primum urbs a rege capta fuit, ad secundam expeditionem militarem, quam Mardonius adversus eam suscepit, decem menses intercesserunt. Vel, Decimo vero mense post urbem ab ipso rege captam, Mardonius secundam militarem expeditionem adversus eam suscepit, ei bellum intulit, desertamque cepit. ἀπεβάλλοντο ἐς τὴν ὑγραιήν ὑποκρίσασθαι. ix. 8. Responsum in sequentem diem distulerunt. τῇ ὑγραιή. ibidem.

ὑγραι. τὸ ἐγὼ τῇσι ἰμνωῦτοῦ γνώμῃσι ὑγραιὶν ἰπιδόμην. Quod ego postquam hoc in animum meum induxissem intellexi. ii. 18.

ὑγραι. τετίν. ix. 105. Post hæc. Postea.

ὑγραι. χρόν. comm. pro quo alias ὑγραι. Postea. i. 130. iv. 166. v. 32.

ὑφαιίν. com. Texere. μεταφορικῶς vero, Moliri dolum. ὥτι ταῦτα συυφανθῆναι τὸν Μιλήσιον Ἀρισταγόρην. Ut hæc Milesius Aristagoras cum aliis molitus fuerit. v. 105.

ὑφινάσαι, ὑποσῆσαι. comm. Substituere. i. Sub re aliqua statuere, ponere, collocare aliquid, ejus fulciendæ ac sustinuendæ gratia. Sustinere. Fulcire. ὑποσῆσαντες αὐτῇ τρεῖς χαλκίους κολοσσούς. Ipsi subjectis tribus æreis colossis. Valla vero sensum secutus vertit, sustinentibus illud tribus colossis. At dicendum potius, Cum tres æreos colossos ei subjecissent, ejus fulciendi ac sustinendi causa. Omisit autem vocem χαλκίους, quæ nequaquam erat omittenda. iv. 152.

Φ.

Φ. Ἰωνικῶς ὁ interdum in φ vertitur. ἀφλαστον, pro ἀθλαστον. φλάξ, pro θλάξ. vi. 114.

φ in β interdum apud Macedones vertitur. Βρίγες, pro Φρίγες. vii. 73.

φάκελος, ου, ὁ. comm. Fascis. Fasciculus. φρυγίων φάκελοι συνιέσται. iv. 62. Sarmentorum, vel cremiorum fasciculi congeruntur. ῥαβδων φακίλους. Virgarum fascies. iv. 67.

φαλακρός. comm. Calvus. iii. 12.

φαλακρῶν, ὤ. comm. Calvum facio. φαλακρῆμαι. Calvesco. Calvus fio. ibid.

φάμιμος, η, ου. Passive sumtum ἀντὶ τοῦ λέγομιμος. Qui dicitur. τῶν Λυκίων φαμίνοι Ξανθίου ἵπται. Lyciorum, qui Xanthii dicuntur esse. i. 176. Vel est Græcismus elegans, et τὸ φᾶσθαι ἀντὶ τοῦ φάσαι, καὶ λέγειν, est sumendum, hęc modo; τῶν Λυκίων φαμίνοι, φάντων, καὶ λεγόντων, ἑαυτοὺς εἶναι Ξανθίους. Lyciorum, qui se Xanthios esse dicunt.

φαριτρῶν, ὄνος, ὁ. V. H. pro com. φαρίτρα. i. 216. ii. 141.

φάρσος, ιος, ους, τό. Herod. V. Plaga. Tractus. Regio. Pars. ἔτι δύο φάρσια τῆς πόλεως. Sunt duæ urbis plagæ, vel partes. i. 180, 181. τῆς πόλεως ἑκάστης δύο φαρσίων. i. 186.

φαρμακίον. comm. Pharmacis aliquibus, vel venenis, vel remediis, vel incantamentis, ad aliquid peragendum uti. φαρμακίσαντες ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν. vii. 114.

Valla: His medicamentis in flumen factis. [Cur autem hoc illi fecerunt? ut his rationibus fluvii sævitiā compescerent, ejusque benevolentiam sibi conciliarent.]

φαται. Ion. 3. pers. plur. perf. pass. 1. conjugat. gravit. terminatio pro communi, quæ effertur per participium pass. perf. et plusq.

cum verbo substantivo *ισί*. Sic autem formatur: *τίτυπται*, quæ est 3. pers. sing. inserto *α*. *τιτύπται*. verso *π* in *φ*, *τιτύφται*. et singul. in plur. migrat, pro *τιτυμμένοι ισί*. vel *τιτυμμένοι*, vel *τιτυμμένα ισί*. *τιτύφται*, pro *τιτυμμένοι ισί*. Sunt attriti. ii. 93. *τιδάφται*, pro *τιδαμμένοι ισί*. Sepultæ sunt. vi. 103.

φατίζειν. Ion. et poet. Rumorem spargere. *ιφάτισαν*. Rumorem sparserunt. v. 58.

φάτις, ἡ. Ion. et poet. pro comm. *φημη*. Rumor. i. 60. *κατίβαλοι φάτιν*. Rumorem sparserunt. i. 122. *ἰδιῦται ἡ φάτις αὐτῇ κίχρηκεν*. Hinc rumor iste manavit, i. 122. vii. 3. *ὡς φάτις ἔρμηλαι*. vii. 189. Ut fama fert. Ut fama fertur. *τέτους τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων*. viii. 94. Valla: Hic de illis apud Athenienses rumor exstitit. Bene. Sed est Herodotea locutio.

φατο. Ionica 3. pers. plur. plusquamperf. pass. 1. conjug. gravit. terminatio, pro comm. quæ effertur per participium verbi pass. perf. et plusq. cum verbo substantivo, ἦσαν. *Οἱ Ἕλληνες αὐτῷ κατεγράφατο*, pro *ὑπ' αὐτῷ κατεγραμμένοι ἦσαν*. Græci ab eo subacti sunt. i. 27. Formatur autem a tertia pers. sing. desinente in *πτο*, inserto *α*, et mutata tenui *π* in aspiratam *φ*, ut *τίτυπτο*, *τιτύφατο*. *κατεγράφατο*, pro *κατεγραμμένοι ἦσαν*. Subacti fuerunt. pro eodem *κατεγράφατο*. i. 141. ed. Steph. *ἀπτεγράφατο*, pro *ἀπτεγραμμένοι ἦσαν* [*αἱ ἦσαν*] *τὸς ἑμβόλους*. Naves rostris retusæ fuerant. id est, Navium rostra fuerant retusa. i. 166.

φιρέγγυος, ὁ καὶ ἡ. comm. Suidas, *φιρέγγυος*, ἀσφαλῆς, ἀξίοπτος ἰγγυητής. Subjicitur deinde hoc Herodoti exemplum. Idem, *φιρέγγυος*, ὁ ἐκδιξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. *οἱ ἀξιοχρεῖς, δυνάμενος ἀποδιδασθαι τὴν ἰγγυήσιν*, &c. v. 30. Sic igitur appellatur sponsor fide

dignus, et locuples, ac idoneus ad persolvendam pecuniæ summam, vel ad præstandum id, quod alicujus gratia promisit. Qui aliquid in se recepit, ac præstare potest. *φιρέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νῆας*. Naves servare poterit. vii. 49. Vel, Ad naves tutandas erit idoneus.

φέρειν, καὶ *ἀγειν*. comm. Agere, et ferre. Diripere. Populari. (*διαρπάγειν*. i. 88.) *φέρουσι τι, καὶ ἀγούσι τὰ σά*. Res tuas ferunt, et agunt. Res tuas diripiunt. i. 89. *ἀγοι, καὶ ἴφειροι ἅπαντας*. Omnes agebant, ac ferebant, diripiebant, populabantur. i. 166. *ἴφειρε, καὶ ἦγε πάντας*. iii. 39. *μὴ ἀλλήλους φέροιεν, καὶ ἀγούεν*. vi. 42.

φέρειν. συμφορὴν τινα ὡς κουφότατα *φέρειν*. Calamitatem aliquam quam levissime ferre. i. 35. *ἔτι τι ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν*; Quoniam hæc vobis videntur spectare? Quid significare? Quid portendere? i. 120. *βαρέως ἦνγε*. Graviter tulit. iii. 154. *ὥσπερ τὸ δίκαιοι ἔφερον*. Ut æquitas ferebat, postulabat. v. 58. *βαρέως φέρον*. v. 19. pro quo *συνανύμενος* unica voce dicitur, *δυσφορέων*. ibid.

φείροικος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui secum ipse suam domum fert. iv. 46.

φείρομαι πλείον. comm. Aliquid amplius ferre, reportare, quam alii ferant, ac reportent. Plus proficere. Meliore conditione rem gerere. pro quo *συνανύμενος* dicitur et *ἀποφείρομαι πλείον*, et *πλεονεκτεῖν*. *Οὗτοι οὐδὲν πλείον ἰφείροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς*. vii. 211. Isti nihil amplius, quam Medicus exercitus, reportabant. Nihil magis reportabant. Non magis proficiebant. Non meliore conditione rem gerebant.

φειρή. Ion. et poet. Dos, quam uxor marito dat. *Αἱ Λυδῶν θυγατέρες πορεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφίσι φειράς*. Lydorum filię omnes

scortantur, dotem sibi colligentes. i. 93.

φύγειν ἐπὶ τινας. Ab aliquo fugari. In exilium pelli. iv. 125. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχίων ἐπὶ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed a plebe dicendum, non autem e plebe. Vide παχίους.

φύγειν. comm. ἐκ καπῶν μεγάλων πεφυγέτας ἐκυνδάντο. Ex magnis malis [Lacedæmonios Croesus] evasisse audiebat. i. 65.

φύγω cum infinitivo junctum. Fugio. Vito. Caveo. ξυμμοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι φύγουσι. Peregrinis institutis uti fugiunt. Vel, Peregrinis ritibus uti cavent. iv. 76.

φῆμη. Ion. et poet. pro comm. προφητεία, καὶ πρὸρρησις. Prædictio. ἐξέπλησεν τοῦ ὄνιρου τὴν φῆμην. Insomnii prædictionem explevit, implevit. Id, quod ab insomnio prædictum fuerat, ad exitum, finemque perduxit. i. 43. τῷ Κλεομένηϊ ἡ φῆμη ἰππευέλιετο. v. s. Prædictio Cleomeni perficiebatur. i. Quod Cleomeni prædictum fuerat, ad suam finem perducebatur. v. 72.

φῆμη, κς. ἡ. Ion. et poet. pro com. φιλῆ, ἄς. Tribus. i. 125.

φθίγγεσθαι ἀπὸ τοῦ χρηματίζω. Loqui, vocem edere, pro hincire. ὅταν αἰὶ ὁ ἵππος ἡλίου ἐκασπεύεσθαι πρῶτος φθίγγεται. Cujus equus ex oriente sole primus hinnisset. iii. 84, 85.

φθιμίζεσθαι. Verbum Herodoteum, quod in vulgat. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Idem autem valet ac τὸ φθίρεας θῆρῶν. i. Pediculos venari. τοὺς φθίρεας ζῆτιν. Pediculos quærere. Quod plerumque mendici facere consueverunt. Ἄσος ἵλαται, λεπέμεσθαι. ἂ δ' οὐχ ἵλαται, φθιμίζεσθαι. V. Hom. 35. Quæcunque cepimus, [ea] reliquimus. Quæ vero non cepimus, [ea nobiscum] portamus.

Quid sibi velit hoc ænigma, docet ibidem Herodotus his verbis, Οὐ δυναμένοι δὲ τῶν παρόντων γινῶναι τὰ βηδίντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλισβενοίτες ἐδὲν ἰδύσαντο ἑλάν. καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ, ἐφθιμίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθιμῶν, κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἰδύσαντο, ἐς οἴκους ἀπαφίεοντο. i. Cum autem illi, qui [tunc] aderant, illud ænigma non possent intelligere, pueri [piscatores ipsis] dixerunt se, piscantes, nihil capere potuisse; sedentes vero humi, pediculos captasse, [vel venatos fuisse;] et quotquot quidem pediculos cepissent, [eosibi] reliquisse; quotquot vero [capere] non potuissent, [eos secum] domum absportasse.

φθιμωτραγῆναι, εἶν. V. H. Pediculos edere. Pediculis vesci. iv. 109.

φίλα ποιῆσθαι τινι. Ion. et poet. locutio, pro comm. χαρίζεσθαι τινι. Res gratas alicui facere. Alicui gratificari. φίλα βελέμενος ποιῆσθαι τῶσι πόλεσι. Civitatibus gratificari volens. v. 37.

φίλειν, εἶν. comm. τιθέναι. Solere. Consuevisse. αὐρὴ πῆλιν φίλειν ἀπὸ ψυχροῦ τιτος. Aura ab aliquo frigido locospirare solet. ii. 27. ἰχθία ἰσχυρὰ φίλειν ἰγγίνοσθαι. Odia vehementia solent ingenerari. iii. 82. vi. 27. ἀπὸ πείρας πάντα ἀνθρώποισι φίλειν γίνοσθαι. Omnia mortalibus experientia fieri consueverunt. vii. 9. §. 3. vii. 10. §. 5, 6. vii. 50. ἐπίδωκα κατιόντα ἀνδρῶν φίλειν ἐπαλάγειν τὸν θυμόν. Probra, quæ in hominem jaciuntur, iram commovere solent. vii. 160. φίλοινοι γίνοσθαι. viii. 68. Esse solent. οἷα φίλειν γίνοσθαι ἐν πολέμῳ. viii. 128. Ut in bello accidere solet. φίλειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακῶς γίνοσθαι. ix. 122. Ex locis enim molliibus molles homines nasci consuevisse [dicebat.]

φίλεμι, et φιλῶμαι. Ion. et poet. pro comm. φίλῳ, ὦ. et φιλόμαι, ὀμαι. Amo. Amor. ἥτις αὐτίκῃ

ἰφύλατο μάλιστα ὅπο τῷ αἰδέος. Quænam ipsarum a viro maxime amaretur. v. 5.

φίλος. φιλιώτερος. φιλιώτατος. Ion. et poet. Amicus, carus, dilectus. ἑδμήνη νομίζειν πάλιν Ἀργεῖος φιλιώτην, vii. 151. Nullam urbem Argis cariorum existimare.

φιλοδόποτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Domini amans. ἀνδράποδα φιλοδόποτα. Mancipia dominorum amantia. iv. 142.

φιλότης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. φιλία. Amicitia. κατὰ φιλότητα. Pro amicitia necessitudine. Prout fert amicitia, quæ nobis cum aliquibus intercedit. i. 172.

φιλοψυχία, ἡ, ἡ. Ion. pro comm. φιλοψυχία. Vitæ cupiditas. Vitæ desiderium. φιλοψυχίῃ τοῖς ἡδὲ τινα ἀναιρείται. v. s. Tale quoddam vitæ desiderium suscipit. ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἡδὲ τις φιλοψυχίῃ αὐτὸν αἰρεῖ. Tale quoddam vitæ desiderium ipsum cepit. id est, Eo vitæ desiderio captus est, quod postea declaratur. vi. 29. Valla vertit, ob quandam vitæ cupiditatem captus est, quasi Herodotus dixisset, διὰ τινὰ φιλοψυχίῃν αἰρείται. Sed locus intelligendus videtur, ut ante declaratum.

φιλύρα, ἡ, ἡ. Ion. pro comm. φιλύρα. Arbor, quæ tilia vocatur. Gall. Til, et Tillet. iv. 67.

φλαύρη τὸ εἶδος γυνή. Mulier deformis. vi. 61.

φλαύρος ἔχειν. Male se habere. Ion. et Attice. iii. 129. comm. φαῦλος ἔχειν. φλαύρος ἔχειν τὴν τέχνην. Artem aliquam male tenere. iii. 130.

φλαῦν. Vide περιφλαυσμῖν.

φλαυρίν, ὡν. Ion. pro comm. φλαυρίν, ὡν. Garrire. Nugari. vii. 103, 104.

φλόος, οὗς, ὁ. Teges, tegetis, generis fœm. stœrea, stragulum ex ulva, vel scirpo, vel sparto, vel junco, ad Lodicis similitudinem factum, quo viliores utuntur.

ἰπῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῶν ἀμύματα. Valla sic locum vertit, ubi tegetem ex fluvio messuerint. iii. 98. Sed junci genus videtur esse, ex quo tegetes fiunt. unde ἰσθὴς φλοῶν. Vestis ex tegete, vel ulva, vel junco facta. ibid.

φόβος, ον, ὁ. comm. Metus. ἰς φόβον κατιστάτο. viii. 12. Valla: Metu consternabantur. Sed hoc verba sonant, In metu constituebantur, i. metuebant, formidabant. φόβος τοῖσι βαρβάροις ἐπιπύκνωται. viii. 38. Metus barbaros invasit.

φοβόλαμπτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. φοβόλαμπτος. Phœbo afflatus. Phœbi numine correptus, ac afflatus. iv. 13.

φοῖτᾶν ad tributa, et proventus relatum, quos quis alicunde percipit. ἰξήκοντα τάλαντα Δαρειῶ φοῖτᾶ. 60 talenta ad Darium redibant [ex illa summa.] iii. 90. v. 17.

φοῖτῶν, ὦ. Ion. pro com. φοῖτῶν, ὦ. Ito. Frequento. φοῖτῶντας ἐς ἄγρας. Qui eunt ad venationes. i. 37. ἰξ ἀγρῆς φοῖτῶντα. Ex foro redeuntem. ibid. διαφοῖτῶντας. Discurrentes. i. 60. φοῖτῶνται. i. 73. φοῖτῶντες. i. 78. ἰφοῖτῶν. i. 96. ix. 49. ἐπιφοῖτῶντος. i. 97. ἐπιφοῖτῶνται. i. 112. φοῖτῶντι. ii. 2. φοῖτῶντες. ii. 63, 172, 174. ἐπιφοῖτῶν. iii. 6. φοῖτῶνται. iii. 69. φοῖτῶνται. iii. 119. ἰφοῖτῶν. iv. 1. φοῖτῶντες. iv. 172. καταφοῖτῶντες. vii. 125, 126. &c.

φόρος Ἑλληνίδες τίς ποτ' ἰγύνετο πᾶντων, τῶν ἡμῶς ἴδμιν, μέγας. vii. 170. Cædes Græcanica quænam omnium, quas novimus, maxima fuerit.

φορβή, ἡς, ἡ. Ion. et poet. Fæbulum. Victus. Commeatus. i. 202, 211. vii. 50. πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἰκανὰ ἦν. Exceptis iis, quæ ad victum ipsis sufficiebant. iv. 121. Οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἰπῶν ἐν τῇ τέχῃ. Nihil amplius commeatus in urbe erat. vii. 107. τὰ ἐς φορβὴν πασσόμενα. Quæ ad commeatum præbendum imperata fuerant. vii. 119.

φορεῖν. Ion. poet. Att. pro com. φόρμιν. Ferre. Gestare. Portare. ἰσθῆ-
τα φορέουσι σκυτίην. Coriaceam
vestem ferunt. i. 71. προσφορεῖν.
Afferre. προσφορέσας τὰ ὅπλα πρὸς
τὸ ἰωῦτῃ στρατόπεδον. Cum arma ad
sua castra attulisset. i. 82. εἰνὺ
ἐχάνων ἰφόριον τὰς ἀσπίδας. Sine
manubriis clypeos gestabant. i.
171, 215. ii. 37, 73. ἰσιφόριον ὕδωρ
ἐς τὸν κρητῆρα. iii. 11, 12. ἰσιφόρη-
σαι. vii. 36. Intulerunt, injece-
runt, congesserunt.
φόρος, ὁ. Tributum. φόρον ἀπαγωγή.
Tributi pensio. i. 6, 27.
φορτίον, ου, τό. Onus. Merces, quas
mercatores emunt, vehunt, fe-
runt, vendunt. i. 1, 194. ἐκ φορτί-
ων μέγιστα ἐκίρθησαν. Ex mercibus
maximum quæstum fecerunt. iv.
152, 196.
φόρτος, ου, ὁ. Onus. Merces. Idem
ac φορτίον. i. 1.
φράδμων, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Pru-
dens. τότε δὲ φράδμονος ἀνδρὸς.
Tunc opus est prudenti viro. iii.
57. παρὰ τὸ φράζεσθαι dictum vo-
cabulum, quod significat, Anim-
advertē. Prævidere. ibid.
φράζην. comm. Dicere. Significare.
Indicare. τῇ χειρὶ φράζει. Manu
significabat. iv. 113.
φράζεσθαι. Ion. et poet. pro com. κα-
ταμνησθῆναι. Animadvertere. Ob-
servare. Gall. *Appercevoir*. *Obser-*
ver. φράζομαι. Hoc [ille vidit, anim-
advertit, ac] observavit. i. 84. In-
terdum accipitur et pro animad-
vertendo. cavere, vitare. φράσσα-
σθαι. ξύλιον τε λόχον, κήρυκα τ' ἱρυ-
δρόν. [i. Oportet cavere ligneasque
insidias, et præconem rubrum.]
iii. 57. φράζετο. Animadvertēbat.
iii. 154. φρασδίττα τὸτο. Cum hoc
animadvertisset. v. 92. §. 3. φρα-
σθαῖς. εἰς ἔξω δακρύσαντα. Cum
animadvertisset Xerxem lacry-
mantem. vii. 46. φρασδίτης τοῦτο.
ix. 19. Cum hoc animadvertis-
sent.
φράτορες, ου, οἱ. Quinam dicantur,

vide apud Eustathium, et Suidam.
Contribules. V. Hom. 29, 31.
Hinc φρήτης, ης, ἡ. V. Hom. 31.
Consule Suid. et Eust.
φρήνης, ὁ καὶ ἡ. com. Mentis compos.
Sana mente præditus. iii. 30.
[qui συνωνύμως dicitur ὁ τὰς φρένας
ὕγιαίνων. iii. 33. et ἰοήμων. iii. 34.]
iii. 35. v. 42. ix. 55.
φρινοβλαβής, ὁ καὶ ἡ. comm. Mente
captus. Desipiens. Insanus. ii.
120.
φρήγμα, τος, τό. Ion. pro com. φρά-
γμα, τος. ut scribitur in vulgatis
Lexicis, et apud Herod. viii. 52.
Sed fortasse melius, si scribas
φρήγμα αποπερισπωμένως, ut φρήγ-
μα, quod Ionice φρήγμα dicitur.
Septum. Vallum. τοῦ φρήγματος
προδιδυκός. ibid. Valla : Inscenso
vallo. Æ. P. Cum vallum [ipsos]
prodidisset, i. præter expectati-
onem ipsos diutius tutari non
potuisset. Vide προδιδυκαί.
φρήν, φρήνός, ἡ. com. Mens. Animus.
Ingenium. Prudentia. Αὐξανομένη
τῷ σώματι συναύξεται καὶ αἱ φρήνεις,
γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς
τὰ φρήγματα πάντα ἀπαμειβύονται.
Crescente corpore, simul etiam
crescit ingenium, senescente ve-
ro, consenescit, et ad res omnes
hebetatur, hebes languidumque
redditur. iii. 134. Vel, Crescente
corpore, simul etiam crescit pru-
dentia, consenescente vero, con-
senescit, et ad res omnes hebetat-
ur, hebes, et languida redditur.
φρήνων ἐς τὰ ἱμνωτοῦ πρῶτα οὕτω
αἰνῶν. Ad summum prudentiæ
fastigium, quo mihi pervenien-
dum est, nondum perveni. vii.
13. Οἱ δὲ ἐν φρήνι λαβόντες τὸν λόγον.
ix. 10. Valla : Quod in animum
admittentes Ephori. Æ. P. Illi
vero [Ephori] cum illa [Chilei]
verba in animum recepissent.
Vel, animo, mentique mandas-
sent. Sed hoc loquendi genus a
Gallis feliciter, et ἱμφοτικώτερον,
exprimi videtur his verbis, *Et*

iceux ayans pris à cœur ses propos.

φριμάσσειν *οδαι*. De equorum fremitu dicitur, vel (ut aliis placet)* de vehementi calidoque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. *φριμάσσειν, καὶ χριμετίσαι*. Infremuisse, ac hinnisse. iii. 87.

φροῖν *ταῦτό*. Ion. pro comm. *ἰμοφροῖν*. Idem sentire. Consentire. Conspirare. *ταῦτό φροήσαντες οἱτι Μεγακλίου τραπίσται, καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου*. Cum Megacelis, et Lycurgi milites conspirassent. i. 59. ad fin. Pro eodem dicitur *φροῖσθαι κατὰ ταῦτό*. Idem sentire. Consentire. Conspirare. v. 3. *τὰ αὐτὰ φροήσαντες*. Consistentes. v. 72.

φρόνημα, *τος, τό*. comm. Res, quam quis in animo habet. Propositum. *χρήματα οὐκ εἶναι ἡμῖν κατὰ τὰ φρονήματα*. Pecunias nobis non suppetere pro eo, quod animo agitamus. Vel, Ut in animo habemus. iii. 122, 125. vel, pro nostris spiritibus.

φρόνημα, *τος, τό*. comm. Sensus. Sententia. Voluntas. *ἐπὶ ἐξιμάθῃς τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφές*. ix. 7. Postquam manifeste nostram sententiam cognovistis.

φρόνημα, *τος, τό*. comm. Ingenium. Animus. *ἐπιγίγμενοι τὰ Λακεδαιμονίῳ φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονόωνται, καὶ ἄλλα λυγόντων*. ix. 54. Cognoscentes Lacedæmoniorum ingenia, ut alia sentientium, alia dicentium.

φροτίξιν *σφών αὐτίων πύρι*. Herodotea locutio, pro comm. *περὶ αὐτῶν φροτίξιν*. viii. 36. De se ipsis sollicitos esse.

φροτίξιν cum accus. *ταῦτο ἐφροτίξον*. Hoc cogitabam. vii. 8. *τά τις ἡμέρας φροτίξει*. Quæ quis interdiu cogitat. vii. 16.

φροτίς, *ίδος, ἡ*. comm. Cura. Sollicitudo. *ἦσαν ἐν φροτίδι ἀμφοτέρω ἀλλήλων πύρι*. Ambo solliciti erant alter de altero. Ambo mutua so-

licitudine tenebantur. i. 111. *ἐν φροτίδι ἰγίπτο μοι*. Mihi curæ fuit. ii. 104. *ἀπαλλάττο τῆς φροτίδος περὶ τῆς βασιλείης*. vii. 205. A cura de regno repellebatur. A regni obtinendi sollicitudine removebatur. [Propter duos fratres natu majores, ad quos hæreditario jure regnum pertinebat, ipse de regno obtinendo sollicitus non erat.

φυγῇ τιν ἐπαβάλλειν. Fugam alicui injicere. Aliquem fugare. Aliquem exilio mulctare. *φυγῇ ἐπιβαλὼν ἐνὶ τῇ ἐκ Λακεδαιμόνος*. Lacedæmone profugus. Qui Lacedæmone ultro profugerat. vii. 3. *φύειν*. comm. Gignere. Producere. *ὃ γὰρ τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι, καρπὸντι θυμῶν φύειν, καὶ ἀνδρας αγαθοὺς τὰ παλῆμα*. ix. 122. Non enim ejusdem agri esse [dicebat] fructum ferre admirandum, et viros rebus bellicis egregios, [vel præstantes.]

φυλακῇ, *ῆς, ἡ*. Custodia. *ἔχουσιν τινὰ ἐν φυλακῇ*. Tenere, servare aliquem in custodia. i. 24. *ταῦτον ἔχουσιν ἐν φυλακῇ*. Hunc accurate servant. i. 57. *διωκὲς ἴσαν ἐν φυλακῇ οἱ Βαβυλώνιοι*. Babylonii accurate sibi cavebant. iii. 152. Gall. melius hæc ita redderentur, *Les Babyloniens étoient, ou se tenoient soigneusement sur leurs gardes*. *ἴσως ἔχουσιν ἐν φυλακῇ*. Quotquot in custodia tenebant. v. 77. *τὸν Ἰσθμόν ἔχουσιν ἐν φυλακῇ*. vii. 207. Isthmum custodire. vii. 208. *τὸν ἀγχιγέλοισι ἔχουσιν ἐν φυλακῇ*. viii. 23. Nuntium in custodia servabant. viii. 40.

φυλακῇ *ἔχουσιν*. Ionic. et poet. pro comm. *φυλαττεσθαι*. Observare. Cavere. Gallice. *Se donner garde. Prendre garde. Se garder*. *φυλακῇ ἔχουσιν εἰ δυναμένη σὲ διακλίψαι*. Observans si te a clade subtrahere possem. i. 38. *περὶ ἐμὲ φυλακῇ ἔχουσιν*. De me custodiendo sollicitum esse. i. 39.

φύλακος, *ὁ*. Ion. et poet. pro com.

φύλαξ. i. 84, 89. ii. 113, 121. §. 3. §. 4. iii. 4, 48, 77. iv. 103. vi. 75.

φυλάττειν. τηρεῖν. comm. Observare. φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερίων. Observato statuto dictoque die. i. 48. Διὺν ὀφίην γινομένην τῆς ἡμέρας φυλάξαντες. viii. 9. Observato serotino diei crepusculo. φυλάξασα τὸν ἄνδρα διότιον προτιδίμινον. ix. 110. Observato viro cœnam proponente. ἀντὶ τοῦ, φυλάξασα τὸν κερῖον, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος προτιδίμινον. Observato tempore opportuno, quo vir cœnam proponebat. Quod patet ἐκ τῆς ἐξῆς ἐκπαλήψεως. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν φυλάξασα ἡ Ἀμηνστρις. Amestris igitur hoc die observato. ibid.

φυλλὰς, ἄδος, ἡ. Foliorum acervus. Folia congesta. Frondes arborum. φυλλάδα ἐκβαλλών. viii. 24. Injectis arborum frondibus, sive foliis.

φύσας, pro φυσήσας. α. φυσάω, ὦ, κατὰ συγκοπήν. v. 91. Vide ὅξαι φύσαις.

φύσει γιγνόντις εὖ ἄνδρες. vii. 134. Viri egregio ingenio præditi.

φυσίζους, ὁ καὶ ἡ. Telluris epithetum. Alma. εἰδ' Ἀγαμειμονίδην κατ' ἔχου φυσίζους αἶα. Hic Agamemnonidem continet, vel detinet alma tellus. i. 67. Alias dicitur φυσίζωος. Magn. Etym. 802. 53. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, [ἡ τὴν ζῶν] φύσσα γῆ.

φύσις. Peculiari quodam modo nomen hoc apud Herodotum reperitur positum. ἵνα Ἡρακλῆα ὄντα, καὶ ἔτι ἄνθρωπον, ὡς φύσιν ἔχον πολὰς μυριάδας φοινῶσαι; Cum Hercules unus esset, et præterea homo, quomodo naturæ consentaneum est, [quomodo verisimile videtur,] eum tot myriadas hominum trucidasse? ii. 45. Latin. interpres Græca verba sic expressit, Quomodo tot virorum millia interemisisset? Sed hæc parum fideliter ab eo vi-

dentur expressa.

φυσσᾶν. comm. Inflare. φυσσῶσι τοῖσι στόμασι. [Ea] ore inflant. Gallice melius res exprimitur his verbis, Les enflent en soufflant avec la bouche. iv. 2. Vel, Les remplissent de vent en soufflant avec la bouche. τὰς φλέβας φυσσωμένας. Venas inflatas. ibid.

φυσσιῶν. Ion. pro comm. φυσσᾶν. Inflare. ἄλλων φυσσιόντων ἀμέλγους. Aliis [equarum ubera, per partes genitales fistulis inflatoriis injectis,] infantibus, [lac] emulgent. ibid.

φυσσητήρ, ἥρως, ὁ. comm. Instrumentum sufflatorium, vel inflatorium, quo utimur ad aliquid inflandum, ac vento replendum. ibid.

φωνή. comm. Vox. φωνὴν ἵέναι, pro ἵέναι, ἀφίεναι. Vocem emittere. Videtur enim (si modo codex est sanus) ἵέναι Ἰωνικῶς; et Αἰολικῶς dictum, verso aspero in tenuem spiritum. ii. 2. φωνὴν ῥῆξαι. Rumpere vocem. i. 85. ii. 2. φωνὴν ἰδίην ἵέναι. Propriam vocem emittentes. iv. 23. Propriam linguam habentes. τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ μὲν ἄνδρες οὐκ ἰδυναίωτο (sic enim videtur scribendum, non autem ἰδυναίωτο, ut scriptum exstat in Stephani codice) μαδιῶν, τὴν δὲ τῶν ἁνδρῶν αἱ γυναῖκες συνίλαθον. Viri quidem vocem linguamque mulierum intelligere ac discere non potuerunt, mulieres vero linguam virorum perceperunt, ac didicerunt. iv. 114, 117.

φῶρ, φῶρς, ὁ. comm. hinc Latinum fur. ii. 174.

φῶσκιν. et compos. διαφῶσκιν. Illucescere. iii. 86.

X.

X Ion. pro x. Vide x pro x. Ion. χαλιπός. comm. Asper. Severus. ἢ τὸ δίκαιον φυλάσσειν χαλιπός. In observando jure, et exercenda justitia, severus erat. i. 100.

F f

χάλασι ἄνδρες τίνας, καὶ δὲ τί. ii. 152. et desinens.

χαλὺς, ὄν, ὁ. Interdum accipitur non pro fræno, quod in equorum os inditur, ut in officio contineantur; sed pro ipsis equini frænilis, ac habenis, quibus equi reguntur. ἀνίστας τὸν χαλὺν τοῦ ἵππου, ἐπὶ τοὺς αὐχίνας σφίον ἵδασι. Quem locum Valla sic est interpretatus. Lora fræni equi ad cervices ipsorum alligavit. Sed quamvis ipse sensus sit bonus, ipsa tamen Græca verba non explicantur. Nam illud ἀνίστας omititur, quod non prætereundum. Sic igitur hæc interpretari præstat. Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum illaqueavit. iii. 118. ἐν τὸν χαλὺν τοῦ ἵππου, τὸν δὲ αὐτὸς ἱλαίης, ἐξάπτει. Ex equi, quem ipse agit, habenis suspendit. iv. 64.

χαλκήϊον, ὄν, τό. Ion. et poet. pro comm. χαλκίον. Ahenum. Vas aheneum, sive æreum, ad calefaciendam aquam aptum. Gallice, Chaudiere. Chaudron. Coquemar. iv. 81. Vocabulum hoc in vulgaris Lexicis non exstat. Exstat quidem χαλκήϊον: at pro fabri ferrarii officina. ἐποίησαντο χαλκήϊον, χρητῆρος Ἀργολικῆς τράπεζης. Ahenum ad Argolici crateris exemplum fecerunt. iv. 152.

χαλκήϊον. Ion. pro comm. χαλκίον. Fabri ferrarii officina. i. 68.

χαλκίπυλος, ὁ καὶ ὁ. V. Herod. ac poet. pro comm. χαλκῆς πύλας ἔχει. Æreas, vel ferreas portas habens. i. 181. ἱερὸν χαλκίπυλον. Templum ferreas habens portas. χαλκὸς γὰρ χαλκῇ συμμίσχεται. αἵματι δ' Ἀρης πότον φοιῶν. &c. Bacidis oraculum. viii. 77.

χαμῶδον. Adverbium Herodoteum, et poeticum, pro comm. ἐκ τῆς γῆς. Ex humo. E terra. τῆς χαμῶδου σποδοῦ λαβόντες λίχουσι. Sumtum e terra cinerem lingunt. iv. 172. χαρακτῆρ, ἦρος, ὁ. comm. Nota. Fi-

gura. Typus. Forma. Genus. Γένος χαρακτῆρ. Linguae forma. Linguae genus. Gall. La sorte, la manière de langue, vel langage. i. 57. τοῦ προῖον χαρακτῆρ. Vultus figura. i. 116. τίς τινος γένος χαρακτῆρ. i. 142.

χαρμίστῃ τινα ποιῶναι. Herodotea locutio. Iactitia aliqua se ex hilarare. q. d. Aliquas res lætas facere. Δὲ τι χαίρει, alias diceretur. Qb aliquid lætari. iii. 27.

χαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perf. pass. verborum 2. vel 4. conjug. gravitonorum, quæ fu. in ξω. perf. in χσ. desinens habent. Sic autem formatur; a 3. perf. sing. desinente in ται, inseritur α et fit καται, et α in χ vertitur. ἀναμμίχαται, pro ἀναμμιγμένοι εἰσι. Permisti sunt. i. 146. ἴδνα ἀναμμίχαται. Gentes permixtæ sunt. pro ἀναμμιγμένοι εἰσι. ibid. ἀποδίδχαται, pro ἀποδιδρμένοι εἰσι. Recepti sunt. ii. 43. et ἀποδίδχαται, pro ἀποδιδρμένοι εἰσι. Designati sunt. ii. 65, 77. Interdum τὸ α retinetur, nec in χ mutatur, ut ἀνέκαται, pro ἀφίκαται. vii. 209. Vide suo loco.

χατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. plusquamperf. pass. verborum 2. vel 4. conjugat. gravitonorum, quæ fut. in ξω. perf. in χσ desinens habent. διατάχατο, pro διαταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. Vel in acie dispositi, collocatique fuerant. i. 80. Sic autem formatur; a 3. singul. desinente in το, inseritur α, et fit κατο, et α in χ vertitur. ἐπτάχατο. i. 191. πρὸς-τιτάχατο. προεταγμένοι ἦσαν. i. 192. προεπτάχατο ἄνδρες. ii. 175. ἐπτάχατο, pro τεταγμένοι ἦσαν. vi. 113. xii. 21. ἱατάχατο, pro σισαγμένοι ἦσαν. Instructi, vel ornati erant. vii. 62. πρὸς-τιτάχατο. vii. 65, 70. ἱστίαχατο. vii. 70. κατυλίχατο, pro κατυλιγμένοι, hocque pro καδυλιγμένοι ἦσαν. Erant involuti. vii. 76. ἐππτάχατο. ἐππταγμένοι ἦσαν.

vlt. 85. *ισοτάχατο*. vii. 86. *ἰτατάχατο*. vii. 87. *ἰλίχατο*, pro *ἰλιγμέναι* *ῥοαι*. vii. 90. *ἰτατάχατο*. viii. 86. *παρωτατάχατο*. viii. 95. *ἰτατάχατο*. ix. 33, 57.

χίμν, ἢ *χίαι*. *καταχίαι*. *καταχίαισθαι*. Liquefacere. Gallice, *Fondre*. ὡς δὲ ἐν τῇ θυσιῇ ἰγίνετο, *καταχιάμινοι* χρυσὸν ἀπλετοί, ἡμπλύνδια ἐξ αὐτοῦ ἐξέλαυν. Cum autem ex eo sacrificio rediisset, auri immensa vi liquefacta, ex ea semilateres conflagavit. Interpres Lat. non videtur hæc verba satis intellexisse. Vertit enim, Quo ex sacrificio cum immensa vis auri defluxisset, ex ea dimidiatos lateres conflagavit. i. 50. Sed verba Græca non sunt ita sumenda. Nam illud *ἰγίνετο* jam pro *ἰπαυλάει* est accipiendum, et ad Croesum cum sequenti participio *καταχιάμενος* est referendum. Ἀττικῶς autem mediæ vocis verbum pro activo sæpissime poni constat.

χιμαίνειν, et *χιμαίνεσθαι*. Tempestate vexare. Tempestate vexari. viii. 118. *Μάλλιν τι χιμαίνεσθαι γιμώσης τῆς πῆος*. Longe gravior agitari tempestate, quod navis onusta sit [vectoribus, vel oneribus aliis.]

χιμυρίζειν. V. H. quod in vulgatis Lexicis Græcol. legitur sine ullius auctoritate. Hyemare. Hyemem traducere. *Μαρδόνι χιμυρίζοντι ἐπὶ Θέσσεσσι*. viii. 126. Mardonio per Thessaliam hyemante. Vel, circa Thess. hybernante. Thuc. *Διαχιμάσαι* dicit. *ἔχιμῆρον ἐν Εὐρώπῃ*. viii. 130. Cum hybernavit. Vel hyemavit, hyemem traduxit. *ἔχιμῆρον αὐτοῦ*. ibid. Illic hyemarunt.

χιμῶν, ὤρος, δ. comm. Tempestat. Vehemens turbo. Violentus imber. *ἀλγεται χιμῶνα καταβροχθήσαι*. Vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87.

χιμαπτάζειν. V. H. Manibus attingere, tractare. ii. 90.

χίρτες. ἐν *χιρῶν νόμῳ*. Jure belli, viii. 89. Dicitur et *συναπόμενος ἐν πολέμῳ νόμῳ*. Qua de re pluribus in vulg. Lex. in voce *χίρτες*. ἐς *χιρῶν νόμον ἀπαιεσθαι*. ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire.

χειρῶντο κιδόντες. *κοικίλοι*, *λεπίδος σιδηρῆς ἐφ' ἣν ἰχθυοειδὴς* [*ἰχθυοειδής*. Hoc enim subauditur.] vii. 61. Valla: Tunica variis squamis e ferro consertæ, in similitudinem piscium. *Æ.P. Tunica manicatæ, variæ, speciem* [habentes] *squammarum ferrearum, piscium squamis similium*. Sic autem vocantur militares, æque breviores, et variis pictæ coloribus vestes, quæ manicas habent, et ex minutioribus ferreis laminis artificiose contextis constant, quæ laminæ piscium squamis speciem similem habent. Quod armaturæ genus nunc etiam apud multos est in usu. *χειρῶντος χιτῶν* (inquit Suidas) δὲ *χειρίδας ἔχων*.

χειρονομίειν, ἢ. Manus movere. Manibus gesticulari. *τοῖσι σιδήροις ἔχειρονομῆσαι*. Cruribus ut manibus gesticulatus est. vi. 129. *τοῖσι σιδήροις χειρονομῆσαντα*. ibid. Consule Eustath. ἐν τῇ *χειρονομίῃ*, καὶ *χειρονομία*.

χειροθήνη, δ καὶ ἡ. Mansuetus. Cicur. iii. 28.

χειρόμακτρον, οὐ, τό. Mantile. Gall. *Serviette à essuyer et nettoyer les mains*. *παρὰ τὸ τὰς χεῖρας μᾶσσειν*, εἴτε ἀπομάσσειν. Manus abstergere. ii. 122. iv. 64. A nonnullis Gallis vocatur *Pane-main*. *Paner*, i. abstergere.

χειροποίητος, δ καὶ ἡ. comm. Manu-factus. i. 195. ii. 149.

χειροτόχνης, οὐ, δ. idem ac *χειρωναξ*. ii. 167.

χειρῶν. comm. In suam potestatem redigere. Subigere. Capere. Proprie tamen manibus capere significat. *Νῆσον ἐν πῆλῃ χειρῶν*. Insulam captu facilem. Insulam, quæ facile capi potest. iii. 120.

ἰόντας ἰσχυρίαις χειρώσιναι. Captū faciles. iii. 145. *ἰχειρώθησαν*. iv. 96. τὸς αὖ χειρώσιναι. Quos ceperint. iv. 103. *τιναὶ χειρώσονται*. Quibusdam captis. iv. 164. ἡ Πέρσιδος *ἰχειρώθη*. Perinthus capta est. v. 2. *ἰχειρώθησαν*. v. 16, 17. et passim. *χειρώνακτες*, οἱ. comm. Opifices, qui propriis manibus victum sibi quæritant. i. 93. ii. 141. *χειρώναξ* autem *ἐκ τῷ χειρώναξ* contractum. q. d. ὁ τῆς χειρὸς ἀναξ, ὁ τῶν χειρῶν ἀναξ. sed rejectum est σ, et contractio facta τοῦ ο καὶ τοῦ α εἰς α μίγα. Qui rex et dominus est suarum manuū, ut ipsis imparet opera, quæ sunt facienda. Vocabulum est honestius, quam αὐτουργός, et τεχνίτης. Illis autem tribuitur, qui propter fortunarum tenuitatem, victus quærendi causa, propriis manibus opus facere coguntur.

χειρώναξ, ης, ἡ. Opificium, quod manibus fit victus quærendi gratia. ii. 167.

χελώνη. Testudo. comm. οἷα *χελώνης* Ἐφομέτης ἐν χαλκῷ αὐτῷ ἀργείοισι κρήσιν. i. 47. *χελώνη*, καὶ ἄλλα κατακόψας, ὁμοῦ ἔφησε ἐν λείπτῃ χαλκίῳ. i. 48.

χερσονησοῦδος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui Chersonesi, i. peninsulæ, speciem habet. vii. 22.

χρῆμα, τος, τό. Ion. et com. Proprie Vas ex metallo liquefacto factum, et conflatum, quod fusile vas appellatur. *χρύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα*. Vasa fusilia argentea orbiculata. i. 51.

χρῆλυτος, ἡ, ὅς. Valla vertit, forcipiculatus. *κράνα χρῆλυτά*. vii. 89. Cassides forcipiculatæ. Jul. Polux. lib. vii. cap. 21. Ὅπῃτινα (inquit) καὶ ὀπτητῖδια, ἃ καὶ *χρῆλυματα* ἱκαλοῦν οἱ ποιηταί. μάστιγα δὲ οὕτως ὀνόμαζον τῶν τὰς σχοινοὺς πλεκόντων, ὡς καὶ κράνη *χρῆλυτά*, τὰ πλεκτὰ Ἡρόδοτος λέγειν. Vide et ὀπῃτιν in vulgaris Lexicis. Sic igitur vocantur galeæ, quæ con-

sutæ compactæque sunt, et quæ speciem quandam habent, quam forcipes. Quod vel ad earum cristas, vel ad prominentes hinc inde partes tam anteriores, quam posteriores, est referendum.

χῆτος, οες, οὗς, τό. Ion. et poet. pro comm. ἰθύναι. σπῆναι. γέρας. Sic enim Suidas hanc vocem interpretatur. Vide et Eust. Indigentia. Inopia. Penuria. Privatio. *χῆτῷ συμμαχῶν*. ix. 11. Sociorum inopia. Vel, Ob sociorum penuriam.

χθόνιος, ὁ. comm. pro *καταχθόνιος*. Subterraneus, inferus, infernus. *διοὶ χθόνιοι*. Dii inferi. vii. 153.

χίλις, et *μυρία* in singulari. Vide ἰσως. et ἀσπίς *ἐκταυισχίλις*. pro plur. *χίλιοι*. *μύριοι*. *ἐκταυισχίλιοι*.

χιονίζω. Nive conspergere. Et nive conspergi. οἱ *ἰχόνιζι*, οὗτ' αὖ ταῦτα τὰ *χωρία*. Nisi enim hoc verbum *ἰχόνιζι* ad nomen *Νῆλος* referas, activum pro passivo Ionice et Attice positum dices pro *ἰχονίζετο*. ii. 22. Si hæc loca nivibus conspergerentur, pluvis etiam irrigarentur. οἱ ταῦτα τὴν *χώραν* ὁ *Νῆλος* *ἰχόνιζι*. Si Nilus hanc regionem nivibus conspergeret. ibid.

χολοῦσθαι. Ion. et poet. pro comm. *θυμῶσθαι*, et *ἐργίζεσθαι*. Irasci. Infensum esse. οἱ *Θεσσαλοὶ* *εὐχολομῆναι* τοῖσι *Φωκείοις*. viii. 31. Thessali Phocensibus irati, vel infensi.

χόνδρος, ου, ὁ. Grumus. ἀλλὰς *χόνδροι*. Salis grumi. iv. 181, 185. ἀλίωον *χόνδρων*.

χερδαίνω. Vide *καταχερδαίνω*.

χεῶσι. Ion. et poet. pro comm. *χάουσι*. Fundunt. Spargunt. Injiciunt. Congerunt. *χεῶσι χῆμα*. Aggerem aggerunt, Humum injiciunt. iv. 71.

χεῶν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ *Πυθίη* οὐκ ἔφη *χρήσιν*. Pythia vates dixit se non responsuram ipsis, se nullum reddituram oraculum. i. 19. τὰ μὲν δὲ ἐκ *Δελφῶν* οὕτω τῷ *Κροίσῳ*

ἰχθέσθαι. Hæc igitur sunt responsa, quæ Delphis Cræso sunt reddita; vel, quæ Delphis Cræso sunt allata. i. 49. τοῖσι Λυδοῖσι ἰχθεσι Ἀμφιάρους. Amphiaræus Lydis respondit. ibid. ἡ Πυθίη εἰ χρεῖ τάδε. Pythia vates hoc responsum ei dat. i. 55, 62, 63, 66. ἡ Πυθίη σφιν ἰχθεσι. i. 67. χρεῖσταις τοῦ Διὸς. Cum Deus hoc oraculum reddiderit. Cum Deus hoc responsum dederit. i. 69.

χρεῖν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη σφιν ἰχθεσι. Pythia vates oraculum ipsis reddidit. Respondit. i. 167. ἡ Πυθίη σφιν χρεῖ ἐν τριμέτρῳ τόν τε τάδε. Pythia vates hæc ipsis versu senario respondit. i. 174. ταῦτα τῆς Πυθίης χρεῖσταις. Cum Pythia hæc respondisset. ibid. ἔτω σφιν ταῦτα ἰχθέσθαι. Sic ipsis hæc ab oraculo sunt responsa. ii. 18. ἐκίχθετο, idem ac ἰχθέσθαι. ii. 147, 151. ἐκίχθετο. iii. 64. vii. 220. χρεῖ. iv. 67, 150, 155. vii. 220. χρεῖ. iv. 155. ἰχθεσι. iv. 156, 157. χρεῖσσαι. iv. 159. ἰχθεσι. iv. 159. v. 1. vii. 140, 141. &c.

χρεῖν. Commodare. Mutuo dare. Gall. *Prêter*. ἰδίοντο δῖνα τάλαντιά σφιν χρεῖσαι. Rogarunt ut decem talenta sibi mutuo darent. iii. 58. χρεῖσιν. ibid. χρεῖσταις ἂν τι; commodaresne aliquid? i. gratificareris? vii. 38.

χεῖσθαι. Ion. et comm. pro magis usitato *χεῖσθαι*. Uti. i. 172. ii. 15, 52, 91, 92, 146, 173. iii. 117. iv. 26. v. 36. vi. 77.

χεῖται. Ion. pro comm. *χεῖται*. Utitur. iv. 65.

χεῖσθαι. Ion. pro comm. *χεῖσθαι*. *χεῖσθαι* ματηνῇ. Uti oraculo. Oraculum consulere. i. 157. ἀσπίσι χεῖσθαι. Clypeis uti. i. 171, 187.

χεῖσθαι. Peculiariter apud Herod. accipi videtur pro *διαπραττεσθαι*. Transigere. δι' ἀγγέλων πάντα χεῖσθαι. Per internuntios omnia

transigere. i. 99. [vide in Lex. ἀποχεῖσθαι, ὤμαι. et παραχεῖσθαι, ὤμαι. ubi constructionis cum accus. suppeditantur exempla.]

χεῖται. Ion. pro comm. *χεῖται*. κατὰ δάλυσιν τῆς ἡ in u. Utitur. i. 58. χεῖσθαι, pro *χεῖσθαι*. Transigere. i. 99. cum accus. vide Lexica Græca in ἀποχεῖσθαι, ὤμαι, et παραχεῖσθαι, ὤμαι.

χεῖσται. Ion. pro comm. *χεῖσται*, *χεῖνται*. Utuntur. i. 34.

χεῖσσαι. Ion. pro comm. *χεῖσσαι*, quod Attice *χεῖσαι*. a *χεῖν*, quod Ionice sæpe *χεῖν* dicitur. Vide in Ion. form. pro comm. *ἀν*. Πέρμαντις ἡ χεῖσσαι. Antistes oracula reddens. vii. 111.

χεῖν. Ion. et poet. imperat. pro *χεῖ*. comm. *θυμῷ χεῖν*. Utere ira. Irascere. i. 155.

χεῖναι. Ion. pro comm. *χεῖναι*. *χεῖναι*. *χεῖναι*. Utens. i. 14. ἀποχεῖναι. i. 37. *χεῖναι*. i. 62, 97, 116. *διαχεῖναι*. i. 171, 179. *χεῖναι*. ii. 15. et passim.

χεῖναι. com. Oportet. Cum oporteat. Cum oporteret. *χεῖναι* μιν μὴ λέγειν τὸ ἴον. Cum oporteret ipsam non dicere id, quod erat, i. rei veritatem. v. 50. ix. 58. Est autem ἰλλυπτικὸν loquendi genus. Plerumque enim subauditur *ἰρι*. Alias eodem modo sumitur, quo et τὸ Δίον. De utroque consule vulgata Lexica.

χεῖναι. Opus est. Oportet. Necessesse est. Fatale est. *χεῖναι* ἰρι σε ἵεναι. Oportet te ire. i. 41, 57. ποιεῖν *χεῖναι* ἰρι ὕμιας. Hoc vos facere oportet. v. 109, 111. vi. 43.

χεῖνται. Ion. pro comm. *χεῖνται*. præfixo i τῷ post contractionem factam. vel a *χεῖσται* non contracto deductum, verso a in e, et o in u. *διαχεῖνται*. i. 71. *χεῖνται*. i. 94, 132, 133, 153, 172, 173, 193, 195, 197, 215, 216. &c.

χεῖναι. Ion. et poet. pro comm. *βέλεισθαι*. *θέλειν*. *ἐπιθυμῆν*. *διῶσθαι*. Velle. Cupere. Indigere. Rogare.

φύλακα πάντες σε τοῖμοι χρεῖω γινέσθαι. Volo, Cupio te esse filii mei custodem. Vel, Rogo te ut mei filii sis custos, i. 41. Interpres Latinus male, Opus est te esse filii mei custodem. τιμαρίην ἰωῦτοῖσι χρεῖω. Rogans ut sibi ferrent opem, i. 152. ἔχρηξεν. Cupiebat. Volebat. Orabat, iv. 83. οὐδὲμιῃς τυραννίδος προσέχρηξεν. Nulum præterea regnum petebat, vel cupiebat, v. 11. προσχρεῖσθαι τούτων. Hæc præterea cupitis, v. 18. σὺ χρεῖω. Te rogo, v. 19. δοῦναι τὸν ἀνδρα πρὸς αὐτὸν τὸν ἀνέχου. Hominem existimo facturum quæ petemus, v. 30. προσχρεῖω δι' ὁμίην πείθεσθαι Μαρδονίῳ. viii. 140. Vos vero præterea rogo, ut Mardonio pareatis. χρεῖσθαι χρημάτων. ix. 87. Pecuniam cupientes.

χρεῖω. Ion. et poet. pro comm. δίδωμαι, εἶναι. Rogare, Orare. ix. 61. χρεῖω τὴν ἑρξάν, δεῖναι οἱ τὸν Μασίστην γυναῖκα. ix. 110. Xerxem orat ut Masistæ conjux sibi detur. Οὐ σφί δινάτεις ἐν βασιλείᾳ δίδωτε πρᾶσιμους, ἀτυχῆσαι τὸν χρεῖοντα. ix. 111. Nefas est ipsis [Persarum regibus] proposita, orantem pati repulsam. id est, Quoties apud Persas regia cæsa proponitur regiæ nobilitati, principibusque, nefas est regi denegare cuicumque, quod ab eo petierit. Vel, Nefas esse censetur, eum, qui aliquid a rege petierit, repulsam ab eo passum dimitti.

χρεῖω τὴν παρὰ τινος. Herodotea locutio. Aliquid ab aliquo petere. ἔχρηξεν παρὰ τῶν ναυτῶν διέσθαι αὐτὸς σύνπλου. V. Hom. 17. A nautis petebat ut se navigationis socium assumerent. pro quo συνώνυμος. V. Hom. 18. dicitur, ἔχρηξεν τῶν ναυτῶν. Nautas rogabat. A nautis petebat, ut. &c.

χρεῖω. Ion. sublato ἰ, pro χρεῖω, quod ἐκ τοῦ χρεῖω, κατὰ συναιρέσιν. De quo sup loco. Rogare.

Orare. ἔχρηξεν τῶν Ἀθηναίων ἀγορεύουσι πρὸς ἰωῦτος. ix. 55. Athenienses orabat, ut ad se accederent, [seque sibi adjungerent.] Vide χρεῖω.

χρεῖω. Ion. et poet. unde παρὰ κρᾶσι τὸ χρεῖω deductum. Orare. Rogare. χρεῖω ἐν τῇ τοῦ ἐκπαινοῦ τῶν Εὐρυβιάδα. viii. 58. Eurybiadem rogans ut ex nave exiret. χρεῖσθαι Χίω. viii. 132. Rogantibus Chiis, vel Chiorum rogatu. χρεῖσθαι. Ion. et poet. pro comm. χρεῖσθαι. Uti. χρεῖσθαι τῇ ὕδατι. iii. 117. Utuntur aqua.

χρῆμα. Oraculum. παρὰ τὸ χρῆμα. Oraculum reddere. Οὐ ταλμῶντες ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀπορίλλαι ἀπορίλλαι. iv. 150. Valla : Ex incerto oraculo coloniam mittere non audentes, Quæ interpretatio si bona, hæc idem valent ac κατὰ τὸ ἀφανὲς χρῆμα. Sed quia ante dicit H. αὐτὴν ἀδύνην εἶδεντες, ἐκὼν γὰρ ἐν, fortasse χρῆμα γυναικὸς αὐτῇ τοῦ χρῆματος, εἴτε τέκνον, non inepte sumetur, vel pro πρᾶγμα. Quare vertes, ad incertam rem, ad locum, vel in locum incertum, ac ignotum, coloniam mittere non audentes.

χρῆμα. Nomen hoc sæpe non rem, sed rei, de qua verba fiunt, magnitudinem quandam inusitatam, ac admirandam, significat. μέγα σὺν χρῆμα. Aper eximie magnitudinis. i. 36. ὁ χρῆμα μέγιστος. ibid. πολλοὶ τὸ χρῆμα τῶν ἐρίων. Ingentem quandam serpentum multitudinem. iii. 109. χρῆμα πολλοὶ τὸ χρυσοῦ. Magna quædam vis auri. iii. 130.

χρῆμα πολλῶν ἀρδίων. Multorum aculeorum, sagittarum copiam [allatam tradunt.] iv. 81. Sed fortasse πολλῶν legendum, ut χρῆμα πολλοὶ τὸ χρυσοῦ. Ingentem aculeorum sagittis detractorum copiam. Hoc longe commodius videtur, ac ἱκανώτερον. χρῆμα πολλῶν πῶν, Ingens navium copia.

vi. 43. Quo in loco si quis dicat legendum potius πολλόν, ei nequaquam acriter adversari velim. Quia tamen et ante idem loquendi genus ab Herod. videtur usurpatum, nihil temere mutandum. π τοῦ χρημῶνος χρεῖμα ἀφέρτον. vii. 188. Vis tempestatis erat intoleranda.

χρεῖμα, τος, τό. Ion. in singulari, pro comm. in plur. τὰ χρεῖματα. Pecuniae. τὸς παρόντας ἔλεγο ἐπὶ πόσῳ ἂν χρεῖματι βυλοῖατο τὸς πατέρας ἀποδύσονται καταστῆσθαι. Eos, qui aderant, interrogavit quanta pecunia parentibus defunctis vesci vellent. Gall. melius, *Pour combien d'argent ils voudroient bien manger leurs pères morts.* iii. 38. ἐπὶ τίνι χρεῖματι. Quanta pecunia. ibid. Act. Apost. cap. iv. v. 37. ἐπάρχοντος αὐτῷ ἀγγροῦ, πωλῶντος ἡγοῦν τοῦ χρεῖμα. &c.

χρεῖμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. πρῶγμα. Res. σκοπίως χρεῖμα πάντες χρεῖματος τελευτῶν. Omnis rei finem spectare oportet. i. 32. τὴν τελευτὴν πάντες χρεῖματος ἔρῃ ἐκίβλυ. i. 33. χρεῖματος οὐδὲν ἀμνησθήσκει. Nullius rei inopia laborabis. i. 35. χρεῖμα κατηρτημένον. Res bene ordinata. iii. 80. ὅτεν δὲ χρεῖματος διησόμενοι [ἴππεψι.] Nescio quam rem petiturum misit. iii. 121. οἷός τι χρεῖμα ποιήσας; Quamnam rem fecisti? Quidnam fecisti? v. 23. ὅδιν καὶ ἄλλο χρεῖμα ὅτεν ἐπιζήτησα. Nondum ullam aliam rem adeo desideravi. v. 24. χρεῖμα σπουδαῖον. Res bona. v. 78. πᾶν χρεῖμα ἐκίβλυ. Rem omnem movebat. Latini dicunt, Omnem lapidem movere, pro nihil intentatum relinquere, sed quævis experiri. v. 96. πᾶν πείσσομαι χρεῖμα. Rem omnem, quidlibet passurum esse. vii. 49. πρῶτον χρεῖματι πάντων καταλλάσσομαι τὰς ἐχθρας. vii. 145. Ante res omnes, ante omnia, inimicitias componere, sedare, et in gratiam

mutuam redire. Sic et Gallice, *Devant toutes choses appaiser les inimitiés, et se réconcilier les uns aux autres.* Valla nec istum nec sequentem locum fideliter est interpretatus; sed et a verbis Græcis, et ab ipso sensu, nimium recessit. Hoc autem manifestum exemplum τὸν χρημάτων, ἀπὸ τῶν πραγμάτων, nos monet, apud Xenophontem, ex Wecheliani typis, pag. 124. E. vocabulum χρημάτων eodem modo sumtum, quo sumtum hic videmus, sanum esse, nec pro eo, πραγμάτων legendum, ut Leunclavius in suis notis tradit. Nihil igitur temere mutandum. Δυνὸν χρεῖμα ποίησθε. viii. 16. Rem atrocem, vel gravem, indignam, intolerabilem iudicabant. τῷ δὲ βασιλεῖ συμβαίνει τις τῶν παρίδων οἷός τι χρεῖμα ποιήσας ἐπαίς. viii. 138. Regi autem quidam de assessoribus nuntiavit qualem rem ille puer fecisset. i. quid ille fecisset.

χρεῖμασι ἀνέχοις ἐς τὰ πρῶτα. vii. 134. Viri opibus inter primos. χρεῖμα, κς, ἡ. Nomen Herod. quod Suidas interpretatur χρεῖμα, καὶ σπάνης. Affert Herodoti locum, qui sic apud ipsum legendus, τὸς ἐπατιωθέντας λόγους τῇ χρεῖμα αὐτοῦ. V. Hom. 13. i. Verba, quæ ipsius indigentiae adversata fuerant. τῶν βουλευτῶν ἵνα λέγεται ἐπατιωθέντας τῇ χρεῖμα αὐτοῦ. ibid. Unus e Senatoribus fertur ejus egestati, sive penuriæ, adversatus fuisse. Si Suidam sequaris, χρεῖμα significabit indigentiam, egestatem, penuriam, raritatem. Sed in his saltem duobus locis fortasse τὴν χρεῖμα pro petitione et postulatis accipi præstaret. Quare τῇ χρεῖμα τὸς ἐπατιωῦν, vertemus, Alicujus petitioni, sive postulatis adversari, repugnare, resistere. λόγους autem Herodotus jam μετρωμικῶς posuit pro ipso orationis auctore, qui suis verbis Ho-

meri postulatis adversatus fuerat.

Vide *χρήζω*, et *χρήσαι*.

χρηματίζω τινὶ πρὸς γένος. Alicui genere junctum esse. οὐδὲν αὐτῷ Κύρος πρὸς γένος *ιχθυηματίζω*. Ctesias Pers. 2. Nullo modo Cyrus ipsi genere junctus erat. Vel, Nullo generis vinculo Cyrus cum eo conjunctus erat.

χρηματίζομαι τινι. comm. Agere cum aliquo. Cum aliquo colloqui. Convenire aliquem, ut cum eo agamus de rebus aliquibus. ἡδεῖα *χρηματίζασθαι* τῷ βασιλεῖ. Cum rege colloqui, cum rege de quibusdam rebus agere volebat. iii. 118.

χρηματίζομαι τινι. Interdum accipi videtur pro responsum ab aliquo accipere. οἱ μὲν δὲ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι *χρηματίζομαι* ἀπέπεμπον vii. 163. Valla: Hoc responso Gelonis accepto nuntii Græcorum profecti sunt. Æ. P. Græcorum igitur legati accepto hoc Gelonis responso discesserunt. Quoniam autem iter navigio fecerant, ideo dixit Herod. ἀπέπεμπον. *χρηματίζομαι* vero Ἀττικῶς sumetur pro passivo *χρηματίζομαι*, ab activo *χρηματίζω*, quod præter cetera significat etiam respondere, responsum dare. Alias τοῦ *χρηματίζω*, καὶ τοῦ *χρηματίζομαι*, significationes in vulg. Lex. consulas. Hoc moneo, quia locus hic aliter etiam potest a nobis Latine verti: Cum igitur Græcorum legati cum Gelone sic fuissent collocuti, Vel, cum Gelone sic egissent, abierunt.

χρῆν. Ion. poet. et comm. pro quo sæpius in soluta oratione dicitur *ιχρῆν*. Oportebat. i. 8, 69. Consule Eustathium.

χρήσαι. Ion. et poet. Rogare. Ora-
re. πρὶν Ἀριστάγορα τὸν Μιλήσιον
χρήσαι σφίον Βονδείην. Priusquam
Aristagoras Milesius eos orasset,
ut opem [sibi] ferrent. v. 65.
Hoc autem *χρήσαι* non videtur

jam a *χράω*, ἢ. *χρήσω*, deductum,
cujus significationes ad rem præ-
sentem non faciunt: sed a verbo
χρήζω. Rogo. Oro. τὸ δὲ, sub-
scriptum, vel per typographi
negligentiam est prætermissum,
vel Ἰωνικῶς hoc ipsum factum di-
ces, cum alioqui communiter
χρήσαι scribendum constet. Ipsa
constructionis ratio nos docet
verum esse, quod dicimus. *χρήζω*
enim cum genitivo personæ et
accusativo rei ponitur. *χρήζω* vero
cum dativo personæ et accus. rei.
Utrumque suo loco vide. Sic ta-
men et vii. 38. sine, i. scriptum
hoc verbum legitur. πᾶν μᾶλλον
δοκίμω μιν *χρήσω*, ἢ τὸ ἰδιόθεν. Ex-
istimans ipsum quidvis aliud po-
tius petiturum, quam quod peti-
erat. Quamobrem nihil temere
mutandum.

χρήσθαι. ἀρπαγῇ *χρήσθαι*. ἀρπαγῇ.
i. 5. ἀληθείᾳ λόγῳ *χρήσθαι*. ἀληθείᾳ.
Verum dicere. i. 14. *χρήσθαι* νόμῳ.
Comessionibus uti: quod alias
unico vocabulo dicitur, *κομᾶζω*.
Comessari. i. 21. τῇ ἰστίᾳ *χρησά-
μενος*. ἀπὲρ τοῦ ἀληθείας. Usus eo,
quod est, i. vera locutus. Id, quod
res erat, elocutus. i. 30. *χρήσθαι*
συμφορῇ. Uti adversa fortuna.
Fortunam adversam experiri. In
aliquod infortanium incidere.
Cladem aliquam accipere. i. 42.
iii. 117. θείῃ πομπῇ *χρησάμενος*. Di-
vino impulsu utens. i. Afflatu di-
vino. i. 62. quod *συννούμενος* dicit.
ἰδιόθεν. i. 63. *συντυχίᾳ* *χρησάμενος*.
Felici fortunæ successu usus. i.
68. τῇ ἀληθείᾳ *χρησάμενος*. pro ἀλη-
θείᾳ. Verum dicens. i. 116. τινὲς
τῷ νόμῳ *ιχρήσατο*, pro οὕτως ἔδει.
Ita obiit. i. 117. *χρήσθαι* θυμῷ.
Ira uti. Irasci. Iram exercere.
Iram exserere. i. 137. *χρήσθαι*
ἔμολογίᾳ. ἐμολογίᾳ. Compositionem
vel deditionem facere. i. 150. iv.
118. ὡς τε, καὶ πρὸς *χρησάμενος*.
Emtione, et venditione utuntur.
i. negotiantur. mercaturam ex-

ercent. i. 153. θυμῷ χρῆσθαι. Irasci. i. 155. χρῆσθαι βοῇ, pro βοῇ. Vociferari. iv. 134. θύῃ πομπῇ χειρώμενοι. v. s. Utentes divina deductione. i. e. numine divino eos deducente. iv. 152. Nominis divini ductu. κούρα ἀληθινή χρῆσθαι, ἢ ἡδοῇ; v. s. Utrum veritate utar, an voluptate? i. Utrum vere, an ad voluptatem, vel ad gratiam, vel ad voluptatem tuam loquar? vii. 101. ἢ δέ μιν ἀληθινή χρῆσθαι ἐκίλευ. Ille vero eum veritate uti, vere loqui jussit. ibid. ἀληθινή διαχρήσασθαι. Veritate constanter uti. Vera constanter dicere. vii. 102. ἀληθινή χειρώμενος. vii. 104. συμφορῇ χειρώμενος τῶν Λακεδαιμονίων. vii. 134. Cum Lacedæmonii adversa fortuna uterentur. Vel, Cum rem iniquo animo ferrent, quod ex præcedenti ἀχθόμενος colligi potest. Vel etiam, Cum gravi mœnore afficerentur. Sic et vii. 141. locus accipiendus, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἰχρίωντο. Maximo mœnore sunt affecti. εἰκόσι τινὲς χρῆσθαι. vii. 167. Utī alicujus imagine. Alicujus imaginem colere. ἰμαὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύσῃ. vii. 209. De me ut de homine mendaci statuas. ἀπορίοντις βασιλῆος ὃ, τι χρῆσαι τοῦ παριόντι πρήγματι. vii. 213. Cum rex nesciret quonam modo in præsentī negotio se gerere deberet. κοινῷ λόγῳ χρῆσάμενοι. vii. 229. Consilio inter se communicato. εὐτυχίῃ χρῆσαμένη. viii. 87. Re feliciter gesta. Vel, Cum res ipsi feliciter successisset. ἐδὲ ἔχον ὃ, τι χρῆσονται τῷ παριόντι πρήγματι. viii. 135. Neque sciebat quomodo in præsentī negotio se gererent, vel gerere deberent. οὐ μίλειν οἱ [ἰλεῖν] ὅτι περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀποδήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἰχρήσατο τῇ χερὶ. ix. 72. [Dicebat] se non curare quod pro Græcia moreretur; sed quod manu non fuisset usus, [nec ullum præclarum fa-

cinus manu propria fecisset ante mortem.] χρῆσθαι. Oraculum consulere. Ion. et comm. Κροῖσος ἀπίτευκε ἄλλους χρησομένους. Alios oraculum consulturos misit. i. 46. χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοις. i. 47. χρῆσόμενοι τῷ θεῷ. Deum consulturi. ibid. ἰχρίωντο τοῖσι χρηστηρίοις. i. 53. Oraculum consuluerunt. τὸ χρῆσθαι. Oraculum redditum. Responsum ab oraculo redditum. Vaticinium. i. 63. χρῆσόμενος. Oraculum consulturus. i. 85. χειρώμενος τῷ Γρίνῳ περὶ ἄλλων. Grino de rebus aliis oraculum consulenti. iv. 150. χειρώμενοις. iv. 151. χρῆσόμενος. iv. 155. ἰχρίωντο. iv. 157. χρῆσόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ κατίδου. Oraculum de reitu consulturus. iv. 163. περὶ ταύτης τῆς συμφορῆς οἱ Ἐπιδαυριοὶ ἰχρίωντο ἐν Δελφοῖς. Epidaurii de hac calamitate Delphicum oraculum consuluerunt. v. 82, 114. vi. 19. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ. Oraculum consulere. vii. 141. χειρώμενοις περὶ τοῦ πολέμου. vii. 220. Oraculum de bello consulentibus. χρῆσθαι. Interdum cum genit. in compositione ponitur. Vide παρὰ χρῆσθαι. ii. 141. χρῆσθῆναι. Infinitus aor. 1. pass. a χρᾶν, ᾶ. Oraculum, responsum reddo. Oraculo editum esse. ἐκ αὐτῶν μοι δοκεῖν χρῆσθῆναι. vii. 143. Ut mihi videtur, non adeo leniter oraculum redditum fuisset. Adeo lene oraculum non fuisset redditum. ἰχρήσθαι αἰνίς. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratae. De navibus oraculum est editum. καὶ σφί ἰχρήσθη. vii. 178. Et ipsis editum est oraculum. τὰ χρῆσθῆναι αὐτοῖσι. ibid. Quæ oraculo ipsis edita fuerant. ἰνέχρηστο ἐπὶ τῆς Πυθίης. vii. 220. Oraculum a Pythia redditum fuerat. A Pythia responsum fuerat. τὰ μὲν χρητήρια ταῦτά σφί ἰχρήσθη. ix. 94. Atque hæc quidem oracula ipsis sunt reddita.

χρησολόγος, ὁ. comm. Vates. i. 62. vii. 6, 142, 143. viii. 96.

χρησμοσύνη, ἡ, ὁ. Nomen Herodoto peculiare, pro quo passim alibi χρησμή, et χρηστῆρι usurpat. Oraculum. Vaticinium. Oraculi responsum. μετίσταναι τῆς χρησμοσύνης τοπαρέσθαι. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

χρησμοδῶν, εἷς. comm. Vaticinari. Oraacula canere. vii. 6.

χρησμός, ὁ, ὁ. comm. Oraculum. i. 48. χρησμῷ κεδνῶν αἰστανται. Oraculo captioso, et male intellecto freti. Vel, oraculo incerto, nec vero freti. i. 66, 75.

χρηστειάζεσθαι. comm. Oraculum consulere. i. 55. χρηστειάζομαι. ibid. ἰχρηστειάζοντο ἐν Δελφοῖσιν. Oraculum Delphis consuluerunt. i. 66, 91. ii. 52. v. 67. ἔτι δὲ, κατὰ τοῦ ἐν Ὀλυμπίῳ. ἱεροῖσι αὐτόθι χρηστειάζεσθαι. viii. 134. Valla: Quod illic, quemadmodum in Olympia, fas est in templis sciscitari oracula. Si versionem hanc sequamur, dicemus ἑλλῶν esse praepon. ἢ, ut integra sit locutio, ἐν ἱεροῖς, τοῦτον ἱερόν, ἵeron ναὸς. Bonus quidem sensus: sed tamen ita potius haec videntur intelligenda. Ut enim Olympiae, sic etiam illic, sacris [ante factis, et immolatis victimis,] oraculum consulere licet. Hunc oraculorum, sacrificiis potius rite factis, consulendorum morem, cum alii poetae, tum etiam Homerus τῆς Ὀδυσσεύς κ. nobis demonstrat, ubi Circe monet Ulyssena quid ei ait faciendum antequam ad Inferos descendat, ut ibi sciscitetur, ac discat, quod scire cupiebat. Sic autem ille pag. ex Hen. Steph. typis 304. βέδρον ἱρυξαι ἄσσοι τε πυγύσιν ἰνδα, καὶ ἰνδα. ἀμφ' αὐτῷ δὲ χρὴν χρεῖσθαι πᾶσι παύσασσι, πρῶτα μολυμένην, μετίσταντα δὲ ἰδοὶ οἶον, τὸ τρίτον αὐτῷ ἔδωκε. ἰπὲρ δ' ἄσπετα λυγρὰ πάλαιον, &c. At Eurip. in Ione, p. ex Commelini ty-

pis 415. hoc ipsum multo lucidius, verbisque disertissimis testatur. Ion. ibi Chorum alloquitur, εἰ μὴ ἰδύσασθε πύλας περὶ δῶμον, καὶ τι συμβῆσθαι χρεῖσται φαίνομαι, πᾶσι εἰς θυμῶν. ἰπὲρ δ' ἄσπετα μύθοισι, δῶμον μὲν πᾶσι εἰς μυχόν. i. Si [Deo] quidem placentam immolastis ante templum, et aliquid ex Phoebo sciscitari cupitis, Accedite ad aras. Non mactatis vero ovibus, ne in penetralia templi transite. Idem etiam a Virg. Aen. lib. vi. v. 249. confirmatur, quum describit quas ille victimas Diis inferis Aeneas mactarit, antequam ad ipsos descenderat, ut patrem Anchisen adiret, et cum eo colloqueretur. Ipse atri velleris agnam Aeneas matri Eumenidum, magnaeque sorori Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam. Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras, Et solida imponit taenrorum viscera flammis, Pingue superque oleum fundens ardentibus extis.

χρηστῆρι, τό. Oraculum. Ion. poet. et comm. παρὰ τὸ χρῆν, oraculum reddere, responsum dare. Et modo locum significat, in quo redditur oraculum, modo responsum ipsum, et oraculum a Deo, vel ab ejus ministris, editum. i. 20, 23, 47, 48, 53, 54, 63. [τὸ χρῆσθιν, oraculum redditum. i. 63, 158. vel vaticinium.] i. 65, 69, 73, 75. et alibi passim.

χρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἐν ἡμέρᾳ μετέσθαι ἰόντα. In aere sublimem a sole uangi. Quenam sit hujus insonnii ac visi interpretatio. iii. 124. et deinceps. ἀνακρεμάμενος [ἢ Πολυκράτης] ἔχρηστο ὑπὸ τοῦ ἄλλου, αἰνῆς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἱμάδα. Suspensus Polycrates a sole ungebatur, emittens ipsemet ex corpore humorem. iii. 125.

χρεῖ et χρῆ. ἢ χρῆσι κείρεσθαι, et ἢ

χρῆ ἐμὲ, quid. Vide λέφες. χρῆ
autem a recto χρεός, genit. χρεός,
unde dat. χρῆ, καὶ κατὰ κρῆσι
Ἀττικῶν χρῆ.

χρῆν. Diu, q. d. multum tempus.
quod apud Græcos temporis di-
uturnitas in accus. ponatur. ὅτω
πρώτῳ χρόνῳ Ἀρσάνῃ. Hi diu
restiterunt Harpago. i. 175. Sub-
auditur autem πάλιν, vel συχνά,
ut passim loquitur Herodotus.
Alias subauditur ἄλγος, i. exi-
guum tempus.

χρόνον περιγυρόμενον. Interjecto tem-
pore. Interjecto temporis spatia.
i. 28. Progressu temporis. V.
Hom. 5.

χρόνον ἄλγος ταῦτα ἔσται τελέματα.
Hæc brevi tempore perficientur.
iii. 134.

χρόνον προϊόντος. V. Hom. 2. Tem-
pore procedente, sive progredi-
ente. Temporis progressu. V.
Hom. 3, 9, 11, 25.

χρόνον ἡλλασσά. Præsens pro præ-
terito, vel aoristo. ἀποπλέω, pro
ἀποπλεύσαι. i. 24. χυρίω, pro χυ-
ρῆσαι. ibid. ἀπηγίσθαι, pro ἀφ-
γίσθαι. ibid. ἔχην, pro σχῆν.
ibid. ἱερήσθαι, pro ἱερώσθαι.
ibid. ἔχην, pro σχῆν. ibid. ἔλ-
σθαι, et ἐπιμαχαῖσθαι, pro ἑπῆ-
σαι, et ἐπιμαχαῖσθαι. i. 94. ut
ibid. ἀποπλέω, pro ἀποπλεύσαι.
ibid. αἰλίνω, pro αἰλῆσαι. i. 141.
προσαπολλύνει, pro προσαπολέσκει.
i. 207. ἱλῶσι, pro ἱλάσσοι. ibid.
ἱλῶσι, pro ἱλάσκει, ibid. ἱππύλινω,
pro ἱππυλῶσαι. ii. 91. ἀποπλέ-
ω, pro ἀποπλεύσαι. ii. 113. ἱλ-
μν, pro ἱλῶμν. ii. 114. πῆμνιν,
pro πῆμψαι. ii. 118. ἀπαιτῶν, pro
ἀπαιτῶσαι. ibid. λίγω, pro λίσαι.
ibid. ἱλῶν, pro ἱλάσων. ii. 162. iv.
148. v. 63. vii. 33. ἀπαλλάσσει-
σθαι, pro ἀπαλλάξασθαι. iii. 56.
παράμην, pro παρειαυόμεθα. iii.
72. οἰχνοῦμαι, pro οἰχίσσασθαι, καὶ
ἀπαλύν. iv. 10, 11, 14. ἀπικνέ-
σθαι, pro ἀφίξασθαι. iv. 14. δασκί-
δαι, pro δασκιδέσκει. viii. 68. &c.

χρόν. comm. pro quo alias οὐδὲν
χρόν. Tandem. i. 80. χρόνῳ ἱκαν-
οῦσθαι. Tandem expugnati sunt.
i. 175. χρόνῳ παρίσθαι. Tandem
se dediderunt. iii. 13.

χρόνῳ ὄντων πολλῶν. Multo post
tempore. Multo post. i. 171.

χρυσόδιπτος, ὁ καὶ ὁ. H. V. Aureo
ligatus. σφραγίς χρυσόδιπτος, σμα-
ράγδου λίθου ἰοῦσα. Sigillum con-
fectum ex smaragdo lapillo, qui
auro inclusus erat. iii. 41.

χρυσόσπατος, οὐ, ὁ καὶ ὁ. comm. q. d.
Auro aspersus, i. auro tectus.
Inauratus. τριηρέ χρυσόσπατος. viii.
120. Triremi inaurata. Valla ver-
tit, Tiara auro intertexta. quare
videtur legisse τιάρῃ χρυσόσπατος.

χρυσόφορος, ὁ. comm. Qui aurum
gestat. Qui aurea ornamenta fert.
iv. 104.

χρυσόφορος. comm. Aurum ferre.
Aurea ornamenta gestare. i. 82.
χρυσόφθαλξ, οὐ, ὁ καὶ ὁ. comm.
Auri custos. iv. 13, 27.

χυτὴς, οὐ, ὁ. Substantive poni vide-
tur apud Herod. pto aggeribus
ex terra fusa congestaque factis.
οἱ χυτὴς τῆς διόρυχας. Aggeres
fossæ. vii. 37.

χύτερ, οὐ, ὁ. Nomen quidem com-
mune, si formationem spectes :
at apud Herodot. accipitur præ-
ter vulgatam ollæ significatio-
nem, pro lavacro calido. ἔστι δὲ ἡ
τῇ ἰσοδίῳ ταύτῃ [τῶν Θερμοπυλίων]
λουτρά, τὰ χύτερως καλέουσι οἱ ἱον-
χέριοι. vii. 176. Sunt autem in
hoc [Thermopylarum] introitu
calida lavacra, quæ χύτερως, i.
ollas, indigenæ vocant. Apud
Dionysium de situ orbis. v. 438.
ubi locus iste citatur, χύτερας le-
gitur. Sed nihil mutandum. χύ-
της etiam diem festum signifi-
cant, de quo consule Suidam in
voce χύτερ.

χῶμα γῆς. Agger terræ, terræ ag-
gestæ moles. i. 93.

χῶν. Part. præ. pro χῶν. Fundens.
Aggerens. χῶματα χῶν πρὸς τὰ

τείχια ἰσχύει. Aggeres aggerens, congerens ad moenia, expugnabat. i. 162.

χωρεῖν. comm. Manare. Spargi. Disseminari. De rumore dictum. ἰσχύει ἢ φάτις αὐτῇ κυχρήσει. Hinc rumor iste manavit. i. 122.

χωρεῖν. Cedere. Succedere. Evadere. Evenire. Exitum aliquem habere. παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῶν ἵπια κυχρήσει. Nonnulla de nostris vaticinationibus in exigua evadunt. i. exitum parum firmum certumque habent. i. 120. πάντα οἱ ἰσχύει εὐτυχίως. Omnia ei feliciter succedebant. iii. 39. χωρεσάμεν οἱ τοῦτου. Cum hoc ei feliciter successisset. iii. 42. κἀτ' οὗ οὐ προσιχύει. v. 62. Reditus non succedebat. καὶ σφὶ κυχρήσει τὰ βούλοισι. Ipsisque successura quæ cupiunt. v. 89. εὐπυτίως τοι, δόκοντα, κυχρήσει τὰ νοῖν ἐλάλιδας. viii. 68. Facile, domine, tibi succedent, quæ cogitans [huc] venisti, [quæ in animo habebas quum huc venisti.] ἢ οἱ προκυχρήσει τὰ νοῖν λίγαι. viii. 102. Si ei succedant quæ cogitans dicit. viii. 108.

χωρεῖν. comm. Capere. Continere. χωρεῖν ἀμφορίας ἐξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χωρεῖν. ἰ. Ion. et poet. pro quo comm. τὸ χωρεῖν, et τόπος. i. 1, 62, 64, 67, 82, 148, 157, 160. ii. 75. viii. 53.

χωρεῖν. comm. συγχῶσαι. Terra congesta tegere. τὴν σερὸν συνέχουσα. Loculum terra congesta texi. i. 68. χωρεῖν. Terra aggesta firmum fieri. ii. 11, 137. iv. 173.

χωρεῖν, et composita. Aggerem, vel terræ tumulum excitare. Humo aggesta tegere, obruere. ἰ. τούτῃ σφίης τῇ χώρῃ ἀλιζομένους μαχαίρησι τῇσι αὐτίων ἰτύγχανοι ἔτι πιμυθεῖν, καὶ χερσὶ καὶ στόμασι, κατέχουσιν οἱ βάρβαροι βάλλοντες.

vii. 225. Valla : Hoc in loco defensantibus sese gladiis, qui adhuc eis supererant, barbari circumfunduntur, et manibus et vocibus incessentes. Æ. P. Hoc in loco [Græcos] ipsos [hostem] propulsantes gladiis, qui adhuc ipsis supererant, et manibus et ore, barbari [telis] petentes obruerunt. Sed locus videtur ita legendus, et distinguendus, μαχαίρησι, τοῖσι αὐτίων, ἀπὸ τοῦ, ἐκείνοι αὐτίων οἷς ἰτύγχανοι, &c. Vel, μαχαίρησι, αἱ αὐτίων, &c. nisi dicas τὸ τῇσι sequi præcedentis casus constructionem, et pro αἱ sumendum, quod nunc paulo durius videretur; deinde subjiciendum αὐτίων, &c. Alioqui erit ἀνακάλουθον. Post ῥήμασι vero distinctio notanda. Hæc enim non ad barbaros (ut Valla putat), at ad Græcos sunt referenda. Hic enim est hujus loci sensus : Græci, quibus adhuc gladii supererant, gladiis se tutabantur, et barbaros propulsabant. Quibus vero nec lanceæ nec enses nec gladii amplius supererant, illi manibus, illi pugnis, unguibus; ore, dentibus, morsuque, rem gerebant, ne morerentur ignaviter, ac inulti. Nostram sententiam Herod. ipse confirmat his verbis, vii. 224. δόρατα μὲν οὐ τοῖσι πλείοσι αὐτίων τηλικαῦτα ἰτύγχανοι κατηγότα ἦδη, οἱ δὲ τοῖς ἔφιπποις διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. Sic autem summam fortissimorum virorum virtutem in barbaros exsertam vult demonstrare, quemadmodum idem vii. 223. testatur, ἀπειδίκαντο ῥήμας ὅσον ἔχον μέγιστος ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρῆμα οἱ τε, καὶ αὐτίωντες. Lector eam sententiam sequatur, quam veritati favere judicavit. καὶ τὸ ἱρμα τῷ τείχεος συγχῶσαντες. vii. 225. Vall. Et munitionem muri subruentes. Æ. P. [telis, vel] aggesta terra obruentes, tegentes, et æquant, ita ut planitieci parem redde-

rent. Quod ex sequentibus colligi potest, τὸν ἄλιον ἐκ τοῦ ἀλλήθους τῶν οἰσῶν ἀπαρτίτουσι. τοσούτοι ἐπὶ ἀλῆθους αὐτίκῃ ἴσαι. vii. 226. χῆμα ἐκπύρετο διαχρῶν. viii. 97. Aggerem excitare conabatur. χρώματα χῶσαι. ix. 85.

Υ.

ΨΑΜΜΟΣ. ἰδὲ δ' ἰγὺ ψάμμου τ' ἀρδμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης. Novi autem ego et arenæ numerum, et mensuram spatiumque maris. i. 47.

ψαλιδόφρος, ου, ὁ. vel potius ψαλλοφρός. ὁ ψάλλιον φορῶν. Armillatus. Qui fert armillas. N. H. Armillis ornatus. viii. 113. Suid. τὸ ψάλλιον, κόσμος τῆς χειρὸς. Ital. Braccialetti. Gall. Des bracelets. Vide vulg. Lex.

ψεύδω. comm. Fallere. Decipere. Frustrare. Frustrari. ἰλουσμένον γνώμης. viii. 40. Opinione [sua] frustrati. μυδαμὸς σφίσις ψευδοῦναι τῆς ἐλπίδος. ix. 61. Ne se sua spes frustraretur.

ψευδὴς ἰδὲ. comm. Via mendax, pro ψεύδος. Mendacium. ἢ τρέπεται ἐπὶ ψευδα ἰδὲν. Ad mendacem viam, ad mendacia, se non convertit. i. 117.

ψευδοπαρδίους, ἢ. Falsa virgo. Virgo non virgo. Non vera virgo. τὰς ἀποθησκούσας παρδίους ἐκ τῶν τραυμάτων ψευδοπαρδίους καλεῖσιν. Virgines ex vulneribus decedentes falsas virgines appellant. iv. 180.

ψευδρκιος, ὁ. Herod. nomen, pro comm. ψεύδορκος. Perjurus. Qui facit præter juramentum, quod juravit. Qui jusjurandum violat. i. 165.) (τὸ ἔρκιος φυλάσσειν. ibid.

ψήγμα, τοι, τό. comm. Auri ramentum. Ramentum. πᾶρξ τοῦ ἐκ τοῦ τμήλου καταφιρομένου ψήγματος. Præter auri ramenta, quæ ex Tmolio deferuntur. i. 93. iii. 94,

95, 98. v. 101. vi. 125.

ψῆν, ὁ. Culex. ὁ ψῆν τὸν βάλατον ἐσθλόν. Culex palmulam ingrediens. βάλατον enim ita vertit Valla. Proprie tamen glandem. γυνικὸς vero fructum omnem glandi similem, ut sunt et dactyli, præsertim immaturi. i. 193. ψῆναι γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῇ καρπῇ οἱ ἔρσις, κατάπαρ οἱ ἔλυνδοι. Palmæ enim mares in fructu ferunt culices. Vel, Masculæ enim palmæ producant in fructu culices, ut caprifici. ibid.

ψηφιδόφρος, ου, ὁ. N. H. pro com. ψηφιδόρος. Qui suffragium fert. Qui sententiam fert. ἰδικατος ψηφιδόφρος. Undecimus in sententia ferenda. vi. 109. Est autem compositum ex diminutivo ψηφίς, ψηφίδος, ἢ. quod jam idem valet ac ψῆφος, et verbo φορέω, ὤ, vel φέρω, quod in compositione τὸ ὤ in ο vertit.

ψῆφος, ου, ἢ. comm. Calculus. Suffragium. Lapillus suffragiis, et sententiis ferendis, destinatus. Ipsum suffragium. Ipsa sententia. Ovid. τῶν Μεταμορφώσεων. lib. 15. v. 41. Mos erat antiquis niveis, atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Οἱ στρατηγοὶ δινέμετο τὰς ψῆφους. viii. 123. Duces suffragia distribuerunt. id est, Milites in suffragia, lapillis distributis, miserunt. πᾶς τις αὐτίκῃ ἐαυτῇ ἰδίδοτο τὴν ψῆφον. ibid. Eorum unusquisque sibi ipsi lapillum attribuebat. i. Secundum se ipsum sententiam ferebat. vel, sibi ipsi suffragia ferebat; suo suffragio præmium ac honorem sibi decernebat.

ψυχῇ. Mens. Ratio. ψυχὴν ἐκ ἄκρος. Mentis vel rationis minime compos. Herod. locutio. v. 124. v. s. Animo non summus, vel excellens. i. Qui animum, animique varios motus ac impetus regere, coercere, frænare nequit, ita ut summum principatum in animo ratio

obtineat. μεταφορικῶς pro eo sumitur, qui mentis non est compos. Sic οὐκ ἄριστος ἐργῇ vocatur ira impotens; qui supra iram esse non potest, ut eam regat, moderetur, atque pro arbitrio frænct; sed ei paret, eique se subicit, ac ab ea se transversum agi patitur.

Ω.

Ω κατ' ἀποικισμὸν formatum in quibusdam nominibus a recto ἀν' deductis, quorum genitivus ὦνος, dat. ὦν, accus. ὦνα, et κατ' ἀποικισμὸν, ὦ. Ut, Σαρδῶν, ὦνος, ὦν. Σαρδῶνα, Σαρδῶ. v. 106. Steph. docet hanc insulam et Σαρδῶν, et Σαρδῶνα vocari. v. 194. Dicitur etiam Σαρδῶν, ὦνος. Dionysius v. 82. Τῇ δ' ἔτι Σαρδῶνιος μεμύρηται ἑγγύθι πόντος. Vide Græca Scholia. et 65, 66. ed. Steph.

ω κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν, ex τοῦ ω. δ' ἀντὶ. ὦ ἴνρ. i. 162. τῶρχαῖον. τὸ ἀρχαῖον. i. 173. τὸ πρὸ τούτου. τὸ ἀπὸ τούτου. i. 199. τῶγαλμα. τὸ ἀγαλμα. ii. 42, 46, 63, 172. iii. 37. τὸ ποθαῖον, pro τὸ ἀποθαῖον. ii. 82. τὸ πρὸ τῶδε, pro τὸ ἀπὸ τῶδε. iii. 40. τῶλιδίς. τὸ ἀλιδίς. vi. 68, 69. Illud autem observandum in his vocabulis, post factam κρᾶσιν remanere spiritum eundem, quo vocalis ante contractionem factam notabatur, ut originis vestigia melius appareant. Quinetiam eundem accentum retineri in multis, ut hic videmus. Alioqui dicendum esset τὸ ω κατ' Ἰωνικὴν in ω verti, vocalem vero α κατ' ἀφαίρεσιν tolli, sublataque notam ac indicium relinqui, quod ἀπόρροφος appellatur, quæ sic pingitur. Hæc autem vel in vocis initio, vel in fine collocatur. In initio, ut ὦ ἴνρ, pro δ' ἀντὶ, ποῦ ἴνρ, pro ποῦ ἴνρ. In fine, ut ἰπ' ἱμοῦ, pro ἰπὸ ἱμοῦ. κατ' ἰαίνου, pro κατὰ ἰαίνου. τῶρ-

χαῖον, pro τὸ ἀρχαῖον. ix. 45. ω κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ex τῷ ω eorum. ἀμβόσας, pro ἀνδοθήσας. Vociferatus. Editio clamore. i. 8. ἀνέβουσι, pro ἀνέβόσιν. i. 10. ἰνέσας, pro ἰνέθσας. Cum animo volutasset. Cum perpendisset. Cum animadvertisset. i. 68. ἰνῶτο, pro ἰνῶντο. In animo habebat. i. 77. ἰνῶσαντα, pro ἰνέθσαντα. Cum cogitasset. i. 86. ἰπθῶσασθαι, pro ἰπθῶσθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βῶσαι. Vocare. i. 146. ὀγδῶκοντα. Octaginta. pro ὀγδοήκοντα. Quamobrem in vulgaris codicibus male ὀγδῶκοντα cum subscripto legitur. i. 163, 176, 189. ii. 9. ἰπνῶσαι, pro ἰπνέθσαι. Animadverterunt. iii. 6. ὀγδῶκοντα bene scriptum legitur. iii. 22, 95. viii. 44. βαβομίνα, pro βεβομίνα. iii. 39. βῶσαντι, et ἰπθῶσονται, pro βῶσαντι, et ἰπθῶσονται. v. l. προσβῶσατο. vi. 35. καταβῶσονται. vi. 85. ἰβῶσθαι, pro ἰβνέθθαι. vi. 131. ἰπνῶτο, pro ἰπνέθτο. vii. 206. διπνῶτο, pro διπνέθτο. vii. 207. tertia plur. plusq. p. pass. a δα-νέομαι, ἔμαι. Cogito. In animo habeo. ἰβῶσθαι, pro ἰβνέθθαι. viii. 124.

ω Ion. et Doric. terminatio nonnullorum nominum genitivi sing. communiter in ω desinentis. Μυλαῶν, pro Μυλῶν. vii. 169.

ω. Attica et Ionica terminatio quorundam nominum substantivorum, in genitivo casu, quartæ simplicium, a recto ω pro comm. nominativo δέ, et genitivo δ. ut λαός, λαώ. populus. ναός, ναώ. templum. Sic Νικαός, Νεαώ. Nomen proprium regis Ægyptiorum. iv. 42. φινῶς, φινώ. vi. 74.

ω pro δ in genitivis quorundam nominum Atticæ et Ionice in ὦς, vel ὠν, habentium desinentem nominativum, ὦς quidem in masc. g. ὦν vero in n. ἀφῶχρον, pro ἀφῶχρον inusitato. v. 111. Θερμάδω. Nomen urbis. Herod.

vii. 123. Sed non constat ibi utrumq. masc. an f. g. sit.
 α non solum Attice, sed et Ion. pro comm. α in nominativis accusat. vocativis plur. quartæ decl. simplicium, neutrius gen. ut τὰ εἶγνα pro τὰ εἶγνα. Sic τὰ ἀφύχχου, pro ἀφύχχου, quod inusitatum. v. 65.
 φ. Ion. ἀντὶ τοῦ αὐ. comm. τραῦμα. pro τραῦμα. Vulnus, plaga, clades, nisi παρὰ τὸ τορῆν, ὅ. τραῦ, τρώω. τρώω, τρώω, τρώω. Perforo, penetro, vulnero, saucio, deductum dicas. i. 18. τραυματίζω. pro τραυματίζω. i. 59.
 φ. Ion. pro comm. ὁ. δὴν pro δὴν. Dugb. i. 94, 130. ἀνίστα, pro ἀνίστα. Retulisse. i. 157. δὴν. pro δὴν. iv. 1, 90.
 φ. Ion. 3. pers. plur. imperf. 2. conjug. contract. pro comm. in ὦντο desinente. ἐπιμάτο, pro ἐπιμάτο. Tentabant. Periculum faciebant. i. 68. Sic autem formatur. ἐπιμάτο, sublato ν, et inserto α. ἐπιμάτο, circumflexo in acutum mutato, quia duæ syllabæ sequuntur. Circumflexus enim in ultimam tantum, aut penultimam verbi natura cadit. Excipe τοῖσιν articulum, de quo Eustath. Sic τοῖσινδ apud Hippocratem 480. 22. typ. Froben.
 φ. Ion. 3. pers. plur. optat. mo. 2. conjug. pro comm. in ὦντο desinente. ἐπιμάτο pro ἐπιμάτο, conarentur. ix τοῦ ἐπιμάτο, κατὰ πρῶτον. iv. 139. vi. 138. sic ἐπιμάτο. pro ἐπιμάτο formatur autem ab ὦντο terminatione communi, rejecto ν, inserto α, et circumflexo, propter duas sequentes syllabas, in acutum, ex grammaticis præceptis, mutato. Vel a 3. sing. in ὦντο desinente, inserto α. V. Hom. 32.
 φ. Ion. et poet. pro comm. et Attico φος. in adjectivis nominibus. πατρίος, pro πατρός. Pater-nus. i. 41. ii. 1.

ᾤδισμα. Verbum, quod proprie dicitur de iis, qui propter confer-tam populi multitudinem se mu-tuo pellunt, ut aliquo perveni-ant; ut fit in principum aulis, in prætoriiis, ac magistratuum ædi-bus, quum quis ad principem, prætorem, et magistratum, acce-dere cupit, ut eum coram allo-quatur. ᾤδισμα ἐστὶν αὐτῶν. Ipsi in-ter se concertantibus, atque con-flictantibus. iii. 76. Hæc ita Galli patrio sermone feliciter exprime-rent. *Iceus s'entre pousseans l'un l'autre pour entrer.* Vel, *Iceus se debattans entre eux pour entrer.*
 ᾤδισμα, ου, δ. Impulsio. Propulsio. Conflictus. Prælium, in quo alii alios armis propellunt, ut aliquid in suam potestatem redigant. Πρῶτον τι, καὶ Λακεδαιμονίων, ᾤδισμα ἐγένετο πολλόν. vii. 225. Per-sarum, et Lacedæmoniorum mul-tus, vel magnus, et vehemens confictus fuit; id est, Persæ, et Lacedæmonii inter se vehementi conflictu pugnarunt. Pro Leoni-dæ cadavere obtinendo vehemen-ter confixerunt, ita ut se mutuo protruderent, atque propellerent.
 ᾤδισμα λέγων. Verborum conflictus. τῶν στρατηγῶν ἐγένετο ᾤδισμα λέγων πολλόν. viii. 78. Inter duces grave verborum certamen, gravis alter-catio fuit. ix τῇ διατάξει ἐγένετο λό-γον πολλόν ᾤδισμα Τεγεατῶν τι, καὶ Ἀθηναίων. ix. 26. Valla: Ibi in distinguendis nationibus mag-na sane altercatio exstitit inter Tegeatas, et Athenienses. Æ. P. In ipsa [militum] dispositione [i. in acie instruenda, et loco singulis nationibus assignando,] multorum verborum altercatio inter Teg. et Athen. exstitit. ix. 26. Donec ad propulsionem venerunt. i. Donec alii alios armis propellere cœperunt.]
 αὐτοὶ, ου, τό. N. H. Partus cele-ritas. ἀποφύγειν τῇ εἰληδυνίᾳ τὸν φόβον

ἐν τῷ ὠνόματι. Tributum Lucinae pro partus celeritate, vel pro partu maturato, aut maturando, ferre. iv. 35.

ὦλλαι. Ion. et Dor. pro comm. αἱ ἄλλαι. Alii. i. 48. ὦ'λλαι. ii. 36. Sed ἄλλαι quidem, per contractionem, ὦ'λλαι vero, per elisionem τοῦ α, et ι, subscripto, dictum. Et in altero quidem, spiritus asper articuli, vel Ionice mutatus in tenuem, vel sublatus, remanente tenui sequentis vocis ἄλλαι. In altero vero spiritus quidem articuli servatur, sed accentus tollitur, ne in eandem syllabam idem accentus bis, nulla particula enclitica sequente, cadat.] ii. 51. Sic viii. 67. ὦ'λλαι.

ὠμβόειν, ης, ῆ. Cruda pellis bovis. H. V. vide ὠμβόεινα apud Eustathium, 114. 13. In vulgatis lexicis perperam legitur ὠμβόειν διρμάτων, crudarum pellium bovinarum; et Herodoto hæc tribuuntur, licet nec liber, nec libri locus notetur. At apud Herodotum legitur, ὠμβόειν, καὶ τῶν ἄλλων διρμάτων ὀχρεῖν. i. crudarum bubularum pellium, et aliarum pellium canalem. Hic autem τὸ ὠμβόειν est genitivus pluralis [Ionice formatus] a singulari ὠμβόειν, si lexicis fides est adhibenda. Quod observandum. Nam alioqui genitivus iste pluralis esset in ultima syllaba circumflectendus sic, ὠμβόειν. Consule tritas grammaticorum regulas, et exceptiones. Sed fortasse verisimilius fuerit, si a neutro τὰ ὠμβόεινα, τῶν ὠμβόειν, quod crudas bovis pelles significat, καὶ ὠμβόειν formatum esse dicamus, qua de re suo loco fusius. Si nomen adjectivum esset, ὠμβόειν scribendum esset; vel hic etiam eadem ratione τὸ ι subscriptum dices: vel etiam hoc ὠμβόειν in genitivo plural. 2. declin. simpl. nunc præter morem

παροξισμῷ, quemadmodum et alia quædam ab aliis jam observata, et scripta. Sic est apud Thucyd. l. iii. §. 110. Ὀλπαι, non Ὀλπῶν scribitur, a recto Ὀλπαι, quod erat castelli nomen. et l. 8. §. 109. Φωίισσαι πῦρ, pro Φωισσῶν, ut grammaticæ regulæ scribendum monent.

ὠμβόειν μοῖναι περιττῖνας. iv. 65. Solam crudam bovis pellem circumtendens. Vide ὠμβόειν.

ὠμβόειν, ης, ῆ. Cruda bovis pellis. vii. 91.

ὠμβόειν, η, ου. N. H. Ex cruda bovis pelle factus. ὠμβόεινας ἀσπίδας εἶχον. Clypeos ex cruda bovis pelle factos gestabant. vii. 76, 79.

ὦν. Ion. pro comm. οὖν. Igitur, ergo. i. 2, 4, 5, 8. ἔκων, pro ἔκουν. Non ergo. i. 11, 30. οὕτω δὲ, pro οὕτως ἔν. Sic igitur. i. 32, 39, 40, 68, 109, 124, 158. γῶν pro γοῦν. vii. 104. et passim.

ὦν. Ionice redundans. τοῦτοι δὲ ὦν, pro τοῦτοι δὲ οὖν. Nam δὲ et οὖν idem significant. Hunc igitur. i. 34. Οὐ γὰρ ὦν. i. 49, 58, 59, 75, 80, 82. τοῦτοι γὰρ ὦν. Horum enim. i. 94, 108, 118, 132, 140. ii. 39, 87.

ὦν. Ion. pro comm. οὖν, in nominibus. τὴν βῶν, pro τὴν βῶν. Bovem. ii. 40. vi. 67.

ων, terminatio genitivi, non semper in secunda declinatione simplicium in ῶν, Ionice, dissolvitur. ut ἀρπαζομένῳ γυναικῶν. non ἀρπαζομένων. i. 4.

ὦ'ναξ. Ionice pro ὦ'ναξ. iv. 150. ὠνισθαί. comm. Emere, pro quo et πρῆσθαι. i. 70. et πρᾶτται. ου. χρυσὸν ὠνίστο. Aurum emerunt. i. 69. Κροῖσος ὠνισμένῳ ἰδμεν δαίτην. Croesus [aurum] ementibus dono dedit. ibid. ὠνισμένῳ πωλίει. Ementibus vendere. i. 165.

ὠνῆ, ῆς, ῆ. Emtio. comm. ὠνῆται, καὶ πρᾶτται χρίονται. Emptione, ven-

ditioneque utuntur. i. Mercaturam exercent, atque negotiantur. Gallice, *Ils trafiquent en achetant et vendent*. i. 153.

ὦ ἄνρ. Ion. et Dor. pro ὁ ἄνρ. i. 162. ii. 51. iii. 155. v. 104. ὦ ἄνδρες, οἱ ἄνδρες. iv. 134. 161. vii. 143. ὦ ἄνδρωπι. Ion. et Dor. pro comm. ὦ ἄνδρωπι. viii. 125.

ὦ ἄνδρωποι. Ion. et Dor. pro comm. οἱ ἄνδρωποι. vii. 11, 49.

ὠραίη, ης, ῆ. Ion. pro comm. ὠραία ἰλλειπτικῶς. subauditur enim ὥρα. Vernum, sub. tempus. i. Ver. ὥρα enim apud poetas κατ' ἐξοχὴν τὸ ἔαρ. i. ver significat. Unde ὠραῖος, veris instar formosus. Nam (ut poeta canit Ecloga tertia. v. 56.) Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos, Nunc frondent sylvæ, nunc formosissimus annus. Eustath. ὥρα τὸ ἔαρ. καὶ ἀπλῶς μὲν οὕτω λεγόμενοι, ἰλλειπτικῶς λέγεται. οἷον ἐν τῷ, Ὅσσα τε φύλλα, καὶ ἄνδρα γίνεται ὥρη. ἐν δὲ τῷ, ὥρη ἐν ἰαρινῇ, ἰντελῶς. Herodotus vero iv. 28. quum dicit, τὴν μὲν ὠραίην οὐκ ἔστι λόγον ἄξιον οὐδὲν, τὸ δὲ θέρους, ἔστι οὐκ ἀνίσι, videtur ἰλλειπτικῶς dixisse, ut ὥρη subaudiatur. i. Verno quidem tempore nihil pluit, quod memoratu sit dignum: ætate vero, pluere non cessat. ὠραίη ὥρη, ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς vocat, τὴν ὥραν τὴν ἰαρινῇ, i. tempus vernum, quod unico vocabulo ἥρ appellatur. Hic est, nisi fallor, germanus hujus loci sensus, ac interpretatio. Valla tamen hæc ita vertit: Nam quum tempus pluendi est, nihil ibi, quod sit ullius momenti, pluit, &c. Lector de utraque interpretatione judicet. Sed et sic erit ἰλλειπτικὸν loquendi genus, ac ὥρη, vel aliquod ἰσοδυναμοῦν, subaudietur. Vel erit epithetum loco nominis substantivi, ὠραίη, pro ὥρη, ὥρη vero, pro ἔαρ, ut ante dictum. Quod minime παραδόξον. Consule Eustathium in

τῷ, Ἐπιθετά τινα καὶ αὐτὰ λεγόμενα, σπινισσάγοντα μὲν τὰ ὑποκείμενα, καὶ ὧν λέγονται. ἀτελῶς δὲ ὅμως λεγόμενα, οἷον τὸ βροτὸς, ὅπρ ἰντελῶς βροτὸς ἄνθρωπος λέγεται. καὶ τὸ πολιαί, ὑπακουομένου τοῦ τριχίς. καὶ κισὸς, ὑπακουομένου τῷ ἱμάς. &c. Vide et τρυφάλεια. Sic et Latine. Cani dicuntur, subaudito nomine pili, vel capilli. Idem et in aliis multis factum invenias. Vel, ut ab ἀνάγκη, σιλήνη, ἀθήνη, ποιητικῶς κατὰ παραγωγὴν dicitur ἀναγκασίη, σιληναίη, ἀθηναίη, sic etiam ab ὥρη deducetur ὠραίη, ης, ῆ. quod substantive sumetur.

ὠραῖος. comm. Maturus. Qui propter ætatem maturam ad aliquid est aptus. παραθίνος ὠραία ἄνδρὸς. i. 107. Virgo matura viro. Virgil. Æn. vii. v. 52. Sola domum, et tantas servabat filix sedes, Jam matura viro, jam plenis nubillis annis. αἱ παραθίνος γάμων ὠραῖαι. i. 196. pro quo συνωνύμως dicitur αἱ παραθίνος ἰς γάμου ὥρη ἀπικόμεναι. vi. 61. ἰπιπὼν ἐγένετο ὠραῖαι γάμου. vi. 122.

ὥρη. Ion. pro comm. ὥρα. Certum, statutumque tempus. τὴν ὥρη. Certo, statutoque tempore. ii. 2. ὥρη, ης, ῆ. Ion. pro comm. ὥρα, cum tenui; id est, cura, sollicitudo. μηδεμίαν ὥρη ἔχει ἀρπασθισίαν γυναικῶν. Mulierum raptarum nullam curam gerere. De mulieribus raptis nullo modo sollicitum esse. i. 4. quod paulo post dicitur, ἀρπασζόμεναι τῶν γυναικῶν λόγοι οὐδὲνα ποιήσασθαι. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement*. ibid. Pro eodem dicitur et ὥρη cum tenui, quod comm. φροντίς. τῆς οὐδεμίας ἔσται ὥρη ἀπολλυμένης. Cujus pereuntis nulla geretur cura. iii. 155. τότε ὥρη ἰπυήσαντο οὐδεμίαν. ix. 8. Nunc nullo modo curarunt [hoc.]

ὠρμέωτο. tertia plur. plusquamperf. pass. Ion. formata, pro comm.

ἄρμυτο. Formatur autem vel a 3. sing. ἄρμυτο, dissoluto *η* in *αι*. vel a 3. plur. ἄρμυτο, rejecto *τ*, et dissoluto *η* in *αι*. Vide *ιστο* Ion. formata. vii. 215. viii. 25, 109. ἄρμυτο βοηδίων. ix. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ἄρμυτο. Ion. et Att. pro comm. ἄρμυτο. ab ἄρυσσω, ξη. i. 186.

ὡς cum infinitivis ἴωνιαις junctum, loco imperfecti, vel aoristi. ὡς παρίσαι αὐτέ. ἀντὶ τοῦ, ὡς αὐτοὶ παρ- ἔσαι. i. 24. Cum illi advenissent. ὡς δὲ ἄρα μιν προσῆναι τῷτο. pro, ὡς δὲ ἄρα τοῦτο αὐτῷ προσῆναι. Latin. interpres hæc ita, Quod ubi subiit Cræso. i. 86. Verba sonant, Quum autem hoc ante ipsum stetit, id est, in mentem ei venisset. Sed τὸ μιν hic ἀντὶ τοῦ αὐτῷ positum videtur, quod rarissimum. Nam alias in accusativo tantum reperitur pro αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτό. Interdum et in plurali dicitur μιν, pro αὐτοὺς, αὐτάς, αὐτά, ποιητικῶς, ut docet Eustathius. Hoc autem dicitur ad similitudinem τοῦ ἐμίν, καὶ τὴν, quæ Δωρικῶς ἀντὶ τῶν, ἐμοὶ, καὶ σοὶ, ponuntur. Aristoph. in Ὀρισί. v. 929. Δὲς ἐμίν ὅ, τι παρ Τερῶ κεφαλῇ θύλης Πρόφρων δέμιν ἐμίν; τίτῃ. Vide Scholia Græca. Theocritus Idyll. xi. ver. 29. Ἐκ τήνω δύσμαι. τίς δ' οὐ μέλει ἔ μὰ Δι' ὑδίν. Et ib. ver. 55. ὡς κατείδναι ποτὶ τὴν, καὶ τὰν χίρα τοῦ ἐφίλασα. προσῆναι vero cum dativo usurpatur et alibi. τῷ Ἀργυάγῳ προγὰς ὁ Ἀργαγος. Cum Harpagus ante Astyagem stetit. i. 129. Sed fortasse jam τὸ προσῆναι ἀντὶ τοῦ προσῆσαι sumendum, ut locus ita explicetur, προσῆσαι, δηλοῦντι τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ τοῦτων ἀκούοντων προειρηκῶν. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς ὁ Κροῖσος τοῦτο τὸ τοῦ Σόλωνος ῥῆμα, εἴτε ἀπέφθγγμα, προσείησι τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ πάντων ἀκούοντων προειρηκῶν, ἀναικῶς τῆς, καὶ ἀναγε- νῆσαι, ἰς τῆς νόμας τὸ Σόλων. id

est, Cum autem ipse Cræsus hoc Solonis dictum ante Cyrum ceterosque Persas statuisset, posuisset, ac omnibus audientibus protulisset, vocibus, et suspiriis repetitis, ac iteratis, Solonem ter nominavit. μεταφορικῶς vero dicitur τὸ προσῆναι, εἴτε προσῆσαι τι τινός, ἀντὶ τοῦ, κατινώπιόν τινος, καὶ παρόντος τινός, τι προειρηκῶν. Aliquid aliquo præsente, coram aliquo, proferre. Si τὸ προσῆναι sumas pro ante aliquem, ante alicujus oculos, mentemque statui, ponetur pro παρασῆναι, καὶ παρα- γῆσασθαι, quæ dicuntur de rebus, quæ nobis in mentem repente veniunt, pro quo συννώμης ibid. habemus, τῷ Κροῖσῳ τὸ τοῦ Σόλωνος ἰσαλθεῖν. Hæc igitur verborum varietas, et usus accurate nobis est observandus. Ὡς οὐ παύσασθαι [τὰ κακά.] pro, ὡς οὐκ ἐπαύετο. i. 94. Cum mala non cessarent. ὡς ψινυσθῆναι τῆς ἐλπίδος, pro ὡς ἐψίνυ- σθη. Cum spe frustratus fuisset. i. 141. ὡς γαγοῖναι, pro ὡς ἠγαγοῖν. ii. 99. κτίσαι, pro ἐκτίσαι. ibid. ὡς τυχαῖν ἀνοίξαι, pro ὡς ἔτυχε ἀνοί- ξας. ii. 121. §. 2. Eodem loco multa sunt exempla constructio- nis ejusdem. ὡς δὲ τὴν παῖδα ποίειν, pro ὡς δὲ ἡ παῖς ἴποι. ii. 121. §. 5. ὡς ἐμοὶ δοκῆναι, pro ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ii. 124. ὡς οἴχασθαι, pro ὡς οἴχτο. ii. 140. ὅπως οἱ φοιτᾷν, pro ὅταν αὐτῷ ἐφοίτων. ibid. ὡς ἀπικέσθαι, pro ὡς ἀπικετο. ii. 162. ὡς ἀπεινυχθῆναι, εὐ ἰδοῦναι εἰρησθαι, pro ὡς ἀπεινυχθῆναι, εὐ ἰδοῦναι εἰρησθαι. Cum hæc renun- tiata fuissent, recte dicta vide- bantur. iii. 14. ὡς ἐγερθῆναι, pro ὡς ἐγέρθη. Cum excitatus fuisset. iv. 9. ὡς δὲ δέξαι, pro ὡς δὲ ἰδοῖ. iv. 11. ὡς πλώοντα γινέσθαι, pro ὡς πλώειν γίνετο. iv. 179. ὡς ἰλδοῖ, pro ὡς ἦλδο. vii. 148. ὡς γινέ- σθαι πλώοντας, pro ὡς πλώοντες ἐγίνοντο. vii. 170. ὡς ἐκδῆναι τοῦ εἰρέξαι, pro ὡς ἐξῆλθῃ ὁ εἰρέξας. viii. 118, &c.

ὥς. Ion. et poet. pro comm. οὕτως.
Ita. Sic. v. 30. ix. 35.

ῥῆσαι, pro εἰσαι, ab εἶω. τὸ φέρω,
unde εἰῶσαι. i. 157. Vide εἰῶσαι.
In vulg. Lex. εἰῶσαι sine , sub-
scripto legitur, et ad εἰῶσαι, ὦ.
perperam refertur.

ὡσαύτως. comm. Similiter. Simili
modo, simili ratione. Eodem
modo. vii. 86. ὡς δ' αὐτως, pro
ὡσαύτως δέ. vii. 86. ix. 81.

ὥς ἐκ καλῶν ἰχάρεσσι, καὶ ἥσδῃ. viii.
101. Ut in malis gavisus, et læ-
tatus est. At videtur ἑλλειπτικὸν
esse loquendi genus, quod for-
tasse non inepte sic expleretur,
ὥς ἐκ καλῶν καλῆς ἰλιπιδος φαινομένης
ἰχάρεσσι, καὶ ἥσδῃ. Ut bona spe ex
malis apparente, vel affulgente,
gavisus, et lætatus est. Alioqui
ἰσοδυναμῶν ταύτοις, ὡς ἐν κακοῖς, &c.

ὥς ἰόν. Ion. et Att. pro comm. ὡς
ἰόντος. τύτῃ κατηλόγησι [τοῦ χυμίου,]
ὡς ἰόν ἀμαχοῦ. ἀπὸ τοῦ, ὡς ἰόντος
ἀμάχου. Hunc locum neglexit,
quippe quod inexpugnabilis es-
set. Est autem σολοικισμὸς. i. 84.
ὡσδῆσαι, et participium ὡσδῆς, ὡσα,
ἐν. ab ὡδῆν, ὦ, ἦσω. Pello, cum
suis compositis. ἀποσδῆσαι. Ex-
pulsus. i. 173.

ὥς τάχος. comm. Quam celerrime.
v. 106. Plena locutio videtur esse,
ὡς τάχος ἔχουσιν. Ut celeritatem ha-
bes. ἀπὸ τοῦ, καδ' ὅσοι τάχος δύναι-
σαι. ὡς τάχιστα. Quanta celeritate
potes. Quanta maxima celeritate
potes. pro quo συνωνύμως dicitur,
ὡς ταχέως εἶχε ἑκάστος, viii. 107.
Quam celerrime quisque poterat.

ὥς τε. Ion. pro αὖτε. Utpote. Quippe
qui. Quippe quod. οὐδαμῶς εἶχε
ἀσφαλῆως σημεῖται, ὥς φυλακισσομε-
νῶν τῶν ὀδῶν. Nullo modo tuto
[rem illi] significare poterat,
quippe quod itinera observaren-
tur, custodirentur. v. 35.

ὥς τε δέ. Ion. pro comm. τοιγαροῦν.
Igitur. Ergo. i. 8.

ὡσφραίντο. Ion. 3. pers. plur. plus.

p. p. ab ὡσφραίνομαι. fut. ὡσφραίνου-
μαι. perf. pass. ὡσφραμμαι, ὡσφραν-
σαι, ὡσφραμῆσαι. plusq. p. ὡσφράμηναι,
ὡσφρανσο, ὡσφραντο. Eodem au-
tem modo jam et tertia singu-
laris, et tertia persona pluralis
Ionice formata fuerit, pro com.
ὡσφραμῆναι ἦσαν. Vel ὡσφραντο
κατὰ συγκοπὴν dictum, pro ὡσ-
φράντο, estque 3. plur. aor. 1.
med. ab activo inusitato ὡσφραναι,
ὡσφρανάμην, ὡσφράνω, ὡσφράναιτο, ut
ab inusitato ἰγναι, τὸ ἰγνῆμαι,
ω, ατο. quod inusitatum, 3. plu-
ral. ὡσφράναιτο, ut ἰγνῆναιτο. Hoc
verisimilius. Vel ὡσφραντο esset
legendum, ut sit aor. 2. medii,
tanquam ab ὡσφραμαι. μ. ὡσφρήσο-
μαι. aorist. 2. med. ὡσφρήμην, ου,
στο. Suidas. ὡσφραντο, ὡσφραίνοντο.
ἀπὸ τοῦ ἥσδοντο. Miror autem hoc
ab istis Lynceis, qui τῇ ὀξυδερκίᾳ
vel ipsa tartara penetrant, nec
animadversum, nec in publicis
scriptis notatum. ὡσφραντο τάχιστα
τῶν καμήλων οἱ ἵπποι. Equi came-
los celerrime olfecerunt, ac eo-
rum odorem senserunt. i. 80.
Non absurdum tamen, nec prorsus
inauditum esset, si quis cen-
seret hoc ὡσφραντο nunc Ionice
positum per syncopen, pro altero
vocabulo Ionico, ὡσφράναιτο, quod
κατ' ἀναλογίαν formaretur a 3.
sing. ejusdem temporis, ὡσφραν-
το, inserto α inter , et τ, ut pa-
tet ex aliis sexcentis verbis eodem
modo prolatis. Vide φάτο et φα-
ται, χάτο et χάται, terminationes
Ionicas in 3. plur. plusq. p. p. et
perfecti passivi. Quod si, ut ab
ἰσάν, ἰσῶ, ἰσῆμι, formatur ἰσάμεναι
pass. et imperf. ἰσάμην, ἰσασο, ἰσάλο.
et in 3. plur. ἰσάντο, sic etiam ab
ὡσφράν, ὡσφρῶ, ὡσφρημι, passivum
ὡσφραμαι, et in imperfecto ὡσφρά-
μην, ὡσφρανσο, ὡσφραντο. et in 3.
plur. ὡσφραντο, formatum dicas,
(licet hæc omnia non sint apud
alios in usu,) fortasse in legitima

verbi formatione non peccatis. Vel est tertia persona plur. plusq. p. p. ab ὠφρῶμαι non usitato, cuius futurum est ὠφρήσομαι, ab ὠφρίομαι, οὔμαι, de quo supra. Hinc perf. pass. ὠφρημαι, σαι, ται, et plusq. p. ὠφρήμην, ὠφρησο, ὠφρητο. 3. plur. ὠφρητο. et Ionice verso η in α, ὠφραντο. Quod autem Iones sæpe τὸ η in α mutant, sive τὸ α pro η usurpent, patet ex variis exemplis, quæ suo loco notantur. Vel est tertia pers. plur. aoristi prioris medii, ab ὠφρίομαι, οὔμαι, ἥσομαι, formati, ὠφρήσαντο, et per synopen ὠφραντο, ut εὔραντο, ab εὔρησαντο, quod ab εὔρίω, ὦ, ἥσω, deductum. singul. εὔράμην, pro εὔρησάμην, de quo Eustathius. Sic et φιλάμην, pro ἐφιησάμην, dilexi. Quæ ποιητικώτερα sunt. Quamquam alii putant ab εὔρημι, et φιλῆμι deductas voces imperfecti passivi εὔράμην, et ἐφιλάμην, ut ab ἔγμαι, ἐγάμην. Quamobrem non ut ab εῶ, sed ut ab αῶ, ημι, hæc formata dices. Vel (quod probabilius) τὸ η εἰς α mutatum. Hæ duæ postremæ vocis hujus formationes et simplicissimæ, et maxime probabiles, videntur. Lector φιλομαθὴς καὶ φιλόληπτος tam libere sequetur, quam optimam esse judicabit, illisque gratiam habere non gravabitur, qui ipsum hac prolixioris et difficilioris investigationis Græcorum vocabulorum molestia liberarint. Si vero τὸ ὠφραντο plusquamperfecti passivi tertiam singularis numeri personam esse dicas, jam eadem erit constructio masculiei, quæ solet esse neutrius nominis, quod tam singulari, quam plurali verbo gaudet ἀδιαφόρως, ut exempla nos passim docent. Sic et Pindarus Pyth. Ode ix. v. 57. κειμήματα φέρεις, pro κειμήμασμέναι εἰσι, τούτῃς χιμαῖονται, id est,

fluctuant. Vel α χιμαῖομαι, ὦμαι, non α χιμαῖομαι, hoc deducetur. At in duobus sequentibus exemplis hæc παραδόξος constructio manifeste cerni potest. Pindarus Olymp. Ode xi. v. 4. 5. dixit ὦμαι τίλλεται, pro τίλλονται, i. sunt; verbum singulare cum masculino plurali, ut alias cum neutro nomine, conjungens. Idem Isthmiorum Ode v. v. 73, 74. οὐδ' ὀπότε δαπνῆσαι ἐλπίδων ἔκασ' ὄπιν. ubi τὸ ἔκαστ' positum, pro ἔκαστων. i. Nec sumtus quicunque spei sollicitudinem molestia affecerunt. Sic et apud Hesiodum in Θιωνία. v. 321. legitur ἦν singularis cum nomine fœm. gen. κεφαλαί, pro ἦσαν plurali. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. μία μὲν Χαρωνίῳ λίοντος. Et v. 824. ἦν ἑκατὸν κεφαλαί ὄφις, δεινὸς δράκοντος. Eustath. idem confirmat his verbis, ἦν, πρῶτον πρῶτος, ὡς ὁμοφυεῖ καὶ τὸ τρίτος, ἐκ τῶ ἦν γίγνεται, ἐξαιρήσει τὸ ο. καὶ ἦν ἀντὶ τῶ ἦσαν δωρικῶς παρ' Ἡσιόδου, ἐν τῷ, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. p. 1759. 31. 1892. 47. Sed crediderim potius κατὰ συγκωπὴν δωρικὴν, ἀντὶ τῶ ἦσαν, hoc a poeta dictum. Quum autem est tertia persona singularis, tunc ἐκ τῶ ἦν, quod ab εῶ deductum, κατὰ συγκωπὴν formatur. Sed apud Eustath. in Homer. Iliad. P. ver. 387. leguntur exempla, quæ novum, ac παραδόξον hoc Grammaticæ constructionis genus manifestissime demonstrant. Sic enim Homerus ibi : Χιῆρες τ', ὀρθαλμῆι τι παλάσσειτο μαρμαίνοιν, ubi τὸ παλάσσειτο cum fœm. masculoque genere conjunctum est, ut cum neutro, pro plurali ἱπαλάσσοντο. Eustath. eo loco docet, Pindarum hoc loquendi genus non invenisse; sed ab Homero inventum, et a Pindaro usurpatum. Sic etiam apud Epicharmum scriptum tradit, Ἦν δ' ἐρωδιὸν μακροκαμπυλαύχινος. Et, ἦν δὲ νῆφαι. &c. Item

Sophocles in Antigone. v. 1033.

Οὐδ' ὄρεσι ἐνσήμενοι ἀπορόρουσθαι βεαίς.
Hic ὄρεσι κατὰ συγκοπήν positum
pro ὄρειδαι, et ἀπορόρουσθαι, pro ἀπο-
ροῦσθαι, quod patet ex sequenti
participio βεβηότες, quod cum ὄ-
ρεσι jungitur. Sed Scholia hoc sal-
tem loco falli videntur. Ea con-
sule. Sic apud Aristotelem περὶ
ζῶων ἱστορίας lib. 5. cap. 20. Οἱ δὲ
ἡγεμόνες [τῶν μελιττῶν] γίνονται καὶ τῷ
πρὸς τῷ κυρίῳ, ἀποκριμαίνοντες χωρὶς,
καὶ ἐξήπται ἑαυτοῖς τῇ γόνι πειθυ-
κότες. Hic τὸ ἐξήπται positum vi-
detur pro comm. ἐξημμένοι εἰσι,
τούτῃν ἐξάπτοιται, quod patet ex
præcedente participio ἀποκριμα-
νέοντες. Nam ἐξάπτισθαι, et ἀποκρι-
μασθαι sunt συνώνυμα. Idem lib.
6. cap. 2. ἔπται γὰρ ἰκανῶς ἥδη
ἀρόχυντοι νοτίδαι ἀλεκτορίδων, καὶ
χηρῶν τεκοῦσαι ὑπηρέμια. Hic τὸ
ἔπται positum pro ἑμμέναι εἰσι,
sive ὠφθῆσαι. &c. Sed hæc obser-
vanda potius, quam imitanda,
quod ab usu frequenti nimium
sint remota. Poeticæ tamen li-
centiæ sunt condonanda.

ἄτα τυγχάνει ἀνδρῶποισιν ἰόντα ἀπι-
γότερα ὀφθαλμῶν. Aures homini-
bus sunt magis incredulæ, sunt
minus credulæ, quam oculi. i. 8.

ᾠτακουεῖν. comm. Auribus atten-
tis captare, quæ dicuntur, ut ex-
ploratores facere solent, qui ᾠτα-
κουεῖν vocantur, i. auriti emissari-
i, qui sermones rumoresque
varios auribus intentis captant,
ut ad aliquem referant quic-
quid audierint. Subauscultare.
ᾠτακούετο δὲ πεισίσται τὰ Μαρδοῖου
πρήγματα. viii. 130. Subauscul-
tabant quonam res Mardonii spe-
ctarent. Sic Valla. Gallice, *Ils*
étoient aux écoutes pour savoir
quelle seroit l'issue des affaires de
Mardonius. Æ. P. Subauscul-
tabant, [ut cognoscerent] quo-
nam res Mardonii casuræ essent.

Vel, quem exitum essent habitu-
ræ.

ᾠ. Ion. pro comm. αὐ. θαῦμα-
γός, pro θαυμαγός. Admirandus.
i. procm. ἀπεθαυμάζειν, pro ἀπο-
θαυμάζειν. Admirari. i. 11. ii. 79.
ἐαυτοῦ, pro ἑαυτοῦ. Sui ipsius. i.
8. ἐαυτῇ, pro ἑαυτῇ. Sibi ipsi. i.
11. τούτῳ, pro ταύτῳ. Idem. i. 1.
ἐν ταύτῳ. in eodem. pro ἐν τῷ αὐτῷ.
i. 5. ἐαυτὸν, pro ἑαυτόν. i. 24. ἐμε-
νωτοῦ, pro ἑμνωτοῦ. i. 35. σιωητοῦ,
pro σιαυτοῦ. i. 45. ἐς ταύτῳ. i. 53.
Vide θαῦμα. θαυμάζειν. et θαῦμα-
γός. ὡς τὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii.
79. iv. 119. κατὰ ταύτῳ, pro τῷ
αὐτό. ii. 82. ὡς τοῖς, pro οἱ αὐτοί.
Idem. ii. 168. ix. 64. τρωῦμα,
pro τραῦμα. iv. 180.

ᾠ. Ion. pro comm. ὁ αὐ. vel οἱ αὐ.
ὡς τὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79.
iv. 119. ὡς τοῖς, pro οἱ αὐτοί. Idem.
ii. 168. ὡς τὸς, ὥς περ. viii. 42.
Idem, qui.

ὠφιλείν, εἶν. Ion. pro comm. ὠφι-
λείν, εἶν. Juvare. Prodesse. Bene-
mereri de aliquo. Ὁρεότης Πέρσας
οὐδὲν ὠφείλει. Oretes Persas nihil
juvabat. De Persis nullo modo
bene merebatur. iii. 126.

ὠφιλείν cum dativo. Juvare. Opem
ferre. Auxiliari. προσωφιλείν ἰδι-
οῦς τοῖσι Ἕλλησι. ix. 103. Græ-
cis opem ferre cupientes. Sic et
apud Sophoclem in Antigone. v.
567. Τέθνηκεν, ὥς τοῖς θανούσιν ὠφι-
λείν. Schol. τὸ ὠφίλω οὐ μόνον αἰτι-
ατικῇ, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ [συντάσσεται,]
ὥς καὶ ἐν ταύτῳ εὐρηται. φησὶ δὲ καὶ
Αἰσχύλος, Ὡς τοῖς θανούσιν χρέματ'
οὐδὲν ὠφείλει. Sed apud Æsch. in
Persis. v. 843. legitur Ὡς τοῖς θαν-
ούσιν πλοῦτος οὐδὲν ὠφείλει. Idem
Sophoc. in Œdipo Col. v. 454. di-
cit οἱ ἰπποφίλειν τῷ πατρὶ δυνάμει.
Idem in Philoctete v. 892. Μῦναι
παρόντα, καὶ ξυνοφίλουττά μοι. Et
Euripid. in Oreste, versu 666.
τοὺς φίλους Ἐν τοῖς κακοῖς χρεὶ τοῖς
φίλοις ὠφείλειν. Idem in Alce-

stide, vers. 42. Καὶ τοῖς δὲ γ' οἴκῳ ἰαδικῶς προσωφιλῶν. Idem in Andromacha, vers. 677. Οὐδεὶν δικαίον τοῖς γ' ἰμοῖς ἰπυφιλῶν.

ἴφλι. 3. person. singul. imperf. ab ἰφλίω, ὦ. quod per syncopen formatum ex ἰφιλίω, ὦ. μ. ἰφλίω. &c. Vide ἰφλιῶ.

T E A O Σ.

